SFÂNTA SCRIPTURĂ

A

VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT.

TIPĂRIT CU SPESELE
SOCIETĂȚII DE BIBLII BRITANICĂ
ȘI
STRĂINĂ.

BUCUREȘTÍ
STR. ROBERT DE FLERS, FOSTA SURORILOR, 18
1921

SFÂNTA SCRIPTURĂ

A

VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT.

—— · ——

TIPĂRIT CU SPESELE
SOCIETĂȚII DE BIBLII BRITANICĂ
ȘI
STRĂINĂ.

BUCUREȘTI
STR. ROBERT DE FLERS, FOSTA SURORILOR, 18
1921

TRADUS DIN LIMBA ORIGINALĂ GREACĂ

SUB

DOMNIA

M. S. CAROL I. REGELE ROMÂNII

ARCHIPĂSTOR ȘI MITROPOLIT PRIMAT

FIIND

D. D. GHENADIE

DE

Dr. N. NITZULESCU

PROFESOR LA FACULTATEA DE TEOLOGIE

NUMELE ȘI ORÂNDUELA

CĂRȚILOR VECHIULUI TESTAMENT.

FACEREA.

ÂNTĔĬA CARTE A LUĬ MOISI.

Crearea lumeĭ.

I La început creă Dumneḑeŭ cerul
şi pămêntul. 2 Şi fără formă şi
deşert era pămêntul; şi intunerec *era*
preste faţa adânculuĭ; şi Spiritul luĭ
Dumneḑeŭ se purta pe deasupra apeĭ.
3 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Să fie lumină;
şi fu lumină. 4 Şi vĕḑu Dumneḑeŭ
lumina, că bună *este;* şi Dumneḑeŭ
despărţi lumina de intunerec. 5 Şi
Dumneḑeŭ numi lumina ḑiŭă; şi intu-
nerecul îl numi nópte. Aşa fu séra şi
fu diminéţa ḑiŭa ântĕia.
6 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Să se facă un
întins intre ape, care să despartă ape
de ape. 7 Şi Dumneḑeŭ făcu întin-
sul, şi despărţi apele cele de sub acest
întins de apele cele deasupra acestuĭ
întins; şi se făcu aşa. 8 Şi Dumne-
ḑeu numi întinsul cer. Aşa fu séra şi
fu diminéţa ḑiŭa a dŭoa.
9 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Să se adune
apele cele de sub cer la un loc, şi să
se arate uscatul; şi se făcu aşa. 10 Şi
Dumneḑeŭ numi uscatul pămênt, şi
adunătura apelor o numi mărĭ; şi vĕḑu
Dumneḑeŭ că *acésta este* bine. 11 Şi
Dumneḑeŭ ḑise: Să producă pămêntul
érbă, verdéţa purtând sĕmînţă, *şi* pomĭ
fruptiferĭ purtând frupte după felul
lor, a căror sĕmînţă *să fie* intr'înşi pe
pămênt; şi se făcu aşa. 12 Şi pămên-
tul produse érbă, verdéţă purtând se-
mînţă după felul eĭ, şi pomĭ purtând
frupte cu sĕmînţă într'înşi după felul
lor; şi vĕḑu Dumneḑeŭ că *acésta este*
bine. 13 Aşa fu séra şi fu diminéţa
ḑiŭa a treĭa.
14 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Să se facă
luminătorĭ pe întinsul ceruluĭ, ca sa
despartă ḑiua de nópte, şi cari să serve
de semne pentru timpurĭ, ḑile şi anĭ;
15 Şi să fie luminătorĭ pe întinsul ce-
ruluĭ, ca să lumineze pe pămênt; şi se
făcu aşa. 16 Şi Dumneḑeŭ făcu pre
ceĭ dŭoĭ luminătorĭ marĭ: pre lumină-
torul cel mare, ca să guverneze ḑiua,
şi pre luminătorul cel maĭ mic, ca să
guverneze nóptea; *făcu* şi stelele.
17 Şi-ĭ puse pre eĭ Dumneḑeŭ în în-
tinsul ceruluĭ, ca să lumineze pamêntul;
18 Şi să guverneze ḑiŭa şi nóptea, şi
să despartă lumina de întunerec; şi
vĕḑu Dumneḑeŭ că *acésta este* bine.
19 Aşa fu séra şi fu diminéţa ḑiŭa a
patra.
20 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Să producă
apele mulţime de animale vieţuitóre,
şi păsĕrĭ să sbóre pe deasupra pă-
mêntuluĭ sub intinsul ceruluĭ. 21 Şi
Dumneḑeŭ creă chiţiĭ ceĭ marĭ, şi tóte
animalele vieţuitóre ce se mişcă, pre
cari apele le-aŭ produs cu abundanţă
după felul lor, şi tóte păsĕrile înari-
pate după felul lor; şi vĕḑu Dumne-
ḑeŭ că *acésta este* bine. 22 Şi Dum-
neḑeŭ le bine-cuvîntă, ḑicênd: Cresceţĭ
şi vĕ îmmulţiţĭ, şi împleţĭ apele in
mărĭ; şi păsĕrile să se îmmulţéscă pe
pămênt. 23 Aşa fu séra şi fu dimi-
néţa ḑiŭa a cincea.
24 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Să producă
pămêntul animale vieţuitóre după fe-
lul lor, vite şi têrĕtóre şi fére pe pă-
mênt după felul lor; şi se făcu aşa.
25 Şi Dumneḑeŭ făcu férele de pe pa-
mênt după felul lor, şi vitele după fe-
lul lor, şi tóte têrĕtórele de pe pamênt
după felul lor; şi vĕḑu Dumneḑeŭ că
acésta este bine.

Omul chipul luĭ Dumneḑeŭ.

26 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Să facem om
după chipul nostru, după asemĕnarea
nóstră, care să stapânéscă preste pesciĭ
măreĭ, şi preste păserile ceruluĭ, şi preste
patrupede, şi preste tot pămêntul, şi preste
tóte târĕtórele cari se têrĕsc pe pămênt.
27 Şi Dumneḑeŭ creă pre om după

chipul sěŭ, după chipul luĭ Dumneḑeŭ
îl creă pre dînsul, bărbat şi femee ĭĭ
creă pre eĭ. 28 Şi Dumneḑeŭ ĭĭ bine-
cuvîntă, şi Dumneḑeŭ le ḑise: Cresceţĭ
şi vě îmmulţiţĭ, şi împleţĭ pămêntul,
şi-l supuneţĭ pre dînsul, şi domniţĭ
preste pesciĭ măreĭ, şi preste păsěrile
ceruluĭ, şi preste tóte animalele câte
se mişcă pe pămênt.

29 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Eacă v'am
dat voŭě tótă érba purtând semînţă,
care *cresce* preste tot pămêntul, şi tot
pomul fruptifer purtând seminţa; ace-
stea *vor fi* voŭě spre mâncare; 30 Şi
la tóte animalele pămêntuluĭ, şi la tóte
păsěrile ceruluĭ, şi la tot ce se têrêsce
pe pămênt şi are in sine suflet viŭ,
daŭ tótă érba verde spre mâncare.
Şi se făcu aşa. 31 Şi Dumneḑeŭ se
uĭtă la tóte câte făcu, şi écă *eraŭ* bune
fórte. Aşa fu séra şi fu diminéţa ḑiŭa
a şésea.

Sabatul.

2 Aşa s'a sfârşit cerul şi pămêntul
şi tótă oştirea lor. 2 Şi sfârşind
Dumneḑeŭ in ḑiŭa a şéptea lucrările
sale, pre cari le-a făcut, s'a repausat
in ḑiŭa a şéptea de tóte lucrările sale
cari le-a făcut. 3 Şi Dumneḑeŭ bine-
cuvîntă ḑiŭa a şéptea, şi o sânţi pre
ea: că întru acésta s'a repausat el de
tóte lucrările sale, pre cari Dumneḑeŭ
le creă *şi* le făcu.

Omul în raiŭ.

4 Aşa fu nascerea ceruluĭ şi a pă-
mêntuluĭ, când acestea aŭ fost create,
in ḑiŭa in care Dumneḑeŭ făcu pă-
mêntul şi cerul. 5 Şi tótă planta
câmpuluĭ, care maĭ 'nainte nu era pe
pămênt, şi tótă érba câmpuluĭ care maĭ
'nainte nu resărise; că Dumneḑeŭ încă
nu ploŭase pe pămênt, şi om nu *se
afla*, ca să lucreze pămêntul. 6 Şi
aburĭ se suĭaŭ de pe pămênt, şi udaŭ
tótă faţa pămêntuluĭ.

7 Şi Dumneḑeŭ formă pre om *din*
pulberea pămêntuluĭ, şi suflă în nările
luĭ suflare de viéţă, şi *aşa* se făcu
omul în fiinţă viă.

8 Şi Dumneḑeŭ plântă grădină in
Eden despre resărit, şi in acésta puse
el omul pre care l-a făcut. 9 Şi Ie-
hova făcu să resară din pămênt tot
felul de arborĭ frumoşĭ la vedere şi
bunĭ la mâncare; şi pomul vieţeĭ in
mijlocul grădineĭ; şi pomul cunoscinţeĭ
bineluĭ şi al rěuluĭ. 10 Şi fluviŭ eşĭa
din Eden, ca să adape grădina, şi de
acolo se despărţĭa in patru rîurĭ.
11 Numele unuĭa — Pison: acela *e* care
inconjură tot pămêntul Havila, unde
este aur. 12 Şi aurul aceluĭ pămênt
este bun; acolo *este* bedelion şi pétră
onichină. 13 Şi numele rîuluĭ al
doilea — Ghihon: acela *e* care in-
conjură tot pămêntul Cuş. 14 Şi nu-
mele rîuluĭ al treilea — Hiddekel:
acela *e* care curge spre resăritul As-
sirieĭ; şi rîul al patrulea — Eufrat.

15 Şi Dumneḑeŭ luă pre om, şi-l
puse in grădina Eden, ca să o lucreze,
şi să o păzéscă.

Porunca luĭ Dumneḑeŭ.

16 Şi Iehova Dumneḑeŭ ordină
omuluĭ, ḑicênd: Din toţĭ pomiĭ acesteĭ
grădinĭ veĭ mânca; 17 Dar din po-
mul cunoscinţeĭ bineluĭ şi al rěuluĭ,
dintr'acesta să nu mănâncĭ; că in ḑiŭa
in care dintr'însul veĭ mânca, veĭ muri.

18 Şi Dumneḑeŭ ḑise: Nu *este* bine
să fie omul singur, ĭĭ voiŭ face luĭ
ajutor, care *să fie* asemenea luĭ.
19 Că Dumneḑeŭ, după ce formă din
pămênt tóte animalele câmpuluĭ şi tóte
păsěrile ceruluĭ, aduse-*le*-a la Adam,
ca să vaḑă, cum să le numéscă; şi la
tótă vieţuitórea numele ce i l-a dat
Adam, acesta *fu* numele eĭ. 20 Şi
Adam puse nume la tóte vitele şi la
păserile ceruluĭ, şi la tóte férele câm-
puluĭ; şi pentru Adam nu se afla aju-
tor, care *să fie* asemenea luĭ.

Crearea femeiĭ: Căsătoria.

21 Şi Dumneḑeŭ făcu să cadă preste
Adam un somn adânc, şi el adormi;
şi lua una din cóstele luĭ, şi restrânse
carnea la locul eĭ. 22 Şi Iehova
Dumneḑeŭ din cósta, pre care o luase
din Adam, formă pre femee, şi o aduse
la Adam. 23 Atuncĭ ḑise Adam:
Astă dată, da, acésta *este* os din ósele
mele, şi carne din carnea mea! acésta
se va numi bărbată (Işă) că din bar-
bat (Iş) este luată. 24 De aceea băr-
batul va lăsa pre părintele sěŭ şi pre
mama sa, şi se va lipi de femea sa; şi
vor fi un corp. 25 Şi amândŭoĭ eraŭ
goĭ, Adam şi femea sa, şi nu se ruşinaŭ.

Ispitirea şi căderea omuluĭ.

3 Şi şérpele era cel maĭ viclén din
tóte animalele pămêntuluĭ, pre cari
le a fost făcut Iehova Dumneḑeŭ; şi
el a ḑis către femee: Ce, se póte ca
Dumneḑeŭ să fi ḑis, ca voĭ să nu
mâncaţĭ din toţĭ pomiĭ grădineĭ!
2 Şi ḑise femea către şérpe: Din frup-
tele pomilor grădineĭ putem mânca;

3 Dar din fruptele pomuluĭ, cel din
mijlocul grădineĭ, a ḑis Dumneḑeŭ:
Dintr'însul să nu mâncaţĭ, nicĭ să nu
v'atingeţĭ de dînsul, ca să nu murițĭ.
4 Şi şérpele a ḑis către femee: Nu
veţĭ *muri*; 5 Că Dumneḑeŭ scie, că
in ḑiŭa in care veţĭ mânca dintrînsul,
se vor deschide ochiĭ vostri, şi veţĭ fi
ca Dumneḑeŭ, cunoscênd binele şi
rĕul.

6 Şi veḑu femea, că fruptul pomuluĭ
este bun la mâncare şi plăcut ochilor,
şi de dorit pomul spre a face inţelept,
şi luă ea din fruptul luĭ, şi mâncă; şi
dede şi bărbatuluĭ eĭ împreună cu
dînsa, şi el mâncă. 7 Şi se deschiseră
ochiĭ la amânduoĭ, şi cunoscênd că
eraŭ goĭ, prinseră frunze de smochin,
şi'şĭ făcură pestelce.

8 Şi eĭ auḑiră vocea luĭ Dumneḑeŭ
umblând in recórea ḑileĭ prin grădină;
şi Adam şi femeea sa se ascunseră de
la faţa luĭ Dumneḑeŭ printre arboriĭ
grădineĭ. 9 Şi Dumneḑeŭ strigă pre
Adam, şi 'ĭ ḑise: Unde escĭ? 10 Şi
el rĕspunse: Vocea ta o auḑiĭ in gră-
dină, şi mĕ temui, pentru-că *sûnt* gol;
şi mĕ ascunseĭ. 11 Şi el ḑise: Cine
ţĭ-a spus ţie că *estĭ* gol? Nu cumva aĭ
mâncat din pomul din care-ţĭ ordinaĭ
ca să nu mănâncĭ? 12 Şi Adam ḑise:
Femea pre care mĭ-aĭ dat-o *să fie* cu
mine, aceea mĭ-a dat din pom, şi am
mâncat. 13 Şi Dumneḑeŭ ḑise către
femeă: Pentru-ce aĭ făcut acésta? Ear
femea a ḑis: Şérpele m'a amăgit, şi
am mâncat.

Blestemul şi ânteia făgăduinţă.

14 Şi Dumneḑeŭ ḑise şérpeluĭ:
Fiind-că tu aĭ făcut acésta, blestemat
să fiĭ tu intre tóte animalele şi intre
tóte férele pământuluĭ; pe pântecele
tĕŭ veĭ umbla, şi pulbere veĭ mânca
în tóte ḑilele vieţeĭ tale. 15 Şi duş-
mănie voiŭ pune între tine şi între
femee, şi între seminţia ta şi între se-
minţia eĭ; acésta va zdrobi capul tĕŭ,
şi tu-'ĭ veĭ impunge călcăĭul eĭ.

16 Şi către femee ḑise: Voiŭ îm-
mulţi durerile îngrecăreĭ tale; tu cu
durere veĭ nasce fiĭ, şi după bărbatul
teŭ *vor fi* dórinţile tale, şi el te va
stăpâni.

17 Şi către Adam ḑise: Fiind-că tu
aĭ ascultat de vocea femeeĭ tale, şi aĭ
mâncat din pomul, despre care ţĭ-am
ordonat, ḑicênd: Dintr'însul să nu mă-
nâncĭ; blĕstemat *să fie* pământul din
causa ta, cu dureri veĭ mânca din-
tr'însul în tóte ḑilele vieţeĭ tale:
18 Spinĭ şi pălămidă îţĭ va cresce ţie,
şi veĭ mânca érba câmpuluĭ; 19 In-
tru sudórea feţeĭ tale veĭ mânca pâne,
până ce te veĭ intórce in pământul din
care escĭ luat; că ţărână *escĭ* şi in ţă-
rână te veĭ intórce.

Isgonirea din raiŭ.

20 Şi Adam chĭemă numele femeeĭ
sale — Eva; că fu muma tuturor celor
viĭ. 21 Şi Dumneḑeŭ făcu luĭ Adam
şi femeeĭ sale tunice de pele, şi-ĭ îm-
brăcă pre eĭ.

22 Şi Iehova Dumneḑeŭ ḑise: Eacă
Adam se făcu ca unul din noĭ, cunos-
cênd binele şi rĕul; dar ca nu cumva
să intindă mâna sa, şi să ĭea şi din
pomul vieţeĭ, şi mâncând să trăéscă în
etern; 23 De aceea Iehova Dumne-
ḑeŭ îl scóse pre el afară din grădina
Eden, ca să lucreze pământul din ca-
re fu luat. 24 Aşa alungă el pre
Adam; şi despre resăritul grădineĭ
Eden puse Cherubimĭ, şi flacăra sabieĭ
ce se învêrtĭa, ca să păzéscă calea *la*
pomul vieţeĭ.

Copiiĭ luĭ Adam.

4 Şi Adam cunoscu pre Eva femea
sa, care concepu, şi născu pre Cain,
şi a ḑis: Am dobândit om prin Dum-
neḑeŭ. 2 Şi ea maĭ născu pre fratele
luĭ, pre Abel; şi Abel era păstor de
oĭ, şi Cain era lucrător de pământ.

3 Şi după cât-va timp Cain a adus
din fruptele pământuluĭ dar luĭ Dum-
neḑeŭ. 4 Şi Abel aduse şi el din
cele ântĕiŭ-născute ale oilor sale şi din
grăsimea lor. 5 Şi Dumneḑeŭ căută
spre Abel şi spre darul luĭ; şi spre
Cain şi spre darul luĭ nu căută; şi
Cain se aprinse fórte, şi fruntea i se
plecă. 6 Şi ḑise Dumneḑeŭ către
Cain: Pentru ce te-aĭ mâniat? şi pen-
tru ce fruntea ţi s'a plecat? 7 Aŭ
dóră tu, când facĭ bine, nu *estĭ* cu
fruntea ridicată? şi când nu facĭ bine,
pedépsa pĕcatuluĭ să nu fie la uşă?
De tine se ţine dorinţa luĭ, şi tu poţĭ
să-l stăpânescĭ pre el.

Cain ucide pe frate sĕŭ.

8 Şi Cain vorbi luĭ Abel frateluĭ
sĕŭ. Şi când eraŭ eĭ la câmp, s'a scu-
lat Cain asupra frateluĭ sĕŭ Abel, şi
l-a omorît pre el.

9 Şi Dumneḑeŭ ḑise către Cain:
Unde-ĭ Abel fratele tĕŭ? Şi el îĭ rĕs-
punse: Nu sciŭ; aŭ nu cumva păzitorul
frateluĭ méŭ *sûnt* eŭ? 10 Şi *Dumne-
ḑeŭ* ḑise: Ce aĭ făcut? vocea sângeluĭ

frateluĭ tĕŭ strigă din pămênt cătră
mine. 11 Şi acum blestemat *să fiĭ*
tu, *isgonit* din *acest* pămênt, care şĭ-a
deschis gura sa să priméscă sângele
frateluĭ tĕŭ din mâna ta. 12 Când
veĭ lucra tu pămêntul, el să nu-ţĭ maĭ
dea ţie puterea sa; şi tu rătăcind şi
fugitiv veĭ fi pe pămênt. 13 Şi Cain
ḑise cătră Iehova: Pedépsa mea *este*
maĭ mare de cât pot eŭ purta. 14 Eacă
tu mĕ alungĭ astăḑĭ de pe acest pă-
mênt, şi de la faţa ta să mĕ ascund:
rătăcind voiŭ fi şi fugitiv pe pămênt;
şi va fi, *că* verĭ-cine mĕ va afla, mĕ
va omorî. 15 Şi Dumneḑeŭ îĭ ḑise:
De aceea verĭ-cine va ucide pre Cain,
de şépte orĭ maĭ mult se va pedepsi.
Şi Iehova puse semn luĭ Cain, pentru
ca verĭ-cine l-ar afla pre el, să nu-l
omóre.
16 Şi Cain eşi de la faţa luĭ Iehova,
şi locui in pămêntul Nod, spre rĕsări-
tul Edenuluĭ.

Urmaşiĭ luĭ Cain.

17 Şi Cain cunoscu pre femea sa,
care concepu, şi născu pre Enoch; şi
el zidi cetate, şi cetatea o chĭemă
Enoch, după numele fiĭuluĭ sĕŭ. 18 Şi
luĭ Enoch se născu Irad; şi Irad născu
pre Mehujael; şi Mehujael născu pre
Metusael; şi Metusael născu pre La-
mech.
19 Şi Lamech îşĭ luă douĕ femeĭ,
numele uneĭa era Ada, ear numele celeĭ-
l-alte Ţila. 20 Şi născu Ada pre
Iabal; acesta fu părintele locuitorilor
in corturĭ şi al *păstorilor de* vite.
21 Şi numele frateluĭ sĕŭ *era* Iubal;
acesta fu părintele tuturor cântătorilor
cu citară şi cu cimpoiŭ. 22 Şi Ţila născu
pre Tubal-Cain, care era bătător de
tot felul de instrumente de aramă şi
de fer; şi sora luĭ Tubal-Cain *era*
Noema. Şi Lamech ḑise femeelor sale:
23 Ada şi Ţila, ascultaţĭ vocea mea,
Voĭ femeele luĭ Lamech, luaţĭ in
[urechĭ cuvîntul meŭ;
Eŭ am ucis bărbat pentru rănile mele,
24 Şi tînĕr pentru vînătăele mele;
Dacă pentru Cain fu resbunarea de
[şépte orĭ,
Apoĭ pentru Lamech *va fi* de şépte-ḑecĭ
[de orĭ câte şépte.

Set şi Enos.

25 Şi Adam cunoscu pre femea sa,
care născu un fiiŭ, şi ea chĭemă nu-
mele luĭ — Set *(substituit), ḑicênd:* Mĭ-a
dat Dumneḑeŭ altă sĕmînţă in locul
luĭ Abel, pre care-l ucise Cain. 26 Încă
şi luĭ Set se născu fiŭ, şi el chĭemă
numele luĭ — Enos. Atuncĭ incepură a
invoca numele luĭ Iehova.

Genealogia patriarhilor de la Adam până la Noe.

5 Şi acésta *este* cartea generaţiunilor
luĭ Adam: in ḑiŭa in care creă
Dumneḑeŭ pre om, după asĕmenarea
luĭ Dumneḑeŭ îl făcu pre dînsul.
2 Bărbat şi femee creă pre eĭ, şi-ĭ
binecuvîntă, şi chĭemă numele lor om,
în ḑiŭa in care-ĭ creă pre eĭ.
3 Şi Adam era de o sută treĭ-ḑecĭ de
anĭ, când născu *fiiŭ* după chipul sĕŭ,
după asemĕnarea sa, şi'ĭ chiemă nu-
mele luĭ — Set. 4 Şi Adam trăi, după
ce născu el pre Set, opt sute de anĭ;
şi născu fiĭ şi fete. 5 Şi tóte ḑilele
luĭ Adam câte a trăit el aŭ fost noŭĕ
sute treĭ-ḑecĭ de anĭ; şi muri.
6 Şi Set era de o sută cincĭ anĭ,
când născu pre Enos. 7 Şi Set trăi,
după ce născu pre Enos, opt sute şépte
anĭ; şi născu fiĭ şi fete. 8 Şi tóte
ḑilelele luĭ Set aŭ fost nouĕ sute dŭoĭ-
spre-ḑece anĭ; şi muri.
9 Şi Enos era de noŭĕ-ḑecĭ de anĭ,
când născu pre Cainan. 10 Şi Enos
trăi, după ce născu pre Cainan, opt
sute cincĭ-spre-ḑece anĭ; şi născu fiĭ şi
fete. 11 Şi tóte ḑilele luĭ Enos aŭ
fost noŭĕ sute cincĭ anĭ; şi muri.
12 Şi Cainan era de şépte-ḑecĭ de
anĭ, când născu pre Maalaleel. 13 Şi
Cainan trăi, după-ce născu pre Maala-
leel, opt sute patru-ḑecĭ anĭ; şi născu
fiĭ şi fete. 14 Şi tóte ḑilele luĭ Cai-
nan aŭ fost noŭĕ sute ḑece anĭ; şi
muri.
15 Şi Maalaleel era de şése-ḑecĭ şi
cincĭ de anĭ, când născu pre Iared.
16 Şi Maalaleel trăi, după-ce născu
pre Iared, opt sute treĭ-ḑecĭ de anĭ;
şi născu fiĭ şi fete. 17 Şi tóte ḑilele
luĭ Maaleleel aŭ fost opt sute noŭĕ-
ḑecĭ şi cincĭ de anĭ; şi muri.
18 Şi Iared era de o sută şese-ḑecĭ
şi dŭoĭ de anĭ, când născu pre Enoch.
19 Şi Iared trăi, după-ce născu pre
Enoch, opt sute de anĭ; şi născu fiĭ şi
fete. 20 Şi tóte ḑilele luĭ Iared aŭ
fost noŭĕ sute şése-ḑecĭ şi dŭoĭ de anĭ;
şi muri.
21 Şi Enoch era de şése-ḑecĭ şi cincĭ
de anĭ, când născu pre Methusalah.
22 Şi Enoch, după ce născu pre Me-
thusalah, umblă după Dumneḑeŭ treĭ
sute de anĭ; şi născu fiĭ şi fete. 23 Şi
tóte ḑilele luĭ Enoch aŭ fost treĭ sute
şése-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ. 24 Şi Enoch,

după-ce umblase după Dumnedeŭ, nu
se maĭ vĕdu, că Dumnedeŭ îl luă
pre el.
25 Şi Methusalah era de o sută opt-
deci şi şépte de anĭ, când născu pre
Lamech. 26 Şi Methusalah trăi, după-
ce născu pre Lamech, şépte sute opt-
decĭ şi dŭoĭ de anĭ; şi născu fiĭ şi
fete. 27 Şi tóte dilele luĭ Methusalah
aŭ fost noŭĕ sute şése-decĭ şi noŭĕ de
anĭ; şi muri.
28 Şi Lamech era de o sută opt-
decĭ şi dŭoĭ de anĭ, când născu fiiŭ.
29 Şi chĭemă numele luĭ — Noe *(mân-
găere)*, dicênd: Acesta ne va mângăea
pre noĭ in lucrarea nóstră şi in ostenéla
mânelor nóstre pe pămêntul, pre care
l-a blestemat Dumnedeŭ. 30 Şi La-
mech trăi, după-ce născu pre Noe,
cincĭ sute noŭĕ-decĭ şi cincĭ de anĭ;
şi născu fiĭ şi fete. 31 Şi tóte dilele
luĭ Lamech aŭ fost şépte sute şépte-
decĭ şi şépte de anĭ; şi muri. 32 Şi
Noe era de cincĭ sute de anĭ, când
născu pre Şem, pre Ham şi pre Iafet.

Coruptiunea ómenilor.

6 Şi când incepură ómeniĭ a se îm-
mulţi preste faţa pămêntuluĭ, şi
fete se născură lor: 2 Vĕdură fiiĭ luĭ
Dumnedeŭ pre fetele ómenilor, că *sûnt*
frumóse, şi-şĭ luară lor de femeĭ din
tóte pre acele ce alegeaŭ.
3 Şi dise Dumnedeŭ: Nu va fi spi-
ritul meŭ tot-d'auna la ómenĭ, pentru
pĕcatele lor, *că* eĭ carne *sûnt*; dilele
lor vor maĭ fi o sută dŭoĕ-decĭ de anĭ.
4 In dilele acelea eraŭ uriaşĭ pe
pămênt. Chiar şi in urmă, după-ce fiiĭ
luĭ Dumnedeŭ se impreunară cu fetele
ómenilor, şi acestea născură lor *copiĭ:*
acestia *sûnt* puterniciĭ ceĭ din vechime,
ómenĭ cu renume.
5 Şi vĕdênd Dumnedeŭ, că rĕutatea
ómenilor este mare pe pămênt, şi *că*
tóte inchipuirile cugetelor inimeĭ lor
sûnt numaĭ rele in tóte dilele, 6 S'a
căit Dumnedeŭ, că a făcut pre om pe
pămênt, şi s'a întristat in inima sa.
7 Şi dise Iehova: Stârpi-voiŭ pre
ómeniĭ, pre carĭ 'ĭ-am creat, de pe faţa
pămêntuluĭ, de la om până la animal,
până la tărâtor, şi până la păsĕrile
ceruluĭ; că mĕ căesc, că i-am făcut.
8 Şi Noe află har in ochiĭ luĭ Iehova.

Noe.

9 Acésta *este* istoria luĭ Noe: Noe
era om drept şi perfect intre contim-
puraniĭ seĭ, *şi* după Dumnedeŭ um-
bla Noe. 10 Şi Noe născu treĭ fiĭ:
pre Şem, pre Ham şi pre Iafet.
11 Şi pămêntul era corupt înaintea
luĭ Dumnedeŭ, şi plin de violenţă era
pămêntul. 12 Şi vĕdu Dumnedeŭ pă-
mêntul, şi écă era corupt; fiind-că tot
corpul îşĭ corupsese calea sa pe pă-
mênt.

Vestirea potopuluĭ şi construirea corăbieĭ.

13 Şi Dumnedeŭ dise către Noe:
Sfârşitul a orĭ-ce corp a ajuns înaintea
mea, că s'a umplut pămêntul de nele-
giuirea lor; şi écă eŭ-ĭ voiŭ perde
pre eĭ cu pămêntul împreună. 14 Fă'ţĭ
o corabie din lemn de gofer; cu că-
măruţĭ veĭ face arca, şi o veĭ lipi pe
din intru şi pe din afară cu smólă.
15 Şi o veĭ face aşa; lungimea cora-
bieĭ de treĭ sute de coţĭ; şi lărgimea
eĭ de cincĭ-decĭ de coţĭ; şi înălţimea
eĭ de treĭ-decĭ de coţĭ, 16 Ferestre
luminóse veĭ face corabieĭ, şi o veĭ
sfârşi deasupra *la lărgime* de un cot;
şi uşa arceĭ o veĭ pune in lature; şi'ĭ
veĭ face treĭ rândurĭ *de cămărĭ*: unul
jos, altul la mijloc şi al treĭlea sus.
17 Că écă eŭ voiŭ aduce potop apă
pe pămênt, ca să péră tot corpul de
sub cer, in care *este* suflare de viéţă;
şi tot ce *este* pe pămênt va muri.
18 Dar cu tine voiŭ întări legămîntul
meŭ, şi tu veĭ întra in arcă, tu şi fiiĭ
tĕĭ şi femea ta, şi femeele fiilor teĭ cu
tine. 19 Şi din tóte animalele de tot
felul veĭ aduce câte două din fie-care
in corabie, ca să le păstrezĭ în viéţa
impreună cu tine: parte bărbătéscă şi
parte femeéscă. 20 Din păserĭ după
felul lor, şi din vite după felul lor, şi
din tóte târătórele pe pămênt după fe-
lul lor, câte două din fie-care vor intra
cu tine, ca să *le* păstrezĭ în viéţă.
21 Şi tu 'iea-ţĭ cu tine din tóte buca-
tele carĭ se mănâncă, şi stringe-ţi-*le*,
şi vor fi ţie şi acestora spre mâncare.
22 Şi Noe făcu tóte; după cum
Dumnedeŭ îĭ ordonă luĭ, aşa *le* făcu.

Noe intră în corabie.

7 Şi Iehova dise către Noe: intră in
arcă, tu şi tótă casa ta; că pre ti-
ne te vĕduĭ drept înaintea mea in
generaţiunea acésta. 2 Din tóte ani-
malele curate ĭea cu tine câte şépte,
parte bărbătéscă şi parte femeéscă, şi
din animalele cele necurate câte doĕ,
parte bărbătéscă şi parte femeéscă;
3 Şi din păserile ceruluĭ câte şépte,
parte bărbătéscă şi parte femeéscă,
ca să le păstrezĭ semînţa preste tot

pămêntul. 4 Că preste şépte ḑile voiŭ
lăsa să ploŭă asupra pămêntuluĭ patru-
ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ, şi
voiŭ stârpi de pe faţa pămêntuluĭ tóte
fiinţele ce am facut. 5 Şi Noe făcu
tóte după cum Iehova îĭ ordonă.
6 Şi Noe *era* de şése sute de anĭ,
când veni potopul de apă asupra pă-
mêntuluĭ.
7 Şi intră Noe şi fiiĭ luĭ şi femea
luĭ şi femeele fiilor luĭ cu el in cora-
bie, de apa deluvĭuluĭ. 8 Şi din ani-
malele cele curate, şi din animalele
cele necurate, şi din păsĕrĭ, şi din tóte
cele ce se târĕsc pe pămênt, 9 Intrară
câte două, câte două la Noe in corabie,
parte bărbătéscă şi parte femeéscă, du-
pă cum ordonase Dumneḑeŭ luĭ Noe.
10 Şi după ce trecură şépte ḑile, apele
potopuluĭ fură asupra pămêntuluĭ.

Potopul isbucnesce.

11 In anul şése sute al vieţeĭ luĭ
Noe, in luna a dŭoa, in a şépte-spre-
ḑecea ḑi a luneĭ, in ḑiŭa accea se des-
facură tóte isvórele adânculuĭ celuĭ
mare, şi stavilele cerurilor se deschi-
seră. 12 Şi plóĭa căḑu pe pămênt
patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de
nopţĭ. 13 Chĭar in ḑiŭa aceea intrară
in arcă Noe cu Şem şi Ham şi Iafet,
fiiĭ luĭ Noe, şi femea luĭ Noe şi cele
treĭ femeĭ ale fiilor luĭ cu el. 14 Eĭ
şi tóte animalele după felul lor, şi
tóte vitele după felul lor, şi tóte tê-
rĕtórele ce se mişcă pe pămênt după
felul lor, şi tóte păsĕrile după felul lor,
verĭ-ce sbóră de tot soĭul: 15 Aces-
tea intrară la Noe in corabie câte două
câte două din tot corpul in care *era*
spirit de viéţă. 16 Şi cele ce întrară,
întrară parte bărbătéscă şi parte feme-
éscă din tot corpul, precum ordonase
luĭ Noe Dumneḑeŭ; şi după dînsul în-
chise Dumneḑeŭ *uşa*.
17 Şi veni potopul patru-ḑecĭ de
ḑile asupra pămêntuluĭ; şi apa cresců
şi ridică corabia, de se înălţă deasupra
pămêntuluĭ. 18 Şi apa se întărĭa şi
crescea fórte pe pămênt, de înnota co-
rabia pe deasupra apeĭ. 19 Şi apa
se întărĭa fórte pe pămênt, de se aco-
periră toţĭ munţiĭ ceĭ înalţĭ de sub tot
cerul. 20 Cincĭ-spre-ḑece coţĭ se înălţă
apa maĭ pe sus, după ce munţiĭ se
acoperiră.
21 Şi muri tot corpul ce se mişca
pe pămênt, al păsĕrilor şi al vitelor şi
al férelor, şi al tuturor celor têrĕtóre
ce se mişcă pe pămênt, şi tot omul.
22 Tóte *fiinţele* câte aveaŭ suflare de
viéţă în nările lor, tóte de pe uscat aŭ
murit. 23 Şi se stinse tot ce era viu
pe pămênt: de la om până la animale,
şi de la têrĕtor până la pasĕrea ceru-
luĭ se stinseră de pe pămênt; şi rĕmase
numaĭ Noe şi ce *era* cu el in arcă.
24 Şi apa acoperi pămêntul o sută
cincĭ ḑecĭ de ḑile.

Sfârşitul potopuluĭ.

8 Şi Dumneḑeŭ şĭ-aduse aminte de
Noe, şi de tóte férele, şi de tóte
vitele cari *eraŭ* cu dînsul in corabie.
Şi Dumneḑeŭ lăsă să sufle vênt pe pă-
mênt, şi apa scăḑu. 2 Şi se încuĭară
isvórele adânculuĭ, şi stavilele ceruluĭ,
şi plóea din cerurĭ fu oprită. 3 Şi
apa se retrăgea de pe pămênt, scur-
gêndu-se necontenit; şi scăḑu apa după
o sută cincĭ-ḑecĭ de ḑile.
4 Şi a şépte-spre-ḑecea ḑi din luna
a şéptea corabia se opri pe muntele
Ararat. 5 Şi apa se împuţina tot maĭ
tare până într'a ḑecea *lună*, şi la ân-
tĕĭa *ḑi* din luna a ḑecea se vĕḑură
vârfurile munţilor.
6 Şi după patru-ḑecĭ de ḑile Noe
deschise feréstra corabieĭ pre care o
făcuse. 7 Şi trimese pre corb, care
după ce eşi, merse şi remerse, până
ce se uscă apa de pe pămênt. 8 După
aceea trimise pre porumb, ca să vaḑă,
de a scăḑut apa de pe faţa pămêntu-
luĭ. 9 Şi porumbul neaflând loc de
repaus picĭórelor sale, s'a întors la
dînsul in corabie, că apa era încă
preste tótă faţa pămêntuluĭ. Şi el în-
tinḑêndu-şĭ mâna, l-a prins, şi l-a luat
la sine in corabie. 10 Şi el maĭ aştep-
tă încă alte şépte ḑile, şi éraşi tri-
mise pre porumb din corabie. 11 Şi
porumbul se intórse la el despre séră;
şi écă el în gura luĭ avea o frunză
verde de măslin. Atuncĭ cunoscu Noe,
că apa a scăḑut de pe pămênt. 12 Şi
el maĭ aşteptă alte şépte ḑile, şi tri-
mese *iar* pre porumb, care nu se maĭ
întórse la dînsul.
13 Şi in anul şése sute unul, în
ântĕĭa *lună*, la ântĕĭa *ḑi* a luneĭ, apa
se uscase de pe pămênt, şi Noe ardi-
când acoperişul corabieĭ, se uĭtă, şi
écă faţa pămêntuluĭ se uscase. 14 Şi
intr'a dŭoa lună, de la doĕ-ḑecĭ şi
şépte ale luneĭ pămêntul era uscat.

Jertfa de mulţumire a luĭ Noe.

15 Şi Dumneḑeŭ vorbi către Noe,
ḑicênd: 16 Eşĭ din corabie, tu şi fe-
mea ta şi fiiĭ teĭ şi femeele fiilor teĭ
cu tine. 17 Tóte animalele cari *sûnt*

cu tine de tot felul: păsĕrile şi patru-
pedele, şi tóte têrĕtórile ce se têrĕsc
pe pămênt, scóte-le afară cu tine, ca
să foéscă, să créscă şi să se îmmul-
ţéscă pe pămênt. 18 Şi aşa Noe eşi,
şi fiiĭ luĭ şi femea luĭ şi femeele fiilor
luĭ cu dînsul; 19 Şi tóte patrupedele,
tóte têrĕtorile, şi tóte păserile, tot ce
se mişcă pe pămênt după felul lor eşiră
din corabie.

20 Şi Noe zidi altar luĭ Iehova, şi
luă din tóte vitele curate şi din tóte
păsĕrile curate, şi aduse olocaust pe
altar. Şi Dumneḑeŭ mirosi miros plă-
cut; şi ḑise Dumneḑeŭ intru inima sa:

Făgăduinţa luĭ Dumneḑeŭ.

21 Nu voiŭ maĭ blestema altă dată
pămêntul din causa omuluĭ; că cugetul
inimeĭ omuluĭ *este* rĕŭ din tinereţele
luĭ; niciĭ nu voiŭ maĭ omorî tot ce
este viŭ, cum am făcut. 22 Câte ḑile
va sta pămêntul, nu va înceta semĕ-
nătura şi secerişul, frigul şi căldura,
véra şi érna, ḑiŭa şi nóptea.

Legĭ pentru lumea nouă.

9 Şi Dumneḑeŭ bine-cuvîntă pre Noe
şi pre fiiĭ luĭ, şi le ḑise: Creşteţĭ,
şi vĕ îmmulţiţĭ, şi âmpleţĭ pămêntul.
2 Şi frica vóstră şi temerea vóstră să
fiă preste tóte patrupedele pămêntuluĭ,
şi preste tóte păsĕrile ceruluĭ, şi
preste tot ce se têresce pe pămênt, şi
preste toţĭ pescíĭ măreĭ; in mânele
vóstre s'aŭ dat. 3 Tot ce se mişcă
şi viézĕ va fi vouĕ de mâncare, ca
legumele verḑĭ le-am dat voŭĕ tóte.
4 Şi carne cu viéţa eĭ intrînsa, *care*
este sângele eĭ, să nu mâncaţĭ. 5 Că
eŭ cu adevĕrat voiŭ recere sângele
vieţeĭ vóstre; de la verĭ-ce animal îl
voiŭ cere; şi din mâna omuluĭ; din
mâna fie-căruĭ om voiŭ cere vĭéţa fra-
teluĭ sĕŭ. 6 Cel ce va vĕrsa sânge
de om, şi sângele aceluĭa se va vĕrsa
de om; că Dumneḑeŭ după chipul sĕŭ
a făcut pre om. 7 Ear voĭ cresteţĭ şi
vĕ îmmulţiţĭ! Foiţĭ pe pămênt şi spori-
ţivĕ pe dînsul.

Legămîntul şi curcubeul.

8 Şi Dumneḑeŭ vorbi luĭ Noe şi
fiilor luĭ *carĭ eraŭ* cu dînsul, ḑicênd:
9 Şi eŭ, écă eŭ întăresc legămîntul
meŭ cu voĭ, şi cu seminţia vóstră după
voĭ; 10 Şi cu tóte vieţuitórele, cari
sûnt împreună cu voĭ: cu păsĕrĭ, cu
vite, cu tóte férele pămêntuluĭ, *cari*
sûnt împreună cu voĭ, cu tóte câte aŭ
eşit din corabie: cu tóte animalele
pămêntuluĭ. 11 Da, eŭ întăresc legă-
mîntul meŭ cu voĭ, că nu se va maĭ
perde tot corpul de apa potopuluĭ, şi
că nu va maĭ fi potop, ca să strice
pămêntul.

12 Şi a ḑis Dumneḑeŭ: Acesta *este*
semnul legămêntuluĭ, care-l pun eŭ
intre mine şi intre voĭ şi intre tóte
vieţuitórele cari *sûnt* cu voĭ, pentru
tóte generaţiunile. 13 Eŭ am pus
curcubeul meŭ in nŭorĭ, şi acesta va fi
semn de legămînt intre mine şi intre
pămênt. 14 Şi când eŭ voiŭ acoperi
pămêntul cu nŭorĭ, curcubeul se va arĕta
in nŭorĭ. 15 Şi'mĭ voiŭ aduce aminte
de legămîntul meŭ, ce este intre mine
şi tine şi intre tóte vieţuitórele de
verĭ-ce corp; şi apa nu se va maĭ fa-
ce in potop ca să pérdă tot corpul.
16 Şi arcul va fi in nŭorĭ, şi eŭ-l voiŭ
vedé pre el, spre a'mĭ aduce aminte
de eternul legămînt, *care este* intre
Dumneḑeŭ şi intre tóte vieţuitórele de
verĭ-ce corp, care *este* pe pămênt.
17 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Noe: Acesta
este semnul de legămînt, pre care l-am
întărit intre mine şi intre tot corpul
ce *este* pe pămênt.

18 Şi fiiĭ luĭ Noe cari eşiră din co-
rabie eraŭ: Şem, Ham şi Iafet; şi
Ham era părintele luĭ Canaan. 19 A-
ceştĭ treĭ *sûnt* fiiĭ luĭ Noe, şi de la
dînşi s'a populat tot pămêntul.

Blestemul şi binecuvîntarea luĭ Noe asupra copiilor seĭ.

20 Şi Noe începu *să fie* agricultor,
şi sădi şi via; 21 Şi bea din vin,
şi se imbĕtă, şi se desvĕli in cortul
sĕŭ. 22 Şi Ham, părintele lui Ca-
naan, veḑênd golicĭunea părinteluĭ sĕŭ,
spuse celor dŭoĭ fraţĭ aĭ seĭ de afară.
23 Şi Şem şi Iafet luară o mantie, şi
o puseră pe amândouĭ umeriĭ lor, şi
mergênd cu dosul înainte, acoperiră
golicĭunea părinteluĭ lor; şi feţele lor
eraŭ căutând înapoĭ, şi eĭ nu vĕḑură
golicĭunea părinteluĭ lor. 24 Şi Noe,
după ce se trezi de vin, inţelegênd
ceea ce-ĭ făcu luĭ fiĭul seŭ cel maĭ tî-
nĕr, ḑise: 25 Blestemat *fie* Canaan!
sluga slugilor va fi el fraţilor seĭ.
26 Şi maĭ ḑise: Bine-cuvîntat *să fie*
Dumneḑeul luĭ Şem; şi Canaan va fi
servul luĭ. 27 Dumneḑeŭ va lărgi
pre Iafet, şi va locui in corturile luĭ
Şem, şi Canaan va fi servul luĭ.

28 Şi Noe după deluviŭ trăi treĭ
sute cincĭ-ḑecĭ de anĭ. 29 Şi tóte ḑi-
lele luĭ Noe fură nouĕ-sute cincĭ-ḑecĭ
de anĭ; şi muri.

Istoria fiilor luĭ Noe; împrăştierea şi așeḑarea lor.

10 Acestea *sûnt* generaţiunile fiilor
luĭ Noe, Şem, Ham şi Iafet, că-
rora se născură fiĭ după potop. 2 Fiiĭ
luĭ Iafet *fură*: Gomer şi Magog, Madai
şi Iavan, şi Tubal, şi Meşech, şi Tiras.
3 Şi fiiĭ luĭ Gomer: Aşkenas şi Rifat
şi Togarma. 4 Şi fiiĭ luĭ Iavan: Elişa
şi Tarşiş, Chitim şi Dodanim. 5 De
la acestia s'aŭ despărţit ţărmurile na-
ţiunilor in ţările lor, fie-care după
limba sa, după neamurile lor, in na-
ţiunile lor.
6 Şi fiiĭ luĭ Ham: Cuş şi Mizraim
şi Put şi Canaan. 7 Şi fiiĭ luĭ Cuş:
Şeba şi Havilah şi Sabta şi Raema şi
Sabteca. Şi fiiĭ luĭ Raema: Şeba şi
Dedan.
8 Şi Cuş născu pre Nimrod; acesta
incepu a fi puternic pe pămênt. 9 El
era vânător puternic înaintea luĭ Dum-
neḑeŭ; de aceea se ḑicea: Vânător
puternic înaintea luĭ Dumneḑeŭ, ca
Nimrod. 10 Şi începutul imperăţieĭ
luĭ fu Babel şi Erech şi Accad şi
Calne, in ţara Şinar. 11 Şi eşi din
acea ţară in Assiria, şi zidi Niniva şi
Rechobot-Ir şi Calach; 12 Şi Resen
intre Niniva şi Calah. Acéstă *Ninivă*
este cetate fórte mare. 13 Şi Mizraim
născu pre Ludimĭ şi pre Anamimĭ, pre
Leabimĭ şi pre Naftuhimĭ; 14 Şi
pre Patrusimĭ, şi pre Casluhimĭ (din
cari eşiră Filisteniĭ), şi pre Caftorimĭ.
15 Şi Canaan născu pre Sidon,
pre ântĕiŭ-născutul sĕŭ, şi pre Het;
16 Şi pre Iebuseŭ şi pre Amoreŭ şi
pre Ghergheseŭ; 17 Şi pre Heveŭ
şi pre Arkeŭ şi pre Seneŭ; 18 Şi
pre Arvadeŭ şi pre Zemareŭ şi pre
Hamateŭ; şi după acésta se împră-
stiară némurile Cananeilor. 19 Şi ho-
tarele Cananeilor se întindeaŭ de la
Sidon prin Gherara până la Gaza,
prin Sodoma, Gomorha, Adma şi Ze-
boim până la Laşa. 20 Acestia *sûnt*
fiiĭ luĭ Ham după némurile lor şi lim-
bele lor in ţările lor, in naţiunile lor.
21 Şi luĭ Şem, părintele tutulor fii-
lor luĭ Eber şi fratele cel maĭ mare
al luĭ Iafet, se născură fiiĭ. 22 Fiiĭ
luĭ Şem: Elam, şi Assur, şi Arfachsad
şi Lud şi Aram. 23 Şi fiiĭ din Aram:
Uz şi Hul şi Gheter şi Maş. 24 Şi
Arfachsad născu pre Şelah, şi Şelah
născu pre Eber. 25 Şi luĭ Eber se
născură dŭoĭ fiĭ: numele unuĭa Peleg,
că in ḑilele luĭ se împărţi pămêntul;
şi numele frateluĭ seŭ—Ioktan. 26 Şi
Ioktan născu pre Almodad şi pre Şelef
şi pre Azarmavet şi pre Ierah, 27 Şi
pre Adoram şi pre Uzal, şi pre Dikla,
28 Şi pre Obal şi pre Abimael şi pre
Şeba, 29 Şi pre Ofir şi pre Havila
şi pre Iobab. Toţĭ acestia *sûnt* fiiĭ
luĭ Ioktan. 30 Şi locuinţa acestora
era de la Meşa până la Sefar, muntele
de la resărit. 31 Acestia *sûnt* fiiĭ luĭ
Şem după némurile lor şi limbele
lor, in ţările lor, in naţiunile lor.
32 Acestea *sûnt* némurile fiilor luĭ Noe,
după generaţiunile lor in naţiunile lor.
Şi de la acestia s'aŭ rĕspândit po-
pórele pe pămênt după potop.

Zidirea turnuluĭ la Babilon.

11 Şi era preste tot pămêntul o sin-
gură limbă şi o vorbire. 2 Şi
a fost, când porniră eĭ spre resărit, că
aflară o câmpie in pămêntul Şinar; şi
se aşeḑară acolo.
3 Şi ḑiseră unul către altul: Hai-
deţi să facem cărămiḑĭ, şi să le ardem
in foc; şi cărămiḑile le serviră de
pétră, şi bitumul le servi de var. 4 Şi
ḑiseră: Haideţi să ne zidim o cetate
şi un turn cu vârful până la cer, şi
să ne facem nume, ca să nu ne rĕs-
pândim preste tot pămêntul. 5 Atuncĭ
Iehova se pogorî, ca să vaḑă cetatea şi
turnul, pre care-l zidĭaŭ fiiĭ ómenilor.

Incurcătura limbelor.

6 Şi Iehova ḑise: écă un singur
popor *este*, şi toţĭ o limbă aŭ, şi ce
începură a face! şi acum nimica nu-ĭ
va impedeca de a face tóte câte aŭ
cugetat. 7 Veniţi dar, să ne pogorîm,
şi să le amestecăm acolo limba lor, ca
eĭ să nu inţelégă unul limba celuĭ-l-alt.
8 Şi Iehova îĭ împrăstiă pre eĭ de acolo
preste faţa a tot pămêntul, şi eĭ ince-
tără de a zidi cetatea. 9 Pentru aceea
numele eĭ s'a chĭemat Babel, că Iehova
acolo amestecă limba a tot pămêntul,
şi de acolo-îĭ împrăstiă pre eĭ Ieho-
va preste tot pămêntul.

Urmaşiĭ luĭ Şem până la Tara.

10 Acestea *sûnt* generaţiunile luĭ
Şem: Şem *era* de o sută de anĭ când
nascu pre Arfachsad, dŭoĭ anĭ după
potop. 11 Şi Şem, dupa ce născu pre
Arfachsad, trăi cincĭ sute de anĭ; şi
născu fiĭ şi fete. 12 Şi Arfachsad
era de treĭ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, când
născu pre Şelah; 13 Şi Arfachsad,
după ce născu pre Şelah, trăi patru
sute treĭ anĭ; şi născu fiiĭ şi fete.
14 Şi Şelah era de treĭ-ḑecĭ de anĭ, când

născu pre Eber; 15 Şi Şelah, după
ce născu pre Eber, trăi patru sute treĭ
anĭ; şi născu fiĭ şi fete. 16 Şi Eber
era de treĭ-ḑecĭ şi patru de anĭ, când
născu pre Peleg; 17 Şi Eber, după
ce născu pre Peleg, trăi patru sute
treĭ-ḑecĭ de anĭ; şi născu fiĭ şi fete.
18 Şi Peleg era de treĭ-ḑecĭ de anĭ,
când născu pre Rehu. 19 Şi Peleg,
după ce născu pre Rehu, trăi doĕ sute
nouĕ anĭ; şi născu fiĭ şi fete. 20 Şi
Rehu era de treĭ-ḑecĭ şi dŭoĭ de anĭ,
când născu pre Serug; 21 Şi Rehu,
după-ce născu pre Serug, trăi doĕ sute
şépte anĭ; şi născu fiĭ şi fete. 22 Şi
Serug era de treĭ-ḑecĭ de anĭ, când
născu pre Nahor. 23 Şi Serug după-
ce născu pre Nahor, trăi doĕ sute de
anĭ; şi născu fiĭ şi fete. 24 Şi Nahor
era de doĕ-ḑecĭ şi nouĕ de anĭ, când
născu pre Terah; 25 Şi Nahor, după-
ce născu pre Terah, trăi o sută nouĕ-
spre-ḑece anĭ; şi născu fiĭ şi fete. 26 Şi
Terah era de şépte-ḑecĭ de anĭ, când
născu pre Abram, pre Nahor şi pre Haran.

Familia luĭ Tara; strămutarea la Haran.

27 Şi acestea *sûnt* generaţiunile luĭ Te-
rah; Terah născu pre Abram, pre Na-
hor şi pre Haran; şi Haran născu pre Lot.
28 Şi Haran muri innaintea părinte-
luĭ sĕŭ Terah în pămêntul nascereĭ sale,
în Ur in Chaldeea. 29 Şi Abram şi
Nahor îşi luară femeĭ; numele femeeĭ
luĭ Abram *era* Sara, şi numele femeeĭ
luĭ Nahor *era* Milcha, fata luĭ Haran,
carele fu părintele Milcheĭ şi părintele
Ischeĭ. 30 Şi Sara era stérpă şi n'*avea*
copiĭ. 31 Şi Terah luă pre Abram
fiĭul seŭ, şi pre Lot fiĭul luĭ Haran, pre
fiĭul fiĭuluĭ seŭ, şi pre Sara, noră-sa,
femea fiĭuluĭ seŭ Abram; şi eşiră îm-
preună din Ur in Chaldeea, ca să méргă
in pămêntul Canaan; şi venind până
la Haran se aşedară acolo. 32 Şi ḑi-
lele luĭ Terah eraŭ dŭoĕ sute cincĭ anĭ;
şi Terah muri in Haran.

Chiemarea luĭ Abram.

12 Şi Dumneḑeu ḑise luĭ Abram: Eşĭ
din pămêntul tĕŭ, şi din locul na-
scereĭ tale, şi din casa părinteluĭ tĕŭ, in
pămêntul care eŭ ţi-l voiŭ arăta ţie.
2 Şi te voi face naţiune mare, şi te
voiŭ bine-cuvînta, şi voiŭ face numele
tĕŭ mare, şi veĭ fi bine-cuvîntat. 3 Şi
voi bine-cuvînta pre ceĭ ce te bine-
cuvîntéza, şi pre cel ce te va blĕ-
stema, îl voiŭ blestema, şi se vor bi-
ne-cuvînta intru tine tóte némurile
pămêntuluĭ.

Călătoria luĭ Abram la Canaan.

4 Şi Abram se duse precum Dum-
neḑeŭ îĭ ḑise, şi merse cu dînsul Lot.
Şi *era* Abram de şépte-ḑecĭ şi cincĭ de
anĭ, când eşi din Haran. 5 Şi Abram
luă pre Sara, femea sa, şi pre Lot, fiĭul
frateluĭ seŭ, şi cu tóte averile lor, pre
cari le agonisiseră, şi sufletele ce le
câştigaseră eĭ in Haran, şi eşiră să
méргă în pămêntul Canaan; şi ajun-
seră în pămêntul Canaan.
6 Şi Abram străbătu pămêntul acela
până la locul Şechem, până la stejarul
More; şi Cananeiĭ locuĭaŭ atuncĭ pă-
mêntul.

Ânteia făgăduinţă dată luĭ Abram.

7 Şi se arătă Domnul luĭ Abram,
şi-ĭ ḑise: Pămêntul acesta îl voiŭ da
seminţieĭ tale. Şi Abram zidi acolo
altar luĭ Iehova, care se arătase luĭ.
8 Şi de acolo trecu la muntele cel
despre resărit de Bethel, şi'şĭ întinse
cortul sĕŭ, *avênd* Bethelul spre apus,
şi Aĭ spre resărit; şi zidi acolo altar
luĭ Iehova, şi învocă numele luĭ Ie-
hova. 9 Şi Abram plecă, mergênd
şi înaintând spre méḑă-ḑi.

Abram ca străin în Egipet.

10 Şi se făcu fómete in ţară, şi
Abram se pogorî in Egipt, ca să pe-
trécă acolo, că fómetea era grea in
ţara. 11 Şi apropiindu-se el să intre
in Egipt, ḑise către Saraĭ, femea sa:
Eaca eŭ cunosc că tu *escĭ*, femee fru-
mósă la faţă. 12 Şi se póte intâm-
pla, ca Egiptenií, vĕḑêndu-te pre tine,
să ḑică: Femea luĭ *este* acésta; şi pre
mine să me omóre, şi pre tine să te
lase vie. 13 Ḑi, te rog, *că esti* sora
mea, ca pentru tine să'mi fie bine; şi
din causa ta să trăéscă sufletul meŭ.
14 Şi venind Abram in Egipt, ve-
ḑură Egiptenií femea, că *era* frumósă
fórte. 15 Şi veḑênd-o pre ea maĭ ma-
riĭ luĭ Faraon, o lăudară către Faraon,
şi femea fu dusă in casa luĭ Faraon.
16 Acesta pentru dînsa făcu bine luĭ
Abram, şi el dobândi oĭ şi boĭ şi asinĭ,
servĭ şi serve, şi asine şi cămile. 17 Şi
Dumneḑeu lovi pre Faraon şi casa luĭ
cu marĭ plăgĭ pentru Saraĭ, femea luĭ
Abram. 18 Şi Faraon chiemă pre Ab-
ram, şi-ĭ ḑise: Pentru ce mĭ-aĭ făcut
mie acésta? pentru ce nu mĭ-aĭ spus,
că ea *este* femea ta? 19 Pentru ce aĭ
ḑis: Sora mea *este* ea? Şi eŭ eram să
o ĭeaŭ mie de femee. Şi acum, éccă ţĭ
femea ta! ĭea-o, şi te du! 20 Şi Fa-

raon dede ordin ómenilor *luĭ* pentru
dînsul; şi eĭ îl conduseră pre el şi pre
femea sa şi tóte câte avea el.

Reîntórcerea luĭ Abram la Canaan, şi despărţirea sa de Lot.

13 Şi Abram şi femea luĭ şi cu tóte
ce avea, şi Lot împreună cu dîn-
sul, se suĭ din Egipt spre méḑă-di.
2 Şi Abram *era* fórte avut in vite, in
argint şi in aur. 3 Şi el merse in că-
lătoriile sale de la méḑă-ḑi până la
Bethel, până la acel loc, unde maĭ na-
inte fusese cortul sĕŭ, intre Bethel şi
Aĭ: 4 In locul altaruluĭ care-l fă-
cuse el acolo maĭ nainte, şi unde A-
bram invocase numele luĭ Iehova.
5 Dar şi Lot, care mergea cu Abram,
avea oĭ şi boĭ şi corturĭ. 6 Şi pămên-
tul acela nu'ĭ incăpea pre dînşiĭ, ca să
pótă locui impreună, că averile lor eraŭ
marĭ, şi de aceea eĭ nu puteaŭ locui
împreună. 7 Şi se născu cértă intre
păstoriĭ vitelor luĭ Abram, şi intre pă-
storiĭ vitelor luĭ Lot. (Şi Chananeiĭ
şi Ferezeiĭ locuĭaŭ atuncĭ pămêntul *ace-
la*). 8 Şi Abram ḑise luĭ Lot: Rogu-
te, să nu fie cértă intre mine şi intre
tine, saŭ intre păstoriĭ meĭ şi intre pă-
storiĭ teĭ; că noĭ *sûntem* fraţĭ. 9 Aŭ
nu *este* tot pămêntul înaintea ta? rogu-
te, desparte-te de mine; dacă *veĭ merge*
tu spre stânga, eŭ voiŭ merge la drépta;
şi de *veĭ merge* tu spre drépta, eŭ voiŭ
merge spre stânga.
10 Şi Lot ridicându-şĭ ochiĭ sĕĭ, se
uĭtă preste tótă câmpia Iordanuluĭ, că
era adăpată preste tot, *şi* maĭ nainte
de a strica Iehova Sodoma şi Gomora
era ca grădina luĭ Iehova, ca pămên-
tul Egiptuluĭ până spre Zoar. 11 Şi
Lot îşĭ alese tótă câmpia Iordanuluĭ,
şi Lot apucă spre resărit; *aşa* se des-
părţiră unul de altul: 12 Abram lo-
cui in pămêntul Canaan, şi Lot locui
in cetăţile câmpieĭ, şi 'şi întinse cor-
turile sale până la Sodoma. 13 Şi
ómeniĭ din Sodoma *eraŭ* reĭ, şi pĕcă-
toşĭ fórte înaintea luĭ Iehova.

Făgăduinţa luĭ Dumneḑeŭ reînnoită.

14 Şi Iehova ḑise luĭ Abram, dupâ-
ce Lot se despărţi de dînsul: înaltă-ţi
ochiĭ teĭ, şi uĭtă-te din locul unde te aflĭ
spre méḑă-nópte şi spre méḑă-ḑi şi spre
resărit şi spre apus. 15 Că tot pămên-
tul care-l veḑĭ, îl voiŭ da ţie şi semin-
ţieĭ tale in veci. 16 Şi voiŭ face ca
seminţia ta *să fie* ca pulberea pămêntu-
luĭ; dacă cineva póte numĕra pulbe-
rea pămêntuluĭ, atuncĭ şi seminţia ta
se va puté numĕra. 17 Scólă-te, pre-
âmblă-te in *acest* pămênt, in lungul şi
in latul·luĭ, că 'l voiŭ da ţie. 18 Şi
Abram ridicându-şi corturile, veni şi
locui aprópe de stejarul luĭ Mamre,
care *este* lângă Ebron; şi acolo zidi el
altar luĭ Iehova.

Invasiunea Canaanuluĭ.

14 Şi s'a întâmplat in ḑilele luĭ Am-
rafel, regele Şinaruluĭ, a luĭ A-
rioch regele Elasaruluĭ, a luĭ Chedor-
laomer regele Elamuluĭ, şi a luĭ Tedal
regele din Goim, 2 *Că acestia* făcură
resbel cu Bera regele Sodomeĭ, cu
Birşa regele Gomoreĭ, cu Sinab, regele
Admeĭ, şi cu Şemeber regele Zeboi-
muluĭ, şi cu regele Beleĭ, adică a Zoa-
ruluĭ. 3 Toţĭ acestia se întruniră in
valea Siddim, adecă Marea Sărată.
4 De dŭoĭ-spre-ḑece anĭ eraŭ eĭ supuşĭ
luĭ Chedorlaomer, şi in al treĭ-spre-
ḑecelea se resculară. 5 Şi intr'al pa-
tru-spre-ḑecelea an veni Chedorlaomer,
şi regiĭ ce *ţineaŭ* cu dînsul, şi bătură
pre Refaimĭ in Aşteroth-Karnaim; şi
pre Suseĭ in Ham, şi pre Emeĭ in Şave-
Kiriathaim, 6 Şi pre Horeĭ la mun-
tele lor Seir, până la El-Paran care
este lângă pustiŭ. 7 Şi intorcêndu-se,
veniră la En-Mişpat care *este* Kadeş,
şi bătură tótă câmpia Amalekiţilor,
şi pre Amoreĭ carĭ locuĭaŭ in Azazon-
Tamar.
8 Şi eşiră regele Sodomeĭ, şi regele
Gomoreĭ, şi regele Admeĭ, şi regele Ze-
boimuluĭ, şi regele Beleĭ, care *este* Zoar,
şi se gătiră de bataie asupra acelora
in valea Siddim: 9 Asupra luĭ Che-
dorlaomer regele Elamuluĭ, şi asupra
luĭ Tidal regele de Goim, şi asupra
luĭ Amrafel regele Şinaruluĭ, şi asupra
luĭ Arioch regele Elasaruluĭ: patru regĭ
asupra a cincĭ. 10 Şi valea Siddimu-
luĭ *era plină* de puţurĭ de bitum; şi
regele Sodomeĭ şi cel al Gomoreĭ fu-
giră, şi căḑură acolo; şi ceĭ ce scăpară
fugiră la munte. 11 Şi *aceĭ regĭ* luară
tóte avuţile din Sodoma şi din Gomo-
ra, şi tóte bucatele lor, şi se duseră.
12 Şi luară *şi* pre Lot, fiiul frateluĭ
luĭ Abram, care locuĭa in Sodoma, şi
tótă averea luĭ, şi se duseră.

Abram scapă pe Lot.

13 Atuncĭ veni din ceĭ scăpaţĭ, şi
dede de scire luĭ Abram Ebreul, care
locuĭa la Stejarul luĭ Mamre Amoreul,
fratele luĭ Eşcol, şi fratele luĭ Aner,
carĭ eraŭ confederaţiĭ luĭ Abram.
14 Şi Abram auḑind că s'a luat cap-

tiv fratele seŭ, înarmă pre serviĭ seĭ,
ceĭ născuțĭ in casa sa, treĭ sute opt-
spre-ḑece *la numer,* și-ĭ urmări până
la Dan. 15 Și împărțindu-se *in dŭoĕ*
nóptea in contra lor, el și serviĭ seĭ,
îĭ bătu, și-ĭ urmări până la Hoba ce
este de-a stânga Damasculuĭ. 16 Și
aduse înapoĭ tóte avuțiile, și pre Lot
fratele seŭ; și tótă averea sa o aduse
înapoĭ, și pre femeĭ și pre popor.
17 Și regele Sodomeĭ eși luĭ *Abram*
spre întimpinare, după ce se intórse
de la învingerea luĭ Chedorlaomer și
a *celor-l-alțĭ* regĭ cari *eraŭ* cu dînsul,
in valea Șave, care *este* valea regeluĭ.

Melhisedec binecuvintéză pe Abram.

18 Și Melchisedek regele Salemuluĭ
îĭ-aduse pâne și vin; și el *era* preot
Dumneḑeuluĭ celuĭ preînalt. 19 Și el
îl bine-cuvîntă, și ḑise: Bine-cuvîntat
fie Abram de Dumneḑeul cel pré-înalt,
Stăpânul ceruluĭ și al pământuluĭ;
20 Și bine-cuvîntat *să fie* Dumneḑeul
cel pré-înalt, care a dat pre neamiciĭ
teĭ in mânele tale. Și *Abram* îĭ dede
ḑecimă din tóte.
21 Și regele Sodomeĭ ḑise luĭ Abram:
Dă-mĭ mie ómeniĭ, și avuțiile ĭé-ți-le
ție. 22 Și Abram rĕspunse regeluĭ So-
domeĭ: Inălțat-am mâna mea către Ie-
hova Dumneḑeul cel pré-înalt, Stăpânul
ceruluĭ și al pământuluĭ; 23 *Jurân-
du-mĕ,* că nimica nu voiŭ lua din tóte
ale tale, de la fir de ață până la cu-
reaua de încălțăminte; ca să nu ḑicĭ:
Eŭ am înavuțit pre Abram; 24 Afară
numaĭ ceea ce feciorii aŭ mâncat, și par-
tea bărbaților Aner, Eșcol și Mamre,
cari aŭ mers cu mine; acestia 'și vor
lua partea lor.

Dumneḑeŭ făgăduesce luĭ Abram un fiŭ.

15 După acestea fost a cuvîntul luĭ
Iehova către Abram in visiune,
ḑicênd: Nu te teme, Abrame! Eŭ *sûnt*
scutul tĕŭ *și* rĕsplătirea ta fórte mare.
2 Și Abram rĕspunse: Dómne Dumne-
ḑeŭ, ce'mĭ veĭ da mie? Eŭ mĕ trec din
viéță fără copiĭ, și mostenitorul caseĭ
mele *este* Damascénul Eliezer. 3 Și
Abram ḑise: Écă, nu mĭ-aĭ dat sĕmînță,
și écă fiiul caseĭ mele va fi mosteni-
torul meŭ. 4 Și écă, cuvîntul luĭ Ie-
hova a fost către dînsul, ḑicênd: Nu
acesta te va mosteni, ci cel-ce va eși
din cópsele tale, acela te va mosteni.

Credința luĭ Abram.

5 Și dusu-la pre el afară, și ḑise:
Privesce acum cerul, și numeră ste-
lele, dacă le poțĭ numĕra! așa, 'ĭ ḑise
luĭ, va fi seminția ta. 6 Și *Abram*
credu luĭ Iehova, și *Iehova'i* socoti acé-
sta *spre* dreptate.

Legâmîntul luĭ Dumneḑeŭ cu Abram.

7 Și el îĭ ḑise: Eŭ *sûnt* Iehova,
care te-am scos pre tine din Ur a Chal-
deilor, ca să-țĭ daŭ pămêntul acesta
spre a-l stăpâni. 8 Și *Abram* rĕspunse:
Dómne Dumneḑeŭ! de pe ce voiŭ cu-
nósce, că-l voiŭ stăpâni? 9 Și Dum-
neḑeŭ îĭ rĕspunse: Adu-mĭ o juncă de
treĭ anĭ, și o capră de treĭ anĭ, și un
berbece de treĭ anĭ, și o turturea, și
un porumb. 10 Și el îĭ-aduse tóte
acestea, și le despică prin mijloc, și
puse fie-care jumătate față cu ceea-l-
altă; iar păsĕrile nu le despică. 11 Și
se coborîră păsĕrĭ răpitóre preste stâr-
vurĭ, și Abram le alungă.
12 Și pe la apusul sóreluĭ un somn
adânc căḑu asupra luĭ Abram, și écă
frică și întunerec mare îl cuprinseră
pre dînsul. 13 Atuncĭ *Domnul* ḑise
luĭ Abram: Cu adevĕrat să sciĭ, că se-
minția ta va petrece intr'un pămênt,
ce nu-ĭ al eĭ, și că ea va servi *națiu-
neĭ de acolo,* care o va asupri patru
sute de anĭ. 14 Dar eŭ și pre națiu-
nea aceea, la care vor fi servĭ, o voiŭ
judeca; și dup'aceea eși-vor cu marĭ
averĭ. 15 Și tu veĭ veni la părințiĭ
teĭ in pace, *și* te veĭ îmmormînta in
bĕtrânețe fericite. 16 Și eĭ la a pa-
tra generațiune se vor re'ntórce aicĭ;
că fără-de-legea Amoreilor încă nu s'a
îndeplinit. 17 Și apunênd sórele, și
făcêndu-se întunerec, écă un cuptor
fumegând, și flacără de foc care stră-
bătea prin acele bucățĭ despicate.
18 In ḑiŭa acésta făcu Iehova le-
gămînt cu Abram, ḑicênd: Eŭ pămên-
tul acesta l-am dat semințieĭ tale, de
la fluvĭul Egiptuluĭ, până la fluvĭul cel
mare, fluvĭul Eufrat. 19 Pre Keneĭ și
pre Kenizeĭ și pre Kadmoneĭ; 20 Pre
Heteĭ și pre Ferezeĭ și pre Refeĭ. 21 Și
pre Amoreĭ, și pre Cananeĭ, și pre
Ghergheseĭ, și pre Iebuseĭ.

Saraĭ dă luĭ Abram pe Agara de soție.

16 Și Saraĭ femea luĭ Abram nu născu
luĭ *copiĭ,* și ea avea o servă egip-
ténă, al căreĭ nume era Agara. 2 Și
ḑise Saraĭ către Abram: Écă, Domnul
m'a închis, ca să nu nasc; rogu-te, in-
tră la serva mea, póte voiŭ căpĕta co-
piĭ printr'însa. 3 Și Abram ascultă
de cuvîntul Sareĭ. Și Saraĭ femea luĭ
Abram luă pre Agar egipténa, serva

sa, după ce Abram petrecuse ḑece anĭ
în pământul Canaan, şi o dede pre ea
de femee bărbatuluĭ săŭ Abram. 4 Şi
el intră la Agara, care concepu; şi vě-
ḑênd ea că a conceput, despreţui pe
dómna-sa. 5 Şi Saraĭ ḑise către A-
bram: Injuria ce mi se face asupra ta
cade: Eŭ am dat pre serva mea în si-
nul teŭ, şi ea după ce věḑu, că a con-
ceput, mě dispreţuesce în ochiĭ eĭ; ju-
dece Iehova între mine şi între tine.
6 Şi Abram ḑise către Saraĭ: Eacă,
serva ta *este* în mâna ta, fă cu dînsa
cum îţĭ place. Şi Saraĭ o maltrată; şi
ea fugi d'inaintea eĭ.

Fuga şi reîntórcerea Agarei: naşcerea luĭ Ismael.

7 Şi ângerul luĭ Iehova aflâ pre ea
lângă un isvor de apă în pustiŭ, lângă
isvorul din calea *către* Şur. 8 Şi-'ĭ
ḑise: Agară, serva Saraeĭ, de unde viĭ?
şi unde mergĭ? Şi ea'ĭ rěspunse: Fug
de faţa Saraeĭ, dómneĭ mele. 9 Şi-'ĭ
ḑise ângerul luĭ Dumneḑeŭ: Intórce-te
înapoĭ la dómna ta, şi te supune sub
mânele eĭ. 10 Şi ângerul Domnuluĭ
maĭ ḑise: Voiŭ îmmulţi seminţia ta,
de nu se va *puté* numěra pentru mul-
ţimea *eĭ*. 11 Şi ângerul luĭ Dumne-
ḑeŭ *maĭ ḑise*: Eacă, tu aĭ conceput, şi
veĭ nasce fiŭ, şi veĭ chĭema numele
luĭ—Işmael *(Dumneḑeŭ aude)*; că Iehova
auḑi întristarea ta. 12 Şi acesta va
fi om selbatic; mâna luĭ *va fi* în con-
tra tuturor, şi mâna tuturor în contra
luĭ, şi faţă cu toţĭ fraţiĭ seĭ va locui.
13 Şi ea chĭemă numele luĭ Dumneḑeŭ
care vorbĭa eĭ: Tu escĭ El-Roï *(Dumne-
ḑeŭ věḑětori)*; că, ḑise ea: Aŭ nu vě-
ḑuĭ aicea din dos pre acela ce mě
věḑu? 14 Şi fântâna aceea se numi
fântâna Lahaï-Roï *(fântâna celuĭ viŭ,
care mě vede)*; écă fântâna *ce* este in-
tre Kadeş şi Bered. 15 Şi Agara născu
luĭ Abram fiŭ; şi Abram chĭemă nu-
mele fiuluĭ sěŭ, pre care-l născu Agara,
Işmael. 16 Şi Abram era de opt-ḑeci
de anĭ, când Agara născu luĭ pre Iş-
mael.

Abram primesce numele Abraham.

17 Şi când era Abram de nouě-ḑecĭ
şi nouě de anĭ, i se arătă Dum-
neḑeŭ, şi-ĭ ḑise: Eŭ *sûnt* Dumneḑeŭl
cel a tot puternic, umblă înaintea mea,
şi fiĭ fără prihană. 2 Şi voiŭ întări
legămîntul meŭ intre mine şi tine, şi
te voiŭ îmmulţi fórte, fórte. 3 Şi
Abram căḑu pe faţa sa, şi Dumneḑeŭ
îĭ vorbi, ḑicênd: 4 *In cât pentru* mi-
ne, écă eŭ fac legămînt cu tine, şi tu
veĭ deveni părinte a mulţime de na-
ţiunĭ. 5 Şi numele teŭ nu se va maĭ
chĭema Abram, ci numele teŭ va fi A-
braam; că te-am făcut părinte a mul-
ţime de naţiunĭ. 6 Şi te voiŭ îmmulţi
fórte, fórte, şi te voiŭ face *să devĭĭ* na-
ţiunĭ, şi regĭ vor eşi din tine. 7 Şi
voiŭ întări legămîntul meŭ între mine
şi tine, şi între seminţia ta după tine
în generaţiunile lor, ca legămînt veci-
nic; ca să fiŭ Dumneḑeŭ ţie şi semin-
ţieĭ tale după tine. 8 Şi voiŭ da ţie
şi seminţieĭ tale după tine pământul
unde tu petrecĭ: tot pământul Canaan,
în stăpânire vecinică; şi voiŭ fi lor
Dumneḑeŭ.

Legămîntul circumcisiunii.

9 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Abraam:
Tu să păzescĭ legămîntul meŭ, tu şi
seminţia ta după tine în generaţiunile
lor. 10 Şi acesta este legămîntul meŭ,
care aveţĭ voĭ să-l păziţĭ intre mine şi
tine, şi'ntre seminţia ta după tine; că tó-
tă partea bărbătéscă dintre voĭ să se
circumcidă. 11 Voĭ veţĭ circumcide
carnea preputuluĭ vostru, şi *acesta* va
fi semnul legămîntuluĭ meŭ între mine
şi'ntre voĭ. 12 Tot pruncul parte
bărbătéscă de opt ḑile dintre voĭ şi'n
tóte generaţiunile vóstre, se va circum-
cide: atât cel născut în casă, cât şi
acel cumpěrat cu argint de la verĭ-
ce străin, care nu este din seminţia
ta. 13 Se va circumcide dar tot cel
născut în casă, cât şi cel cumpěrat cu
argintul těŭ; şi *aşa* legămîntul meŭ va
fi în corpul vostru ca legămînt veci-
nic. 14 Şi bărbatul necircumcis, la
care carnea preputuluĭ nu va fi cir-
cumcisă, stârpi-se-va sufletul acela din
mijlocul poporuluĭ sěŭ; a stricat legă-
mîntul meŭ.

Saraĭ primesce numele Sara.

15 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Abraam:
In cât pentru Saraĭ femea ta, nu veĭ
maĭ chĭema numele eĭ Saraĭ ci Sara
(principesă) va fi numele eĭ. 16 Şi o
voiŭ bine-cuvînta pre dînsa; şi încă din
ea îţĭ voiŭ da fiŭ: eŭ pre dînsa o voiŭ
bine-cuvînta, şi va fi *mama* naţiunilor,
şi regĭ aĭ popórelor vor eşi din ea.
17 Şi Abraam căḑu preste faţa sa,
şi rîse, ḑicênd în inima sa: Aŭ dóră
omul cel de o sută de anĭ va maĭ
nasce fiĭ? Saŭ şi Sara, fiind de nouě-
ḑecĭ de anĭ va maĭ nasce? 18 Şi
Abraam ḑise luĭ Dumnéḑeŭ: Fie, ca
Işmael să trăéscă înaintea ta.

Făgăduința luĭ Isac.

19 Și Dumneḑeŭ ḑise: Cu adevĕrat
Sara femea ta îțĭ va nasce fiŭ, și tu
veĭ chĭema numele luĭ—Isaac (*rîde*). Și
eŭ voiŭ întări legămîntul meŭ cu dîn-
sul, ca să fie legămînt vecinic pentru
seminția luĭ după dînsul. 20 Încă și
pentru Ișmael te-am ascultat. Ecă, eŭ
l-am bine-cuvîntat pre dînsul, și-l voiŭ
adăogi, și-l voiŭ înmulți fórte, fórte:
dŭoĭ-spre-ḑece principĭ va nasce, și-l
voiŭ face să devie o națiune mare.
21 Și legămîntul meŭ îl voiŭ întări
cu Isaac, pre care ți-l va nasce Sara
în anul următor tot pe timpul acesta.
22 Și Dumneḑeŭ după ce încetă de a
vorbi cu dînsul, se ridică de la Abraam.

Circumcisiunea.

23 Și Abraam luă pre fiul sĕŭ Iș-
mael, și pre toțĭ ceĭ născuțĭ în casa
sa, și pre toțĭ ceĭ cumpĕrațĭ cu argin-
tul sĕŭ, și pre toțĭ de partea bărbă-
téscă din ómeniĭ caseĭ sale, și în ḑiŭa
aceea le circumcise carnea preputuluĭ
lor, cum îĭ ḑisese Dumneḑeŭ. 24 Și
Abraam *era* de noŭĕ-ḑecĭ și noŭĕ de
anĭ, când îșĭ circumcise carnea pre-
puțuluĭ luĭ. 25 Și Ișmael fiul seŭ *era*
de treĭ-spre-ḑece anĭ, când se circum-
cise carnea preputuluĭ sĕŭ. 26 Și tot
in aceeașĭ ḑi fură circumcișĭ Abraam
și Ișmael fiul sĕŭ; 27 Și toțĭ ómeniĭ
caseĭ sale, născuțĭ în casa sa saŭ cum-
pĕrațĭ cu argint de la străin, fură cir-
cumcișĭ cu dînsul împreună.

Visita Domnului la Abraam.

18 Și Iehova se arătă luĭ *Abraam* la
stejariĭ luĭ Mamre, când ședea el
la ușa cortuluĭ sĕŭ în căldura cea mai
mare a ḑileĭ. 2 Și ridicându-șĭ ochiĭ
seĭ, se uĭtă, și écă treĭ barbațĭ staŭ
înaintea luĭ, și el vĕḑêndu-*ĭ*, alergă de
la ușa cortuluĭ înaintea lor, și s'a în-
chinat până la pămênt, și ḑise: 3 Dóm-
ne, de am aflat har în ochiĭ teĭ, rogu-
te, nu trece de *cortul* servuluĭ teŭ;
4 Să se aducă puțină apă, ca să vĕ
spălațĭ picĭórele, și apoĭ să vĕ repau-
sațĭ sub acest arbore. 5 Și eŭ voiŭ
aduce o bucată de pâne, ca să vĕ în-
tărițĭ inima vóstră, apoĭ vețĭ merge
maĭ departe; că de aceea v'ațĭ abătut
pe la servul vostru. Și eĭ aŭ ḑis: Fă
așa, cum aĭ ḑis.
6 Și Abraam se grăbi în cort la
Sara, și a ḑis: Adă curând treĭ mĕ-
surĭ de flórea făineĭ, și *o* frămîntă, și
fă turte. 7 Și Abraam alergă la ci-
rédă, și luă un vițel tînĕr și bun, și-*l*
dede unuĭ băet, ca ĭute să-l pregătéscă.
8 Și aduse unt și lapte, și vițelul pre
care-l pregătise, și *le* puse înaintea lor·
și el sta lângă dînșĭ sub arbore; și eĭ
mâncaŭ.

Isac e încă odată făgăduit.

9 Și eĭ ḑiseră cătră dînsul: Unde
este Sara, femea ta? și el rĕspunse:
Ec-*o* în cort. 10 Și el ḑise: Eŭ *pre-
ste un an* éră-șĭ mĕ voiŭ întórce la ti-
ne tot pe acest timp și écă, Sara fe-
mea ta va avé un fiŭ. Și Sara auḑĭ
acésta din ușa cortuluĭ, care *era* în do-
sul luĭ. 11 Și Abraam și Sara *eraŭ*
bătrânĭ *și* înaintațĭ în ḑile; ba Sarei
îĭ și încetase de a se maĭ face cele fe-
meescĭ. 12 Și Sara rîse in sine, și
ḑise: După ce deja am îmbătrânit, se
póte ca eŭ să maĭ am poftă, când și
domnul meŭ *este* bătrân. 13 Și Dum-
neḑeŭ ḑise luĭ Abraam: Pentru ce ride
Sara, ḑicênd: Óre cu adevĕrat să maĭ
nasc, *fiind* eŭ bătrână: 14 Aŭ este
la Dumneḑeŭ ceva cu neputință? Eŭ
la anul tot pe timpul acesta, éră-și mĕ
voiŭ întórce la tine; și Sara va avé
un fiŭ. 15 Atuncĭ Sara tăgădui, ḑi-
cênd: N'am rîs! că se temea. Și el
ḑise: Nu *este așa,* căcĭ tu aĭ rîs.

Se vestesce prăpădirea Sodomului.

16 Și sculându-se de acolo aceĭ băr-
batĭ, se uĭtară spre Sodoma, și Abraam
mergea cu eĭ să-ĭ petrécă. 17 Și Dum-
neḑeŭ ḑise: Aŭ ascunde-voiŭ eŭ de A-
braam ceea ce am să fac? 18 Fiind-
că Abraam are să fie popor mare și
tare, și intr'însul se vor bine-cuvînta
tóte națiunile pămêntuluĭ. 19 Că eŭ
îl cunosc pre el, că el va ordona fii-
lor seĭ și caseĭ sale după dînsul, ca să
pâzéscă calea luĭ Dumneḑeŭ, făcênd
dreptate și judecată; pentru ca Dum-
neḑeŭ să dea luĭ Abraam ceea-ce ĭ-a
promis.
20 Și ḑise Domnul: Fiind-că stri-
garea Sodomeĭ și a Gomoreĭ este ma-
re, și pĕcatele lor grele fórte. 21 *De
aceea* acum mĕ voiŭ pogorî, și voiŭ
vedé, dacă eĭ aŭ făcut tóte pe deplin
după strigarea ce a venit la mine; saŭ
dacă nu, să sciŭ.

Rugamintea luĭ Abraam.

22 Și aceĭ bărbațĭ se întórseră de
acolo, și merseră spre Sodoma; și A-
braam maĭ stete încă înaintea luĭ Dum-
neḑeŭ.
23 Și Abraam se apropiă, și ḑise:

Nu cum-va veĭ perde tu pre cel drept
d'impreună cu cel reŭ? 24 Póte să
fie în cetate cincĭ-ḑecĭ de dreptĭ: aŭ
şi pre *acestia* 'ĭ veĭ perde? Aŭ nu veĭ
ĭerta locul pentru ceĭ cincĭ-ḑecĭ dreptĭ
ce *se află* intr'însa? 25 Departe să
fie de tine să facĭ tu una ca acésta,
de a ucide pre cel drept împreună cu
cel rĕŭ, şi ca ceĭ dreptĭ să fie ca ceĭ
reĭ; da, departe să fie *una ca acésta*
de tine! Aŭ judecătorul a tot pămên-
tul nu va face dreptate? 26 Atuncĭ
ḑise Iehova: De voiŭ afla în cetatea
Sodoma cincĭ-ḑecĭ dreptĭ, voiŭ ĭerta
tot locul pentru acestĭa. 27 Şi A-
braam respunḑênd, ḑise: Ecă eŭ cu-
tezaĭ acum a vorbi Domnuluĭ, deşi
nu sûnt de cât pulbere şi cenuşă;
28 Póte să lipséscă cincĭ din ceĭ cincĭ-
ḑecĭ de dreptĭ: aŭ pentru ceĭ cincĭ veĭ
strica tótă cetatea? Şi *Domnul* ḑise:
Nu o voiŭ strica, de voiŭ afla într'însa
patru-ḑecĭ şi cincĭ. 29 Şi *Abraam*
adaose a-ĭ vorbi, ḑicênd: Póte nu se
vor afla intr'însa *decât* patru-ḑecĭ! şi
el ḑise: Nu *o* voiŭ strica pentru aceĭ
patru-ḑecĭ. 30 Şi *Abraam* ḑise: Ro-
gu-te, Dómne, să nu te mâniĭ, de voiŭ
maĭ vorbi: póte să se afle acolo treĭ-
ḑecĭ! şi *Domnul* rĕspunse: Eŭ nu o
voiŭ strica, de voiŭ afla într'însa treĭ-
ḑecĭ. 31 Şi *Abraam* ḑise: Ecă acum
eŭ am cutezat să vorbesc Domnuluĭ:
Póte se vor afla acolo *numaĭ* doĕ-
ḑecĭ. Şi *Domnul* ḑise: pentru aceĭ doĕ-
ḑecĭ nu *o* voiŭ strica. 32 Şi *Abraam*
ḑise: Rogu-te, Dómne! nu te mânia,
dacă voiŭ maĭ vorbi încă numaĭ astă
dată. Pôte să se afle acolo ḑece? Şi
Domnul îĭ ḑise: Nu *o* voiŭ strica pen-
tru ceĭ ḑece. 33 Şi Iehova se duse,
după ce încetă a maĭ vorbi cu Abraam,
Şi Abraam se întórse la locul sĕŭ.

Peirea Sodomeĭ şi Gomoreĭ din pricina nelegiuireĭ.

19 Şi ceĭ dŭoĭ ângerĭ veniră la So-
doma despre séră, şi Lot, care
şedea la pórta Sodomeĭ, vĕḑêndu-*ĭ* se
sculă spre întâmpinarea lor, şi se a în-
chinat cu faţa la pămênt; 2 Şi ḑi-
se: Domniĭ meĭ! rogu-vĕ, întraţĭ în
casa servuluĭ vostru; rĕmâneţĭ preste
nópte, şi ve spălaţĭ picĭórele vóstre, şi
sculându-vĕ diminéţă, vĕ veţĭ duce în
calea vóstră. Şi eĭ ḑiseră: Nu; ci în
uliţă vom mâné. 3 Şi el stărui mult,
ca să între la dînsul. Şi eĭ după ce
întrară în casa luĭ, le făcu el cină; şi
cocêndu-le azime, eĭ mâncară.
4 Dar mai nainte de a se culca eĭ,
bărbaţiĭ cetăţeĭ, ómeniĭ din Sodoma,
înconjurară casa, de la tînĕr până la
bătrân: tot poporul din *tóte* părţile.
5 Şi chĭemând eĭ pre Lot îĭ ḑiseră:
Unde *sûnt* aceĭ bărbaţĭ, cari aŭ venit
astă nópte la tine? scóte-ĭ la noĭ afa-
ră, ca să-ĭ cunóscem pre dînşi. 6 Şi
Lot eşi afară la eĭ dinaintea uşeĭ; şi
uşa o încuĭă după dînsul. 7 Şi ḑise:
Rogu-vĕ, fraţilor, să nu faceţĭ rĕŭ *ace-
stora.* 8 Eaca eŭ am doĕ fete, cari
n'aŭ cunoscut *încă* bărbat, pre acelea
vi le voiŭ scóte afară, şi cu dînsele
faceţĭ, cum vĕ va place; numaĭ ace-
stor bărbaţĭ să nu faceţĭ nimica: că
de aceea aŭ întrat eĭ sub umbra aco-
peremîntuluĭ meŭ. 9 Şi eĭ ḑiseră: Fugĭ
d'aicĭ! ş'*apoĭ* ḑiseră: El singur a venit
ca străin şi *acum* se face judecător!
Acum ţie maĭ mult rĕŭ vom face,
de cât acelora. Şi se repeḑira cu pu-
tere asupra bărbatuluĭ, asupra luĭ Lot,
şi se apropiară să spargă uşa. 10 Şi
bărbaţiĭ aceĭa, tinḑêndu-şĭ mânele, tra-
seră pre Lot în casă la dînşi, şi în-
cuĭară uşa. 11 Şi pre bărbaţiĭ cari
eraŭ la uşa caseĭ, îĭ loviră cu orbire,
de la mic până la mare, de se osteniră
mult căutând să afle uşa.

Scăparea luĭ Lot.

12 Şi aceĭ bărbaţĭ ḑiseră luĭ Lot:
Pre cine maĭ aĭ tu aicĭ? ginere, saŭ
fiĭ, saŭ fete, saŭ pre alt cine-va din aĭ
teĭ în cetate? Scóte-ĭ dintr'*acest* loc;
13 Că noĭ voim să stricăm locul ace-
sta; că mare este strigarea *pĕcatelor
lor* înaintea luĭ Iehova, şi el ne-a tri-
mes, ca să o stricăm. 14 Lot atuncĭ
eşi şi vorbi cu gineriĭ seĭ, cari eraŭ să
ĭea pre fetele luĭ, şi le ḑise: Sculaţi-vĕ
şi eşiţĭ din locul acesta, că Domnul
va să strice cetatea. Şi ginerilor li se
păru, că el glumesce.
15 Şi îndată ce se revĕrsă de ḑiŭă,
ângeriĭ siliră pre Lot, ḑicênd: Scólă-
te, ĭea-ţĭ femea ta şi cele doĕ fete
ale tale, cari se află *aicĭ*, ca să nu perĭ
şi tu în pedepsirea cetăţeĭ. 16 Şi cum
el întârḑĭa, aceĭ bărbaţĭ îl apucară de
mână, pre el şi pre femea luĭ şi pre
cele doĕ fete ale luĭ; că Iehova voi
să-l cruţe; şi scoţêndu-l, îl puseră afară
din cetate. 17 Şi după ce 'ĭ-aŭ scos
pre eĭ afară, ḑise *unul dintre eĭ*: Mân-
tuesce-ţĭ viéţa; înapoĭ să nu te uiţĭ,
nicĭ să staĭ *unde-va* în tot împrejurul
acesta; *ci* la munte să scapĭ, ca să nu
perĭ şi tu. 18 Şi Lot le ḑise lor: Oh
nu! Dómne. 19 Eacă servul tĕŭ a
aflat har în ochiĭ tĕĭ, şi mare a fost

îndurarea ta, ce aï arătat-o cătră mi-
ne, că mi-aï păstrat viéţa mea. Dar
eŭ nu pot scăpa la munte, ca nu cum-
va să mě ajungă rěul, şi să mor. 20 Ia
veḑĭ, rogu-te, acéstă cetate *este* aprópe,
spre a fugi acolo, şi ea *este* mică; ro-
gu-te, lasă-mě să scap acolo. Aŭ nu
este ea mică? şi sufletul meŭ va trăi.
21 Şi *Domnul* îĭ rěspunse: Eacă eŭ
te-am ascultat şi în acésta, ca să nu
stric cetatea, despre care mi-aï vorbit.
22 Grăbesce-te de scapă acolo, că eŭ
nu pot face nimica, până ce nu veï ad-
junge tu acolo. De aceea s'a chĭemat
numele aceleï cetăţĭ Zoar *(mic)*. 23 Só-
rele se înalţa deasupra pămêntuluĭ,
când Lot întră în Zoar.

Peirea Sodomei

24 Şi Domnul făcu să plouă asupra
Sodomeĭ şi a Gomoreĭ pucĭósă şi foc
de la Dumneḑeŭ din cer. 25 Şi el
strică cetăţile acestea şi tóte câmpiile
de prin prejur, şi pre toţĭ locuitoriĭ
acelor cetăţĭ, şi tot ceea ce crescea
din pământ. 26 Şi femea luĭ Lot se
uĭtă îndărăt, şi se prefăcu în stâlp
de sare. 27 Şi Abraam sculându-se
fórte de diminéţă, *veni* la locul unde
stătuse înaintea luĭ Iehova. 28 Şi
uĭtându-se spre Sodoma şi Gomora şi
spre tot pămêntul câmpieĭ, věḑu, şi
écă fum se ridica din *acel* pămênt, ca
şi fumegarea dintr'un cuptor.

29 Aşa Domnul stricând cetăţile
câmpieĭ, îşĭ aduse aminte Dumneḑeŭ
de Abraam, şi scóse pre Lot din mi-
jilocul stricăcĭuneĭ, când strică cetă-
ţile în cari locuĭa Lot.

Pěcatul fetelor luĭ Lot.

30 Şi Lot eşi din Zoar, şi locui pe
munte, şi cu el cele doě fete ale luĭ,
că se temea să locuéscă in Zoar: şi lo-
cuĭa intr'o pesceră, el şi cele doě fete
ale luĭ. 31 Şi ḑise cea maĭ mare că-
tră cea maĭ mică: Părintele nostru
este bătrân, şi nimene nu *este* în pă-
mêntul acesta, care să între la noĭ
după datina de pe tot pămêntul. 32 Vi-
no! să îmbětăm pre părintele nostru cu
vin, şi să ne culcăm cu dînsul, ca din
părintele nostru să păstrăm seminţie.
33 Şi ele în nóptea aceea dederă păr-
inteluĭ lor vin să bea; şi cea maĭ mare
întră la părintele eĭ, şi se culcă cu
dînsul; şi el nu o simţi pre ea nicĭ
când se culcă, nicĭ când se sculă.
34 Şi a doa ḑi cea maĭ mare ḑise că-
tră cea maĭ tîneră: Ecă eŭ în nóptea
trecută am dormit cu părintele meŭ:
să-l îmbětăm cu vin şi nóptea acé-
sta; şi să întri tu *la dînsul*, şi să te
culcĭ şi tu cu el, ca din părintele no-
stru să păstrăm seminţiă. 35 Aşa
ele şi în nóptea acésta dederă părin-
teluĭ lor vin să bea; şi cea maĭ mică
se sculă şi se culcă cu dînsul; şi el
nu o simţi pre ea, nicĭ când se culcă,
nicĭ când se sculă. 36 Ast-fel *aceste*
doě fete ale luĭ Lot concepură de la
părintele lor. 37 Cea maĭ mare născu
un fiŭ, şi' chĭemă numele luĭ—Moab
(din părinte). Acesta *este* părintele Moa-
biţilor, până in ḑiŭa de astăḑĭ. 38 Şi
cea maĭ tîneră născu şi ea un fiŭ, şi
chĭemă numele luĭ—Ben-Ammi *(fiul po-
poruluĭ)*; şi acesta *este* părintele Am-
moniţilor până in ḑiŭa de astăḑĭ.

Abraam la Gherar se lépědă de femea sa.

20 Şi Abraam plecă de acolo la ţara
cea despre méḑă-ḑi, şi locuĭa în-
tre Kades şi Şur, şi petrecea în Ghe-
rar. 2 Şi Abraam ḑise despre Sara,
femea sa: Ea *este* sora mea; şi Abi-
melech regele Ghereareĭ trimese, şi luă
pre Sara.

3 Şi Dumneḑeŭ se arătă în vis nóp-
tea luĭ Abimelech, şi ḑise: Ecă tu veĭ
muri pentru femea pre care aĭ luat-o;
că ea *este* femea unuĭ bărbat. 4 Şi
Abimelech nu se apropiase de dînsa,
şi ḑise: Dómne! nu cum-va veĭ ucide
tu *şi* naţiunea dréptă? 5 Aŭ nu el
singur mi-a ḑis: Ea-'mĭ *este* soră? şi
ea încă mi-a ḑis: fratele meŭ *este*! Eŭ
acésta o făcuĭ în nevinovăţia inimeĭ
mele, şi cu curăţenia mânelor mele.
6 Şi Dumneḑeŭ îĭ ḑise în vis; Şi eŭ
sciŭ, că tu cu inima curată aĭ făcut
acésta, şi de aceea te-am împedecat
de a pěcătui în contra mea, şi nu tĭ-
am permis de a te atinge de dînsa.
7 Şi acum înapoéză femea acestuĭ om,
că el *este* profet, şi se va ruga pentru
tine, şi tu veĭ trăi; şi de nu-*i* o veĭ îna-
poia, să sciĭ, că veĭ muri tu şi tot ce
este al těŭ.

8 Şi Abimelech sculându-se dimi-
néţa, chiemă pre toţĭ serviĭ seĭ, şi tóte
aceste vorbe le spuse în auḑul lor; şi
toţĭ bărbaţiĭ se spăimêntară fórte.
9 Şi Abimelech chémă pre Abraam,
şi-ĭ ḑise: Ce nĭ-aĭ făcut noĕ? şi cu
ce am pěcătuit în contra ta, de aĭ a-
dus asupra mea şi asupra regatuluĭ
meŭ pěcat aşa de mare? Tu aĭ făcut
cu mine lucru, care nu se cuvinea să
facĭ. 10 Şi a ḑis Abimelech luĭ A-
braam: Ce aĭ věḑut de aĭ făcut acé-
sta? 11 Şi Abraam rěspunse: Pen-

tru-că cugetai, că în locul acesta nu
este nicĭ o temere de Dumneḑeŭ, şi pre
mine mĕ vor ucide din causa femeeĭ
mele. 12 Şi cu adevĕrat ea îmĭ *este*
mie soră, fata părinteluĭ meŭ *este* ea,
deşi nu fata mameĭ mele, şi mi se dede
mie de femee. 13 Şi scoţêndu-mĕ Dum-
neḑeŭ din casa părinteluĭ meŭ, eŭ am
ḑis către dînsa: Asta *este* bunătatea
pre care să mĭ-o facĭ: In tot locul unde
vom veni, ḑi de mine: Frate'mĭ *este*!

Sara e înnapoétă luĭ Abraam cu câstig.

14 Şi Abimelech luă oĭ şi boĭ, servĭ
şi serve, şi *le* dede luĭ Abraam, şi-ĭ îna-
poi şi pre Sara femea sa. 15 Şi Abi-
melech ḑise: Ecă ţara mea înaintea ta,
locuesce unde'ţĭ va plăcé. 16 Şi că-
tre Sara ḑise: Ecă, am dat-o mie de
arginţĭ frateluĭ tĕŭ; écă, acésta să fie
ţie acoperemîntul ochilor înaintea tu-
turor carĭ *sînt* pe lângă tine, şi în to-
tul tu să fiĭ justificată. 17 Şi Abraam
se rugă luĭ Dumneḑeŭ, şi Dumneḑeŭ,
vindecă pre Abimelech, pre femea luĭ şi
pre servele luĭ, ca să nască. 18 Că Iehova
încuĭase tot pântecele din casa luĭ Abime-
lech, din causa Sareĭ, femeeĭ luĭ Abraam.

Nascerea luĭ Isaac.

21 Şi Iehova cercetă pre Sara, cum
ḑise, şi Iehova făcu eĭ aşa, cum
vorbise. 2 Şi Sara concepu, şi născu
luĭ Abraam fiŭ la bătrâneţele sale, pe
acel timp, pre când ĭ-a fost ḑis Dum-
neḑeŭ. 3 Şi Abraam chĭemă numele
fiiluĭ sĕŭ cel născut, pre care-l născuse
Sara, Isaac. 4 Şi Abraam circumcise
pre fiĭul sĕŭ Isaac a opta ḑi, cum îĭ
ordonase Dumneḑeŭ. 5 Şi Abraam *era*
de o sută de anĭ, când ĭ se născu luĭ
fiĭul sĕŭ Isaac. 6 Şi ḑise Sara: Rîs
îmĭ făcu mie Dumneḑeŭ, *că* verĭ-cine
va auḑi va rîde de mine. 7 Şi ea
ḑise: Cine ar fi ḑis luĭ Abraam: Sara
va alăpta copiĭ! totuşĭ eŭ ĭ-am născut
luĭ un fiŭ la bătrâneţele sale.
8 Şi pruncul crescu, şi fu înţercat.
Şi Abraam făcu ospĕt mare în ḑiŭa în
care fu înţercat Isaac.

Isgonirea luĭ Ismael şi a mameĭ sale.

9 Şi Sara vĕḑênd pre fiĭul Agareĭ
Egiptena, care-l născuse ea luĭ Abraam
că batjocorea; 10 Ḑise ea luĭ Abra-
am: Alungă pre serva acésta şi pre
fiĭul eĭ; că nu va moşteni fiĭul acesteĭ
serve dimpreună cu fiul meŭ, cu Isaac.
11 Şi fórte rĕŭ s'a părut cuvîntul a-
cesta luĭ Abraam pentru fiĭul sĕŭ *Is-
mael*. 12 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ A-
braam: Să nu-ţĭ pară rĕŭ de copil şi
de serva ta; întru tóte câte 'ţĭ va ḑice
ţie Sara, ascultă cuvîntul eĭ! că întru
Isaac se va chĭema seminţia ta. 13 Dar
eŭ şi pre fiul acesteĭ serve îl voiŭ face
să devină o naţiune, fiind-că *este* se-
minţa ta. 14 Şi Abraam sculându-se
de diminéţă, luă pâne şi un foiŭ cu
apă, şi dându-*le* Agareĭ, *le*-a pus pre
umeriĭ eĭ, şi *dându-ĭ* şi pruncul, a slo-
bozit-o.
15 Şi ea mergênd rătăci în pustiul
Beer-Şeba. Şi după ce se sfârsi apa
din foiŭ, ea lepădă pre copil într'un
tufiş. 16 Şi ea mergênd şeḑu în faţa
copiluluĭ în depărtare de o aruncătură
de arc; că ḑicea ea: Nu voiŭ vedé pre
copil murind. Şi ea şeḑênd faţă *cu dîn-
sul*, îşĭ-înălţă vocea şi plânse. 17 Şi
Dumneḑeŭ auḑi vocea copiluluĭ, şi ân-
gerul luĭ Dumneḑeŭ striga pre Agara
din cer, şi-ĭ ḑise: Ce 'ţĭ *este* Agară?
nu te teme; că Dumneḑeŭ a auḑit vo-
cea copiluluĭ acolo unde *este*. 18 Scó-
lă-te, ridică copilul, şi-l ĭea de mână,
că eŭ îl voiŭ face să devină o naţiune
mare. 19 Şi Dumneḑeŭ îĭ deschise
ochiĭ eĭ, şi vĕḑu o fântână cu apă, şi
merse *acolo*, şi-şĭ umplu foĭul de apă,
şi dede şi copiluluĭ să bea. 20 Şi
Dumneḑeŭ era cu copilul, şi el crescu
mare şi locuĭa în pustiŭ, şi se făcu să-
getător. 21 Şi locuĭa în pustiĭul Pa-
ran; şi mama sa îĭ luă femee din pă-
mêntul Egiptuluĭ.

Legămîntul luĭ Abraam cu Abimelech.

22 Şi în ḑilele acelea Abimelech şi
cu Pichol capul armateĭ sale vorbĭaŭ
luĭ Abraam, ḑicênd: Dumneḑeŭ *este* cu
tine întru tóte câte facĭ tu; 23 Şi
acum jură-'mĭ pe Dumneḑeŭ aicea, că
nu veĭ minţi nicĭ mie, nicĭ fiuluĭ meŭ,
nicĭ nepoţilor meĭ. Ci tot asemenea
bunătate, ce eŭ ţi-am făcut, veĭ face
şi tu mie şi ţăreĭ în care petrecĭ tu.
24 Şi Abraam rĕspunse: Jur. 25 Şi
Abraam se plânse la Abimelech pen-
tru o fântână de apă, pre care serviĭ
luĭ Abimelech o răpiseră. 26 Şi Abi-
melech ḑise: Nu sciŭ cine a făcut acé-
sta, că nicĭ tu nu mĭ-aĭ spus, nicĭ eŭ
nu am auḑit până astăḑĭ. 27 Atuncĭ
Abraam luă oĭ şi boĭ, şi *le* dede luĭ
Abimelech; şi făcură amânduoĭ legă-
mînt. 28 Şi Abraam puse la o parte
şépte mĭeóre din turma *sa*. 29 Şi Abi-
melech ḑise luĭ Abraam: Ce *sînt* aceste
şépte mĭeóre ce tu le-aĭ pus la o par-
te. 30 Şi el ḑise: Aceste şépte mĭeóre
le veĭ lua din mâna mea, ca să-mĭ fie

mărturie că eŭ am săpat fântâna acé-
sta. 31 De aceea se numi acest loc
Beer-Şeba (*fântâna jurămîntuluĭ*), că
amândŭoĭ jurară acolo. 32 Şi aşa eĭ
făcură legămînt la Beer-Şeba. Apoĭ
Abimelech cu Pichol capul armateĭ sale
se sculară şi se întórseră înapoĭ în pă-
mêntul Filistenilor.
33 Şi *Abraam* plântă stejar în Beer-
Şeba, şi chĭemă acolo numele luĭ Ie-
hova pre Dumneḑeul eternităţeĭ. 34 Şi
Abraam petrecu în pămêntul Filisteni-
lor multe ḑile.

Sacrificarea luĭ Isac.

22 Şi după acestea Dumneḑeŭ cercă
pre Abraam, şi-ĭ ḑise luĭ: Abra-
ame! şi el rĕspunse: Eacă-mĕ. 2 Şi
ḑise: Ia pre fiĭul tĕŭ, pre unicul tĕŭ,
pre care-l ĭubescĭ, pre Isaac, şi mergĭ
în pămêntul Moria, şi-l adă acolo jertfă
în unul din munţiĭ carĭ-ţĭ voiŭ ḑice.
3 Şi Abraam sculându-se de dimi-
néţă, puse şéŭa pe asinul sĕŭ, şi luă
pre dŭoĭ din serviĭ seĭ şi pre Isaac fiĭul
sĕŭ, şi despicând lemne de jertfă, se
sculă, şi merse la locul ce-ĭ spuse Dum-
neḑeŭ. 4 A treĭa ḑi ridicându-şĭ A-
braam ochiĭ seĭ, vĕḑu locul de departe.
5 Şi Abraam ḑise servilor seĭ: Rĕmâ-
neţĭ aicea cu asinul; că eŭ cu băétul
ne ducem până colo, ca să ne inchi-
năm, ş'apoĭ ne vom intórce la voĭ.
6 Şi Abraam luă lemnele cele pentru
jertfă, şi puse pe Isaac fiul sĕŭ; Şi in
mână luă focul şi cuţitul; şi merseră
amândŭoĭ împreună. 7 Şi Isaac ḑise
luĭ Abraam, părintele sĕŭ: Tată! şi
el îĭ respunse: Eacă-mĕ, fiĭule! şi a ḑis:
Eacă, *aicĭ* focul şi lemnele, dar óea de
jertfă unde *este?* 8 Şi Abraam ḑise:
fiĭul meŭ! Dumneḑeŭ se va ingriji de
óea de jertfă; şi merseră amândŭoĭ îm-
preună.
9 Şi după ce ajunseră la locul, la
care 'ĭ ḑise Dumneḑeŭ, Abraam zidi
acolo altar şi clădi lemnele; şi legând
pre Isaac fiul sĕŭ îl puse pe altar de-
asupra lemnelor. 10 Şi intinḑênd A-
braam mâna, luă cuţitul, ca să junghie
pre fiul sĕŭ. 11 Dar ângerul luĭ Ie-
hova îĭ strigă din cer ḑicênd: Abra-
ame! Abraame! Şi el rĕspunse: Eacă
mĕ. 12 Şi *ângerul* ḑise: Să nu puĭ
mâna ta pe copil, nicĭ să'ĭ facĭ luĭ ce-
va, că acum cunosc că tu te temĭ de
Dumneḑeŭ; fiind-că tu n'aĭ cruţat nicĭ
chĭar pre fiĭul tĕŭ, pre cel unic al tĕŭ,
pentru mine. 13 Şi ridicându-şĭ A-
braam ochiĭ seĭ, se uĭtă, şi écă înain-
tea luĭ un berbece cu cornele încur-
cate într'un desiş; Şi Abraam merse
şi luă berbecele, şi-l sacrifică jertfă în
locul fiuluĭ sĕŭ.
14 Şi Abraam chĭemă numele locu-
luĭ aceluĭa Iehova-Jireh *(Domnul vede)*.
De aceea până astăḑĭ se ḑice: Pe mun-
tele unde Dumneḑeŭ vede.

Întărirea făgăduinţeĭ.

15 Şi ângerul luĭ Iehova strigă luĭ
Abraam din cer a doa óra; 16 Şi
ḑise: M'am jurat însu-mĭ asupra mea,
ḑice Iehova; că aĭ făcut acésta, şi n'aĭ
cruţat nicĭ pe chĭar fiĭul tĕŭ, pre cel
unic al tĕŭ, 17 Că eŭ te voiŭ bine-
cuvînta, şi voiŭ îmmulţi seminţia ta
ca stelele ceruluĭ şi ca nisipul de pe
ţărmurile măreĭ, şi că seminţia ta va
stăpâni porţile neamicilor seĭ. 18 Şi
intru seminţia ta se vor bine-cuvînta
tóte naţiunile pămêntuluĭ, că aĭ ascul-
tat de vocea mea.
19 Şi Abraam se întórse la serviĭ
seĭ, şi sculându-se aŭ mers împreună
la Beer-Şeba. Şi Abraam locuĭa la
Beer-Şeba.

Familia luĭ Nahor.

20 Şi după acestea se vesti luĭ A-
braam, ḑicênd: Eacă şi Milcha a născut
fiĭ luĭ Nahor, fratele tĕŭ: 21 Pre Uz,
ântĕiŭ-născutul luĭ, şi pre Buz fratele
acestuĭa, şi pre Kemuel părintele luĭ
Aram: 22 Şi pre Chesed, şi pre Ha-
zo, şi pre Pildaş, şi pre Iidlaf şi pre
Bethuel. 23 Şi Bethuel născu pre Re-
beca. Pre acestĭ opt îĭ născu Milcha
luĭ Nahor, fratele luĭ Abraam. 24 Şi
concubina luĭ, cu numele Reuma, şi
ea născu pre Tebah şi pre Gaham şi
pre Tahaş şi pre Maacha.

Mórtea şi îmmormîntarea Sareĭ.

23 Şi *ḑilele* vieţeĭ Sareĭ fură o sută
doĕ-ḑecĭ şi şépte de anĭ; *acestĭa*
fură aniĭ vieţeĭ Sareĭ. 2 Şi muri Sara
în Kirĭat-Arba, care *este* Ebronul, în
pămêntul Canaan, şi Abraam veni *aco-*
lo, ca să bocéscă pre Sara, şi să o plângă.
3 Şi Abraam se sculă de lângă mor-
tul sĕŭ, şi vorbi fiilor luĭ Het, ḑicênd:
4 Străin *sûnt* eŭ şi nimernic între voĭ,
daţĭ-mĭ o moşie de îngropăciune, ca să
îmmormîntez mortul meŭ d'inaintea
mea.
5 Şi fiiĭ luĭ Het rĕspunseră luĭ A-
braam, ḑicêndu-ĭ: Domnule, ascultă-
ne! 6 Tu intre noĭ escĭ principe a luĭ
Dumneḑeŭ, îmmormîntéză-ţĭ mortul tĕŭ
în cel maĭ ales dintre mormintele nó-
stre! Nimenea dintre noĭ nu-ţĭ va ro-

fusa mormîntul sĕŭ, ca să nu-ţĭ îm-
mormîntezĭ tu mortul tĕŭ.
7 Atuncĭ Abraam se ridică, şi se în-
chină înaintea poporuluĭ ţăriĭ, înaintea
fiilor luĭ Het; 8 Şi le vorbi lor, ḑi-
cênd: Dacă este cu voea vóstra ca eŭ
să îmmormîntez mortul meŭ dinaintea
feţeĭ mele, ascultaţi-mĕ şi vĕ rugaţĭ
pentru mine la Efron fiĭul luĭ Zoar.
9 Ca el să-mĭ dea pescerea din Mach-
pela, care este a luĭ în marginea ţa-
rineĭ sale; pentru tot argintul ce face
să-mĭ-o dea în mijlocul vostru, de mo-
şie de îngropăcĭune.
10 Şi Efron şedea între fiiĭ luĭ Het.
Şi Efron Heteul rĕspunse luĭ Abraam
în auḑul fiilor luĭ Het, a tutulor aces-
tora cari intraŭ pe pórta cetăţiĭ sale,
ḑicênd: 11 Nu, domnul meŭ! ascul-
tă-ne! eŭ 'ţĭ daŭ ţarina, şi-ţĭ daŭ şi
pescerea care *este* intr'însa, acésta ţĭ-o
daŭ înaintea ochilor fiilor poporuluĭ
meŭ: ingrópă-ţĭ mortul tĕŭ. 12 Şi
Abraam se aplecă înaintea poporuluĭ
ţăriĭ. Şi vorbi luĭ Efron în auḑul po-
poruluĭ ţăriĭ ḑicênd: 13 Dacă tu
voescĭ cu mine ast-fel, rogu-te, ascul-
tă-mĕ: eŭ argintul ţarineĭ ţĭ-l daŭ,
primesce-l de la mine, şi voiŭ îngropa
mortul meŭ.
14 Şi Efron rĕspunse luĭ Abraam,
şi-ĭ ḑise: 15 Ascultă-me, domnul meŭ:
O bucată de pămênt *ce face* patru sute
sicliĭ de argint, ce *este* acésta între
mine şi tine? Ingrópă-ţĭ mortul tĕŭ.
16 Şi Abraam ascultă pre Efron,
şi cumpâni Abraam luĭ Efron argintul
despre care vorbise în auḑul fiilor luĭ
Het: patru sute sicliĭ de argint, mer-
gĕtorĭ la orĭ-ce neguţător. 17 Şi aşa
ţarina luĭ Efron de la Machpela, cea
din dreptul Mamreĭ, atât ţarina cât
şi pescerea dintr'însa, şi toţĭ arboriĭ
de pe ţarină, şi tot cuprinsul acela jur
împrejur, 18 Se întări luĭ Abraam
ca stăpânire a sa înaintea ochilor fii-
lor luĭ Het, a tuturor acelora cari în-
traŭ pe pórta cetăţiĭ sale.
19 Şi dup'acésta Abraam îmmor-
mîntă pre Sara femea sa, în pescerea
din ţarina Machpela, în faţa Mamreĭ,
care *este* Ebronul, în pămêntul Canaan.
20 Şi se întări luĭ Abraam de către
fiiĭ luĭ Het ţarina şi pescerea dintr'însa
de moşie de ingropăcĭune.

Isac dobândesce pe Rebeca ca soţie.

24 Abraam *era* bătrân şi înaintat în
ḑile, şi Iehova bine-cuvîntase pre
Abraam întru tóte. 2 Şi ḑise Abraam
servuluĭ seŭ, celuĭ maĭ vechĭŭ din casa
sa, care *era* maĭ mare preste tóte ale
sale: Pune-ţĭ, rogu-te, mâna ta sub
cópsa mea; 3 Şi-mĭ jură pe Iehova,
Dumneḑeul ceruluĭ şi Dumneḑeul pă-
mêntuluĭ, că tu fiuluĭ meŭ nu veĭ lua fe-
mee dintre fetele Cananeilor, între ca-
riĭ locuesc eŭ; 4 Ci, că veĭ merge
în pămêntul meŭ şi în locul nascereĭ
mele, şi veĭ lua femee fiuluĭ meŭ Isaac.
5 Şi servul ĭĭ rĕspunse: Póte că nu
va vré fecĭóra să vină cu mine in pă-
mêntul acesta; atuncĭ înturna-voiŭ pre
fiĭul tĕŭ în pămêntul acela, din care
aĭ eşit?
6 Şi Abraam ĭĭ ḑise: Feresce-te, ca
nu cum-va să re'ntorcĭ pre fiĭul meŭ
acolo. 7 Iehova, Dumneḑeul ceruluĭ,
care m'a luat pre mine din casa păr-
inteluĭ meŭ şi din pămêntul nascereĭ
mele; şi care mĭ-a vorbit şi mĭ-a ju-
rat, ḑicênd: seminţieĭ tale voiŭ da pă-
mêntul acesta: el va trimete pre ân-
gerul sĕŭ înaintea ta, şi tu veĭ lua de
acolo femee fiĭuluĭ meŭ. 8 Şi dacă
fecĭóra nu va voi să vină cu tine, scă-
pat veĭ fi de acest jurămînt al meŭ·
numaĭ să nu re'ntorcĭ pre fiĭul meŭ a-
colo. 9 Şi servul puse mâna sa sub
cópsa luĭ Abraam, stăpânul sĕŭ, şi se
jură luĭ pentru lucrul acesta.
10 Şi servul luă ḑece cămile din
cămilele stăpânuluĭ sĕŭ, şi merse, *avênd*
în mâna sa din tóte bunătăţile stăpâ-
nuluĭ sĕŭ; şi sculându-se, se duse în
Mesopotamia, la cetatea luĭ Nahor.
11 Şi el despre séră, pre când cele ce
scoteaŭ *apă* eşĭaŭ, lăsă să îngenunchie
cămilele afară de cetate, lângă o fân-
tână de apă.
12 Şi ḑise: Dómne, Dumneḑeul stă-
pânuluĭ meŭ Abraam, Rogu-te, ca să
am întâlnire *fericită* astăḑĭ, şi arată milă
stăpânuluĭmeŭAbraam! 13Ecăeŭstaŭ
lângă acéstă fântână de apă, şi fetele
locuitorilor din cetate es, ca să scóţă
apă: 14 Fie dar, ca fecĭóra către care
voiŭ ḑice eŭ: rogu-te, plécă-ţĭ găléta
ta, şi-mĭ dă să beŭ; şi ea va rĕspun-
de: bea, şi încă şi cămilele tale le voiŭ
adăpa; fă, rogu-te, ca acésta să fie cea
otărîtă pentru servul tĕŭ Isaac; şi prin-
tr'acésta voiŭ cunósce, că tu aĭ aratat
milă stăpânuluĭ meŭ.
15 Şi înainte de a mântui el a vor-
bi, écă Rebeca, fiĭa luĭ Bethuel, fiul
Milcheĭ, femea luĭ Nahor, fratele luĭ
Abraam, eşĭa afară avênd găléta sa pe
umĕrul eĭ. 16 Şi fata era la faţă fru-
mósă fórte, fecĭóră *era,* şi bărbat n'o
cunoscuse pre ea. Şi ea pogorîndu-se
la fântână, şi umplêndu-şĭ vadra, se suĭ

éră-şĭ în sus. 17 Şi servul îĭ alergă
înainte, şi-ĭ ḑise: Lasă-mĕ, rogu-te, să
béŭ puţină apă din găléta ta. 18 Şi
ea-ĭ rĕspunse: Bea, Domnul meŭ! şi
ea îndată dând găléta sa jos, o luă in
mână, şi-ĭ dede să bea. Şi după-ce-'ĭ
dede luĭ să bea, îĭ ḑise: 19 Şi pen-
tru cămilele tale voiŭ scóte, până ce
vor înceta de bĕut. 20 Şi curând de-
şertându-şĭ găléta sa în adăpătóre, a-
lergă éră-şĭ la fântână, ca se scóţă *alta*;
şi scóse pentru tóte cămilele luĭ. 21 Şi
acest om mirându-se de dînsa, tăcea,
voind să cunóscă, dacă Dumneḑeŭ a
făcut să prospere calea luĭ saŭ nu.

22 Şi după-ce cămilele incetară de
beut luă omul acela o verigă de nas
de aur, grea de jumătate de siclu; şi
doĕ brăţărĭ pentru mânele eĭ, grele
de ḑece *sicliĭ* de aur. 23 Şi-ĭ ḑise:
A cuĭ fată *escĭ* tu? Spune-mĭ, rogu-te!
óre nu este în casa părinteluĭ teŭ loc,
ca noĭ să mânem? 24 Şi ea-'ĭ rĕspun-
se: Eŭ *sûnt* fica luĭ Bethuel fiul Mil-
cheĭ, pre care l-a născut ea luĭ Nahor.
25 Şi ea îĭ maĭ ḑise: Paie şi nutreţ
sûnt multe la noĭ, cum şi loc de mas.
26 Şi omul acesta se închină şi se pro-
sternu înaintea luĭ Dumneḑeŭ; 27 Şi
ḑise: Bine-cuvîntat *să fie* Domnul, Dum-
neḑeul stăpânuluĭ meŭ Abraam, care
n'a depărtat mila sa şi adevĕrul sĕŭ
de la stăpânul meŭ; pe cale *dréptă* m'a
condus pre mine Dumneḑeŭ la casa
fraţilor stăpânuluĭ meŭ.

28 Şi fecĭóra alergă şi spuse în ca-
sa mumeĭ sale aceste întâmplărĭ. 29 Şi
Rebeca avea un frate cu numele La-
ban, şi Laban alergă la acel om afară
la fântână. 30 Şi după ce veḑu el
veriga de nas şi brăţările la mânele
suroreĭ sale, şi după ce auḑi cuvintele
Rebeceĭ, sora sa, care ḑicea: Omul a-
cela aşa mĭ-a vorbit; el veni la om, şi
écă acesta sta lângă cămilele sale la
fântână. 31 Şi *Laban* îĭ ḑise: Vino
în întru, bine-cuvîntate al luĭ Iehova,
pentru ce staĭ afară? Eŭ am pregătit
casa, şi loc *este* pentru cămile. 32 Şi
omul intră-în casă, şi *Laban* desărcină
cămilele, şi dede paie şi nutreţ cămi-
lelor, şi apă de spălat pentru picĭórele
luĭ şi pentru picĭórele ómenilor cari
eraŭ cu dînsul. 33 Şi-ĭ puse luĭ în-
ainte de mâncare. Şi el ḑise: Eŭ nu
voiŭ mânca, până ce nu voiŭ vorbi
cele ce am de vorbit. Şi *Laban* ḑise:
Vorbesce!

34 Şi el ḑise: Eŭ *sûnt* servul luĭ
Abraam; 35 Şi Iehova a bine-cuvîn-
tat pre stăpânul meŭ fórte, şi el s'a
mărit; că ĭ-a dat luĭ oĭ şi boĭ, şi aur şi
argint, şi servĭ şi serve, cămile şi asinĭ.
36 Şi Sara, femea stăpânuluĭ meŭ, născu
stăpânuluĭ meŭ fiiŭ la bătrâneţele eĭ,
şi el dede acestuĭa tóte căte are el.
37 Şi stăpânul meŭ m'a jurat, ḑicênd:
Tu să nu ĭeĭ fiuluĭ meŭ femee din fe-
tele Cananeilor, într'a cărora pămênt
locuesc eŭ; 38 Ci maĭ vârtos să mergĭ
la casa părinteluĭ meŭ, şi la némul
meŭ, şi să ĭeĭ femee fiuluĭ meŭ. 39 Şi
eŭ ḑiseĭ stăpânuluĭ meŭ: Dară póte
fecĭóra nu va voi să vină cu mine,
40 Şi el mĭ-a ḑis: Dumneḑeŭ, pe a că-
ruĭa cărare umblu eŭ, va trimete în-
gerul seŭ cu tine, şi-ţĭ va da norocire
în calea ta, ca tu să ĭéĭ femee fiuluĭ
meŭ din némul meŭ şi din casa păr-
inteluĭ meŭ. 41 Atuncĭ tu veĭ fi scă-
pat de jurămîntul meŭ, dacă te veĭ
duce la némul meŭ, şi eĭ nu'ţĭ vor da
ţie *femee*; atuncĭ scăpat veĭ fi de jură-
mîntul meŭ. 42 Şi venind astăḑĭ la
acéstă fântână, am ḑis: Dómne, Dum-
neḑeul stăpânuluĭ meŭ Abraam! dacă
voescĭ, ca eŭ să am noroc în calea pe
care umblu, 43 Ecă eŭ staŭ lângă
acéstă fântână de apă, şi va fi, ca fe-
cĭóra care va eşi ca să scótă *apă*, şi
eŭ îĭ voiŭ ḑice: Dămĭ, rogu-te, să béŭ
puţină apă din vadra ta, 44 Şi ea'mĭ
va rĕspunde: Bea tu, şi dup'aceea şi
pentru cămilele tale voiŭ scóte; aceea
să fie femea pre care Dumneḑeŭ a o-
tărît-o pentru fiul stăpânuluĭ meŭ.
45 Maĭ 'nainte de a sfârşi eŭ cuvîn-
tul *acesta* întru inima mea, écă Rebeca
eşi, *avênd* vadra pe umĕrul sĕŭ, şi po-
gorîndu-se la fântână a scos *apă*; şi
eŭ ĭ-am ḑis: Lasă-mĕ, rogu-te, să béŭ!
46 Şi ea curând şĭ-a dat vadra jos de
pe *umeriĭ* eĭ, şi ḑise: Bea tu, şi voi
adăpa şi cămilele tale. Şi eŭ am bĕut,
şi ea mĭ-a adăpat şi cămilele. 47 Şi
eŭ o întrebaĭ pre ea, ḑicênd: A cuĭ
fiică *escĭ* tu? şi ea rĕspunse: Eŭ *sûnt*
fica luĭ Bethuel, fiĭul luĭ Nahor, pre
care i la născut Milca. Atuncĭ eŭ îĭ
puseĭ veriga acésta la nasul eĭ, şi bră-
ţările la mânele eĭ. 48 Şi eŭ mĕ în-
chinaĭ şi mĕ prosternuĭ înaintea luĭ
Iehova, şi bine-cuvîntaĭ, pre Domnul
Dumneḑeul luĭ Abraam, al stăpânuluĭ
meŭ, carele m'a condus pe cale dréptă,
ca eŭ să ĭéŭ pentru fiul stăpânuluĭ
meŭ pre fata frateluĭ luĭ. 49 Şi acum
dacă vreţĭ să arătaţĭ dragoste şi cre-
dinţă cătră stăpânul meŭ, spuneţi'mĭ;
şi dacă nu, spuneţi-'mĭ, ca să mĕ în-
torc spre drépta saŭ spre stânga.

50 Şi Laban şi Bethuel rĕspunseră.

ḑicênd: Acest lucru a eşit de la Dum-
neḑeŭ, noĭ nu-ţĭ putem spune nicĭ rĕŭ
nicĭ bine. 51 Ecă Rebeca înaintea ta,
ĭea-o, şi te-du *cu dînsa,* şi să fie femea
fiĭuluĭ stăpânuluĭ tĕŭ, după cum a vor-
bit Dumneḑeŭ. 52 Şi auḑind servul
luĭ Abraam cuvintele lor, se prosternu
până la pămênt înaintea luĭ Dumne-
ḑeŭ. 53 Şi servul scóse scule de ar-
gint şi scule de aur şi vestminte, şi le
dede Rebeceĭ, şi lucrurĭ preţióse dede
el frateluĭ eĭ şi mumeĭ eĭ.
54 Şi mâncară şi bĕură, el şi óme-
niĭ carĭ *eraŭ* cu dînsul, şi maseră *acolo.*
Şi sculându-se de-dimineţă, ḑise *servul:*
Lăsaţi-mĕ să plec la stăpânul meŭ.
55 Şi fratele *Rebeceĭ* şi muma eĭ ḑi-
seră: Să maĭ remână cu noĭ copila
încă căte-va ḑile, *cel puţin* ḑece ḑile,
apoĭ să mérgă. 56 Şi el ḑise lor: Nu
mĕ opriţĭ, de óre-ce Dumneḑeŭ a no-
rocit calea mea; lăsaţi-mĕ să merg la
stăpânul meŭ. 57 Şi eĭ îĭ ḑiseră: Să
chĭemăm fata, şi să-ĭ întrebăm voea
din chĭar gura eĭ. 58 Şi chiemară
pre Rebeca, şi-ĭ ḑiseră: Vreĭ tu să
mergĭ cu omul acesta? şi ea rĕspun-
se: Merg! 59 Ast-fel lăsară eĭ pre
Rebeca, sora lor şi pre doica eĭ, să
mérgă cu servul luĭ Abraam şi cu óme-
niĭ luĭ. 60 Şi eĭ bine-cuvîntară pre
Rebeca, şi-ĭ ḑiseră: Tu sora nóstră,
tu, să te îmmulţescĭ întru miĭ de ḑecĭ
de miĭ, şi seminţia ta să stăpânéscă
porţile neamicilor lor.
61 Şi sculându-se Rebeca şi servele
eĭ, se suiră pe cămile, şi se duseră
după omul acela. Şi servul luând pre
Rebeca, plecară. 62 Şi Isaac se 'ntur-
na de la fântâna Lahaĭ-Roĭ; că el locuĭa
în pămêntul despre méḑă-ḑi. 63 Că
Isaac eşĭa la câmp, ca să cugete de
cătră séră; şi ridicându-şĭ el ochiĭ seĭ,
se uĭtă, şi écă cămilele venĭaŭ. 64 Da-
ră şi Rebeca înălţându-şĭ ochiĭ seĭ,
vĕḑu pre Isaac, şi sări jos de pe că-
milă; 65 Că ea ḑisese cătră serv: Cine
este bărbatul acela, carele vine pe câmp
înaintea nóstră? Şi servul *îĭ* ḑisese:
Acesta *este* stăpânul meŭ; atuncĭ ea
îşĭ luă vĕlul şi se acoperi. 66 Şi ser-
vul spuse luĭ Isaac tóte lucrurile câte
a facut. 67 Şi Isaac duse *pre Rebeca*
în cortul Sareĭ mumeĭ sale, şi el luă
pre Rebeca de femee, şi o ĭubi. Şi
Isaac se mângăeă de *mórtea* mumeĭ
sale.

Casătoria a doua a luĭ Abraam.

25 Ear Abraam îşĭ luă altă femee,
şi numele eĭ *era* Ketura. 2 Şi
acésta îĭ născu pre Zimran, şi pre Iok-
şan, şi pre Medan, şi pre Madian, şi
pre Işbak şi pre Şua. 3 Şi Iokşan
născu pre Şeba şi pre Dedan. 4 Şi
fiiĭ luĭ Dedan aŭ fost: Aşurim, Letu-
şim şi Leumim. Şi fiiĭ luĭ Madian: Efa,
şi Efer, şi Enoc, şi Abidah şi Eldaa.
Toţĭ aceştĭa *aŭ fost* fiiĭ din Ketura.
5 Şi Abraam dede tótă averea sa luĭ
Isaac. 6 Şi fiiilor din concubinele sale
le dede Abraam darurĭ; şi încă trăind
el îĭ despărţi de fiul sĕŭ Isaac, *trimi-*
ţîndu-ĭ spre resărit în partea resări-
tuluĭ.

Mórţea şi îmmormîntarea luĭ Abraam.

7 Şi acestea sûnt ḑilele anilor luĭ
Abraam, câţĭ a trăit: o sută şépte-ḑecĭ
şi cincĭ de anĭ. 8 Şi Abraam dându-
şĭ sufletul, muri întru bătrânete ferici-
tă, bătrân şi sătul de *viéţă,* şi fu adaos
la poporul sĕŭ. 9 Şi-l îmmormîntară
Isaac şi Işmael fiiĭ luĭ în pescerea de
la Machpela, în ţarina luĭ Efron, fiul
luĭ Zohar Heteul, cea faţă în faţă cu
Mamre: 10 Ţarina care o cumpĕră
Abraam de la fiiĭ luĭ Het. Acolo dară
fu îmmormîntat Abraam şi Sara, fe-
mea sa. 11 Şi după-ce muri Abraam,
bine-cuvîntă Dumneḑeŭ pre Isaac, fiul
sĕŭ; Şi Isaac locuĭa lângă fântâna La-
haĭ-Roĭ.

Urmaşii luĭ Işmael.

12 Şi acestea *sûnt* generaţiunile luĭ
Işmael, fiul luĭ Abraam, pre care l-a
născut luĭ Abraam Agara Egipténca,
serva Sareĭ. 13 Şi acestea *sûnt* nu-
mele fiilor luĭ Işmael, după numele lor
în generaţiunile lor: Ântĕĭŭ-născutul
din Işmael—Nebaiot, şi Kedar, şi Ad-
beel şi Mibsam; 14 Mişma şi Duma
şi Massa; 15 Şi Hadar, şi Tema, Ie-
tur, Nafiş şi Kedema. 16 Aceştĭa *aŭ*
fost fiiĭ luĭ Işmael, şi acestea *sûnt* nu-
mele lor, *ce li saŭ dat* după satele lor
şi după întăririle lor: doĕ-spre-ḑece
căpeteniĭ a popórelor lor. 17 Şi a-
ceştĭa *sûnt* aniĭ vieţeĭ luĭ Işmael: o
sută treĭ-ḑecĭ şi şépte de anĭ; Şi slă-
bindu-ĭ puterile, muri, şi fu adaos la
poporul sĕŭ. 18 Şi eĭ locuiră de la
Havilah până la Şur, cel faţă în faţă
cu Egiptul, in mergerea cătră Assiria.
Şi el se aşeḑă *acolo* înaintea tuturor
fraţilor seĭ.

Isav şi Iacob.

19 Şi acestea *sûnt* generaţiunile luĭ
Isaac, fiul luĭ Abraam: Abraam născu
pre Isaac; 20 Şi Isaac era de patru-

ḑecĭ de anĭ, când luă de femeă pre Rebeca, fica luĭ Bethuel Sirianul din Padan-Aram, sora luĭ Laban Sirianul.
21 Şi Isaac se rugă luĭ Dumneḑeŭ pentru femea sa, că *era* stérpă, şi Dumneḑeŭ ascultă rugăcĭunea luĭ, şi Rebeca femea luĭ concepu. 22 Şi copiiĭ
se lovĭaŭ intre sine in ea. Atuncĭ ḑise ea: Dacă aşa, pentru ce acésta? Şi merse, ca să intrebe pre Dumneḑeŭ.
23 Şi Dumneḑeŭ îĭ rĕspunse: Dŭoĕ naţiunĭ *sûnt* in pântecele tĕŭ, si dŭoĕ popóre se vor despărţi din sînul tĕŭ; şi un popor *dintr'acestĭa* va fi maĭ tare de cât celă-l-alt, şi cel maĭ mare va servi celuĭ maĭ mic.
24 Şi când se indepliniră ḑilele eĭ ca să nască, écă dŭoĭ geminĭ *eraŭ* în pântecele eĭ. 25 Şi cel d'ântĕiŭ eşi
roşiŭ, preste tot ca o mantie pĕrósă; şi chĭemară numele luĭ—Esaŭ *(pĕros)*.
26 Şi după dînsul eşi frate-sĕŭ, carele cu mâna sa ţinea de călcâĭul luĭ Esaŭ; de aceea chĭemară numele luĭ—Iacob *(ţinĕtor de călcăiŭ)*. Şi Isaac *era* de şése-ḑecĭ de anĭ, când *Rebeca'ĭ* născu *luĭ* pre acestĭa.
27 Şi copiiĭ crescură marĭ, şi Esaŭ se făcu bărbat dibaciŭ la vênat şi plugar; ér Iacob *era* om simplu, locuind in corturĭ. 28 Şi Isaac ĭubĭa pre Esaŭ:
căcĭ vênatul *era* mâncarea luĭ; şi Rebeca ĭubĭa pre Iacob.

Esaŭ îşĭ vinde drept seŭ de ânteiul născut.

29 Şi ferbênd Iacob odată o fertură, Esaŭ veni de la câmp, fiind fórte ostenit. 30 Şi Esaŭ ḑise luĭ Iacob:
Dă'mĭ, rogu-te, să mănânc din acéstă *mâncare* roşie, că *sûnt* ostenit. 31 De
accca fu chĭemat numele luĭ—Edom *(roşŭ)*. Şi Iacob ḑise: Vinde-mĭ astăḑĭ ântĕĭ-naşcerea ta. 32 Şi Esaŭ ḑise:
Ecă, eŭ tot merg spre mórte, ce'mĭ *maĭ* folosesce ântĕiŭ-naşcerea? 33 Şi
Iacob ḑise: Jură'mĭ acum; şi el îĭ jură; şi Esaŭ 'şĭ vêndu ântĕiŭ-naşcerea sa luĭ Iacob. 34 Şi Iacob dede luĭ Esaŭ
pâne şi fertură de linte, şi el mâncă şi bĕu; şi sculându-se, se duse. Aşa Esaŭ nesocoti ântĕiŭ-naşcerea *sa.*

Isaac în Gherar e binecuvîntat de Dumneḑeŭ.

26 Şi se făcu fómete în ţară, afară de fómetea cea d'ântĕĭ, care a fost în ḑilele luĭ Abraam; şi Isaac se duse la Abimelech, regele Filistenilor, în Gherar.
2 Şi i se arătă Dumneḑeŭ, şi-ĭ ḑise:
Să nu te pogorĭ în Egipt, *ci* locuesce în pământul care ţi-l voiŭ spune: 3 Remâĭ în pământul acesta, şi eŭ voiŭ fi cu tine, şi te voiŭ bine-cuvînta, căcĭ ţie şi seminţieĭ tale voiŭ da tóte ţările acestea şi voiŭ ţine jurămîntul care l-am făcut luĭ Abraam, părinteluĭ tĕŭ.
4 Şi voiŭ îmmulţi seminţia ta ca stelele ceruluĭ, şi voiŭ da seminţieĭ tale tóte ţările acestea, şi în seminţia ta se vor bine-cuvînta tóte popórele pământuluĭ; 5 Pentru-că Abraam a ascultat de cuvîntul meŭ, şi a păzit ceea ce ĭ-am dat de păzit, poruncile mele, prescrierile mele, şi legile mele.

Rebeca e ocrotită de Abimelech.

6 Şi Isaac locui in Gherar. 7 Şi
când bărbaţiĭ loculuĭ *îl* întrebară despre femea sa, el rĕspunse: Soră îmĭ *este*; că el se temu a ḑice, femee îmĭ *este*; ca nu cumva bărbaţiĭ loculuĭ acelŭĭa săl ucidă pentru Rebeca, că *era* frumósă la privire, 8 Şi petrecênd
acolo multe ḑile, Abimelech, regele Filistenilor, se uĭtă pe feréstră, şi vĕḑu, şi écă Isaac glumĭa cu femea sa Rebeca. 9 Şi Abimelech chiemă pre
Isaac, şi-ĭ ḑise: Ecă, acésta femee 'ţĭ *este,* şi cum de aĭ ḑis: Soră'mĭ *este?* Şi Isaac îĭ ḑise: Pentru-că eŭ cugetai: Nu cumva să mĕ ucidă pentru ea.
10 Şi Abimelech ḑise: Pentru ce aĭ făcut tu noŭĕ acésta? Că puţin a lipsit, ca unul din popor să se culee cu femea ta, şi tu să aducĭ vină asupra-
ne. 11 Şi Abimelech ordonă în tot
poporul sĕŭ, ḑicênd: Cine se va atinge de omul acesta saŭ de femea luĭ, să se omóre.

Averea luĭ Isaac şi certurile.

12 Şi Isaac semĕnă în pământul acela, şi culese în acel an insutit; că Dumneḑeŭ îl bine-cuvîntă pre dînsul.
13 Şi acest om se mări, şi el din ce in ce mergea se măria, până ce fu mare fórte.
14 Şi el avea turmă de oĭ şi ciréḑă de boĭ, şi mare numĕr de servĭ; şi Filisteniĭ îl pismuĭaŭ; 15 Aşa, că tóte
fântânele ce le sĕpaseră serviĭ părinteluĭ sĕŭ încă în ḑilele părinteluĭ sĕŭ Abraam, Filisteniĭ le astupară, umplêndu-le cu pămênt. 16 Ba şi Abimelech
ḑise luĭ Isaac: Du-te de la noĭ, că tu te-aĭ făcut cu mult maĭ tare de cât noĭ.
17 Şi Isaac plecă de acolo, şi tăbĕrâră în valea Gherar, şi locuĭa acolo.
18 Şi Isaac éră-şĭ destupă fântânele de apă, carĭ aŭ fost sĕpate în ḑilele luĭ Abraam părinteluĭ sĕŭ, şi pre carĭ

Filisteniĭ le astupaseră după mórtea
luĭ Abraam; și el le dede tot acelașĭ
nume, cu carĭ le-a numit părintele sĕŭ.
19 Și serviĭ luĭ Isaac săpară în *acea*
vale, și aflară acolo fântână de apă
vie. 20 Și păstoriĭ din Gherar se cer-
tară cu păstoriĭ luĭ Isaac, și ḑiseră:
Apa *este* a nóstră; Și chiemă numele
fântâneĭ aceleĭa Esec *(cértă)*; căcĭ eĭ
se certară cu dînsul. 21 Și eĭ săpară
altă fântână, și se gâlceviră și pentru
acésta, și Isaac o numi Sitna *(gâlcévă)*.
22 Și mutându-se el de acolo, săpă
o altă fântână, pentru care nu se sfă-
diră; și el acestuĭa îĭ dede numele Re-
hobot *(lărgime)*, și ḑise: Acum ne-a dat
noŭĕ Dumneḑeŭ *loc* larg, și noĭ spo-
rim în acest pămênt.
23 Și el se suí de acolo la Beer-
Șeba. 24 Și Iehova i se arătă luĭ în
nóptea aceea, și-ĭ ḑise: Eŭ *sûnt* Dum-
neḑeul părinteluĭ tĕŭ Abraam, nu te
teme! că eŭ cu tine *sûnt*, că eŭ te voiŭ
bine-cuvînta, și voiŭ îmmulţi seminţia
ta, pentru Abraam servul meŭ. 25 Și
el zidi acolo altar, și chiemă numele
luĭ Iehova; și întinḑêndu-șĭ acolo cor-
tul, serviĭ luĭ Isaac săpară o fântână.
26 Și Abimelech veni din Gherar
la dînsul cu Ahusat amicul sĕŭ, și Pi-
chol capul armateĭ sale. 27 Și Isaac
le ḑise lor: Pentru ce aţĭ venit la mi-
ne? căcĭ voĭ pre mine m'aţĭ urît, și
m'aţĭ alungat de la voĭ. 28 Și eĭ ḑi-
seră: Noĭ bine vedem, că Iehova este
cu tine, de aceea am ḑis: Să fie jură-
mînt între noĭ, *adecă* între noĭ și în-
tre tine, și să facem legămînt cu tine:
29 Că tu noŭe nu ne veĭ face nicĭ un rĕŭ,
precum nicĭ noĭ nu ne-am atins de ti-
ne, și precum ţĭ-am făcut numaĭ bine,
și te-am lăsat să eșĭ în pace; tu care-
le acum *escĭ* bine-cuvîntat de Iehova.
30 Și *Isaac* făcu lor ospĕţ, și eĭ mân-
cară și beură. 31 Și sculându-se de-
diminéţă, jurară unul altuĭa; și Isaac
îĭ demise, și eĭ se duseră de la dînsul
în pace.
32 Și se întâmplă că în ḑiŭa aceea
serviĭ luĭ Isaac veniră, și-ĭ spuseră de-
spre fântâna care aŭ săpat, și-ĭ ḑiseră:
Am aflat apă. 33 Și el chiemă nu-
mele eĭ Șeba *(jurămînt)*; de aceea nu-
mele cetăţiĭ aceleĭa este Beer-Șeba pâ-
nă în ḑiŭa de astăḑĭ.

Ânteia căsătorie a luĭ Esaŭ.

34 Și când fu Esaŭ de patru-ḑecĭ
de anĭ, luă de femee pre Iudita, fica
luĭ Beeri Heteul, și pre Bașemat, fica
luĭ Elon Heteul. 35 Și acestea adu-
seră *multă* amărăcĭune de suflet luĭ
Izaac și Rebeceĭ.

Iacob primesce cu vicleșug bine-cuvîntarea de ânteiul născut.

27 Și după ce Isaac îmbătrâni, și
ochiĭ luĭ se întunecară, de nu maĭ
putea vedé, chĭemă el pre Esaŭ, fiul
sĕŭ cel maĭ mare, și-ĭ ḑise: Fiul meŭ!
și *acesta-ĭ*, ḑise: Eacă-mĕ. 2 Și *Isaac*
îĭ ḑise: Ecă eŭ am îmbătrânit, și nu
sciŭ ḑiŭa morţiĭ mele. 3 Acum dară
ĭea-ţĭ, rogu-te, armele tale, tolba ta și
arcul tĕŭ, și eșĭ la câmp, și-mĭ prinde
ceva vênat; 4 Și-mĭ gătesce bucate
gustóse după cum ĭubesc eŭ, și mĭ le
adu, ca să mănânc, ca sufletul meŭ să
te bine-cuvinteze înainte de a muri.
5 Er Rebeca auḑi, când vorbi Isaac
către fiul sĕŭ Esaŭ. Și Esaŭ se duse
la câmp, ca să găséscă *și* se aducă vê-
nat *părinteluĭ sĕŭ*.
6 Și Rebeca ḑise luĭ Iacob, fiĭul eĭ:
Ecă eŭ auḑiĭ pre părintele tĕŭ vorbind
cu Esaŭ fratele tĕŭ, ḑicênd: 7 Adă-
mĭ mie vênat, și gătesce-mĭ bucate
gustóse, ca să mănânc, și să te bine-
cuvintez înaintea luĭ Dumneḑeŭ, maĭ
înainte de a muri. 8 Și acum, fiul
meŭ! ascultă cuvîntul meŭ, și *fă* pre-
cum îţĭ ḑic. 9 Du-te la turma de oĭ,
și adă de acolo dŭoĭ ĭeḑĭ bunĭ, și eŭ
voiŭ pregăti din eĭ bucate gustóse pen-
tru părintele tĕŭ, precum ĭubesce el.
10 Și tu le veĭ duce la părintele tĕŭ,
ca el să mănânce, și să te bine-cuvin-
teze maĭ 'nainte de a muri.
11 Și Iacob ḑise către Rebeca muma
sa: Ecă, Esaŭ fratele meŭ *e* pĕros, ér eŭ
sûnt neted. 12 Póte ca părintele meŭ să
mĕ pipăie, și eŭ să fiŭ înaintea luĭ ca un
înșelător, și voiŭ atrage asupră-mĭ bles-
tem, și nu bine-cuvîntare. 13 Și muma sa
ḑise către dînsul: Fiĭul meŭ, acel blês-
tem al tĕŭ *fie* asupra mea; tu ascultă
numaĭ de cuvîntul meŭ: du-te *și*-mĭ
adu. 14 El se duse, și aduse mumeĭ
sale: și muma sa găti bucate gustóse,
cum ĭubia părintele sĕŭ.
15 Și Rebeca luă vestmintele cele
maĭ preţióse ale luĭ Esaŭ, fecĭorul cel
maĭ mare, pre carĭ ea le avea în casă
la sine; și îmbrăcă *cu dînsele* pre Ia-
cob, fiul eĭ cel maĭ mic. 16 Și cu
pelea ĭeḑilor îĭ înfășură mânele luĭ, și
gâtul pe unde era neted. 17 Și bu-
catele cele gustóse și pânea care o fă-
cuse, le dede în mâna luĭ Iacob fiĭul sĕŭ,
18 Și el intrând la părintele sĕŭ,
îĭ ḑise: Părintele meŭ! și el rĕspunse:
Aicĭ sûnt! cine *escĭ* tu, fiul meŭ?

19 Şi Iacob ḑise cătră părintele sĕŭ:
Eŭ *sûnt* Esaŭ ânteiŭ-născutul tĕŭ; fă-
cuĭ cum mĭ-aĭ ḑis; scólă-te dară, ro-
gu-te, şeḑĭ, şi mănâncă din vênatul
meŭ, ca să mĕ bine-cuvinteze sufletul
tĕŭ. 20 Şi Isaac ḑise cătră fiĭul sĕŭ:
Cum aĭ putut găsi aşa de curând, fiĭul
meŭ? Şi el ḑise: Domnul Dumneḑeul
tĕŭ mi-*l* aduse înainte. 21 Şi Isaac
ḑise cătră Iacob: Apropie-te, ca să te
pipăiŭ, fiul meŭ, dacă *escĭ* fiul meŭ
Esaŭ, saŭ nu. 22 Şi Iacob se apro-
pie de Isaac, părintele sĕŭ, şi el îl pi-
păi, şi ḑise: Vocea *este* vocea luĭ Ia-
cob, ér mânele acestea *sûnt* mânele luĭ
Esaŭ. 23 Şi el nu-l cunoscu pre dîn-
sul, căcĭ mânele luĭ eraŭ pĕróse, ca
mânele frateluĭ sĕŭ Esaŭ; şi-l bine-cu-
vîntă pre el. 24 Şi *maĭ ânteiŭ* i, ḑise
luĭ: Aŭ tu escĭ fiĭul meŭ Esaŭ? Ér el
îĭ ḑise: Eŭ *sûnt*. 25 Şi-*ĭ* ḑise: Adă-
mĭ să mănânc din vênatul tĕŭ, fiul meŭ,
ca să te bine-cuvinteze sufletul meŭ.
Şi el îĭ aduse, şi părintele luĭ mâncă;
şi-ĭ maĭ dede şi vin, şi bĕŭ. 26 Şi
Isaac, părintele luĭ, ḑise cătră dînsul:
Apropie-te, rogu-te, şi mĕ sărută, fiul
mĕŭ. Şi el se apropie, şi-l sărută.
27 Şi mirosind Isaac mirosul vestmin-
telor sale, îl bine-cuvîntă, şi ḑise:
Ecă, mirosul fiuluĭ mĕŭ *este* ca şi
mirosul uneĭ câmpiĭ pre care Iehova
a bine-cuvîntat-o.
28 Dumneḑeŭ să-ţĭ dea ţie din roŭa
ceruluĭ, şi din grăsimea pămêntuluĭ,
Şi îndestulare de grâŭ şi de must;
29 Popórele să'ţĭ servéscă ţie, — şi na-
ţiunile să se prostérnă înaintea ta!
Să fiĭ stăpân fraţilor teĭ, — şi fiiĭ mumeĭ
tale să se prostérnă înaintea ta;
Blestemat *să fie* cel ce te-va blestema,
— şi bine-cuvîntat *să fie* cel ce te va
bine-cuvînta.
30 Şi după-ce sfârşi Isaac de a bine-
cuvînta pre Iacob, şi Iacob abĭa esind
dinaintea părinteluĭ sĕŭ Isaac, écă,
Esaŭ fratele luĭ se întorcea de la vê-
nătórea sa. 31 Că gătind şi el bu-
catc gustóse, le aduse părinteluĭ sĕŭ,
şi-ĭ ḑise: Părintele meŭ, scólă-te, şi mă-
nâncă din vênatul fiuluĭ tĕŭ, ca să me
bine-cuvinteze sufletul tĕŭ. 32 Atuncĭ
îĭ ḑise Isaac părintele sĕŭ: Cine *escĭ*
tu? ér el rĕspunse: Eŭ *sûnt* Esaŭ, ân-
tĕiŭ-născutul tĕŭ fiŭ. 33 Atuncĭ spăi-
mântându-se Isaac, tremură fórte, şi
ḑise: Cine *este* decĭ cel ce prinse vê-
natul, şi-mĭ aduse, şi eŭ mâncaĭ din
tóte maĭ 'nainte de a veni tu, şi eŭ-l
bine-cuvîntaĭ; Şi bine-cuvîntat va şi
fi. 34 Şi auḑind Esaŭ cuvintele pă-
rinteluĭ sĕŭ, strigă cu voce tare şi a-
mărîtă fórte, şi ḑise părinteluĭ sĕŭ:
Bine-cuvintéză-mĕ şi pre mine, părin-
tele meŭ! 35 Er el îĭ ḑise: A venit
fratele tĕŭ cu înşelăcĭune, şi a luat
bine-cuvîntarea ta. 36 Atuncĭ ḑise
Esaŭ: Cu tot dreptul se numesce el
Iacob, căcĭ acum a doa óră mĕ în-
şélă: el îmĭ luă ântĕiŭ-naşcerea, şi acum
îmĭ luă şi bine-cuvîntarea. Maĭ ḑise
el: N'aĭ păstrat şi pentru mine vre-o
bine-cuvîntare?
37 Şi Isaac rĕspunse luĭ Esaŭ, şi-ĭ
ḑise: Ecă, domn l-am pus pre el preste
tine, şi pre toţĭ fraţiĭ seĭ ĭ-am dat luĭ
de servĭ, şi cu grâŭ şi cu must l-am
dăruit pre el; acum ce maĭ pot face
pentru tine, fiul meŭ?
38 Şi Esaŭ ḑise părinteluĭ sĕŭ: Nu-
maĭ acéstă singură bine-cnvîntare aĭ
tu, părintele meŭ? bine-cuvintéză-mĕ
şi pre mine părintele meŭ! Şi înălţân-
du-şĭ Esaŭ vocea sa, plânse. 39 Atuncĭ
Isaac părintele sĕŭ îĭ rĕspunse, şi ḑise:
Ecă departe de pămênt gras,
Şi de roŭa cerĭuluĭ de sus, va fi locu-
inţa ta;
40 Şi cu sabia ta veĭ trăi;
Şi frateluĭ tĕŭ veĭ servi;
Dară va veni timpul, când făcêndu-te
stăpân,
Veĭ lepĕda jugul luĭ de pe grumazul tĕŭ.

Esaŭ caŭtă să ucidă pe fratele sĕŭ.

41 Şi Esaŭ urî pre Iacob pentru
bine-cuvîntarea, cu care părintele sĕŭ
îl bine-cuvîntase; şi ḑise Esaŭ in âni-
ma sa: Ḑilele de bocet pentru părin-
tele meŭ se apropie; şi atuncĭ voiŭ u-
cide pre Iacob fratele meŭ.
42 Şi cuvintele luĭ Esaŭ, fiul sĕŭ
cel maĭ mare, fură spuse Rebeceĭ; şi
ea trimese să chieme pre Iacob, fiul
eĭ cel maĭ mic, şi-ĭ ḑise luĭ: Ecă, Esaŭ
fratele tĕŭ vrea să-şĭ rĕsbune asupra
ta, şi să te ucidă. 43 Acum dară,
fiul meŭ, ascultă vocea mea; scólă-te
şi fugĭ la Laban fratele meŭ, în Ha-
ran; 44 Şi rĕmâĭ la dînsul, câtva timp
până ce va trece furia frateluĭ tĕŭ;
45 Până ce va trece mânia frateluĭ tĕŭ
în privinţa ta, şi el va fi uĭtat cele ce tu
ĭ-aĭ făcut luĭ; atuncĭ eŭ voiŭ trimete,
şi te-voiŭ aduce de acolo. Pentru ce
să mĕ lipsesc de voĭ amândoĭ tot în-
tr'o ḑi?
46 Şi Rebeca ḑise cătră Isaac: Mĭ
s'a urât viéţa de aceste fete Hetiene!
Dacă Iacob îşĭ va lua de femee pre
vre-una dintre fetele Heteilor, după

cum *sûnt* fetele dintr'acéstă ţară, a-
tuncĭ ce'mĭ maĭ folocesce viéţa?

Fuga luĭ Iacob la Haran.

28 Decĭ Isaac chĭemând pre Iacob
îl bine-cuvêntă, şi-ĭ ḑise: Să nu-ţĭ
ĭeĭ femee din fetele luĭ Canaan; 2 Ci
scólă-te, şi te du în Padan-Aram, la
casa luĭ Bethuel, părintele mumeĭ ta-
le; şi de acolo ia-ţĭ femee din fetele
luĭ Laban, fratele mumeĭ tale. 3 Şi
Dumneḑeŭ cel a tot-puternic să te bi-
ne-cuvinteze, să te créscă, şi să te îm-
mulţéscă, ca să ajungĭ o adunare de
popóre; 4 Şi să'ţĭ dea ţie bine-cu-
vîntarea luĭ Abraam, ţie şi seminţieĭ
tale cu tine, ca tu să stăpânescĭ pă-
mêntul în care petrecĭ acum, pre ca-
rele Dumneḑeŭ l-a dat luĭ Abraam. 5 Şi
Isaac lăsă pre Iacob, şi el plecă la
Padan-Aram, la Laban fiul luĭ Bethuel
Sirianul, fratele Rebeceĭ, muma luĭ Ia-
cob şi Esaŭ.

Căsătoria a doua a luĭ Esaŭ.

6 Şi Esaŭ vĕḑênd, că Isaac bine-
cuvîntă pre Iacob, şi-l trimese la Pa-
dan-Aram, ca să'şĭ ĭea femee de acolo;
şi că îl bine-cuvîntă, şi-ĭ ordonă luĭ,
ḑicênd: Să nu'ţĭ ĭeĭ femee din fetele
luĭ Canaan; 7 Şi că Iacob ascultă
pre părintele sĕŭ şi pre muma sa, şi
merse la Padan-Aram; 8 Şi vĕḑênd
Esaŭ că fetele luĭ Canaan *sûnt* rele în
ochiĭ luĭ Isaac părinteluĭ sĕŭ, 9 Esaŭ
se duse la Işmael, şi pe lângă alte fe-
meĭ ce maĭ avea, luă de femee pre
Mahalat, fata luĭ Işmael, fiĭul luĭ A-
braam, pre sora luĭ Nebaĭot.

Iacob vede scara ceruluĭ.

10 Şi Iacob plecă din Beer-Şeba, şi
merse la Haran. 11 Şi ajungênd la
un loc, rĕmase acolo preste nópte, că
sórele apusese. Şi luând din petrele
aceluĭ loc, 'şi le puse sub capul sĕŭ,
şi se culcă într'acel loc. 12 Şi el vi-
să; şi écă o scară aşeḑată pe pământ,
a căreĭa cap ajungea la cer, şi écă,
îngeriĭ luĭ Dumneḑeŭ se suĭaŭ şi se
pogorĭaŭ pe dînsa. 13 Şi écă, Iehova
sta d'asupra *scăreĭ*, şi ḑise: Eŭ *sûnt*
Domnul Dumneḑeul luĭ Abraam, pă-
rintele tĕŭ, şi Dumneḑeul luĭ Isaac;
pământul pe care tu dormĭ, ţi-l voiŭ
da ţie şi seminţieĭ tale. 14 Şi semin-
tia ta va fi ca pulberea pămêntuluĭ, şi
tu te veĭ întinde spre apus, şi spre re-
sărit, şi spre méḑă-nópte, şi spre mé-
ḑă-ḑi; şi tóte némurile pămêntuluĭ se
vor bine-cuvînta intru tine şi intru se-
minţia ta. 15 Şi écă, eŭ cu tine *sûnt*;
şi te voiŭ păzi orĭ-incotro veĭ merge;
şi te voiŭ întórce la pămêntul acesta;
căcĭ nu te voiŭ părăsi, până ce nu
voiŭ face ceea ce ţĭ-am promis.
16 Şi Iacob desteptându-se din som-
nul sĕŭ, ḑise: Cu adevĕrat Dumneḑeŭ
este în locul acesta; şi eŭ n'am sciut.
17 Şi el temêndu-se a ḑis: Cât de în-
fricoşat *e* locul acesta! Acésta nu *este*
alta, de cât casa luĭ Dumneḑeŭ, da,
acésta e pórta ceruluĭ!

Făgăduinţa luĭ Iacob la Bethel.

18 Şi Iacob sculându-se de-diminéţă,
luă pétra care a fost pusă sub capul
sĕŭ, şi o aşeḑă stâlp, şi turnă oleiŭ
preste vîrful eĭ. 19 Şi el chiemă nu-
mele loculuĭ aceluĭa Bethel *(casa luĭ
Dumneḑeŭ,)* ér numele cetăţiĭ era maĭ
'nainte Luz. 20 Şi Iacob s'a făgăduit,
ḑicênd: De va fi Dumneḑeŭ cu mine,
şi mĕ va păzi în calea acésta pe care
eu umblu; de'mĭ va da pâne să mănânc,
şi vestminte să mĕ îmbrac; 21 Şi de
mĕ voiŭ întórce cu pace la casa pă-
rinteluĭ meŭ; atuncĭ Domnul va fi
Dumneḑeul meŭ; 22 Şi pétra acésta,
pre care o-am pus stâlp, va fi casa luĭ
Dumneḑeŭ, şi din tóte câte-mĭ veĭ da
mie, ḑecimea lor ţie o voiŭ dărui.

Iacob servesce luĭ Laban.

29 Şi sculându-se Iacob, merse în
pămêntul filor resărituluĭ. 2 Şi
el uĭtându-se, écă acolo o fântână in
câmp, şi écă treĭ turme de oĭ aşeḑate
lângă dînsa; că din fântâna aceea a-
dăpaŭ eĭ turmele; şi pétra de pe gura
fântâneĭ *era* mare. 3 Şi se adunaŭ
acolo tóte turmele, apoĭ prăvălĭaŭ pé-
tra de pe gura fântâneĭ, şi adăpaŭ oile;
şi éră-şĭ puneaŭ pétra pe gura fântâ-
neĭ la locul eĭ. 4 Şi Iacob ḑise că-
tră dînşiĭ: Fraţiĭ meĭ, de unde *sûnteţĭ*
voĭ? ér eĭ rĕspunseră: Din Haran sûn-
tem. 5 Şi le ḑise lor: Cunósceţĭ pre
Laban, fiul luĭ Nahor? şi eĭ ḑiseră:
Cunóscem. 6 Şi le ḑise: Sănĕtos *este*
el? ér eĭ rĕspunseră: Sănĕtos; şi écă
Rachela, fata luĭ, vine cu oile. 7 Şi
el ḑise: écă, încă e ḑiŭa mare, nu *e* tim-
pul ca să adunaţĭ turmele; adăpaţĭ
oile, şi mergeţĭ de *le* pasceţĭ. 8 Şi
eĭ ḑiseră: Nu putem, până ce nu se
vor aduna tóte turmele, şi se va res-
turna pétra de pe gura fântâneĭ; că
atuncea adăpăm oile.
9 Şi vorbind el cu eĭ, veni Rachela
cu oile părinteluĭ eĭ, că ea *le* păscea.
10 Şi vĕḑênd Iacob pre Rachela, fata

luĭ Laban, fratele mumeĭ sale; şi oile
luĭ Laban, fratele mumeĭ sale, se apropie
Iacob, şi resturnă pétra de pe gura
fântâneĭ, şi adăpă oile luĭ Laban, fra-
tele mumeĭ sale. 11 Şi Iacob sărută
pre Rachela, şi ridicându-şĭ vocea luĭ
plânse. 12 Şi Iacob spuse Racheleĭ,
că el *este* fratele părinteluĭ eĭ, şi că
el *este* fiĭul Rebeceĭ; şi ea alergă şi
spuse părinteluĭ eĭ. 13 Şi Laban în-
dată ce auḑi scirea despre Iacob, fiul
suroreĭ sale, îĭ alergă întru întâmpina-
re, şi-l îmbrăţişă, şi-l sărută, şi-l duse
în casa sa. Atuncĭ el spuse luĭ Laban
tóte cele întâmplate. 14 Şi Laban îĭ
ḑise: Cu adevĕrat, osul meŭ şi carnea
mea *escĭ* tu. Şi el rĕmase la dînsul o
lună de ḑile.

15 Şi Laban ḑise luĭ Iacob: Aŭ nu
cumva, pentru-că tu *escĭ* fratele meŭ,
îmĭ veĭ servi în dar? Spune'mĭ ce *să'ţĭ*
fie simbria ta? 16 Şi Laban *avea* doĕ
fete; numele celeĭ maĭ mare *era* Lea,
şi numele celeĭ maĭ mice Rachela.
17 Şi Lea *avea* ochĭ slabĭ, ér Rachela
era frumósă la chip, şi frumósă la faţă.
18 Şi Iacob ĭubĭa pre Rachela, şi-ĭ ḑise
luĭ: Voiŭ servi ţie şépte anĭ pentru
Rachela, fica ta cea maĭ mică. 19 Şi
Laban îĭ rĕspunse: Maĭ bine *este* să
ţĭ-o daŭ ţie, de cât să o-daŭ altuĭ băr-
bat; rĕmâĭ cu mine. 20 Şi Iacob servi
pentru Rachela şépte anĭ; şi acestĭa
părură în ochiĭ luĭ ca pré puţine ḑile,
căcĭ o ĭubĭa.

Căsătoria luĭ Iacob.

21 Şi Iacob ḑise luĭ Laban: Dă-mĭ
femea mea, ca să intru la dînsa; că
ḑilele mele s'aŭ implinit. 22 Şi La-
ban adună pre toţĭ bărbaţiĭ loculuĭ
aceluĭa, şi făcu ospĕţ. 23 Şi séra el
luă pre fica sa Lea, şi o duse pre dîn-
sa la *Iacob*; şi acesta intră la dînsa.
24 Şi Laban dede pre serva sa Zilpa
de servă Leeĭ, ficeĭ sale. 25 Şi făcên-
du-se diminéţă, écă, acésta *era* Lea.
Şi el ḑise luĭ Laban: Cemĭ făcuşĭ? aŭ
n'am servit eŭ la tine pentru Rache-
la? pentru ce dară m'aĭ inşelat? 26 Şi
Laban îĭ rĕspunse: Nu se face aşa în
locul nostru, ca pre cea maĭ mică să
o-dee înaintea celeĭ maĭ marĭ. 27 Îm-
plinesce'ţĭ cu acésta sĕptĕmâna, şi-ţĭ
vom da şi pre cea-l-altă, pentru ser-
viciŭl ce'mĭ veĭ face încă alţĭ şépte anĭ.
28 Şi Iacob făcu aşa, şi-şĭ împlini
sĕptĕmâna cu acésta, şi *Laban* îĭ dede
luĭ şi pre Rachela, fiĭa sa, de femee.
29 Şii Laban dede pre serva sa Bilha
de servă Racheleĭ, ficeĭ sale. 30 Şi
Iacob intră şi la Rachela, şi ĭubĭa pre
Rachela maĭ mult de cât pre Lea. Şi
el servi la dînsul încă alţĭ şépte anĭ.
31 Şi veḑênd Dumneḑeŭ că Lea *este*
nesocotită, deschise matricea eĭ, dară
Rachela *era* stérpă. 32 Şi Lea con-
cepu, şi născu fiŭ, şi-ĭ chĭemă numele
luĭ—Ruben *(vedeţĭ fiŭ)*; căcĭ ea ḑise:
Iehova vĕḑu întristarea mea, şi de a-
cum mĕ va ĭubi bărbatul meŭ. 33 Şi
ea éră-şi concepu, şi născu fiiŭ; Şi ḑi-
se: Fiind-că Dumneḑeŭ a auḑit, că *sûnt*
nesocotită, de aceea mĭ-a dat şi pre
acesta. 34 Şi chĭemă numele luĭ—
Simeon *(ascultare)*. Şi ea éräşi conce-
pu, şi născu fiŭ, şi ḑise: De acum băr-
bătul meŭ se va alipi de mine, fiind-
că ĭ-am născut treĭ fiĭ. De aceea chie-
mă numele acestuĭa—Levi *(alipire)*.
35 Şi ea éră-şĭ concepu, şi născu fiŭ,
şi ḑise: Astă dată voiŭ lăuda pre Dum-
neḑeŭ. De aceea chĭemă numele luĭ—
Iuda *(lăudat fie Domnul)*. Şi ea încetă
de a maĭ naşce.

Copiiĭ luĭ Iacob.

30 Şi Rachela veḑênd că nu face co-
piĭ luĭ Iacob, Rachela pismui pre
soră-sa, şi ḑise luĭ Iacob: Dă'mĭ co-
piĭ! ér de nu, eŭ mor. 2 Şi Iacob se
aprinse de mânie asupra Racheleĭ, şi
ḑise: Nu cum-va *sûnt* eŭ in locul luĭ
Dumneḑeŭ, care ţĭ-a oprit fruptul pân-
teceluĭ? 3 Şi ea ḑise: Ecă serva mea
Bilha! intră la dînsa, ca să nască pe
genunchiĭ meĭ, şi ca să am copiĭ prin-
tr'însa. 4 Şi ea-ĭ dede luĭ pre Bilha
serva sa de femee; şi intră la dînsa
Iacob. 5 Şi Bilha concepu, şi născu
luĭ Iacob fiŭ. 6 Şi Rachela ḑise: Dum-
neḑeŭ a fost mie judecător, şi a ascul-
tat vocea mea, şi mĭ-a dat fiŭ; pentru
aceea chĭemă numele luĭ—Dan *(jude-*
cător). 7 Şi Bilha, serva Racheleĭ,
concepu éră-şĭ, şi născu luĭ Iacob al
doĭlea fiŭ. 8 Şi ḑise Rachela: Luptă
mare mĕ luptai în contra suroreĭ mele,
şi o învinseĭ; şi ea chĭemă numele luĭ
—Neftali *(Luptă)*.

9 Atuncĭ Lea veḑênd, că a încetat
de a maĭ nasce, luă pre Zilpa, serva
sa, şi o dede luĭ Iacob de femee. 10 Şi
Zilpa, serva Leeĭ, născu luĭ Iacob fiŭ.
11 Şi Lea ḑise: Noroc vine: şi ea
chiemă numele luĭ—Gad *(norocire)*.
12 Dup'aceea Zilpa, serva Leeĭ, maĭ
născu luĭ Iacob pre al doĭlea fiŭ.
13 Şi Lea ḑise: Ferice de mine! căcĭ
pre mine mĕ vor ferici femeele; şi
chĭemă numele luĭ—Asser *(fericit)*
14 Şi Ruben mergênd la câmp

în timpul seceri̦șuluĭ de grâŭ, află
acolo mandragore, și le aduse Leeĭ,
mumeĭ sale. Și Rachela ḑise către
Lea: Dă-mĭ, rogu-te, și mie din man-
dragórele fiuluĭ tĕŭ. 15 Ear ea rĕ-
spunse: Puţin este, că mĭ-aĭ luat pre
bărbatul meŭ, și vreĭ să ĭeĭ și man-
dragórele fiĭuluĭ meŭ? Atuncĭ îĭ ḑise
Rachela: Bine dară, culce-se el cu ti-
ne și în nóptea acésta pentru mandra-
górele fiuluĭ tĕŭ. 16 Ear séra, când
veni Iacob de la câmp, Lea îĭ eși în-
ainte, și-ĭ ḑise: Intră la mine, căcĭ te-
am cumpĕrat cu mandragórele fiĭuluĭ
meŭ. Și el se culcă cu dînsa și în nóp-
tea aceea.
17 Și Dumneḑeŭ ascultă pre Lea,
și ea concepu, și născu luĭ Iacob pre
al cincilea fiŭ. 18 Și ḑise Lea: Dum-
neḑeŭ mĭ-a dat rĕsplătirea mea, pentru-
că eŭ dedei pre serva mea bărbatuluĭ
meŭ. Și ea chĭemă numele luĭ—Isachar
(resplătire). 19 Și Lea concepu éră-șĭ,
și născu luĭ Iacob pre al șéselea fiŭ;
20 Și Lea ḑise: *Cu* dar frumos mĕ dă-
rui Dumneḑeŭ; acum bărbatul meŭ va
locui cu mine, căcĭ ĭ-am născut luĭ
șése fiĭ! Și ea chĭemă numele acestuĭa
—Zebulon *(locuinţă).* 21 Și după a-
césta născu ea fată, și chĭemă numele
eĭ Dina *(judecată).*
22 Și Dumneḑeŭ îșĭ aduse aminte și
de Rachela, și o ascultă pre ea, și deschi-
se matricea eĭ. 23 Și ea concepu, și născu
fiŭ, și ḑise: Dumneḑeŭ ridică *de deasu-
pra mea* ocara mea. 24 Și numele luĭ
îl chĭemă Iosef *(adaos)*; ḑicênd: Dum-
neḑeŭ îmi adaogă și alt fiŭ!

Bogăţia luĭ Iacob.

25 Și născênd Rachela pre Iosef,
ḑise Iacob către Laban: Lasă-mĕ, ca
să mĕ duc înapoĭ la locul meŭ și la
pămêntul meŭ. 26 Dă'mĭ femeele mele,
pentru cari ţĭ-am servit, și copiiĭ meĭ,
ca să merg; că tu sciĭ serviciul meŭ,
care ţi-l-am făcut.
27 Și Laban îĭ rĕspunse: Fie, ro-
gu-te, ca eŭ să aflu har înaintea ta!
Eŭ cunosc bine, că Dumneḑeŭ m'a bine-
cuvîntat pentru tine. 28 Și ḑise: Ho-
tăresce-mĭ tu simbria ta, și eŭ ţĭ-*o*
voiŭ da.
29 Și el îĭ rĕspunse: Tu sciĭ cum
ţĭ-am servit, și ce aŭ devenit vitele
tale cu mine. 30 Căcĭ era puţin ce
aveaĭ maĭ înainte *de a veni* eŭ la tine,
și acum s'a îmmulţit fórte, și Iehova
te-a bine-cuvîntat cu venirea mea *la
tine.* Și acum când să fac și eŭ ceva
pentru casa mea?
31 Și *Laban* ḑise: Ce să-ţĭ daŭ ţie?
Și Iacob rĕspunse: Nimică să nu-
mĭ daĭ: *dară* dacă-mĭ veĭ face mie a-
césta, eŭ éră-șĭ voiŭ pasce oile tale, și
ţi-*le* voiŭ păzi. 32 Eŭ astăḑĭ voiŭ trece
prin tótă turma ta, despărţind de acolo
tótă óia pestriţă și pătată, și tot mĭe-
lul sein dintre meĭ, și *tot acea ce este*
pătat și pestrit între capre: și acésta
să fie simbria mea. 33 Și așa în vii-
tor dreptatea mea va mărturisi pentru
mine, când veĭ veni, ca *să-mĭ recunoscĭ*
simbria mea; tot ce nu va fi pestriţ
și pătat între capre și sein între meĭ
se va socoti ca furat, *de se va afla* la
mine.
34 Și Laban ḑise: Eĭ bine! fie după
cuvîntul tĕŭ!
35 Și el în ḑiŭa aceea despărţi ţa-
piĭ ceĭ balţaţĭ și pătaţĭ, și tóte caprele
cele pestriţe și pătate, tóte cari *aveaŭ*
ceva alb, și pre tot ce *era* sein între
meĭ; și le dede în mânele fiilor seĭ.
36 Și *Laban* puse cale de treĭ ḑile în-
tre sine ș'între Iacob. Și Iacob păscea
oile cele rĕmase ale luĭ Laban.
37 Și Iacob luă nuele verḑĭ de plop,
de migdal și de paltin, și despoindu-
le de scórţă, făcu pre ele crestăturĭ
albe, de se vedea albul cel de pe nue-
le. 38 Și el nuelele, pre cari le cu-
răţise de scórţă, le puse înaintea tur-
melor, în rupturile de apă și în adă-
pătórele, unde venĭaŭ oile să bee, și
acestea se înferbêntaŭ, când venĭaŭ să
bea. 39 Și concepeaŭ oile *uĭtându-se*
la nuele, și fĕtaŭ balţate, pestriţe și
pătate. 40 Și Iacob despărţia meiĭ
acestĭa, și înturna feţele oilor din tur-
ma luĭ Laban către cele seine și bal-
ţate; și turmele luĭ le punea la o par-
te, și nu le amesteca cu turmele luĭ
Laban. 41 Și a fost, că de câte orĭ
oile cele maĭ tarĭ aveaŭ să concépă,
Iacob punea nuelele în rupturĭ înain-
tea ochilor oilor, pentru ca ele să con-
cépă *uĭtându-se* la nuele. 42 Și de
eraŭ oile maĭ slabe, el nu punea *nue-
lele*; și așa cele slabe deveniaŭ ale
luĭ Laban, ér cele tarĭ ale luĭ Iacob.
43 Astfel omul acesta se înbogăţi fór-
te, și avu multe turme și servĭ și ser-
ve, și cămile și asinĭ.

Fuga luĭ Iacob cu aĭ seĭ.

31 Și auḑi *Iacob* cuvintele fiilor luĭ
Laban, cari ḑiceaŭ: Iacob a luat
tóte ce *avu* părintele nostru, și din
ceea ce *era* a părinteluĭ nostru, îșĭ a-
gonisi el tótă avuţia acésta. 2 Și
vĕḑu Iacob faţa luĭ Laban, și écă, ea

nu era cătră dînsul ca ĭerĭ şi ca al-
altă-erĭ.
3 Şi Iehova ḑise cătră Iacob: In-
tórce-te la pămêntul tĕŭ şi la locul
nascereĭ tale, şi eŭ voiŭ fi cu tine.
4 Şi trimese Iacob şi chĭemă pre
Rachela şi pre Lea la câmp la turma
luĭ. 5 Şi le ḑise: Eŭ vĕd, că faţa pă-
rintelui nostru nu maĭ *este* cătră mine
ca ĭerĭ şi al-altă-erĭ. Dară Dumneḑeul
părinteluĭ meŭ a fost cu mine; 6 Şi
voĭ sciţĭ, că eŭ serviĭ, părinteluĭ vostru
cu tótă puterea mea; 7 Şi părintele
vostru m'a înşelat, şi mĭ-a schimbat
simbria mea de ḑece-orĭ; însă Dumne-
ḑeŭ nu-l lăsă pre dînsul să-mĭ facă
nicĭ un rĕŭ: 8 Când îmĭ ḑise el: Cele
pestriţe vor fi simbria ta, atuncĭ tótă
turma fĕtă pestriţe; şi când ḑise el:
Cele bălţate vor fi simbria ta; atuncĭ
tóte oile fĕtară balţate. 9 Şi aşa
Dumneḑeŭ luă turmele părinteluĭ vo-
stru şi le dede mie. 10 Şi se întâm-
plă pe timpul concepereĭ turmelor, că
eŭ înălţaĭ ochiĭ meĭ, şi vĕḑuĭ în vis:
Şi écă berbeciĭ cariĭ săriaŭ pe turme
eraŭ bălţaţĭ, pestriţĭ şi pătaţĭ. 11 Atun-
cĭ ângerul luĭ Dumneḑeŭ îmĭ, ḑise în
vis: Iacob! şi eŭ îĭ ḑiseĭ: Ecă mĕ!
12 Şi el ḑise: Ridică-ţĭ ochiĭ şi veḑĭ;
toţĭ berbeciĭ, carĭ sar pe oĭ, *sûnt* băl-
ţaţĭ, pestriţĭ şi pătaţĭ; căcĭ eŭ vĕd tó-
te câte-ţĭ face ţie Laban. 13 Eŭ *sûnt*
Dumneḑeul din Beth-el, unde aĭ uns tu
stâlpul, unde tu-mĭ făcuşĭ mie făgă-
duinţă; acum scólă-te, eşĭ din acest pă-
mênt, şi te întórce înapoĭ la pămêntul
naşcereĭ tale.
14 Şi Rachela şi Lea rĕspunseră,
ḑicênd: Óre maĭ avem noĭ parte şi
mostenire în casa părinteluĭ nostru?
15 Aŭ n'am fost noĭ de el socotite ca
străine, fiind-că ne-a vîndut pre noĭ?
Da, aŭ nu ne-a mâncat el pre noĭ şi
argintul nostru? 16 Căcĭ tótă avuţia
care o luă Dumneḑeŭ de la părintele
nostru, a nóstră *este* şi a copiilor no-
stri. Aşa dară fă tóte câte ţĭ-a ḑis
Dumneḑeŭ.
17 Atuncĭ se sculă Iacob, şi-şĭ puse
copiĭ seĭ şi femeele sale pe cămile.
18 Şi luă de acolo tóte vitele sale, şi
tóte averile sale, pre cari le câştigase;
vitele sale pre cari le agonisise în Pa-
dan-Aram. ca să mérgă la Isaac pă-
rintele sĕŭ, în pămêntul Canaan. 19 Că
Laban s'a fost dus, ca să'şĭ tundă oile.
Şi Rachela fură Terafimiĭ *(idoliĭ)* pă-
rinteluĭ eĭ. 20 Şi Iacob amăgi inima
luĭ Laban, Sirĭanul; că nu ĭ-a spus, că
el are sa fugă. 21 Şi aşa fugi, el cu
tóte ale sale, şi sculându-se, trecu flu-
viul *Eufrata*, îndreptându-şĭ calea sa
spre muntele Galaad.

Înpăcarea cu Laban.

22 Şi a treĭa ḑi spuseră luĭ Laban,
că Iacob ar fi fugit. 23 Şi el, luând
pre rudele sale cu sine, îl urmări cale
de şépte ḑile, şi-*l* ajunse la muntele
Galaad. 24 Dară Dumneḑeŭ se arătă
luĭ Laban, Sirĭanul, nóptea în vis, şi-ĭ
ḑise: Feresce-te, ca nu cum-va să vor-
bescĭ cu Iacob nicĭ bine nicĭ rĕŭ. 25 Şi
Laban ajunse pre Iacob, când Iacob
îşĭ întinsese corturile sale pe munte.
Şi Laban întinse *pre ale sale* cu rudele
sale în muntele Galaad.
26 Şi Laban ḑise luĭ Iacob: Ce aĭ
făcut, de mĭ-aĭ înşelat inima, şi fetele
mele le-aĭ dus, ca pre nisce prinse în
resbel? 27 Pentru ce fugişĭ într'as-
cuns, şi plecaşĭ pe furiş de la mine?
şi de ce nu mĭ-aĭ spus? ca eŭ să te fi
lăsat cu bucurie, cu cântece, cu tim-
pane şi cu citare. 28 Şi nu m'aĭ lă-
sat să sărut pre nepoţiĭ meĭ şi pre ficele
mele? Acum nebunesce aĭ lucrat. 29 Şi
eŭ aş avé puterea în mână a vĕ face
voŭĕ rĕŭ; înse Dumneḑeul părinteluĭ
vostru mĭ-a vorbit astă nópte, ḑicênd:
Feresce-te, ca să nu vorbescĭ cu Iacob
nicĭ bine nicĭ rĕŭ. 30 Şi acum că aĭ
plecat, pentru-că cu dor aĭ dorit de
casa părinteluĭ tĕŭ; pentru ce mĭ-aĭ
furat ḑeiĭ meĭ?
31 Şi Iacob rĕspunse, şi ḑise luĭ
Laban: Căcĭ mĕ temeam, şi cugetam,
póte că tu veĭ răpi fetele tale de la
mine. 32 *Dară acela* la care veĭ afla
tu ḑeiĭ tĕĭ să nu trăéscă. Cercetéză
aicĭ în faţa rudelor nóstre ce este la
mine din ale tale, şi să ţi le ĭeĭ. Căcĭ
Iacob nu scia, că Rachela îĭ furase.
33 Atuncĭ Laban intră in cortul luĭ
Iacob şi în cortul Leeĭ, şi în cortul
amânduror servelor, şi nu găsi. Şi e-
şind din cortul Leeĭ, intră în cortul
Racheleĭ. 34 Er Rachela luase ḑeiĭ,
şi-ĭ pusese în şéŭa uneĭ cămile, şi şe-
dea de asupra lor. Ear Laban căută
tot cortul, dară nu găsi. 35 Şi *Ra-
chela* ḑise către părintele eĭ: Să nu
pară rĕŭ domnuluĭ meŭ! căcĭ nu mĕ
pot scula înaintea ta, fiind-că datina
femeelor mĭ-a *sosit*. Şi el căută, şi nu
găsi Terafimiĭ.
36 Atuncĭ se mânia Iacob, şi se
certă cu Laban, şi Iacob rĕspunse şi
ḑise luĭ Laban: Care *este* crima mea?
care *este* pĕcatul meŭ, de mĕ urmărescĭ
cu atâta aprindere? 37 Tu-aĭ căutat

tóte lucrurile mele; ce aĭ găsit din to-
te uneltele caseĭ tale? Pune-le aicĭ în-
aintea fraţilor meĭ şi a fraţilor teĭ, ca
eĭ să judece între noĭ amândŭoĭ. 38 In
ceĭ doĕ-ḍecĭ de anĭ, câţĭ am petrecut
la tine, oile tale şi caprele tale n'aŭ
rĕmas sterpe, şi berbeciĭ turmelor tale
nu ĭ-am mâncat. 39 Pre cele sfâşiate
de fére, a casă nu ţĭ le-am adus, pa-
guba aceea eŭ o-am suferit; tu din
mâna mea cereaĭ orĭ-ce se fura ḍiŭa,
şi orĭ-ce se fura nóptea. 40 *Unde* e-
ram, ḍiŭa mĕ mânca căldură, şi nóp-
tea ger, şi somnul fugĭa din ochiĭ meĭ.
41 Aşa serviĭ eŭ doĕ-ḍecĭ de anĭ în
casa ta: patru-spre-ḍece anĭ pentru
cele doĕ fete ale tale, şi şése anĭ pen-
tru vitele tale; şi tu simbria mea mĭ-aĭ
schimbat-o de ḍece-orĭ. 42 Dacă Dum-
neḍeul părinteluĭ meŭ, Dumneḍeul luĭ
Abraam, şi téma luĭ Isaac, n'ar fi fost
cu mine, tu acum m'aĭ fi trimes de la
tine cu mâna gólă. *Dară* Dumneḍeŭ a
căutat la întristarea mea şi la oste-
néla mânelor mele, şi de aceea *te* mus-
tră în nóptea trecută.
43 Şi Laban rĕspunḍênd luĭ Iacob,
ĭĭ ḍise: *Aceste* fice *sûnt* ficele mele, şi
acestĭ fiĭ *sûnt* fiiĭ meĭ, şi *aceste* oĭ *sûnt*
oile mele, şi tot ce veḍĭ tu *este* al
meŭ. Şi ce maĭ pot acum face ficelor
mele saŭ fiilor lor, pre carĭ ĭ-aŭ năs-
cut? 44 Acum dară vino să facem
legămînt, eŭ şi tu, care să fie de măr-
turie între mine ş'între tine.
45 Atuncĭ Iacob luă o pétră, şi o
puse stâlp. 46 Şi Iacob ḍise rudelor
sale: Adunaţĭ petre! şi eĭ adunară pe-
tre, şi le făcură movilă; şi mâncară
acolo d'asupra movileĭ. 47 Şi Laban
o numi: Iegar Sahaduta *(movila măr-
turieĭ),* ér Iacob o numi: Galaad *(mo-
vila mărturieĭ).*
48 Şi Laban ḍise: Acéstă movilă
să fie astăḍĭ mărturie între mine ş'in-
tre tine! De aceea el chĭemă numele
eĭ Galaad; 49 Şi Mişpa *(veghiare),*
pentru-că *Laban* ḍise: Dumneḍeŭ va
veghĭa asupra mea şi asupra ta, când
vom fi despărţiţĭ unul de altul. 50 Da-
că tu veĭ asupri pre fetele mele, şi
dacă veĭ lua şi *alte* femeĭ afară de fe-
tele mele; *deşi* nu este niminea între
noĭ, dară veḍĭ, că Dumneḍeŭ *este* mar-
tur între mine ş'între tine. 51 Şi maĭ
ḍise Laban luĭ Iacob: Ecă acéstă mo-
vilă, şi écă acest stâlp, care l-am ri-
dicat între mine ş'între tine, 52 Acé-
stă movilă *să fie* mărturie şi acest stâlp
să fie mărturie, că nicĭ eŭ nu voiŭ trece
acéstă movilă la tine, nicĭ tu nu veĭ
trece acéstă movilă şi acest stâlp la
mine, spre a face rĕŭ. 53 Dumneḍeul
luĭ Abraam, şi Dumneḍeul luĭ Nahor,
să fie judecător între noĭ, Dumneḍeul
părinţilor lor! Şi Iacob jură pe téma
luĭ Isaac, părintele sĕŭ.
54 Şi Iacob junghiă jertfă pe mun-
te, şi chĭemă pre rudele sale să mă-
nânce pâne; şi eĭ mâncând pâne, re-
maseră preste nópte în munte. 55 Şi
a doa ḍi sculându-se Laban de dimi-
néţă, sărută pre nepoţiĭ seĭ şi pre fe-
tele sale, şi bine-cuvîntându-ĭ pre eĭ,
se duse. Şi Laban se întórse la lo-
cul sĕŭ.

Întâlnirea luĭ Iacob cu îngeriĭ.

32 Şi plecă Iacob în calea sa, şi în-
gerii luĭ Dumneḍeŭ îl întâmpina-
ră. Şi Iacob îndată ce-ĭ vĕḍu ḍise:
2 Acésta *este* óstea luĭ Dumneḍeŭ; şi
chĭemă numele loculuĭ aceluĭa: Maha-
naim *(óste îndoită).*

Frica luĭ Iacob de Esaŭ.

3 Şi Iacob trimese înaintea sa solĭ
la Esaŭ fratele sĕŭ în pămêntul Seir,
ţinutul Edom. 4 Şi dându-le lor or-
din, le ḍise: Aşa veţĭ ḍice luĭ Esaŭ
domnul meŭ: Aşa ḍice Iacob servul
tĕŭ: Eŭ petrecuĭ la Laban, şi rĕmăseĭ
până acum; 5 Şi agonisiĭ boĭ şi a-
sinĭ, oĭ şi servĭ şi serve; şi *acum* tri-
met *pre ómeniĭ meĭ,* ca să spună dom-
nuluĭ meŭ, ca să aflu har în ochiĭ teĭ.
6 Şi trimeşiĭ întorcêndu-se la Iacob,
ḍiseră: Noĭ am mers la fratele tĕŭ, la
Esaŭ, şi écă el îţĭ vine întru întâmpi-
nare, şi cu dînsul patru sute de băr-
baţĭ.
7 Şi Iacob se temu fórte, şi se tur-
bură; şi el despărţi pre ómeniĭ, carĭ
eraŭ cu dînsul, şi oile şi boiĭ şi cămi-
lele, în doĕ cete; 8 Şi ḍise: De va
veni Esaŭ la una din aceste cete, şi
o va bate, atuncĭ cea-l-altă cétă ce a
rĕmas să scape.

Rugăciunea luĭ Iacob.

9 Şi Iacob ḍise: Dumneḍeul părin-
teluĭ meŭ Abraam, şi Dumneḍeul pă-
rinteluĭ meŭ Isaac! Dómne, care mĭ-aĭ
ḍis: Întórce-te în pămêntul tĕŭ şi la
locul nascereĭ tale, şi-ţĭ voi face ţie
bine: 10 Sûnt nevrednic faţă de tot
harul şi de tótă credincioşia ce mĭ-aĭ
aratat mie robuluĭ tĕŭ adevĕrul carĭ tu
le-aĭ; că eŭ trecuĭ *numai* cu toégul meŭ
preste acest Iordan, şi acum m'am fă-
cut în doĕ cete: 11 Scapă-mĕ, rogu-te,
din mâna frateluĭ meŭ, din mâna luĭ

Esaŭ, că mĕ tem de dînsul, ca nu cum-
va să vină şi să mĕ bată pre mine, pre
mume împreună cu copiiĭ; 12 Că tu
aĭ ḑis: cu adevĕrat voi face ţie bine,
şi voiŭ face, ca seminţia ta să fie ca
nisipul mărei, care nu se póte numĕra
de mulţimea *luĭ*.

Iacob caŭtă să înblânḑéscă pe Esaŭ.

13 Şi el mase acolo în nóptea a-
ceea, şi luă din tot acea ce'ĭ căḑu în
mână, *ca să facă* dar luĭ Esaŭ, fratele
sĕŭ: 14 Capre, doĕ sute; ţapĭ, doĕ-
ḑecĭ; oĭ, doĕ-ḑecĭ; şi berbecĭ, doĕ-
ḑecĭ; 15 Cămile alăptătóre, treĭ-ḑecĭ,
cu mânziĭ lor; vacĭ, patru-ḑecĭ; şi jun-
cĭ, ḑece; asine, doĕ-ḑecĭ; şi asinĭ, ḑece.
16 Şi el dede în mâna servilor seĭ tó-
tă turma deosebĭ; şi ḑise servilor seĭ:
Treceţĭ înaintea mea, şi lăsaţĭ câtă-va
depărtare între turmă şi turmă. 17 Şi
celuĭ d'ântĕiŭ ordonă, ḑicênd: De te
va întâlni Esaŭ, fratele meŭ, şi te va
întreba, ḑicênd: Al cuĭ *escĭ* tu? şi unde
mergĭ? şi pentru cine *sûnt* acestea de
d'inaintea ta? 18 Atuncĭ tu să'ĭ ḑi-
cĭ: Al servuluĭ tĕŭ Iacob: acesta *e* dar
trimes domnuluĭ meŭ Esaŭ, şi écă şi
el *vine* după noĭ! 19 Tot ast-fel or-
donă şi celuĭ d'al doĭlea şi celuĭ de
al treĭlea, şi tuturor cari mergeaŭ după
turmele acelea, ḑicêndu-le: Tot cu ase-
menea cuvinte să vorbiţĭ luĭ Esaŭ,
când îl veţĭ întâlni. 20 Şi veţĭ maĭ
ḑice: Ecă *şi* servul tĕŭ Iacob *vine* în
urma nóstră; că el ḑise: Eŭ îl voiŭ îm-
păca pre dînsul prin *acest* dar ce mer-
ge înaintea mea, şi apoĭ voiŭ vedé faţa
luĭ; póte mĕ va primi

Lupta luĭ Iacob.

21 Şi aşa darurile trecură înaintea
luĭ, ér el mase în nóptea aceea în ta-
beră. 22 Şi el se sculă în nóptea a-
ceea, şi luă pre cele doĕ femeĭ ale
sale, şi pre cele doĕ serve ale sale,
şi pre ceĭ un-spre-ḑece copiĭ aĭ seĭ, şi
trecu vadul pârâuluĭ Iabbok; 23 Şi
după ce-ĭ luă pre eĭ, şi-ĭ trecu acest
pârâŭ, apoĭ trecu şi ce maĭ avea.
24 Şi Iacob rĕmase singur; şi un
om se luptă cu dînsul până la ḑiorĭ
de ḑiŭă; 25 Şi vĕḑênd *acest om*, că
pre Iacob nu-l póte învinge, îl apucă
de închĭetura cópseĭ luĭ, şi se scrânti
închĭetura cópseĭ luĭ Iacob, pre când
se lupta cu dînsul. 26 Şi-ĭ ḑise *ace-
la*: Lasă-mĕ să mĕ duc, că se luminé-
ză de ḑiŭă. Ear *Iacob* îĭ ḑise: Nu te
las, de nu mĕ veĭ bine-cuvînta.

Numele Israel.

27 Şi-ĭ ḑise: Cum îţĭ *este* numele?
şi el îĭ rĕspunse: Iacob. 28 Numele
tĕŭ nu se va maĭ chĭema Iacob, ci Is-
rael *(luptător cu Dumneḑeŭ)*; căcĭ te-aĭ
luptat cu Dumneḑeŭ, şi cu ómenĭ şi
aĭ biruit. 29 Şi Iacob întrebă, ḑi-
cênd: Spune'*mĭ*, rogu-te, numele tĕŭ:
şi acela ḑise: Pentru ce mĕ întrebĭ de
numele meŭ? şi îl bine-cuvîntă acolo.
30 Şi Iacob chĭemă numele aceluĭ loc:
Peniel *(faţa luĭ Dumneḑeŭ)*; că *ḑise
el*: Vĕḑuĭ pre Dumneḑeŭ faţă în faţă,
şi s'a mântuit sufletul meŭ.
31 Şi resărĭa sórele, când trecea el
de Peniel, şi el şchĭopăta de cópsa sa.
32 De aceea fiiĭ luĭ Israel nu mănân-
că nicĭ până în ḑiŭa de astăḑĭ muş-
chĭul nervuluĭ, care *se află* la închie-
tura cópseĭ, căcĭ *acel om* apucase pre
Iacob de muşchĭul nervuluĭ de la în
chietura cópseĭ.

Împăcarea luĭ Iacob cu Esaŭ.

33 Şi Iacob îşĭ înalţă ochiĭ seĭ, şi
se uĭtă, şi écă, Esaŭ venĭa, şi pa-
tru sute de bărbaţĭ cu dînsul. Atuncĭ
el îşĭ împărţi copiiĭ la Lea, la Rache-
la şi la cele doĕ serve. 2 Şi pre
serve cu copiiĭ lor le puse înainte, şi
pre Lea cu copiiĭ eĭ dup'aceea, şi pre
Rachela cu Iosef în urmă. 3 Şi el
trecu înaintea lor, şi de şépte orĭ se
închină la pămênt, până ce ajunse la
fratele sĕŭ. 4 Şi Esaŭ alergă spre în-
tâmpinarea luĭ, îl îmbrăţişă, şi cădênd
pe grumazul luĭ îl sărută; şi eĭ plân-
seră. 5 Şi *Esaŭ* înălţându-şĭ ochiĭ
seĭ, vĕḑu femeele şi copiiĭ, şi ḑise:
Ce'ţĭ *sûnt* acestia? Şi *Iacob* ḑise: *Sûnt*
copiiĭ, pre cari Dumneḑeŭ îĭ dărui
servuluĭ tĕŭ. 6 Şi apropiindu-se şi
servele cu copiiĭ lor, se închinară.
7 Şi se apropie şi Lea cu copiiĭ eĭ, şi
se închinară; şi la urmă se apropie
Iosef şi cu Rachela, şi se închinară şi eĭ.
8 Şi *Esaŭ* ḑise luĭ *Iacob*: Ce aĭ să
facĭ cu tótă turma aceea, pre care o
întâlniĭ? Şi el ḑise: *Acésta este*, pentru
ca să aflu har în ochiĭ domnuluĭ meŭ.
9 Şi Esaŭ ḑise: Eŭ destul am, fratele
meŭ; fie al tĕŭ ceea ce *este* al tĕŭ.
10 Şi Iacob ḑise: Nu! rogu-te! dacă
aflaĭ har în ochiĭ tĕĭ, primesce darul
meŭ din mâna mea; căcĭ vĕḑuĭ faţa
ta, ca şi cum aş fi vĕdut faţa luĭ
Dumneḑeŭ, şi cu bunĕtate m'aĭ primit.
11 Primesce, rogu-te, darul meŭ ce ţi
s'a adus, că Dumneḑeŭ m'a miluit, şi
eŭ am de tóte. Şi-l sili, şi el primi.

12 Și *Esaŭ* ḑise: Să plecăm, și să
mergem, și eŭ te voiŭ însoți. 13 Și
Iacob îĭ ḑise: Domnul meŭ scie, că *eŭ*
am copiĭ tinerĭ, și am la mine oĭ
și vacĭ ce alăptéză, și de le vor sili
o ḑi, ele tóte vor muri. 14 Rogu-mĕ
dară, să trécă domnul meŭ înaintea
servuluĭ sĕŭ, și eŭ voiŭ veni în urmă
încet, după pașiĭ turmelor ce *sûnt* înain-
tea mea, și după pașiĭ copiilor până
ce voiŭ ajunge la domnul meŭ în Seir.
15 Și Esaŭ ḑise: Rogu-te ca să las cu
tine câțĭ-va din ómeniĭ *ce sûnt* cu mi-
ne! și el rĕspunse: Pentru ce acésta?
Destul, că eŭ aflaĭ har înaintea dom-
nuluĭ meŭ!
16 Și Esaŭ se renturnă în ḑiŭa a-
ceea pe calea sa la Seir.

Iacob se așéḑă la Sichem.

17 Și Iacob plecă la Succot, și pen-
tru sine își zidi casă, și pentru turmele
sale făcu colibĭ; de aceea se chĭemă
nu mele loculuĭ aceluĭa: Succot *(colibĭ).*
18 Și Iacob ajunse în pace la ce-
tatea Șechem, care *este* în pămêntul
Canaan, când se întórse din Padan-
Aram, și tăbĕră dinaintea cetățiĭ.
19 Și cumpĕră el din mâna fiilor luĭ
Hemor, părintele luĭ Șechem partea
din țarină, pe care își întinse cortul
sĕŭ, pentra o sută Kesile; 20 Și a-
șeḑă acolo altar, pre care-l numi: El-
Elohe-Israel: *(Dumneḑeŭ este Dumne-*
ḑeul luĭ Israel).

Dina și Sichem.

34 Și Dina, fica Leeĭ, pre care acé-
sta o născuse luĭ Iacob, eși, ca
să vaḑă pre fetele loculuĭ. 2 Și Si-
chem, fiul luĭ Hemor Heveul, domni-
torul țării, vĕḑênd-o, o luă, se culcă
cu dînsa, și o umili. 3 Și inima luĭ
se alipi de Dina, fica luĭ Iacob, și el
ĭubĭa pre fată, vorbindu-ĭ feteĭ după
inima eĭ. 4 Și Sichem vorbi părin-
teluĭ sĕŭ Hemor, ḑicênd: Iea-mĭ pre
copila acésta de femee. 5 Și Iacob
auḑi, că *Sichem* ar fi pângărit pre Dina,
fata sa; și fiiĭ luĭ fiind la câmp cu vitele
luĭ, Iacob tăcu până se întórseră eĭ.
6 Și Hemor, părintele luĭ Sichem,
merse la Iacob, ca să vorbéscă cu dîn-
sul. 7 Și fiiĭ luĭ Iacob veniră de la
câmp, și dacă auḑiră, se intristară a-
ceĭ ómenĭ, și se aprinseră de mânie fór-
te, că faptă de rușine făcuse el în Israel,
culcându-se cu fata luĭ Iacob; că a-
césta nu se cuvinĭa să se facă.
8 Și Hemor le cuvîntă lor, ḑicênd:
Inima fiiuluĭ meŭ Sichem doresce de
fata vóstră; rogu-vĕ, dațĭ-o luĭ de fe-
mee. 9 Și vĕ încuscrițĭ cu noĭ; dați-
ne noŭĕ pre fetele vóstre, și pre fetele
nóstre luați-le voĭ; 10 Și locuițĭ cu
noĭ; écă pămêntul este înaintea vó-
stră, locuiți-l și-l străbatețĭ pre el, și
stăpâniți-l. 11 Și Sichem ḑise părin-
teluĭ eĭ și fraților eĭ: Să aflu har în-
aintea vóstra, și ce-mĭ vețĭ ḑice da-
vĕ-voiŭ; 12 Cerețĭ de la mine preț
cât de mare, și darurĭ de nuntă, da-vĕ
voiŭ cum îmĭ vețĭ ḑice: numaĭ dați-
mĭ copila de femee!
13 Și fiiĭ luĭ Iacob rĕspunseră luĭ
Sichem și luĭ Hemor, părintele sĕŭ, și
le vorbiră cu vicleșug, căcĭ el pângă-
rise pre Dina, sora lor. 14 Și le ḑi-
seră lor: Noĭ nu putem face lucrul
acésta, ca să dăm pre sora nóstră unuĭ
bărbat necircumcis, că acésta de oca-
ră *ar fi* noŭĕ. 15 Dară cu acésta
putem să ne învoim cu voĭ, dacă și
voĭ vĕ vețĭ asemĕna noŭe, și vețĭ
circumcide pre toțĭ ceĭ de parte băr-
bătéscă dintre voĭ. 16 Atuncĭ noĭ
da-vom fetele nóstre voŭĕ, și pre ale
vóstre lua-le-vom pentru noĭ, și locni-
vom cu voĭ împreună, și fi-vom un po-
por. 17 Și de voĭ nu ne vețĭ ascul-
ta, ca să vĕ circumcidețĭ, noĭ ne vom
lua fata nóstră, și vom pleca.
18 Și plăcură aceste cuvinte luĭ
Hemor și luĭ Sichem, fiul luĭ Hemor.
19 Și țînĕrul nu întârḑĭă să facă acel
lucru; că luĭ îĭ plăcea fata luĭ Iacob,
și el *era* cel maĭ a bine-vêḑut din toțĭ
aceĭ din casa părinteluĭ sĕŭ. 20 Și
Hemor și Sichem fiul sĕŭ veniră la
pórta cetățiĭ lor, și vorbiră către óme-
niĭ cetățiĭ lor, ḑicênd: 21 Acestĭ ó-
menĭ *sûnt* de pace, să locuéscă cu noĭ
acest pămênt, și să-l străbată; și écă
pămêntul deschis este de amândoĕ la-
turile pentru dînși; noĭ vom lua pre
fetele lor de femeĭ, și lor le vom da
pre ale nóstre. 22 Dară numaĭ cu
acésta consimt bărbațiĭ a locui cu noĭ
împreună, și să fim un popor, dacă
tótă partea bărbătéscă dintre noĭ se
va circumcide, cum *sûnt* și eĭ circum-
cișĭ. 23 Turmele lor și averea lor și
tóte vitele lor, aŭ nu *vor fi* ale nóstre?
numaĭ să ne învoim cu eĭ, și vor lo-
cui cu noĭ împreună. 24 Și toțĭ ceĭ
ce eșiră pe pórta, cetățiĭ luĭ, asculta-
ră de Hemor și de Sichem, fiul sĕŭ,
și se circumcise tótă partea bărbătéscă,
toțĭ ceĭ ce eșĭaŭ pe pórta cetățiĭ luĭ.

Măcelul de la Sichem.

25 Și a treĭa ḑi, când era în durere

doĭ din fiiĭ luĭ Iacob, Simeon și Le-
vi, frațiĭ Dineĭ, luară fie-care sabia sa,
și intrară cu îndrăznélă în cetate, și
uciseră tótă partea bărbătéscă. 26 Și
uciseră eĭ și pre Hemor și pre Sichem,
fiul sĕŭ, cu ascuțitul săbieĭ, și luară
pre Dina din casa luĭ Sichem, și se
duseră. 27 *Și* fiiĭ luĭ Iacob se arun-
cară asupra celor ucișĭ, și prădară ce-
tatea, căcĭ eĭ pângăriseră pre sora lor.
28 *Și* le luară oile și vitele și asiniĭ
lor, și tot ce *era* în cetate și pe câmp.
29 Și luară tóte averile lor; și pre co-
piiĭ lor și femeele lor le robiră; și
prădară tot ce era în casele lor.
30 Și Iacob ḑise luĭ Simeon și luĭ
Levi: Voĭ fórte m'ațĭ turburat, făcên-
du-mĕ urât locuitorilor pămêntuluĭ a-
cestuĭa, Canaaneilor și Ferizeilor; și
eŭ puțin fiind cu numĕrul, și eĭ adu-
nându-se asupră-mi mĕ vor bate, și mĕ
vor perde pre mine și casa mea. 31 Ear
eĭ ḑiseră: *Se cuvinea óre* să facă cu so-
ra nóstră ca cu o curvă?

Iacob la Bethel.

35 Și Dumneḑeŭ ḑise luĭ Iacob: Scó-
lă-te, sue-te la Beth-el, și locuesce
acolo; și fă acolo altar luĭ Dumneḑeŭ,
celuĭ ce s'a arătat ție, când aĭ fugit
de dinaintea frateluĭ tĕŭ Esaŭ. 2 Și
ḑise Iacob către casa sa și către toțĭ
ceĭ ce *eraŭ* cu dînsul: Lepădațĭ pre
ḑeiĭ ceĭ străinĭ, carĭ *sûnt* mijlocul vo-
stru, și vĕ curățițĭ, și vĕ schimbațĭ vest-
mintele vóstre. 3 Și sculându-ne să
ne suim la Beth-el, ca eŭ să fac acolo
altar luĭ Dumneḑeŭ, care m'a ascultat
în ḑiŭa necazuluĭ meŭ, și a fost cu
mine în calea în care am umblat. 4 Și
eĭ dădură luĭ Iacob pre toțĭ ḑeiĭ ceĭ
străinĭ câțĭ *eraŭ* în mânele lor, și cer-
ceiĭ carĭ *eraŭ* în urechile lor. Și Ia-
cob 'i-ascunse sub un stejar lânga Si-
chem. 5 Și eĭ plecară; și cetățile de
prin prejurul lor fură cuprinse de fri-
ca luĭ Dumneḑeŭ, încât nu armăriră
pe fiiĭ luĭ Iacob.
6 Și Iacob și tótă mulțimea ce *era*
cu dînsul ajunseră la Luz, care *este* în
pămêntnl Canaan, și *acum se chĭémă*
Beth-el. 7 Și zidi acolo altar, și lo-
cul acela îl chiemă El-Beth-el (*Dum-
neḑeul* Beth-eluluĭ); că acolo Dumne-
ḑeŭ i se arătă luĭ, când fugi el de
d'naintea frateluĭ sĕŭ.
8 Acolo muri Debora, doica Rebe-
ceĭ; și fu îmmormîntată maĭ jos de
Beth-el, sub un stejar, și-l numi pre
el: Alon-Bacut (*stejarul plângereĭ*).

Noul nume și binecuvîntarea luĭ Iacob.

9 Și Dumneḑeŭ érășĭ se arătă luĭ
Iacob, când se întorcea el din Padan-
Aram, și-l bine-cuvîntă. 10 Și Dum-
neḑeŭ ḑise către dînsul: Numele tĕŭ
este Iacob; *dară* numele tĕŭ nu se va
maĭ chĭema Iacob; ci Israel va fi nu-
mele tĕŭ. Așa chĭemă numele luĭ: Is-
rael. 11 Și Dumneḑeŭ îĭ ḑise luĭ: Eŭ
sûnt Dumneḑeul cel a tot puternic:
Cresce și te'mmulțesce; popor, și mul-
țime de popóre să se nască din tine,
încă și regĭ vor eși din cópsele tale;
12 Și pămêntul care l-am dat luĭ A-
braam și luĭ Isaac, ție îl voiŭ da; și
semințieĭ tale după tine voiŭ da pă-
mêntul *acela*. 13 Și Dumneḑeŭ se
înălță de la dînsul din locul unde vor-
bise cu dînsul. 14 Și Iacob puse stâlp
într'acel loc, unde vorbise cu dînsul,
stâlp de pétră, și vin vĕrsă preste dîn-
sa, și oleĭ turnă deasupra. 15 Și Ia-
cob chĭemă numele locului aceluĭa unde
vorbise Dumneḑeŭ cu dînsul—Beth-el.

Mórtea Racheliĭ.

16 Și plecară de la Beth-el, și fiind
încă o depărtare bunicică până să a-
jungă la Efrata, Rachela născu, și avu
greutate mare în nașcere. 17 Și năs-
cênd ea cu greutate, ḑise mósa: Nu te
teme, că și acesta îțĭ *este* fiŭ. 18 Și
dându-șĭ sufletul, (că murĭa), ea chĭe-
mă numele aceluĭ *fiŭ*;—Ben-Oni *(fiul
dureriĭ mele)*; ér părintele sĕŭ îl numi
Beniamin *(fiul drepteĭ)*. 19 Și așa muri
Rachela, și fu îmmormîntată lângă
calea către Efrata, care *este* Beth-Le-
hem. 20 Și Iacob puse stâlp deasupra
mormîntuluĭ eĭ, care *se ḑice* stâlpul
mormîntuluĭ Racheleĭ până în ḑiŭa de
astăḑĭ.
21 Și Israel plecă, și-șĭ întinse cor-
tul sĕŭ dincolo de Migdal-Edar.

Fiiĭ luĭ Iacob.

22 Și pre când Israel locuĭa în pă-
mêntul acela, a mers Ruben, și se culcă
cu Bilha, concubina părinteluĭ sĕŭ; și
Israel auḑi *de acésta*.
23 Și fiiĭ luĭ Iacob fură doĭ-spre-
ḑece. Fiiĭ Leeĭ: Ruben ântĕĭ-născutul
luĭ Iacob, și Simeon, și Levi, și Iuda,
și Isachar și Zebulon. 24 Fiiĭ Ra-
cheleĭ: Iosif și Beniamin. 25 Și fiiĭ
Bilheĭ, serva Racheleĭ: Dan și Neftali.
26 Și fiiĭ Zilpeĭ, serva Leeĭ: Gad și
Asser. Acestĭa fură fiiĭ luĭ Iacob, carĭ
i se născură luĭ în Padan-Aram.

Mórtea luì Isaac.

27 Și Iacob veni la Isaac părintele
sěŭ *în câmpia* Mamreĭ, *în* Chiriath-Ar-
ba, care *este* Hebronul, unde aŭ fost
petrecut Abraam și Isaac. 28 Și ḑi-
lele luĭ Isaac aŭ fost: O sută opt-ḑecĭ
de anĭ. 29 Și Isaac, sleîndu-i-se pu-
terile, muri, și fu adaos la poporul sěŭ,
bătrân și sătul de ḑile. Și Esaŭ și Ia-
cob, fiiĭ luĭ, îl îmmormîntară pre dînsul.

Genealogia luĭ Esaŭ.

36 Și acestea *sûnt* generațiunile luĭ
Esaŭ, *adecă* Edom: 2 Esaŭ șĭ-a
luat femeele sale dintre fetele Cana-
neilor: pre Ada, fiĭa luĭ Elon, Heteul;
și pre Oholibama, fiĭa luĭ Ana, nepóta
luĭ Zibeon, Heveul; 3 Și pre Baș-
mat, fiĭa luĭ Ișmael, pre sora luĭ Ne-
baĭot. 4 Și Ada născu luĭ Esaŭ pre
Elifaz; și Bașmat născu pre Reguel.
5 Și Oholibama născu pre Ieus și pre
Ialam, și pre Korah. Acestĭa *sûnt* fiiĭ
luĭ Esaŭ, cari i se născură luĭ în pă-
mêntul Canaan.
6 Și Esaŭ îșĭ luă femeele sale, și
fiiĭ seĭ, și fetele sale, și tóte sufletele
din casa sa, și turmele sale, și tóte vi-
tele sale, și tótă averea sa care o ago-
nisise el în pămêntul Canaan, și se
duse în *alt* pămênt de la fratele sěŭ
Iacob. 7 Că averile lor eraŭ marĭ
fórte, și nu puteaŭ eĭ locui împreună;
și locul unde locuĭaŭ nu'ĭ putea cu-
prinde pre eĭ pentru *mulțimea* vitelor
lor. 8 Și Esaŭ locui pe muntele Seir:
Esaŭ, carele *se chĭémă* Edom.
9 Și acestea *sûnt* generațiunile luĭ
Esaŭ, părintele Edomeilor, pe muntele
Seir. 10 *Și* acestea *sûnt* numele fii-
lor luĭ Esaŭ: Elifaz, fiul Adeĭ, femea
luĭ Esaŭ; și Reguel fiul Bașmateĭ, fe-
mea luĭ Esaŭ. 11 Și fiiĭ luĭ Elifaz
fură: Teman, Omar, Țefo, Gatam și
Kenaz. 12 Și Timna era concubina
luĭ Elifaz, fiul luĭ Esaŭ; și luĭ Elifaz
îĭ născu pre Amalek. Acestĭa fură fiiĭ
Adeĭ, femea luĭ Esaŭ. 13 Și fiiĭ luĭ
Reguel fură acestĭa: Nahath, și Zerah,
Șamma și Mizza. 14 Acestĭa aŭ fost
fiiĭ din Bașmat, femea luĭ Esaŭ. Și
acestĭa fură fiiĭ Oholibameĭ, fiĭa luĭ
Ana, nepóta luĭ Zibeon, *și* femea luĭ
Esaŭ, pre cari ea îĭ născu luĭ Esaŭ:
Ieuș, Ialam și Korah.
15 Acestĭa *sûnt* domnitorĭ din fiiĭ
luĭ Esaŭ: Din fiiĭ luĭ Elifaz, a ântĕiŭ-
născutul luĭ Esaŭ: domnitorul Teman,
domnitorul Omar, domnitorul Țefo,
domnitorul Kenaz. 16 Domnitorul
Korah, domnitorul Gatam, și domni-
torul Amalek. Acestĭa *sûnt* domnitoriĭ
din Elifas, din pămêntul Edumeilor.
Acestĭa fură fiiĭ din Ada. 17 Și a-
cestĭa *sûnt* domnitoriĭ din fiiĭ luĭ Re-
guel, fiĭul luĭ Esaŭ: domnitorul Nahat,
domnitorul Zerah, domnitorul Șamma,
domnitorul Mizza. Acestĭa *sûnt* dom-
nitoriĭ din Reguel, în pămêntul Edu-
meilor. Acestia *fură* fiiĭ din Bașmat,
mat, femea luĭ Esaŭ. 18 Și acestĭa
sûnt domnitoriĭ din fiiĭ Oholibameĭ, fe-
mea luĭ Esaŭ: domnitorul Ieuș, dom-
nitorul Ialam, și domnitorul Korah;
acestĭa *fură* domnitoriĭ din Oholibama,
fiĭa Aneĭ, femea luĭ Esaŭ. 19 Acestĭa
sûnt fiiĭ luĭ Esaŭ, și acestĭa *sûnt* dom-
nitoriĭ dintre eĭ. *Esaŭ* este Edom.
20 Acestĭa *fură* fiiĭ luĭ Seir, Ho-
reul, locuitoriĭ aceluĭ pămênt: Lotan
și Șobal, și Zibeon, și Ana, și Dișon,
și Ețer și Dișan. 21 Acestĭa fură
domnitoriĭ Horeilor, fiiĭ luĭ Seir în pă-
mêntul Edom. 22 Și fiiĭ luĭ Lotan
fură: Hori și Hemam; și sora luĭ Lo-
tan, Timna. 23 Și fiiĭ luĭ Șobal *fură*
acestĭa: Alvan și Manahat și Ebal,
Șefo și Onam. 24 Și fiiĭ luĭ Zibeon
fură acestĭa: Aia și Ana. Acesta e
Ana, care găsi isvóre calde în pustiiŭ,
când păscea asiniĭ părinteluĭ sěŭ Zi-
beon. 25 Și fiiĭ luĭ Ana *fură* acestĭa:
Dișan și Oholibama, fiĭa luĭ Ana.
26 Și fiiĭ luĭ Dișan *fură* acestĭa: Hem-
dan, și Eșban, și Itran și Cheran.
27 Și fiiĭ luĭ Ețer *fură* acestĭa: Bilhan
și Zaavan și Akan. 28 Și fiiĭ luĭ Di-
șan *fură* acestĭa: Uz și Aran. 29 Acestĭa
fură domnitoriĭ Horeilor: domnitorul
Lotan, domnitorul Șobal, domnitorul
Zibeon, domnitorul Ana; domnitorul
Dișon, domnitorul Ețer, domnitorul
Dișan. 30 Acestĭa *fură* domnitoriĭ
Horeilor, după șirul domniciĭ lor în
pămêntul Seir.
31 Și acestĭa *fură* regiĭ, cari dom-
niră în pămêntul Edomuluĭ, maĭ 'nainte
de a domni regĭ preste fiiĭ luĭ Israel:
32 Bela, fiiul luĭ Beor, a domnit în
Edom; și numele cetățiĭ sale *era* Din-
haba. 33 Și murind Bela, în locul
luĭ domni Iobab, fiiul luĭ Zerah din
Bozra. 34 Și murind Iobab, în locul
luĭ domni Hușam din pămêntul Tema-
neilor. 35 Și murind Hușam, în lo-
cul luĭ domni Hadad, fiul luĭ Bedad,
care bătu pre Madianițĭ în câmpia
Moabiților; și numele cetățiĭ sale *era*
Avit. 36 Și murind Hadad, în locul
luĭ domni Samla din Masreka. 37 Și
murind Samla, în locul luĭ domni Saul

din Rehobot lângă rîŭ. 38 Şi murind
Saul, în locul luĭ domni Baal-Hanan,
fiul luĭ Achbor. 39 Şi murind Baal-
Hanan, fiul luĭ Achbor, în locul luĭ
domni Hadar; şi numele cetăţiĭ sale
era Pah; şi numele femeeĭ sale *fu* Me-
hetabel, fata Matredeĭ, a feteĭ luĭ Me-
zahab.
40 Şi acestea *sûnt* numele domnito-
rilor din Esaŭ, după ale lor némurĭ,
după locurile lor, şi cu numele lor: dom-
nitorul Timna, domnitorul Alva, domni-
torul Ietet; 41 Domnitorul Oholibama,
domnitorul Ela, domnitorul Pinon;
42 Domnitorul Kenaz, domnitorul Te-
man, domnitorul Mibsar; 43 Dom-
nitorul Magdiel *şi* domnitorul Iram.
Aceştĭa *fură* domnitoriĭ din Edom, după
locuinţele lor în pămêntul stăpâniriĭ
lor. Acesta *este* Esaŭ, părintele Edo-
meilor.

Visurile luĭ Iosif.

37 Şi Iacob locui în pămêntul, unde
a petrecut părintele sěŭ, că străin
în pămêntul Canaan.
Şi acésta este istoria luĭ Iacob:
2 Iosif era de şépte-spre-dece anĭ,
şi păscea turmele cu fraţiĭ seĭ, *fiĭnd*
tînĕr cu fiiĭ Bilheĭ şi aĭ Silpeĭ, femeele
părinteluĭ sěŭ. Şi Iosif spunea părin-
teluĭ sěŭ vorbele cele rele ale lor. 3 Şi
Israel ĭubĭa pre Iosif maĭ mult de cât
pre toţĭ fiiĭ seĭ, că el *era* fiŭ al bătrâ-
neţelor sale; şi-ĭ făcu luĭ haĭnă pestri-
ţă. 4 Şi fraţiĭ seĭ vědênd, că părin-
tele lor îl ĭubesce pre el maĭ mult de
cât pre toţĭ fraţiĭ luĭ, îl uraŭ, şi nicĭ
vorbă bună nu puteaŭ vorbi cu dînsul.
5 Şi Iosif visă un vis, şi-*l* spuse
fraţilor seĭ; şi *pentru acésta* eĭ îl urîră
şi maĭ mult. 6 Şi el le dise lor: As-
cultaţĭ, rogu-vě, visul meŭ, pre care
l-am visat: 7 Eacă! noĭ legam snopĭ
pe câmp, şi écă snopul meŭ se ridi-
că, şi sta drept; şi snopiĭ vostri, în-
cunjurându-*l*, se închinară înaintea
snopuluĭ meŭ. 8 Şi fraţiĭ seĭ diseră
către dînsul: Aŭ nu cum-va tu vreĭ
să te facĭ rege preste noĭ, şi să dom-
nescĭ preste noĭ? Şi eĭ îl urîră şi maĭ
mult pentru visurile luĭ şi pentru cu-
vintele luĭ. 9 Şi el maĭ visă şi alt
vis, şi-l spuse şi pre acesta fraţilor seĭ,
şi dise: Eacă maĭ visaĭ un vis; şi écă
sórele şi luna şi un-spre-dece stele se
închinară mie. 10 Şi spunênd el a-
césta părinteluĭ sěŭ şi fraţilor seĭ, îl
mustră părintele sěŭ, şi-ĭ dise: Ce felĭ
de vis *este* acesta, pre care-l visaşĭ tu?
Nu cum-va să venim noĭ, eŭ şi muma
ta şi fraţiĭ teĭ, să ne închinăm ţie la
pămênt? 11 Şi fraţiĭ seĭ îl invidĭaŭ,
ear părintele sěŭ ţinu aminte *aceste*
cuvinte *în sine*.

Iosif e vîndut şi dus în Egipet.

12 Şi mergênd odinĭóră fraţiĭ seĭ
să păscă oile părinteluĭ lor la Şichem.
13 Dise Israel către Iosif: Aŭ fraţiĭ
teĭ nu păsc *vite* la Şichem? Vino să
te trimet la dînşiĭ. 14 Şi el îĭ dise:
Eacă-me! Şi-ĭ dise: Du-te de vedĭ, da-
că fraţiĭ teĭ şi vitele *sûnt* bine, şi adu-
mĭ rĕspuns. Şi-l trimese pre dînsul
din valea Hebron, şi el veni la Şichem.
15 Şi-l află pre el un bărbat, şi écă
el rătăcĭa pe câmp, şi bărbatul îl în-
trebă pre el, dicênd: Ce cauţĭ? 16 Şi
el rĕspunse: Pre fraţiĭ meĭ caŭt; spu-
ne'mĭ, rogu-te, unde pasc? 17 Şi
bărbatul dise: Eĭ plecară d'aicĭ; căcĭ
îĭ audiĭ dicênd: Să mergem la Dothan.
Şi Iosif se duse după fraţiĭ seĭ, şi-ĭ
află la Dothan.
18 Şi eĭ îl vĕdură de departe. Şi
până a nu se apropia el de dînşiĭ, eĭ
făcură plan viclén în contra luĭ, ca
săl omóre. 19 Şi eĭ diceaŭ unul că-
tră altul: Écă! Visătorul acela vine:
20 Veniţĭ dară să-l omorîm, şi să-l arun-
căm într'una din aceste gropĭ; şi vom
dice: Féra rea l-a mâncat pre dînsul;
şi vom vedé ce vor fi visurile luĭ.
21 Aceste audindu-le Ruben, îl scăpă
din mânele lor; căcĭ dise: Să nu-l o-
morîm pre dînsul! 22 Şi Ruben le
dise lor: Să nu vĕrsaţĭ sânge, *ci*-l a-
runcaţĭ în grópa acésta, cea în pustiŭ,
ér mâna vóstră nu o puneţĭ pe dîn-
sul; căcĭ cerea să-l scape pre el din mâ-
nele lor, şi să-l dea părinteluĭ sěŭ.
23 Şi Iosif îndată ce ajunse la fra-
ţiĭ seĭ, eĭ îl desbrăcară de haĭna sa,
de haĭna cea pestriţă, de pe dînsul;
24 Şi eĭ apucându-l, îl aruncară în
grópă; şi grópa *era* deşértă, nu era
apă într'însa. 25 Apoĭ eĭ se aşedară,
ca să mănânce pâne, şi ridicându-şĭ
ochiĭ, se uĭtară, şi écă o céta de Iş-
maeliţĭ venind de la Galaad, şi cămi-
lele lor încărcate de tămâi şi de bal-
sam şi de smirnă; şi mergeaŭ ca să *le*
ducă la Egipt. 26 Şi Iuda dise către
fraţiĭ seĭ: Ce folos ola, ca vom ucide
pre fratele nostru, şi-ĭ vom ascunde
sângele sěŭ? 27 Veniţĭ săl vindem
pre el acestor Işmaeliţĭ, şi mânele nó-
stre să nu fie pe el, că *este* fratele
nostru, carnea nóstră; şi fraţiĭ luĭ îl
ascultară. 28 Şi trecênd bărbaţiĭ, ne-
guţitorĭ Madianiţĭ, eĭ traseră şi scóseră

pre Iosif din grópă, şi-l vindură Iş-
maeliţilor cu doĕ-ḑecĭ de arginţĭ, şi
acestia duseră pre Iosif în Egipt. 29 Er
Ruben întorcêndu-se la grópă, écă Io-
sef nu era în grópă; şi-şĭ sfâşiă vest-
mintele sale. 30 Şi el se întórse la
fraţiĭ seĭ, şi ḑise: Băétul nu este, şi
eŭ unde să mĕ duc?

Jalea luĭ Iacob.

31 Atuncĭ eĭ luară haĭna luĭ Iosef,
şi junghiând un ţap, muĭară haĭna în
sânge; 32 Şi trimeseră haĭna cea
pestriţă, ca să o ducă părinteluĭ lor,
ḑicênd: Acésta aflarăm, cunósce de
este haĭna fiĭuluĭ tĕŭ saŭ nu? 33 Şi
el o cunoscu, şi ḑise: Haĭna fiĭuluĭ meŭ
este; O féra rea îl mâncă pre dînsul;
Iosif *este* sfâşiat! 34 Şi rumpêndu-şĭ
Iacob vestmintele sale, îşĭ puse sac
preste cópsele luĭ, şi plânse pre fiĭul
sĕŭ ḑile multe. 35 Şi toţĭ fiiĭ seĭ şi
tóte fetele sale se sculară ca săl mân-
găe, éră el refusă mângăere, ḑicênd:
Plângênd mĕ voiŭ cobori la fiul meŭ
în mormînt! Aşa-l plânse pre el părin-
tele sĕŭ.

36 Si Madianiţiĭ îl vîndură în Egipt
luĭ Potifar, dregătorul luĭ Faraon, ca-
pul gardeĭ domnescĭ.

Pĕcatul luĭ Iuda.

38 Şi în ḑilele acelea Iuda se pogori
de la fraţiĭ seĭ, şi trase la un
Adulamitén, cu numele Hira. 2 Şi
Iuda vĕḑu acolo pre fata unuĭ bărbat
Cananeŭ, cu numele Şua, şi o luă pre
ea *de femee,* şi intră la dînsa. 3 Şi
ea concepu, şi născu fiŭ; şi el chĭemă
numele luĭ—Er. 4 Şi ea éră-şĭ con-
cepu, şi născu fiŭ, şi ea chĭemă numele
luĭ—Onan. 5 Şi ea éră-şĭ concepu,
şi născu fiŭ, şi chĭemă numele luĭ—
Şelah; Şi *Iuda* era la Chesib, când
nâscu ea pre acesta.

6 Şi Iuda luă femee luĭ Er ântĕiŭ-
născutul sĕŭ, şi numele eĭ *era* Tama-
ra. 7 Dară Er ânteiŭ-născutul luĭ
Iuda fu rĕŭ în ochiĭ luĭ Dumneḑeŭ,
şi Dumneḑeŭ îl ucise pre dînsul. 8 A-
tuncĭ ḑise Iuda către Onan: Intră tu
la femea frateluĭ tĕŭ, şi o-ĭea pre eă du-
pă datoria de cumnat, şi ridică semînţă
frateluĭ tĕŭ. 9 Şi Onan cunoscênd că
semînţă nu va fi a luĭ, de câte orĭ în-
tra la femea frate-sĕŭ, îşĭ risipĭa *se-
mînţa* pe pămênt, ca el să nu dea se-
mînţă frateluĭ sĕŭ. 10 Şi ceea ce fă-
cea el fu rĕŭ în ochiĭ luĭ Iehova; şi-l
omorî şi pre dìnsul. 11 Şi ḑise Iuda
către Tamara, nora sa: Remâĭ vĕduvă
în casa părinteluĭ tĕŭ, până ce Şelah
fiĭul meŭ va cresce mare, că el ḑicea:
ca nu cumva şi acesta să móră ca şi
fraţiĭ luĭ. Şi Tamara se duse, şi şeḑu
în casa eĭ.

12 Şi trecênd ḑile multe, muri fata
luĭ Şua, femea luĭ Iuda; şi Iuda, du-
pă-ce se mângăeă, se sui în Timnat la
tunḑătoriĭ oilor sale, împreună cu Hira
Adulamitul, amicul sĕŭ. 13 Şi óre-
cine spuse Tamareĭ, ḑicênd: Ecă, so-
crul tĕŭ se sui la Timnat, ca să'şĭ
tunḑă oile. 14 Atuncĭ ea lepădându-
şĭ vestmintele vĕduvieĭ, se acoperi cu
vĕlul, şi se înveli, şi şeḑu în pórta E-
nainuluĭ, care *se află* în calea către
Timna; căcĭ ea vĕḑu că Şelah se făcu
mare, şi ea tot nu'ĭ fu dată luĭ de fe-
mee. 15 Şi vĕḑênd-o Iuda, creḑu că
este curvă: că ea-şĭ acoperise faţa.
16 Şi el din cale se abătu la dînsa,
şi-ĭ ḑise: Haide, voiŭ să întru la tine;
că el nu o scia că *este* noră-sa. Şi ea'ĭ
rĕspunse: Ce'mĭ veĭ da, ca să întri la
mine? 17 El îĭ ḑise: Eŭ *'ţĭ* voiŭ tri-
mete un ĭed din turme. Şi ea ḑise: *fie
aşa,* de'*mĭ* veĭ da arvună, pâna ce mi-*l*
veĭ trimete. 18 Şi el ḑise: Ce arvu-
nă să 'ţĭ daŭ? Şi ea ḑise: Inelul tĕŭ,
şi lanţul tĕŭ, şi toégul tĕŭ care-*l aĭ* în
mână. Şi el i le dede, şi întră la dîn-
sa, şi ea rĕmase grea de la dînsul.
19 Şi dup'aceea se sculă ea, se duse,
şi lepădându-şĭ vĕlul, se îmbrăcâ *éră-
şĭ* în vestmintele sale de vĕduvie. 20 Şi
Iuda trimese ĭedul prin acel Adulamit,
amicul sĕŭ, ca să'şĭ priméscă arvuna
din mâna aceleĭ femeĭ, şi n'o maĭ gă-
si. 21 Atuncĭ el întrebă pre ómeniĭ
loculuĭ aceluĭa, ḑicênd: Unde este cur-
va, care era la Enaim în cale? Şi eĭ rĕ-
spunseră, că n'a fost aicea curvă. 22 Şi
el se întórse la Iuda, şi ḑise: Nu o-am
aflat; ba încă ómeniĭ loculuĭ aceluĭa
mĭ-aŭ ḑis, *că* n'a fost acolo curvă.
23 Atuncĭ ḑise Iuda: Ţiĭe, lucrurile
date ca amanet, ca să nu ne facem
de ruşine; écă, eŭ *i*-am trimes ĭedul,
şi tu nu o-aĭ aflat.

24 Şi cam după treĭ lunĭ însciinţa-
ră, per Iuda, ḑicênd: Tamara nora ta
a curvit, şi écă ea este grea din des-
frănare. Şi Iuda ḑise: Scóteţi o afară,
ca să se ardă. 25 Şi ea scósă fiind
afară, trimese la socrul sĕŭ să-*ĭ* ḑică:
Eŭ de acel bărbat *sûnt* grea ale că-
ruĭa *sûnt lucrurile* acestca, şi-ĭ maĭ a-
daose: cunósce, rogu-te, ale cuĭ *sûnt
acestea*; inelul şi lanţul şi toégul ace-
sta. 26 Şi Iuda *le* cunoscu, şi ḑise:
Ea este maĭ dréptă de cât mine: si

acésta mĭ-o *făcu*, căcĭ nu o dăduĭ de
soţie luĭ Şela, fiul meŭ. Şi el dupaceea
nu o maĭ cunoscu pre dînsa.
27 Şi *când era* ea să nască, écă ge-
menĭ eraŭ în pântecele eĭ. 28 Şi nă-
scênd ea, *unul din eĭ* scóse mâna *afară*,
şi móşa 'ĭ-o apucă, şi legă de ea un
fir de stacoj, şi dise: Acesta a eşit
ântĕi. 29 Şi după-ce-şĭ trase mâna
înapoĭ, écă eşi fratele sĕŭ; şi móşa di-
se: Ce spărtură aĭ făcut? *acéstă* spăr-
tură *fie* asupra ta; şi se chĭemă nu-
mele luĭ — Peret *(spărtură)*. 30 Şi
dup'aceea eşi fratele sĕŭ, care *avea* la
mâna sa *legat* cu firul de stacoj; şi se
chĭemă numele luĭ—Zerah *(rĕsărit)*.

Slujba luĭ Iosif la Potifar.

39 Şi Iosif fiind dus în Egipt, Po-
tifar diregĕtorul luĭ Faraon, şi
capul guardeĭ domnescĭ, bărbat Egip-
tén, îl cumpĕră de la Işmaeliţĭ, cari-l
aduseră pre dînsul acolo. 2 Şi Dum-
nedeŭ era cu Iosif, şi era om carele
isbutia *în tóte*; şi era în casa stăpâ-
nuluĭ sĕŭ, a Egipténuluĭ. 3 Şi stă-
pânul sĕŭ vĕdênd, ca Dumnedeŭ *este*
cu dînsul, şi că tóte câte el făcea,
Dumnedeŭ le face să prospereze în
mânele luĭ; 4 Află Iosif har în o-
chiĭ luĭ, şi el îĭ servĭa luĭ. Şi-l puse
pre dînsul preste casa sa; şi tóte câte
avea el le dede în mâna luĭ. 5 Şi
din timpul ce l-a pus pre el preste ca-
sa şi preste tóte câte avea el, Dum-
nedeŭ bine-cuvîntă casa Egipténuluĭ
pentru Iosif; şi bine-cuvîntarea luĭ
Iehova era preste tóte ce avea el a ca-
să şi la câmp. 6 Aşa lăsă el în mâ-
nele luĭ Iosef tóte câte avea, şi nu
scia nimic ceea ce el avea, decât nu-
maĭ pânea care o mânca. Şi Iosif era
frumos la chip şi frumos la faţă.

Fecioria luĭ Iosif.

7 Şi după acestea femea stăpânu-
luĭ sĕŭ îşĭ înălţă ochiĭ seĭ spre Iosif,
şi-ĭ dise: Culcă-te cu mine! 8 El înse
se înpotrivi, şi dise femeeĭ stăpânuluĭ
sĕŭ: Écă stăpânul meŭ nu scie nimi-
ca ce *este* în casa *luĭ*, ci tóte câte le
are el, le-a dat în mâna mea. 9 Nu
este maĭ mare în casa acésta decât
mine, şi nimic nu mĭ-a oprit de cât
pre tine, fiind-că tu *escĭ* femea luĭ; cum
dară să fac eŭ acest rĕŭ atât de ma-
re, şi să pĕcătuesc împrotriva luĭ Dum-
nedeŭ? 10 Şi ea vorbĭa cu Iosif în
tóte dilele, dară el nu o ascultă, să se
culce lângă dînsa, *nicĭ* să fie cu ea.
11 Şi se întâmplă intr'una din dile,
că *Iosif* intră în casă, ca să-şĭ facă
lucrurile luĭ, şi nefiind nimenea din
ómeniĭ caseĭ în casă, 12 Ea îl apucă
de vestmînt, şi-ĭ dise: culcă-te cu mine!
ér el, lăsându-şĭ vestmîntul în mânele
eĭ, fugi şi eşi afară. 13 Atuncĭ vĕ-
dênd ea, că el îşĭ lăsă vestmîntul sĕŭ
în mâna eĭ, şi fugi afară; 14 Strigă
pre ómeniĭ caseĭ, şi le dise lor: Ve-
deţĭ, el ne-a adus în casă un bărbat
Ebreŭ, ca să-şĭ bată joc de noĭ! El
veni la mine, ca să se culce cu mine;
dară eŭ strigaĭ cu voce tare; 15 Şi
audind el, că eŭ înălţaĭ vocea şi strigaĭ,
îşĭ lăsă vestmîntul sĕŭ lângă mine, şi fu-
gind eşi afară. 16 Şi ea ţinu vestmîn-
tul luĭ lângă dînsa, până ce veni stăpâ-
nul sĕŭ în casă. 17 Apoĭ ea spuse luĭ
tot acele cuvinte, şi dise: Servul Ebreŭ,
pre care l-aĭ adus noŭĕ, veni la mine,
şi voi să-şĭ bată joc de mine. 18 In-
se, înălţând eŭ vocea mea şi stri-
gând, îşĭ lăsă vestmîntul sĕŭ lângă
mine, şi fugi afară.

Iosif în temniţă.

19 Şi audind stăpânul sĕŭ cuvintele
ce i-le spuse femea sa, dicênd: Ast-fel
îmĭ făcu servul tĕŭ, se aprinse de
mânie. 20 Şi stăpânul luĭ Iosif îl
luă pre dînsul, şi-l aruncă *în* închisóre,
în locul unde ceĭ inchişĭ aĭ regeluĭ se
ţineaŭ; si el era acolo în închisóre.
21 Dară Dumnedeŭ era cu Iosif,
şi-şĭ revĕrsă îndurarea sa preste dîn-
sul, şi făcu ca el să afle har în ochiĭ
maĭ mareluĭ închisóreĭ. 22 Şi maĭ
marele închisóreĭ dădu în mânele luĭ
Iosif pre toţĭ ceĭ inchişĭ, cei din în-
chisóre, şi tóte câte eĭ făceaŭ acolo,
el *era* cel ce *le* făcea. 23 Maĭ marele
închisóreĭ nu maĭ vedea de nimica din
tóte câte *eraŭ* date în mânele luĭ; că
Dumnedeŭ *era* cu dînsul, şi Dumnedeŭ
făcea ca tóte să prospereze câte făcea el.

Iosif tâlcuesce visurile la doĭ întemniţaţĭ.

40 Şi după acestea cuparul regeluĭ
din Egipt, şi pitarul *luĭ* păcătuiră
contra domnuluĭ lor. 2 Şi Faraon
se mânĭă fórte pre amândoĭ diregătoriĭ
seĭ, pre maĭ marele cuparilor şi pre maĭ
marele pitarilor. 3 Şi-ĭ puse sub pază,
în casa capuluĭ gŭardeĭ domnescĭ, în în-
chisóre, *în* locul unde *era* Iosif închis.
4 Şi capul gŭardeĭ domnescĭ însărcină
pre Iosif cu dînşiĭ, şi el servĭa lor.
5 Şi fiind eĭ *câte-va* dile în în-
chisóre, cuparul şi pitarul regeluĭ din
Egipt, cari *eraŭ* închişĭ în închisóre,
visară amândoĭ vis, fie-care visul sĕŭ

în aceĭașĭ nópte, fie-care dupre în-
semnarea visuluĭ sĕŭ. 6 Și Iosif
întră la dînșiĭ diminéța, și-ĭ căută
pre eĭ, și écă *eraŭ* fórte triștĭ. 7 Și el
întrebă pre diregĕtoriĭ luĭ Faraon,
carĭ *eraŭ* cu el închișĭ în casa dom-
nuluĭ lor, ḑicênd: De ce fețele vóstre
sûnt astăḑĭ triste? 8 Și eĭ rĕspun-
seră: Noĭ vis visarăm, și nu *este* ni-
menea, cine se ni-le esplice. Și Iosif
le ḑise lor: Aŭ esplicările *lor* nu *vin*
de la Dumneḑeŭ? rogu-vĕ, spunețimi-l.

Visul paharniculuĭ.

9 Și maĭ marele cuparilor spuse
visul sĕŭ luĭ Iosif, și-ĭ ḑise: În visul
meŭ, écă! butuc de vie *era* înaintea
mea. 10 Și acel butuc avea treĭ cur-
penĭ, și odrăslind, a înflorit și a dat
strugurĭ copțĭ. 11 Și cupa luĭ Faraon
era în mâna mea; și eŭ luaĭ aceĭ stru-
gurĭ, și-ĭ storseĭ în cupa luĭ Faraon;
și cupa o dedeĭ în mâna luĭ Faraon.
12 Și Iosif îĭ ḑise: Esplicarea visuluĭ
este acésta: ceĭ treĭ curpenĭ *sûnt* treĭ
ḑile. 13 Și încă treĭ ḑile, și Faraon
va înălța capul tĕŭ, și éră-șĭ te va
așeḑa în locul tĕŭ, și tu veĭ da cupa
în mâna luĭ Faraon, ca și maĭ nainte,
când eraĭ cuparul sĕŭ. 14 Dară
adu-țĭ aminte de mine, când veĭ fi în
bine, și aibĭ milă de mine, și adu
aminte de mine luĭ Faraon, și scóte-
mă din acéstă casă. 15 Că eŭ am
fost răpit din pămêntul Ebreilor, și
nicĭ aicĭ n'am făcut nimica, ca să fiŭ
pus într'*acéstă* temniță.

Visul pitaruluĭ.

16 Și vĕḑênd maĭ marele pitarilor,
că esplicarea *fu* bună, ḑise luĭ Iosif:
Și eŭ am visat vis; și écă treĭ panere
albe *eraŭ* pe capul meŭ. 17 Și în
panerul ceĭ maĭ deasupra *eraŭ* tot
felul de bucate pentru Faraon, pră-
jiturĭ alese; și păserile le mâncaŭ din
panerul de pe capul meŭ. 18 Și Iosif,
respunḑênd, ḑise: Esplicarea luĭ *este*
acésta: Cele treĭ panere *sûnt* treĭ ḑile:
19 Încă treĭ ḑile și Faraon va ridica
capul tĕŭ, și pe tine te va spânzura
de lemn, și păsĕrile vor mânca carnea
de pe tine.

Înplinirea visurilor.

20 Și în ḑiŭa a treĭa, ḑiŭa nascereĭ
luĭ Faraon, el făcu ospeț tuturor ser-
vilor seĭ; și ridică capul maĭ mareluĭ
cuparilor și al maĭ mareluĭ pitarilor
serviĭ seĭ. 21 Și pre mai marele cu-
parilor îl așeḑă éră-șĭ în păharnicia
luĭ, și el dede cupa în mâna luĭ Fa-
raon. 22 Ér pre maĭ marele pitarilor
îl spânḑură, după cum le esplică lor
Iosif. 23 Dară maĭ marele cuparilor
nu-șĭ aduse aminte de Iosif, ci uĭtă
de dînsul.

Visurile luĭ Faraon.

41 Și după doĭ anĭ de ḑile se în-
tâmplă, că Faraon visă, și écă
el stă lângă fluviŭ. 2 Și écă din acel
fluviŭ se suĭaŭ șépte vacĭ frumóse la
vedere, și grase la carne; și păsceaŭ
prin mlaștinĭ. 3 Și écă alte șépte
vacĭ se suĭaŭ după acestea din fluviŭ,
urîte la vedere și slabe la carne; și
stăteaŭ lângă *cele-l-alte* vacĭ pe malul
fluviuluĭ. 4 Și vacile cele urîte la
vedere și slabe mâncară pre cele șépte
frumóse la vedere și grase. 5 Și se
deștepta Faraon. Și adormind *éră-șĭ*,
visă a doa óră: și écă șépte spice grase
și frumóse, eșĭaŭ din un paĭ. 6 Și
écă *alte* șépte spice supțirĭ *și* arse de
vêntul de resărit, resărĭaŭ după dîn-
sele. 7 Și spicele cele subțirĭ în-
ghițiră pre cele șépte spice grase și
pline. Și Faraon se deșteptă, și écă
era vis.
8 Și făcêndu-se diminéță, sufletul
luĭ era turburat, și trimise se chĭeme
pre toțĭ magiĭ Egiptuluĭ și pre toțĭ
ințelepțiĭ luĭ; și Faraon le spuse vi-
surile luĭ; dară nimenea nu le putu
esplica luĭ Faraon. 9 Și maĭ marele
cuparilor vorbi luĭ Faraon, ḑicênd:
Eŭ astăḑĭ mĭ-aduc aminte de pĕcatele
mele. 10 Faraon se mâniă contra
servilor seĭ; pre mine me puse supt
pază, în casa capuluĭ gŭardeĭ do-
mnescĭ, pre mine și pre maĭ marele
pitarilor. 11 Și într'o nópte visarăm
câte un vis, eŭ și el; visând fie-care ce
i s'a întâmplat după tâlcuirea visuluĭ
sĕŭ. 12 Și *era* acolo cu noĭ un tînĕr
Ebreŭ, serv al capuluĭ gardeĭ domnescĭ,
căruĭa noĭ îĭ spuserăm visurile, și el
ni *le* esplică; fie-căruia după visul
sĕŭ. 13 Și cum ne esplică el; așa
ni-se și întâmplă; pre mine me așeḑă
éră-șĭ în locul meŭ, dară pe acela îl
spânḑură.

Tălcuirea luĭ Iosif.

14 Și Faraon trimese, și chiemă
pre Iosif, și eĭ îl scóseră curînd din
temniță; și el, bărbăerindu-se și schim-
bându-șĭ vestmintele, veni la Faraon.
15 Și Faraon ḑise luĭ Iosif: Eŭ vis
am visat, și nu *este* nimenea care
să-l esplice; și am auḑit de tine

vorbind, *că* tu înţelegĭ a esplica vis.
16 Şi Iosif rĕspunse luĭ Faraon ḑi-
cênd: Nu eŭ; Dumneḑeŭ va rĕspunde
luĭ Faraon ceea ce-ĭ va fi de bine.
17 Şi Faraon ḑise luĭ Iosif: În visul
meŭ, écă eŭ stam pe malul fluviuluĭ;
18 Şi écă, se suĭaŭ din fluviŭ şépte
vacĭ grase la carne şi frumóse la ve-
dere, şi păsceaŭ prin mlaştinĭ. 19 Şi
écă, după dînsele se suĭaŭ din fluviŭ
alte şépte vacĭ slabe şi urâte la ve-
dere fórte, şi uscate la carne, cum
n'am maĭ vĕḑut aşa de urâte în tot
pămêntul Egiptuluĭ. 20 Şi vacile cele
uscate şi urâte înghiţiră pre cele dân-
teĭ şépte văcĭ grase. 21 Şi intrară
în pântecele lor, fără să se cunóscă
că ele aŭ intrat; căcĭ ele eraŭ tot aşa
de urâte, ca şi maĭ nainte. Atuncĭ mĕ
deşteptaĭ. 22 Şi veḑuĭ *éră-şĭ* în somn,
şi écă, şépte spice pline şi frumóse
eşĭaŭ dintr'un paiŭ. 23 Şi écă *alte*
şépte spice supţirĭ, secĭ şi arse de
vêntul de rĕsărit crescură după dîn-
sele. 24 Şi spicele cele secĭ înghiţiră
pre cele şépte spice frumóse. Şi eŭ
acestea le spuseĭ magilor, dară nicĭ
unul nu putu să-mĭ esplice.
25 Şi Iosif rĕspunse luĭ Faraon:
Visul luĭ Faraon este unul. Dumneḑeŭ
a arĕtat luĭ Faraon cele ce voesce să
facă: 26 Cele şépte vacĭ frumóse *sûnt*
şépte anĭ, şi cele şépte spice frumóse
sûnt şéptc anĭ. 27 Visul *este* tot unul.
Şi cele şépte vacĭ slabe şi urâte, cari
se suĭaŭ după dînsele, *sûnt* şépte anĭ;
şi cele şépte spice deşerte, şi arse de
vêntul de resărit, sûnt şépte anĭ de
fómete. 28 Şi acésta *este* ceea ce eŭ
ḑiseĭ luĭ Faraon; că Dumneḑeŭ ceea
ce voesce să facă arată luĭ Faraon.
29 Ecă, vor veni şépte anĭ, *în carĭ va*
fi mare belşug în tot pămêntul Egip-
tuluĭ. 30 Şi după acestia vor urma
şépte anĭ de fómete, şi tot acel belşug
va fi uĭtat în pămêntul Egiptuluĭ; că
fómetea va topi tótă ţara, 31 In cât
acel belşug nu se va simţi în ţară,
din causa fómeteĭ *ce va veni* după
dînsa; că *va fi* fórte grea. 32 Er
încât este, că visul s'a arĕtat luĭ Fa-
raon de două orĭ, *este*, că lucrul acesta
este hotărît de Dumneḑeŭ, şi că Dum-
neḑeŭ curând îl va face. 33 Acum
dară să caute Faraon un bărbat în-
ţelept şi priceput, pre care să-l pună
preste pămêntul Egiptuluĭ. 34 *Acésta*
să facă Faraon: Să aşeḑe prefecţĭ în
ţară, şi să ĭea a cincea parte *de venit*
din pămêntul Egiptuluĭ în ceĭ şépte
anĭ de belşug. 35 Şi să adune tóte
bucatele acestor anĭ bunĭ ce vor urma;
şi să strângă grâŭ supt mâna luĭ Fa-
raon, bucate în *tóte* cetăţile, şi să le
păstreze. 36 Şi aceste bucate vor
fi provisiunea ţăreĭ în ceĭ şépte anĭ
de fómete, carĭ vor veni în pămêntul
Egiptuluĭ; şi aşa ţara nu se va perde
de fóme.

Înnălţarea luĭ Iosif.

37 Şi cuvîntul acesta plăcu în
ochiĭ luĭ Faraon, şi în ochiĭ tuturor
servilor seĭ. 38 Şi Faraon ḑise cătră
serviĭ seĭ: Aŭ dóră se va găsi om
asemenea acestuĭa, în care *este* spiri-
tul luĭ Dumneḑeŭ? 39 Şi ḑise Fa-
raon cătră Iosif: Fiind-că Dumneḑeŭ
ţie ţĭ-a descoperit tóte acestea, ni-
menea nu este priceput şi înţelept ca
tine. 40 Tu veĭ fi maĭ mare preste
casa mea, şi de cuvîntul tĕŭ va a-
sculta tot poporul meŭ; eŭ numaĭ cu
tronul voĭ fi maĭ pre sus de cât tine.
41. Şi maĭ ḑise Faraon luĭ Iosif: Ecă
te pun preste tot pămêntul Egiptuluĭ.
42 Şi Faraon, scoţêndu-şĭ inelul sĕŭ
din mână, îl puse în mâna luĭ Iosif,
şi-l îmbrăcă cu vestmintele de in sub-
ţire, şi-ĭ puse lanţ de aur la gâtul sĕŭ,
43 Şi-l sui pre dînsul în carul al doi-
lea dintre ale sale, şi lăsă ca să strige
înaintea luĭ: Abrech *(Îngenunchéţĭ)!*
şi-l puse pre dînsul preste tot pămên-
tul Egiptuluĭ. 44 Şi Faraon ḑise
cătră Iosif: Eŭ *sûnt* Faraon; şi fără
de voĭa ta nimenea să nu-şĭ misce
mâna sa saŭ piciorul sĕŭ în tot pă-
mêntul Egiptuluĭ. 45 Şi Faraon chie-
mă numele luĭ Iosif: Zafnath-Paaneach
(descoperitorul misterielor), şi-ĭ dede
de femee pre Asenath, fata luĭ Po-
tifera, preotul din On. Şi Iosif eşi *ca*
să vadă pămêntul Egiptuluĭ.
46 Şi Iosif avea treĭ-ḑecĭ de anĭ,
când sta înaintea luĭ Faraon, regele
din Egipt. Şi eşind el dinaintea luĭ
Faraon, merse prin tot pămêntul Egip-
tuluĭ.

Îngrijirea luĭ Iosif pentru Egipt.

47 Şi pămêntul produse *bucate* în
ceĭ şépte anĭ de fertelitate cu mare
belşug. 48 Şi *Iosif* în aceĭ şépte anĭ
strânse tóte bucatele câte eraŭ în pă-
mêntul Egiptuluĭ, şi le aşeḑă prin ce-
tăţĭ: bucatele, câte crescură pe câmpul
din prejurul fie-căreĭ cetăţĭ, le puse
într'însa. 49 Iosif dară adună grâŭ
mult fórte ca nisipul măreĭ, în cât în-
cetară de a-l maĭ măsura; că era fără
de numĕr.

50 Și maĭ 'nainte de a sosi *ântĕiul*
an de fómete, luĭ Iosif se născură doĭ
fiĭ, pre cari îĭ născu Asenat, fia luĭ
Potifera, preotul din On. 51 Și
Iosif chiemă numele celuĭ ântĕiŭ-năs-
cut Manase *(uitare)*, căcĭ, *ḑise el*, Dum-
neḑeŭ me făcu să uit tot necazul meŭ
și tótă casa părinteluĭ meŭ. 52 Și
chiemă numele celuĭ al doilea Efraim
(fertilitate), căcĭ, *ḑise el*, Dumneḑeŭ mĕ
făcu să fiŭ roditor în pămêntul în-
tristăreĭ mele.

53 Și trecură ceĭ șépte anĭ de bel-
șug, cari aŭ fost în pămêntul Egip-
tuluĭ, și începură a veni ceĭ șépte anĭ
de fómete, după cum preḑise Iosif.
54 Și se făcu fómete în tóte țările,
dară în tot pămêntul Egiptuluĭ era
pâne. 55 În sfârșit și tot pămêntul
Egiptuluĭ începu a flămânḑi, și popo-
rul strigă către Faraon pentru pâne;
și Faraon ḑise către toțĭ Egiptenií:
Mergețĭ la Iosif, și facețĭ ceea ce vĕ
va ḑice el. 56 Și făcêndu-se fómete
preste tótă țara, Iosif deschise tóte
grânarele, și vîndu *bucate* Egiptenilor;
că fómetea se făcu tare în pămêntul
Egiptuluĭ. 57 Și tóte țările veniaŭ
la Egipt, să cumpere grâŭ de la Io-
sif; că fómetea era tare preste tot
pămêntul.

Călătoria ânteĭa a fiilor luĭ Iacob în Egipt.

42 Și vĕḑênd Iacob, că în Egipt este
grâŭ, ḑise Iacob către fiiĭ seĭ:
Ce vĕ tot uĭtațĭ unul la altul? 2 Și
le ḑise: Écă, eŭ auḑiĭ, că în Egipt
este grâŭ de vînḑare; pogorîți-vĕ a-
colo și cumpĕrați-ne grâŭ, ca să trăim
și să nu murim. 3 Și ceĭ ḑece frațĭ
aĭ luĭ Iosif se pogorîră la Egipt, ca
să cumpere grâŭ. 4 Dară pre Be-
niamin, fratele luĭ Iosif, nu-l trimise
Iacob cu frațiĭ seĭ; că ḑicea el: Să
nu-ĭ se întâmple *ce-va* nenorocire.
5 Și fiiĭ luĭ Israel ajunseră *în Egipt*,
ca să cumpere grâŭ împreună cu ceĭ
ce *maĭ* veniseră; că fómetea era în
pămêntul Canaan. 6 Dară Iosif, *care
era* guvernător în acea țară, vindea
grâŭ la tot poporul pamêntuluĭ. Și
veniră frațiĭ luĭ Iosif, și se proster-
nură luĭ *cu* fața la pămênt. 7 Și Iosif
vĕḑu pre frațiĭ seĭ, și-ĭ recunoscu;
dară prefăcêndu-se d'naintea lor, le
vorbi aspru, și le ḑise: De unde ve-
nițĭ? Și eĭ ḑiseră: Din pămêntul Ca-
naan ca să cumpĕrăm grâŭ. 8 Și
Iosif recunoscu pre frațiĭ seĭ, înse eĭ
nu-l recunoscură pre dînsul. 9 Și
Iosif aducêndu-șĭ aminte de visurile
ce visase despre dînșiĭ, le ḑise lor:
Voĭ *sûnteți* spionĭ, și ațĭ venit să
vedețĭ locurile cele slabe ale țăreĭ.
10 Și eĭ rĕspunseră luĭ: Nu, dómne; ci
serviĭ teĭ aŭ venit să cumpere bucate.
11 Noĭ toțĭ *sûntem* fiiĭ unuĭ singur
om; sûntem *ómenĭ* oneștĭ; serviĭ teĭ
n'aŭ fost spionĭ. 12 Și el le ḑise:
Nu *e așa;* ci voĭ ațĭ venit să vedețĭ
locurile cele slabe ale țăreĭ. 13 Și
eĭ ḑiseră: Noĭ, serviĭ teĭ, doĭ-spre-ḑece
eram, toțĭ frațĭ, fiiĭ unuĭ singur om în
pămêntul Canaan: Și écă, cel maĭ
mic *se află* astăḑĭ la părintele nostru;
și unul nu maĭ *este.* 14 Și Iosif le
ḑise: Acésta *este* ceea ce v'am vorbit
eŭ voŭĕ, *sûnteți* spionĭ. 15 De aceea
voĭ vețĭ fi cercațĭ; Pe viéța luĭ Fa-
raon voĭ nu vețĭ merge de aicĭ, de
nu va veni aicĭ fratele vostru cel maĭ
mic. 16 Trimitețĭ pre unul din voĭ,
ca să aducă pre fratele vostru, și voĭ
vețĭ remâné *aicĭ* închișĭ, și *prin acésta*
se vor cerca cuvintele vóstre, dacă
vorbițĭ adevĕrul; ér de nu, pe viéța
luĭ Faraon voĭ *sûnteți* spionĭ. 17 Și-ĭ
puse pre eĭ supt pază treĭ ḑile. 18 A-
poĭ a treĭa ḑi ḑise lor Iosif: Acésta
facețĭ, ca să trăițĭ, *că* eŭ mĕ tem de
Dumneḑeŭ. 19 De sûntețĭ *ómenĭ* o-
neștĭ, un frate dintre voĭ să rĕmână
închis în închisórea unde vĕ aflațĭ,
ér voĭ mergețĭ și ducețĭ grâul pentru
trebuința caselor vóstre. 20 Și pre
fratele vostru cel maĭ mic să mi-l
aducețĭ la mine, ca cuvintele vóstre
să se adeverĕscă, și voĭ să nu murițĭ;
și eĭ făcură așa. 21 Atuncĭ ḑiceaŭ
unul către altul: Noĭ cu adevĕrat vi-
novațĭ *sûntem* pentru fratele nostru;
că vĕḑurăm întristarea sufletuluĭ sĕŭ,
când se ruga de noĭ, și nu-l ascul-
tarăm; pentru aceea nevoĭa acésta
veni preste noĭ. 22 Și Ruben rĕs-
punḑênd le ḑise; Aŭ nu v'am vorbit
eŭ voŭĕ, și v'am ḑis: Nu păcătuițĭ
contra băétuluĭ? dară voĭ nu m'ațĭ
ascultat; d'aceea, écă sângele luĭ se
cere. 23 Și eĭ nu șciaŭ că Iosif îĭ
înțelege *pre dînșiĭ*, că tâlmaciul *era*
între eĭ. 24 Și se întórse de la dînșiĭ,
și plânse. Și éră-șĭ venind la eĭ, vorbi
cu dînșiĭ; și luând pre Simeon dintre
eĭ, îl legă înaintea ochilor lor.
25 Și ordonă Iosif, ca să le umple
saciĭ lor cu grâŭ, și argintul lor să
le dea îndărăt, fie-căruĭa în sacul sĕŭ,
și să le dea și merinde pentru cale;
și așa li se făcu. 26 Și eĭ încărcând
grâul lor pe asinĭ, plecară de acolo

27 Și unul din eĭ deslegându-șĭ sacul,
ca să dea de nutreț asinuluĭ sĕŭ într'
ospĕtăriă, vĕḑu argintul sĕŭ, și écă
era în gura saculuĭ. 28 Și ḑise fra-
ților seĭ: Argintul meŭ mi se dede
înapoĭ, écă-l în sacul meŭ! Și inima
lor leșină, încât eĭ se cutremurară
fórte, ḑicênd unul către altul: Ce *este*
acésta *ce* făcu Dumneḑeŭ cu noĭ?

Întórcerea fraților.

29 Și eĭ veniră la Iacob părintele
lor în pămêntul Canaan, și spuseră
luĭ tóte câte se'ntâmplară cu dînșiĭ,
ḑicênd: 30 Omul *care este* domnul
țăreĭ ne vorbi aspru, și ne trătă ca pe
nisce spionĭ aĭ țăreĭ. 31 Er noĭ îĭ
rĕspunserăm luĭ: Noĭ sûntem *ómenĭ*
oneștĭ, nu sûntem spionĭ. 32 Noĭ
eram doĭ-spre-ḑece frațĭ, fiiĭ părinteluĭ
nostru; unul nu maĭ *este*, și cel maĭ
mic *este* astăḑĭ cu părintele nostru în
pămêntul Canaan. 33 Și omul, dom-
nul țăreĭ, ne-a ḑis: Intru acésta voiŭ
sci, că sûntețĭ *ómenĭ* oneștĭ: Lăsațĭ
pre unul din frațiĭ voștri la mine, și
luațĭ *grâul pentru* trebuința caselor
vóstre, și mergețĭ. 34 Și aducețĭ la
mine pre fratele vostru cel maĭ mic;
atuncĭ eŭ voiŭ cunósce, că voĭ nu
sûnteți spionĭ, ci *ómenĭ* oneștĭ; *și* eŭ
vĕ voiŭ da voŭĕ pre fratele vostru,
și vĕ las să străbatețĭ în *tótă* țara.
35 Și deșertând eĭ saciĭ lor, écă
legătura argintuluĭ fie-căruĭa *era* în
sacul sĕŭ; și vĕḑênd legătura cu ar-
gintul sĕŭ, eĭ și părintele lor, se spăĭ-
mântară. 36 Și Iacob părintele lor
le ḑise: Voĭ mĕ lipsițĭ *de fiĭ!* Iosif nu
maĭ *este*, Simeon nu maĭ *este*, și acum
vrețĭ și pre Beniamin să mi-l luațĭ?
tóte aŭ venit asupra mea. 37 Și Ru-
ben ḑise părinteluĭ sĕŭ; Pre amândoĭ
fiiĭ meĭ să-ĭ omorĭ, de nu ți-l voĭ aduce
pre el înapoĭ; dămi-l numaĭ în mâna mea,
și eŭ ți-l voiŭ aduce înapoĭ. 38 Er el ḑi-
se: Fiul meŭ nu se va pogorî cu voĭ; că
fratele sĕŭ e mort, și el a rĕmas singur;
39 Și de i s'ar întâmpla vre-o nenoro-
cire pe drumul în carele mergețĭ, a-
tuncĭ voĭ căruntețele mele le vețĭ po-
gorî cu întristare în mormînt.

Călătoria a doa la Egipt cu Beniamin.

43 Și fómetea *era* grea pe pămênt.
2 Și a fost, după ce sfârșiră de a
mânca grâul, care-l aduseră din Egipt,
le ḑise părintele lor: Ducețĭ-vĕ éră-șĭ
și cumpĕrațĭ bucate! 3 Și Iuda vorbi
către dînsul și-ĭ ḑise: Acel om ne-a
asigurat, ḑicênd: Voĭ fața mea nu-o
vețĭ vedé, de nu *va fi* cu voĭ fratele
vostru *cel maĭ mic.* 4 *Decĭ* de veĭ
trimete pre fratele nostru cu noĭ, noĭ
ne vom pogorî, și-țĭ vom cumpĕra bu-
cate; 5 Er de nu-l veĭ trimete, nu
ne vom pogorî; că omul acela ne-a
ḑis: Voĭ nu vețĭ vedé fața mea, de nu
va fi fratele vostru cu voĭ. 6 Și
Israel ḑise: Pentru ce mĭ-ațĭ făcut
ast-fel de rĕŭ, *de* ațĭ spus omuluĭ că
maĭ avețĭ un frate? 7 Și eĭ ḑiseră:
Acel om întrebă cu de amănuntul de
noĭ și de familia nóstră, ḑicênd: Maĭ
trăesce părintele vostru? *Maĭ* avețĭ
vre-un frate? Și noĭ îĭ spuserăm după
cuvintele acelea de unde am putut noĭ
sci, că el ne va ḑice: Aducețĭ pre
fratele vostru.
8 Și Iuda ḑise către Israel părin-
tele sĕŭ: Trimete pre băét cu mine,
și ne vom scula și vom merge, ca să
trăim și să nu murim, și noĭ și tu și
copiĭ noștri. 9 Eŭ rĕspund pentru
dînsul, din mâna mea să-l cerĭ pre el;
de nu ți-l voiŭ aduce, și nu ți-l voiŭ
pune înaintea ta, vinovat voiŭ fi către
tine *în* tóte ḑilele *vieței mele.* 10 Că
dacă nu ne întârḑiăm *atâta*, până acum
ne am fi întors înapoĭ a doa óră.
11 Și Israel părintele lor le ḑise:
De *este* dară așa, facețĭ acésta: luațĭ
din cele maĭ lăudate lucrurĭ ale pă-
mêntuluĭ în saciĭ voștri, și ducețĭ
omuluĭ aceluĭa dar: puțin balsam,
puțină mĭere, și dresurĭ, și smirnă,
curmale și migdale. 12 Și luațĭ din
noŭ argintul în mânele vóstre; și ar-
gintul care l-ațĭ aflat în gura sacilor
voștri duceți-l înapoĭ în mânele vóstre;
póte acésta *s'a făcut din* greșélă. 13 Și
luațĭ și pre fratele vostru, și sculându-vĕ
întórceți-vĕ la acel om. 14 Și Dumne-
ḑeŭ cel a tot puternic să facă ca să aflațĭ
har înaintea omuluĭ, ca el să remită
vŭoĕ pre cela-l-alt frate al vostru și
pre Beniamin; dară dacă *este* ca eŭ să
fiŭ lipsit *de fiĭ*, lipsit să fiu.

Primirea lor prietenósă la Iosif.

15 Și aceĭ bărbațĭ luară darul,
luară și argintul îndoit în mânele lor,
și pre Beniamin; și plecând, se pogo-
rîră la Egipt, și steteră înaintea luĭ
Iosif. 16 Și Iosif vĕḑênd pre Ben-
iamin cu dînșiĭ, ḑise către cel ce *era*
preste casa sa: Du pre aceștĭ ómenĭ
în casă, și junghie *vite*, și *le* gătesce,
că cu mine vor mânca ómeniĭ acestia
la améḑi. 17 Și făcu acel bărbat
după cum îĭ ḑise Iosif, și duse băr-
batul pre ómeniĭ în casa luĭ Iosif.

18 Dară ómeniĭ se temură, *vĕḑênd*
că-ĭ duc în casa luĭ Iosif, şi ḑiceaŭ:
Pre noĭ ne-a adus *în casă* pentru ar-
gintul, care dintr'ântĕĭ s'a fost pus în
saciĭ noştri; ca să se năpăstuéscă şi
să se arunce vina asupra nóstră, şi să
ne ĭea de servĭ, pre noĭ (şi pre asiniĭ
noştri. 19 Şi eĭ se apropiară de băr-
batul care *era* preste casa luĭ Iosif,
şi-ĭ vorbiră la uşa caseĭ. 20 Şi-ĭ ḑi-
seră: Rugămu-ne, domnule! noĭ ân-
tĕĭaşĭ dată ne pogorîrăm, ca să cum-
pĕrăm bucate. 21 Şi după ce venirăm
la o ospĕtărie, şi deschiserăm saciĭ
noştri, écă argintul fie-căruĭa *era* în
gura saculuĭ sĕŭ; argintul nostru după
greutatea luĭ; de aceea éră-şĭ l-am
adus în mâna nóstră. 22 Şi alt ar-
gint am adus în mâna nóstră, ca să
cumpĕrăm bucate; nu scim cine a pus
argintul nostru în saciĭ noştri. 23 Şi
el ḑise: Fiţi în pace, nu vê temeţĭ;
Dumneḑeul vostru, şi Dumneḑeul pă-
rinteluĭ vostru v'a dat voĕ tesaur în
saciĭ voştri; argintul vostru a venit
în mâna mea. Şi le scóse lor pre Simeon.
24 Şi bărbatul duse pre ómenĭ în
casa luĭ Iosif, şi *le* aduse apă, ca să-şĭ
spele piciórele, şi dede şi nutreţ asi-
nilor lor.

Ospĕtarea fraţilor la Iosif.

25 Şi eĭ pregătiră darul *lor*, până
când să vină Iosif la améḑi; că eĭ a-
uḑiră că aŭ să prânzéscă acolo. 26 Şi
venind Iosif a casă, eĭ îĭ aduseră
luĭ în casă darul ce *aveaŭ*, şi s'aŭ în-
chinat înaintea luĭ la pămênt. 27 Er
el întrebând de buna *lor* aflare, le
ḑise: Sănătos *este* părintele vostru,
bătrânul acela, despre carele aţĭ vorbit?
maĭ trăesce încă? 28 Şi eĭ rĕspun-
seră: Servul tĕŭ, părintele nostru, *este*
sănătos, el încă trăesce. Şi eĭ se ple-
cară, şi se închinară. 29 Şi el ridi-
cându-şĭ ochiĭ seĭ, se uită la Beniamin
fratele sĕŭ cel de o mumă, şi ḑise:
Acesta *este* fratele vostru cel maĭ mic,
despre care mĭ-aţĭ vorbit? Apoĭ ḑise:
Dumneḑeŭ să te miluéscă, fiĭul meŭ.
30 Şi Iosif turburându-se de mila
frateluĭ sĕŭ, se grăbi, căutând *unde*
să plângă; şi întrând în camera cea
maĭ din lă-întru, plânse acolo. 32 A-
poĭ spălându-şĭ faţa, eşi afară, şi
stăpânindu-se, ḑise: Daţĭ bucatele.
31 Şi luĭ îĭ puseră *bucatele* deosebĭ, şi
lor deosebĭ, şi pentru Egipteniĭ cari
mâncaŭ cu dînsul deosebĭ; că Egip-
teniĭ nu puteaŭ mânca cu Ebreiĭ îm-
preună, că urîcĭune *este* acésta la
Egiptenĭ. 33 Şi şeḑură la masă îna-
intea luĭ, cel ântĕiŭ-născut după ân-
tĕiŭ-naşcerea sa, şi cel maĭ mic după
tinereţele sale, aşa în cât eĭ cu mirare
se uĭtaŭ unul la altul. 34 Şi le ser-
vĭaŭ lor bucatele *din cele ce eraŭ* înain-
tea luĭ; şi partea luĭ Beniamin era de
cincĭ orĭ maĭ mare de cât a celor-l-alţĭ.
Şi eĭ bĕură şi se veseliră cu dînsul.

Fraţiĭ luĭ Iosif să înspăimântă tare.

44 Şi *Iosif* ordonă celuĭ ce *era* preste
casa sa, ḑicênd: Umple saciĭ óme-
nilor de bucate, pe cât vor puté purta,
şi pune argintul fie-căruĭa în gura
saculuĭ sĕŭ. 2 Şi pune cupa mea,
cupa cea de argint, în gura saculuĭ
celuĭ maĭ mic, împreună cu preţul
grâuluĭ sĕŭ. Şi el făcu după cuvintele
ce i le ḑise Iosif.
3 Diminéţa luminându-se de ḑiuă,
aceştĭ ómenĭ fură lăsaţĭ liber, eĭ şi
asiniĭ lor. 4 Eĭ abĭa eşiră din cetate,
nu *merseră* departe, şi Iosif ḑise celuĭ
ce *era* preste casa sa: Scólă-te, şi ur-
măresce aceĭ ómenĭ, şi ajungêndu-ĭ, le
ḑi lor: Pentru ce aţĭ rĕsplătit rĕŭ
pentru bine? 5 Aŭ nu acésta *este*
cupa din care domnul meŭ bea, şi din
care el ghicesce? Rĕŭ aţĭ făcut ce aţĭ
făcut! 6 Şi-ĭ ajunse pre eĭ, şi le ḑise
cuvintele acestea. 7 Şi eĭ rĕspunseră:
Pentru ce vorbesce domnul meŭ ase-
menea vorbe! Departe să fie de ser-
viĭ teĭ ca să facă un lucru ca acesta.
8 Ecă argintul, care-l aflarăm în gura
sacilor noştri ţi-l aduserăm éră-şĭ din
pămêntul Canaan; cum dară să fi
furat noĭ aur saŭ argint din casa dom-
nuluĭ tĕŭ? 9 Acela din serviĭ teĭ, la
care se va afla *cupa*, să móră; ba încă
şi noĭ vom fi domnuluĭ nostru servĭ.
10 Şi el ḑise: Bine! *să fie* după cu-
vintele vóstre: la care se va găsi, să
fie servul meŭ, ér voĭ să fiţĭ nevino-
vaţĭ. 11 Şi curând depuseră eĭ fie-
care sacul sĕŭ pe pămênt, şi fie-care
deschise sacul sĕŭ. 12 Şi el căută,
începênd de la cel maĭ mare şi sfâr-
şind la cel maĭ mic, şi cupa se găsi
în sacul luĭ Beniamin.
13 Şi eĭ îşĭ rupseră vestmintele lor;
şi încărcându-şĭ fie-care asinul sĕŭ, se
întórseră în cetate. 14 Şi Iuda cu
fraţiĭ seĭ întră în casa luĭ Iosif, şi el
era încă acolo; şi căḑură înaintea luĭ
la pămênt. 15 Şi Iosif le ḑise: Ce
faptă *este* acésta ce aţĭ făcut voĭ? Aŭ
nu sciţĭ, că om ca mine scie să ghi-
céscă. 16 Şi Iuda ḑise: Ce să ḑicem
domnuluĭ meŭ? saŭ ce cuvinte să

vorbim? și cum să ne îndreptăm?
Dumneḑeŭ a găsit păcatul servilor teĭ;
écă noĭ *sûntem* serviĭ domnuluĭ meŭ,
așa noĭ, precum și *cela* într'a căruĭa
mână s'a găsit cupa. 17 Și *Iosif* rĕs-
punse: Departe să fie de mine, ca eŭ
să fac una ca acésta! Acela într'a
căruĭ mână s'a găsit cupa, acela va
fi mie serv; ér voĭ întórceți-vĕ cu pace
la părintele vostru.
18 Atuncĭ Iuda se apropiă de dîn-
sul, și ḑise: Ascultă-me, domnul meŭ!
lasă pre servul tĕŭ să vorbéscă unŭ
cuvînt în auḑul domnuluĭ meŭ, și
mânia ta să nu se aprindă contra ser-
vuluĭ teŭ; că tu *escĭ* întocmaĭ ca Fa-
raon. 19 Domnul meŭ întrebă pre
serviĭ teĭ, ḑicênd: Avețĭ voĭ părinte
saŭ frate? 20 Și noĭ am rĕspuns
domnuluĭ nostru: Noĭ avem un părinte
bătrân, și *un frate,* copil al bătrânețe-
lor sale; și fratele luĭ a murit, și el
a rĕmas singur de mumă-sa, și părin-
tele sĕŭ îl ĭubesce pre dînsul. 21 Și
tu aĭ ḑis servilor teĭ: Aduceți-l pre
el la mine, ca să-l vadă ochiĭ meĭ.
22 Și noĭ ḑiserăm domnuluĭ nostru:
Băétul nu va puté să lase pre părin-
tele sĕŭ, că, de va lăsa pre părintele
sĕŭ, *părintele* va muri. 23 Atuncĭ tu
aĭ ḑis servilor teĭ: Dacă fratele vostru
cel maĭ mic nu se va pogorî cu voĭ,
voĭ nu vețĭ maĭ vedé fața mea. 24 Și
când noĭ ne-am suit la servul teŭ
părintele nostru, i-am spus luĭ cuvin-
tele domnuluĭ nostru. 25 Și părin-
tele nostru ne ḑise: Duceți-vĕ éră-șĭ,
și cumpĕrațĭ puține bucate. 26 Și
noĭ ḑiserăm: Nu ne putem pogorî;
dacă fratele nostru cel maĭ mic va fi
cu noĭ, atuncĭ ne vom pogorî; că noĭ
nu putem vedé fața aceluĭ om, dacă
fratele nostru cel maĭ mic nu *va fi* cu
noĭ. 27 Și servul tĕŭ, părintele no-
stru, ne ḑise: Voĭ scițĭ, că femea mea
mĭ-a născut doĭ *copiĭ.* 28 Și unul se
duse de la mine, *despre carele* am ḑis,
că el cu adevĕrat este sfâșiat; și
nu l-am maĭ vĕḑut nicĭ până acum:
29 Și dacă 'mĭ vețĭ lua și pre acesta de
dinaintea mea, și-ĭ se va întâmpla ne-
norocire, atuncĭ voĭ căruntețele mele le
vețĭ pogorî cu întristare în mormînt.
30 Acum dară, când eŭ m'aș întórce
la servul tĕŭ, părintele meŭ, și băétul
n'*ar fi* cu noĭ, fiind-că sufletul luĭ este
legat de sufletul băétuluĭ. 31 Se va
întâmpla, ca el să móră, când va vedé,
că copilul nu este; și serviĭ teĭ vor
pogorî căruntețele servuluĭ tĕŭ părinte-
luĭ nostru cu întristare în mormînt.
32 Că servul tĕŭ m'am pus siguranță
pentru acest băét la părintele meŭ,
ḑicênd: Dacă nu ți-l voiŭ aduce, vi-
novat să fiŭ înaintea ta *în* tóte ḑilele
mele. 33 Acum dară, rogu-te, lasă
pre servul tĕŭ să rĕmână el sclav dom-
nuluĭ meŭ în locul băétuluĭ, și bă-
étul să se întórcă cu frațiĭ seĭ. 34 Că
cum mĕ întorc eŭ la părintele meŭ,
fără *să fie* băétul cu mine? să nu *maĭ*
apuc eŭ a vedé întristarea, care ar
întâmpina părintele meŭ.

Iosif se dă pe față fraților seĭ.

45 Și Iosif nu maĭ putu să se stă-
pânéscă înaintea tuturor celor ce
eraŭ de față, și strigă: Scótețĭ pre toțĭ
afară de la mine: Și nimenea nu rĕ-
mase cu dînsul, când Iosif se descoperi
fraților seĭ. 2 Și el plângênd înălță
vocea sa; și auḑiră Egipteniĭ, ba încă
și casa luĭ Faraon auḑi. 3 Și Iosif
ḑise fraților seĭ: Eŭ *sûnt* Iosif; tră-
ĕsce încă părintele meŭ? Dară frațiĭ
luĭ nu-ĭ putură rĕspunde, că se uĭmiră
înaintea luĭ.
4 Și Iosif ḑise fraților seĭ: Rogu-
vĕ, apropiăți-vĕ de mine! și eĭ se a-
propiară. Și el ḑise: Eŭ *sûnt* Iosif
fratele vostru, pre care l-ațĭ vîndut la
Egipt. 5 Și acum să nu vĕ întristațĭ,
nicĭ să vĕ pară rĕŭ, că m'ațĭ vîndut
aicĭ; că Dumneḑeŭ pentru păstrarea
viețeĭ m'a trimes pre mine înaintea
vóstră. 6 Că deja doĭ anĭ *este* fómete
în țară, și maĭ *sûnt* încă cincĭ anĭ, în
cari nu *va fi* nicĭ arătură nicĭ seceriș.
7 Și Dumneḑeŭ m'a trimes pre mine
înaintea vóstră, ca prin mine să vĕ
păstreze remășiță pe pămênt, și să
vĕ păstreze viéța prin scăpare mare.
8 Acum dară nu voĭ m'ațĭ trimes pe
mine aicĭ, ci însu-șĭ Dumneḑeŭ, care
m'a pus ca părinte luĭ Faraon, și ca
domn preste tótă casa luĭ, și guver-
nător preste tot pămîntul Egiptuluĭ.
9 Suițĭ-vĕ curând la părintele meŭ, și
ḑicețĭ luĭ: Așa ḑice fiĭul tĕŭ Iosif:
Dumneḑeŭ m'a făcut domn preste tot
Egiptul; cobóră-te la mine; nu în-
tărḑia. 10 Și veĭ locui în pămêntul
Goșen, și veĭ fi aprópe de mine, tu și
fiiĭ teĭ și fiiĭ fiilor teĭ, și oile tale și
boiĭ teĭ, și tóte câte *sûnt* ale tale.
11 Și eŭ te voiŭ susținé acolo; că maĭ
sûnt încă cincĭ anĭ de fómete; ca să
nu perĭ de lipsă, tu și casa ta și tóte
câte *sûnt* ale tale. 12 Și écă ochiĭ
voștri vĕd, și ochiĭ luĭ Beniamin fra-
tele meŭ vĕd, că gura mea vorbesce
cu voĭ. 13 Și spunețĭ părinteluĭ meŭ

tótă mărirea mea în Egipt, şi tóte câte
aţĭ vĕḑut; şi grăbiţi-vĕ să aduceţĭ pre
părintele meŭ încóce.
14 Apoĭ căḑênd el pe grumazul luĭ
Beniamin frateluĭ sĕŭ, plânse; şi Beniamin plânse pe grumazul luĭ.
15 Şi
el sărută pre toţĭ fraţiĭ seĭ, şi plânse
asupra lor. Şi dup'acésta fraţiĭ luĭ vorbiră cu dînsul.

Iosif spune tatăluĭ sĕŭ să vie în Egipt.

16 Şi îndată se rĕspândi vuet în
casa luĭ Faraon, ḑicênd: Fraţiĭ luĭ
Iosif aŭ venit; acésta plăcu luĭ Faraon şi servilor seĭ.
17 Şi Faraon
ḑise luĭ Iosif: Ḑi fraţilor teĭ: Acésta
să faceţĭ: Încărcaţi-vĕ vitele vóstre,
şi vĕ duceţĭ în pămêntul Canaan;
18 Şi luând pre părintele vostru şi familiele vóstre, veniţĭ la mine, şi eŭvoiŭ
da voĕ cele maĭ bune din pămêntul
Egiptuluĭ, şi veţĭ mânca grăsimea pămêntuluĭ.
19 Şi ţie, *Iosife*, ordin *să
le ḑicĭ*: Faceţĭ aceste: Luaţi-vĕ care
din pămêntul Egiptuluĭ pentru copiĭ
voştri şi pentru femeele vóstre; şi luaţĭ
pre părintele vostru, şi veniţĭ.
20 Şi
să nu vĕ pară rĕŭ de uneltele vóstre,
că cele maĭ bune din tot pămêntul
Egiptuluĭ ale vóstre *sûnt*.
21 Şi fiiĭ luĭ Israel făcură aşa. Şi
Iosif le dete care după porunca luĭ
Faraon; şi merinde pentru cale.
22 Şi
el le dărui, fie-căruĭa câte un rând
de vestminte de schimbat, dară luĭ
Beniamin îĭ dede treĭ sute de arginţĭ,
şi cincĭ rândurĭ de vestminte de schimbat.
23 Şi părinteluĭ sĕŭ îĭ trimese:
Ḑece asinĭ, încărcaţĭ cu cele maĭ bune
lucrurĭ din Egipt, şi ḑece asine, încărcate cu grâŭ, cu pâne şi *cu alte*
nutriminte pentru părintele seŭ pe
cale.
24 Şi el slobodînd pre fraţiĭ
seĭ, ca să plece, le ḑise lor: Nu vĕ
certaţĭ pe cale.
25 Şi se suiră din Egipt, şi veniră
în pămêntul Canaan, la Iacob părintele
lor;
26 Şi-ĭ spuseră, ḑicênd: Iosif
trăesce încă, şi este guvernător preste
tot pămêntul Egiptuluĭ; înse inima
luĭ rĕmase neatinsă, că nu-ĭ credea
pre dînşiĭ.
27 Dară spuindu-ĭ eĭ tóte
cuvintele câte le ḑise Iosif, şi vĕḑênd
el şi carele, pre cari le trimese Iosif,
ca să-l ducă pre dînsul; re'nvie spiritul luĭ Iacob, părintele lor.
28 Şi
Israel ḑise: Ajunge atâta! Iosif fiĭul
meŭ trăesce încă; duce-mĕ-voiŭ, şi-l
voiŭ vedé pre dînsul maĭ 'nainte de
a muri.

Călătoria luĭ Iacob în Egipt.

46 Şi Israel plecă cu tóte ale sale,
şi ajungênd la Beer-Şeba, junghiă
sacrificiĭ Dumneḑeuluĭ părinteluĭ sĕŭ
Isaac.
2 Şi Dumneḑeŭ vorbi luĭ Israel în visiunea de nópte, ḑicênd: Iacobe, Iacobe! Şi el ḑise: Ecă-mĕ!
3 Şi ḑise: Eŭ *sûnt* Dumneḑeŭ, Dumneḑeul părinteluĭ tĕŭ; nu te teme de a
te pogorî în Egipt; că eŭ acolo te voiŭ
face popor mare.
4 Eŭ cu tine mĕ
voiŭ pogorî în Egipt, şi *éră-şĭ* te voiŭ
sui: şi Iosif va pune mâna sa pre
ochiĭ teĭ.
5 Şi Iacob porni de la
Beer-Şeba; şi fiiĭ luĭ Israel duseră pre
Iacob părintele lor, şi pre copilaşiĭ
lor, şi pre femeele lor, pe carele ce
Faraon le a fost trimes, ca să-l ducă
pre dînsul.
6 Şi luară şi vitele lor
şi averile ce le câştigase în pămêntul
Canaan; şi veniră în Egipt Iacob şi
tótă sĕmînţa luĭ cu dînsul:
7 Pre
fiiĭ seĭ şi pre fiiĭ fiilor seĭ cu dînsul,
pre fetele sale şi pre fetele fiilor seĭ,
şi tótă sĕmînţa sa o aduse el cu sine
în Egipt.

Copiĭ luĭ Israel.

8 Şi aceste *sûnt* numele fiilor luĭ
Israel, cari veniră în Egipt: Iacob şi
fiiĭ seĭ; ântĕiŭ-născutul luĭ Iacob: Ruben.
9 Fiiĭ luĭ Ruben: Hanoch şi
Pallu şi Heţron şi Carmi.
10 Şi fiiĭ
luĭ Simeon: Iemuel şi Iamin şi Ohad
şi Iachin şi Ţohar şi Şaul, fiĭul uneĭ
Cananee.
11 Şi fiiĭ luĭ Levi: Gherşon, Kohath şi Merari.
12 Şi fiiĭ luĭ
Iuda: Er şi Onan, şi Şela, şi Perez şi
Zara. Er Er şi Onan muriră în pămêntul Canaan. Şi fiiĭ luĭ Perez eraŭ:
Heţron şi Hamul.
13 Şi fiiĭ luĭ Isachar: Tolah şi Puva, şi Iob şi Şimron.
14 Şi fiiĭ luĭ Zabulon: Sered şi Elon
şi Iahleel.
15 Acestia *sûnt* fiiĭ din
Lea, pre cari ĭ-a născut ea luĭ Iacob
în Padan-Aram, şi Dina fiĭa luĭ: tóte
sufletele fiilor şi fiicelor treĭ-ḑecĭ şi
treĭ.
16 Şi fiiĭ luĭ Gad: Ţifion şi
Haggi, Şuni şi Ezbon, şi Eri, şi Arodi
şi Areli.
17 Şi fiiĭ luĭ Asser: Iimnah şi Işva şi Işvi, şi Beria, şi Sera
sora lor: şi fiiĭ luĭ Beria: Heber şi
Malchiel.
18 Acestia *sûnt* fiiĭ din
Zilpa, pre cari Laban o dede Leeĭ
feteĭ sale: şi ea născu luĭ Iacob pre
aceste: şése-spre-ḑece suflete.
19 Fiiĭ
Racheleĭ, femeeĭ luĭ Iacob: Iosif şi
Beniamin.
20 Şi luĭ Iosef se născură în pămêntul Egiptuluĭ Manase şi
Efraim, pre cari îĭ născu Asenatha,
fata luĭ Potifera, preotul din On.

21 Şi fiiĭ luĭ Beniamin: Bela şi Becher
şi Aşbel, Ghera şi Naaman, Ehi şi
Roş şi Muppim, şĭ Huppim şi Ard.
22 Acestia *sûnt* fiiĭ din Rachela cari
se născură luĭ Iacob; tóte sufletele
eraŭ patru-spre-ḑece suflete. 23 Şi fiiĭ
luĭ Dan: Huşim. 24 Şi fiiĭ luĭ Nef-
tali: Iahţeel, şi Guni, şi Ieţer şi Şil-
lem. 25 Acestia *sûnt* fiiĭ din Bilha,
pre care Laban o dede feteĭ sale Ra-
chela, şi ea născu pre aceştia luĭ Iacob:
tóte sufletele *eraŭ* şépte.

26 Tóte sufletele câte întrară cu
Iacob în Egipt, cari aŭ eşit din cópsele
luĭ, afară de femeele fiilor luĭ Iacob,
tóte sufletele *aŭ fost* şése-ḑecĭ şi şése.
27 Şi fiiĭ luĭ Iosif, carĭ i-se născură în
Egipt, *aŭ fost* sufletele doĕ; tóte su-
fletele caseĭ luĭ Iacob câte veniră în
Egipt *aŭ fost* şépte-ḑecĭ.

Primirea luĭ Iacob de câtre Iosif.

28 Şi pre Iuda îl trimese el înainte
la Iosif, spre a-ĭ merge înainte la
Goşen;] şi veniră în pămêntul Goşen.
29 Şi Iosif înhămând la carul sĕŭ, se sui
întru întâmpinarea luĭ Israel, părintele
sĕŭ, la Goşen; şi vĕḑêndu-l, căḑu pe
grumazul luĭ, şi plânse mult pe gru-
mazul luĭ. 30 Şi Israel ḑise luĭ Iosif:
Acum pot să mor, după ce am vĕḑut faţa
ta, că tu încă trăescĭ. 31 Apoĭ Iosif
ḑise cătră fraţiĭ seĭ şi cătră casa pă-
rinteluĭ sĕŭ; Eŭ mĕ voiŭ sui, şi voiŭ
spune luĭ Faraon, şi-ĭ voiŭ ḑice: Fraţiĭ
meĭ şi părintele meŭ aŭ venit la mine
din pămêntul Canaan. 32 Şi aceştĭ
ómenĭ *sûnt* păstorĭ de oĭ; tot-da-una
aŭ ţinut vite; şi eĭ aŭ adus oile lor
şi vitele lor şi tóte câte aŭ. 33 Decĭ
dacă vĕ va chiema Faraon, şi va ḑice:
Care *este* meseria vóstră? 34 Voĭ să
ḑiceţĭ: Serviĭ teĭ tot-da-una aŭ fost
ómenĭ cari ţin vite din tinereţele lor
şi până acum, atât noĭ cât şi părinţiĭ
noştri; ca voĭ să puteţĭ locui în pă-
mêntul Goşen; că urăcĭune *este* la
Egiptenĭ tot păstorul de oĭ.

Locuinţa în Goşen.

47 Şi Iosif veni şi spuse luĭ Faraon
şi ḑise: Părintele meŭ şi fraţiĭ
meĭ cu turmele lor şi cireḑile lor şi
tóte ale lor aŭ venit din pămêntul Ca-
naan, şi écă *sûnt* în pămêntul Goşen.
2 Şi el dintre fraţiĭ seĭ luă cincĭ băr-
baţĭ, şi-ĭ presentă luĭ Faraon. 3 Şi
Faraon ḑise cătră fraţiĭ luĭ *Iosif*: Care
e meseria vóstră? Eĭ rĕspunseră luĭ
Faraon: Serviĭ teĭ *sûnt* păstorĭ de oĭ,
atât noĭ cum şi părinţiĭ noştri. 4 Şi
maĭ ḑiseră luĭ Faraon: Noĭ venirăm,
ca să petrecem în acest pămênt: pen-
tru-că *acolo* nu este păşĭune pentru
vitele, cari le-*aŭ* serviĭ teĭ; că fómete
grea *apasă* pe pămêntul Canaan: acum
dară, rogu-te, învoesce servilor teĭ ca
să locuim în pămêntul Goşen.

5 Şi Faraon vorbi cătră Iosif, ḑi-
cênd: Părintele tĕŭ şi fraţiĭ teĭ veniră
la tine; 6 Pămêntul Egiptuluĭ *este*
înaintea ta; pune să locuéscă în parte
cea maĭ bună a ţăreĭ pre părintele tĕŭ
şi pre fraţiĭ teĭ; să locuéscă în pă-
mêntul Goşen; şi dacă cunoscĭ, că
între dînşiĭ se află bărbaţĭ capabilĭ,
pune-ĭ maĭ marĭ preste *păstoriĭ* vite-
lor mele.

Iacob în faţa luĭ Faraon.

7 Şi Iosif aduse şi pre părintele
sĕŭ Iacob, şi-l presentă luĭ Faraon; şi
Iacob bine-cuvîntă pre Faraon. 8 Şi
Faraon ḑise luĭ Iacob: Câte *sûnt* ḑi-
lele anilor vieţeĭ tale? 9 Şi Iacob
ḑise luĭ Faraon: Ḑilele anilor nimer-
niciei mele *sûnt* o sută treĭ-ḑecĭ de
anĭ; puţine şi rele aŭ fost ḑilele anilor
vieţeĭ mele, şi n'ajunseră la aniĭ vieţeĭ
părinţilor meĭ în ḑilele nemernicieĭ lor.
10 Şi Iacob bine-cuvîntând pre Fa-
raon, eşi de dinaintea luĭ Faraon.

11 Şi Iosif aşeḑând pre părintele
sĕŭ şi pre fraţiĭ seĭ în locuinţă, le
dede lor stăpânire în pămêntul Egip-
tuluĭ, în partea cea maĭ bună a ţăreĭ,
în pămêntul Raamzes, după cum or-
donase Faraon. 12 Şi Iosif susţinea
pre părintele sĕŭ, pre fraţiĭ seĭ şi tótă
casa părinteluĭ sĕŭ cu pâne, după fa-
miliele *lor*.

Scumpetea în Egipt.

13 Şi în tótă ţara nu *era* pâne; că
fómetea *era* grea fórte; şi pămêntul
Egiptuluĭ şi pămêntul Canaan perĭaŭ
înaintea fómeteĭ. 14 Şi Iosif strânse
tot argintul ce se afla în pămêntul
Egiptuluĭ şi în pămêntul Canaan, pen-
tru grâul ce eĭ cumpĕraŭ; şi Iosif a-
duse acel argint în casa luĭ Faraon.
15 Şi lipsind tot argintul în pămêntul
Egiptuluĭ şi în pămêntul Canaan, toţĭ
Egipteniĭ veniră la Iosif, ḑicênd: Dă-
ne pâne! pentru ce să murim înaintea
ta? că argintul a lipsit. 16 Şi Iosif
le rĕspunse: Aduceţĭ vitele vóstre, şi
eŭ vĕ voiŭ da *pâne* pentru vitele vó-
stre, dacă argintul a lipsit. 17 Şi eĭ
aduseră luĭ Iosif vitele lor, şi Iosif le
dede lor pâne *în schimb* pentru caĭ,
pentru turme şi pentru cireḑĭ şi pentru

asinĭ. Ast-fel îĭ susţinea el cu pâne
pentru tóte vitele lor în anul acela.
18 Şi trecênd acel an, eĭ veniră în-
tr'al doĭlea an, şi-ĭ ḑiseră: Nu putem
ascunde înaintea domnuluĭ nostru, că
argintul nostru ne lipsesce, şi vitele
nóstre *veniră* la *tine*, domnul meŭ; şi
n'a maĭ rĕmas înaintea domnuluĭ nostru
decât corpurile nóstre şi ţărânele nós-
tre. 19 Pentru ce să murim înaintea
ochilor teĭ, atât noĭ cât şi pămê .rile
nóstre? Cumpĕră-ne şi pre noĭ, pă-
mênturile nóstre pentru pâne; noĭ
şi pămênturile nóstre vom fi robĭ luĭ
Faraon; da, dă-ne semînţă, ca să trăim
şi să nu murim, şi ca pămênturile să
nu se pustieze. 20 Şi Iosif cumpĕră
tóte pămênturile din Egipt pentru Fa-
raon, că Egiptenii-şĭ vîndură fie-care
ţarina luĭ; că fómetea îĭ apĕsa fórte;
şi aşa pămêntul se făcu a luĭ Faraon.
21 Şi pre popor îl strămută prin ce-
tăţĭ, de la o margine a Egiptuluĭ până
la *cea-l-altă* margine. 22 Numaĭ pă-
mênturile preoţilor nu le-a cumpĕrat,
fiind ele *hotărîte* preoţilor de Faraon,
şi eĭ trăĭaŭ din cea ce le dedese lor
Faraon; d'aceea eĭ nu-şĭ vîndură pă-
mênturile lor. 23 Şi Iosif ḑise către
popor: Ecă eŭ astăḑĭ v'am cumpĕrat
pentru Faraon, şi pre voĭ şi pămên-
turile vóstre; écă vĕ şi semînţa, sĕmĕ-
naţi-vĭ pămêntul. 24 Şi când va fi
seceriş, veţĭ da luĭ Faraon a cincea
parte; ér *cele-l-alte* patru părţĭ vor fi ale
vóstre pentru semînţa câmpurilor, şi
de mâncare voĕ şi celor din case-
le vóstre, şi de mâncare copilaşilor
voştri. 25 Şi eĭ ḑiseră: Tu ne-aĭ
mântuit viéţa! Să aflăm har în ochiĭ
domnuluĭ nostru, şi noĭ vom fi servĭ
luĭ Faraon. 26 Şi Iosif făcu lege,
care ţine până în ḑiŭa de astăḑĭ, a-
supra pămêntuluĭ din Egipt, *ca să-ĭ dea*
luĭ Faraon a cincea *parte*: numaĭ
pămênturile preoţilor nu fură a luĭ
Faraon.

Apropierea morţiĭ luĭ Iacob.

27 Şi Israel locui în pămêntul Egip-
tuluĭ, în ţinutul Goşen, unde se făcură
proprietarĭ, şi sporiră şi se îmmulţiră
fórte. 28 Şi Iacob trăi în pămêntul
Egiptuluĭ şépte-spre-ḑece anı; şi aŭ
fost ḑilele luĭ Iacob, aniĭ vieţeĭ sale:
o sută patru-ḑecĭ şi şépte| de anĭ.
29 Şi apropiându-se timpul, ca să móră
Israel, el chiemă pre fiul sĕŭ Iosif, şi-ĭ
ḑise: De am aflat har în ochiĭ teĭ,
rogu-te, pune mâna ta supt cópsa mea,
şi-mĭ arată mie milă şi credinţă; rogu-
te, să nu mĕ îmmormîntezĭ în Egipt;
30 Ci să dorm lângă părinţiĭ meĭ; tu
să mĕ ducĭ din Egipt, şi să mĕ îm-
mormîntezĭ în mormîntul lor. Şi eĭ
rĕspunse: Voiŭ face după cuvîntul tĕŭ.
31 Şi *Israel* ḑise: Jură-te mie! şi-ĭ jură.
Şi Israel se aplecă spre capul patuluĭ.

Iacob bine-cuvîntéză pe Efraim şi pe Manase.

48 Dup'acestea se ḑise luĭ Iosif: écă
părintele tĕŭ *este* bolnav. Atuncĭ
luă el cu sine [pre ceĭ] doĭ fiiĭ aĭ seĭ,
pre Manase şi pre Efraim. 2 Şi se
spune luĭ Iacob, ḑicênd: écă Iosif fiul
tĕŭ vine la tine. Şi Israel, adunându-
şĭ puterile, şeḑu pe pat. 3 Şi Iacob
ḑise către Iosif: Dumneḑeul cel a tot-
puternic mi se arătă mie în Luz, în
pămêntul Canaan, şi me bine-cuvîntă.
4 Şi-mĭ ḑise: Ecă eŭ te voiŭ cresce,
şi te voiŭ îmmulţi, şi te voiŭ face a-
dunare de popóre, şi pămêntul acesta
îl voiŭ da seminţieĭ tale după tine
intru stăpânire eternă. 5 Acum dară
aceştĭ doĭ fiĭ aĭ teĭ, carĭ se născură
ţie în pămêntul Egiptuluĭ, maĭ 'nainte
de a veni eŭ la tine în Egipt, *să fie*
aĭ meĭ, Efraim şi Manase aĭ meĭ *să fie*,
ca şi Ruben şi Simeon. 6 Înse fiiĭ
pre carĭ tu-ĭ veĭ nasce după dînşiĭ, să
fie aĭ teĭ; *şi* eĭ în moştenirea lor vor
purta numele fraţilor lor. 7 Că ve-
nind eŭ din Padan, mĭ-a murit Ra-
chela în pămêntul Canaan, pe cale, în
câtă-va depărtare de Efrata; şi eŭ o
îmmormîntaiŭ acolo lângă cale la E-
frata, adecă Beth-Lehem.
8 Şi vĕḑênd Israel pre fiiĭ luĭ Iosif,
ḑise: Cine *sûnt* acestia? 9 Şi Iosif
rĕspunse părinteluĭ seŭ: *Sûnt* fiiĭ meĭ,
pre carĭ mi-ĭ dede Dumneḑeŭ aicĭ. Şi
ḑise *Iacob*: Adumi-ĭ încóce, ca să-ĭ
bine-cuvintez! 10 Căcĭ ochiĭ luĭ Israel
eraŭ slabĭ, din causa bătrâneţelor; el
nu putea vedé. Şi *Iosif* îĭ apropiă de
dînsul, şi el îĭ sărută pre eĭ, şi-ĭ îm-
brăţişă. 11 Şi Israel ḑise luĭ Iosif:
Eŭ nicĭ faţa ta nu credeam să o maĭ
vĕd, şi écă Dumneḑeŭ făcu ca eŭ să
vĕd şi seminţa ta. 12 Apoĭ Iosif îĭ
depărtă de la genunchiĭ *părinteluĭ* sĕŭ,
şi se prosternu cu faţa până la pă-
mênt. 13 Şi Iosif luă pre amândoĭ,
pre Efraim în drépta sa, de a stânga
luĭ Israel, şi pre Manase în stânga sa,
de a drépta luĭ Israel; şi-ĭ apropiă *pre*
eĭ de dînsul. 14 Şi Israel îşĭ întinse
mâna sa cea dréptă, şi *o* puse pe ca-
pul luĭ Efraim, care era cel maĭ tînĕr;
şi mâna sa cea stângă pe capul luĭ

Manase, puindu-şĭ cu voie mânele
sale *ast-fel*; că Manase *era* ântěiŭ-năs-
cutul.
15 Şi el bine-cuvîntă pre Iosif, şi
ḑise: Dumneḑeŭ, înaintea căruĭa aŭ
umblat părinţiĭ meĭ Abraam şi Isaac;
Dumneḑeŭ cel ce me păscu pre mine
de la nascerea mea până în ḑiŭa de
astă-ḑĭ; 16 Ângerul care mě res-
cumpěră pre mine de tot rěul, să bine-
cuvinteze pre aceştĭ copiĭ, şi eĭ să
pórte numele meŭ, şi numele părinţilor
meĭ, Abraam şi Isaac; şi să se în-
mulţéscă în mare numěr pe acest pă-
mênt. 17 Şi vĕḑênd Iosif, că părin-
tele sěŭ a pus mâna cea dréptă pe
capul luĭ Efraim, i se păru cu greŭ;
şi apucă mâna părinteluĭ sěŭ, ca să o
ĭea de pe capul luĭ Efraim, *şi să o
pună* pe capul luĭ Manase. 18 Şi
Iosif ḑise părinteluĭ sěŭ: Nu aşa, pă-
rintele meŭ! că acesta *este* cel ântěiŭ-
născut, pune-ţi drépta pe capul luĭ.
19 Dară părintele sěŭ rěspinse, şi ḑise:
Eŭ sciŭ, fiĭule! eŭ sciŭ; şi acesta se
va face popor, şi chiar el va fi mare;
totuşĭ fratele sěŭ cel maĭ mic, maĭ
mare va fi de cât dînsul, şi seminţia
luĭ se va face mulţime de popóre.
20 Aşa el în ḑiŭa aceea îĭ bine-cu-
vîntă pre eĭ, ḑicênd: Cine vrea să
binecuvînteze în Israel să spuie; Facă-
te pre tine Dumneḑeŭ ca pre Efraim
şi ca pre Manase! Ast-fel puse el pre
Efraim înaintea luĭ Manase.
21 Şi Israel ḑise luĭ Iosif: Écă eŭ
mor, dară Dumneḑeŭ va fi cu voĭ, şi
vě va întórce în pămêntul părinţilor
voştri; 22 Şi eŭ îţĭ daŭ ţie o parte
din pămênt maĭ mult decât fraţilor
teĭ, pre care o câştigaĭ din mânele
Amoreilor cu sabia mea şi cu arcul
meŭ.

Bine-cuvîntările profetice ale luĭ Iacob, date fie-căruĭa din fiiĭ seĭ.

49 Şi Iacob chiemă pe fiiĭ seĭ, şi *le* ḑise
lor: Adunaţi-vě, ca să vě spun ce
are să vi se întâmple voŭě în timpu-
rile viitóre.
2 Adunaţi-vě, şi ascultaţĭ, fiiĭ luĭ Iacob,
Ascultaţĭ pre Israel, părintele vostru!
3 Ruben, ântěiŭ-născutul meŭ!
Tu, tăria mea şi începutul putereĭ mele,
Antěiul în demnitate, şi ântěiul în putere!
4 Sumeţindu-te ca apa, nu veĭ avé ântěitatea;
Că te-aĭ suit în patul părinteluĭ těŭ.
L-aĭ pângărit: în ascernutul meŭ te suişĭ!
5 Simeon şi Levi fraţĭ *sûnt*,
Instrumente de cruḑime *sûnt* săbiile lor.
6 Sufletul meŭ să nu intre în consiliul lor;
Şi gloria mea să nu se unéscă în adunarea lor,
Că întru mânia lor aŭ ucis ómenĭ,
Şi ca să-şĭ facă placul lor aŭ ologit taurĭ.
7 Blestemată *fie* mânia lor, că violentă *a fost*;
Şi furia lor, că crudă *a fost!*
Împărţi-voiŭ pre eĭ întru Iacob,
Şi-ĭ voĭ împrăştia întru Israel.
8 Pre tine, Iudo! te vor lăuda fraţiĭ teĭ;
Mâna ta *va fi* asupra cerbiceĭ neamicilor teĭ:
Apleca-se-vor ţie fiiĭ părinteluĭ těŭ.
9 Iuda puiŭ de leŭ este.
Fiĭul meŭ, din prăḑĭ te-aĭ suit.
Îngenunchiând, s'a culcat ca un leŭ,
Şi ca leóică; cine-l va destepta?
10 Sceptrul din Iuda nu se va depărta,
Nicĭ legislatorul dintre piciórele luĭ,
Până ce va veni Şilo (pacificătorul),
Şi aceluĭa îĭ *vor da* popórele ascultare.
11 Acela légă de viţă asinul sěŭ,
Şi mânzul asineĭ sale de o viţă nobilă.
Spălă în vin vestmîntul sěŭ,
Şi în sânge de strugurĭ mantia sa.
12 Ochiĭ luĭ *sûnt* roşaticĭ de vin,
Şi dinţiĭ luĭ albĭ de lapte.
13 Zabulon locuesce lângă portul măreĭ,
Lângă portul corăbiilor,
Şi hotarele luĭ *se întind* până la Sidon.
14 Isachar *este ca* asinul tare,
Carele zace între eslele staulelor.
15 El vĕḑu repausul, că *este* bun;
Şi pămêntul *luĭ* că *este* plăcut;
Şi-şĭ supuse umĕrul la purtarea de sarcină,
Şi se făcu serv tributar.
16 Dan judecă pre poporul sěŭ,
Ca una din seminţiele luĭ Israel.
17 Dan este ca şérpele în cale,
Ca cerastul în cărare,
Carele muşcă călcâĭul caluluĭ,
În cât călăreţul cade înapoĭ.
18 Iehova mântuirea ta o astept!
19 Gad, cete marĭ îl impilă pre dînsul,
Dară în urmă şi el îĭ va impila pre dînsele.

20 De la Asser *vine* pâine grasă,
Şi el dă mâncările gustóse regilor,
21 Neftali *este* un sprinten întins,
Care dă cuvinte dulcĭ.
22 Pom fruptifer *este* Iosif,
Pomul fruptifer lângă isvor;
Ale căruĭ ramurĭ *se întind* preste
[zidurĭ.
23 Şi l-aŭ amărît săgetătoriĭ,
Luptându-se *în contra luĭ*, şi u-
[rîndu-l.
24 Dară arcul luĭ a rĕmas tare,
Şi braţele mânelor luĭ s'aŭ întărit,
Prin mânele puterniculuĭ luĭ Iacob;
Prin păstorul şi pétra luĭ Israel.
25 Prin Dumnedeul părinteluĭ teŭ, care
[te va ajuta,
Prin a tot-puternicul, care te va
[bine-cuvînta,
Cu bine-cuvîntările ceruluĭ de sus,
Cu bine-cuvîntările adânculuĭ de jos,
Cu bine-cuvîntările ţâţelor şi ale
[pântecceluĭ.
26 Bine-cuvîntările părinteluĭ tĕŭ sûnt
[maĭ pe sus decât bine-cuvîntă-
[rile strămoşilor meĭ,
Până în vârfurile munţilor eternĭ;
Ele vin asupra capuluĭ luĭ Iosif,
Şi asupra creştetuluĭ Nasarinénuluĭ
[între fraţiĭ seĭ.
27 Beniamin este lup răpitor;
Diminéţa sfâşie prada,
Şi séra împărţesce răpirea.
28 Acestea tóte *sûnt* cele doĕ-spre-
dece seminţiĭ ale luĭ Israel; şi acésta
este ceea ce le-a dis părintele lor, când
îĭ bine-cuvîntă pre dînşiĭ, pre fie-care
după bine-cuvîntarea sa deosebită.

Cea din urmă poruncă a luĭ Iacob şi mórtea sa.

29 Şi le ordonă lor, şi le dise: Eŭ
mĕ adaog la poporul meŭ; îmmormîn-
taţi-mĕ lângă părinţiĭ meĭ în peşterea
care *este* în ţarina luĭ Efron Heteul.
30 În peşterea cea din Machpela din
faţa Mamreĭ, în pămêntul Canaan, pre
care o cumpĕră Abraam cu ţarina *îm-
preună*, de la Efron Heteul ca moşie
de îngropăcĭune. 31 Acolo îmmor-
mîntară pre Abraam şi pre Sara fe-
mea sa; acolo îmmormîntară pre Isaac
şi pre Rebeca femea sa, şi acolo îm-
mormîntaĭŭ eŭ şi pre Leca. 32 Cum-
pĕrată fu ţarina şi peşterea ce *este*
într'însa de la fiiĭ luĭ Het.
33 Şi după ce sfârşi Iacob de a
ordona fiilor seĭ, îşĭ trase picĭórele sale
în pat, şi-şĭ dădu sufletul, şi fu adaos
la poporul sĕu.

Iacob se îmmormîntéză în Canaan.

50 Şi Iosif cădênd pe faţa părinte-
luĭ sĕŭ, îl plânse, şi-l sărută. 2 A-
poĭ Iosif ordonă servilor seĭ, medi-
cilor, ca să îmbalsameze pre părintele
sĕŭ, şi mediciĭ îmbalsămară pre Israel.
3 Şi trecênd patru-decĭ de dile (că
atâta ţineaŭ dilele îmbalsămăreĭ); E-
giptenii îl plânseră şépte-decĭ de dile.
4 Decĭ trecênd acele dile de plâns,
Iosif vorbi cătră *ómeniĭ* caseĭ luĭ Fa-
raon, dicênd: Rogu-vĕ, de am aflat
har înaintea ochilor voştri, vorbiţĭ
luĭ Faraon, şi-ĭ diceţĭ; 5 Părintele
meŭ m'a jurat, dicênd: Ecă eŭ mor;
îmmormîntéză-mĕ în mormîntul pre
care mi-lam săpat eŭ în pămêntul Ca-
naan! Acum *lasă-me*, să mĕ plec să
îmmormîntez pre părintele meŭ, şi mĕ
voiŭ întórce. 6 Şi Faraon îĭ dise:
Plécă, şi îmmormîntéză pre părintele
tĕŭ, după cum te-a făcut să jurĭ.
7 Şi Iosif s'a dus să îmmormînteze
pre părintele sĕŭ; şi cu dînsul aŭ ple-
cat serviĭ luĭ Faraon, ceĭ maĭ bătrânĭ
aĭ caseĭ luĭ, şi toţĭ bătrâniĭ din pă-
mêntul Egiptuluĭ; 8 Şi tótă casa luĭ
Iosif şi fraţiĭ seĭ şi casa părinteluĭ
sĕŭ; numaĭ copiĭ lor, şi turmele lor,
şi ciredile lor lăsără eĭ în pămêntul
Goşen. 9 Şi plecară cu dînsul şi care
şi călăreţĭ, în cât oştirea aceea fu fórte
mare. 10 Şi eĭ ajunseră la aria Atad,
care *este* dincolo de Iordan, şi făcură
acolo plângere mare şi tare fórte; Şi
Iosif jeli pe părintele sĕŭ şépte dile.
11 Şi Canaaneiĭ, locuitoriĭ pămêntuluĭ,
vĕdênd jalea ce se făcu la aria Atad,
diseră: Jale mare *este* acésta pentru
Egiptenĭ; de aceea s'a chĭemat numele
eĭ—Abel-Miţraim *(Jalea Egiptenilor)*,
écă *este* dincolo de Iordan. 12 Şi fiiĭ
luĭ *Iacob* făcură ca el după cum le
ordonase el. 13 Îl duseră pre el fiiĭ
luĭ în pămêntul Canaan, şi-l îmmor-
mîntară pre el în peştera din ţarina
Machpela, faţă cu Mamre, pre care o
cumpĕrase Abraam împreună cu ţarina
de la Efron Heteul, ca moşie de în-
gropăcĭune. 14 Şi îngropându-l Iosif
se înturnă în Egipt, el şi fraţiĭ seĭ şi
toţĭ ceĭ ce se duseră cu dînsul să îm-
mormînteze pre părintele sĕŭ.

Asigurarea luĭ [illegible]if către fraţiĭ seĭ.

15 Şi fraţiĭ luĭ Iosif vĕdênd că pă-
rintele lor a murit, diseră: Póte ca
Iosif să aĭbă ură contra nóstră, şi să
ne re'ntórcă noŭĕ tot rĕul acela, cât
ĭ-am făcut luĭ. 16 Şi eĭ trimeseră

la Iosif să-ĭ ḑică: Părintele tĕŭ înainte
de a muri *ne* ordonă, ḑicênd: 17 Aşa
să ḑiceţĭ luĭ Iosif: Rogu-te! értă acum
fraţilor teĭ nedreptatea lor şi pĕcatul
lor, că rele eĭ ţĭ-aŭ făcut ţie. Acum
értă-le lor, te rog, nedreptatea servi-
lor Dumneḑeuluĭ părinteluĭ tĕŭ. Şi
Iosif plângea, când îĭ vorbĭaŭ eĭ. 18 A-
poĭ se duseră şi fraţiĭ luĭ, şi se, în-
chinară înaintea luĭ, şi-ĭ ḑiseră: Ecă-
ne, servĭ *suntem* ţie! 19 Şi Iosif le
ḑise: Nu vĕ temeţĭ; Dumneḑeŭ e cu
mine? 20 Voĭ aţĭ avut *cugete* rele în
contra mea, *dară* Dumneḑeŭ le-a în-
tors spre bine, ca să facă ceea ce *ve-
deţĭ* astă-ḑĭ, *adecă* să păstreze popor
mult. 21 Acum dară nu vĕ temeţĭ;
eŭ voiŭ îngriji de voĭ şi de copiĭ voş-
tri. Ast-fel îĭ mângăĭă pre eĭ, şi le
vorbi după inima lor.

22 Şi Iosif locui în Egipt, el cu
casa părinteluĭ sĕŭ; şi Iosif trăi o sută
şi ḑece anĭ. 23 Şi Iosif vĕḑu din fiiĭ
luĭ Efraim până într'a treĭa *generaţiune*;
asemenea şi fiiĭ luĭ Machir, fiĭul luĭ
Manase se născură şi *crescură* pe ge-
nunchiĭ luĭ Iosif.

Mórtea luĭ Iosif.

24 Şi Iosif ḑise cătră fraţiĭ seĭ: Eŭ
mor; şi Dumneḑeŭ pre voĭ vĕ va cer-
ceta, şi vĕ va duce din pămêntul a-
cesta în pămêntul, pre care cu jurămînt
l-a promis luĭ Abraam, luĭ Isaac şi luĭ
Iacob. 25 Şi Iosif puse pre fiiĭ luĭ
Israel să jure, ḑicênd: Dumneḑeŭ vĕ
va cerceta, şi voĭ să duceţĭ ósele mele
d'aicĭ. 26 Şi Iosif muri, *fiind* de o
sută şi ḑece anĭ. Şi-l îmbalsamară, şi-l
puseră în sicriiŭ în Egipt.

ESODUL.

A DOA CARTE A LUI MOISI.

Îmmulţirea şi înpilarea Israeliţilor.

I Acestea *sûnt* numele fiilor luĭ Israel,
cari intrară cu Iacob în Egipt, fie-
care veni cu casa sa: 2 Ruben, Si-
meon, Levi şi Iuda; 3 Issachar, Za-
bulon, şi Beniamin; 4 Dan, şi Nef-
tali, Gad şi Asser. 5 Şi tóte sufletele
născute din cópsele luĭ Iacob eraŭ
şépte-ḑecĭ de suflete, cu Iosif împre-
ună *care şi* era în Egipt. 6 Şi Iosif
muri, şi toţĭ fraţiĭ seĭ, şi tótă acea
generaţiune. 7 Şi fiiĭ luĭ Israel se
îmmulţiră fórte, şi eĭ crescură şi se
împuterniciră fórte, şi ţara se împluse
de dînşiĭ.

8 Şi se sculâ un rege noŭ în Egipt,
care nu cunoscea pre Iosif; 9 Acesta
ḑise poporuluĭ sĕŭ: Ecă poporul fiilor
luĭ Israel *este* maĭ numeros şi maĭ
tare decât noĭ; 10 Haideţĭ dară, să
lucrăm înţelepţesce cu dînsul, ca el
să nu se'mmulţéscă, şi când s'ar în-
tâmpla resbel, să se unéscă şi el cu
neamiciĭ noştri, şi să se lupte contra
nóstră, şi să ésă din ţară. 11 Decĭ
puseră preste dînşiĭ prefecţĭ, ca să-ĭ
apese cu muncĭ grele. Şi *poporul* zidi
luĭ Faraon cetăţĭ de provisiunĭ: Pitom
şi Raamzes. 12 Şi cu cât maĭ mult
îĭ apĕsa, eĭ cu atâta maĭ mult se îm-
mulţĭaŭ şi se întindeaŭ; şi *Egiptenii*
se îngrozĭaŭ de fiiĭ luĭ Israel. 13 Şi
Egipteniĭ silĭaŭ cu asprime pre fiiĭ luĭ
Israel să muncéscă. 14 Ast-fel eĭ le
amărîră viéţa prin muncĭ grele la lut
şi la cărămiḑĭ şi la tótă munca de pe
câmp; şi tótă munca care aŭ muncit
era cu asprime.

15 Şi regele Egiptuluĭ ḑise şi móşe-
lor Evreescĭ, dintre cari una se chĭema
Şifra, şi cea-l-altă Pua, 16 Şi ḑise:
Voĭ, când moşiţĭ la femeele Ebree, şi
le vedeţĭ în scaunul *de naşcere*, de *va
fi* băét, să-l omorîţĭ; ér de *va fi* fată,
să trăéscă. 17 Dară móşele, temên-
du-se de Dumneḑeŭ, nu făcură după
cum le ḑise lor regele Egiptuluĭ; ci
ele lăsară pre băeţĭ să trăéscă. 18 A-
tuncĭ regele Egiptuluĭ chĭemă pre
móşe, şi le ḑise: Pentru ce aţĭ făcut
acésta, de aţĭ lăsat băeţiĭ în viéţă.
19 Şi móşele rĕspunseră luĭ Faraon:
Femeele Ebree nu *sûnt* ca celea ale
Egiptenilor; că *sûnt* tarĭ, şi nasc maĭ
'nainte de ce vin móşele la dînsele.
20 Şi Dumneḑeŭ făcu bine móşelor;
şi poporul se'mmulţi şi se împuternici
fórte. 21 Şi fiind-că móşele se temură
de Dumneḑeŭ, familiile *poporuluĭ* se
făcură marĭ. 22 Şi Faraon ordonă la
tot poporul sĕŭ, ḑicênd: Pre tot bă-
étul ce se va nasce, să-l aruncaţĭ în
rîŭ, şi tótă fata lăsaţĭ-o să trăéscă.

Naşcerea luĭ Moisi.

2 Şi un om din casa luĭ Levi merse,
şi-şĭ luă *de femee* din fetele luĭ Le-
vi; 2 Şi acea femee concepu, şi
născu un fiŭ; şi vĕḑêndu-l, că *este* fru-
mos, îl ţinu ascuns treĭ lunĭ. 3 Şi
ne maĭ putêndu-l ascunde, făcu pentru
dînsul un sicriaş de papură, şi-l unse
cu pămênt galben şi smólă; şi culcând
pre băét întrînsul, îl puse între trestie
pe marginea rîuluĭ. 4 Er sora luĭ
sta de departe, uĭtându-se *să vaḑă* ce
se va face cu el.

Scăparea sa minunată şi creşcerea sa.

5 Şi fata luĭ Faraon se pogorî la
rîŭ, ca să *se* scalde, şi servele eĭ se
preumblaŭ pe marginea rîuluĭ; şi ea
vĕḑênd sicriaşul în papură, trimese pre
una din serve; şi-l aduse. 6 Şi des-
chiḑêndu-*l*, vĕḑu copilul; şi écă co-
pilul plângea, şi făcêndu-i-se milă,
ḑise: Acesta *este* din copiĭ Ebreilor.
7 Şi sora *copiluluĭ* ḑise feteĭ luĭ Fa-
raon: Merge-voiŭ óre să chĭem o doĭcă
din femeile Ebreilor, care să alăpteze
pre acest copil? 8 Şi fata luĭ Faraon
îĭ ḑise: Mergĭ. Şi fecióra se duse, şi
chĭemă pre muma copiluluĭ. 9 Şi
fata luĭ Faraon îĭ ḑise eĭ: Ĭea copilul a-
cesta, şi-l alăptéză; şi eŭ-ţĭ voiŭ da plata
ta. Şi femea luă copilul, şi-l alăptă.
10 Şi după ce crescu copilul mare, ea îl
aduse la fata luĭ Faraon, care-l făcu fiŭ;
şi ea chĭemă numele luĭ—Moisi *(scos)*;
că, ḑise ea, din apă l-am scos pre el.
11 Şi se întâmplă în ḑilele acelea,
când Moisi era mare, că el eşi la fraţiĭ
seĭ; şi uĭtându-se la muncele lor, vĕḑu
şi pre un Egiptén, cum bătea pre un
Ebreŭ, *pre unul* din fraţiĭ seĭ. 12 Şi
căutând el încóce şi 'ncolo, şi vĕḑênd
cà nu *este* nimenea, omorî pre Egiptén,
şi-l ascunse în nisip. 13 Şi a doa
ḑi eşind el éră-şĭ afară, vĕḑu doĭ
bărbaţĭ Ebreĭ certându-se; şi ḑise ce-
luĭa care nu avea dreptate: Pentru ce
baţĭ pe aprópele tĕŭ? 14 Şi acela
îĭ rĕspunse: Cine te-a pus pre tine
domn şi judecător preste noĭ? Aŭ
dóră veĭ să mĕ ucidĭ şi pre mine, cum
aĭ ucis ĭerĭ pre Egiptén? Atuncĭ Moisi
temêndu-se, ḑise: Cu adevĕrat acest
lucru s'a vĕdit.

Fuga şi căsătoria luĭ Moisi.

15 Şi Faraon auḑind de fapta a-
césta, căuta pre Moisi să-l omóre. Dară
Moisi fugi de faţa luĭ Faraon, şi se
opri în pamêntul Madian, aşeḑându-se
lângă o fântână. 16 Şi preotul din
Madian avea şépte fete, cari venind
să scótă *apă*, umplură trócele, ca să
adape oile părinteluĭ lor. 17 Şi pă-
storiĭ venind, le alungară. Şi Moisi se
sculă, şi le apĕră, şi adăpă oile lor.
18 Şi venind ele la Reguel, părintele
lor, *acesta* ḑise: Pentru çe aţĭ venit
astăḑĭ aşa curând? 19 Er ele ḑiseră:
Un om Egiptén ne-a scăpat pre noĭ
din mânele păstorilor, ba şi *apă* ne-a
scos, şi *ne*-a adăpat oile. 20 Şi el
ḑise fetelor sale: Şi unde *este* acela?
Pentru ce aţĭ lăsat pre acel om? chĭe-
maţi-l să mănânce pâne. 21 Şi Moisi
se'nvoi, ca să rĕmână la acel om; şi
dede luĭ Moisi pre Sefora, fiica sa.
22 Şi ea *îĭ* născu un fiŭ, şi el îl chĭemă
—Gherşom *(străin sûnt eŭ aicĭ)*; că,
ḑise el: Străin sûnt eŭ în pămênt străin.
23 Şi în acest lung timp se întâm-
plă, că regele Egiptuluĭ muri; şi fiiĭ
luĭ Israel gemênd de muncă, strigară,
şi strigarea lor se'nălţă până la Dum-
neḑeŭ. 24 Şi Dumneḑeŭ auḑi sus-
pinul lor, şi-şĭ aduse aminte de legă-
mîntul sĕŭ cu Abraam, cu Isaac şi cu
Iacob. 25 Şi Dumneḑeŭ căută spre fiiĭ
luĭ Israel, şi cunoscu Domnul *starea lor*.

Chemarea luĭ Moisi.

3 Er Moisi păscea oile socruluĭ sĕŭ
Iethro, preotul din Madian; şi mâ-
nând oile în deşert, el veni la muntele
luĭ Dumneḑeŭ, la Horeb. 2 Şi ânge-
rul luĭ Dumneḑeŭ i se arĕtă luĭ în
flacără de foc din rug; şi el uĭtându-
se, écă rugul ardea cu foc, şi rugul
nu se mistuĭa. 3 Şi Moisi ḑise: Mĕ
voiŭ duce acolo, ca să vĕḑ acéstă
mare arĕtare, şi pentru ce acel rug nu
se mistue. 4 Şi vĕḑênd Domnul că
el se abătu, ca să vadă, îĭ strigă Dum-
neḑeŭ din mijlocul ruguluĭ, şi-ĭ ḑise:
Moisi! Moisi! şi el rĕspunse: Écă-mĕ.
Şi *Dumneḑeŭ îĭ* ḑise: 5 Nu te apro-
pia aci, scóte-ţĭ încălţămintele tale din
picĭóre, că locul pe carele tu staĭ *este*
pămênt sânt. 6 Şi el *îĭ* ḑise: Eŭ *sûnt*
Dumneḑeul părinteluĭ tĕŭ, Dumneḑeul
luĭ Abraam, Dumneḑeul luĭ Isaac şi
Dumneḑeul luĭ Iacob. Şi Moisi ascunse
faţa luĭ, că se temea să caŭte spre
Dumneḑeŭ.
7 Şi Domnul ḑise: Eŭ am vĕḑut a-
pĕsarea poporuluĭ meŭ care *este* în
Egipt, şi am auḑit strigarea lor pentru
împilătoriĭ lor, că cunosc durerea lor;
8 Şi m'am pogorît, ca să-ĭ scap din
mâna Egiptenilor, şi să-ĭ scot din
pămêntul acela într'un pămênt bun şi

larg, într'un pământ în care curge lapte
și miere, în locul Canaaneilor, al He-
teilor, al Amoreilor, al Ferizeilor, al
Hiveilor și al Iebuseilor. 9 Și acum
écă strigarea fiilor luĭ Israel a ajuns
până la mine, și am vĕḑut și apĕsarea
cu care Egiptenii iĭ apasă pre dînșiĭ;
10 Și acum vino, ca să te trimet la
Faraon, să scoțĭ pre poporul meŭ, pre
fiiĭ luĭ Israel, din Egipt.

11 Și Moisi rĕspunse luĭ Dumneḑeŭ:
Cine *sûnt* eŭ, ca să merg la Faraon,
și să scot pre fiiĭ luĭ Israel din Egipt.
12 Și *Dumneḑeŭ* ḑise: Eŭ voiŭ fi cu
tine; și acesta 'țĭ *va fi* semn, că eŭ
te-am trimes: după ce veĭ fi scos pre
poporul meŭ din Egipt, vĕ vețĭ în-
china luĭ Dumneḑeŭ pe muntele acesta.

13 Și Moisi ḑise luĭ Dumneḑeŭ:
Ecă, mĕ voiŭ duce la fiiĭ luĭ Israel,
și le voiŭ ḑice: Dumneḑeul părinților
voștri m'a trimes pre mine la voĭ; și
de-mĭ vor ḑice mie, care *este* numele
luĭ? ce să le rĕspund?

14 Și Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: EŬ
SUNT CEL CE SUNT: și-ĭ *maĭ* ḑise:
Așa veĭ ḑice fiilor luĭ Israel: *Cel ce se
chĭémă* EŬ SUNT, acela m'a trimes
la voĭ.

15 Și Dumneḑeŭ maĭ adaose luĭ
Moise: Așa veĭ ḑice fiilor luĭ Israel:
Iehova, Dumneḑeul părinților voștri,
Dumneḑeul luĭ Abraam, Dumneḑeul
luĭ Isaac și Dumneḑeul luĭ Iacob m'a
trimes la voĭ; acesta *este* numele meŭ
în etern, și acésta *este* amintirea mea
pentru tóte generațiunile. 16 Mergĭ
dară, și adună pre bătrâniĭ luĭ Israel,
și ḑi lor: Domnul, Dumneḑeul părinți-
lor voștri mi s'a arĕtat mie, Dumne-
ḑeul luĭ Abraam, al luĭ Isaac și al
luĭ Iacob, și mĭ-a ḑis: Eŭ v'am cer-
cetat pre voĭ, și *am vĕḑut* cele ce vi
se fac voŭĕ în Egipt: 17 Și am ḑis:
Eŭ vĕ voiŭ scóte pre voĭ din apĕsarea
Egiptuluĭ în pămêntul Canaaneilor, al
Heteilor, al Amoreilor, al Ferizeilor,
al Hiveilor și al Iebuseilor, în pămêntul
în care curge lapte și miere; 18 Și
de vor asculta de cuvîntul tĕŭ, veĭ
intra tu și bătrâniĭ luĭ Israel la regele
Egiptuluĭ, și-ĭ vețĭ ḑice luĭ: Domnul,
Dumneḑeul Hebreilor ne-a chemat pre
noĭ, te rugăm dară, lasă-ne acum să
mergem cale de treĭ ḑile în pustiĭ, ca
să jertfim Dumneḑeuluĭ nostru; 19 Da-
ră eŭ sciŭ, că regele Egiptuluĭ nu
vĕ va lăsa să mergețĭ, decât numaĭ
silit de mână tare. 20 Înse eŭ voiŭ
întinde mâna mea, și voiŭ bate Egip-
tul prin tóte minunile mele, carĭ le
voiŭ face în mijlocul luĭ, și el după
acea vĕ va lăsa să mergețĭ. 21 Și
voiŭ face, ca poporul acesta să afle
har înaintea Egiptenilor, și va fi, că
eșind voĭ *din Egipt*, nu vețĭ merge cu
mână gólă; 22 Ci fie-care femee va
cere de la vecina sa și de la óspetea
caseĭ sale vase de argint și vase de
aur și vestminte, *pre carĭ le* vețĭ pune
pe fiiĭ voștri și pe ficele vóstre, și vețĭ
despuĭa pre Egipteni.

Inzestrarea luĭ Moisi cu darul de a face minunĭ.

4 Și respunḑênd Moisi, ḑise: Dară
écă eĭ nu mĕ vor crede, și nu vor
asculta de cuvîntul meŭ; că vor ḑice:
Dumneḑeŭ nu ți s'a arĕtat ție.

2 Și Domnul ḑise luĭ: Ce *este* acea
ce *aĭ* în mână? și el rĕspunse: Un
toég. 3 Și *Domnul* iĭ ḑise: Aruncă-l
pe pămênt; și el îl aruncă pe pămênt,
și se făcu șérpe; și Moisi fugi de dîn-
sul. 4 Și Domnul ḑise luĭ Moisi: In-
tinde-țĭ mâna ta, și ia-l de códă; și
el întinse mâna, și-l luă; și el érășĭ
se făcu toég în mâna sa. 5 Ca să
crédă, că Domnul, Dumneḑeul părin-
ților lor, Dumneḑeul luĭ Abraam, Dum-
neḑeul luĭ Isaac și Dumneḑeul luĭ
Iacob, ți s'a arĕtat ție.

6 Și Domnul iĭ maĭ ḑise luĭ: Vâră
mâna ta în sân; și el vâră mâna sa
în sân, și scoțênd-o, écă mâna sa *era
albă* de lepră, ca omĕtul. 7 Apoĭ ḑise
Dumneḑeŭ: Vâră éră-șĭ mâna ta în
sân; și el vâră mâna sa în sân, și sco-
țênd-o afară, écă ea éră-șĭ se făcu ca
cea-l-altă carne a luĭ. 8 Și va fi, că
de nu vor crede ție, și nu vor asculta
de cuvîntul tĕŭ la semnul cel d'ânteĭ,
vor crede cuvîntul tĕŭ la semnul al
doĭlea. 9 Și va fi, dacă nu vor crede
ție și nicĭ la aceste doĕ semne, nicĭ
vor asculta de cuvîntul tĕŭ, să ĭeĭ din
apa rîuluĭ, și să *o* tornĭ pe uscat; și
apa, care o veĭ lua tu din rîŭ, se va
preface în sânge pe uscat.

10 Și Moisi ḑise luĭ Iehova: Rogu-
mĕ, Dómne, că eŭ nu *sûnt* bărbat ușor
la vorbire, nicĭ am fost odată maĭ
'nainte, nicĭ chĭar de când vorbescĭ tu
cu servul tĕŭ, ci *sûnt* greŭ la vorbe și
greŭ la limbă.

11 Și Iehova ḑise către dînsul:
Cine a făcut omuluĭ gură, saŭ cine a
făcut om mut saŭ surd saŭ vĕḑĕtor
saŭ orb? aŭ nu eŭ Iehova? 12 Decĭ
mergĭ, și eŭ voiŭ fi cu gura ta, și te
voiŭ învĕța ce să vorbescĭ.

13 Și *Moisi* rĕspunse: Rogu-me,

Dómne, trimete pre cela ce aĭ să trimeţĭ.
14 Şi aprindêndu-se Iehova de mâ-
nie asupra luĭ Moisi, îĭ ḑise: Aŭ Aaron
Levitul nu *este* fratele tĕŭ? Sciŭ că
el vorbesce bine; şi écă-l este întru în-
tâmpinarea ta, şi vĕḑêndu-te, se va
bucura din tótă inima. 15 Vorbesce
dară cu dînsul, şi pune cuvinte în gura
luĭ; şi eŭ voiŭ fi cu gura ta şi cu
gura luĭ, şi vĕ voiŭ învĕţa ceea ce
aveţĭ să faceţĭ. 16 Şi el va vorbi în
locul tĕŭ către popor, şi el va fi în loc
de gura ta, şi tu-ĭ veĭ fi luĭ în loc de
Dumneḑeŭ. 17 Şi tu ĭea toégul acesta
în mâna ta, cu care aĭ să facĭ semne.

Moisi se întórce în Egipt.

18 Atuncĭ Moisi merse, şi întor-
cêndu-se la Iethro, socrul sĕŭ, îĭ ḑise:
Rogu-te, lasă-mĕ să mĕ duc înapoĭ la
fraţiĭ meĭ carĭ *sûnt* în Egipt, ca să
vĕḑ dacă maĭ trăesc. Şi Iethro ḑise luĭ
Moisi: Mergĭ în pace.
19 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi în Ma-
dian: Scólă-te şi te întórce în Egipt,
că toţĭ aceĭ ómenĭ carĭ căutaŭ viéţa
ta aŭ murit. 20 Şi Moisi luă pre
femea sa şi pre fiiĭ seĭ, şi punêndu-ĭ
pe asinĭ, se întórse în pămêntul Egip-
tuluĭ. Şi Moisi luă toégul luĭ Dumne-
ḑeŭ în mâna sa. 21 Şi Dumneḑeŭ
ḑise luĭ Moisi: Mergênd şi întorcêndu-
te în Egipt, vedĭ ca tóte semnele, pre
carĭ le-am pus în mâna ta, să le facĭ
înaintea luĭ Faraon; 22 Er eŭ voiŭ
învârtoşa inima luĭ, încât el să nu lase
pre popor să mérgă: şi tu veĭ ḑice luĭ
Faraon: Aşa ḑice Domnul: Israel *este*
fiul meŭ, cel ântĕi-născut al meŭ;
23 Şi eŭ ḑic ţie: Lasă să mérgă fiul meŭ,
ca să servéscă mie; şi dacă tu veĭ res-
pinge de-al lăsa, écă eŭ voiŭ ucide
pre fiul tĕŭ, cel ântĕĭ-născut.
24 Şi era pe cale într'o ospĕtărie,
şi Domnul îl îmtâmpină, şi căută să-l
omóre. 25 Şi Sepfora luă o pétră as-
cuţită, şi tăĭe preputul fiĭuluĭ sĕŭ, *pre*
care îl aruncă la picĭórele luĭ *Moisi*, şi
ḑise: Cu adevĕrat tu *escĭ* mie soţ de
sânge. 26 Atuncĭ *Domnul* îl lăsă;
ér ea ḑise: Soţ de sânge *escĭ* prin cir-
cumcisiune.
27 Şi Domnul ḑise luĭ Aaron: Eşĭ
înaintea luĭ Moisi în pustiŭ: şi el
merse, şi-l întâmpină la muntele luĭ
Dumneḑeŭ, şi-l sărută. 28 Şi Moisi
spuse luĭ Aaron tóte cuvintele luĭ
Dumneḑeŭ, cu care-l trĭmese, şi tóte
semnele carĭ i le ordonă.
29 Moisi dară şi Aaron merseră,
şi adunară pre toţĭ bătrâniĭ fiilor luĭ
Israel. 30 Şi Aaron le vorbi tóte cu-
vintele, pre carĭ Dumneḑeŭ le-a fost
ḑis luĭ Moisi; şi făcu semnele înaintea
poporuluĭ; şi poporul creḑu. 31 Şi
auḑind, că Iehova ar fi cercetat pre
fiiĭ luĭ Israel, şi că el ar fi vĕḑut apĕ-
sarea lor, se plecară şi se închinară.

Moisi e nesocotit de Faraon.

5 Şi după acestea Moisi şi Aaron ve-
niră şi ḑiseră luĭ Faraon: Aşa ḑice
Domnul, Dumneḑeul luĭ Israel: Lasă
pre poporul meŭ să méargă, ca să-mĭ
serbătorĕscă în pustiŭ. 2 Dară Fa-
raon ḑise: Cine *este* Dumneḑeul, de a
căruĭ voce am eŭ să ascult, ca să las
pre *fiiĭ luĭ* Israel? nicĭ pre Dumneḑeŭ
nu-l cunosc, nicĭ pre Israel nu-l voiŭ
lăsa să mérgă. 3 Şi eĭ ḑiseră: Dum-
neḑeul Ebreilor ne-a chemat pre noĭ,
lasă-ne, să mergem cale de treĭ ḑile în
deşert, şi să jertfim, Dumneḑeuluĭ nos-
tru, ca el să nu trimétă asupra nóstră
cĭumă saŭ sabie. 4 Er regele Egip-
tuluĭ le ḑise: Voĭ Moisi şi Aaron!
pentru ce trageţĭ pre poporul de la
lucrul seŭ? Duceţi-vĕ *fie-care* la munca
sa. 5 Şi Faraon *maĭ* ḑise: Ecă, *este*
acum prea numeros poporul în ţară, şi
voĭ vreţĭ să-l împedecaţĭ dela munca sa.

Poporul se împiléză şi maĭ rĕŭ.

6 Şi Faraon ordonă într'acea ḑi
împilătorilor poporuluĭ şi prefecţilor
lor, ḑicênd: 7 Nu maĭ daţĭ paiŭ po-
poruluĭ pentru facerea cărămiḑilor
ca până acum, *ci* să mérgă eĭ înşiţĭ
şi să-şĭ adune paiŭ. 8 Totuşĭ nu-
mĕrul cărămiḑilor, care făceaŭ eĭ până
acum, să-*l* impuneţĭ; să nu-*l* micşoraţĭ;
că *sûnt* leneşĭ; de aceea strigă, ḑicênd:
Să mergem şi să jertfim Dumneḑeuluĭ
nostru. 9 Îngreuneze-se munca óme-
nilor acestora şi maĭ mult, ca să aibă
de lucru, şi ca să nu umble după
nălucĭ.
10 Atuncĭ împilătoriĭ poporuluĭ şi
logofeţiĭ lor eşiră, şi vorbiră către
popor, ḑicênd: Aşa ḑice Faraon: Nu
vĕ maĭ daŭ paiŭ! 11 Duceţi-vĕ sin-
gurĭ, şi vĭ strângeţĭ paiŭ de unde veţĭ
afla: *dară* nimica nu se va micşora
din munca vóstră. 12 Decĭ poporul
se risipi în tot pămêntul Egiptuluĭ, ca
să strângă miresce în loc de paiŭ.
13 Şi impilătoriĭ *îĭ* silĭaŭ, ḑicêndu-*le*:
Faceţĭ munca vóstră, ceea ce sûnteţĭ
datorĭ pe tótă ḑiua, ca şi atuncĭ când
a fost paiŭ. 14 Şi slujbaşiĭ fiilor luĭ
Israel, pre carĭ împilătoriĭ luĭ Faraon
i-a pus preste dînşiĭ, fură bătuţĭ, ḑi-

cêndu-*li* se: Pentru ce nu ațĭ împlinit
nicĭ astădĭ nicĭ ierĭ suma otărîtă de
cărămidĭ, ca și maĭ'nainte?
15 Și slujbașiĭ fiilor luĭ Israel ve-
niră, și strigară la Faraon, dicênd:
Pentru ce facĭ așa cu serviĭ teĭ?
16 Paiŭ nu se dă servilor teĭ, și *totuși*
ni se dice: Facețĭ cărămidĭ; și écă pre
serviĭ teĭ îĭ bate, deși vina *este* a po-
poruluĭ tĕŭ. 17 Ér el dise: Voĭ leneșĭ,
leneșĭ *sûnteți*, de aceea diceți: Să mer-
gem, *ca* să jertfim luĭ Dumnedeŭ! 18 A-
cum mergețĭ *și* lucrațĭ, și paiŭ nu vi
se va da, și tot atâtea cărămidĭ vețĭ
face. 19 Și slujbașiĭ fiilor luĭ Israel
vĕdură starea lor cea rea, de óre-ce
li s'a dis: Să nu micșorațĭ din suma că-
rămidilor cea hotărîtă pentru tótă diŭa.
20 Și eșind eĭ de la Faraon, întâl-
niră pre Moisi și pre Aaron, carĭ ste-
teaŭ înaintea lor; 21 Și diseră lor:
Caute Iehova asupra vóstră, și să
judece, că urâcĭos ațĭ făcut mirosul
nostru înaintea luĭ Faraon și înaintea
servilor luĭ, dându-le sabie în mână,
ca să ne ucidă.
22 Și Moisi se'ntórse la Iehova,
și dise: Dómne, pentru ce amărescĭ
tu poporul acesta *așa*? Pentru ce m'aĭ
trimes pre mine? 23 Că de când in-
traiŭ eŭ la Faraon, ca să-ĭ vorbesc în
numele tĕŭ, el amăresce pre popor și
maĭ mult, și tu n'aĭ scăpat *încă* pre
poporul tĕŭ.

Moisi primesce de la Dumnedeŭ alte poruncĭ.

6 Atuncĭ dise Iehova luĭ Moisi: A-
cum veĭ vedé ce voiŭ face eŭ luĭ
Faraon; căcĭ *silit* de mână tare îĭ va
lăsa să mérgă, și tot așa *silit* de mână
tare îĭ va goni pre eĭ din pământul luĭ.
2 Și Dumnedeŭ vorbi cătră Moisi,
și-ĭ dise: 3 Eŭ *sûnt* Iehova, care
mĕ arĕtaiŭ luĭ Abraam, luĭ Isaac și
luĭ Iacov, ca Dumnedeŭ a tot-puternic,
dară *cu* numele meŭ de Domn nu le
fuĭ lor cunoscut. 4 Și eŭ întăriĭ și
legămînt cu dînșiĭ, ca să daŭ lor pă-
mêntul Canaan, pămêntul hagialâcululuĭ
lor, în care eĭ aŭ petrecut ca străinĭ.
5 Și eŭ maĭ audiĭ și suspinul fiilor luĭ
Israel, pre carĭ Egipteniĭ îĭ asupresc,
și mĭ-am adus aminte de legamîntul
meŭ. 6 Drept aceea spune fiilor luĭ
Israel: Eŭ *sûnt* Domnul; și vĕ voiŭ
scóte pre voĭ din apĕsarea Egiptenilor,
și vĕ voiŭ scăpa din robia lor, și eŭ
vĕ voiŭ mântui pre voĭ cu braț înalt și
cu judecată mare. 7 Și vĕ voiŭ lua
pre voĭ de poporul meŭ, și voiŭ fi
Dumnedeul vostru și vețĭ cunósce, că
eŭ *sûnt* Domnul, Dumnedeul vostru care
vĕ scóte pre voĭ din apĕsarea Egipte-
nilor; 8 Și vĕ voiŭ duce în pămên-
tul, pentru care am ridicat mâna mea,
că-l voiŭ da luĭ Abraam, luĭ Isaac și
luĭ Iacob; da, pre acesta îl voiŭ da
voŭĕ de moștenire. Eŭ Domnul!
9 Și Moisi spuse acestea fiilor luĭ
Israel, dară eĭ nu ascultară pre Moisi
pentru micșurimea lor de suflet și pen-
tru munca lor cea grea.
10 Și Domnul vorbi către Moisi,
dicênd: 11 Mergĭ și di luĭ Faraon,
regele Egiptuluĭ, ca să lase să mérgă
pre fiiĭ luĭ Israel din pămêntul sĕŭ.
12 Și Moisi vorbi înaintea Domnuluĭ,
și dise: Ecă, fiiĭ luĭ Israel nu mĕ as-
cultă pre mine, apoĭ cum mĕ va as-
culta Faraon? *Maĭ ales* că eŭ *sûnt*
greŭ la cuvînt. 13 Și Domnul vorbi
cătră Moisi și cătră Aaron, și le or-
donă să mérgă la fiiĭ luĭ Israel și la
Faraon, regele Egiptuluĭ, ca să scótă
pe fiiĭ luĭ Israel din pămêntul Egiptuluĭ.

Fiiĭ luĭ Ruben și aĭ luĭ Simeon; genealogia luĭ Moisi și a luĭ Aaron.

14 Acestia *sûnt* capiĭ caselor părin-
ților lor: Fiiĭ luĭ Ruben, ântĕiŭ-năs-
cutul luĭ Israel; Hanoch și Pallu, Hez-
ron și Carmi. Acestea *sûnt* familiile
luĭ Ruben. 15 Și fiiĭ luĭ Simeon: Je-
muel și Jamin și Ohad și Iachin și
Zohar și Șaul, fiiul din Cananea. A-
cestea *sûnt* familiile luĭ Simeon.
16 Și acestea *sûnt* numele fiilor luĭ
Levi după generațiunile lor: Gherșon
și Kohat și Merari; și aniĭ viețeĭ luĭ
Levi *aŭ fost* o sută treĭ-decĭ și șépte
de anĭ. 17 Fiiĭ luĭ Gherșon: Libni
și Șimi după familiile lor. 18 Și fiiĭ
luĭ Kohat: Amram și Izhar și Hebron
și Uzziel; și aniĭ viețeĭ luĭ Kohat *aŭ
fost* o sută treĭ-decĭ și treĭ de anĭ.
19 Și fiiĭ luĭ Merari: Mahali și Mușĭ;
acestea *sûnt* familiile luĭ Levi după
generațiunile lor. 20 Și Amram luă
de femee pre Iochebeda, mătușa sa,
care îĭ născu luĭ pre Aaron și pre
Moisi; și aniĭ viețeĭ luĭ Amram *aŭ
fost* o sută treĭ-decĭ și șépte de anĭ.
21 Și fiiĭ luĭ Izhar: Korah și Nefeg și
Zitri. 22 Și fiiĭ luĭ Uzziel: Mișael și
Elzafan și Zitri. 23 Și Aaron își luă
de femee pre Elișeba, fica luĭ Ammi-
nadab, pre sora luĭ Naașon, care îĭ
născu luĭ pre Nadab și pre Abihu și
pre Eleazar și pre Itamar. 24 Și fiiĭ
luĭ Korah: Assir și Elkanah și Abia-
saf: Acestea *sûnt* familiile Korahiților.

25 Și Eleazar, fiul luĭ Aaron, îșĭ luă de
femee pre *una* din fetele luĭ Putiel,
care-ĭ născu luĭ pre Fineas: acestea
sûnt capiĭ părinților Leviților după
familiile lor.

26 Acesta *este* Moisi și Aaron, cătră
carĭ dise Iehova: Scóteţĭ pre fiiĭ luĭ
Israel din pămêntul Egiptuluĭ după
oștirile lor. 27 Acestea *sûnt*, carĭ
vorbĭaŭ cu Faraon regele Egiptuluĭ,
ca să scótă din Egipt pre fiiĭ luĭ Israel,
aceștĭ Moisi și Aaron.

28 Și a fost, când vorbi Iehova cătră
Moisi în pămêntul Egiptuluĭ. 29 Ieho-
va vorbi luĭ Moisi, dicênd: Eŭ *sûnt* Dom-
nul; spune luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ,
tóte câte ţĭ-am dis. 30 Și Moisi dise
Domnuluĭ: Ecă eŭ *sûnt* greŭ la cuvînt,
cum dară Faraon mĕ va asculta?

Moisi și Aaron fac minunĭ în fața luĭ Faraon.

7 Și Iehova dise luĭ Moisi: Écă eŭ
te-am pus pre tine *să fiĭ* dumnedeŭ
luĭ Faraon, și Aaron, fratele tĕŭ, va
fi profetul tĕŭ. 2 Tu tóte să vor-
bescĭ câte ţĭ-am ordonat; și Aaron,
fratele tĕŭ, să le spună luĭ Faraon, ca
el să lase pre fiiĭ luĭ Israel din pă-
mêntul sĕŭ. 3 Și eŭ voiŭ învârto-
șa inima luĭ Faraon, și voiŭ îmmulţi
semnele mele și minunile mele în pă-
mêntul Egiptuluĭ. 4 Și Faraon nu
va asculta de voĭ; ér eŭ voiŭ pune
mână pe Egipt, și voiŭ scóte oștirile
mele, pre poporul meŭ, pre fiiĭ luĭ Is-
rael din pămêntul Egiptuluĭ prin marĭ
judecăţĭ. 5 Atuncĭ Egiptenіĭ vor cu-
nósce, că eŭ *sûnt* Iehova, când voiŭ
intinde mâna mea preste Egipt, și voiŭ
scóte pre fiiĭ luĭ Israel din mijlocul lor.

6 Și Moisi și Aaron făcură după
cum Domnul le ordonă; eĭ așa făcură.
7 Și Moisi *era* de opt-decĭ de anĭ, și
Aaron de opt-decĭ și treĭ de anĭ, când
vorbiră cătră Faraon.

8 Și Iehova vorbi cătră Moisi și
cătră Aaron, dicênd: 9 De vĕ va dice
Faraon: Faceţĭ o minune; atuncĭ tu
să dicĭ luĭ Aaron: Ĭea toégul tĕŭ, și-*l*
aruncă înaintea luĭ Faraon- *și* el se va
preface în șérpe. 10 Atuncĭ Moisi și
Aaron intrară la Faraon, și făcură
după cum a fost ordonat de Domnul:
Aaron aruncă toégul sĕŭ înaintea luĭ
Faraon și a servilor seĭ, și se prefăcu
în șérpe. 11 Atuncĭ Faraon chĭemă
pre înţelepţĭ și pre fermăcătorĭ; și a-
ceștĭ încântătorĭ aĭ Egiptuluĭ făcură
și eĭ asemenea cu fermăcătoriele lor.
12 Fie-care îșĭ aruncă toégul sĕŭ, și
ele se prefăcură în șerpĭ; dară toégul
luĭ Aaron înghiţi pre toegele lor. 13 Și
inima luĭ Faraon se învârtoșă, și el nu
ascultă de dînșĭ, după cum le spusese
Iehova.

Antĕĭa plagă asupra Egiptuluĭ—apa prefăcută în sânge.

14 Și Iehova dise luĭ Moisi: Inima
luĭ Faraon s'a învârtoșat, el nu voesce
a lăsa pre popor. 15 Mergĭ la Fa-
raon mâne diminéţă, écă, el va eși la
apă; atuncĭ tu să staĭ înaintea luĭ pe
ţărmul fluviuluĭ, și ĭea în mână toégul
care s'a prefăcut în șérpe; 16 Și-ĭ
dĭ: Domnul, Dumnedeul Ebreilor m'a
trimes cătră tine, ca să-ţĭ dic: Lasă
pre poporul meŭ să mérgă, ca el să-
mĭ servéscă în pustiŭ; și écă tu până
acum n'aĭ ascultat. 17 Așa dice
Domnul: Întru acésta veĭ cunósce că
eŭ *sûnt* Dumnedeŭ; écă eŭ cu toégul
care-l *ţin* în mână voiŭ lovi apa cea
din fluviŭ, și se va preface în sânge.
18 Și pescĭĭ ceĭ ce *sûnt* în fluviŭ vor
muri, și tot fluviul se va împuţi; și
Egiptenіĭ se vor îngreţoșa fórte a bé
din apa fluviuluĭ.

19 Și Dumnedeŭ dise luĭ Moisi: Di
luĭ Aaron; Ié-ţĭ toégul tĕŭ, și-ţĭ intinde
mâna ta preste apele Egiptuluĭ, preste
rîurile lor, preste fluviele lor, preste
lacurile lor și preste tóte bălţile lor
de apă; și ele se vor preface în sânge,
și va fi sânge în tot pămêntul Egip-
tuluĭ, precum și în *vasele de* lemne și
cele de pétră.

20 Și Moisi și Aaron făcură așa
după cum ordonase Domnul; și el ri-
dicîndu-șĭ toégul lovi apa fluviuluĭ în-
aintea ochilor luĭ Faraon și a servilor
seĭ, și tóte apele din fluviŭ se prefă-
cură în sânge. 21 Și pescĭĭ carĭ *eraŭ*
în fluviŭ muriră, și fluviul se împuţi;
și Egiptenіĭ nu putură bé apă din flu-
viŭ, și era sânge în tot pămêntul Egip-
tuluĭ. 22 Și descântătoriĭ din Egipt
făcură asemenea cu fermăcătoriile lor;
și inima luĭ Faraon se învêrtoși, și
nu ascultă de dînșiĭ, după cum disese
Dumnedeŭ. 23 Și Faraon întornându-
se, intră în casa sa, și nicĭ la acésta
nu plecă inima sa. 24 Și toţĭ Egip-
tenіĭ săpară împrejurul fluviuluĭ, cău-
tând apă să bé; că nu puteaŭ bé din
apa fluviuluĭ. 25 Și se împliniră șépte
dile de când Dumnedeŭ lovi fluviul acela.

A doa plagă—bróscele.

8 După acestea dise Iehova luĭ Moi-
si: Intră la Faraon și vorbesce luĭ:

Aşa ḑice Iehova: Lasă pre poporul
meŭ ca să mérgă să 'mĭ servéscă.
2 Iar de nu veĭ voi să-*l* laşĭ, écă eŭ
voiŭ bate cu brósce tot cuprinsul tĕŭ.
3 Şi rîul va foi de brósce, cari se vor
sui şi vor veni la casa ta, în camera
de dormit a ta, şi pe patul tĕŭ, şi în
casele servilor teĭ, şi în ale poporuluĭ
tĕŭ, şi în cuptórele tale şi în covețele
tale. 4 Aşa bróscele se vor sui preste
tine şi preste serviĭ teĭ şi preste poporul tĕŭ.

5 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Ḑi
luĭ Aaron: Întinde-țĭ mâna ta cu toégul tĕŭ asupra fluviilor şi asupra
rîurilor şi asupra lacurilor, şi fă să
vină brósce preste pămêntul Egiptuluĭ.
6 Şi aşa Aaron îşĭ întinse mâna sa preste
apele Egiptuluĭ, şi eşiră broscĭ, încât
acoperiră pămêntul Egiptuluĭ. 7 Şi
descântătoriĭ *din Egipt* făcură asemenea cu fermăcătoriile lor, şi scóseră
broscĭ preste pămêntul Egiptuluĭ.

8 Atuncĭ Faraon chĭemă pre Moisi
şi pre Aaron, şi *le* ḑise: Rugați-vĕ
luĭ Iehova ca să depărteze bróscele
de la mine şi de la poporul meŭ; şi
eŭ voiŭ lăsa pre popor să mérgă, ca
să sacrifice luĭ Iehova. 9 Şi Moisi
rĕspunse luĭ Faraon: Rânduiesce-mĭ!
când óre să mĕ rog pentru tine şi pentru serviĭ teĭ şi pentru poporul tĕŭ,
ca să se stârpéscă bróscele de la tine
şi de la casele tale, şi numaĭ în rîurĭ
să maĭ rĕmână? 10 Şi el ḑise: Mâne.
Er *Moisi* ḑise: Fie după cuvîntul tĕŭ;
ca tu să cunoscĭ, că nu *este* altul ca
Domnul Dumneḑeul nostru, 11 Bróscele se vor depărta de la tine şi din
casele tale şi de la serviĭ teĭ şi de la
poporul tĕŭ, *şi* numaĭ în rîurĭ vor maĭ
rĕmâné.

12 Şi Moisi şi Aaron eşiră de la
Faraon; şi Moisi strigă cătră Dumneḑeŭ pentru bróscele, cari le trimesese
el preste Faraon. 13 Şi Iehova făcu
după cuvîntul luĭ Moisi, şi bróscele
muriră de prin case, de prin curțĭ şi
de prin câmpurĭ. 14 Şi Egipteniĭ le
adunară tot grămeḑĭ, grămeḑĭ; şi se
împuți pămêntul. 15 Şi vĕḑênd Faraon că are uşurare, î se învârtoşă
inima, şi nu ascultă de dînşiĭ, după
cum ḑisese Dumneḑeŭ.

A treĭa plagă—țânțariĭ.

16 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Ḑi
luĭ Aaron: Întinde-țĭ toégul tĕŭ, şi lovesce pulberea pămêntuluĭ, ca să se
prefacă în țânțarĭ în tot pămêntul
Egiptuluĭ. 17 Şi eĭ făcură aşa: Aaron îşĭ întinse mâna sa cu toégul sĕŭ,
şi lovi pulberea pămêntuluĭ; şi o mulțime mare de țânțarĭ veniră asupra
ómenilor şi asupra vitelor; tótă pulberea pămêntuluĭ se prefăcu în țânțarĭ
în tot pămêntul Egiptuluĭ. 18 Şi descântătoriĭ făcură asemenea cu fermăcătoriile lor, ca să scótă țânțarĭ, dară
nu putură; şi acea mulțime de țânțarĭ
fu şi asupra ómenilor şi asupra vitelor. 19 Şi descântătoriĭ ḑiseră luĭ
Faraon: Acésta *este* degetul luĭ Dumneḑeŭ! şi totuşĭ inima luĭ Faraon se
învârtoşă, şi nu-ĭ ascultă pre dînşiĭ,
după cum ḑisese Iehova.

A patra plagă—musca câinéscă.

20 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi:
Scólă-te dediminéță, şi staĭ înaintea
luĭ Faraon; écă el are să ésă la apă;
şi tu să-ĭ ḑicĭ: Aşa ḑice Domnul: Lasă
pre poporul meŭ să mérgă, ca să-mĭ
servéscă! 21 Că de nu veĭ lăsa poporul meŭ să mérgă, écă eŭ voiŭ trimete preste tine, preste serviĭ teĭ şi
preste poporul tĕŭ şi preste casele tale
musca-câneluĭ; şi casele Egiptenilor
precum şi pămêntul acela, care-l *locuesc* eĭ, se vor umplé de musca-câneluĭ.
22 Şi eŭ în ḑiŭa aceea voiŭ deosebi
pămêntul Goşen, în care locuesce poporul meŭ, ca acolo *să* nu *fie* musca-câneluĭ; ca tu să cunoscĭ, că eŭ Domnul *sûnt* în acel pămênt. 23 Şi voiŭ
face despărțire între poporul meŭ şi
poporul tĕŭ; mâine va fi acest semn.
24 Şi Dumneḑeŭ făcu aşa; şi veni
mare mulțime de musca-câneluĭ în casa
luĭ Faraon şi *în* casele servilor seĭ şi
în tot cuprinsul Egiptuluĭ; se strică
pămêntul de musca-câneluĭ.

25 Şi Faraon chĭemă pre Moisi şi
pre Aaron, şi ḑise: Mergețĭ, sacrificațĭ
Dumneḑeuluĭ vostru într'acest pămênt!
26 Dară Moisi ḑise: Nu se cuvine noŭĕ
să facem aşa; căcĭ ceea ce noĭ sacrificăm Dumneḑeuluĭ nostru, aceea este
urâcĭune pentru Egiptenĭ; şi dacă noĭ
urâcĭunea Egiptenilor o sacrificăm înaintea ochilor lor, aŭ eĭ nu ne-ar ucide
cu petre? 27 Cale de treĭ ḑile vom
merge în pustiŭ, şi vom sacrifica luĭ
Iehova Dumneḑeul nostru, după cum
ne va ḑice noŭĕ. 28 Şi Faraon ḑise:
Eŭ vĕ voiŭ lăsa pre voĭ să mergețĭ,
ca să sacrificațĭ luĭ Iehova Dumneḑeul vostru în pustiŭ; dară numaĭ să
nu mergețĭ cum-va maĭ departe! Rugați-vĕ şi pentru mine. 29 Şi Moisi
ḑise: Ecă eŭ *acum* es de la tine, şi mĕ
voiŭ ruga luĭ Iehova, şi tótă musca-

câneluĭ se va depărta mâne de la Fa-
raon, și de la serviĭ luĭ și de la popo-
rul luĭ. Dară să nu mă maĭ înșelĭ, o
Faraone! nelăsând pre popor să mérgă
ca să sacrifice luĭ Iehova.
30 Și Moisi eși de la Faraon, și se
rugă luĭ Iehova. 31 Și Iehova făcu
după cuvîntul luĭ Moisi; și musca-
câneluĭ se depărtă de la Faraon și de
la serviĭ seĭ și de la poporul sĕŭ; nu
maĭ rĕmase nicĭ una. 32 Dară inima
luĭ Faraon se învârtoșă și astă dată,
și nu lăsă pre popor să mérgă.

A cincea plagă—ciuma vitelor.

9 Atuncĭ Dumnedeŭ dise luĭ Moisi:
Intră la Faraon, și di luĭ: Așa dice
Domnul, Dumnedeul Ebreilor: Lasă
pre poporul meŭ să mérgă, ca să-mĭ
servéscă! 2 Căcĭ dacă nu veĭ voi a-*l*
lăsa, și-l veĭ maĭ ține, 3 Écă mâna
luĭ Iehova va fi preste vitele tale
cele de pe câmp, preste caĭ, preste a-
sinĭ, preste cămile, preste boĭ și preste
oĭ; *și va fi* ciumă mare. 4 Și Iehova
va pune despărțire, între vitele Israe-
liților și între vitele Egiptenilor, și
nimica nu va muri din ale fiilor luĭ
Israel. 5 Și Dumnedeŭ îĭ hotărî tim-
pul, dicênd: Mâine va face acésta
Iehova în pămêntul *acesta*.
6 Și Domnul făcu acésta de a doa
di, și tóte vitele Egiptenilor muriră;
dară din vitele fiilor luĭ Israel nicĭ
una nu muri. 7 Și Faraon trimese
să vadă, și écă nicĭ una din vitele fii-
lor luĭ Israel nu murise. Și totușĭ ini-
ma luĭ Faraon rĕmase învârtoșată, și
nu lăsă pre popor să mérgă.

A șésea plagă—vĕrsatul negru preste ómenĭ și vite.

8 Și Dumnedeŭ dise luĭ Moisi și
luĭ Aaron: Luați-vĕ mâinele pline de
spuză din cuptor, și Moisi să o arunce
spre cer înaintea luĭ Faraon; 9 Și
acésta va spulbera preste tot pămên-
tul Egiptuluĭ, și *dintr'însa* se vor face
bube, eșind *în* beșicĭ preste ómenĭ și
preste vite, în tot pămêntul Egiptuluĭ.
10 Eĭ dară luară spuză din cuptor, și
steteră înaintea luĭ Faraon; și Moisi
o risipi spre cer; și se făcu bube *cu*
bășicĭ, eșind la ómenĭ și la vite. 11 Și
descântătoriĭ nu putură sta înaintea
luĭ Moisi din causa bubelor; că și des-
cântătoriĭ aveaŭ bube ca și toțĭ Egip-
teniĭ. 12 Și Dumnedeŭ învârtoșă ini-
ma luĭ Faraon, și nu ascultă pre eĭ,
după cum disese Dumnedeŭ luĭ Moisi.

A șéptea plagă—grindină și foc.

13 Și Dumnedeŭ dise luĭ Moisi:
Scólă-te mâne de-diminéță, și staĭ în-
aintea luĭ Faraon, și-ĭ di: Așa dice
Domnul Dumnedeul Ebreilor: Lasă
pre poporul meŭ să mérgă, ca să-mĭ
servéscă! 14 Căcĭ eŭ astă dată voiŭ
trimete tóte plagile mele preste tine
și preste serviĭ teĭ și preste poporul
teŭ, ca să cunoscĭ, că nu *e* altul ase-
menea mie preste tot pămêntul. 15 Că
eŭ acum mĭ-aș puté intinde mâna
mea și să te bat cu mórte, pre tine și
pre poporul tĕŭ, și tu să fiĭ perdut
de pe fața pămêntuluĭ. 16 Dară eŭ
pentru acea te las să trăescĭ, pentru
ca să-țĭ arĕt puterea mea, și ca nu-
mele meŭ să se facă cunoscut preste
tot pămêntul. 17 Dacă oprescĭ po-
porul meŭ cu sila și nu-l lașĭ să plece.
18 Écă, eŭ mâne tot la acéstă óră
voiŭ face să cadă grindină mare fórte,
cum nu a fost asemenea în Egipt din
diŭa în care s'a întemeïat și până a-
stădĭ. 19 Acum dară, trimete să a-
dune și tóte vitele tale, și tot ce aĭ
tu pe câmp; că toțĭ ómeniĭ și tóte vi-
tele câte se vor afla pe câmp și nu
vor fi strânse în casă, cădênd preste
dînșiĭ grîndină, vor muri.
20 Acela dintre serviĭ luĭ Faraon,
care se temu de cuvîntul luĭ Dumne-
deŭ, îșĭ băgă serviĭ seĭ și vitele sale
în casă. 21 Dară care nu lua aminte
la cuvîntul luĭ Iehova îșĭ lăsă pre
serviĭ seĭ și vitele sale pe câmp.
22 Și Iehova dise luĭ Moisi: În-
tinde-țĭ mâna ta spre cer, și va cădé
grindină preste tot pămêntul Egiptuluĭ,
preste ómenĭ și preste vite și preste tótă
érba câmpuluĭ în pămêntul Egiptuluĭ.
23 Moisi dară întinse toégul sĕŭ spre
cer; și Dumnedeŭ dede tunete și grin-
dină, și foc curgea pre pămênt, și
ploŭă Dumnedeŭ grindină preste pă-
mêntul Egiptuluĭ. 24 Și era grindină
și foc ardĕtor în grindină, așa de mare
că asemenea nu a maĭ fost în tot pă-
mêntul Egiptuluĭ, de când a stat pe
dînsul popor. 25 Și grindina lovi în
tot pămêntul Egiptuluĭ totul de pe
câmp, de la om până la vită; maĭ lovi
și tótă érba câmpuluĭ, și strică toțĭ
arboriĭ de pe câmp. 26 Numaĭ în
pămêntul Goșen, unde *eraŭ* fiiĭ luĭ Is-
rael, acolo nu a fost grindină.
27 Și Faraon trimese să chíeme pe
Moisi și pre Aaron, și le dise: Eŭ a-
céstă dată am păcătuit; Iehova este
drept, dară eŭ și poporul meŭ *sûntem*

vinovaţĭ; 28 Rugaţi-vĕ dară luĭ Ie-
hova, (că acum ajunge,) ca să nu *maĭ*
fie tunete şi grindină, şi eŭ vĕ voiŭ
lăsa să mergeţĭ, şi nu veţĭ maĭ rĕmâné.
29 Şi Moisi ḑise cătră dînsul: Indată
ce voiŭ eşi din cetate, îmĭ voiŭ întinde
mânele mele cătră Dumneḑeŭ, *şi* tune-
tele vor înceta, şi grindina nu va maĭ
cădé, ca tu să cunoscĭ, că a luĭ Dum-
neḑeŭ *este* pămêntul. 30 Cât pentru
tine şi serviĭ teĭ, sciŭ bine că încă nu
vĕ temeţĭ de Iehova Dumneḑeŭ.
31 Şi inul şi orzul fură bătute,
că orzul înspicase, şi inul înflorise.
32 Dară grâul şi alacul nu se stricară,
pentru că acestea se făcură maĭ tărḑiŭ.
33 Şi Moisi eşind de la Faraon a-
fară din cetate, îşĭ întinse mânele sale
cătră Iehova, şi tunetele şi grindina
încetară, şi plóĭa nu se maĭ vĕrsă pe
pămênt. 34 Şi Faraon vĕḑênd că
plóĭa încetă, precum şi tunetele şi grin-
dina, a păcătuit iară-şĭ, şi-şĭ învârtoşă
inima sa, el şi serviĭ luĭ. 35 Şi aşa
inima luĭ Faraon învârtoşându-se, el
nu lăsă pre fiiĭ luĭ Israel să mérgă,
după cum ḑisese Dumneḑeŭ prin Moisi.

A opta plagă — locuste.

10 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Intră
la Faraon, că eŭ am învârtoşat
inima luĭ şi inima servilor luĭ, pentru
ca să fac între dînşiĭ aceste semne ale
mele; 2 Şi pentru ca tu să spuĭ în
urechile fiuluĭ tĕŭ şi ale fiuluĭ fiuluĭ
tĕŭ cele ce am făcut eŭ în Egipt, şi
semnele mele carĭ le-am făcut în mij-
locul lor, şi să cunósceţĭ că eŭ *sûnt*
Dumneḑeŭ.
3 Moisi dară şi Aaron întrară la
Faraon, şi-ĭ ḑise: Aşa ḑice Domnul,
Dumneḑeul Ebreilor: Până când nu
veĭ voi tu de a te umili înaintea mea?
4 Lasă poporul meŭ să mérgă, ca să
servéscă mie; Că dacă nu veĭ voi d'a
lăsa poporul meŭ, écă eŭ mâine voiŭ
trimete locuste în cuprinsul tĕŭ; 5 Şi
vor acoperi tótă faţa pămêntuluĭ,
aşa că pămêntul nu se va vedé; şi
vor mânca tótă rĕmăşiţa ce a scăpat
şi ce v'a rĕmas din grindină; şi vor
mânca şi toţĭ arboriĭ ce vĕ înverḑesc
pe câmp; 6 Şi vor umplé casele tale,
şi casele tuturor servilor teĭ, şi casele
tuturor Egiptenilor, ceea ce n'aŭ vĕḑut
părinţiĭ teĭ, nicĭ părinţiĭ părinţilor teĭ,
de când sûnt pe pămênt, până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ. Şi întorcêndu-se se duse de
la Faraon.
7 Şi serviĭ luĭ Faraon ḑiseră luĭ:
Până când va fi noŭĕ cursă acest om?
Lasă pre ómenĭ să mérgă şi să ser-
véscă Dumneḑeuluĭ lor. Aŭ nu veḑĭ
tu, că Egiptul se prăpădesce. 8 Şi eĭ
întórseră pre Moisi şi pre Aaron la
Faraon, care le ḑise lor: 9 Duceţi-
vĕ, şi serviţĭ Dumneḑeuluĭ vostru! *Dară*
cine *sûnt* aceĭ carĭ vor să mérgă? Şi
Moisi rĕspunse: Noĭ vom merge cu ti-
neriĭ nostri şi cu bătrâniĭ nostri, cu
fecĭoriĭ nostri, şi cu fetele nóstre, cu
turmele nóstre şi cu cireḑile nóstre;
că serbătóre *avem a serba* luĭ Iehova.
10 Şi el le ḑise: Aşa să fie, Dumneḑeŭ
cu voĭ; Să vĕ las óre să plecaţĭ în-
preună cu copiĭ voştri; Vedeţĭ că *cuget*
rĕŭ aveţĭ. 11 Nu aşa; ci mergeţĭ voĭ
bărbaţiĭ, şi serviţĭ luĭ Dumneḑeŭ, că
acésta aţĭ şi cerut. Şi-ĭ goniră pre eĭ
afară de la Faraon.
12 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: In-
tinde-ţĭ mâna ta spre pămêntul Egip-
tuluĭ pentru locuste, ca să vină preste
pămêntul Egiptuluĭ, şi să mănânce tótă
érba pămêntuluĭ, tot ce a maĭ rĕmas
din grindină. 13 Şi Moisi îşĭ întinse
toégul sĕŭ spre pămêntul Egiptuluĭ; şi
Iehova aduse preste pămênt un vênt
de rĕsărit tótă ḑiŭa aceea şi tótă nóp-
tea; *şi* diminéţă acel vênt de rĕsărit
aduse locustele. 14 Şi locustele ve-
niră preste tot pămêntul Egiptuluĭ, şi
se aşeḑară în tot ţinutul Egiptuluĭ, în
aşa mare mulţime, încât înaintea lor
nicĭ odată n'aŭ maĭ fost atâtea, şi nicĭ
după acestea vor maĭ fi atâtea; 15 Că
ele acoperiră privirea a tot pămên-
tul, şi pămêntuĭ s'a întunecat, şi ele
mâncară tótă érba pămêntuluĭ, şi tóte
fruptele pomilor, pre carĭ grindina le
maĭ lăsase: Nu maĭ rĕmase nicĭ o ver-
déţă pe lemne, nicĭ în érba câmpuluĭ,
în tot pămêntul Egiptuluĭ.
16 Şi Faraon chĭemă curând pre
Moisi şi pre Aaron, şi *le* ḑise: Pĕcă-
tuit-am înaintea Domnuluĭ Dumneḑeu-
luĭ vostru şi înpotriva vóstră. 17 Er
acum, rogu-te, értă-mĭ păcatul meŭ
numaĭ astă-dată; şi vĕ rugaţĭ Dumne-
ḑeuluĭ vostru, ca el să depărteze de
la mine numaĭ mórtea acésta. 18 El
dară eşi de la Faraon, şi se rugă luĭ
Dumneḑeŭ. 19 Şi Domnul aduse un
vênt de apus puternic fórte, care ridică
locustele, şi le aruncă în Marea Roşie:
şi nicĭ o locustă nu maĭ rĕmase în tot
cuprinsul Egiptuluĭ. 20 Dară Ieho-
va învârtoşă inima luĭ Faraon şi el
nu lăsă pre fiiĭ luĭ Israel.

A noŭa plagă—întunerec de treĭ ḑile.

21 Atuncĭ ḑise Dumneḑeŭ luĭ Moisi:

Întinde-ţĭ mâna ta spre cer, şi se va
face întunerec preste tot pămêntul
Egiptuluĭ, încât întunerecul se va
puté pipăi. 22 Şi Moisi întinse mâna
sa spre cer, şi se făcu întunerec fórte
mare preste tot pămêntul Egiptuluĭ,
treĭ ḑile. 23 Nu se vedea unul pre
altul, şi nimenea nu se scula din locul
sĕŭ treĭ ḑile; dară toţĭ fiiĭ luĭ Israel
aveaŭ lumină în locuinţele lor.

24 Atuncĭ Faraon chĭemă pre Moisi,
şi-ĭ ḑise: Mergeţĭ, serviţĭ luĭ Dumne-
ḑeŭ, numaĭ turmele şi ciredile vóstre
vor rămâné; chĭar şi pruncii vostri se
pot duce cu voĭ. Şi Moisi rĕspunse:
25 Tu ne veĭ da nouĕ şi sacrificiile şi
olocaustele, ca să le facem luĭ Ieho-
va Dumneḑeul nostru; 26 Şi chĭar
şi vitele nóstre vor merge cu noĭ, fără
să rĕmână măcar o unghiă; că dintr'-
însele avem să luăm, ca să servim
Domnul Dumneḑeuluĭ nostru; şi noĭ
nu scim cu ce vom servi luĭ Dumne-
ḑeŭ, până ce nu vom merge acolo.

27 Şi Iehova învârtoşă inima luĭ
Faraon, şi el nu voi să-ĭ lase să mérgă.
28 Şi Faraon ḑise *luĭ Moisi*: Du-te de
la mine, şi feresce-te să nu veḑĭ faţa
mea; că în ḑiŭa, în care veĭ vedé faţa
mea, veĭ muri. 29 Atuncĭ Moisi rĕs-
punse: Bine aĭ ḑis! Eŭ nu maĭ voiŭ
vedé faţa ta.

Eşirea din Egipt.

11 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Încă
o plagă voiŭ *maĭ* aduce preste
Faraon şi preste Egipt: *şi* el după a-
césta vĕ va lăsa d'aicĭ; ba, când *vĕ*
va lăsa, el încă vĕ va goni cu gónă,
2 Acum dară spune în auḑul popo-
ruluĭ, *şi ḑi-le* lor, ca să împrumute
fie-care de la vecinul sĕŭ, şi fie-care
femee de la vecina sa, vase de argint şi
vase de aur. 3 Şi Dumneḑeŭ făcu ca
poporul *sĕŭ* să afle har în ochiĭ Egip-
tenilor. Şi omul Moisi *se făcu* mare
fórte în pămêntul Egiptuluĭ în ochiĭ
servilor luĭ Faraon şi în ochiĭ popo-
ruluĭ.

Amenințarea plăgeĭ a ḑecea.

4 Şi Moisi ḑise: Aşa ḑice Dumne-
ḑeŭ: Pe la mijlocul nopţiĭ acesteĭa
voiŭ trece eŭ prin mijlocul Egiptuluĭ:
5 Şi tot ântĕiŭ-născutul va muri în pă-
mêntul Egiptuluĭ, de la ântĕiŭ-născu-
tul luĭ Faraon care şéde pe tronul sĕŭ,
şi până la ântĕiŭ-născutul serveĭ care
şéde la răşniţă, şi toţĭ ântĕiŭ-născuţiĭ
vitelor: 6 Şi va fi bocet mare în tot
pămêntul Egiptuluĭ, căruĭa asemenea
n'a maĭ fost, şi asemenea căruĭa nu
va maĭ fi. 7 Dară asupra tuturor
fiilor luĭ Israel nicĭ un câne nu va
chelălăi, nicĭ asupra ómenilor nicĭ a-
supra vitelor; ca să cunósceţĭ, câtă
despărţire a pus Iehova între Egip-
tenĭ şi Israeliţĭ. 8 Atuncĭ toţĭ aceştĭ
servĭ aĭ teĭ vor veni la mine, şi se vor
închina mie, ḑicênd: Eşĭ tu şi poporul
întreg, care-ţĭ urméză ţie; şi eŭ atuncĭ
voiŭ eşi. Şi el eşi de la Faraon, aprins
de mânie.

9 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Faraon
nu va asculta de voĭ; pentru ca mi-
nunile mele să se îmmulţéscă în pă-
mêntul Egiptuluĭ.

10 Şi Moisi şi Aaron făcură tóte
aceste minunĭ înaintea luĭ Faraon;
dară Iehova învârtoşă inima luĭ Fa-
raon, şi el nu lăsă pre fiiĭ luĭ Israel
din pămêntul luĭ.

Instituirea pascelor.

12 Şi Iehova vorbi către Moisi şi
către Aaron în pămêntul Egiptu-
luĭ, ḑicênd: 2 Acéstă lună *va fi* vouĕ
începutul lunilor; ea *va fi* vouĕ ântĕĭa
dintre lunile anuluĭ.

3 Spuneţĭ la tótă cumunitatea Is-
rael, ḑicênd: În *ḑiŭa* a ḑecea a acesteĭ
lunĭ fie-care din eĭ să ĭea câte un miel
după casele părinţilor, câte un miel
de casă. 4 Şi dacă o casă va fi pré
mică, *ca să mănânce* un miel, atuncĭ
părintele să ĭea şi pre vecinul sĕŭ, cel
maĭ aprópe de casa sa, până se adună
atâţĭ inşĭ cât pot mânca un miel.

5 Şi mielul să vĕ fie fără cusur,
parte bărbătéscă, de un an, dintre oĭ
sĕŭ şi dintre capre să-l luaţĭ. 6 Şi
să-l păstraţĭ până la a patru-spre-ḑecea
ḑi a acesteĭ lunĭ; şi atuncĭ tótă adu-
narea comunităţeĭ luĭ Israel să-l jun-
ghie între amândoĕ serile.

7 Şi vor lua din sângele *luĭ*, şi-*l*
vor pune pe amândoĭ stâlpiĭ uşeĭ, şi
pe pragul de sus în casele în cari-l
vor mânca.

8 Şi-ĭ vor mânca carnea luĭ în nóp-
tea aceea, friptă la foc şi cu azime,
şi cu *erburĭ* amarĭ îl vor mânca.
9 Şi dintrînsul să nu mâncaţĭ nimica
crud, nicĭ fert în apă, ci fript *la* foc,
capul cu picĭórele luĭ şi cu măruntaele
luĭ. 10 Şi dintrînsul nimica să nu
lăsaţĭ pe a doa ḑi, şi dacă va rĕmâné
ce-va până a doa ḑi, cu foc să o ar-
deţĭ. 11 Ast-fel să-l mâncaţĭ pre el;
Fiindu-vĕ cópsele vóstre încinse, în-
călţămintele în picĭórele vóstre, şi
toegele vóstre în mână, şi să-l mâncaţĭ

cu grăbire; *că este* pasca luĭ Dumneḑeŭ.
12 Că eŭ în nóptea acésta voiŭ
trece prin pămêntul Egiptuluĭ, şi voiŭ
bate pre tot ântĕiŭ-născutul din pă-
mêntul Egiptuluĭ, de la om până la
vită; şi voiŭ face judecată tuturor
ḑeilor din Egipt: Eŭ Iehova. 13 Şi
sângele acela va fi vouĕ semn pe ca-
sele acele în carĭ *vețĭ fi;* ca eŭ vĕḑênd
sângele, să trec pe lângă voĭ, ca vouĕ
să nu se întâmple plagă perḑĕtóre,
când voiŭ bate pămêntul Egiptuluĭ.
14 Şi acéstă ḑi să fie voĕ spre a-
mintire, ca să păzițĭ pre ea serbătóre
luĭ Iehova; ca lege vecinică între gene-
rațiunile vóstre o vețĭ păzi. 15 Şép-
te ḑile să mâncațĭ azime: din ḑiŭa
d'ânteĭa să scótețĭ tot ce este dospit
din casele vóstre, pentru că tot cel ce
din ḑiŭa d'ânteĭa şi până într'a şéptea
ḑi va mânca pâne dospită, stârpi-se-va
sufletul acela din Israel. 16 Ér ḑiŭa
d'ânteĭa se va chĭema sântă şi ḑiŭa
a şeptea şi se va chĭema sântă; nicĭ
o muncă să nu facețĭ în acele *ḑile*,
fără numaĭ *câte* sûnt de nevoĭe spre
mâncare pentru fie-care suflet. 17 Voĭ
dară să păzițĭ azimele, că eŭ în
acéstă ḑi am scos oştirile vóstre din
pămêntul Egiptuluĭ; păzițĭ dară ḑiŭa
acésta ca lege vecinica între genera-
țiunile vóstre. 18 In ântĕia *lună*, în
a patru-spre-ḑece ḑi a luneĭ d'ânteĭa
de cu séră începênd, vețĭ mânca azime
până la ḑiŭa doĕ-ḑecĭ şi una ale a-
cesteĭ lunĭ, séra. 19 Şépte ḑile dos-
pit să nu se afle în casele vóstre; că
tot cel ce va mânca dospit, stârpi-se-
va sufletul acela din comunitatea luĭ
Israel, fie acela străin saŭ mostén.
20 Nimica dospit să nu mâncațĭ, *ci* în
tóte locuințele vóstre să mâncațĭ azime.

Păzirea Pascelor.

21 Atuncĭ Moisi chĭemă pre toțĭ
bătrâniĭ luĭ Israel, şi le ḑise: Alegețĭ-
vĕ, şi luațĭ voĕ câte un miel, după
familiile vóstre, şi junghiațĭ pasca.
22 Şi luațĭ mănunchĭ de isop, şi-*l* muețĭ
în sângele cel din strachină, şi cu acel
sânge din strachină ungețĭ pragul şi
ceĭ doĭ stâlpĭ aĭ uşeĭ; şi nimenea să
nu ésă pe uşa caseĭ sale până dimi-
néță. 23 Căcĭ Dumneḑeŭ va trece,
ca să bată pre Egiptenĭ, şi vĕḑênd
sângele pe prag şi pe ceĭ doĭ uşiorĭ,
va trece Dumneḑeŭ pe lângă uşă, şi
nu va lăsa pre perḑĕtor să intre în
casele vóstre, ca să *vĕ* bată. 24 Voĭ
dară păzițĭ lucrul acesta ca lege pen-
tru voĭ şi pentru fiiĭ voştri în vecĭ.
25 Şi va fi, când vețĭ intra în pămên-
tul, pre care Iehova îl va da voĕ,
cum a ḑis, vețĭ păzi cultul acesta.
26 Şi va fi, când vor ḑice voĕ fiiĭ
voştri: Ce fel de cult este acesta?
27 Voĭ vețĭ ḑice: Acesta *este* jertfa
de pască luĭ Iehova, care trecu în
Egipt pe lângă casele fiilor luĭ Israel,
când bătu el Egiptul, ér casele nóstre
le mântui. Şi poporul îşĭ plecă capul
şi se închină. 28 Şi fiiĭ luĭ Israel se
duseră, şi făcură, după cum poruncise
Dumneḑeŭ luĭ Moisi şi luĭ Aaron; eĭ
aşa făcură.

Zugrumarea ântĕiŭ-născuților.

29 Şi la meḑul nopțiĭ bătu Dom-
nul tot ântĕiŭ-născutul în pămêntul E-
giptutuluĭ, de la ântĕiŭ-născutul luĭ Fa-
raon care şedea pe tronul luĭ, până la ân-
tĕiŭ-născutul captivuluĭ din închisóre, şi
tot ântĕiŭ-născutul vitelor. 30 Şi Fa-
raon se sculă în nóptea aceea, el şi
toțĭ serviĭ luĭ şi toțĭ Egiptenii, şi se
făcu bocet mare în Egipt; că nu *era*
casă, în care *să* nu *fie* mort. 31 Şi
el chĭemă pre Moisi şi pre Aaron nóp-
tea, şi *le* ḑise: Sculațĭ-vĕ, *şi* eşițĭ din
poporul meŭ, voĭ şi fiiĭ luĭ Israel;
mergețĭ şi servițĭ luĭ Iehova, cum
ațĭ ḑis. 32 Luațĭ-vĕ țĭ turmele şi ci-
reḑile vóstre, cum ațĭ ḑis; ducețĭ-vĕ
şi mĕ bine-cuvîntațĭ şi pre mine.

Începutul plecăriĭ.

33 Şi Egipteniĭ silĭaŭ pre popor
fórte, şi se grăbĭaŭ să-l facă să ésă
din țară: căcĭ ḑiceaŭ: Toțĭ perim.
34 Şi poporul luă aluatul sĕŭ, maĭ nainte
de a se dospi, cu covățele lor legate
în vestmintele lor pe umerĭ. 35 Şi
fiiĭ luĭ Israel făcură după cuvêntul luĭ
Moisi, şi împrumutară de la Egiptenĭ
vase de argint şi vase de aur şi vest-
minte. 36 Şi Iehova făcu ca popo-
rul *sĕŭ* să afle har la Egiptenĭ, şi eĭ
le împrumutară lor; şi *aşa* eĭ despo-
ĭéră pre Egiptenĭ.

37 Şi fiiĭ luĭ Israel plecând din
Ramesi *veniră* la Succot, ca la şése
sute de miĭ de bărbațĭ pedestri, fără
de copiĭ. 38 Şi cu eĭ eşi amestecă-
tură mare de străinĭ, şi turme de oĭ
şi de boĭ, vite multe fórte. 39 Şi eĭ
din aluatul ce l-aŭ scos din Egipt a
copt turte de azime; fiind-că nu *era*
dospit; că eĭ fiind gonițĭ de Egiptenĭ
să ésă, nu putură să intârḑie, şi hrană
nu-şĭ putură pregăti.

40 Ér locuirea fiilor luĭ Israel, cât
aŭ locuit în Egipt, *fu* patru sute şi

treĭ-ḑecĭ de anĭ. 41 Şi a fost că la
încheierea a patru sute şi treĭ-ḑecĭ de
anĭ, tocmaĭ într'aceĭaşĭ ḑi, tótă oştirea
luĭ Dumneḑeŭ eşiră din pământul E-
giptuluĭ.
42 Acésta *este* nóptea, ce trebue a
se păzi luĭ Dumneḑeŭ, căcĭ *atuncĭ* Ĭ-a
scos el pre dînşiĭ din pământul Egip-
tuluĭ; acésta *este* nóptea, ce trebue a
se păzi luĭ Dumneḑeŭ de cătră toţĭ fiiĭ
luĭ Israel în generaţiunile lor.

Chipul cum trebue să se prăznuéscă pastele.

43 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi şi
luĭ Aaron: Acésta *este* legea pascelor:
nicĭ un străin nu va mânca dintr'însa.
44 Dară tot robul, cu argint cumpĕ-
rat, după ce-l veĭ circumcide, va mânca
dintr'însa. 45 Străin şi năimit nu va
mânca dintr'însa. 46 *Pasca* se va mân-
ca într'o singură casă, şi din carnea luĭ
nu veţĭ scóte *nimica* afară din casă; şi
os dintr'însa să nu sdrobiţĭ. 47 Tótă
comunitatea luĭ Israel va face acésta.
48 Şi un străin, de va locui cu tine,
şi de va voi să facă pasca luĭ Ie-
hova, aceluĭa se va circumcide tótă
partea bărbătéscă, şi atuncĭ se va a-
propia el ca să facă acésta: şi acela
va fi ca şi un mostén al ţăreĭ; dară
nicĭ un necircumcis nu va mânca din
ea. 49 O lege va fi pentru mosténul şi
pentru străinul ce va locui între voĭ.
50 Şi toţĭ fiiĭ luĭ Israel făcură, cum
porunci Dumneḑeŭ luĭ Moisi şi luĭ A-
aron; eĭ aşa făcură.
51 Şi acésta a fost tocmaĭ în ḑiŭa
aceea, când scóse Iehova pre fiiĭ luĭ
Iehova din pământul Egiptuluĭ după
oştirile lor.

Sfinţirea celor ântĕiŭ născuţĭ.

13 Şi Iehova vorbi cătră Moisi, ḑi-
cênd: 2 Sânţesce-mĭ pre tot ântĕiŭ-
născutul, pre tot cel ce deschide ma-
tricea între fiiĭ luĭ Israel, de la om
până la vită, aceĭa aĭ meĭ *sûnt*.

Porunca pâineĭ nedospite.

3 Şi Moisi ḑise poporuluĭ: Aduceţi-
vĕ aminte de ḑiŭa acésta, în care aţĭ
eşit din Egipt, din casa robieĭ; că Ieho-
va cu mână tare v'a scos pre voĭ d'a-
colo. *Intr'însa* să nu mâncaţĭ dospit.
4 Voĭ astăḑĭ eşiţĭ în luna Abib. 5 Şi
va fi, când te va duce pre tine Ieho-
va în pământul Cananeilor, al Hetei-
lor, al Amoreilor, al Heveilor şi al Ie-
buseilor, pre care el cu jurămînt *l*-a
promis părinţilor teĭ, că ţi-l va da ţie,
în pământul în care curge lapte şi
mĭere, atuncĭ să păzescĭ acest cult în
luna acésta. 6 Şépte ḑile să mâncaţĭ
azime, şi într'a şéptea ḑi *să fie* sĕrbă-
tóre luĭ Iehova. 7 Azime să mân-
caţĭ în cele şépte ḑile, şi să nu se vadă
la tine dospit, nicĭ măcar aluat dospit
în tóte ţinuturile tale. 8 Şi în ḑiŭa
aceea să spuĭ fiiilor teĭ, ḑicênd: *Acésta
facem spre amintire* de ceea ce Iehova
făcu mie, când eşiĭ din Egipt. 9 Şi
acésta să fie ţie spre semn pe mâna ta
şi spre amintire înaintea ochilor teĭ, ca
legea luĭ Dumneḑeŭ să fie în gura ta;
că cu mâna tare te-a scos pre tine Dum-
neḑeŭ din Egipt. 10 Să păzescĭ dară
acéstă lege în toţĭ aniĭ la timpul sĕŭ.

Consacrarea primogenituriĭ.

11 Şi va fi, când te va duce pre
tine Dumneḑeŭ în pământul Cananei-
lor, cum a jurat ţie şi părinţilor teĭ,
şi-l va da ţie, 12 Atuncĭ veĭ osebi
luĭ Dumneḑeŭ tot ce deschide matricea
şi tot ce deschide pântecele dintre vi-
tele tale, şi partea bărbătéscă *va fi* luĭ
Iehova. 13 Şi tot ântĕiŭ-născutul
asineĭ veĭ rĕscumpĕra, cu miel; şi
de nu-l veĭ rĕscumpĕra, îĭ veĭ frânge
gâtul. Dară pre tot ântĕiŭ-născutul de
om între fiiĭ teĭ îl veĭ rĕscumpĕra.
14 Şi va fi, dacă în viitor te va în-
treba fiul tĕŭ, ḑicênd: Ce *însemnéză* a-
césta? Tu veĭ ḑice luĭ: Cu mână tare
ne-a scos pre noĭ Iehova din Egipt
din casa robieĭ; 15 Şi se întâmplă,
ca Faraon să fie cu inima împetrită şi
să nu ne lase să eşim; atuncĭ Dumne-
ḑeŭ omorî pre tot ântĕiŭ-născutul din
pământul Egiptuluĭ, de la ântĕiŭ-năs-
cutul ómenilor până la ântĕiŭ-născu-
tul vitelor: pentru aceea jertfesc eŭ luĭ
Dumneḑeŭ tot ce deschide matricea,
partea bărbătéscă; Er pre tot ântĕiŭ-
născutul fiilor meĭ îl rĕscumpĕr. 16 Şi
acésta va fi ţie spre semn pe mâna
ta şi spre legăturĭ de amintire între
ochiĭ teĭ, că cu mână tare ne-a scos
pre noĭ Iehova din Egipt.

Călătoria Israeliţilor, Faraon îĭ urmăresce, şi se perde cu armata sa.

17 Şi a fost, după ce Faraon a slo-
boḑit pre popor, Dumneḑeŭ nu-ĭ con-
duse pre dînşiĭ *prin* calea pământuluĭ
Filistenilor, de şi *era* maĭ aprópe; că
Dumneḑeŭ ḑise: Ca nu cum-va popo-
rul vĕḑênd resbelul, să-ĭ pară rĕŭ, şi
éră-şĭ să se întórcă în Egipt: 18 Ci
Dumneḑeŭ făcu ca poporul să ocoléscă
pe calea din pustiiŭ spre Marea Roşie.

Şi fiiĭ luĭ Israel eşiră înarmaţĭ din pă-
mêntul Egiptuluĭ.
19 Şi Moisi luă cu sine ósemintele
luĭ Iosif; căcĭ *Iosif* jurase pre fiiĭ luĭ
Israel, dicênd: Dumnedeŭ vĕ va cerceta
pre voĭ, şi voĭ veţĭ duce ósele mele
de aicĭ.
20 Şi plecând din Succot, tăbĕrâră în
Etham, *carele este* la marginea pustiĭuluĭ.

Stâlpul de nuor şi foc.

21 Şi Iehova mergea înaintea lor,
diŭa în stâlp de nuor, spre a le arĕta
calea, ér nóptea în stâlp de foc, spre
a lumina lor, ca eĭ să pótă merge diŭa
şi nóptea: 22 Stâlpul de nuor nu se
depărtă diŭa *de* dinaintea poporuluĭ,
nicĭ stâlpul de foc nóptea.

Sfârşitul eşireĭ din Egipt.

14 Şi Dumnedeŭ vorbi către Moisi,
dicênd: 2 Spune fiilor luĭ Israel,
ca să se întórcă, şi să tăbĕréscă înaintea
Pihahirotuluĭ, între Migdol şi mare,
faţă cu Baal-Zefon; în dreptul luĭ să
tăbĕrâţĭ, lângă mare. 3 Că Faraon
va dice despre fiiĭ luĭ Israel: Eĭ s'aŭ
rătăcit prin ţară, pustiĭul ĭ-a închis.
4 Şi eŭ voiŭ învârtoşa inima luĭ Fa-
raon, ca el să-ĭ urmăréscă pre eĭ; şi
eŭ mĕ voiŭ glorifica în Faraon şi în
tótă armata luĭ; şi Egipteniĭ vor cu-
nósce că eŭ *sûnt* Dumnedeŭ. Şi eĭ fă-
cură aşa.
5 Şi dându-se în scire regeluĭ din
Egipt, că poporul fuge, inima luĭ Fa-
raon şi a servilor luĭ în privirea po-
poruluĭ se schimbă, şi diseră: Ce am
făcut noĭ, de am lăsat pre Israel să
mérgă şi să nu ne maĭ servéscă noĕ?
6 Şi el înhămă la carul sĕŭ, şi luă po-
porul sĕŭ cu sine; 7 Şi luă şése sute
de care alese şi tóte carele din Egipt,
şi preste tóte *puse* căpiteniĭ. 8 Şi
Iehova învârtoşă inima luĭ Faraon, re-
gele Egiptuluĭ, şi eĭ urmăriră pre fiiĭ luĭ
Israel. Dară fiiĭ luĭ Israel eşiră cu mână
înaltă. 9 Şi Egipteniĭ îĭ urmăriră
pre eĭ şi îĭ ajunseră, tăbĕrâţĭ fiind la
Pihahirot lângă mare în dreptul Baal-
Zefonuluĭ. Aci se afla toţĭ caiĭ, tóte
carele luĭ Faraon şi călăreţiĭ luĭ şi tótă
armata.
10 Şi când Faraon se apropie, fiiĭ
luĭ Israel îşĭ ridicară ochiĭ, şi écă E-
gipteniĭ veniaŭ în urma lor; şi fiiĭ luĭ
Israel se temură fórte, şi strigară către
Iehova: 11 Şi diseră luĭ Moisi: Aŭ
nu *eraŭ* morminte în Egipt, de ne-aĭ
scos pre noĭ să murim în pustiŭ? De
ce ne-aĭ făcut asta noĕ, că ne-aĭ scos
din Egipt? 12 Aŭ nu *era* acesta cu-
vîntul, care l-am vorbit către tine în
Egipt, dicênd: Lasă-ne, şi vom servi
Egiptenilor? Că maĭ bine *era* pentru
noĭ, ca să servim Egiptenilor, decât să
murim în pustiŭ.
13 Atuncĭ Moisi dise poporuluĭ: Nu
vĕ temeţĭ, staţĭ bine şi asteptaţĭ să
vedeţĭ mântuirea cea de la Dumnedeŭ,
pre care o va face voĕ astădĭ: Că a-
cestĭ Egiptenĭ, pre cari îĭ vedeţĭ voĭ
astă-dĭ, nu-ĭ veţĭ maĭ vedé în vecĭ
14 Iehova se va lupta pentru voĭ, voĭ
decĭ tăceţĭ.
15 Şi Dumnedeŭ dise luĭ Moisi: Ce
strigĭ către mine? dĭ fiilor luĭ Israel,
ca s'o pornéscă înnainte. 16 Er tu
ridică-ţĭ toégul tĕŭ, şi-ţĭ întinde mâna
ta spre mare, şi o desparte; şi fiiĭ luĭ
Israel vor trece prin mare pe uscat.
17 Că écă eŭ voiŭ învârtoşa inima E-
giptenilor, ca eĭ să intre în urma lor,
şi eŭ mĕ voiŭ glorifica întru Faraon,
şi întru tótă óstea luĭ, în carele luĭ şi
în călăreţiĭ luĭ. 18 Şi Egipteniĭ vor
cunósce, că eŭ *sûnt* Dumnedeŭ, când
mĕ voiŭ glorifica între Faraon, în ca-
rele şi călăreţiĭ luĭ,

Peirea Egiptenilor în marea roşie.

19 Atuncĭ ângerul Domnuluĭ, carele
mergea înaintea tabereĭ luĭ Israel, ple-
că, şi merse în urma lor; şi stâlpul de
nuor se ridică d'inaintea lor, şi stete
d'inapoĭa lor. 20 Şi el veni între ta-
bĕra Egiptenilor şi între tabĕra luĭ Is-
rael. Şi el *pentru uniĭ* era nuor în-
tunecos, ér *altora* le lumina nóptea,
încât uniĭ de alţiĭ nu se apropiară tótă
nóptea.
21 Şi Moisi întindêndu-şĭ mâna sa
spre mare, Domnul printr'un vênt de
resărit făcu ca marea să se retragă
tótă nóptea, şi marea o făcu uscată,
şi apa se despică. 22 Şi fiiĭ luĭ Israel
merseră în mijlocul măreĭ pe uscat; şi
apa le *era* lor *ca* un perete d'a drépta
şi d'a stânga.
23 Şi Egipteniĭ luându-se după dîn-
şiĭ, intrară în urma lor în mare, *adecă*
toţĭ caiĭ luĭ Faraon, carele luĭ şi că-
lăreţiĭ luĭ. 24 Şi era *pe* la veghierea
dimineţeĭ, şi Dumnedeŭ din stâlpul
de foc şi de cel de nuor căută a-
supra armateĭ Egiptenilor şi armata
Egiptenilor o turbură; 25 Şi depăr-
tă rótele carelor lor, încât îĭ duceaŭ
cu greutate. Atuncĭ diseră Egipteniĭ:
Să fugim de d'inaintea luĭ Israel,
că Iehova se luptă pentru dînşiĭ a-
supra Egiptenilor! 26 Şi Iehova dise

luĭ Moisi: Întindeţĭ mâna ta spre mare,
şi apa se va întórce preste Egipteni,
preste carele lor şi preste călăreţiĭ lor.
27 Şi Moisi îşĭ întinse mâna sa spre
mare, şi marea despre diuă se întórse
în puterea sa *la locul eĭ*; şi Egipteniĭ
fugind o întâmpinară. 28 Aşa Iehova
aruncă pre Egipteniĭ în mijlocul măreĭ.
Şi întorcêndu-se apa înnapoĭ, acoperi
carele şi pre călăreţiĭ din tótă óstea
luĭ Faraon, cari intraseră după Israe-
liţĭ în mare; niciĭ unul dintrînşiĭ nu
maĭ rĕmase. 29 Dară fiiĭ luĭ Israel
trecură pe uscat prin mijlocul măreĭ,
şi apa le-*a fost* lor perete d'a drépta şi
d'a stânga.

30 Ast-fel mântui Iehova pre Is-
rael în diua aceea de mâna Egipteni-
lor, şi Israel vĕdu pre Egipteni morţĭ
pe ţermul măreĭ. 31 Şi Israel vĕdu
mâna cea tare, care Iehova o arĕtă
în contra Egiptenilor. Şi poporul se
temu de Iehova, şi credu luĭ Iehova
şi luĭ Moisi servul sĕŭ.

Cântarea fiĭilor luĭ Israel.

15 Atuncĭ Moisi şi fiiĭ luĭ Israel cân-
tară acéstă cântare luĭ Dumnedeŭ,
şi diseră:
Voiŭ cânta luĭ Dumnedeŭ, că e mă-
reţ şi înnălţat,
Pre cal şi pre călăreţĭ i-a aruncat
în mare.
2 Tăria mea şi cântarea mea *este* Dum-
nedeŭ,
Şi-mĭ fu mie mântuire.
Acesta *este* Dumnedeul meŭ, şi-l voiŭ
lăuda pre dînsul;
Dumnedeul părinteluĭ meŭ, şi-l voiŭ
înălţa pre dînsul.
3 Domnul *este* rĕsboinic mare, Dum-
nedeŭ *este* numele luĭ;
4 Carele luĭ Faraon şi óstea luĭ a a-
runcat în mare,
Aleşiĭ căpiteniclor luĭ s'aŭ afundat
în Marea-Roşie,
5 Adâncimea ĭ-a acoperit pre eĭ,
Afundatu-s'aŭ întru adâncime, ca şi
o pétră.
6 Drépta ta, Dómne, s'a mărit prin
tărie;
Drépta ta, Dómne, a sfărâmat pre
neamic.
7 Prin mărimea majestăţeĭ tale sdro-
besci tu pre împotrivitoriĭ teĭ;
Tu trimeţĭ mânia ta, *care*-ĭ mistu-
esce ca miristea.
8 La suflarea nărilor tale apele s'aŭ
gramădit;
Şi fluviile curgătóre aŭ stat ca o
movilă,
închiegatu-s'aŭ adâncurile în mijlo-
cul măreĭ.
9 Neamicul dicea: Voiŭ urmări, *îĭ* voiŭ
ajunge,
Voiŭ împărţi prada, sufletul meŭ se
va sătura de dînşiĭ,
Trage-voiŭ sabia mea, mâna mea îĭ
va stîrpi.
10 Tu aĭ suflat cu suflarea ta, *şi* marea
ĭ-a acoperit pre dînşiĭ,
Ca plumbul s'aŭ afundat în ape pu-
ternice.
11 Cine *este* asemenea ţie între deĭ,
Dumnedeuluĭ?
Cine *este* ca tine măreţ în sânţire,
Infricoşat *în* laude, făcĕtor de mi-
nunĭ?
12 Întins-aĭ drépta ta, *şi* pămêntul ĭ-a
înghiţit pre dînşiĭ.
13 Tu prin îndurarea ta aĭ condus
poporul acesta, *pre care* l-aĭ
mântuit,
Şi cu puterea ta *îl* îndreptaĭ la lo-
cuinţa ta cea sântă.
14 Audit-aŭ popórele, *şi* s'aŭ cutre-
murat,
Gróza a cuprins pre locuitoriĭ Pa-
lestineĭ.
15 Atuncĭ se turburară domnitoriĭ E-
domuluĭ,
Cutremur a cuprins pre putemiciĭ
din Moab;
Se topiră toţĭ locuitoriĭ Canaanuluĭ,
16 Să cadă preste dînşiĭ mare gróză şi
frică,
De mărirea braţuluĭ tĕŭ să stea a-
muţiţĭ ca pétră.
Până ce va trece poporul tĕŭ, Dómne;
Până ce va trece poporul, *pre care*
tu *l*-aĭ rĕscumpĕrat.
17 Să-ĭ ducĭ pre dînşiĭ, şi să-ĭ sădescĭ
pe muntele moşteniriĭ tale,
În locul *pre carele* tu *l*-aĭ gătit ţie
spre locuinţă, Iehova,
În sanctuarul, *pre care* mânele tale
l-a aşedat, Dómne!
18 Domnul va împĕrăţi pururea şi în
vecĭ.
19 Căcĭ caiĭ luĭ Faraon cu carele
sale şi cu călareţiĭ seĭ intrară în mare,
şi Dumnedeŭ aduse éră-şĭ preste dînşiĭ
apa măreĭ; dară fiiĭ luĭ Israel trecură
pe uscat prin mijlocul măreĭ.
20 Şi Maria profetésa, sora luĭ A-
aron, luă în mâna sa timpană; şi tóte
femeele eşiră după dînsa cu timpane
şi în chor; 21 Şi Maria le rĕspunse lor:
Cântaţĭ luĭ Iehova că e măreţ şi
înnalt,
Pre cal şi pre călăreţĭ ĭ-a aruncat
în mare.

Intrarea în pustiŭ. Mara și Elim.

22 Și Moisi ridică pre fiiĭ luĭ Israel
de la Marea-Roșie, și se duseră spre
pustiul Șur; și merseră treĭ ḑile prin
pustiŭ, și apă nu aflară. 23 Și ajun-
seră la Mara; dară eĭ nu putură bé apă
din Mara, că *era* amară; d'acea se
chĭemă numele loculuĭ aceluĭa—Mara
(amaricĭune). 24 Și poporul murmură
în contra luĭ Moisi, ḑicênd: Ce vom
bé? 25 Atuncĭ el strigă cătră Ieho-
va; și Iehova îĭ arĕtă luĭ un lemn,
și-l aruncă în apă, și apa se îndulci.
Acolo le dete legĭ și judecățĭ, și acolo
îl și cercă pre el. 26 Și ḑise: De veĭ
asculta de cuvêntul luĭ Iehova Dum-
neḑeul tĕŭ, și veĭ face ceea ce este
drept în ochiĭ luĭ, și veĭ lua în urechĭ
ordinele luĭ, și veĭ păzi tóte legile luĭ,
eŭ asupra ta nu voiŭ aduce nicĭ o
bólă din acele ce am adus asupra E-
giptuluĭ, că eŭ *sûnt* Dumneḑeul, care
te vindec pre tine.
27 Și veniră la Elim, unde *eraŭ*
doĕ-spre-ḑece fântânĭ de apă, și șépte-
ḑecĭ de palmĭ; și tăbĕrâră lângă apă.

Dăruirea Maneĭ și a prepelițelor.

16 Și plecând eĭ din Elim, veniră
tótă comunitatea fiilor luĭ Israel
în pustiul Sin; care *este* între Elim și
Sinaĭ, în ḑiŭa a cincĭ-spre-ḑece a luneĭ
a doa de la eșirea lor din pămêntul
Egiptuluĭ. Și tótă comunitatea fiilor luĭ
Israel murmură în contra luĭ Moisi și
a luĭ Aaron în pustiŭ; 3 Și le ḑiseră
lor fiiĭ luĭ Israel: Maĭ bine să fi murit
de mâna luĭ Iehova în pămêntul E-
giptuluĭ, 2 când ședeam lângă ólele cu
carne, *și* mâncam pâne de ne sătu-
ram; că ne-ațĭ adus în pustiul acesta,
ca tótă adunarea acésta să o omorîțĭ
cu fóme.
4 Și Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Écă
eŭ voiŭ face să ploŭă voĕ pâne din
cer, și poporul să ésă ḑiŭa, și să adune
cât îĭ va fi de ajuns pentru acea ḑi,
ca să-ĭ cerc pre eĭ, dacă umblă în le-
gea mea, saŭ nu. 5 Și va fi, că în a
șésea ḑi să pregătéscă aceea ce vor fi
adus; și va fi îndoit maĭ mult din acea
ce adunaŭ eĭ pentru o ḑi.
6 Și Moisi și Aaron ḑiseră tuturor fii-
lor luĭ Israel: De séră vețĭ cunósce, că
Dumneḑeŭ v'a scos pre voĭ din pă-
mêntul Egiptuluĭ: 7 Și mâne vețĭ
vedé mărirea luĭ Iehova, că el a
auḑit murmurarea vóstră contra luĭ
Dumneḑeŭ: că noĭ ce *sûntem*, de mur-
murațĭ contra nóstră? 8 Și Moisi ḑise:
Când Dumneḑeŭ séra vĕ va da carne
să mâncațĭ, și diminéța până să vĕ să-
turațĭ, *va fi semn*, că Dumneḑeŭ a au-
ḑit murmurele vóstre, cu carĭ murmu-
rațĭ contra luĭ: că noĭ ce *sûntem*?
murmurele vóstre nu *sûnt* contra nós-
tră, ci contra luĭ Dumneḑeŭ. 9 Și
Moisi ḑise luĭ Aaron: Ḑi cătră tótă
comunitatea fiilor luĭ Israel: Apropiațĭ-
vĕ înaintea luĭ Dumneḑeŭ, că a auḑit
murmurele vóstre.
10 Și a fost, când vorbĭa Aaron
cătră tótă comunitatea fiilor luĭ Israel,
se uĭtară spre pustiŭ, și écă! mărirea
luĭ Iehova se arĕtă în nŭor. 11 Și
Dumneḑeŭ vorbĭa cătră Moisi, ḑi-
cênd: 12 Am auḑit murmura fiilor
luĭ Israel; spune lor, ḑicênd: Între a-
mândoĕ serile vețĭ mânca carne, și
diminéța vĕ vețĭ sătura de pâne, și
vețĭ cunósce că eŭ *sûnt* Domnul Dum-
neḑeul vostru.
13 Și séra veniră prepelițe, de aco-
periră tabĕra, ér diminéța jăcea un strat
de róŭă imprejurul tabereĭ. 14 Er
după ce acel strat de roŭă dispăru, écă
pe fața pămêntuluĭ ce-va mărunt, des-
ghĭocat, mărunt ca bruma pe pămênt.
15 Și fiiĭ luĭ Israel vĕḑênd, ḑiseră unul
cătră altul: Man hu *(ce-ĭ acésta)*? că eĭ
nu sciaŭ ce *lucru este* acela. Și Moisi
le-a ḑis: Acésta *este* pânea care v'a dat-o
Dumneḑeŭ spre mâncare. 16 *Și* acesta
e cuvîntul care l-a ordonat Dumneḑeŭ:
Strângețĭ dintr-însa, fie-care după mân-
carea sa, de cap câte un gomer; *după*
numĕrul sufletelor vóstre, câte le avețĭ
fie-care *în* cortul sĕŭ, să luațĭ. 17 Și
fiiĭ luĭ Israel făcură [așa, și culeseră
unul maĭ mult, altul maĭ puțin. 18 Și
după ce *o* măsurară cu gomerul, nicĭ
cel ce strânse maĭ mult, n'avu maĭ
mult; nicĭ cel ce strânse maĭ puțin,
n'avu maĭ puțin; *ci* fie-care strânse
după mâncarea sa. 19 Și Moisi ḑise
cătră dînșiĭ: Nimenea să nu lase din-
tr'acésta până a doa ḑi. 20 Dară
nu ascultară de Moisi, ci lăsară uniĭ
până a doa ḑi, și acésta făcu vermĭ
și se împuți; și Moisi se mâniă pre eĭ
fórte. 21 Așa eĭ culeseră în tótă di-
minéța, fie-care după mâncarea sa; și
încălḑindu-se sórele, se topĭa.
22 Și în ḑiŭa a șésea eĭ culeseră
pâne îndoită, de cap câte doĕ go-
mere. 23 Și toțĭ maĭ mariĭ comuni-
tățeĭ veniră și spuseră luĭ Moisi. Și el
rĕspunse lor: Acésta *este acea* ce a ḑis
Iehova: Mâne *este* repaus, sabat sânt
luĭ Iehova; Cócețĭ aḑĭ ce avețĭ să
cócețĭ, și ferbețĭ ceea ce avețĭ să fer-

beţĭ; şi tot ce va întrece, strângeţĭ,
păstrând pentru mâne. 24 Şi eĭ *rĕmă-*
şiţa o strânseră până a doa ḑi, după
cum le ordonase Moisi; şi nu se îm-
puţi, nicĭ vermĭ nu se făcură într'însa.
25 Atuncĭ ḑise Moisi: Mâncaţĭ acésta
astă-ḑĭ, că astă-ḑĭ *este* sabatul luĭ Ie-
hova: acésta nu veţĭ afla astă-ḑĭ pe
câmp. 26 În şése ḑile să o culegeţĭ,
ér a şéptea ḑi *este* sabat, în care nu
va fi nimic. 27 Şi a şéptea ḑi eşiră
uniĭ din popor să culégă, şi nu aflară.
28 Atuncĭ ḑise Dumneḑeŭ luĭ Moisi:
Până când vĕ înpotrivițĭ de a păzi po-
runcile mele şi legile mele? 29 Ve-
deţĭ, pentru-că Dumneḑeŭ v'a dăt voĕ
sabatul, pentru aceea vĕ dă el voĕ în
ḑiŭa a şésea pâne pentru doĕ ḑile;
să şédă fiecare a casă, şi nimenea să
nu ésă din locul sĕŭ în ḑiŭa a şéptea.
30 Şi aşa poporul repausă în ḑiŭa a
şéptea. 31 Şi casa luĭ Israel chĭemă
numele eĭ Mana. Şi ea *séměnă* cu se-
mînţa de coriandru, alb, şi *avea* gustul
de turtă cu mĭere.

32 Şi Moisi ḑise: Acésta *este* ce a
ordonat Dumneḑeŭ: Umpleţĭ un go-
mer din ea, spre a o păstra pentru ge-
neraţiunile vóstre, ca să vaḑă pânea cu
care v'am nutrit eŭ pre voĭ în pus-
tiiŭ, după ce v'am scos pre voĭ din pă-
mêntul Egiptuluĭ. 33 Decĭ Moisi ḑise
luĭ Aaron: Ié un vas, şi pune într'în-
sul un gomer plin de mană, şi o aşé-
ḑă pre ea înaintea luĭ Dumneḑeŭ, spre
a se păstra pentru generaţiunile vós-
tre. 34 Şi cum ordonase Iehova luĭ
Moisi, aşa puse Aaron *vasul cu mană*
înaintea mărturieĭ, ca să se păstreze.
35 Er fiiĭ luĭ Israel mâncară mană pa-
tru-ḑecĭ de anĭ, până ce veniră în pă-
mêntul locuit: mană mâncară eĭ, până
ce ajunseră la hotarele pămêntuluĭ Ca-
naan. 36 Er un gomer *este* a ḑecea
parte din Efă.

Dumneḑeŭ trimete apă din stâncă.

17 Şi tótă comunitatea fiilor luĭ Is-
rael plecă din pustiul Sin în că-
lătoriile lor, după ordinul luĭ Dumne-
ḑeŭ, şi tăbĕrâră în Refidim; şi poporul
n'*avea* acolo apă să bea. 2 Şi popo-
rul se certă cu Moisi, şi-ĭ ḑicea: Dă-ne
apă să bem! şi Moisi le ḑise: Pentru
ce vĕ certaţĭ cu mine? pentru ce ispi-
tiţĭ pre Dumneḑeŭ? 3 Şi poporul în-
setoşa acolo de apă; şi poporul mur-
mura contra luĭ Moisi, şi ḑise: Pentru
ce ne-aĭ scos pre noĭ din Egipt, ca să
ne omorĭ cu setea, pre noĭ, pre prun-
ciĭ noştriĭ şi vitele nóstre?

4 Şi Moisi striga către Dumneḑeŭ,
ḑicênd: Ce să fac eŭ cu poporul acesta?
încă puţin şi mĕ vor ucide cu petre.
5 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Trecĭ
înaintea poporuluĭ, şi ié cu tine din
bătrâniĭ luĭ Israel, şi toégul tĕŭ cu
care aĭ lovit fluviul ié-ţi-l în mâna ta,
şi mergĭ. 6 Ecă eŭ voiŭ sta acolo
înaintea ta pe pétra în Horeb, şi tu
veĭ lovi pétra, şi dintr'însa va eşi apă,
ca să bea poporul. Decĭ Moisi făcu aşa
în vĕḑul bătrânilor luĭ Israel. 7 Şi
numele loculuĭ îl chĭemă Massa şi Me-
riba *(ispită şi céртă)*, din causa certeĭ
fiilor luĭ Israel, şi pentru-că eĭ aŭ is-
pitit pre Iehova, ḑicênd: Óre este Ie-
hova între noĭ, aŭ nu?

Învingerea Amalechiţilor.

8 Atuncĭ veni Amalec, şi se bătu
cu Israel la Refidim. 9 Şi Moisi ḑise
luĭ Iosua: Alege-ne bărbaţĭ, şi eşĭ de
te luptă cu Amalec, *şi* eŭ mâine voiŭ
sta pe vârful déluluĭ, şi toégul luĭ
Dumneḑeŭ *va fi* în mâna mea. 10 Şi
Iosua făcu precum îĭ ḑise Moisi, lup-
tându-se cu Amalec; ér Moisi, Aaron şi
Hur se suiră pe vârful déluluĭ. 11 Şi
a fost, când Moisi îşĭ ridica mânele,
atuncĭ învingea Israel, şi când îşĭ lăsâ
el în jos mânele, învingea Amalec.
12 Şi mânele luĭ Moisi îngrĕuindu-se,
luară, o pétră, şi *o* puseră subt dînsul,
şi el şĕḑu pe ea. Şi Aaron şi Hur îĭ
ţineaŭ mânele luĭ, unul de o parte şi
altul de alta; şi *ast-fel* mânele luĭ stă-
tură răzimate până la apusul sóreluĭ.
13 Şi Iosua sdrobi pre Amalec şi po-
porul sĕŭ cu ascuţitul sabieĭ. 14 Şi
Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Scrie acésta
într'o carte *spre* amintire, şi spune în
urechĭle luĭ Iosua, că eŭ voiu stinge
de tot amintirea luĭ Amalec de supt
cer. 15 Şi Moisi zidi altar, şi chĭemă
numele luĭ—Iehova Nissi *(Iehova stégul*
meŭ): 16 Şi ḑise: Fiind-că mâna înălţă
contra tronuluĭ luĭ Iehova, Iehova se va
lupta contra luĭ Amalec din ném în ném.

Ietro cercetéză pre Moisi, şi-l sfătuesce pre dînsul.

18 Ér Ietro, preotul din Madian, so-
crul luĭ Moisi, auḑind tóte câte
Dumneḑeŭ făcuse luĭ Moisi şi luĭ Israel
poporul sĕŭ; scoţênd Iehova pre Israel
din Egipt, 2 Ietro, socrul luĭ Moisi,
luă pre Sepfora, femea luĭ Moisi, după
ce el o retrimese pre dînsa; 3 Şi
pre ceĭ doĭ fiiĭ aĭ eĭ, din cari unul
se chĭemă Gherşom *(străin)*, că *Moisi*
ḑise: Străin am fost eŭ în pămênt

străin. 4 Şi cel-l-alt se chĭemă Elie-
zer *(ajutorul luĭ Dumneḑeŭ),* că *el ḑise:*
Dumneḑeul părinteluĭ meŭ *mĭ-a fost*
într'ajutor, şi m'a scăpat de sabia luĭ
Faraon. 5 Şi Ietro, socrul luĭ Moisi,
veni la Moisi cu fiiĭ luĭ şi femea sa,
în pustiŭ unde tăbărâse, lângă muntele
luĭ Dumneḑeŭ; 6 Şi ḑise luĭ Moisi:
Eŭ Ietro, socrul tĕŭ, vin la tine, şi fe-
mea ta, şi ceĭ doĭ fiĭ aĭ eĭ cu dînsa.
7 Atuncĭ Moisi eşi socruluĭ sĕŭ întru
întâmpinare, şi se aplecă, si-l sărută,
întrebându-se unul pre altul de sănĕ-
tate; şi intrară în cort.
8 Şi Moisi spuse socruluĭ sĕŭ tóte
câte a făcut Dumneḑeŭ luĭ Faraon şi
Egiptenilor pentru Israel; *şi* tóte ne-
voiele câte le-aŭ aflat pe cale, şi
cum ĭ-a scăpat pre dînşiĭ Dumneḑeŭ.
9 Şi Ietro se bucură de tot binele ce
făcu Iehova cu Israel, că l-a scăpat
din mâna Egiptenilor. 10 Şi Ietro
ḑise: Bine-cuvîntat *să fie* Iehova, care
v'a scăpat pre voĭ din mâna Egipteni-
lor şi din mâna luĭ Faraon, *şi* care a
mântuit pre acest popor de supt pute-
rea Egiptenilor! 11 Acum cunosc eŭ,
că Dumneḑeŭ *este* maĭ mare de cât
toţĭ ḑeiĭ, căcĭ în trufia lor seméţa i-a
smerit şi biruit. 12 Şi Ietro socrul
luĭ Moisi, aduse arderĭ de tot şi jertfe
luĭ Dumneḑeŭ; şi Aaron şi toţĭ bătrâniĭ
luĭ Israel veniră să mănânce pâine cu
socrul luĭ Moisi înaintea luĭ Dumneḑeŭ.

Întemeerea judecătorilor.

13 Şi a doa ḑi şeḑu Moisi, ca să
judece pre popor; şi poporul stete în-
naintea luĭ Moisi de deminéţă până
séră. 14 Şi vĕḑênd socrul luĭ Moisi
tóte câte făcea el poporuluĭ ḑise: Ce
este acésta ce facĭ tu cu poporul? Pen-
tru ce şeḑĭ singur, şi tot poporul stă
împrejurul tĕŭ de diminéţă până séră?
15 Şi Moisi rĕspunse socruluĭ sĕŭ: Po-
porul vine la mine, ca să întrebe de
Dumneḑeŭ. 16 Când aŭ eĭ o pricină,
vin la mine; şi eŭ judec între unul şi
între altul, şi-ĭ învĕţ *pre eĭ* poruncile
luĭ Dumneḑeŭ şi legile sale.
17 Atuncĭ socrul luĭ Moisi îĭ ḑise:
Nu *este* bine ceea ce facĭ. 18 Prea
te ostenescĭ, şi tu şi tot poporul acesta,
care *este* cu tine; acest lucru *este* prea
greŭ pentru tine; tu nu-l veĭ puté face
singur. 19 Acum ascultă vocea mea;
eŭ îţĭ voiŭ da sfat, şi Dumneḑeŭ va fi
cu tine. Înlocuesce tu poporul înaintea
luĭ Dumneḑeŭ, şi adu pricinile lor la
Dumneḑeŭ; 20 Tâlcuescĭ-le poruncile
şi legile, şi arată-le lor calea pe care
aŭ să mérgă, şi faptele carĭ aŭ să le
facă: 21 Şi tu din tot poporul alege-
ţĭ ómenĭ vrednicĭ, temĕtorĭ de Dumne-
ḑeŭ; ómenĭ aĭ adevĕruluĭ, carĭ să u-
rască lăcomia; şi pune preste dînşi
capĭ preste o mie, capĭ preste o sută,
capĭ preste cincĭ-ḑecĭ, şi capĭ preste
ḑece. 22 Acestia să judece poporul
în tot timpul, şi să fie, *ca* tóte prici-
nile cele marĭ să ţi-le aducă ţie, şi tóte
pricinile micĭ să le judece eĭ. Şi sar-
cina ta se va uşura, dacă eĭ *o* vor
purta împreună cu tine. 23 De veĭ
face lucrul acesta, şi Dumneḑeŭ îţĭ va
ordona, atuncĭ tu veĭ puté sta, şi tot
poporul acesta va puté ajunge cu pace
la locul sĕŭ.
24 Şi Moisi ascultă de cuvîntul so-
cruluĭ sĕŭ, şi făcu tóte câte ḑise el.
25 Şi Moisi alese din tot Israelul băr-
baţĭ vrednicĭ, şi-ĭ puse capĭ preste po-
por, capĭ preste o mie, capĭ preste o
sută, capĭ preste cincĭ-ḑecĭ, şi capĭ
preste ḑece. 26 Şi acestia judecară
pre popor în tot timpul: pricinile cele
grele le aduceaŭ luĭ Moisi, ér pre tóte
pricinele cele micĭ le judecaŭ eĭ. Şi
Moisi lăsă pre socrul sĕŭ, care se duse
la pămêntul luĭ.

Tăbărârea la Sinaĭ.

19 În *ânteia ḑi* din luna a treĭa după
eşirea fiilor luĭ Israel din Egipt,
tot într'aceĭaşĭ ḑi veniră eĭ *în* pustiul
Sinaĭ. 2 Şi eĭ plecară de la Refidim,
şi veniră *în* pustiul Sinaĭ, şi tăbĕrâră
în deşert; Israel, tăbĕrâ acolo în drep-
tul munteluĭ. 3 Şi Moisi se suĭ la
Dumneḑeŭ. Şi Iehova îl chĭemă din
munte, ḑicênd: Aşa să vorbescĭ caseĭ
luĭ Iacov, şi să daĭ în scire fiilor luĭ
Israel: 4 Voĭ aţĭ vĕḑut ceea ce am
făcut Egiptenilor, şi *cum* v'am purtat
pre voĭ, *ca* pe aripĭ de vultur, şi v'am
adus la mine. 5 Acum de veţĭ as-
culta de vocea mea, şi veţĭ păzi legă-
mîntul meŭ, veţĭ fi mie popor ales
între tóte popórele, că al meŭ *este* tot
pămêntul: 6 Şi-mĭ veţĭ fi mie *impe-*
riŭ preoţesc, şi naţiune sântă. Acestea
sûnt cuvintele ce le veĭ vorbi fiilor luĭ
Israel.
7 Decĭ Moisi veni, şi chĭemă pre
bătrâniĭ poporuluĭ, şi puse înaintea lor
tóte aceste cuvinte, carĭ-ĭ ordonase
Dumneḑeŭ. 8 Şi tot poporul rĕspunse
într'una, şi ḑise: Tóte vom face câte a
ḑis Dumneḑeŭ. Şi Moisi re'ntórse luĭ
Dumneḑeŭ cuvintele poporuluĭ.
9 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Écă
voiŭ veni la tine în nŭor des, pentru

ca poporul să audă, când voiŭ vorbi
eŭ cu tine, şi să crédă ţie în vecĭ.

Pregătirea pentru a primi legea.

10 Şi Moisi re'ntórse luĭ Iehova
cuvintele poporuluĭ. Şi Iehova dise
luĭ Moisi: Mergĭ la popor, ca să-ĭ sân-
ţescĭ pre eĭ astădĭ şi mâine, şi ei să-şĭ
spele vestmintele lor; 11 Şi să fie
gata pentru a treĭa di: că în diŭa a
treĭa se va coborî Iehova pe muntele
Sinaĭ în vĕdul a tot poporuluĭ. 12 Şi
veĭ pune îngrădirĭ poporuluĭ jur îm-
prejur, şi-ĭ veĭ dice: Feriţi-vĕ *să nu* vĕ
suiţĭ pe acest munte, nicĭ să vĕ atin-
geţĭ de marginea luĭ, *că* tot care se va
atinge de munte, acela se va omorî.
13 Nicĭ o mână nu se va atinge de
dînsul, că, *de se va atinge cine-va*, se va
ucide cu petre, saŭ se va săgeta; *fie*
vită, *fie* om, nu va trăi. Când cornul
va suna mult timp, atuncĭ se vor sui
pe munte.
14 Şi Moisi se pogorî de pe munte
la popor, şi sânţi pre popor, şi eĭ-şĭ
spălară vestmintele lor. 15 Şi el dise
poporuluĭ: Fiţĭ gata în diŭa a treĭa;
de femee să nu vĕ apropiaţĭ.

Ivirea luĭ Dumnedeŭ pe muntele Sinaĭ.

16 Şi după treĭ dile, diminéţa se
făcură tunete şi fulgere, şi un nŭor
gros pe munte, şi un mare sunet de
trâmbiţă; şi tot poporul cel din tabĕră
se cutremură. 17 Şi Moisi scóse pre
popor din tabĕră spre întâmpinarea luĭ
Dumnedeŭ, şi eĭ rĕmaseră supt pólele
munteluĭ. 18 Er muntele Sinaĭ fumega
tot; căcĭ Dumnedeŭ se pogorîse pe
dînsul în foc; şi fumul luĭ se sui ca şi
fumul cuptoruluĭ; şi tot muntele se cu-
tremură fórte. 19 Şi sunetul trâm-
biţeĭ mergea întărindu-se; Moisi vorbĭa,
şi Dumnedeŭ îĭ vorbĭa luĭ cu voce.
20 Şi Iehova se pogorî pe muntele
Sinaĭ, pe vârful munteluĭ; şi Dumne-
deŭ chĭemă pre Moisi în vârful mun-
teluĭ, şi Moisi se sui.
21 Şi Dumnedeŭ dise luĭ Moisi: Po-
góră-te şi spune poporuluĭ, să nu stră-
bată la Dumnedeŭ ca să-*l* vadă, ca nu
mulţĭ dintr'înşiĭ să cadă. 22 Chĭar
şi preoţiĭ, ceĭ ce se apropie de Ieho-
va, să se sânţéscă; că nu cum-va să-ĭ
sdrobéscă Iehova. 23 Şi Moisi dise
luĭ Dumnedeŭ: Poporul nu se póte sui
pe muntele Sinaĭ, că tu ne-aĭ spus,
dicênd: Pune îngrădirĭ împrejurul mun-
teluĭ, şi-l sânţesce pre el. 24 Şi Ie-
hova dise către dînsul: Mergĭ, pogórĕ-
te, şi *apoĭ* te sue tu şi Aaron cu tine;
ér preoţiĭ şi poporul să nu străbată să
se sue la Dumnedeŭ, ca el să nu-ĭ
sdrobéscă. 25 Şi Moisi se pogorî la
popor, şi le spuse *tóte*.

Cele dece poruncĭ sfinte.

20 Şi Dumnedeŭ cuvîntă tóte aceste
cuvinte dicênd: 2 Eŭ *sûnt* Dom-
nul, Dumnedeul tĕŭ, care te-am scos
pre tine din pămêntul Egiptuluĭ, din
casa robieĭ. 3 Să nu aĭbĭ alţĭ deĭ a-
fară de mine.
4 Să nu-ţĭ facĭ ţie chip cĭoplit, nicĭ
altă asemĕnare *de cele* ce *sûnt* în cer
sus, saŭ jos pe pămênt, saŭ în apă
supt pămênt: 5 Să nu te închini în-
aintea lor, nicĭ să le slujescĭ lor; că
eŭ *sûnt* Domnul, Dumnedeul tĕŭ, Dum-
nedeŭ gelos, care păcatele părinţilor
pedepsesc în fiiĭ până într'al treĭlea
şi a patrulea neam acelora carĭ mĕ
urăsc pre mine; 6 Şi fac milă până
la miĭ de némurĭ celor ce mĕ ĭubesc
şi păzesc poruncile mele.
7 Să nu ĭeĭ numele Domnuluĭ Dum-
nedeuluĭ tĕŭ în deşert; că Dumnedeŭ
nu va lăsa nepedepsit pre acela, care
va lua numele luĭ în deşert.
8 Adu-ţĭ aminte de diŭa sabatuluĭ,
ca să o sânţescĭ pre ea! 9 Şése dile
veĭ lucra, şi-ţĭ veĭ face tóte lucrurile
tale. 10 Er diŭa a şéptea sabatul *e*
Domnuluĭ Dumnedeuluĭ tĕŭ; nu veĭ
face *într'însa* nicĭ un lucru, nicĭ tu,
nicĭ feciorul tĕŭ, nicĭ fata ta, nicĭ sluga
ta, nicĭ slujnica ta, nicĭ verĭ-o vită a
ta, nicĭ străinul tĕŭ, care *locuesce* în
lăuntrul porţilor tale; 11 Că *în* şése
dile a făcut Dumnedeŭ cerul şi pă-
mêntul şi marea şi tot ce *este* într'în-
sele, şi în diŭa a şéptea s'a odihnit;
pentru acea bine-cuvîntă Dumnedeŭ
diŭa sabatuluĭ şi o sânţi pre ea.
12 Onóréză pre părintele tĕŭ, şi pre
muma ta, pentru-ca dilele tale să fie
multe pe pămêntul, pre care-l dă ţie
Domnul Dumnedeul tĕŭ.
13 Să nu ucidĭ.
14 Să nu précurvescĭ.
15 Să nu furĭ.
16 Să nu mărturisescĭ mărturie min-
cinósă asupra aprópeluĭ tĕŭ.
17 Să nu poftescĭ casa aprópeluĭ
tĕŭ; să nu poftescĭ femea aprópeluĭ
teŭ, nicĭ servul luĭ, nicĭ serva sa, nicĭ
boul luĭ, nicĭ asinul luĭ, nicĭ nimica din
cele ce *sûnt* ale aprópeluĭ tĕŭ.
18 Şi tot poporul vedea tunetele şi
fulgerile şi sunetul trâmbiţeĭ şi mun-
tele fumegând. Şi poporul vĕdênd *a-
cestea* se cutremura şi sta departe;

19 Şi ḑise cătră Moisi: Vorbesce tu cu
noĭ, şi noĭ vom asculta; şi să nu vorbéscă Dumneḑeŭ cu noĭ, ca nu cumva să murim.
20 Şi Moisi ḑise cătră
popor: Nu vĕ temeţĭ, că Dumneḑeŭ a venit, ca să vĕ cerce pre voĭ, şi ca temerea luĭ să fie între voĭ, ca să nu păcătuiţĭ.
21 Şi poporul sta departe, ér Moisi se apropiă de negura în care *era* Dumneḑeŭ.

Lege despre altar.

22 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Aşa veĭ ḑice fiilor luĭ Israel: Voĭ aţĭ vĕḑut, că eŭ din cer am vorbit cu voĭ.
23 Să nu vĕ faceţĭ voŭĕ *ḑeĭ* afară de mine: ḑeĭ de argint, ḑeĭ de aur să nu faceţĭ voŭĕ.
24 Fă mie altar de pămênt, şi-mĭ sacrifică pe dînsul arderile de tot şi jertfele de mulţumire, oile tale şi boiĭ teĭ. În tot locul oriunde voiŭ aşeḑa amintirea numeluĭ meŭ, voiŭ veni la tine şi te voiŭ binecuvînta.
25 Ér de veĭ face mie altar de pétră, să nu-l zidescĭ din petre cĭoplite; căcĭ, cum veĭ pune ferul teŭ preste dînsul, îl pângărescĭ. Nicĭ să nu te suĭ pe trepte la altarul meŭ, ca să nu se descopere golicĭunea ta.

Legĭ de robie.

21 Şi acestea *sûnt* legile pre cari le veĭ pune înaintea lor:
2 De veĭ cumpĕra rob Ebreŭ, el să-ţĭ servéscă şése anĭ, ér în al şéptelea să ésă el în dar.
3 De va veni
singur, singur să ésă; de *va fi* bărbat al uneĭ femeĭ, şi femea să ésă cu dînsul.
4 De ĭ-a dat luĭ domnul sĕŭ femee, şi-ĭ va naşce luĭ fiĭ saŭ fete, femea şi copiĭ vor fi aĭ stăpânuluĭ sĕŭ, ér el să ésă singur.
5 Şi de va ḑice
servul: Eŭ îmĭ ĭubesc pre domnul meŭ, pre femea mea şi copiiĭ meĭ, nu voesc să es liber;
6 Să-l aducă pre el domnul sĕŭ înaintea judecătorilor; şi să-l pună aprópe de uşă saŭ de stâlp; şi domnul sĕŭ cu o sulă să-ĭ găuriască urechĭa luĭ; şi el să-ĭ servésca în vecĭ.
7 De va vinde care-va fata sa slujnică, ea să nu ésă cum es serviĭ.
8 De
nu va plăcé ea domnuluĭ sĕŭ, după ce o luă de femeă, să o lase să se rĕscumpere; *dară* să nu aĭbă putere să o vîndă la popor străin, după ce ĭ-a fost fără credinţă.
9 Ér de o va
mărita după fiĭul sĕŭ, să facă cu dînsa după dreptul fetelor.
10 *Dară* de va
lua luĭ şi pe alta, atuncĭ el acesteĭa să nu-ĭ împuţineze nimica din hrana eĭ, nicĭ din vestmintele eĭ, nicĭ din petrecerea eĭ.
11 Er dacă el pe aceste
treĭ lucrurĭ nu-le va face, să ésă ea în dar fără argint.

Legĭ în privinţa uciderii.

12 De va lovi cine-va pe altul, şi acesta va muri, acela să se omóre.
13 Er de nu l-a pândit, ci Dumneḑeŭ *l*-a adus supt mână, hotărî-voiŭ ţie loc, unde acesta să fugă.
14 Er de
se va scula care-va din adins în contra aprópeluĭ sĕŭ, spre a-l ucide pre dînsul cu viclenie, lua-veĭ pre acela şi de la altarul meŭ, ca să móră.
15 Şi
cel ce va bate pre părintele sĕŭ, saŭ pre muma sa, acela să se omóre.
16 Şi dacă cine-va fură om, şi-l vinde; saŭ de se va afla în mânele luĭ, acela să se omóre.
17 Cel ce va blestema pre părintele sĕŭ, saŭ pre muma sa, să se omóre.

Legĭ privitóre la vătămarea trupuluĭ.

18 De se vor certa *doĭ* ómenĭ, şi unul va lovi pre cel-l-alt cu pétră saŭ cu pumnul, şi nu va muri, ci *numaĭ* va cădé la pat,
19 De se va scula
lovitul, şi va umbla afară pe toég, cel ce *l*-a lovit să rĕmână nepedepsit, decât numaĭ timpul cât a zăcut şi lécurile le va plăti.
20 Şi de va lovi care-va pe sluga sa saŭ pre slujnica sa cu toégul, de va muri supt mâna luĭ, acesta se va rĕsbuna.
21 Ér de va maĭ trăi una
saŭ doĕ ḑile, nu se va rĕsbuna; căcĭ banul luĭ *este*.
22 De se vor certa bărbaţĭ între sine, şi vor lovi pre o femee grea, şi de va perde ea pruncul eĭ; dară *altă* vătămare nu va fi; aceĭa se vor supune la glóbă, cât va cere-o bărbatul femeeĭ, şi *va hotărî-o* judecătoriĭ.
23 Ér dacă
altă vătămare va fi, se va da viéţă pentru viéţă.
24 Ochĭ pentru ochĭ,
dinte pentru dinte, mână pentru mână, picĭor pentru picĭor,
25 Arsură pentru arsură, rană pentru rană, umflătură pentru umflătură.
26 Er de va lovi care-va ochĭul servuluĭ sĕŭ, saŭ ochĭul serveĭ sale, şi-l va orbi, îl va lăsa pre el liber pentru ochĭul luĭ.
27 Şi de va face să cadă
dintele servuluĭ sĕŭ, saŭ dintele serveĭ sale, el îl va lăsa liber pentru dintele luĭ.
28 De va împunge un taur bărbat saŭ femee, încât să móră, taurul acela se va ucide cu petre, şi carnea luĭ nu se va mânca; ér domnul tauruluĭ *va fi* nevinovat.
29 Er de va fi fost tau-

rul împungĕtor de maĭ 'nainte, şi de
va fi prevĕḑut domnul sĕŭ, şi el nu l-a
păzit, şi *taurul* a ucis bărbat saŭ fe-
mee, taurul cu petre se va ucide, şi
încă şi domnul sĕŭ se va omorî. 30 Ér
de i-se va impune luĭ un preţ de
rescumpĕrare, el de rĕscumpĕrarea vie-
ţeĭ sale va da atâta, cât se va impune
luĭ. 31 Ér de va împunge fecĭor saŭ
fată, judecata se va face după acéstă
lege. 32 Şi de va împunge taurul
serv saŭ servă, să se dea stăpânuluĭ
acestora treĭ-ḑecĭ de siclĭ de argint, şi
taurul se va ucide cu petre.

33 Şi de va deschide care-va grópă,
saŭ de va săpa grópă, şi nu o va a-
coperi, şi de va cădé într'însa boŭ saŭ
asin: 34 Domnul grópeĭ să plătéscă,
dând banĭ stăpânuluĭ lor, şi stârvul va
fi al luĭ.

35 Şi de va împunge taurul cuĭ-va
pre taurul vecinuluĭ, ca acésta să móră,
eĭ vor vinde taurul cel viŭ, şi preţul
îl vor împărţi: vor împărţi şi stârvul.
36 Ér de s'a sciut, că taurul şi maĭ
'nainte a fost împungĕtor, şi domnul
sĕŭ nu l-a păzit, el va da taur pentru
taur, ér stârvul a luĭ va fi.

Legĭ în privinţă jignireĭ proprietăţiĭ aprópeluĭ.

22 De va fura cine-va boŭ saŭ óĭe,
şi o va junghia, saŭ o va vinde,
să plătéscă cincĭ boĭ pentru un boŭ, şi
patru oĭ pentru o óĭe.

2 De se va afla furul spărgênd, şi
fiind lovit, va muri, nu *va fi*, pentru
dînsul *vĕrsare de* sânge. 3 Ér *de se*
va face acésta după rĕsăritul sóreluĭ,
atuncĭ *va fi* pentru dînsul *vĕrsare de*
sânge; *furul* să plătéscă tot; şi de nu
va avé din ce, el să se vîndă pentru
furtul sĕŭ. 4 *Ér* furtul, de se va afla
viŭ încă în mâna luĭ, fie boŭ, fie asin,
fie óĭe, el să-l plătéscă îndoit.

5 De va pasce care-va ţarina saŭ
via *altuĭa*, şi de-ĭ va mâna vita sa, ca
să pască în ţarina altuĭa, acela să plă-
téscă cu cele maĭ bune din ţarina sa,
şi cu ce *este* maĭ bun din via sa.

6 De va eşi foc, care să cuprindă
spinĭ, şi să ardă claĭ de grâŭ tăiat saŭ
încă în spice, saŭ ţarină; cel ce a dat
foc să plătéscă *tóte*.

7 De va da care-va vecinuluĭ sĕŭ
argint saŭ vase spre păstrare, şi acestea
se vor fura din casa luĭ; de se va afla
furul, el să întórcă îndoit. 8 *Ér* de
nu se va afla furul, domnul caseĭ se
va aduce la judecătorĭ, ca să se vadă
daca el n'a pus mâna pe lucrul aprópeluĭ
sĕŭ. 9 In verĭ-ce jalbă de nedreptate,
fie boŭ saŭ asin, saŭ óĭe, saŭ vestmînt
saŭ alt lucru perdut, de care vĕ va
ḑice: Acesta *este* al meŭ; pricina a-
mândurora să vină înaintea judecători-
lor, *şi* acela, pre care judecătoriĭ îl vor
osândi, să plătéscă aprópeluĭ sĕŭ îndoit.

10 De va da care-va aprópeluĭ sĕu
spre păzire asin, saŭ boŭ, saŭ óĭe, saŭ
altă vită, şi ea va muri, saŭ se va
strica, saŭ se va răpi, fără ca nimenea
să fi vĕḑut; 11 Jurămêntul luĭ Dum-
neḑeŭ să fie între amândoĭ, că n'a
pus mâna pe lucrul aprópeluĭ sĕŭ, şi
domnul viteĭ va lua *stârvul*, şi *cel-l-alt*
nu va plăti *nimic*. 12 Ér de s'a furat
din *casa* luĭ, el să plătéscă pre stăpâ-
nul aceluĭa. 13 De va fi fost sfâ-
şiată, să aducă *vita* sfâşiată *de* mărturie,
şi nu va plăti *nimic*.

14 De va lua care-va de la apró-
pele sĕŭ *vită* împrumut, şi ea se va
strica, saŭ va muri, şi stăpânul nu *a*
fost de faţă, *o* va plăti. 15 De faţă
stăpânul *viteĭ fiind* nu va plăti, de *era*
naĭmit, se socotesce preţul tocmit.

16 De va amăgi care-va o fecĭóră,
încă nelogodită, şi se va culca cu dîn-
sa, să o înzestreze, şi să o şi ĭea de
femee. 17 Ér de nu va voi părintele
eĭ să o dea luĭ, el va cumpăni argint
după zestrea fecĭóreĭ.

18 Pre fermăcătóre să nu o lase să
trăéscă.

19 Tot cel-ce se împreună cu vită
să se omóre.

20 Cel-ce jertfesce *altor* ḑeĭ, decât nu-
maĭ luĭ Dumneḑeŭ, să se pérdă de tot.

Legĭ înpotriva asuprireĭ săracilor etc.

21 Pre străin să nu-l strâmtorezĭ,
nicĭ să-l asupreseĭ, că şi voĭ străinĭ aţĭ
fost în pămêntul Egiptuluĭ.

22 Pre nicĭ o vĕduvă să nu o a-
supriţĭ, nicĭ pre un orfan. 23 De-ĭ
veţĭ asupri, şi de vor striga eĭ către
mine, eŭ voiŭ auḑi strigarea lor; 24 Şi
mânia mea se va aprinde, şi pre voĭ vĕ
voiŭ ucide cu sabia, şi femeile vóstre
vor rĕmâné văduve, şi fiiĭ vostri orfanĭ

25 De veĭ împrumuta argint popo-
ruluĭ meŭ, *anume* săraculuĭ de lângă
tine, să nu-ĭ fiĭ luĭ ca un cămătar, şi
nu-i împune camătă. 26 Şi de veĭ
lua amanet vestmîntul aprópeluĭ tĕu,
să-l înapoezĭ până la apusul sóreluĭ;
27 Căcĭ acésta *este* singurul luĭ aco-
peremînt spre a-şĭ *acoperi* pelea sa; în
ce va dormi? Şi va fi când va striga
către mine, eŭ 'l voiŭ asculta pre dîn-
sul, că eŭ *sînt* îndurător.

28 Pre judecătorĭ să nu-ĭ blestemĭ,
şi pre domnitorul poporuluĭ tĕŭ să nu-l
defaĭmĭ.
29 Pârga arieĭ tale, şi ale téscu-
luĭ tĕŭ să nu le întărḑiĭ; pre ântĕiŭ-
născutul dintre fiiĭ teĭ mi-l veĭ da.
30 Aşa să facĭ cu boul tĕŭ *şi* cu oĭa ta;
şépte ḑile vor fi ele cu muma lor, ér
în ḑiŭa a opta mie o veĭ da.
31 Şi voĭ să fiţĭ mie ómenĭ sânţĭ,
şi să nu mâncaţĭ carne sfâşiată de pe
câmpurĭ; la cânĭ să o aruncaţĭ.

Legĭ privitóre la dreptate şi la iubirea aprópeluĭ.

23 Nu ridica strigare mincinósă, şi
să nu daĭ mână cu omul rĕŭ, ca
să fiĭ martur mincinos. 2 Să nu ur-
mezĭ pre ceĭ mulţĭ, spre *a face* rĕŭ; şi
într'o judecată să nu mărturisescĭ, lu-
ându-te după mulţime, aşa ca să abaţĭ
dreptatea. 3 Nicĭ pre cel neavut în
judecata luĭ să nu-l părtinescĭ.
4 De veĭ întâlni boul neamiculuĭ
tĕŭ saŭ asinul sĕŭ rătăcind, adu-i-l a
casă. 5 De veĭ vedé asinul celuĭ ce
te urăsce pre tine, că a căḑut supt sar-
cina sa, ferescе-te ca să nu-l laşĭ sin-
gur, ci-l veĭ sloboḑi şi descurca.
6 Dreptatea săraculuĭ tĕŭ să nu o
abaţĭ în judecata luĭ. 7 De tótă ho-
tărîrea nedréptă depărtéză-te! pre cel
nevinovat şi drept să nu-l facĭ să se
omóre; că nu voiŭ da dreptate celuĭ
rĕŭ. 8 Şi darurĭ să nu ĭeĭ, că daru-
rile orbesc şi pre ceĭ maĭ luminaţĭ, şi
întorc hotărîrile celor dreptĭ.
9 Şi pre străin să nu-l asupreścĭ, că
voĭ sciţĭ inima celuĭ străin, că şi voĭ
străinĭ aţĭ fost în pămêntul Egiptuluĭ.
10 Şése anĭ să semĕnĭ pămêntul tĕŭ,
şi să strângĭ fruptele de pe dînsul.
11 Şi în anul al şéptelea să-l laşĭ să
stea, şi să remână nelucrat, pentru ca
ŋevoĭeşiĭ poporuluĭ tĕŭ să mănânce;
Er ce va maĭ rĕmâné, să mănânce fé-
rele câmpuluĭ. Tot aşa să facĭ tu şi
cu vita ta *şi* cu măslinişul tĕŭ.
12 În şése ḑile să facĭ lucrurile tale,
ér în ḑiŭa a şéptea să te odihnescĭ;
pentru ca boul tĕŭ şi asinul tĕŭ să se
odihnéscă, şi pentru ca fiĭul serveĭ tale
şi străinul să rĕsufle.
13 Luaţĭ aminte la tóte câte am
vorbit voŭĕ; şi numele ḑeilor străinĭ
să nu amintiţĭ, şi să nu se auḑă din
gura vóstră.
14 De treĭ orĭ pe an să sĕrbătorescĭ
mie. 15 Sĕrbătórea azimelor să o pă-
zescĭ; şépte ḑile veĭ mânca azime, după
cum am ordonat ţie, pe timpul luneĭ
Abib *(spicelor noŭĕ)*; pentru că în acea
lună aĭ eşit tu din Egipt; şi înaintea
mea nimenea să nu se arete cu mâna
gólă; 16 Şi sĕrbătórea secerişuluĭ,
pârga munciĭ tale, pre cari aĭ semĕ-
nat-o pe câmp; şi sĕrbătórea culesuluĭ
la sfârşitul anuluĭ, când tu ţĭ-aĭ cules
bucatele tale de pe câmp. 17 De treĭ
orĭ în an tótă partea bărbătéscă a ta
să se arete înaintea Domnuluĭ, Dum-
neḑeuluĭ tĕŭ.
18 Să nu-mĭ aducĭ sângele sacrifi-
cĭuluĭ meŭ cu dospit, nicĭ să rĕmâie
grăsimea sĕrbătóreĭ mele până dimi-
néţă. 19 Pârga fruptelor d'ântĕĭ ale
pămêntuluĭ tĕŭ, să le aducĭ în casa
Domnuluĭ, Dumneḑeuluĭ tĕŭ.
Să nu ferbĭ ĭedul în laptele mu-
meĭ sale.

Dumneḑeŭ făgăduiesce şi poruncesce isgonirea cananiţilor.

20 Écă eŭ trimet ângerul meŭ în-
aintea ta, ca sa te păzéscă pe cale, şi
să te ducă în locul ce ţĭ-am pregătit.
21 Ferescе-te de dînsul, şi ascultă vocea
luĭ, şi nu-l mânia; că el nu va erta
fără-de-legile vóstre; că numele meŭ
într'însul *este.* 22 Ér de veĭ asculta
de vocea luĭ, şi veĭ face tóte câte ḑic
eŭ, eŭ voiŭ fi neamicul neamicilor
teĭ, şi împrotivitor împrotivitorilor teĭ.
23 Căcĭ ângerul meŭ va merge înaintea
ta, şi te va duce în *pămêntul* Amorei-
lor, şi al Heteilor, şi al Ferezeilor, şi
al Caneneilor, şi al Heveilor, şi al Ie-
buseilor; şi-ĭ voiŭ stârpi pre dînşiĭ.
24 Să nu te încbinĭ la ḑeiĭ acestora,
nicĭ să le slujescĭ lor, şi după faptele
lor să nu facĭ; ci să-ĭ sfărâmĭ pre eĭ, şi
stâlpiĭ lor să-ĭ nimicescĭ. 25 Ci voĭ să
vĕ închinaţĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul vos-
tru, şi el va bine-cuvînta pânea ta şi
apa ta; şi eŭ voiŭ depărta bólă din
mijlocul tĕŭ. 26 Nu va fi femee care
să pérdă, nicĭ stérpă în pămêntul tĕŭ,
şi numĕrul ḑilelor tale îĭ voiŭ împlini.
27 Frica mea o voiŭ trimete înaintea
ta, şi voiŭ turbura tot poporul, contra
căruĭa veĭ merge, şi voiŭ face, ca toţĭ
neamiciĭ teĭ să-şĭ întórcă spatele d'i-
naintea ta. 28 Şi voiŭ trimete vespĭ
înaintea ta, cari vor alunga pre Heveĭ
şi pre Cananeĭ şi pre Heteĭ de d'inain-
tea ta. 29 Eŭ nu-ĭ voiŭ alunga pre
eĭ de d'inaintea ta într'un an, ca pă-
mêntul să nu rĕmână deşert, şi ca fére-
le să nu se'mmulţéscă contra ta. 30 *Cu*
încetul cu încetul îĭ voiŭ alunga
de d'inaintea ta, până ce te veĭ în-
mulţi tu, şi veĭ lua ţara în stăpânire.

31 Şi hotarele tale le voiŭ pune de
la Marea-Roşie până la Marea Filiste-
nilor, şi de la deşert până la fluviŭ;
că voiŭ da în mânele vóstre pre lo-
cuitoriĭ aceluĭ pământ, ca tu să-ĭ
alungĭ pre dînşiĭ de d'naintea ta.
32 Să nu facĭ cu dînşiĭ nicĭ cu ḑeiĭ lor
legămînt. 33 Eĭ să nu locuéscă în pă-
mêntul teŭ, ca nu cum-va să te ispitéscă
a pĕcătui contra mea; că de te veĭ în-
china ḑeilor lor, acésta va fi ţie cursă.

Cartea legămîntuluĭ şi jertfa legămîntuluĭ.

24 Şi ḑise luĭ Moisi: Sue-te la Dum-
neḑeŭ, tu şi Aaron şi Nadab şi
Abihu, şi şépte-ḑecĭ dintre ceĭ maĭ bă-
trânĭ aĭ luĭ Israel, şi să vĕ închinaţĭ
de departe; 2 Şi Moisi să se apropie
singur cătră Dumneḑeŭ, ér aceĭa să
nu se apropie, şi nicĭ poporul să nu se
sue cu dînsul.
3 Şi Moisi veni, şi spuse poporuluĭ
tóte cuvintele luĭ Dumneḑeŭ şi tóte le-
gile luĭ; şi tot poporul rĕspunse cu o
gură, ḑicênd: Tóte cuvintele, câte le-a
vorbit Dumneḑeŭ le vom face.
4 Şi Moisi scrise tóte cuvintele luĭ
Dumneḑeŭ: şi sculându-se de diminéţă,
zidi altar supt munte, şi doĭ-spre-
ḑece stâlpĭ, după cele doĕ-spre-ḑece
seminţiĭ ale luĭ Israel.
5 Şi trimese el pre tineriĭ fiilor luĭ
Israel, cari aduseră arderĭ de tot, şi
sacrificară luĭ Iehova boĭ drept sa-
crificiŭ de mulţumire. 6 Şi Moisi luă
jumătate din sânge, şi-*l* puse în stra-
chină, şi jumătate din sânge îl stropi
preste altar. 7 Apoĭ luă cartea legă-
mîntuluĭ, şi o ceti în auḑul poporuluĭ;
şi eĭ ḑiseră: Ţóte câte a vorbit Dum-
neḑeŭ vom face, şi vom asculta. 8 Şi
Moisi luând sângele, stropi preste
popor, şi ḑise: Écă sângele legământu-
luĭ, care-l făcu Iehova cu voĭ după
tóte aceste cuvinte.

Preoţiĭ şi ceĭ şépte-ḑecĭ din ceĭ maĭ bătrânĭ vĕd pe Dumneḑeŭ.

9 Şi se suiră Moisi şi Aaron, Nadab
şi Abihu şi şépte-ḑecĭ din bătrâniĭ luĭ
Israel, 10 Şi vĕḑură pre Dumneḑeul
luĭ Israel; şi supt piciórele luĭ *era* ca
un lucru din safir, lucitor ca însuşĭ
cerul, *când este* senin. 11 Şi el nu-şĭ
atinse mâna sa de ceĭ maĭ aleşĭ aĭ fii-
lor luĭ Israel; Şi eĭ vĕḑură pre Dum-
neḑeŭ, şi mâncară şi bĕură.

Moisi se suie érăşĭ pe munte.

12 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Sue-
te la mine pe munte, şi rĕmâĭ acolo;
şi-ţĭ voiŭ da table de pétră, adecă legea
şi poruncile carĭ eŭ le-am scris, spre
aĭ învĕţa pre eĭ. 13 Atuncĭ Moisi se
sculă cu Iosua, servul sĕŭ: şi Moisi se
sui pe muntele luĭ Dumneḑeŭ; 14 Şi
ḑise cătră bătrânĭ: Remâneţĭ aicĭ până
ce ne vom re'ntórce noĭ la voĭ; şi écă
Aaron şi Hur *sûnt* cu voĭ, ca orĭ-cine
va avé certe să mérgă la eĭ.
15 Şi Moisi se suĭ pe munte, şi un
nŭor acoperi muntele. 16 Şi mări-
rea luĭ Iehova se aşeḑă pe muntele
Sinaĭ, şi nŭorul îl acoperi şése ḑile.
Er in a şéptea ḑi chĭemă pre Moisi din
mijlocul nŭoruluĭ. 17 Şi privirea mă-
rireĭ luĭ Dumneḑeŭ pe vârful munteluĭ
era asemenea unuĭ foc mistuitor în o-
chiĭ fiilor luĭ Israel. 18 Şi Moisi in-
tră în mijlocul nŭoruluĭ, şi se sui pe
munte; şi a fost Moisi pe munte patru-
ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ.

Ordinĭ pentru zidirea cortuluĭ şi pentru uneltele sale.

25 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Spune fiilor luĭ Israel,
ca să-mĭ aducă dar; acel dar al meŭ
îl veţĭ lua de la tot omul, pre care-l
lasă inima *să mi-l dea* bucuros. 3 Şi
acesta *este* darul care veţĭ lua de la
dînşiĭ: Aur si argint şi aramă; 4 Şi
vînăt, purpuriŭ şi carmesin-roşiŭ şi
bis alb şi *pĕr* de capră; 5 Şi peĭ de
berbece roşiţe, şi peĭ de viţel de mare,
şi lemn -de sittim; 6 Oleiŭ pentru
candele, aromate pentru oleĭul ungereĭ,
şi tămâie mirositóre; 7 Petre de onice,
şi petre de înfipt, pentru efod şi pen-
tru peptar. 8 Şi să-mĭ facă mie sanc-
tuar, ca eŭ să locuesc în mijlocul lor.
9 După tóte câte-ţĭ voiŭ arĕta, chi-
pul lăcaşuluĭ şi chipul tuturor vaselor
luĭ, aşa să faceţĭ.

Chivotul.

10 Şi să-mĭ faceţĭ mie chivot *de*
lemn de sittim; lungimea luĭ *să fie* de
doĭ coţĭ şi jumătate, şi laţimea luĭ
de un cot şi jumătate, şi înălţimea luĭ
d'un cot şi jumătate. 11 Şi să-l îm-
bracĭ cu aur curat, pe din lăuntru şi
pe din afară să-l îmbracĭ, şi să facĭ
încadrare de aur pe d'asupra luĭ jur
împrejur. 12 Şi să tornĭ pentru dîn-
sul patru verigĭ de aur, şi *pre aceste*
să le pună la cele patru colţurĭ ale
luĭ; doĕ verigĭ de o parte şi doĕ ve-
rigĭ de cea-l-altă parte a luĭ. 13 Şi
să facĭ drugĭ *din* lemn de sittim, şi
să-ĭ îmbracĭ cu aur; 14 Şi să puĭ dru-
giĭ aceia în verigele cele din laturile

chivotuluĭ, spre a se purta chivotul cu
ele. 15 Şi drugiĭ vor rĕmâné în ve-
rigile chivotuluĭ, şi nu se vor scóte din
ele. 16 Apoĭ să puĭ în chivot măr-
turia, pre care îţĭ voiŭ da-o.

Milostivitorul.

17 Şi să facĭ şi milostivitor *din* aur
curat; lungimea luĭ de doĭ coţĭ şi ju-
mătate, şi lăţimea luĭ de un cot şi ju-
mătate. 18 Şi să facĭ şi doĭ cheru-
bimĭ *de* aur; lucru bătut să facĭ pre
eĭ, din amândoĕ laturile milostivito-
ruluĭ: 19 Şi pre un cherubim să facĭ
la un capĕt, şi pre alt cherubim la alt
capĕt; din milostivitorul să-ĭ facĭ pre
cherubimĭ la amândoĕ capetele luĭ.
20 Şi cherubimiĭ vor fi cu aripele în-
tinse pe de asupra, acoperind cu ari-
pele milostivitorul, avênd feţele lor în-
tórse una cătră alta, ér privirea cheru-
bimilor vor fi spre milostivitor. 21 Şi
milostivitorul, să-l puĭ preste chivot
de asupra, şi în chivot să puĭ mărtu-
ria pre care o voiŭ da ţie. 22 Acolo
mĕ voiŭ întruni cu tine, şi voiŭ vorbi
cu tine de pe milostivitor, din mijlocul
acelor doĭ cherubimĭ, ceĭ de deasupra
chivotuluĭ mărturieĭ, tóte câte voiŭ or-
dona ţie pentru fiiĭ luĭ Israel.

Masa cu pâinile puneriĭ înnainte.

23 Şi să facĭ şi o masă *de* lemn de
sittim; lungimea eĭ *să fie* de doĭ coţĭ,
şi lăţimea eĭ d'un cot, ér înălţimea eĭ
d'un cot şi jumătate. 24 Şi să o îm-
bracĭ cu aur curat, şi să facĭ şi în-
cadrare de aur jur împrejur; 25 Şi
să facĭ împrejurul eĭ şi pervaz, lat de
o palmă; şi peste pervaz să facĭ în-
cadrare de aur jur împrejur. 26 Şi
să facĭ şi patru verigĭ de aur, şi veri-
gele să le puĭ la cele patru colţurĭ,
carĭ *sûnt* la cele patru picĭóre ale eĭ.
27 Şi verigele să fie aprópe de pervaz,
ca să se pună drugiĭ, spre a purta
masa. 28 Şi să facĭ drugĭ *de* lemn
de sittim, şi să le îmbracĭ cu aur, ca
cu ele să se pórte masa. 29 Şi să
facĭ eĭ talere, căţiue, cupe şi urcĭóre,
în carĭ varsă; *din* aur curat să le
facĭ. 30 Şi pe masă să puĭ pâine
de punere înainte, *care să fie* pururea
înaintea mea.

Sfeşnicul.

31 Şi să facĭ un policandru *de* aur
curat, lucru bătut să facĭ policandru,
fusul luĭ, şi ramurile luĭ, şi caliciĭ luĭ,
şi globuleţiĭ luĭ şi florile luĭ să fie din
aceeaşĭ bucată. 32 Şése ramurĭ să
ésă din laturile luĭ, treĭ ramurĭ ale po-
licandruluĭ dintr'o lature, şi treĭ ra-
murĭ ale policandruluĭ din altă lature.
33 Într'o ramură *să fie* treĭ calicĭ în
forma florilor de migdal, *cu* globuleţul
şi *cu* flórea; şi la altă ramură *să fie*
treĭ calicĭ în forma florilor de migdal,
cu globuleţul şi *cu* flórea; aşa *să fie* la
cele şése ramurĭ ce ies din policandru.
34 Şi la policandru *să fie* patru calicĭ
în forma florilor de migdal, *cu* glo-
buleţiĭ lor şi *cu* florile lor. 35 Un
globuleţ *să fie* supt doĕ ramurĭ ce
ies din policandru, şi *alt* globuleţ
să fie supt cele-l-alte doĕ ramurĭ ce
ies din el, şi *al treilea* globuleţ *să fie*
éră-şĭ supt doĕ ramurĭ ce ies din el;
şi tot aşa să fie supt cele şése ramurĭ
ce ies din policandru. 36 Globuleţiĭ
şi ramurile luĭ să fie eşite dintr'însul,
şi tot *policandru să fie* bătut din o bu-
cată, de aur curat. 37 Şi să facĭ luĭ
şi şépte candele; şi aprinḑêndu-le să le
punĭ pre el, ca să lumineze înaintea
luĭ. 38 Şi mucările luĭ şi tigăile luĭ
tóte să fie din aur curat. 39 *Polican-*
drul cu tóte uneltele acestea se va face
*dintr'*un talant de aur curat. Şi veḑĭ
ca *tóte acestea* să *le* facĭ după chipul
ce s'a arĕtat ţie pe munte.

Locaşul cu covóre.

26 Şi locaşul să-l facĭ *din* ḑece co-
vóre *de* in subţire răsucit, de vê-
nât, purpuriŭ şi carmesin-roşiŭ, *cu* che-
rubimĭ în ţesetură alésă. 2 Lungimea
unuĭ covor *să fie* de doĕ-ḑecĭ şi opt
de coţi, şi lăţimea unuĭ covor de patru
coţĭ, tóte covórele să aĭbă aceeaşĭ mă-
sură. 3 Cincĭ covóre să fie prinse
una cu alta, şi *cele-l-alte* cincĭ covóre
să fie prinse una cu alta. 4 Şi să facĭ
chiotorĭ vinete pe marginea unuĭ co-
vor, pe marginea uneĭ împreunărĭ;
aşa să facĭ şi pe marginea covoruluĭ
din urmă, la altă împreunare. 5 Cin-
cĭ-ḑecĭ de chiotorĭ să facĭ la covorul
ântêiŭ, şi cincĭ-ḑecĭ de chiotorĭ să facĭ
la marginea covoruluĭ, care *este* la îm-
preunarea a doué; chiotorile vor veni
în potrivă una cu alta. 6 Şi să facĭ
cincĭ-ḑecĭ de copcĭ de aur, şi cu cop-
cile să împreunezĭ covórele unul cu
altul; aşa va fi locaşul unul.
7 Şi să maĭ facĭ covóre şi *din pĕr*
de capră pentru cort de asupra loca-
şuluĭ; un-spre-ḑece *asemenea* covóre să
facĭ. 8 Lungimea unuĭ covor *să fie*
de treĭ-ḑecĭ de coţĭ, şi lăţimea unuĭ
covor de patru coţĭ; cele un-spre-ḑece
covóre *să aĭbă* aceeaşĭ măsură. 9 Şi

să împreunĭ cincĭ covóre de o parte,
și *cele-l-alte* șése covóre de altă parte
și să îndoiescĭ al șéselea covor în fața
locașuluĭ. 10 Și să facĭ cincĭ-ḑecĭ de
chiotorĭ pe marginea unuĭa din covó-
rele cele din urmă, la împreunare; și
cincĭ-ḑecĭ de chiotorĭ pe marginea co-
voruluĭ al doilea, care se prinde. 11 Și
să facĭ copcĭ cincĭ-ḑecĭ de aramă,
și să puĭ copcile în chiotórele, și să
împreunĭ cortul; și așa va fi unul.
12 Er ceea ce întrece, din covórele cor-
tuluĭ, jumătatea covoruluĭ care întrece,
să acopere partea dinapoĭ a locașuluĭ.
13 Și cotul de la o lature, și cotul de
la cea-l-altă lature din ceea ce va în-
trece din lungimea covórelor cortuluĭ
să fluture la laturile cortuluĭ icĭ și
colo spre a o acoperi.
14 Și să maĭ facĭ preste cort *alt* a-
coperĕmînt *din* peĭ de berbece roșițe,
și *alt* acoperĕmînt *din* peĭ de vițel de
mare, pe de asupra.

Schelele pentru cort.

15 Și pentru locaș să facĭ scândurĭ
din lemn de sittim, puse în picĭóre.
16 Lungimea uneĭ scândurĭ *să fie* de
ḑece coțĭ, și lățimea uneĭ scândurĭ de
un cot și jumătate. 17 Și câte doĕ
urechĭ *să aibă* fie-care scândură, ca una
să se corespundă cu cea-l-altă; așa să
facĭ la tóte scândurile locașuluĭ.
18 Și să facĭ scândurile locașuluĭ,
doĕ-ḑecĭ scândurĭ din partea sudică,
spre méḑă-ḑi. 19 Și să facĭ patru-
ḑecĭ de picĭóre de argint supt cele doĕ-
ḑecĭ de scândurĭ; doĕ picĭóre supt o
scândură, pentru amîndouĕ urechile eĭ;
și doĕ picĭore supt *altă* scândură pen-
tru amândouĕ urechile eĭ. 20 Așa și
de cea-l-altă parte a locașuluĭ despre
méḑă-nópte *să fie* doĕ-ḑecĭ de scân-
durĭ, cu cele patru-ḑecĭ de picĭóre *de*
argint ale lor; 21 Doĕ picĭóre supt
o scândură, și doĕ picĭóre supt altă
scândură. 22 Și în partea din fundul
locașuluĭ despre apus să facĭ șése scân-
durĭ. 23 Și să maĭ facĭ doĕ scândurĭ
în cele doĕ ânghĭurĭ din fundul loca-
șuluĭ. 24 Și să fie înpreunate jos, și
să fie înpreunate sus, și *unite* cu un
cerc; și așa să fie cu amândouĕ, carĭ
aŭ să fie în cele doĕ unghĭurĭ. 25 Și
să fie opt scândurĭ cu picĭórele lor *de*
argint în șése-spre-ḑece picĭóre; doĕ
picĭóre supt o scândură, și doĕ picĭó-
re supt cea-l-altă scândură.

Zăvórele.

26 Și să facĭ zăvóre *de* lemn de sit-
tim, cincĭ pentru scândurile din o la-
ture a locașuluĭ; 27 Și cincĭ zăvóre
pentru scândurile din cea-l-altă lature
a locașuluĭ; și cincĭ zăvóre pentru scân-
durile locașuluĭ din fund spre apus;
28 Și zăvorul de la mijlocul scându-
relor, să ajungă de la un cap la cela-
l-alt. 29 Și scândurile să le îmbracĭ
cu aur și verigele lor să le facĭ *de* aur,
prin carĭ veĭ petrece zăvórele; și ză-
vórele să-le îmbracĭ cu aur.
30 Și așa să-mĭ facĭ locașul după
forma ce țĭ s'a arĕtat pe munte.

Cele doĕ perdele.

31 Și să facĭ perdea vînĕtă, purpu-
rie, carmesin-roșie, și din in subțire
rĕsucit; în țesĕtură alésă să o facĭ cu
cherubim pe dînsa. 32 Și să puĭ pre
dînsa pe patru stâlpĭ de *lemn de* sit-
tim, îmbrăcațĭ cu aur, cârligele lor *de*
aur, *puse* pe patru picĭóre de argint.
33 Și să prinḑĭ perdéŭa de copcĭ, și
chivotul mărturieĭ să-l puĭ în lăuntrul
perdeleĭ, și acea perdea să despartă
vouĕ sânta de sânta sântelor. 34 Și
să puĭ milostivitorul pe chivotul măr-
turieĭ în sânta sântelor. 35 Și masa
să o puĭ afară de perdeŭa, și polican-
drul dinaintea meseĭ în partea despre
améḑi a locașuluĭ, și masa să o puĭ în
partea despre méḑă-nópte.
36 Și la ușa cortuluĭ să facĭ o per-
dea vînătă, purpură, carmesin-roșie, și
din in subțire resucit, broderie alésă.
37 Și perdeleĭ să-ĭ facĭ cincĭ stâlpĭ de
lemn de sittim, și să-ĭ îmbracĭ cu aur,
și cârligele lor *de* aur; și acestora să
le tornĭ cincĭ picĭóre de aramă.

Jertfelnicul pentru arderea de tot.

27 Și să facĭ altar *de* lemn de sittim,
lung de cincĭ coțĭ, și lat de cincĭ
coțĭ: pătrat să fie altarul; și de treĭ
coțĭ înălțimea luĭ. 2 Și să facĭ luĭ
córne în cele patru unghĭurĭ ale luĭ;
córnele luĭ să fie de o bucată cu el, și
să-l îmbracĭ cu aramă. 3 Și să-ĭ facĭ
óle pentru scóterea cenușeĭ, și lopețĭ
și scafe, și furculițe, și tigăĭ pentru
cărbunĭ; tóte uneltele luĭ să le facĭ *de*
aramă. 4 Și să facĭ și un grătar *de*
aramă în forma rețeleĭ, și la grătar să
facĭ patru verigĭ de aramă, la cele pa-
tru unghĭurĭ ale luĭ. 5 Și grătarul
să-l puĭ supt cuprinsul altaruluĭ de jos,
ca grătarul să ajungă până la jumăta-
tea altaruluĭ. 6 Și să facĭ drugĭ al-
taruluĭ, drugĭ *din* lemn de sittim, și
să-le îmbracĭ cu aramă. 7 Și să pe-
trecĭ drugiĭ prin verigĭ, ca drugiĭ să

fie de amândouĕ laturĭ ale altaruluĭ,
pentru a-l purta. 8 Şi să-l facĭ din
scândurĭ; *să fie* scobit; după cum
ţi s'a arĕtat ţie pe munte, aşa să-l
facă.

Despre tindă.

9 Şi locaşuluĭ să-ĭ facĭ curte în par-
tea sudică, despre méḑă-ḑi, perdelele
curţiĭ *din* in subţire rĕsucit, şi lungi-
mea uneĭ laturĭ o sută de coţĭ; 10 Şi
stâlpiĭ eĭ doĕ-ḑecĭ, cu picĭórele lor
de aramă doĕ-ḑecĭ, şi cârligele stâl-
pilor şi beţele *de* argint. 11 Aseme-
nea şi spre laturea despre méḑă-nópte
să aïbă perdele lungime de o sută *de*
coţĭ, cu stâlpii lor doĕ-ḑecĭ, şi cu pi-
cĭórele lor *de* aramă doĕ-ḑecĭ; şi câr-
ligele stâlpilor şi beţele de argint.
12 Lărgimea curţiĭ din laturea despre
apus de cincĭ-ḑecĭ *coţĭ* perdele, cu stâl-
piĭ lor ḑece, şi picĭórele lor ḑece.
13 Şi lărgimea curţiĭ din laturea despre
ost, despre resărit, cincĭ-ḑecĭ de coţĭ.
14 Şi la o parte cincĭ-spre-ḑece per-
dele, *cu* stâlpiĭ lor treĭ, şi *cu* picĭórele
lor treĭ. 15 Şi la cea-l-altă parte
cincĭ-spre-ḑece coţĭ perdele, cu stâlpiĭ
lor treĭ, şi cu picĭórele lor treĭ. 16 Şi
pentru pórta curţiĭ o perdea de douĕ-
ḑecĭ coţĭ, *din* vînĕt, purpuriŭ şi carme-
sin-roşiŭ, şi *din* in subţire rĕsucit, *cu*
stâlpiĭ lor patru, şi *cu* picĭórele lor
patru. 17 Toţĭ stâlpiĭ curţiĭ *să fie*
încinşĭ *cu* verigĭ *de* argint; cârligele
lor *să fie de* argint, şi picĭórele lor *de*
aramă. 18 Lungimea curţiĭ *să fie* de
o sută de coţĭ; şi lărgimea de câte
cincĭ-ḑecĭ de o parte şi de alta; şi înăl-
ţimea de cincĭ coţĭ, şi *să fie de* in rĕ-
sucit, şi picĭórele *stâlpilor de* aramă.
19 Şi tóte uneltele locaşuluĭ pentru tot
servicĭul luĭ, şi toţĭ ţăruşiĭ luĭ, precum
şi toţĭ ţăruşiĭ curţiĭ *să fie de* aramă.

Despre untdelemnul sfânt.

20 Şi tu ordonă fiilor luĭ Israel, ca
să-ţĭ aducă oleiŭ curat din măsline fără
drojdiĭ spre luminare, pentru ca can-
delele să ardă neîncetat. 21 În cor-
tul întruniriĭ afară de perdcŭa, care
spânzură dinaintea mărturieĭ, le va pre-
găti Aaron şi fiiĭ luĭ, ca *să ardă* îna-
intea luĭ Iehova, de cu séră până
diminéţă. *Acésta va fi* lege vecinică
care se va păzi de fiiĭ luĭ Israel întru
neamurile lor.

Alegerea luĭ Aaron şi a fiilor seĭ.

28 Ér tu chĭémă la tine dintre fiiĭ
luĭ Israel pe fratele tĕŭ Aaron,
şi pe fiiĭ seĭ cu dînsul, ca să-mĭ fie
mie preoţĭ: Aaron, Nadab şi Abibu,
Eleazer şi Itamar, fiiĭ luĭ Aaron. 2 Şi
să facĭ luĭ Aaron frateluĭ tĕŭ vest-
minte sânte spre onóre şi spre podóbă.
3 Şi să vorbéscă tuturor bărbaţilor cu
cuget înţelept, *tuturor acelora* pre cari
ĭ-am împlinit eŭ cu spiritul înţelep-
cĭuneĭ, ca să facă vestmintele luĭ Aa-
ron pentru a-l sânţi, ca să-mĭ fie mie
preot.

Înbrăcămintea preoţéscă.

4 Şi acestea *sûnt* vestmintele cari
le vor face: Peptarul, efodul, mantia
şi tunica pestriţă, mitra şi brâul. Aşa
vor face eĭ vestminte sacre luĭ Aaron,
frateluĭ tĕŭ, şi fiilor luĭ, ca să-mĭ fie
mie preot. 5 Şi vor lua aur, vînĕt,
şi purpuriŭ, şi carmesin-roşiu, şi in
subţire.

Efodul.

6 Şi efodul să-l facă *din* aur, *din*
vînĕt, *din* purpur, *din* carmesin-roşiŭ
şi *din* in subţire rĕsucit, ţesătură a-
lésă. 7 El să aïbă doĭ umerarĭ, cari
se vot împreuna la cele doĕ capete,
şi *aşa* va fi împreunat. 8 Şi cingă-
tórea cu care va fi încins, şi care *va*
fi pe de-asupra *efoduluĭ* să fie tot a-
semenea lucrate şi din o bucată cu el:
din aur, vînĕt, purpur, carmesin-roşiŭ
şi *din* in subţire resucit. 9 Şi să ïeĭ
şi doĕ petre onice, şi să sepĭ pe dîn-
sele numele fiilor luĭ Israel: 10 Şése
din numele lor pe o pétră, şi numele
celor-l-alţĭ şése pe cea-l-altă pétră după
rândul nascereĭ lor. 11 Lucru de
pétră, *de* sĕpătură de pecete, să sepĭ
pe douĕ petre numele fiilor luĭ Israel,
şi în legăturĭ de aur să le încasezĭ.
12 Şi aceste douĕ petre să le puĭ pe
umeriĭ efoduluĭ, *ca ele să fie* petre de
amintire pentru fiiĭ luĭ Israel; şi Aaron
va purta numele lor înaintea luĭ Dum-
neḑeŭ pe amândŭoĭ umeriĭ seĭ spre a-
mintirea *lor*. 13 Şi să facĭ ferecările
de aur; 14 Şi douĕ lanţurĭ *de* aur
curat; fă-le pre acestea în forma sfóreĭ,
lucru împletit, şi pre aceste lanţurĭ
împletite pune-le în ferecărĭ.

Engolpionul.

15 Şi să facĭ şi peptarul judecăţeĭ;
ţesătură alésă, ca şi ţesătura efoduluĭ
să-l facĭ pre el; *din* aur, vînĕt, *din*
purpur, carmesin-roşiŭ, şi *din* in sub
ţire rĕsucit. 16 Să fie pătrat *şi* du-
blu, şi *să aïbă* lungimea de o palmă,
şi lăţimea de o palmă. 17 Şi să umpli

plinul sĕŭ cu petre *prețióse;* patru șire
de petre; *În ânteĭul* șir *vor fi*: Un sar-
don, un topaz și un smaragd; *acesta*
să fie șirul ântĕiŭ; 18 Și într'al doi-
lea șir: Un carbuncul, un safir și un
diamant. 19 In al treilea șir: Un li-
ghirion, și un agat, și un ametist. Și'n
al patrulea șir: 20 Un chrisolit, un
onichin și un ĭaspide; aceste în legă-
turĭ de aur se vor încasa. 21 Și pe-
trele acestea să fie în numĕr de doĕ-
spre-ḑece, după numele fiilor luĭ Israel,
sĕpat *ca* sĕpătura de pecete, fie-care
cu numele sĕŭ, după cele doĕ-spre-
ḑece semințiĭ. 22 Și să facĭ la pep-
tar lanțurile, în forma sfóreĭ, lucru îm-
pletit *din* aur curat. 23 Și să maĭ
facĭ peptaruluĭ doĕ verigĭ de aur,
și aceste doĕ verigĭ să le puĭ la cele
doĕ colțurĭ ale peptaruluĭ. 24 Și
pre cele doĕ *lanțurĭ* de aur împle-
tite să le prinḑĭ de cele doĕ verigĭ
din colțurile peptaruluĭ. 25 Și *cele-*
l-alte doĕ capete ale celor două *lan-*
țurĭ împletite să le prinḑĭ de cele doĕ
sponcĭ, și să *le* puĭ preste umeriĭ efo-
duluĭ, în partea de dinainte. 26 Și
să maĭ facĭ doĕ verigĭ de aur, și să
le puĭ la *cele-l-alte doĕ* colțurĭ *de jos*
ale peptaruluĭ, la marginea luĭ, care
este din lăuntru, despre efod. 27 Și
să maĭ facĭ doĕ verigĭ de aur, și să
le puĭ la ceĭ doĭ umerarĭ ale efodu-
luĭ, de desupt, în partea anterióră a
luĭ, tocmaĭ în locul unde acestea se
îmbină, deasupra de brîul efoduluĭ.
28 Și peptarul cu verigele luĭ îl vor
lega cu sfóră vînĕtă de verigele efo-
duluĭ, ca să stea țapăn deasupra cin-
gătóreĭ efoduluĭ, încât peptarul să nu
se misce de pe efod. 29 Și așa va
purta Aaron numele fiilor luĭ Israel
pe peptarul judecățeĭ, deasupra inimeĭ
sale, când va intra în sanctuar, spre
amintire vecĭnică înaintea luĭ Dum-
neḑeŭ.
30 Și să puĭ în peptarul judecățeĭ
Urim și Tumim, carĭ să fie deasupra
inimeĭ luĭ Aaron, când va întra el îna-
intea luĭ Iehova; și așa Aaron va pur-
ta ne'ncetat judecata fiilor luĭ Israel
pe inima sa, înaintea luĭ Dumneḑeŭ.

Mantia vînĕtă.

31 Și să facĭ mantia de supt efod
tot vînĕtă. 32 Și acésta la mijloc să
aibă gură, pentru intrarea capuluĭ, și
o tivitură să fie împrejur; lucru țesut,
ca gura uneĭ platoșe să fie, ca să nu
se rupă. 33 Și pe marginea luĭ să
facĭ róde *în* vînĕt, purpur, carmesin-
roșiŭ, pe marginea luĭ jur împrejur, și
printr'acestea clopoțeĭ de aur jur îm-
prejur; 34 *Încât să fie* un clopoțel
de aur și o rodie, un clopoțel de aur
și o rodie, pe marginea mantieĭ jur îm-
prejur. 35 Și Aaron se va îmbrăca
cu dînsul la serviciŭ, ca sunetul luĭ să
se audă, când va intra în sanctuar,
înaintea luĭ Dumneḑeŭ, și când va eși;
ca să nu móră.

Tabla de la frunte.

36 Și să facĭ și o placă *de* aur cu-
rat, și să sepĭ pe dînsa *cu* sĕpătura
de pecete: SÂNȚIRE LUĬ IEHOVA!
37 Și acésta să o legĭ de sfóră vînĕtă,
și va fi la mitră; în partea d'inaintea
mitreĭ să fie. 38 Și va fi pe fruntea
luĭ Aaron; și Aaron va purta păcatele
lucrurilor sânte, pre carĭ fiiĭ luĭ Israel
le vor fi sânțit în tóte darurile lor; și
va fi pe fruntea luĭ tot-dé-una, ca să-ĭ
facă plăcuțĭ înaintea luĭ Iehova.

Tunica, mitra, cingătórea și nădragiĭ.

39 Și să țeșĭ și tunica *din* in sub-
țire; și mitra să o facĭ *din* in subțire;
și cingătórea să o facĭ broderie alésă.
40 Și să facĭ fiilor luĭ Aaron tu-
nice, și să facĭ pentru dînșiĭ cingătorĭ,
și să facĭ pentru dînșiĭ mitre, spre o-
nóre și spre podóbă. 41 Și să îm-
bracĭ *cu acestea*, pre fratele tĕŭ Aaron
și pre fiiĭ luĭ împreună cu dînsul; și
să ungĭ pre eĭ; și să le umpli mâinele
lor; și să-ĭ sfintescĭ pre eĭ, ca să-mĭ
fie mie preoțĭ. 42 Și să facĭ lor pul-
pane de in, carĭ să lĭ acopere golicĭu-
nea corpuluĭ *lor*, și carĭ să fie de suptul
cópselor până în sus de glesne. 43 Și
cu ele vor fi îmbrăcațĭ Aaron și fiiĭ
luĭ, când vor intra eĭ în cortul întru-
nireĭ, saŭ când se vor apropia de altar,
spre a face serviciŭ în sanctuar; ca nu
cum-va purtând pĕcatul *óre-căreĭ inti-*
națiunĭ, să móră. *Acésta va fi* lege ve-
cinică pentru *Aaron* și pentru seminția
luĭ după dînsul.

Sfințirea preoților și a altaruluĭ.

29 Și acésta *este* cea-ce veĭ face lor,
când îĭ veĭ sânți pre eĭ, ca să fie
mie preoțĭ: Ĭea un vițel dintre vite,
și doĭ berbecĭ fără cusur; 2 Și pânĭ
nedospite, și turte nedospite, frămân-
tate cu oleĭŭ; și plăcinte nedospite,
unse cu oleĭŭ; acestea să le facĭ *din*
flórea făineĭ de grăŭ; 3 Și punĕndu-
le într'un paner, adă-le în paner cu
vițelul și cu ceĭ doĭ berbecĭ; 4 A-
poĭ adă pre Aaron și pre fiiĭ seĭ la ușa

cortuluĭ întruniereĭ, şi spală-ĭ cu apă;
5 Şi ĭea vestmintele, şi îmbracă pre
Aaron cu tunica şi cu mantia efodu-
luĭ, şi cu efodul şi cu peptarul; şi-l
încinge cu cingătórea efoduluĭ. 6 A-
poĭ pune pe capul luĭ mitra, şi preste
mitră diadema sântă. 7 Şi ĭea oleĭul
ungereĭ, şi-l tórnă pe capul luĭ, şi-l unge
pre el.
8 Dup'acea să aducĭ pre fiiĭ luĭ, şi
să-ĭ îmbracĭ cu tunicele. 9 Şi încin-
gêndu-ĭ pre eĭ cu cingătorĭ, pre Aaron
şi pre fiiĭ luĭ, *pe capul* lor să puĭ mi-
trele; ca preoţia să fie între eĭ prin
lege vecĭnică. Şi ast-fel veĭ sânţi pre
Aaron şi pre fiiĭ seĭ.
10 Şi să aducĭ viţelul înaintea cor-
tuluĭ întruniereĭ, şi Aaron şi fiiĭ seĭ să-
şĭ pună mânele lor pe capul viţeluluĭ.
11 Şi să junghiĭ viţelul înaintea luĭ
Dumnêḑeŭ *la* uşa cortuluĭ de întrunire.
12 Şi luând din sângele viţeluluĭ cu
ḑegetul tĕŭ, să puĭ pe córnele altaru-
luĭ, şi cel-l-alt sânge să-l verşĭ la pi-
cĭórele altaruluĭ. 13 Şi să ĭeĭ tótă
grăsĭmea care acopere măruntaele, şi
prapurul ficatuluĭ, şi amândoĭ rănun-
chiĭ cu grăsimea lor şi aprinde-le pe
altar.
14 Şi carnea viţeluluĭ, pelea şi ba-
lega să le arḑĭ cu foc afară din ta-
bĕră; jertfă pentru pĕcat *este*.
15 Şi să ĭeĭ şi pre unul din berbe-
cĭ; şi Aaron şi fiiĭ seĭ să-şĭ pună mâ-
nele lor pe capul berbeceluĭ. 16 Şi
să înjunghiĭ berbecele, şi luând sân-
gele luĭ, să-l stropescĭ pe altar jur îm-
prejur. 17 Apoĭ să taĭ berbecele în
bucăţĭ, şi să-ĭ spelĭ măruntaele şi pi-
cĭórele luĭ *cu apă*, şi să *le* puĭ lângă
cele-l-alte bucăţĭ, şi preste capul luĭ.
18 Şi aprinde acest berbece întreg pe
altar; *că* ardere de tot *este* luĭ Dum-
neḑeŭ, miros plăcut, sacrificiŭ cu foc
luĭ Dumneḑeŭ.
19 Apoĭ să ĭeĭ şi pre al doilea ber-
bece, după ce Aaron şi fiiĭ luĭ îşĭ vor
pune mânele lor pe capul berbeceluĭ;
20 Şi să înjunghiĭ berbecele, şi luând
din sângele luĭ să puĭ pe mólele ure-
cheĭ drepte a luĭ Aaron, şi pe mólele
urecheĭ drepte a fiilor seĭ, şi pe dege-
tul gros al mâneĭ drepte a lor, şi pe
degetul cel mare al picĭoruluĭ drept
al lor, şi cu *cel-l-alt* sânge să stropescĭ
preste altar jur împrejur. 21 Şi lu-
ând din sângele ce *este* pe altar, şi din
oleĭul ungereĭ, să stropescĭ pre Aaron
şi vestmintele luĭ, şi pre fiiĭ luĭ, şi
vestmintele fiilor luĭ cu dînsul; şi *ast-
fel* se va sânţi el şi vestmintele luĭ,
precum şi fiiĭ luĭ şi vestmintele fiilor
luĭ cu dînsul. 22 Dup'acea să ĭeĭ gră-
simea din berbece, şi códa luĭ, şi gră-
simea care acopere măruntaele, şi pra-
purul ficatuluĭ, şi amândŭoĭ rănunchiĭ
cu grăsimea de preste dînşiĭ, şi spata
dréptă; că acesta *este* berbecele de con-
sacrare. 23 Şi din panerul cel cu a-
zime ce *este* înaintea luĭ Dumneḑeŭ,
să maĭ ĭeĭ şi o pâne, o turtă de oleiŭ
şi o plăcintă; 24 Şi pre tóte acestea
să le puĭ în mânele luĭ Aaron, şi în
mânele fiilor luĭ, şi să le miscĭ în cóce
şi în colo *drept* dar legănat înaintea
luĭ Dumneḑeŭ. 25 Şi luându-le din
mânele lor, să *le* aprinḑĭ pe altar, de-
asupra ardereĭ de tot, întru miros plă-
cut luĭ Dumneḑeŭ; sacrificiŭ cu foc luĭ
Dumneḑeŭ *este* acesta. 26 Şi să ĭeĭ
şi peptul berbeceluĭ de consacrare, ca-
rele *este* pentru Aaron, şi după ce-l
veĭ legăna *drept* dar legănat înaintea
luĭ Dumneḑeŭ, va fi partea ta. 27 Şi
veĭ sânţi peptul legănat şi spata ridi-
cată, care s'a legănat şi s'a ridicat din
berbecele de consacrare, care *este* pen-
tru Aaron şi pentru fiiĭ luĭ. 28 Şi
acesta prin lege vecĭnică vor fi ale luĭ
Aaron şi ale fiilor seĭ, de la fiiĭ luĭ
Israel; că *este* dar ridicat; şi darul
redicat, pre care l-aŭ adus fiiĭ luĭ Is-
rael din sacrificiile lor de bucurie, a-
cel dar ridicat se cade să fie a luĭ
Dumneḑeŭ.
29 Şi vestmintele sacre ale luĭ Aa-
ron vor fi după dînsul ale fiilor luĭ,
ca eĭ într'însele să se ungă; şi în ele
să se sânţéscă. 30 Şépte ḑile se va
îmbrăca cu ele acela dintre fiiĭ luĭ,
care va urma archiereŭ în locul luĭ,
şi carele va intra în cortul întrunireĭ,
ca să servéscă în sanctuar. 31 Apoĭ
luând berbecele de consacrare, carnea
luĭ să o férbă în loc sânt. 32 Şi
Aaron şi fiiĭ luĭ să mănânce carnea
acestuĭ berbece, şi pânea cea din pa-
ner, *la* uşa cortuluĭ întrunireĭ. 33 Eĭ
le vor mânca pre acestea, prin carĭ s'a
făcut ispăşenia, pentru a-ĭ sacra *şi* a-ĭ
sânţi. Şi altul *dintrînsele* să nu mă-
nânce, că *sûnt* sânte. 34 Şi de va
remâné ce-va din acéstă carne a con-
sacrăreĭ şi din pâĭne până a doua ḑi,
rĕmăşiţa o veĭ arde cu foc; acésta nu
se va mânca, că lucru sânt *este*.
35 Şi veĭ face cu Aaron şi cu fiiĭ
luĭ, după cum am ordonat ţie; şépte
ḑile veĭ sânţi pre eĭ. 36 Şi ḑilnic veĭ
maĭ sacrifica şi un viţel ca jertfă de
ispăşire, şi veĭ curăţi altarul, făcênd
ispăşire pentru el, şi-l veĭ unge, ca să-l

sfintescĭ. 37 Șépte ḑile veĭ face is-
pășirea pentru altar, și-l veĭ sânți pre
el; și așa altarul va fi lucru pré sânt:
tot cel ce se va atinge de altar, sânt
să fie.

Jertfa ḑilnică.

38 Și acésta *este ceea* ce veĭ sacri-
fica tu pe altar: doĭ mieĭ de câte un
an veĭ aduce tu în fiecare ḑi neîncetat:
39 Pre un miel îl veĭ sacrifica dimi-
néța, și pre al doĭlea miel îl veĭ sacri-
fica între amândoĕ serile; 40 Și *veĭ
pune* a ḑecea parte din efa din flórea
făineĭ, frământată cu a patra parte din
un hin de olei curat; și *ca* prinos, vin
a patra parte din un hin, pentru un
miel. 41 Și pre al doĭlea miel îl veĭ
sacrifica intre amândoĕ serile; și veĭ
urma cu dînsul ca cu darul de pâine
diminéța și *ca* cu prinosul turnător de
vin, întru miros plăcut, sacrificiŭ cu
foc luĭ Iehova. 42 *Acésta va fi* ardere
de tot necurmată și vecĭnică întru né-
murile vóstre, *la* pórta cortuluĭ întru-
nireĭ, înaintea luĭ Iehova, unde eŭ mĕ
voiŭ întruni cu voĭ, spre a-țĭ vorbi ție
acolo. 43 Acolo mĕ voiŭ întruni cu
fiiĭ luĭ Israel, și *locul acela* se va sânți
de mărirea mea. 44 Și voiŭ sânți
cortul întruniriĭ și altarul; și pre Aa-
ron și pre fiiĭ luĭ îĭ voiŭ sânți, ca să fie
mie preoțĭ. 45 Și voiŭ locui în mij-
locul fiilor luĭ Israel, și voiŭ fi lor
Dumneḑeŭ; 46 Și eĭ vor cunósce că
eŭ *sûnt* Domnul Dumneḑeul lor, carele
ĭ-am scos pre dînșiĭ din pămêntul E-
giptuluĭ, ca să locuesc în mijlocul lor.
Eŭ *sûnt* Domnul Dumneḑeul lor.

Altarul tămâieriĭ.

30 Și să facĭ și altar pentru ardere
de tămâiă; *din* lemn de sittim să-l
facĭ. 2 Lungimea luĭ *să fie de* un cot,
și lățimea luĭ de un cot; pătrat să fie;
și înălțimea luĭ de doĭ coțĭ; și cór-
nele luĭ *să fie trase* din el. 3 Și să-l
îmbracĭ cu aur curat, atât acoperișul
luĭ deasupra, cât și laturile luĭ jur îm-
prejur, și córnele luĭ; și să-ĭ facĭ și
încadrare de aur jur împrejur. 4 Și
să-ĭ facĭ doĕ verigĭ de aur supt în-
cadrare, la doĕ din laturile sale, în
cele doĕ unghiurĭ, ca să servéscă pen-
tru a petrece prin ele drugĭ, cu carĭ
se va purta. 5 Și să facĭ și drugiĭ
din lemn *de* sittim, și să-ĭ îmbracĭ cu
aur. 6 Și să-l puĭ d'inantea perdeleĭ
ce *este* înaintea chivotuluĭ de mărturie,
în fața milostivitoruluĭ, carele *este* de
asupra mărturieĭ, unde mĕ voiŭ întruni
cu tine. 7 Și Aaron va aprinde peste
dînsul tămâie aromatică în tóte dimi-
nețele, când va pregăti el candelele.
8 Și între amândoĕ serile, când Aaron
va aprinde candelele, va tămâia; să
fie tămâiere neîncetată pururea înain-
tea Domnuluĭ, întru némurile vóstre.
9 Preste dînsul să nu aducețĭ alt-fel
de tămâie, nicĭ ardere de tot, nicĭ dar
de pâne, și nicĭ prinos de turnare să
nu vĕrsațĭ preste dînsul. 10 Ci nu-
maĭ ispărire va face Aaron preste cór-
nele acestuĭa o dată pe an. Ispășirea
o va face el preste acest *altar* în tot
anul o dată, întru generațiunile vóstre,
cu sângele sacrificiuluĭ de ispășire pĕ-
catalor. Pré sânt luĭ Dumneḑeŭ *va fi*
acésta.

Contribuțiile pentru sanctuar.

11 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 12 Când tu veĭ face după nu-
mĕrul lor numĕrarea fiilor luĭ Israel,
fiecare va da luĭ Dumneḑeŭ rescum-
pĕrarea pentru sufletul sĕŭ, când îĭ veĭ
numĕra pre eĭ, ca să nu fie nicĭ o plagă,
când îĭ veĭ numĕra pre eĭ. 13 Acésta
vor da: fiecare, care va trece prin nu-
mĕrare, *va da* o jumătate de siclu, du-
pă siclul sanctuaruluĭ; siclul *are* doĕ-
ḑecĭ de ghere. O jumătate de siclu *va
fi* prinosul luĭ Dumneḑeŭ. 14 Fiecare
carele va trece prin numĕrare, de doĕ-
ḑecĭ de anĭ și maĭ sus, va da dar luĭ
Dumneḑeŭ. 15 Avutul nu va da maĭ
mult, nicĭ saracul maĭ puțin de o ju-
mătate de siclu, când vețĭ face dar luĭ
Dumneḑeŭ pentru ispășirea sufletelor
vóstre. 16 Și veĭ lua acel argint de
ispășire, și-l veĭ da pentru lucrul cor-
tuluĭ întruniriĭ, și va fi fiilor luĭ Israel
spre amintire luĭ Iehova pentru ispă-
șirea sufletelor vóstre.

Lighénul de aramă.

17 Și Dumneḑeŭ *maĭ* vorbi luĭ Moisi,
ḑicênd: 18 Să maĭ facĭ și un lighén
de aramă, și piciorul luĭ *de* aramă,
pentru spălat, și să-l puie între cortul
întruniriĭ și între altar, și să tórne apă
într'însul. 19 Și Aaron și fiiĭ luĭ îșĭ
vor spăla dintr'însul mânele și picĭó-
rele lor. 20 Când vor intra eĭ în cor-
tul întruniriĭ, se vor spăla cu apă, ca
să nu móră; saŭ când se vor apropia
de altar, ca să servéscă, ca să facă să
ardă *vre-un* sacrificiŭ cu foc luĭ Dum-
neḑeŭ. 21 Și-șĭ vor spăla mânele și
picĭórele lor, ca să nu móră. Acésta
va fi lor lege vecĭnică, luĭ Aaron și
seminţieĭ luĭ în generațiunile lor.

Oleiul ungereĭ.

22 Şi Iehova *maĭ* vorbi luĭ Moisi,
ḑicênd: 23 Şi să ĭeĭ aromate de cele
maĭ alese, smirna cea maĭ curată cincĭ
sute *sicli*, şi scorţişóră mirositóre pe
jumătate atâta, doě sute cincĭ-ḑecĭ
sicli, şi trestie mirositóre doě sute
cincĭ-ḑecĭ *siclĭĭ*; 24 Şi casia cincĭ sute
sicli, după siclul sanctuaruluĭ; şi oleiŭ
de maslinĭ un hin. 25 Şi să facĭ dintr'a-
cestea oleiŭ pentru ungerea sacră, unsóre
amestecetă după meşteşugul făcătorilor
de mir. 26 Oleĭul ungereĭ sacre va fi
acesta. Şi să ungĭ cu dînsul cortul în-
truniriĭ şi chivotul mărturieĭ; 27 Şi
masa cu tóte uneltele eĭ, şi polican-
drul cu tóte uneltele luĭ, şi altarul tă-
măĭereĭ; 28 Şi altarul de arderĭ de
tot cu tóte uneltele luĭ, şi spălătorul
cu piciorul luĭ. 29 Şi sânţesce-le pre
acestea, ca să fie pré sânte; tot ce se
va atinge de dînsele sânt să fie. 30 A-
semenea să ungĭ şi pre Aaron şi pre fiiĭ
seĭ, să-ĭ sânţescĭ pre eĭ, ca să fie mie
preoţĭ. 31 Şi să vorbescĭ fiilor luĭ Is-
rael, ḑicênd; Acésta va fi mie oleiŭ de
ungere sacră întru némurile vóstre.
32 Nicĭ un corp de om să nu se ungă
cu *dînsul*, şi nicĭ după amestecătura
sa să nu faceţĭ alta asemenea; *că*
acésta *este lucru* sacru; va fi voüě sfin-
ţenie! 33 Verĭ-cine va face amestecă-
tură asemenea, saŭ cine va da dintr'în-
sul altuĭa, stârpise-va din poporul sěŭ.

Tămăierea.

34 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Ĭé a-
romate: Stacte şi onice, şi halvan,
aromate, şi tămâiă curată, *din* totul în
greutate d'o potrivă. 35 Şi dintr'a-
ceste să pregătescĭ tămâie, amestecă-
tură aromatică, *făcută* după arta făcă-
torilor de mir; punênd sare, *ca să fie*
curată *şi* sântă. 36 Şi *dintr'acestea*
veĭ pisa měrunt, şi dintr'însele veĭ pune
d'naintea mărturieĭ în cortul întruni-
reĭ, unde mě voiŭ întruni cu tine. Pré
sânt va fi voüě. 37 Şi tămâia, după
amestecătura acesta să nu vě faceţĭ;
acésta va fi ţie sânt luĭ Dumneḑeŭ.
38 Verĭ-cine va face ca acéstea, ca să
mirόse, stârpi-se-va din poporul sěŭ.

Rânduirea meşteşugarilor Besaleel şi Aholiab.

31 Şi Dumneḑeŭ vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Veḑĭ, eŭ anume am chĭe-
mat pre Besaleel, fiul luĭ Uri, fiul luĭ Hur,
din seminţia luĭ Iuda; 3 Şi-l umpluĭ
cu spiritul luĭ Dumneḑeŭ, cu înţelep-
cĭune, cu iscusinţă, cu sciinţă şi cu tot
felul de dibăcie. 4 Ca să născosέscă
planurĭ spre a lucra în aur, în argint
şi în aramă, 5 A sculpta în petre şi
a *le* lega, a tăia lemne, *şi* tot *felul* de
lucru a lucra. 6 Şi écă ĭ-am maĭ dat
luĭ pre Aholiab, fiul luĭ Ahisamac, din
seminţia luĭ Dan; şi iscusinţă am pus
în tot omul cu cuget înţelept, ca eĭ
tóte acelea să le facă câte am ordonat
ţie. 7 Cortul întruniriĭ şi chivotul
mărturieĭ, milostivitorul de deasupra
acesteĭa, şi tóte uneltele cortuluĭ;
8 Şi masa cu tóte uneltele eĭ, şi poli-
candrul cel *din aur* curat cu tóte unel-
tele luĭ, şi altarul tămăĭereĭ; 9 Şi
altarul de arderĭ de tot cu tóte unel-
tele luĭ, şi spălătorul cu piciorul luĭ;
10 Şi vestmintele de serviciŭ, şi vest-
mintele sacre ale archiereuluĭ Aaron,
şi vestmintele fiilor seĭ de preoţie.
11 Şi oleĭul ungereĭ şi tămâia aroma-
tică pentru sanctuar; să le facă aşa,
cum ţĭ-am ordonat ţie.

Serbarea Sabatuluĭ.

12 Şi Dumneḑeŭ *maĭ* vorbi luĭ Moi-
si, ḑicênd: 13 Şi tu vorbesce fiilor
luĭ Israel, ḑicênd: Cu adevěrat, păziţĭ
sabatele mele, că acestea *sûnt* semne
între mine şi 'ntre voĭ în generaţiu-
nile vóstre; ca voĭ să sciţĭ, că eŭ *sûnt*
Dumneḑeŭ care vě sânţesc pre voĭ.
14 Păziţĭ dară sabatul! că el trebuie
să vě fie sânt voüě: Verĭ-cine-l va spur-
ca, se va omorî; cine va face într'acea
ḑi vr'un lucru, stârpi-se-va sufletul a-
cela din poporul sěŭ. 15 Şése ḑile
se va lucra, şi în a şéptea *ḑi este* sa-
batul, *ḑi* de odihnă, sântă luĭ Dumne-
ḑeŭ. Cine va face vr'un lucru în ḑiŭa
sabatuluĭ se va omorî negreşit. 16 Aşa
fiiĭ luĭ Israel să ţie sabatul, ser-
bând sabatul în generaţiunile lor, *prin*
legămînt vecĭnic. 17 Acesta între
mine ş'între fiiĭ luĭ Israel *este* semn
vecinic; căcĭ *în* şése ḑile făcu Dum-
neḑeŭ cerul şi pămêntul, şi într'a şép-
tea ḑi se odihni şi s'a desfătat.

Tablele legeĭ.

18 Şi *Domnul*, după ce sfârşi vor-
birea cu Moisi pe muntele Sinaĭ, ĭĭ
dede cele doě table ale mărturieĭ,
table de pétră scrise cu degetul luĭ
Dumneḑeŭ.

Viţelul de aur.

32 Şi poporul veḑênd, că Moisi în-
târḑia fórte de a se pogorî de pe
munte, se adună poporul împrejurul

luĭ Aaron, şi-ĭ ḑise: Şcólă-te! fă-ne ḑeĭ,
carĭ să mérgă înaintea nóstră; că ce
s'a întâmplat cu acel om, cu Moisi,
care ne-a scos pre noĭ din pământul
Egiptuluĭ, nu scim. 2 Şi Aaron le
rĕspunse: Scóteţĭ cerceiĭ de aur, carĭ
sûnt în urechile femeelor vóstre *şi* a
fiilor vostri şi a fetelor vóstre, şi-ĭ a-
duceţĭ la mine! 3 Şi tot poporul scóse
toţĭ cerceiĭ ceĭ de aur, carĭ eraŭ în
urechĭle lor, şi-ĭ aduseră luĭ Aaron;
4 Luându-ĭ din mânele lor, dându-ĭ cu
dalta formă, le făcu lor un viţel tur-
nat. Şi eĭ ḑiseră: Acestia *sûnt* ḑeiĭ teĭ,
o Israele! carĭ te-aŭ scos pre tine din
pământul Egiptuluĭ. 5 *Acésta* vĕḑênd
Aaron, zidi altar înaintea luĭ, şi Aaron
strigă, ḑicênd: Serbătóre luĭ Iehova
este mâne! 6 Şi eĭ se sculară a doa
ḑi de diminéţă, şi sacrificară arderĭ de
tot, şi aduseră jertfa de mulţumire; şi
poporul se puse la mâncare şi bĕutură,
şi se sculară să jóce.
7 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Scólă,
şi pogóră-te, că poporul tĕŭ, pre care
tu l-aĭ scos din pământul Egiptuluĭ,
s'a stricat. 8 Eĭ curând fórte s'aŭ
abătut de la calea, care le-am fost po-
runcit eŭ; eĭ îşĭ făcură viţel turnat,
şi se închinară înaintea luĭ, şi-ĭ sacri-
ficară, şi-ĭ ḑiseră: Acestia, o Israele!
sûnt ḑeiĭ teĭ, carĭ te-aŭ scos pre tine
din pământul Egiptuluĭ! 9 Şi Dum-
neḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Eŭ vĕd acest po-
por, şi écă, *este* popor încăpăţânat.
10 Acum lasă-mĕ, ca mânia mea să se
aprindă asupra lor, şi să-ĭ mistuesc pre
dînşiĭ; ér pre tine te voiŭ face naţiune
mare.
11 Atuncĭa Moisi se rugă Domnu-
luĭ, Dumneḑeuluĭ sĕŭ, şi ḑise: Pentru
ce, Dómne, se aprinde mânia ta asupra
poporuluĭ tĕŭ, pre care tu l-aĭ scos din
pământul Egiptuluĭ cu putere mare şi
cu mâna tare? 12 Pentru ce Egip-
teniĭ să vorbéscă şi să ḑică: Spre ne-
norocirea lor ĭ-a scos pre eĭ, ca să-ĭ
omóre prin acestĭ munţĭ, şi să-ĭ pérdă
de pe faţa pământuluĭ? Intórce-te de
la aprinderea mânieĭ tale, şi îmblân-
ḑesce-te de acest rĕŭ, *ce cugeţĭ* popo-
ruluĭ teŭ; 13 Adu-ţĭ aminte de A-
braam şi de Isaac şi de Israel, serviĭ
teĭ, cărora tu le-aĭ jurat pe tine însu-ţĭ,
şi le-aĭ promis: Eŭ voiŭ îmmulţi se-
minţia vóstră ca stelele ceruluĭ; şi tot
pământul acesta pre care l-am promis,
îl voiŭ da seminţieĭ vóstre, ca să-*l*
moştenéscă în vecĭ. 14 Şi Dumneḑeŭ
se îmblânḑi de acel rĕŭ, ce cugeta să-l
facă poporuluĭ sĕŭ.

15 Şi Moisi se re'ntórse, şi se po-
gorî de pe munte, *cu* cele doĕ table
ale mărturieĭ în mână, table scrise pe
amândoĕ părţile lor, şi dincóce şi din-
colo scrise. 16 Şi tablele *eraŭ* lucrul
luĭ Dumneḑeŭ, şi scriptura *era* scrip-
tura luĭ Dumneḑeŭ, sĕpată pe table.
17 Şi Iosua auḑind vocea poporuluĭ în
strigătul sĕŭ, ḑise luĭ Moisi: In tabĕră
e strigăt de resbel. 18 Şi el *îĭ* rĕs-
punse: Acest glas nu *e* strigare, nicĭ
de învingătorĭ, nicĭ strigare de învinşĭ;
ci, eŭ aud glas de cântece de joc.

Râvna luĭ Moisi pentru Dumneḑeŭ.

19 Şi apropiându-se el de tabĕră,
vĕḑu viţelul şi jocul în chor, şi se a-
prinse de mânie Moisi, şi lĕpĕdă din
mânele sale tablele, şi le sfărâmă supt
munte. 20 Şi luă el viţelul, pre care-l
făcuseră eĭ, şi-*l* arse în foc, şi-*l* sdrobi
în pulbere mĕruntă; şi *pulberea o* pre-
seră în apă, şi făcu pre fiiĭ luĭ Israel
să bea *dintr'însa.*
21 Şi Moisi ḑise luĭ Aaron: Ce ţĭ-a
făcut ţie acest popor, de aĭ adus asupra
luĭ pĕcatul cel mare? 22 Şi Aaron
îĭ rĕspunse: Mânia domnuluĭ meŭ să
nu se aprindă! Tu sciĭ că poporul a-
cesta *este pornit* spre rĕŭ. 23 Eĭ îmĭ
ḑiseră: Fă-ne ḑeĭ, carĭ să mérgă îna-
intea nóstră; că ce s'a întâmplat cu
acel om, cu Moisi, care ne-a scos pre
noĭ din pământul Egiptuluĭ, nu scim.
24 Şi eŭ le-am ḑis: Cine *are* aur? să-*l*
scótă; şi eĭ mi-*l* dederă mie, şi eŭ îl
aruncaiŭ în foc, şi eşi acest viţel.
25 Şi Moisi vĕḑênd, că poporul *era*
desfrănat, căcĭ Aaron îl desfrânase, *ca*
să fie ocară la neamiciĭ seĭ; 26 Stete
în pórta tabĕreĭ, şi ḑise: Cine *este* a
luĭ Dumneḑeŭ? *să vie* la mine! Atuncĭa
toţĭ fiiĭ luĭ Levi se strânseră pe lângă
dînsul. 27 Şi el le ḑise: Aşa ḑice
Domnul, Dumneḑeul luĭ Israel: Fie-
care *din voĭ* să-şĭ încingă sabia sa la
cópsa sa, şi să treceţĭ, *şi* să vĕ întór-
ceţĭ prin tabĕră, de la o pórtă până
la cea-l-altă; şi să ucidă fie-care pre
fratele sĕŭ, şi fie-care pre amicul sĕŭ,
şi fie-care pre aprópele sĕŭ. 28 Şi fiiĭ
luĭ Levi facură după cuvîntul luĭ Moi-
si: şi într'acea ḑi căḑură *morţĭ* din po-
por la treĭ miĭ bărbaţĭ. 29 Căcĭ Moisi
le ḑise: Sânţiţi-vĕ astă-ḑĭ luĭ Iehova,
ucidênd fie-care chĭar pre fiiul sĕŭ, şi
pre fraţele sĕŭ; pentru ca să dea astă-
ḑĭ bine-cuvîntarea *sa* voŭĕ.

Moisi se rógă pentru popor.

30 Şi a doa ḑi ḑise Moisi către

popor: Voĭ aţĭ făcut păcat mare fórte;
şi acum mĕ voiŭ sui la Dumneḑeŭ,
póte voiŭ face ispăşirea pentru păcatul
vostru. 31 Şi Moisi se'ntórse éră-şĭ
la Dumneḑeŭ, şi ḑise: *O, rogu-te!* po-
porul acesta a făcut păcat mare fórte,
căcĭ îşĭ făcu ḑeĭ de aur: 32 Acum [saŭ
értă-le păcatul, saŭ de nu, sterge-mĕ
pre mine din cartea ta, pre care aĭ
scrĭs-o. 33 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi:
Pre cel ce a păcătuit în contra mea,
pre acel îl voiŭ sterge din cartea mea.
34 Şi tu acum mergĭ, şi condu pre po-
porul acesta *la locul*, de care ţi-am
vorbit ţie; écă, un ânger al meŭ va
merge înaintea ta; dară în ḑiŭa de
pedepsire voiŭ pedepsi şi acest pĕcat
al lor.
35 Aşa Dumneḑeŭ lovi pre popor
pentru facerea viţeluluĭ, pre care-l făcu
Aaron.

Moisi se rógă pentru poporul umilit.

33 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Mer-
gĭ! sue-te, tu şi poporul pre care
l-aĭ scos din pămêntul Egiptuluĭ, în
pămêntul, pre care cu jurămînt l-am
promis luĭ Abraam, luĭ Isaac şi luĭ
Iacob, ḑicênd: Seminţieĭ tale îl voiŭ
da pre el; 2 (Şi eŭ voiŭ trimete un
ânger înaintea ta, şi voiŭ alunga pre
Cananeĭ, şi pre Amoreĭ, şi pre Heteĭ,
şi pre Ferezeĭ, şi pre Heveĭ, şi pre Ie-
buseĭ:) 3 În pămêntul, unde curge
lapte şi mĭere; dară eŭ nu mĕ voiŭ
sui în mijlocul tĕŭ, căcĭ tu *escĭ* popor
tare la cerbice; ca să nu te prăpădesc
pe cale.
4 Şi poporul auḑind aceste dureróse
cuvinte, toţĭ se întristară; şi nimenea
nu puse pe sine podóbele sale. 5 Că
Dumneḑeŭ ḑisese luĭ Moisi: Ḑi fiilor
luĭ Israel: Voĭ *sînteţĭ* popor tare la
cerbice; o clipă numaĭ de aşĭ păşi în
mijlocul teŭ, te-aşĭ mistui; acum dară
aruncă de pe tine podóbele tale, şi
voiŭ vedé cea ce voiŭ face cu tine.
6 Şi fiiĭ luĭ Israel îşĭ scóseră podóbele
lor la muntele Horeb.
7 Şi Moisi luă cortul, şi-l întinse
afară din tabĕră, departe de tabĕră,
şi-l numi pre acesta—cortul întruniređ;
şi a fost, *că* verĭ-cine căuta pre Ie-
hova, mergea la cortul întruniređ, care
era afară din tabĕră. 8 Şi când eşi
Moisi afară la acel cort, tot poporul
se sculă, şi fie-care sta *la* uşa cortu-
luĭ sĕŭ, şi se uĭta după Moisi, până ce
intră el în cort.
9 Şi îndată ce intră Moisi în cort,
stâlp de nŭor se pogora, şi sta *la* uşa
cortuluĭ, şi *Domnul* vorbĭa cu Moisi.
10 Şi tot poporul vedea stâlpul de nŭor
stând *la* uşa cortuluĭ; şi poporul se
sculă tot, şi se închina fie-care *la* uşa
cortuluĭ sĕŭ. 11 Şi Dumneḑeŭ vor-
bĭa cu Moisi faţă în faţă, precum vor-
besce om cu amicul sĕŭ; şi *Moisi* se
re'nturnă în tabĕră, şi servul sĕŭ Io-
sua, fiĭul luĭ Nun, om tînĕr, nu se de-
părta de cort.
12 Şi Moisi ḑise către Dumneḑeŭ:
Écă, tu mĭ-aĭ ḑis: Du poporul acesta!
Dară tu nu mĭ-aĭ făcut cunoscut pre
acela, pre care veĭ să-l trimeţĭ cu mine;
şi tu aĭ ḑis: Eŭ te-am cunoscut pe
nume, şi aĭ aflat har în ochiĭ meĭ.
13 Acum dară, de am aflat har în
ochiĭ teĭ, arată-mĭ, rogu-te, calea ta,
ca să te cunosc pre tine, şi să aflu har
în ochiĭ teĭ; şi uĭtă-te, că acest popor
este poporul tĕŭ. 14 Şi *Domnul* ḑise:
Faţa mea va merge înainte, şi eŭ îţĭ
voiŭ da ţie linişte. 15 Şi *Moisi* ḑise
către dînsul: Dacă faţa ta nu va merge
înainte, atuncĭa, nu ne maĭ duce d'aicĭă.
16 Şi întru ce se va cunósce, că am
aflat har în ochiĭ teĭ, eŭ şi poporul
tĕŭ? *dacă* nu într'acésta, că tu veĭ
merge împreună cu noĭ? aşa noĭ vom
fi însemnaţĭ, eŭ şi poporul tĕŭ, maĭ
mult decât tóte popórele ce *sînt* pe
faţa pământuluĭ.
17 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Eŭ
şi acésta ce ḑicĭ tu acum voiŭ face;
căcĭ tu aĭ aflat har în ochiĭ meĭ, şi
eŭ te cunosc pe nume.

Moisi cere se vaḑă mărirea luĭ Dumneḑeŭ.

18 Şi *Moisi* îĭ ḑise: Rogu-te, Dóm-
ne! fă ca să vĕd mărirea ta! 19 Şi
Domnul îĭ rĕspunse: Voiŭ face ca să
trécă pe d'inaintea ta tótă bunătatea
mea; şi numele luĭ Dumneḑeŭ îl voiŭ
rosti înaintea ta, *că* sînt îndurător
către cela ce voiŭ să fiŭ îndurător, şi
miluesc pre cel ce voiŭ să miluesc,
20 Şi-ĭ ḑise: Tu faţa mea nu o veĭ
vedé, că omul nu mĕ póte vedé, şi să
rĕmână viŭ. 21 Apoĭ ḑise Dumneḑeŭ:
Écă *aicĭa* un loc la mine! şi tu staĭ pe
acea stâncă. 22 Şi va fi, când va
trece mărirea mea, te voiŭ pune în
spărtura aceleĭ stâncĭ, şi te voiŭ aco-
peri cu mâna mea, până ce voiŭ trece.
23 Apoĭ trăgênd mâna mea *de la tine*,
tu-mĭ veĭ vedé dosul, ér faţa mea nu
se va vedé.

Tablele nuoĭ ale legiĭ.

34 Şi Dumneḑeŭ ḑise luĭ Moisi: Tă-
ié-ţĭ doĕ table de pétră, aseme-

nea celor d'ântĕĭ, şi eŭ voiŭ scrie pe
aceste table cuvintele, cari eraŭ pe
tablele cele d'ântĕĭ, pre cari le-aĭ stri-
cat. 2 Şi fiĭ gata diminéţa, ca de
diminéţă să te puĭ pe muntele Sinaĭ;
şi acolo să staĭ pe vîrful munteluĭ.
3 Şi nimenea să nu se sue cu tine, şi
nimenea nicĭ să se védă pe tot mun-
tele; nicĭ óiă nicĭ boŭ să nu pască în
apropierea munteluĭ aceluĭa.
4 Şi Moisi tăie două table de pétră,
asemenea celor dântei; şi a doa ḑi
se sculă de diminéţă, şi se sui pe mun-
tele Sinaĭ, după cum îĭ ordonase Ie-
hova; şi luă în mână cele doĕ table
de pétră.

Arătarea luĭ Dumneḑeŭ.

5 Şi Dumneḑeŭ se pogorî în nŭor,
şi stete acolo cu dînsul, şi rosti nu-
mele luĭ Dumneḑeŭ. 6 Şi Dumneḑeŭ
trecênd pe dinaintea luĭ, rosti: Dómne,
Dómne, Dumneḑeule îndurat şi milos-
tiv, îndelung-răbdător, plin de milă,
şi de credinţă; 7 Cel ce păstréză
milă în miĭ de *generaţiunĭ*, cel ce értă
nedreptatea, fără de legea şi pĕcatul,
şi carele *nimica* nu lasă nepedepsit;
care pedepsesce nedreptăţile părinţilor
în fiĭ şi în fiiĭ fiilor, până într'a treĭa
şi a patra spiţă. 8 Şi Moisi cu gră-
bire aplecându-se la pământ, se în-
chină; 9 Şi ḑise: Dómne! de am
aflat har în ochiĭ teĭ, rogu-te, Dómne!
vino în mijlocul nostru; că acesta *este*
popor tare la cerbice; tu dară ne értă
nedreptăţile nóstre şi pĕcatele nóstre,
şi fă-ne pre noĭ moştenirea ta.

Reînnoirea legămîntuluĭ.

10 Şi *Domnul* ḑise: Écă! eŭ fac
legămînt; în faţa a tot poporul tĕŭ
voiŭ face minunĭ, cari n'aŭ maĭ fost
în tot pământul, nicĭ la tóte naţiunile;
şi tot poporul, în mijlocul căruĭa *escĭ*
tu, va vedé lucrările luĭ Dumneḑeŭ;
că înfricoşat *va fi* aceea ce voiŭ face
eŭ cu tine. 11 Păzesce ceea ce-ţĭ po-
runciĭ astăḑĭ! écă, eŭ voiŭ alunga de
dinaintea ta pre Amoreĭ, şi pre Ca-
naneĭ şi pre Heteĭ şi pre Feriseĭ şi pre
Heveĭ şi pre Iebuseĭ. 12 Feresce-te
să nu facĭ legămînt cu locuitoriĭ pă-
mântuluĭ, în care veĭ intra, ca să nu ţi
sĕ facă cursă în mijlocul tĕŭ. 13 Ci
voĭ altarele lor să le stricaţĭ, şi stâlpiĭ
lor să-ĭ sfărâmaţĭ, şi chipurile lor de
Astarte să le tăéţĭ. 14 Şi să nu te
închinĭ la alt ḑeŭ; că Dumneḑeŭ se
numesce gelos; el *este* Dumneḑeŭ ge-
los. 15 Ca nu cum-va să facĭ vre-un
legămînt cu locuitoriĭ aceleĭ ţărĭ, ca
nu desfrânând după ḑeiĭ lor, şi sacri-
ficând ḑeilor lor, să te chieme şi pre
tine, şi să mănâncĭ şi tu din sacrifi-
ciile lor; 16 Şi din fetele lor să nu
ĭeĭ *femeĭ* pentru fiiĭ teĭ, ca nu fetele
lor desfrânând după ḑeiĭ lor, să facă
ca şi fiiĭ teĭ să desfrâneze după ḑeiĭ
lor. 17 Să nu facĭ ţie ḑeĭ turnaţĭ.
18 Serbătórea azimelor să o ţiĭ;
şépte ḑile să mănâncĭ azime, după cum
am ordonat ţie, la timpul otărît al lu-
neĭ Abib *(spicelor noŭe)*, că într'acea
lună a luĭ Abib aĭ eşit tu din Egipt.
19 Tot cel ce deschide matricea, al
meŭ *este*; şi din tótă partea bărbătésca
ânteiul-născut al vitelor tale, *fie din*
vacă, *fie din* óĭe. 20 Dară ântĕiŭ-
născutul asineĭ să-l rĕscumperĭ cu un
miel; şi de nu-*l* veĭ rĕscumpĕra pre el,
să-ĭ frângĭ gâtul. Pre tot ântĕiŭ-născu-
tul dintre fiiĭ teĭ să-l rĕscumpĕrĭ. Şi
înaintea mea *nimenea* să nu se arete cu
mână gólă.
21 Şése ḑile să lucrezĭ, ér în a şép-
tea ḑi să te odihnescĭ, chĭar în timpul
aratuluĭ şi al seceratuluĭ să odihnescĭ.
22 Să serbezĭ şi serbătórea sĕptĕ-
mânelor, pârga din secerişul de grâŭ;
precum şi sĕrbătórea culesuluĭ, la sfâr-
şitul *fie-căruĭ* an.
23 De treĭ orĭ pe an tótă partea
vóstră bărbătéscă să se arate înaintea
Domnuluĭ Dumneḑeŭ, Dumneḑeul luĭ
Israel.
24 Că eŭ voiŭ alunga pre naţiunĭ
de dinaintea ta, şi voiŭ lărgi hotarele
tale; şi când te veĭ sui tu, ca să te
arĕţĭ înaintea Domnuluĭ, Dumneḑeu-
luĭ tĕŭ, de treĭ orĭ pe an, atuncĭa ni-
menea nu va pofti pământul tĕŭ.
25 Să nu jertfescĭ sângele sacrifi-
cĭuluĭ meŭ peste aluat dospit; şi din
sacrificĭul sĕrbătóreĭ pascelor să nu
rĕmână *nimica* până diminéţa. 26 Şi
pârga din ţarina ta să-o aducĭ în casa
Domnuluĭ, Dumneḑeuluĭ tĕŭ.
Ĭedul să nu-l ferbĭ în laptele mumeĭ
sale.
27 Şi Domnul ḑise luĭ Moisi: Scrie-
ţĭ aceste cuvinte! că eŭ după cuprin-
sul acestor cuvinte am încheĭat legă-
mînt cu tine şi cu Israel. 28 Şi *Moisi*
rĕmase acolo cu Dumneḑeŭ patru-ḑecĭ
de ḑile şi patru-ḑecĭ de noptĭ, nemân-
când pâne şi nebênd apă. Şi *Domnul*
scrise pe acele table cuvintele legămîn-
tuluĭ: cele ḑece cuvinte.

Faţa strălucitóre a luĭ Moisi.

29 Şi a fost, când se pogorĭa Moisi

de pe muntele Sinaĭ, *ţinînd* în mânele
sale cele doĕ table ale mărturieĭ, când
se pogoria el de pe munte, Moisi nu
sciia, că pelea feţeĭ luĭ strălucia, pen-
tru că vorbise el cu *Dumnedeŭ*. 30 Şi
Aaron şi toţĭ fiiĭ luĭ Israel vĕdênd pre
Moisi, că pelea feţeĭ luĭ strălucesce,
se temură a se apropia de dînsul.
31 Şi Moisi îĭ chĭemă, şi Aaron şi toţĭ
maĭ mariĭ comunităţeĭ se întórseră la
dînsul, şi Moisi vorbi cu eĭ. 32 Şi
dupacésta toţĭ fiiĭ luĭ Israel se apro-
piară, şi el ordonă lor tóte despre câte
îĭ vorbise Iehova pe muntele Sinaĭ.
33 Şi Moisi sfârşind de a vorbi cu eĭ,
îşĭ puse vĕl preste faţa sa. 34 Şi
Moisi când intra înaintea luĭ Iehova
ca să vorbéscă cu dînsul, îşĭ scótea
acel vĕl până ce eşia. Şi când eşia, el
spunea fiilor luĭ Israel ceea ce li se
ordinase. 35 Atuncĭa fiiĭ luĭ Israel
vedeaŭ faţa luĭ Moisi, că pelea feţeĭ
luĭ strălucia. Şi Moisi éră-şĭ punea vĕ-
lul preste faţa sa, până ce se întorcea,
ca să vorbéscă cu dînsul.

Sabatul.

35 Şi Moisi strânse tótă comunitatea
fiilor luĭ Israel, şi le dise: Aceste
sûnt lucrurile, pre cari le-a poruncit
Dumnedeŭ să le faceţĭ: Şése dile să
lucraţĭ. 2 Er diŭa a şéptea să fie
voŭĕ sântă, sabat de odihnă luĭ Dum-
nedeŭ; tot acela, care va lucra într'în-
sul să se omóre. 3 Să nu aprindeţĭ
foc nicĭ într'una din locuinţele vóstre
în diŭa sabatuluĭ.

Contribuţiĭ date de bună voie pentru cortul mărturieĭ.

4 Şi Moisi dise către tótă comuni-
tatea fiilor luĭ Israel: Acesta *este* cu-
vîntul, pre care l-a ordonat Dumnedeŭ,
dicênd: 5 Aduceţĭ din *averile* vóstre
dar Domnuluĭ, fie-care, după cât îl
va lăsa inima, bucuros să aducă luĭ
Iehova: aur, şi argint şi aramă; 6 Şi
vênăt, şi purpur, şi carmesin-roşu, şi in
subţire, şi *pĕr de* capră; 7 Şi peĭ de
berbece roşiţe, şi peĭ de viţel de mare,
şi lemn de sittim. 8 Şi oleiŭ pentru
luminare, şi aromate pentru oleiŭ de
ungere, şi pentru tămâiere mirositóre;
9 Şi petre onice, şi petre de înpodobit
pentru efod şi pentru peptar. 10 Şi
toţĭ *ómeniĭ* iscusiţĭ dintre voĭ să viă,
şi să facă tot ceea ce a ordonat Dum-
nedeŭ. 11 Locaşul cu cortul sĕŭ, şi
acoperemîntul sĕŭ, cupele luĭ, scându-
rile luĭ, pârghiile lor, stâlpiĭ luĭ cu
picĭórele luĭ; 12 Chivotul şi pâr-
ghiile luĭ, milostivitorul şi perdéŭa ce
se întinde *dinaintea chivotuluĭ*. 13 Ma-
sa cu pârghiile eĭ, şi cu tóte uneltele
eĭ, şi pânile punereĭ înainte; 14 Şi
policandrul pentru luminare, şi unel-
tele luĭ, şi candelele luĭ, şi oleĭul de
luminat. 15 Şi altarul de tămâie, şi
drugiĭ luĭ, şi oleĭul de ungere, şi tă-
mâiă aromatică, şi perdéŭa de la uşă,
de la uşa locaşuluĭ: 16 Altarul de
ardere de tot, şi grătarul sĕŭ de a-
ramă şi drugiĭ seĭ şi tóte uneltele sale,
spălătorul şi picĭórele luĭ: 17 Covó-
rele curţiĭ cu stâlpiĭ şi picĭórele lor,
şi perdéŭa de la uşa curţiĭ; 18 Ţă-
ruşiĭ locaşuluĭ şi ţăruşiĭ curţiĭ cu sfó-
rele lor; 19 Vestmintele de preoţie
pentru serviciŭ în sanctuar; vestmin-
tele sacre ale archiereuluĭ Aaron, şi
vestmintele fiilor luĭ, pentru preoţie.
20 Şi tótă comunitatea fiilor luĭ Is-
rael se duse de dinaintea luĭ Moisi;
21 Şi veniră toţĭ, pre cari 'ĭ trăgea
inima, şi toţĭ pre cari spiritul îĭ îndu-
pleca, aducênd darul luĭ Dumnedeŭ
pentru lucrul cortuluĭ întruniriĭ, pen-
tru tot servicĭul sĕŭ şi pentru vest-
mintele sacre. 22 Şi veniră bărbaţiĭ
cu femeele, toţĭ pre cari 'ĭ trăgea ini-
ma, *şi* aduseră verige de nas, cerceĭ,
inele, salbe şi tot felul de lucrurĭ de
aur; toţĭ aduseră dar de aur luĭ Dum-
nedeŭ. 23 Şi tot omul la care se afla
vênăt, purpur, saŭ carmesin-roşiŭ, saŭ
in subţire, saŭ *perĭ de* capră, saŭ peĭ
de berbecĭ roşiţe, saŭ peĭ de viţel de
mare, *le* aducea. 24 Şi tot *omul* ca-
rele putea să aducă dar, argint saŭ
aramă, eĭ acest dar îl aduceaŭ luĭ Dum-
nedeŭ. Şi tot *omul*, la care se afla lemn
de sittim, pentru tot felul de lucru spre
servire, el *îl* aducea. 25 Şi tóte fe-
meile cele iscusite cu mânele lor tor-
ceaŭ, şi tortul îl aduceaŭ: vînĕt, purpur,
carmesin-roşiŭ, şi in subţire. 26 Şi
tóte femeile, a căror inimă se îndupleca
la arta acésta, torceaŭ *pĕr de* capră.
27 Şi ceĭ maĭ marĭ aduceaŭ petre oni-
chine, şi petre de înpodobit, pentru
efod saŭ pentru peptar; 28 Şi aro-
mate şi oleiŭ pentru luminat, şi pentru
oleĭul de ungere, şi pentru tămâia a-
romatică. 29 Fiĭ luĭ Israel aduseră
de bună voĭe dar luĭ Iehova, toţĭ băr-
baţiĭ şi tóte femeele, pre cari îĭ îndu-
pleca inima să dea pentru tot lucrul
acela, pre care-l ordonase Dumnedeŭ
prin Moisi să se facă.

Chemarea meşterilor.

30 Şi Moisi dise către fiiĭ luĭ Is-

rael: Vedeţĭ! Domnul a chĭemat anume
pre Bezaleel, fiĭul luĭ Uri, fiĭul luĭ Hur,
din seminţia luĭ Iuda; 31 Şi l-a um-
plut cu spiritul luĭ Dumneḑeŭ: cu is-
cusinţă, cu inţelegere, cu sciinţă şi cu
tot felul de dibăcie; 32 Şi ca să năs-
cocéscă planurĭ, spre a lucra în aur,
în argint şi în aramă; 33 A sculpta
în petre, şi a *le* lega; lemne cu măe-
strie a tăĭa, şi a face tot felul de lu-
crurĭ măestrite. 34 Şi *maĭ* puse în
inima luĭ *darul*, ca el şi *pre alţiĭ* să
înveţe; *atât* el *cât* şi Aholiab, fiĭul
luĭ Ahisamac, din seminţia luĭ Dan.
35 Şi-ĭ umplu de iscusinţă, spre a face
tot lucrul sĕpătoruluĭ, a ţesĕtoruluĭ
măestru, şi a cusutoruluĭ în vînet, în
purpur, în carmesin-roşiŭ, şi în in sub-
ţire; şi a ţesĕtorilor, carĭ fac şi năs-
cocesc verĭ-ce plan măestrit.

Dărnicia poporuluĭ.

36 Şi Bezaleel şi Aholiab, şi toţĭ
bărbaţiĭ ceĭ iscusiţĭ, cărora le dă-
duse Dumneḑeŭ iscusinţă şi pricepere,
ca să scie cum să facă tot lucrul de
trebuinţă pentru serviciĭul sanctuaru-
luĭ, făcură tóte, cum ordinase Iehova.
2 Şi Moisi chĭemă pre Bezaleel şi pre
Aholiab, şi pre toţĭ bărbaţiĭ ceĭ iscu-
siţĭ, într'a cărora inimă dăduse Dum-
neḑeŭ iscusinţă în măestrie, şi pre toţĭ
aceĭa, pre carĭ-ĭ înduplecă inima, ca
să păşéscă la acel lucru, şi să-l facă.
3 Şi eĭ luară de la Moisi tóte acele
darurĭ, pre cari fiiĭ luĭ Israel le adu-
seră pentru lucrul serviciĭuluĭ sanc-
tuaruluĭ. Începêndu-se lucrarea îĭ maĭ
aduceaŭ darurĭ de bună voĭe în tóte
dimineţile. 4 De aceea veniră toţiĭ
maestriĭ ceĭ iscusiţĭ, cari făceaŭ tot
lucrul sanctuaruluĭ, fie-care de la lu-
crul ce-l făcea; 5 Şi ḑiseră luĭ Moisi:
Poporul aduce maĭ mult decât trebuie
pentru lucrul, care Dumneḑeŭ a or-
donat să se facă. 6 Şi Moisi ordonă
să se facă strigare prin tótă tabĕra,
ḑicênd: *Nicĭ*, bărbat nicĭ femee, să nu
maĭ facă lucrurĭ spre dăruirea sanc-
tuaruluĭ. 7 Aşa opri el poporul de a
maĭ aduce. Că materiile *aduse* eraŭ de
ajuns pentru a face tot lucrul acela,
şi încă maĭ rĕmânea.

Clădirea sanctuaruluĭ.

8 Şi toţĭ ómeniĭ ceĭ iscusiţĭ împre-
ună cu lucrătoriĭ făcură locaşul *din*
ḑece covóre *de* in subţire rĕsucit, *din*
vênăt, *din* purpur, şi *din* carmesin-ro-
şiŭ; ţesĕtură alésă *cu* cherubimĭ lucrate
maestrit. 9 Lungimea unuĭ covor *era*
de doĕ-ḑecĭ şi opt de coţĭ; şi lărgi-
mea unuĭ covor de patru coţĭ; tóte
covórele *aveaŭ* aceĭaşĭ măsură. 10 Şi
cincĭ covóre fură împreunate unul cu
altul, şi *éră-şĭ* cincĭ covóre fură îm-
preunate unul cu altul. 11 Şi făcură
şi chĭotorĭ vinete la marginea unuĭ co-
vor, pe marginea uneĭ împreunărĭ; aşa
făcură la marginea covoruluĭ cel de la
împreunarea de pe urmă. 12 Cincĭ-
ḑecĭ de chĭotorĭ făcură eĭ pe marginea
ânteĭuluĭ covor, şi cincĭ-ḑecĭ de chĭo-
torĭ pe marginea covoruluĭ cel de la
împreunarea a doa; chĭotorele una
împotrivă alteĭa. 13 Şi făcu şi cincĭ-
ḑecĭ de copcĭ de aur, şi cu copcile îm-
preunară covórele unul cu altul, aşa
că locaşul era unul.
14 Şi făcură covóre *din pĕr de* ca-
pră pentru cort, deasupra locaşuluĭ;
un-spre-ḑece covóre făcu. 15 Lungi-
mea unuĭ covor *era* de treĭ-ḑecĭ de
coţĭ, ér lărgimea unuĭ covor de patru
coţĭ; cele un-spre-ḑece covóre o mĕsură
aveaŭ. 16 Şi împreuna cincĭ covóre
deosebĭ, şi şése covóre deosebĭ. 17 Şi
făcu cincĭ-ḑecĭ de chĭotorĭ pe margi-
nea covoruluĭ din urmă la împreunare,
şi cincĭ-ḑecĭ de chĭotorĭ pe marginea
unuĭ *alt* covor, de la împreunarea cea
l'altă. 18 Şi maĭ făcu şi cincĭ-ḑecĭ de
copcĭ *de* aramă, *cu carĭ* să se împre-
uneze cortul, ca să fie unul.
19 Şi pentru cort făcu acoperemînt
din peĭ de berbece roşiţe, şi *alt* aco-
peremînt *din* peĭ de viţel de mare, pe
deasupra.
20 Şi scândurile pentru locaş le făcu
din lemn de sittim, *punêndu-le* în pi-
cióre. 21 Lungimea uneĭ scândurĭ de
ḑece coţĭ, şi lărgimea uneĭ scândurĭ
de un cot şi jumătate. 22 Şi fie-care
scândură avea doĕ urechĭ puse una
împotrivă alteĭa. Aşa făcu el la tóte
scândurile locaşuluĭ. 23 Şi scândurile
le făcu el pentru locaş, doĕ-ḑecĭ pen-
tru partea sudică, despre méḑă-ḑi.
24 Şi făcu patru-ḑecĭ de piciĭóre de
argint, supt cele doĕ-ḑecĭ de scân-
durĭ; doĕ piciĭóre supt o scândură;
pentru cele doĕ urechĭ ale eĭ, şi
éră-şĭ doĕ piciĭóre supt cea-l-altă
scândură, pentru cele doĕ urechĭ ale
eĭ. 25 Aşa şi pentru cea-l-altă parte
a locaşuluĭ despre méḑă-nópte făcu el
doĕ-ḑecĭ de scândurĭ; 26 Şi cele
patru-ḑecĭ de piciĭóre de argint ale lor:
doĕ piciĭóre supt o scândură, şi *éră-şĭ*
doĕ piciĭóre supt cea-l-altă scândură.
27 Şi pentru partea din fund a loca-
şuluĭ, despre apus, făcu el şése scân-

durĭ. 28 Şi doĕ scândurĭ făcu el în
cele douĕ unghĭurĭ ale locaşuluĭ în
partea din fund. 29 Şi *acestea* eraŭ
împreunate jos, şi eraŭ împreunate sus,
şi unite prin un cerc; aşa făcu el
cu amândoĕ, la cele doĕ unghĭurĭ.
30 Şi *aşa* eraŭ opt scândurĭ cu cele
şése-spre-ḑece picĭóre de argint, doĕ
picĭóre supt fie-care scândură.
31 Şi făcu zăvóre din lemn de sit-
tim, cincĭ pentru scândurile de la o
lature a locaşuluĭ; 32 Şi cincĭ ză-
vóre pentru scândurile de la cea-
l-altă lature a locaşuluĭ, şi cincĭ ză-
vóre pentru scândurile locaşuluĭ la
laturea despre apus. 33 Şi zăvorul
de la mijloc îl făcu aşa ca să trécă
prin mijlocul scândurilor, de la un ca-
pĕt la cel-l-alt. 34 Şi scândurile le
îmbrăcă cu aur, şi verigele lor le făcu
de aur, ca să petrécă drugiĭ printr'în-
sele; şi zăvórele le îmbrăcă cu aur.
35 Şi perdéŭa o făcu *din* vînĕt, pur-
pur, carmesin-roşiŭ, şi *din* in subţire
rĕsucit, ţesătură alésă o făcu pre ea,
cu cherubimĭ. 36 Şi făcu pentru dînsa
patru stâlpĭ *din lemn de* sittim, şi le
îmbrăcă cu aur; şi cârligele lor *de*
aur; şi turnă pentru dînsele patru pi-
cĭóre de argint.
37 Şi perdéŭa pentru uşa cortuluĭ
o făcu *din* vînĕt, purpur, carmesin-ro-
şiŭ, şi *din* in subţire rĕsucit, broderie
alésă. 38 Făcu şi cincĭ stâlpĭ cu câr-
ligele lor, ale cărora căpătâe le îm-
brăcă cu aur, precum şi beţele lor;
şi cele cincĭ picĭóre ale lor *eraŭ de*
aramă.

Uneltele sanctuaruluĭ.

37 Dup'acésta Bezaleel făcu şi chi-
votul *din* lemn de sittim; lungi-
mea luĭ de doĭ coţĭ şi jumătate, şi
lărgimea luĭ de un cot şi jumătate,
şi înălţimea luĭ tot de un cot şi jumă-
tate. 2 Şi-l ĭmbrăcă cu aur curat pe
din lăuntru şi pe din afară, şi-ĭ făcu
încadrare de aur jur împrejur. 3 Şi
turnă patru verigĭ de aur pentru el la
cele patru colţurĭ ale luĭ: doĕ verigĭ
de o lature, şi doĕ verigĭ de cea-l-altă
lature. 4 Şi făcu şi drugĭ *din* lemn
de sittim, şi le îmbrăcă *cu* aur. 5 Şi
băgă drugiĭ în verigele cele din latu-
rile chivotuluĭ spre a duce chivotul.
6 Şi făcu şi milostivitorul *din* aur
curat; lungimea luĭ de doĭ coţĭ şi ju-
mătate, şi lărgimea luĭ de un cot şi
jumătate. 7 Şi făcu şi doĭ cheru-
bimĭ *de* aur, bătut şi poleit de amân-
doĕ laturile milostivitoruluĭ. 8 Pre
un cherubim la un capĕt al *chivotuluĭ*
şi pre cel-l-alt la *alt* capĕt al luĭ; pe
capac făcu pre cherubimĭ la amân-
doĕ capetele luĭ. 9 Şi cherubimiĭ
eraŭ cu aripele întinse pe deasupra,
acoperind cu aripele lor capacul, şi
avêndu-şĭ feţele lor *întórse* una cătră
alta; privirea cherubimilor era spre
capac.
10 Şi făcu şi masa *din* lemn de sit-
tim; lungimea eĭ de doĭ coţĭ, şi lăr-
gimea eĭ de un cot, şi înălţimea eĭ de
un cot şi jumătate. 11 Şi o îmbrăcă
cu aur curat, şi-ĭ făcu eĭ şi încadrare
de aur jur împrejur. 12 Şi făcu îm-
prejurul eĭ şi un pervas, lat de o pal-
mă, şi împrejurul pervasuluĭ îĭ făcu
încadrare de aur. 13 Şi pentru dînsa
turnă şi patru verigĭ de aur, pre carĭ
le puse la cele patru colţurĭ ale celor
patru picĭóre ale eĭ. 14 Şi aprópe
supt pervas eraŭ verigele, ca într'în-
sele să petrécă drugiĭ, spre a purta
masa. 15 Şi drugiĭ îĭ făcu *din* lemn
de sittim, şi îĭ îmbrăcă cu aur, ca să
se pórte masa. 16 Şi el făcu *din* aur
curat şi uneltele *de pus* pe masă; stră-
chinile, căţuiele, şi cupele, şi ulcĭórele
eĭ, din carĭ se vĕrsa pentru jertfe.
17 Şi făcu şi policandrul *din* aur
curat, bătut, şi fusul luĭ, ramurile luĭ,
caliciĭ luĭ, globuleţiĭ luĭ, şi florile ce
eşiaŭ dintr'însul. 18 Şi şése ramurĭ
eşiaŭ din cóstele policandruluĭ, treĭ
ramurĭ dintr'o lature, şi treĭ ramurĭ
din cea-l-altă lature. 19 Intr'o ra-
mură din aceste *eraŭ* treĭ calicĭ, în
forma florilor de migdal, cu globuleţĭ
şi cu florĭ; şi treĭ calicĭ în forma flo-
rilor de migdal cu globuleţĭ şi cu florĭ
eraŭ într'altă ramură; aşa era la cele
şése ramurĭ, ce eşĭaŭ din policandru.
20 Er la policandru *eraŭ* patru calicĭ
în forma flóreĭ de migdal *cu* globuleţiĭ
lor şi *cu* florile lor. 21 Şi *era* un glo-
buleţ supt doĕ ramurĭ eşite din poli-
candru, şi *alt* globuleţ supt *cele-l-alte*
doĕ ramurĭ eşite din el, şi *al treilea*
globuleţ supt doĕ ramurĭ eşite din
el; aşa *eraŭ* tote şése ramurile eşite
din el; 22 Globuleţiĭ şi ramurile luĭ
eşiaŭ din el, *şi* tot *policandrul era* bă-
tut din o bucată *de* aur curat. 23 Şi-ĭ
făcu şi candelele luĭ şépte, şi mucările
luĭ şi tigăele luĭ *din* aur curat. 24 *Din-
tr'*un talent de aur curat făcu el poli-
candrul cu tóte uneltele luĭ.
25 Şi făcu el şi altarul de tămâiere
din lemn de sittim; lungimea luĭ de
un cot şi lărgimea luĭ de un cot, pa-
trat *îl făcu;* şi înălţimea luĭ de doĭ

coţĭ, şi córnele luĭ eşĭaŭ dintr'însul.
26 Şi-l îmbrăcă *cu* aur curat; atât a-
coperişul de deasupra, cât şi pereţiĭ
luĭ jur împrejur, şi córnele luĭ. Şi-ĭ
făcu luĭ şi încadrare de aur jur împre-
jur. 27 Şi-ĭ făcu luĭ şi doĕ verigĭ
de aur supt încadrare în unghiurile
luĭ de amândoĕ laturile, ca într'nsele
să se petrécă drugiĭ, spre a-l purta.
28 Şi drugiĭ luĭ îĭ făcu *din* lemn de
sittim, şi le îmbrăcă *cu* aur. 29 Şi
făcu oleĭul ungereĭ sacre, şi tămâia
aromatică curată, după arta făcători-
lor de mir.

Tinda şi uneltele eĭ.

38 Şi făcu altarul pentru ardere de
tot *din* lemn de sittim: lungimea
luĭ de cincĭ coţĭ, şi lărgimea luĭ de cincĭ
coţĭ, pătrat, şi înălţimea luĭ de treĭ
coţĭ. 2 Şi-ĭ făcu luĭ córne în cele pa-
tru unghiurĭ ale luĭ; dintr'însul eşĭaŭ
córnele luĭ; şi-l îmbrăcă cu aramă.
3 Şi făcu tóte uneltele altaruluĭ: ólele,
lopeţile, năstrăpile, furculiţele, şi ti-
găĭle pentru cărbunĭ; tóte uneltele luĭ
le făcu el *de* arama. 4 Şi făcu pen-
tru altar şi un grătar de aramă, în
forma reţeleĭ, supt cuprinsul luĭ, jos
până la mijloc. 5 Şi turnă patru ve-
rigĭ la cele patru unghiurĭ ale grăta-
ruluĭ de aramă, ca într'însele să bage
drugiĭ. 6 Şi drugiĭ le făcu *din* lemn
de sittim, şi le îmbrăcă cu aramă.
7 Şi petrecu drugiĭ prin verigele de la
laturile altaruluĭ, spre a se duce *cu ele*;
şi-l făcu din scândurĭ, scobit.
8 Şi făcu spălătorul *de* aramă şi
picĭorul luĭ *de* aramă, din oglinḑile *fe-
meelor*, carĭ se strânseră în mulţime *la*
pórta cortuluĭ întruniriĭ.
9 Şi făcu şi curtea: în partea su-
dică, despre méḑă-ḑi, cu perdelele curţiĭ
din in subţire rĕsucit, *în lungime* de o
sută coţĭ. 10 *Cu* stâlpiĭ lor doĕ-
ḑecĭ, şi *cu* picĭorele lor de aramă doĕ-
ḑecĭ, şi cârligele şi beţele stâlpilor de
argint. 11 Asemenea şi în partea
despre méḑă-nópte *alte perdele*, *în lun-
gime* de o sută de coţĭ, cu stâlpiĭ lor
doĕ-ḑecĭ, şi cu picĭórele lor doĕ-ḑecĭ
de aramă; ér cârligele şi beţele stâl-
pilor *de* argint. 12 Şi în partea des-
pre apus *eraŭ* perdele *în lungime* de
cincĭ-ḑecĭ de coţĭ cu stâlpiĭ lor ḑece,
şi cu picĭórele lor ḑece, ér cârligile şi
beţele stâlpilor *de* argint. 13 Şi în
partea estică, despre rĕsărit, de cincĭ-
ḑecĭ de coţĭ. 14 Pe o parte *făcu* per-
dele de cincĭ-spre-ḑece coţĭ, cu stâlpiĭ
lor treĭ, şi cu picĭórele lor treĭ. 15 Şi
pe partea ceal'altă pe a porţiĭ tindeĭ
eră-şĭ perdele de cincĭ-spre-ḑece coţĭ,
aşa ca să viă tot atâtea perdele şi de
o parte şi de cea-l-altă parte, cu stâl-
piĭ lor treĭ, şi cu picĭórele lor treĭ.
16 Tóte perdelele curţiĭ jur împrejur
eraŭ din in subţire rĕsucit. 17 Şi pi-
cĭórele stâlpilor *eraŭ de* aramă, şi câr-
ligele stâlpilor şi beţele lor *de* argint,
şi căpătâiele lor îmbrăcate *cu* argint,
şi stâlpiĭ curţiĭ cu beţe de argint.
18 Şi perdeaua de la pórta curţiĭ o
făcu ţesĕtură alésă, *din* vînĕt, purpur,
carmesin-roşiŭ, şi *din* in subţire rĕsu-
cit; lungimea luĭ de doĕ-ḑecĭ de coţĭ,
şi lărgimea şi înălţimea *luĭ* de cincĭ
coţĭ, după mĕsura perdelelor curţiĭ;
19 Ceĭ patru stâlpĭ aĭ lor, şi cu cele
patru picĭóre ale lor *de* aramă; ér câr-
ligele lor *de* argint, şi îmbrăcătura ca-
petelor şi beţele lor de argint; 20 Şi
toţĭ ţăruşiĭ cortuluĭ şi aĭ curţiĭ jur îm-
prejur *de* aramă.

Câtimea auruluĭ, argintuluĭ şi a arameĭ.

21 Acésta este socotéla pentru lo-
caşul mărturieĭ, făcută după ordinul
luĭ Moisi *prin serviciul* Leviţilor, supt
conducerea luĭ Itamar, fiĭul luĭ Aaron
preotul. 22 Bezaleel, fiĭul luĭ Uri,
fiĭul luĭ Hur, din seminţia luĭ Iuda,
făcu tóte, câte le ordonase Iehova luĭ
Moisi. 23 Şi cu el Aholiab fiĭul luĭ
Ahisamac din seminţia luĭ Dan, săpă-
tor de petre, şi *cu eĭ* maestriĭ şi lucră-
toriĭ în vênât, în purpur, în carmesin-
roşiŭ şi în in subţire.
24 Tot aurul întrebuinţat în lucrarea
pentru tot lucrul sanctuaruluĭ, aurul
adus dar fu: doĕ-ḑecĭ şi noŭĕ de ta-
lente, şépte sute treĭ-ḑecĭ de siclĭ, după
siclul sanctuaruluĭ.
25 Şi argintul celor numĕraţĭ aĭ
comunităţeĭ *fu*: o sută de talente, şi
o mie şépte-sute şépte-ḑecĭ şi cincĭ de
siclĭ după siclul sanctuaruluĭ. 26 Câte
o becă pe cap, *adecă* jumătate de siclu,
după siclul sanctuaruluĭ de la orĭcine,
care trecu prin numĕrătóre, de doĕ-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus; de la şése sute
treĭ mie, cincĭ sute şi cincĭ-ḑecĭ *de inşĭ*.
27 Din acest argint de o sută de ta-
lente se turnară picĭórele sanctuaruluĭ,
şi picĭórele perdeleĭ; *adecă* o sută de
picĭóre la o sută de talenţĭ, câte un
talent de picĭor. 28 Şi din ceĭ o mie
şépte sute şépte-ḑecĭ şi cincĭ *de siclĭ*
făcu el cârligele stâlpilor, şi îmbrăcă
capetele lor, şi le făcu şi beţe.
29 Şi arama daruluĭ *fu*: şépte-ḑecĭ

de talanţĭ, şi doĕ miĭ patru sute de
sicli. 30 Şi dintr'însa făcu el piciórele cele de la pórta cortuluĭ întruni-
reĭ, şi altarul de aramă, cu grătarul
sĕŭ de aramă, şi tóte uneltele altaru-
luĭ; 31 Precum şi piciórele stâlpilor
în prejurul curţiĭ, şi piciórele stâlpilor
de la pórta curţiĭ, şi toţĭ ţăruşiĭ de la
locaşul, şi toţĭ ţăruşiĭ curţiĭ jur împrejur.

Vestmintele preoţescĭ şi podóba.

39 Şi făcură din vînĕt, din purpur,
şi din carmesin-roşiu, vestmintele
preoţilor spre serviciŭ în sanctuar; şi
făcură şi vestmintele sacre pentru
Aaron; după cum ordonase Dumneḑeŭ
luĭ Moisi.

2 Şi făcu efodul *din* aur, *din* vînĕt,
din purpur, *din* carmesin-roşiŭ, şi *din*
in subţire rĕsucit. 3 Şi întinseră plăcĭ,
şi *le* tăiară *în* fire subţirĭ, pre cari să
le ţese cu vînĕt, purpur, carmesin-ro-
şiŭ şi cu in subţire, ţesetură alésă.
4 Şi-ĭ făcură umerarĭ împreunaţĭ unul
cu altul; la amândoĕ capetele se îm-
preunaŭ. 5 Şi cingătórea efoduluĭ,
care *era* deasupra luĭ, *era* din aceeaşĭ
materie, şi tot aşa lucrată: *din* aur,
vînĕt, purpur, carmesin-roşiŭ, şi *din* in
subţire rĕsucit; după cum ordonase
Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

6 Şi făcură cele *doĕ* petre oni-
chine, şi le prinse în legăturĭ de aur,
săpate cu săpătură de pecete după nu-
mele fiilor luĭ Israel. 7 Şi le puseră
pe umerariĭ efoduluĭ, *ca* petre de amin-
tire pentru fiiĭ luĭ Israel; după cum
ordonase Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

8 Şi făcu şi peptarul, ţesătură a-
lésă, lucrat ca şi efodul: *din* aur, vî-
nĕt, purpur, carmesin-roşiŭ, şi *din* in
subţire rĕsucit. 9 Pătrat era; şi în-
doit făcură eĭ peptarul; lungimea luĭ
de o palmă, şi lărgimea luĭ de o pal-
mă, îndoit. 10 Şi înşirară într'însul
patru şirurĭ de petre; *în ântĕiul* şir
eraŭ: sardoniŭ, topaz şi smaragd; a-
cesta fu ântĕiul şir; 11 Al doilea
şir: carbuncul, safir şi diamant; 12 Al
treilea şir: lighirios, agat şi ametist;
13 Şi al patrulea şir: crisolit, onichin,
şi ĭaspide. *Acestea eraŭ* prinse în legă-
turĭ de aur *puse tóte* în legăturile lor.
14 Şi aceste petre cu numele fiilor luĭ
Israel *eraŭ* doĕ-spre-ḑece, după nu-
mele lor, şi *săpate* cu săpătură de pe-
cete, fie-care cu numele sĕŭ, după cele
doĕ-spre-ḑece seminţiĭ. 15 Şi făcură
la engolpion lănţişórele în forma sfóreĭ,
împletitură alésă *din* aur curat. 16 Şi-ĭ
făcură şi doĕ pervasurĭ *de* aur, şi
doĕ verigĭ de aur, şi pre cele doĕ
verigĭ le puseră la cele doĕ colţurĭ
ale peptaruluĭ. 17 Apoĭ pre cele doĕ
lânţişóre împletite de aur le acăţară
de cele doĕ verigĭ, din colţurile pep-
taruluĭ. 18 Er pre *cele-l-alte* doĕ ca-
pete ale celor doĕ lănţişóre împletite
le acăţară de cele doĕ pervasurĭ, şi
le puseră preste ceĭ doĭ umerarĭ aĭ
efoduluĭ, *ca să fie* în partea luĭ de
dinainte. 19 Şi-ĭ *maĭ* făcură *încă* doĕ
verigĭ de aur, *pre cari le* puseră la
cele doĕ colţurĭ *de jos* al peptaruluĭ,
la marginea luĭ pe dinăuntru despre
efod. 20 Şi-ĭ făcură şi verigĭ de aur,
pre cari le puseră la ceĭ doĭ umĕrarĭ
aĭ efoduluĭ, jos în partea luĭ de d'i-
nainte maĭ sus, în locul împreunăreĭ,
de brîul efoduluĭ. 21 Şi peptarul cu
verigele luĭ îl legară cu sfóră vînĕtă
de verigele efoduluĭ, ca să stea ţapăn
deasupra de cingătórea efoduluĭ, ca
peptarul să nu se misce de pe efod;
după cum ordonase Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

22 Şi făcură şi mantia de supt efod,
ţesătură alésă, tot vînĕt. 23 Şi a-
cesta la mijloc *sus avea* o gură, ase-
menea cu gura plătoşeĭ, şi împrejurul
gureĭ *avea* tivitură jur împrejur, ca să
nu plesnéscă. 24 Şi pe marginea a-
celeĭ mantie făcură rodie, *în colóre:*
vînĕt, purpur şi carmesin-roşiŭ, *în fire*
rĕsucite. 25 Şi făcură şi clopoţeĭ *de*
aur curat; şi puseră clopoţeĭ printre
rodiorelele la marginea mantieĭ jur îm-
prejur; 26 Un clopoţel şi o rodie,
un clopoţel şi o rodie pe tótă margi-
nea aceleĭ mantiĭ jur împrejur, pentru
serviciŭ, după cum ordonase Dumneḑeŭ
luĭ Moisi.

27 Şi făcură şi tunicĭ *de* in subţire,
ţesătură alésă, pentru Aaron şi fiiĭ luĭ;
28 Şi scufa de in subţire; şi podóba
şepciĭ *din* in subţire; şi nădragiĭ *de* in
subţire rĕsucit; 29 Şi cingătórea *de*
in subţire rĕsucit, *din* vînĕt purpur,
carmesin-roşiŭ, broderie alésă; după
cum ordonase Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

30 Şi făcură şi placă pentru dia-
dema sacră *din* aur curat, şi sĕpară pe
dînsa cu săpătură de pecete: SÂNŢIRE
LUĬ IEHOVA. 31 Şi puseră preste
ea sfóră vînĕtă, cu care să lege scufa,
deasupra eĭ; după cum ordonase Dum-
neḑeŭ luĭ Moisi.

Moisi binecuvintéză lucrarea săvârşită.

32 Şi aşa se sfârşi tot lucrul la lo-
caşul cortuluĭ întruniréĭ; şi fiiĭ luĭ Is-
rael făcură tóte, cum ordonase Dumne-
ḑeŭ luĭ Moisi; eĭ aşa făcură.

33 Şi eĭ aduseră luĭ Moisi locaşul,
cortul, şi tóte uneltele luĭ, cârligele
luĭ, şi scândurile luĭ, drugiĭ luĭ, stâl-
piĭ luĭ şi piciórele luĭ; 34 Acoperi-
mîntul de peĭ de berbece roşiţe, aco-
perimîntul de peĭ de viţel de mare, şi
perdeŭa despărţitóre; 35 Chivotul
mărturieĭ şi drugiĭ eĭ, şi copacul;
36 Masa *cu* tóte uneltele eĭ, şi pânea pu-
nereĭ înainte; 37 Policandrul cel *din*
aur curat, *cu tóte* candelele sale, can-
delele în rônd aşeḑate, şi tóte uneltele
luĭ; şi oleiul pentru luminare; 38 Şi
altarul de aur; şi oleiul de ungere; şi
tămăea aromatică, şi perdeŭa de la
uşa cortuluĭ; 39 Şi altarul de aramă,
cu grătarul luĭ de aramă, drugiĭ luĭ
şi tóte uneltele luĭ; spălătorul şi pi-
ciórele luĭ; 40 Perdelele curţiĭ; stâl-
piĭ eĭ şi piciórele lor; perdeŭa de
dinaintea porţiĭ curţiĭ, funiile eĭ, ţă-
ruşiĭ şi tóte uneltele de serviciŭ
pentru locaşul cortuluĭ întrunireĭ;
41 Vestmintele ţesute pentru serviciŭ
în sanctuar; vestmintele sacre pentru
Aaron preotul, şi vestmintele fiilor luĭ
pentru preoţie. 42 Aşa fiiĭ luĭ Is-
rael făcură tot lucrul, cum ordonase
Dumneḑeŭ luĭ Moisi. 43 Şi Moisi
vĕḑu tóte lucrurile, şi écă eĭ făcură
tóte cum ordonase Dumneḑeŭ; eĭ aşa
făcură. Şi Moisi ĭĭ bine-cuvînta pre
dînşiĭ.

Aşeḑarea şi târnosirea cortuluĭ.

40 Şi Dumneḑeŭ vorbi către Moisi,
ḑicênd: 2 În ḑiŭa ântĕiă a lu-
neĭ ântĕiă să aşeḑĭ locaşul cortuluĭ
întrunireĭ; 3 Şi într'însul să puĭ chi-
votul mărturieĭ, şi d'inaintea chivotu-
luĭ să atârnĭ perdeŭa. 4 Apoĭ să puĭ
masa, şi să aşeḑĭ pe dînsa cele de pus;
dup'acea să aducĭ policandrul, şi să
aprinḑĭ candelele luĭ. 5 Şi altarul de
aur pentru tămâie să-l puĭ dinaintea chi-
votuluĭ mărturieĭ, şi să atârnĭ perdeŭa
dinaintea uşeĭ locaşuluĭ. 6 Şi să puĭ
şi altarul de ardere de tot înaintea uşeĭ
locaşuluĭ cortuluĭ întrunireĭ. 7 Şi
spălătorul să-l puĭ între cortul întru-
nireĭ şi'ntre altar, şi într'însul să puĭ
apă. 8 Şi să aşeḑĭ curtea jur împre-
jur, şi să puĭ perdeŭa la uşa curţiĭ.
9 Şi să ĭeĭ oleĭul de ungere, şi să
ungĭ locaşul şi tóte dintr'însul, şi să-l
sânţescĭ pre el, şi tóte uneltele luĭ, ca
să fie *lucru* sânt. 10 Şi să ungĭ şi
altarul de ardere de tot, şi tóte unel-
tele luĭ, şi să sânţescĭ altarul, ca să
fie altarul pré sânt. 11 Şi să ungĭ
spălătorul şi piciórele luĭ, şi să-l sân-
ţescĭ. 12 Apoĭ să aducĭ şi pre Aaron
şi pre fiiĭ luĭ înaintea uşeĭ cortuluĭ
întrunireĭ, şi să-ĭ spelĭ pre eĭ cu apă.
13 Şi să îmbracĭ pre Aaron cu vest-
mintele sacre, şi să-l ungĭ, şi să-l sân-
ţescĭ ca să-mĭ preoţéscă. 14 Şi să
aducĭ si pre fiiĭ luĭ, şi să-ĭ îmbracĭ cu
tunicĭ. 15 Şi să-ĭ ungĭ pre eĭ, cum
aĭ uns şi pre părintele lor, ca să-mĭ
preoţéscă; şi *acéstă* ungere a lor va
servi lor de preoţie tot-de-una în né-
murile lor.

16 Şi Moisi făcu tóte, cum Dumne-
ḑeŭ a ordonat luĭ; aşa le făcu. 17 Şi
în ântĕia *ḑi* a luneĭ ântĕia din anul
al doilea locaşul era aşeḑat. 18 Şi
Moisi aşeḑă locaşul, şi punênd picĭó-
rele luĭ, aşeḑă scândurile luĭ, şi le
puse verigele lor, şi întocmi stâlpiĭ
lor; 19 Şi întinse cortul de asupra
locaşuluĭ, şi preste cort puse acopere-
mîntul; după cum ordonase Dumneḑeŭ
luĭ Moisi.

20 Apoĭ luă mărturia, şi o puse în
chivot, şi puse drugiĭ la chivot, şi a-
şeḑă capacul pe chivot de asupra.
21 Şi aduse chivotul în locaş, şi a-
târnă perdeŭa d'inaintea *luĭ*, ca ea să
acopere chivotul mărturieĭ; după cum
ordonase Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

22 Şi puse masa în cortul întruni-
reĭ, în partea locaşuluĭ despre méḑă-
nópte, afară de perdea. 23 Şi de
asupra eĭ puse în rând pânile înaintea
luĭ Dumneḑeŭ; după cum ordonase
Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

24 Apoĭ puse policandrul în cortul
întrunireĭ, în dreptul meseĭ, de cea-
l-altă parte a locaşuluĭ despre méḑă-
ḑi. 25 Şi aprinse candelele înaintea
luĭ Dumneḑeŭ; după cum ordonase
Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

26 Apoĭ aşeḑă şi altarul cel de aur
în cortul întrunireĭ, d'inaintea perde-
leĭ. 27 Şi de asupra luĭ făcu să ardă
tămâie aromatică, după cum ordonase
Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

28 Şi aşeḑă perdeŭa *la* uşa locaşu-
luĭ. 29 Şi altarul ardereĭ de tot îl
puse *d'inaintea* uşeĭ locaşuluĭ în cor-
tul întrunireĭ, şi pe dînsul aduse ar-
dere de tot şi dar de pâne; după cum
ordonase Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

30 Şi puse spălătorul între cortul
întrunireĭ şi altar, şi într'însul puse
apă de spălat. 31 Şi Moisi şi Aaron
şi fiiĭ luĭ îşĭ spălaŭ dintr'însul mânele
şi piciórele; 32 Când intraŭ eĭ în
cortul întrunireĭ, şi când se apropĭaŭ
de altar, se spălaŭ; după cum ordonase
Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

33 Apoĭ făcu el curtea împrejurul
locaşuluĭ şi a altaruluĭ, şi puse perdeŭa
la uşa cortuluĭ. Aşa Moisi sfârşi lucrul.

Mărirea luĭ Dumneḑeŭ cuprinde locaşul.

34 Atuncĭ nŭorul acoperi cortul în-
truniriĭ, şi mărirea luĭ Iehova umplu
locaşul. 35 Şi Moisi nu putea intra
în cortul întruniriĭ, că nŭorul se pusese
preste dînsul, şi mărirea luĭ Iehova um-
pluse locaşul. 36 Şi când nŭorul se
ridică de pe locaş, fiiĭ luĭ Israel plecaŭ
din loc; *acésta se făcu* în tóte călăto-
riile lor. 37 Şi dacă nŭorul nu se ri-
dica, nicĭ eĭ nu porniaŭ până în ḑiŭa,
când acesta se ridica. 38 Că nŭorul
luĭ Iehova *era* deasupra locaşuluĭ ḑiŭa,
ér nóptea era foc într'însul, înaintea
ochilor a tótă casa luĭ Israel în tóte
călătoriele lor.

LEVITICUL.

A TREĬA CARTE A LUĬ MOISI.

Legea ardereĭ de tot.

1 Şi Dumneḑeŭ chĭemă pre Moisi, şi
vorbi către dînsul din cortul întru-
nireĭ, ḑicênd: 2 Vorbesce fiilor luĭ
Israel, şi ḑi-le lor: Când care-va din
voĭ va aduce dar de vite luĭ Iehova,
să aducă darul sĕŭ din cirédă saŭ din
turmă.
3 De *va fi* darul sĕŭ ardere de tot
din cirédă, *atuncĭ* să-l aducă din par-
tea bărbătéscă fără cusur la uşa cor-
tuluĭ întruniriĭ; să-l aducă ca să-ĭ
placă luĭ Dumneḑeŭ; 4 Şi să-şĭ puiă
mâna sa pe capul jertfeĭ; şi-ĭ va fi
bine primit spre înpăcarea luĭ: 5 Şi
să junghie juncul înaintea luĭ Dumne-
ḑeŭ, şi fiiĭ luĭ Aaron preoţiĭ să aducă
sângele *luĭ*, şi să stropéscă sângele jur
împrejur asupra altaruluĭ, care *este la*
uşa cortuluĭ întruniriĭ; 6 Şi să ju-
puéscă acea jertfă, şi să-l taie în bu-
căţile sale. 7 Şi fiiĭ luĭ Aaron preo-
tul să facă foc pe altar, şi să pună
lemne pe foc. 8 Şi fiiĭ luĭ Aaron
preoţiĭ să aşede bucăţile, *cu* capul şi
cu grăsimea de asupra lemnelor, ce
sûnt în focul de pe altar. 9 Er mĕ-
runtaele luĭ şi picĭórele luĭ să le spele
cu apă; şi preotul să le ardă tóte pe
acel altar; *acésta este* ardere de tot,
sacrificiŭ cu foc, miros plăcut luĭ Iehova.
10 Şi de *va fi* darul sĕŭ jertfă din
turmă, din oĭ saŭ din capre, se aducă
o parte bărbătéscă fără cusur. 11 Şi
să-l junghie pre el lângă altar, în par-
tea despre méḑă-nópte, înaintea luĭ
Iehova; şi fiiĭ luĭ Aaron preoţiĭ să
stropéscă sângele luĭ asupra altaruluĭ
jur împrejur. 12 Şi să-l taie în bu-
căţĭ, cu capul şi cu grasimea luĭ; şi
preotul să-le pună de asupra lemnelor,
carĭ *sûnt* pe focul cel de pe altar.
13 Şi măruntaele şi picĭórele să le spele
cu apă, şi preotul să *le* aducă tóte a-
cestea, şi să le ardă pe altăr; şi *va fi*
ardere de tot, sacrificiŭ cu foc, miros
plăcut luĭ Dumneḑeŭ.
14 Şi de *va fi* darul ce *va aduce*
jertfă luĭ Dumneḑeŭ din păserĭ, el să
aducă darul sĕŭ din turturele saŭ din
puĭ de porumb. 15 Şi preotul să-l
aducă la altar, şi să-ĭ sugrume cu un-
ghia capul, şi să-l ardă pe altar, şi
sângele eĭ să se scurgă pe peretele
altaruluĭ; 16 Şi guşa sa cu scârna
împreună scoţêndu-le, să le arunce lân-
gă altar, despre resărit, în locul cenu-
şeĭ; 17 Şi să-l despice cu aripele
sale, fără să o desfacă în două; şi
preotul să o ardă pe altar, deasupra
lemnelor, care *sûnt* pe foc. Acésta *este*
ardere de tot, sacrificiŭ cu foc, miros
plăcut luĭ Dumneḑeŭ.

Legea diferitelor jertfe de mâncare.

2 Şi de va aduce care-va dar de mân-
care luĭ Dumneḑeŭ, să fie darul luĭ
din flórea făineĭ; şi să tórne preste
dînsa oleiŭ, şi să pună preste dînsa
tămâie; 2 Şi să o ducă la *unul din*
fiiĭ luĭ Aaron, preoţiĭ, şi acesta să iea
dintr'însa un pumn de acea făină şi
din acel oleiŭ şi tótă tămâia, şi preo-
tul să aprindă pe altar jertfă aminti-
rea sa de *drept* sacrificiŭ cu foc, miros
plăcut luĭ Dumneḑeŭ. 3 Şi rĕmăşiţa
din acel dar de mâncare *va fi* a luĭ
Aaron şi a fiilor seĭ, ca lucrul pré sânt
între sacrificiile cu foc ale luĭ Dum-
neḑeŭ.
4 Şi de veĭ aduce *ca* dar, jertfa

cóptă în cuptor, *să fie* turté nedospite,
din flórea făinei, frământate cu oleiŭ,
saŭ plăcinte nedospite, unse cu oleiŭ.
5 Şi dacă darul tĕŭ de mâncare
va fi dar *prăjit* în tigaiă, *atuncĭ* să fie
din flórea făineĭ, nedospită, frămîntată
cu oleiŭ. 6 O veĭ frânge în bucăţĭ,
şi veĭ turna preste dînsa oleiŭ; dar de
mâncare *este*.
7 Şi de *va fi* darul tĕŭ de mâncare
fript pe grătar, să se facă *din* flórea
făineĭ, cu oleiŭ. 8 Şi darul de mân-
care făcut dintr'acestea, să-l aducĭ luĭ
Dumnedeŭ, dându-l preotuluĭ, care-l
va duce la altar; 9 Şi preotul va
lua din darul de mâncare partea de
amintire şi o va aprinde pe altar;
acesta este sacrificiŭ cu foc, miros plă-
cut luĭ Dumnedeŭ. 10 Şi rĕmăşiţa
din darul de mâncare *să fie* a luĭ Aa-
ron şi a fiilor luĭ; lucru pré sânt în-
tre darurile cu foc *făcute* luĭ Dumne-
deŭ *este*.
11 Nicĭ un dar de mâncare, care
veţĭ aduce luĭ Dumnedeŭ, nu se va
face dospit, că nimic dospit, nicĭ cu
mĭere, nu veţĭ aprinde sacrificiŭ cu foc
luĭ Dumnedeŭ.
12 *În* darul de pârgă veţĭ puté a-
duce şi pre acestea luĭ Dumnedeŭ;
dară nu se vor pune pe altar drept
miros plăcut.
13 Şi tóte darurile tale de mâncare
cu sare să le sărĭ; şi sarea legămîntu-
luĭ Dumnedeuluĭ tĕŭ să nu laşĭ să
lipséscă de pe darurile tale; în tóte
darurile tale să aducĭ sare.
14 Şi dacă veĭ aduce luĭ Dumnedeŭ
dar de mâncare din ânteĭele frupte ale
tale, să aducĭ spice de curând cópte,
prăjite la foc, şi grăunţe de spice pi-
sate; *ca* darul din pârga ta: 15 Şi
preste dînsul să tornĭ oleĭŭ, şi să tornĭ
tămâie; *că* dar de pâne *este* acésta.
16 Şi preotul să aprindă partea de a-
mintire din grăunţele şi din oleiŭ şi cu
tótă tămâia; sacrificiŭ cu foc luĭ Dum-
nedeŭ *este acésta*.

Legea sacrificĭuluĭ de mulţumită.

3 Şi *de va fi* darul *cuĭ-va* sacrificiŭ
de mulţumirĭ, de-l va aduce din ci-
rédă, fie parte bărbătéscă saŭ femeéscă
să-l aducă luĭ Dumnedeŭ fără cusur.
2 Şi să pună mâna sa pe capul daru-
luĭ sĕŭ, şi să-l înjunghie *la* uşa cortu-
luĭ întruniriĭ; şi fiiĭ luĭ Aaron, preoţiĭ,
să stropéscă sângele preste altar jur
împrejur. 3 Şi din acest sacrificiŭ
de mulţumire să aducă el sacrificiu cu
foc luĭ Dumnedeŭ: grăsimea care aco-
pere măruntaele şi tótă grăsimea de
la mĕruntae; 4 Şi ceĭ dŭoĭ rănunchĭ
cu grăsimea *lor* de pe dînşiĭ, cea de
pe cópse, şi prapurul de pe ficat; cu
rinichiĭ împreună să le scótă. 5 Şi
fiiĭ luĭ Aaron să le aprindă pe altar,
lângă arderea de tot, de asupra lem-
nelor, ce *sûnt puse* pe foc. Sacrificiŭ cu
foc, miros plăcut luĭ Dumnedeŭ, *este
acésta*.
6 Şi de *va fi* darul sĕŭ, care-l aduce
el luĭ Dumnedeŭ drept sacrificĭul sĕŭ
de mulţumita, dar din turmă, *fie* băr-
bat saŭ femee, să-l aducă fără cusur.
7 De *va fi* acest dar al sĕŭ un miel,
să-l aducă înaintea luĭ Dumnedeŭ;
8 Şi să puiă mâna sa preste capul da-
ruluĭ sĕŭ, şi să-l junghie dinaintea cor-
tuluĭ întruniriĭ; şi fiiĭ luĭ Aaron să
stropéscă sângele luĭ asupra altaruluĭ
jur împrejur. 9 Şi *din acest* sacrificiŭ
de bucurie să aducă sacrificiŭ cu foc
luĭ Dumnedeŭ: grăsimea luĭ, şi tótă
códa, scoţéndu-le la osul spinăriĭ, şi
grăsimea care acopere mĕruntaele, şi
tótă grăsimea de la mĕruntae; 10 Şi
ceĭ dŭoĭ rinichĭ cu grăsimea lor de pe
dînşii, cea de pe cópse; şi prapurul
de pe ficat; cu rinichiĭ împreună să le
scótă. 11 Şi preotul pre acestea să
le aprindă pe altar, mâncare de sacri-
ficiŭ cu foc adus luĭ Dumnedeŭ.
12 Şi dacă darul luĭ *va fi* capră, el
să o aducă înaintea luĭ Dumnedeŭ;
13 Şi să pună mâna sa pe capul eĭ, şi
să o junghie dinaintea cortuluĭ întru-
niriĭ; şi fiiĭ luĭ Aaron să stropéscă
sângele eĭ asupra altaruluĭ jur împre-
jur. 14 Apoĭ dintr'acésta să aducă
darul sĕŭ drept sacrificiŭ cu foc luĭ
Dumnedeŭ: grăsimea ce acopere mĕrun-
taele, şi tótă grăsimea de la mĕrun-
tae; 15 Şi ceĭ dŭoĭ rinichĭ şi grăsimea
de pe dînşiĭ, cea de pe cópse, şi pra-
purul de pe ficat; cu rănunchiĭ îm-
preună să le scótă. 16 Şi preotul
pre acestea să le aprindă pe altar,
mâncare de sacrificiŭ cu foc, miros
plăcut. Tótă grăsimea *este* a luĭ Dum-
nedeŭ. 17 Lege vecinică *să fie acésta*
pentru neamurile vóstre, întru tóte
locuinţele vóstre, ca nicĭ grăsime şi
nicĭ vr'un sânge să nu mâncaţĭ.

Legea sacrificĭuluĭ pentru ispăşirea pĕcatelor.

4 Şi Dumnedeŭ vorbi luĭ Moisi, di-
cênd: Vorbesce fiilor luĭ Israel, di-
cênd: 2 De va pĕcătui care-va prin
nesciinţă în potriva orĭ-căreia din po-
runcile luĭ Dumnedeŭ, *făcênd* ceea ce

nu se cade a face, anume dintr'acestea:
3 Dacă preotul cel uns va fi pĕcătuit, trăgênd pre popor în pĕcat; el pentru pĕcatul sĕŭ, ce-l va fi făcut, să aducă luĭ Dumnedeŭ drept sacrificiŭ pentru pĕcat un viţel fără cusur;
4 Şi să aducă viţelul la uşa cortuluĭ întruni-reĭ, înaintea luĭ Iehova, şi să pună mâna sa pe capul viţeluluĭ, şi să junghie viţelul înaintea luĭ Dumnedeŭ;
5 Şi preotul cel uns să ĭea din sângele viţeluluĭ, şi să-l aducă la cortul întrunireĭ;
6 Şi preotul să întingă degetul sĕŭ în sânge, şi de şépte orĭ să stropéscă din sânge înaintea luĭ Dumnedeŭ spre perdeŭa sanctuaruluĭ.
7 Şi preotul să puiă din acel sânge preste córnele altaruluĭ de tămâie aromatică, carele *este* înaintea luĭ Dumnedeŭ în cortul întrunireĭ; şi tot sângele *rĕmas* al viţeluluĭ să-l tórne la piciorul altaruluĭ de ardere de tot, care *este la* uşa cortuluĭ întrunireĭ.
8 Şi tótă grăsimea viţeluluĭ *adus ca* sacrificiŭ pentru pĕcat să o înalţe, *adecă* grăsimea ce acopere mĕruntaele, şi tótă grăsimea de pe mĕruntae;
9 Şi ceĭ dŭoĭ rănunchĭ cu grăsimea de pe dînşiĭ, cea de pe cópse, şi prapurul de pe ficat; cu rănunchiĭ împreună să le scótă.
10 Cum se scótă de pe viţelul sacrificiuluĭ de mulţumire; şi preotul să aprindă altarul ardereĭ de tot.
11 Şi pelea viţeluluĭ cu tótă carnea luĭ împreună cu capul luĭ, şi picĭórele luĭ, cu mĕruntaele şi cu balega luĭ;
12 *Adecă* tot viţelul *rĕmas* să-l scótă afară din tabĕră într'un loc curat, unde se lépădă cenuşa; şi să-l ardă cu lemne pe foc; unde se varsă cenuşa.
13 Şi dacă tótă comunitatea luĭ Israel va pĕcătui prin nesciinţă, şi fapta a fost nesciută de comunitate; şi eĭ vor fi făcut vre-una din cele oprite de Dumnedeŭ, ce nu se cădea a face; şi s'a făcut vinovată:
14 După ce pĕcatul ce l-a făcut i se va face cunoscut, atuncĭ comunitatea să aducă un viţel drept sacrificiŭ pentru pĕcat, aducêndu-l înaintea cortuluĭ întrunireĭ;
15 Şi bĕtrâniĭ comunităţeĭ să pună mânele lor pe capul viţeluluĭ înaintea luĭ Dumnedeŭ, şi să se junghie viţelul înaintea luĭ Dumnedeŭ.
16 Şi preotul cel uns să aducă din sângele viţeluluĭ la cortul întrunireĭ;
17 Şi preotul, să întingă degetul sĕŭ în sânge, şi de şépte orĭ să stropéscă *cu acésta* înaintea luĭ Dumnedeŭ spre perdea;
18 Şi dintr'acel sânge să pună pe córnele altaruluĭ, care *stă* înaintea luĭ Iehova în cortul întrunireĭ. Şi tot sângele *cel rĕmas* să-l tórne la piciorul altaruluĭ ardereĭ de tot, ce *stă* la uşa cortuluĭ întrunireĭ.
19 Şi tótă grăsimea luĭ să o ĭea dintr'însul, şi să o aprindă pe altar.
20 Şi să facă cu viţelul, după cum a făcut cu viţelul sacrificiuluĭ pentru pĕcat, aşa să facă cu el; şi preotul să facă ispăşire pentru dînşiĭ; şi se va erta lor.
21 Şi viţelul *rĕmas* să-l scótă afară din tabĕră, şi să-l ardă, după cum a ars şi pe viţelul cel de maĭ 'nainte. Acesta *este* sacrificiŭ pentru pĕcatul al comunităţiĭ.

22 Când va pĕcătui unul d'intre maĭ marĭ, şi va face vre-una din cele oprite de Iehova Dumnedeul sĕŭ, ce nu se cade a face, din nebăgare de sámă, se face vinovat;
23 După ce pĕcatul prin care el a pĕcătuit i se va face cunoscut; atuncĭ el să aducă darul sĕŭ un ţap fără cusur;
24 Şi săşĭ pună mâna sa pe capul ţapuluĭ, şi să-l junghie în locul unde se junghie arderile de tot, înaintea luĭ Dumnedeŭ. Sacrificiŭ pentru pĕcat *este* acésta.
25 Şi preotul să ĭea cu degetul din sângele sacrificiuluĭ pentru pĕcat, şi să-*l* pună pe córnele altaruluĭ ardereĭ de tot, ér *cel-l-alt* sânge să-l tórne la picĭórele altaruluĭ de ardere de tot.
26 Şi tótă grăsimea luĭ să o aprindă pe acest altar, ca şi grăsimea sacrificiuluĭ de mulţumire; şi preotul să facă ispăşirea pentru dînsul; şi i se va erta luĭ.

27 Şi dacă care-va din poporul de rănd va pĕcătui prin nesciinţă, făcênd vre-una din cele oprite de Dumnedeŭ, *adecă* din cele ce nu se cade a face, se va face vinovat;
28 După ce pĕcatul ce l-a făcut i se va face cunoscut, să aducă dar o ĭédă fără cusur pentru pĕcatul ce l-a făcut.
29 Şi să-şĭ pună mâna sa pe capul sacrificiuluĭ pentru pĕcat, şi să junghie sacrificiul pentru pĕcat în locul unde se junghie arderea de tot.
30 Şi preotul să ĭea din sângele aceluĭa cu degetul, şi să pună pe córnele altaruluĭ de ardereĭ de tot; ér *cel-l-alt* sânge al eĭ tot să-l verse la picĭórele altaruluĭ.
31 Şi preotul să ĭea tótă grăsimea luĭ, după cum s'a luat grăsimea sacrificiuluĭ de mulţumită; şi să o aprindă pe altar, miros plăcut luĭ Dumnedeŭ; Şi preotul să facă ispăşirea pentru dînsul, şi-i se va erta luĭ.
32 Ér de va aduce miel drept sacrificiŭ pentru pĕcat, să-l aducă parte

femeéscă fără defect; 33 Și să-șĭ
pună mâna sa pe capul sacrificĭuluĭ
pentru pĕcat, și să o junghie sacrificiŭ
pentru pĕcat în locul unde se junghie
arderile de tot; 34 Și preotul să ĭea
cu degetul sĕŭ din sângele aceluĭ sa-
crificiŭ pentru pĕcat, și să ungă cór-
nele altaruluĭ de ardere de tot; și
remășița sângeluĭ să o verse la picĭó-
rele altaruluĭ. 35 Și tótă grăsimea
luĭ să o ĭea, după cum a luat grăsi-
mea de la óĭe pentru sacrificĭul de
mulțumire, și acéstă preotul să o facă
să fumege pe altar lângă sacrificĭul
cu foc a luĭ Dumnedeŭ. Așa să facă
preotul ispășire pentru pĕcatul sĕŭ
care l-a făcut; și-ĭ se va erta luĭ.

Urmare despre jertfele pentru ispășirea pĕcatelor.

5 Și de va pĕcătui care-va, martor
fiind, după ce șĭ-a audit cuvintele
jurămîntuluĭ, pentru cele ce a vĕdut,
saŭ cari *alt-fel* a șciut, și nu le-a des-
coperit, va purta vina sa. 2 Saŭ de
se va atinge care-va de un lucru ne-
curat, *fie* mortăciunea uneĭ fére necu-
rate, saŭ mortăciunea uneĭ vite necu-
rate, saŭ mortăciunea uneĭ târâtóre
necurate, și acésta nu s'a sciut de el;
acela *va fi* necurat și vinovat; 3 Saŭ
de se va atinge care-va de necurățenia
unuĭ om, fie verĭ-ce necurățenie, prin
care se pângăresce omul, și acésta n'a
sciut, și *în urmă* i s'a făcut cunoscut,
vinovat va fi. 4 Saŭ de va jura care-
va, rostind în aprindere cu ușurință,
ca să facă rĕŭ saŭ să facă bine, după
cum omul rostesce, jurând; și el acésta
nu a sciut, ér dup'aceea i s'a făcut
cunoscut, vinovat va fi într'una din-
tr'acestea. 5 Și când s'ar întâmpla,
ca care-va într'una dintr'acestea să se
facă vinovat, să mărturiséscă pĕcatul,
în care a păcătuit; 6 Și din turmele
luĭ să aducă luĭ Dumnedeŭ sacrificĭul
sĕŭ de vină pentru pĕcatul sĕŭ ce l-a
făcut, o óie saŭ o capră, drept sacri-
ficiŭ pentru pĕcat; și preotul va face
ispășirea pentru dînsul pentru pĕca-
tul luĭ.
7 Și de nu-ĭ va da mâna, ca să
pótă aduce óĭe saŭ capră, să aducă luĭ
Dumnedeŭ pentru pĕcatul sĕŭ ce l-a
făcut două turturele, saŭ dŭoĭ puĭ de
porumb, unul sacrificiŭ pentru pĕcat
și cel-l-alt pentru ardere de tot. 8 Și
pre acestea să le aducă la preot, care
să aducă sacrificĭul pentru pĕcat maĭ
ântĕiu, și să sugrume cu unghia capul
luĭ de la grumaz, fără *a-l* despărți;
9 Și din sângele sacrificĭuluĭ pentru
pĕcăt să stropéscă pĕretele altaruluĭ,
ér cel-l-alt sânge să se stórcă la pi-
cĭórele altaruluĭ. Sacrificiŭ pentru pĕ-
cat *este* acesta. 10 Ér pre cel-l-alt
să-l pregătéscă ardere de tot, după
datină. Și preotul să facă ispășire
pentru dînsul de pĕcatul sĕŭ ce l'a
făcut; și-ĭ se va erta luĭ.
11 Dară dacă nicĭ atâta nu-ĭ va da
mâna, ca să aducă două turturele saŭ
dŭoĭ puĭ de porumb, atuncĭ el, fiind-că
a păcătuit, să aducă drept dar a decea
parte din Efă de flórea făineĭ ca sacri-
ficiŭ pentru pĕcat; oleiŭ să nu tórne,
nicĭ tămâie să nu pună preste dînsa;
căcĭ sacrificiŭ pentru pĕcat *este* acésta.
12 Și să o aducă la preot; și preotul,
luând dintr'însul pumnul plin drept
amintire, să aprindă pe altar, lângă
sacrificiile cu foc ale luĭ Dumnedeŭ.
Acesta *este* sacrificiŭ pentru pĕcat.
13 Și preotul să facă ispășirea pentru
dînsul de pĕcatul ce el l-a făcut în
vre-unul din aceste *lucrurĭ*; și-ĭ se va
erta luĭ; Ér *remășița* va fi a preotuluĭ,
ca și darul de pâne.

Legĭ în privința jertfelor pentru vină.

14 Dumnedeŭ maĭ vorbi luĭ Moisi,
dicênd: 15 Când cine-va va face
vre-o nelegĭuire, pĕcătuind prin nes-
ciință în cele consacrate luĭ Dumnedeŭ,
acela să aducă luĭ Dumnedeŭ sacrifi-
ciŭ pentru vina sa un berbece fără
cusur, dintre oĭ, după prețuirea ta, în
sicli de argint, după siclul sanctuaru-
luĭ, potrivit cu vina. 16 Și ceea ce
va fi pĕcătuit el în cele consacrate, să
plătéscă; și pe deasupra să maĭ adaogă
a cincea parte, care să o dea preotu-
luĭ; și preotul prin acel berbece pen-
tru vină va face ispășire pentru dînsul,
și-ĭ se va erta luĭ.
17 Și dacă cine-va va pĕcătui, fă-
cênd vre-una din cele oprite de Dum-
nedeŭ, ce nu se cade o face; dară nu
a sciut, și s'a făcut vinovat; va purta
vina sa; 18 Și să aducă preotuluĭ
un berbece fără cusur din turmă, du-
pă prețuirea ta, drept sacrificiŭ pentru
vină; și preotul sa facă o ispășire
pentru greșala făcută de dînsul prin
nesciință, și la care n'a luat sémă, și-ĭ
se va erta luĭ. 19 Sacrificiŭ pentru
vină *este* acésta, *că* vinovat s'a făcut
în contra luĭ Iehova.
20 Și Dumnedeŭ vorbi luĭ Moisi,
dicênd: 21 Când care-va va pĕcătui,
și va face vre-o nelegĭuire în contra
luĭ Dumnedeŭ, tăgăduind aprópeluĭ

lucrul ce-i l-a pus în păstrare, saŭ în
mânele luĭ l-a încredinţat; saŭ lucrul
ce s'a răpit, saŭ a înşelat cu *ce-va* pe
aprópele sĕŭ; 22 Saŭ aflând lucru
perdut, pre acela 'l va tăgădui, saŭ
va pune jurămînt strâmb, asupra a
orĭ-ce lucru ce se întâmplă omuluĭ să
facă, şi *aşa* a pĕcătuit; 23 Va fi,
dacă el a pĕcătuit, şi s'a făcut vino-
vat; atuncĭ el să întórcă acel lucru
ce l-a răpit, şi înşelăcĭunea cu care a
înşelat, saŭ pusul în păstrare, ce-ĭ s'a
încredinţat, saŭ lucrul perdut care l-a
găsit; 24 Saŭ verĭ-ce alt lucru pen-
tru care el a jurat strâmb, să plătéscă
întreg preţul, şi se adaoge a cincea
parte maĭ mult, *şi* să-l dea celuĭa, al
cuĭ *a fost* lucrul, în ḑiŭa sacrificĭuluĭ
sĕŭ pentru vină. 25 Şi să aducă luĭ
Dumneḑeŭ sacrificiŭ pentru vina 'sa,
un berbece fără cusur din turmă, după
preţiuirea ta, *aducêndu-l* preotuluĭ drept
sacrificiŭ pentru vină. 26 Şi preotul
să facă ispăşirea pentru el înaintea
luĭ Dumneḑeŭ, şi-ĭ se vor erta luĭ tóte
acelea ce a făcut, prin cari se face
vinovat.

Despre arderile de tot.

6 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Poruncesce luĭ Aaron şi fiilor luĭ,
ḑicênd: Acésta *este* legea ardereĭ de
tot: Arderea de tot *să fie* pe vatra de
pe altar tótă nópte până diminéţa, şi
focul altaruluĭ să ardă asupra luĭ.
3 Şi preotul fiind îmbrăcat cu vest-
mîntul luĭ de in şi cu pulpanele luĭ
de in, să-şĭ acopere golicĭunea sa, şi
să-şĭ ridice cenuşa pre care o a făcut
focul ardereĭ de tot, mistuit pe altar,
şi să o verse lânge altar. 4 Şi să se
desbrace de vestmintele luĭ, şi să se
îmbrace cu alte vestminte, şi să scótă
cenuşa afară din tabĕră la un loc cu-
rat. 5 Er focul de pe altar să ardă
asupra luĭ, şi să nu se stingă; şi preo-
tul în tóte dimineţile să ardă lemne
pe dînsul, şi asupra acestora să aşeḑe
arderea de tot, şi să aprindă grăsimea
sacrificiilor de bucurie. 6 Pururea
să ardă focul pe altar; de loc să nu
se stingă.

Despre jertfa de mâncare.

7 Şi acésta *este* legea daruluĭ de
mâncare: Fiiĭ luĭ Aaron să-l aducă
înaintea luĭ Dumneḑeŭ, înaintea altaru-
luĭ; 8 Şi să ĭea din acest dar de
mâncare un pumn din flórea făineĭ, şi
din oleĭul eĭ, precum şi tótă tămâĭa ce
este deasupra daruluĭ de mâncare; şi
să *le* aprindă pe altar, amintire a sa,
spre miros plăcut luĭ Dumneḑeŭ. 9 Er
remăşiţa dintr'însa să o mănânce Aa-
ron şi fiiĭ seĭ; cu pâne nedospită să
se mănânce în loc sânt; în curtea cor-
tuluĭ întruniriĭ să o mânânce. 10 Să
nu se cócă dospit; *ca* partea lor am
dat-o din sacrificĭele mele cu foc; pré
sântă *este*, ca şi sacrificĭul cel pentru
pĕcat şi cel pentru vina. 11 Numaĭ
partea bărbătéscă dintre fiiĭ luĭ Aaron
să mănânce dintr'însa; lege vicinică
este acésta întru generaţiunile vóstre,
pentru sacrificiile cu foc ale luĭ Dum-
neḑeŭ. Tot cel ce se atinge de dînsele
sânt să fie.

12 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
13 Acesta *este* darul luĭ Aaron şi al fiilor
seĭ, spre care să-l aducă luĭ Dumneḑeŭ,
în ḑiŭa când care-va *dintre eĭ* se va
unge: a ḑecea parte din efă flórea făi-
neĭ drept dar vecĭnic de pâne; jumă-
tate dintr'însa diminéţa, şi jumătate
despre séră. 14 În tigaie să o pre-
gătéscă cu oleiŭ, şi bine prăjită să o
aducă, *şi* în bucăţĭ mărunte să-mĭ a-
ducă darul de pâne întru miros plăcut
luĭ Dumneḑeŭ. 15 Şi preotul, *carele*
dintre fiiĭ luĭ *Aaron* se va unge în lo-
cul luĭ, acela să pregătéscă acel *dar;*
lege vecinică *este* acésta; tot să-l ardă
luĭ Dumneḑeŭ; 16 Căcĭ tot darul de
pâne a preotuluĭ să se ardă tot; să nu
se mănânce.

Despre jertfa pentru păcate.

17 Şi Dumneḑeŭ vorbi luĭ Moisi,
ḑicênd: 18 Vorbesce luĭ Aaron şi
fiilor seĭ, ḑicênd: Acésta *este* legea sa-
crificĭuluĭ pentru pĕcat: Se va junghia
sacrificĭul pentru pĕcat înaintea luĭ
Dumneḑeŭ, într'acel loc, unde se jun-
ghie arderea de tot; pré sânt *este*.
19 Acel preot care aduce sacrificĭul
pentru pĕcat, acela să-l mănânce; să
se mânânce în loc sânt, în curtea cor-
tuluĭ întruniriĭ; 20 Tot cel ce se va
atinge de carnea luĭ, să fie sânt; şi
ceea ce din sângele acestuĭa se va
stropi pe vre-un vestmînt, partea cea
stropită să o spelĭ în loc sânt. 21 Şi
vasul de lut în care se va fi fert, să
se spargă; dară de va fi fost fert în
vas de aramă, să se frece, şi să se
spele cu apă. 22 Tótă partea bărbă-
téscă dintre preoţĭ să mănânce acésta;
pré sânt *este*. 23 Şi tot sacrificĭul
pentru pĕcat, din al căruĭa sânge se
va fi adus în cortul întruniriĭ, spre a
face ispăşirea în sanctuar, acela să nu
se mănânce; cu foc să se ardă.

Alte legĭ de jertfe.

7 Şi acésta *este* legea sacrificĭuluĭ pen-
tru vină, pré sânt *este:* 2 În locul
unde se junghie arderea de tot, să se
junghie şi sacrificiŭ pentru vină; şi
sângele eĭ să se stropéscă pe altar jur
împrejur. 3 Şi tótă grăsimea eĭ din-
tr'însa să se aducă, *cu* códă şi *cu* gră-
simea care acopere měruntaele; 4 Şi
ceĭ dŭoĭ rănunchĭ cu grăsimea lor de
pe dînşiĭ, cea de pe cópse, şi prapurul
de pe ficat; cu ceĭ dŭoĭ rănunchĭ îm-
preună să le scótă. 5 Şi preotul să
le aprindă pe altar *ca* sacrificiŭ cu foc
luĭ Dumnedeŭ; sacrificiŭ pentru vină
este. 6 Tótă partea bărbătéscă d'in-
tre preoţĭ să-*l* mănânce; în loc sânt
să se mănânce; pré sânt *este.*
7 Sacrificĭul pentru vină *să fie* tot
asemenea ca şi sacrificĭul pentru pěcat;
aceeaşĭ lege *să fie* pentru unul şi pen-
tru altul. Acel preot, care va fi făcut
ispăşire cu dînsul, a luĭ este. 8 Şi
preotul, care a adus olocaust pentru
care-va, acel preot va avé pentru
sine pelea olocaustuluĭ, care l-a adus.
9 Şi tot darul de pâne, care se cóce
în cuptor, şi tot ce se gătesee pe gră-
tar saŭ în tigae să fie a preotuluĭ care
l'a adus. 10 Dară tot darul de pâne,
frămêntat cu oleiŭ, saŭ *care este* us-
cat, să fie a tuturor fiilor luĭ Aaron
a unuĭa ca şi a altuĭa.
11 Şi acésta *este* legea sacrificĭuluĭ
de mulţumită, pre care-le veţĭ aduce
luĭ Dumnedeŭ. 12 Dacă acest *dar*
îl veţĭ aduce pentru mulţumire, atuncĭ
împreună cu acel sacrificiŭ de mul-
ţumire să se aducă turte nedospite,
frămêntate cu oleiŭ, şi plăcinte nedos-
pite unse cu oleiŭ, şi flórea făineĭ fértă
ca turte, frămêntată cu oleiŭ. 13 Pe
lângă aceste turte va aduce *ca* dar şi
pâne crescută, împreună cu sacrificĭul
de mulţumire pentru bucuriele sale.
14 Şi el din tóte acele darurĭ să aducă
luĭ Dumnedeŭ câte o bucată, drept
dar ridicat; *şi* acésta să fie a aceluĭ
preot, care stropesce sângele sacrifi-
cĭelor de mulţumire. 15 Şi carnea
sacrificĭuluĭ de mulţumire şi de laudă
să se mănânce tot într'aceeaşĭ di, în
care se va aduce; şi să nu lase nimic
dintr'însa până diminéţa. 16 Şi dacă
sacrificĭul care se aduce *va fi* făgădu-
inţa, saŭ un dar de bună-voĭă, *atuncĭ*
acel sacrificiŭ a luĭ să se mănânce în-
tr'aceeaşĭ di, în care se va aduce: şi
de va rěmâné ce-va d'intr'însul, să se
mănânce a doa di. 17 Şi de va rě-
mâné ce-va carne din acel sacrificiŭ
şi până a treĭa di, să se ardă cu foc.
18 Şi dacă cine-va va mânca a treĭa
di din carnea aceluĭ sacrificiŭ de mul-
ţumire, nu va fi bine-primit; şi celuĭ
ce l-a adus, nu i se va socoti în bine;
urîcĭune va fi; şi acela care va mânca
d'intr'însul va purta vina sa. 19 Şi
carnea aceea, care se va atinge de
ce-va necurat, să nu se mănânce; cu
foc să se ardă. Dară din *cea-l-altă*
carne, tot cel curat să mănânce d'in-
tr'însa. 20 Şi acela care fiind ne-
curat va mânca din carnea sacrificĭe-
lor de mulţumită a luĭ Dumnedeŭ,
stârpi-se-va sufletul acela din poporul
sěŭ. 21 Şi acela, care se va atinge
de *un lucru* necurat, *fie* necurăţia de
om, *fie* vită necurată, fie târâtor ne-
curat, şi va mânca din carnea sacrifi-
cĭuluĭ de mulţumire, care *este* a luĭ
Dumnedeŭ, stârpi-se-va sufletul acela
din poporul sěŭ.
22 Şi Dumnedeŭ vorbi luĭ Moisi,
dicênd: 23 Vorbesce fiilor luĭ Israel,
dicênd: Tótă grăsimea de boŭ saŭ de
óie, saŭ de capră, să nu o mâncaţĭ.
24 Şi grăsimea mortăcĭuneĭ şi grăsimea
de *animal* sfăscĭat să *vě* servéscă la
orĭ-ce alt lucru, dară să nu o mâncaţĭ.
25 Că tot cel ce va mânca grăsimea
uneĭ vite, care se aduce sacrificiŭ cu
foc luĭ Dumnedeŭ, acela ce a mâncat
stârpi-se-va din poporul sěŭ. 26 Şi
sângele să nu mâncaţĭ în tóte locuin-
ţele vóstre, nicĭ de paserĭ nicĭ de vite.
27 Tot acela, care va mânca din orĭ-
ce sânge, stărpi-se-va sufletul sěŭ din
poporul sěŭ.
28 Şi Dumnedeŭ vorbi luĭ Moisi,
dicênd: 29 Vorbesce fiilor luĭ Israel,
dicênd: Cel ce va aduce luĭ Dumnedeŭ
sacrificĭul sěŭ de mulţumită, acela să
aducă el însuşĭ darul sěŭ luĭ Dumne-
deŭ din sacrificĭul sěŭ de mulţumită;
30 Cu însăşĭ mânele sale să aducă sa-
crificiile cu foc luĭ Dumnedeŭ; să a-
ducă grăsimea cu peptul împreună,
pentru ca să legene peptul *ca* dar le-
gănat înaintea luĭ Dumnedeŭ. 31 Şi
preotul să ardă grăsimea pe altar, ér
peptul să fie a luĭ Aaron şi al fiilor
seĭ. 32 Şi spata cea dréptă din sa-
crificiile vóstre, de mulţumită încă să
o daţĭ preotuluĭ, ca dar ridicat. 33 Şi
acea spată dréptă să fie partea aceluĭa
dintre fiiĭ luĭ Aaron, care va fi adus
sângele şi grăsimea sacrificĭuluĭ de
bucurie. 34 Că eŭ luaiŭ de la fiiĭ
luĭ Israel peptul de legănare şi spata
de ridicare din sacrificiele lor de mul-

ţumire, şi datu-le-am luĭ Aaron, preo-
tul, şi fiilor luĭ, prin lege vecĭnică, de
la fiiĭ luĭ Israel. 35 Acésta *este partea*
ungereĭ luĭ Aaron şi a ungereĭ fiilor
luĭ, din sacrificiile cu foc ale luĭ Dum-
neḑeŭ *hotărîte lor* din ḑiŭa, *în care*
Moisi iĭ înfăcişă luĭ Dumneḑeŭ, spre
a fi luĭ preoţĭ; 36 Pre care Dumne-
ḑeŭ porunci a se da lor de către fiiĭ
luĭ Israel, din ḑiŭa în care unsu-i-
aŭ el, prin lege vecĭnică în generaţiu-
nile lor.

37 Acésta *este* legea pentru sacrifi-
cĭul de ardere de tot, cel de pâne, cel
pentru pĕcat, cel pentru vină, cel pen-
tru consacrare, şi cel pentru sacrificiile
de mulţumire. 38 Pre care Dumne-
ḑeŭ o dădu luĭ Moisi pe muntele Sinaĭ,
în care ḑi el ordină fiilor luĭ Israel,
ca eĭ să aducă darurile lor luĭ Dum-
neḑeŭ, în pustiĭul Sinaĭ.

Aaron şi fiiĭ luĭ consacraţĭ de preoţĭ;
darurile lor mistuite prin foc din cer.

8 Şi Dumneḑeŭ vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Ié pre Aaron şi pre fiiĭ
luĭ cu dînsul, şi vestmintele, şi oleĭul
de ungere, şi viţelul sacrificĭuluĭ pen-
tru pĕcat, şi dŭoĭ berbecĭ, şi panerul
cu azimă; 3 Şi adună tótă obstea la
uşa cortuluĭ întruniréĭ. 4 Şi Moisi
făcu *aşa*, după cum iĭ porunci Dumne-
ḑeŭ; şi să adună tótă comunitatea la
uşa cortuluĭ întruniréĭ.

5 Şi Moisi ḑise către obste: Acesta
este ceea ce a ordinat Iehova să se
facă. 6 Şi Moisi aduse pre Aaron şi
pre fiiĭ seĭ, şi-ĭ spălă cu apă; 7 Şi
pe dînsul puse tunica, şi-l încinse cu
brâul, şi-l îmbrăcă cu mantia, şi puse
pe dînsul efodul, şi-l încinse cu cingĕ-
tórea efoduluĭ, şi-ĭ legă *efodul* cu a-
césta; 8 Şi-ĭ puse peptarul, şi în
peptar puse Urim şi Tumim; 9 Şi-ĭ
puse în cap mitra, şi pe mitră în par-
tea de dinainte iĭ puse placă de aur,
diademă sacră; după cum ordinase
Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

10 Şi Moisi luă oleĭul ungereĭ, şi
unse locaşul şi tóte câte *eraŭ* întrîn-
sul, şi le sfinţi. 11 Şi cu dînsul stropi
altarul de şépte orĭ, şi unse altarul şi
tóte uneltele luĭ, şi spălătorul cu pi-
cĭorul luĭ, ca să le sfinţéscă pre ele.
12 Şi din oleĭul ungereĭ turnă pe ca-
pul luĭ Aaron, şi-l unse, ca să-l sfin-
ţéscă pre el. 13 Şi Moisi apuse şi
pre fiiĭ luĭ Aaron, şi-ĭ îmbrăcă cu tuni-
cele *lor*, şi-ĭ încinse cu brâele, şi li
legă şepcile; după cum ordonase Dum-
neḑeŭ.

14 Şi apropie viţelul de sacrificĭul
pentru pĕcat; şi Aaron şi fiiĭ seĭ pu-
seră mânele lor pe capul viţeluluĭ de
sacrificiŭ pentru pĕcat; 15 Şi Moisi,
junghiîndu-*l*, luă sânge, şi cu degetul
sĕŭ unse córnele altaruluĭ jur împre-
jur, şi curăţi altarul; ér *remăşiţa* sân-
geluĭ o turnă la picĭórele altaruluĭ;
şi *aşa* 'l consfinţi, şi făcu ispăşire pen-
tru dînsul. 16 Şi *Moisi* luă tótă gră-
simea de pe mĕruntaie, şi prapurul *cel*
de pe ficat, şi amândoĭ rănunchiĭ cu
grăsimea lor; şi Moisi *le* aprinse pe
altar. 17 Er pre viţelul *rĕmas*, *adecă*
pelea luĭ, carnea luĭ şi balega luĭ, le
arse cu foc afară din tabĕră; după cum
ordinase Dumneḑeŭ.

18 Şi apoĭ ĭ-aduse şi berbecele pen-
tru arderea de tot; şi Aaron şi fiiĭ seĭ
îşĭ puseră mânele lor pe capul aceluĭ
berbece; 19 Şi Moisi 'l junghie, şi
cu sânge stropi altarul jur împrejur.
20 Şi tăiă berbecele în bucăţĭ: şi ca-
pul, bucăţile, şi grăsimea le aprinse
Moisi; 21 Er mĕruntaĭele şi picĭórele
luĭ le spălă cu apă, şi Moisi aprinse
acel berbece întreg pe altar; ardere
de tot, miros plăcut *fu* acesta, sacri-
ficiŭ cu foc luĭ Dumneḑeŭ: după cum
ordinase Dumneḑeŭ luĭ Moisi.

22 Apoĭ aduse şi pre al doilea
berbece, pre berbecele de consfinţire,
şi-şĭ puseră Aaron şi fiiĭ luĭ mânele
lor pe capul berbeceluĭ: 23 Şi Moisi,
junghiându-*l*, luă din sângele luĭ, şi
puse pe mólele urechĭeĭ cele drepta a
luĭ Aaron, şi pe degetul cel gros al
mâneĭ luĭ celeĭ drepte, şi pe degetul
cel mare al picĭoruluĭ luĭ cel drept.
24 Şi aduse Moisi şi pre fiiĭ luĭ Aaron,
şi luă din sânge, şi puse pe mólele
urechĭeĭ celeĭ drepte a lor, şi pe dege-
tele cele gróse al mânelor lor drepte,
şi pe degetele cele marĭ ale picĭórelor
lor celora din drépta; şi cu sângele
rĕmas stropi Moisi altarul jur împre-
jur. 25 Şi luă grăsimea şi códa şi
tótă grăsimea cea de pe mĕruntae, şi
prapurul *de pe* ficat, şi pre ceĭ doĭ
rănunchĭ cu grăsimea lor împreună, şi
spata cea dréptă; 26 Şi din panerul
cu azime, cari *eraŭ* înaintea luĭ Dum-
neḑeŭ, luă el o turtă nedospită, şi o
turta de pâne făcută cu oleiŭ, şi o
turta, şi *le* puse pe grăsime şi pe spata
cea dréptă; 27 Şi pre tóte acestea
le puse el pe mânele luĭ Aaron şi pe
mânele fiilor luĭ, legănându-le *drept*
dar legănat înaintea luĭ Iehova. 28 Şi
Moisi le luă din mânele lor, şi *le* a-
prinse pe altarul jertfeĭ de tot, drept

dar de consacrare, întru miros plăcut,
sacrificiŭ cu foc luĭ Dumneḑeŭ. 29 Şi
Moisi luă peptul, şi-l legănă *drept* dar
legănat înaintea luĭ Dumneḑeŭ; *că*
acesta fu partea luĭ Moisi din acel
berbece de consacrare; după cum or-
dinase Dumneḑeŭ.
30 Şi Moisi luă din oleĭul ungereĭ
şi din sângele ce *era* pe altar, şi stropi
pre Aaron şi vestmintele luĭ, şi pre
fiiĭ luĭ, şi vestmintele fiilor luĭ cu el,
şi *aşa* consfinţă el pre Aaron şi vest-
mintele luĭ, şi pre fiiĭ luĭ şi vestmintele
fiilor luĭ cu dînsul.
31 Şi Moisi ḑise cătră Aaron şi că-
tră fiiĭ luĭ: Ferbeţĭ carnea *la* uşa cor-
tuluĭ întrunireĭ, şi acolo o mâncaţĭ
împreună cu pânea de consacrare cea
din paner, după cum am ordinat eŭ,
ḑicênd: Aaron şi fiiĭ luĭ să le mănânce
pre acestea. 32 Er ce va remâné din
acea carne şi din acea pâne, cu foc
să ardeţĭ; 33 Şi din uşa cortuluĭ în-
trunireĭ şépte ḑile să nu eşiţĭ, până ce
nu se vor împlini ḑilele consfinţireĭ
vóstre; că voĭ *în* şépte ḑile aveţĭ să
fiţĭ consfinţiţĭ. 34 Precum se făcu
astă-ḑĭ, *tot aşa* ordină Dumneḑeŭ să
se facă *şi de acum înainte*, spre a face
ispăşire pentru voĭ. 35 Şi *la* uşa
cortuluĭ întrunireĭ veţĭ remâné şépte
ḑile, ḑiŭa şi nóptea, ca să păziţĭ ceea
ce a ordinat Dumneḑeŭ să păziţĭ, pen-
tru ca să nu muriţĭ; că aşa-mĭ este
poruncit. 36 Şi făcu Aaron şi fiiĭ
luĭ tóte câte porunci Dumneḑeŭ prin
Moisi.

Cea dintâiă jertfă a luĭ Aaron este mistuită de foc.

9 Şi a opta ḑi Moisi chĭemă pre Aa-
ron şi pre fiiĭ seĭ, şi pre bĕtrâniĭ
luĭ Israel; 2 Şi ḑise luĭ Aaron: Ié
un viţel spre sacrificiŭ pentru pĕcat,
şi un berbece pentru ardere de tot,
amândoĭ fără defect, şi-ĭ adă luĭ Dum-
neḑeŭ. 3 Şi vorbesce fiilor luĭ Israel,
ḑicênd: Luaţĭ un ţap spre sacrificiŭ
pentru pĕcat, şi un viţel, şi un miel,
amândoĭ de câte un an *şi* fără cusur,
pentru ardere de tot; 4 Şi un taur,
şi un berbece pentru sacrificiul de
mulţumire, spre a-*ĭ* sacrifica înaintea
luĭ Dumneḑeŭ, şi dar de pâne frămên-
tată cu oleiŭ; ca astă-ḑĭ se va arĕta
voŭĕ Iehova.
5 Şi eĭ aduseră acele ce porunci
Moisi înaintea cortuluĭ întrunireĭ; şi
tótă obstea se apropia, şi statu înain-
tea luĭ Dumnedeŭ. 6 Şi Moisi ḑise:
Acésta este ceea ce v'a poruncit Dum-
neḑeŭ, faceţĭ-o; şi mărirea luĭ Dumne-
ḑeŭ se va arĕta voŭĕ.
7 Şi Moisi ḑise luĭ Aaron: Apro-
pie-te de altar, şi fă sacrificĭul tĕŭ
pentru pĕcat, şi arderea de tot, şi fă
ispăşire pentru tine şi pentru popor;
şi adă şi darul pentru popor, şi fă is-
păşire pentru dînsul, după cum ordină
Dumneḑeŭ.
8 Şi Aaron se apropiă de altar, şi
junghia viţelul sacrificĭuluĭ pentru pĕ-
cat care *era* pentru dînsul; 9 Şi fiiĭ
luĭ Aaron aduseră sângele la dînsul;
şi el, întingêndu-şĭ degetul în sânge,
puse pe córnele altaruluĭ; ér *cela-l-alt*
sânge îl turnă la picĭórele altaruluĭ.
10 Ear grăsimea, şi rinichiĭ, şi prapu-
rul de pe ficatul sacrificĭuluĭ pentru
pĕcat, le aprinse pe altar, după cum
ordinase Dumneḑeŭ luĭ Moisi; 11 Şi
carnea cu pelea cu foc o arse afară
din tabĕră. 12 Şi junghiă el şi ar-
dere de tot; şi fiiĭ luĭ Aaron întinseră
sângele la dînsul, şi el îl stropi preste
altar jur împrejur. 13 Şi-ĭ întinseră
luĭ şi arderea de tot, *tăĭată* în bucăţĭ,
şi capul *luĭ*, şi *le* aprinse pe altar.
14 Şi spălând el măruntaĭele şi *amân-
doĕ* picĭórele *le* aprinse lângă arderea
de tot pe altar.
15 Şi aduse el sacrificĭul cel pentru
popor, şi luând ţapul sacrificĭuluĭ pen-
tru pĕcat, care *era* pentru popor, îl
junghiă, aducêndu-l drept sacrificiŭ
pentru pĕcat, ca şi pre cel d'ântĕiŭ.
16 Apoĭ aduse ardere de tot, şi făcu
cu dînsul după datină. 17 Şi aduse
şi darul de pâne; şi luând o mână
plină dintr'însa, o aprinse pe altar, pe
lângă arderea de tot cel de diminéţă.
18 Şi junghiă el taurul şi berbecele
ca sacrificiĭ de bucurie pentru popor;
şi fiiĭ luĭ Aaron îĭ întinseră sângele,
şi el îl stropi pe altar jur împrejur;
19 Şi grăsimea de taur şi *cea* de ber-
bece *şi* códa, precum şi *grăsimea* ce
acopere *măruntaĭele* şi rănunchiĭ, şi
prapurul *de pe* ficat; 20 *Tóte* aceste
grăsimĭ le puse deasupra pepturilor,
şi aprinse grăsimea pe altar. 21 Şi
pepturile şi spata dréptă le legănă
Aaron *ca* dar legănat înaintea luĭ Ie-
hova, după cum ordină Moisi.
22 Şi Aaron ridicându-şĭ mânele
spre popor, bine-cuvîntat-a pre dînsul,
şi se pogorî, după ce sfârşi sacrificĭul
pentru pĕcat şi arderea de tot şi sa-
crificĭele de mulţumire. 23 Şi Moisi
şi Aaron intrară în cortul întrunireĭ,
şi eşind eĭ *de acolo* bine-cuvîntară pre
popor; şi mărirea luĭ Dumneḑeŭ se

arĕtă la tot poporul. 24 Și foc eși
de dinaintea luĭ Dumneḑeŭ, și mistui
de pe altar arderea de tot și grăsimea.
Acésta vĕḑêndu-o poporul, strigară și
căḑură pe feţele lor.

Pĕcatul și pedepsirea luĭ Nadab și a luĭ Abibu; legĭ pentru preoţĭ.

10 Și fiiĭ luĭ Aaron, Nadab și Abih,
luând fie-care căţuea sa, puseră
într'însele foc, și puseră tămâiă dea-
supra; și eĭ aduseră înaintea luĭ Ie-
hova foc străin, ceea ce el nu l-a
ordonat. 2 Și foc eși de dinaintea
luĭ Iehova, care-ĭ mistui pre eĭ, și eĭ
muriră înaintea luĭ Iehova. 3 Și
Moisi ḑise luĭ Aaron: Acésta *este* ceea
ce vorbi Iehova, ḑicênd: Sânţi-me-voiŭ
între ceĭ ce se apropie de mine, și în
faţa a tot poporul mĕ voiŭ mări. 4 Și
Aaron tăcea. Și Moisi chĭemă pre Mi-
șael și pre Elzafan, fiiĭ luĭ Uziel, un-
chĭul luĭ Aaron, și le ḑise: Veniţĭ, *și*
luaţĭ pre fraţiĭ voștri de d'naintea
sanctuaruluĭ, afară din tabĕră. 5 Și
eĭ se apropiară, și dus-aŭ pre eĭ, *îm-
brăcaţĭ* în tunicele lor, afară din tabĕră;
după cum ḑisese Moisi.
6 Și Moisi ḑise luĭ Aaron și luĭ
Eliazer și luĭ Itamar fiiĭ luĭ: Capetele
vóstre să nu descoperiţĭ, și vestmin-
tele vóstre să nu le rupeţĭ, ca să nu
muriţĭ; și ca *Domnul* să *nu* se întărîte
asupra a tótă comunitatea; ci fraţiĭ
voștri, tótă casa luĭ Israel, să plângă
pentru acésta ardere, pre care o a-
prinse Iehova. 7 Și voĭ din ușa cor-
tuluĭ întrunireĭ să nu eșiţĭ, ca să nu
muriţĭ; că oleĭul ungereĭ cel de la
Iehova *este* preste voĭ. Și eĭ făcură
după cuvintele luĭ Moisi.
8 Și Iehova vorbi luĭ Aaron ḑi-
cênd: 9 Vin și bĕutură îmbĕtătóre
să nu beţĭ, nicĭ tu, nicĭ fiiĭ teĭ cu tine,
când veţi intra în cortul întruniriĭ,
ca sa nu muriţĭ. *Acésta va fi* lege
perpetuă întru generaţiunile vóstre:
10 Pentru ca să puteţĭ deosebi între
lucrul sânt și între cel profan, și între
cel curat și cel necurat; 11 Și pen-
tru ca voĭ pre fiiĭ luĭ Israel să-ĭ învĕ-
ţaţĭ tóte legile, pre cari Iehova le-a
vorbit lor prin Moisi.
12 Și Moisi vorbi către Aaron și
către fiiĭ luĭ cari rĕmaseră, Eleazer și
Itamar, *ḑicênd:* Luaţĭ darul de pâne,
ce a rĕmas din sacrificiele cu foc ale
luĭ Iehova, și-l mâncaţĭ nedospit lângă
altar: că *lucru* pré sânt *este*: 13 Și-l
mâncaţĭ în loc sânt; că acesta *este*
partea hotărîtă a ta și a fiilor teĭ din
sacrificiele cu foc ale luĭ Iehova; că
așa mi s'a ordonat. 14 Er peptul le-
gănat, și spata ridicată să le mâncaţĭ
în loc curat, tu și fiiĭ teĭ, și ficele
tale cu tine: că partea hotărîtă a ta
și fiiilor teĭ *sûnt* aceste din sacrificiele
de bucurie ale fiilor luĭ Israel. 15 *Că*
spata ridicată, și peptul legănat le vor
aduce împreună cu sacrificiele cu foc
de grăsimĭ, *hotărîte,* ca să se legene
drept dar legănat înaintea luĭ Iehova;
și acésta va fi a ta și a fiilor teĭ cu
tine, prin lege perpetuă, după cum a
ordonat Iehova.
16 Și căutând Moisi cu de amĕnun-
tul ţapul de sacrificiŭ pentru pĕcat,
écă era ars; și el se mâniă fórte asu-
pra luĭ Eliazer și Itamar, fiiĭ ceĭ rĕ-
mașĭ aĭ luĭ Aaron, ḑicênd: 17 Pentru
ce n'aţĭ mâncat sacrificĭul pentru pĕ-
cat în loc sânt? că pré sânt *este,* și
voŭĕ vi s'a dat, ca să purtaţĭ nedrep-
tatea comunităţeĭ, *și* să faceţĭ espiare
pentru dînșiĭ înaintea luĭ Iehova.
18 Ecă sângele aceluĭa n'a fost adus
în sanctuar, în cele din lă-întru; se
cădea să-l mâncaţĭ în loc sânt, cum
am ordonat eŭ. 19 Și Aaron rĕspunse
luĭ Moisi: Ecă eĭ astă-ḑĭ aŭ adus și
sacrificĭul lor pentru pĕcat, și oloca-
ustul lor înaintea luĭ Iehova; încă și
mie se întâmplă acésta; și *de* așĭ fi
mâncat astă-ḑĭ din sacrificĭul pentru
pĕcat, óre acésta ar fi plăcut în ochiĭ
luĭ Iehova? 20 Și auḑind Moisi *a-
césta* s'a mulţumit.

Lege pentru animalele cele curate și cele necurate.

11 Și Iehova vorbi luĭ Moisi și luĭ
Aaron, ḑicêndu-le: 2 Vorbiţĭ
fiilor luĭ Israel, ḑicênd: Acestea *sûnt*
animalele, din cari voĭ să mâncaţĭ
dintre tóte vieţuitórele pe pămênt.
3 Tóte câte aŭ unghie despicată, și
cari aŭ picĭorul înfurcat, și rumegă,
pre acestea să le mâncaţĭ. 4 Dară să
nu mâncaţĭ din acelea ce rumegă *nu-
maĭ,* sau cari aŭ unghie despicată *nu-
maĭ,* ca: cămila; că deși rumegă, dară
unghiele nu are despicate; necurată
să fie voŭĕ; 5 Și epurele de casă;
că deși rumegă, dară unghiile nu le
are despicate; necurat să fie voŭĕ;
6 Și ĭepurele de munte; că *deși* ru-
megă, dară unghiile nu le are despi-
cate; necurat *să fie* voŭĕ. 7 Și por-
cul; că deși acesta are unghie despi-
cate, dară nu rumegă, necurat *să fie*
voŭĕ. 8 Din carnea lor să nu mân-

caţĭ, şi de stârvurile lor să nu vĕ a-
tingeţĭ; necurat *să fie* voüĕ.
9 Şi acestea să mâncaţĭ dintre tóte
câte *sûnt* în ape: tóte ce aŭ aripĭ şi
solḑĭ în ape, în mărĭ şi în rîurĭ, pre
acestea să le mâncaţĭ. 10 Şi tóte
câte n'aŭ aripĭ nicĭ solḑĭ în mărĭ saŭ
în rîurĭ, din tóte câte foĭesc în ape şi
tóte câte trăesc în ape, urîcĭune *să fie*
voüĕ. 11 Da, urîcĭune să fie voüĕ;
din carnea lor să nu mâncaţĭ, şi stâr-
vurile lor urîcĭune să fie voue. 12 Tot
ce n'are aripĭ nicĭ solḑĭ în ape, urî-
cĭune *să fie* voüĕ.
13 Er dintre păserĭ acestea să u-
rîţĭ, şi să nu le mâncaţĭ, că în urîcĭune
sûnt: aquila, gripul şi plictul; 14 Şi
vulturul, şi uliul după felul sĕŭ;
15 Tot corbul după felul sĕŭ; 16 Şi
struţiĭ, şi huhurezul, şi cucul, şi cu-
ruĭul după felul sĕŭ; 17 Şi bufniţa,
şi mergul şi ibidele: 18 Şi cignul, şi
pelicanul şi porfirionele; 19 Şi co-
costârcul, şi cherodionele după felul
sĕŭ, şi pupăza şi liliacul.
20 Tótă târătórea aripată, care
umblă pe patru *picĭóre*, urîcĭune *să fie*
voue. 21 Dară acestea să le mâncaţĭ
din tótă târătórea ce sbóră, care um-
blă pe patru *picĭóre*: cele ce aŭ flue-
rul picĭórelor de d'inapoĭ maĭ lungĭ,
ca să pótă sărĭ cu ele pe pămênt.
22 Pre acestea din ele să le mâncaţĭ:
arbeul după felul sĕŭ, şi saleamul după
felul sĕŭ, şi hargolul după felul sĕŭ,
şi hagolul după felul sĕŭ. 23 Dară
tóte *cele-l-alte* târătóre cu aripĭ, cari
aŭ patru picĭóre, urîcĭune *să fie* voüĕ.
24 Şi printr'însele vĕ veţĭ face necu-
raţĭ; Tot acela, care se va atinge de
mortăcĭunea lor, necurat să fie până
séră. 25 Şi tot acela, care va purta
mortăcĭunea acestora, acela să-şĭ spele
vestmintele sale, şi necurat va fi până
séră.
26 *Aşa* tóte animalele *patrupede*,
cari aŭ unghiĭ şi nu aŭ picĭóre înfurca-
te, nicĭ nu rumegă, necurate *să fie* voüĕ;
cel ce se va atinge de dînsele, necu-
rat va fi. 27 Şi tot ce umblă pe
labe, din tóte animalele câte umblă
pe patru *picĭóre*, necurate *să fie* voüĕ;
verĭ-cine se va atinge de mortăcĭunea
lor, necurat va fi până séra. 28 Şi
cel ce va purta mortăcĭunea lor să-şĭ
spele vestmintele sale, şi să fie necu-
rat până séra; necurate *să fie* voüĕ
acestea!
29 Şi dintre târătóre, cari se tâ-
răsc pe pămênt, acestea *să fie* voüĕ
necurate: Nevestuica, şi şórecele şi
ţĕstósa după felul sĕŭ. 30 Arietul,
şi camelionul, şopârla, melcul şi câr-
tiţa. 31 Necurate *să fie* voüĕ acestea
dintre tóte târătórele; tot cel ce se
va atinge de dînsele, după ce vor fi
murit, acela necurat să fie până séră.
32 Şi tot aceea pe care va cădé *ce-va*
din acestea, după ce vor fi murit, ne-
curat va fi; fie vase de lemn, saŭ vest-
minte, saŭ pele, saŭ sac; orĭ-ce vas,
carele servesce la o trebuinţă, să se
pună în apă, şi necurat să fie până
séră; dup'aceea curat va fi. 33 Şi
totuşĭ vasul de lut, în care va cădé
ce-va din acestea, tot ce *va fi* într'însul
necurat să fie, şi să-l stricaţĭ. 34 Tó-
tă mâncarea care se mănâncă, preste
care ar cădé *asemenea* apă, necurată să
fie; şi tótă bĕutura, care se bea din
asemenea vas, necurată să fie. 35 Şi
tot *lucrul*, preste care va cădé din
mortăcĭunile acestora, necurat să fie;
fie acela cuptor saŭ vatră, să se dă-
rime, *că* necurate *sûnt*, şi necurate să
fie voüĕ. 36 Dară isvórele şi fântâ-
nele, *cari sûnt* adunăturĭ de apă, cu-
rate vor fi. Şi cel-ce se va atinge de
mortacĭunea acestora necurat să fie.
37 Şi daca din mortăcĭunea acestora
va cădé pe care-va semînţă, care este
a se seména, aceea curată *va fi*. 38 Er
de se va turna apă preste semînţă, şi
va cădé din mortăcĭune preste dînsa,
aceea necurată *să fie* vouî.
39 Şi dacă va muri din vitele, cari
sûnt voüĕ de mâncare, cel ce se va
atinge de mortăcĭunea acesteĭa, necu-
rat să fie până séră. 40 Şi cel-ce va
mânca din *asemenea* mortăcĭune să-şĭ
spele vestmintele sale, şi să fie necu-
rat până séră; aşa şi acela, care va
purta mortăcĭune, să-şĭ spele vestmin-
tele sale, şi să fie necurat până séră.
41 Şi tótă târătórea, ce se târăsce
pe pămênt, urâcĭune *să fie voüĕ*: să
nu se mănânce. 42 Şi tot ce se tâ-
răsce pe pântece, şi tot ce umblă pe
patru *labe*, saŭ tot ce are maĭ multe
picĭóre, din tóte târătórele câte se tâ-
resc pe pămênt, să nu mâncaţĭ; că
urîcĭune *sûnt*. 43 Nu vĕ necurăţiţĭ
sufletele vóstre prin târĕtóre ce se tâ-
rĕsc, şi nu vĕ întinaţĭ sufletele vóstre
printr'însele, făcêndu-vĕ necuraţĭ prin
ele. 44 Că eŭ *sûnt* Iehova, Dumne-
ḑeul vostru; decĭ sânţiţi-vĕ, şi să fiţĭ
sânţĭ; că eŭ sânt *sûnt*; nicĭ să vĕ în-
tinaţĭ cu orĭ-ce târătóre, ce se târăsce
pe pămênt. 45 Că eŭ Iehova, eŭ
sûnt, carele v'am scos pre voĭ din pă
mêntul Egiptuluĭ, ca să fiŭ voüĕ Dum

neḑeŭ; voĭ dară sânțĭ să fițĭ, că eŭ
sânt *sînt*.
46 Acésta *este* legea despre vite,
și despre păserĭ, și despre tótă viețui-
tórea ce se mișcă în apă, și despre
tótă viețuitórea ce se târăsce pe pă-
mênt. 47 Ca să puteți deosebi între
necurat și între curat; și între anima-
lele, carĭ se pot mânca, și între ani-
malele carĭ nu se pot mânca.

Curățirea femeelor după nascere de copiĭ.

12 Și Iehova vorbi cătră Moisi, ḑi-
cênd: 2 Vorbesce fiilor luĭ Is-
rael, ḑicênd: Femea, care va concepe
semînță, și va nasce parte bărbătéscă,
necurată să fie șépte ḑile; ca și pe
timpul fireĭ eĭ, necurată să fie. 3 Și
în ḑiŭa a opta să se circumcidă carnea
prepuțuluĭ luĭ. 4 Și ea în treĭ-ḑecĭ
și treĭ de ḑile să șéḑă în sângele cu-
rățireĭ eĭ; de nimic sânt să nu se a-
tingă, și în sanctuar să nu intre, până
ce nu se vor împlini ḑilele curățireĭ
eĭ. 5 Și de va nasce parte femeéscă,
necurată să fie doĕ, sĕptĕmânĭ, ca
și pe timpul fireĭ eĭ; și șése-ḑecĭ și
șése de ḑile să șéḑă în sângele cură-
țireĭ eĭ.
6 Și împlinindu-se ḑilele curățireĭ eĭ,
pentru fiiŭ, saŭ pentru fată, ea să a-
ducă un miel de un an drept olocaust,
și un pui de porumb saŭ o turturică
drept sacrificiŭ pentru pĕcat, la preot.
la ușa cortuluĭ întruniriĭ. 7 Și *acesta*
să le aducă înaintea luĭ Iehova, și să
facă espiare pentru ea; și așa ea se
va curăți de curgerea eĭ de sânge.
Acesta *este* legea pentru femea ce
nasce parte bărbătéscă saŭ femeéscă.
8 Și de nu-ĭ va da mâna să aducă un
miel, atuncĭ să ĭea doĕ turturele saŭ
doĭ puĭ de porumb, unul drept olo-
caust, și altul drept sacrificiŭ pentru
pĕcat; și preotul să facă espiare pen-
tru ea, și ea va fi curățită.

Semnele lepreĭ de pe ómenĭ.

13 Și Iehova vorbi luĭ Moisi și luĭ
Aaron, ḑicênd: 2 Când pe pe-
lea corpuluĭ cuĭ-va se va vedé umflă-
tură saŭ bubă, saŭ bășicuță, și aces-
tea de pe pelea corpuluĭ luĭ ar puté
fi plagă de lepră; pre unul ca acela
să-l aducă la Aaron preotul, saŭ la
unul dintre fiiĭ luĭ, preoțiĭ. 3 Și pre-
otul vĕḑênd plaga pe pelea corpuluĭ
acestuĭa, și că pĕrul de la plagă s'a
schimbat în alb, și plaga la vedere
este maĭ adâncă decât pelea corpuluĭ
sĕŭ: acésta *este* plagă de lepră; și pri-
vind preotul pre unul ca acesta, să-l
judece necurat. 4 Dacă beșicuța de
pe pelea corpuluĭ sĕŭ *va fi* albă, și la
vedere nu *este* maĭ adâncă decât pe-
lea, și pĕrul de pe dînsa nu s'a schim-
bat în alb; preotul pre *cel cu* plagă
să-l închidă șépte ḑile. 5 Și după
șépte ḑile preotul *éră-șĭ* să-l vadă; și
écă, *dacă* plaga după părerea luĭ stă
în loc, *și* plaga nu s'a întins pe pele,
preotul să-l închidă pre acesta a doa
óră șépte ḑile. 6 Și preotul la a
șéptea ḑi să-l vaḑă a doa óră; și écă,
dacă plaga a maĭ scăḑut, *și* plaga nu
s'a maĭ întins pe pele, pre acesta pre-
otul să-l judece curat; *că* bubă *este*;
și acesta să-șĭ spele vestmintele sale,
și va fi curat. 7 Și dacă buba s'ar
întinde pe pele, după ce preotul pre
acesta la vĕḑut și curat l-a judecat, el
să se arate încă odată preotuluĭ; 8 Și
vĕḑêndu-l acum preotul, și écă buba
s'a întins pe pele, preotul să-l judece
pre acesta necurat; lepră *este*.
9 De va fi plaga de lepră pe un om,
acela să se aducă la preot. 10 Și
după ce-*l* va vedé preotul, și écă um-
flătura albă *este* pe pele, și acésta a
schimbat *fața* pĕruluĭ în alb, și în acea
umflătură *se va vedé* și carne vie; 11 A-
ceea *este* lepră învechită pe pelea cor-
puluĭ aceluĭa; și preotul să-l judece
necurat; și să nu-l închidă, că necurat
este. 12 Și dacă lepra va înflori pe
pele, și lepra va acoperi tótă pelea
aceluĭa cu plagă de la cap până la pi-
cĭórele luĭ, până unde preotul îl va
vedé cu ochiĭ; 13 Dară preotul îl
va vedé, și écă lepra va fi acoperit
tot corpul acestuĭa, *pre cel cu* plagă
îl va judeca curat, *că plaga* s'a schim-
bat tótă în alb; curat *este*. 14 Și în
ḑiŭa în care se va arăta pe dînsul
carne vie, va fi necurat. 15 Și preo-
tul vĕḑênd carnea vie, pre acesta îl
va judeca necurat; carnea vie *este* ne-
curată: lepră *este*. 16 Saŭ dacă car-
nea cea vie éră-șĭ se va schimba în
alb; acela să méargă la preot. 17 Și
dacă vĕḑêndu-l preotul, éca plaga s'a
schimbat în alb, preotul *pre cel cu*
plagă să-*l* judece curat; curat *este*.
18 Și *dacă* pe pelea corpuluĭ *cuĭ-va*
va fi rană, și aceea se va vindeca;
19 Și în locul unde a fost rana va re-
mâné umflătură albă, saŭ bășicuță
albă, roșetică, acela să se arate preo-
tuluĭ. 20 Și vĕḑêndu-l preotul, și écă
la vedere ea *este* maĭ adâncă decât
pelea, și pĕrul de pe dînsa s'a schim-
bat în alb, preotul pre acela să-l ju-

7*

dece necurat; plagă de lepră *este*, ca e
a eşit din rană. 21 Er dacă preotul
îl va vedé, şi écă përul de pe dînsul
nu *va fi* alb, şi ea nu *va fi* maĭ adâncă
decât pelea, ba încă s'a tras; preotul
pre acesta să-l închidă şépte ḑile.
22 Şi dacă se va întinde pe pele, preo-
tul pre acesta să-l judece necurat;
plagă *este*. 23 Şi dacă băşicuţa va
sta în loc, *şi* nu se va întinde, uscarea
aceleĭ rânĭ *este*; şi preotul să-l judece
curat.

24 Şi dacă carnea are în pelea sa
o inflamaţiune arḑĕtóre, şi *carnea* vie
a părţeĭ inflamate are o băşicuţă albă,
roşétică saŭ albă *numaĭ*; 25 Preotul
să-l vaḑă, şi écă *dacă* përul s'a schim-
bat în alb în băşicuţă, şi *la* vedere
ea *este* maĭ adâncă decât pelea, lepră
este, care a înflorit în inflamaţiune;
deci preotul pre acesta să-l judece ne-
curat; plagă de lepră *este*. 26 Şi
dacă vĕḑêndu-l preotul, écă për alb în
băşicuţă nu *este*, şi ea nu *este* maĭ a-
dâncă decât pelea, şi că ea a scăḑut;
preotul pre acesta să-l închidă şépte
ḑile. 27 Şi a şéptea ḑi preotul să-l
vadă; *şi* dacă ea s'a maĭ întins pe
pele, preotul să-l judece necurat; plagă
de lepră *este*. 28 Şi dacă băşicuţa a
stat în loc, *şi* nu s'a maĭ întins preste
pele, ci s'a tras, umflătura cu inflama-
ţiune *este*; şi preotul pre acesta să-l
judece curat; că uscarea aceleĭ infla-
maţiunĭ *este*.

29 Dacă unuĭ bărbat saŭ uneĭ fe-
meĭ se va arăta plagă la cap saŭ la
barbă; 30 Şi *dacă* preotul vĕḑênd
plaga, écă la vedere ea *este* maĭ a-
dâncă decât pelea; *avênd* într'însa për
subţire galben; pre acela să-l judece
preotul necurat; porigine *este*, lepră
de cap saŭ de barbă. 31 Şi dacă vĕ-
ḑênd preotul acea plagă de porigine,
écă la vedere nu *este* maĭ adâncă de-
cât pelea, şi përul de pe dînsa nu *este*
negru, preotul pre *acesta cu* plagă de
porigine să-l închidă şépte ḑile; 32 Şi
în a şéptea ḑi vĕḑênd preotul acea
plagă, şi écă poriginea nu s'a întins,
niciĭ përul de pe dînsa nu *e* galben, şi
poriginea la vedere nu *este* maĭ adâncă
decât pelea, *cel cu plagă* să se radă,
dară *locul cu* poriginea să nu-l radă;
33 Şi preotul pre *cel cu* poriginea să
închiḑă a doa óră şépte ḑile. 34 Şi
în a şéptea ḑi să vaḑă preotul pori-
ginea, şi écă *dacă* poriginea nu s'a
întins pe pele, şi la vedere nu *este* maĭ
adâncă decât pelea, preotul pre acesta
să-l judece curat; şi spălându-şĭ vest-
mintele sale, curat va fi. 35 Şi dacă
poriginea s'a întins pe pele, după ce
acesta a fost judecat curat, preotul îl
va vedé. 36 Şi écă dacă poriginea
s'a întins pe pele, preotul să nu se
maĭ uite după për galben; necurat *este*.
37 Şi dacă la părerea luĭ poriginea a
stat pe loc, şi dintr'însa a crescut për
negru; poriginea s'a vindecat; curat
este; şi preotul să-l judece curat.

38 Şi dacă un bărbat saŭ o femee are
pe pelea corpuluĭ băşicuţe, băşicuţe albe,
39 Preotul îl va vedé, şi écă *dacă* bă-
şicuţele pe pelea corpuluĭ lor *sînt*
trase în alb, pată albă *este*, *ce* a în-
florit în pele; curat *este*.

40 Şi *dacă* unuĭ bărbat a căḑut pĕ-
rul de pe cap, acela *este* pleş: curat
este. 41 Şi *dacă* ĭ-a căḑut përul de
pe cap numaĭ dinainte, *este* pleş în
partea dinainte; curat *este*. 42 Şi
dacă pe pleşuvia *luĭ* cea de d'inapoĭ,
saŭ pe pleşuvia cea de dinainte, se va
ivi bubă albă roşétică, lepră *este*, care
înflorescе în pleşuvia capuluĭ luĭ, cea
de d'inapoi saŭ de d'inainte. 43 Şi
preotul cercetându-l, şi écă *dacă* um-
flătura aceleĭ bube *va fi* albă roşétică
pe pleşuvia de d'inapoĭ saŭ de d'ina-
inte, asemenea cu lepra de pe pelea
carneĭ, 44 Om lepros *este*; necurat
este; preotul să-l judece necurat; plaga
este pe capul luĭ.

45 Şi leprosul, care *va avé* acéstă
plagă, să aĭbă vestmintele rupte, şi
capul descoperit, şi buzele de deasupra
acoperite, şi să strige: necurat, necu-
rat! 46 Necurat să fie el în tot tim-
pul, cât *va fi* acéstă plagă pe dînsul;
necurat *este*, *şi* va locui singur; afară
de tabĕră *să fie* locuinţa luĭ.

Semnele lepreĭ de pe vestminte.

47 Şi *dacă* care-va vestmînt va fi
atins de plagă de lepră, *fie* acela vest-
mînt de lână saŭ vestmînt de in;
48 *Fie* acela în urzélă, saŭ în bătă-
tură de in saŭ de lână, saŭ în pele,
saŭ în orĭ-ce lucru de pele; 49 Şi
plaga va fi verde saŭ roşie în vestmînt
saŭ în pele, fie în urzélă saŭ în bătă-
tură, saŭ în orĭ-ce lucru de pele, plagă
de lepră *este*, şi să se arete preotuluĭ.
50 Şi preotul după ce va vedé plaga,
să închidă *vestmîntul cu* plaga şépte
ḑile. 51 Şi *dacă* va vedé el în a şép-
tea ḑi, că plaga s'a întins în acel vest-
mînt, fie în urzélă saŭ în bătătură
saŭ în pele, saŭ în orĭ-ce lucru făcut
din pele, acea plagă *este* lepră roḑĕ-
tóre, acel *lucru este* necurat. 52 Şi

vestmîntul să se ardă, fie urzélă saŭ
bătătură de lână, saŭ de in, saŭ orĭ-
ce lucru de pele, în care va fi plagă;
că acésta *este* lepră rodĕtóre: cu foc
să se ardă.
53 Şi dacă va vedé preotul, şi écă
pata nu s'a întins în vestmînt, fie în
urzélă, fie în bătătură, saŭ în orĭ-care
lucru de pele; 54 Preotul să ordone,
că acea parte, unde *este* pată, să se
spele, şi să o inchidă a doa óră şépte
ḑile. 55 Şi *dacă* preotul pre *acel lu-
cru cu* pată îl va vedé, după ce s'a
spălat, şi écă pata nu s'a schimbat
faţa, şi pata nu s'a maĭ întins; necu-
rat *să fie*; cu foc să-l arḑĭ; *lepră* ro-
ḑetóre *este, fie* pe dos saŭ pe faţă.
56 Şi dacă preotul *îl* va vedé, şi écă
pata, după ce s'a spălat, s'a tras, el
pre aceea să o rupă de la vestmînt,
saŭ de la pele, de la urzélă saŭ de
la bătătură; 57 Şi dacă ea tot se va
maĭ vedé în vestmînt, saŭ pe urzélă
saŭ pe bătătură saŭ pe orĭ-ce lucru
de pele, aceea *este lepră* care a înflo-
rit; cu foc să arḑĭ lucrul, pe care *este*
plaga. 58 Şi acel vestmînt, fie ur-
zélă saŭ bătătură saŭ orĭ-ce lucru de
pele, pre care l-aĭ spĕlat, şi plaga s'a
lus, să se maĭ spele a doa óră; şi
curat va fi.
59 Acésta *este* legea plăgeĭ de le-
pră la vestminte de lână saŭ de in,
la urzélă saŭ la bătătură, saŭ la orĭ-
ce lucru de pele, spre a le judeca cu-
rate saŭ necurate.

Curăţirea lepreĭ de pe om.

14 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Acésta este legea pentru
cel lepros în ḑiŭa curăţireĭ luĭ: Să se
aducă la preot; 3 Şi preotul să ésă
afară din tabĕră, şi să-*l* vadă preotul,
şi écă *dacă* plaga de lepră se va fi
vindecat de pe cel lepros, 4 Preo-
tul să ordone pentru cel ce are să se
curete, ca să ĭea doĕ păserĭ viĭ, cu-
rate, şi lemn de cedru, şi carmesin-
roşiŭ, şi isop; 5 Şi să ordone preotul
una din acele păserĭ să o junghie, *tur-
nând sângele* într'un vas de lut, preste
apă vie; 6 Şi pasĕrea cea vie şi
lemnele de cedru şi carmesinul-roşiŭ
şi isopul să le ĭea şi cu pasĕrea cea
vie să le întingă în sângele păsereĭ
celeĭ junghiate preste apa cea viă;
7 Şi *cu acestea* să stropéscă de şépte
orĭ preste acela carele are să se cu-
reţe de lepră; Şi să-l judece curat;
şi pasĕrea cea vie să o lase pe câmpurĭ.
8 Si cel ce are să se curete, să-şĭ
spele vestmintele sale, şi să-şĭ radă
tot pĕrul sĕŭ, şi să se scalde în apă,
şi curat va fi; şi după acésta să intre
în tabĕră, şi să locuéscă afară de cor-
tul sĕŭ şépte ḑile. 9 Şi a şéptea ḑi
el să-şĭ radă tot pĕrul sĕŭ, capul, bar-
ba, şi sprâncenele; tot pĕrul sĕŭ să-l
radă; şi vestmintele sale să le spele, şi
corpul să-l scalde cu apă; şi curat
va fi.
10 Şi a opta ḑi să ĭea doĭ mieĭ
fără defect, şi o óĭe de un an fără
defect, şi treĭ ḑecimĭ de flórea făineĭ
frământată cu oleiŭ *pentru* dar de pâne,
şi un log de oleiŭ. 11 Şi preotul,
acela ce curăţă, să pună pre cela ce
are să se cureţe să stea, împreună cu
acele lucrurĭ, înaintea luĭ Iehova, *la*
uşa cortuluĭ întruniriĭ. 12 Şi preo-
tul luând unul din mieĭ, să-l aducă
sacrificiŭ pentru vină, şi logul de oleiŭ;
şi pre aceste să le legene înaintea luĭ
Iehova *drept* dar legănat. 13 Şi mie-
lul să-l junghie în locul, unde se jun-
ghie sacrificiile pentru pĕcat şi olo-
caustele, în loc sânt; că precum sacri-
ficĭul pentru pĕcat, *aşa* şi cel pentru
vina *sûnt* ale preotuluĭ; lucru pré sânt
este. 14 Şi preotul să ĭea din sângele
sacrificĭuluĭ pentru vină, şi să pună
pe mólele urecheĭ drepte a aceluĭa
care are să se cureţe, şi pe palmacul
mâneĭ luĭ celeĭ drepte, şi pe degetul
cel mare al picĭoruluĭ luĭ celuĭ drept;
15 Şi preotul să ĭea din logul de
oleiŭ, şi să tórne în palma mâneĭ stângĭ
a luĭ; 16 Şi preotul, întingêndu-şĭ
degetul drepteĭ sale în oleĭul ce *este*
în mâna sa cea stângă, cu degetul sĕŭ
să stropéscă din oleiŭ de şépte orĭ
înaintea luĭ Iehova; 17 Şi din oleĭul
rĕmas în mâna sa preotul să pună pe
mólele urecheĭ drepte a celuĭ ce are
să se curăţe, şi pe palmacul mâneĭ
sale drepte, şi pe degetul cel mare al
picĭoruluĭ drept al luĭ, deasupra pres-
te sângele de sacrificiŭ pentru vină.
18 Şi oleĭul rĕmas în mâna dréptă a
preotuluĭ, să-l pună pe capul celuĭ ce
are să se cureţe, şi preotul să facă
espiare pentru dînsul înaintea luĭ Ie-
hova; 19 Şi preotul să aducă sacri-
ficĭul pentru pĕcat, şi să facă espiare
pentru cel ce are să se cureţe de ne-
curăţenia sa, şi dup'aceea să junghie
olocaustul; 20 Şi preotul să aducă
olocaustul şi darul de pâne pe altar,
şi făcênd preotul espiarea pentru dîn-
sul, curat va fi.
21 Şi dacă *va fi* sarac, şi nu-ĭ va
da mâna să aducă *acésta*, să ĭea un

miel ca sacrificiŭ pentru vină drept
dar legănat, spre a face espiare pen-
tru dînsul; şi o ḑecime *de efă* de flórea
făineĭ, frămîntată cu oleiŭ, pentru dar
de pâne, şi un log de oleiŭ; 22 Şi
doĕ turturele saŭ doĭ puĭ de porumb,
după a luĭ avere, dintre carĭ unul să
fie sacrificiŭ pentru pĕcat şi altul olo-
caust. 23 Şi să le aducă la preot a
opta ḑi a curăţireĭ sale, la uşa cor-
tuluĭ întruniriĭ, înaintea luĭ Iehova.
24 Şi preotul să ĭea mielul de sacri-
ficiŭ pentru vină, şi acel log de oleiŭ,
şi pre aceste legânându-le preotul, să
le aducă dar legănat înaintea luĭ Ie-
hova; 25 Şi preotul să junghie mie-
lul de sacrificiŭ pentru vină, şi luând
din sângele sacrificiuluĭ pentru vină,
să pună pe mólele urecheĭ drepte a
aceluĭ ce are să se cureţe şi pe pal-
macul mâneĭ drepte şi pre degetul cel
mare al piciorului drept al sĕŭ. 26 Şi
preotul să tórne şi din oleiŭ în palma
mâneĭ celeĭ stângĭ a luĭ; 27 Şi cu
degetul mâneĭ celeĭ drepte să stropéscă
preotul din oleĭul din mâna stângă de
şépte orĭ înaintea luĭ Iehova; 28 Şi
preotul din oleĭul din mâna sa să pună
pe mólele urecheĭ drepte a aceluĭ ce
are să se cureţe, şi pe palmacul mâ-
neĭ sale drepte şi pe degetul cel mare
al piciorului sĕŭ drept, pe locul sân-
geluĭ din sacrificiul pentru vină. 29 Şi
oleĭul rĕmas în palma mâneĭ preotu-
luĭ să-l pună pe capul celuĭ ce are să
se cureţe, ca să facă espiare pentru
dînsul înaintea luĭ Iehova. 30 Şi să
aducă una din turturele, saŭ un puiŭ
de porumb dintr'acele carĭ-ĭ va da luĭ
mâna: 31 Din ce-ĭ va da mâna *să*
fie sacrificiŭ pentru pĕcat şi altul olo-
caust, cu darul de pâne; şi preotul să
facă espiare pentru cel ce are să se
cureţe înaintea luĭ Iehova.
32 Acésta *este* legea pentru cel ce
are plagă de lepră, şi nu-ĭ dă mâna
pentru curăţirea sa.

Curăţirea lepreĭ la case.

33 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, ḑicênd: 34 După ce veţĭ intra
în pămêntul Canaan, pre care-l daŭ
voŭĕ întru moscenire; de voiŭ trimete
plaga de lepră în vre-o casă din moş-
cenirea vóstră; 35 Să vină cela a
cuĭ *este* casa, şi să arate preotuluĭ,
ḑicênd: Pare-mi-se că *este ce-va* ca plaga
în casa *mea*. 36 Atuncĭ preotul să
ordone, ca să deşerte casa aceea, maĭ
'nainte d'a intra preotul într'însa, ca
să vadă acea plagă; pentru ca să nu
se facă necurate tóte câte *sûnt* în casă;
şi dup'aceea să intre preotul spre a
vedé casa. 37 Şi va vedé el plaga,
şi écă *dacă* plaga *este* pe păreţiĭ caseĭ
aceleĭa, ca gropişóre verḑĭ saŭ roşe-
tice, şi la vedere *sûnt* maĭ adâncĭ de-
cât peretele; 38 Atuncĭ preotul să
ésă din casă la uşa caseĭ, şi să încuĭe
casa şépte ḑile; 39 Şi în a şéptea ḑi
să se întórcă preotul, şi să *o* védă, şi
écă *dacă* plaga s'a întins pe pereţiĭ
caseĭ; 40 Preotul să ordone să scótă
petrele pe carĭ *este* plaga, şi să le a-
runce afară din cetate, într'un loc ne-
curat. 41 Şi casa să se răḑăluéscă
pe din lăîntru jur împrejur, şi tâncu-
éla răḑăluită să se arunce afară de
cetate într'un loc necurat. 42 Şi lu-
ând alte petre, să se pună în locul
petrelor *scóse*, şi altă tâncuélă să ĭea,
şi să tâncuéscă *din noŭ* casa. 43 Şi
dacă plaga se va întórce şi va înflori
în acea casă, după scóterea petrelor
eĭ, şi după ce casa s'a răḑăluit şi *din*
noŭ s'a tâncuit; 44 Preotul venind,
să vadă şi écă, *dacă* s'a maĭ întins în
casă, lepră roḑĕtóre *este* în acea casă;
necurată *este*. 45 Şi vor strica casa:
petrele eĭ, şi lemnele eĭ, şi tótă tân-
cuéla caseĭ; şi *le* vor scóte afară din
cetate într'un loc necurat; 46 Şi cel
ce va intra în acea casă în timpul cât
va fi ea încuĭată, necurat să fie până
séra. 47 Şi cel ce va dormi în acea
casă să-şĭ spele vestmintele sale; ase-
menea şi cel ce va mânca în acea casă
să-şĭ spele vestmintele sale.
48 Şi dacă preotul venind *o* va
vedé, şi écă plaga nu s'a întins în
casă, după ce casa *din noŭ* se va tân-
cui preotul pre *acea* casă curată să o
judece, căcĭ plaga s'a vindecat. 49 Şi
el, spre a curăţi casa, să ĭea doĕ pa-
sĕrĭ şi lemn de cedru şi carmesin-ro-
şiŭ şi isop; 50 Şi pre una din păsĕrĭ
să o junghie, *turnând sângele* într'un
vas de lut, preste apă viă. 51 Şi să
ĭea lemnul de cedru şi isopul şi car-
mesinul-roşiŭ şi pasĕrea cea viă, şi pre
tóte să le întingă în sângele pĕsĕreĭ
aceleĭ junghiate *şi* în apă vie, şi *cu*
ele să stropéscă casa de şépte orĭ;
52 Şi să cureţe casa cu sângele păse-
reĭ aceleĭa şi cu apă vie, şi cu pasĕ-
rea cea viă şi cu lemnul de cedru, cu
isopul şi cu carmesinul. 53 Şi pasĕ-
rea cea vie să o lase afară din cetate
să sbóre pe câmpurĭ; şi *aşa* să facă es-
piare pentru casa aceea; şi curată va fi.
54 Acésta *este* legea pentru tótă
plaga de lepră şi de porigine; 55 Şi

pentru lepra de vestminte, şi pentru
cea de casă; 56 Şi pentru umflătură,
şi pentru bube, şi pentru băşicuţe.
57 Spre a învĕţa, când *este cine-va* ne-
curat şi când *este* curat. Acésta *este*
legea pentru lepră.

Legĭ despre necurăţenia trupuluĭ.

15 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, dicênd: 2 Vorbiţĭ fiilor
luĭ Israel, şi diceţĭ lor: Bărbatul căruĭa
i se va face curgere din carnea sa, cur-
gerea sa *este* necurată. 3 Şi necurăţe-
nia sa în curgerea sa este acésta: când
curgerea sa va lua carnea sa, saŭ că car-
nea sa va opri curgerea sa, necurăţenia
luĭ *este*. 4 Tot aşternutul pe care se
culcă cel ce avea curgere, necurat
este; şi tot lucrul pe care şéde, necu-
rat este. 5 Şi cel ce se atinge de
asternutul acestuĭa, să-şĭ spele vest-
mintele sale, şi să se scalde în apă,
şi necurat să fie până séră. 6 Şi cel
ce va şedé pe lucrul, unde a şedut cel
cu curgere, să-şĭ spele vestmintele sale,
şi să se scalde în apă, şi necurat să
fie până séră. 7 Şi cel ce se va a-
tinge de corpul aceluĭ cu curgere, să-
şĭ spele vestmintele sale, şi să se scalde
în apă, şi necurat să fie până séră.
8 Şi daca cel cu curgerea va scuĭpa
pre unul ce este curat, acesta spălân-
du-şĭ vestmintele sale, să se scalde în
apă, şi necurat să fie până séră. 9 Şi
tótă şéua pe care va călari cel cu
curgere necurată va fi. 10 Şi tot în-
sul, care se va atinge de ce-va lucru,
ce a fost supt dînsul, necurat să fie
până séră; şi cel ce va purta acel
lucru, spălându-şĭ vestmintele sale, să
se scalde în apă, şi necurat să fie
până séră. 11 Şi tot însul de care
se va atinge cel cu curgerea, fară să-
şĭ fie spălat mânele cu apă, acela să-
şĭ spele vestmintele sale, şi să se scalde
în apă, şi necurat să fie până séră.
12 Şi vasul de lut, de care se va a-
tinge cel cu curgerea, să se spargă;
şi tot vasul de lemn să se spele cu
apă. 13 Şi când cel cu curgerea se
va curăţi de curgerea sa, să numere
şépte dile de la curăţirea sa, şi să-şĭ
spele vestmintele sale, şi să-şĭ scalde
corpul sĕŭ în apă viă; şi curat va fi.
14 Şi a opta di să ĭeă el doĕ turtu-
rele, saŭ doĭ puĭ de porumb, şi să vi-
nă înaintea luĭ Iehova, la uşa cortu-
luĭ întrunireĭ, şi să le dea preotuluĭ;
15 Şi preotul să aducă pre una sacri-
ficiu pentru pĕcat, şi pre cea-l-altă
olocaust. Şi preotul să facă espiare
pentru dînsul înaintea luĭ Iehova pen-
tru curgerea sa.
16 Şi de va eşi vre-unuĭa seminţa
de împreunare, acela să-şĭ spele tot
corpul cu apă, şi necurat să fie până
séră. 17 Şi tot vestmîntul, şi tótă
pelea, preste care va cădé seminţa de
împreunare, să se spele cu apă, şi ne-
curat să fie până séră. 18 Şi femea
cu care se va culca bărbatul *căruĭa*
'ĭ se curge seminţa de împreunare, *a-*
mândŭoĭ să se spele cu apă, şi necu-
raţĭ să fie până séră.
19 Şi când vre-o femee va avé cur-
gere, *şi* curgerea din corpul eĭ va fi
sânge, despărţită să fie şépte dile; şi
tot însul care se va atinge de dînsa,
necurat să fie până séră. 20 Şi tot
lucrul pe care se va culca în timpul
despărţireĭ eĭ, necurat să fie; şi tot
lucrul pe care va şedé necurat să fie.
21 Şi cel ce se va atinge de aşternutul
eĭ, să-şĭ spele vestmintele sale, şi să se
scalde în apă, şi necurat să fie până
séră. 22 Şi tot cel ce se va atinge
de vre-un lucru, pe care ea a şedut,
acela să-şĭ spele vestmintele sale şi
să se scalde în apă, şi necurat să fie
până séră. 23 Chiar şi dacă acel *lu-*
cru va fi pe aşternut saŭ pe alt lucru,
pe care ea tocmaĭ şedea, şi ea se a-
tinse de *acel lucru*, necurat să fie până
séră. 24 Şi de se va culca cine-va
cu dînsa, aşa ca firea eĭ să fie pe el,
şi acela necurat să fie şépte dile; şi
tot aşternutul, pe care s'a culcat, ne-
curat să fie.
25 Şi dacă vre-o femee va avé cur-
gere de sânge maĭ multe dile, afară
de timpul despărţireĭ eĭ, saŭ când ea
va avé curgere preste dilele despărţi-
reĭ eĭ, necurată să fie în tot timpul în
care curge necurăţenia eĭ, ca şi în
timpul despărţireĭ eĭ; necurată să fie
ea. 26 Tot aşternutul, pe care va
dormi ea în tóte dilele curgereĭ sale,
să fie eĭ ca şi aşternutul din timpul
despărţireĭ eĭ; şi tot lucrul, pe carele
va şedea ea, necurat să fie, ca şi în
necurăţenia despărţireĭ eĭ. 27 Şi tot
cel ce se va atinge de aceste, necu-
rat să fie, şi să-şĭ spele vestmintele
sale, şi să se scalde în apă, şi necurat
să fie până séră. 28 Şi după ce se
va curaţi de curgerea eĭ, să numere
şépte dile, şi atuncĭ curată va fi.
29 Şi a opta di să-şĭ ĭea turturele, saŭ
doĭ puĭ de porumb, şi să-ĭ aducă preo-
tuluĭ la uşa cortuluĭ întrunireĭ; 30 Şi
preotul să aducă unul sacrificiŭ pen-
tru pĕcat, ér altul olocaust, şi să facă

preotul espiare pentru dînsa înaintea luĭ
Iehova, pentru curgerea necurăţeniei eĭ.
31 Aşa să despărţiţĭ pe fiiĭ luĭ Is-
rael de la necurăţeniele lor, ca să nu
móră pentru necurăţenia lor, întinând
locaşul meŭ care *este* în mijlocul lor.
· 32 Acésta *este* legea pentru cel cu
curgere, şi *pentru cel* din care ese se-
mînţa de împreunare, şi care prin a-
césta se necurăţesce; 33 Şi pentru
femea care are la fire *în timpurile* des-
părţireĭ eĭ, şi pentru orĭ-cine ce păti-
mesce de curgere, fie bărbat saŭ fe-
mee; şi pentru bărbatul, care se va
culca cu femee necurată.

Legea pentru ḑiŭa cea mare de espiare din fie-care an.

16 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi după
mórtea celor doĭ fiĭ aĭ luĭ Aaron
când eĭ se apropiară de Iehova şi mu-
riră; 2 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi:
Vorbesce luĭ Aaron, fratele tĕŭ, ca să
nu intre orĭ-când în sanctuar, în lă-
întru de perdĕua dinaintea propiţiăto-
ruluĭ, care *este* preste chivot, ca să
nu móră; că eŭ mĕ voiŭ arĕta în nŭor
de-asupra propiţiătoruluĭ. 3 Cu a-
ceste să intre Aaron în sanctuar: Cu
un viţel drept sacrificiŭ pentru pĕ-
cat, şi cu un berbece drept olocaust.
4 Cu tunică sacră de in să se îmbrace,
punêndu-şĭ pulpanele de in pe corpul
sĕŭ, şi să se încingă cu cingĕtórea de
in, şi *pe cap* să-şĭ lege mitra de in;
vestminte sacre *sûnt* aceste; şi el cor-
pul sĕŭ să-l spele cu apă, şi să se îm-
brace cu dînsele. 5 Şi de la comu-
nitatea fiilor luĭ Israel să ĭea doĭ
ţapĭ spre sacrificiŭ pentru pĕcat, şi un
berbece spre olocaust.
6 Şi Aaron să aducă viţelul sacri-
ficĭuluĭ pentru pĕcat, care *este* pentru
sine, şi să facă espiare pentru sine şi
pentru casa sa. 7 Şi să ĭea pre ceĭ
doĭ ţapĭ, şi să-ĭ pună să stea înaintea
luĭ Iehova, *la* uşa cortuluĭ întruniređ.
8 Şi Aaron să arunce sorţĭ pentru ceĭ
doĭ ţapĭ: un sorţ pentru Iehova, şi
cel-l-alt sorţ pentru ţapul de trimes.
9 Şi Aaron să aducă ţapul, pe care a
căḑut sorţul luĭ Iehova, şi sa-l pregă-
téscă *ca* sacrificiŭ pentru pĕcat. 10 Şi
ţapul, pe care a căḑut sorţul, ca să
fie ţapul de trimes, să se pună viŭ
înaintea luĭ Iehova, spre a face es-
piare printrînsul, *şi* spre a-l trimete ca
ţapul de trimes în pustiĭŭ.
11 Şi Aaron să aducă viţelul cel de
sacrificiŭ pentru pĕcat, cel pentru dîn-
sul, şi sa facă espiare pentru sine şi
pentru casa sa, şi să junghie viţelul
de sacrificiŭ pentru pĕcat, cel pentru
dînsul; 12 Şi luând căţueă plina de
cărbunĭ aprinşĭ de pe altarul de dina-
intea luĭ Iehova, şi amândoĕ mânele
pline de tămâiă aromatică măruntă,
pre acestea să *le* aducă în lă-întrul
perdeleĭ. 13 Şi tămâia să o pună pe
foc înaintea luĭ Iehova, ca nŭorul a-
celcĭ tămâĭ să acopere propiţiătorul
carele *este* deasupra *chivotuluĭ* mărtu-
rieĭ, ca să nu móră; 14 Şi luând el
din sângele viţeluluĭ, să stropéscă cu
degetul sĕŭ înaintea propiţiătoruluĭ că-
tră resărit; de şépte orĭ să stropéscă
înaintea propiţiătoruluĭ din sânge cu
degetul sĕŭ.
15 Şi să junghie ţapul de sacrificiŭ
pentru pĕcat, cel pentru popor, şi sân-
gele luĭ să-l aducă în lă-întrul per-
deleĭ; Şi să facă cu sângele luĭ după
cum a făcut cu sângele viţeluluĭ, stro-
pind cu el spre propiţiător şi înaintea
propiţiătoruluĭ: 16 Şi să facă el es-
piare pentru sanctuar, *curăţindu-l* de
necuraţiele fiilor luĭ Israel şi de ne-
dreptaţile lor în tóte pĕcatele lor; aşa
să facă şi cu cortul întrunireĭ, carele
stă între eĭ, în mijlocul necuraţieĭ lor.
17 Şi nicĭ un om să nu fie în cortul
întrunireĭ, când va intra el în sanctuar
spre a face espiare, până ce nu va eşi
şi nu va fi facut el espiare pentru sine
şi casa sa şi pentru tótă adunarea luĭ
Israel. 18 Şi să ésă la altar înaintea
lui Iehova, ca să facă espiare pentru
acela, şi luând din sângele viţeluluĭ
şi din sângele ţapuluĭ, să-*l* pună pe
córnele altaruluĭ jur împrejur; 19 Şi
să stropéscă preste dînsul din sânge
cu degetul sĕŭ şépte orĭ, şi *ast-fel* să-l
cureţe, şi să-l sânţéscă pre el de necu-
răţeniile fiilor luĭ Israel.
20 Şi sfârşind el facerea de espiare
a sanctuaruluĭ, a cortuluĭ întrunireĭ
şi a altaruluĭ, să aducă ţapul cel viŭ:
21 Şi Aaron să-şĭ pună amândoĕ mâ-
nele luĭ pe capul ţapuluĭ celuĭ viŭ, şi
să marturiséscă preste dînsul tóte ne-
dreptaţile fiilor luĭ Israel şi tóte căl-
cările lor de lege întru tóte pĕcatele
lor; *şi* punêndu-le pre acestea pe ca-
pul ţapuluĭ, *pre acesta* să-*l* trimétă prin
om anume în pustiĭŭ; 22 Ca acel ţap
să ĭea pre sine tóte nedreptaţile lor,
şi să le ducă în pămênt nelocuit; şi
acela să lase să se ducă ţapul în
pustiŭ.
23 Şi Aaron să intre în cortul în-
trunireĭ, şi să se desbrace de vestmin-
tele sale de in, cu care se îmbrăcase.

când a fost intrat în sanctuar, și să
le lase acolo; 24 Și să-și spele cor-
pul sĕŭ cu apă într'un loc sânt, și să
se îmbrace cu vestmintele sale; apoĭ
să ésă afară și să sacrifice olocaustul
sĕŭ și olocaustul poporuluĭ, și să facă
espiare pentru sine și pentru popor.
25 Și grăsimea sacrificĭuluĭ pentru pĕ-
cat să o facă să fumege pe altar.
26 Și acela, care a lăsat să se ducă
țapul de trămis, să-șĭ spele vestmintele
sale, și să-șĭ scalde corpul sĕŭ în apă,
și dup'accea să intre în tabĕră. 27 Și
vițelul cel de sacrificiŭ pentru pĕcat,
și țapul cel pentru pĕcat, a căror sânge
s'a adus în sanctuar spre a face es-
piare, să se scótă afară din tabĕră, și
să se ardă cu foc: peile lor, carnea
lor și balega lor. 28 Și cel ce va
arde acestea să-șĭ spele vestmintele
sale, și să-șĭ scalde corpul sĕŭ în apă,
și după aceea să intre în tabĕră.
29 Și *acésta* să fie voŭĕ lege per-
petuă: în luna a șéptea, a ḑecea *ḑi* a
luneĭ, să vĕ amărîțĭ sufletele vóstre,
și nicĭ un lucru să nu facețĭ, nicĭ mos-
cénul nicĭ străinul carele petrece între
voĭ. 30 Că în ḑiŭa acésta se va face es-
piare pentru voĭ, spre a vĕ curăți de
tóte pĕcatele vóstre, *ca* voĭ curațĭ să
fițĭ înaintea luĭ Iehova. 31 Sabat de
repaus *să fie* voŭĕ acésta, în care să
vĕ amărîțĭ sufletele vóstre. Lege per-
petuă *să fie acésta!* 32 Acéstă espia-
re să o facă acel preot, care se va
unge și se va consacra spre a preoți
în locul părinteluĭ sĕŭ, după ce el se
va fi îmbrăcat cu vestmintele cele de
in, cu vestmintele sacre. 33 Și să
facă espiare pentru sântul sanctuar și
pentru cortul întrunireĭ, și pentru al-
tar să facă el espiare, și pentru preoțĭ
și pentru tot poporul acesteĭ adunărĭ.
34 Și acésta să fie voŭĕ lege perpetuă,
ca să se facă espiare pentru fiiĭ luĭ
Israel pentru tóte pĕcatele lor, odată
în tot anul.
Și *Aaron* făcu așa, după cum or-
donase Iehova luĭ Moisi.

Ordin ca sacrificiele să se aducă numaĭ la cort; mâncarea sângeluĭ oprită.

17 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Vorbesce luĭ Aaron și
fiilor luĭ, și tuturor fiilor luĭ Israel, și
ḑi lor: Acesta *este* cuvîntul, ce-l or-
donă Iehova, ḑicênd: 3 Orĭ-cine din
casa luĭ Israel va junghia în tabĕră
boŭ saŭ miel saŭ capră, saŭ va junghia
afară de tabĕră. 4 Și nu-l va duce
la ușa cortuluĭ întrunireĭ, spre a-*l* a-
duce dar luĭ Iehova înaintea locașu-
luĭ luĭ Iehova, sângele acesta se va
socoti omuluĭ ca sânge vĕrsat, și stârpi-
se-va omul acela din poporul sĕŭ:
5 Pentru-ca fiiĭ luĭ Israel să aducă
sacrificiele lor, pre cari le sacrifică eĭ
pe câmpurĭ, pre acelea să le aducă
înaintea luĭ Iehova, la ușa cortuluĭ
întrunireĭ, la preot, și să le sacrifice
luĭ Iehova *ca* sacrificiĭ de bucurie.
6 Și preotul să stropéscă sângele *ace-
lora* preste altarul luĭ Iehova *la* ușa
cortuluĭ întrunireĭ, și grăsimea lor să
se facă să fumege întru miros plăcut
luĭ Iehova. 7 Și eĭ să nu maĭ sacrifice
sacrificiele lor demonilor, cu carĭ aŭ
trăit întru desfrânărĭ; lege perpetuă să
fie acésta lor în generațiunile lor.
8 Și tu să ḑicĭ lor: Tot omul din
casa luĭ Israel, saŭ d'intre ceĭ străinĭ
ce locuesc între voĭ, care aduce olo-
caust saŭ *alt* sacrificiŭ; 9 Și nu-l
aduce la ușa cortuluĭ întrunireĭ, spre
a-l sacrifica luĭ Iehova, stârpi-se-va o-
mul, acela din poporul sĕŭ.

E oprit de a mânca sânge și hoit.

10 Și tot omul din casa luĭ Israel,
saŭ d'intre ceĭ străinĭ ce locuesc între
voĭ, care va mânca verĭ-ce sânge, o-
pune-voiŭ fața mea contra aceluĭa, care
va fi mâncat sânge, și stârpi-l voiŭ
din poporul sĕŭ. 11 Căcĭ viéța cor-
puluĭ în sânge *este*, și eŭ pre el l-am
dat voŭĕ, *ca să-l punețĭ* pe altar, spre
a face espiare pentru sufletele vóstre;
căcĭ sângele *este, prin care* se face es-
piare pentru suflet. 12 Drept aceea
am ḑis fiilor luĭ Israel: D'intre voĭ
nimenea să nu mănânce sânge, nicĭ
străinul ce locuesce între voĭ să nu
mănânce sânge.
13 Și tot omul d'intre fiiĭ luĭ Is-
rael saŭ d'intre străiniĭ cari locuesc
între voĭ, care vĕnând prinde féră saŭ
pasĕre care se mănâncă; sângele ace-
leĭă să-l scurgă, și să-l acopere cu ță-
rână. 14 Că sufletul fie-căruĭ corp
în sângele luĭ *este*; viéța luĭ *este*; pen-
tru aceea am ḑis fiilor luĭ Israel: Sân-
gele din nicĭ un corp să nu mâncațĭ,
că viéța a tot corpul *este* sângele luĭ;
Tot cel ce-l va mânca stârpi-se-va.
15 Și tot însul, care va mânca mor-
tăcĭune saŭ sfâșietură *de fére, fie acela*
mostén, fie străin, să-șĭ spele vestmin-
tele sale, și să se scalde în apă, și
necurat să fie pănă séră; și atuncĭ
curat va fi. 16 Și dacă nu-șĭ va spă-
la *vestmintele sale*, și corpul sĕŭ nu-l
va scalda, va purta fără-de-legea sa

Însoțirile nelegĭuite și poftele rele oprite.

18 Și Iehova vorbĭ luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Vorbesce fiilor luĭ Is-
rael, și ḑi lor: Eŭ *sûnt* Iehova Dum-
neḑeul vostru. 3 După datinele din
pămêntul Egiptuluĭ, unde ațĭ locuit,
să nu facețĭ; și după datinele pămên-
tuluĭ Canaan, întru care pre voĭ vĕ
voiŭ aduce să nu facețĭ; și după le-
gile lor să nu umblațĭ. 4 *Ci* jude-
cățile mele să le facețĭ, și legile mele
să le păzițĭ, umblând între ele: Eŭ
sûnt Iehova Dumneḑeul vostru. 5 Pă-
zițĭ decĭ legile mele, și judecățile me-
le; pre carĭ de le va face omul, viŭ
va fi într'însele: Eŭ *sûnt* Iehova.

6 Om să nu se apropie de nicĭ o
rudenie aprópe a sa, ca să-ĭ descopere
golicĭunea *eĭ*: Eŭ *sûnt* Iehova! 7 Go-
licĭunea părinteluĭ tĕŭ, și golicĭunea
mumeĭ tale, să nu o descoperĭ; mumă
'țĭ *este*; să nu descoperĭ golicĭunea eĭ.
8 Golicĭunea femeĭ părinteluĭ tĕŭ să
nu o descoperĭ; golicĭunea părinteluĭ
tĕŭ *este*. 9 Golicĭunea suroreĭ tale,
fiĭca părinteluĭ tĕŭ, saŭ fiĭca mumeĭ
tale, *fie* născută în casă saŭ afară din
casă, golicĭunea eĭ să nu descoperĭ.
10 Golicĭunea feteĭ fiĭuluĭ tĕŭ saŭ a
feteĭ fiĭceĭ tale, golicĭunea lor să nu
o descoperĭ; că golicĭunea ta *este*.
11 Golicĭunea feteĭ femeeĭ părinteluĭ
tĕŭ născută din părintele tĕŭ, soră'țĭ
este, golicĭunea eĭ să nu o descoperĭ.
12 Golicĭunea suroreĭ părinteluĭ tĕŭ
să nu o descoperĭ, ea *este* rudă părin-
teluĭ tĕŭ. 13 Golicĭunea suroreĭ mu-
meĭ tale să nu o descoperĭ; că ea *este*
rudă mumeĭ tale. 14 Golicĭunea fra-
teluĭ părinteluĭ tĕŭ să nu o descoperĭ;
de femea luĭ să nu te apropiĭ. Ea *este*
mătușa ta. 15 Golicĭunea nuroreĭ
tale să nu o descoperĭ, femeă fiĭuluĭ
tĕŭ *este*; golicĭunea eĭ să nu o desco-
perĭ. 16 Golicĭunea femeeĭ frateluĭ
tĕŭ să nu o descoperĭ; golicĭunea fra-
teluĭ tĕŭ *este*. 17 Golicĭunea vre-uneĭ
femeeĭ și fiĭceĭ eĭ să nu o descoperĭ;
pre fiĭca fiĭuluĭ eĭ, și pre fiĭca fiĭceĭ
eĭ să nu le ĭeĭ, ca să le descoperĭ go-
licĭunea lor; rude *sûnt*; acésta-ĭ des-
frânare. 18 Și femea pe lângă sora
eĭ să nu ĭeĭ, pentru a *o* amărî, des-
coperind golicĭunea eĭ, fiind ea în
viéță.

19 Și de femeă în despărțirea ne-
curățenieĭ eĭ, să nu te apropiĭ, ca să-ĭ
descoperĭ golicĭunea eĭ. 20 Și cu fe-
mea aprópeluĭ teŭ să nu te împreunĭ,
întinându-te cu dînsa. 21 Și din se-
mînța ta să nu trecĭ luĭ Moloc, și să
nu profanezĭ numele Dumneḑeuluĭ teŭ:
Eŭ *sûnt* Iehova. 22 Și cu bărbat să
nu te împreunĭ ca cu femeă; urîcĭune
este. 23 Și nicĭ uneĭ vite să nu daĭ
culcarea ta, ca să te intinezĭ cu ea;
și femeă cu dobitoc să nu desfrâneze;
amestecătură *este*.

24 Cu nicĭ una dintr'acestea să nu
vĕ intinațĭ, că prin tóte aceste s'aŭ
intinat națiunile, pre carĭ eŭ le alung
de dinaintea vóstră. 25 Și pămêntul
s'a întinat, și eŭ fără-de-legea luĭ o pe-
depsesc, și pămêntul varsă pre locuitoriĭ
luĭ. 26 Decĭ păzițĭ legile mele și jude-
cățile mele, și să nu facețĭ nicĭ una din
aceste urâcĭunĭ, nicĭ moștênul nicĭ străi-
nul ce petrece între voĭ. 27 Că tóte
acestea urâcĭunĭ le făcură ómeniĭ pămên-
tuluĭ acestuĭa, carĭ aŭ fost înaintea vós-
tră; și s'a întinat pămêntul: 28 Ca pă-
mêntul să nu vĕ verse și pre voĭ, când
îl vețĭ întina pre el, după cum vĕrsaŭ
națiunile cele înainte de voĭ. 29 Că
verĭ-cine va face vre-una din aceste
urîcĭunĭ, sufletul acela, care va face
acésta stârpi-se-va din poporul sĕŭ.
30 Păzițĭ dară cele ce v'am ordonat
eŭ să păzițĭ, ca să nu facețĭ nicĭ una
dintr'acele datinĭ urîcĭóse, carĭ aŭ fost
făcute înainte de voĭ, și să nu vĕ în-
tinațĭ cu dînsele: Eŭ *sûnt* Iehova Dum-
neḑeul vostru.

Tâlcuirea celor ḑece poruncĭ.

19 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Vorbesce către tótă co-
munitatea fiilor luĭ Israel, și ḑi lor:
Fițĭ sânțĭ, că eŭ Iehova Dumneḑeul
vostru *sûnt* sânt.

3 Fie-care să cinstéscă pre muma
sa și pre părintele sĕŭ; și sabatele mele
să le păzițĭ; eŭ *sûnt* Iehova Dumne-
ḑeul vostru.

4 Să nu vĕ întórcețĭ la idolĭ, și ḑeĭ
turnațĭ să nu vĕ facețĭ voŭĕ, *că* eŭ
sûnt Iehova Dumneḑeul vostru.

5 Și când sacrificațĭ luĭ Iehova sa-
crificiŭ de bucurie, sacrificați-l cu bună
voie. 6 În care ḑi îl vețĭ sacrifica,
tot într'acea ḑi să-l mâncațĭ, și a doa
ḑi; și ce va remâné până a treĭa ḑi,
aceea cu foc să se ardă. 7 Și dacă
dintr'acela va mânca cine-va a treĭa-
ḑi, aceea urâcĭune *este*; nu va fi bine-
plăcut. 8 Și *verĭ-cine* îl va mânca
va purta fără-de-legea sa; că lucru
sânțit luĭ Iehova a profanat, și stârpi-
se-va acel suflet din poporul sĕŭ.

9 Și când vețĭ secera voĭ semênă-
turile pămêntuluĭ vostru. să nu secerĭ

de tot laturile țărâneĭ tale, nicĭ spi-
cele cele căḑute din secerișul tĕŭ să
nu adunĭ. 10 Și în via ta strugurii
să nu strângĭ, și bóbele cele căḑute
să nu le culegĭ în via ta; saracului și
străinuluĭ să le lașĭ pre acele: Eŭ *sûnt*
Iehova Dumneḑeul vostru.
11 Să nu furațĭ, nicĭ să nu mințițĭ,
nicĭ să nu înșelațĭ unul pre aprópele
sĕŭ. 12 Și să nu jurațĭ strâmb întru
numele meŭ, și să nu profanezĭ nu-
mele Dumneḑeuluĭ tĕŭ: Eŭ *sûnt* Ie-
hova. 13 Pre aprópele tĕŭ să nu-l
asupresci, nicĭ să-*l* despoĭ; și simbria
năimituluĭ să nu rĕmână preste nópte
la tine până diminéță.
14 Pre cel surd să nu-l vorbescĭ
de rĕŭ, și în calea orbuluĭ să nu puĭ
pedică; ci teme-te de Dumneḑeul tĕŭ:
Eŭ *sûnt* Iehova.
15 Să nu facețĭ nedreptate la jude-
cată: să nu cauțĭ la fața celuĭ sarac,
nicĭ să te sfiescĭ de fața celuĭ mare;
după dreptate să judecĭ pre aprópele
tĕŭ.
16 Să nu porțĭ vorbe de rĕŭ în po-
porul tĕŭ, și să nu te ridicĭ asupra
sângeluĭ aprópeluĭ tĕŭ: Eŭ *sûnt* Iehova.
17 Să nu urăscĭ pre fratele tĕŭ in-
tru inima ta; *ci* să mustrĭ pre apró-
pele tĕŭ, ca să nu porțĭ pĕcat pentru
dînsul. 18 Și să nu fiĭ rĕsbunător,
și mâniă să nu țiĭ asupra fiilor popo-
ruluĭ tĕŭ; ci ĭubesce pre aprópele tĕŭ
ca pre tine însuțĭ: Eŭ *sûnt* Iehova.
Legile mele să le păzițĭ.
19 Vitele tale *din* doĕ soĭurĭ deo-
sebite să nu le lașĭ a se împărechia;
și în țărâna ta să nu semenĭ deosebite
soĭurĭ de sămînță; și vestmînt din doĕ
soĭurĭ de fire, de lână și de in, să nu
puĭ pe tine.
20 Și *dacă* vre-un bărbat se va cul-
ca cu femeă, și acésta *va fi* sclavă pă-
zită a unuĭ bărbat, și ea nu s'a rĕs-
cumpĕrat, nicĭ libertate i s'a dat;
amândoĭ să se bicĭuéscă; *dară* să nu
se omóre, pentru că ea n'a fost liberă.
21 Și el să aducă sacrificĭul sĕŭ pen-
tru vină luĭ Iehova la ușa cortuluĭ
întruniriĭ, un berbece drept sacrificiŭ
pentru vină; 22 Și preotul, prin acel
berbece de sacrificiŭ pentru vină, să
facă espiare pentru dînsul înaintea luĭ
Iehova, pentru pĕcatul luĭ ce l-a făcut;
și-i se va erta luĭ pĕcatul ce l-a făcut.
23 Și când vețĭ intra în țară, și
vețĭ sădi orĭ-ce pom, vețĭ socoti pre-
puț róda lor; treĭ anĭ să vĕ fie vouĕ
necircumcisă; să nu se mănânce *din*
ea; 24 Și în anul al patrulea ródă
lor va fi *lucru* sânt, *întru* lauda luĭ
Iehova. 25 Și în anul al cincilea să
mâncațĭ róda lor, îmmulțind produc-
tele lor între voĭ: Eŭ *sûnt* Iehova
Dumneḑeul vostru.
26 Să nu mâncațĭ *nimic* cu sânge;
și în ghicitoriĭ după vârcolacĭ și după
nŭor să nu vĕ amestecațĭ. 27 Mar-
ginile pĕruluĭ capuluĭ vostru să nu le
tăiațĭ rotund, și colțurile barbeĭ tale
să nu le stricĭ; 28 Și tăĭerĭ în cor-
pul vostru pentru vre-un mort să nu
vĕ facețĭ, și scrisorĭ sĕpate să nu vĕ
facețĭ asupra vóstră! Eŭ *sûnt* Iehova.
29 Să nu profanezĭ pre fiĭca ta,
dând-o pre ea a fi meretrice, ca pămên-
tul să nu se necurățéscă, și să nu se
împle pămêntul de desfrânare.
30 Sabatele mele să le păzițĭ, și
sanctuarul meŭ să-l cinstițĭ: Eŭ *sûnt*
Iehova.
31 La necromanțĭ să nu mergețĭ,
nicĭ pre magĭ să nu-ĭ întrebațĭ; ca să
nu vĕ întinațĭ cu dînșiĭ: Eŭ *sûnt* Ie-
hova Dumneḑeul vostru.
32 Dinaintea pĕruluĭ cărunt te scó-
lă, și fața aceluĭ bătrân o onoréză, și
de Dumneḑeul tĕŭ teme-te: Eŭ *sûnt*
Iehova.
33 Și dacă vr'un străin va petrece
la tine în pământul vostru, pre el să
nu-l asuprițĭ. 34 Ca și mosténul d'in-
tre voĭ să vĕ fie vouĕ cel străin, ca-
rele petrece între voĭ; și să-l ĭubescĭ
ca pre tine însuși; că străinĭ ațĭ fost
și voĭ în pământul Egiptuluĭ: Eŭ *sûnt*
Iehova, Dumneḑeul vostru.
35 Să nu facețĭ nedreptate la jude-
cată, în liniĭ, în cumpene și în măsurĭ.
36 Cumpene drepte, petre drepte, efă
dréptă și hin drept să avețĭ: Eŭ *sûnt*
Iehova Dumneḑeul vostru, care v'am
scos pre voĭ din pământul Egiptuluĭ.
37 Pentru aceea să păzițĭ tóte legile
mele, și tóte judecățile mele, și să le
facețĭ pre ele: Eŭ *sûnt* Iehova.

Pedepsele pentru felurite pĕcate marĭ

20 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Și spune și fiilor luĭ Israel: *De*
va fi cine-va d'intre fiiĭ luĭ Israel, saŭ
d'intre străinĭ cari locuesc în Israel,
care să dea din sămînța sa luĭ Moloch,
acela să se omóre, poporul pământu-
luĭ să-l ucidă cu petre. 3 Și eŭ voiŭ
pune fața mea împotriva omuluĭ ace-
luĭa, și-l voiŭ perde pre el din popo-
rul sĕŭ; că a dat din sămînța sa luĭ
Moloch, ca să întineze sanctuaruluĭ
meŭ, și să întineze numele cel sânt al
meŭ. 4 Și dacă poporul pământuluĭ

va închide ochiĭ pentru asemenea om,
când va da semînţa sa luĭ Moloch, şi
nu-l va omorî. 5 Eŭ voiŭ pune faţa
mea împotriva aceluĭ om şi împotriva
némuluĭ sĕŭ, şi-l voiŭ perde din po-
porul sĕŭ, pre eĭ şi pre toţĭ aceĭa carĭ
vor desfrâna după Moloch. 6 Şi *tot*
sufletul care se va duce la necromanţĭ
şi la magĭ, spre a desfrâna cu eĭ; pu-
ne-voiŭ faţa mea, împotriva aceluĭ
suflet, şi-l voiŭ perde din poporul sĕŭ.
7 Voĭ dară sânţiţi-vĕ, şi fiţĭ sânţĭ, că
eŭ *sûnt* Iehova Dumneḑeul vostru.
8 Şi păziţĭ legile mele şi le faceţĭ;
Eŭ *sûnt* Iehova carele vĕ sânţesce
pre voĭ.

9 Că tot omul, carele va blestema
pre părintele sĕŭ saŭ pre muma sa, să
se omóre; a blestemat el pre părintele
sĕŭ saŭ pre muma sa: sângele luĭ a-
supra luĭ.

10 Cel ce va comite adulter cu fe-
mea altuĭa; acela carele va comite a-
dulter cu femea aprópeluĭ sĕŭ, să se
omóre şi bărbatul adulter şi femea a-
dulteră.

11 Cel-ce se va culca cu femea pă-
rinteluĭ sĕŭ, şi golicĭunea părinteluĭ
sĕŭ va descoperi, amândŭoĭ să se o-
móre; sângele lor asupra lor.

12 Şi de se va culca care-va cu
nora sa, amândŭoĭ să se omóre, mes-
tecătură aŭ făcut; sângele lor asu-
pra lor.

13 Şi dacă un bărbat se va îm-
preuna cu bărbat, precum se culcă cu
femee, amândŭoĭ urâciune aŭ făcut;
să se omóre; sângele lor asupra lor.

14 Dacă cine-va va lua femee şi
cu dînsa şi pre muma eĭ împreună;
desfrânare *este* acésta; cu foc să se
ardă şi el şi ele, pentru ca desfrânare
între voĭ să nu fie.

15 Dacă care-va se va împreuna
cu vită, acela să se omóre, şi vita să
o ucideţĭ. 16 Şi dacă care-va femee
se va apropia de vre-o vită, ca să se
împreune cu dînsa, să ucidḑĭ şi pre fe-
mee, şi vita să se omóre; sângele lor
asupra lor.

17 Şi dacă care-va va lua pre soră-
sa: pre fiĭca părinteluĭ sĕŭ, saŭ pre
fiĭca mumeĭ sale, şi-ĭ va vedea goli-
cĭunea eĭ, şi ea va vedé golicĭunea luĭ;
ĭubire nebună *este*; amândŭoĭ să se o-
móre înaintea ochilor fiilor poporuluĭ
lor; el a descoperit golicĭunea suroreĭ
sale, *şi* fără-de-legea sa o va purta.
18 Şi dacă care-va bărbat se va culca
cu femea ce va avea la fire, şi-ĭ va
descoperi golicĭunea eĭ, isvorul eĭ îl
descopere, şi ea îşĭ desvelesce isvorul
sângeluĭ eĭ; şi amândŭoĭ stârpi-se-vor
din mijlocul poporuluĭ lor.

19 Şi golicĭunea suroreĭ mumeĭ tale
şi a suroreĭ părinteluĭ tĕŭ să nu o des-
coperĭ, că acela descopere pre ruda
sa; amândŭoĭ vor purta fără-de-legea
lor. 20 Cel ce se va culca cu femea
unchĭuluĭ sĕŭ, acela descopere goli-
cĭunea unchĭuluĭ sĕŭ, *şi* vor purta fără-
de-legea lor: fără copiĭ vor muri!
21 Şi de va lua care-va pre femea fra-
teluĭ sĕŭ, faptă necurată *este*, golicĭu-
nea frateluĭ sĕŭ a descoperit: fără de
copiĭ vor fi!

22 Păziţĭ decĭ tóte legile mele, şi
tóte judecăţile mele, şi le faceţĭ, ca să
nu vĕ verse pămêntul, în care vĕ duc
ca să-l locuiţĭ. 23 Şi să nu umblaţĭ
după datinele popórelor acestora, pre
carĭ am să le alung de dinaintea vós-
tră; că tóte aceste le-aŭ făcut ele, şi
pentru aceca le-am urât. 24 Şi am
ḑis voŭĕ: Voĭ veţĭ mosteni pământul
lor, şi eŭ îl voiŭ da voŭĕ întru mo-
stenire, pământ în carele curge lapte
şi mĭere: Eŭ *sûnt* Iehova Dumneḑeul
vostru, carele v'am despărţit pre voĭ
de *alte* popóre.

25 Decĭ despărţiţĭ viţele curate de
cele necurate; şi păserile necurate de
cele curate; şi să nu vĕ faceţĭ urâte
sufletele vóstre, *mâncând* vite saŭ pă-
sĕrĭ saŭ alte târâtóre, ce se târăsc pe
pământ, pre carĭ eŭ vi le-am despărţit,
ca *să vĕ fie* necurate. 26 Şi voĭ să
fiţĭ mie sânţĭ, că eŭ Iehova *sûnt* sânt,
şi v'am despărţit pre voĭ de *alte* po-
póre, ca să fiţĭ aĭ meĭ.

27 Şi bărbatul saŭ femea, carele
va fi necromant saŭ mag, acela să se
omóre, cu petre să-l ucideţĭ; sângele
lor asupra lor.

Legĭ pentru preoţĭ şi pentru sacrificiŭ.

21 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Vor-
besce preoţilor, fiilor luĭ Aaron,
şi ḑi lor: Nimenea să nu se spur-
ce pentru vr'un mort în poporul
sĕŭ. 2 Fără numaĭ pentru vre-o
rudă aprópe a sa: pentru muma
sa, şi pentru părintele sĕŭ, pentru
fiĭul sĕŭ, pentru fiĭca sa, pentru
fratele sĕŭ; 3 Şi pentru sora sa,
care este fecĭóra şi-e lângă dînsul, şi
n'a fost măritată cu bărbat; pentru
aceea se póte spurca. 4 El să nu se
spurce, domn *fiind* în poporul sĕŭ, ca
să *nu* se profaneze. 5 Eĭ *pentru mort*
să nu-şĭ plăşuvéscă capul, nicĭ să-şĭ
tundă colţurile barbeĭ lor, nicĭ tăieturĭ

pe corpul lor să nu-şĭ facă. 6 Sânţĭ
să fie Dumneḑeuluĭ lor. şi să nu pro-
faneze numele Dumneḑeuluĭ lor; că eĭ
aduc sacrificiele cu foc ale luĭ Iehova,
pânea Dumneḑeuluĭ lor; decĭ sânţĭ
să fie.
7 Meretrice saŭ profanată să nu-şĭ
ĭea de femee, nicĭ pre una lepădată
de bărbatul sĕŭ sa nu-şĭ ĭea, că sânt
este Dumneḑeuluĭ *seŭ*. 8 De sânt să-l
aibĭ, că el pânea Dumneḑeuluĭ tĕŭ a-
duce; sânt să-ţĭ fie, că eŭ Iehova, care
vĕ sânţesc pre voĭ, *sûnt* sânt. 9 Şi
fata unuĭ preot de se va profana, fă-
cêndu-se meretrice, profanéză pre pă-
rintele eĭ; cu foc să se ardă.
10 Şi archiereul care *este* maĭ mare
între fraţiĭ *seĭ*, preste a căruĭa cap s'a
turnat oleĭul ungereĭ, şi carele s'a con-
sacrat spre a se îmbrăca cu vestmin-
tele sacre, capul să nu şi-l descopere,
şi vestmintele sale să nu şi-le rupă.
11 Şi la nicĭ un om mort să nu intre,
şi pentru părintele sĕŭ însuşĭ, nicĭ
pentru muma sa, să nu se profaneze.
12 Şi din sanctuar să nu ésă, ca să
nu profaneze sanctuarul Dumneḑeuluĭ
sĕŭ; că cununa oleĭul ungereĭ Dumne-
ḑeuluĭ sĕŭ *este* preste dînsul; Eŭ *sûnt*
Iehova. 13 Şi femea ce o va lua, *să
fie* fecĭóră. 14 Să nu ĭea nicĭ văduvă,
nicĭ lepădată, nicĭ profanată, *nicĭ* me-
retrice; pre nicĭ *una dintr'*aceste să
nu ĭea el; ci el să ĭea de femee fe-
cĭóră din poporul sĕŭ. 15 Şi să nu-
şĭ profaneze sămînţa sa în poporul
sĕŭ; că eŭ Iehova *sûnt, care*-l sânţesce
pre el.

Preoţiĭ trebuie să fie fără prihană.

16 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 17 Vorbesce luĭ Aaron, ḑicênd:
Când care-va din sămînţa ta în gene-
raţiunile lor va avé defect, acela să
nu se apropie, ca să aducă pânea
Dumneḑeuluĭ sĕŭ. 18 Că nicĭ un băr-
bat, întru care *va fi* defect, să nu se
apropie; *nicĭ* bărbat orb saŭ schĭop,
saŭ cu nasul turtit, saŭ cu prisos în
mădularile sale; 19 Nicĭ bărbat cu
picĭorul frânt, saŭ cu mâna frântă.
20 Nicĭ cel ghebos, nicĭ cel uscat,
nicĭ cel cu albéţă pe ochiŭ, nicĭ cel
cu scabiŭ saŭ cu pecingine, nicĭ cel
cu testiculiĭ frânţĭ; 21 Nicĭ un băr-
bat din sămînţa luĭ Aaron, preotul,
care va avé defect, să nu se apropie
spre a aduce sacrificiĭ cu foc luĭ Iehova;
defect are, să nu se apropie ca să aducă
pânea Dumneḑeuluĭ sĕŭ. 22 Din pânea
Dumneḑeuluĭ sĕŭ, *fie aceea* din cele
pré sânte, fie *numaĭ* din cele sânte, să
o mănânce. 23 Dară să nu mérgă la
perdé, nicĭ să se apropie de altar; că
defect *are*; ca să nu profaneze sântele
mele. Că eŭ *sûnt* Iehova, *care*-ĭ sân-
ţesce pre eĭ.
24 Şi *acestea le* spuse Moisi luĭ Aa-
ron şi fiilor luĭ şi tuturor fiilor luĭ
Israel.

Cine póte mânca din cele sfinte.

22 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Vorbesce luĭ Aaron şi
fiilor luĭ, ca eĭ să se ţină departe de
lucrurile sânte ale fiilor luĭ Israel, ca
eĭ să nu-mĭ profaneze numele meŭ cel
sânt *în* acelea pre carĭ eĭ mi le-aŭ
consacrat mie: Eŭ *sûnt* Iehova. 3 Spu-
ne-le lor: In tóte generaţiunile vóstre
tot omul din sămînţa vóstră, care fiind
necurat, se va apropia de lucrurile
sacre, pre cari fiiĭ luĭ Israel le vor fi
consacrat luĭ Iehova; stârpi-se-va a-
cela de la faţa mea: Eŭ *sûnt* Iehova.
4 *Şi* verĭ-cine din sămînţa luĭ Aaron
va fi lepros, saŭ va avé curgere, din
cele sânte să nu mănânce, până ce nu
se va curăţi; şi cel ce se va atinge
de verĭ-ce necurat prin *atingerea de*
mort; saŭ de un bărbat, din care a
curs sămînţa de împreunare; 5 Saŭ
care se va atinge de vr'un târâtor,
prin care se face necurat; saŭ de un
om, prin care se face necurat pentru
verĭ-ce necurăţenie a luĭ; 6 Însul,
care se va atinge de acesta, necurat
să fie până séra; şi să nu mănânce din
cele sacre, fără numaĭ după ce-şĭ va
fi spălat corpul sĕŭ cu apă. 7 Er
când va apune sórele, curat va fi, şi
după aceea să mănânce din cele sacre;
că pânea luĭ *este*. 8 Mortăcĭune saŭ
sfâşiat *de fére* să nu mănânce, ca să
nu se spurce printr'însa; eŭ *sûnt* Ie-
hova. 9 Şi aşa eĭ să păzéscă cele de
păzit, ca pĕcat să nu pórte pentru ele,
şi să *nu* móră profanându-le. Eŭ *sûnt*
Iehova, *care* îĭ sânţesc pre eĭ.
10 Nicĭ un străin din cele sânte să
nu mănânce, nicĭ óspetele preotuluĭ,
nicĭ năimitul *luĭ* din cele sânte să nu
mănânce. 11 Dacă preotul va fi cum-
pĕrat pre cine-va cu argintul sĕŭ, a-
cela să mănânce din acelea; şi ceĭ
născuţĭ în casa sa, acestia să mănânce
din pânea luĭ. 12 Şi fata preotuluĭ,
când *se va mărita* după bărbat străin,
nicĭ acésta să nu *maĭ* mănânce din
cele sânte aduse dar. 13 Dacă fata
preotuluĭ va fi văduvă, saŭ va fi lepă-
dată, dacă nu va avé copiĭ, şi se va

re'ntórce la casa părinteluĭ eĭ, ca şi
în fetia sa, să mănânce ea pânea pă-
rinteluĭ eĭ; dară nicĭ un străin să nu
o mănânce. 14 Dacă cine-va din
nesciinţă va mânca din cele sânte, el
cătră acele să adaoge a cincea *parte*
dintr'însele, şi să *le* dea preotuluĭ cu
cele sânte împreună. 15 Ca nu eĭ
înşişĭ să profaneze cele sânte ale fii-
lor luĭ Israel, pre carĭ acestia le aduc
luĭ Iehova; 16 Şi aşa să apese a-
supră-le pĕcatul *lor*, mâncând din cele
sânte ale lor; că eŭ *sûnt* Iehova, *care*
îĭ sânţesc pre eĭ.

Jertfele trebuie să fie fără cusur.

17 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 18 Vorbesce luĭ Aaron şi fii-
lor luĭ şi tuturor fiilor luĭ Israel, şi le
ḑi: *Dacă* cine-va din casa luĭ Israel
şi din străiniĭ din Israel va aduce sa-
crificĭul sĕŭ, *fie* acela un vot al sĕŭ,
fie dar de bună-voĭe ceea ce el aduce
pentru olocaust luĭ Iehova, 19 Să
aduceţĭ acestea cu bună-voĭa vóstră,
mascul fără defect, din boĭ, saŭ din oĭ,
saŭ din capre. 20 Nicĭ una din a-
cele ce va avé defect să nu aduceţĭ,
că nu vĕ va fi bine primită. 21 Şi
când care-va va aduce luĭ Iehova sa-
crificiŭ de bucurie, împlinirea unuĭ vot
al sĕŭ, saŭ dar de bună-voie din ci-
reḑĭ saŭ din turme, fără defect să fie,
ca să fie bine-primit, nicĭ un defect
să nu fie întrînsul. 22 Nicĭ un *ani-
mal* orb saŭ frânt, saŭ cĭuntit, saŭ bu-
bat, nicĭ cu scabie saŭ cu pecingine,
acestea să nu aduceţĭ luĭ Iehova; şi
nicĭ una dintr'acestea să nu daţĭ luĭ
Iehova *drept* sacrificiŭ cu foc pe altar
luĭ Iehova. 23 Boul saŭ óiea, care
va avé ce-va de prisos, saŭ lipsă în
mădularele sale, poţĭ aduce dar de
bună-voie, dară pentru vot nu va fi
bine-primit. 24 Nicĭ animale cu *tes-
ticulĭ* frânţĭ, saŭ stricate, saŭ întórse
saŭ tăĭete să nu aduceţĭ luĭ Iehova,
şi nicĭ să se facă *asemenea* în pămên-
tul vostru. 25 Şi din mâna străinu-
luĭ să nu luaţĭ nimica din acesta, spre
a le aduce pâne Dumneḑeuluĭ vostru,
că stricăcĭunea lor *se află* într'însele,
şi defect *este* într'însele; nu vor fi bine-
primite pentru voĭ.

26 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 27 Viţelul, saŭ mielul, saŭ
ĭedul, după ce se va fĕta, să fie şépte
ḑile supt muma *sa*, şi de la a opta ḑi
şi d'acĭ înainte vor fi bine-primite pen-
tru sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova. 28 Şi
vaca, saŭ óia, saŭ capra să nu o jun-
ghiaţĭ *de sacrificiŭ* tot într'aceéşĭ ḑi-
cu fĕtul sĕŭ.

29 Şi când sacrificaţĭ sacrificiŭ de
mulţumire luĭ Iehova, sacrificaţi-*l* ast-
fel ca să fie bine-primit pentru voĭ.
30 Acesta tot într'aceéşĭ ḑi să se mă-
nânce; nimica dintr'insul să nu lăsaţĭ
pe diminéţă; Eŭ *sûnt* Iehova.

31 Şi să păziţĭ legile mele, şi să le
faceţĭ; eŭ *sûnt* Iehova. 32 Nicĭ să nu
profanaţĭ numele meŭ cel sânt, pentru
ca eŭ să mĕ sânţesc între fiiĭ luĭ Is-
rael: eŭ *sûnt* Iehova, care vĕ sânţesc
pre voĭ. 33 Şi care v'am scos pre
voĭ din pămêntul Egiptuluĭ, ca să fiŭ
voŭĕ Dumneḑeŭ. Eŭ *sûnt* Iehova.

Sĕrbătorile cele maĭ sacre numĕrate şi ordonate.

23 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi le
ḑi: *Cât pentru* sĕrbătorile luĭ Iehova,
pre carĭ voĭ le veţĭ prochiema ḑile
sânte, aceste *sûnt* sĕrbătorile mele.

3 Şése ḑile să se lucreze, dară a
şeptea ḑi *să fie* sabat de repaus, ḑi
sântă, nicĭ un lucru să nu faceţĭ; sa-
bat *este* luĭ Iehova în tóte locuinţele
vóstre.

Pascile.

4 Acestea *sûnt* sĕrbătorile luĭ Ie-
hova, ḑile sânte, pre carĭ voĭ să le
prochĭemaţĭ la timpul lor.

5 În luna ântĕĭa, în patru-spre-ḑece
ale aceleĭ lunĭ, despre séră, pasca luĭ
Iehova *este*. 6 Şi în ḑiŭa a cincĭ-
spre-ḑecea a acesteĭ lunĭ *este* sĕrbătó-
rea azimelor, *consacrată* luĭ Iehova;
şépte ḑile să mâncaţĭ azime. 7 În
ḑiŭa ântĕĭa *vĕ* va fi ḑi sântă, nicĭ un
lucru de serv să nu faceţĭ într'însa.
8 Şi să aduceţĭ sacrificiŭ cu foc luĭ
Iehova în şépte ḑile; a şéptea ḑi *este*
ḑi sântă; nicĭ un lucru de serv să nu
faceţĭ.

9 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
10 Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi ḑi lor:
Când veţĭ întra în pămêntul, pre care
eŭ îl daŭ voŭĕ, şi veţĭ secera semĕnă-
turile luĭ, să aduceţĭ un omer din
prinósele seceriş̦uluĭ vostru la preot:
11 Şi el va legăna omerul înaintea luĭ
Iehova, spre a fi bine-primit pentru
voĭ, a doa ḑi după sabat îl va le-
gănă preotul. 12 Şi în ḑiŭa când
veţĭ legăna acest omer, să sacrificaţĭ
un miel fără defect, de un an, drept
olocaust luĭ Iehova. 13 Şi darul luĭ
de pâne *să fie:* doĕ ḑecimĭ *de efă* fló-
rea făineĭ, frământate cu oleiŭ, *drept*

sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova, întru mi-
ros plăcut; şi libaţiunea luĭ de vin *să
fie* a patra *parte* din un hin. 14 Şi
nicĭ pâne, nicĭ grăunţĭ prăjite, nicĭ
grăunţĭ în spice să nu mâncaţĭ până
în ḑiŭa, până când voĭ *dintr'acestea*
nu veţĭ fi adus darul Dumneḑeuluĭ
vostru. Lege perpetuă *să fie voŭĕ a-
césta* în generaţiunile vóstre în tóte
locuinţele vóstre.

Rusaliile.

15 Şi de a doa ḑi după sabat, de
la ḑiŭa, când voĭ veţĭ fi adus omerul
legănat, să numeraţĭ, *ca* să fie şépte
sĕptĕmânĭ întregĭ; 16 Până la a doa
ḑi după sĕptĕmâna a şéptea să numĕ-
raţĭ cincĭ-ḑecĭ de ḑile, şi *atuncĭ* să
aduceţĭ dar noŭ de pâne luĭ Iehova.
17 Din locuinţele vóstre să aduceţĭ
douĕ pânĭ drept dar legănat, *carĭ* să
fie din douĕ ḑecimĭ *de efă*, din flórea
făineĭ, *cu* dospit să se cócă; aceste *sûnt*
prinósele lui Iehova. 18 Şi să adu-
ceţĭ pe lângă acea pâne şi şépte mieĭ
de câte un an fără defect: şi un viţel
şi doĭ berbecĭ, cari vor fi olocaust
luĭ Iehova, împreună cu darul de pâne
a lor, şi cu libaţiunile lor, *ca* sacrifi-
ciŭ cu foc, miros plăcut luĭ Iehova.
19 Şi veţĭ aduce şi un ţap ca sacrifi-
ciŭ pentru pĕcat, şi doĭ mieĭ de un
an drept sacrificiŭ de bucurie. 20 Şi
preotul pre acestea să le legene *drept*
dar legănat înaintea luĭ Iehova, îm-
preună cu pânile cele de prinóse şi cu
ceĭ doĭ mieĭ; sânte să fie luĭ Iehova,
pentru preot. 21 Şi tocmaĭ în acéstă
ḑi să prochiemaţĭ ḑi sântă, nicĭ un
lucru de serv *în ea* să nu faceţĭ. Lege
perpetuă *să fie voŭĕ acésta* în tóte lo-
cuinţele vóstre în generaţiunile vóstre.
22 Şi când veţĭ secera semĕnăturile
pămêntuluĭ vostru, să nu secerĭ de tot
marginile ogoruluĭ tĕŭ, nicĭ spicele
cele căḑute din secerişul tĕŭ să nu le
adunĭ; pre aceste săraculuĭ şi străinu-
luĭ să le laşĭ. Eŭ *sûnt* Iehova, Dum-
neḑeul vostru.

Anul nou.

23 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
24 Vorbesce fiilor luĭ Israel, ḑicênd
lor: În luna a şéptea, în ântĕĭa *ḑi* a
luneĭ, să fie voŭĕ ḑi de repaus, amin-
tire cu sunet de trâmbiţe, şi ḑi sântă.
25 Nicĭ un lucru de serv să nu faceţĭ,
şi să aduceţĭ sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova.

Ḑiua înpăcăriĭ.

26 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 27 Şi *în ḑiŭa* a ḑecea tot a
acesteĭ lunĭ a şéptea, *să fie* ḑi de es-
piare, ḑi sântă să vĕ fie; şi să vĕ a-
mărîţĭ sufletele vóstre, şi să aduceţĭ
sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova. 28 Şi
nicĭ un lucru să nu faceţĭ în aceea ḑi:
că ea ḑi de espiare *este*, ca să se facă
espiare pentru voĭ înaintea luĭ Iehova
Dumneḑeul vostru. 29 Că tot sufle-
tul, care nu se va amărî în ḑiŭa aceea
stârpi-se-va din poporul sĕŭ. 30 Şi
tot sufletul, carele va face ce-va lucru
în ḑiŭa acésta, perde-voiŭ pre sufletul
acela din poporul sĕŭ. 31 Nicĭ o
muncă să nu faceţĭ; lege perpetuă în
generaţiunile vóstre în tóte locuinţele
vóstre. 32 Sabat de repaus *să fie*
voŭĕ aceea, şi să vĕ amărîţĭ sufletele
vóstre în a noŭa *ḑi* a luneĭ, séra, din
séră până în séră să serbaţĭ sabatul
vostru.

Cuscile.

33 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 34 Vorbesce fiilor luĭ Israel,
ḑicênd: În ḑiŭa a cincĭ-spre-ḑecea a
luneĭ acesteĭa a şéptea, *să fie* sĕrbă-
tórea corturilor, *consacrată* luĭ Iehova,
şépte ḑile. 35 În ḑiŭa ântêĭa *să fie*
ḑi sântă; să nu faceţĭ *într'însa* nicĭ un
lucru de serv. 36 Şépte ḑile să adu-
ceţĭ sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova, şi
ḑiŭa a opta să vĕ fie ḑi sântă, şi să
aduceţĭ sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova;
înfrânare *este*; nicĭ un lucru de serv
să nu faceţĭ; 37 Acestea *sûnt* sĕrbă-
torile luĭ Iehova, pre cari le veţĭ pro-
chiema ḑile sânte, spre a aduce luĭ
Iehova sacrificiŭ cu foc, olocaust, da-
rurĭ de pâne, sacrificiŭ, libaţiunĭ, ce
trebue pentru fie-care ḑi, la ḑiŭa sa;
38 Afară de sabatele luĭ Iehova, şi
afară de darurile vóstre, şi afară de
tóte voturile vóstre, şi afară de tóte
darurile cele de bună-voie, pre cari
voĭ le daţĭ luĭ Iehova. 39 Da, în a
cincĭ-spre-ḑecea ḑi a luneĭ acesteĭa a
şéptea, după ce veţĭ fi cules venitul
pămêntuluĭ, să serbaţĭ sĕrbătórea luĭ
Iehova şépte ḑile; în ântĕĭa ḑi *să fie*
sabat, şi a opta ḑi *să fie* sabat. 40 Şi
în ântĕĭa ḑi să vĕ luaţĭ frupt dintr'un
arbore frumos, ramure de fenic, şi ra-
mure de arbore tufoşĭ, şi salciĭ de pă-
râŭ, şi să vĕ bucuraţĭ înaintea luĭ
Iehova Dumneḑeul vostru şépte ḑile.
41 Şi să serbaţĭ acésta *ca* serbătóre a
luĭ Iehova şépte ḑile în an: lege per-
petuă *să vĕ fie* în generaţiunile vóstre;
în luna a şéptea să o serbaţĭ acésta.
42 În colibĭ să locuiţĭ şépte ḑile, fie-

care mostén din Israel să locuéscă în
colibĭ; 43 Ca generaţiunile vóstre să
scie că eŭ am facut că fiiĭ luĭ Israel
să locuéscă în colibĭ, când ĭ-am scos
din pămêntul Egiptuluĭ. Eŭ *sûnt* Ie-
hova Dumneḑeul vostru.
44 Ast-fel spuse Moisi fiilor luĭ Is-
rael sěrbătorile luĭ Iehova.

Oleĭul pentru candele; pânea de punere înainte.

24 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Ordonă fiilor luĭ Israel,
ca eĭ să-ţĭ aducă oleiŭ curat, din mas-
line sdrobit, pentru luminare, spre a
ţiné candelele aprinse ne'ncetat. 3 A-
fară de perdéŭa mărturieĭ, în cortul
întrunireĭ, să le aşeḑe pre aceste Aa-
ron de cu séră până diminéţă înaintea
luĭ Iehova ne'ncetat. Lege perpetuă
este acésta întru generaţiunile vóstre.
4 În policandrul cel *de aur* curat să
aşeḑe el acele candele înaintea luĭ Ie-
hova ne'ncetat.
5 Şi să ĭeĭ flórea făineĭ, şi să coci
dintr'însa douĕ-spre-ḑece turte; de câte
douĕ ḑecimĭ *deefă* să fie turta; 6 Şi
să le puĭ pre acestea în douĕ rândurĭ,
câte şése într'un rând, pe masa cea de
aur curat, înaintea luĭ Iehova. 7 Şi
preste aceste rândurĭ pune tămâie cu-
rată, care să vĕ fie spre amintire pe
pâne, sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova.
8 În tot sabatul să le aşeḑe înaintea
luĭ Iehova ne'ncetat, de la fiiĭ luĭ Is-
rael, *spre* legămênt perpetuŭ. 9 Şi
acestea să fie ale luĭ Aaron, şi ale fii-
lor luĭ, carĭ să le mănânce în loc sânt;
că acestea pré sânte *sûnt, cuvenite* luĭ
din sacrificiĭle cu foc ale luĭ Iehova
prin lege perpetuă.

Pedépsă pentru blestem.

10 Şi eşi între fiiĭ luĭ Israel fiĭul
óre-căreĭ femeĭ Israelite, care era şi
fiiŭ al unuĭ bărbat Egiptén, şi eĭ se
certară în taběră, fiĭul *femeeĭ* Israelite
cu un Israelit. 11 Şi fiĭul femeeĭ Is-
raelite blestemă numele *luĭ Iehova,* si-*l*
blestemă; şi-l aduseră pre el la Moisi;
şi numele mumeĭ *era* Şalomita, fata
luĭ Dibri, din seminţia luĭ Dan; 12 Şi-l
puseră pre el supt pază, până ce i se
va hotărî pedépsă după cuvîntul luĭ
Iehova. 13 Şi Iehova vorbi luĭ Moi-
si, ḑicênd: 14 Scóte pre cel ce a
blestemat afară din taběră, ca toţĭ ceĭ
ce-*l* auḑiră să-şĭ pună mânele lor pe
capul luĭ, şi să-l ucidă cu petre tótă
comunitatea. 15 Er fiilor luĭ Israel
să le vorbescĭ, ḑicênd: Verĭ-cine va
blestema pre Dumneḑeul sĕŭ, acela 'şĭ
va purta pĕcatul sĕŭ. 16 Şi cel ce
blestemă numele luĭ Iehova, acela să
se omóre; cu petre să-l ucidă tótă co-
munitatea, precum străinul aşa şi mos-
ténul; dacă va blestema numele *luĭ
Iehova,* să se omóre.

Pedépsa pentru omucidere şi pentru rănirea trupuluĭ.

17 Şi *dacă* cine-va va lovi de mór-
te pre vr'un om, acela să se omóre.
18 Şi cel ce va lovi de mórte pre o
vită să plătéscă vita cu vită. 19 Şi
dacă cine-va va fi făcut aprópeluĭ sĕŭ
ce-va vătămare; cum a făcut el, aşa
să se facă şi luĭ: 20 Frântură pen-
tru frântură; ochiŭ pentru ochiŭ; dinte
pentru dinte; vătămarea făcută cuĭ-
va de el, asemenea să se facă şi luĭ.
21 Cel ce lovesce de mórte o vită să
o plătéscă; şi cel ce lovesce de mórte
pre om să se omóre. 22 Asemenea
judecată să faceţĭ şi străinuluĭ şi mos-
ténuluĭ; că eŭ Iehova *sûnt* Dumneḑeul
vostru.
23 Şi Moisi vorbi fiilor luĭ Israel,
ca să scótă pre cel ce blestemă afară
din taběră, şi să-l ucidă cu petre. Şi
fiiĭ luĭ Israel făcură după cum ordo-
nase Iehova luĭ Moisi.

Anul sabatic.

25 Şi Iehova vorbi cu Moisi pe mun-
tele Sinaĭ, ḑicênd: 2 Vorbesce
fiilor luĭ Israel, şi le ḑi: Voĭ când
veţĭ întra în pămêntul, pre care eŭ
vi-l daŭ voŭĕ, pămêntul să serbeze re-
paus luĭ Iehova: 3 Şése anĭ să sé-
menĭ ogorul tĕŭ, şi şese anĭ să taĭ via
ta, şi să adunĭ venitul eĭ; 4 Er în
anul al şéptelea să fie sabat spre re-
paus pămêntuluĭ, sabat *să fie* luĭ Ie-
hova; ogorul tĕŭ să nu-l semenĭ, şi
via ta să nu o taĭ. 5 Pre cele ce
vor cresce singure de la sine în urma
secerişuluĭ să nu le adunĭ, şi strugurĭĭ
din via cea netăĭată a ta să nu-ĭ cu-
legĭ; an de repaus să fie pămêntuluĭ.
6 Şi *fruptele acestuĭ an* de sabat al
pămêntuluĭ să servéscă voŭĕ spre nu-
trire, ţie şi servuluĭ tĕŭ, şi serveĭ tale,
şi năimituluĭ tĕŭ, şi străinuluĭ tĕŭ,
care petrece la tine. 7 Şi vitelor tale,
şi férelor din pămêntul tĕŭ, tot veni-
tul luĭ va fi spre nutrire.

Anul jubileŭ.

8 Şi să numerĭ ţie şi şépte sabate
de anĭ, *adecă* de şépte orĭ şépte anĭ,
aşa ca cele şépte sabate de anĭ să-ţĭ

facă patru-ḍecĭ şi noüĕ de anĭ. 9 A-
tuncĭ să facĭ să rĕsune trâmbiţa de
jubileŭ în luna a şéptea, în *ḍiŭa* a
ḍecea a luneĭ; în ḍiŭa de espiare să
faceţĭ să resune trâmbiţa în tot pă-
mêntul vostru. 10 Şi să sânţiţĭ anul
al cincĭ-ḍecelea şi să prochĭemaţĭ în
ţară libertate tuturor locuitorilor eĭ;
jubileŭ să fie acésta voüĕ; fie-care din
voĭ să se întórcă la moşia sa, şi fie-
care să se întórcă la némul sĕŭ. 11 Ju-
bileŭ să fie voüĕ acest al cincĭ-ḍecelea
an; voĭ să nu semĕnaţĭ, nicĭ să sece-
raţĭ cele de la sine crescute ale aceluĭ
an, şi nicĭ *strugurĭĭ* vieĭ luĭ celeĭ ne-
tăiate să nu le adunaţĭ. 12 Căcĭ a-
césta *este* jubileŭ, sânt să fie voüĕ; de
pe câmp să-ĭ mâncaţĭ fruptele luĭ.
13 În acest an jubileŭ fie-care din voĭ
să se întórcă la moşia sa. 14 Şi când
vindeţĭ ce-va aprópeluĭ vostru, saŭ
cumpĕraţĭ ce-va de la aprópele vo-
stru, să nu nedreptăţiţĭ unul pre altul:
15 După numĕrul anilor după jubileŭ
să cumperĭ de la aprópele tĕŭ; *şi* el
după numĕrul anilor fruptelor să-ţĭ
vînḍă. 16 După mulţimea anilor să
mărescĭ preţul, *şi* după împuţinarea
anilor să scaḍĭ preţul; căcĭ numĕrul
secerişurilor îţĭ vinde el.

17 Decĭ nu vĕ nedreptăţiţĭ unul pre
altul, ci tu să te temĭ de Dumneḍeul
tĕŭ, că eŭ Iehova *sûnt* Dumneḍeul vo-
stru. 18 Că de veţĭ împlini legile
mele, şi veţĭ păzi judecăţile mele, şi
veţĭ face pre ele, fără temere veţĭ lo-
cui în pămêntul acela. 19 Şi pămên-
tul îşĭ va da fruptul sĕŭ, şi-*l* veţĭ
mânca întru saţ, şi veţĭ locui într'în-
sul fără temere.

20 Şi de veţĭ ḍice: Ce vom mânca
în anul al şéptelea? écă, noĭ nu vom
semĕna, nicĭ vom culege venitul nos-
tru! 21 Eŭ voiŭ trimete preste voĭ
bine-cuvîntarea mea în anul al şése-
lea, şi *pămêntul* va produce venit pen-
tru treĭ anĭ. 22 Şi *când* veţĭ semêna
voĭ în anul al optulea, veţĭ mânca din
venitul cel vechiŭ, până în anul al
noülea; până ce venitul acestuĭa va
sosi, veţĭ mânca din cel vechiŭ.

23 Pămêntul să nu se vînḍă de
tot; că al meŭ *este* pămêntul, şi voĭ
sûnteţĭ la mine străinĭ şi nimernicĭ.

Despre rĕscumpĕrare.

24 Drept aceea, voĭ în tot pămên-
tul moşteniriĭ vóstre, să învoiţĭ drep-
tul rĕscumpĕrăreĭ pămêntuluĭ. 25 Da-
că fratele tĕŭ va săraci, şi din moşia
sa va vinde, să vină consângénul sĕŭ
cel maĭ de aprópe, şi să rĕscumpere
lucrul cel vîndut al fratelui sĕŭ. 26 Şi
dacă care-va nu are consângén, şi-ĭ
dă mâna şi are d'ajuns pentru rĕscum-
pĕrare; 27 Atuncĭ el să socotéscă
aniĭ de la vinderea, şi ceea ce va în-
trece să întórcă înapoĭ aceluĭa, căruĭa
vînduse, şi éră-şĭ să se întórcă la mo-
şia sa. 28 Şi dacă n'a găsit d'ajuns
spre a înapoĭa, *lucrul luĭ* vîndut să
rĕmână în mâna cumpĕrătoruluĭ până
la anul jubileŭ, şi în *anul* jubileŭ *cum-
pĕrătorul* să ésă, şi *vînḍĕtorul* să re-
intre în moşia sa.

29 Şi dacă cine-va a vîndut casa
de locuit în cetate cu zid, el are drep-
tul a şi-o rĕscumpĕra până la sfârşi-
tul anuluĭ vindereĭ sale; *da, un* an
deplin el are dreptul de rĕscumpĕrăre.
30 Şi dacă acésta nu se va rĕscum-
pĕra până la împlinirea unuĭ an în-
treg, atuncea casa din cetatea cu zid
va remâné de tot în mâna celuĭ ce o
a cumpĕrat în generaţiunile sale: în
anul jubileŭ el să nu ésă *din ea.*
31 Er casele de prin sate, carĭ n'aŭ
ziduri împrejur, acelea să fie socotite
ca fondurile de pămênt; *vînḍĕtorul* să
aĭbă dreptul de rĕscumpĕrare, şi *cum-
pĕrătorul* să ésă în *anul* jubileŭ. 32 Şi
cât pentru cetăţile Leviţilor, Leviţiĭ
să aĭbă drept perpetu de rĕscumpĕra-
rea caselor din cetăţile mosteniriĭ lor.
33 Şi acela care va fi cumpĕrat *o casă*
de a Leviţilor să ésă la jubileŭ din
casa vîndută saŭ din cetatea moşieĭ
sale, căcĭ casele din cetăţile Leviţilor
sûnt moşia lor între fiiĭ luĭ Israel.
34 Şi nicĭ câmpul cuprinsuluĭ d'îm-
prejurul cetăţilor lor să nu-l vîndă,
căcĭ acesta *este* moşia perpetuă a lor.

Oprirea cămătăriĭ şi a asprimeĭ faţă de slugĭ.

35 Şi când fratele tĕŭ va scăpĕta,
şi *averea* luĭ se va clăti lângă tine, a-
tuncea dă-ĭ ajutor, *fie* străin saŭ ni-
mernic; ca să trăéscă cu tine. 36 Să
nu ĭeĭ de la dînsul nicĭ camătă, nicĭ
dobândă, ci te teme de Dumneḍeul
tĕŭ; ca fratele tĕŭ să trăéscă cu tine.
37 Baniĭ teĭ să nu-ĭ daĭ cu camătă,
nicĭ bucatele tale să-ĭ împrumuţĭ cu
dobîndă. 38 Eŭ *sûnt* Iehova Dumne-
ḍeul vostru, care v'am scos pre voĭ
din pămêntul Egiptuluĭ, ca să vĕ daŭ
pămêntul Canaan, pentru ca să fiŭ
voüĕ Dumneḍeŭ.

39 Şi de cum-va fratele tĕŭ va scă-
pĕta lângă tine, şi el se va vinde ţie,
să nu-l puĭ pre dînsul să-ţĭ facă muncă

de sclav. 40 Ca un năimit, *ca* un ni-
mernic să fie cu tine, *şi* până la anul
jubileŭ să servéscă la tine. 41 Şi el
atuncea să ésă de la tine, el şi fiiĭ luĭ
împreună cu dînsul, şi să se întórcă
la familia sa, şi éră-şĭ să intre în mo-
şia părinţilor seĭ. 42 Că eĭ *sûnt* ser-
viĭ meĭ, pre cari ĭ-am scos din pămên-
tul Egiptuluĭ; eĭ să nu se vîndă,
precum *se vînd* sclaviĭ. 43 Tu să
nu-l stăpânescĭ cu asprime, ci să te
temĭ de Dumneḑeul tĕŭ. 44 Şi ser-
vul tĕŭ, şi serva ta, pre cari voĭescĭ
a-ĭ avé, *să fie* dîn naţiunile cele d'îm-
prejurul vostru; d'intr'acestea să vĕ
cumpĕraţĭ servĭ şi serve; 45 Precum
şi dintre fiiĭ nimernicilor, cari petrec
între voĭ, şi dintr'acestia vĕ puteţĭ
cumpĕra; şi din familiile acelora, cari
sûnt cu voĭ, pre cari ĭ-aŭ născut în
pămêntul vostru; şi acestia pot fi în
stăpânirea vóstră. 46 Şi să-ĭ luaţĭ
pre eĭ de moştenire fiilor voştri după
voĭ, ca eĭ să-ĭ mostenéscă *drept* stă-
pânire, *şi* să-ĭ aveţĭ pre eĭ de sclavĭ
în perpetu; ér cât pentru fraţiĭ voştri,
fiiĭ luĭ Israel, nimenea să nu stĕpâ-
néscă preste fratele sĕŭ cu asprime.
47 Şi dacă un străin saŭ un ni-
mernic, *ce petrece* cu tine, va ajunge
la avere, şi fratele tĕŭ lângă dînsul
va sărăci, şi se va vinde străinuluĭ ce
locuesce cu tine, saŭ óre-căreĭ seminţiĭ
din familie străină; 48 După ce a-
cesta se va fi vîndut, are dreptul de
a se rĕscumpĕra; unul din fraţiĭ seĭ
îl póte rĕscumpĕra: 49 Saŭ unchĭul
sĕŭ, saŭ fiĭul unchĭuluĭ sĕŭ, îl póte
rĕscumpĕra; saŭ altul óre-care con-
sângén din familia luĭ îl póte rĕscum-
pĕra; saŭ el însuşĭ, de'ĭ va da mâna,
singur pre sine se póte rĕscumpĕra.
50 Atuncĭ el să facă socotélă cu cum-
pĕrătorul sĕŭ, de la anul în care el
ĭ sa vîndut până la anul jubileŭ; şi
baniĭ vindereĭ sale să se socotéscă
după numĕrul anilor, ca şi ḑilele unuĭ
năimit ce ar fi fost la dînsul. 51 Şi
dacă maĭ *sûnt* încă mulţĭ anĭ, el după
eĭ să înapoéscă preţul rĕscumpĕrăreĭ
sale din argintul vindereĭ. 52 Şi da-
că vor fi puţinĭ anĭ până la anul ju-
bileŭ, el să facă socotélă cu dînsul,
şi după numĕrul anilor să înapoéscă
preţul rĕscumpĕrăreĭ sale. 53 Ca şi
năĭmitul de an pe an, aşa să fie el la
dînsul; să nu-l stăpânéscă cu asprime
înaintea ochilor teĭ. 54 Şi când el
prin nicĭ unul din aceste *chipurĭ* nu
se va fi rĕscumpĕrat, să ésă în anul
jubileŭ, el şi fiiĭ luĭ cu dînsul. 55 Că
aĭ meĭ servĭ *sûnt* fiiĭ luĭ Israel. serviĭ
meĭ, pre cari ĭ-am scos din pămêntul
Egiptuluĭ. Eŭ *sûnt* Iehova Dumneḑeul
vostru.

Lege contra idololatrieĭ; Binecuvîntare făgăduită.

26 Să nu faceţĭ voŭĕ idolĭ, nicĭ chi-
purĭ cĭoplite, nicĭ stâlpĭ să nu
vĕ ridicaţĭ, nicĭ petre figurate să nu
puneţĭ în pămêntul vostru, pentru ca
să vĕ prosterneţĭ înaintea lor: că eŭ
sûnt Iehova Dumneḑeul vostru.
2 Sabatele mele să le păziţĭ, şi
sanctuarul meŭ să-l cinstiţĭ; eŭ *sûnt*
Iehova.
3 Dacă voĭ veţĭ umbla în legile
mele, şi veţĭ ţiné ordinele mele şi le
veţĭ face; 4 Atuncea eŭ vĕ voiŭ da
ploĭe la timpul sĕŭ, şi pămêntul îşĭ va
da rodul sĕŭ, şi arboriĭ câmpuluĭ îşĭ
vor produce fruptul lor; 5 Şi treeratul
vostru va ţiné până la culesul vielor, şi
culesul vielor va ajunge până la sĕmĕnă-
tură, şi pânea vóstră o veţĭ mânca cu
saţ, şi în pămêntul vostru veţĭ locui fără
temere; 6 Şi voiŭ da pace în acel
pămênt, ca voĭ să *vĕ* repausaţĭ, şi nu
va fi cine să *vĕ* spăĭmênteze; şi voiŭ
perde férele cele sĕlbatice din acel
pămênt, şi sabia nu va trece prin pă-
mêntul vostru. 7 Şi voĭ veţĭ urmări
pre neamicĭĭ voştri, şi eĭ vor cădé de
sabie înaintea vóstră. 8 Şi cincĭ din
voĭ vor urmări o sută, şi o sută din
voĭ vor urmări ḑece miĭ; şi neamiciĭ
voştri vor cădé de sabie înaintea vó-
stră. 9 Şi întorcêndu-mĕ spre voĭ, vĕ
voiŭ face să cresceţĭ şi să vĕ îmmul-
ţiţĭ; şi voiŭ întări legămîntul meŭ cu
voĭ; 10 Şi voiŭ veţĭ mânca *bucate*
vechĭ, de anul trecut, şi pre cele vechĭ
le veţĭ scóte afară dinaintea celor
noŭĕ; 11 Şi locaşul meŭ îl voiŭ pune
între voĭ, şi sufletul meŭ nu va urî
pre voĭ; 12 Şi voiŭ umbla între voĭ,
şi voĭ fi Dumneḑeul vostru, şi voĭ îmĭ
veţĭ fi mie popor. 13 Eŭ *sûnt* Iehova
Dumneḑeul vostru, care v'am scos pre
voĭ din pămêntul Egiptuluĭ, ca să nu
maĭ fiţĭ sclaviĭ lor; şi am rupt legă-
tura juguluĭ vostru, făcêndu-vĕ să um-
blaţĭ cu capul ridicat.

Ameninţarea blestemuluĭ.

14 Şi dacă voĭ nu mĕ veţĭ asculta,
şi nu veţĭ face aceste ordinĭ; 15 Şi
dacă veţĭ lepĕda legile mele, şi sufle-
tul vostru va despreţui judecăţile
mele, încât voĭ să nu faceţĭ tóte or-
dinele mele, şi legămîntul cu mine să-l

desfaceţĭ;
16 Şi eŭ voiŭ face vouĕ
acestea: voiŭ trimete preste voĭ spaĭmă
şi lângóre şi frigurĭ ferbinţĭ, carĭ vĕ
vor consuma ochiĭ, şi *vĕ* vor face sufletul a lânceḑi, şi sĕmînţa vóstră în
zadar o veţĭ semĕna, că neamiciĭ voştri o vor mânca pre ea.
17 Şi eŭ
voiŭ îndrepta faţa mea contra vóstră,
ca să fiţĭ bătuţĭ de neamiciĭ voştri;
şi ceĭ ce vĕ urasc vor domni preste
voĭ; şi voĭ veţĭ fugi, fără ca cine-va
să vĕ urmărescă.

18 Şi dacă nicĭ după acestea nu
veţĭ asculta de mine, eŭ vĕ voiŭ pedepsi de şépte orĭ maĭ mult pentru
pĕcatele vóstre;
19 Şi voiŭ sfărâma
mândria potereĭ vóstre; şi voiŭ face
ca cerul vostru *să fie de* fer, şi pămêntul vostru *de* aramă.
20 Şi puterea
vóstră se va consuma în zadar, căcĭ
pămêntul vostru nu-şĭ va maĭ da rodul
sĕŭ, nicĭ arboriĭ pămêntuluĭ nu-şĭ vor
da rodul lor.

21 Şi voĭ dacă veţĭ umbla mie tot
în contra, şi nu veţĭ voi a asculta de
mine, eŭ voiŭ adăogi preste voĭ de
şépte orĭ maĭ multe plăgĭ după pĕcatele vóstre:
22 Că voiŭ trimete asupra
vóstră férele câmpuluĭ, carĭ să vĕ lipséscă de copiĭ, şi să vĕ pérdă vitele
vóstre, împuţinându-vĕ şi pre voĭ; şi
cărările vóstre vor remâné deşerte.

23 Şi dacă voĭ nicĭ prin acestea nu
vĕ veţĭ îndrepta, *şi nu vĕ veţĭ întórce
la* mine, ci veţĭ umbla tot împotriva
mea,
24 Şi eŭ voiŭ umbla împotriva
vóstră, şi vĕ voiŭ bate încă de şépte
orĭ maĭ mult pentru pĕcatele vóstre.
25 Şi voiŭ aduce asupra vóstră sabie,
care va rĕsbuna ruperea legămîntuluĭ; şi de vĕ veţĭ strânge în cetăţile
vóstre, voiŭ trimete preste voĭ cĭumă;
şi vĕ veţĭ preda în mânele neamicilor
voştri;
26 Că vĕ voiŭ frânge toégul
pâneĭ; şi ḑece femeĭ vor cóce pânea
vóstră într'un cuptor, şi se va da *vouĕ*
pânea vóstră cu cumpĕna, şi veţĭ mânca, dară nu vĕ veţĭ sătura.

27 Şi dacă voĭ nicĭ dup'acestea nu
veţĭ asculta de mine, ci veţĭ umbla
tot împotriva mea;
28 Şi eŭ cu furiă
umbla-voiŭ împotriva vóstră, şi încă
de şépte orĭ maĭ mult vĕ voiŭ pedepsi
pentru pĕcatele vóstre:
29 Că veţĭ
mânca *chĭar* carnea fiilor voştri, şi
carnea fetelor vóstre o veţĭ mânca.
30 Şi voiŭ sfărâma înălţimile vóstre,
şi voiŭ nimici soriĭ-statuele vóstre; şi
voiŭ arunca cadavrele vóstre preste
cadavrele idolilor voştri, şi sufletul
meŭ vĕ va urî pre voĭ.
31 Şi cetăţile vóstre le voiŭ aduce la pustiire,
şi sanctuarele vóstre le voiŭ pustii, şi
nu voiŭ maĭ mirosi miros plăcut de la
voĭ.
32 Da, eŭ acest pămênt îl voiŭ
pustii, de se vor mira de dînsul neamiciĭ voştri, carĭ vor locui într'însul.
33 Şi pre voĭ vĕ voiŭ risipi între naţiunĭ, şi voiŭ scóte sabia în urma vóstră, şi pămêntul vostru se va face
pustiiŭ, şi cetăţile vóstre deşerte.
34 Atuncĭ acest pămênt se va bucura de
sabatele sale în tóte ḑilele cât va remâné pustiiŭ, şi până ce *veţĭ fi* voĭ în
ţara neamicilor voştri; atuncea pămêntul se va repausa şi se va bucura de
aniĭ seĭ sabaticĭ.
35 Tóte ḑilele câte
va remâné pustiit va repausa, pentru
cât nu a repausat în aniĭ voştri sabaticĭ, când locuĭaţĭ voĭ într'însul.

36 Şi celor rĕmaşĭ dintre voĭ, voiŭ
aduce moliciunea în inima lor în ţările neamicilor lor; şi va goni pre eĭ
sunetul frunḑeĭ ce se mişcă; şi vor
fugi, ca cum fug de sabie; şi vor cădé
negonindu-ĭ nimenea.
37 Şi unul va
cădé preste cel-l-alt *ca* dinaintea sabieĭ,
negonindu-ĭ nimenea; şi nu veţĭ puté
sta înaintea neamicilor voştri.
38 Şi
voĭ vĕ veţĭ perde între naţiunĭ, şi pămêntul neamicilor voştri vĕ va mânca.
39 Şi ceĭ rĕmaşĭ dintre voĭ se vor perde pentru fără-de-legile lor prin ţările
neamicilor voştri; şi încă şi pentru
fără-de-legile părinţilor lor cu dînşiĭ
se vor perde.

Reprimirea în ḑilele de apoĭ.

40 Şi atuncĭ eĭ de-şĭ vor mărturisi
nedreptatea lor, şi nedreptatea părinţilor lor, pentru pĕcatele carĭ aŭ făptuit împotriva mea;
41 (De aceea
şi eŭ am umblat în contra lor, şi ĭ-am
adus în pămêntul neamicilor lor, ca
să vĕd dacă inima lor cea necircumcisă
se va umili, şi eĭ vor accepta *pedépsa*
pĕcatuluĭ *lor);*
42 Atuncĭ şi eŭ îmĭ
voiŭ aduce aminte de legămêntul meŭ
cu Iacob şi de legămêntul meŭ cu Isaac; încă şi de legămêntul meŭ cu
Abraam îmĭ voiŭ aduce aminte; chiar
şi de pămênt îmĭ voiŭ aduce aminte.

43 Şi acel pămênt va fi părăsit de
dînşiĭ, şi se va bucura de sabatele luĭ,
remâind pustiit pentru eĭ; şi eĭ vor
accepta pedépsa pĕcatuluĭ lor pentru
aceea, pentru că eĭ aŭ lĕpĕdat judecăţile mele, şi legile mele le-aŭ urît
sufletul lor.
44 Dară şi când eĭ vor
fi în pămêntul neamicilor lor, nu voiŭ
lĕpĕda pre eĭ, şi nu-ĭ voiŭ urî în atâta, ca să-ĭ nimicéscă de tot, şi să

ştric legămîntul meŭ cu dînşiĭ; că eŭ
Iehova *sûnt* Dumneḑeul lor. 45 Da-
ră pentru eĭ îmĭ voiŭ aduce aminte
de legămînt cu strămoşiĭ *lor*, pre cari
ĭ-am scos din pămêntul Egiptuluĭ ina-
intea ochilor naţiunilor pentru ca să
fiŭ lor Dumneḑeŭ, eŭ Iehova.

46 Acestea *sûnt* statutele, şi jude-
căţile, şi legile, pre care le-a aşeḑat
Iehova între sine şi între fiiĭ luĭ Is-
rael pe muntele Sinaĭ prin mâna luĭ
Moisi.

Legĭ pentru voturĭ şi ḑecimĭ.

27 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi le
ḑi: Dacă cine-va va face vot însem-
nat, înşiĭ aceĭa *să fie* după estimarea
ta a luĭ Iehova. 3 Şi estimarea ce
o veĭ face pentru partea bărbătéscă
de la vârstă de doĕ-ḑecĭ de anĭ până
la şése-ḑecĭ de anĭ, estimarea ta va fi
de cincĭ-ḑecĭ de sicli de argint, după
siclul sanctuaruluĭ. 4 Şi de *va fi*
parte femeéscă, estimarea ta va fi de
treĭ-ḑecĭ de sicli. 5 Şi dacă *este* de
la cincĭ anĭ până la doĕ-ḑecĭ de anĭ,
estimarea ta va fi pentru partea băr-
bătéscă doĕ-ḑecĭ de sicli; ér pentru
partea femeéscă de ḑece sicli. 6 Şi
de *va fi* de la o lună până la cincĭ
anĭ, estimarea ta va fi pentru partea
bărbătéscă de cincĭ sicli de argint; ér
pentru partea femeéscă estimarea ta
va fi de treĭ sicli de argint. 7 Şi de
va fi de şése-ḑecĭ de anĭ saŭ maĭ sus,
de *va fi* parte bărbătéscă, estimarea
ta va fi de cincĭ-spre-ḑece sicli; ér
pentru parte femeéscă ḑece sicli. 8 Şi
de va fi maĭ scăpĕtat de cât estimarea
ta, pre acela să-l pună înaintea preo-
tuluĭ, şi preotul să-l estimeze; după
îndemănarea celuĭ ce a făcut votul
să-l estimeze preotul.

9 Şi dacă *votul va fi* din vite, din
cari se aduce sacrificiŭ luĭ Iehova,
tóte câte dintr'însele se daŭ luĭ Iehova
sânte să fie. 10 El nu o va schimba,
şi nicĭ va pune alta în locul eĭ, nicĭ
bună pentru rea, nicĭ rea pentru bună;
şi daca cum-va va pune o vită pentru
altă vită, atât acésta cât şi cea-l-altă,
care a fost pusă în locu-ĭ, sânte să fie.
11 Şi dacă *votul cuĭ-va va fi* din vitele
necurate, din cari nu se aduce sacri-
ficiŭ luĭ Iehova, atuncĭ el pre acea
vită să o pună înaintea preotuluĭ;
12 Şi preotul să o estimeze, după cum
va fi bună saŭ rea; cât o veĭ preţui,
o preote! atâta va face. 13 Şi dacă
va voi să o rĕscumpere, el să adaoge
a cincĭa *parte din preţul eĭ* preste esti-
marea ta.

14 Şi dacă îşĭ va consacra casa sa
luĭ Iehova, să o estimeze preotul, după
cum va fi bună saŭ rea; în cât o va
estima preotul, aşa să rĕmână. 15 Şi
dacă cel ce a dăruit va voĭ să-şĭ rĕs-
cumpere casa sa, să maĭ adaoge a cin-
cĭa *parte* preste argintul estimăreĭ tale,
şi să fie a luĭ.

16 Şi dacă cine-va va consacra luĭ
Iehova din câmpul moşieĭ sale, esti-
marea ta să fie după semînţa sa; un
gomer de semînţa de orz *se va preţui*
cu cincĭ-ḑecĭ sicli de argint. 17 Dacă
îşĭ va consacra câmpul sĕŭ tocmaĭ din
anul jubileŭ, *preţul luĭ* să rĕmână du-
pă estimarea ta. 18 Şi dacă el îşĭ
va consacra câmpul sĕŭ după jubileŭ,
preotul să-ĭ socotéscă argintul *luĭ* du-
pă numĕrul anilor, cari maĭ sûnt până
la anul jubileŭ, şi *suma acéstă* să o
scadă din estimarea ta. 19 Şi dacă
cel ce a consacrat câmpul va voi să-l
rĕscumpere, el să adaoge înca a cincĭa
parte preste argintul estimăreĭ tale, şi
să-ĭ rĕmână luĭ. 20 Şi dacă el nu
voesce să-şĭ rĕscumpere câmpul, saŭ
acel câmp îl vinde altuĭ om, nu se
maĭ póte rĕscumpĕra. 21 Şi acel
câmp, când în anul jubileŭ va eşi, să
fie sacru luĭ Iehova ca un câmp con-
sacrat *luĭ Dumneḑeŭ;* să fie moşia preo-
tuluĭ.

22 Şi dacă *cine-va* consacră luĭ Ie-
hova un câmp de dînsul cumpĕrat,
care nu *este* din câmpul moşieĭ sale;
23 Preotul să-ĭ socotéscă preţul esti-
măreĭ tale până la anul jubileŭ; şi el
pre acea estimare a ta să o dea tot
într'aceeaşĭ ḑi, *ca* lucru consacrat luĭ
Iehova. 24 În anul jubileŭ câmpul
să se întórcă la însul de la care el l-a
cumpĕrat; la acela al căruĭa *şi este*
stăpânirea fonduluĭ. 25 Şi tótă esti-
marea ta să fie după siclul sanctuaru-
luĭ; siclul să fie de doĕ-ḑecĭ de ghere.

26 Er pre cel ântêiŭ-născut al vi-
telor, care prin ânteĭatatea nascereĭ
sale este a luĭ Iehova, pre acesta ni-
menea să nu-l pótă consacra, fie boŭ
saŭ miel, saŭ ţap, *că* a luĭ Iehova *este.*
27 Şi de *va fi* dintre vitele cele necu-
rate, să-*l* rĕscumpere după estimarea
ta, maĭ adăogind pe deasupra şi a
cincĭa *parte;* şi dacă nu va voi a-l
rescumpĕra, să se vîndă după estima-
rea ta.

28 Şi nicĭ un dar interḑis, pre care
cine-va l-a consacrat luĭ Iehova cu
interdict, din tóte câte are el mosce-

nite, fie ómenĭ, fie vite, saŭ câmpiĭ,
acestea să nu se pótă vinde, nicĭ rĕs-
cumpĕra; *că* tot lucrul consacrat cu
interdict este pré sânt luĭ Iehova.
29 Nicĭ un interḑis, consacrat cu in-
terdict dintre ómenĭ, nu se póte rĕs-
cumpĕra, *ci* să se omóre.
30 Şi tótă ḑecimea pămêntuluĭ şi
din semînţa pămêntuluĭ *şi* din fruptul
pomilor a luĭ Iehova *este; lucru* con-
sacrat luĭ Iehova *este*. 31 Şi dacă
cine-va va voi să rĕscumpere *cât-va*
din ḑecimea sa, acela să maĭ adaoge
încă a cincea *parte*. 32 Şi tótă ḑeci-
mea din cirédă şi din turmă, şi din
tóte câte petrec pe supt toég, a ḑecea
parte să fie sântă luĭ Iehova. 33 Să
nu se alégă nicĭ cea bună nicĭ cea
rea; să nu se pună una pentru alta;
şi dacă se va pune una pentru alta,
şi vita schimbată şi cea în locul eĭ
pusă să fie lucru sânt; nu se va puté
rescumpĕra.
34 Acestea *sûnt* legile, pre carĭ le
dădu Iehova luĭ Moisi pe muntele Si-
naĭ pentru fiiĭ luĭ Israel.

NUMERIĬ.

A PATRA CARTE A LUI MOISI.

Numĕrul bărbaţilor bunĭ ca ostaşĭ.

I Şi Iehova vorbi luĭ Moisi în pus-
tiĭul Sinaĭ, în cortul întruniriĭ, în
ânteia *ḑi* a luneĭ a doua, într'al doi-
lea an după eşirea lor din pămêntul
Egiptuluĭ, ḑicênd: 2 Numĕraţĭ ca-
petele întregeĭ comunităţĭ a fiilor luĭ
Israel, după familiele lor, după casele
lor părinţescĭ, după numĕrul numilor,
pre toţĭ bărbaţiĭ după capetele lor;
3 De la douĕ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus,
pre tot cel ce póte eşi la óste în Is-
rael, numĕraţi-ĭ pre eĭ după cetele lor,
tu şi Aaron. 4 Şi să fie cu voĭ câte
un bărbat din fie-care seminţie, un băr-
bat, cap al caseĭ sale părintescĭ.
5 Şi acestea *sûnt* numile acelor
bărbaţĭ, carĭ să steĭa cu voĭ: Din Ru-
ben: Elizur, fiĭul luĭ Şedeur. 6 Din
Simeon: Şelumiel, fiĭul luĭ Ţurişadai.
7 Din Iuda: Nahşon, fiĭul luĭ Amina-
dab. 8 Din Isachar: Netaneel, fiĭul
luĭ Ţuar. 9 Din Zabulon: Eliab,
fiĭul luĭ Helon. 10 Din fiiĭ luĭ Iosif;
din Efraim: Elişama, fiĭul luĭ A-
mihud. Din Manasse: Gamaliel, fiĭ-
ul luĭ Pedazur. 11 Din Beniamin:
Abidan, fiĭul luĭ Ghidoni. 12 Din
Dan: Ahieser, fiĭul luĭ Amişaddaĭ.
13 Din Asser: Pagiel, fiĭul luĭ Ochran.
14 Din Gad: Eliasaf, fiĭul luĭ Dehuel.
15 Din Neftali: Ahira, fiĭul luĭ Enan.
16 Acestia *sûnt* ceĭ aleşĭ de comuni-
tate, maĭ mariĭ între seminţiele părin-
ţilor lor, capĭ aĭ miilor luĭ Israel.
17 Şi Moisi şi Aaron luară pre a-
ceştĭ bărbaţĭ, carĭ aŭ fost a-nume nu-
miţĭ; 18 Şi la ânteia *ḑi* a luneĭ a
doua adunară tótă comunitatea; şi se
înscriseră în registre după familiele
lor, după casele lor părintescĭ după
numĕrul, numilor, de la douĕ-ḑecĭ de
anĭ şi maĭ sus după capetele lor.
19 După cum ordonase Iehova luĭ
Moisi, aşa el îĭ numĕră în pustiĭul Sinaĭ.
20 Şi fiiĭ luĭ Ruben, a ânteiŭ-năs-
cutuluĭ luĭ Israel, după generaţiunile
lor, după familiele lor, după casele
lor părintescĭ, după numerul numilor,
şi după capetele lor; toţĭ-ceĭ de par-
tea bărbătéscă de la douĕ-ḑecĭ de anĭ
şi maĭ sus, toţĭ carĭ puteaŭ eşi la
óste; 21 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din se-
minţia luĭ Ruben *eraŭ*: patru-ḑecĭ şése
miĭ cincĭ sute.
22 Dintre fiiĭ luĭ Simeon, după ge-
neraţiunile lor, după familiele lor, du-
pă casele lor părintescĭ, ceĭ numĕraţĭ
aĭ lor după numĕrul numilor, după
capetele lor, toţĭ-ceĭ de partea bărbă-
téscă de la douĕ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ
sus, toţĭ carĭ puteaŭ eşi la óste; 23 Ceĭ
numĕraţĭ aĭ lor din seminţia luĭ Si-
meon *eraŭ*: cincĭ-ḑecĭ şi nouĕ miĭ treĭ
sute.
24 Dintre fiiĭ luĭ Gad, după gene-
raţiunile lor, după familiele lor, după
casele lor părintescĭ, după numerul
numilor, de la doĕ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ
sus, toţĭ carĭ puteaŭ eşi la óste; 25 Ceĭ
numĕraţĭ aĭ lor din seminţia luĭ Gad
eraŭ: patru-ḑecĭ şi cincĭ miĭ şése sute
cincĭ-ḑecĭ.
26 Dintre fiiĭ luĭ Iuda, după gene-
raţiunile lor, după familiele lor, după
casele lor părintescĭ, după numĕrul
numilor, de la douĕ ḑecĭ de anĭ şi

maĭ sus, toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
27 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Iuda *eraŭ*: şépte-ḑecĭ şi patru miĭ
şése sute.
28 Dintre fiiĭ luĭ Isachar, după ge-
neraţiunile lor, după familiele lor, du-
pă casele lor părintescĭ, după numĕrul
numilor, de la douĕ-ḑecĭ de anĭ şi
maĭ sus, toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
29 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Isachar *eraŭ*: cincĭ-ḑecĭ şi patru
miĭ patru sute.
30 Dintre fiiĭ luĭ Zabulon, după ge-
neraţiunile lor, după familiele lor,
după casele lor părintescĭ, după nu-
merul numilor, de la douĕ-ḑecĭ de anĭ
şi maĭ sus, toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
31 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Zabalon *eraŭ*: cincĭ-ḑecĭ şi şépte
miĭ patru sute.
32 Dintre fiiĭ luĭ Iosif: fiiĭ luĭ E-
fraim, după generaţiunile lor, după
familiele lor, după casele lor părin-
tescĭ, după numĕrul numilor, de la
douĕ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, toţĭ cari
puteaŭ eşi la óste; 33 Ceĭ numĕraţĭ
aĭ lor din seminţia luĭ Efraim *eraŭ*:
patru-ḑecĭ miĭ cincĭ sute.
34 Dintre fiiĭ luĭ Manase, după ge-
neraţiunile lor, după familiele lor,
după casele lor părintescĭ, după nu-
mĕrul numilor, de la douĕ-ḑecĭ de anĭ
şi maĭ sus; toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
35 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Manase *eraŭ*: treĭ-ḑecĭ şi douĕ miĭ
doĕ sute.
36 Dintre fiiĭ luĭ Beniamin, după
generaţiunile lor, după familiele lor,
după casele lor părintescĭ, după nume-
rul numilor, de la douĕ-ḑecĭ de anĭ şi
maĭ sus, toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
37 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Beniamin *eraŭ*: treĭ-ḑecĭ şi cincĭ
miĭ patru sute.
38 Dintre fiiĭ luĭ Dan, după gene-
raţiunile lor, după familiele lor, după
casele lor părintescĭ, după numĕrul
numilor, de la douĕ-ḑecĭ de anĭ şi
maĭ sus, toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
39 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Dan *eraŭ*: şése-ḑecĭ şi douĕ miĭ
şépte sute.
40 Dintre fiiĭ luĭ Asser, după ge-
neraţiunile lor, după familiele lor,
după casele lor părintescĭ, după nu-
mĕrul numilor, de la douĕ-ḑecĭ de anı
şi maĭ sus, toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
41 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Asser *eraŭ*: patru-ḑecĭ şi una miĭ
cincĭ sute.
42 Dintre fiiĭ luĭ Neftali, după ge-
neraţiunile lor, după familiele lor,
după casele lor părintescĭ, după nu-
mĕrul numilor, de la douĕ-ḑecĭ de anĭ
şi maĭ sus; toţĭ cari puteaŭ eşi la óste;
43 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor din seminţia
luĭ Neftali *eraŭ*: cincĭ-ḑecĭ şi treĭ de
miĭ patru sute.
44 Acestia *sûnt* ceĭ numĕraţĭ, pre
cari Moisi şi Aaron îĭ numĕrară, îm-
preună cu maĭ mariĭ luĭ Israel, doĭ-
spre-ḑece bărbaţĭ, câte unul de casa
sa părintéscă. 45 Aşa toţĭ ceĭ nu-
mĕraţĭ dintre fiiĭ luĭ Israel, după ca-
sele lor părintescĭ, de lă douĕ-ḑecĭ de
anĭ şi maĭ sus, toţĭ aceĭ cari puteaŭ
eşi la óste în Israel; 46 Toţĭ ceĭ
numĕraţĭ fură: şése sute şi treĭ miĭ
cincĭ sute cincĭ-ḑecĭ.
47 Er Leviţiĭ după seminţia părin-
ţilor lor nu fură numĕraţĭ într'acestia.

Deosebirea leviţilor.

48 Că Iehova vorbise luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 49 Numaĭ pre fiiĭ luĭ Levi să
nu-ĭ numerĭ, şi să nu numerĭ capetele
lor între fiiĭ luĭ Israel; 50 Ci tu să
aşeḑĭ pre Leviţĭ preste locaşul măr-
turieĭ şi preste tóte uneltele luĭ, şi
preste tóte câte *sûnt* ale luĭ; aceştia
să pórte locaşul şi tóte uneltele luĭ,
şi eĭ să servéscă într'însul, şi să tăbĕ-
réscă împrejurul locaşuluĭ. 51 Şi
când va pleca locaşul, Leviţiĭ să-l des-
facă; şi când locaşul se va opri, Le-
viţiĭ să-ĭ aşeḑe; şi nelevitul, care se
va apropia *de dînsul*, să se omóre.
52 Şi fiiĭ luĭ Israel să tăbĕréscă fie-
care în tabĕra sa, şi fie-care după sté-
gul luĭ, după cetele lor. 53 Şi Le-
viţiĭ să tăbĕréscă împrejurul locaşuluĭ
mărturieĭ, ca să nu vină mânia preste
comunitatea fiilor luĭ Israel; şi Leviţiĭ
să păzéscă cele de păzit ale locaşuluĭ
mărturieĭ. 54 Şi fiiĭ luĭ Israel făcură
tóte, după cum ordonase Iehova luĭ
Moisi, aşa făcură.

*Posiţiunea celor doĕ-spre-ḑece seminţiĭ
împrejurul tabĕreĭ, şi rânduéla călăto-
rieĭ lor.*

2 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, ḑicênd: 2 Fie-care din fiiĭ
luĭ Israel supt stégul sĕŭ, la semnul
caseĭ sale părintescĭ, să tabĕréscă;
dinaintea cortuluĭ întruniriĭ jur împre-
jur să tăbĕréscă.
3 Şi despre resărit, spre ost, să-şĭ
pună stégul tabĕreĭ sale Iuda după
oştile sale; şi maĭ marele fiilor luĭ
Iuda *să fie* Nahşon, fiiul luĭ Amina-
dab; 4 Şi óstea luĭ şi ceĭ numĕraţĭ

aĭ luĭ *fură*: şépte-ḑecĭ şi patru miĭ
şése sute. 5 Şi lângă dînsul să tă-
bĕréscă seminţia luĭ Isachar; şi maĭ
marele fiilor luĭ Isachar *să fie* Nata-
neel, fiĭul luĭ Ţuar; 6 Şi óstea luĭ
şi ceĭ numĕraţĭ aĭ luĭ *fură*: cincĭ-ḑecĭ
şi patru miĭ patru sute. 7 Apoĭ se-
minţia luĭ Zabulon; şi maĭ marele fii-
lor luĭ Zabulon *să fie* Eliab, fiĭul luĭ
Helon; 8 Şi óstea luĭ şi ceĭ numĕ-
raţĭ aĭ luĭ cincĭ-ḑecĭ şi şépte miĭ patru
sute. 9 Toţĭ ceĭ numĕraţĭ din tabĕra
luĭ Iuda: o sută opt-ḑecĭ şi şése miĭ
patru sute, după oştile lor; acestia să
plece ântĕiŭ.

10 Despre méḑă-ḑi stégul tabereĭ
luĭ Ruben *să fie* după oştile sale; şi
maĭ marele fiilor luĭ Ruben *să fie* E-
lizur, fiĭul luĭ Şedeur; 11 Şi óstea
luĭ şi ceĭ numĕraţĭ aĭ luĭ *fură*: patru-
ḑecĭ şi şése miĭ cincĭ sute. 12 Şi
lângă dînsul să tăbĕréscă seminţia luĭ
Simeon; şi maĭ marele fiilor luĭ Si-
meon *să fie* Şelumiel, fiĭul luĭ Ţuri-
şaddai; 13 Şi oştile luĭ şi ceĭ numĕ-
raţĭ aĭ luĭ *fură*: cincĭ-ḑecĭ şi noĕ miĭ
treĭ sute. 14 Apoĭ seminţia luĭ Gad,
şi maĭ marele fiilor luĭ Gad *să fie* E-
liasaf, fiĭul luĭ Rehuel; 15 Şi oştile
luĭ şi ceĭ numĕraţĭ aĭ luĭ *fură*: patru-
ḑecĭ şi ciucĭ miĭ şése sute cincĭ-ḑecĭ.
16 Toţĭ ceĭ numĕraţĭ din tabĕra luĭ
Ruben: o sută cincĭ-ḑecĭ şi una miĭ
patru sute cincĭ-ḑecĭ, după oştile lor;
şi acestia să plece al dŭoĭlea.

17 Atuncea să plece cortul întru-
nireĭ cu tabĕra Leviţilor în mijlocul
celor-l-alte tabĕre; după cum aŭ fost
tăbĕrâţĭ, aşa să plece, fie-care la locul
sĕŭ şi supt stégul sĕŭ.

18 Despre apus să fie stégul tabĕ-
reĭ luĭ Efraim după oştile sale; şi maĭ
marele fiilor luĭ Efraim *să fie* Elişama,
fiĭul luĭ Amihud; 19 Şi oştile luĭ ceĭ
numĕraţĭ aĭ luĭ fură: patru-ḑecĭ miĭ
cincĭ sute. 20 Şi lângă dînsul semin-
ţia luĭ Manasse; şi maĭ marele fiilor
luĭ Manasse să fie Gamaliel, fiĭul luĭ
Pedahsur; 21 Şi óstea luĭ şi ceĭ nu-
meraţĭ aĭ luĭ fură: treĭ-ḑecĭ şi doĕ miĭ
doĕ sute. 22 Atuncĭ seminţia luĭ Be-
niamin; şi maĭ marele fiilor luĭ Be-
niamin *să fie* Abidan, fiiul luĭ Ghidoni;
23 Şi oştile luĭ şi ceĭ numĕraţĭ aĭ luĭ
fură: treĭ-ḑecĭ şi cincĭ miĭ patru sute.
24 Toţĭ ceĭ numĕraţĭ din tabĕra luĭ
Efraim: o sută opt miĭ o sută, după
oştile lor; şi acestia să plece al treĭlea.

25 Despre méḑă-nopţiĭ să fie sté-
gul tabĕreĭ luĭ Dan; şi maĭ marele
fiilor luĭ Dan *să fie* Ahiezer, fiĭul luĭ
Amişaddai; 26 Şi oştile luĭ şi ceĭ
numĕraţĭ aĭ luĭ fură: şése-ḑecĭ şi doĕ
miĭ şépte sute. 27 Şi lângă dînsul
să tăbĕréscă seminţia luĭ Asser; şi maĭ
marele fiilor luĭ Asser *să fie* Paghiel,
fiĭul luĭ Ocran; 28 Şi oştile luĭ şi
ceĭ numĕraţĭ aĭ luĭ *fură*: patru-ḑecĭ
şi una miĭ cincĭ-sute. 29 Apoĭ se-
minţia luĭ Neftali; şi maĭ marele fii-
lor luĭ Neftali, *să fie* Ahira fiĭul luĭ
Enan; 30 Şi oştile luĭ şi ceĭ numĕ-
raţĭ aĭ luĭ fură: cincĭ-ḑecĭ şi treĭ miĭ
patru sute. 31 Toţĭ ceĭ numĕraţĭ din
tabĕra luĭ Dan *fură*: o sută cincĭ-ḑecĭ
şi şépte miĭ şése sute; acestia să plece
maĭ pe urmă cu stégurile lor.

32 Acestia *sûnt* ceĭ numĕraţĭ dintre
fiiĭ luĭ Israel, după casele lor părin-
tescĭ; toţĭ ceĭ numĕraţĭ din tabĕrele
după oştile lor: şése sute şi treĭ miĭ
cincĭ sute cincĭ-ḑecĭ. 33 Er Leviţiĭ
nu fură numĕraţĭ între fiiĭ luĭ Israel;
după cum ordonase Iehova luĭ Moisi.
34 Şi fiiĭ luĭ Israel făcură tóte, după
cum ordonase Iehova luĭ Moisi; ast-fel
tăbĕrâră după stégurile lor, şi ast-fel
plecară, fie-care după familia sa, după
casa sa părintéscă.

Familia luĭ Aaron.

3 Şi acestea *sûnt* generaţiunile luĭ
Aaron şi ale luĭ Moisi, în ḑiŭa *când*
vorbi Iehova cu Moisi pe muntele Si-
naĭ. 2 Şi acestea *sûnt* numile fiilor
luĭ Aaron: cel ântĕiŭ-născut Nadab;
apoĭ Abihu, Eleazar şi Itamar. 3 A-
cestea *sûnt* numile fiilor luĭ Aaron, ale
preoţilor celor unşĭ, cari fură consa-
craţĭ la preotie. 4 Şi Nadab şi Abi-
hu muriră înaintea luĭ Iehova, când
aduseră foc străin luĭ Iehova în pus-
tiĭul Sinaĭ, şi eĭ n'avură copiĭ: şi pen-
tru aceea preoţiră Eleazar şi Itamar
supt Aaron părintele lor.

Slujba Leviţilor.

5 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 6 Apropiă seminţia luĭ Levi,
şi o pune înaintea luĭ Aaron, preotul,
ca să-ĭ servéscă; 7 Şi să păzéscă ce-
le de păzit ale luĭ, şi cele de păzit ale
întregeĭ comuuităţĭ, înaintea cortuluĭ
întruniriĭ, făcênd serviciŭl locaşuluĭ.
8 Şi să păzéscă tóte uneltele cortuluĭ
întrunireĭ, şi cele de păzit ale fiilor
luĭ Israel, făcênd serviciŭl locaşuluĭ.
9 Şi să daĭ pre Leviţĭ luĭ Aaron şi
fiilor luĭ; acestia *sûnt* luĭ cu totul daţĭ
dintre fiiĭ luĭ Israel. 10 Şi pre Aa-
ron şi pre fiiĭ seĭ să-ĭ rânduescĭ, ca să
păzéscă preoţia lor; şi *dacă* un laic

óre-care se va apropia, să se omóre.
11 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 12 Ecă eŭ pre Leviţĭ ĭ-am luat
dintre fiiĭ luĭ Israel în locul a tot ân-
tĕiŭ-născutul, carele deschide matricea
între fiiĭ luĭ Israel; decĭ Leviţiĭ aĭ meĭ
sûnt. 13 Că al meŭ *este* tot ântĕiŭ-
născutul; în ḑiŭa când bătuĭ eŭ pre
tot ântĕiŭ-născutul în pămêntul Egip-
tuluĭ, îmĭ consacraĭ eŭ tot ce *este*
ântĕiŭ-născut în Israel, de la om pâ-
nă la vită; aĭ meĭ sûnt; Eŭ *sûnt* Ie-
hova.

Némurile Leviţilor.

14 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi în
pustiĭul Sinaĭ, ḑicênd: 15 Numĕră
pre fiiĭ luĭ Levi după casele lor pă-
rinteşcĭ, după familiele lor; pre tot cel
de partea bărbătéscă de o lună şi maĭ
sus să numerĭ pre eĭ. 16 Şi Moisi ĭĭ
numĕră după cuvîntul luĭ Iehova, cum
i se ordonă. 17 Şi acestia sânt fiiĭ
luĭ Levi după numile lor: Gherşon şi
Kohat şi Merari. 18 Şi acestea *sûnt*
numile fiilor luĭ Gherşon, după fami-
liele lor: Libni şi Şimeĭ. 19 Şi fiiĭ
luĭ Kohat după familiele lor: Amram
şi Iţehar, Hebron şi Uziel. 20 Şi fiiĭ
luĭ Merari după familiele lor *eraŭ*:
Mahli şi Muşi; aceste *sûnt* familiele
luĭ Levi după casele lor părintescĭ.
21 Din Gherşon *eşi* familia Libni-
ţilor şi familia Şimeiţilor; acestea *sûnt*
familiele Gherşoniţilor. 22 Ceĭ nu-
mĕraţĭ aĭ acestora după numĕrul tu-
turor celor de partea bărbătéscă de o
lună şi maĭ sus: ceĭ numĕraţĭ aĭ a-
cestora *fură*: şépte miĭ cincĭ sute.
23 Familiele Gherşoniţilor tăbĕrâră în
dosul locaşuluĭ, despre apus; 24 Şi
maĭ marele caseĭ părintescĭ a Gherşo-
niţilor *fu* Eliasap, fiĭul luĭ Lael. 25 Şi
cele de păzit ale fiilor luĭ Gherşon în
cortul întruniriĭ *era*: Locaşul şi cor-
tul, acoperêmîntul luĭ şi covorul de la
uşa cortuluĭ întruniriĭ. 26 Şi per-
delele curţiĭ, şi acoperemîntul de la
uşa curţiĭ, cari *sûnt* pe lângă locaş şi
pe lângă altar jur împrejur, şi funiele
luĭ pentru tot serviciĭul luĭ.
27 Şi din Kohat *eşi* familia Amra-
miţilor, şi familia Iţehariţilor, şi fami-
lia Hebroniţilor, şi familia Uzieliţilor.
Acestea *sûnt* familiele Kohatiţilor;
28 Cari după numĕrul tuturor celor de
partea bărbătéscă de o lună şi maĭ
sus, *eraŭ* opt miĭ şése sute, cari păzĭaŭ
cele de păzit ale sanctuaruluĭ. 29 Fa-
miliele fiilor luĭ Kohat tăbĕrâră de lă-
turea locaşuluĭ despre méḑă-ḑi; 30 Şi
maĭ marele caseĭ părintescĭ a fami-
lieĭ Kohatiţilor *fu* Elizafan, fiĭul luĭ
Uziel.
31 Şi cele de păzit a lor *eraŭ*: Chi-
votul, şi masa, şi policandrul, şi alta-
rele, şi uneltele sanctuaruluĭ, cu cari
îşĭ făceaŭ eĭ serviciĭul; şi perdeŭa, şi
tóte ce servesc la ea. 32 Şi maĭ ma-
rele maĭ marilor preste Leviţĭ, Elea-
zar, fiĭul preotuluĭ Aaron, să aĭbă pri-
veghĭerea preste ceĭ cu paza sanctua-
ruluĭ.
33 Din Merari *eşi* familia Mahali-
ţilor şi familia Muşiţilor: Acestea *sûnt*
familiele din Merari. 34 Şi ceĭ nu-
mĕraţĭ aĭ lor, după numĕrul tuturor
celor de partea bărbătéscă de o lună
şi maĭ sus *eraŭ*: şése miĭ doĕ sute.
35 Şi Ţuriel, fiĭul luĭ Abihaih *fu* maĭ
marele caseĭ părintescĭ a familieĭ luĭ
Merari; acestia tăbĕrâră de lăturea
locaşuluĭ despre méḑă-nópte. 36 Şi
paza cu care fură însărcinaţĭ fiiĭ luĭ
Merari *era*: scândurile locaşuluĭ, şi
pârghiele luĭ, şi stâlpiĭ luĭ, şi picĭó-
rele luĭ, şi tóte uneltele luĭ, şi tóte ce
servesc la el; 37 Şi stâlpiĭ curţiĭ
jur împrejur, şi picĭórele lor, şi ţăruşiĭ
lor, şi funiele lor.
38 Şi ceĭ ce tăbĕrâră dinaintea cor-
tuluĭ întruniriĭ din partea de dinainte
a locaşuluĭ, despre ost, *fură* Moisi, şi
Aaron cu fiiĭ seĭ, cari păzĭaŭ cele de
păzit ale sanctuaruluĭ, în locul păzeĭ
fiilor luĭ Israel; şi nepreotul ce se va
apropia să se omóre. 39 Toţĭ ceĭ
numĕraţĭ din Leviţĭ, pre cari Moisi şi
Aaron ĭĭ numĕrară după familiele lor,
după cuvîntul luĭ Iehova: Toţĭ ceĭ de
partea bărbătéscă de o lună şi maĭ
sus *eraŭ*: doĕ-ḑecĭ şi doĕ miĭ.

Rĕscumpĕrarea celor ântĕĭ-născuţĭ.

40 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Nu-
mĕră pre tot ântĕiŭ-născutul, pre cel
de partea bărbătéscă dintre fiiĭ luĭ Is-
rael, de o lună şi maĭ sus, şi numĕrul
numilor lor să-l ĭeĭ. 41 Şi să ĭeĭ pre
Leviţĭ pentru mine, pentru mine Ie-
hova, în locul tuturor celor ântĕiŭ-
născuţĭ dintre fiiĭ luĭ Israel, şi vitele
Leviţilor în locul tuturor celor ântĕiŭ-
născuţĭ din vitele fiilor luĭ Israel.
42 Şi Moisi numĕră, după cum ĭĭ or-
donă Iehova, pre toţĭ ceĭ ântĕiŭ-năs-
cuţiĭ dintre fiiĭ luĭ Israel; 43 Şi toţĭ
ântĕiŭ-născuţiĭ de partea bărbătéscă
după numĕrul numilor de o lună şi
maĭ sus, suma lor a fost: doĕ-ḑecĭ şi
doĕ miĭ doĕ sute şépte-ḑecĭ şi treĭ.
44 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:

45 Ĭé pre Leviţĭ în locul tuturor ce-
lor-ântĕiŭ-născuţĭ dintre fiiĭ luĭ Israel,
şi vitele Leviţilor în locul vitelor a-
celora, ca Leviţiĭ să fie aĭ meĭ: Eŭ
sûnt Iehova. 46 Cât pentru rĕscum-
pĕrarea celor doĕ-sute şépte-ḑecĭ şi
treĭ ântĕiŭ-născuţĭ aĭ fiilor luĭ Israel,
cari întrec preste numĕrul Leviţilor:
47 Să ĭeĭ cincĭ sicli de tot capul, după
siclul sanctuaruluĭ să ĭeĭ; doĕ-ḑecĭ de
ghere *fac* un siclu. 48 Şi acel argint
să-l daĭ luĭ Aaron şi fiilor luĭ, preţ de
rĕscumpĕrare pentru ceĭ ce întrec nu-
mĕrul lor. 49 Şi Moisi luă acel preţ
de rĕscumpĕrare de la ceĭ ce întreceaŭ
cu numĕrul preste ceĭ rĕscumpĕraţĭ
de Leviţĭ; 50 De la ceĭ ântĕiŭ-năs-
cuţĭ aĭ fiilor luĭ Israel luă el acel ar-
gint: o mie treĭ sute şése-ḑecĭ şi cincĭ
sicli, după siclul sanctuaruluĭ. 51 Şi
Moisi pre acel argint de la ceĭ res-
cumpĕraţĭ îl dădu luĭ Aaron şi fiilor
luĭ, după cuvîntul luĭ Iehova, după
cum ordonase Iehova luĭ Moisi.

Alte prescrierĭ pentru Leviţĭ.

4 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, ḑicênd: 2 Numĕraţĭ cape-
tele fiilor luĭ Kohat dintre fiiĭ luĭ Le-
vi, după familiele lor, după casele lor
parintescĭ. 3 De la treĭ ḑecĭ de anĭ
şi maĭ sus, până la cincĭ-ḑecĭ de anĭ,
pre toţĭ ceĭ cari vin în acéstă cétă, ca
să lucreze la cortul întrunireĭ.
4 Acesta *este* lucrul fiilor luĭ Kohat
în cortul întrunireĭ: Sânta sântelor;
5 Înaintea de a pleca tabĕra, Aaron
şi fiiĭ luĭ să vină, şi să dea jos per-
déŭa de dinainte, şi cu dînsa să aco-
pere chivotul mărturieĭ. 6 Şi să pună
preste dînsa acoperemînt de pele de
viţel de mare, şi să întindă preste tot
un vestmînt vînĕt, punênd şi pârghiele.
7 Şi preste masa pâneĭ de punere îna-
inte să întindă un vestmînt vînĕt, şi
pe acesta să pună blidele şi căţuĭele
şi urcĭórele şi cupele; ér să fie preste
masă pânea cea perpetuă. 8 Şi preste
acestea sa întindă un vestmînt carme-
sin, şi să-l acopere cu un acoperemînt
de pele de viţel de mare, şi să-ĭ pună
pârghiele luĭ. 9 Şi să ĭea un vest-
mînt vînĕt, şi să acopere policandrul
de luminat, şi candelele luĭ, şi mucă-
rile luĭ şi tigăĭele luĭ de cărbunĭ, şi
tóte vasele de oleiŭ, cu cari se servesc
la el. 10 Şi *pre el* cu tóte uneltele
luĭ să-*l* pună într'un acoperemînt din
peĭ de viţel de mare, şi sa-l pună pe
pârghiĭ. 11 Şi preste altarul de aur
să întindă vestmînt vînĕt, şi să-l aco-
pere cu acoperemînt din peĭ de viţel
de mare, şi să-ĭ pună pârghiele 12 Şi
să ĭea tóte uneltele *luĭ* de serviciŭ, cu
cari se servesc în sanctuar, şi să *le*
pună în vestmînt vînĕt; şi să le aco-
pere cu acoperemînt din peĭ de viţel
de mare, şi să *le* pună pe pârghiĭ.
13 Dup'aceea să curețe altarul de ce-
nuşă, şi preste el să întindă un vest-
mînt purpuriŭ. 14 Şi deasupra să
pună tóte uneltele luĭ, cu cari se ser-
vesc la dînsul: tigăile de cărbunĭ, fur-
culiţele şi lopeţele şi basinele, tóte
uneltele altaruluĭ; şi preste dînsul să
întindă acoperemînt de peĭ de viţel de
mare, şi să-ĭ pună pârghiele. 15 Şi
după ce Aaron şi fiiĭ luĭ vor fi sfârşit
de a acoperi sanctuarul şi tóte unel-
tele sanctuaruluĭ, când va fi ca tabĕra
să plece, să vină fiiĭ luĭ Kohat, ca să-*l*
duca; ér eĭ de *nimica din* cele sânte
să nu se atingă, ca să nu móră. Acésta
este sarcina fiilor luĭ Kohat la cortul
întrunireĭ.
16 Şi Eleazar, fiĭul luĭ Aaron, preo-
tul, să aĭbă supt a luĭ priveghiere o-
leĭul pentru luminat, şi tămâĭa aro-
matică, şi darul de pâne cel de tótă
ḑiŭa, şi oleĭul ungereĭ; *şi* supra-ve-
ghĭerea preste tot locaşul şi preste
tóte câte *sûnt* într'însul, preste sanctuar
şi preste uneltele luĭ.
17 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, ḑicênd: 18 Să nu lăsaţı, ca
seminţia familielor luĭ Kohat sa se
stingă dintre Leviţĭ; 19 Ci acésta
să faceţĭ cu dînşiĭ, ca eĭ să trăéscă,
şi să nu móră, când se apropie de
sânta sântelor: Aaron şi fiiı seĭ să in-
tre, şi să-ĭ aşeḑe fie-care la lucrul sĕŭ
şi la sarcina sa; 20 Er eĭ sa nu in-
tre, spre a vedé cum se învĕlesc cele
sânte, ca să nu móră.
21 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 22 Numĕră capetele fiilor luĭ
Gherşon, după casele lor părintescĭ,
după familiele lor. 23 De la treĭ-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus până la cincĭ-
ḑecĭ de anĭ numĕră-ĭ, pe toţĭ ce intră
în cétă, spre a lucra în cortul întru-
nireĭ. 24 Acesta *este* lucrul familie-
lor luĭ Gherşon, *la care* eĭ aŭ să lucreze
şi să pórte. 25 Eĭ să pórte covórele
locaşuluĭ, şi cortul întrunireĭ, acopere-
mîntul luĭ şi acoperemîntul cel de peĭ
de viţel de mare cel de deasupra luĭ,
şi covorul de la uşa cortuluĭ întruni-
reĭ. 26 Şi perdelele curţiĭ, şi covo-
rul uşeĭ de la pórta curţiĭ, care *este*
pe lângă locaş, şi pe lângă altar jur
împrejur, şi funiele lor, şi tóte unel-

tele lor de serviciŭ; şi tóte câte se ţin
de acelea sa le facă. 27 Tot servi-
cĭul fiilor luĭ Gherşon, tóte câte aŭ eĭ
să pórte, şi tóte câte aŭ eĭ să facă,
să fie după cuvîntul luĭ Aaron şi a fii-
lor luĭ; şi voĭ să-ĭ însărcinaţĭ pre eĭ
cu paza tuturor acelora ce aŭ să pórte.
28 Acesta *este* lucrul familielor fiilor
luĭ Gherşon în cortul întrunireĭ; şi su-
praveghĭerea preste dînşiĭ să aibă Ita-
mar, fiĭul luĭ Aaron, preotul.

29 *Ér* pre fiiĭ luĭ Merari, tu şi pre
acestea să-ĭ numerĭ după familiele lor,
după casele lor părintescĭ, 30 De la
treĭ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus până la
cincĭ-ḑecĭ de anĭ numeră-ĭ; pre toţĭ ceĭ
ce intră în cétă, spre a lucra la cor-
tul întrunireĭ. 31 Şi acésta *să fie* paza
sarcinelor lor în tóte lucrurile lor la
cortul întrunireĭ: Scândurile locaşuluĭ
şi pârghiele luĭ, şi stâlpiĭ luĭ, şi pi-
cĭórele luĭ; 32 Şi stâlpiĭ curţiĭ de jur
împrejur, şi picĭórele lor, şi ţăruşiĭ lor,
şi funiele lor, cu tóte uneltele lor şi
câte maĭ *sûnt* pentru servicĭul lor; să
însemnaţĭ fie-căruĭa sarcina din unel-
tele, pre carĭ are să le pórte. 33 A-
cesta *este* lucrul familielor fiilor luĭ
Merari, din tóte câte aŭ eĭ să facă în
cortul întrunireĭ, supt conducerea luĭ
Itamar, fiĭul luĭ Aaron, preotul.

Numĕrarea Leviţilor.

34 Şi aşa Moisi şi Aaron şi ceĭ maĭ
marĭ aĭ comunităţeĭ numĕrară pre fiiĭ
Kohatiţilor, după familiele lor şi după
casele lor părintescĭ; 35 De la treĭ-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus până la cincĭ-
ḑecĭ de anĭ, pre toţĭ ceĭ ce intrară în
acéstă cétă, ca să lucreze la cortul în-
trunireĭ. 36 Şi ceĭ numĕraţĭ dintr'în-
şiĭ, după familiele lor fură: doĕ miĭ
şépte sute cincĭ-ḑecĭ. 37 Acestia *sûnt*
ceĭ numĕraţĭ din familiele Kohatiţilor;
toţĭ carĭ lucrară la cortul întrunireĭ,
pre carĭ Moisi şi Aaron ĭĭ numĕrară
după cuvîntul luĭ Iehova prin Moisi.

38 Şi ceĭ numĕraţĭ dintre fiiĭ luĭ
Gherşon, după familiele lor şi după
casele lor părintescĭ, 39 De la treĭ-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus până la cincĭ-
ḑecĭ de anĭ, toţĭ ceĭ ce intrară în a-
céstă cétă, ca să lucreze la cortul
întrunireĭ: 40 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor
după familiele lor, după casele lor pă-
rintescĭ eraŭ: doĕ-miĭ şése sute treĭ-
ḑecĭ. 41 Acestia *sûnt* ceĭ numĕraţĭ
dintre familiele fiilor luĭ Gherşon, toţĭ
ceĭ ce lucrară la cortul întrunireĭ, pre
carĭ-ĭ numĕrară Moisi şi Aaron după
cuvîntul luĭ Iehova.

42 Şi ceĭ numĕraţĭ din familiele fii-
lor luĭ Merari, dupa familiele lor, după
casele lor părintescĭ, 43 De la treĭ-
ḑecĭ de anĭ, şi maĭ sus până la cincĭ-
ḑecĭ de anĭ, toţĭ ceĭ ce intrară în a-
céstă cétă, ca să lucreze la cortul în-
trunireĭ: 44 Ceĭ numĕraţĭ aĭ lor după
familiele lor eraŭ: treĭ miĭ doĕ sute.
45 Acestia *sûnt* ceĭ numĕraţĭ dintre fa-
miliele fiilor luĭ Merari, pre carĭ Moisi
şi Aaron ĭĭ numĕrară după cuvîntul
luĭ Iehova prin Moisi.

46 Toţĭ ceĭ numĕraţĭ, pre carĭ Moisi
şi Aaron şi maĭ mariĭ luĭ Israel ĭĭ nu-
mĕrară dintre Leviţĭ, după familiele
lor şi după casele lor părintescĭ; 47 De
la treĭ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus până la
cincĭ-ḑecĭ de anĭ; toţĭ ceĭ ce veniră
pentru facerea de orĭ-ce lucru şi pen-
tru purtarea sarcinelor la cortul în-
trunireĭ: 48 Toţĭ ceĭ numĕraţĭ aĭ
lor eraŭ: opt miĭ cincĭ sute opt-ḑecĭ.
49 După cuvîntul luĭ Iehova se nu-
mĕrară prin Moisi; *arĕtând* el fie-căruĭa
lucrul sĕŭ şi sarcina sa; după cum ordo-
nase Iehova luĭ Moisi aşa fură numĕraţĭ.

Depărtarea celor necuraţĭ din tabĕră.

5 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Ordonă fiilor luĭ Israel, ca eĭ să
scótă afară din tabĕră pre toţĭ ceĭ le-
proşĭ, pre toţĭ ceĭ cu curgere, şi pre
toţĭ ceĭ necuraţĭ prin *atingere de* mort:
3 Fie parte bărbătéscă, fie parte fe-
meéscă, să-ĭ scóteţĭ afară din tabĕră;
să-ĭ scóteţĭ pre eĭ, ca sa nu se necu-
răţéscă taberele lor, în mijlocul cărora
locuesc eŭ. 4 Şi fiiĭ luĭ Israel făcură
aşa, şi scóseră pre acestia afară din
tabĕră; după cum vorbise Iehova luĭ
Moisi, aşa făcură fiiĭ luĭ Israel.

Despăgubirea pentru nedreptate.

5 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
6 Spune fiilor luĭ Israel: Dacă barbat
saŭ femee va face vre-un pĕcat ome-
nesc, pĕcătuind în contra luĭ Iehova,
şi acel suflet s'a făcut vinovat, 7 El
să-şĭ mărturiséscă pĕcatul sĕŭ, pre care
l-a făcut; şi să întórcă suma întrégă
de care s'a făcut vinovat, şi a cincia
parte să adaoge pe deasupra; şi să *o*
deą *aceluĭa*, catra care *este* vinovat.
8 Er dacă acel om nu va avé nicĭ un
consângén, caruĭa acestea să pótă în-
tórce, pĕcatul întors să fie a luĭ Iehova
pentru preot, afară de berbecele de
espiare, cu care se va face espiare
pentru el.

9 Şi tot darul ridicat din cele con-
sacrate ale fiilor luĭ Israel, carĭ se a-

ducă preotuluĭ, a luĭ să fie. 10 Şi
orĭ-ce lucru consacrat a luĭ este, *şi*
ceea ce dă cine-va preotuluĭ, a luĭ
să fie.

Apă de gelosie.

11 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
12 Vorbesce fiilor luĭ Israel şi ḑi lor:
Când femea unuĭ bărbat se va abate,
şi-ĭ va face necredinţă; 13 Şi *alt*
bărbat se va culca cu dînsa, ascunḑên-
du-se acésta de ochiĭ bărbatuluĭ eĭ, şi
ea în taină s'a întinat, fără *să fie* vr'un
martur în contra eĭ, nicĭ să fie fost
prinsă; 14 Dacă spiritul de gelosie
a venit preste dînsul, ca el să fie gelos
de femea luĭ, şi ea este întinată; saŭ
dacă spiritul de gelosie a venit preste
dînsul, ca el să fie gelos de femea luĭ,
şi ea nu este întinată; 15 Acel băr-
bat să-şĭ ducă pre femea sa la preot,
şi să aducă darul sĕŭ pentru dînsa:
a ḑecea *parte* din o efă de făină de
orz: să nu tórne oleiŭ deasupra, nicĭ
să pună tămâie preste dînsul; că dar
de gelosie *este*, dar de aducere aminte,
care amintesce vina.
16 Şi preotul să facă să se apropie
ea, şi să o pună să stea înaintea luĭ
Iehova; 17 Şi preotul să ĭea apă
sânţită într'un vas de lut, şi din pul-
berea ce va fi pe podéla locaşuluĭ să
ĭea preotul, şi să *o* pună în acea apă.
18 Şi preotul punênd pre acea femeă
să stea înaintea luĭ Iehova, să desco-
pere capul aceleĭ femeĭ, şi să-ĭ pună
pe palmele eĭ darul de aducere aminte,
dar de gelosie; şi preotul să aĭbă în
mâna sa apa amară, cea aducĕtóre de
blestem. 19 Şi preotul să pună pre
femee să jure, ḑicêndu-ĭ: Dacă nu s'a
culcat nimenea cu tine, şi dacă tu nu
te-aĭ abătut *cu altul* în locul bărbatu-
luĭ tĕŭ, aşa întinându-te, să nu fiĭ a-
tinsă de acéstă apă amară, aducĕtóre
de blestem. 20 Dară dacă tu te-aĭ
abătut *cu altul* în locul bărbatuluĭ tĕŭ,
şi dacă te-aĭ întinat, şi s'a culcat cu
tine *alt* cine-va afară de bărbatul tĕŭ,
21 Preotul să facă pre femea să jure
jurămîntul de blestem, şi preotul să
ḑică femeeĭ: Dea Iehova, ca tu să fiĭ
in blestem şi în jurămînt în poporul
tĕŭ; facă Iehova să-ţĭ sece cópsele, şi
să-ţĭ se umfle pântecele; 22 Şi acéstă
apă aducĕtóre de blestem să intre în
mĕruntaĭele tale, ca să-*ţĭ* umfle pânte-
cele, şi să-*ţĭ* putreḑéscă cópsele! şi fe-
mea să ḑică: Amin, Amin. 23 Apoĭ
preotul să scrie acele blesteme pe o
hărtie, şi să *le* stérgă cu apa cea a-
mară; 24 Şi să dea femeeĭ, ca să bea
apă amară cea aducĕtóre de blestem,
ca acea apă aducĕtóre de blestem să
intre într'însa, şi amară să-ĭ fie.
25 Şi preotul să ĭea din mâna fe-
meeĭ darul de gelosie, pre care legă-
nându-l înaintea luĭ Iehova, să-l pună
pe altar: 26 Şi preotul să ĭea o mână
din darul de pâne spre amintire, pre
care să o facă să fumege pe altar;
apoĭ să facă pre femea să bea acea apă.
27 Şi după ce-ĭ va fi dat eĭ să bea
acéstă apă, va fi, *că* dacă ea s'a în-
tinat, necredinciósă fiind către bărba-
tul eĭ, atuncĭ acea apă aducĕtóre de
blestem intrând într'însa, amară-ĭ *va fi*,
şi pântecele eĭ se va umfla, şi cópsele
eĭ vor putreḑi; şi acea femeă va fi
blestemată în mijlocul poporuluĭ eĭ.
28 Şi dacă acea femeă nu se va fi în-
tinat, ci *va fi* curată, va rĕmâné neatin-
să, şi va nasce fiĭ.
29 Acésta *este* legea pentru gelosie,
când femea s'ar abate altuluĭ în locul
bărbatuluĭ eĭ, şi s'ar întina: 30 Saŭ
când ar veni preste un bărbat spiritul
de gelosie, şi ar fi gelos de femea sa:
el să-şĭ pună pre femea sa înaintea luĭ
Iehova, şi preotul să facă cu dînsa
după acéstă lege. 31 Şi bărbatul va
fi nevinovat de acea vină; şi acea fe-
meă să-şĭ pórte vina sa.

Lege despre Nazareat.

6 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi ḑi
lor: Bărbat saŭ femee, când se va deo-
sebi, făcĕnd votul nazareŭ de a se
înfrâna luĭ Iehova; 3 Acela să se ab-
ţină de vin, saŭ de *altă* bĕutură îm-
bĕtătóre, şi nicĭ *un fel* de acritură de
vin saŭ acritură de bĕutură îmbĕtătóre
să nu bea; nicĭ bĕutură din strugurĭ
storşĭ să nu bea; şi strugurĭ nicĭ prós-
peţĭ nicĭ stafidaţĭ să nu mănânce. 4 În
tóte ḑilele nazareatuluĭ sĕŭ să nu mă-
nânce nimica din câte se face din viţa
de viă, de la simbure până la peliţă.
5 În tóte ḑilele cât ţine votul nazarea-
tuluĭ sĕŭ, briciul pe capul luĭ să nu
trécă; până ce nu se vor împlini ḑilele
înfrânăreĭ sale luĭ Iehova; sânt să fie;
şi pĕrul capuluĭ sĕŭ să-l lase să crescă.
6 În tóte ḑilele cât se înfrână pentru
Iehova, la un mort să nu intre: 7 Nicĭ
pentru părintele sĕŭ, nicĭ pentru muma
sa, *nicĭ* pentru fratele sĕŭ, nicĭ pentru
sora sa, să nu se întineze, când acestia
vor fi morţĭ; căcĭ el nazareatul Dum-
neḑeuluĭ sĕŭ *pórtă* pe capul sĕŭ. 8 El
în tóte ḑilele nazareatuluĭ sĕŭ sânt *să*

fie luĭ Iehova. 9 Şi dacă cine-va pe
neaşteptate va muri pe lângă dînsul
de mórte grabnică, şi *aşa* el şĭ-ar in-
tina capul nazareatuluĭ sĕŭ; el să-şĭ
radă capul în ḑiŭa curăţireĭ sale, în
ḑiŭa a şéptea să-l radă.
10 Şi a opta ḑi să aducă doĕ tur-
turele saŭ doĭ puĭ de porumb preotu-
luĭ la uşa cortuluĭ întruniréĭ; 11 Şi
preotul pre una să o pregătéscă sacri-
ficiŭ pentru pĕcat, ér pre cea-l-altă
drept olocaust, şi să facă espiare pen-
tru el de pĕcatul, pre care l-a făcut
cu *atingerea de* acel mort, şi să-ĭ sân-
ţéscă capuluĭ luĭ într'acea ḑi. 12 Şi
să consacre ḑilele nazareatuluĭ sĕŭ luĭ
Iehova, şi să aducă un miel d'un an
drept sacrificiŭ pentru vină; ér ḑilele
cele trecute vor cădé; fiind-că naza-
reatul sĕŭ fu întinat.
13 Şi acesta *este* legea nazareatuluĭ
în ḑiŭa când ḑilele nazareatuluĭ sĕŭ
vor fi împlinite: Să-l aducă pre dînsul
la uşa cortuluĭ întruniréĭ; 14 Şi el
să-şĭ aducă sacrificĭul sĕŭ luĭ Iehova:
un miel de un an fără defect drept o-
locaust, şi un miel de un an fără de-
fect drept sacrificiŭ pentru pĕcat, şi
un berbece fără defect drept sacrificiŭ
de bucurie; 15 Şi un paner de turte,
azime de flórea făineĭ, amestecate cu
oleiŭ; şi de turte azime, unse cu oleiŭ,
cu darul lor de pâne şi cu libaţiunile
lor. 16 Şi preotul să *le* aducă luĭ Ie-
hova; şi să pregătéscă sacrificĭul sĕŭ
pentru pĕcat şi olocaustul sĕŭ. 17 Şi
berbecele să-l pregătéscă *drept* sacri-
ficiŭ de bucurie luĭ Iehova, împreună
cu panerul de azime; şi preotul să pre-
gătéscă darul sĕŭ de pâne şi libaţiu-
nea sa. 18 Apoĭ nazareul să-şĭ radă
nazareatul capuluĭ sĕŭ *la* uşa cortuluĭ
întruniréĭ, şi să ĭea pĕrul capuluĭ na-
zareatuluĭ sĕŭ, şi să-*l* arunce în focul
ce *este* supt sacrificiul de bucurie.
19 Şi preotul să ĭea spata cea fértă a
berbeceluĭ, şi o turtă nedospită din
paner şi o turtă azimă, şi să *le* pună
pe mânele nazareuluĭ, după ce acesta
îşĭ va fi ras pĕrul sĕŭ. 20 Şi după
ce preotul le va fi legănat drept dar
legănat înaintea luĭ Iehova, acestea *să*
fie sânte, ale preotuluĭ, împreună cu
peptul legănat şi cu spata ridicată; şi
dup'aceea nazareul să bea vin. 21 A-
césta *este* legea nazareuluĭ, care a fă-
cut vot, darul sĕŭ luĭ Iehova pentru
nazareatul sĕŭ; afară de ceca-ce îĭ va
da mâna; după votul ce l-a făcut,
aşa sa facă, împreună cu legea naza-
reatuluĭ.

Formula de bine-cuvîntare.

22 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 23 Spune luĭ Aaron şi fiilor
luĭ, ḑicênd: Ast-fel să bine-cuvîntaţĭ
voĭ pre fiiĭ luĭ Israel, ḑicênd:
24 Iehova să te bine-cuvînteze pre
tine, şi să te păzéscă!
25 Iehova să-şĭ lumineze faţa sa
preste tine, şi să-ţĭ fie îndurător!
26 Iehova să-şĭ înalţe faţa sa spre
tine, şi să-ţĭ dea pace.
27 Ast-fel să pună numele meŭ
preste fiiĭ luĭ Israel, şi eŭ îĭ voiŭ bine-
cuvînta pre eĭ.

Darurile celor maĭ marĭ la consacrarea locaşuluĭ.

7 Şi în ḑiŭa, în care Moisi sfârşi de
a aşeḑa locaşul, şi-l unse, şi-l con-
sacră cu tóte uneltele luĭ, şi alta-
rul cu tóte uneltele luĭ; după ce le
unse şi le consacră pre ele, 2 Adu-
seră maĭ mariĭ luĭ Israel, capiĭ caselor
lor părintescĭ, carĭ *eraŭ* maĭ mariĭ
preste seminţiĭ, şi carĭ preşideaŭ la
numĕrare: 3 Eĭ aduseră dadurile lor
luĭ Iehova: şése care acoperite, şi doĭ-
spre-ḑece boĭ, câte un car pentru doĭ
maĭ marĭ, şi câte un boŭ pentru fie-
care; eĭ pre acestea le aduseră înain-
tea locaşuluĭ. 4 Şi Iehova vorbi luĭ
Moisi, ḑicênd: 5 Ĭé-*le* de la dînşiĭ, şi
să fie la trebuinţa cortuluĭ întruniréĭ,
şi să le daĭ Leviţilor, fie-căruĭa după
lucrul sĕŭ. 6 Şi Moisi luă carele şi
boiĭ, şi le dădu Leviţilor: 7 Doĕ
care şi patru boĭ le dădu fiilor luĭ
Gerşom, după lucrul lor; 8 Şi patru
care şi opt boĭ le dădu fiilor luĭ Me-
rari, după lucrul lor supt conducerea
luĭ, Itamar, fiĭul luĭ Aaron, preotul.
9 Ér fiilor luĭ Kohat nu le dădu, că
grija sanctuaruluĭ *era* în sarcina lor;
pe umerĭ îl purtaŭ.
10 Maĭ mariĭ aduseră dar de con-
sacrarea altaruluĭ, în ḑiŭa în care fu
uns; maĭ mariĭ aduseră dadurile lor
înaintea altaruluĭ. 11 Şi Iehova ḑise
luĭ Moisi: Câte unu maĭ mare în fie-
care ḑi să aducă darul sĕŭ la consa-
crarea altaruluĭ.
12 Şi în ânteĭa ḑi cel ce aduse da-
rul sĕŭ fu Nahşon, fiĭul luĭ Aminadab,
din seminţia luĭ Iuda; 13 Şi darul
sĕŭ *fu*: un blid de argint, greŭ de o
sută treĭ-ḑecĭ *sicli*; o cupă de argint,
grea de şépte-ḑecĭ sicli, după siclul
sanctuaruluĭ; amândoĕ pline cu flórea
făineĭ, frământată cu oleiŭ, drept dar
de pâne; 14 O tămâĕtóre de aur,

grea de ḑece *sicli*, plină cu tămâĭe;
15 Un viţel tînĕr, un berbece, un miel
d'un an, drept olocaust; 16 Un ĭed
drept sacrificiŭ pentru pĕcat. 17 Şi
drept sacrificiŭ de bucurie: doĭ boĭ,
cincĭ berbecĭ, cincĭ ţapĭ, cincĭ mieĭ de
câte un an. Acesta *fu* darul luĭ Nahşon,
fiĭul luĭ Aminadab.

18 A doa ḑi aduse Nataneel, fiĭul
luĭ Ţuar, maĭ marele luĭ Isachar.
19 Şi aduse darul sĕŭ: un blid de ar-
gint, greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli*, o
cupă de argint, grea de şépte-ḑecĭ de
sicli, după siclul sanctuaruluĭ; amân-
doĕ pline cu flórea făineĭ, frământată
cu oleiŭ, drept dar de pâne. 20 O
tămăetóre de aur, grea de ḑece *sicli*,
plină cu tămâie: 21 Un viţel tînĕr,
un berbece, un miel d'un an drept o-
locaust; 22 Un ied drept sacrificiŭ
pentru pĕcat; 23 Şi drept sacrificiŭ
de bucurie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ
ţapĭ, cincĭ mieĭ de câte un an. Acesta
fu darul luĭ Nataneel, fiĭul luĭ Ţuar.

24 A treĭa ḑi *aduse* Eliab, fiĭul luĭ
Helon, maĭ marele fiilor luĭ Zabulon.
25 Darul sĕŭ *fu*: un blid de argint,
greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;* o cupă
de argint, grea de şépte-ḑecĭ sicli, du-
pă siclul sanctuaruluĭ; amândoĕ pline
cu flórea făineĭ, frământată cu oleiŭ,
drept dar de pâne; 26 O tămăetóre
de aur, grea de ḑece *sicli*, plină cu
tămâie; 27 Un viţel tînĕr, un ber-
bece, un miel d'un an drept olocaust;
28 Un ĭed drept sacrificiŭ pentru pĕ-
cat; 29 Şi drept sacrificiŭ de bucu-
rie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ ţapĭ,
cincĭ mieĭ de câte un an. Acesta *fu*
darul luĭ Eliab, fiĭul luĭ Helon.

30 A patra ḑi *aduse* Elizur, fiĭul
luĭ Şedeur, maĭ marele fiilor luĭ Ruben.
31 Darul sĕŭ *fu*: un blid de argint,
greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;* o cupă
de argint, grea de şépte-ḑecĭ sicli, du-
pă siclul sanctuaruluĭ; amândoĕ pline
cu flórea făineĭ, frămîntată cu oleiŭ,
drept dar de pâne; 32 O tămăetóre
de aur, grea de ḑece *sicli*, plină cu
tămâĭe; 33 Un viţel tînĕr, un berbe-
ce, un miel d'un an drept olocaust;
34 Un ĭed drept sacrificiŭ pentru pĕ-
cat; 35 Şi drept sacrificiŭ de bucu-
rie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ ţapĭ,
cincĭ mieĭ de câte un an. Acesta *fu*
darul luĭ Elizur, fiĭul luĭ Şedeur.

36 A cincĭa ḑi *aduse* Şelumiel, fiĭul
luĭ Ţurişaddaĭ, maĭ marele fiilor luĭ
Simeon. 37 Darul sĕŭ *fu*: un blid de
argint, greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;*
o cupă de argint, grea de şépte-ḑecĭ
sicli, după siclul sanctuaruluĭ, amân-
doĕ pline cu flórea făineĭ, frământată
cu oleiŭ, drept dar de pâne; 38 O
tămăetóre de aur, grea de ḑece *sicli*,
plină cu tămâie; 39 Un viţel tînĕr,
un berbece, un miel d'un an drept o-
locaust; 40 Un ĭed drept sacrificiŭ
pentru pĕcat; 41 Şi drept sacrificiŭ
de bucurie: doĭ berbecĭ, cincĭ ţapĭ,
cincĭ mieĭ de câte un an. Acesta *fu* da-
rul luĭ Şelumiel, fiĭul luĭ Ţurişaddaĭ.

42 A şésea ḑi *aduse* Eliasaf, fiĭul
luĭ Dehuel, maĭ marele fiilor luĭ Gad;
43 Darul sĕŭ *fu*: un blid de argint,
greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;* o cupă
de argint, grea de şépte-ḑecĭ sicli,
după siclul sanctuaruluĭ, amândoĕ pli-
ne cu flórea făineĭ, frământată cu o-
leiŭ; 44 O tămăetóre de aur, grea
de ḑece *sicli*, plină cu tămâĭe; 45 Un
viţel tînĕr, un berbece, un miel d'un
an drept olocaust; 46 Un ĭed drept
sacrificiŭ pentru pĕcat; 47 Şi drept
sacrificiŭ de bucurie: doĭ boĭ, cincĭ
berbecĭ, cincĭ ţapĭ, cincĭ mieĭ de câte
un an. Acesta *fu* darul luĭ Eliasaf,
fiĭul luĭ Dehuel.

48 A şéptea ḑi *aduse* Elişama, fiĭul
luĭ Amihud, maĭ marele fiilor luĭ E-
fraim. 49 Darul sĕŭ *fu*: un blid de
argint, greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;*
o cupă de argint, grea de şépte-ḑecĭ
sicli, după siclul sanctuaruluĭ, amân-
doĕ pline cu făină, frământată cu o-
leiŭ, drept dar de pâne; 50 O tă-
măetóre de aur, grea de ḑece *sicli*,
plină cu tămâĭe; 51 Un viţel tînĕr,
un berbece, un miel d'un an drept
olocaust; 52 Un ĭed drept sacrificiŭ
pentru pĕcat; 53 Şi drept sacrificiŭ
de bucurie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cincĭ
ţapĭ, cincĭ mieĭ de câte un an. Aces-
ta *fu* darul luĭ Elişama, fiĭul luĭ A-
mihud.

54 A opta ḑi *aduse* Gamaliel, fiĭul
luĭ Pedazur, maĭ marele fiilor luĭ Ma-
nasse. 55 Darul sĕŭ *fu*: un blid de
argint, greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;*
o cupă de argint, grea de şépte-ḑecĭ
de sicli, după siclul sanctuaruluĭ, a-
mândoĕ pline cu făină, frământată cu
oleiŭ, drept dar de pâne; 56 O tă-
măetóre de aur, grea de ḑece *sicli*,
plină cu tămâĭe; 57 Un viţel tînĕr,
un berbece, un miel d'un an drept
olocaust; 58 Un ĭed drept sacrificiŭ
pentru pĕcat; 59 Şi drept sacrificiŭ
de bucurie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cin-
cĭ ţapĭ, cincĭ mieĭ de câte un an. A-
cesta *fu* darul luĭ Gamaliel, fiĭul luĭ
Pedazur.

60 A noûa ḑi *aduse* maĭ marele fii-
lor luĭ Beniamin, Abidan, fiĭul luĭ Ghi-
doni. 61 Darul sĕŭ *fu*: un blid de
argint, greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;*
o cupă de argint, grea de şépte-ḑecĭ
sicli, după siclul sanctuaruluĭ, amân-
doĕ pline cu flórea făineĭ, frământată
cu oleiŭ, drept dar de pâne; 62 O
tămăetóre de aur, grea de ḑece *sicli,*
plină cu tămăĭe; 63 Un viţel, un
berbece, un miel d'un an, drept olo-
caust; 64 Un ĭed drept sacrificiŭ
pentru pĕcat; 65 Şi drept sacrificiŭ
pentru bucurie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ,
cincĭ ţapĭ, cincĭ mieĭ de câte un an.
Acesta *fu* darul luĭ Abidan, fiĭul luĭ
Ghidoni.

66 A ḑecea ḑi *aduse* maĭ marele
luĭ Dan, Ahiezer, fiĭul luĭ Amişaddaĭ:
67 Darul sĕŭ *fu*: Un blid de argint,
greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ *sicli;* o cupă
de argint, de şépte-ḑecĭ sicli, după
siclul sanctuaruluĭ, amândoĕ pline cu
flórea făineĭ, frământată cu oleiŭ, drept
dar de pâne; 68 O tămăetóre de
aur, grea de ḑece *sicli,* plină cu tă-
măĭe; 69 Un viţel, un berbece, un
miel d'un an, drept olocaust; 70 Un
ĭed drept sacrificiŭ pentru pĕcat; 71 Şi
drept sacrificiŭ de bucurie: doĭ boĭ,
cincĭ berbecĭ, cincĭ ţapĭ, cincĭ mieĭ de
câte un an. Acesta *fu* darul luĭ Ahie-
zer, fiĭul luĭ Amişaddai.

72 A un-spre-ḑecea ḑi *aduse* maĭ
marele fiilor luĭ Asser, Paghiel, fiĭul
luĭ Ochran: 73 Darul sĕŭ *fu*: un blid
de argint, greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ
sicli; o cupă de argint, grea de şépte-
ḑecĭ sicli, după siclul sanctuaruluĭ;
amândoĕ pline cu flórea făineĭ, fră-
mântată cu oleiŭ, drept dar de pâne;
74 O tămăetóre de aur, grea de ḑece
sicli, plină cu tămăĭe; 75 Un viţel,
un berbece, un miel d'un an, drept o-
locaust; 76 Un ĭed drept sacrificiŭ
pentru pĕcat; 77 Şi drept sacrificiŭ
de bucurie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ, cin-
cĭ ţapĭ, cincĭ mieĭ de câte un an. A-
cesta *fu* darul luĭ Paghiel, fiĭul luĭ
Ochran.

78 A doa-spre-ḑece ḑi *aduse* maĭ
marele fiilor luĭ Neftali, Ahira, fiĭul
luĭ Enan: 79 Darul sĕŭ *fu*: un blid
de argint, greŭ de o sută treĭ-ḑecĭ
sicli; o cupă de argint, grea de şépte-
ḑecĭ de sicli, după siclul sanctuaruluĭ,
amândoĕ pline cu flórea făineĭ, fră-
mântată cu oleiŭ, drept dar de pâne;
80 O tămăetóre de aur, grea de ḑece
sicli, plină cu tămăĭe; 81 Un viţel,
un berbece, un miel d'un an, drept
olocaust; 82 Un ĭed drept sacrificiŭ
pentru pĕcat; 83 Şi drept sacrificiŭ
de bucurie: doĭ boĭ, cincĭ berbecĭ,
cincĭ ţapĭ, cincĭ mieĭ de câte un an.
Acesta *fu* darul luĭ Ahira, fiĭul luĭ
Enan.

84 Acestea *fură darurile* pentru con-
sacrarea altaruluĭ ale maĭ marilor, în
ḑiŭa ungereĭ sale: Doĕ-spre-ḑece blide
de argint, doĕ-spre-ḑece cupe de ar-
gint, doĕ-spre-ḑece tămăetórĭ de aur;
85 Fie-care blid de o sută treĭ-ḑecĭ
sicli; şi fie-care cupă de şépte-ḑecĭ si-
cli; tot argintul acestor vase *făcea*: doĕ
miĭ patru sute sicli, după siclul sanc-
tuaruluĭ; 86 Cele doĕ-spre-ḑece tă-
măetore de aur, pline cu tămăĭe, fie-
care tămăetóre grea de ḑece *sicli,*
după siclul sanctuaruluĭ; tot aurul
tămăetórilor *făcea*: o sută doĕ-ḑecĭ de
sicli. 87 Toţĭ boiĭ pentru olocaust
eraŭ doĭ-spre-ḑece, berbecĭ doĭ-spre-
ḑece, mieĭ de câte un an doĭ-spre-ḑece,
cu darurile lor de pâne; şi doĭ-spre-
ḑece ĭeḑĭ drept sacrificiŭ pentru pĕ-
cat; 88 Şi toţĭ viţeiĭ pentru sacrifi-
ciul de bucurie *eraŭ*: doĕ-ḑecĭ şi patru
de viţeĭ, şése-ḑecĭ de berbecĭ, şése-
ḑecĭ ţapi, şése-ḑecĭ mieĭ de câte un an.
Acestea *fură darurile* la consacrarea
altaruluĭ, după ce el fu uns.

89 Şi Moisi intrând în cortul în-
truniriĭ, ca să vorbéscă cu *Iehova*, auḑi
voce, care vorbi cătră dînsul de pe
propiţiător, ce *era* deasupra preste chi-
votul mărturieĭ, dintre ceĭ doĭ cheru-
bimĭ; şi vorbĭa cătră dînsul.

Despre policandrul de aur.

8 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Vorbesce luĭ Aaron, şi ḑi luĭ:
Când veĭ aprinde candelele, cele şépte
candele să lumineze în partea de din-
aintea policandruluĭ. 3 Şi Aaron
făcu aşa; el în partea de dinaintea
policandruluĭ aprinse candelele, după
cum ordonase Iehova luĭ Moisi. 4 Şi
policandrul *era* făcut *aşa: Era* din aur
cĭoplit, de la trunchĭul luĭ până la
florile luĭ, cĭoplit după chipul, pre
care-l arĕtă Iehova luĭ Moisi, aşa făcu
el policandrul.

Consacrarea leviţilor.

5 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
6 Ié pre Leviţiĭ din mijlocul fiilor luĭ
Israel, şi curăţesce-ĭ pre eĭ. 7 Şi aşa
să facĭ cu eĭ pentru a-ĭ curăţi: Stro-
pesce preste dînşiĭ apă de curăţire, şi
eĭ să lase să trécă bricĭul preste tot
corpul lor, şi să-şi spele vestmintele

lor, și aşa să se curețe. 8 Atuncĭa
să ĭea un vițel cu darul sĕŭ, de pâne
flóre de făină frământată cu oleiŭ, și
și alt vițel să ĭea drept sacrificiŭ pen-
tru pĕcat; 9 Și să facĭ să se apropie
Levițiĭ dinaintea cortuluĭ întrunireĭ,
și adună tótă comunitatea fiilor luĭ
Israel. 10 Și după ce veĭ apropia
pre Levițĭ dinaintea luĭ Iehova, să-șĭ
pună fiiĭ luĭ Israel mânele lor deasu-
pra Leviților: 11 Și Aaron să legene
pre Levițĭ *ca* dar legănat înaintea luĭ
Iehova de la fiiĭ luĭ Israel, ca eĭ să
fie întrebuințațĭ la serviciul luĭ Iehova.
12 Și Levițiĭ să-șĭ pună mânele lor pe
capetele vițeilor, și să aducĭ pre unul
sacrificiŭ pentru pĕcat, și pre cel-l-alt
drept olocaust luĭ Iehova, spre a face
espiare pentru Levițĭ.
13 Și pune pre Levițĭ să stea îna-
intea luĭ Aaron și înaintea fiilor luĭ,
și légănă pre eĭ *drept* dar legănat luĭ
Iehova. 14 Așa să deosebescĭ pre
Levițĭ din mijlocul fiilor luĭ Israel, ca
Levițiĭ să fie aĭ meĭ. 15 Și dup'aceea
să intre Levițiĭ, ca să servéscă în cor-
tul întrunireĭ. Ast-fel să-ĭ curețĭ, și
să legenĭ pre eĭ *drept* dar legănat.
16 Căcĭ eĭ dăruițĭ *sûnt* mie dintre fiiĭ
luĭ Israel; în locul tuturor celor ân-
tĕiŭ-născuțĭ, carĭ deschid matricea în-
tre fiiĭ luĭ Israel, ĭ-am luat mie. 17 Că
al meŭ *este* tot cel ântĕiŭ-născut între
fiiĭ luĭ Israel, de la om până la vită;
în ḑiŭa în care bătuĭ pre tot ântĕiŭ-
născutul în pămêntul Egiptuluĭ ĭ-am
consacrat mie; 18 Și luaĭ pre Le-
vițĭ în locul a tot ântĕiŭ-născutul între
fiiĭ luĭ Israel; 19 Și dăduiŭ pre Le-
vițĭ *ca* dar luĭ Aaron și fiilor luĭ din-
tre fiiĭ luĭ Israel, ca eĭ să facă servi-
ciul fiilor luĭ Israel în cortul întrunireĭ,
și ca eĭ să facă espiare pentru fiiĭ luĭ
Israel, pentru ca să nu vină plaga
preste fiiĭ luĭ Israel, dacă fiiĭ luĭ Is-
rael s'ar apropia de sanctuar.
20 Și Moisi și Aaron și tótă comu-
nitatĕa fiilor luĭ Israel făcură așa cu
Levițiĭ; după tóte câte ordonase Ie-
hova luĭ Moisi asupra Leviților, așa
făcură fiiĭ luĭ Israel cu dînșiĭ. 21 Și
Levițiĭ se curațiră, și-șĭ spalară vest-
mintele lor; Și Aaron îĭ legănă *ca* dar
legănat înaintea luĭ Iehova, și Aaron
făcu espiare pentru dînșiĭ, ca să-ĭ cu-
rețe. 22 Și dup'acestea veniră Levi-
țiĭ, ca să-șĭ facă serviciul lor în cor-
tul întrunireĭ, înaintea luĭ Aaron și
înaintea fiilor luĭ; cum ordonase Ieho-
va luĭ Moisi asupra Leviților, așa fă-
cură eĭ cu dînșiĭ.

Timpul cât trebuie să slujéscă Levițiĭ.

23 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 24 Acésta *este legea* despre
Levițĭ: Cel ce *este* de doĕ-ḑecĭ și cincĭ
de anĭ și maĭ sus să vină la cétă spre
a face serviciŭ în cortul întrunireĭ.
25 Și ceĭ ce aŭ împlinit cincĭ-ḑecĭ de
anĭ să ésă din cétă, și să nu servéscă
maĭ mult. 26 Dară să servéscă *a-
tuncĭa* fraților lor în cortul întrunireĭ,
păzind ce este de păzit; dară serviciĭ
să nu facă. Așa să facĭ tu cu Levițiĭ
întru ce se atinge de însărcinarea lor.

Pasca se ține; a doa pască permisă.

9 Și Iehova vorbi luĭ Moisi în pus-
tiul Sinaĭ, în luna ântĕia din anul
al doilea după eșirea luĭ *Israel* din
pămêntul Egiptuluĭ, ḑicênd: 2 Fiiĭ
luĭ Israel să facă pascele la timpul
sĕŭ. 3 În a patru-spre-ḑecea ḑi a lu-
neĭ acesteĭa, către séră să le facețĭ,
la timpul sĕŭ; după tóte legile lor, și
după tóte datinele lor să le facețĭ.
4 Și Moisi vorbi fiilor luĭ Israel, ca eĭ
să facă pascele. 5 Și eĭ făcură pas-
cele în *luna* ânteĭa, în a patru-spre-
ḑecea ḑi a luneĭ, către séră, în pustiul
Sinaĭ; după tóte câte ordonă Iehova
luĭ Moisi, așa făcură fiiĭ luĭ Israel.

A doa pască pentru necurați și călătorĭ.

6 Și aŭ fost bărbațĭ, carĭ eraŭ nè-
curațĭ, *fiind-că se atinseseră* de om mort,
și nu puteaŭ face pascele într'acea ḑi;
acestia veniră înaintea luĭ Moisi și îna-
intea luĭ Aaron într'aceea ḑi: 7 Și
aceștĭ bărbațĭ îĭ ḑiseră: Noĭ necurațĭ
sûntem pentru atingerea de om mort;
pentru ce să fim lipsițĭ de a aduce dar
luĭ Iehova la timpul sĕŭ între fiiĭ luĭ
Israel? 8 Și Moisi le ḑise: Stațĭ să
aud ce va ordona Iehova pentru voĭ.
9 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
10 Vorbesce fiilor luĭ Israel, ḑicênd:
Dacă care-va dintre voĭ saŭ din gene-
rațiunile vóstre ar fi necurat pentru
atingerea de vre-un mort saŭ pe cale
departe, totușĭ el să facă pascĭ luĭ Ie-
hova: 11 În luna a doa, în a patru-
spre-ḑecea ḑi către séră să le facă, *și*
cu azime și cu *erburĭ* amarĭ să le mă-
nânce. 12 Eĭ dintr'însele să nu lase
pe diminéță, și os să nu frângă din-
tr'însele, după tóte legile pascelor să
le facă pre ele. 13 Ér bărbatul care
nu *va fi* necurat, și nu va fi pe cale,
și se va abținé de a face pascele, stâr-
pi-se-va sufletul acela din poporul sĕŭ,

ca el n'a adus darul luĭ Iehova la
timpul sĕŭ; barbatul acela va purta
pĕcatul sĕŭ. 14 Şi dacă va locui
între voĭ vr'un străin, şi acesta ar voĭ
să facă pascele luĭ Iehova, el să le
facă după legea pascelor, şi după da-
tinele lor. Tot aceaşĭ lege să fie voŭĕ
pentru cel străin ca şi pentru cel
mostén.

Călătoria condusă prin nŭor şi trâmbiţe.

15 Şi în ḑiŭa în care fu ridicat lo-
caşul, nuor acoperi locaşul cortuluĭ
mărturieĭ; şi séra era în chip de foc de-
asupra locaşuluĭ până diminéţă, 16 A-
şa a fost ne'ncetat: nŭor îl acoperĭa
ḑiŭa, şi nóptea se părea foc. 17 Şi
îndată ce se ridica nŭorul de pe cort,
fiiĭ luĭ Israel pornĭaŭ; şi în locul, unde
statea nŭorul, acolo fiiĭ luĭ Israel tă-
bĕraŭ. 18 După cuvîntul luĭ Iehova
plecaŭ fiiĭ luĭ Israel, şi după cuvîntul
luĭ Iehova rămâneaŭ în tabĕră; în tóte
ḑilele câte stătea nŭorul deasupra lo-
caşuluĭ, rĕmâneaŭ în tabĕră. 19 Şi
când sta nŭorul ḑile multe deasupra
locaşuluĭ, atuncĭa fiiĭ luĭ Israel păzĭaŭ
cele de păzit ale luĭ Iehova, şi nu
plecaŭ. 20 Şi dacă nŭorul sta puţine
ḑile deasupra locaşuluĭ, eĭ tăbĕraŭ
după cuvîntul luĭ Iehova, şi plecaŭ
după cuvîntul luĭ Iehova. 21 Şi dacă
nŭorul sta de cu séră până diminéţa,
şi diminéţa nŭorul se ridică, atuncĭa
şi eĭ plecaŭ; saŭ după o ḑi şi nópte,
dacă se ridica nŭorul, eĭ plecaŭ;
22 *Saŭ* doĕ ḑile saŭ o lună saŭ timp
maĭ lung, de sta nuorul deasupra lo-
caşuluĭ, remăind pe el, fiiĭ luĭ Israel
remâneaŭ în tabĕrile lor, şi nu plecaŭ;
şi de se ridica acesta, şi eĭ plecaŭ.
23 După cuvîntul luĭ Iehova tabĕraŭ,
şi după cuvîntul luĭ Iehova plecaŭ;
păzĭaŭ cele de păzit ale luĭ Iehova,
după cuvîntul luĭ Iehova *dat* prin
Moisi.

Întrebuinţarea trâmbiţelor.

10 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 2 Fa-ţĭ doĕ trâmbiţe de
argint; lucru bătut să le facĭ, şi să-ţĭ
servéscă, spre a da *semn* pentru chĭe-
marea comunităţeĭ şi pentru plecarea
din tabĕră. 3 Şi când se va suna
din amândoĕ, să se strângă tótă comu-
nitatea la tine la uşa cortuluĭ întru-
nireĭ: 4 Er când se va suna *numaĭ*
din una, să se strângă la tine maĭ
mariĭ, capiĭ miilor luĭ Israel. 5 *Şi*
când veţĭ suna alarmă, să plece tabĕ-
rile cele tăbĕrâte despre resărit; 6 *Şi*
când veţĭ suna alarmă a doa óră, să
plece tabĕrile cele tăbĕrâte despre
méḑă-ḑi. Alarmă să se sune la *tótă*
plecarea lor. 7 Şi când veţĭ aduna
comunitatea, să suflaţĭ, dară să nu su-
naţĭ alarmă. 8 Şi în trâmbiţe să sufle
fiiĭ luĭ Aaron, preoţiĭ: care *lucru* să
fie lege a vóstră perpetuă în genera-
ţiunile vóstre. 9 Şi când veţĭ eşi la
resbel în ţara vóstră în contra nea-
micŭluĭ, care vĕ va asupri, atuncea să
sunaţĭ alarmă cu trâmbiţele; şi va fi,
că Iehova Dumneḑeul vostru îşĭ va
aduce aminte de voĭ, şi vĕ veţĭ mân-
tui de neamiciĭ voştri. 10 Şi la ḑi-
lele cele de bucurie ale vóstre, şi la
sĕrbătórile vóstre, şi la lunile cele noĕ
ale vóstre, să sunaţĭ în trâmbiţe la
olocaustele vóstre, şi la sacrificĭile de
bucurie ale vóstre, ca ele să fie voŭĕ
de amintire înaintea Dumneḑeuluĭ vos-
tru. Eŭ *sûnt* Iehova Dumneḑeul vostru.

*Călătoria de la Sinaĭ la Paran; or-
dinea călătorieĭ.*

11 Şi în anul al doĭlea, în luna a
doa, în doĕ-ḑecĭ ale luneĭ, se ridică
nŭorul de pe locaşul mărturieĭ. 12 Şi
fiiĭ luĭ Israel plecară în călătoriile lor
din pustiul Sinaĭ, şi nŭorul stătu în
pustiul Paran: 13 Eĭ dară plecară
pentru ântĕĭa óră după cuvîntul luĭ
Iehova *dat* prin Moisi.

14 Maĭ ântĕiŭ plecă stégul tabĕreĭ
fiilor luĭ Iuda, după oştile lor; şi pres-
te óstea sa *era* Nahşon, fiĭul luĭ Ami-
nadab. 15 Şi preste óstea seminţieĭ
fiilor luĭ Isachar era Nataneel, fiiul
luĭ Ţuar. 16 Şi preste óstea semin-
ţieĭ fiilor luĭ Zabulon *era* Eliab, fiĭul
luĭ Helon. 17 Atuncea locaşul era
desfăcut; şi fiiĭ luĭ Gherşon şi fiiĭ luĭ
Merari, cari duceaŭ locaşul, plecară.
18 Dup'aceea plecă stégul tabereĭ luĭ
Ruben după oştile sale; şi preste óstea
sa *era* Elizur, fiĭul luĭ Şedeur; 19 Şi
preste óstea seminţieĭ fiilor luĭ Sime-
on *era* Şelumiel, fiĭul luĭ Ţurişaddaĭ;
20 Şi preste óstea seminţieĭ fiilor luĭ
Gad *era* Eliasaf, fiĭul luĭ Dehuel.
21 Atuncea plecară Kohatiţiĭ, cari du-
ceaŭ sanctuarul, şi aceĭa aşeḑară cor-
tul, până ce acestia veniră. 22 Du-
p'aceea plecă stégul tabereĭ fiilor luĭ
Efraim după oştile lor; şi preste ós-
tea sa *era* Elişama, fiĭul luĭ Amihud.
23 Şi preste óstea seminţieĭ fiilor luĭ
Manasse *era* Gamaliel, fiĭul luĭ Peda-
zur. 24 Şi preste óstea seminţieĭ fi-
lor luĭ Beniamin *era* Abidan, fiĭul luĭ
Ghidoni. 25 Şi plecă stégul tabĕreĭ

filior luĭ Dan, cari *formaŭ* códa tutu-
ror taberelor, după oştile lor; şi preste
óstea sa *era* Ahiezer, fiĭul luĭ Amişad-
dai, 26 Şi preste óstea seminţieĭ fi-
lor luĭ Asser *era* Paghiel, fiĭul luĭ O-
chran. 27 Şi preste óstea seminţieĭ
fiilor luĭ Neftali *era* Ahira, fiĭul luĭ
Enan. 28 Ast-fel *fu* plecarea fiilor
luĭ Israel după oştile lor, când eĭ ple-
cară.

29 Şi Moisi ḑise luĭ Hobab, fiĭul
luĭ Reguel, Madainitul, socrul luĭ Moi-
si: Noĭ plecăm la locul, despre care
a ḑis Iehova: Îl voiŭ da voŭĕ; vino
cu noĭ, şi vom face ţie bune, că Ie-
hova a promis bine luĭ Israel. 30 Şi
el îĭ rĕspunse: Nu voiŭ merge, ci mĕ
voiŭ duce la ţara mea şi la locul naş-
cereĭ mele. 31 Şi *Moisi* ḑise: Rogu-
te, nu ne lăsa, că tu cunoscĭ *locurile*
unde putem să tăbĕrăm în pustiŭ, şi
veĭ fi noŭĕ în loc de ochĭ: 32 Şi va
fi, dacă veĭ veni cu noĭ, că binele ce
ni-l va face noŭĕ Iehova, vom face şi
ţie asemenea.

33 Şi eĭ plecară din muntele luĭ Ie-
hova cale de treĭ ḑile, şi chivotul legeĭ
luĭ Iehova merse înaintea lor cale de
treĭ ḑile, căutându-le loc de repaus.
34 Şi nŭorul luĭ Iehova *era* deasupra
lor în ḑiŭa, când plecară din tabĕră.

35 Şi când se ridica chivotul, Moisi
ḑicea: Scólă-te, Iehova! ca să se risi-
péscă neamiciĭ teĭ, şi să fugă dinaintea
ta ceĭ ce te urăsc pre tine! 36 Şi
când sta, ḑicea: Întórce-te, Iehova, la
miriadele miilor luĭ Israel.

Focul din tabĕră.

11 Şi poporul murmură de ostenélă
în auḑul luĭ Iehova, şi Iehova
auḑind, mânia luĭ s'aprinse, şi focul
luĭ Iehova arse între eĭ, şi mistui *parte*
din marginea tabĕreĭ. 2 Şi poporul
strigă cătră Moisi; şi rugându-se Moisi
luĭ Iehova, focul se stinse. 3 Şi nu-
miră locul acela — Tabera *(ardere)*,
pentru-că focul luĭ Iehova s'aprinsese
între eĭ.

Lăcomia poporuluĭ.

4 Şi amestecătură de tot felul de
ómenĭ care *era* între eĭ era lăcomă
fórte; şi chĭar şi fiiĭ luĭ Israel înce-
pură a se plânge, ḑicênd: Cine va da
noŭĕ carne să mâncăm? 5 Aduse-
ne-am aminte de pesciĭ, pre care-ĭ
mâncam în Egipt degéba, de castra-
veţĭ şi de zemoşĭ şi de prajĭ şi de cépă
şi de usturoiŭ; 6 Şi acum sufletul
nostru s'a uscat; nimica nu *este* decât
numaĭ mana acésta *înaintea* ochilor
noştri, 7 (Şi mana *era* ca seminţa de
coriandru, şi colórea eĭ *era* ca colórea
de bedelion. 8 *Şi* poporul merse, şi
culese, şi *o* măcinară în móră, saŭ *o*
sdrobiră în piŭă, şi *o* ferbseră în óle,
şi făcură dintr'însa plăcinte; şi gustul
eĭ era ca şi gustul uneĭ plăcinte cu o-
leiŭ. 9 Şi când cădea roŭa preste
tabĕra nóptea, cădea şi mana de a-
supra).

10 Şi Moisi auḑi pre popor plân-
gênd prin familiile lor, pre fie-care la
uşa cortuluĭ sĕŭ, şi mânia luĭ Iehova
s'aprinse fórte, şi acésta fu rĕŭ şi îna-
intea luĭ Moisi. 11 Şi Moisi ḑise că-
tră Iehova: Pentru ce amărescĭ *într'a-
tâta* pre servul tĕŭ? şi pentru ce nu
aflaiŭ har înaintea ochilor teĭ? de aĭ
pus asupra mea sarcina întreguluĭ a-
cestuĭ popor. 12 Aŭ dóră eŭ am con-
ceput pre tot poporul acesta? aŭ dóră
eŭ l-am născut? ca să-mĭ poţĭ ḑice:
Pórtă-l în sânul tĕŭ, cum pórtă doica
pre cel sugĕtor, până la pămêntul, pre
care tu cu jurămînt l-aĭ promis pă-
rinţilor seĭ? 13 De unde să ĭéŭ carne,
ca să daŭ la tot poporul acesta? că eĭ
plâng cătră mine, ḑicênd: Dă-ne carne,
ca să mâncăm; 14 Eŭ singur nu pot
să port tot poporul, că *este* pré greŭ
pentru mine. 15 Şi dacă vreĭ să facĭ
cu mine ast-fel, de am aflat har îna-
intea ta, rogu-te, omóră-mĕ maĭ bine;
ca să nu vĕd însumĭ nenorocirea mea!

Şépte-ḑecĭ de bătrânĭ ce prorocesc.

16 Şi ḑise Iehova luĭ Moisi: Adună-
mĭ şépte-ḑecĭ de bărbaţĭ dintre bătrâ-
niĭ luĭ Israel, pre care-ĭ cunoscĭ, că
sûnt bătrâniĭ poporuluĭ şi căpeteniile
luĭ, şi adu-ĭ înaintea cortuluĭ întruni-
reĭ, şi să stea acolo cu tine.

17 Şi eŭ mĕ voiŭ pogorî, şi voiŭ
vorbi acolo cu tine, şi voiŭ lua din
spiritul ce *este* în tine, şi-*l* voiŭ pune
preste dînşiĭ, ca eĭ cu tine împreună
să pórte greutatea poporuluĭ, şi tu să
nu *o* porţĭ singur. 18 Şi poporuluĭ
să ḑicĭ: Sânţiţi-vĕ pentru mâne, şi veţĭ
mânca carne; că aţĭ plâns la auḑul
luĭ Iehova, şi aţĭ ḑis: Cine ne va da
carne, ca să mâncăm? că maĭ bine *era*
noŭĕ în Egipt; de aceea Iehova vĕ va
da carne, ca să mâncaţĭ. 19 Voĭ nu
veţĭ avé de mâncat pentru o ḑi, nicĭ
pentru doĕ ḑile, nicĭ pentru cincĭ ḑile,
nicĭ pentru ḑece ḑile, nicĭ pentru doĕ-
ḑecĭ de ḑile: 20 *Ci* pentru o lună
de ḑile, până ce vĕ va eşi pe nas, şi
vi se va face desgust; pentru-că aţĭ

lepĕdat pre Iehova, care *este* între voĭ,
şi înaintea luĭ aţĭ plâns, ḑicênd: Óre
pentru ce am eşit din Egipt? 21 Şi
Moisi ḑisese: Şése sute de miĭ bărbaţĭ
pedestri *este* poporul între care *sûnt*
eŭ; şi tu ḑicĭ: Carne voiŭ da lor, ca
să mănânce o lună de ḑile. 22 Nu
cum-va să se junghie *tóte* cireḑile şi
turmele pentru dînşiĭ ca să-ĭ îndestu-
leze? Saŭ nu cum-va să prindem toţĭ
pesciĭ din mare pentru dînşiĭ, ca să-ĭ
îndestuleze? 23 Şi Iehova ḑise luĭ
Moisi: Nu cum-va s'a scurtat mâna luĭ
Iehova? acum veĭ vedé, dacă cuvîntul
meŭ se împlinesce saŭ nu.

24 Şi Moisi eşi afară, şi spuse po-
poruluĭ cuvintele luĭ Iehova, şi adună
şépte-ḑecĭ bărbaţĭ dintre bătrâniĭ po-
poruluĭ, şi-ĭ puse să stea împrejurul
cortuluĭ. 25 Şi Iehova se pogorî în
nŭor, şi vorbi către dînsul; şi luă din
spiritul ce *era* într'însul, şi-*l* puse pres-
te ceĭ şépte-ḑecĭ de bătrânĭ; şi aşe-
ḑându-se spiritul preste dînşiĭ, eĭ pro-
feţiră; dară nu urmară. 26 Ér doĭ
bărbaţĭ au rĕmas în tabĕră, numele
unuĭa *era* Eldad, şi numele celuĭ-l-alt
Medad, şi preste acestia se aşeḑă acel
spirit; căcĭ şi eĭ *eraŭ* dintre ceĭ în-
scrişĭ, deşi nu eşiră afară la cort; şi
eĭ profeţĭaŭ în tabĕră. 27 Atuncĭ
veni alergând un băet, şi spuse luĭ
Moisi, ḑicênd: Eldad şi Medad profe-
ţesc în tabĕră. 28 Şi Iosua, fiĭul luĭ
Nun, care servĭa pre Moisi din juneţa
sa, rĕspunse, ḑicênd: Domnul meŭ,
Moisi, opresce-ĭ pre eĭ! 29 Dară Moi-
si ḑise către dînsul: Nu cum-va escĭ
gelos pentru mine? Dea Domnul, ca
toţĭ din poporul luĭ Iehova să fie pro-
feţĭ, *şi* ca Iehova să trimétă spiritul
sĕŭ preste dînşiĭ.

Prepeliţe şi mormintele lăcomieĭ.

30 Dup'aceea Moisi se întórse în
tabĕră, el şi bătrâniĭ luĭ Israel.

31 Şi vênt eşi de la Iehova, şi a-
duse prepeliţĭ de preste mare, şi *le*
aşeḑă preste tabĕră, cale de o ḑi în-
cóce şi cale de o ḑi încolo; *şi* în tot
împrejurul tabĕreĭ de doĭ coţĭ pe dea-
supra pĕmêntuluĭ. 32 Şi poporul se
sculă tótă acea ḑi şi tótă *acea* nópte
şi tótă cea-l-altă ḑi, şi culese prepe-
liţĭ; *şi* care culese maĭ puţin culese
ḑece omerĭ; şi *le* întinseră jur împre-
jurul tabĕreĭ. 33 Şi încă fiind carnea
între dinţiĭ lor, şi până a nu fi încă
mestecată, mânia luĭ Iehova se aprinse
asupra poporuluĭ, şi Iehova lovi pre
popor cu plagă mare fórte. 34 Şi
locul acela îl numiră: Kibrot-taava
(mormintele lăcomieĭ), pentru-că acolo
fură îmmormîntaţĭ *toţĭ ceĭ din* popor,
cari eraŭ lăcomĭ.

35 De la Kibrot-taava plecă po-
porul la Hazerot, şi se opri la Ha
zerot.

Aaron şi Maria murmură asupra luĭ Moisi, şi se pedepsesc; lepra Marieĭ.

12 Şi Maria şi Aaron vorbiră contra
luĭ Moisi pentru femea cea Etio-
pénă, pre care o luase el: că el îşĭ
luase femee Etiopénă. 2 Şi diseră:
Aŭ dóră numaĭ prin Moisi vorbesce
Iehova? aŭ nu vorbesce şi prin noĭ?
3 Şi Iehova auḑi. (Şi acest om Moisi
era blând fórte, maĭ mult de cât toţĭ
ómeniĭ de pe faţa pĕmêntuluĭ.) 4 Şi
Iehova fără-de-scire ḑise luĭ Moisi şi
luĭ Aaron şi Marieĭ: Eşiţĭ afară toţĭ
treĭ la cortul întruniremeĭ; şi eĭ eşiră a-
fară toţĭ treĭ. 5 Şi se pogorî Iehova
în stâlp de nŭor, şi stătu *în* uşa cor-
tuluĭ, şi chĭemă pre Aaron şi pre Ma-
ria; şi eşiră amândoĭ. 6 Şi el ḑise.
Ascultaţĭ cuvintele mele! dacă vre-
unul dintre voĭ este profet, eŭ, Iehova,
mĕ voiŭ arĕta luĭ în vis, *şi* în somn
voiŭ vorbi cu dînsul. 7 Nu aşa cu
servul meŭ Moisi, care *este* credincĭos
în tótă casa mea; 8 Gură cu gură
vorbesc cu dînsul, şi în faţă şi nu prin
închipuire, şi chipul luĭ Iehova îl vede
el; cum dară de nu v'aţĭ temut să vor-
biţĭ contra servuluĭ meŭ, contra luĭ
Moisi? 9 Şi mânia luĭ Iehova s'a-
prinse contra lor; atuncĭ el se duse.
10 Şi nŭorul se trase de pe cort; şi
écă Maria *era* plină de lepră, *albă* ca
omĕtul; şi Aaron uĭtându-se la Maria,
écă *era* leprósă. 11 Şi Aaron ḑise luĭ
Moisi: Rogu-te, domnul meŭ! nu maĭ
pune pĕcatul pe noĭ, că nebunesce am
lucrat, şi am pĕcătuit. 12 Rogu-te,
ca ea să nu fie ca o lĕpedătură, a că-
reĭ carne, când ese din pântecele mu-
meĭ sale pe jumătate este putredă.
13 Şi Moisi strigă către Iehova, ḑi-
cênd: Dumneḑeule! rogu-te, vindec'o
pre ea. 14 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi:
Dacă părintele eĭ *în mânie* ĭ-ar fi scuĭ-
pat în faţă, aŭ nu s'ar fi ruşinat şépte
ḑile? să se închidă şépte ḑile afară de
tabĕră, şi dup'aceea să se priméscă.
15 Şi aşa Maria fu închisă afară din
tabĕră şépte ḑile; şi poporul nu plecă,
până ce Maria fu primită.

16 Şi dup'aceea plecă poporul de
la Hazerot, şi tabĕră în pustiĭul Pa-
ran.

Doĭ-spre-ḑece ómenĭ trimeşĭ, spre a iscodi Canaanul.

13 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Trimete bărbaţĭ, ca să iscodés-
că pămêntul Canaan, pre care-l voiŭ
da fiilor luĭ Israel, câte un bărbat din
tótă seminţia părinţilor lor să trime-
teţĭ, fie-care unu maĭ mare între eĭ.
3 Şi Moisi îĭ trimese din pustiĭul Pa-
ran, după ordinul luĭ Iehova; toţĭ băr-
baţiĭ capĭ între fiiĭ luĭ Israel. 4 Si
acestea *sûnt* numile lor: din seminţia
luĭ Ruben: pre Şamua, fiĭul luĭ Zaccur.
5 Din seminţia luĭ Simeon: pre Şafat,
fiĭul luĭ Hori. 6 Din seminţia luĭ Iu-
da: pre Caleb, fiĭul luĭ Iefune. 7 Din
seminţia luĭ Isachar: pre Ighal, fiĭul
luĭ Iosef. 8 Din seminţia luĭ Efraim:
pre Osea, fiĭul luĭ Nun. 9 Din se-
minţia luĭ Beniamin: pre Palti, fiĭul
luĭ Rafu. 10 Din seminţia luĭ Zabu-
lon: pre Gaddiel, fiĭul luĭ Sodi. 11 Din
a luĭ Iosef, din seminţia luĭ Manase:
pre Gaddi, fiĭul luĭ Susi. 12 Din se-
minţia luĭ Dan: pre Ammiel, fiĭul luĭ
Ghemali. 13 Din seminţia luĭ Asser:
pre Setur, fiĭul luĭ Michael. 14 Din
seminţia luĭ Neftali: pre Naabi, fiĭul
luĭ Vafsi. 15 Din seminţia luĭ Gad:
pre Gheuel, fiĭul luĭ Machi. 16 A-
cestea *sûnt* numile bărbaţilor, pre cari
trimese Moisi, ca să iscodéscă pămên-
tul. Şi pre Osea, fiĭul luĭ Nun, îl numi
Moisi Iosua.
17 Şi trimese pre eĭ Moisi, ca să
iscodéscă pămêntul Canaan, şi ḑise
cătră dînşiĭ: Mergeţĭ d'aicĭ spre méḑă-
ḑi, şi *apoĭ* vĕ suiţĭ pe munte. 18 Şi
vedeţĭ pămêntul cum *este*, şi *ce fel este*
poporul ce-l locuesce, dacă *este* tare
saŭ slab, *dacă este* mult saŭ puţin la
numer; 19 Şi ce fel *este* pămêntul
în care locuesce, dacă *este* bun saŭ
rĕŭ; şi ce fel *sûnt* cetăţile, în cari lo-
cuesce acesta, dacă el *şéde* în tabĕre
saŭ în locurĭ cu zid întărite; 20 Şi
éră-şĭ cum *este* pămêntul, dacă *este* gras
saŭ sec, dacă sûnt într'însul arborĭ
saŭ nu? şi fiţĭ cu inimă, şi luaţĭ *cu
voĭ* din fruptele aceluĭ pămênt.
Şi ḑilele acelea *eraŭ* dilele în cari
începe cócerea strugurilor. 21 Şi eĭ
plecară, şi iscodiră pămêntul acela din
pustiĭul Zin până la Rehob şi până la
Hemat. 22 Şi eĭ se suiră şi spre
méḑa-ḑi, şi veniră până la Hebron, şi
acolo *eraŭ* Ahiman, Şeşai şi Talmai,
născuţĭ din Hanak. (Şi Hebronul fu
zidit cu şépte anĭ înainte de cetatea
Zoan în Egipt.) 23 Şi eĭ veniră până
la valea Eşcol *(strugur)*; şi acolo tă-
ĭéră o viţă de vie cu strugur, şi o *du-
seră* în prăjină; cum şi din rodiĭ şi
din smochinĭ. 24 Şi pre acel loc îl
numiră Nahal-Eşcol *(valea struguruluĭ)*,
pentru acel strugur, pre care fiiĭ luĭ
Israel îl tăiéră d'acolo.

Iscódele se întorc şi bagă frica în popor.

25 Şi eĭ se 'ntórseră înapoĭ de la
iscodirea pămêntuluĭ la sfârşitul a pa-
tru-ḑecĭ de ḑile. 26 Şi eĭ ajungênd,
veniră la Moisi şi la Aaron şi la tótă
comunitatea fiilor luĭ Israel în pustiul
Paran la Kadeş; şi ducênd şcire şi la
tótă comunitatea, le arĕtară şi fruptele
pămêntuluĭ. 27 Şi eĭ le spuseră, ḑi-
cênd: Noĭ am ajuns în pămêntul acela,
la care ne-aţĭ trimes, şi cu adevĕrat
acolo curge lapte şi mĭere, şi acesta *e*
fruptul luĭ; 28 Decât poporul ce lo-
cuesce într'însul *este* tare fórte, şi ce-
tăţile întărite *şi* marĭ fórte; şi încă şi
pre fiiĭ luĭ Hanak îĭ vĕḑurăm acolo.
29 Amalekiţiĭ locuesc în partea despre
méḑă-ḑi; şi Heteiĭ, şi Iebuseiĭ şi A-
moreiĭ locuesc pe munte; şi Cananeĭ
locuesc pe lângă mare şi pe lângă
Iordan.
30 Şi Caleb linisci pre poporul, *ce
murmura* asupra luĭ Moisi, ḑicênd:
Haĭdeţĭ, să mergem, şi *pămêntul* să-l
luăm, că-ĭ vom învinge. 31 Şi băr-
baţiĭ, ceĭ ce fuseră cu dînsul, ḑiceaŭ:
Noĭ nu vom puté merge contra aceluĭ
popor, că el *este* maĭ tare decât noĭ.
32 Aşa eĭ aduseră scire rea fiilor luĭ
Israel despre acel pămênt, pre care-l
iscodiră, ḑicênd: Pămêntul, care am
străbătut, ca să-l iscodim, *este* un pă-
mênt care mănâncă pre locuitoriĭ luĭ;
şi toţĭ ómeniĭ, pre cari ĭ-am vĕḑut a-
colo, *sûnt* ómenĭ marĭ la stat. 33 Şi
noĭ acolo am maĭ vĕḑut şi urieşĭ, pre
fiiĭ luĭ Hanak, cari *se trag* din uriéşĭ; şi
noĭ ne vedeam în ochiĭ noştri ca lă-
custele, şi aşa eram noĭ în ochiĭ lor.

Poporul cârtitor este pedepsit.

14 Şi ridicându-se tótă comunitatea,
se puse a striga; şi poporul plân-
se în nóptea aceea. 2 Şi toţĭ fiiĭ luĭ
Israel murmurară asupra luĭ Moisi şi
asupra luĭ Aaron, şi tótă comunitatea
le ḑise: Ce bine era, de am fi murit
în pămêntul Egiptuluĭ, saŭ de am fi
murit în acest pustiŭ! 3 Pentru ce
ne-a adus Iehova în pămêntul acesta,
ca să cadem de sabie, şi femeile nóstre
şi copilaşiĭ noştri să se facă pradă?

Aŭ nu este maĭ bine pentru noĭ să ne
întórcem în Egipt? 4 Şi ḑiseră uniĭ
către alţiĭ: Să *ne* punem cap, şi să ne
întórcem în Egipt.
5 Şi Moisi şi Aaron căḑură pe fe-
ţele lor înaintea întregeĭ adunărĭ a
comunităţeĭ fiilor luĭ Israel. 6 Şi Io-
sua, fiĭul luĭ Nun, şi Caleb, fiĭul luĭ
Iefune, din ceĭ ce iscodiră pămêntul,
îşĭ rupseră vestmintele lor; 7 Şi vor-
biră către tótă comunitatea fiilor luĭ
Israel, ḑicênd: Pămêntul, pre care noĭ
l-am străbătut ca să-l iscodim, *este* pă-
mênt bun fórte, fórte; 8 Dacă Ie-
hova va fi cu bună-voinţă pentru noĭ,
el ne va aduce în pămêntul acela, şi-l
va da noüĕ, pămênt în care curge lap-
te şi mĭere; 9 Numaĭ nu vĕ sculaţĭ
în contra luĭ Iehova, şi nu vĕ temeţĭ
de poporul pămêntuluĭ aceluĭa, că eĭ
pâĭne vor fi pentru noĭ; umbrirea lor
s'a depărtat de la dînşiĭ, şi Iehova
este cu noĭ; nu vĕ temeţĭ de eĭ. 10 Er
tótă comunitatea vorbi, ca să-ĭ ucidă
cu petre.
Şi mărirea luĭ Iehova se arĕtă în
cortul întruniręĭ înaintea tuturor fiilor
luĭ Israel. 11 Şi Iehova ḑise luĭ Moi-
si: Până când mĕ va nesocoti poporul
acesta? şi până când nu-mĭ vor crede
eĭ, după tóte semnele ce le făcuiŭ eŭ
între dînşiĭ? 12 Cu mórte îl voiŭ
lovi, şi-l voiŭ stârpi; ér pre tine te voiŭ
face să ajungĭ popor maĭ mare şi maĭ
tare decât dînsul.
13 Şi Moisi ḑise către Iehova: Au-
ḑit-aŭ Egipteniĭ, că tu din mijlocul lor
aĭ scos pre poporul acesta prin puterea
ta, 14 Şi aŭ spus eĭ către locuitoriĭ
acestuĭ pământ, *carĭ* aŭ auḑit şi eĭ că
tu, o Iehova, *escĭ* în mijlocul acestuĭ
popor, că tu Iehova te areţĭ, ca să te
vaḑă chĭar cu ochiĭ, şi *că* nŭorul tĕŭ
şéde deasupra lor, şi *că* tu mergĭ îna-
intea lor, ḑiŭa în stâlp de nŭor, şi
nóptea în stâlp de foc; 15 Şi *de* cum-
va aĭ omorî pre poporul acesta ca pre
un singur om, atuncĭ naţiunile, carĭ
aŭ auḑit de numele tĕŭ, ar ḑice:
16 Fiind-că Iehova nu putu să aducă
pre poporul acesta în pămêntul, pre
care cu jurămênt l-a promis lor, de
aceea îĭ omorî în acest pustiiŭ. 17 Şi
acum, rogu-te, mărescă-se puterea *ta*,
Dómne! după cum aĭ promis, ḑicênd:
18 Iehova *este* îndelung-răbdător şi plin
de milă; care értă fără-de-legea şi pĕ-
catul, şi care nu lasă *nimic* nepedep-
sit; care cercetéză nedreptăţile părin-
ţilor în fiiĭ până în a treĭa şi a patra
generaţiune. 19 Ertă, *aşa* te rog, fără-
de-legea poporuluĭ acestuĭa, după mă-
rimea mileĭ tale, şi după cum aĭ ertat
poporuluĭ acestuĭa din Egipt şi până
aicĭ.
20 Şi Iehova ḑise: Ertatu-*l*-am, du-
pă cuvîntul tĕŭ. 21 Şi în adevĕr, viŭ
sûnt, şi mărirea luĭ Iehova va umplé
tot pămêntul: 22 Că toţĭ aceĭ băr-
baţĭ, carĭ aŭ vĕḑut mărirea mea şi
semnele mele pre carĭ eŭ le-am făcut
în Egipt şi în pustiĭul acesta, *şi carĭ*
m'aŭ cercat acum de ḑece-orĭ, şi de
cuvîntul meŭ n'au ascultat, 23 Nicĭ
unul nu va vedé pămêntul acela, pre
care cu jurămînt l-am promis părin-
ţilor lor; şi toţĭ aceĭa, ce m'aŭ despre-
ţuit, nu-l vor vedé; 24 Numaĭ pre
servul meŭ Caleb, fiind-că a fost alt
spirit în el, şi pe deplin a urmat după
voĭa mea, voiŭ aduce pre el în pă-
mêntul pre care l-a străbătut, şi semin-
ţia luĭ îl va lua în stăpânire. 25 A-
malekiţiĭ şi Cananeiĭ locuesc în acéstă
vale, *decĭ* voĭ mâne întorceţi-vĕ, şi
plecaţĭ în pustiiŭ pe calea spre Marea
Roşiă.
26 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, ḑicênd: 27 Până când *să*
rabd eŭ acéstă comunitate rea, care
murmură în contra mea? eŭ murmu-
rele fiilor luĭ Israel, pre carĭ le mur-
mură contra mea, le-am auḑit. 28 Spu-
ne lor: Viŭ sûnt, ḑice Iehova, după
cum aţĭ vorbit în auḑul meŭ, aşa voiŭ
face voüĕ. 29 În pustiĭŭ vor cădé
cadavrele vóstre şi a tuturor acelora,
carĭ aŭ fost numĕraţĭ dintre voĭ, după
întreg numĕrul vostru, *ceĭ* de la doĕ-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, carĭ aţĭ mur-
murat contra mea; 30 Nu veţĭ intra
în pămêntul acela, *pentru* care mĭ-am
ridicat mâna mea, că voiŭ face să-l
locuiţĭ, afară de Caleb, fiĭul luĭ Iefu-
ne, şi de Iosua, fiĭul luĭ Nun; 31 Er
pre pruncĭĭ voştri despre carĭ aţĭ ḑis
voĭ, că eĭ se vor face pradă, eŭ pre
aceĭa îĭ voiŭ aduce, ca eĭ să cunóscă
pămêntul acela, care voĭ aţĭ despre-
ţuit. 32 *Cât pentru* voĭ, cadavrele
vóstre vor cădé în acest pustiiŭ; 33 Şi
fiiĭ voştri vor păşuna în acest pustiiŭ
patru-ḑecĭ de anĭ şi vor purta *pedépsa*
abatereĭ vóstre, până ce tóte cada-
vrele vóstre se vor perde în pustiiŭ.
34 După numĕrul ḑilelor, în carĭ voĭ
aţĭ iscodit pămêntul, patru-ḑecĭ de ḑile,
de tótă ḑiŭa câte un an veţĭ purta
pedépsa nedreptăţilor vóstre, *adecă* pa-
tru-ḑecĭ de anĭ; şi veţĭ cunósce ce va
să ḑică, când mĕ retrag *de la voĭ*.
35 Eŭ Iehova am ḑis, *şi* cu adevĕrat

voiŭ face acésta întregeĭ aceste comunităţĭ rele, care s'a strâns asupra mea; eĭ în acest pustiiŭ se vor perde, şi aicĭ vor muri.
36 Şi bărbaţiĭ aceĭa, pre carĭ îĭ trimesese Moisi, ca să iscodéscă pămêntul; *şi* carĭ, după ce se 'ntórseră, făcură să murmure tótă comunitatea în contra luĭ, fórte defăĭmând acel pămênt: 37 Aceĭ bărbaţĭ, carĭ vorbiseră rĕŭ de pămêntul acela, muriră de plagă înaintea luĭ Iehova. 38 Er Iosua, fiĭul luĭ Nun, şi Caleb, fiĭul luĭ Iefune, *rĕmaseră viĭ* din bărbaţiĭ, carĭ merseră să iscodéscă pămêntul.
39 Şi după ce spuse Moisi aceste cuvinte tuturor fiilor luĭ Israel, se boci poporul fórte. 40 Şi sculându-se dedimineţă, se suiră pe vârful munteluĭ, dicênd: Ecă-te-ne! Să ne suim la locul acela, pre care l-a promis Iehova; căcĭ noĭ am pĕcătuit. 41 Atuncĭ *le* dise Moisi: Pentru ce călcaţĭ *ast-fel* ordinele luĭ Iehova? căcĭ acésta nu va reuşi. 42 Nu vĕ suiţĭ, că Iehova nu *este* în mijlocul vostru; ca nu cum-va să fiţĭ bătuţĭ de neamiciĭ voştri. 43 Că Amalekiţiĭ şi Cananeĭ acolo *sûnt* dinaintea vóstră, şi de *a lor* sabie veţĭ cădé; că voĭ încetând a urma luĭ Iehova, nicĭ Iehova nu va fi cu voĭ.
44 Şi eĭ înderătnicindu-se, se suiră pe vârful munteluĭ; dară chivotul legeĭ luĭ Iehova şi Moisi nu se mişcară din taberă. 45 Atuncĭ se pogorîră Amalekiţiĭ şi Cananeĭ, care locuĭaŭ pe acel munte, şi bătêndu-ĭ îĭ împrăştiară până la Horma.

Legĭ pentru darurĭ de pâne şi libaţiunĭ şi alte sacrificiĭ.

15 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, dicênd: 2 Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi di lor: Când veţĭ intra în pămêntul locuinţeĭ vóstre, pre care eŭ vi-l daŭ voŭĕ, 3 Şi veţĭ aduce sacrificiŭ cu foc luĭ Iehova, olocaust, saŭ *alt* sacrificiŭ, împlinind vr'un vot saŭ dar de bună-voĭe, saŭ la sĕrbătorile vóstre, făcênd miros plăcut luĭ Iehova, din cirédă saŭ din turmă: 4 Cel ce aduce sacrificiul sĕŭ luĭ Iehova să maĭ aducă dar de pâne, flórea făineĭ a decea *parte* de efă, frământată cu oleiŭ a patra *parte* de *hin.* 5 Şi vin pentru libaţiune, a patra *parte* de hin să aducĭ pe lângă olocaust saŭ *şi alt* sacrificiŭ, de tot mielul. 6 Saŭ *de va fi* berbece, să aducĭ dar de pâne doĕ decimĭ de flórea faineĭ, frământată cu oleiŭ, a treĭa *parte* de hin. 7 Şi vin pentru libaţiune să aducĭ a treĭa *parte* de hin, *în* miros plăcut luĭ Iehova 8 Şi de veĭ aduce un viţel *drept* olocaust, saŭ *alt* sacrificiŭ, împlinind un vot, saŭ sacrificiĭ de bucurie luĭ Iehova; 9 Pe lângă acel viţel să maĭ aducĭ şi dar de pâne, de flórea făineĭ treĭ decimĭ, frământată cu jumătate de hin de oleiŭ. 10 Şi vin pentru libaţiunĭ să aducĭ o jumătate de hin, *spre* sacrificiŭ cu foc, miros plăcut luĭ Iehova. 11 Ast-fel să facĭ cu orĭ-ce *sacrificiŭ* de boŭ, saŭ de un berbece, saŭ de un miel, saŭ de un ĭed. 12 După numĕrul ce veţĭ sacrifica, să faceţĭ cu fie-care după numĕrul lor. 13 Fie-care mostén să facă acésta ast-fel, când va aduce sacrificiŭ cu foc în miros plăcut luĭ Iehova. 14 Şi de va locui vr'un străin între voĭ, saŭ *altul verĭ-cine* între generaţiunile vóstre, şi el va voi să facă sacrificiŭ cu foc în miros plăcut luĭ Iehova, să-*l* facă aşa, după cum *îl* faceţĭ voĭ. 15 Tot aceea-şĭ lege *să fie* pentru voĭ ceĭ din comunitate, şi pentru cel străin ce locuesce *între voĭ;* lege perpetuă *să fie acésta* întru generaţiunile vóstre: cel străin va fi ca şi voĭ înaintea luĭ Iehova. 16 O lege şi un drept va fi pentru voĭ şi pentru cel străin, ce locuesce între voĭ.

Despre pârga aluatuluĭ.

17 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, dicênd: 18 Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi di lor: Când veţĭ intra în pămêntul, în care eŭ vĕ aduc, 19 Şi veţĭ mânca din pânea pămêntuluĭ aceluia, să aduceţĭ dar ridicat luĭ Iehova. 20 *Din* prinósele aluatuluĭ vostru să aduceţĭ o turtă *drept* dar ridicat; cum *daţĭ* darul de arie, aşa să-l daţĭ şi pre acesta. 21 Din prinósele aluatuluĭ vostru să aduceţĭ dar ridicat luĭ Iehova în generaţiunile vóstre.

Despre pĕcatele din slăbiciune şi din rĕutate.

22 Şi dacă voĭ veţĭ greşi, şi nu veţĭ face tóte aceste poruncĭ, pre carĭ Iehova le-a dat luĭ Moisi: 23 Tóte câte Iehova v'a ordonat prin Moisi, din diŭa aceea, din care Iehova a dat ordinele sale *luĭ* Moisi, şi d'atuncĭ înainte în *tóte* generaţiunile vóstre; 24 Va fi, dacă *acel lucru* s'a făcut prin greşélă, fără scirea comunităţeĭ, tótă comunitatea să aducă un viţel ca olocaust, în miros plăcut luĭ Iehova, ca darul sĕŭ de pâne şi cu libaţiunea sa, după datină; şi un ĭed ca sacrificiŭ

pentru pĕcat. 25 Şi preotul să facă
espiare pentru tótă comunitatea fiilor
luĭ Israel, şi se va erta lor; că gre-
şélă *a fost.* Şi eĭ să-şĭ aducă sacrifi-
ciŭl lor luĭ Iehova, sacrificiŭ cu foc,
şi sacrificĭul lor pentru pĕcat înaintea
luĭ Iehova, pentru greşéla lor. 26 Şi
se va erta comunităţeĭ întregĭ a fiilor
luĭ Israel, şi străinuluĭ ce petrece între
eĭ, că acésta *se întâmplă* tot prin gre-
şélă.
27 Şi dacă va fi pĕcătuit un singur
suflet din greşélă, acesta să aducă o
capră d'un an drept sacrificiŭ pentru
pĕcat; 28 Şi preotul să facă espiare
pentru acela, care va fi greşit, fiind-că
a pĕcătuit din greşélă înaintea luĭ Ie-
hova; pentru acela să facă el espiare;
şi-ĭ se va erta luĭ. 29 O lege să fie
pentru fie-cine, care va fi pĕcătuit din
greşélă, *fie* mostén dintre fiiĭ luĭ Is-
rael, saŭ străin ce petrece între dînşiĭ.
30 Er sufletul acela, care va pĕcă-
tui din trufie, *fie* mostén, fie străin,
acela pre Iehova defaimă; şi stârpi-
se-va sufletul acela din poporul sĕŭ.
31 Pentru-că cuvîntul luĭ Iehova l-a
despreţuit, şi ordinele luĭ le-a stricat,
stârpi-se-va sufletul acela; pĕcatul luĭ
asupra luĭ.

Pedepsirea omuluĭ care calcă sabatul.

32 Şi când eraŭ fiiĭ luĭ Israel în
pustiiŭ, aflară pre un om adunând
lemne în ḑiŭa sabatuluĭ. 33 Şi ceĭ
ce-l aflară strângênd lemne îl aduseră
la Moisi şi la Aaron şi la tótă comu-
nitatea; 34 Şi-l puseră supt pază,
pentru-că nu era hotărît, ce aŭ să facă
cu el. 35 Şi ḑise Iehova luĭ Moisi:
acel om să se omóre: tótă comunitatea
să-l ucidă cu petre afară din tabĕră.
36 Şi-l duse tótă comunitatea afară
din tabĕră, şi-l uciseră cu petre, şi
el muri; după cum ordonase Iehova
luĭ Moisi.

Semnul de amintire la vestminte.

37 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 38 Vorbesce fiilor luĭ Israel,
şi ḑi lor, ca să-şĭ facă fimbriĭ la mar-
ginile vestmintelor lor întru genera-
ţiunile lor; şi preste fimbria *fie-căruĭ*
colţ să pună fir vînĕt. 39 Şi acest
fir să fie preste fimbrie, ca de câte orĭ
îl veţĭ vedé, să vĕ aduceţĭ aminte de
tóte ordinele luĭ Iehova, şi să le face-
ţĭ; şi să nu urmaţĭ după *poftele* inimeĭ
vóstre, nicĭ după *dorinţele* ochilor voş-
tri, după carĭ vĕ desfrânaţĭ: 40 Ca
să vĕ aduceţĭ aminte, şi să faceţĭ tóte
ordinele mele, şi să fiţĭ sânţĭ Dumne-
ḑeuluĭ vostru. 41 Eŭ Iehova *sûnt*
Dumneḑeul vostru, carele v'am scos
pre voĭ din pămêntul Egiptuluĭ, ca să
fiŭ Dumneḑeul vostru; Eŭ Iehova *sûnt*
Dumneḑeul vostru.

Rĕscularea luĭ Core şi a ceteĭ sale.

16 Şi Cora, fiĭul luĭ Izhar, a fiĭuluĭ
luĭ Kohat, fiĭul luĭ Levi, s'a unit
cu Datan şi Abiram, fiiĭ luĭ Eliab, şi
cu On, fiĭul luĭ Pelet, fiiĭ luĭ Ruben;
2 Şi se sculară contra luĭ Moisi, eĭ cu
doĕ sute cincĭ-decĭ de bărbaţĭ dintre
fiiĭ luĭ Israel, maĭ mariĭ comunităţeĭ,
aleşĭ la adunare, ómenĭ renumiţĭ; 3 Şi
se adunară contra luĭ Moisi şi contra
luĭ Aaron, şi le ḑiseră: Pré mult vĕ
însuşiţĭ; că tótă comunitatea, toţĭ *sûnt*
sânţĭ, şi Iehova *este* între eĭ; pentru ce
dară voĭ vĕ înălţaţĭ maĭ pe sus de a-
dunarea luĭ Iehova?
4 Şi Moisi auḑind *acésta*, căḑu pe
faţa sa; 5 Şi vorbi cătră Cora şi
cătră tótă céta sa, ḑicênd: Mâne dimi-
néţă va arĕta Iehova pre acela, care
este al luĭ şi *care este* sânt; şi-*l* va lăsa
să se apropie de dînsul; *pre cel* ce va
alege el, *îl* va lăsa să se apropie de
el. 6 Acésta să faceţĭ: Luaţi-vĕ că-
ţuĭ, Core şi tótă céta luĭ; 7 Şi pu-
neţĭ foc într'însele, şi preste dînsele
puneţĭ tămâie înaintea luĭ Iehova mâ-
ne; şi omul pre care Iehova îl va a-
lege, acela *va fi* sânt. Fiĭ aĭ luĭ Levi,
pré mult vĕ însuşiţĭ voŭĕ.
8 Şi Moisi ḑise luĭ Cora: Ascultaţĭ,
fiĭ aĭ luĭ Levi! 9 Aŭ pré puţin *este*
pentru voĭ, că Dumneḑeul luĭ Israel
a deosebit pre voĭ din comunitatea luĭ
Israel, şi v'a lăsat să vĕ apropiaţĭ de
dînsul, ca să împliniţĭ serviciul loca-
şuluĭ luĭ Iehova, şi să staţĭ înaintea
comunităţeĭ, servindu-ĭ eĭ? 10 El pre
tine şi pre toţĭ fraţiĭ teĭ, pre fiiĭ luĭ
Levi cu tine, te-a primit să te apropiĭ
de dînsul; şi voĭ acum căutaţĭ şi preo-
ţia? 11 Pentru aceea tu şi tótă céta
ta v'aţĭ strâns contra luĭ Iehova; şi
ce *este* Aaron, de murmuraţĭ contra
luĭ?
12 Şi Moisi trimese să chĭeme pre
Datan şi pre Abiram, fiiĭ luĭ Eliab,
carĭ respunseră: Nu vom veni! 13 Aŭ
pré puţin *este*, că ne-aĭ scos din pă-
mêntul, unde curge lapte şi mĭere, ca
să ne omorĭ în pustiul acesta; tu maĭ
voescĭ încă să te facĭ şi domn preste
noĭ? 14 Cu adevĕrat! nu ne-aĭ adus
într'un pămênt, unde curge lapte şi
mĭere, nicĭ nu nĭ-aĭ dat de moştenire

câmpurĭ saŭ viĭ! Acum vroaĭ să scoţi
şi ochiĭ ómenilor acestora? Nu vom
veni!

15 Şi se mâniâ Moisi fórte, şi ḑise
luĭ Iehova: Nu căuta spre darul lor;
că eŭ nicĭ măcar un asin n'am luat de
la eĭ; nicĭ pre nimene dintre eĭ n'am
nedreptăţit. 16 Şi ḑise Moisi luĭ Co-
ra: Tu şi tótă céta ta să staţĭ înaintea
luĭ Iehova; tu, eĭ şi Aaron mâne;
17 Şi vĕ luaţĭ fie-care căţuea sa, şi
puneţĭ tămăĭe într'însele, şi le aduceţĭ
înaintea luĭ Iehova, fie-care căţuea sa,
doĕ-sute cincĭ-ḑecĭ căţuĭ; şi tu si Aa-
ron, fie-care cu căţuea sa.

18 Şi luară fie-care căţuea sa, şi
puseră foc într'însele, şi pe deasupra
puseră tămăĭe, şi stătură la uşa cor-
tuluĭ întruniriĭ; asemenea şi Moisi şi
Aaron. 19 Şi Core strânse în contra
lor tótă comunitatea la uşa cortuluĭ
întruniriĭ, şi mărirea luĭ Iehova se a-
retă la tótă adunarea.

Peirea ceteĭ Cora.

20 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, ḑicênd: 21 Deosebiţi-vĕ de
adunarea acésta, că într'un moment
voiŭ mistui pre eĭ. 22 Şi eĭ căḑură
pe feţele lor, şi ḑiseră: Dumneḑeule,
Dumneḑeul spiritelor a tot corpul! de
a pĕcătuit un om, aŭ mânia o vĕrsa-
veĭ asupra întregeĭ adunărĭ! 23 Şi
Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd: 24 Vor-
besce cătră comunitate, ḑicênd: De-
părtaţi-vĕ din jurul locuinţelor luĭ Co-
re, Datan şi Abiram!

25 Şi se sculă Moisi, şi merse la
Datan şi la Abiram, şi după dînsul
merseră şi bătrâniĭ luĭ Israel. 26 Şi
el vorbi cătră comunitate, ḑicênd:
Depărtaţi-vĕ, rogu-vĕ, de corturile a-
cestor ómenĭ reĭ, şi de nimica a lor să
nu vĕ atingeţĭ, ca să nu periţĭ şi voĭ
întru tot pĕcatul lor. 27 Şi eĭ se de-
părtară din jurul corturilor luĭ Cora,
Datan şi Abiram; şi Datan şi Abiram
eşiră afară, şi stătură la uşile cortu-
rilor lor, cu femeele lor, cu copiĭ lor
şi cu prunciĭ lor. 28 Şi Moisi ḑise:
Dintr'acésta veţĭ cunósce, că Iehova
a trimes pre mine ca să fac tóte lu-
crările acestea că nu *le fac* din capul
meŭ: 29 Dacă acestia aicĭa vor mu-
ri, după cum mor toţĭ ómeniĭ; saŭ
dacă ĭĭ va afla pre dînşiĭ asemenea
sórtă, ca şi pre alţĭ ómenĭ, pre mine
nu m'a trimes Iehova; 30 Er dacă
Iehova va crea ce-va noŭ, şi pămên-
tul îşĭ va deschide gura sa, şi va în-
ghiţi pre eĭ împreună cu tóte câte *sûnt*
ale lor, şi eĭ de viĭ se vor pogorî în
infern, voĭ să cunósteţĭ că acestĭ ó-
menĭ aŭ defaimat pre Iehova. 31 Şi
a fost, că încetând el de a vorbi a-
ceste cuvinte, pămêntul de suptul lor
se despică. 32 Şi pămêntul deschi-
ḑêndu-şĭ gura sa, înghiţi pre dînşiĭ şi
casele lor, şi pre toţĭ ómeniĭ, cari *eraŭ*
a luĭ Cora, şi tótă averea *lor*. 33 Se
pogorîră eĭ şi tóte ale lor de viĭ în
infern, şi pămêntul îĭ acoperi; şi eĭ pe-
riră din mijlocul adunăreĭ. 34 Şi tot
Israelul ce *era* în jurul lor fugi de
strigarea lor, că ḑiseră: Nu cum-va
să ne înghiţă *şi* pre noĭ pămêntul.
35 Şi foc eşi de la Iehova, şi mistui
pre ceĭ doĕ sute cincĭ-ḑecĭ de bărbaţĭ,
cari aduseră tămâĭă.

36 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 37 Ḑi luĭ Eleazar, fiĭul luĭ
Aaron, preotul, ca să scótă căţuile din
mijlocul foculuĭ, şi cărbuniĭ *dintr'în-
sele* să le lepede afară, căcĭ sânte sûnt.
38 Căţuile acestora, cari pĕcătuiră
contra sufletelor lor propri, să se facă
din ele plăcĭ late pentru acoperirea
altaruluĭ: (căcĭ eĭ pre acelea le aduseră
înaintea luĭ Iehova, şi sânte sûnt), şi
să fie de semn fiilor luĭ Israel. 39 Şi
Eleazar, preotul, luă acele căţuĭ de a-
ramă, pre cari le aduseră ceĭ arşĭ, şi
le bătură în plăcĭ *pentru* acoperirea
altaruluĭ; 40 *Întru* amintirea fiilor
luĭ Israel, pentru ca nu vr'un nepreot,
care nu *ar* fi din sĕminţa luĭ Aaron,
să se apropie spre a face să fumege
tămâie înaintea luĭ Iehova, ca să nu-ĭ
fie tot ca luĭ Core şi ca ceteĭ luĭ; după
cum îĭ ordonase Iehova prin Moisi.

41 Şi a doa ḑi tótă adunarea fiilor
luĭ Israel murmură contra luĭ Moisi şi
contra luĭ Aaron, ḑicênd: Voĭ aţĭ o-
morît pre poporul luĭ Iehova! 42 Şi
a fost, când se strânse comunitatea
contra luĭ Moisi şi contra luĭ Aaron,
eĭ se'ntórseră spre cortul întruniriĭ, şi
écă! nŭorul îl acoperise, şi mărirea luĭ
Iehova apăru. 43 Atuncĭ Moisi şi
Aaron veniră înaintea cortuluĭ întru-
niriĭ: 44 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi,
ḑicênd: 45 Despărţiţi-vĕ de acésta
comunitate, şi eŭ o voiŭ mistui într'un
moment. Şi eĭ căḑură pe feţele lor.

46 Şi ḑise Moisi luĭ Aaron: Ié că-
ţuea şi pune într'însa foc de pe altar,
şi deasupra pune tămâĭe, şi du-te cu-
rând la comunitate, şi fă espiare pen-
tru ea; că mânie a eşit de la faţa luĭ
Iehova; plagă a început. 47 Şi Aa-
ron luă *căţuea*, după cum îĭ ḑisese
Moisi, şi alergă în mijlocul comunită-

ţeĭ, şi écă, plaga începuse între popor;
atuncĭ el puse tămăĭa, şi făcu espiare
pentru popor. 48 Şi stând el între
morţĭ şi între viĭ, fu oprită plaga.
49 Şi aceĭa, cari muriră de acéstă pla-
gă, aŭ fost patru-spre-ḑece miĭ şépte
sute, afară de aceĭa, cari muriră pen-
tru Core. 50 Şi Aaron se întórse la
Moisi înapoĭ la uşa cortuluĭ întruniréĭ,
după ce plaga fu oprită.

Seminţia luĭ Levi alésă prin înflorirea toéguluĭ luĭ Aaron.

17 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
2 Vorbesce fiilor luĭ Israel, şi ĭé
de la eĭ un toég după casele lor pă-
rintescĭ, de la toţĭ maĭ mariĭ lor după
casele lor părintescĭ, doĕ-spre-ḑece to-
ege; *şi* scrie tu numele fie-căruĭa pe
toégul sĕŭ. 3 Şi numele luĭ Aaron
scrie pe toégul luĭ Levi, că de *tot* maĭ
marele caselor lor părintescĭ *va fi* câte
un toég; 4 Şi le pune în cortul în-
truniréĭ dinaintea mărturieĭ, unde eŭ
mĕ întrunesc cu voĭ. 5 Şi va fi, *că*
bărbatul acela, pre care-l voiŭ alege,
toégul luĭ va înverḑi, şi voiŭ înlătura
de la mine murmurele fiilor luĭ Israel,
cari le ridic contra vóstră.
6 Şi Moisi vorbi fiilor luĭ Israel;
şi toţĭ maĭ mariĭ lor ĭĭ dădură câte
un toég, fie-care maĭ mare după ca-
sele lor părintescĭ, câte un toég; doĕ-
spre-ḑece toege; şi toégul luĭ Aaron
era între toegele lor. 7 Şi Moisi puse
toegele acelea înaintea luĭ Iehova, în
cortul mărturieĭ.
8 Şi a doa ḑi, când intră Moisi în
cortul mărturieĭ, écă toégul luĭ Aaron,
care era pentru casa luĭ Levi, înver-
ḑise, şi dăduse bobocĭ, înflorise şi pro-
duse migdale. 9 Şi Moisi scóse a-
fară tóte acele toege de dinaintea luĭ
Iehova la toţĭ fiiĭ luĭ Israel, şi eĭ vĕ-
ḑêndu-*le*, fie-care îşĭ luă toégul sĕŭ.
10 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Du
înapoĭ toégul luĭ Aaron înaintea măr-
turieĭ, *unde* să se păstreze spre semn
pentru fiiĭ ceĭ resculătorĭ; ca murmu-
rarea lor contra mea să înceteze, şi să
nu móră. 11 Şi Moisi făcu *aşa*; după
cum ĭĭ ordonă Iehova, aşa facu.
12 Şi fiiĭ luĭ Israel vorbiră luĭ Moi-
si, ḑicênd: Ecă noĭ murim! noĭ perim!
cu toţiĭ perim! 13 Tot acela ce se
apropie de locaşul luĭ Iehova móre;
nu cum-va noĭ cu toţiĭ vom muri?

Slujba preoţilor şi a Leviţilor.

18 Şi Iehova ḑise luĭ Aaron: Tu şi
fiiĭ teĭ şi casa părinteluĭ tĕŭ cu
tine, voĭ veţĭ purta nedreptatea sanc-
tuaruluĭ, şi tu şi fiiĭ teĭ cu tine îm-
preună veţĭ purta nedreptatea preoţieĭ
vóstre. 2 Dară şi pre fraţiĭ teĭ, din
seminţia luĭ Levi, seminţia părinteluĭ
tĕŭ, să-ĭ apropiĭ de tine, ca unindu-se
cu tine să servéscă ţie; şi tu şi fiiĭ teĭ
cu tine *să serviţĭ* înaintea cortuluĭ măr-
turieĭ. 3 Şi eĭ să păzéscă cele de
păzit ale tale şi tóte cele ce sûnt de
păzit ale cortuluĭ; însă de uneltele
sanctuaruluĭ şi de altar să nu se a-
propie, ca să nu móră şi eĭ şi voĭ cu
eĭ: 4 Şi eĭ să se unéscă cu tine, ca
să păzéscă cele de păzit ale cortuluĭ
întruniréĭ, tot serviciul cortuluĭ; şi nicĭ
un nelevit să nu se apropie de voĭ.
5 Şi voĭ să păzițĭ cele de păzit ale
sanctuaruluĭ şi cele de păzit ale alta-
ruluĭ, ca să nu maĭ fie mânie asupra
fiilor luĭ Israel. 6 Că écă eŭ pre
fraţiĭ voştri, pre Leviţĭ, ĭ-am luat din-
tre fiiĭ luĭ Israel, şi vi ĭ-*am* dăruit dar
luĭ Iehova, ca să facă serviciul cortu-
luĭ întruniréĭ. 7 Decĭ tu şi fiiĭ teĭ
cu tine să păziţĭ preoţia vóstră, întru
tóte cele ce *se ţin* de altar, şi cele din
lăuntrul perdeleĭ, ca *într'acestea* voĭ
să serviţĭ; *că* eŭ preoţia vóstră am
dat-o *voŭĕ drept* serviciŭ cu dar; şi
nepreotul, care se va apropia, să móră.

Întreţinerea preoţilor.

8 Şi Iehova ḑise luĭ Aaron: Ecă
eŭ am dat ţie paza darurilor mele ri-
dicate, tóte lucrurile cele consacrate
de fiiĭ luĭ Israel ţie ţi le-am dat şi fii-
lor teĭ prin lege perpetuă, ca parte
pentru ungerea *ta*. 9 Acestea vor fi
ale tale din lucrurile cele pré sânte,
ce nu se ard: tóte sacrificiile lor, tóte
darurile lor de pâne, tóte sacrificiile
lor pentru pĕcat, şi tóte sacrificiile
pentru vina lor, pre cari eĭ le aduc
mie, aceste *lucrurĭ* pre sânte *vor fi* ale
tale şi ale fiilor teĭ. 10 În *loc* pré
sânt să le mănâncĭ acestea, toţĭ ceĭ de
partea bărbătéscă să mănânce dintr'în-
sele; *lucru* sânt să fie. 11 Acestea
încă *vor fi* ale tale: darul ridicat din
tóte lucrurile, pre cari fiiĭ luĭ Israel
le aduc ca darurĭ legănate: eŭ ţie le
daŭ şi fiilor teĭ şi fetelor tale cu tine
prin lege perpetuă; tot cel curat în ca-
sa ta să mănânce dintr'însele. 12 Tot
ce *e* maĭ bun din oleiŭ, şi tot ce *e* maĭ
bun din must şi din grâŭ, prinóscele
dintr'însele, pre cari le aduc luĭ Ieho-
va, ţie le daŭ. 13 Ântéĭele frupte
din tóte ce *sûnt* în pămêntul, pre cari
eĭ le vor aduce luĭ Iehova, ale tale

vor fi *tóte;* tot cel curat în casa ta să
mănânce *dintrînsele.* 14 Tóte lucru-
rile consacrate prin interdict în Israel,
ale tale vor fi. 15 Tot cel ce des-
chide matricea din tot corpul, câte se
aduc luĭ Iehova, de la om până la
vită, al tĕŭ va fi; dară veĭ lăsa să se
rĕscumpere ântĕĭŭ-născutul omuluĭ; a-
semenea să se rĕscumpere ântĕĭŭ-năs-
cutul viteĭ necurate. 16 Şi ceĭ de
rescumpĕrat, *ântĕĭŭ-născutul ómenilor,*
să se rĕscumpere de la vârstă de o
lună, după estimarea ta, de cincĭ sicli
de argint, după siclul sanctuaruluĭ,
care *face* doĕ-ḑecĭ de ghere. 17 Dară
cele ântĕĭŭ-născute din vacĭ, şi cele
ântĕĭŭ-născute din oĭ, şi cele ântĕĭŭ-
născute din capre, să nu laşĭ să se
rĕscumpere, *că sûnt lucrurĭ* sânte; sân-
gele lor să stropescĭ asupra altaruluĭ,
şi grăsimea lor să facĭ să fumege *ca*
sacrificiŭ cu foc în miros plăcut luĭ
Iehova. 18 Şi carnea lor va fi a ta,
precum peptul de dar legănat şi spata
cea dréptă ale tale sûnt. 19 Tóte
darurile ridicate din lucrurile cele sân-
te, pre cari fiiĭ luĭ Israel le aduc luĭ
Iehova, ţie le daŭ, şi fiilor teĭ şi fete-
lor tale cu tine, prin lege perpetuă;
legămînt de sare eternă *este* acesta îna-
intea luĭ Iehova pentru tine şi pentru
seminţia ta cu tine.

Întreţinerea Leviţilor.

20 Şi Iehova ḑise luĭ Aaron: Tu
în pămêntul lor nu veĭ avé nicĭ o moş-
tenire, nicĭ parte nu veĭ avé întru dîn-
şiĭ; eŭ *sûnt* partea ta şi moştenirea ta
între fiiĭ luĭ Israel. 21 Şi fiilor luĭ
Levi, écă le daŭ drept moştenire tóte
ḑecimele luĭ Israel pentru serviciul,
ce-l fac eĭ în cortul întruniriĭ. 22 Că
de acum înainte fiiĭ luĭ Israel nu se
vor maĭ apropia de cortul întruniriĭ,
ca să nu se facă vinovaţĭ, şi ca să nu
móră. 23 Ci Leviţiĭ vor face sacri-
ficiul în cortul întruniriĭ, şi pĕcatele
acelora vor purta; lege perpetuă *să fie*
acésta în generaţiunile vóstre, ca eĭ
între fiiĭ luĭ Israel nicĭ o moştenire să
nu aĭbă. 24 Că ḑecimile fiilor luĭ Is-
rael, pre cari eĭ le vor aduce luĭ Ie-
hova dar ridicat, le-am dat de moş-
tenire Leviţilor; de aceea am ḑis despre
dînşiĭ, ca eĭ să nu aĭbă între fiiĭ luĭ
Israel nicĭ o moştenire.

25 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 26 Şi Leviţilor să le vorbescĭ,
şi să le ḑicĭ: Voĭ, când veţĭ lua de la
fiiĭ luĭ Israel ḑecimele, pre care eŭ vi
le-am dat drept moştenirea vóstră, din-
tr'acelea şi voĭ să aduceţĭ dar ridicat
luĭ Iehova: ḑecimĭ din ḑecimĭ. 27 Şi
acest dar al vostru se va socoti voŭĕ
ca şi grâul din arie şi ca prisosinţa
din tésc. 28 Aşa şi voĭ să aduceţĭ
dar ridicat luĭ Iehova din tóte ḑeci-
mele vóstre, pre cari le luaţĭ de la fiiĭ
luĭ Israel, şi acel dar a luĭ Iehova să
daţĭ luĭ Aaron, preotul. 29 Din tóte
darurile ce se aduc voŭĕ, şi voĭ să a-
duceţĭ dar luĭ Iehova; tot ce *este* maĭ
bun din ce *este* consacrat luĭ. 30 Decĭ
să spuĭ lor: Când voĭ din acestea veţĭ
aduce *ce este* maĭ bun, atuncĭa se va
socoti Leviţilor ca şi venitul din arie,
şi ca şi venitul din tésc. 31 Şi din
acestea să mâncaţĭ în tot locul, voĭ
şi familiile vóstre; că plata vóstră *este*
pentru serviciile vóstre în cortul în-
truniriĭ; 32 Şi voiŭ pentru acésta
nu veţĭ avé pĕcat, când dintr'însele
veţĭ aduce ce este maĭ bun; şi lucru-
rile cele consacrate ale fiilor luĭ Israel
să nu le profanaţĭ ca sa nu muriţĭ.

Legea pentru apa de curăţire, din cenuşa
uneĭ vacĭ roşcate.

19 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi şi luĭ
Aaron, ḑicênd: 2 Acesta *este*
statutul legeĭ pre care l-a ordonat Ie-
hova, ḑicênd: Spune fiilor luĭ Israel,
ca să-ţĭ aducă o juncă roşie, întrégă,
care n'*are* defect, şi care nu a purtat
jug. 3 Şi să o daţĭ luĭ Eleazar, preo-
tul, şi să o scótă afară din tabĕră, şi
să se junghie în presenţa luĭ. 4 Şi
Eleazar preotul să ĭea din sângele eĭ
cu degetul sĕŭ, şi să stropéscă spre
faţa cortuluĭ întruniriĭ din sângele eĭ
de şépte orĭ; 5 Apoĭ să se ardă
junca aceea înaintea ochilor luĭ: pelea
eĭ, şi carnea eĭ, şi sângele eĭ cu ba-
lega eĭ să se ardă. 6 Şi preotul să
ĭea lemn de cedru şi isop şi carmesin-
roşiŭ, *pre cari* să *le* arunce în focul,
unde se va arde junca. 7 Şi preotul
să-şĭ spele vestmintele sale, şi corpul
să-şĭ scalde cu apă, şi dup'aceea să
intre în tabĕră, şi să fie preotul necu-
rat până séră. 8 Asemenea şi cel ce
a ars'o să-şĭ spele vestmintele sale cu
apă, şi corpul să-şĭ scalde cu apă, şi
necurat să fie până séră. 9 Şi om
curat să strângă cenuşa aceleĭ juncĭ,
şi să *o* pună într'un loc curat afară
din tabĕră, şi să fie pentru comunita-
tea fiilor luĭ Israel întru păstrare ca
apa *de stropire: pentru că* curăţire de
pĕcat *este.* 10 Şi cel ce a strâns ce-
nuşa junceĭ, să-şĭ spele vestmintele
sale, şi necurat să fie până séră; şi

acésta să fie fiilor luĭ Israel și străi-
nuluĭ ce locuesce între eĭ lege per-
petuă.
11 Cel ce se va atinge de vr'un
mort, de cadavrul orĭ-căruĭ om, necu-
rat să fie șépte ḑile. 12 Unul ca a-
cela să se curețe cu dînsa a treĭa ḑi
și a șéptea ḑi, *și* va fi curat; și dacă
el nu se va curăți a treia ḑi și a șép-
tea ḑi, nu va fi curat. 13 Verĭ-cine
se va atinge de mort, de cadavrul u-
nuĭ om ce a murit, și nu se va fi cu-
rățit, acela a întinat locașul luĭ Iehova:
stârpi-se-va sufletul acela din Israel;
căcĭ apa de stropire nu s'a stropit
preste dînsul, necurat este, necurăția
luĭ încă pe dînsul *este.* 14 Acésta
este legea, când un om va muri în
care-va cort: tot însul, carele intră în
acel cort, și tot ce *este* într'acel cort,
necurat să fie șépte ḑile. 15 Aseme-
nea și tot vasul descoperit, care nu va
avé acoperemîntul bine strâns, necurat
este. 16 Și tot cel ce se va atinge în
câmp de cel omorît de sabie, saŭ de
care-va mort, saŭ de vr'un os de om,
saŭ de vr'un mormînt, necurat să fie
șépte ḑile.
17 Și pentru cel necurat să se ĭea
din cenușa junceĭ celeĭ arse spre cu-
rățire, și preste dînsa să tórne apă
vie într'un vas; 18 Și om curat să
ĭea isop, și *pre acesta* să-*l* móĭe în apă,
și să stropéscă pe cort și pe tóte va-
sele și pre toțĭ carĭ eraŭ acolo, cum și
pre cel ce se va fi atins de os saŭ de
om ucis saŭ de om mort *de sine* saŭ
de mormînt. 19 Și cel curat să stro-
péscă pre cel ce nu *este* curat a treĭa
ḑi și a șéptea ḑi, și să-l curețe pre el
a șéptea ḑi; și el să-șĭ spele vestmin-
tele sale, și să scalde cu apă, și séra
va fi curat. 20 Er cel ce va fi ne-
curat, și nu se va curăți, stârpi-se-va
sufletul acela din mijlocul adunăreĭ,
pentru că a intinat sanctuarul luĭ Ie-
hova: apa de stropire nu s'a stropit
preste dînsul; necurat *este.* Și acésta
să fie lor lege perpetuă. 21 Și acela,
care stropesce cu apa de stropire să-
șĭ spele vestmintele sale, și acela, carele
se atinge de apă de stropire, necurat
să fie până séră. 22 Și tot, de verĭ-
ce se va atinge cel necurat, necurat
să fie; și tot acela carele se atinge *de*
dînsul, necurat să fie până séră.

Mórtea Marieĭ. Poporul murmură după apă; stânca se lovesce.

20 Atuncĭa fiiĭ luĭ Israel, tótă comu-
nitatea, ajunseră în deșertul Zin
în luna d'ântĕĭă; și poporul se opri la
Kadeș, unde muri Maria, și fu îmmor-
mîntată acolo.
2 Și comunitatea n'avea apă; a-
tuncĭa se strânse contra luĭ Moisi și a
luĭ Aaron; 3 Și poporul se certă cu
Moisi, și vorbi, ḑicênd: O! bine era de
am fi murit *și* noĭ atuncĭa, când mu-
riră frațiĭ noștri înaintea luĭ Iehova;
4 Că ațĭ adus adunarea luĭ Iehova în
pustiĭul acesta, ca să murim aicĭ noĭ
și vitele nóstre. 5 Și pentru ce ne-
ațĭ scos din Egipt? aducêndu-ne în
acest loc rĕŭ, *unde* nu *este* loc de se-
mĕnat, nicĭ de smochinĭ, nicĭ de viĭ,
nicĭ de rodiĭ, și unde nu *este* nicĭ apă
de bĕut.
6 Și Moisi și Aaron se retraseră
dinaintea adunăreĭ la ușa cortuluĭ în-
truniréĭ, și căḑură pe fețele lor; și
mărirea luĭ Iehova se arĕta lor. 7 Și
Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd: 8 Ĭé
toégul, și adună comunitatea, tu și
Aaron, fratele tĕŭ, și vorbițĭ petreĭ
acesteĭa înaintea ochilor lor, ca să-șĭ
dea apa sa; și să le scoțĭ apă din pé-
tră, și așa să adapĭ comunitatea și vi-
tele lor.
9 Și Moisi luă toégul dinaintea luĭ
Iehova, după cum îĭ ordonase. 10 Și
Moisi și Aaron adunară comunitatea
dinaintea petreĭ, și el ḑise lor: Ascul-
tațĭ, voĭ turburătorilor! aŭ din pétra
acésta vĕ vom puté noĭ scóte voŭĕ
apă? 11 Și Moisi ridicându-șĭ mâna,
lovi pétra cu toégul sĕŭ de doĕ orĭ; și
eși apă multă, încât avură să bea co-
munitatea și vitele lor.
12 Și Iehova ḑise luĭ Moisi și luĭ
Aaron: Fiind-că voĭ n'ațĭ creḑut mie,
ca să mĕ sânțițĭ înaintea ochilor fiilor
luĭ Israel, de aceea voĭ nu vețĭ duce
acéstă adunare în pămêntul, pre carele
l-am dat lor.
13 Acésta *este* apa Meribeĭ *(certeĭ),*
unde fiiĭ luĭ Israel se certaŭ contra luĭ
Iehova, și el se sânți între eĭ.

Edomițiĭ nu voesc a permite Israeliților trecere prin țara lor.

14 Și Moisi trimese solĭ de la Ka-
deș la regele Edomuluĭ, *carĭ să-ĭ ḑică:*
Așa ḑice fratele tĕŭ Israel: Tu cu-
noscĭ tóte necazurile, câte ne-aŭ în-
tâmpinat: 15 Cum părințiĭ noștri se
pogorîră în Egipt; și noĭ locuirăm a-
colo mult timp, și *cum* Egipteniĭ ne
necăziră pre noĭ și pre părințiĭ noștri;
16 Și strigând noĭ cătră Iehova, el
auḑi vocea nóstră, și trimese pre ân-
ger, care ne scóse din Egipt; și écă

sûntem în Kadeș, cetate în marginea
cuprinsuluĭ tĕŭ. 17 Lasă-ne, rugă mu-
te, ca să trecem prin pămêntul tĕŭ:
noĭ nu vom trece nicĭ preste câmpurĭ,
nicĭ preste viĭ, și nicĭ apă din fântâna
óre-cuĭ-va nu vom bé: *ci* pe calea dom-
néscă vom merge, și nu ne vom abate
nicĭ la drépta nicĭ la stânga, până ce
vom trece marginele tale. 18 Și E-
dom îĭ rĕspunse: Să nu trecĭ prin *pă-
mêntul meŭ,* ca eŭ să nu es cu sabia
înaintea ta. 19 Și fiiĭ luĭ Israel ḑi-
seră cătră dînsul: Pe calea bătută
vom merge; și de vom bé din apa ta
eŭ și vitele mele, îțĭ vom plăti prețul;
alta nimica nu *cerem,* de cât să trecem
cu piciorul. 20 Și el rĕspunse: Să
nu trecĭ! Și Edom îĭ eși întru întim-
pinare cu popor mult și cu mână tare.
21 Așa Edom nu voi să lase pre Israel
a trece hotarul sĕŭ; și Israel se abătu
de la dînsul.

Aaron móre pe muntele Hor, și Eleazar îĭ urméză.

22 Și fiiĭ luĭ Israel, tótă comunita-
tea, pornind de la Kadeș, veniră la
muntele Hor.
23 Și Iehova vorbi luĭ Moisi și luĭ
Aaron la muntele Hor, aprópe de hota-
rul pămêntuluĭ Edom, ḑicênd: 24 Aa-
ron se va adăogi la poporul sĕŭ: căcĭ
el nu va intra în pămêntul, pre care
l-am dat eŭ fiilor luĭ Israel, pentru-că
voĭ v'ațĭ rĕsculat contra cuvîntuluĭ
meŭ la apa certeĭ. 25 Ié pre Aaron
și pre Eleazar fiĭul sĕŭ, și-ĭ sue pe
muntele Hor; 26 Și desbracă pre
Aaron de vestmintele luĭ, și îmbracă
cu ele pre Eleazar, fiĭul sĕŭ, și Aaron
se va adaogi *la poporul sĕŭ,* și va mu-
ri acolo. 27 Și Moisi făcu *așa,* după
cum *îĭ* ordonase Iehova; și eĭ se suiră
pe muntele Hor înaintea ochilor co-
munitățeĭ întregĭ. 28 Și Moisi des-
brăcă pre Aaron de vestmintele sale,
și îmbrăcă cu ele pre Eleazar, fiĭul
sĕŭ Și Aaron muri acolo în vârful
munteluĭ; și Moisi și Eleazar se pogo-
rîră de pe munte. 29 Și vĕḑênd tótă
comunitatea, că Aaron a murit, plânse
tótă casa luĭ Israel pre Aaron treĭ-
ḑecĭ de ḑile.

Israeliții sûnt atacațĭ de Cananeĭ la Arad; poporul murmurând se pedepsesce cu șerpĭ înfocațĭ; șérpele cel de aramă.

21 Și *când* auḑi Cananeul, regele
din Arad carele locuia spre méḑă-
ḑi, că Israelul intră pe calea Atarim,
se luptă cu Israel, și luă dintre eĭ maĭ
mulțĭ prinșĭ. 2 Atuncĭa făcu Israel
vot luĭ Iehova, și ḑise: De-mĭ veĭ da
pre poporul acesta în mâna mea, a-
tuncĭ eŭ cetățile luĭ le voiŭ nimici cu
totul. 3 Și Iehova ascultă vocea luĭ
Israel, și dădu *în mânele luĭ* pre Cana-
neĭ, și-ĭ nimiciră cu totul, pre eĭ și
cetățile lor; și se numi locul acela:
Horma *(nimicire deplină).*
4 Și eĭ plecară de la muntele Hor
spre Marea-Roșie, ca să ocoléscă țara
Edomuluĭ; și sufletul poporuluĭ fu des-
curagĭat pe cale; 5 Și poporul vorbi
contra luĭ Dumneḑeŭ și contra luĭ
Moisi, *ḑicênd:* Pentru ce ne-ațĭ scos
din Egipt, ca să murim în pustiĭul a-
cesta? că nu *este* nicĭ pâne nicĭ apă,
și ni s'a îngrețoșat sufletul de acéstă
mâncare așa de próstă.
6 Atuncĭa trimese Iehova șerpĭ în-
focațĭ asupra poporuluĭ, și mușcară
pre popor, și muri mult popor din Is-
rael. 7 Atuncĭa veni poporul la Moi-
si, și ḑise: Noĭ am pĕcătuit, că am
vorbit contra luĭ Iehova și contra ta;
rógă-te luĭ Iehova, ca să depărteze
șerpiĭ de la noĭ; și Moisi se rugă pen-
tru popor. 8 Și ḑise Iehova luĭ Moi-
si: Fă-țĭ un șérpe înfocat, și-l spânḑură
de o prăjină; și va fi, că tot cel ce
este mușcat și se va uĭta la dînsul,
va trăi. 9 Și Moisi făcu un șérpe de
aramă, și-l puse pe o prăjină: și fu,
că de mușca pre cine-va vr'un șérpe,
acela se uĭta la șérpele de aramă, și
trăĭa.

Alte călătoriĭ ale Israeliților.

10 Și fiiĭ luĭ Israel plecară, și tăbĕ-
râră la Obot.
11 Și plecară de la Obot, și tăbĕ-
râră la Ije-Abarim, în pustiĭul carele
este dinaintea Moabuluĭ, spre rĕsăritul
sóreluĭ.
12 De acolo plecară, și tăbĕrâră în
valea Zared. 13 De acolo plecară, și
tăbĕrâră dincolo de Arnon, care *curge*
prin pustiul, ce ese din ținuturile A-
moreilor; că Arnon *este* hotarul Moa-
buluĭ, între Moabițĭ și Amoreĭ. 14 De
aceea se ḑice în cartea despre resbelele
luĭ Iehova:
Vaheb in Sufa,
Și pâraiele luĭ Arnon,
15 Și scurgerile pâraielor.
Carĭ se întorc spre hotarul Ar,
Și se lasă spre hotarul Moabuluĭ.
16 Și veniră la Beer *(fântână).* A-
césta este fântâna, unde ḑise Iehova

luĭ Moisi: Adună pre popor, şi eŭ le voiŭ da apă,
17 Atuncĭa căntă Israel cântarea acésta:
Înalţă-te, fântână: Cântaţi-ĭ:
18 Fântâna, pre care o sĕpară maĭ mariĭ,
Pre care căpĕteniile poporuluĭ o scobiră,
Supt *conducerea* legislătoruluĭ cu toegele lor.
19 Şi din acest pustiiŭ *veniră* la
Mattana; Şi de la Mattana la Nahaliel, şi de la Nahaliel la Bamot; 20 Şi
de la Bamot *în* valea, care *este* în câmpul Moabuluĭ, în vârful *munteluĭ* Pisga, care caută spre pustiŭ.

Biruesc pe Sihon.

21 Şi Israel trimese solĭ la Sihon,
regele Amoreilor, ḑicênd: 22 Lasămĕ să trec prin pămêntul tĕŭ! Noĭ nu ne vom abate nicĭ preste câmpiĭ, nicĭ preste viĭ, nicĭ apă nu vom bé din fântânele *tale:* pe calea domnéscă vom merge, până ce vom trece din hotarul
tĕŭ. 23 Dară Sihon nu lăsă ca Israel să trécă prin pămêntul sĕŭ; ci Sihon strânse tot poporul sĕŭ, şi eşi întru întimpinarea luĭ Israel în pustiiŭ; şi veni la Iaaz, şi se luptă cu
Israel. 24 Şi Israel îl bătu cu ascuţitul săbiciĭ, şi-ĭ cuceri pămêntul luĭ de la Arnon până la Iabok, până la fiiĭ luĭ Ammon; că hotarele fiilor luĭ Ammon *eraŭ* tarĭ. 25 Şi Israel luă tóte
cetăţile acelea; şi locui Israel în tóte cetăţile Amoreilor, în Heşbon şi în tóte cetăţile sale. 26 Că Heşbon *era*
cetatea luĭ Sihon, regele Amoreilor, care bătêndu-se cu regele de maĭ 'nainte al Moabuluĭ, luă din mâna luĭ tot pămêntul luĭ până la Arnon. 27 De
aceea ḑic poeţiĭ:
Veniţĭ la Heşbon,
Să se zidéscă şi să se reîntemeĭéscă cetatea luĭ Sihon;
28 Că foc eşi din Heşbon,
Flacără din cetatea luĭ Sihon,
Care mistui Arul Moabuluĭ,
Şi pre domni înălţimilor Arnonuluĭ.
29 Vaĭ ţie, Moabe!
Perdut escĭ tu, popor al Chemoşuluĭ,
El lăsă pre fiiĭ seĭ, cari căutaŭ să scape,
Şi pre fetele sale, să cadă în captivitate
La Sihon, regele Amoreilor.
30 Săgetat-am asupra lor;
Perduţĭ sûnt *de la* Heşbon până la Dibon,
Amărît-am pre eĭ până la Nofa,
Care *se întinde* până la Medeba.
31 Şi Israel locui în pămêntul Amoreilor.

Biruinţa asupra luĭ Og.

32 Şi Moisi trimese, ca să iscodéscă
Iaazerul; şi eĭ cuprinseră cetăţile sale, şi alungară pre Amoreĭ, cari *eraŭ* acolo.
33 Şi se întórseră, şi se suiră pe
calca către Basan; şi Og, regele Basanuluĭ, eşi întru întimpinarea lor, el şi tot poporul sĕŭ, la bătaĭă, la Edreĭ.
34 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Nu te teme de dînsul, că în mânele tale îl daŭ, pre el şi tot poporul sĕŭ şi pămêntul sĕŭ, şi să-ĭ facĭ după cum făcuşĭ luĭ Sihon, regele Amoreilor, care locuĭa
la Heşbon. 35 Şi eĭ îl bătură, pre el
şi pre fiiĭ seĭ şi tot poporul sĕŭ, de nu lăsă nicĭ unul; şi-ĭ moşteni pămêntul sĕŭ.

Regele Moabuluĭ trimete după Balaam, ca el să blesteme pre Israel.

22 Şi fiiĭ luĭ Israel plecară, şi tăbĕrâră în câmpia Moabuluĭ, dincóce de Iordan, *în dreptul* Ierichonuluĭ.
2 Şi Balak, fiiul luĭ Zippor, vĕḑu
tóte câte făcuse Israel Amoreilor. 3 Şi
Moab se temu fórte de popor, pentrucă *era* mare la numĕr, şi grózā cuprinse pre Moab pentru fiiĭ luĭ Israel.
4 Şi Moab ḑise către bătrâniĭ Madianuluĭ: Acum acéstă mulţime va mânca tot *ce este* împrejurul nostru, după cum mănâncă boul érba cea verde a câmpuluĭ. Şi Balak, fiĭul luĭ Zippor, *era*
regele Moabuluĭ pe timpul acela. 5 Şi
el trimese solĭ la Balaam, fiĭul luĭ Beor, la Petor, ce *era* lângă fluviŭ, în ţara fiilor poporuluĭ sĕŭ, ca să-l chieme, ḑicênd: Ecă, un popor eşi din Egipt; écă, el acopere faţa pămêntuluĭ,
şi s'a aşeḑat lângă mine; 6 Acum
dară vino, rogu-te, *şi*-mĭ blestemă pre acest popor, că *este* maĭ tare decât mine; póte fi, *că* eŭ să-l pot bate, şi să-l gonesc din ţară; căcĭ eŭ sciŭ, *că* acela, pre care tu-l bine-cuvîntez, *este* bine-cuvîntat; şi pre care tu-l blestemĭ,
este blestemat. 7 Şi aşa merseră bătrâniĭ Moabuluĭ cu bătrâniĭ Madianuluĭ cu darurile în mânele lor pentru ghicitor. Şi ajungênd eĭ la Balaam, îĭ
spuseră cuvintele luĭ Balak. 8 Şi el
ḑise lor: Rĕmâneţĭ aicĭa preste nóptea acésta; şi eŭ vĕ voiŭ da rĕspunsul, după cum îmĭ va vorbi Iehova. Şi maĭ mariĭ Moabuluĭ rĕmaseră la Balaam.

9 Şi Dumneḑeŭ veni la Balaam,
şi-ĭ ḑise: Cine *sûnt* aceştĭ bărbaţĭ cu
tine? 10 Şi Balaam ḑise cătră Dum-
neḑeŭ: Balak, fiĭul luĭ Zippor, regele
Moabuluĭ, a trimes la mine, *ḑicêndu-
mĭ:* 11 Écă, poporul, carele a eşit
din Egipt, acopere faţa acestuĭ pă-
mênt! vino acum, *şi* mi-l blestemă, dó-
ră voiŭ puté să mă bat cu el, şi să-l
gonesc. 12 Şi ḑise Dumneḑeŭ luĭ
Balaam: Să nu mergĭ cu eĭ, nicĭ să
blestemĭ pre popor, căcĭ *este* bine-cu-
vîntat.

13 Şi sculându-se diminéţă Balaam,
ḑise către maĭ mariĭ luĭ Balak: În-
torceţi-vĕ la ţara vóstră, că Iehova nu
vrea să mĕ lase să merg cu voĭ. 14 Şi
maĭ mariĭ Moabuluĭ se sculară, şi ve-
niră la Balak, şi ḑiseră: Balaam nu
vrea să vină cu noĭ!

15 Şi Balak éră-şĭ a trimes la el
maĭ marĭ maĭ mulţĭ şi maĭ însemnaţĭ
decât aceĭa. 16 Şi eĭ veniră la Ba-
laam, şi-ĭ ḑiseră: Acestea *ţĭ* ḑice Ba-
lak, fiĭul luĭ Zippor: Rogu-te, nu maĭ
fă pedicĭ, şi vino cu mine! 17 Că
mult fórte te voiŭ onora, şi tóte câte
îmĭ veĭ ḑice, voiŭ face, decât, rogu-te,
vino numaĭ, şi-mĭ blestemă pre acest
popor. 18 Şi Balaam rĕspunse, şi ḑi-
se cătră serviĭ luĭ Balak: De mĭ-ar da
Balak casa luĭ plină de argint şi de
aur, eŭ n'aşĭ puté călca cuvîntul luĭ
Iehova Dumneḑeul meŭ, să fac nicĭ
mic nicĭ mare. 19 Totuşĭ, rogu-vĕ,
rĕmâneţĭ şi voĭ în acéstă nópte aicĭa,
ca să sciŭ ce va maĭ ḑice Iehova cătră
mine.

20 Atuncĭa veni Dumneḑeŭ la Ba-
laam nóptea, şi-ĭ ḑise: Dacă aceştĭ
bărbaţĭ vin ca să te chieme, scólă-te,
şi du-te cu eĭ, dară numaĭ cuvîntul ce
voiŭ vorbi ţie, acela să-l facĭ.

Măgăriţa luĭ Bileam vorbeşce.

21 Şi sculându-se diminéţă Balaam,
a înşeat asina sa, şi merse cu maĭ mariĭ
Moabuluĭ. 22 Şi Dumneḑeŭ se aprin-
se de mânie, că el se duse; şi un ân-
ger a luĭ Iehova se puse în drum, ca
să-l opréscă; şi el călăria pe asina sa,
şi ceĭ doĭ fecĭorĭ aĭ seĭ *eraŭ* cu dîn-
sul. 23 Şi asina vĕḑênd pre ângerul
luĭ Iehova stând în drum şi cu sabia
sa scósă în mână, asina se abătu din
cale, şi merse spre câmp; şi Balaam
bătu asina, ca să o întórcă în cale.
24 Şi ângerul luĭ Iehova se puse într'o
cărare între viĭ, *avênd* perete de o
parte şi pĕrete de altă parte. 25 Şi
asina vĕḑênd *éră-şĭ* pre ângerul luĭ
Iehova, se strânse spre zid, şi ea strân-
se de zid şi picĭorul luĭ Balaam; şi el
éră-şĭ o bătu. 26 Şi ângerul luĭ Ie-
hova *éră-şĭ* merse maĭ departe, şi stătu
într'un loc strâmt, unde nu *era* drum
spre a înturna nicĭ la drépta nicĭ la
stânga. 27 Şi asina vĕḑênd pre ân-
gerul luĭ Iehova, se culcă supt Balaam.
Şi Balaam se aprinse de mânie, şi bă-
tu asina cu bĕţul. 28 Şi deschise
Iehova gura asineĭ, şi ea ḑise luĭ Ba-
laam: Ce-ţĭ făcuĭ eŭ ţie, de mĕ bătuşĭ
cu acésta de treĭ orĭ? 29 Şi Balaam
rĕspunse asineĭ: pentru-că ţĭ-aĭ bătut
joc de mine! O, de ce n'am o sabie
în mână, numaĭ decât te-aşĭ junghia!
30 Şi asina ḑise luĭ Balaam: Aŭ nu
sûnt eŭ asina ta pe care încalecĭ tu,
de când mĕ aĭ şi până în ḑiŭa de astă-
ḑĭ? Fost-am deprinsă să-ţĭ fac aseme-
nea? Şi el ḑise: Nu. 31 Şi Iehova
deschise ochiĭ luĭ Balaam, şi el vĕḑu
pre ângerul luĭ Iehova stând în drum,
şi sabia luĭ scósă în mâna sa; şi el se
plecă, şi se prosternu cu faţa la pă-
mênt. 32 Şi ângerul luĭ Iehova ḑise
cătră dînsul: Pentru ce bătuşĭ pre a-
sina ta acum de treĭ orĭ? Écă eŭ eşiĭ,
ca să mĕ opun ţie, că calea *pe care
mergĭ tu*, nu este dréptă înaintea mea:
33 Şi asina mĕ vĕḑu, şi ea se feri de
mine acum de treĭ orĭ; dacă ea nu se
ferĭa de mine, într'adevĕr! pre tine te-
aşĭ fi omorît, şi pre ea o aşĭ fi lăsat
vie. 34 Şi ḑise Balaam către ânge-
rul luĭ Iehova: Eŭ am pĕcătuit, că
n'am şciut, că tu te-aĭ opus în contra
mea în cale; acum dară, dacă acésta
este rĕŭ în ochiĭ teĭ, mĕ voiŭ întórce
înapoĭ. 35 Şi ângerul luĭ Iehova ḑise
luĭ Balaam: Mergĭ cu bărbaţiĭ acestia;
însă numaĭ ceea ce-ţĭ voiŭ ḑice eŭ, să
vorbescĭ; şi Balaam merse cu maĭ ma-
riĭ luĭ Balak.

36 Şi auḑind Balak, că Balaam
vine, îĭ eşi întru întâmpinare până la
cetatea Moabuluĭ, care *este* la hotarul
Arnonuluĭ, carele *este* hotarul *ţăreĭ*.
37 Şi Balak ḑise luĭ Balaam: Aŭ n'am
trimes la tine, ca să te chieme? pen-
tru ce n'aĭ venit la mine? aŭ dóră cu
adevĕrat nu pot eŭ să te onorez?
38 Şi Balaam ḑise luĭ Balak: Écă, eŭ
veniĭ la tine; puté-voiŭ acum rosti ce-
va? Ceea ce Dumneḑeŭ va pune în
gura mea eŭ aceea voiŭ vorbi. 39 Şi
merse Balaam cu Balak, şi veniră la
Chiriat-Huzot *(cetatea stradelor).* 40 Şi
Balak sacrifică boĭ şi oĭ, şi *dintrînsele*
trimese şi luĭ Balaam şi maĭ marilor,
carĭ *eraŭ* cu el.

41 Şi a doa ḑi Balak luă pre Balaam, şi-l sui pe înălţimile luĭ Baal, de unde putu el vedé o parte a poporuluĭ.

Blestemul luĭ Bileam se preschimbă de Dumneḑeŭ de doě orĭ în bine-cuvîntare.

23 Şi Balaam ḑise luĭ Balak: Zidesce-mĭ aicĭ şépte altare, şi-mĭ
pregătesce aieĭ şépte viţeĭ şi şépte berbecĭ.
2 Şi Balak făcu, precum ḑise
Balaam; şi Balak şi Balaam aduseră
câte un viţel şi câte un berbece pe
fie-care altar.
3 Şi ḑise Balaam luĭ
Balak: Stăĭ lângă olocaustul tĕŭ, şi
eŭ mĕ voiŭ duce; póte mĕ va întimpina Iehova, şi ceea ce-mĭ va arĕta
voiŭ spune ţie. Şi el se duse pe un
vârf de munte.
4 Şi Dumneḑeŭ întâmpină pre Balaam; şi acesta îĭ ḑise:
Eŭ şépte altare am făcut, şi pe *tot* altarul am adus câte un berbece şi câte
un viţel.
5 Şi Iehova puse cuvîntul
în gura luĭ Balaam, şi ḑise: Întórce-te
la Balak, şi aşa să-ĭ vorbescĭ.
6 Şi
el se întórse la el, şi écă el sta lângă
olocaustul sĕŭ, el şi toţĭ maĭ mariĭ
Moabuluĭ.
7 Şi rosti el cuvîntul sĕŭ
parabolic, şi ḑise:

Din Siria mĕ aduse Balak, regele Moabuluĭ,
Din munţiĭ resărituluĭ, *ḑicênd:*
Vino! blestemă-mĭ pre Iacob,
Vino, defaimă-mĭ pre Israel,"
8 Cum să blestem eŭ pre cel ce nu-l blestemă Dumneḑeŭ?
Şi cum să defaim *pre cel ce* nu-l defaimă Dumneḑeŭ?
9 Că mĕ uit de pe vârfurile stâncelor,
Şi-ĭ vĕd pre el de pe délurĭ,
Ecă! acest popor locuesce deosebit,
Şi nu se numĕră la *alte* popóre.
10 Cine póte numĕra pulberea luĭ Iacob?
Şi numĕrul *numaĭ* din a patra *parte* a luĭ Israel?
O, de ar muri sufletul meŭ mórtea celor drepţĭ?
Şi sfârşitul meŭ să fie ca şi al lor!

11 Şi Balak ḑise luĭ Balaam: Ce
mĭ-aĭ făcut? Eŭ te-am luat, ca pre
neamiciĭ meĭ se-ĭ blestemĭ, şi écă! tu-ĭ
bine-cuvintezĭ?
12 Şi el rĕspunse, şi
ḑise: Aŭ nu voiŭ căuta să vorbesc aceea ce mĭ-a pus Iehova în gură-mĭ?
13 Şi Balak ḑise cătră dînsul: Vino,
rogu-te, cu mine într'alt loc, de unde
poţĭ sa-l veḑĭ (*că* tu d'aicĭ numaĭ o
parte a luĭ o veḑĭ, ér pre tot *poporul*
nu-l veḑi); şi mi-l blestemă de acolo!
14 Şi-l luă în ţărina păzitorilor, spre
vârful Pisga; şi zidi şépte altare, şi pe
fie-care altar aduse câte un viţel şi
câte un berbece.
15 Şi *Balaam* ḑise
luĭ Balak: Stăĭ aicĭa lângă olocaustul
tĕŭ, şi eŭ acolo voiŭ întâmpina *pre
Domnul.*
16 Şi Iehova întâmpină pre
Balaam, şi puse cuvînt în gura luĭ, şi
ḑise: Întórce-te la Balak, şi aşa să
vorbescĭ.
17 Şi el veni la dînsul, şi
écă, el sta lângă olocaustul sĕŭ, şi cu
dînsul maĭ mariĭ Moabuluĭ. Şi Balak
ḑise luĭ: ce a ḑis Iehova?
18 Şi
rosti el cuvîntul sĕŭ parabolic, şi ḑise:

Scolă-te, Balak, şi ascultă!
Ĭé în urechĭ cuvintele mele, tu fiĭul luĭ Zippor!
19 Dumneḑeŭ nu *este* om, ca să minţă,
Nicĭ fiŭ de om ca să-ĭ pară rĕŭ;
El a ḑis, aŭ nu va face?
Vorbit-a, aŭ nu va împlini?
20 Ecă, eŭ primit-am să bine-cuvintez;
Da, el a bine-cuvîntat, şi eŭ nu pot întórce.
21 El nu zăresce nicĭ o rĕutate în Iacob,
Şi nu vede nicĭ o nedreptate în Israel.
Iehova Dumneḑeul sĕŭ *este* cu dînsul,
Cânt triumfal de regĭ *se aude* în mijlocul lui.
22 Dumneḑeŭ scóse pre eĭ din Egipt,
Tăria luĭ *este* ca aceea a unicornuluĭ.
23 Nu *e* descântec în contra luĭ Iacob,
Nicĭ ghicitură în contra luĭ Israel;
La timpul sĕŭ se va ḑice despre Iacob
Şi despre Israel cele ce a făcut Dumneḑeŭ *cu el.*
24 Ecă *acest* popor! ca un leŭ se va scula,
Şi ca o leóĭcă se va ridica;
El nu se va culca, până ce nu-şĭ va mânca prada,
Şi nu va bé sângele celor ucişĭ.

25 Şi ḑise Balak luĭ Balaam: Tu
nicĭ să nu-l blestemĭ, nicĭ să nu-l bine-cuvintezĭ.
26 Er Balaam rĕspunse şi
ḑise luĭ Balak: Aŭ nu ţi-am vorbit eŭ
şi ţi-am ḑis, că eŭ voiŭ face tóte câte-mĭ va ḑice Iehova?
27 Şi Balak ḑise luĭ Balaam: Vino,
rogu-te! te voiŭ duce într'alt loc; póte
să placă luĭ Dumneḑeŭ, ca tu să mi-l
blestemĭ de acolo.
28 Şi luând Balak pre Balaam, *îl
duse pe* vârful *munteluĭ* Peor, care privesce spre deşert.
29 Şi Balaam ḑise luĭ Balak: Zi-

desce-mĭ aicĭa șépte altare, și-mĭ pre-
gătesce aicĭa șépte vițeĭ și șépte ber-
becĭ. 30 Și Balak făcu așa, precum
ĭĭ ḑise Balaam, și aduse pe *fie-care* al-
tar câte un vițel și câte un berbece.

Bilcam prorocesce iarășĭ bine despre Israel.

24 Și Balaam vĕḑênd, că luĭ Iehova
ĭĭ place să bine-cuvinteze pre Is-
rael, nu merse ca alte dățĭ, spre a
căuta descântece, ci-șĭ întурnă fața sa
spre pustiŭ. 2 Și ridicându-șĭ Ba-
laam ochiĭ seĭ, vĕḑu pre Israel ședênd
în corturĭ după semințiile sale; și veni
preste dînsul Spiritul luĭ Dumneḑeŭ.
3 Și rosti cuvîntul sĕŭ parabolic, și
ḑise:

Așa ḑice Balaam, fiĭul luĭ Beor,
Așa ḑice bărbatul cel cu ochiĭ des-
chișĭ,
4 Așa ḑice acel ce aude cuvintele luĭ
Dumneḑeŭ;
Cel ce vede visiunea aceluĭ A-tot-
puternic.
Care căḑênd în *uĭmire*, ochiĭ 'șĭ are
deschișĭ:
5 Cât de frumóse sûnt corturile tale,
Iacobe!
Locuințele tale, Israele!
6 Se întind ca văile,
Ca grădinele cele de pe lângă rîurĭ,
Ca arboriĭ de aloe, pre care ĭ-a
plantat Iehova,
Ca cedriĭ de pe lângă ape!
7 Apa curge din gălețele sale,
Și sămânța sa *este* ca apele cele
marĭ;
Maĭ mare de cât Agag regele luĭ,
Și împĕrăția luĭ se înalță.
8 Dumneḑeŭ îl scóse pre el din Egipt,
Tăria luĭ *este* ca aceea a unicor-
nuluĭ;
El perde pre națiunile, pre neami-
ciĭ luĭ,
Și ósele lor le sdrobesce,
Și cu săgețile sale ĭĭ străpunge.
9 El s'a plecat, el s'a culcat ca un
leŭ,
Și ca o leóĭcă; cine-l va deștepta?
Tot cel ce te bine-cuvintéză pre ti-
ne, bine-cuvîntat *să fie;*
Și cel ce te blestemă pre tine, bles-
temat *să fie.*

Steaua din Iacob.

10 Și Balak se aprinse de mânie
contra luĭ Balaam, și lovindu-șĭ pal-
mele, ḑise Balaam: Ca să-mĭ blestemĭ
pre neamiciĭ meĭ te-am chĭemat, și écă,
tu ĭ-aĭ bine-cuvîntat, acum de treĭ orĭ!
11 Acum dară fugĭ la locul tĕŭ; eŭ
ḑiseiŭ: Te voiŭ onora; dară écă, Ie-
hova te-a oprit de a fi onorat.
12 Și Balaam ḑise cătră Balak: Aŭ
n'am vorbit eŭ și trimișilor teĭ, pre
carĭ ĭ-aĭ trimes la mine, ḑicênd: 13 De
mĭ-ar da Balak casa sa plină de ar-
gint și de aur, eŭ n'așĭ puté călca cu-
vîntul luĭ Iehova, și să fac nicĭ bine
nicĭ rĕŭ din capul meŭ; ceea ce-mĭ
va ḑice Iehova, eŭ aceea voiŭ vorbi.
14 Și acum écă, eŭ mĕ duc la poporul
meŭ; *decĭ* vino, *și* eŭ te voiŭ învĕța
ceea ce acest popor va face poporu-
luĭ tĕŭ în timpurile cele de apoĭ.
15 Și el rosti cuvîntul sĕŭ parabolic,
ḑicênd:

Așa ḑice Balaam, fiĭul luĭ Beor,
Așa ḑice bărbatul cel cu ochiĭ des-
chișĭ.
16 Așa ḑice cel ce aude cuvintele luĭ
Dumneḑeŭ,
Și care are cunoscința celuĭ Pré-înalt,
Cel ce vede visiunea celuĭ A-tot-pu-
ternic,
Carele căḑênd *în uĭmire*, ochiĭ șĭ-are
deschișĭ:
17 Vĕḑ pre acesta, deși încă nu *este*,
Eŭ îl privesc, deși acum nu *este*:
O stea va resări din Iacob,
Și un sceptru se va scula din Israel,
Care va sfărâma laturile Moabuluĭ,
Și va perde pre toțĭ fiiĭ fortărețelor.
18 Și Edomul va fi stăpânirea *sa*,
Și Seirul va fi moștenire neamĭci-
lor seĭ,
Și Israel se va purta voĭnicesce.
19 Și va domni *cel născut* din Iacob,
Și va perde pre cel scăpat din ce-
tate.
20 Și vĕḑênd el pre Amalek, rosti
cuvîntul sĕŭ parabolic, și ḑise:
Amalek *este* ânteĭul dintre națiunĭ,
Dară sfârșitul luĭ *este* peirea,
21 Și vĕḑênd el pre Keneĭ, rosti cu-
vîntul sĕŭ parabolic, și ḑise:
Tare fórte *este* locuința ta,
Și pe pétră țĭ-aĭ pus cuĭbul tĕŭ,
22 Totușĭ Cain se va pustii!
Până atuncĭ, până ce Assur te va
lua prins.
23 Și el rosti cuvîntul sĕŭ parabo-
lic, și ḑise:
O! cine va maĭ puté trăi,
Când Dumneḑeŭ va face acésta!
24 Și corăbiĭ *vor veni* din țărmurile
Chittimuluĭ.
Și vor asupri pre Assur, și vor a-
supri pre Eber,
Și în urmă și el va peri.
25 Și Balaam se sculă, și merse si

se întórse la locul sĕŭ; asemenea şi
Balak se duse pe calea sa.

Idololatria şi desfrâul Israeliţilor;
pedepsirea celor maĭ de frunte în
pĕcatul acesta.

25 Şi Israel locuind în Sittim, popo-
rul începu a desfrâna cu fetele
Moabuluĭ. 2 Şi ele chĭemară pre po-
por la sacrificiile ḑeilor lor, şi popo-
rul mâncă, şi se închină ḑeilor lor.
3 Şi Israel se alipi de Baal-Peor; şi
aprinse mânia luĭ Iehova asupra luĭ
Israel. 4 Şi Iehova ḑise luĭ Moïsi:
Ié pre toţĭ ceĭ maĭ marĭ aĭ poporuluĭ,
şi-ĭ spânzură înaintea luĭ Iehova faţă
cu sórele, ca să se întórcă aprinderea
mâniceĭ luĭ Iehova de la Israel. 5 Şi
ḑise Moisi către judecătoriĭ luĭ Is-
rael: Fie-cine să-şĭ ucidă pre ómeniĭ
seĭ, carĭ se alipiră de Baal-Peor.
6 Şi écă un bărbat dintre fiiĭ luĭ
Israel venind, aduse la fraţiĭ seĭ pre o
Madianită înaintea luĭ Moisi şi înain-
tea a tótă comunitatea fiilor luĭ Israel,
carĭ plângeaŭ *la* uşa cortuluĭ întruni-
reĭ. 7 *Acésta* vĕḑênd Fineas, fiĭul luĭ
Eleazar, fiĭul luĭ Aaron, preotul, se
sculă din mijlocul comunităţeĭ, şi luă
în mâna sa lancea; 8 Şi întră du-
p'acel bărbat Israelit în cort, şi-ĭ stră-
punse pre amândoĭ prin pântece, pre
bărbatul Israelit şi pre acea femee.
Şi *aşa* plaga fu oprită între fiiĭ luĭ Is-
rael. 9 Şi ceĭ ce muriră într'acésta
plagă eraŭ doĕ-ḑecĭ şi patru de miĭ.
10 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑicênd:
11 Fineas, fiul luĭ Eleazar, fiul luĭ
Aaron, preotul, a întors mânia mea de
la fiiĭ luĭ Israel, prin zelul ce el avu
pentru mine între dînşiĭ, ca eŭ să nu
perd pre fiiĭ luĭ Israel întru zelul meŭ.
12 De aceea ḑi *luĭ:* Ecă, eŭ îĭ daŭ le-
gămîntul păceĭ; 13 Şi el şi seminţia
luĭ după dînsul va avé legămîntul preo-
ţieĭ perpetue, fiind-că el a fost zelos
pentru Dumneḑeul sĕŭ, şi pentru fiiĭ
luĭ Israel a făcut espiare. 14 Şi nu-
mele bărbatuluĭ Israelit, care fu ucis
împreună cu Madianita, *era* Simri, fiĭul
luĭ Sallu, maĭ marele din casa părin-
téscă a Simeoniţilor. 15 Şi numele
femeeĭ Madianite, care fu ucisă, *era*
Cosbi, fiĭca luĭ Zur, *care era* cap de
seminţie *şi* de casă părintéscă între
Madianiţĭ.
16 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 17 Trataţĭ de neamiciĭ pre
Madianiţĭ, şi-ĭ bateţĭ pre eĭ! 18 Căcĭ
eĭ v'aŭ tratat pre voĭ de neamicĭ prin
vicleniа lor, prin care v-aŭ întins curse
prin fapta luĭ Baal-Peor, şi prin fapta
suroreĭ lor Cosbi, fiĭca unuĭa dintre
maĭ mariĭ Madianiţilor, *şi* carea fu u-
cisă în ḑiŭa plăgeĭ, *venite* pentru *fapta*
luĭ Peor.

Numĕrarea a doa a Israeliţilor pe
câmpurile Moabuluĭ.

26 Şi dup'aceea plagă Iehova vorbi
luĭ Moisi şi luĭ Eleazar, fiiul luĭ
Aaron, preotul, ḑicênd: 2 Ié suma
întregeĭ comunităţĭ a fiilor luĭ Israel,
de la doĕ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, după
casele lor părintescĭ, pre toţĭ ceĭ ce
pot eşi la óste în Israel. 3 Şi Moisi
şi Eleazar, preotul vorbiră, către dîn-
şiĭ în câmpia Moabuluĭ, lângă Iordan,
în dreptul Ierichonuluĭ, ḑicênd: 4 *Să*
se facă numĕrarea de la doĕ-ḑecĭ de
anĭ şi maĭ sus, după cum ordonă Ie-
hova luĭ Moisi şi fiilor luĭ Israel, cari
eşiră din pămêntul Egiptuluĭ.
5 Ruben, ântĕiŭ-născutul luĭ Israel;
fiiĭ luĭ Ruben *fură*: de la Enoch né-
mul Enochiţilor; de la Pallu némul
Palluiţilor; 6 De la Hesron némul
Hesroniţilor; de la Carmi némul Car-
miţilor. 7 Acestea *sînt* némurile luĭ
Ruben; şi ceĭ numĕraţĭ fură: patru-
ḑecĭ şi treĭ de miĭ, şépte sute, treĭ-
ḑecĭ. 8 Şi fiiĭ luĭ Pallu: Eliab. 9 Şi
fiiĭ luĭ Eliab: Nemuel, Datan şi Abi-
ram. Acesta *este acel* Datan şi Abiram,
carĭ eraŭ din ceĭ chĭemaţĭ la adunare,
cari se rĕsculară contra luĭ Moisi şi
luĭ Aaron în céta luĭ Cora, când a-
cestia se rĕsculară contra luĭ Iehova;
10 Şi pămêntul deschiḑêndu-şĭ gura sa,
înghiţi pre eĭ şi pre Core, când muri
céta aceea, mistuind focul pre ceĭ doĕ
sute cincĭ-ḑecĭ de bărbaţĭ, cari fură
drept esemplu. 11 Dară fiiĭ luĭ Core
nu muriră.
12 Fiiĭ luĭ Simeon după némurile
lor: de la Nemuel némul Nemueliţilor;
de la Iamin némul Iaminiţilor; de la
Iachin némul Iachiniţilor; 13 De la
Zera némul Zeraiţilor; de la Şaul né-
mul Şauliţilor; 14 Acestea *fură* né-
murile luĭ Simeon, doĕ-ḑecĭ şi doĕ de
miĭ, doĕ sute.
15 Fiiĭ luĭ Gad după némurile lor:
de la Ţefon némul Ţefoniţilor; de la
Haghi némul Haghiţilor; de la Şuni
némul Şuniţilor; 16 De la Osni né-
mul Osniţilor; de la Eri némul Eri-
ţilor; 17 De la Arod némul Arodi-
ţilor; de la Arel némul Areliţilor.
18 Acestea *fură* némurile din fiiĭ luĭ
Gad, după ceĭ numĕraţĭ aĭ lor, patru-
ḑecĭ de miĭ, cincĭ sute.

19 Fiiĭ luĭ Iuda: Er şi Onan: ér Er
şi Onan muriră în pămêntul Canaan.
20 Şi fiiĭ luĭ Iuda după némurile lor
fură: de la Şela némul Şelaiţilor; de
la Perez némul Pereziţilor; de la Zera
némul Zeraiţilor. 21 Şi fiiĭ luĭ Pe-
rez fură: de la Hesron némul Hesro-
niţilor; de la Hamul némul Hamuliţi-
lor. 22 Acestea *fură* némurile luĭ
Iuda după ceĭ numĕraţĭ aĭ lor, şépte-
ḑecĭ şi şése de miĭ, cincĭ sute.
23 Fiiĭ luĭ Isachar după némurile
lor: de la Tola némul Tolaiţilor; de
la Puva némul Puvaiţilor: 24 De la
Iaşub némul Iaşubiţilor; de la Şimron
némul Şimroniţilor. 25 Acestea *fură*
némurile luĭ Isachar după ceĭ numĕ-
raţĭ aĭ lor, şése-ḑecĭ şi patru de miĭ,
treĭ-sute.
26 Fiiĭ luĭ Zabulon după némurile
lor: de la Sered némul Serediţilor; de
la Elon némul Eloniţilor; de la Ialeel
némul Ialeeliţilor. 27 Acestea *fură*
némurile luĭ Zabulon după ceĭ numĕ-
raţĭ aĭ lor, şése-ḑecĭ de miĭ, cincĭ sute.
28 Fiiĭ luĭ Iosif după némurile lor:
Manase şi Efraim. 29 Fiiĭ luĭ Ma-
nase: de la Machir némul Machiriţi-
lor; şi Machir născu pre Galaad; de
la Galaad némul Galaadiţilor; 30 A-
cestia *fură* fiiĭ luĭ Galaad: de la Iezer
némul Iezeriţilor; de la Helec némul
Helichiţilor; 31 De la Asriel némul
Asrieliţilor; de la Şechem némul Şe-
chemiţilor. 32 De la Şemida némul
Şemidaiţilor; şi de la Hefer némul He-
feriţilor. 33 Şi Zelofead, fiiul luĭ
Hefer n'avea fiĭ, ci numaĭ fete, şi nu-
mile fetelor luĭ Zelofead *eraŭ*: Mahla,
Noa, Hegla, Milca şi Tirza. 34 A-
cestea *fură* némurile luĭ Manase; şi
ceĭ numĕraţĭ aĭ lor *fură*: cincĭ-ḑecĭ şi
doĕ de miĭ, şépte sute.
35 Acestia fură fiiĭ luĭ Efraim după
némurile lor: de la Şutela némul Şu-
telaiţilor; de la Becher némul Becheriţi-
lor; de la Tahan némul Tahaniţilor;
36 Şi acestia *fură* fiiĭ luĭ Şutela: de
la Eram némul Eramiţilor. 37 Aces-
tea *fură* némurile fiilor luĭ Efraim
după ceĭ numĕraţĭ aĭ lor: treĭ-ḑecĭ şi
doĕ de miĭ, cincĭ sute; acestea *fură* fiiĭ
luĭ Iosif după némurile lor.
38 Fiiĭ luĭ Beniamin după némuri-
le lor: de la Bela némul Belaiţilor;
de la Aşbel némul Aşbeliţilor; de la
Ahiran némul Ahiraniţilor. 39 De
la Şufam némul Şufamiţilor; de la Hu-
fam némul Hufamiţilor. 40 Şi fiiĭ luĭ
Bela *fură*: Ard şi Naaman; de la *Ard*
nul Ardiţilor; şi de la Naaman né-
mul Naamaniţilor. 41 Acestia *fură*
fiiĭ luĭ Beniamin după némurile lor; şi
ceĭ numĕraţĭ aĭ lor, patru-ḑecĭ şi cincĭ
de miĭ, şése sute.
42 Acestia *fură* fiiĭ luĭ Dan după
némurile lor: de la Şuham némul Şu-
hamiţilor; acestea *fură* némurile luĭ
Dan după némurile lor. 43 Tóte né-
murile Şuhamiţilor după ceĭ numĕraţĭ
aĭ lor: şése-ḑecĭ şi patru de miĭ, patru
sute.
44 Fiiĭ luĭ Asser după némurile lor:
de la Imna némul Imnaiţilor; de la
Işvi némul Işviţilor; de la Beria né-
mul Beriaiţilor. 45 Şi de la fiiĭ luĭ
Beria: de la Heber némul Heberiţilor;
de la Malchiel némul Malchieliţilor;
46 Şi numele feteĭ luĭ Asser *fu* Sara.
47 Acestea *fură* némurile fiilor luĭ As-
ser după ceĭ numĕraţĭ aĭ lor, cincĭ-ḑecĭ
şi treĭ de miĭ, patru sute.
48 Fiiĭ luĭ Neftali după némurile
lor: de la Iahziel némul Iahzieliţilor;
de la Guni némul Guniţilor. 49 De
la Ieţer némul Ieţeriţilor; de la Şillem
némul Şillemiţilor. 50 Acestea *fură*
némurile luĭ Neftali după némurile
lor; şi ceĭ numĕraţĭ aĭ lor: patru-ḑecĭ
şi cincĭ de miĭ, patru sute.
51 Acestia *fură* ceĭ numĕraţĭ aĭ fi-
lor luĭ Israel: şése sute şi una miĭ,
şépte sute, treĭ-ḑecĭ.
52 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 53 Intr'acestia să se împarţă
pămêntul spre moscenirea, după nu-
mĕrul numilor *lor*: 54 Celor *ce sûnt*
maĭ mulţĭ, să le daĭ maĭ multă moşte-
nire, şi celor *ce sûnt* maĭ puţinĭ, să le
daĭ maĭ puţină moştenire, fie-căruĭa să
i se dea moştenirea după ceĭ numĕra-
ţĭ aĭ seĭ. 55 Totuşĭ cu sorţĭ să se
împarţă pămêntul: după numile semin-
ţielor lor părintescĭ să se dea lor moş-
tenirea. 56 Moştenirea fie-căreĭa *se-
minţiĭ* să se împarţă între mare saŭ
mică după sorţ.
57 Şi acestia *fură* ceĭ numĕraţĭ aĭ
Leviţilor după némurile lor: de la
Gherşon némul Gherşoniţilor; de la
Kohat némul Kohatiţilor; de la Me-
rari némul Merariţilor. 58 Acestea
fură némurile luĭ Levi; némul Libni-
ţilor, némul Hebroniţilor, némul Maa-
liţilor, némul Muşiţilor, némul Korei-
ţilor; Kohat născu pre Amram. 59 Şi
numele femeeĭ luĭ Amram *fu* Ioche-
beda, o fiĭcă a luĭ Levi, carea luĭ Le-
vi fu născută în Egipt; şi ea născu
luĭ Amram pre Aaron şi pre Moisi şi
pre Maria, sora acestora. 60 Şi luĭ
Aaron i se născură Nadab şi Abihu,

Eleazar și Itamar. 61 Și Nadab și
Abihu muriră, când aduseră foc străin
luĭ Iehova. 62 Și ceĭ numĕrațĭ aĭ
lor fură: doĕ-ḑecĭ și treĭ de miĭ, tótă
partea bărbătéscă de o lună și maĭ
sus; că eĭ nu fuseră numĕrațĭ între
ceĭ-l-alțĭ fiĭ aĭ luĭ Israel, că lor nu li
sa dat moștenire între fiiĭ luĭ Israel.
63 Acestia *fură* ceĭ numĕrațĭ de
Moisi și de Eleazar, preotul, carĭ pre
fiiĭ luĭ Israel ĭĭ numĕrară în câmpia
Moabuluĭ, lângă Iordan, *în dreptul* Ie-
richonuluĭ. 64 Și într'acestia nicĭ
unul n'a fost din aceĭ numĕrațĭ de
Moisi și de Aaron, preotul, când nu-
mĕraseră eĭ pre fiiĭ luĭ Israel în pus-
tiul Sinaĭ. 65 Că Iehova ḑisese des-
pre dînșiĭ: toțĭ să móră în pustiŭ; și
așa nicĭ unul dintr'înșiĭ nu rĕmase,
afară de Caleb, fiĭul luĭ Iefune, și de
Iosua, fiĭul luĭ Nun.

Legea pentru moștenirea fetelor.

27 Și se apropiară fetele luĭ Zelo-
fead, fiĭul luĭ Hefer, fiĭul luĭ Ga-
laad, fiĭul luĭ Machir, fiĭul luĭ Manase,
din némurile luĭ Manase, fiĭul luĭ Io-
sif; și numile fetelor sale *eraŭ* aces-
tea: Mahla; Noa, și Hogla, și Milca, și
Tirza. 2 Și stând ele înaintea luĭ
Moisi și înaintea luĭ Eleazar, preotul,
și înaintea maĭ marilor și a tótă co-
munitatea, *la* ușa cortuluĭ întruniriĭ,
ḑiseră: 3 Părintele nostru muri în
pustiŭ, și el nu fu în céta celor ce se
adunară contra luĭ Iehova, în céta luĭ
Cora; ci el muri pentru pĕcatul sĕŭ;
și fecĭorĭ n'avu. 4 Pentru ce dară să
se stingă numele părinteluĭ nostru din
némul sĕŭ, că el n'a avut fecĭorĭ? dă-ne
decĭ moștenire între frațiĭ părinteluĭ
nostru.
5 Și Moisi aduse causa lor înain-
tea luĭ Iehova. 6 Și Iehova vorbi
luĭ Moisi, ḑicênd: 7 Drept aŭ vorbit
fetele luĭ Zelofead; Tu să daĭ lor stă-
pânire de moștenire între frațiĭ părin-
teluĭ lor; și moscenirea părinteluĭ lor
să o trecĭ asupra lor. 8 Și fiilor luĭ
Israel să vorbescĭ, ḑicênd: Dacă va
muri care-va, și nu va avé fiiĭ, atuncĭ
să facețĭ ca moștenirea luĭ să trécă la
fiĭca luĭ. 9 Și dacă nu va avé nicĭ
fiĭcă, atuncĭ moștenirea luĭ să o dațĭ
fraților luĭ. 10 Și dacă nu va avé
nicĭ frațĭ, atuncĭ moștenirea luĭ să o
dațĭ fraților părinteluĭ sĕŭ. 11 Și
dacă nicĭ părintele sĕŭ nu va avé fra-
țĭ, atuncĭ moștenirea luĭ să o dațĭ ru-
deĭ celeĭ maĭ aprópe din némul sĕu,
și acela să o moștenéscă; acésta să fie
fiilor luĭ Israel lege judecătorésca, pre-
cum ordonă Iehova luĭ Moisi.

Moisi însciințat că are să móră; Iosua așeḑat să-ĭ urmeze.

12 Și Iehova ḑise luĭ Moisi: Sue-te
pe acest munte Abarim, și te uĭtă de
veḑĭ pămêntul, pre care l-am dat eŭ
fiilor luĭ Israel. 13 Și după ce-l veĭ
fi vĕḑut, și tu te veĭ adăogi la popo-
rul tĕŭ, precum s'a adaos și Aaron fra-
tele tĕŭ. 14 Pentru-că voĭ v'ațĭ rĕs-
culat contra cuvîntuluĭ meŭ în deșertul
Zin, la cérta comunitățeĭ, *unde se cu-
vinea* ca voĭ să mĕ sânțițĭ la acea apă
înaintea ochilor lor. Acésta *fu* apa de
cértă la Kadeș, în deșertul Zin.
15 Și Moisi vorbi luĭ Iehova, ḑi-
cênd: 16 Iehova, Dumneḑeul spirite-
lor a tot corpul, să pună un bărbat
preste acéstă comunitate. 17 Care să
ésă înaintea lor și să între înaintea
lor; și care să-ĭ scóță și să-ĭ ducă; *ca*
comunitatea luĭ Iehova să nu fie ca
oile cari n'aŭ păstor.
18 Și ḑise Iehova luĭ Moisi: Ié-țĭ
pre Iosua, fiĭul luĭ Nun, bărbatul întru
care *este* spiritul *meŭ*, și pune preste
dînsul mâna ta; 19 Și-l pune înain-
tea luĭ Eleazar, preotul, și înaintea a
tótă comunitatea, și-ĭ dă ordinele *tale*
în presența lor. 20 Și pune preste
dînsul din autoritatea ta, ca tótă co-
munitatea fiilor luĭ Israel să-*l* asculte.
21 Și să stea el înaintea luĭ Eleazar,
preotul, și acesta să întrebe pentru
dînsul pre Iehova prin judecata luĭ
Urim, și după cuvîntul luĭ să ésă, și
după cuvîntul luĭ să intre, el și toțĭ fiiĭ
luĭ Israel cu dînsul, tótă comunitatea.
22 Și Moisi făcu după cum ĭĭ or-
donă Iehova: și luă pre Iosua, și-l
puse înaintea luĭ Eleazar, preotul, și
înaintea comunitățeĭ întregĭ; 23 Și
puse mânele sale pe dînsul, și-ĭ dădu
ordinele *sale*, după cum vorbise Iehova
prin Moisi.

Sacrificiul ḑilnic, și darurile pentru sabate și sĕrbătorĭ.

28 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi
cênd: 2 Ordonă fiilor luĭ Israel
și ḑi lor: Să luațĭ aminte, ca darurile
mele, nutrimentul pentru sacrificiile
mele cu foc întru miros plăcut mie, să
mi le aducețĭ la timpul lor.
3 Și să ḑicĭ catră dînșiĭ: Acesta
este sacrificĭul cu foc, pre care-l vețĭ
aduce luĭ Iehova: mieĭ de câte un an
fără defect, câte doĕ pe tótă ḑiŭa, în-
tru olocaust perpetu: 4 Pre un miel

să-l sacrificĭ diminéţa, şi pre cel-l-alt
miel să-l sacrificĭ între amîndoĕ serile;
5 Şi a ḑecea *parte* de Efa flórea făĭneĭ,
frămîntată cu a patra parte de hin de
oleiŭ curat, drept dar de pâne. 6 O-
locaust perpetu *este*, care s'a făcut în
muntele Sinaĭ întru miros plăcut sacri-
ficiŭ cu foc luĭ Iehova. 7 Şi liba-
ţiunea luĭ *să fie* vin, a patra *parte* de
hin pentru un miel: în sanctuar să
tornĭ acéstă libaţiune din vin luĭ Ie-
hova. 8 Şi pre al doilea miel să-l
sacrificĭ între amândoĕ serile, făcênd
ca şi cu darul de diminéţă, şi ca cu
libaţiunea sa, sacrificiŭ cu foc întru
miros plăcut luĭ Iehova.

Jertfele de Sabat şi de lună nouă.

9 Şi în ḑiŭa sabatuluĭ, doĭ mieĭ de
câte un an fără defect, şi doĕ-ḑecimĭ
de flórea făineĭ, frămîntată cu oleiŭ
drept darul de pâne şi cu libaţiunea
sa. 10 Acesta *este* olocaustul pentru
fie-care sabat, afară de olocaust cel
perpetu şi libaţiunea sa.
11 Şi la începutul lunelor vóstre să
aduceţĭ olocaust luĭ Iehova; doĭ viţeĭ
şi un berbece, şépte mieĭ de câte un
an fără defect; 12 Şi treĭ ḑecimĭ de
flórea făineĭ, frământată cu oleiŭ, *drept*
dar de pâne de fie-care viţel; şi doĕ
ḑecimĭ de flórea făineĭ, frământată cu
oleiŭ, *drept* dar de pâne pentru ber-
bece: 13 Şi câte o ḑecime de flórea
făineĭ, frământată cu oleiŭ, *drept* dar
de pâne pentru un miel; olocaust în-
tru miros plăcut, sacrificiŭ cu foc luĭ
Iehova *este*. 14 Şi libaţiunea lor să
fie vin jumătate de hin pentru un vi-
ţel, şi a treĭa *parte* de hin pentru un
berbece, şi a patra *parte* de hin pentru
tot mielul. Acesta *este* olocaustul lune-
lor nouĕ pentru fie-care lună a anuluĭ.
15 Şi să se maĭ aducă luĭ Iehova şi un
ţap drept sacrificiŭ pentru pĕcat, afară
de olocaustul cel perpetu şi de liba-
ţiunea sa.

Jertfele de paşce.

16 Şi în luna ântĕĭa, în a patru-
spre-ḑecea ḑi a luneĭ, pascele luĭ Ie-
hova *sûnt*. 17 Şi în a cincĭ-spre-ḑecea
ḑi a luneĭ acesteĭa *încă* sĕrbătóre: şép-
te ḑile pâne azimă să se mănânce.
18 În ḑiua d'ântĕĭa ḑi sântă *să fie;*
nicĭ un lucru de serv să nu faceţĭ.
19 Şi *drept* sacrificiŭ cu foc, olocaust,
să aduceţĭ luĭ Iehova: doĭ viţeĭ şi un
berbece, şi şépte mieĭ de câte un an,
carĭ fără defect să fie voŭĕ; 20 Şi
darul lor de pâne din flórea făineĭ,
frământată cu oleiŭ, să aduceţĭ treĭ
ḑecimĭ pentru viţel, şi doĕ ḑecimĭ pen-
tru berbece; 21 *Şi* câte o ḑecime să
aducĭ pentru fie-care miel din ceĭ şépte
mieĭ; 22 Şi un ţap *drept* sacrificiŭ
pentru pĕcat, spre a face espiare
pentru voĭ. 23 Afară de olocau-
stul de diminéţă care *este* olocaust
perpetu, să aduceţĭ acestea. 24 Ast-
fel să aduceţĭ voĭ şépte ḑile, în tótă
ḑiua nutrimentul sacrificĭuluĭ cu foc,
miros plăcut luĭ Iehova; să se aducă
acestea pe lângă olocaustul perpetuu
şi libaţiunea sa. 25 Şi în ḑiŭa a şép-
tea ḑi sântă să fie voŭĕ; nicĭ un lucru
de serv să nu faceţĭ.

Jertfele de rusaliĭ.

26 Şi în ḑiŭa ântĕĭelor frupte, când
voĭ aduceţĭ dar de pâne noŭĕ luĭ Ie-
hova, la încheerea *celor şépte* sĕptă-
mânĭ ale vóstre, ḑi sântă să fie voŭĕ,
nicĭ un lucru de serv să nu faceţĭ.
27 Şi să aduceţĭ olocaust întru miros
plăcut luĭ Iehova: doĭ viţeĭ, un ber-
bece, *şi* şépte mieĭ de câte un an;
28 Şi cu darul lor de pâne din flórea
făineĭ, frământată cu oleiŭ, treĭ ḑecimĭ
pentru un viţel, *şi* doĕ ḑecimĭ pentru
un berbece: 29 Câte o ḑecime pen-
tru fie-care miel din ceĭ şépte mieĭ:
30 *Şi* un ĭed spre a face espiare pen-
tru voĭ. 31 Să aduceţĭ *acestea*, afară
de olocaustul cel perpetuu şi darul
sĕŭ de pâne (carĭ fără de defect vor
fi voŭĕ) şi libaţiunea lor.

Jertfe în ḑiua trâmbiţeĭ.

29 Şi în luna a şéptea, în *ḑiŭa* dân-
tĕĭă a luneĭ, ḑi sântă să fie voŭĕ,
nicĭ un lucru de serv să nu faceţĭ, ḑi
de sunetul *trîmbiţeĭ* să fie voŭĕ acésta!
2 Şi *drept* olocaust întru miros plăcut
luĭ Iehova să aduceţĭ: un viţel, un
berbece, *şi* şépte mieĭ de câte un an,
fără defect; 3 Şi cu darul lor de
pâne *din* flórea făineĭ, frământată cu
oleiŭ, treĭ ḑecimĭ pentru viţel, *şi* doĕ
ḑecimĭ pentru berbece, 4 Şi câte o
ḑecime pentru fie-care miel din ceĭ
şépte mieĭ; 5 Şi un ĭed *drept* sacri-
ficiŭ pentru pĕcat, spre a face espiare
pentru voĭ; 6 Afară de olocaustul
luneĭ noŭĕ şi de darul sĕŭ de pâne şi
de olocaustul cel perpetu, cu darul sĕŭ
de pâne şi cu libaţiunile lor, după
prescriere; *acesta este* sacrificiŭ cu foc
întru miros plăcut luĭ Iehova.

Jertfe pentru ḑiua înpăcăriĭ.

7 Şi la ḑece al luneĭ acesteĭa a şép-

tea ḑi sântă să fie voŭĕ, şi sufletele
vóstre să le amărîţĭ; să nu faceţĭ nicĭ
un lucru. 8 Şi *drept* olocaust *întru*
miros plăcut să aduceţĭ luĭ Iehova: un
viţel, un berbece, *şi* şépte mieĭ de câte
un an, *carĭ* fără defect să fie voŭĕ;
9 Şi cu darul lor de pâne *din* flórea
făineĭ, frământată cu oleiŭ, treĭ ḑecimĭ
pentru viţel, *şi* doĕ ḑecimĭ pentru berbece;
10 Câte o ḑecime pentru fie-
care miel din ceĭ şépte mieĭ; 11 *Şi*
un ĭed *drept* sacrificiŭ pentru pĕcat,
afară de sacrificĭul de pĕcat cel pentru
espiare, şi *afară de* olocaustul cel
perpetu, cu darul sĕŭ de pâne şi cu
libaţiunile lor.

Jertfele pentru sĕrbătórea cuscelor.

12 Şi la a cincĭ-spre-ḑecea ḑi a luneĭ
a şéptea, ḑi sântă să fie voŭĕ; nicĭ
un lucru de serv să nu faceţĭ, *ci* să
serbaţĭ sĕrbătóre luĭ Iehova şépte ḑile;
13 Şi *drept* olocaust, sacrificiŭ cu foc
întru miros plăcut luĭ Iehova să aduceţĭ:
treĭ-spre-ḑece viţeĭ, doĭ berbecĭ,
mieĭ de câte un an patru-spre-ḑecĭ,
carĭ fără defect să fie; 14 Şi cu da-
rul lor de pâne *din* flórea făineĭ, frământată
cu oleiŭ, treĭ ḑecimĭ pentru
fie-care viţel din ceĭ treĭ-spre-ḑece vi-
ţeĭ, doĕ ḑecimĭ pentru fie-care berbece
din ceĭ doĭ berbecĭ; 15 Şi câte o
ḑecime pentru fie-care miel din ceĭ
patru-spre-ḑece mieĭ; 16 Şi un ĭed
drept sacrificiŭ pentru pĕcat, afară de
olocaustul cel perpetu, de darul sĕŭ
de pâne şi de libaţiunea sa.
17 Şi a doă ḑi *să aduceţĭ*: doĭ-spre-
ḑece viţeĭ, doĭ berbecĭ, şi mieĭ de câte
un an patru-spre-ḑece, fără defect;
18 Şi cu darul lor de pâne şi libaţiu-
nile lor pentru viţeĭ, pentru berbecĭ
şi pentru mieĭ, după numĕrul lor, după
prescriere; 19 Şi un ĭed *drept* sacri-
ficiŭ pentru pĕcat, afară de olocaustul
cel perpetu şi de darul sĕŭ de pâne şi
de libaţiunile lor.
20 Şi a treĭa ḑi un-spre-ḑece viţeĭ,
doĭ berbecĭ, *şi* mieĭ de câte un an
patru-spre-ḑece, fără defect; 21 Şi
cu darul lor pe pâne şi libaţiunile lor
pentru viţeĭ, pentru berbecĭ şi pentru
mieĭ, după numĕrul lor, după pres-
criere; 22 Şi un ţap *drept* sacrificiŭ
pentru pĕcat; afară de olocaustul cel
perpetu şi de darul sĕŭ de pâne şi de
libaţiunea sa.
23 Şi a patra ḑi: dece viţeĭ, doĭ
berbecĭ *şi* mieĭ de câte un an patru-
spre-ḑece, fără defect; 24 *Şi* cu da-
rul lor de pâne şi libaţiunile lor pen-
tru viţeĭ, pentru berbecĭ şi pentru mieĭ,
după numĕrul lor, după prescriere;
25 Şi un ĭed *drept* sacrificiŭ pentru
pĕcat, afară de olocaustul cel perpetu
şi de darul sĕŭ de pâne şi de libaţiu-
nea sa.
26 Şi a cincea ḑi: noĕ viţeĭ, doĭ
berbecĭ, *şi* mieĭ de câte un an patru-
spre-ḑece, fără defect; 27 Şi cu da-
rul lor de pâne şi libaţiunile lor pentru
viţeĭ, pentru berbecĭ, şi pentru mieĭ,
după numĕrul lor, după prescriere;
28 Şi un ţap *drept* sacrificiŭ pentru
pĕcat, afară de olocaustul cel perpetu
şi de darul sĕŭ de pâne şi de libaţiu-
nea sa.
29 Şi a şésea ḑi: opt viţeĭ, doĭ ber-
becĭ *şi* mieĭ de câte un an patru-spre-
ḑece, fără defect; 30 Şi cu darul lor
de pâne şi libaţiunile lor, pentru viţeĭ,
pentru berbecĭ, şi pentru mieĭ, după
numĕrul lor, după prescriere; 31 Şi
un ţap *drept* sacrificiŭ pentru pĕcat,
afară de olocaustul cel perpetu şi de
darul sĕŭ de pâne şi de libaţiunea sa.
32 Şi a şéptea ḑi: şépte viţeĭ, doĭ
berbecĭ *şi* mieĭ de câte un an patru-
spre-ḑece, fără defect; 33 Şi cu darul
lor de pâne şi libaţiunile lor pentru
viţeĭ, pentru berbecĭ, şi pentru mieĭ,
după numĕrul lor, după prescriere;
34 Şi un ţap *drept* sacrificiŭ pentru
pĕcat, afară de olocaustul cel perpetu şi
de darul sĕŭ de pâne şi de libaţiunea sa.
35 Şi a opta ḑi să fie voŭĕ ḑi sân-
tă, nicĭ un lucru de serv să nu faceţĭ.
36 Şi *drept* olocaust, sacrificiŭ cu foc
întru miros plăcut luĭ Iehova, să a-
duceţĭ: un viţel, un berbece, şépte mieĭ
de câte un an, fără defect; 37 *Şi*
cu darul lor de pâne şi libaţiunile lor
pentru viţeĭ, pentru berbecĭ şi pentru
mieĭ, după numĕrul lor, după pres-
criere; 38 Şi un ţap *drept* sacrificiŭ
pentru pĕcat, afară de olocaustul cel
perpetu şi de darul sĕŭ de pâne şi de
libaţiunea sa.
39 Acestea să le aduceţĭ luĭ Iehova
în sĕrbătorile vóstre, afară de votu-
rile vóstre şi de darurile vóstre cele
de bună-voĭe, şi de olocaustele vóstre,
şi de darurile vóstre de pâne, şi de li-
baţiunile vóstre, şi de sacrificiile vóstre
de bucurie.
40 Şi Moisi spuse fiilor luĭ Israel
tóte câte ordonă Iehova luĭ Moisi.

Legĭ pentru vot.

30 Şi Moisi vorbi către capiĭ semin-
ţielor fiilor luĭ Israel, ḑicênd: A-
cesta *este* cuvîntul, pre care-l ordonă

Iehova. 2 Dacă bărbat va face vot
luĭ Iehova, saŭ jurămînt va jura, saŭ
va lega sufletul sĕŭ cu legătură, să
nu-şĭ calce cuvîntul sĕŭ, *ci* să facă tóte
câte aŭ eşit din gura luĭ.

3 Şi dacă femea va face vot luĭ Ie-
hova, saŭ se va lega cu legătură în
casa părinteluĭ eĭ, în juneţea eĭ; 4 Şi
părintele eĭ va audi votul eĭ saŭ legă-
tura eĭ, cu care ea a legat sufletul eĭ,
şi părintele eĭ la acésta nu va dice
nimic, tóte voturile eĭ vor sta, şi tótă
legătura, cu care ea a legat sufletul
eĭ, va sta. 5 Er dacă părintele eĭ o
va opri în diŭa în care a audit-o, tóte
voturile eĭ şi tóte legăturile eĭ, cu cari
ea a legat sufletul eĭ, nu vor sta; şi
Iehova va erta pre ea, că părintele eĭ
a oprit-o pre ea.

6 Şi dacă ea măritându-se va avé
asupră-şĭ voturile eĭ, saŭ alt ce-va ce
a rostit cu uşurinţă cu buzele eĭ, prin
care ea şi-a legat sufletul eĭ; 7 Şi
dacă bărbatul eĭ *o* va audi, şi va tă-
cé în diŭa în care a audit-*o*, voturile
eĭ vor sta, şi legăturile eĭ, cu, cari a
legat sufletul eĭ, vor sta. 8 Er dacă
bărbatul eĭ o va opri în diŭa în care
a audit, *atuncĭ* desfiinţat-a el votul eĭ
ce-l avea ea asupră-şĭ, şi ceea ce a
rostit ea cu uşurinţă cu buzele sale,
prin cari ea a legat sufletul eĭ; şi Ie-
hova va erta pre ea.

9 Cât *pentru* votul văduveĭ, saŭ al
despărţiteĭ, tot cu ce va lega ea sufle-
tul va sta asupră-ĭ.

10 Şi dacă *ea fiind încă* în casa
bărbatuluĭ eĭ, a făcut vr'un vot, saŭ
a legat sufletul eĭ cu legătură prin ju-
rămînt; 11 Şi dacă bărbatul eĭ *o* va
audi, şi-ĭ va tăcé, *şi* nu o va opri, tóte
voturile vor sta, şi tótă legătura, cu
care ea a legat sufletul eĭ, va sta.
12 Er dacă bărbatul eĭ le va desfiinţa
în diŭa aceea în care *va* audi, tóte
câte aŭ eşit din buzele eĭ, fie voturĭ,
fie legăturĭ ale sufletuluĭ eĭ, nu vor
sta; bărbatul eĭ le-a desfiinţat, şi Ie-
hova va erta pre ea. 13 Tot votul
şi tótă legătura cu jurămînt, de amă-
rîrea sufletuluĭ eĭ, barbatul eĭ le va
face să stea, şi bărbatul eĭ le va des-
fiinţa. 14 Dară dacă bărbatul îĭ va
tăcea din di în di, *prin acésta* el va
întări tóte voturile eĭ saŭ tóte legătu-
rile eĭ, cari *sûnt* asupră-ĭ; le va întări,
căcĭ el a tăcut în diŭa în care *le*-a
audit. 15 Er dacă el le va desfiinţa, du-
pă ce *le*-a audit, el va purta păcatul eĭ.

16 Acestea *sûnt* legile, pre cari Ie-
hova le-a ordonat luĭ Moisi, între băr-
bat şi femea sa, între părinte şi fiica
sa, *încă fiind* în tinereţele eĭ, în casa
părinteluĭ eĭ.

Învingerea Madianiţilor.

31 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, dicênd:
2 Rĕsbună pre fiiĭ luĭ Israel a-
supra Madianiţilor, *şi* după aceea te
veĭ adaugi la poporul tĕŭ.

3 Şi Moisi vorbi cătră popor, di-
cênd: Bărbaţĭ dintre voĭ să se înarmeze
de oştire, ca să mérgă asupra Madia-
nuluĭ, să facă rĕsbunarea luĭ Iehova
contra Madianuluĭ. 4 Câte o mie de
seminţie, din tóte seminţiile luĭ Israel,
să trimeteţĭ la oştire. 5 Şi se numĕ-
rară din miile luĭ Israel câte o mie
de *tótă* seminţia, doĕ-spre-dece miĭ de
înarmaţĭ de oştire. 6 Şi Moisi tri-
mese pre acestia la resbel, câte o mie
de la *tótă* seminţia, pre eĭ şi *cu eĭ* pre
Fineaş, fiĭul luĭ Eleazar preotul, cu
uneltele sacre şi trâmbiţele de alarmă
în mâna sa. 7 Şi eĭ luptându-se con-
tra Madianuluĭ, cum Iehova ordonase
luĭ Moisi, uciseră tótă partea bărbă-
téscă. 8 Şi uciseră pe lângă ceĭ-l-alţĭ
ucişĭ *de dînşiĭ* şi pre regiĭ Madianuluĭ:
pre Evi şi pre Rekem, pre Zur şi pre
Ur şi pre Reba, pre cincĭ regĭ aĭ Ma-
dianuluĭ; şi pre Balaam, fiĭul luĭ Be-
or, îl uciseră cu sabia. 9 Şi fiiĭ luĭ
Israel duseră prinse femeele Madianu-
luĭ şi pre pruncïĭ lor, prădându-ĭ de
tóte vitele lor, de tóte turmele lor şi
de tótă averea lor. 10 Şi le arseră
cu foc tóte cetăţile lor, cu locuinţele
lor şi tóte castelele lor. 11 Şi eĭ
luară tótă prada şi tóte jafurile de ó-
menĭ şi de vite. 12 Şi pre ceĭ prinşĭ
şi jafurile şi prădile le aduseră la Moi-
si şi la Eleazar, preotul, şi la comuni-
tatea fiilor luĭ Israel, în tabĕra din
câmpia Moabuluĭ, lângă Iordan, *în
dreptul* Ierichonuluĭ.

13 Şi Moisi şi Eleazar, preotul, şi
toţĭ maĭ mariĭ comunităţeĭ, le eşiră
spre întâmpinare afară din tabĕră.
14 Şi Moisi se aprinse de mânie pre
căpeteniile oştireĭ, pre ceĭ maĭ marĭ
preste miĭ şi pre ceĭ maĭ marĭ preste
sute, cari se întorceaŭ de la resbel.
15 Şi Moisi dise cătră dînşiĭ: Ce!, lă-
saraţĭ viĭ pre tóte femeele? 16 Ecă!
acestea *sûnt* acelea, cari după cuvîn-
tul luĭ Balaam, dădură *ocasiune* fiilor
luĭ Israel ca să pĕcătuéscă în contra
luĭ Iehova în fapta luĭ Peor, când
veni plaga aceea preste comunitatea
luĭ Iehova. 17 Acum decĭ ucideţĭ
tótă partea bărbătéscă dintre pruncĭ,

cum și tótă femea, care a cunoscut
împreunare de bărbat, ucidețĭ-o. 18 Și
pre toțĭ prunciĭ de parte femeéscă, ca-
ri n'a cunoscut împreunare de bărbat,
pre acelea viĭ lăsați-le voŭĕ. 19 Și
voĭ să tăbĕrâțĭ afară din tabĕră șépte
ḑile, toțĭ cari aŭ ucis pre cine-va, saŭ
cari s'aŭ atins de care-va ucis, ca să
vĕ curățițĭ a treĭa și a șéptea ḑi, pre
voĭ și pre ceĭ prinșĭ aĭ voștri. 20 Și
tóte vestmintele, și tóte lucrurile de
pele, și tóte cele ce sûnt făcute *din
pĕr* de capră, și tóte uneltele de lemn,
să le curățițĭ.

21 Și Eleazar preotul ḑise cătră
bărbațiĭ de resbel, cari merseseră la
bătaĭe: acesta *este* statutul de lege,
pre care Iehova îl ordonă luĭ Moisi:
22 Numaĭ aurul și argintul, arama, fe-
rul, cositorul și plumbul, 23 Și tot
ce póte suferi focul, să-*l* trecețĭ prin
foc, ca să se curețe; dară să se curețe
și cu apă de stropire; éră tóte ce nu
pot suferi focul, să le trecețĭ prin apă.
24 Și să vĕ spălațĭ vestmintele vóstre
în ḑiŭa a șéptea, și vețĭ fi curațĭ; și
dup'aceea vețĭ intra în tabĕră.

Înpărțirea prăḑiĭ.

25 Și Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 26 Fă numĕrarea prăḑeĭ *și* a
acelor prinșĭ din ómenĭ și din vite, tu
și Eleazar preotul și cu capiĭ *caselor*
părintescĭ aĭ comunitațeĭ. 27 Și pră-
ḑile le împarte în doĕ, între purtătoriĭ
resbeluluĭ, cari eșiră la oștire, și între
tótă comunitatea; 28 Și să ĭeĭ și
pentru Iehova dare de la bărbațiĭ de
resbel, cari aŭ eșit la oștire: din tótă
cincĭ-suta câte un suflet, din ómenĭ și
din boĭ și din asinĭ și din oĭ. 29 Din
jumătatea lor să *le* luațĭ *pre acéstea*,
și să *le* daĭ luĭ Eleazar, preotul, darul
ridicat al luĭ Iehova. 30 Și din ju-
mătatea fiilor luĭ Israel să ĭeĭ de o
parte din tótă cincĭ-ḑecea câte un su-
flet, din ómenĭ, din boĭ, din asinĭ și
din oĭ, din tótă vita; și să le daĭ Le-
viților, cari păzesc cele de păzit în
locașul luĭ Iehova. 31 Și Moisi și
Eleazar preotul făcură, după cum or-
donă Iehova luĭ Moisi.

32 Și prada ce *maĭ* rĕmăsese din
jaful, ce făcuse poporul *ce eșise* la oș-
tire, era: oĭ, șése sute șépte-ḑecĭ și
cincĭ de miĭ; 33 Și boĭ, șépte-ḑecĭ
și doĕ de miĭ; 34 Și asinĭ, șése-ḑecĭ
și una de miĭ; 35 Și suflete de ó-
menĭ, femeĭ, cari n'aŭ cunoscut împre-
unare de bărbat, preste tot, treĭ-ḑecĭ
și doĕ de miĭ.

36 Și fu jumătatea *prăḑeĭ*, partea
acelora, cari eșiseră la oștire: numĕ-
rul oilor, treĭ-sute treĭ-ḑecĭ și șépte de
miĭ, cincĭ sute. 37 Și darea pentru
Iehova fu: oĭ, șése sute șépte-ḑecĭ și
cincĭ; 38 Și boĭ, treĭ-ḑecĭ și șése de
miĭ; și darea luĭ Iehova dintr'acestia
fu șépte-ḑecĭ și doĕ; 39 Și asinĭ, treĭ-
ḑecĭ de miĭ cincĭ sute; și darea luĭ
Iehova din acestia: șése-ḑecĭ și unul;
40 Și suflete de ómenĭ: șése-spre-ḑece
miĭ; și darea luĭ Iehova din acestia:
treĭ-ḑecĭ și doĕ de suflete. 41 Și Moi-
si darea *luată drept* dar ridicat luĭ
Iehova o dădu luĭ Eleazar preotul,
după cum ordonă Iehova luĭ Moisi.

42 Și din jumătatea fiilor luĭ Is-
rael, ce Moisi a tras-o de la barbațiĭ,
ce merseseră la oștire, 43 (Și acéstă
jumătate a comunitățeĭ fu: oĭ, treĭ-sute
treĭ-ḑecĭ și șépte de *miĭ*, cincĭ sute;
44 Boĭ, treĭ-ḑecĭ și șése de miĭ; 45 A-
sinĭ: treĭ-ḑecĭ de miĭ, cincĭ sute: 46 Și
ómenĭ șése-spre-ḑece miĭ;) 47 Din a-
céstă parte a fiilor luĭ Israel Moisi
puse la o parte din tótă cincĭ-ḑecea
câte unul, din ómenĭ și din vite, și le
dădu Leviților, cari păziaŭ cele de pă-
zit în locașul luĭ Iehova, cum ordonase
Iehova luĭ Moisi.

48 Și apropiatu-s'aŭ căpiteniile că-
tră Moisi maĭ mariĭ preste miĭ și maĭ
mariĭ preste sute, și ḑiseră luĭ Moisi:
49 Serviĭ teĭ făcură numĕrarea băr-
baților de resbel, cari *fuseră* supt con-
ducerea nóstră, și nu lipsesce din noĭ
nicĭ unul; 50 Decĭ noĭ aducem dar
luĭ Iehova, fie-care ceea ce a găsit:
scule de aur, salbe, brățărĭ, inele, cer-
ceĭ și colete, spre a face espiare pen-
tru sufletele nóstre înaintea luĭ Iehova.
51 Și Moisi și Eleazar preotul luară
aurul de la dînșiĭ, sculele lucrate.
52 Și tot aurul, care se aduse *drept*
dar ridicat luĭ Iehova de câtră ceĭ
maĭ marĭ preste miĭ și ceĭ maĭ marĭ
preste sute, fu: șése-spre-ḑece miĭ, șép-
te sute, cincĭ-ḑecĭ de sicli. 53 (Că
bărbațiĭ de oștire prădaseră fie-care
pentru sine). 54 Și Moisi și Eleazar
preotul luară aurul de la maĭ mariĭ
preste miĭ și preste sute, și-l aduseră
în cortul întruniriĭ *drept* amintire pen-
tru fiiĭ luĭ Israel înaintea luĭ Iehova.

***Pămêntul cel cuccrit la rĕsăritul Iorda-
nuluĭ se împărțesce între semințiile luĭ
Ruben, a luĭ Gad și la o jumătate din
Manase.***

32 Și fiiĭ luĭ Ruben și fiiĭ luĭ Gad
aveaŭ mulțime mare fórte de vite:

și eĭ vĕḑură pămêntul Iazer și pămên-
tul Galaad, că écă! locul acela *era* loc
pentru vite. 2 Și veniră fiiĭ luĭ Gad
și fiiĭ luĭ Ruben, și vorbiră luĭ Moisi
și luĭ Eleazar preotul, și către maĭ
mariĭ comunitățeĭ, ḑicênd: 3 Atarot,
și Dibon, și Iazer, și Nimra, și Heș-
bon, și Eleale, și Șebama, și Nebo, și
Beon, 4 Pămêntul, pre care Iehova
îl bătu înaintea comunitățeĭ luĭ Is-
rael, *este* pămênt pentru vite, și serviĭ
teĭ aŭ vite. 5 Și ḑiseră *maĭ departe:*
De am aflat har înaintea ochilor teĭ,
să se dea acest pămênt servilor teĭ
spre stăpânire; nu ne trece preste
Iordan!

6 Și Moisi ḑise către fiiĭ luĭ Gad
și către fiiĭ luĭ Ruben: Nu cum-va fra-
țiĭ voștri aŭ să mérgă la resbel, și
voĭ să ședețĭ aicea? 7 Și pentru ce
întórcețĭ inimele fiilor luĭ Israel, ca să
nu trécă în pămêntul, pre care Iehova
îl dă lor? 8 Așa făcură părinţiĭ voș-
tri, când îĭ trimeseĭ de la Kadeș-Bar-
nea ca să vadă pămêntul; 9 Că eĭ
se suiră până la valea Eșcol, și după
ce vĕḑură pămêntul, întórseră inima
fiilor luĭ Israel, ca să nu intre în pă-
mêntul, pre care Iehova îl dăduse lor.
10 Și se aprinse mânia luĭ Iehova în
ḑiŭa aceea, și el jură, ḑicênd: 11 A-
cestĭ bărbațĭ, care eșiră din Egipt, de
la aniĭ doĕ-ḑecĭ și maĭ sus, nu vor
vedé acel pămênt, pre care eŭ cu ju-
rămînt l-am promis luĭ Abraam și luĭ
Isaac și luĭ Iacob, pentru-că n'aŭ ur-
mat mie pe deplin; 12 Afară de Ca-
leb, fiiul luĭ Iefune, Kenezeul, și de
Iosua, fiiul luĭ Nun; că eĭ aŭ urmat
pe deplin luĭ Iehova. 13 Și mânia
luĭ Iehova se aprinse asupra luĭ Is-
rael, și-l lăsă să se rătăcéscă în pustiŭ
patru-ḑecĭ de anĭ, până ce se stinse
tótă acea generațiune, care făcu rĕŭ
în ochiĭ luĭ Iehova. 14 Și acum, écă
voĭ v'ațĭ sculat în locul părinților voș-
tri, clocitură de ómenĭ pĕcătoșĭ, ca să
îmmulțițĭ și maĭ tare focul mânieĭ luĭ
Iehova contra luĭ Israel. 15 Că dacă
voĭ vĕ întórcețĭ de la dînsul, el va
maĭ lăsa pre eĭ în acest pustiŭ, și voĭ
vețĭ perde tot poporul acesta.

16 Și eĭ se apropiară de dînsul, și-ĭ
ḑiseră: Staule de oĭ voim să facem ai-
cea pentru vitele nóstre, și cetățĭ pen-
tru copiiĭ noștri; 17 Și noĭ ne vom
înarma, *și* curând *vom merge* înaintea
fiilor luĭ Israel, până ce-ĭ vom duce
la locul lor; dară copiĭ noștri vor re-
mâné în aceste cetățĭ întărite, de frica
locuitorilor acestuĭ pămênt. 18 Noĭ
nu ne vom întórce la casele nóstre,
până ce fiiĭ luĭ Israel nu-șĭ vor fi luat
fie-care moștenirea sa. 19 Că noĭ nu
vom moșteni cu eĭ împreună dincolo
de Iordan, nicĭ maĭ departe; că moș-
tenirea nóstră ne va veni dincóce de
Iordan, despre rĕsărit.

20 Și ḑise Moisi către dînșiĭ: De
vețĭ face acésta, *și* de vĕ vețĭ înarma
la resbel înaintea luĭ Iehova; 21 Și
fie-care din voĭ înarmațĭ vor trece Ior-
danul înaintea luĭ Iehova, până ce el
va alunga pre neamiciĭ seĭ de dinain-
tea sa, 22 Și numaĭ după ce țara va
fi supusă înaintea luĭ Iehova vĕ vețĭ
întórce înapoĭ, atuncĭ vețĭ fi nevino-
vațĭ înaintea luĭ Iehova și înaintea luĭ
Israel, și acest pămênt va fi stăpânirea
vóstră înaintea luĭ Iehova; 23 Și de
nu vețĭ face acésta, écă voĭ pĕcătuițĭ
înaintea luĭ Iehova, și să scițĭ, *că* pĕ-
catul vostru vĕ va ajunge pre voĭ.
24 Zidiți-vĕ *decĭ* cetățĭ pentru copiiĭ
voștri, și staule pentru oile vóstre,
și ceea ce a vorbit gura vóstră fa-
cețĭ.

25 Și vorbiră fiiĭ luĭ Gad și fiiĭ luĭ
Ruben către Moisi, ḑicênd: Serviĭ teĭ
vor face așa, după cum le ordonă dom-
nul nostru: 26 Copiiĭ noștri, femeele
nóstre, turmele nóstre, și tóte vitele
nóstre vor remâné aicĭ în cetățile Ga-
laaduluĭ; 27 Și serviĭ teĭ vor trece
toțĭ înarmațĭ de oștire înaintea luĭ Ie-
hova la resbel, după cum ḑice domnul
nostru.

28 Și Moisi ordonă în presența lor
luĭ Eleazar, preotul, și luĭ Iosua, fiiul
luĭ Nun, și capilor *caselor* părintescĭ
din semințiile fiilor luĭ Israel, 29 Și
Moisi ḑise către dînșiĭ: Dacă fiiĭ luĭ
Gad și fiiĭ luĭ Ruben vor trece cu voĭ
Iordanul toțĭ înarmațĭ la resbel îna-
intea luĭ Iehova; și *dacă* țara va fi
voŭĕ supusă, atuncea să dațĭ lor pă-
mêntul Galaad spre stăpânire; 30 Și
de nu vor trece cu voĭ înarmațĭ, *a-
tuncĭ* eĭ moștenirea lor o vor avé cu
voĭ împreună în pămêntul Canaan.
31 Și rĕspunseră fiiĭ luĭ Gad și fiiĭ luĭ
Ruben, ḑicênd: Ceea ce a vorbit Ie-
hova către serviĭ seĭ vom face. 32 Noĭ
vom trece înarmațĭ înaintea luĭ Ie-
hova în pămêntul Canaan, și stăpâni-
rea moștenireĭ nóstre *să ne rĕmână* din-
cóce de Iordan.

33 Și așa Moisi dădu lor, fiilor luĭ
Gad și fiilor luĭ Ruben și la jumătate
din seminția luĭ Manase, fiiul luĭ Iosif,
regatul luĭ Sihon, regele Amoreilor, și
regatul luĭ Og, regele din Basan, țara

cu cetăţile eĭ şi cu hotarele *lor*, cetă-
ţile aceleĭ ţĕrĭ jur împrejur.
34 Şi fiiĭ luĭ Gad rezidiră Dibonul
şi Atarotul şi Aroerul. 35 Şi Atrot-
Sofanul şi Iaserul şi Iogbeha, 36 Şi
Betu-Nimra şi Betu-Haranul, cetăţĭ în-
tărite, şi staule pentru oĭ.
37 Şi fiiĭ luĭ Ruben zidiră Heşbo-
nul şi Elealul şi Chiriataimul, 38 Şi
Nebo şi Baal-Meonul, schimbându-le
numele, şi Şibma; şi puse alte nume
cetăţilor pre carĭ le rezidiră.
39 Şi fiiĭ luĭ Machir, fiĭul luĭ Ma-
nase, se duseră la Galaad, şi-l luară,
şi alungară pre Amoreiĭ *ce locuĭaŭ* în-
tr'însul. 40 Şi Moisi dădu Galaad luĭ
Machir, fiĭul luĭ Manase, şi el locui a-
colo. 41 Şi Iair, fiĭul luĭ Manase,
încă se duse, şi luă satele lor, şi le
numi Havot-Iair *(satele luĭ Iair)*. 42 A-
semenea şi Noba merse, şi luă Kena-
tul şi cetăţile luĭ, şi le puse numele
Noba după numele luĭ.

Locurile tăbĕrâreĭ Israeliţilor enu-mĕrate.

33 Acestea *sûnt* staţiunile fiilor luĭ
Israel, carĭ eşiră din pămêntul
Egiptuluĭ după oştirile lor, supt con-
ducerea luĭ Moisi şi a luĭ Aaron. 2 Că
Moisi descrise pornirile lor după cum
staţionară eĭ după ordinul luĭ Iehova;
şi acestea *sûnt* staţiunile lor după por-
nirile lor:
3 Eĭ plecară de la Rameses în luna
ântĕia, în a cincĭ-spre-ḑecea ḑi a luneĭ
ânteĭa; a doa ḑi după pascĭ eşiră fiiĭ
luĭ Israel cu mâna înaltă înaintea o-
chilor a tot Egiptuluĭ. 4 Şi Egipte-
niĭ îmmormîntară pe toţĭ ântĕiŭ-năs-
cuţiĭ, pre carĭ Iehova îĭ bătuse dintre
eĭ, şi Iehova făçu judecată chĭar şi
asupra ḑeilor lor. 5 Şi fiiĭ luĭ Israel
plecară de la Rameses, şi tăbĕrâră la
Succot. 6 Şi plecând de la Succot,
tăbĕrâră la Etam, care *este* la margi-
nea pustiuluĭ. 7 Şi plecând de la E-
tam, se întórseră înapoĭ la Pi-Hahirot
în dreptul Baal-Zefonuluĭ, şi tăbĕrâră
dinaintea Migdoluluĭ. 8 Şi plecând
de la Pi-Hahirot, trecură prin mijlo-
cul măreĭ cătră pustiŭ, şi merseră cale
de treĭ ḑile în pustiul Etamuluĭ, şi tă-
bĕrâră în Mara. 9 Şi plecând de la
Mara, veniră la Elim; şi în Elim *eraŭ*
doĕ-spre-ḑece isvóre de apă şi şépte-
ḑecĭ fenicĭ, şi tăbĕrâră acolo. 10 Şi
plecând de la Elim, tăberâră lângă
Marea Roşie. 11 Şi plecând de la
Marea Roşie, tăbĕrâră în pustiul luĭ
Sin. 12 Şi plecând din pustiul luĭ
Sin, tăbĕrâră în Dofca, 13 Şi ple-
când de la Dofca, tăbĕrâră în Aluş.
14 Şi plecând de la Aluş, tăbĕrâră la
Refidim, şi aicea poporul n'avu apă
de bĕut. 15 Şi plecând de la Refi-
dim, tăbĕrâră în pustiul Sinaĭ. 16 Şi
plecând din pustiul Sinaĭ, tăbĕrâră la
Kibrot-taava. 17 Şi plecând de la
Kibrot-taava, tăbĕrâră la Hazerot.
18 Şi plecând de la Hazerot, tăbĕrâră
la Ritma. 19 Şi plecând de la Ritma,
tăbĕrâră în Rimmon-Farez. 20 Şi ple-
când de la Rimmon-Farez, tăbĕrâră în
Libna. 21 Şi plecând de la Libna,
tăbĕrâră în Rissa. 22 Şi plecând de
la Rissa, tăbĕrâră în Kehelata. 23 Şi
plecând de la Kehelata, tăbĕrâră lân-
gă muntele Şefer. 24 Şi plecând de
la muntele Şefer, tăbĕrâră în Harada.
25 Şi plecând de la Harada, tăbĕrâră
în Makelot. 26 Şi plecând de la Ma-
kelot, tăbĕrâră la Tahat. 27 Şi ple-
când de la Tahat, tăbĕrâră în Tarah.
28 Şi plecând de la Tarah, tăbĕrâră
în Mitca. 29 Şi plecând de la Mitca,
tăbĕrâră în Haşmona. 30 Şi plecând
de la Haşmona, tăbĕrâră în Moserot.
31 Şi plecând de la Moserot, tăbĕrâră
în Bene-Jaakon. 32 Şi plecând de la
Bene-Jaakon, tăbĕrâră în Hor-Gidgad.
33 Şi plecând de la Hor-Gidgad, tă-
bĕrâră în Jot-Bata. 34 Şi plecând
de la Jot-Bata, tăbĕrâră în Ebrona.
35 Şi plecând de la Ebrona, tăbĕrâră
în Eţion-Geber. 36 Şi plecând de la
Eţion-Geber, tăbĕrâră în pustiul Zin,
care *este* Kadeşul. 37 Şi plecând de
la Kadeş, tăbĕrâră lângă muntele Hor,
la marginea pămêntuluĭ Edom.
38 Şi se suĭ Aaron, preotul, pe mun-
tele Hor după ordinul luĭ Iehova; şi
muri acolo în anul al patru-ḑecelea
dupa eşirea fiilor luĭ Israel din pă-
mêntul Egiptuluĭ, în luna a cincea, în
ânteĭa *ḑi* a luneĭ. 39 Şi Aaron *era*
de o sută doĕ-ḑecĭ şi treĭ de anĭ, când
muri pe muntele Hor.
40 Şi regele din Arad, Canaaneul,
care locuĭa în *partea* despre méḑă-ḑi
în pămêntul Canaan auḑi că vin fiiĭ
luĭ Israel.
41 Şi plecând de la muntele Hor,
tăbĕrâră în Zalmona. 42 Şi plecând
de la Zalmona, tăbĕrâră în Funon.
43 Şi plecând de la Funon, tăbĕrâră
în Obot. 44 Şi plecând de la Obot,
tăbĕrâră în Ije-Habarim, la marginea
Moabuluĭ. 45 Şi plecând de la Ijim,
tăbĕrâră în Dibon-Gad. 46 Şi ple-
când de la Dibon-Gad, tăbĕrâră în
Almon-Diblataim. 47 Şi plecând de

la Almon-Diblataim, tabĕrâră lângă
muntele Abarim dinaintea *munteluĭ* Ne-
bo. 48 Şi plecând de la muntele A-
barim, tăbĕrâră în câmpia Moabuluĭ
lângă Iordan, *în dreptul* Ierichonuluĭ.
49 Şi tăbĕrâră pe lângă Iordan, de la
Bet-Ieşimot până la Abel-Şittim în
câmpiile Moabuluĭ.

Dumnedeŭ ordonă ca Cananeiĭ să se nimicéscă.

50 Şi vorbi Iehova luĭ Moisi în
câmpiile Moabuluĭ, lângă Iordan, *în*
dreptul Ierichonuluĭ, dicênd: 51 Vor-
besce fiilor luĭ Israel, şi le di: Voĭ
după ce veţĭ trece Iordanul în pămên-
tul Canaan, 52 Pre toţĭ locuitoriĭ
pămêntuluĭ să-ĭ alungaţĭ dinaintea vós-
tră, şi tóte chipurile lor să le stricaţĭ,
şi chipurile turnate ale lor să le nimi-
ciţĭ, şi tóte înălţimile lor să le sfăr-
maţĭ. 53 Şi după ce veţĭ lua în stă-
pânire ţara, voĭ să locuiţĭ într'însa,
că eŭ v'am dat acest pămênt, ca să-l
moşteniţĭ. 54 Şi voĭ pre acest pă-
mênt să-l împărţiţĭ între voĭ cu sorţĭ
după némurile vóstre: celor maĭ mulţĭ
să le daţĭ maĭ multă moştenire, şi ce-
lor maĭ puţinĭ să le daţĭ maĭ puţină
moştenire; fie-care, unde-ĭ va cădé sor-
ţul, *acolo* să aibă; după seminţiile pă-
rinţilor voştri să împărţiţĭ între voĭ.
55 Şi dacă voĭ pre locuitoriĭ aceluĭ
pămênt nu-ĭ veţĭ alunga dinaintea vós-
tră, va fi, că aceĭa, pre cari îĭ veţĭ
lăsa din eĭ, *vor fi* spinĭ în ochii voştri,
şi ghimpĭ în cóstele vóstre, şi neamicĭ
vor fi voŭĕ în pămêntul în care veţĭ
locui. 56 Şi va fi, că precum am gân-
dit să fac lor, voiŭ face voŭĕ.

Hotarele pămêntuluĭ celuĭ promis; se rânduesc bărbaţĭ pentru împărţirea luĭ.

34 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, dicênd:
2 Spune fiilor luĭ Israel, şi le di:
Voĭ când veţĭ intra în pămêntul Ca-
naan, (acesta-*ĭ* pămêntul, care vĕ va
cădé de moştenire, pămêntul Canaan
după hotarele luĭ),
3 Hotarul vostru despre méḑă-ḑi
să fie: de la pustiul luĭ Zin în lungul
Edomuluĭ; aşa că hotarul vostru des-
pre méḑă-ḑi va începe de la marginea
Măreĭ Sărate spre rĕsărit; 4 Şi ace-
laşĭ hotar să se întórcă despre méḑă-
ḑi către înălţimea Akrabim, şi să trécă
prin Zin; şi eşirea luĭ va fi spre méḑă-
ḑi la Kadeş-Barnea, şi să se întórcă
la Hazar-Addar, şi să trécă până la
Asmon. 5 Şi acest hotar să se în-
tórcă de la Asmon la rîul Egiptuluĭ;
şi eşirea luĭ să fie la mare.
6 Şi hotarul cel despre apus: ho-
tar să vĕ fie marea cea mare; acésta
să vĕ fie hotarul despre apus.
7 Şi acesta să vĕ fie hotarul despre
méḑă-nópte: de la marea cea mare să
vĕ însemnaţĭ *hotar* până la muntele
Hor. 8 De la muntele Hor să vĕ în-
semnaţĭ până ce viĭ la Hamat; şi eşi-
rea acestui hotar să fie Ţedad. 9 Şi
să ésă acest hotar la Zifron, şi să fie
eşirea luĭ la Hazar-Enan; acesta să vĕ
fie hotarul despre méḑă-nópte.
10 Şi vĕ însemnaţĭ hotar despre rĕ-
sărit de la Hazar-Enan până la Şefan.
11 Şi hotarul să se pogóre de la Şefan
la Ribla despre rĕsărit de Ain; şi să
se pogóre acest hotar şi să atingă ţăr-
mul măreĭ Chineret spre rĕsărit. 12 Şi
acest hotar să se pogóre pe Iordan, şi
eşirea luĭ să fie Marea Sărată. Acesta
să vĕ fie pămêntul vostru după hota-
rele luĭ jur împrejur.
13 Şi Moisi ordonă fiilor luĭ Israel,
ḑicênd: Acesta *este* pămêntul, pre care
să-l împărţiţĭ între voĭ prin sorţĭ, pre
care ordonă Iehova să se dea la noŭĕ
seminţiĭ şi la o jumătate de seminţie.
14 Că seminţia fiilor luĭ Ruben, după
casele lor părintescĭ, şi seminţia fiilor
luĭ Gad, după casele lor părintescĭ, şi
jumătate din seminţia luĭ Manase, aŭ
primit moştenirea lor. 15 Aceste doŭĕ
seminţiĭ şi jumătate seminţie aŭ primit
moştenirea lor dincóce de Iordan, *în*
dreptul Ierichonuluĭ despre rĕsărit.

Cum şi prin cine trebuie să se împăr-ţéscă ţara.

16 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 17 Acestea *sûnt* numile băr-
baţilor, cari aŭ să împartă pămêntul
între voĭ: Eleazar, preotul, şi Iosua,
fiĭul luĭ Nun. 18 Şi din tótă semin-
ţia să luaţĭ câte un maĭ mare pentru
împărţirea pămêntuluĭ. 19 Şi numile
bărbaţilor acelora *sûnt* acestea: Din
seminţia luĭ Iuda: Caleb, fiĭul luĭ Ie-
fune. 20 Şi din seminţia fiilor luĭ Si-
meon: Şemuel, fiĭul luĭ Amihud. 21 Din
seminţia luĭ Beniamin: Elidad, fiĭul luĭ
Chislon. 22 Şi din seminţia fiilor luĭ
Dan: maĭ marele Bukki, fiĭul luĭ Jogli.
23 Dintre fiiĭ luĭ Iosef: din seminţia fii-
lor luĭ Manase: maĭ marele Haniel, fiĭul
luĭ Efod. 24 Şi din seminţia fiilor
luĭ Efraim: maĭ marele Kemuel, fiĭul
luĭ Şiftan. 25 Şi din seminţia fiilor
luĭ Zabulon: maĭ marele Elizafan, fiĭul
luĭ Parnach. 26 Şi din seminţia fii-

lor luĭ Isachar: maĭ marele Paltiel,
fiĭul luĭ Asan. 27 Şi din seminţia fi-
lor luĭ Asser: maĭ marele Ahihud, fiĭul
luĭ Şelomi. 28 Şi din seminţia fiilor
luĭ Neftali: maĭ marele Pedahel, fiĭul
luĭ Amihud.
29 Acestia *sûnt aceĭa*, cărora Ieho-
va le ordonă, ca eĭ să împarţă fiilor luĭ
Israel moştenirea în pământul Canaan.

Cetăţile Leviţilor.

35 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi în câm-
pia Moabuluĭ lângă Iordan, *în*
dreptul Ierichonuluĭ, ḑicênd: 2 Ḑi
fiilor luĭ Israel, ca eĭ din moştenirea
stăpânireĭ lor să dea Leviţilor cetăţĭ
spre locuire; şi cuprinsul din jurul ce-
tăţilor să maĭ dea Leviţilor. 3 Cetă-
ţile să fie ale lor spre locuire, şi cu-
prinsul acestora să fie pentru vitele
lor şi pentru averea lor şi pentru tóte
animalele lor. 4 Şi cuprinsul cetăţi-
lor, pre cari le veţĭ da voĭ Leviţilor,
fie-care să fie de o mie de coţĭ jur îm-
prejur de la zidurile cetăţeĭ în afară.
5 Şi să măsuraţĭ pe din afara cetăţeĭ,
din partea despre rĕsărit doĕ miĭ de
coţĭ, şi despre méḑă-ḑi doĕ miĭ de coţĭ,
şi din partea despre apus doĕ miĭ de
coţĭ, şi din partea despre méḑă-nópte
doĕ miĭ de coţĭ, ca cetăţile *să fie* la
mijloc; acestea *să* le *fie* cuprinsul ce-
taţilor. 6 Şi din cetăţile, pre cari le
veţĭ da voĭ Leviţilor, şése *să fie* cetăţĭ
de scăpare, pre care să le daţĭ, ca în-
tr'însele să scape ucigaşul: şi afară de
acestea să le maĭ daţĭ patru-ḑecĭ şi
doĕ de cetăţĭ. 7 Tóte cetăţile câte
veţĭ da voĭ Leviţilor: patru-ḑecĭ şi
opt cetăţĭ, ele cu cuprinsurile lor.
8 Şi cetăţile câte veţĭ da din moşte-
nirea fiilor luĭ Israel, de la *ceĭ ce aŭ*
multe să luaţĭ multe, şi de la *ceĭ ce aŭ*
puţine, să luaţĭ puţine; fie-care să dea
din cetăţile sale Leviţilor după moşte-
nirea sa ce moscenesce.

Cetăţile de scăpare.

9 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi, ḑi-
cênd: 10 Vorbesce fiilor luĭ Israel,
şi le ḑi: După ce veţĭ trece Iordanul
în pământul Canaan, 11 Alege-veţĭ
voŭĕ cetăţĭ, *cari* să vĕ fie cetăţĭ de
scăpare, ca să pótă scăpa întrînsele
cel ce din greşélă a ucis pre altul.
12 Aceste cetăţĭ să vĕ servéscă de scă-
pare în contra rĕsbunătoruluĭ *de sânge*,
ca ucigaşul de om să nu móră, până
ce nu va fi stat la judecată înaintea
comunităţeĭ. 13 Şi din acele cetăţĭ
ce veţĭ da voĭ, şése să fie voŭĕ cetaţĭ
de scăpare: 14 Treĭ cetăţĭ să daţĭ
dincóce de Iordan, şi treĭ cetăţĭ să daţĭ
în pământul Canaan; cetăţĭ de scăpare
să fie voŭĕ acestea. 15 Pentru fiiĭ
luĭ Israel şi pentru cel străin şi pen-
tru nimernicul *ce locuesce* între eĭ, să
fie acele şése cetăţĭ de scăpare, ca în-
tr'însele să scape fie-cine care a ucis
om din greşélă.
16 Şi dacă *cine-va* va fi lovit *pre*
altul cu ce-va unéltă de fer, şi acesta
móre, acela ucigaş este; şi ucigaşul să
se omóre. 17 Şi dacă-l va lovi cu o
pétră *din* mână, de care póte muri, şi
acesta móre, acela ucigaş *este*, *şi* uci-
gaşul să se omóre. 18 Saŭ *dacă*-l va
lovi cu vr'o unéltă de lemn *din* mână,
de care póte muri, şi acesta móre, a-
cela ucigaş *este*, *şi* ucigaşul să se o-
móre. 19 Rĕsbunătorul de sânge să
omóre pe ucigaş; când îl va întâlni,
să-l omóre, 20 Şi dacă el din ură îl
va împinge, saŭ pândindu-l va arunca
ce-va asupra luĭ, încât să móră; 21 Saŭ
dacă el din neamiciţie îl va lovi cu
mâna sa, încât să móră; să se omóre
cel ce a lovit, ucigaş *este*; rĕsbunăto-
rul de sânge să omóre pre ucigaş, când
îl va întâlni.
22 Er dacă el din întâmplare, nu
din neamiciţie, îl va împinge pre dîn-
sul, saŭ va arunca asupră-ĭ vr-o unél-
tă, dară nu pândindu-l; 23 Saŭ el
fără să-ĭ fie neamicul sĕŭ, şi fără să-ĭ
fie neamicul sĕŭ, şi fără să-ĭ voéscă
rĕul, din nebăgare de sémă aruncă cu
o pétră asupră-ĭ, de care omul póte
muri, şi el móre; 24 Comunitatea să
judece între cel ce a lovit şi între rĕs-
bunătorul de sânge după aceste legĭ.
25 Şi comunitatea să mântuéscă pre
ucigaş de mâna rĕsbunătoruluĭ de sân-
ge; şi comunitatea să-l întórcă în ce-
tatea de scăpare în care scăpase, şi să
rĕmână acolo până la mórtea archie-
reuluĭ, care fu uns cu oleĭul sacru.
26 Er dacă ucigaşul va eşi din ho-
tarul cetăţilor sale de scăpare în care
scăpase, 27 Şi rĕsbunătorul de sânge
îl va afla afară din hotarul cetăţeĭ
sale de scăpare, şi rĕsbunătorul va u-
cide pre ucigaş, vinovăţie de sânge
nu va fi asupră-ĭ. 28 Că el trebuia
să rĕmână în cetatea sa de scăpare,
până ce ar fi murit archiereul, şi *nu-*
maĭ după mórtea archiereuluĭ putea
ucigaşul să se re'ntórcă la pământul
stăpânireĭ sale.
29 Şi acesta să fie voŭĕ statut de
lege pentru voĭ din generaţiunile vós-
tre în tóte locuinţele vóstre.

30 Cel ce va omorî pre altul, uci-
gaşul să se ucidă după spusa martu-
rilor; ér un singur martur nu póte
mărturisi împotriva cuĭ-va, ca să móră.
31 Şi rĕscumpĕrare nu luaţĭ pentru
viéţa ucigaşuluĭ, celuĭ vinovat de mór-
te; ci el să se omóre. 32 Şi rĕscum-
pĕrare nu luaţĭ pentru cel fugit în
cetatea de scăpare, ca el să se întórcă
spre a locui în patria sa, până la mór-
tea archiereuluĭ.
33 Să nu profanaţĭ pămêntul, în
care *sûnteţĭ;* că sângele profanéză pă-
mêntul, şi pămêntul nu se póte curăţi
de sângele cel vĕrsat într'însul, decât
numaĭ cu sângele aceluĭa care l-a vĕr-
sat. 34 Decĭ să nu întinaţĭ pămêntul
acela în care locuiţĭ, în mijlocul că-
ruĭa locuesc eŭ; că eŭ Iehova locuesc
în mijlocul fiilor luĭ Israel.

Legĭ pentru moştenitóre; sfârşitul cărţeĭ acesteĭa.

36 Şi se apropiară capiĭ *caselor* pă-
rintescĭ aĭ némuluĭ fiilor luĭ Ga-
laad, fiiul luĭ Machir, fiiul luĭ Manase,
din némurile fiilor luĭ Iosef, şi vorbiră
înaintea luĭ Moisi şi înaintea maĭ ma-
rilor caselor părintescĭ aĭ fiilor luĭ
Israel, 2 Şi diseră: Iehova ordonă
domnuluĭ meŭ, ca el pămêntul acesta
să-l dea prin sorţĭ spre moştenire fii-
lor luĭ Israel; şi domnuluĭ meŭ îĭ maĭ
ordonă Iehova, ca el să dea moşteni-
rea frateluĭ nostru Zelofead fetelor luĭ;
3 Dară de se vor mărita ele după orĭ-
cine din *altă* seminţie a fiilor luĭ Is-
rael, moştenirea lor se va lua de la
moştenirea părinţilor noştri, şi se va
adăugi la moştenirea seminţieĭ aceleĭa,
în care ele se vor fi *măritat;* şi din
sorţul moştenireĭ nóstre se va lua.
4 Şi când fiiĭ luĭ Israel vor avé *anul*
jubileŭ, moştenirea lor tot va rĕmâné
adaos la moştenirea aceleĭ seminţiĭ, în
care ele se vor fi *măritat*, şi de la moş-
tenirea seminţieĭ părinţilor noştri se
va lua moştenirea lor.
5 Şi Moisi ordonă fiilor luĭ Israel
după cuvîntul luĭ Iehova, dicênd: Drept
vorbesce seminţia fiilor luĭ Iosef. 6 A-
césta *este* ceea ce ordonă Iehova pen-
tru fetele luĭ Zelofead, dicênd: Mărite-
se ele după cine le va plăcé; decât
numaĭ să se mărite după *unul din* fa-
milia seminţieĭ părinţilor lor; 7 Ca
moştenirea fiilor luĭ Israel să nu trécă
de la o seminţie la alta, ci fie-care
dintre fiiĭ luĭ Israel să se ţină lipit
de moştenirea seminţieĭ părinţilor luĭ.
8 Drept aceea tótă fata, care va lua
de moştenire în vre-una din seminţiile
fiilor luĭ Israel, să se mărite după u-
nul din némul seminţieĭ părinţilor seĭ,
pentru ca fiiĭ luĭ Israel să moştenés-
că fie-care moştenirea părinţilor seĭ;
9 Ca nicĭ o moştenire să nu trécă de
la *o* seminţie la alta, ci fie-care din
seminţiile fiilor luĭ Israel să se ţină
lipită de moştenirea sa.
10 Şi fetele luĭ Zelofead făcură în-
tocmaĭ după cum ordonă Iehova luĭ
Moisi. 11 Că Mahla, Tirza, Hogla şi
Milca şi Noa, fetele luĭ Zelofead, se
măritară după fiiĭ unchilor lor: 12 *Du-*
pă bărbaţĭ, carĭ eraŭ din némurile fii-
lor luĭ Manase, fiiul luĭ Iosef, se mă-
ritară şi moştenirea lor rĕmase în
seminţia némuluĭ părinţilor lor.
13 Acestea *sûnt* ordinele şi legile,
pre carĭ Iehova le dădu fiilor luĭ Is-
rael prin Moisi în câmpiele Moabu-
luĭ, lângă Iordan, *în dreptul* Iericho-
nuluĭ.

DEUTERONOMUL.

A CINCEA CARTE A LUĬ MOISI.

Binefacerile luĭ Dumnedeŭ şi nerecunoscinţa luĭ Israel.

1 Acestea *sûnt* cuvintele, carĭ le vor-
bi Moisi către tot Israelul, dincóce
de Iordan, în pustiŭ, într'o câmpie în
dreptul Sufuluĭ, între Paran şi Tofel
şi Laban şi Hazerot şi Dizahab. 2 (*De-*
părtare este de un-spre-dece dile de la
Horeb pe calea către muntele Seir
până la Kadeş-Barnea). 3 Şi fu în
anul al patru-decelea, în luna a un-
spre-decea, în *diua* ântĕĭa a luneĭ, *că*
Moisi vorbi către fiiĭ luĭ Israel tóte câ-
te Iehova îĭ ordonase pentru eĭ. 4 Du-
pă ce el bătu pre Sihon, regele Amo-

reilor, care locuĭa în Heşbon, şi pre
Og, regele Basanuluĭ, care locuĭa în
Astarot, la Edreĭ.
5 Dincóce de Iordan, în pămêntul
Moabuluĭ începu Moisi a esplica acéstă
lege, ḑicênd: 6 Iehova, Dumneḑeul
nostru, vorbi noūĕ în Horeb, ḑicênd:
Fie-vĕ de ajuns cât aţĭ şeḑut pe mun-
tele acesta. 7 Întorceţi-vĕ, şi plecaţĭ, şi
veniţĭ pe muntele Amoreilor şi la tóte
vecinităţile luĭ pe câmpie, pe munţĭ, şi
pe şesurĭ, şi spre méḑă-ḑi, şi la ţărmul
măreĭ în pămêntul Cananeilor, şi spre
Liban, până la rîul cel mare, rîul Eu-
frata. 8 Ecă, pus-am dinaint-vĕ ţara;
intraţĭ şi stăpâniţĭ pămêntul, pre care
Iehova cu jurămînt l-a promis părin-
ţilor voştri, luĭ Abraam, luĭ Isaac şi
luĭ Iacob, că-*l* va da lor şi seminţieĭ
lor după dînşiĭ.
9 Şi vĕ vorbĭam atuncea, ḑicênd:
Eŭ nu vĕ pot purta singur; 10 Ie-
hova Dumneḑeul vostru va îmmulţit,
şi écă, voĭ astă-ḑĭ *sûnteţĭ* mulţime, ca
stelele ceruluĭ: 11 (Iehova, Dumne-
ḑeul părinţilor voştri, să vĕ maĭ a-
dauge din câţĭ *sûnteţĭ încă de* o mie
de orĭ, şi să vĕ bine-cuvinteze, după
cum v'a promis:) 12 Cum voiŭ purta
singur supĕrările vóstre şi greutăţile
vóstre şi certele vóstre? 13 Luaţi-vĕ
bărbaţĭ înţelepţĭ şi pricepuţĭ şi cunos-
cuţĭ între seminţiile vóstre, şi pre a-
cestia îĭ voiŭ pune de capĭ aĭ voştri.
14 Şi voiŭ mĭ-aţĭ rĕspuns, şi mĭ-aţĭ
ḑis: Bun lucru *este* a face, ce tu aĭ
ḑis. 15 Atuncea luaiŭ eŭ pre capiĭ
seminţiilor vóstre, bărbaţĭ înţelepţĭ şi
cunoscuţĭ, şi-ĭ puseĭ capĭ preste voĭ,
maĭ marĭ preste miĭ şi maĭ marĭ preste
sute şi maĭ marĭ preste cincĭ-ḑecĭ şi
maĭ marĭ preste ḑece, şi diregĕtorĭ în
seminţiile vóstre. 16 Şi eŭ ordonaĭ
într'acel timp judecătorilor voştri, ḑi-
cênd: Ascultaţĭ pre fraţiĭ voştri între
dînşi, şi judecaţĭ cu dreptate între om
şi fratele sĕŭ, şi străinul *ce este* cu
dînsul. 17 Şi nu căutaţĭ la faţă în
judecată; precum pre cel mic, aşa şi
pre cel mare să-l ascultaţĭ; de nimi-
nea să nu vĕ temeţĭ, că judecata *este*
a luĭ Dumneḑeŭ; şi causele cari vĕ
vor fi pré grele aduceţi-*le* la mine, şi
eŭ le voiŭ asculta. 18 Şi eŭ în tim-
pul acela ordonaĭ voūĕ tóte câte aveţĭ
să le faceţĭ.
19 Şi noĭ plecarăm de la Horeb, şi
merserăm prin tot pustiĭul acel mare
şi înfricoşat, pre care l-aţĭ vĕḑut, pe
calea spre muntele Amoreilor, precum
ne ordonase Iehova, Dumneḑeul nos-
tru; şi venirăm la Kadeş-Barnea; 20 Şi
eŭ am ḑis voūĕ: Voĭ aţĭ ajuns la mun-
tele Amoreilor, pre care Iehova Dum-
neḑeul nostru îl dă noūĕ. 21 Écă,
Iehova Dumneḑeul tĕŭ ţĭ-a dat acest
pămênt! Sue-te *dară*, ĭé-*l*, după cum
Iehova Dumneḑeul părinţilor teĭ ţĭ-a
ḑis; nu te teme, şi nu te înfricoşa.
22 Şi voĭ cu toţiĭ venirăţĭ la mine,
şi ḑiserăţĭ: Să trimetem ómenĭ maĭ
'nainte de noĭ, cari să ne iscodéscă
pămêntul, şi să ne aducă rĕspuns de
calea pe care avem să intrăm. 23 Şi
mie 'mĭ plăcu cuvîntul acesta; şi eŭ
luaiŭ dintre voĭ doĭ-spre-ḑece bărbaţĭ,
de tótă seminţia câte un bărbat; 24 Şi
acestia plecând, se suiră pe munte, şi
veniră până la valea Eşcol *(valea stru-
guruluĭ)*, şi iscodiră *pămêntul*; 25 Şi
luând în mânele lor din fruptele pă-
mêntuluĭ aceluĭa, aduseră noūĕ, şi ne
dădură şcire, şi ḑiseră: Bun *este* pă-
mêntul, pre care Iehova Dumneḑeul
nostru ni-l dă noūĕ.
26 Er voĭ nu voirăţĭ să vĕ suiţĭ, ci
rĕsculatu-v'aţĭ în contra cuvîntuluĭ luĭ
Iehova, Dumneḑeul vostru; 27 Şi
murmurarăţĭ în corturile vóstre, şi ḑi-
serăţĭ: Fiind-că Iehova ne urăsce, de
aceea scosu-ne-a din pămêntul Egiptu-
luĭ, să ne dea în mânele Amoreilor,
ca să ne pérdă. 28 Unde să ne suim?
fraţiĭ noştri ne muĭară inima, ḑicênd:
Poporul acela *este* maĭ mare şi maĭ
înalt decât noĭ; cetăţile *sûnt* marĭ şi
întărite până la cer; ba şi pre fiiĭ luĭ
Enak îĭ vĕḑurăm acolo.
29 Şi eŭ ḑiseiŭ voūĕ: Nu vĕ spăĭ-
mântaţĭ, şi nu vĕ temeţĭ de dînşiĭ!
30 Iehova Dumneḑeul vostru, care
merge înaintea vóstră, acela se va lup-
ta pentru voĭ, întru tóte cum făcu el
pentru voĭ înaintea ochilor voştri în
Egipt; 31 Şi în pustiŭ, unde aĭ vĕ-
ḑut, cum Iehova Dumneḑeul tĕŭ te-a
purtat, după cum pórtă omul pre fiĭul
sĕŭ, pe tótă calea în care aţĭ umblat,
până ce aţĭ ajuns în locul acesta.
32 Şi totuşĭ voĭ n'aţĭ creḑut luĭ Ie-
hova Dumneḑeul vostru, 33 Care
mergea pe cale înaintea vóstră, cău-
tându-vĕ loc spre tăbĕrâre, nóptea în
stâlp de foc, ca să vĕ arate calea pe
care aveţĭ ră mergeţĭ, şi ḑiŭa în nŭor.
34 Şi Iehova auḑi vocea cuvintelor
vóstre, şi se mâniă, şi jurându-se, ḑise:
35 Nimenea din ómeniĭ din acéstă ge-
neraţiune rea nu va vedé acel pămênt
bun, pre care eŭ cu jurămînt am pro-
mis părinţilor voştri; 36 Afară de
Caleb, fiĭul luĭ Iefune; el îl va vedé,

şi luĭ îĭ voiŭ da pămêntul acesta, pre
care a călcat, şi fiilor seĭ; pentru-
că el pe deplin a urmat luĭ Iehova.
37 Încă şi pre mine se mâniă Iehova
din causa vóstră, şi ḑise: Nicĭ tu nu
veĭ intra acolo: 38 Iosua, fiĭul luĭ
Nun, care stă înaintea ta, acela va in-
tra într'însul; întăresce-l; că el va face
ca Israel să-l moştenéscă; 39 Şi
pruncii voştri, despre carĭ aţĭ ḑis, că
vor fi de pradă; şi fiiĭ voştri, carĭ as-
tă-ḑĭ nu cunosc nicĭ bine nicĭ rěŭ, a-
ceĭa vor intra într'însul; da, acelora
îl voiŭ da, şi eĭ îl vor moşteni. 40 Şi
voĭ întorceţi-vě înapoĭ, şi plecaţĭ în
pustiŭ *pe* calea la Marea Roşie!

41 Şi voĭ îmĭ rěspunserăţĭ, şi ḑise-
răţĭ cătră mine: Pěcătuit-am împotriva
luĭ Iehova; sui-ne-vom, şi ne vom lup-
ta, cum ordonă noŭě Iehova, Dumne-
ḑeul nostru. Şi voĭ v'aţĭ încins fie-care
cu armele sale, şi v'aţĭ încumătat a
vě sui pe munte. 42 Şi Iehova ḑise
cătră mine: Spune lor: Nu vě suiţĭ,
nicĭ sa vě luptaţĭ; că eŭ nu *sûnt* în
mijlocul vostru, ca nu cum-va să fiţĭ
bătuţĭ de neamiciĭ voştri. 43 Şi eŭ
vě spuseĭ *acésta*, ér voĭ n'aţĭ ascultat,
ci v'aţĭ rěsculat împotriva cuvîntuluĭ
luĭ Iehova, şi sumeţindu-vě vě suirăţĭ
pe munte. 44 Şi Amoreiĭ carĭ locu-
ĭaŭ acel munte vě eşiră spre întâmpi-
nare, şi vě urmăriră, cum fac albinele;
şi vě sdrobiră de la Seir până la Hor-
ma. 45 Şi înturnându-vě înapoĭ, plân-
serăţĭ înaintea luĭ Iehova; dară Iehova
nu ascultă vocea vóstră, nicĭ vě în-
tinse urechiile; 46 Şi aşa voĭ locui-
răţĭ Kadeşul ḑile multe, ḑilele câte *l*-aţĭ
locuit.

*Umblarea prin pustietate până la biru-
inţa asupra Sihonuluĭ.*

2 Şi ne întórserăm, şi plecarăm în
pustiŭ, *pe* calea cătră Marea-Roşie,
cum vorbisc Iehova cătră mine; şi o-
colirăm muntele Seir ḑile multe. 2 Şi-
mĭ vorbi Iehova, ḑicênd: 3 Ajungă-
vě de când tot ocolițĭ muntele acesta,
întorceţi-vě spre méḑă-nópte. 4 Şi
ordonă poporuluĭ, ḑicênd: Voĭ *acum*
veţĭ trece prin hotarele fraţilor voştri,
fiilor luĭ Esaŭ, carĭ locuesc în Seir, şi
eĭ se vor teme de voĭ; dară voĭ feriţi-
vě fórte; 5 Să nu vě încăĭeraţĭ cu
eĭ, că eŭ nu vě voiŭ da din pămêntul
lor nicĭ urmă de piciŏr; că *de* moşte-
nire am dat luĭ Esaŭ muntele Seir.
6 Bucate cu argint să cumpěraţĭ de la
dînşiĭ, ca să mâncaţĭ; şi apă cu argint
să cumpěraţĭ de la dînşiĭ, ca să beţĭ;
7 Că Iehova Dumneḑeul těŭ te-a bine-
cuvîntat întru tóte lucrurile mânelor
tale; el a sciut de călătoria ta prin
acest mare pustiŭ; întracestĭ patru-
ḑecĭ de anĭ Iehova Dumneḑeul těŭ a
fost cu tine, nimica n'a lipsit ţie.

8 Şi noĭ ne abăturăm de la fraţiĭ
noştri, fiiĭ luĭ Esaŭ, carĭ locuĭaŭ în
Seir, de la calea câmpielor prin Elat
şi Eţion-Geber, şi ne întórserăm şi
merserăm pe calea pustiuluĭ Moabu-
luĭ. 9 Şi Iehova îmĭ ḑise: Să nu vě
îndușmăniţĭ cu Moabiţiĭ, şi să nu vě
încăĭeraţĭ la luptă cu eĭ, că din pă-
mêntul lor nu-ţĭ voiŭ da *de* moştenire;
că Arul l-am dat *de* moştenire fiilor
luĭ Lot. 10 (Eminiĭ locuiră maĭ 'na-
inte aicea, poporul mare, mult la nu-
měr şi înalt, ca şi Enakiţiĭ. 11 U-
riaşĭ se socotiră acestia, ca şi Enakiţiĭ;
ér Moabiţiĭ îĭ chiémă Eminĭ. 12 Şi
încă maĭ 'nainte locuiră în Seir Horeiĭ,
ér fiiĭ luĭ Esaŭ îĭ alungară, şi-ĭ per-
dură dinaintea lor, şi locuiră în locul
lor; precum făcu Israel în pămêntul
moşteniriĭ sale, pre care Iehova îl dă-
du lor). 13 Decĭ ridicaţi-vě şi treceţĭ
pârâul Zered; şi *aşa* noĭ trecurăm pâ-
râul Zered.

14 Şi ḑilele de când plecarăm noĭ
de la Kadeş-Barnea până ce trecurăm
preste pârâul Zered *fu* treĭ-ḑecĭ şi opt
de anĭ; până se perdu din taběră tótă
acea generaţiune, *adecă* bărbaţiĭ de
resbel, cum li se jură Iehova. 15 Că
mâna luĭ Iehova era asupra lor, ca să-ĭ
pérdă pre eĭ din taběră, până ce *toţĭ*
se perdură.

16 Şi după ce toţĭ bărbaţiĭ de res-
bel din popor se perdură şi muriră,
17 Iehova vorbi cătră mine, ḑicênd:
18 Tu astă-ḑĭ veĭ trece pe lângă ho-
tarele Moabuluĭ, preste Ar, 19 Şi
te veĭ apropia de fiiĭ luĭ Ammon; nu
vě îndușmăniţĭ cu eĭ, şi să nu te în-
caĭera cu dînşiĭ; că din pămêntul fii-
lor luĭ Ammon nu-ţĭ voiŭ da moştenire;
că fiilor luĭ Lot l-am dat *de* moştenire.
20 (Şi acesta încă se socotĭa pămênt
al uriaşilor; uriaşiĭ locuiră maĭ 'nainte
într'însul, şi Ammoniţiĭ îĭ chiemă Sam-
sumeĭ: 21 Popor mare, mult la nu-
měr şi înalt, ca şi Enakiţiĭ; ér Iehova
îĭ perdu pre eĭ dinaintea *Ammoniţilor;*
şi eĭ îĭ alungară, şi locuiră în locul
lor; 22 Cum făcu el fiilor luĭ Esaŭ,
carĭ locuesc în Seir, carĭ perdură de
dinaintea lor pre Horeĭ, şi-ĭ alungară;
şi eĭ locuiră în locul lor până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ. 23 Asemenea şi pe Aveiĭ,
carĭ locuĭaŭ prin sate până la Gaza,

Caftoreiĭ, cari eşiră din Caftor, iĭ per-
dura, şi eĭ locuiră în locul lor.) 24 Scu-
laţi-vĕ, plecaţĭ, şi treceţĭ părâul Ar-
non! écă, eŭ îţĭ daŭ în mână pre
Sihon, Amoreul, regele Heşbonuluĭ, şi
pămêntul luĭ; începe a stăpâni, înca-
ĭeră-te cu el la luptă. 25 De adĭ
voiŭ începe a arunca temere şi spaimă
de tine preste popórele de supt tot
cerul, care audind faĭma ta, se va cu-
tremura, şi se va îngrozi de tine.

26 Şi trimiseĭ solĭ din pustiul Ke-
demot către Sihon, regele Heşbonuluĭ,
cu cuvinte de pace, dicênd: 27 La-
să-mĕ să trec prin ţara ta, şi eŭ tot
pe cale voiŭ merge, şi nu mĕ voiŭ
abate nicĭ la drépta nicĭ la stânga.
28 Bucate să-mĭ vindĭ pentru argint,
ca să mănânc; şi apă să-mĭ daĭ pentru
argint, ca să béŭ; numaĭ cât să trec
cu piciorul, 29 (Precum îmĭ făcură
fiiĭ luĭ Esaŭ, cari locuesc în Seir, şi
Moabiţiĭ cari locuesc în Ar), până ce
voiŭ trece Iordanul, în pămêntul, pre
care ni-l dă noŭĕ Iehova Dumnedeul
nostru. 30 Dară Sihon, regele Heş-
bonuluĭ, nu voi să ne lase să trecem
prin *pămêntul* luĭ; că Iehova Dumne-
deul tĕŭ ĭ-a învârtoşat spiritul sĕŭ, şi
i-a îndărătnicit inima luĭ, ca să ţi-l
dea în mână, cum *se vede* astă-dĭ.

31 Şi dise Iehova către mine: Écă,
eŭ încep a-ţĭ da ţie pre Sihon şi pă-
mêntul luĭ; începe a stăpâni pămêntul
sĕŭ, spre a-l moşteni. 32 Şi Sihon
ne eşi întru întâmpinare la resbel, el
şi tot poporul sĕŭ, la Iaaţ. 33 Şi Ie-
hova Dumnedeul nostru ni-l dădu în
mână, şi noĭ îl băturăm, pre el şi pre
fiiĭ luĭ şi pre tot poporul sĕŭ. 34 Şi
noĭ într'acel timp iĭ luarăm şi tóte ce-
tăţile luĭ, şi cu desăvârşire iĭ stricarăm
noĭ tóte cetăţile luĭ: bărbaţĭ, femeĭ,
şi copiĭ, nelăsând pre nimenea viŭ.
35 Numaĭ vitele le răpirăm pentru
noĭ, şi prada cetăţilor ce le am luat.
36 De la Aroer, care *este* pe ţărmul
părâuluĭ Arnon, şi *de la* cetatea cea
din vale, până la Galaad, nu fu nicĭ
o cetate pré tare pentru noĭ; Tóte Ie-
hova Dumnedeul nostru ni le dădu în
mână. 37 Numaĭ de pămêntul fiilor
luĭ Ammon nu te apropiaşĭ, *nicĭ* de
tótă laturea părâuluĭ Iabbok, nicĭ de
cetăţile de pe munte, nicĭ de nimica
ce Iehova Dumnedeul vostru ne opri.

Biruinţa asupra luĭ Og la Basan.

3 Şi noĭ întorcêndu-ne, ne suirăm pe
calea către Basan; şi Og, regele
Basanuluĭ ne eşi întru întâmpinare la
resbel, el şi tot poporul sĕŭ, la Edreĭ.
2 Şi Iehova dise către mine: Nu te
teme de el, că eŭ îl voiŭ da în mâna
ta, pre el, şi tot poporul sĕŭ şi pă-
mêntul sĕŭ; şi tu să facĭ cu el, cum
aĭ făcut cu Sihon, regele Amoreilor,
care locuia la Heşbon. 3 Ast-fel Ie-
hova Dumnedeul nostru ne dădu în
mână şi pre Og, regele Basanuluĭ şi
tot poporul sĕŭ, şi noĭ îl băturăm, pâ-
nă ce nu-ĭ rĕmase nicĭ unul. 4 Şi
noĭ în acelaşĭ timp luarăm şi tóte ce-
tăţile luĭ; nu a fost nicĭ o cetate, pre
care n'am luat noĭ de la dînşiĭ: şése-
decĭ de cetăţĭ, tot ţinutul Argob, re-
gatul luĭ Og în Basan. 5 Tóte aceste
cetăţĭ *eraŭ* întărite cu ziduri înalte, *cu*
porţĭ şi *cu* zăvóre, afară de cetăţile
cele deschise, *cari eraŭ* multe fórte.
6 Şi noĭ cu desăvârşire le perdurăm,
cum făcurăm cu Sihon, regele Heşbo-
nuluĭ, perdênd cu desăvârşire din tóte
cetăţile pre bărbaţĭ, pre femeĭ şi pre
copiĭ. 7 Ér tóte vitele şi prada ce-
tăţilor le răpirăm pentru noĭ. 8 Şi
în acel timp luarăm pămêntul din mâ-
na a doĭ regĭ aĭ Amoreilor, celor din-
cóce de Iordan, de la părâul Arnon
până la muntele Ermon; 9 (Sidoniĭ
pre Ermon îl chĭemă Sirion, ér Amo-
reiĭ îl chĭemară Şenir;) 10 Tóte ce-
tăţile din câmpie, şi tot Galaadul, şi
tot Basanul, până la Salca şi Edreĭ,
cetăţile regatuluĭ luĭ Og în Basan;
11 (Că numaĭ singur Og, regele Basa-
nuluĭ, maĭ rĕmăsese din uriaşĭ; écă,
patul sĕŭ *era* pat de fer; aŭ nu *este* el
în Rabba, *cetatea* fiilor luĭ Ammon?
lung de noŭĕ coţĭ, şi larg de patru
coţĭ, după cotul unuĭ om.)

Înpărţirea pămêntuluĭ din partea de la rĕsărit a Iordanuluĭ.

12 Aşa noĭ în timpul acela lua-
răm în stăpânire acel pămênt, de la
Aroer, care *este* pe lângă părâul Ar-
non, şi jumătatea munteleĭ Galaad şi
cetăţile luĭ, *şi* le dăduĭ Rubeniţilor şi
Gadiţilor; 13 Şi rĕmăşiţa din Galaad
şi tot Basanul, regatul luĭ Og, îl dă-
duĭ la jumătatea seminţieĭ luĭ Manase;
tot ţinutul Argobuluĭ cu tot Basanul
se chĭemă pămêntul uriaşilor. 14 Ia-
ir, fiiul luĭ Manase, luă tot ţinutul Ar-
gobuluĭ până la hotarele Cheşuriţilor
şi ale Maacatiţilor, şi pre acelea, Ba-
san, el le chĭemă după numele luĭ:
Habot-Iair *(satele luĭ Iair)* până în
diua de astă-dĭ. 15 Şi dăduĭ luĭ Ma-
chir Galaadul. 16 Ér Rubeniţilor şi
Gadiţilor le dăduĭ din Galaad până

la părâul Arnon, *până la* mijlocul rîu-
luĭ, carele *este* hotarul, *şi* până la pă-
râul Iabbok, hotarul fiilor luĭ Ammon;
17 Şi câmpia şi Iordanul, carele *este*
hotarul; de la Chineret şi până la ma-
rea câmpieĭ, la Marea Sărată, jos supt
pólele *munteluĭ* Pisga, spre rĕsărit.
18 Şi eŭ ordonaĭ voŭĕ în timpul acela,
ḑicênd: Iehova, Dumneḑeul vostru vĕ
dădu acest pămênt, spre a-l stăpâni;
voĭ, toţĭ *bărbaţiĭ* ceĭ bunĭ de luptă,
mergeţĭ înarmaţĭ înaintea fiilor luĭ Is-
rael, a fraţilor voştri. 19 Şi numaĭ
femeele vóstre şi copiĭ voştri şi vitele
vóstre (sciŭ că aveţĭ multe vite) să
rĕmână în cetăţile vóstre, pre cari eŭ
le-am dat voŭĕ; 20 Până ce Iehova
va da repaus fraţilor voştri, ca şi voŭĕ,
şi *până ce* şi eĭ vor fi luat în stăpâ-
nire pămêntul, pre care Iehova, Dum-
neḑeul vostru, îĭ dă lor, dincolo de Ior-
dan; dup'aceea vĕ veţĭ întórce fie-care
la stăpânirea luĭ, pre care eŭ v'am dat-o.
21 Şi luĭ Iosua îĭ ordonaĭ în timpul
acela, ḑicênd: Ochiĭ teĭ vĕḑură tóte
câte Iehova Dumneḑeŭ făcu acestor
doĭ regĭ; aşa va face Iehova cu tóte
regatele, unde veĭ merge. 22 Nu vĕ
temeţĭ de eĭ, că Iehova, Dumneḑeul
vostru, *este* cel ce se luptă pentru voĭ.

Moisi nu intră în ţară.

23 Şi eŭ mĕ rugaĭ luĭ Iehova în tim-
pul acela, ḑicênd: 24 Iehova, Dómne,
tu începuşĭ a arĕta servuluĭ tĕŭ mări-
rea ta şi mâna ta cea tare: Că cine
este ḑeul în cer saŭ pe pămênt, care
să pótă face lucrurĭ ca ale tale, şi *a*
căruĭa putere *să fie* ca a ta? 25 La-
să-mĕ, rogu-te, să trec, şi să vĕd acel
pămênt bun, care *e* dincolo de Iordan,
pre acel munte bun şi Libanul! 26 Er
Iehova era mânios asupra mea pentru
voĭ, şi nu mĕ ascultă; şi-mĭ ḑise Ie-
hova: Ajunge-ţĭ atâta! maĭ mult des-
pre lucrul acesta să nu-mĭ vorbescĭ!
27 Sue-te pe vârful *munteluĭ* Pisga, şi-
ţĭ înalţă ochiĭ teĭ spre apus, şi spre
méḑa-nópte, şi spre méḑă-ḑi, şi spre
rĕsărit, şi veḑĭ cu ochiĭ teĭ; căcĭ tu
Iordanul acesta nu-l veĭ trece. 28 Şi
ḑi luĭ Iosua, şi-l îmbărbătéză, şi-l în-
tăresce; că el va trece în fruntea a-
cestuĭ popor, şi-l va face să moştenéscă
pămêntul pre care-l veĭ vedé. 29 Şi
aşa noĭ rĕmaserăm în valea aceea în
dreptul Bet-Peoruluĭ.

Îndemnare ca să asculte de lege.

4 Şi acum, o Israele, ascultă de legile
şi judecăţile, pre cari eŭ vĕ învĕţ
să *le* faceţĭ; ca să trăiţĭ, şi întrând să
luaţĭ în stăpânire pămêntul, pre care
Iehova, Dumneḑeul părinţilor voştri,
îĭ dă voŭĕ. 2 Să nu adăugiţĭ *nimica*
la cuvîntul, pre care eŭ vi-l poruncesc;
şi să nu scădeţĭ *nimica* din el; ca să
păziţĭ ordinele luĭ Iehova, Dumneḑeul
vostru, cari eŭ le poruncesc voŭĕ.
3 Ochiĭ voştri aŭ vĕḑut ceea ce Ieho-
va făcu pentru Baal-Peor; că Iehova
Dumneḑeul tĕŭ perdu din mijlocul tĕŭ
pre tot omul, care a mers în urma luĭ
Baal-Peor. 4 Er voĭ, cari v'aţĭ lipit
de Iehova, Dumneḑeul vostru, *sûnteţi*
şi astă-ḑĭ toţĭ în viéţă.

5 Vedeţĭ, eŭ pre voĭ vĕ învĕţ legĭ
şi judecăţĭ, cum 'mĭ ordonă Iehova
Dumneḑeul meŭ, ca voĭ aşa să faceţĭ
în pămêntul, în care aveţĭ să intraţĭ,
ca să-l stăpâniţĭ! 6 Da, păziţi-*le*, şi
le faceţĭ; că acésta *este* înţelepcĭunea
vóstră şi înţelegerea vóstră înaintea
ochilor popórelor, cari auḑind tóte a-
ceste legĭ, vor ḑice: Cu adevĕrat acés-
ta mare naţiune *este* popor înţelept şi
înţelegător! 7 Căcĭ care popor *este*
aşa de mare, încât *să-şĭ aĭbă* pre ḑeii
seĭ *aşa* aprópe, cum *avem* noĭ pre Dum-
neḑeul nostru, verĭ de câte orĭ îl chĭe-
măm? 8 Şi care popor *este aşa* de
mare, încât să aĭbă legĭ şi judecăţĭ
aşa de drepte, cum *este* tótă acéstă
lege, care eŭ astă-ḑĭ o pun înaintea
vóstră.

9 Decât numaĭ păzesce-te, şi-ţĭ fe-
resce sufletul, ca să nu uiţĭ lucrurile
pre cari le-au vĕḑut ochiĭ teĭ, şi să nu
se depărteze din inima ta în tóte ḑi-
lele vieţeĭ tale; ci să le facĭ cunoscute
fiilor teĭ şi la fiiĭ fiilor teĭ: 10 Ḑiŭa
aceea, când aĭ stat înaintea luĭ Iehova
Dumneḑeul tĕŭ în Horeb, când ḑise
Iehova cătră mine: Adună-mĭ poporul,
ca să-l fac să audă cuvintele mele, ca
învĕţându-*le*, să se témă de mine în
tóte ḑilele câte vor trăi pe pămênt, şi
să le înveţe şi pre fiiĭ lor. 11 Şi vĕ
apropiarăţĭ, şi stăturăţĭ supt munte;
şi muntele ardea în foc până în inima
ceruluĭ; *şi era* întunerec, nŭor şi ne-
gură désă. 12 Şi Iehova vorbi cătră
voĭ din mijlocul foculuĭ; voĭ vocea cu-
vîntuluĭ *luĭ* o auḑirăţĭ, ér nicĭ o în-
chipuire nu vĕḑurаţĭ, afară de acea
voce. 13 Şi el vĕ prochĭemă legă-
mîntul sĕŭ, pre care vi-l ordonă sa-l
păziţĭ: cele ḑece cuvinte, şi le scrise
pe doŭĕ table de pétră. 14 Şi-mĭ or-
donă Iehova în acelaşĭ timp, ca eŭ pre
voĭ să vĕ învĕţ legĭ şi judecăţĭ, pre
cari să le împliniţĭ în pămêntul, în ca-

re mergețĭ ca să-l luațĭ în stăpânire.
15 Decĭ ferițĭ-vĕ fórte sufletele vos-
tre; că voĭ n'ațĭ vĕḑut nicĭ o închipuire
în ḑiŭa aceea, *în care* Iehova vorbi
cătră voĭ în Horeb din mijlocul focu-
luĭ; 16 Ca să nu vĕ corumpețĭ, şi
să vĕ facețĭ vr'un chip cĭoplit, vr'o
închipuire de idol, asemĕnare de băr-
bat saŭ femee; 17 Asemĕnare de vre-
un patru-ped de pe pămênt; asemĕnare
de vre-o pasĕre înaripată, care sbóră în
cer; 18 Asemĕnare de vre-o târâtóre
de pe pămênt; asemĕnare de verĭ-ce
pesce din apă supt pămênt. 19 Şi
ochiĭ teĭ să nu-țĭ ridicĭ spre cer, să
veḑĭ sórele, luna şi stelele, tótă óstea
ceruluĭ, şi să te amăgescĭ, *şi* să te în-
chinĭ lor, şi să servescĭ lor, pre carĭ
Iehova Dumneḑeul tĕŭ le-a împărțit
tuturor popórelor de supt tot cerul.
20 Ér pre voĭ Iehova v'a luat, şi v'a
scos din cuptorul cel de fer, din E-
gipt, pentru ca să fițĭ luĭ popor de
moştenire, cum şi *sûnteți* astăḑĭ.

21 Şi Iehova se mânĭă pre mine din
causa vóstră, şi se jură, că eŭ să nu
trec Iordanul, şi ca eŭ să nu intru în
acel pămênt bun, pre care Iehova,
Dumneḑeul vostru, îl dă voŭĕ *de* moş-
tenire. 22 Ci eŭ am să mor în acest
pămênt, şi nu voiŭ trece dincolo de
Iordan; dară voĭ vețĭ trece dincolo, şi
vețĭ lua în stăpânire acel pămênt bun.

23 Ferițĭ-vĕ, ca să nu uĭtațĭ legă-
mîntul luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru,
care-l făcu cu voĭ, şi să nu facețĭ voŭĕ
chip cĭoplit, *nicĭ* asemĕnare de tot
ce Iehova Dumneḑeul tĕŭ țĭ-a oprit.
24 Că Iehova Dumneḑeul tĕŭ *este* foc
mistuitor, Dumneḑeŭ gelos.

25 Tu când veĭ nasce fiĭ şi fiĭ de
fiĭ, şi vĕ vețĭ învechi în acel pămênt,
şi vĕ vețĭ corupe, şi vețĭ face voŭĕ
chip cĭoplit, asemĕnarea vr'unuĭ *lucru;*
saŭ vețĭ face rĕŭ în ochiĭ luĭ Iehova
Dumneḑeul tĕŭ, prin care să-l mâniĭ;
26 Iéŭ astă-ḑĭ de mărturie contra vós-
tră cerul şi pămêntul, că voĭ curând
vĕ vețĭ perde de pe pămêntul, pentru
care trecețĭ Iordanul, ca să-l luațĭ în
stăpânire: ḑilele *vóstre* nu vor fi multe
într'însul, ci de tot vĕ vețĭ perde.
27 Şi Iehova vĕ va împrăştia între
popóre, şi vețĭ rĕmâné puținĭ la nu-
mĕr în mijlocul națiunilor, între carĭ
Iehova vĕ va conduce. 28 Şi acolo
vețĭ servi la ḑeĭ, lucru de mânĭ omi-
nescĭ, lemn şi pétră, carĭ nu vĕd, nicĭ
aud, nicĭ mănâncă, nicĭ miróse.

29 Ér dacă de acolo veĭ căuta pre
Iehova, Dumneḑeul vostru, *îl* veĭ afla,
dacă-l veĭ căuta din tótă inima ta şi
din tot sufletul tĕŭ. 30 În strâmtoră-
rile tale, când tóte acestea te vor a-
junge, în ḑilele cele de apoĭ, de te veĭ
re'ntórce la Iehova Dumneḑeul tĕŭ, şi
de vocea luĭ veĭ asculta; 31 (Că Ie-
hova Dumneḑeul tĕŭ *este* Dumneḑeŭ
îndurător), el pre tine nu te va lăsa,
şi nu te va strica, şi nu-şĭ va uĭta le-
gămîntul ce l-a *făcut* părinților teĭ *şi*
pre care s-a jurat lor.

32 Că întrébă ḑilele cele d'ântĕĭ,
carĭ aŭ fost înainte de tine, din ḑiŭa
aceea, în care Dumneḑeŭ făcu pre om
pe pămênt; şi *cercetéză* de la o mar-
gine de cer până la cea-l-*altă,* dacă
s'a făcut *ce-va* ca acest lucru mare, şi
s'a maĭ auḑit asemenea luĭ? 33 *Dacă*
vre-un popor a auḑit vocea luĭ Dumne-
ḑeŭ vorbind din mijlocul foculuĭ, pre-
cum aĭ auḑit tu, şi tot maĭ trăĭescĭ?
34 Saŭ *dacă* vr'un ḑeŭ s'a încercat să
vină *şi* să-şĭ ĭea națiune din mijlocul
alteĭ națiunĭ, prin cercările, prin semne
şi prin minunĭ şi prin resbel, cu mâna
tare şi cu braț întins, şi prin lucrărĭ
marĭ *şi* înfricoşate, cum *fuseră* tóte a-
celea, pre care Iehova Dumneḑeul vos-
tru le-a făcut pentru voĭ în Egipt îna-
intea ochilor teĭ. 35 Ție *numaĭ* țĭ
s'a arĕtat *acésta,* pentru ca să cunoscĭ,
că Iehova singur *este* Dumneḑeŭ, *şi că*
nu *este* altul afară de dînsul. 36 Din
cer te-a făcut să auḑĭ vocea sa, ca să
te învețe; şi pe pămênt țĭ-a arĕtat fo-
cul luĭ cel mare, şi tu cuvintele luĭ
le-aĭ auḑit din mijlocul foculuĭ. 37 Şi
fiind-că el a ĭubit pre părinții teĭ, pen-
tru aceea seminția lor a ales după dîn-
şiĭ, şi te-a scos pre tine el însuşĭ cu
puterea cea mare a sa din Egipt:
38 Pentru ca să alunge dinaintea ta
națiunĭ maĭ marĭ şi maĭ tarĭ de cât
tine; *ér* pre tine să te conducă, *şi* să-
țĭ dea pămêntul lor *de* moştenire, cum
se vede astă-ḑĭ.

39 Cunósce dară astă-ḑĭ, şi ĭé în
inimă, că numaĭ Iehova *este* Dumne-
ḑeŭ şi în cer sus şi pe pămênt jos, *şi*
altul nu *este;* 40 Decĭ păzesce legile
luĭ şi ordinele luĭ, pre carĭ țĭ le daŭ
eŭ astă-ḑĭ; ca să fie bine ție şi fiilor
teĭ după tine; şi pentru-ca să trăescĭ
ḑile multe în pămêntul, pre care Ieho-
va Dumneḑeul tĕŭ îl dă ție pentru tot-
da-una.

Moisi rânduesce cetățile de scăpare cele despre rĕsăritul Iordanuluĭ.

41 Atuncĭ Moisi despărți treĭ cetă-
țĭ dincóce de Iordan, despre rĕsăritul

sóreluĭ; 42 Ca acolo să fugă ucigaşul,
care pre aprópele sĕŭ l-ar omorî fără
sciinţă, şi fără ca el maĭ 'nainte să-ĭ
fi fost neamic, ca el să fugă într'una
din aceste cetăţĭ, şi să trăéscă: 43 Be-
zerul în pustiŭ, în partea şesuluĭ, între
Rubeniţĭ; şi Ramotul în Galaad, între
Gadiţĭ; şi Golanul în Basan, între Ma-
naşiţĭ.
44 Şi acésta *este* legea, pre care
Moisi o puse înaintea fiilor luĭ Israel:
45 Acestea *sûnt* mărturiile şi legile şi
judecăţile, pre cari le spuse Moisi fi-
lor luĭ Israel, după ce eşiră din Egipt;
46 Dincolo de Iordan în vale, în drep-
tul Bet-Peoruluĭ, în pămêntul luĭ Si-
hon, regele Amoreilor, care locuĭa în
Heşbon, pre care Moisi şi cu fiiĭ luĭ
Israel îl bătură, după ce eşiră din E-
gipt; 47 Şi eĭ stăpâniră pămêntul
sĕŭ, şi pămêntul luĭ Og, regele Basa-
nuluĭ: ceĭ doĭ regĭ aĭ Amoreilor de
dincóce de Iordan, despre rĕsăritul só-
reluĭ; 48 De la Aroer, care *este* pe
ţărmurile părâuluĭ Arnon până la mun-
tele Sion, adecă Hermon; 49 Şi tótă
câmpia de dincóce de Iordan, despre
rĕsăritul sóreluĭ, până la marea câm-
pieĭ, supt pólele *munteluĭ* Pisga.

Repeţirea celor ḑece poruncĭ.

5 Şi Moisi chĭemă tot Israelul, şi-ĭ
ḑise: Ascultă, Israele, legile şi ju-
decăţile, pre cari eŭ le vorbesc astă-ḑĭ
în auḑul vostru, şi să le învĕţaţĭ, şi să
căutaţĭ a le face. 2 Iehova, Dumne-
ḑeul nostru, încheiă cu noĭ legămînt
pe Horeb: 3 Nu cu părinţiĭ noştri
încheiă Iehova acest legămînt, ci cu
noĭ, cu noĭ acestia aicea, cu noĭ cu
toţĭ, cari ne aflăm astă-ḑĭ în viéţă.
4 Faţă în faţă vorbi Iehova cu voĭ pe
munte, din mijlocul foculuĭ; 5 (Stând
eŭ în timpul acela între Iehova ş'între
voĭ, ca să spun voŭĕ cuvîntul luĭ Ie-
hova; că voĭ vĕ tremuraţĭ de acel foc,
şi nu vĕ suirăţĭ pe munte;) şi ḑise:
6 Eŭ *sûnt* Iehova Dumneḑeul tĕŭ,
care te-a scos din pămêntul Egiptuluĭ,
din casa servituţeĭ; 7 Să nu aibĭ alţĭ
ḑeĭ afară de mine.
8 Să nu-ţĭ facĭ ţie chip cĭoplit, nicĭ
altă asemĕnare *din cele ce sûnt* în cer
sus, saŭ pe pămênt jos, saŭ în apă supt
pămênt; 9 Să nu te prosternĭ înain-
tea lor, nicĭ să te închinĭ lor; că eŭ
Iehova Dumneḑeul teŭ *sûnt* Dumneḑeŭ
gelos, care pĕcatul părinţilor pedepsesc
în fiiĭ până într'a treĭa şi a patra *ge-
neraţiune* celor ce mĕ urăsc; 10 Şi
care fac milă până într'a mia *genera-
ţiune* celor ce mĕ ĭubesc şi păzesc or-
dinele mele.
11 Să nu ĭéĭ numele luĭ Iehova
Dumneḑeul tĕŭ în deşert; că Iehova
nu va lăsa nepedepsit *pre cel* ce va
lua numele luĭ în deşert.
12 Păzesce ḑiŭa sabatuluĭ, ca să o
sânţescĭ, cum ţĭ-a ordonat Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ. 13 Şése ḑile veĭ lucra,
şi-ţĭ veĭ face tóte lucrurile tale; 14 Er
ḑiŭa a şéptea sabat *este* luĭ Iehova
Dumneḑeul tĕŭ; nu veĭ face *într'însa*
nicĭ un lucru, *nicĭ* tu, nicĭ fiĭul tĕŭ,
nicĭ fiica ta, nicĭ servul tĕŭ, nicĭ serva
ta, nicĭ boul tĕŭ, nicĭ asinul tĕŭ, verĭ-
ce din vitele tale, nicĭ străinul tĕŭ
care *locuesce* în lăuntru porţelor tale,
ca să repauseze servul tĕŭ şi serva ta,
ca şi tine. 15 Şi-ţĭ adu aminte, că
tu serv aĭ fost în pămêntul Egiptuluĭ,
şi Iehova Dumneḑeul tĕŭ te-a scos pre
tine de acolo cu mână tare şi cu braţ
întins; pentru aceea ţĭ-a ordonat Ieho-
va Dumneḑeul tĕŭ să păzescĭ ḑiŭa sa-
batuluĭ.
16 Onoréză pre părintele tĕŭ şi pre
muma ta, cum ţĭ-a ordonat Iehova
Dumneḑeul tĕŭ, pentru ca ḑilele tale
să fie multe, şi ca să-ţĭ fie bine în pă-
mêntul, pre care-l dă ţie Iehova Dum-
neḑeul tĕŭ.
17 Să nu ucidĭ.
18 Să nu précurvescĭ.
19 Să nu furĭ.
20 Să nu mărturisescĭ mărturie min-
cinósă contra aprópeluĭ tĕŭ.
21 Să nu poftescĭ femea aprópeluĭ
tĕŭ, nicĭ să poftescĭ casa aprópeluĭ
tĕŭ, *nicĭ* ţarina luĭ, nicĭ servul luĭ,
nicĭ serva luĭ, *nicĭ* boul luĭ, *nicĭ* asi-
nul luĭ, nicĭ nimica din cele ce *sûnt*
ale aprópeluĭ tĕŭ.
22 Aceste cuvinte le vorbi Iehova
către tótă adunarea vóstră pe munte
din mijlocul foculuĭ, din nŭor şi din
negură désă, cu voce tare; şi *nimic*
n'a adaos; şi le scrise pe doĕ table de
pétră, şi le dădu mie. 23 Şi auḑind
voĭ acea voce din mijlocul întunerecu-
luĭ, (că muntele ardea în foc) venirăţĭ
către mine, toţĭ capiĭ seminţielor vós-
tre, şi bătrâniĭ voştri, 24 Şi ḑiserăţĭ:
Ecă, Iehova Dumneḑeul nostru ne a-
rĕtă mărirea sa şi mărimea sa, şi vocea
luĭ o auḑirăm din mijlocul foculuĭ;
astă-ḑĭ am vĕḑut că Dumneḑeŭ vor-
besce cu omul, şi el rĕmâne viŭ. 25 Şi
acum, pentru ce să murim? că acest
foc mare tot ne mistuesce: De vom
maĭ auḑi încă vocea luĭ Iehova, Dum-
neḑeul nostru, vom muri; 26 Căcĭ

care *este* ființa de carne, care să fi au-
dit vocea viuluĭ Dumneḑeŭ din mijlo-
cul foculuĭ vorbind, precum noĭ, şi să
fi rĕmas în viéţă? 27 Apropiă-te tu,
şi ascultă tóte câte ḑice Iehova, Dum-
neḑeul nostru, şi vorbesce tu noŭĕ tóte
câte Iehova, Dumneḑeul nostru, va
ḑice ţie, şi noĭ vom auḑi, şi vom face.
28 Şi auḑind Iehova vocea cuvin-
telor vóstre, când vorbirăţĭ cătră mine,
ḑise cătră mine Iehova: Auḑit-am vo-
cea cuvintelor acestuĭ popor câte a
vorbit cătră tine; eĭ câte le-aŭ vorbit,
tóte bine le-aŭ vorbit. 29 Oh! de ar
fi, ca într'înşiĭ să rĕmână tot-da-una
asemenea inimă, ca să se témă de mine,
şi să păzéscă tóte ordinele mele: ca
să fie bine lor şi fiilor lor în etern!
30 Mergĭ! spune lor: Întorceţi-vĕ la
corturile vóstre. 31 Şi tu să remâĭ
aicea la mine, şi eŭ îţĭ voiŭ spune tóte
ordinele şi legile şi judecăţile, în carĭ
să-ĭ înveţĭ, ca eĭ pre acelea să *le* facă
în pămêntul, pre care vi-l daŭ spre
stăpânire. 32 Luaţĭ dară aminte, ca
să faceţĭ aşa, precum a ordonat Ieho-
va Dumneḑeul vostru; nu vĕ abateţĭ
de *la dînsele* nicĭ la drépta nicĭ la
stânga. 33 *Şi* întru tóte umblaţĭ pe
calea aceea, care a ordonat Iehova,
Dumneḑeul vostru; ca să trăiţĭ, şi *să*
vĕ *fie* bine, şi ḑilele vóstre să fie mul-
te pe pămêntul, pre care-l luaţĭ în stă-
pânire

*Tâlcuirea poruncii ântei despre dragos-
tea câtre Dumneḑeŭ.*

6 Şi acestea *sûnt* ordinele, legile şi
judecăţile, pre cari Iehova, Dum-
neḑeul vostru, *mi* le-a ordonat, ca să
vĕ învĕţ; ca voĭ *pre acestea* să *le* faceţĭ
în pămêntul, în care treceţĭ să-l luaţi
în stăpânire 2 Ca tu să te temĭ de
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, păzind tóte
legile luĭ şi ordinele luĭ, pre care eŭ
ţi le daŭ; tu şi fiĭul tĕŭ şi fiĭul fiĭuluĭ
tĕŭ *în* tóte ḑilele vieţeĭ tale, şi ca ḑi-
lele tale să fie multe.
3 Ascultă dară, o Israele, şi caută
să *le* facĭ, ca să-ţĭ fie bine, şi să vĕ
îmmulţiţĭ fórte în pămêntul unde curge
lapte şi mĭere, după cum Iehova, Dum-
neḑeul părinţilor teĭ, ţĭ-a promis.
4 Ascultă, o Israele; Iehova Dum-
neḑeul nostru *este* unicul Iehova! 5 Iu-
besce dară pre Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
din tótă inima ta, şi din tot sufletul
tĕŭ, şi din tóte puterile tale. 6 Şi
aceste cuvinte, cari ţi le spun astă-ḑĭ,
să le aĭ în inimă! 7 Şi le întipăresce
'n fiiĭ teĭ, şi vorbesce despre dînsele,
când şeḑĭ în casă, şi când mergĭ pe
cale, când te culcĭ, şi când te scolĭ;
8 Şi să le legĭ ca semn pe mână-ţĭ, şi
să-ţĭ fie fruntar între ochiĭ teĭ; 9 Şi
să le scriĭ pe uşioriĭ caseĭ tale şi pe
porţile tale.
10 Şi va fi, că după ce Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, te va aduce în pămên-
tul, pre care el cu jurămînt l-a promis
părinţilor teĭ, luĭ Abraam, luĭ Isaac
şi luĭ Iacob, că ţi-*l* va da, *cu* cetăţĭ
marĭ şi frumóse, pre care tu nu le-aĭ
zidit; 11 Cu case pline de tóte bună-
tăţile, pre cari tu nu le-aĭ împlinit; cu
puţurĭ *de apă* săpate, pre cari tu nu
le-aĭ săpat; cu viĭ şi cu măslinĭ, pre
cari tu nu le-aĭ plantat; *din cari* tu
mâncând te veĭ sătura; 12 *Atuncea*
feresce-te ca să nu uĭţĭ pre Iehova,
care te-a scos pre tine din pămêntul
Egiptuluĭ, din casa servituţeĭ. 13 De
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, să te temĭ, şi
luĭ să-ĭ servescĭ, şi pe numele luĭ să
te jurĭ; 14 Să nu umblaţĭ după alţĭ
ḑeĭ, dintre ḑeiĭ popórelor, cari *sûnt*
împrejurul vostru. 15 (Că Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, *carele este* Dumneḑeŭ
gelos, *este* în mijlocul tĕŭ;) ca nu cum-
va mânia luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
să se aprindă asupra ta, şi să te pérdă
de pe faţa pămêntuluĭ.
16 Să nu ispitiţĭ pre Iehova, Dum-
neḑeul vostru, precum *l*-aţĭ ispitit la
Masa. 17 Ordinele luĭ Iehova, Dum-
neḑeul nostru, să le păziţĭ, cum şi măr-
turiile luĭ, şi legile luĭ, pre cari ţi le-a
prescris. 18 Şi să facĭ *ceea ce este*
drept şi bun în ochiĭ luĭ Iehova, ca
să-ţĭ fie bine, şi să intri, şi să ĭeĭ in
stăpânire acel pămênt frumos, pre cari
Iehova Dumneḑeul tĕŭ cu jurămînt l-a
promis părinţilor teĭ; 19 Când pre
toţĭ neamiciĭ teĭ îĭ va alunga de di-
naintea ta; după cum a promis Iehova.
20 Când fiĭul tĕŭ în viitor te va
întreba, ḑicênd: Ce *sûnt* mărturiele şi
legile şi judecăţile acestea, pre cari
Iehova, Dumneḑeul nostru, le-a pres-
cris voŭĕ? 21 Atuncea să ḑicĭ fiĭu-
luĭ tĕŭ: Servĭ eram noĭ la Faraon în
Egipt, şi Iehova ne-a scos pre noĭ din
Egipt cu mână tare; 22 Şi Iehova
făcu semne şi minunĭ marĭ şi rele în
Egipt asupra luĭ Faraon şi asupra a
tótă casa sa înaintea ochilor noştri;
23 Şi pre noĭ ne scóse de acolo, ca să
ne aducă aicea, şi să ne dea pămêntul
acesta, pre care cu jurămînt l-a pro-
mis părinţilor noştri. 24 Atuncea Ie-
hova ne ordonă, ca să facem tóte
acestea legĭ; de Iehova Dumneḑeul

nostru, să ne temem; ca noüĕ bine *să*
ne *fie* în tóte ḑilele, *şi* ca să ne ţiă în
viéţă, cum *se face* şi astă-ḑĭ. 25 Şi
acésta va fi dreptatea nóstră, de vom
căuta ca să împlinim tóte aceste legĭ
înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul nostru,
precum ne-a ordonat noüĕ.

Petrecerea cu Cananeiĭ oprită.

7 Când te va aduce Iehova, Dumne-
ḑeul tĕü, în pămêntul, în care intri
acum ca să-l ieĭ în stăpânire; şi va a-
lunga dinaintea ta multe naţiunĭ: pre
Heteĭ, şi pre Gherghesеĭ, şi pre Amo-
reĭ, şi Cananeĭ, şi pre Fereseĭ, şi pre
Heveĭ, şi pre Iebuseĭ, şépte naţiunĭ
maĭ marĭ şi maĭ tarĭ decât tine; 2 Şi
când Iehova, Dumneḑeul tĕü, ţi le va
da în puterea ta, tu să le baţĭ; să le
perḑĭ cu desăvârşire: legămînt cu ele
să nu încheĭ, şi milă de ele să nu-ţĭ
fie. 3 Nicĭ să te încuscrescĭ cu dîn-
sele; pre fetele tale să nu le daĭ fiilor
lor, şi pre fetele lor să nu le ĭeĭ pen-
tru fiiĭ teĭ; 4 Că ele vor abate pre
fiiĭ teĭ de la mine, ca să servéscă altor
ḑeĭ; şi mânia luĭ Iehova se va aprinde
asupra vóstră, şi el te va perde cu-
rând. 5 Ci aşa să faceţĭ cu dînsele:
altarele lor să le surpaţĭ, şi stâlpiĭ lor
să-ĭ sfărimaţĭ, şi chipurile lor de As-
tarte să le tăĭaţĭ, şi idoliĭ lor cu foc
să-ĭ ardeţĭ.
6 Că popor sânt *escĭ* tu luĭ Iehova,
Dumneḑeul tĕü; pre tine te-a ales Ie-
hova Dumneḑeul tĕü, ca să-ĭ fiĭ popor
al sĕü, deosebit dintre tóte popórele
carĭ sûnt pe faţa pămêntuluĭ. 7 Nu
dóră, pentru că voĭ aţĭ fi maĭ mulţĭ
decât tóte *cele-l-alte* popóre v'a ĭubit
Iehova, şi v'a ales; căcĭ voĭ *sûnteţĭ* cel
maĭ mic dintre tóte popórele: 8 Ci
pentru-că Iehova v'a ĭubit pre voĭ, şi
pentru-că el ţine jurămîntul, pre care
l-a făcut cu părinţiĭ voştri; *de acea v'a*
scos pre voĭ cu mână tare, şi v'a rĕs-
cumpĕrat din casa servituţeĭ, din mâna
luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ.
9 D'aicea dară să cunoscĭ, că Ie-
hova, Dumneḑeul tĕü, numaĭ el *este*
Dumneḑeü, Dumneḑeü credincĭos, care
legămîntul şi îndurarea *sa* le ţine până
într'a mia generaţiune cătră aceĭa,
carĭ-l ĭubesc, şi-ĭ păzesc ordinele luĭ;
10 Dară care rĕsplătesce în faţă ce-
lora ce-l urăsc, spre a-ĭ perde: el nu
întârḑiă, cu aceĭa carĭ-l urăsc, *ci* le
rĕsplătesce în faţa. 11 Aşa dară pă-
zesce ordinele şi legile şi judecăţile
câte astă-ḑĭ îţĭ spun, ca să le facĭ.
12 Şi va fi, *că* de veţĭ asculta a-
ceste judecăţĭ, şi *le* veţĭ păzi, şi le veţĭ
face, atuncea şi Iehova Dumneḑeul
tĕü, îţĭ va ţine legămîntul şi îndurarea,
cu care s'a jurat părinţilor teĭ. 13 Da,
el pre tine te va ĭubi, şi te va bine-
cuvînta, şi te va îmmulţi, şi va bine-
cuvînta fruptul pântecelui tĕü, şi frup-
tul pămêntuluĭ tĕü: grăul tĕü, mustul
tĕü şi oleĭul tĕü, fĕtul vacelor tale, şi
îmmulţirea oilor tale în pămêntul, pre
care cu jurămînt l-a promis părinţilor
teĭ, că ţi-l va da. 14 Bine-cuvîntat
veĭ fi maĭ pe sus de cât tóte popórele;
nu va fi întru tine sterp nicĭ stérpă,
nicĭ între vitele tale. 15 Şi Iehova
va depărta de la tine tótă bóla, şi nicĭ
una din acele molimĭ rele ale Egiptu-
luĭ, carĭ le cunoscĭ, nu le va pune pres-
te tine, ci le va pune preste toţĭ *aceĭa*
carĭ te urăsc.
16 Şi să perḑĭ tóte popórele, pre
carĭ Iehova, Dumneḑeul tĕü, le va da
ţie; ochĭul tĕü să nu le cruţe, şi ḑei-
lor lor să nu servescĭ, căcĭ cursă *ar fi*
acésta pentru tine. 17 De veĭ ḑice
în inima ta: Aceste popóre *sûnt* maĭ
numĕróse de cât mine, cum voiü puté
eü să le alung? 18 Nu te teme de
ele; *ci*-ţĭ adu aminte de cele ce a fă-
cut Iehova, Dumneḑeul tĕü, cu Faraon
şi cu toţĭ Egiptenіĭ; 19 De cercările
cele marĭ, pre carĭ le-aü vĕḑut ochiĭ
teĭ, şi de semnele şi de minunile şi de
mâna cea tare şi de braţul cel întins,
cu carĭ Iehova, Dumneḑeul tĕü, te-a
scos pre tine; aşa va face Iehova,
Dumneḑeul tĕü, tuturor popórelor, de
carĭ tu te temĭ. 20 Încă şi vespĭ va
trimete Iehova, Dumneḑeul tĕü, asupra
acelora, până ce se vor perde ceĭ ce
aü rĕmas şi s'aü ascuns de tine. 21 Nu
te spăĭmânta de eĭ; că Iehova, Dum-
neḑeul tĕü, *este* în mijlocul tĕü; Dum-
neḑeü mare şi înfricoşat; 22 Şi Ie-
hova, Dumneḑeul tĕü, va alunga aceste
naţiunĭ dinaintea ta încetul cu încetul;
tu pre ele nu le veĭ stârpi curând, ca
să nu se îmmulţéscă férele sălbatice
de pe câmp în contra ta. 23 Dară
Iehova, Dumneḑeul tĕü, le va da ţie
în puterea ta, şi le va îngrozi cu spaĭ-
mă mare, până ce le va perde. 24 Şi
pre regiĭ lor îĭ va da ţie în mână, şi
tu să facĭ să péră numele lor de sub
cer. Nimenea nu va puté sta faţă în
faţă cu tine, până ce nu-ĭ veĭ perde.
25 Chipurile cĭoplite ale ḑeilor lor să
le arḑĭ în foc; să nu poftescĭ aurul
saü argintul de pe dînsele, ca să-l ţiĭ
pentru tine, ca nu prin acestea să te
prinḑĭ în cursă; că urăcĭune *este* acésta

înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ.
26 Şi urâcĭune în casa ta să nu aducĭ;
ca să nu te facĭ şi tu blestemat, ca şi
acele lucrurĭ; *ci* îngrozindu-te de ele,
urăsce-le; că blestem *sûnt.*

Îndemnările la ascultare, sprijinite de amintirea bine-facerilor luĭ Dumneḑeŭ şi a relelor urmărĭ ale neascultărcĭ.

8 Luaţĭ aminte la tóte ordinele, pre
cari eŭ astă-ḑĭ vi le spun, ca să le
faceţĭ; pentru ca să trăiţĭ, şi să vĕ îm-
mulţiţĭ, şi să intraţĭ şi să luaţĭ în stă-
pânire pămêntul, pre care Iehova cu
jurămînt l-a promis părinţilor voştri.
2 Şi-ţĭ adu aminte de tótă calea, pe
care Iehova Dumneḑeul tĕŭ te-a con-
dus aceştĭ patru-ḑecĭ de anĭ în pustiŭ,
ca să te umiléscă, *şi* să te cerce; ca
să cunóscă cele ce *sûnt* în inima ta,
de veĭ păzi ordinele luĭ saŭ nu. 3 Aşa
el pre tine te umili, şi te lăsă să flă-
mânḑescĭ, şi te nutri cu mana, care
n'aĭ cunoscut, nicĭ nu aŭ cunoscut pă-
rinţiĭ teĭ; ca să-ţĭ arete, că omul nu
trăesce numaĭ cu pâne, ci cu tot aceea
ce ese din gura luĭ Iehova trăesce o-
mul. 4 Vestmintele tale nu se înve-
chiră pe tine, şi picĭórele tale nu se
umflară aceĭ patru-ḑecĭ de anĭ. 5 Cu-
nósce dară întru inima ta, că precum
omul cértă pre fiul sĕŭ, *aşa* te va cer-
ta pre tine Iehova, Dumneḑeul tĕŭ.
6 Decĭ păzesce ordinele luĭ Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, ca să umbli pe căile
luĭ, şi să te temĭ de dînsul.
7 Că Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, te va
aduce în pămênt bun, în pămênt cu
părâie de apă, cu fântânĭ şi cu lacurĭ,
cari isvoresc din văĭ şi munţĭ; 8 În
pămênt de grâŭ şi de orḑ şi de viĭ şi
de smochinĭ şi de rodiĭ, pămênt de o-
livĭ şi de mĭere; 9 Pămênt, unde tu
nu veĭ mânca pânea ta cu scădere,
unde tu nu veĭ avé lipsă de nimica;
pămênt, ale căruĭa petre *sûnt* fer, şi
dintr'aĭ căruĭa munţĭ veĭ sapa aramă.
10 Când vêĭ mânca, şi te veĭ sătu-
ra, să bine-cuvintezĭ pre Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ, pentru pămêntul bun, ce
ţi l-a dat. 11 Feresce-te, ca să nu
uiţĭ pre Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, aşa
ca să nu-ĭ păzescĭ ordinele luĭ, jude-
căţile luĭ şi legile luĭ, pre cari ţi le
ordon eŭ astă-ḑĭ; 12 Ca nu cum-va,
după ce tu veĭ mânca şi te veĭ sătura,
şi case frumóse îţĭ veĭ zidi, şi veĭ locuĭ
întrînsele; 13 Şi cireḑele tale şi tur-
mele tale se vor îmmulţi, şi argintul
şi aurul la tine se vor îngrămădi, şi
tóte ale tale se vor îmmulţi. 14 Ini-
ma ta să se înalţe; şi tu să uiţĭ pre
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, care te-a scos
din pămêntul Egiptuluĭ, din casa ser-
vituţiĭ; 15 Care te-a condus în pus-
tiul cel mare şi înfricoşat, *unde eraŭ*
şerpĭ înfocaţĭ, şi scorpionĭ, în pămênt
sec, unde nu *era* apă, şi el a făcut să
curgă apă din pétră de cremine; 16 Ca-
re pre tine te-a nutrit în pustiŭ cu
mana, pre care părinţiĭ teĭ n'aŭ cunos-
cut-o, pentru ca să te umiléscă, şi să
te cerce, ca în cele din urmă să-ţĭ facă
bine; 17 Şi să nu ḑicĭ întru inima
ta: Puterea mea şi tăria mâneĭ *mele*
mĭ-aŭ câştigat acéstă avere. 18 Ci-
ţĭ adu aminte, *că* Iehova Dumneḑeul
tĕŭ *este* acela, care-ţĭ dă putere, ca să-
ţĭ câştigĭ averĭ; pentru întărirea legă-
mîntuluĭ sĕŭ, pentru care s'a jurat
părinţilor teĭ; cum *se vede* astă-ḑĭ.
19 Şi va fi, de veĭ uita pre Iehova
Dumneḑeul tĕŭ, şi veĭ umbla după alţĭ
ḑeĭ, şi veĭ servi lor, şi te veĭ prosterne
înaintea lor, vĕ mărturisesc astă-ḑĭ, că
voĭ de tot vĕ veţĭ perde. 20 Ca şi
popórele, pre cari Iehova le-a perdut
de dinaintea vóstră, aşa veţĭ peri voĭ,
drept rĕsplătire că nu ascultaţĭ de vo-
cea luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru.

Îndemnare ca să fim smeriţĭ înnaintea luĭ Dumneḑeŭ.

9 Ascultă, Israele! tu astă-ḑĭ trecĭ
Iordanul, ca să intri, *şi* să stăpâ-
nescĭ popóre maĭ marĭ şi maĭ tarĭ de-
cât tine, cetăţĭ marĭ şi întărite până
la cer; 2 Popor mare şi înalt la stat,
pre fiiĭ Enakiţilor, pre cari-ĭ cunoscĭ,
şi *despre cari* aĭ auḑit *ḑicênd:* Cine
póte sta înaintea fiilor luĭ Enak?
3 Tu dară să sciĭ, că Iehova Dumne-
ḑeul tĕŭ, care merge înaintea ta, *este*
foc mistuitor; el îĭ va perde, şi-ĭ va
face să se plece înaintea ta, şi tu-ĭ veĭ
alunga, şi-ĭ veĭ perde curând, precum
ţĭ-a promis Iehova.
4 Şi după ce Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, îĭ va alunga de dinaintea ta, să
nu cugeţĭ întru inima ta, ḑicênd: Pen-
tru dreptatea mea m'a adus Iehova
aicea, ca să ĭéŭ acest pămênt în stă-
pânire; ci pentru nelegĭuirea popóre-
lor acestora Iehova le alungă de dina-
intea ta. 5 Nu pentru dreptatea ta,
nicĭ pentru întregimea inimeĭ tale intrĭ
tu *în* pămêntul lor, ca să-*l* ĭeĭ în stă-
pânire, ci pentru nelegĭuirea popórelor
acestora Iehova le alungă dinaintea
ta, şi pentru ca să-şĭ împlinéscă cu-
vîntul, cu care s'a jurat părinţilor teĭ:
luĭ Abraam, luĭ Isaac şi luĭ Iacob.

6 Decĭ să sciĭ tu, că nu pentru
dreptatea ta Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
îţĭ dă acest pămênt bun, ca să-l ĭeĭ în
stăpânire; ca *escĭ* popor tare la cer-
bice; 7 Adu-ţĭ aminte, *şi* nu uĭta,
că tu 'aĭ mâniat pre Iehova, Dumne-
ḑeul tĕŭ, în pustiŭ! Din ḑiŭa aceea,
în care aĭ eşit din pămêntul Egiptu-
luĭ, până ce aţĭ ajuns în locul acesta,
rĕsculătorĭ aţĭ fost împotriva luĭ Ie-
hova. 8 Şi în Horeb atâta întărîta-
răţĭ pre Iehova, că el de mânie voi să
vĕ pérḑă.
9 Când mĕ suiĭ pe munte, ca să
ĭéŭ tablele cele de pétră, tablele legă-
mîntuluĭ, care-l făcu Iehova cu voĭ,
eŭ rĕmăseĭ pe munte patru-ḑecĭ de
ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ, fără că
pâne să mănânc saŭ apă să bĕŭ; 10 Şi
Iehova îmĭ dădu cele doĕ table de
pétră, scrise cu degetul luĭ Dumneḑeŭ,
şi pe ele tóte cuvintele, cari le-a vor-
bit Iehova cu voĭ pe munte din mij-
locul foculuĭ în ḑiŭa adunăreĭ. 11 Şi
la sfârşitul celor patru-ḑecĭ de ḑile şi
patru-ḑecĭ de nopţĭ, Iehova îmĭ dădu
cele doĕ table de pétră, tablele legă-
mîntuluĭ. 12 Şi Iehova ḑise cătră
mine: Scólă-te, pogóră-te curând de
aicea; că poporul tĕŭ, pre care l-aĭ
scos din Egipt, s'a corupt; eĭ curând
s'aŭ abătut de la calea, care le-am or-
donat eŭ; cĭ şĭ-aŭ făcut chip turnat.
13 Şi Iehova maĭ vorbi cătră mine,
ḑicênd: Eŭ mĕ uitaĭ la poporul acesta,
şi écă el *este* popor tare la cerbice;
14 Lasă-mĕ să-l perd, şi numele luĭ
să-l sting de supt cer, şi pre tine te
voiŭ face popor maĭ tare şi maĭ nu-
mĕros decât acesta. 15 Şi întorcêndu-
mĕ, şi pogorîndu-mĕ de pe munte, care
ardea în foc, *avênd* cele doĕ table ale
legămîntuluĭ în amîndoĕ mânele mele;
16 Eŭ mĕ uitaĭ, şi écă voĭ pĕcătuise-
răţĭ contra luĭ Iehova, Dumneḑeul
vostru, *şi* vĕ făcuserăţĭ viţel turnat;
curând vĕ abătuserăţĭ de la calea, care
v'o ordonase Iehova. 17 Atuncea
luaĭ cele doĕ table, şi le aruncaĭ din
mânele mele, şi le sfărâmaĭ înaintea
ochilor voştri. 18 Şi mĕ prosternuĭ
înaintea luĭ Iehova, ca şi ântĕĭaşĭ da-
tă, patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de
nopţĭ, fără ca pâne să mănânc, saŭ
apă să béŭ, pentru tóte pĕcatele vós-
tre, pre cari le-aţĭ făptuit, făcênd ce
este rĕŭ în ochiĭ luĭ Iehova, ca să-l
mâniaţĭ. 19 Că eŭ mĕ temeam de
ĭuţimea aceea, şi de mânia, cu care
Iehova s'a fost aprins asupra vóstră;
că voia să vĕ pérḑă pre voĭ. Şi Iehova
mĕ ascultă şi astă dată. 20 Încă şi
asupra luĭ Aaron se mânià Iehova
fórte, aşa că *umblă* să-l pérḑă pre el;
ér eŭ mĕ rugaĭ în acelaşĭ timp şi pen-
tru Aaron. 21 Şi *fapta* pĕcatuluĭ
vostru, pre care făcurăţĭ voĭ, viţelul,
îl luaiŭ, şi-l arseĭ cu foc, şi-l pisaĭ,
sdrobindu-*l* fórte, până ce se făcu mĕ-
nunt ca pulberea; şi acea pulbere o
aruncaĭ în părâul ce curge din munte.
22 (Aşa şi la Tabera şi la Massa
şi la Kibrot-Taava mâniarăţĭ pre Ie-
hova. 23 Şi când vĕ trimese Iehova
de la Kadeş-Barnea, ḑicênd: Suiţi-vĕ,
şi luaţĭ în stăpânire pămêntul acela,
pre carele l-am dat voŭĕ, voĭ şi atun-
cea vĕ rĕsculalarăţĭ împotriva luĭ Ieho-
va, Dumneḑeul vostru, şi n'aţĭ credut
luĭ, şi n'aţĭ ascultat de vocea luĭ.
24 Rĕsculătorĭ aţi fost în contra luĭ
Iehova din ḑiŭa în care v'am cunoscut
pre voĭ.)
25 Şi eŭ mĕ prosternuĭ înaintea luĭ
Iehova; patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-
ḑecĭ de nopţĭ *fuseră*, cât mĕ proster-
nuĭ; că Iehova ḑise, că vrea să vĕ
pérḑă. 26 Şi eŭ mĕ rugaĭ luĭ Iehova,
şi ḑiseĭ: Iehova, Dómne, nu strica pre
poporul tĕŭ şi moştenirea ta, pre care
tu o-aĭ rĕscumpĕrat prin puterea ta,
şi pre care tu l-aĭ scos din Egipt cu
mână tare; 27 Adu-ţĭ aminte de ser-
viĭ teĭ: Abraam, Isaac şi Iacob; nu
căuta la învârtoşarea poporuluĭ aces-
tuĭa, nicĭ la rĕutatea luĭ, nicĭ la pĕca-
tul luĭ; 28 Ca nu cum-va *în* ţara,
din care ne-aĭ scos, să se ḑică: Pentru-
că Iehova nu putu să-ĭ aducă în pă-
mêntul, pre care li-l promisese; şi pen-
tru ura sa cătră dînşiĭ îĭ scóse, ca să-ĭ
omóre în pustiŭ. 29 Că *eĭ sûnt* po-
porul tĕŭ şi moştenirea ta, pre cari
ĭ-aĭ scos cu puterea ta cea mare, si cu
braţul tĕŭ cel întins.

Tablele cele nouĕ.

10 În timpul acela ḑise Iehova cătră
mine: Cĭoplesce doĕ table de pé-
tră ca cele d'ântĕĭ, şi suie-te la mine
pe munte, şi-ţĭ fă şi un chivot de lemn.
2 Şi eŭ voiŭ scrie pe aceste doĕ table
cuvintele, cari eraŭ pe tablele cele
dânteĭ, cari le-aĭ sfărâmat, şi tu să le
puĭ în chivot. 3 Şi *aşa* făcuĭ chivo-
tul *din* lemn de sittim, şi cĭopliĭ doĕ
table de pétră ca cele d'ânteĭ, şi mĕ
suĭ pe munte cu cele doĕ table în
mână-mĭ. 4 Şi el scrise pe acele ta-
ble, ca şi pe cele d'ântĕĭ, cele ḑece
cuvinte, cari le vorbise Iehova cătră
voĭ pe munte din mijlocul foculuĭ în

ḑiŭa adunăreĭ, şi Iehova le dădu mie.
5 Şi eu mĕ întorseĭ, şi mĕ pogorîĭ de
pe munte, şi puseĭ tablele în chivotul,
care-l făcusem, ca ele să fie într'însul,
cum îmĭ ordonă Iehova.
6 Şi fiiĭ luĭ Israel plecară de la
Beerot-Bene-Iakan la Mosera, unde muri Aaron, şi acolo fu şi îmmormîntat;
şi Eleazar, fiul sĕŭ, se făcu preot în
locul luĭ.
7 D'aicea plecară eĭ la
Gudgoda; şi de la Gudgoda la Iotbat,
pămênt cu părâie de apă.
8 În timpul acela deosebi Iehova
seminţia luĭ Levi, ca să pórte chivotul legeĭ luĭ Iehova, *şi* înaintea luĭ
Iehova să steia, ca să-ĭ servéscă, şi în
numele luĭ să bine-cuvinteze, până în
ḑiŭa de astă-ḑĭ.
9 De aceea Levi nu
are parte nicĭ moştenire cu fraţiĭ seĭ;
Iehova *este* moştenirea luĭ, după cum
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, i-a promis.
10 Şi eŭ rĕmaseĭ pe munte atâta
ca şi ântĕiaşĭ dată, patru-ḑecĭ de ḑile
şi patru-ḑecĭ de nopţĭ; şi Iehova mĕ
ascultă şi astă dată, *şi* Iehova nu voi
să te pérdă;
11 Ci Iehova ḑise către mine: Scólă-te, du-te, ca să mergĭ
înaintea acestuĭ popor, ca întrând, să
ĭea în stăpânire pămêntul, care cu jurămînt l-am promis părinţilor seĭ, că-l
voiŭ da lor.

Ce cere Dumneḑeŭ de la Israel?

12 Şi acum, o Israele, ce cere Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, de la tine, decât ca tu de Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
să te temĭ, să umbli în tóte căile luĭ,
şi să-l ĭubescĭ; şi luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, să-ĭ servescĭ din tótă inima
ta şi din tot sufletul tĕŭ;
13 Ca să
păzescĭ ordinele luĭ Iehova şi legile
luĭ, cari-ţĭ ordon eŭ astă-ḑĭ, ca bine
să-ţĭ fie.
14 Ecă a luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, *este* cerul şi cerul cerurilor, pămêntul şi tóte câte *sûnt* într'însul!
15 Numaĭ de părinţiĭ teĭ i-a
bine-plăcut luĭ Iehova, şi el ĭ-a iubit
pre eĭ; şi seminţia lor a ales-o după
dînşiĭ, pre voĭ, din tóte popórele, cum
se vede astă-ḑĭ.

Circumcisiunea inimeĭ.

16 Decĭ circumcideţĭ preputul inimeĭ vóstre, şi cerbicea vóstră să nu
v'o învârtoşaţĭ.
17 Că Iehova, Dumneḑeul vostru, *este* Dumneḑeul ḑeilor,
şi Domnul domnilor, Dumneḑeul cel
mare, cel tare şi înfricoşat care nu
caută la faţă, şi nicĭ darurĭ nu ĭea;
18 Care face dreptate orfanuluĭ şi văduveĭ, şi ĭubesce străinul, dându-ĭ pâne
şi vestminte.
19 Decĭ să ĭubiţĭ şi voĭ
pre străin, că străin aţĭ fost în pămêntul Egiptuluĭ.
20 De Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, să te temĭ, luĭ singur să-ĭ
servescĭ, şi de dînsul să te alipescĭ, şi
pe numele luĭ să jurĭ.
21 El *să-ţĭ fie*
lauda ta, şi el *să-ţĭ fie* Dumneḑeul tĕŭ,
care a făcut pentru tine lucrurĭ marĭ
şi înfricoşate, *pre* cari le-aŭ vĕḑut ochiĭ teĭ.
22 Cu şépte-ḑecĭ de suflete
se pogorîră părinţiĭ teĭ la Egipt, şi
acum le făcu Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
ca stelele ceruluĭ la mulţime.

Amintirea minunelor făcute de Dumneḑeŭ cu poporul sĕŭ.

11 Decĭ ĭubesce pre Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, şi păzesce cele ce
sûnt către dînsul de păzit, şi legile
luĭ şi judecăţile luĭ şi ordinele luĭ în
tóte ḑilele.
2 Şi să recunósceţĭ astă-ḑĭ; căcĭ nu
cu copiĭ voştri *vorbesc eŭ*, care nu sciŭ
nimica, şi nu vĕḑură certarea luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, mărirea sa,
mâna sa cea tare, şi braţul luĭ cel întins;
3 Şi semnele luĭ şi faptele luĭ,
cari le făcu el în Egipt, luĭ Faraon,
regele Egiptuluĭ, şi în tot pămêntul
luĭ;
4 Şi câte a făcut el ósteĭ Egiptenilor, cailor lor şi carelor lor: cum
făcu el să înunde apa MăreĭRoşiĭ
preste eĭ, când eĭ vĕ urmăriră, şi Iehova ĭĭ perdu până în ḑiŭa de astăḑĭ;
5 Şi cele ce făcu el voŭĕ în pustiŭ, până ce ajunserăţĭ în locul acesta.
6 Şi ceea ce făcu el luĭ Datan şi luĭ
Abiram, fiilor luĭ Eliab, fiul luĭ Ruben, când pămêntul îşĭ deschise gura
sa, şi pre eĭ ĭĭ înghiţi împreună cu familiile lor şi cu corturile lor şi cu tóte
averile, cari le aveaŭ eĭ, în mijlocul
a tot Israel.
7 Că ochiĭ voştri vĕḑură tóte lucrările luĭ Iehova cele
marĭ, cari le făcu el.

Bine-cuvîntarea ascultăriĭ şi blestemul neascultăriĭ.

8 Păziţĭ decĭ tot ordinul care vi-l
ordon astă-ḑĭ, ca să vĕ întăriţĭ, şi să
intraţĭ, şi să luaţĭ în stăpânire pămêntul, în care treceţĭ, ca să-l luaţĭ;
9 Şi ca ḑilele vóstre să fie multe în
pămêntul pre care Iehova cu jurămînt
l-a promis părinţilor voştri, să-l dea lor
şi seminţieĭ lor; pămênt, unde curge
lapte şi miere.
10 Că pămêntul, în care mergĭ, ca
să-ĭ ĭeĭ în stăpânire, nu *este* ca pămêntul Egiptuluĭ, din care aţĭ eşit, unde
tu sĕmĕnătura ta o sĕmĕnaĭ, şi cu pi-

ciorul o adăpaĭ ca o grădină de legu-
me; 11 Ci pămêntul în care treceţĭ,
ca să-l luaţĭ în stăpânire, *este* pămênt
cu munţĭ şi cu văĭ, care din plóĭa ce-
ruluĭ să adapă; 12 Pămênt, de care
Iehova Dumnedeul tĕŭ pórtă grijă, a-
supra căruĭa ochiĭ luĭ Iehova, Dum-
nedeul tĕŭ, *privesc* ne'ncetat, de la
începutul anuluĭ până la sfârşitul a-
nuluĭ.
13 Şi va fi, dacă veţĭ asculta de
ordinele mele, pre cari le ordon voüĕ
astă-dĭ, ca să ĭubiţĭ pre Iehova, Dum-
nedeul vostru, şi să-ĭ serviţĭ din tótă
inima vóstră şi din tot sufletul vos-
tru; 14 Eŭ voiŭ da pămêntuluĭ vos-
tru plóie la timpul sĕŭ, plóie timpurie
şi plóie tărdie, ca tu să-ţĭ poţĭ strânge
grâul tĕŭ, şi mustul tĕŭ şi oleĭul tĕŭ;
15 Şi voiŭ da érbă pe câmpurile tale
pentru vitele tale, ca tu să mănânci şi
să te saturĭ.
16 Păziţi-vĕ, ca nu inima vóstră să
se amăgéscă, şi voĭ să vĕ abateţĭ, şi
să serviţĭ altor deĭ, şi să vĕ proster-
neţĭ înaintea lor; 17 Şi *atuncea* mâ-
nia luĭ Iehova să se aprindă asupra
vóstră, şi el cerul să-l închidă, ca să
nu cadă plóie, şi pămêntul să nu dea
venitul sĕŭ, şi voĭ curând să vĕ per-
deţĭ de pe pămêntul bun, ce-l dă voüĕ
Iehova.
18 Puneţĭ deci aceste cuvinte ale
mele în inimele vóstre, şi în sufletele
vóstre, şi le legaţĭ ca semne pe mâne-
le vóstre, şi să vĕ fie fruntar înaintea
ochilor voştri; 19 Şi cu acestea în-
vĕţaţĭ pre fiiĭ voştri, şi vorbesce des-
pre dînsele, când şedĭ în casă, şi când
mergĭ pe cale, când te culcĭ, şi când
te scolĭ; 20 Şi le scrie pe uşĭoriĭ
caseĭ tale şi pe porţile tale: 21 Ca
dilele vóstre cum şi dilele fiilor voştri
să fie multe pe pămêntul, care Iehova
cu jurămînt l-a promis părinţilor voş-
tri că-l va da lor, cât *vor fi* dilele ce-
ruluĭ deasupra pămêntuluĭ.
22 Că de veţĭ păzi tóte aceste or-
dine, pre cari eŭ le ordon voüĕ să le
faceţĭ; *dacă* veţĭ ĭubi pre Iehova, Dum-
nedeul vostru, şi veţĭ umbla în tóte
căile luĭ, şi vĕ veţĭ alipi de dînsul;
23 Atuncea Iehova va alunga pre tóte
aceste naţiunĭ de dinaintea vóstră, şi
voĭ veţĭ stăpâni naţiuni maĭ marĭ şi
maĭ tarĭ decât voĭ. 24 Tot locul pe
unde va călca talpa picĭoruluĭ vostru,
al vostru să fie: de la pustiŭ până la
Liban, de la fluviŭ, fluviul Eufrat, până
la marea despre apus va fi cuprinsul
vostru. 25 Nimenea nu va puté sta
înaintea vóstră; *că* temere şi cutremur
de voĭ va pune Iehova, Dumnedeul
vostru, să fie preste tot pămêntul pe
unde veţĭ călca, precum a promis voüĕ.
26 Ecă, eŭ astă-dĭ vĕ pun înaintea
şi bine-cuvîntare şi blestem: 27 Bi-
ne-cuvîntare, de veţĭ asculta de ordi-
nele luĭ Iehova Dumnedeul vostru, cari
le ordon voüĕ eŭ astă-dĭ: 28 Şi bles-
tem, de nu veţĭ asculta de ordinele
luĭ Iehova, Dumnedeul vostru, ci vĕ ve-
ţĭ abate de la calea, care o ordon voüĕ
eŭ astă-dĭ, umblând după alţĭ deĭ, pre
cari nu-ĭ cunósceţĭ.
29 Şi după ce Iehova, Dumnedeul
tĕŭ, te va aduce în pămêntul, în care
intri ca să-l ĭeĭ în stăpânire, bine cu-
vîntarea să o puĭ pe muntele Garizim,
şi blestemul pe muntele Ebal. 30 A-
cestĭ *munţĭ* aŭ nu *sûnt* dincolo de Ior-
dan, dinapoĭa căĭeĭ ce merge spre a-
pusul sóreluĭ, în pămêntul Cananeilor,
carĭ locuesc în câmpiĭ, în dreptul Ghil-
galuluĭ, lângă stejarul More? 31 Că
voĭ treceţĭ Iordanul, ca să intraţĭ, şi
să luaţĭ în stăpânire pămêntul, care
Iehova Dumnedeul vostru îl dă voüĕ
ca să-l stăpâniţĭ, şi să locuiţĭ întrîn-
sul. 32 Decĭ căutaţĭ ca să faceţĭ tóte
legile şi judecăţile, câte eŭ astă-dĭ vi
le pun înainte.

Stârpirea idolatrieĭ.

12 Acestea *sûnt* legile şi judecăţile,
pre cari să căutaţĭ a le face, în
pămêntul, pre care Iehova Dumnedeul
părinţilor teĭ ţi-l dă, ca să-l stăpânescĭ
în tóte dilele câte veţĭ trăi pe acest
pămênt.
2 Să surpaţĭ tóte locurile, unde na-
ţiunile pre, cari le veţĭ alunga, s'aŭ
închinat deilor lor, pe munţiĭ ceĭ înalţĭ,
pe délurĭ, şi supt verĭ-ce arbore verde.
3 Şi să surpaţĭ altarele lor, şi să sfă-
râmaţĭ stâlpiĭ lor, şi închipuirile As-
tarteĭ lor să le ardeţĭ cu foc, şi chi-
purile deilor lor să le tăĭaţĭ, şi să
perdeţĭ numele lor din acel loc.

*Locul şi chipul adevĕrateĭ slujbe dum-
nedeescĭ.*

4 Nu aşa să faceţĭ voĭ luĭ Iehova,
Dumnedeul vostru! 5 Ci locul care-l
va alege Iehova, Dumnedeul vostru,
din tóte seminţiile vóstre, ca să-şĭ pu-
nă numele luĭ acolo, acéstă locuinţă a
sa să cercetaţĭ, şi acolo să veniţĭ; 6 Şi
acolo să aduceţĭ olocaustele vóstre, şi
sacrificiile vóstre, şi decimele vóstre,
şi darurile ridicate ale mânelor vóstre,
şi voturile vóstre, şi darurile vóstre

de bună-voie, și cele ântcĭ-născute ale
vacelor vóstre și ale oilor vóstre. 7 Și
acolo să mâncațĭ înaintea luĭ Iehova
Dumneḑeul vostru, și să vĕ bucurațĭ
voĭ și familiele vóstre de tot lucrul
mânelor vóstre, cu care Iehova Dum-
neḑeul vostru v'a bine-cuvîntat.
8 Să nu facețĭ așa, precum facem
noĭ astă-ḑĭ aicea, fie care tot *ce este*
drept în ochiĭ seĭ. 9 Că până acum
încă n'ațĭ ajuns în repausul și moște-
nirea pre care Iehova Dumneḑeul vos-
tru v'o dă. 10 Decĭ *după ce* vețĭ
trece Iordanul, și vețĭ locui pămêntul,
care Iehova Dumneḑeul vostru vi-l dă
de moștenire, și el vĕ va da repaus
de toțĭ neamiciĭ voștri de jur împre-
jur, încât să locuițĭ în siguranță; 11 A-
tuncea voĭ în locul care Iehova Dum-
neḑeul vostru și-l va alege, ca să facă
să locuéscă numele sĕŭ acolo, să a-
ducețĭ tóte câte eŭ vĕ ordon: olocaus-
tele vóstre și sacrificiile vóstre, ḑeci-
mile vóstre, și darul ridicat al mânelor
vóstre, și tóte cele maĭ alese din vo-
turile vóstre, pre cari le-ațĭ votat luĭ
Iehova; 12 Și vĕ bucurațĭ înaintea
luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, voĭ și
fiiĭ voștri, și fetele vóstre, și serviĭ
voștri, și servele vóstre, și Levitul, ca-
re *este* în lă-întrul porților vóstre; că
el n'are parte nicĭ moștenire cu voĭ.
13 Feresce-te, ca olocaustul tĕŭ să
nu-l aducĭ în verĭ-ce loc ce veĭ vedé;
14 Ci în locul, care Iehova îl va alege
într'una din semințiile tale, acolo să
aducĭ tu olocaustele tale, și acolo să
facĭ tot ce eŭ îțĭ ordon.
15 Totușĭ după tótă pofta sufletu-
luĭ tĕŭ poțĭ junghia și mânca carne în
tóte porțile tale, după bine-cuvîntarea
luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, care o dă
ție; cel necurat ca și cel curat pot să
mănânce, ca și *acum cea de* căprióră
și *cea* de cerb. 16 Numaĭ sângele să
nu-l mâncațĭ; pe pămênt să-l vĕrsațĭ
ca apa.
17 Tu nu veĭ puté mânca între
porțile tale ḑecimea grâuluĭ tĕŭ, nicĭ
a mustuluĭ tĕŭ, nicĭ a oleĭuluĭ tĕŭ,
nicĭ ântĕĭ-născutele vacelor tale și ale
oilor tale; nicĭ vrunul din voturile,
pre cari le-aĭ votat, nicĭ darurile tale
de bună-voie, nicĭ darul ridicat al mâ-
nelor tale; 18 Ci să mănâncĭ pre a-
celea înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, în locul care-l va alege Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, tu și fiĭul tĕŭ, și fiica
ta, și servul tĕŭ, și serva ta, și Levi-
tul care *este* în lă-întrul porților tale;
și să te bucurĭ înaintea luĭ Iehova
Dumneḑeul tĕŭ de tot la ce aĭ pus mâ-
nele tale. 19 Feresce-te, ca pre Le-
vitul să nu-l părăsescĭ cât veĭ trăĭ în
pămêntul *tĕŭ*.
20 Când Iehova Dumneḑeul tĕŭ îțĭ
va lărgi hotarul, după cum a promis
ție, și tu veĭ ḑice: Voiŭ să mănânc
carne, fiind-că sufletul tĕŭ doresce să
mănânce carne; *atuncea* după tótă pof-
ta sufletuluĭ tĕŭ poțĭ mânca carne.
21 Dacă locul acela, pre care Iehova
Dumneḑeul tĕŭ îl va alege ca să pună
numele sĕŭ acolo, va fi pré departe
de tine, atuncea junghie din boiĭ teĭ
și din oile tale, pre cari Iehova le-a
dat ție, cum țĭ-am ordonat eŭ; și mă-
nâncă în porțile tale după tótă pofta
sufletuluĭ tĕŭ. 22 *Dară numaĭ* așa să
o mâncațĭ, cum se mănâncă; *acum*-că-
prióra și cerbul; cel necurat și cel
curat asemenea o pot mânca. 23 De-
cât feresce-te, ca sângele să nu-l mă-
nâncĭ, că sângele *este* suflet, și sufletul
să nu-l mănâncĭ cu carnea împreună;
24 Să nu-l mănâncĭ; pe pămênt să-l
tornĭ cu apa. 25 Să nu-l mănâncĭ;
ca să fie bine ție și fiilor teĭ după tine,
de veĭ face *ce este* drept în ochiĭ luĭ
Iehova.
26 Înse cele consacrate ale tale și
voturile tale să le ridicĭ, și să le aducĭ
la locul, pre care Iehova îl va alege;
27 Și să sacrificĭ olocaustele tale, car-
nea și sângele, pe altarul luĭ Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ; și sângele sacrificie-
lor tale să se verse pe altarul luĭ Ie-
hova Dumneḑeul tĕŭ; ér carnea să o
mănâncĭ.
28 Păzesce și ascultă tóte aceste
cuvinte, cari le ordon ție; ca să fie
bine ție și fiilor teĭ după tine în etern;
făcênd tu *ce e* bun și drept în ochiĭ
luĭ Iehova, Dumneḑeul teŭ.
29 După ce Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
dinaintea ta va fi stârpit națiunile, la
cari mergĭ ca să le alungĭ de dinain-
tea ta, și după ce le veĭ fi alungat, și
pămêntul lor îl veĭ locui; 30 Feresce-
te, ca să nu fiĭ prins în cursă, urmân-
du-le lor, după ce eĭ fură stârpițĭ dina-
intea ta; și să nu cercĭ după ḑeiĭ lor,
ḑicênd: Cum serviră națiunile acestea
ḑeilor lor, așa voiŭ face și eŭ. 31 Tu
să nu facĭ așa luĭ Iehova Dumneḑeul
tĕŭ; că acestia făcură ḑeilor lor tótă
urăcĭunea, *tot* ce urăsce Iehova; că eĭ
chĭar și pre fiiĭ lor și pre fetele lor
le arseră cu foc ḑeilor lor. 32 Tot
cuvîntul ce vĕ ordon, căutațĭ să-l
facețĭ; nu-ĭ adăugi, și nu-ĭ scădé ni-
mic.

Pedépsa profeților mincinoșĭ.

13 De se va scula între voĭ profet
saŭ visător de vise, care înaintea
ta va face semn saŭ minune; 2 Și
semnul și minunea de s'ar împlini, des-
pre care țĭ-a vorbit, când a ḑis: Să
mergem după alțĭ ḑeĭ, pre care tu nu-ĭ
cunoscĭ, și să ne închinăm lor! 3 Să
nu ascultĭ de cuvintele aceluĭ profet
saŭ aceluĭ visător; că Iehova, Dumne-
ḑeul vostru, vĕ cércă pre voĭ, ca să
afle, dacă voĭ ĭubițĭ pre Iehova Dum-
neḑeul vostru din tótă inima și din tot
sufletul. 4 Voĭ luĭ Iehova, Dumne-
ḑeul vostru, să urmațĭ, și de el să vĕ
temețĭ, și ordinele luĭ să le păzițĭ, și
vocea luĭ să ascultațĭ, și luĭ să-ĭ ser-
vițĭ, și de dînsul să vĕ alipițĭ. 5 Și
acel profet saŭ acel visător să se o-
móre; fiind-că a învĕțat abatere de la
Iehova, Dumneḑeul vostru, care v'a
scos pre voĭ din pămêntul Egiptuluĭ,
și v'a rĕscumpĕrat din casa servituțiĭ,
și *fiind-că* el a căutat să te smoméscă
din calea, pre care Iehova Dumneḑeul
tĕŭ țĭ-a ordonat, ca să umbli pe dîn-
sa; și așa să curețĭ rĕul din mijlo-
cul tĕŭ.

Pedépsa ispititorilor către idolatrie.

6 Dacă fratele tĕŭ, fiĭul mumeĭ tale,
saŭ fiĭul tĕŭ, saŭ fiĭca ta, saŭ femea
sânuluĭ tĕŭ, saŭ amicul tĕŭ, pre care-l
ĭubescĭ ca sufletul tĕŭ, te va îndemna
în secret, ḑicênd: Să mergem și să ne
închinăm altor ḑeĭ, pre cari tu nu-ĭ
cunoscĭ și nicĭ părințiĭ teĭ; 7 Dintre
ḑeiĭ popórelor, cari *sûnt* în prejurul
vostru, aprópe de tine saŭ departe de
tine, de la *o* margine de pămênt *până*
la *altă* margine a pămêntuluĭ; 8 Tu
să nu te învoescĭ cu dînsul, nicĭ să-l
ascultĭ, nicĭ ochĭul tĕŭ să-l cruțe, nicĭ
să-țĭ fie milă de *dînsul*, nicĭ să-l as-
cunḑĭ; 9 Ci să-l omorĭ pre el: mâna
ta să fie cea d'ântĕiŭ asupra luĭ, ca
să-l omorĭ; și pe urmă mâna poporu-
luĭ întreg. 10 Cu petre să-l uciḑĭ;
căcĭ a cercat să te smoméscă de la
Iehova Dumneḑeul tĕŭ, care te-a scos
din pămêntul Egiptuluĭ, din casa ser-
vituțiĭ; 11 Ca tot Israelul să auḑă,
și să se témă, și să nu maĭ facă acest
lucru rĕŭ în mijlocul tĕŭ.
12 Când veĭ auḑi într'una din ce-
tățile tale, pre cari Iehova Dumneḑeul
tĕŭ le dă ție ca să locuescĭ acolo, ḑi-
cêndu-*se*: 13 Ómenĭ înrĕutățițĭ eșiră
din mijlocul vostru, cari pre locuitoriĭ
cetățiĭ lor ĭĭ smomiră, ḑicênd: Să mer-
gem, și să ne închinăm altor ḑeĭ, pre
cari nu-ĭ cunóscețĭ; 14 Atuncea caută,
și cercetéză bine, și întrébă cu de amĕ-
nuntul; și *dacă e* adevĕrat, *și* lucrul
întemeĭat, *că* acéstă urâcĭune s'a în-
tâmplat în mijlocul tĕŭ; 15 Tu pre
toțĭ locuitorĭ cetățiĭ aceleĭa să-ĭ bațĭ
cu ascuțitul săbieĭ; perḑênd-o cu to-
tul și tot ce *este* într'însa, chĭar și vi-
tele lor, cu ascuțitul săbieĭ. 16 Și
tótă prada eĭ să o strângĭ în mijlocul
piețeĭ; și cu foc să arḑĭ de tot cetatea
și tóte prăḑile eĭ luĭ Iehova Dumne-
ḑeul tĕŭ; și ea în perpetu să fie mo-
vilă, *și* să nu se maĭ rezidéscă. 17 Și
nimica din acel blestem să nu se li-
péscă de mâna ta: ca Iehova să se în-
tórcă de la ĭuțimea mânieĭ sale, și
să-șĭ arete îndurare către tine, și să i
se facă milă de tine, și să te îmmul-
țéscă, precum s'a jurat părinților teĭ;
18 De veĭ asculta de vocea luĭ Ieho-
va, Dumneḑeul tĕŭ, și veĭ păzi tóte
ordinele luĭ, câte țĭ le ordon eŭ astă-
ḑĭ, *și* veĭ face *ce este* drept în ochiĭ
luĭ Iehova Dumneḑeul tĕŭ.

Oprirea obiceiurilor păgâne de jale.

14 Fiĭ luĭ Iehova Dumneḑeul vostru
sûnteți; să nu vĕ facețĭ crestăturĭ,
nicĭ să vĕ radețĭ între ochiĭ voștri
pentru mort. 2 Că popor sânt *escĭ*
tu luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, și Ie-
hova pre tine te-a ales dintre tóte po-
pórele cari *sûnt* pe fața pămêntuluĭ, ca
să-ĭ fiiĭ popor deosebit.

Mâncărĭ curate și spurcate.

3 Urâcĭune să nu mâncațĭ. 4 A-
cestea *sûnt* vitele, pre cari le putețĭ
mânca: boĭ, oĭ și capre; 5 Cerb și
căprióră, și ciută și gazelă, și girafa,
uni-corn, camelopard; 6 Și tótă vita
ce are copite despicate în doĕ, cari
rumegă între vite, pre aceste le putețĭ
mânca; 7 Er acestea să nu le mân-
cațĭ din cele ce rumegă, saŭ din acele
ce aŭ copite despicate: cămila, și epu-
rele și vaberul; că ele rumegă, dară
copitele nu le aŭ despicate, necurate
să fie voŭĕ; 8 Și porcul; că copitele
le are despicate, dară nu rumegă, ne-
curat *să fie* voŭĕ; din carnea lor să nu
mâncațĭ, și de stârvul lor să nu vĕ a-
tingețĭ!
9 Acestea le putețĭ mânca din tóte
câte *sûnt* în apă: tot ce are aripĭ și
solḑĭ putețĭ mânca. 10 Dară tot ce
nu are aripĭ nicĭ solḑĭ să nu mâncațĭ;
necurate *să fie* voŭĕ.
11 Tóte păserile cele curate le pu-

teţĭ mânca. 12 Şi acestea sûnt, pre
cari nu le puteţĭ mânca: aquila, gri-
pul şi plitul; 13 Şi vulturul, şi uliul
şi gaĭa după felul sĕŭ; 14 Şi tot cor-
bul după felul sĕŭ; 15 Şi struţul şi
huhurezul, şi cucul, şi curuĭul după
felul sĕŭ; 16 Şi bufniţa şi ibidele şi
cignul; 17 Şi pelicanul, şi porfirio-
nele şi murgul; 18 Şi cocostârcul, şi
cherodionele după felul sĕŭ, şi pupăza
şi liliacul. 19 Şi tot târătorul ce sbó-
ră necurat să vĕ fie, să nu se mănân-
ce. 20 Er tóte păsĕrile curate le pu-
teţĭ mânca.

21 Să nu mâncaţĭ din nicĭ o mor-
tăcĭune; străinuluĭ, care *este* în lă-
întrul porţilor tale, poţĭ să-ĭ daĭ ca să
mănânce; saŭ să-ĭ vindă străinuluĭ;
că tu *escĭ* popor sânt luĭ Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ. Să nu ferbĭ ĭedul în lap-
tele mumeĭ sale.

Legĭ pentru ḑecimĭ.

22 Din an în an să-ţĭ ḑecimezĭ tot
venitul semĕnătureĭ tale, ce ese din o-
gorul tĕŭ. 23 Şi să mănâncĭ înaintea
luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, în locul
ce-şi-l va alege el ca să facă ca nu-
mele sĕŭ să locuéscă acolo, ḑecimea
din grâul tĕŭ, din mustul tĕŭ şi din
oleĭul tĕŭ, şi ântĕiŭ-născutele vacelor
tele şi ale oilor tale; ca să înveţĭ a te
teme de Iehova Dumneḑeul tĕŭ în tóte
ḑilele.

24 Şi dacă calea va fi pré departe,
ca tu pre acestea să nu le poţĭ duce
acolo, fiind-că locul care şi-l va alege
Iehova Dumneḑeul tĕŭ, ca să-şĭ pună
numele sĕŭ acolo, va fi pré departe de
tine, (că Iehova Dumneḑeul tĕŭ aşa
te va bine-cuvînta;) 25 Atuncea pre-
fă-le în argint, şi argintul légă-l bine,
ĭé-l în mâna ta, şi mergĭ la locul ce
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ şi-l va fi a-
les; 26 Şi argintul dă-l pe tot ce
poftesce sufletul tĕŭ: boĭ saŭ oĭ, vin
saŭ *altă* bĕutură îmbĕtătóre, saŭ orĭ-
ce poftesce sufletul tĕŭ: şi mănâncă
acolo înaintea luĭ Iehova Dumneḑeul
tĕŭ, şi te veselesce, tu şi casa ta.
27 Şi pre Levitul ce *este* în lă-întrul
porţilor tale să nu-l părăsescĭ, că el
n'are parte nicĭ moştenire cu tine.

28 La sfârşitul anuluĭ al treilea să
scoţĭ tóte ḑecimile venituluĭ tĕŭ din
anul acela, şi să *le* pui în lă-întrul por-
ţilor tale. 29 Atuncea să vină Levi-
tul, (că el n'are parte nicĭ moştenire
cu tine,) şi străinul şi orfanul, şi vă-
duva, cari *sûnt* în lă-întrul porţilor
tale, şi să mănânce şi să se sature:
pentru-ca Iehova Dumneḑeul tĕŭ să te
bine-cuvinteze întru tóte lucrările mâ-
nelor tale, cari le facĭ tu.

Despre anul de ertare.

15 La sfârşitul fie-căruĭ al şéptelea
an să faceţĭ ertare. 2 Şi erta-
rea *se va face* aşa: Tot creditorul să
erte împrumutul dat aprópeluĭ sĕŭ;
să nu-*l* céră de la aprópele sĕŭ şi de
la fratele sĕŭ; că s'a prochĭemat erta-
rea luĭ Iehova. 3 De la străin poţĭ
cere; dară ceea ce veĭ avé la fratele
tĕŭ, aceea să erte mâna ta; 4 Ca
întru tine să nu fie nicĭ un sărac; că
Iehova te va bine-cuvînta în pămên-
tul, pre care Iehova Dumneḑeul tĕŭ
îl dă ţie ca să-l stăpânescĭ de moşte-
nire. 5 Numaĭ de veĭ asculta de vo-
cea luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, şi veĭ
căuta să facĭ tóte ordinele, câte-ţĭ or-
don eŭ astă-ḑĭ. 6 Că Iehova Dum-
neḑeul tĕŭ te va bine-cuvînta, cum
ţĭ-a promis, şi tu veĭ împrumuta multe
popóre, dară tu nu te veĭ împrumuta;
şi tu veĭ domni preste multe popóre,
dară preste tine ele nu vor domni.

7 De va fi întru tine un nevoĭaş
dintre fraţiĭ teĭ, în una din cetăţile
tale, în pămêntul tĕŭ, care ţi-l dă ţie
Iehova Dumneḑeul tĕŭ, tu să nu-ţĭ în-
vârtoşezĭ inima ta, nicĭ să-ţĭ închiḑĭ
mâna ta către fratele tĕŭ cel nevoĭaş.
8 Ci să-ĭ deschiḑĭ mâna ta, şi să-l îm-
prumuţĭ cu atâta cât îĭ va fi de ajuns
la nevoĭa luĭ, în care se află. 9 Fe-
resce-te să nu fie în inima ta *acel* cu-
get înrĕutăţit, ca să ḑicĭ: Se apropie
anul al şéptelea, anul ertăreĭ; şi o-
chĭul tĕŭ să fie rĕŭ în contra frateluĭ
tĕŭ celuĭ nevoĭaş, încât să nu-ĭ daĭ, şi
aşa el să strige asupra ta către Ieho-
va, şi pĕcat să aibĭ. 10 Ci să-ĭ daĭ,
şi să nu-ţĭ pară rĕŭ întru inima ta,
când îĭ daĭ; că pentru acésta te va
bine-cuvînta Iehova Dumneḑeul tĕŭ
întru tóte lucrările tale, pe cari veĭ
pune mâna ta. 11 Că nevoĭaşiĭ nu
vor lipsi din pămêntul *tĕŭ*; de aceea
eŭ ordon ţie, ḑicênd: Deschide mâna
ta frateluĭ celuĭ nevoĭaş şi sărac din
pămêntul tĕŭ.

Despre sloboḑirea slugilor cumpĕrate.

12 Dacă din fraţiĭ teĭ, Ebreŭ saŭ
Ebreă, se va vinde ţie, şi-ţĭ va servi
şése anĭ; atuncĭ într'al şéptelea an
să-l laşĭ de la tine. 13 Şi când îl
veĭ lăsa să se ducă liber de la tine,
să nu-l laşĭ cu mâna gólă. 14 *Ci* dar
să-ĭ daĭ din turmele tale şi din aria

ta și din téscul tĕŭ; tu să-ĭ daĭ *din a-*
ceea, cu ce Iehova Dumnedeul tĕŭ te-a
bine-cuvîntat pre tine. 15 Și-țĭ adu
aminte, că serv aĭ fost în pămêntul
Egiptuluĭ, și Iehova Dumnedeul tĕŭ
te-a rĕscumpĕrat; pentru accea îțĭ or-
don eŭ lucrul acesta astă-dĭ.
16 Și când s'ar întâmpla, ca el să
dică către tine: Eŭ nu voiŭ să es de
la tine, fiind-că el te ĭubesce pre tine
și casa ta, că 'ĭ este bine cu tine;
17 Atuncea să ĭeĭ sula, și s'*o* străpun-
gĭ prin urechia sa și prin ușa *ta,* și
atuncea va fi ție serv pentru tot-dea-
una; așa să facĭ și serveĭ tale. 18 Să
nu-țĭ pară rĕŭ, când îl veĭ lăsa să se
ducă liber de la tine, căcĭ el țĭ-a ser-
vit șése anĭ, îndoitul simbrieĭ a unuĭ
năimit, și Iehova Dumnedeul tĕŭ te
va bine-cuvînta întru tóte câte veĭ
face.

Sfințirea ânteiuluĭ născut din vite.

19 Tot ântĕiŭ-născutul, ce se va
nasce din vacile tale și din oile tale,
parte bărbătéscă, să-l sânțescĭ luĭ Ie-
hova, Dumnedeul tĕŭ. Să nu lucrezĭ
cu ântĕiŭ-născutul vaceĭ tale, nicĭ să
nu tundĭ ântĕiŭ-născutul oilor tale.
20 Înaintea luĭ Iehova Dumnedeul tĕŭ
să-l mănâncĭ, tu și casa ta în tot a-
nul, în locul care Iehova și-l va a-
lege.
21 Ér dacă într'însul va fi ce-va
defect, schĭop saŭ orb, orĭ-ce defect
rĕŭ, *atuncea* să nu-l sacrificĭ luĭ Ieho-
va, Dumnedeul tĕŭ. 22 În lă-întrul
porților tale să-l mănâncĭ; cel necurat
ca și cel curat, *îl póte mânca,* cum
se mănâncă acum căprióra și cerbul.
23 Numaĭ sângele luĭ să nu-l mănân-
cĭ; pe pămênt să-l verșĭ ca apa.

Cele treĭ serbătorĭ anuale maĭ prin-
cipale.

16 Păzesce luna luĭ Abid, și serbéză
pascele luĭ Iehova, Dumnedeul
tĕŭ; că în luna Abib te-a scos Ieho-
va Dumnedeul tĕŭ din Egipt nóptea.
2 Și sacrifică pascĭ luĭ Iehova Dum-
nedeul tĕŭ, oĭ și boĭ, în locul, pre care
Iehova Dumnedeul tĕŭ îl va alege ca
acolo să pună numele sĕŭ. 3 La *pas-*
cĭ să nu mănâncĭ dospit; șépte dile să
mănâncĭ cu ele azimă, pânea întristă-
reĭ; că cu ĭuțélă aĭ eșit tu din pămên-
tul Egiptuluĭ; pentru ca să-țĭ aducĭ
aminte de diŭa eșireĭ tale din pămên-
tul Egiptuluĭ *în* tóte dilele viețeĭ tale.
4 Și dospit să nu se vadă la tine în
tot cuprinsul tĕŭ șépte dile, nicĭ din
carnea, care veĭ junghia-o tu séra în
diŭa cea d'ântĕĭ, să-țĭ rĕmână *ce-va*
preste nópte pe diminéță. 5 Tu pas-
cele nu le veĭ puté sacrifica în verĭ-
care din cetățile tale, pre carĭ Iehova
Dumnedeul tĕŭ țĭ le dă; 6 Ci în lo-
cul pre care Iehova Dumnedeul tĕŭ
îl va alege, ca să facă să locuéscă nu-
mele sĕŭ într'însul, acolo să sacrificĭ
tu pascele, séra, la apusul sóreluĭ, toc-
maĭ în timpul când eșișĭ din Egipt.
7 Și să *le* ferbĭ și să *le* mănâncĭ în
acel loc, care-l va alege Iehova; și di-
minéța să te întorcĭ, și să te ducĭ la
corturile tale. 8 Șése dile să mănâncĭ
azime, ér în diŭa a șéptea *să fie* eșirea
din sĕrbătórea luĭ Iehova, Dumnedeul
tĕŭ; să nu facĭ nicĭ un lucru.
9 Șépte sĕptĕmânĭ să-țĭ numerĭ; *de*
când veĭ începe secerea holdeĭ, să în-
cepĭ a numĕra șépte sĕptĕmânĭ. 10 Și
să serbezĭ sĕrbătórea sĕptĕmânelor luĭ
Iehova, Dumnedeul tĕŭ, cu dar de
bună-voĭe cât îțĭ dă mâna, după cum
te va fi bine-cuvîntat Iehova, Dumne-
deul tĕŭ. 11 Și să te bucurĭ înaintea
luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ, tu și fiĭul
tĕŭ, și fiica ta, și servul tĕŭ, și serva
ta, și Levitul care *este* în lă-întrul por-
ților tale, și străinul, și orfanul, și vĕ-
duva, carĭ *sûnt* în mijlocul tĕŭ, în
locul pre care Iehova Dumnedeul tĕŭ
îl va alege ca să facă să locuéscă nu-
mele sĕŭ acolo. 12 Și-țĭ adu aminte,
că aĭ fost serv în Egipt; și păzesce și
fă legile acestea.
13 Sĕrbătórea corturilor să o ser-
bezĭ șépte dile; după ce veĭ fi adunat
din aria ta, și din téscul tĕŭ. 14 Și
te bucură în sĕrbătórea ta, tu și fiĭul
tĕŭ și fiica ta și servul tĕŭ și serva
ta, și Levitul, străinul și orfanul, și
văduva, carĭ *sûnt* în lă-întrul porților
tale. 15 Șépte dile să serbezĭ sĕrbă-
tórea *acésta* luĭ Iehova, Dumnedeul
tĕŭ, în locul care-l va alege Iehova;
că Iehova Dumnedeul tĕŭ te va bine-
cuvînta pre tine întru tot venitul tĕŭ
și întru tóte lucrările mânelor tale;
decĭ vesel să fiĭ.
16 De treĭ orĭ în an să se arete tot
însul de partea bărbătéscă înaintea
luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ, în locul
care-l va alege; în sĕrbătórea azime-
lor, în sĕrbătórea sĕptĕmânelor, și în
sĕrbătórea corturilor; dară nimenea
să nu se arete înaintea luĭ Iehova cu
mână gólă; 17 Fie-care cu darul,
care'ĭ *va da* mâna, după bine-cuvînta-
rea luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ, care o
va da ție.

Administrarea legeĭ; datoriile judecătorilor și ale regilor.

18 Judecătoriĭ și dirigĕtorĭ să-țĭ puĭ
în tóte porțile tale, pre cari Iehova
Dumneḑeul tĕŭ are să țĭ le dea în se-
mințiile tale, ca aceĭa să judece popo-
rul cu judecată dréptă. 19 Să nu
strîmbătățescĭ judecata; să nu cauțĭ
la față, nicĭ să ĭeĭ darurĭ, că darul
orbesce ochiĭ înțelepților, și întórce
cuvintele celor drepțĭ. 20 Să urmă-
rescĭ dreptatea, ca să trăescĭ, și să stă-
pânescĭ pămêntul, pre care Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, ți-l dă.
21 Să nu-țĭ plântezĭ dumbravă, *nicĭ*
vre-un arbore lângă altarul luĭ Ieho-
va, Dumneḑeul tĕŭ, care ți-l veĭ face.
22 Nicĭ să-țĭ înalțĭ *vr'un* stâlp ce u-
rasce Iehova, Dumneḑeul tĕŭ.

Pedépsa idolatrieĭ.

17 Să nu sacrificĭ luĭ Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ, nicĭ boŭ nicĭ óie, care
să aĭbă vr'un defect *saŭ* verĭ-ce lucru
rĕŭ; că urâcĭune *este* acésta luĭ Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ.
2 De se va afla în mijlocul tĕŭ în
vre-una din porțile tale, cari Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, ți le va da, bărbat
saŭ femee, care să facă ce *este* rĕŭ în
ochiĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, căl-
când legămîntul luĭ; 3 Și mergênd
se va închina la alțĭ ḑeĭ, și se va pro-
sterne înaintea lor: sóreluĭ, luneĭ, saŭ
la tótă oștirea ceruluĭ, ceea ce eŭ n'am
ordonat: 4 Și *acésta* se va spune ție,
și tu veĭ auḑi; tu cercetéză bine, și
de *este* adevĕrat, *dacă* lucrul *este* în-
temeĭat, *și* acéstă urâcĭune s'a făcut
în Israel; 5 Atuncea pre acel băr-
bat saŭ pre acea femee, care va fi
făcut acéstă faptă rea, scóte-l afară la
porțile tale, *fie* bărbat fie femee, și-l
ucide cu petre, ca să móră.
6 După spusa a doĭ marturĭ saŭ a
treĭ marturĭ să se omóre cel vinovat
morțiĭ. Nimenea să nu se omóre după
spusa unuĭ martur. 7 Mânele martu-
rilor să fie cele dânteĭ asupra luĭ, ca
să-l omóre, și mânele poporuluĭ întreg
maĭ pe urmă. Și *așa* să curețĭ rĕul din
mijlocul tĕŭ.

Tribunalul cel maĭ mare al preoților.

8 Când ți se va păré greŭ fórte de
judecat o causă, între sânge și sânge,
între cértă și cértă, între rană și rană,
saŭ alte lucrurĭ de judecată în porțile
tale, atuncea scólă-te și suĭ-te la locul,
ce Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, îl va fi a-
les; 9 Și vino la preoțiĭ, ceĭ din Le-
vițĭ, și la judecătorul, care va fi în
acele ḑile, și-ĭ întrébă; și eĭ vor spune
ție hotărîrea legeĭ. 10 Și tu să facĭ
după hotărîrea ce eĭ îțĭ vor spune din
locul, ce Iehova îl va fi ales; și tu
caută să facĭ tóte, precum te vor în-
vĕța eĭ. 11 Să facĭ după legea, care
eĭ te vor învĕța, și după judecata, care
eĭ îțĭ vor spune, să nu te abațĭ de la
hotărîrea, care eĭ îțĭ vor spune, nicĭ
la drépta nicĭ *la* stânga. 12 Și băr-
batul care s'ar încumeta să nu asculte
de preotul ce stă acolo servind luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ, nicĭ de judecă-
tor, bărbatul acela să se omóre, și
așa să curețĭ rĕul din Israel; 13 Ca
tot poporul să audă, și să se témă, și
să nu se maĭ încumeteze.

Lege pentru rege.

14 După ce veĭ veni în pămêntul,
ce Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, ți-l dă, și-l
veĭ stăpâni, și veĭ locui într'însul, și
veĭ ḑice: Pune-voiŭ preste mine rege,
ca tóte popórele, cari *sûnt* împrejurul
meŭ; 15 *Atuncea* pre acela să-*l* puĭ
preste tine rege, pre care-l va alege
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ; din mijlocul
fraților teĭ să-*l* puĭ preste tine rege;
tu nu poțĭ să puĭ preste tine om străin,
pre nefratele tĕŭ; 16 Numaĭ acesta
să nu-șĭ îmmulțéscă caiĭ, și pre popor
să nu-l întórcă în Egipt, ca să-șĭ îm-
mulțéscă caiĭ; că Iehova v'a ḑis: Maĭ
mult să nu vĕ întórcețĭ pe acéstă cale.
17 Și nicĭ femeĭ maĭ multe să n'aibă,
ca să nu-ĭ se abată inima; încă nicĭ
argintul saŭ aurul să nu și-l pré îm-
mulțéscă. 18 Și el îndată ce va ședé
pe tronul împĕrăției sale, să-șĭ scrie
într'o carte copie a acesteĭ legĭ, de pe
acésta *ce se află* la preoțiĭ, ceĭ din Le-
vițĭ. 19 Și el acésta se o aĭbă lângă
sine, și să citéscă dintr'însa *în* tóte
ḑilele viețeĭ sale, pentru ca să învețe
a se teme de Iehova, Dumneḑeul sĕŭ,
ca să păzéscă tóte cuvintele legeĭ a-
cesteĭa, și statutele acestea, și să le
facă: 20 Pentru ca inima luĭ să nu
se înalțe maĭ pe sus de frațiĭ seĭ, și
ca el să nu se abată de la acest or-
din, nicĭ *la* drépta nicĭ *la* stânga; pen-
tru ca ḑilele luĭ să fie multe întru îm-
pĕrăția sa, ale luĭ și ale fiilor luĭ în
Israel.

Întreținerea preoților.

18 Preoțiĭ, ceĭ din Levițĭ, și tótă se-
minția luĭ Levi nu vor avé parte
nicĭ moștenire în Israel; sacrificiile cu

foc ale luĭ Iehova, cari *sûnt* moşte-
nirea lor, *acestea* să *le* mănânce eĭ.
2 Moştenire nu vor avé între fraţiĭ
lor; Iehova *este* moştenirea lor, precum
a ḑis lor.
3 Şi acesta să fie dreptul preoţilor
de la popor; ceĭ ce junghie sacrificiŭ,
fie boŭ saŭ óie, să dea preotuluĭ spata
şi amândoĕ fălcile şi pânteccle; 4 Pri-
nósele din grâul tĕŭ, din mustul tĕŭ
şi din oleĭul tĕŭ, şi prinósele tunderiĭ
oilor tale luĭ să le daĭ. 5 Că pre el
l-a ales Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, din
tóte seminţiile tale, ca să stea servind
în numele luĭ Iehova, el şi fiiĭ seĭ *în*
tóte ḑilele.
6 Şi de va veni un Levit din vre-o
cetate din tot Israelul, unde locuesce,
şi va veni cu tot dorul sufletuluĭ sĕŭ,
în locul ce-l va fi ales Iehova; 7 Şi
va servi luĭ Iehova, Dumneḑeul sĕŭ,
ca toţĭ ceĭ-l-alţĭ fraţĭ aĭ seĭ Leviţĭ,
cari staŭ acolo înaintea luĭ Iehova:
8 El va mânca o de-o-potrivă parte *cu*
ceĭ-l-alţĭ, pe lângă cele ce a vîndut,
cari le avea din averea părintéscă.

Să se feréscă de vrăjitorĭ şi ghicitorĭ.

9 După ce veĭ fi intrat în pămên-
tul, pre care Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
ţi-l dă ţie, să nu te înveţĭ a face după
urâcĭunile naţiunilor acestora. 10 Ni-
menea să nu se afle întru tine, care să
trécă pre fiĭul sĕŭ saŭ pre fiica sa prin
foc, *nicĭ* divinator, *nicĭ* pronosticător
de timp, nicĭ augur, nicĭ fermecător;
11 Nicĭ descântător, nicĭ care caută
spiritul luĭ Pitone, nicĭ mag, nicĭ ne-
cromant. 12 Că urâcĭune *este* luĭ
Iehova tot cel ce face unele ca aces-
tea, şi pentru aceste urîcĭunĭ îĭ alungă
pre eĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, de d'i-
naintea ta. 13 Tu să te ţiĭ în între-
gime înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ; 14 Că aceste popóre, pre cari
tu le alungĭ, ascultă de pronosticătorĭ
şi de divinători; cât pentru tine Ie-
hova Dumneḑeul tĕŭ nu-ţĭ învoesce a-
césta.

Făgăduinţa adevĕratuluĭ profet.

15 Profet din mijlocul tĕŭ, dintre
fraţiĭ teĭ, asemenea mie, va scula ţie
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ; pre acesta
să-l ascultaţĭ. 16 Întocmaĭ cum aĭ
cerut tu de la Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
în Horeb, în ḑiŭa adunăreĭ, ḑicênd:
Nu voiŭ să maĭ aud vocea luĭ Iehova,
Dumneḑeul meŭ, şi acest foc mare nu
voiŭ să-l maĭ vĕd, ca să nu mor.
17 Atuncea ḑise Iehova cătră mine: Bi-
ne *aŭ vorbit cele* ce aŭ vorbit. 18 Pro-
fet le voiŭ scula dintre fraţiĭ lor ase-
menea ţie, şi voiŭ pune cuvintele mele
în gura luĭ, şi acela va vorbi lor tóte
câte eŭ voiŭ ordona luĭ. 19 Şi va fi,
că tot cel ce nu va asculta de cuvin-
tele mele, pre cari acela le va vorbi
întru numele meŭ, *le* voiŭ cere de la
dînsul.
20 Ér profetul, care s'ar încumeta
a vorbi în numele meŭ ceea ce eŭ
nu-ĭ voiŭ fi ordonat, şi care va vorbi
în numele altor ḑeĭ, profetul acela să
móră. 21 Şi dacă tu veĭ ḑice întru
inima ta: Cum vom cunósce cuvîntul,
care Iehova nu l-a vorbit? 22 Când
un profet va vorbi *ce-va* în numele luĭ
Iehova, şi acel lucru nu se va întâm-
pla, nicĭ va veni, atuncĭ acesta *este*
acel cuvînt, pre care Iehova nu l-a
vorbit; cu încumetare profetul acela
a vorbit; nu te teme de dînsul.

Legĭ pentru ucidere fără precugetare, şi pentru omorîre.

19 Când Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, va
fi stârpit popórele acestea, ale
căror pământul Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
ţi-l dă ţie, şi tu pre acelea le veĭ a-
lunga, şi veĭ locui în cetăţile lor şi
în casele lor; 2 *Atuncea* să-ţĭ des-
parţĭ treĭ cetăţĭ în mijlocul pămêntu-
luĭ, ce Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, ţi-l dă
ca să-l stăpânescĭ. 3 Să-ţĭ gătescĭ
calea şi cuprinsul pămêntuluĭ tĕŭ, prè
care Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, ţi-l dă
de moştenire, şi să-l împărţescĭ în treĭ
părţĭ, ca verĭ-ce ucigaş să fugă acolo.
4 Şi acésta *să fie* legea ucigaşuluĭ, ca-
re va fugi acolo, ca să trăéscă: cine
va ucide pre aprópele sĕŭ cu nesciinţă,
fără să-l fi urît de maĭ 'nainte; 5 Pre-
cum dacă va merge cu vecinul sĕŭ în
pădure, ca să taĭe lemne, şi el ridicând
cu mâna sa securea, ca să taĭe lem-
nul, ferul va eşi din códă, şi va lovi
pre vecinul sĕŭ, şi acesta va muri;
acela să fugă într'una din aceste ce-
tăţĭ, ca să trăéscă: 6 Ca nu cum-va
rĕsbunătorul de sânge să urmăréscă
pre ucigaş, fiind inima luĭ aprinsă, şi
pre acesta să-l ajungă, pentru-că calea
este pré lungă, şi să-l omóre, deşi a-
cesta nu *este* vinovat morţii, neurîndu-l
maĭ 'nainte.
7 Pentru aceea îţĭ ordon eŭ, ḑi-
cênd: Desparte ţie treĭ cetăţĭ. 8 Şi
dacă Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, *îţĭ* va
lărgi cuprinsul tĕŭ, după cum s'a ju-
rat părinţilor teĭ, şi-ţĭ va da tot pă-
mêntul, care l-a promis părinţilor teĭ

că-*l* va da: 9 De veĭ păzi tóte ordi-
nele acestea, şi veĭ face câte ordou eŭ,
ca să ĭubescĭ pre Iehova, Dumnedeul
tĕŭ, şi pe căile luĭ să umbli în tóte
dilele; atuncea să-ţĭ maĭ adaugĭ încă
treĭ cetăţĭ către aceste treĭ; 10 Ca
să nu se verse sângele celuĭ nevino-
vat în mijlocul pămêntuluĭ tĕŭ, pre
care Iehova Dumnedeul tĕŭ ţi-l dă *de*
moştenire, nicĭ să fie preste tine *vină*
de sânge.
11 Dară când un om va urî pre a-
própele sĕŭ, şi-l va pândi, şi se va
scula asupra luĭ, şi-l va lovi de mórte
ca să móră, şi *apoĭ* va fugi într'una
dintr'aceste cetăţĭ; 12 Atuncea bă-
trâniĭ cetăţiĭ sale să trimétă, ca să-l
aducă de acolo, şi să-l dea în mâna
rĕsbunătoruluĭ de sânge, ca să móră.
13 Ochĭul tĕŭ să nu-l cruţe, şi tu să
cureţĭ din Israel *vina* sângeluĭ celuĭ
nevinovat, ca bine *să*-ţĭ *fie*.

Să nu se schimbe hotarul.

14 Să nu muţĭ hotarele aprópeluĭ
tĕŭ, pre carĭ străbuniĭ le-aŭ pus în
moşia ta, ce o veĭ moşteni în pămên-
tul, pre care Iehova, Dumnedeul tĕŭ,
ţi-l dă, ca să-l stăpânescĭ.

Pedépsa martorilor mincinoşĭ.

15 Numaĭ un martur să nu stea
împotriva cuĭ-va, pentru verĭ-ce ne-
dreptate saŭ în verĭ-ce pĕcat, ce va
fi făcut; *ci* după spusa a doĭ marturĭ
saŭ după spusa a treĭ marturĭ să se
adeveréscă lucrul. 16 De va sta mar-
tur mincinos împotriva cuĭ-va, părân-
du-l de călcare de lege; 17 Atuncea
aceĭ doĭ bărbaţĭ, între carĭ este cérta,
să se înfăţişeze înaintea luĭ Iehova,
înaintea preoţilor şi a judecătorilor,
carĭ vor fi în acele dile. 18 Şi jude-
cătoriĭ să cerceteze cu de amĕnuntul;
şi dacă *se va afla*, că acel martur *este*
martur mincinos, *şi că* el a mărturisit
mincĭună contra frateluĭ sĕŭ; 19 A-
tuncea să faceţĭ luĭ *aşa*, cum a cuge-
tat el să facă frateluĭ sĕŭ; şi *aşa* să cu-
reţĭ rĕul din mijlocul tĕŭ; 20 Pentru-ca
ceĭ-l-alţĭ audind, să se témă; şi să nu
maĭ facă asemenea faptă rea în mij-
locul tĕŭ. 21 Şi ochĭul tĕŭ să nu cru-
ţe; *ci să cerĭ* viéţă pentru viéţă, ochĭ
pentru ochĭ, dinte pentru dinte; mână
pentru mână, picĭor pentru picĭor.

Legile resbeluluĭ.

20 Tu când veĭ eşi la resbel în con-
tra neamicilor teĭ, şi veĭ vedé
caĭ şi care, *şi* popor maĭ numĕros de-
cât tine, să nu te temĭ de eĭ; că Ie-
hova, Dumnedeul tĕŭ, care te-a scos
pre tine din pămêntul Egiptuluĭ, *este*
cu tine. 2 Şi când veţĭ fi aprópe de
luptă, preotul să înainteze, şi să vor-
béscă către popor. 3 Şi să dică că-
tră dinşiĭ: Ascultă, Israele! voĭ astă-dĭ
sûnteţĭ aprópe de luptă contra neami-
cilor voştri; să nu se móĭe inima vós-
tră, nu vĕ temeţĭ, nicĭ vĕ spăĭmênta-
ţĭ, şi nu vĕ cutremuraţĭ înaintea lor.
4 Că Iehova Dumnedeul vostru *este*
care merge cu voĭ, ca să se lupte pen-
tru voĭ contra neamicilor voştri, *şi* ca
să vĕ mântuéscă.

Legĭ desprc libertate şi slujba militară.

5 Şi să vorbéscă diregĕtoriĭ către
popor, dicênd: Cine *este* bărbatul, care
şi-a zidit casă noŭă, şi *încă* nu a con-
sacrat-o? acela să mérgă şi să se în-
tórcă la casa sa; ca nu cum-va să
móră în acéstă bătaĭe, şi altul să o
consacreze. 6 Şi cine *este* bărbatul,
care a plântat vie, şi *încă* nu a mân-
cat dintr'însa? acela să mérgă, şi să
se întórcă la casa sa; ca să nu móră
în acéstă bătaĭe, şi altul să mănânce
dintr'însa. 7 Şi cine *este* bărbatul,
care s'a logodit cu femee, şi nu a
luat-o? acela să mérgă, şi să se în-
tórcă la casa sa, ca să nu móră în
acéstă bătaĭe, şi altul să o ĭea. 8 Şi
să maĭ vorbéscă dirigĕtoriĭ către po-
por, şi să dică: Cine *este* bărbatul, *ce*
se teme şi are inimă móle? acela să
mérgă, şi să se întórcă la casa sa, că
nu cum-va şi inima fraţilor seĭ să se
móĭe, ca inima luĭ. 9 Şi va fi, când
diregĕtoriĭ vor fi sfârşit de a vorbi
către popor, atuncea maĭ mariĭ oştiri-
lor, ceĭ în fruntea poporuluĭ, să *le*
rânduéscă.

Legĭ despre tractarea oraşelor duşmane.

10 Când te veĭ apropia de o cetate,
ca să te lupţĭ contra eĭ, să o chĭeme
la pace. 11 Şi va fi, dacă-ţĭ va da
rĕspuns de pace, şi ţi se va deschide,
atuncea tot poporul ce este întrînsa
să-ţĭ fie ţie tributar, şi să servéscă ţie.
12 Şi dacă ea nu va face cu tine pa-
ce, ci se va rĕsboi contra ta, să o îm-
presurĭ. 13 Şi dacă Iehova, Dumne-
deul tĕŭ, îţĭ va da-o în mânĭ, să trecĭ
prin ascuţitul săbieĭ tóta partea băr-
bătéscă din ea. 14 Decât numaĭ pre
femeĭ şi pre copiĭ, şi vitele, şi verĭ-ce
va maĭ fi în acea cetate, tótă prada
eĭ, răpesce-le pentru tine, şi mănâncă

prada de la neamicii tei, pre care Ie-
hova Dumneḑeul tĕŭ a dat-o ţie.
15 Aşa să facĭ tuturor cetăţilor,
cari sûnt departe de tine fórte, cari
nu *sûnt* dintre cetăţile acestor popóre
d'aicea. 16 Înse din cetăţile acestor
popóre, pre cari Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, le dă ţie *de* moştenire, nicĭ un su-
flet să nu laşĭ viŭ. 17 Ci cu dese-
vârşire să-ĭ perḑĭ: pre Heteĭ şi pre
Amoreĭ şi pre Cananeĭ şi pre Ferezeĭ,
pre Heveĭ şi pre Iebuseĭ; *aşa* cum ţĭ-a
ordonat Iehova, Dumneḑeul tĕŭ: 18 Ca
eĭ să nu vĕ înveţe şi pre voĭ să faceţĭ
după tóte urâcĭunile lor, cari le făcură
eĭ ḑeilor lor, şi *aşa* voĭ să pĕcătuiţĭ
contra luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru.
19 Când veĭ împresura o cetate ḑile
multe, *şi* o veĭ bate ca să o ĭeĭ, pomiĭ
să nu-ĭ stricĭ, tăindu-ĭ cu securea; ci
să mănâncĭ din eĭ; să nu-ĭ taĭ pre eĭ,
(că *viéţa* omuluĭ *sûnt* pomiĭ câmpuluĭ),
ca să dispară de dinaintea ta în îm-
presurare. 20 Numaĭ arborele, pre
care-l cunoscĭ, că nu *este* arbore de
mâncat, pre acela să-l stricĭ şi să-l
taĭ, ridicând dintrînşiĭ tăriĭ contra ce-
tăţiĭ ce pórtă resbel cu tine, până ce
o veĭ supune.

Espiare pentru omor, unde ucigaşul nu e cunoscut.

21 Când în pămêntul, ce-ţĭ dă Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ, să-l stă-
pânescĭ, se va găsi om ucis, zăcênd în
câmp, *şi* nu se va sci cine l-a ucis;
2 Atuncea să ésă bătrâniĭ şi judecă-
toriĭ teĭ, şi să mĕsóre *spaţul* până la
cetăţile ce *sûnt* împrejurul ucisuluĭ.
3 Şi va fi, *că din* cetatea celuĭ ucis
bătrâniĭ aceleĭ cetăţĭ vor lua o juncă,
cu care încă nu s'a lucrat, *şi* care în-
că n'a tras în jug. 4 Şi bătrâniĭ ce-
tăţiĭ aceleĭa să ducă pre acea juncă
într'o vale râpósă, care nu s'a arat
nicĭ s'a semĕnat *vr'o dată*, şi acolo să
taĭe gâtul junceĭ în acea vale; 5 Şi
să vină preoţiĭ, fiiĭ luĭ Levi, (căcĭ Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ, pre eĭ i-a ales,
ca să-ĭ servéscă, şi să bine-cuvinteze
în numele luĭ Iehova, şi după spusa
lor să se judece tótă cérta şi tótă vă-
tămarea); 6 Şi toţĭ bătrâniĭ cetăţiĭ
aceleĭa, celei maĭ aprópe de cel ucis,
să-şĭ spele mânele lor deasupra junceĭ,
căreĭa s'a tăĭat gâtul în vale; 7 Şi
luând cuvîntul, să ḑică: Mânele nóstre
n'aŭ vĕrsat sângele acesta, şi ochiĭ
noştri nu *l*-aŭ vĕḑut *vĕrsându-se*. 8 Ér-
tă poporuluĭ tĕŭ, pre Israel, pre care
tu l-aĭ rĕscumpĕrat, Iehova! şi nu lăsa,
ca *vina* sângeluĭ celuĭ nevinovat să fie
în mijlocul poporuluĭ tĕŭ Israel; şi
vina de sânge va fi espiată. 9 Aşa
să cureţĭ vina sângeluĭ nevinovat din
mijlocul tĕŭ, când veĭ face *ce este* drept
în ochiĭ luĭ Iehova.

Despre femeile prisoniere.

10 Când veĭ eşi la resbel asupra
neamicilor teĭ, şi Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, îĭ va da ţie în mână, şi tu veĭ lua
dintrînşi prinşĭ; 11 Şi între ceĭ prinşĭ
veĭ vedé femee frumósă la chip, şi a-
ceea îţĭ va plăcé, şi tu veĭ voi să o
ĭeĭ ţie de femee; 12 Atuncea du-o
în casa ta, şi ea să-şĭ radă capul, şi
să-şĭ taĭe unghiele. 13 Şi să-şĭ înde-
părteze vestmintele captivităţeĭ eĭ, şi
să şéḑă în casa ta, şi să plângă pre
părintele sĕŭ şi pre muma sa o lună
de ḑile; şi dup'acésta să intri la dînsa
şi să-ĭ fiĭ bărbat, şi ea să-ţĭ fie femee.
14 Şi va fi, dacă ea nu-ţĭ maĭ placé,
să-ĭ daĭ drumul, unde va voi ea; dară
nu o veĭ puté vinde pentru banĭ, nicĭ să
te servescĭ de ea ca sclavă, fiind-că aĭ
umilit-o.

Despre dreptul ânteĭuluĭ născut la fiĭ din doĕ mueri.

15 Dacă un bărbat va avé doĕ fe-
meĭ, una ĭubită ér alta urâtă, şi el îĭ
vor nasce fiĭ, *şi* cea ĭubită şi cea u-
râtă; şi fiĭul cel ântĕĭ-născut va fi al
celeĭ urâte; 16 Atuncĭ în ḑiŭa când
va împărţi el fiilor seĭ averea sa, nu
va puté face ânteiŭ-născut pre fiĭul ce-
leĭ ĭubite înaintea fiĭuluĭ celeĭ urâte,
care este cel ântĕiŭ-născut; 17 Ci el
să recunóscă de ântĕiŭ-născut pre fiĭul
celeĭ urâte, dându-ĭ cele doĕ părţĭ din
tótă *averea* ce se va afla la dînsul; că
acesta *este* începutul putereĭ sale; luĭ
dară se cuvine dreptul ântĕiŭ-nascereĭ.

Despre fiiĭ neascultătorĭ.

18 Când cine-va va avé fiiŭ rĕŭ şi
îndărătnic, care nu ascultă de vocea
părinteluĭ sĕŭ nicĭ de vocea mumeĭ
sale, şi eĭ îl cértă pre dînsul, şi el *tot*
nu ascultă de eĭ; 19 Atuncĭ apucân-
du-l pre el părintele sĕŭ şi muma sa,
să-l scótă la bătrâniĭ cetăţiĭ sale şi la
pórta loculuĭ sĕŭ. 20 Şi să ḑică că-
tră bătrâniĭ cetăţiĭ sale: Fiul acesta
al nostru *este* rĕŭ şi îndărătnic, şi nu
ascultă de vocea nóstră; *este* lacom şi
beţiv. 21 Şi toţĭ ómeniĭ cetăţiĭ sale
să-l ucidă cu petre, ca să móră; şi aşa
să cureţĭ rĕul din mijlocul tĕŭ; ca tot
Israelul să audă, şi să se témă.

Despre spânzuraţĭ.

22 Ér de va fi cine-va în pĕcat, ju-
decat de mórte, şi se va omorî, şi tu-l
veĭ spânzura pe un lemn; 23 Tru-
pul celuĭ mort să nu rĕmână preste
nópte pe lemn, ci să-l îmmormîntezĭ
pre el într'aceeaşĭ ḑi; (căcĭ blestĕmat
de Dumneḑeŭ *este* cel spânzurat;) ca
să nu-ţĭ întinezĭ pămêntul, ce Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, ţi-l dă de moştenire.

Felurite prescrierĭ, maĭ ales despre dragostea omenéscă şi despre mila de animale.

22 De veĭ vedé boul frateluĭ tĕŭ saŭ
óĭea luĭ rătăcind, să nu te ascun-
ḑĭ de ele; să le întorcĭ la fratele tĕŭ.
2 Şi dacă fratele tĕŭ nu *va fi* aprópe
de tine, saŭ nu-l veĭ cunósce, mână
vitele luĭ în casa ta, şi ele să fie la
tine, până ce le va căuta fratele teŭ
pre ele, şi tu să i le înapoĭezĭ. 3 Aşa
să facĭ şi cu asinul sĕŭ; şi aşa să facĭ
şi cu vestmîntul sĕŭ, şi aşa să facĭ cu
tot lucrul perdut al frateluĭ tĕŭ, ce-i
s'a perdut luĭ şi tu l-aĭ aflat; tu nu
poţĭ să te ascunḑĭ. 4 *De* veĭ vedé
asinul frateluĭ tĕŭ saŭ boul luĭ zăcênd
căḑuţĭ în cale, să nu te ascunḑĭ de eĭ,
ci să-ĭ ridicĭ cu el împreună.
5 Vestminte bărbătescĭ să nu pórte
femea, nicĭ bărbatul să nu se îmbrace
cu vestminte femeescĭ; că urâcĭune luĭ
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, *este* tot cel ce
face acésta.
6 De veĭ afla cuib de pasĕre îna-
intea ta pe cale, *saŭ* pe care-va ar-
bore, saŭ pe pămênt, *cu* puĭ saŭ *cu*
oŭĕ, şi muma lor va zace preste puĭ
saŭ preste oŭĕ; să nu ĭeĭ pre mumă
cu puiĭ *eĭ* împreună. 7 *Ci* pre muma
să o laşĭ, ér pre puiĭ să-ĭ ĭeĭ ţie,
ca să-ţĭ fie bine, şi ḑilele *tale* să fie
multe.
8 Când îţĭ veĭ zidi casă noŭă, să-ĭ
facĭ grilaj împrejurul coperişuluĭ tĕŭ,
ca să nu aducĭ *vină de* sânge pres-
te casa ta, când cine-va ar cădé de
pe ea.
9 Să nu semenĭ în via ta doĕ felurĭ
de seminţe, ca să nu întinezĭ productul
seminţeĭ aceleĭa ce aĭ semĕnat cu frup-
tul vieĭ împreună. 10 Să nu arĭ cu
un boŭ şi cu un asin împreună. 11 Să
nu te îmbracĭ cu vestmînt din ma-
terie felurită, din lână şi din in îm-
preună.
12 Fimbriĭ să-ţĭ facĭ la cele patru
colţurĭ ale mantieĭ tale, cu care te a-
coperĭ.

Legĭ pentru pĕcatele de curvie.

13 Dacă cine-va îşĭ va lua femee,
şi va intra la dînsa, şi *apoĭ* o va urî;
14 Şi-ĭ va imputa eĭ lucrurĭ de ruşine,
şi-ĭ va scóte nume rĕŭ, ḑicênd: Eŭ
pre acésta o luaiŭ de femee, şi când
m'am apropiat de dînsa, nu o aflaiŭ
fecĭóră: 15 Atuncea părintele feteĭ
şi muma eĭ să ĭé semnele fecĭóreĭ fe-
teĭ, şi să *le* aducă la bătrâniĭ cetăţeĭ
la pórtă; 16 Şi părintele feteĭ să
ḑică cătră bătrânĭ: Eŭ pre fata mea
o dăduĭ acestuĭ bărbat de femee, dară
el a prins ură asupra eĭ; 17 Şi écă!
el *ĭĭ* imputa lucrurĭ de ruşine, ḑicênd:
Eŭ pre fata ta nu o aflaĭ fecĭóră; pre
când *semnele* fecĭorieĭ feteĭ mele *sûnt*
acestea! şi el atuncea să desfacă pânza
înaintea bătrânilor cetăţiĭ. 18 Şi bă-
trâniĭ cetăţiĭ aceleĭa să ĭé pre bărba-
tul acela, şi să-l certe; 19 Şi să-l
condamne la glóbă de o sută *sicli* de
argint, şi să-ĭ dea părinteluĭ feteĭ,
fiind-că a scos nume rĕŭ asupra uneĭ
fecĭóre a luĭ Israel. Şi ea să-ĭ fie fe-
mee; şi el nu o va puté lăsa în tóte
ḑilele luĭ. 20 Ér dacă acel lucru va
fi adevĕrat, *şi* semnele de fecĭorie nu
s'aŭ aflat la acea fată, 21 Atuncea
pre acea fată să o scótă înaintea uşeĭ
caseĭ părinteluĭ eĭ, şi ómeniĭ cetăţiĭ
eĭ să o ucidă cu petre, ca să móră;
fiind-că a făcut nebunie în Israel, des-
frênând în casa părinteluĭ eĭ; şi *aşa* să
cureţĭ rĕul din mijlocul tĕŭ.
22 De se va afla bărbat dormind
cu femee, cu femee măritată, amândoĭ
să móră, *şi* bărbatul care a dormit cu
femea, şi femea; şi *aşa* să cureţĭ rĕul
din Israel.
23 Când o fată *care este* fecĭóră, va
fi logodită cu bărbat, şi care-va gă-
sind-o în cetate, se va culca cu dînsa;
24 Pre amândoĭ acestea să-ĭ scóteţĭ
la pórta cetăţiĭ aceleĭa, şi să-ĭ ucideţĭ
cu petre, ca să móră: pre fată, pen-
tru-că n'a strigat, *fiind* în cetate, şi
pre bărbat, pentru-că a umilit femea
aprópeluĭ sĕŭ. Şi *aşa* să cureţĭ rĕul din
mijlocul tĕŭ.
25 Şi dacă care-va bărbat va afla
în câmp pre o fată, *care este* logodită,
şi dacă el apucând-o, se va culca cu
dînsa, bărbatul acela care s'a culcat
cu ea să móră singur. 26 Ér feteĭ
să nu-ĭ facĭ nimica; fata n'a făcut pĕ-
cat, care să merite mórtea; că precum
un om se scólă asupra aprópeluĭ sĕŭ,
şi-l omóră, aşa *fu* lucrul acesta; 27 Că
el a aflat pre ea singură în câmp, şi

fata cea logodită a strigat, şi nimenea
n'a fost, care să o scape.
28 Când care-va va afla o fată *care*
este fecĭóră, dară nelogodită, şi apu-
când-o se va culca cu dînsa, şi se va
descoperi; 29 Bărbatul care s'a cul-
cat cu ea să dea părinteluĭ feteĭ cincĭ-
decĭ de *sicli* de argint, şi ea să-ĭ fie
femee; fiind-că a umilit-o; el să nu o
pótă lăsa ***în*** tóte ḑilele sale.
30 Nimenea să nu ĭé pre femea pă-
rinteluĭ sĕŭ; nicĭ să descopere învели-
tura părinteluĭ sĕŭ.

Despre primirea şi neprimirea în obstea Domnuluĭ.

23 Nimenea, care are testiculiĭ seĭ
sdrobiţĭ, saŭ tăiaţĭ, nu va puté
intra în adunarea luĭ Iehova. 2 Nicĭ
un bastard să nu intre în adunarea
luĭ Iehova; şi nicĭ a ḑecea luĭ gene-
raţiune să nu intre în adunarea luĭ
Iehova. 3 Nicĭ un Ammonit saŭ Moa-
bit să nu intre în adunarea luĭ Iehova,
şi nicĭ a ḑecea generaţiune a lor să
nu intre în adunarea luĭ Iehova, în
perpetu. 4 Pentru-că eĭ nu vĕ în-
tâmpinară cu pâne şi cu apă în cale,
când aţĭ eşit din Egipt, şi pentru-că
eĭ naimiră asupră ta pre Balaam, fiĭul
luĭ Beor, din Peor în Mesopotamia, ca
să te blesteme. 5 (Dară Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ, nu voi să asculte de Ba-
laam, şi prefăcu Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, acel blestem în bine-cuvîntare, fi-
ind-că te-a ĭubit pre tine Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ.) 6 Să nu cauţĭ pacea lor,
nicĭ binele lor, ***în*** tóte ḑilele tale, în
perpetu. 7 Pre Edomeŭ să nu-l u-
răscĭ, că el fratele tĕŭ *este*; pre Egiptén
să nu-l urăscĭ: că străin aĭ fost tu în
pămêntul sĕŭ. 8 Fiiĭ, cari se vor nas-
ce acestora, într'a treĭa generaţiune
să intre în adunarea luĭ Iehova.

Felurite legĭ.

9 Tu când veĭ eşi cu óstea asupra
neamiculuĭ tĕŭ, ferescе-te de tot lucrul
rĕŭ. 10 De va fi întru tine cine-va,
care să nu fie curat din care-va în-
tâmplare de nópte, acela să ésă afară
din tabĕră, *şi* să nu intre în tabĕră.
11 Şi va fi, că apropiindu-se séra, el
să se spele cu apă, şi *apoĭ* după ce va
apune sórele, să intre în tabĕră. 12 Şi
să aibĭ loc afară din tabĕră, şi acolo
să eşĭ afară. 13 Şi o lopată să aĭbĭ
între uneltele tale; şi va fi, când veĭ
voi să te puĭ afară, să sepĭ cu el, şi
apoĭ acopere-ţĭ ceea ce a eşit din tine.
14 Că Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, umblă
prin mijlocul tabereĭ tale, ca pre tine
să te mântuéscă, şi pre neamiciĭ teĭ
să-ĭ supună ţie; de aceea tabĕra ta
sântă să fie; ca el nimica spurcăcĭune
să nu vadă, şi să nu se întórcă de la tine.
15 Pre servul ce a fugit de la dom-
nul sĕŭ la tine să scape, să nu-l daĭ
înapoĭ domnuluĭ sĕŭ; 16 La tine să
şéḑă, în mijlocul tĕŭ, în locul care şi-l
va alege el, într'una din porţile tale,
unde-ĭ va plăcé; să nu-l amărescĭ.
17 Să nu fie prostituită dintre fetele
luĭ Israel, nicĭ *să fie* sodomit dintre
fiiĭ luĭ Israel; 18 Câştigul de la pros-
tituită şi preţul de la câne să nu-l
aducĭ în casa luĭ Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, pentru care-va vot; că urâcĭune
sûnt luĭ Iehova Dumneḑeul tĕŭ amân-
doĕ acestea.
19 Să nu ĭeĭ camătă de la fratele
tĕŭ, camătă pentru banĭ, camătă pen-
tru bucate, camătă pentru verĭ-ce lu-
cru, pentru care să ĭea camătă. 20 De
la cel străin poţĭ să ĭeĭ camătă; dară
de la fratele tĕŭ să nu ĭéĭ camătă:
pentru ca Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, să
te bine-cuvinteze întru tóte pe carĭ veĭ
pune mâna, în pămêntul în carele mer-
gĭ ca să-l stăpânescĭ.
21 Dacă facĭ vot luĭ Iehova Dum-
neḑeul tĕŭ, să nu întârḑiĭ a-l împlini;
că Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, îl va cere
de la tine, şi *întârḑiând*, pĕcat veĭ avé
asupra ta. 22 Er de te veĭ abţine
de a face vot, pĕcat nu veĭ avé asu-
pra ta.
23 Ceea ce a eşit din buzele tale,
aceea să ţiĭ şi să facĭ, după cum aĭ
votat luĭ Iehova Dumneḑeul tĕŭ: da-
rul de bună-voĭe, ce tu cu gura ta aĭ
promis.
24 De veĭ intra în via aprópeluĭ
tĕŭ, poţĭ să mănâncĭ strugurĭ, câţĭ veĭ
voi, până ce te veĭ sătura; dară în
vas să nu puĭ. 25 De veĭ intra în
holda aprópeluĭ tĕŭ, spice poţĭ să cu-
legĭ cu mâna ta; dară secerea să nu o
porţĭ în holda aprópeluĭ tĕŭ.

Răvaşul de despărţenie.

24 Când cine-va luându-şĭ femee, se
însóră cu ea, şi se întâmplă, că
ea să nu afle har înaintea ochilor luĭ,
fiind-că el a găsit în ea ce-va urâcĭos;
el să-ĭ scrie carte de despărţenie, şi
să-ĭ *o* dea în mână, şi să o lase afară
din casa luĭ. 2 Şi eşind din casa luĭ,
ea póté să se ducă, şi să se mărite
după alt bărbat: 3 Er *dacă* acest al
doilea bărbat *o* va urî, şi-ĭ va scrie
carte de despărţenie, şi-ĭ *o* va da în

mână, şi o va lăsa din casa luĭ; saŭ
dacă acel bărbat din urmă, care o luă
luĭ de femee, va muri, 4 Bărbatul
eĭ cel dântĕĭ, care o lăsă, nu va puté
a o lua, ca erăşĭ să-ĭ fie femee, după
ce ea s'a întinat; că urâcĭune ar fi a-
césta înaintea luĭ Iehova; şi tu să nu
aducĭ pĕcat preste pământul, ce-ţĭ l-a
dat Iehova Dumneḑeul tĕŭ de moş-
tenire.

5 Când cine-va va fi luat de curând
femee, acela să nu mérgă la óste, şi
să nu-ĭ se pună nicĭ o sarcină; scutit
să fie în casa sa un an de ḑile, vese-
lind femea ce şĭ-a luat-o.

*Felurite legĭ, maĭ-ales în folosul săra-
cilor, orfanilor şi al străinilor.*

6 Să nu ĭeĭ amanet móră, nicĭ pé-
tră de móră; că tu viéţa *aprópeluĭ* aĭ
lua amanet.
7 De se va afla cine-va, care să fi
furat vr'un om dintre fraţiĭ seĭ, din
fiiĭ luĭ Israel, şi se servesce de dînsul
ca de un sclav, saŭ îl vinde: să móră
acel fur; şi *aşa* să cureţĭ rĕul din mij-
locul tĕŭ.
8 Ié aminte ca bine să te păzescĭ
de plaga lepreĭ, şi să facĭ tot ce te
învaţă preoţiĭ ceĭ din Leviţĭ; cum le-
am ordonat eŭ, aşa căutaţĭ să faceţĭ.
9 Adu-ţĭ aminte de ceea ce a făcut
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, Marieĭ pe cale,
când voĭ aţĭ eşit din Egipt.
10 Când veĭ avé drept să cerĭ apró-
peluĭ tĕŭ un lucru ce ţi se datoresce, tu
să nu intri în casa luĭ, ca să ĭeĭ ama-
netul de la dînsul; 11 Afară să staĭ,
şi omul, căruĭa i-aĭ împrumutat, să-ţĭ
aducă amanetul afară. 12 Şi dacă
acesta va fi om sărac, tu să nu te
culcĭ cu amanetul luĭ *la tine*. 13 *Ci*
tu amanetul luĭ să i-l înapoĭezĭ după
apunerea sóreluĭ, ca să dórmă în vest-
mîntul sĕŭ, şi să te bine-cuvinteze; şi
acésta va fi dreptatea ta înaintea luĭ
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ.
14 Să nu nedreptăţescĭ pre năimit,
pre cel sărac şi pre cel sĕrman din
fraţiĭ teĭ, saŭ din străiniĭ teĭ, cari petrec
în pământul tĕŭ, între porţile tale;
15 *Ci* într'aceeaşĭ ḑi să-ĭ daĭ plata luĭ,
şi sórele să nu apună preste dînsul, că
sărac *este*, şi de acésta doresce sufle-
tul sĕŭ; ca să nu strige asupra ta că-
tră Iehova, şi ţie să-ţĭ fie pĕcat.
16 Părinţiĭ să nu se omóre pentru
fiiĭ, nicĭ fiiĭ să nu se omóre pentru
părinţĭ, fie-care să se omóre pentru pĕ-
catul sĕŭ.
17 Să nu întorcĭ dreptatea străinu-
luĭ *nicĭ* a orfanuluĭ, şi vestmîntul vă-
duveĭ amanet să nu-l ĭeĭ. 18 Ci-ţĭ
adu aminte că serv aĭ fost în Egipt,
şi *că* Iehova Dumneḑeul tĕŭ te-a rĕs-
cumpĕrat de acolo; pentru aceea-ţĭ or-
don ţie, ca acestea să facĭ.
19 Când veĭ secera secerişul tĕŭ în
câmp, şi veĭ uĭta vr'un snop în câmp,
să nu te întorcĭ, ca să-l ĭéĭ; *ci* al străi-
nuluĭ, al orfanuluĭ şi al văduveĭ să
fie; ca Iehova Dumneḑeul tĕŭ să te
bine-cuvinteze întru tóte lucrările mâ-
nelor tale. 20 *Şi* când veĭ scutura
oliviĭ teĭ, să nu te întorcĭ să culegĭ
cele rĕmase în urmă-ţĭ; ale străinuluĭ,
ale orfanuluĭ şi ale văduveĭ să fie a-
cestea. 21 Când veĭ culege via ta,
să nu poghircescĭ în urma ta; ale străi-
nuluĭ, ale orfanuluĭ şi ale văduveĭ să
fie. 22 Şi adu-ţĭ aminte, că serv aĭ
fost în pământul Egiptuluĭ; pentru a-
ceea îţĭ ordon ţie, ca acestea să facĭ.

*Prescrierea în privinţa pedepseĭ de
bătaie.*

25 Când se nasce cértă între ómenĭ,
acestia să vină la judecată, ca
să-ĭ judece, şi pre cel drept să-l în-
drepteze, şi pre cel vinovat să-l con-
damne. 2 Şi dacă cel vinovat *va fi*
meritat bătaie, judecătorul să ordone
să-l pună jos, şi să-l bată înaintea o-
chilor luĭ, după măsura vinovăţieĭ luĭ.
3 Patru-ḑecĭ loviturĭ să-ĭ daĭ; nu maĭ
mult, ca nu dându-ĭ maĭ multe lovi-
turĭ, fratele tĕŭ să fie despreţuit în o-
chiĭ teĭ.
4 Să nu legĭ gura bouluĭ, când
treeră.

*Porunca în privinţa căsătorieĭ cu vă-
duva frateluĭ.*

5 Când fraţiĭ vor locui împreună,
şi unul dintr'înşi va muri, şi nu va
avé copiĭ, femea mortuluĭ să nu se
mărite afară, să ĭea om străin; *ci* cum-
natul eĭ să intre la dînsa, şi să-şĭ o
ĭea de femee, şi să împlinéscă cătră
dînsa datoria de cumnat. 6 Şi va fi,
ca ântĕĭ-născutul, pre care-l va nasce,
să urmeze în numele mortuluĭ sĕŭ fra-
te, ca să nu se stérgă numele luĭ din
Israel. 7 Şi dacă acestuĭ om nu-ĭ
va plăcé, ca să ĭea pre cumnata sa,
ea, cumnata sa, sa se sue în póртă la
bătrânĭ, şi să ḑică: Cumnatul meŭ nu
voesce de a păstra frateluĭ sĕŭ numele
în Israel; el nu voĭesce să împlinéscă
cu mine datoria de cumnat; 8 Şi
bătrâniĭ cetăţiĭ sale să-l chĭeme şi să
vorbéscă luĭ; şi *dacă* el va rĕmâné

statornic, şi va ḑice: Nu-mĭ place ca
să o ĭeŭ; 9 Atuncea cumnata sa a-
propiindu-se de dînsul înaintea ochilor
bătrânilor, şi scoţênd încălţămintea sa
din picĭor, să-l scuĭpe în faţă; şi luând
cuvîntul, să ḑică: Aşa să se facă băr-
batuluĭ, care nu voĭesce să zidéscă
casa frateluĭ sĕŭ. 10 Şi numele luĭ
să se chĭeme în Israel: Casa celuĭ des-
călţat.

11 Dacă *doĭ* bărbaţĭ se vor certa
între sine, bărbat cu fratele sĕŭ, şi fe-
mea unuĭa se va apropia, ca să scape
pre bărbatul eĭ din mâna celuĭ ce-l
bate, şi ea tinḑêndu-şĭ mâna sa, îl a-
pucă de părţile sale ruşinóse, 12 A-
tuncea mâna eĭ să-ĭ *o* taĭ; ochĭul tĕŭ
să nu *o* cruţe.

Oprirea de a cântări şi măsura lipsă.

13 Tu să nu aĭbĭ în sacul tĕŭ *doe*
felurĭ de petre de cumpĕnă, mare şi
mică. 14 *Şi* în casa ta să nu aĭbĭ
doĕ felurĭ de efă, mare şi mică; 15 Pé-
tră plină şi dréptă să aĭbĭ; şi efă plină
şi dréptă să aĭbĭ; ca ḑilele tale să fie
multe în pământul, pre care Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, ţi-l dă. 16 Că urâ-
cĭune *este* luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
tot cel ce face acestea, tot cel ce face
nedreptatea.

Stârpirea Amalekiţilor.

17 Adu-ţĭ aminte de cele ce-ţĭ făcu
Amalek în cale, când eşirăţĭ din E-
gipt; 18 Cum te întâmpină el în
cale, şi ucise în códă oştireĭ tale pre
toţĭ ceĭ slabĭ, *cari eraŭ* dinapoĭa ta;
când tu eraĭ obosit şi ostenit, şi de
Dumneḑeŭ nu se temu. 19 Şi va fi,
când Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, îţĭ va fi
dat repaus de toţĭ neamiciĭ toĭ de jur
împrejur, în pământul care Iehova
Dumneḑeul tĕŭ ţi-l dă *de* moştenire,
ca să-l stăpânescĭ; tu să stergĭ şi a-
mintirea luĭ Amalek de supt cer; să
nu uiţĭ!

Modul aducereĭ prinóselor şi a ḑecimilor.

26 Şi va fi, când veĭ intra în pă-
mêntul, pre care Iehova, Dumne-
ḑeul tĕŭ, ţi-l dă *de* moştenire, ca să-l
stăpânescĭ, şi veĭ locui într'însul; 2 Să
ĭeĭ din prinósele tuturor fruptelor a-
celuĭ pământ, pre cari tu le adunĭ din
pământul tĕŭ, ce Iehova Dumneḑeul
tĕŭ ţi-l dă; şi să *le* puĭ într'un paner,
şi să te ducĭ la locul, ce Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ, şi-l va alege, ca să facă
numele luĭ sa locuéscă acolo; 3 Şi
venind la preotul, care va fi în ḑilele
acelea, să-ĭ ḑicĭ: Eŭ astă-ḑĭ mărturi-
sesc înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, că eŭ am intrat în pământul care
Iehova cu jurămînt l-a promis părin-
ţilor noştri, că ni-l va da. 4 Şi preo-
tul să ĭea panerul din mâna ta, şi să-l
pună dinaintea altaruluĭ luĭ Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ.

5 Apoĭ tu luând cuvîntul, să ḑicĭ
înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ:
Părintele meŭ, un Sirian, *era* aprópe
să péră, şi se pogorî la Egipt, şi pe-
trecu acolo cu puţinĭ *ómenĭ*, şi se făcu
acolo popor mare, tare şi numeros.
6 Şi Egipteniĭ ne asupriră, şi ne amă-
rîră, şi puseră preste noĭ muncă grea.
7 Er noĭ strigarăm către Iehova, Dum-
neḑeul părinţilor noştri; şi Iehova au-
ḑind vocea nóstră, se uĭta la amărîrea
nóstră, la necazul nostru şi la apĕsarea
nóstră; 8 Şi Iehova ne scóse din E-
gipt cu mână tare, şi cu braţul întins
şi cu spaĭmă mare, prin semne şi mi-
nunĭ; 9 Şi ne aduse la locul acesta,
şi ne dădu pământul acesta, pământ,
în care curge lapte şi mĭere. 10 Şi
acum, écă! eŭ aduseĭ prinósele frup-
telor pământuluĭ, pre care tu mi l-aĭ
dat, o Iehova.

Şi apoĭ pune-le înaintea luĭ Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, şi te prosterne îna-
intea luĭ Iehova Dumneḑeul tĕŭ; 11 Şi
tu să te bucurĭ de tóte bunătăţile, pre
cari Iehova Dumneḑeul tĕŭ le-a dat
ţie şi caseĭ tale, tu şi Levitul şi străi-
nul ce *locuesce* în mijlocul tĕŭ.

12 Când veĭ sfârşi de a lua tóte
ḑecimele din venitul tĕŭ în anul al
treilea, anul ḑecimeĭ, şi de a le da
Levituluĭ, străinuluĭ, orfanuluĭ şi vă-
duveĭ, ca să mănânce eĭ în porţile
tale, şi să se sature; 13 Atuncea să
ḑicĭ înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ: Am dat afară cele sânte din casa
mea, şi încă le dăduĭ pre acestea Le-
vituluĭ şi străinuluĭ, şi orfanuluĭ şi
văduveĭ, după tot ordinul tĕŭ ce ni
l-aĭ ordonat; eŭ *nimica* din ordinele
tale n'am călcat, şi nicĭ n'am uĭtat.
14 Eŭ *nimica* n'am mâncat dintr'însele
în jalea mea, şi *nimica* n'am dat din
ele pentru verĭ-ce necurat, nicĭ pentru
vr'un mort; eŭ am ascultat de vocea
luĭ Iehova, Dumneḑeul meŭ, *şi* am
făcut tóte, cum tu mĭ-aĭ ordonat:
15 Caută din locuinţa cea sântă a ta,
din cer, şi bine-cuvintéză pre poporul
tĕŭ, Israel, şi pământul pre care l-aĭ
dat noue, precum cu jurămînt aĭ pro-
mis părinţilor noştri: pământ în care
curge lapte şi mĭere.

Îndemnare ca să asculte de Dumnedeŭ.

16 Astă-dĭ îțĭ ordonă Iehova, Dumnedeul tĕŭ, să facĭ aceste legĭ și judecățĭ; decĭ păzesce-*le* și fă-le din tótă inima ta și din tot sufletul tĕŭ. 17 Tu
astă-dĭ aĭ adeverit, că Iehova îțĭ este Dumnedeŭ, și că veĭ umbla pe căile luĭ; și că veĭ păzi legile luĭ și ordinele luĭ și judecățile luĭ, și că veĭ asculta de vocea luĭ. 18 Și Iehova
astă-dĭ a adevĕrit, că tu-ĭ escĭ popor scump, după cum țĭ-a dis, de veĭ păzi tóte ordinele luĭ; 19 Și că el pre
tine te va înălța maĭ pe sus decât tóte popórele câte a făcut el, cu lauda, cu renumele și cu mărirea; ca tu să fiĭ luĭ Iehova Dumnedeul tĕŭ popor sânt, cum a promis el.

Legea să se scrie pe table, și să se citéscă cu evlavie.

27 Și Moisi cu bătrâniĭ luĭ Israel ordonă poporuluĭ, dicênd: Tóte aceste ordinĭ să le păzescĭ, câte vi le daŭ astă-dĭ: 2 Și va fi în diŭa, în
care vețĭ trece Iordanul, în pămêntul, ce Iehova, Dumnedeul tĕŭ, țĭ-l dă, sățĭ ridicĭ petre marĭ, și să le lipescĭ cu var; 3 Și să înscrii pe ele tóte
cuvintele acesteĭ legĭ, când *îl* veĭ trece, ca să viĭ în pămêntul, ce Iehova Dumnedeul tĕŭ țĭ-l dă, pământ în care curge lapte și mĭere; precum Iehova, Dumnedeul tĕŭ, țĭ-a promis. 4 Și va
fi, *că* voĭ, după ce vețĭ trece Iordanul, să ridicațĭ aceste petre, pentru carĭ eŭ astă-dĭ vĕ ordon, pe muntele Ebal; și să le lipițĭ cu var. 5 Și să zidescĭ acolo altar luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ, altar de petre; preste acestea ferul să nu trécă. 6 Din petre întregĭ
să zidescĭ tu altarul luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ, și deasupra luĭ să aducĭ olocauste luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ.
7 Și să sacrificĭ sacrificiĭ de bucurie, și să mănâncĭ acolo, și să te veselescĭ înaintea luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ.
8 Și pre acele petre să scriĭ tóte cuvintele acesteĭ legĭ respicat fórte.
9 Și Moisi și preoțiĭ ceĭ din Levițĭ, vorbiră către tot Israelul, dicênd: Ĭé aminte, și ascultă, Israele! Tu astă-dĭ te-aĭ făcut poporul luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ. 10 Decĭ să ascultĭ de
vocea luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ, și să facĭ ordinele luĭ și legile luĭ, pre care țĭ le ordon eŭ astă-dĭ.

Blestemul de pe muntele Ebal.

11 Și Moisi *maĭ* ordonă poporuluĭ în diŭa aceea, dicênd: 12 Acestia să stea, ca să bine-cuvinteze pre popor, pre muntele Garizim, după ce vețĭ trece Iordanul: Simeon și Levi și Iuda și Isachar și Iosef și Beniamin. 13 Er
acestia să stea, ca să blesteme, pe muntele Ebal: Ruben, Gad și Asser, și Zabulon, Dan și Neftalĭ. 14 Atuncea Levițiĭ să încépă a vorbi, și cu voce înaltă să dică către toțĭ bărbațiĭ luĭ Israel:
15 Blestemat *să fie* bărbatul, care-șĭ va face chip cĭoplit saŭ chip turnat; *(care este* urâcĭune luĭ Iehova, lucru din mânĭ de meșter) și-l va pune în *loc* ascuns! Și tot poporul să rĕspundă, și să dică: Amin! 16 Blestemat *să fie* cel ce va desprețui pre părintele sĕŭ saŭ pre mumă sa! Și tot poporul să dică: Amin! 17 Blestemat *să fie* cel ce va strămuta hotarul aprópeluĭ sĕŭ! Și tot poporul să dică:
Amin! 18 Blestemat *să fie* tot, care face pe cel orb să rătăcéscă pe cale!
Și tot poporul să dică: Amin! 19 Blestemat *să fie* cel ce strâmbătățesce dreptul străinuluĭ, al orfanuluĭ și al văduveĭ! Și tot poporul să dică: Amin!
20 Blestemat *să fie* cel ce se va culca cu femea părinteluĭ sĕŭ; că acela descopere învelitura părinteluĭ sĕŭ! Și tot poporul să dică: Amin! 21 Blestemat *să fie* cel ce se va culca cu verĭce vită! Și tot poporul să dică: Amin!
22 Blestemat *să fie* cel ce se va culca cu soră-sa, fiĭca părinteluĭ sĕŭ, saŭ fiĭca mumeĭ sale! Și tot poporul să dică: Amin! 23 Blestemat *să fie* cel ce se va culca cu sócră-sa! Și tot poporul să dică: Amin! 24 Blestemat *să fie* cel ce bate pre aprópele luĭ într'ascuns! Și tot poporul să dică: Amin! 25 Blestemat *să fie* cel ce ĭea darurĭ, ca să omóră un suflet nevinovat! Și tot poporul să dică: Amin!
26 Blestemat *să fie* cel ce nu va împlini cuvintele acesteĭ legĭ, nicĭ nu *le* va face! Și tot poporul să dică: Amin!

Bine-cuvîntarea.

28 Și va fi, dacă tu veĭ asculta de vocea luĭ Iehova Dumnedeul tĕŭ, căutând a face tóte ordinele luĭ, pre carĭ țĭ le ordon astă-dĭ, Iehova, Dumnedeul tĕŭ, te va pune maĭ pe sus de cât tóte popórele pămêntuluĭ: 2 Și
tóte aceste bine-cuvîntărĭ vor veni preste tine, și te vor ajunge: dacă tu veĭ asculta de vocea luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ. 3 Bine-cuvîntat *veĭ fi* în

cetate, și bine-cuvîntat în câmp. 4 Bi-
ne-cuvîntat *va fi* fruptul pântecelui
tĕŭ, și fruptul pămĕntuluĭ tĕŭ și frup-
tul vitelor tale, fĕtul vacelor tale și
îmmulțirea oilor tale. 5 Bine-cuvîn-
tat *va fi* coșnița ta și covata ta. 6 Bi-
ne-cuvîntat *veĭ fi* tu când veĭ intra, și
bine-cuvîntat când veĭ eși. 7 Iehova
va face, ca neamiciĭ teĭ, cari se scólă
asupra ta, să fie bătuțĭ înaintea ta: pe
o cale vor eși asupra ta, și pe șépte
căĭ vor fugi. 8 Iehova va trimete
bine-cuvîntărĭ preste tine în grănarele
tale, și întru tóte, pe cari veĭ pune
mânele tale; și te va bine-cuvînta pre
tine în pămĕntul pre care Iehova,
Dumnedeul tĕŭ, țĭ-Ĭ dă. 9 Pune-te-
va Iehova *ca să-ĭ fiĭ* popor sânt; du-
pă cum el cu jurămînt s'a jurat ție;
dacă veĭ păzi ordinele luĭ Iehova Dum-
nedeul tĕŭ, și veĭ umbla pe căile luĭ.
10 Și tóte popórele pămĕntuluĭ vor
vedé, că tu te numescĭ după numele
luĭ Iehova, și se vor teme de tine.
11 Și Iehova te va face pre tine să
prisosescĭ în bunătățĭ: în fruptul pân-
teceluĭ tĕŭ, și în fĕtul vitelor tale, și
în fruptul pămĕntuluĭ tĕŭ, în pămĕn-
tul, pre care Iehova, Dumnedeul tĕŭ,
cu jurămînt l-a promis părinților teĭ,
să țĭ-l dea. 12 Deschide-va ție Ieho-
va tesaurul sĕŭ cel bun, cerul, ca să
dea plóie pămĕntuluĭ tĕŭ la timpul
sĕŭ, și ca să bine-cuvinteze tótă lu-
crarea mânelor tale; și tu veĭ împru-
muta multor popóre, dară tu nu veĭ
lua împrumut. 13 Și Iehova te va
pune în cap, ér nu în códă, și tu veĭ
fi numaĭ deasupra, ér de desupt nu veĭ
fi: dacă veĭ asculta de ordinele luĭ
Iehova, Dumnedeul tĕŭ, pre care eŭ
țĭ le ordon astă-dĭ ca să *le* păzescĭ și
să *le* facĭ; 14 Să nu te abațĭ de la
nicĭ unul din cuvintele, cari le ordon
voŭĕ astă-dĭ, nicĭ la drépta, nicĭ la
stânga, mergĕnd după deĭ străinĭ, ca
să vĕ închinațĭ lor.

Blestemul.

15 Dară va fi, dacă nu veĭ asculta
de vocea luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ,
și nu veĭ căuta a face tóte ordinele
luĭ și legile luĭ, cari le ordon ție astă-
dĭ, că vor veni preste tine tóte bles-
temele acestea, și te vor ajunge.
16 Blestemat *veĭ fi* în cetate, și bles-
temat în câmp. 17 Blestemat *va fi*
coșnița ta, și covata ta. 18 Bleste-
mat *va fi* fruptul pânteceluĭ tĕŭ, și
fruptul pămĕntuluĭ tĕŭ, fătul vacelor
tale, și îmmulțirea oilor tale. 19 Bles-
temat *veĭ fi* tu când veĭ intra, și bles-
temat când veĭ eși. 20 Trimete-va
Iehova preste tine blestem, turburare
și risipire întru tóte, pe cari veĭ pune
mâna ta, *și* veĭ face, până ce te veĭ
stinge, și curând te veĭ perde, pentru
rĕutatea faptelor tale prin cari pre
mine m'aĭ părăsit. 21 Face-va Ieho-
va, ca ciuma să se lipéscă de tine,
până ce el de tot te va stârpi din pă-
mĕntul, în care intri, ca să-l stăpânes-
cĭ. 22 Bate-te-va Iehova cu lângóre
și cu frigurĭ și cu inflamațiune și cu
aprindere mare și cu secetă, și cu ar-
sură în grâŭ, și cu gălbenare; și te
vor urmări, până ce te veĭ perde.
23 Și cerul tĕŭ, cel de deasupra capu-
luĭ tĕŭ, va fi aramă; și pămĕntul cel
de supt tine fer. 24 Face-va Iehova
plóie pămĕntuluĭ tĕŭ praf și pulbere;
care din cer se va pogorî pe tine, până
ce de tot te veĭ stinge. 25 Și Iehova
va face ca tu să fiĭ bătut de neamiciĭ
teĭ: pe o cale veĭ eși asupra lor, și pe
șépte căĭ veĭ fugi de dinaintea lor; și
veĭ fi în ură tuturor împĕrățiilor pă-
mĕntuluĭ. 26 Și cadavrul tĕŭ va fi
de mâncarea tuturor păserilor ceruluĭ
și férelor pămĕntuluĭ, și nimenea va fi
care să le sperie. 27 Băte-te-va pre
tine Iehova cu ulcerul Egiptuluĭ, și
cu emoroidĭ și cu râie și cu pecingine,
de cari nu te veĭ puté vindeca. 28 Ba-
te-te-va pre tine Iehova cu besmeticie,
cu orbire și cu turburare de spirit;
29 Și veĭ umbla pipăind în amédă,
cum pipăĭe orbul în întunerec; și în
căile tale norocire nu veĭ avé; și veĭ
fi numaĭ apĕsat și prădat în tóte dilele
tale; și nu *va fi* cine să te ajute.
30 Cu femee te veĭ logodi, și altul se
va culca cu dînsa; casă îțĭ veĭ zidi,
și nu veĭ ședé într'însa; vie îțĭ veĭ
planta, și fruptul eĭ nu-l veĭ culege.
31 Junghia-se-va boul tĕŭ înaintea o-
chilor teĭ, și tu dintrînsul nu veĭ mân-
ca; răpi-se-va asinul tĕŭ de dinaintea
ta, și la tine nu se va întórce; da-se-
vor oile tale neamicilor teĭ, și nu *va
fi* cine să te ajute. 32 Da-se-vor fiiĭ
teĭ și fetele tale altuĭ popor, și ochiĭ
teĭ se vor topi plângĕnd tótă diŭa du-
pă dînșiĭ, și nicĭ o putere nu veĭ avé.
33 Un popor, pre care tu nu-l cunoscĭ,
va mânca fruptul pămĕntuluĭ tĕŭ și
tótă ostenéla ta; și în tóte dilele veĭ
fi apĕsat și sdrobit. 34 Și veĭ nebuni
de privirea celor ce vor vedé ochiĭ
teĭ. 35 Bate-te-va Iehova cu ulcer
rĕŭ la genunchĭ și la cópse, *de* cari tu
să nu te poțĭ vindeca, de la talpele pi-

cïórelor până la crescetul tĕŭ. 36 Du-
ce-te-va Iehova pre tine şi pre regele
tĕŭ, pre care-l veï pune preste tine, la
un popor, pre care nu-l cunoscuseşĭ,
nicĭ tu nicĭ părinţiĭ teĭ, şi acolo veĭ
servi altor ḑeĭ de lemn şi de pétră.
37 Şi veĭ fi de grózā, de proverb şi
de batjocură între tóte naţiunile, unde
te va duce Iehova, 38 Seminţă multă
veĭ scóte la câmp, şi puţin veĭ strânge;
că tótă o vor mistui locustele. 39 Vie
veĭ planta, şi o veĭ cultiva; dară vin
nu veĭ bé, ba nicĭ nu o veĭ culege;
că vermiĭ o vor mânca. 40 Olivĭ veĭ
avé în tot cuprinsul tĕŭ; dară cu oleĭ
nu te veĭ unge; că olivele vor cădé.
41 Fiĭ şi fete veĭ nasce; dară acestia
nu vor fi aĭ teĭ, că vor merge în cap-
tivitate. 42 Toţĭ arboriĭ teĭ şi frup-
tul pământuluĭ tĕŭ îl vor strica omi-
ḑile. 43 Străinul, care *este* în mijlocul
tĕŭ se va înălţa preste tine maĭ sus
şi maĭ sus, şi tu veĭ cădé maĭ jos şi
maĭ jos. 44 El îţĭ va împrumuta, şi
tu luĭ nu-ĭ veĭ împrumuta; el va fi în
cap, şi tu veĭ fi în códă.

45 Şi tóte aceste blesteme vor veni
asupra ta, şi te vor urmări, şi te vor
ajunge, până ce veĭ peri; pentru-că
n'aĭ ascultat de vocea luĭ Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ, de a păzi ordinele luĭ şi
legile luĭ, care ţi le-a ordonat. 46 Şi
acestea să fie întru tine de semne şi
de minunĭ, şi întru seminţia ta în per-
petu. 47 Fiind-că n'aĭ servit luĭ Ie-
hova Dumneḑeul tĕŭ cu bucurie şi cu
veselie de inimă, când aveaĭ *în* priso-
sinţă tóte, 48 Veĭ servi neamiculuĭ
tĕŭ, pre care-l va trimete Iehova asu-
pra ta, în fóme şi în sete, în golicïune
şi în lipsă de tóte; şi va pune jug de
fer asupra grumazuluĭ tĕŭ, până ce te
va stârpi. 49 Aduce-va Iehova asu-
pra ta o naţiune din depărtare, de la
marginea pământuluĭ, cum sbóră vul-
turul; naţiune, a căreĭ limbă tu nu o
veĭ înţelege; 50 Naţiune aspră la
privire, care faţa celuĭ bătrân nu res-
pectéză, şi de copil n'are milă. 51 Şi
va mânca fruptul vitelor tale, şi frup-
tul pământuluĭ tĕŭ, până ce te veĭ
stârpi; şi nu-ţĭ va lăsa ţie nicĭ grâŭ,
nicĭ must, nicĭ oleiŭ, nicĭ fătul vace-
lor tale, nicĭ turmele oilor tale, până
ce de tot te veĭ perde. 52 Şi te va
împresura în tóte părţile tale, până ce
vor cădé zidurile tale cele înalte, şi
întărite, întru carĭ tu te-aĭ încreḑut, în
tot pământul tĕŭ; da, te va împresura
în tóte porţile tale în tot pământul
tĕŭ, pre care Iehova Dumneḑeul tĕŭ
ţi-l dă ţie. 53 Şi veĭ mânca fruptul
pânteceluĭ tĕŭ, carnea fiilor teĭ şi a
fetelor tale, pre care ţi-ĭ va da Iehova
Dumneḑeul tĕŭ, în înpresurarea şi în
strâmtorarea, în care te va strâmtora
neamicul tĕŭ. 54 Bărbatul cel gingaş
dintre voĭ şi delicat fórte se va uĭta
cu ochiĭ pismaşĭ asupra frateluĭ sĕŭ, şi a-
supra femeeĭ sînuluĭ sĕŭ, şi asupra rĕmă-
şiţeĭ fiilor seĭ, ce ĭ-aŭ maĭ rĕmas; 55 Ca
nicĭ unuĭa din eĭ să nu dea din carnea
fiilor seĭ, pre care o mănâncă el; că
luĭ nimica nu ĭ-a maĭ rĕmas din tóte
în împresurarea şi în strâmtorarea, cu
care neamicul tĕŭ pre tine te-a strâm-
torat în tóte porţile tale. 56 Femea
aşa de gingaşă şi delicată dintre voĭ,
care nicĭ talpa picïoruluĭ eĭ n'a în-
drăsnit să pună pe pămênt pentru de-
licateţa şi gingăşimea eĭ, se va uĭta
cu ochĭ pismaş la bărbatul sânuluĭ sĕŭ,
şi la fiĭul eĭ şi la fiĭca sa; 57 Şi la
sórta copiluluĭ eĭ, care eşi din cópsele
eĭ; şi la fiiĭ eĭ, pre carĭ-ĭ va fi născut;
pentru-că ea în lipsă de tóte îĭ va
mânca în ascuns, în împresurarea şi
în strâmtorarea, cu care neamicul tĕŭ
te va strâmtora în porţile tale.

58 De nu veĭ căuta a face tóte cu-
vintele legeĭ acesteĭa, carĭ sûnt scrise
în cartea acésta, ca să te temĭ de a-
cest nume pré mărit şi înfricoşat, de
IEHOVA DUMNEḐEUL TĔŬ; 59 A-
tuncea Iehova va face minunate rănile
tale şi rănile seminţieĭ tale, rănĭ marĭ
şi îndelungate, bóle rele şi îndelun-
gate. 60 Şi el va înturna asupra ta
tóte durerile Egiptuluĭ, de carĭ tu te
cutremuraĭ, şi acelea se vor lipi de
tine. 61 Către acestea Iehova va maĭ
aduce asupra ta şi tóte bólele şi tóte
rănile, carĭ nu *sûnt* scrise în cartea
legeĭ acesteĭa, până ce tu te veĭ perde.
62 Şi voĭ veţĭ rĕmâné puţin la nu-
mĕr, voĭ ce aţĭ fost în mulţime ca
stelele ceruluĭ; pentru-că tu n'aĭ as-
cultat de vocea luĭ Iehova Dumneḑeul
tĕŭ. 63 Şi va fi, *că* precum s'a bu-
curat Iehova de voĭ, ca să vĕ facă
bine, şi să vĕ îmmulţéscă, aşa se va
bucura de voĭ Iehova, ca să vĕ pér-
dă, şi să vĕ stingă, şi veţĭ fi smulşĭ
din pământul, în care *acum* intri, ca
să-l stăpâniţĭ; 64 Şi va împrăştia
pre tine Iehova între tóte popórele, de
la o margine a pământuluĭ până la
altă margine a pământuluĭ; şi tu acolo
veĭ servi altor ḑeĭ, pre carĭ tu nu-ĭ aĭ
cunoscut, nicĭ tu nicĭ părinţiĭ teĭ, lemne
şi petre. 65 Şi într'acele naţiunĭ nu
veĭ avé repaus, şi talpa picïoruluĭ tĕŭ

nu va avé repaus; că Iehova îţĭ va
da acolo inimă tremurândă şi întune-
care ochilor şi durerĭ sufletuluĭ; 66 Şi
viéţa ta va fi spânzurată dinaintea *ta*,
şi te veĭ spăimânta nóptea şi diŭa, şi
nu veĭ fi sigur de viéţa ta. 67 Di-
minéţa veĭ dice: O, de ar veni séra!
Şi séra veĭ dice: O, de ar veni dimi-
néţa! în cutremurul inimeĭ tale, de
care tu te veĭ înfricoşa, şi de privirea
celor ce cu ochiĭ teĭ veĭ vedé. 68 Şi
Iehova te va întórce în Egipt cu co-
răbiĭ pe cale la acel *pămênt*, despre
care ţĭ-am dis: Tu maĭ mult să nu-l
vedĭ; şi voĭ acolo vĕ veţĭ vinde nea-
micilor voştri ca servĭ şi ca serve, şi
nu *va fi* cine să vĕ cumpere.

Legămîntul reînnoit; bine-cuvîntarea şi blestemul reînnoite.

29 Acestea *sûnt* cuvintele legămîntu-
luĭ, pre care Iehova ordonă luĭ
Moisi a-l încheĭa cu fiiĭ luĭ Israel în
pămêntul Moabuluĭ; afară de legă-
mîntul, pre care el încheĭă cu dînşiĭ
în Horeb.
2 Şi Moisi conchĭemă tot Israelul,
şi dise lor: Voĭ aţĭ vĕdut tóte câte a
făcut Iehova înaintea ochilor voştri
în pămêntul Egiptuluĭ cu Faraon şi
cu toţĭ serviĭ luĭ, şi cu tot pămêntul luĭ;
3 Cercările cele marĭ, pre carĭ le-aŭ
vĕdut ochiĭ teĭ, acele semne şi minunĭ
marĭ. 4 Dară Iehova nu vĕ dădu
inimă, ca să cunósceţĭ, nicĭ ochĭ, ca
să vedeţĭ, nicĭ urechĭ, ca să audiţĭ,
până în diŭa de astă-dĭ. 5 Şi eŭ vĕ
conduscĭ patru-decĭ de anĭ prin pus-
tiŭ; vestmintele vóstre nu se învechiră
pe voĭ, nicĭ încălţămintele vóstre nu se
învechiră pe piciórele vóstre. 6 Pâne
n'aţĭ mâncat, nicĭ vin saŭ bĕutură îmbĕ-
tătóre n'aţĭ bĕut ca să cunósceţĭ că eŭ
Iehova *sûnt* Dumnedeul vostru.
7 Şi când venirăţĭ la locul acesta,
Sihon, regele Hesbonuluĭ, şi Og, regele
Basanuluĭ, ne eşiră întru întâmpinare
cu resbel, şi noĭ iĭ băturăm. 8 Şi
luarăm pămêntul lor, şi-l dădurăm de
moştenire Rubeniţilor şi Gadiţilor şi
la jumătate din seminţa Manaşiţilor.
9 Decĭ păziţĭ cuvintele acestuĭ legă-
mînt, şi le faceţĭ, pentru ca să pros-
peraţĭ întru tóte cele ce faceţĭ.
10 Voĭ astă-dĭ staţĭ toţĭ înaintea
luĭ Iehova, Dumnedeul vostru, capiĭ
seminţielor vóstre, bătrâniĭ voştri, şi
dirgătoriĭ voştri, toţĭ bărbaţiĭ luĭ Is-
rael; 11 Copiiĭ voştri, femeele vós-
tre, şi străinul teŭ, care *este* în mijlocul
tabĕreĭ tale, de la tăiătorul lemnelor
tale până la aducătorul apeĭ tale:
12 Ca să intri în legămîntul luĭ Ieho-
va Dumnedeul tĕŭ, şi în jurămîntul
sĕŭ, pre care Iehova Dumnedeul tĕŭ
îl încheiă cu tine astă-dĭ: 13 Pentru
ca el să te adeverescă de popor al sĕŭ,
şi el să-ţĭ fie Dumnedeŭ, cum a promis
ţie, şi cum a jurat părinţilor teĭ, luĭ
Abraam, luĭ Isaac şi luĭ Iacob. 14 Şi
eŭ acest legămînt şi acest jurămînt,
nu-l încheiŭ numaĭ cu voĭ singurĭ;
15 Ci cu *acela*, care astă-dĭ este aicea
stând cu noĭ înaintea luĭ Iehova Dum-
nedeul nostru, ca şi cu *acela*, care astă-
dĭ nu este aicea cu noĭ.
16 Că voĭ sciţĭ, cum am locuit noĭ
în pămêntul Egiptuluĭ, şi cum am tre-
cut prin mijlocul naţiunilor, prin cari
voĭ aţĭ trecut. 17 Şi voĭ vĕdurăţĭ
urîciunile lor şi idoliĭ lor, lemn şi pé-
tră, argint şi aur, cari *eraŭ* la dînşiĭ;
18 Ca nu cum-va să fie între voĭ care-
va, bărbat saŭ femeă, ném saŭ semin-
ţie, a căruĭa inimă să se întórcă astă-
dĭ de la Iehova Dumnedeul nostru; să
mérgă, ca să servéscă deilor acestor
naţiunĭ; ca nu cum-va să fie între voĭ
vre-o rădăcină, care să producă venin
saŭ pelin; 19 Ca să nu se întâmple,
ca óre-cine chiar şi audind cuvintele
acestuĭ blestem cu jurămînt, el să se
linguşéscă în inima sa, dicênd: Bine-
mĭ este, deşi eŭ umblu după rătăcirea
inimeĭ mele, şi să adaugă ast-fel beţia
la sete. 20 Pre acela Iehova nu-l va
erta, ci încă mânia luĭ Iehova şi gelo-
sia luĭ se vor înflăcăra asupra aceluĭ
bărbat, şi vor veni preste dînsul *tóte*
blestemele câte sûnt scrise în cartea
acésta; şi va sterge Iehova numele luĭ
de supt cer. 21 Şi-l va deosebi Ie-
hova spre nenorocire între tóte semin-
ţiele luĭ Israel, dupa tóte blestemele
legămîntuluĭ, cari *sûnt* în acéstă carte
a legeĭ.
22 Şi următórea generaţiune, fiiĭ
voştri cari se vor scula după voĭ, şi
străiniĭ, cari vor veni din pămêntul
depărtat, când vor vedé plăgile pă-
mêntuluĭ aceluĭa şi bólele, cu cari Ie-
hova l-a bătut; 23 Şi *că* tot pămên-
tul luĭ nu *va fi* decât arsură de sulfure
şi de sărătură, încât nicĭ se va puté
semĕna, nicĭ va cresce *ce-va*, şi nicĭ
va rĕsări într'însa ceva verdéţă; ase-
menea surpăreĭ de la Sodoma şi Go-
mora, Adma şi Seboim, pre cari le-a
surpat Iehova întru mânia sa, şi întru
ĭuţéla urgieĭ sale: 24 Vor dice tóte
naţiunile: Pentru ce a făcut Iehova
ast-fel pămêntuluĭ acestuĭa? ce *este* a

céstă ĭuțime mare de mânie? 25 Și
se va rĕspunde: Pentru-că eĭ aŭ pără-
sit legămîntul luĭ Iehova Dumneḑeul
părinților lor, care-l încheĭase cu dîn-
șiĭ, când îĭ scóse din pămêntul Egip-
tuluĭ; 26 Și eĭ mergênd serviră altor
ḑeĭ, și se prosternură înaintea lor, *la*
aceĭ ḑeĭ pre carĭ eĭ nu-ĭ cunoscură, și
pre carĭ el nu le-a împărțit; 27 De
aceea se aprinse mânia luĭ Iehova a-
supra aceluĭ pămênt, încât el aduse
asupra luĭ tóte blestemele carĭ sûnt
scrise într'acéstă carte; 28 Și desră-
dicină pre eĭ Iehova din pămêntul lor
cu mânie, cu ĭuțime și cu mare urgie,
și-ĭ aruncă într'alt pămênt, cum *se vede*
astă-ḑĭ.

29 Cele ascunse *sûnt* pentru Iehova,
Dumneḑeul nostru; ér cele descoperite
sûnt pentru noĭ și pentru fiiĭ noștri în
perpetu; ca *noĭ* să facem tóte cuvin-
tele legeĭ acesteĭa.

Moisi vestesce pocăiților har și bine-cuvîntare, celor încăpățânațĭ blestem și pedépsă.

30 Și va fi, după ce vor veni preste
tine tóte acestea bine-cuvîntarea
și blestemul, pre carĭ le-am pus îna-
intea ta, dacă tu *le* veĭ închide în ini-
ma ta, între tóte națiunile, între carĭ
te va fi risipit Iehova Dumneḑeul tĕŭ;
2 Și tu te veĭ întórce la Iehova Dumne-
ḑeul tĕŭ, și veĭ asculta de vocea luĭ
după tóte câte-țĭ ordon eŭ astă-ḑĭ, tu
și fiiĭ teĭ din tótă inima ta, și din tot
sufletul tĕŭ; 3 Atuncea Iehova Dum-
neḑeul tĕŭ va reîntórce pre captiviĭ
teĭ, și se va îndura de tine; și éră-șĭ
te va aduna dintre tóte națiunile, între
carĭ Iehova Dumneḑeul tĕŭ te va fi
risipit. 4 Dacă ceĭ risipițĭ aĭ teĭ vor fi
până și la marginea ceruluĭ, de acolo
te va aduna Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
și de acolo te va lua; 5 Și te va a-
duce Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, în pă-
mêntul, pre care l-aŭ stăpânit părințiĭ
teĭ, și tu-l veĭ stăpâni; și-țĭ va face
bine, și te va înmulți maĭ mult decât
pre părințiĭ teĭ. 6 Și Iehova Dum-
neḑeul tĕŭ va circumcide inima ta și
inima semințieĭ tale, ca să ĭubescĭ pre
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, din tótă inima
ta, și din tot sufletul tĕŭ, ca să trăescĭ.
7 Și Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, tóte a-
ceste blesteme le va pune preste nea-
miciĭ teĭ, și preste aceĭa ce te urăsc
și te-aŭ urmărit. 8 Și de te veĭ în-
tórce, și veĭ asculta de vocea luĭ Ie-
hova, și veĭ face tóte ordinele sale,
pre carĭ țĭ le ordon astă-ḑĭ, 9 Atun-
cea Iehova Dumneḑeul tĕŭ te va face
să prisosescĭ întru tóte lucrările mâ-
nelor tale, în fruptul pânteceluĭ tĕŭ,
și în fruptul vitelor tale, și în fruptul
pămêntuluĭ tĕŭ, spre bine; că Iehova
éră-șĭ se va bucura de tine spre binele
tĕŭ, cum s'a bucurat de părințiĭ teĭ;
10 Dacă veĭ asculta de vocea luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ, păzind ordinele
luĭ și legile luĭ, carĭ sûnt scrise în a-
céstă carte a legeĭ; *și* dacă te veĭ
întórce la Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, din
tótă inima ta și din tot sufletul tĕŭ.

11 Că ordinul acesta, pre care ți-l
ordon astă-ḑĭ, nu *este* nicĭ pré greŭ
pentru tine, nicĭ *este* departe: 12 Nu
este în cer, ca să ḑicĭ: Cine să se sue
pentru ñoĭ în cer și să-l aducă noŭĕ,
ca noĭ auḑindu-l, să-l facem? 13 Nicĭ
este dincolo de mare, ca să ḑicĭ: Cine
va trece pentru noĭ dincolo de mare
și să-l aducă noŭĕ, ca noĭ auḑindu-l,
să-l facem? 14 Ci cuvîntul acesta
aprópe fórte de tine *este*, în gura ta și
în inima ta, ca tu să-l facĭ.

15 Ecă! Eŭ astă-ḑĭ pun înaintea ta
viéța și binele, mórtea și rĕul. 16 Ca
astă-ḑĭ îțĭ ordon, ca să ĭubescĭ pre Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ, să umblĭ întru
căile luĭ, și să păzescĭ ordinele luĭ și
legile luĭ și judecățile luĭ, ca să trăescĭ
și să te înmulțescĭ, și ca Iehova Dum-
neḑeul tĕŭ să te bine-cuvinteze în pă-
mêntul, în care intri ca să-l stăpânescĭ.
17 Dară dacă inima ta se va întórce,
și tu nu veĭ asculta, și tu te veĭ amă-
gi, și te veĭ prosterne înaintea altor
ḑeĭ, și lor le veĭ servi. 18 Eŭ vĕ
mărturisesc astă-ḑĭ, că voĭ întru adevĕr
vețĭ peri, și *că* nu vețĭ fi multe ḑile
în pămêntul pentru care trecĭ Iorda-
nul, ca să intri *într'însul* și să-l stă-
pânescĭ. 19 Cerul și pămêntul chĭem
astă-ḑĭ de mărturie contra vóstră, *că*
eŭ v'am pus înainti-vĕ viéța și mórtea,
bine-cuvîntarea și blestemul. Alege da-
ră viéța, ca să trăescĭ, tu și seminția
ta; 20 Ĭubind pre Iehova Dumne-
ḑeul tĕŭ, *și* ascultând de vocea luĭ, și
lipindu-te de dînsul; că acésta *este*
viéța ta, și lungimea ḑilelor tale; ca
să locuescĭ în pămêntul ce Iehova
Dumneḑeul tĕŭ cu jurămînt l-a promis
părinților teĭ, luĭ Abraam, luĭ Isaac și
luĭ Iacob, că ți-l va da.

Moisi își depune slujba și rânduesce în locu-ĭ pe Iosua.

31 Și Moisi merse, și vorbi cuvintele
acestea către tot Israelul; 2 Și
le ḑise: Eŭ astă-ḑĭ *sûnt* de o sută doĕ-

ḑecĭ de anĭ; eŭ nu maĭ pot eşi şi in-
tra, şi Iehova mĭ-a şi ḑis: Tu preste
Iordanul acesta nu veĭ trece! 3 Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ, el însuşĭ va
trece înaintea ta, *şi* el va perde na-
ţiunile acestea de dinaintea ta, ca tu
să le stăpânescĭ; Iosua, el va trece
înaintea ta, după cum a ḑis Iehova;
4 Şi Iehova va face cu dînşiĭ, cum a
făcut cu Sihon şi cu Og, regiĭ Amo-
reilor, şi cu pămêntul lor, pre care ĭ-a
perdut. 5 Şi Iehova dându-vi-ĭ în
mână, voĭ să faceţĭ cu dînşiĭ după tóte
ordinele care vi le-am ordonat. 6 În-
tăriţi-vĕ, şi vĕ îmbărbătaţĭ, nu vĕ te-
meţĭ, nicĭ vĕ îngroziţĭ înaintea lor;
că Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, el însuşĭ
este cel ce va merge împreună cu tine;
el nu te va părăsi, şi nu te va lăsa.
7 Şi Moisi chĭemă pre Iosua, şi-ĭ
ḑise înaintea ochilor a tot Israelul: În-
tăresce-te şi te îmbărbătéză! că tu
veĭ intra cu poporul acesta în pămên-
tul ce Iehova cu jurămînt l-a promis
părinţilor lor că ţi-l va da; şi tu-l veĭ
împărţi lor spre moştenire. 8 Că Ie-
hova însuşĭ *este* cel ce va merge îna-
intea ta, *şi* va fi cu tine; el pre tine
nu te va părăsi, şi nu te va lăsa; nu
te teme, nicĭ nu te spăĭmânta!
9 Şi Moisi scrise acéstă lege, şi o
dădu preoţilor, fiilor luĭ Levi, cari
purtaŭ chivotul legeĭ luĭ Iehova, şi
tuturor bătrânilor luĭ Israel. 10 Şi
Moisi ordonă lor, ḑicênd: După sfârşi-
tul *fie-căruĭ* al şeptelea an, pe tim-
pul ertăreĭ, la sĕrbătórea corturilor;
11 Când va veni tot Israelul să se în-
făţişeze înaintea luĭ Iehova Dumne-
ḑeul tĕŭ, în locul ce el şi-l va alege,
să citescĭ acéstă lege înaintea a tot
Israelul, în auḑul lor. 12 Adună po-
porul, pre bărbaţĭ şi pre femeĭ, şi pre
copiĭ, şi pre străinul ce *va fi* întru por-
ţile tale, ca să auḑă, şi să înveţe, şi
să se témă de Iehova, Dumneḑeul vos-
tru, şi să caute a face tóte cuvintele
legeĭ acesteĭa. 13 Încă şi fiiĭ lor,
cari n'aŭ nicĭ o cunoscinţă, şi aceĭa
să auḑă, şi să te înveţe a se teme de
Iehova, Dumneḑeul vostru, în tóte
ḑilele câte veţĭ trăi în pămêntul, în
care, trecênd Iordanul, *intraţi* ca să-l
stăpâniţĭ.
14 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Écă,
ḑilele tale s'aŭ apropiat ca să morĭ;
chĭémă pre Iosua, şi staţĭ în cortul în-
truniregĭ, ca eŭ să-ĭ daŭ ordinĭ. Şi Moi-
si şi Iosua merseră, şi stătură în cor-
tul întrunireĭ. 15 Şi Iehova se arĕtă
în cort, într'un stâlp de nŭor; şi stâl-
pul de nŭor sta deasupra uşeĭ cortuluĭ.
16 Şi Iehova ḑise luĭ Moisi: Écă, tu
te veĭ culca lângă părinţiĭ teĭ, şi po-
porul acesta se va scula, şi va des-
frâna după ḑeiĭ ceĭ străinĭ aĭ pămên-
tuluĭ acestuĭa, în care intră, şi pre mine
mĕ va părăsi, şi va strica legămîntul
meŭ, care l-am încheĭat cu el. 17 Şi
mânia mea se va aprinde asupra lor
în ḑilele acelea; şi-ĭ voiŭ părăsi, şi
voiŭ ascunde faţa mea de la eĭ, şi eĭ
vor fi spre pradă; şi după ce-ĭ vor a-
junge pre eĭ multe rele şi necasurĭ,
vor ḑice în ḑiŭa aceea: Aŭ nu pentru-
că Dumneḑeul nostru nu *este* în mijlo-
cul nostru, m'aŭ ajuns aceste rele?
18 Şi eŭ 'mĭ voiŭ ascunde faţa mea
de la dînşiĭ în ḑiŭa aceea, pentru tot
rĕul, care l-aŭ făcut, că s'aŭ întors la
alţĭ ḑeĭ. 19 Şi acum scrieţi-vĕ acéstă
cântare, şi învaţă-o fiilor luĭ Israel;
pune-o în gura lor, că acéstă cântare
să-mĭ fie de mărturie în contra fiilor
luĭ Israel. 20 Că-ĭ voiŭ duce în pă-
mêntul, pre care cu jurămînt l-am pro-
mis părinţilor lor, unde curge lapte şi
mĭere; şi eĭ *după ce* vor mânca şi se
vor sătura, şi se vor îngrăşia, se vor
întórce la alţĭ ḑeĭ, şi vor servi lor, şi
pre mine despreţuindu-mĕ, vor strica
legămîntul meŭ. 21 Şi va fi, după ce
pre eĭ îĭ vor ajunge rele şi necasurĭ
multe, atuncĭ acéstă cântare va sta
înaintea lor ca mărturie, (că ea nu se
va uĭta din gura seminţieĭ lor); că eŭ
cunosc cugetul lor, *şi* ceea ce eĭ fac,
chĭar de astă-ḑĭ, maĭ 'nainte de a-ĭ
duce eŭ în pămêntul, pre care eŭ cu
jurămînt l-am promis.
22 Şi Moisi scrise în ḑiŭa aceea a-
céstă cântare, şi o învĕţă pre ea fiilor
luĭ Israel. 23 Şi *Iehova* ordonă luĭ
Iosua, fiĭul luĭ Nun, ḑicênd: Întăresce-
te şi te îmbărbătéză! că tu aĭ să ducĭ
pre fiiĭ luĭ Israel în pămêntul, pre care
cu jurămînt l-am promis lor, şi eŭ voiŭ
fi cu tine.

Moisi dă legea în mâna Leviţilor şi cântarea sa poporuluĭ.

24 Şi după ce Moisi sfârşi a scrii
tóte cuvintele legeĭ acesteĭa în carte,
fără a lăsa ce-va: 25 Ordonă Moisi
Leviţilor, cari duceaŭ chivotul legeĭ
luĭ Iehova, ḑicênd: 26 Luaţĭ acéstă
carte a legeĭ, şi o puneţĭ alăturea cu
chivotul legeĭ luĭ Iehova Dumneḑeul
vostru, ca ea să-ţĭ fie acolo ca măr-
turie în contra ta. 27 Că eŭ cunosc
îndărătnicia ta şi cerbicia ta cea tare;
că eŭ viŭ încă fiind cu voĭ, astă-ḑĭ

îndărătnicĭ sûnteţĭ în contra luĭ Iehova, cu cât maĭ vârtos *veţĭ fi* după mórtea mea? 28 Adunaţĭ la mine
pre toţĭ bătrâniĭ seminţielor vóstre, şi
pre toţĭ dirigătoriĭ voştri, ca să vorbesc în urechile lor cuvintele acestea,
şi să ĭéŭ cerul şi pămêntul de mărturie contra lor. 29 Că eŭ sciŭ, că
voĭ după mórtea mea vĕ veţĭ corumpe,
şi vĕ veţĭ abate de la calea, care v'am ordonat, pentru care pre voĭ vĕ vor ajunge nenorocirĭ în ḑilele din urmă; fiind-că veţĭ face ce *este* rĕŭ în ochiĭ luĭ Iehova, spre a-l întărîta prin lucrările mânelor vóstre.
30 Şi Moisi vorbi în auḑul a tótă adunarea luĭ Israel cuvintele cântăreĭ acesteĭa, până la sfârşit.

Cântarea luĭ Moisi.

32 Cerurilor, ascultaţĭ, şi eŭ voiŭ vorbi! Şi pămêntule, ascultă cuvintele gureĭ mele!
2 Să curgă ca plóĭa învĕţătura mea,
Să pice ca róŭa cuvîntul meŭ,
Ca plóĭa cea măruntă preste verdéţă.
Ca plóĭa mare preste érba crescută.
3 Că eŭ invoc numele luĭ Iehova;
Daţĭ mărirea Dumneḑeuluĭ nostru.
4 El *este* stânca, lucrările luĭ sûnt desevârşite,
Că tóte căile luĭ cu dreptate *sûnt*;
Dumneḑeŭ al adevĕruluĭ, fără strâmbătate,
El *este* just şi drept.
5 Eĭ s'aŭ corupt contra luĭ,
Nu maĭ *sûnt* fiiĭ luĭ, *ci* ocara acelora,
O generaţiune perversă şi îndărătnică.
6 Tu aşa rĕsplătescĭ luĭ Iehova,
Popor nebun şi neînţelept?
Aŭ nu *este* el părintele tĕŭ, *care* te-a câştigat?
Nu *este* el *care* te-a făcut şi te-a întemeĭat?
7 Adu-ţĭ aminte de ḑilele cele de de mult.
Luaţĭ aminte la aniĭ generaţiunilor trecute.
Întrébă pre părintele tĕŭ, şi el îţĭ va spune,
Şi pre bătrâniĭ teĭ, şi eĭ 'ţĭ vor mărturi.
8 Când cel pré înalt împărţi naţiunilor moştenirea,
Când deosebi el pre fiiĭ omuluĭ *uniĭ de alţiĭ*,
El aşeḑă hotare naţiunilor,
După numĕrul fiilor luĭ Israel.
9 Că partea luĭ Iehova *fu* poporul sĕŭ,
Iacob sórta moşteniriĭ sale.
10 Aflatu-l-a în pămênt deşert,
În loc singuratic, *plin* de urletele şi de sălbătăciune,
El îl conjură, 'l conduse,
Şi-l apĕră ca lumina ochĭuluĭ.
11 Precum vulturul mişcă cuĭbul,
Plutesce preste puiĭ seĭ, 'şi întinde aripele sale;
Îĭ ĭea, îĭ pórtă pe aripele luĭ:
12 Aşa îl conduse Iehova singur,
Şi nu *fu* cu dînsul ḑeŭ străin.
13 Trecutu-l-a preste înălţimile pămêntuluĭ,
Ca să mănânce fruptul câmpuluĭ.
Datu-i-a să curgă mĭere din pétră,
Şi olciŭ din stâncă vârtósă;
14 Unt de vacĭ, lapte de oĭ,
Din grăsimea meilor,
Şi a berbecilor născuţĭ în Basan, şi a ţapilor,
Cu grăsimea din rărunchiĭ grâuluĭ;
Şi bĕuşĭ vinul, sângele struguruluĭ.
15 Şi Ieşurun *(Dreptaşul)* se îngrăşă, asvârli din piciŏr:
Te-aĭ îngrăşat, te-aĭ îngroşăt;
Te-aĭ lăţit. Şi părăsi pre Dumneḑeul *care*-l făcu,
Şi despreţui stânca mântuireĭ sale.
16 Eĭ îl întărîtară la gelosie prin *ḑeĭ* străinĭ,
Prin urîcĭune îl mâniară.
17 Eĭ sacrificară demonilor şi nedumneḑeilor,
Ḑeilor, pre cari nu-ĭ cunoscură,
Ḑeilor noĭ, de curând veniţĭ,
De cari părinţiĭ voştri nu s'aŭ temut.
18 Stânca, *care* pre tine te-a născut, aĭ părăsit-o,
Şi aĭ uĭtat de Dumneḑeul, care te-a format.
19 Şi *acésta* vĕḑênd Iehova, şi mâniându-se,
Lepĕdă cu indignaţiune pre fiiĭ seĭ şi pre fetele sale;
20 Şi ḑise: Ascunde-voiŭ faţa mea de la dînşiĭ,
Voiŭ vedé ce *va fi* sfârşitul lor;
Că *sûnt* generaţiune perversă.
Fiiĭ, întru care nu *este* încredere.
21 Eĭ pre mine mĕ întărîtară la gelosie prin nedumneḑeĭ,
Şi mĕ mâniară prin deşertăcĭunile lor;
Şi eŭ îĭ voiŭ întărîta la gelosie prin nepopor.

Şi-ĭ voiŭ mânia prin o naţiune nebună.
22 Că focul s'a aprins în mânia mea.
Şi va arde până la cele maĭ adâncĭ ale infernuluĭ,
Şi va mistui pămêntul şi fruptele luĭ,
Şi va arde temeliele munţilor.
23 Voiŭ trimete asupră-ĭ *tóte* nenorocirile,
Şi voiŭ arunca în contra lor *tóte* săgeţile mele.
24 Eĭ după ce vor fi topiţĭ de fóme, şi stinşĭ de frigurĭ ferbinţĭ,
Şi distrugere amară voiŭ trimete asupră-ĭ.
Şi dinţiĭ férelor,
Cu veninul têrêtórelor prin pulbere.
25 Pe din afară îĭ va răpi sabia, pe din lă-întru spaĭma,
Pre tînĕr şi pre fecĭóră,
Pre sugător cu omul alb de bătrâneţe.
26 Dis-am: Îĭ voiŭ răpi,
Amintirea lor o voiŭ sterge dintre ómenĭ;
27 De nu mĕ temeam de sfiderea neamiculuĭ,
Ca nu cum-va neamiciĭ lor, pre sine necunoscêndu-se,
Să ḑică: Mâna nóstră cea înaltă,
Şi nu Iehova a făcut tóte acestea!
28 Că eĭ *sûnt* naţiune ce se perde prin sfaturile sale,
Şi nu *este* între dînşiĭ înţelegere.
29 O! de ar fi fost înţelept, şi acésta să înţelégă,
De ar fi cugetat la viitorul lor!
30 Cum ar urmări unul pre o mie,
Şi doĭ ar fugări ḑece miĭ,
Dacă stânca lor nu-ĭ ar fi vîndut pre eĭ,
Şi Iehova nu-ĭ ar fi trădat!
31 Că stânca lor nu *este* ca stânca nóstră;
Despre acésta neamiciĭ noştri înşuşĭ *să fie* judecătorĭ;
32 Că viţa lor *este* din viţa Sodomeĭ,
Şi din câmpia Gomoreĭ;
Struguriĭ lor *sûnt* strugurĭ înveninaţĭ;
Bobiţe amare.
33 Fĭéră de balaur *este* vinul lor,
Şi otravă crudă de aspide!
34 Aŭ nu *sûnt* acestea ascunse la mine,
Sigilate între tesaurele mele?
35 A mea *este* rĕsbunarea, şi voiŭ rĕsplăti la timpul seŭ.
Picĭorul lor va începe să alunece,
Aprópe *este* ḑiŭa perdereĭ lor,
Şi cele ce aŭ să li se întâmplă, vin cu ĭuţélă.
36 Că Iehova va judeca pre poporul sĕŭ,
Şi de serviĭ seĭ se va îndura;
Când va vedé, că puterea lor a dispărut,
Şi nu *vor* maĭ *fi* nicĭ din ceĭ închişĭ nicĭ din ceĭ liberĭ.
37 Şi va ḑice: Unde *sûnt* ḑeiĭ lor,
Stânca, în care puseră încrederea lor,
38 Cari grăsimea sacrificielor lor o mâncaŭ,
Vinul libaţiunilor lor îl beaŭ?
Scóle-se, şi să vĕ ajute,
Fie-vĕ loc de scăpare!
39 Vedeţĭ acum, că eŭ, eŭ însumĭ, *sûnt*,
Că nu *este* Dumneḑeŭ afară de mine;
Eŭ omor şi vivific;
Eŭ rănesc şi vindec,
Şi nimenea nu scapă din mâna mea.
40 Că eŭ ridic spre cer mâna mea,
Şi ḑic: Viŭ *sûnt* în etern!
41 Când voiŭ ascuţi fulgerul săbieĭ mele,
Şi mâna mea o voiŭ pune pe judecată,
Voiŭ înturna rĕsbunarea asupra adversarilor meĭ,
Şi celor, ce mĕ urăsc, voiŭ rĕsplăti.
42 Îmbĕta-voiŭ săgeţile mele de sânge,
Şi sabia mea *le* va mânca carnea,
Sângele celor ucişĭ şi prinşĭ,
Din capetele maĭ marilor neamiculuĭ.
43 Cântaţĭ de bucurie, némurilor, voĭ poporul sĕŭ,
Că el va rĕsbuna sângele servilor seĭ,
Şi rĕsbunarea o va întórce asupra neamicilor seĭ,
Şi se va îndura de pămêntul sĕŭ şi de poporul sĕŭ.

44 Şi Moisi veni, şi tóte cuvintele
cântăreĭ acesteĭa le vorbi în urechĭle
poporuluĭ, el şi Iosua, fiul luĭ Nun.
45 Şi sfârşind Moisi de a vorbi tóte
aceste cuvinte cătră tot Israelul, 46 Dise
cătră dînşiĭ: Puneţi-vĕ inima la tóte
cuvintele acestea, pre cari eŭ le mărturisesc
voŭĕ astă-ḑĭ, pre cari voĭ să
le ordonaţĭ fiilor voştri, ca eĭ să caute
a face tóte cuvintele legeĭ acesteĭa.
47 Că acest cuvînt nu în deşert *este*
pus voŭĕ; el *este* viéţa vóstră, şi prin
acest cuvînt vi se vor prelungi ḑilele
vóstre în pămêntul, la care treceţĭ Iordanul
ca să-l stăpâniţĭ.

Se ordonă luĭ Moisi de a se sui pe muntele Nebo, ca să móră.

48 Şi Iehova vorbi luĭ Moisi tot în
acea ḑi, ḑicênd: 49 Sue-te pe mun-
tele Abarim, muntele Nebo, care *este*
în pămêntul Moabuluĭ, *în dreptul* Ie-
richonuluĭ; şi te uită la pămêntul Ca-
naan, ce-l daŭ de moştenire fiilor luĭ
Israel. 50 Şi să morĭ pe muntele pe
care te suĭ, şi să te adaugĭ la popo-
rul tĕŭ, precum Aaron fratele tĕŭ a
murit pe muntele Hor, şi fu adaos la
poporul sĕŭ; 51 Pentru-că aţĭ pĕcă-
tuit în contra mea, în mijlocul fiilor
luĭ Israel, la apa certeĭ, la Kadeş, în
pustiul Zin; şi nu m'aţĭ sânţit în mij-
locul fiilor luĭ Israel. 52 Că tu nu-
maĭ de departe veĭ vedé pămêntul, şi
nu veĭ intra acolo, în pămêntul, pre
care-l daŭ fiilor luĭ Israel.

Bine-cuvîntarea cea din urmă şi prorocirea sa despre cele doĕ-spre-ḑece seminţiĭ.

33 Şi acésta *este* bine-cuvîntarea, cu
care Moisi, omul luĭ Dumneḑeŭ,
a bine-cuvîntat pre fiiĭ luĭ Israel îna-
intea mórţeĭ sale? 2 Şi ḑise:
Iehova veni din Sinaĭ,
Şi le rĕsări din Seir,
Străluci din muntele Paran;
Şi veni din miriade de sânţi,
Avênd din drépta luĭ focul legeĭ pentru eĭ.
3 Cât ĭubesce el pe popor!
Toţĭ sânţiĭ seĭ *sûnt* în mâna ta;
Eĭ staŭ prosternuţĭ la picĭórele tale;
Toţĭ aŭ primit cuvintele tale.
4 Moisi ne-a dat legea,
Moştenirea adunăreĭ luĭ Iacob.
5 Şi el era rege în Ieşurun,
Când se adunaŭ capiĭ poporuluĭ.
Cu seminţiele luĭ Israel.
6 Să trăéscă Ruben, şi să nu móră,
Şi mulţĭ să fie bărbaţiĭ seĭ!
7 Şi acestea ḑise pentru Iuda!
Ascultă, Ĭehova, vocea luĭ Iuda!
Şi-l adu la poporul sĕŭ;
Braţele sale fie-ĭ d'ajuns,
Şi ajutor în contra neamicilor seĭ tu să-ĭ fiĭ.
8 Şi pentru Levi ḑise:
Tumimiĭ teĭ şi Urimiĭ teĭ *(dreptatea ta şi lumina ta) sûnt* ca bărbatul cuvios al tĕŭ,
Pre care tu l-aĭ încercat la Masa,
Pre care l-aĭ certat la apa Meriba.
9 Care ḑise de părintele sĕŭ şi de muma sa:
Nu ĭ-am vĕḑut.
Şi pre fraţiĭ luĭ nu-ĭ recunosc,
Şi de fiiĭ seĭ nu sciu;
Ci păzi cuvintele tale,
Şi ţinu legămîntul tĕŭ:
10 Acestia vor învĕţa pre Iacob judecăţile tale,
Şi pre Israel legea ta;
Pune-vor tămâĭe supt nările tale,
Şi olocaust pe altarul tĕŭ.
11 Iehova, bine-cuvintéză puterea luĭ,
Şi lucrul mânelor luĭ fie-ţĭ cu plăcere,
Sdrobesce şelele celor ce se scólă asupra luĭ,
Şi celor ce-l urăsc, să nu se maĭ ridice.
12 Şi pentru Beniamin ḑise:
Iubit de Iehova, singur va locui cu dînsul,
Protege-l-va în tóte ḑilele,
Şi între umeriĭ luĭ va odihni.
13 Şi pentru Iosef ḑise:
Bine-cuvîntat *fie* de Iehova pămêntul luĭ,
Cu cele alese ale ceruluĭ,
Cu roŭa şi cu adâncul jos zăcător,
14 Şi cu cele maĭ alese din fruptul sóreluĭ,
Şi cu cele maĭ alese din câte odrăslesce luna,
15 Şi cu cele maĭ alese ale crestetelor munţilor cărunţĭ,
Şi cu cele maĭ alese ale délurilor eterne,
16 Şi cu cele maĭ alese ale pămêntuluĭ şi ale plinităţeĭ luĭ;
Şi bună-voinţa celuĭ ce şeḑu în rug,
Să vină pe capul luĭ Iosef,
Şi preste crescetul Nazareuluĭ *(celuĭ deosebit)* dintre fraţiĭ seĭ.
17 Ca a ântĕiŭ-născutuluĭ dintre tauriĭ *este* frumuseţea luĭ,
Şi córnele luĭ ca cornul unicornuluĭ,
Cu ele va lovi la un loc pre popóre,
Până la marginea pămêntuluĭ.
Acestea *sûnt* miridale luĭ Efraim,
Şi acestea miile luĭ Manase.
18 Şi pentru Zabulon ḑise:
Bucură-te, Zabulóne, de eşirea ta.
Şi tu, Isacare, de corturile tale!
19 Eĭ vor chĭema pre popóre la munte;
Acolo vor sacrifica sacrificiĭ de dreptate;
Că eĭ sug avuţiile măriĭ,
Şi tesaurile cele ascunse ale nisipuluĭ.
20 Şi pentru Gad ḑise:

Bine-cuvîntat *să fie* cel ce a lărgit
pre Gad,
El zace întins ca un leŭ, şi sfăşiă
braţe şi capete.
21 El începuturile *ţăreĭ* şĭ-a ales;
Că acolo *stă* ascunsă partea legis-
latoruluĭ.
Şi el venind cu maĭ mariĭ poporu-
luĭ,
Făcu dreptatea luĭ Iehova,
Şi judecată luĭ cu Israel.
22 Şi pentru Dan dise:
Dan *este* puiŭ de leŭ,
Care va sări din Basan.
23 Şi pentru Neftali dise:
O Neftali! sătul de bună-voinţa,
Şi plin de bine-cuvîntarea luĭ Ie-
hova;
Tu la apus şi la médă-di să mos-
tenescĭ!
24 Şi pentru Asser dise:
Bine-cuvîntat între fiĭ *este* Asser,
Bine-plăcut să fie el fraţilor seĭ,
Muindu-şĭ în oleiŭ piciorul sĕŭ.
25 Fer şi aramă *sûnt* încuetorile tale;
Ca dilele tale, puterea ta.
26 Nimenea *este* asemenea Dumnedeu-
luĭ luĭ Iesurun,
Trece pe cerurĭ într'ajutorul tĕŭ,
Şi întru mărirea sa pe nŭorĭ,
27 *Acolo este* locuinţa Dumnedeuluĭ
cărunt,
Şi jos: braţele cele eterne;
Care fugări de dinaintea ta pre ne-
amic,
Şi dise: perde-l!
28 Şi Israel va locuĭ cu siguranţă *şi*
singur;
Ochĭul luĭ Iacob *va căuta* spre un
pământ de grâŭ şi de vin,
Cerul sĕŭ îĭ va picura róŭă.
29 Ferice de tine, Israele!
Cine *este* ca tine? popor mântuit
De Iehova, scutul ajutoruluĭ tĕŭ,
Sabia măririĭ tale?
Umili-se-vor neamiciĭ teĭ înaintea ta,
Şi tu veĭ călca preste înălţimile
lor.

Moisi móre, şi Iosua îĭ urmézǎ.

34 Şi Moisi se sui din câmpia Moa-
buluĭ, pe muntele Nebo, în vârful
munteluĭ Pisga, cel din dreptul Ieri-
chonuluĭ: şi Iehova îĭ arĕtă tot pămên-
tul, de la Galaad până la Dan,
2 Şi
tot *pămêntul* luĭ Neftali, şi tot pămêntul
luĭ Efraim, şi al luĭ Manase, şi tot pă-
mêntul luĭ Iuda până la marea despre
apus;
3 Şi partea despre médă-di, şi
câmpia văiĭ Ierichonuluĭ, cetatea pal-
mierilor, până la Zoar.
4 Şi Iehova
dise cătră dînsul: Acesta *este* pămên-
tul, pre care cu jurămînt l-am promis
luĭ Abraam, luĭ Isaac şi luĭ Iacob, di-
cênd: Seminţieĭ tale voiŭ să-l daŭ. Te
făcuiŭ a-*l* vedé cu ochiĭ teĭ, dară în-
tr'însul nu veĭ intra.
5 Şi Moisi, servul luĭ Iehova, muri
acolo, în pămêntul Moabuluĭ, după cu-
vîntul luĭ Iehova.
6 Şi el îl îmmor-
mîntă pre dînsul în acea vale, în pă-
mêntul Moabuluĭ, faţă cu Bet-Peor; şi
nimenea nu-ĭ scie mormîntul luĭ până
în diŭa de astă-dĭ.
7 Şi Moisi *era* de
o sută doĕ-decĭ de anĭ, când muri; o-
chĭul sĕŭ nu se întunecase, nicĭ puterea
luĭ nu trecuse.
8 Şi fiiĭ luĭ Israel
plânseră pre Moisi în câmpia Moabu-
luĭ treĭ-decĭ de dile, până ce se împlini-
ră dilele plânsuluĭ şi jaleĭ pentru Moisi.
9 Şi Iosua, fiul luĭ Nun, era plin
de spiritul înţelepcĭuneĭ, că Moisi îşĭ
pusese mânele sale preste dînsul; şi
fiiĭ luĭ Israel ascultaŭ de el, şi făceaŭ
precum ordonase Iehova luĭ Moisi.
10 Şi nu se maĭ sculă profet în Is-
rael, asemenea luĭ Moisi, pre care să-l
fi cunoscut Iehova faţă în faţă;
11 În
tóte semnele şi minunile, ce Iehova îl
trimese a le face în pămêntul Egiptu-
luĭ, înaintea luĭ Faraon, şi a tuturor
servilor luĭ, şi a tot pămêntul luĭ;
12 Şi în tótă acea mână tare şi în tóte
acele mărĭ şi înfricoşate fapte, pre cari
le făcu Moisi înaintea ochilor a tot
Israelul.

IOSUA.

---

*Iosua este întărit de Dumnedeŭ în vo-
caţiunea sa.*

1 Fost-a după mórtea luĭ Moisi, ser-
vul luĭ Iehova, că a vorbit Iehova
luĭ Iosua, fiul luĭ Nun, servul luĭ Moi-
si, dicênd:
2 Moisi servul meŭ a
murit: acum scólă-te, trecĭ Iordanul
acesta, tu şi tot poporul acesta, în pă-
mêntul pre care-l daŭ lor, fiilor luĭ
Israel.
3 Tot locul, pe care va călca
talpa picĭoruluĭ vostru, l-am dat voŭĕ,

cum am ḑis luĭ Moisi. 4 Hotarele
vóstre vor fi de la pustiul şi Libanul
acesta până la fluviul cel mare, fluviul
Eufrat, tot pămêntul Heteilor, şi până
la marea cea mare *cătră* apusul sóre-
luĭ. 5 Nimenea nu va puté să stea
în contra ta în tóte ḑilele vieţeĭ tale;
cum am fost cu Moisi, *aşa* voiŭ fi cu
tine: nu te voiŭ lăsa şi nicĭ te voiŭ
părăsi. 6 Întăresce-te şi îmbărbătéză-
ză-te: că tu veĭ da în stăpânire popo-
ruluĭ acestuĭa pămêntul, ce cu jură-
mînt l-am promis părinţilor lor, că-l
voiŭ da lor. 7 Întăresce-te numaĭ, şi
îmbărbătéză-te fórte, căutând a face
după tótă legea, pre care ţĭ-a ordo-
nat-o servul meŭ Moisi; nu te abate
de la ea *nicĭ* la drépta *nicĭ* la stânga,
ca să prosperĭ, unde veĭ merge. 8 Să
nu se depărteze cartea legeĭ acesteĭa
din gura ta, ci să cugeţĭ asupra eĭ
ḑiŭa şi nóptea, căutând a face tot ce
este scris în ea: că atuncea veĭ face
calea ta prosperă, şi atuncea veĭ fi fe-
ricit. 9 Aŭ nu ţie am ordonat? În-
tăresce-te şi îmbărbătéză-te. Nu te te-
me şi nicĭ nu te spăĭmênta; că cu tine
este Iehova Dumneḑeul tĕŭ orĭ-unde
veĭ merge.

Poporul făgăduesce luĭ Dumneḑeŭ ascultare.

10 Şi Iosua ordonă dirigătorilor po-
poruluĭ, ḑicênd: 11 Treceţĭ prin ta-
bĕră, şi ordonaţĭ poporuluĭ, ḑicênd:
pregătiţi-vĕ merinde: că după treĭ ḑile
voĭ veţĭ trece Iordanul acesta, ca să
intraţĭ să stăpâniţĭ pămêntul ce Ieho-
va Dumneḑeul vostru îl dă voŭĕ de
stăpânire.
12 Şi Rubeniţilor şi Gadiţilor şi la
jumătatea de seminţia luĭ Manase vor-
bi Iosua, ḑicênd: 13 Aminţiţi-vĕ de
cuvîntul ce Moisi, servul luĭ Iehova,
v'a dat, ḑicênd: Iehova Dumneḑeul
vostru v'a repausat, şi v'a dat ţara a-
césta: 14 Femeele vóstre, copiiĭ voş-
tri şi vitele vóstre vor rĕmâné în pă-
mêntul, pre care l-a dat voŭĕ Moisi
dincóce de Iordan; ér voĭ să treceţĭ
înarmaţĭ înaintea fraţilor voştri, toţĭ
vitejĭ de oştire şi să-ĭ ajutorăţĭ; 15 Pâ-
nă ce va repausa Iehova pre fraţiĭ
voştri, ca şi pre voĭ, şi vor lua şi eĭ
în stăpânire pămêntul ce Iehova Dum-
neḑeul vostru îl dă lor; Atuncea vĕ
veţĭ întórce în pămêntul stăpânireĭ
vóstre, şi-l veţĭ stăpâni, *anume pre a-
cela* ce la dat voŭĕ Moisi servul luĭ
Iehova, dincóce de Iordan, *cătră* rĕsă-
ritul sóreluĭ.

16 Şi aŭ rĕspuns eĭ luĭ Iosua, ḑi-
cênd: Tot aceea ce ne-aĭ ordonat vom
face, şi orĭ-unde ne veĭ trimete ne
vom duce. 17 Cum am ascultat de
Moisi în tóte, aşa vom asculta şi de
tine; numaĭ Iehova Dumneḑeul tĕŭ să
fie cu tine, cum a fost cu Moisi. 18 Tot
însul ce se va ridica contra ordinelor
tale, şi nu va asculta de cuvintele ta-
le în tot ce-ĭ veĭ ordona, să se omóre.
Întăresce-te numaĭ şi îmbărbătéză-te.

Rahab scapă pe doĭ spioni israeliţĭ în Ierichon, în şchimbul făgăduinţeĭ, că dînsa cu familia eĭ va fi cruţată.

2 Şi a trimes Iosua, fiul luĭ Nun, din
Şittim doĭ bărbaţĭ, spionĭ, în as-
cuns, ḑicênd: Duceţi-vĕ, vedeţĭ ţara,
şi Ierichonul. Şi se duseră, şi veniră
în casa uneĭ femeĭ meretrice, cu nu-
mele Rahab, şi se culcară acolo. 2 Şi
se spuse regeluĭ din Ierichon, ḑicênd:
Ecă, bărbaţĭ din fiiĭ luĭ Israel aŭ ve-
nit aicĭ în acéstă nópte, ca să cerce-
teze ţara. 3 Şi trimese regele Ieri-
chonuluĭ la Rahab, ḑicênd: Scóte
barbaţiĭ ce aŭ venit la tine, *carĭ* aŭ
intrat în casa ta; căcĭ ca să cerceteze
tótă ţara aŭ venit eĭ.
4 Şi femea luă pre ceĭ doĭ bărbaţĭ,
şi-ĭ ascunse, şi ḑise: În adevĕr, băr-
baţiĭ aŭ venit la mine, dară nu sciam
de unde *eraŭ;* 5 Şi spre séră pe când
era să se închidă pórta, bărbaţiĭ aŭ
eşit; nu sciŭ unde s'aŭ dus bărbaţiĭ:
grabnic urmăriţi-ĭ, căcĭ îĭ veţĭ ajunge.
6 Er ea îĭ suise pe acoperiş, şi ĭ-a as-
cuns în mănunchiĭ de in, ce-şĭ întin-
sese pe acoperiş. 7 Şi bărbaţiĭ se
luară în urma lor pe calea Iordanu-
luĭ, lângă vadurĭ, şi pórta se închise,
după ce eşiră ceĭ ce-ĭ urmăriaŭ.
8 Şi eĭ nu se culcaseră încă, şi ea
se sui pe acoperiş la eĭ, 9 Şi a ḑis
bărbaţilor: Sciŭ că v'a dat Iehova pă-
mêntul acesta, şi că frica de voĭ a
căḑut preste noĭ, şi că toţĭ locuitoriĭ
pămêntuluĭ tremură înaintea vóstră;
10 Că noĭ am auḑit, cum că a secat
Iehova apele MăreĭRoşie dinaintea
vóstră, când aţĭ eşit din Egipt, şi ce
aţĭ făcut celor doĭ regĭ aĭ Amoreilor,
ce eraŭ dincolo de Iordan, luĭ Sihon
şi luĭ Og, pre carĭ ĭ-aţĭ nimicit cu de-
sevârşire. 11 De când noĭ am auḑit
acestea, inima nóstră s'a muĭat, şi n'a
maĭ rĕmas în nimenea curaj înaintea
vóstră; că Iehova Dumneḑeul vostru,
el *este* Dumneḑeŭ în cer sus şi pe pă-
mênt jos. 12 Acuma, rogu-vĕ, juraţi-
mĭ pe Iehova, fiind-că am arĕtat bună-

voinţă cătră voĭ, că veţĭ arĕta şi voĭ
bună-voinţă cătră casa părinteluĭ meŭ,
şi daţi-mĭ semn de siguranţă, 13 Că
veţĭ cruţa viéţa părinteluĭ meŭ, a mu-
meĭ mele, şi a fraţilor meĭ, a suroreĭ
mele, şi a tuturor ce *sûnt* aĭ lor, şi
că veţĭ scăpa de la mórte sufletele
nóstre.
14 Şi bărbaţiĭ îĭ ḑiseră: Viéţa nós-
tră pentru a vóstră, dacă nu veţĭ des-
coperi acéstă vorbă a nóstră; şi va fi,
când Iehova ne va da pământul a-
cesta, vom arĕta bună-voinţă şi cre-
dinţă cătră tine.
15 Şi-ĭ coborî ea cu o funie prin
feréstră, că *era* lângă zidul cetăţiĭ ca-
sa eĭ, şi lângă zidul *cetăţeĭ* ea locuĭa.
16 Şi a ḑis ea cătră eĭ: Duceţi-vĕ la
munte, ca să nu vĕ întâmpine pre voĭ
urmăritoriĭ, şi ascundeţi-vĕ acolo treĭ
ḑile, până ce se vor înturna urmări-
toriĭ, şi dup'aceea duceţi-vĕ la calea
vóstră.
17 Şi aŭ ḑis bărbaţiĭ cătră ea: *Aşa*
vom fi deslegaţĭ de jurămîntul, ce tu
ne-aĭ făcut să jurăm: 18 Écă, *când*
vom intra în ţară, légă funia acésta
cu fire carmezine la feréstra prin care
ne-aĭ coborît; şi adună în casă la tine
pre părintele tĕŭ, pre muma ta, pre
fraţiĭ teĭ şi pre tótă casa părinteluĭ
tĕŭ. 19 Şi va fi, *că* tot cel *ce* va eşi
din uşile caseĭ tale pe uliţă, sângele
luĭ *va fi* asupra capuluĭ luĭ şi noĭ *vom*
fi nevinovaţĭ; şi tot cel *ce* va fi cu
tine în casă, sângele luĭ *va fi* asupra
capuluĭ nostru, de se va pune mâna
pe el. 20 Înse dacă tu veĭ descoperi
acéstă vorbă a nóstră, sûntem desle-
gaţĭ de jurămîntul ce tu ne-aĭ făcut
să jurăm. 21 Şi a rĕspuns ea: După
cuvintele vóstre, aşa *să fie!* şi lăsân-
du-ĭ să se ducă, s'aŭ dus; şi a legat
ea funia cea carmezină de feréstră.
22 Şi eĭ s'aŭ dus, şi aŭ sosit la
munte, şi aŭ şedut acolo treĭ ḑile, până
ce urmăritoriĭ s'aŭ înturnat; urmăritoriĭ
căutat-aŭ în tot drumul, şi nu ĭ-aŭ găsit.
23 Şi înturnându-se ceĭ doĭ bărbaţĭ,
pogorîră muntele, trecură *rîul*, şi veniră
cătră Iosua, şi spus'aŭ luĭ tot ce li s'a
întâmplat. 24 Şi ḑiseră luĭ Iosua:
În adevĕr, Iehova a dat în mânele
nóstre tot pământul, şi toţĭ locuitoriĭ
ţăreĭ tremură înaintea nóstră.

Trecerea preste Iordan; fără ca să-şi ude piciórele.

3 Şi sculându-se Iosua de diminéţă,
plecară eĭ din Sittim, şi veniră la
Iordan, el şi toţĭ fiiĭ luĭ Israel, şi ma-
seră acolo nóptea aceea înainte de a
trece.
2 Şi la sfârşitul ḑileĭ a treĭa, tre-
cură dirigĕtoriĭ prin tabĕră, 3 Şi or-
donă poporuluĭ, ḑicênd: Când veţĭ
vedé chivotul legeĭ luĭ Iehova, Dum-
neḑeul vostru, şi preoţiĭ, Leviţĭ, pur-
tându-l, să plecaţĭ din locurile vóstre,
şi să mergeţĭ în urma luĭ. 4 Totuşĭ
să fie depărtare între voĭ şi el, ca la
doĕ miĭ coţĭ după mĕsură; nu vĕ a-
propiaţĭ de el; ca să cunósceţĭ calea
pe care aveţĭ să mergeţĭ; că voĭ n'aţĭ
umblat în *acéstă* cale până acum.
5 Şi a ḑis Iosua cătră popor: Sân-
ţiţi-vĕ; că mâne va face Iehova lucrurĭ
minunate între voĭ.
6 Şi Iosua vorbi cătră preoţĭ, ḑi-
cênd: Ridicaţĭ chivotul legeĭ, şi tre-
ceţĭ înaintea poporuluĭ. Şi eĭ ridicară
chivotul legeĭ, şi merseră înaintea po-
poruluĭ.
7 Şi ḑise Iehova luĭ Iosua: În ḑiŭa
acésta voiŭ începe a te mări în ochiĭ
a tot Israelul, ca să cunóscă eĭ, că
precum am fost cu Moisi, *aşa* voiŭ fi cu
tine. 8 Tu dară ordonă preoţilor, cari
pórtă chivotul legeĭ, ḑicênd: Când veţĭ
sosi la marginea apelor Iordanuluĭ,
staţĭ în Iordan.
9 Şi a ḑis Iosua cătră fiiĭ luĭ Is-
rael: Apropiaţi-vĕ aicea, şi auḑiţĭ cu-
vintele luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru.
10 Şi Iosua ḑise: Întru acésta veţĭ
cunósce că Dumneḑeul cel viŭ *este* în
mijlocul vostru, şi *că* va alunga de di-
naintea vóstră pre Cananeĭ, pre Heteĭ,
pre Heveĭ, pre Perizeĭ, pre Ghirgheşeĭ,
pre Amoreĭ şi pre Iebuseĭ: 11 Écă
chivotul legeĭ Domnuluĭ a tot pămên-
tul trece înaintea vóstră prin Iordan.
12 Acum luaţi-vĕ doĭ-spre-ḑece bărbaţĭ
din seminţiile luĭ Israel, câte unul din
fie-care seminţie; 13 Şi va fi, că în-
dată ce tălpile piciórelor preoţilor cari
pórtă chivotul luĭ Iehova, Domnul a
tot pămêntul, vor repausa în apele
Iordanuluĭ, apele Iordanuluĭ se vor
despica, *anume* apele ce se cobóră din
sus, şi vor sta grămadă.
14 Şi plecând poporul din corturile
sale, ca să trécă Iordanul, şi preoţiĭ
ce purtaŭ chivotul legeĭ înaintea po-
poruluĭ; 15 Şi purtătoriĭ chivotuluĭ
ajungênd la Iordan, şi piciórele preo-
ţilor ce duceaŭ chivotul muiându-se
la marginea apeĭ (că Iordanul rĕver-
sase preste malurile sale tóte ḑilele
secerişuluĭ), 16 Apele ce se coboraŭ
din sus stătură, ridicându-se grămadă
fórte de departe de la cetatea Adam,

ce *este* alăturea de Zaretan; și cele ce
se coboraŭ cătră marea șesuluĭ, *ce este*
Marea Sărată, despicându-se, dispăru-
ră; și poporul trecea în dreptul Ieri-
chonuluĭ. 17 Și preoțiĭ ce purtaŭ
chivotul legeĭ luĭ Iehova, stătură tare
pe uscat la mijlocul Iordanuluĭ; și tot
Israelul trecea pe uscat, până ce tot
poporul sfârși trecerea Iordanuluĭ.

Petre de amintire întru trecerea minunată prin Iordan.

4 Și când tot poporul sfârși trecerea
Iordanuluĭ, vorbi Iehova luĭ Iosua,
ḑicênd: 2 Luați-vĕ din popor doĭ-
spre-ḑece bărbațĭ, câte unul din fie-
care seminție, 3 Și ordonați-le, ḑi-
cênd: Luați-vĕ de aicea, din mijlocul
Iordanuluĭ, din locul unde piciórele
preoților stătură tare, doĕ-spre-ḑece
petre, treceți-le cu voĭ, și puneți-le în
locul unde vețĭ mâné nóptea acésta.
4 Și Iosua chĭemă pre ceĭ doĭ-spre-
ḑece bărbațĭ, pre cari-ĭ a rânduit din
fiiĭ luĭ Israel, câte un bărbat din fie-
care seminție; 5 Și ḑise lor Iosua:
Trecețĭ înaintea chivotuluĭ luĭ Iehova,
Dumneḑeul vostru, în mijlocul Iorda-
nuluĭ, și ridicați-vĕ fie-care câte o
pétră pe umĕrul sĕŭ, după numĕrul
semințielor fiilor luĭ Israel; 6 Ca să
fie acésta semn între voĭ, când *vĕ* vor
întreba fiiĭ voștri în viitor, ḑicênd:
Ce *sûnt* voŭĕ petrele acestea? 7 Și
vețĭ ḑice lor: Că s'aŭ despicat apele
Iordanuluĭ înaintea chivotuluĭ legeĭ
luĭ Iehova; când a trecut prin Iordan,
apele Iordanuluĭ s'aŭ despicat. Și vor
fi petrele acestea spre amintire fiilor
luĭ Israel în etern.
8 Și făcură fiiĭ luĭ Israel așa, cum
le-a ordonat Iosua; și ridicară doĕ-
spre-ḑece petre din mijlocul Iordanu-
luĭ, cum a vorbit Iehova luĭ Iosua,
după numĕrul semințiilor fiilor luĭ Is-
rael, și le trecură cu dînșiĭ la locul
de mas, și le puseră acolo. 9 Și Io-
sua ridică aceste doĕ-spre-ḑece petre
luate din mijlocul Iordanuluĭ, din locul
în care stătură piciórele preoților cari
purtaŭ chivotul legeĭ; și sûnt acolo
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ.
10 Și preoțiĭ, cari purtaŭ chivotul,
stătură în mijlocul Iordanuluĭ, până
se îndepliniră tóte lucrurile câte a or-
donat Iehova luĭ Iosua ca să ḑică po-
poruluĭ, după tóte câte a ordonat Moi-
si luĭ Iosua: și poporul se grăbĭa a
trece. 11 Și după ce sfârși tot popo-
rul de a trece, a trecut și chivotul luĭ
Iehova, și preoțiĭ *se puseră* înaintea
poporuluĭ. 12 Și trecură fiiĭ luĭ Ru-
ben, fiiĭ luĭ Gad, și jumătatea de se-
minție a luĭ Manase, înarmațĭ înaintea
fiilor luĭ Israel, cum le vorbi Moisi.
13 Ca la patru-ḑecĭ miĭ, gătițĭ de res-
bel, trecură înaintea luĭ Iehova în șe-
sul Ierichonuluĭ, spre a se rĕsboi.
14 În ḑiŭa aceea mărit-a Iehova
pre Iosua în ochiĭ întreguluĭ Israel, și
eĭ se temeaŭ de el, cum se temuseră
de Moisi, în tóte ḑilele viețeĭ sale.
15 Și a vorbit Iehova luĭ Iosua,
ḑicênd: 16 Ordonă preoților, cari
pórtă chivotul mărturieĭ, să ésă din
Iordan. 17 Și Iosua ordonă preoților,
ḑicênd: Eșițĭ din Iordan. 18 Și după
ce preoțiĭ, cari purtaŭ chivotul legeĭ
luĭ Iehova, aŭ eșit din mijlocul Iorda-
nuluĭ, *și* tălpile piciórelor preoților fură
trase afară la uscat, apele Iordanuluĭ
s'aŭ întors la locul lor, și curgeaŭ
ca maĭ 'nainte preste tóte malurile
sale.
19 Și poporul eși din Iordan în a
ḑecea *ḑi* a luneĭ ântêia, și tăbĕrără în
Ghilgal, în partea resăriténă a Ieri-
chonuluĭ. 20 Și acele doĕ-spre-ḑece
petre, pre cari eĭ le-aŭ luat din Ior-
dan, Iosua le-a înălțat la Ghilgal.
21 Și vorbi cătră fiiĭ luĭ Israel, ḑi-
cênd: Dacă fiiĭ voștri vor întreba în
viitor pe părințiĭ lor, ḑicênd: Ce *sûnt*
petrele acestea? 22 Vețĭ spune fii-
lor voștri, ḑicênd: Israel a trecut pe
uscat Iordanul acesta. 23 Că a se-
cat Iehova Dumneḑeul vostru apele
Iordanuluĭ de dinaintea vóstră, până
ce voĭ ațĭ trecut, cum a făcut Iehova
Dumneḑeul vostru Măreĭ Roșie, pre
care a secat-o de dinaintea nóstră, pâ-
nă ce trecurăm: 24 Pentru ca tóte
popórele pămêntuluĭ să cunóscă mâna
luĭ Iehova, că tare *este*: ca voĭ să vĕ
temețĭ de Iehova, Dumneḑeul vostru,
în tóte ḑilele.

Frica Cananeilor.

5 Și după ce auḑiră toțĭ regiĭ Amo-
reilor, cari *eraŭ* în lăturea Iordanu-
luĭ cătră apus, și toțĭ regiĭ Cananeilor,
cari *eraŭ* lângă mare, că Iehova a
secat apele Iordanuluĭ de dinaintea fii-
lor luĭ Israel, până ce aŭ trecut, inima
lor s'a muĭat, și nu maĭ era curaj în
eĭ înaintea fiilor luĭ Israel.

Circumcisiune reînoită.

2 În acest timp ḑise Iehova luĭ Io-
sua: Fă-țĭ cuțite de pétră, și circum-
cide din noŭ pre fiiĭ luĭ Israel. 3 Și
Iosua îșĭ făcu cuțite de pétră, și cir-

cumcise pre fiiĭ luĭ Israel, la délul Ar-
lot *(prepuțele)*. 4 Și acésta *e* causa
pentru care Iosua ĭĭ circumcise: tot
poporul ce a eșit din Egipt, parte băr-
bătéscă, toțĭ bărbațiĭ de resbel, aŭ
murit în pustiiŭ pe cale, după ce eșiră
din Egipt. 5 Că tot poporul ce a e-
șit a fost circumcis; înse tot poporul
ce s'a născut în pustiiŭ pe cale, du-
pă eșirea din Egipt, nu s'a circumcis.
6 Că patru-ḑecĭ de anĭ fiiĭ luĭ Israel
umblară prin pustiiŭ, până ce peri tot
poporul, bărbațiĭ de resbel, ce eșiră
din Egipt, carĭ nu ascultară de vocea
luĭ Iehova, cărora s'a jurat Iehova, că
nu-ĭ va lăsa să vaḑă pămêntul, pre
care l-a promis Iehova părinților lor,
că-l va da noŭĕ, pămêntul în care
curge lapte și mĭere. 7 Și în locul
lor el ridică pre fiiĭ lor; pre acestia
Iosua ĭĭ circumcise, că necircumcișĭ
eraŭ, fiind-că pe cale nu s'aŭ circum-
cis. 8 Și după ce sfârși de circumcis
tot poporul, eĭ rĕmaseră pe loc în ta-
bĕră, până ce se vindecară. 9 Și Ie-
hova ḑise luĭ Iosua: Astă-ḑĭ am ridicat
ocara Egiptuluĭ de deasupra vóstră.
Și s'a chĭemat numele acestuĭ loc Ghil-
gal *(ridicare)* până în ḑiŭa de as-
tă-ḑĭ.

Serbarea Pascelor. Mana încetéză.

10 Și fiiĭ luĭ Israel tăbĕrâră în
Ghilgal, și făcură pascele în a patru-
spre ḑecea ḑi a luneĭ, cătră séră, în
câmpiele Ierichonuluĭ.
11 Și a doa ḑi de pascĭ mâncară
din grâul pămêntuluĭ, azime și prăjite,
tocmaĭ în ḑiŭa aceea.
12 Și mana încetă a doa ḑi, după
ce mâncară din grâul pămêntuluĭ, și
fiiĭ luĭ Israel n'avură maĭ mult mană;
ci eĭ mâncară în anul acesta din ve-
nitul pămêntuluĭ Canaan.

Descoperirea dumneḑeéscă la Iosua.

13 Și fiind Iosua aprópe de Ierichon,
ridică ochiĭ seĭ și se uĭtă, și écă un
om sta dinaintea luĭ cu sabia gólă în
mâna luĭ. Și Iosua merse la dînsul,
și-ĭ ḑise: Dintre aĭ noștri *esci* tu, saŭ
dintre neamiciĭ noștri? 14 Și el ḑise:
Nu, ci maĭ mare al oștireĭ luĭ Iehova
acum am venit. Și căḑênd Iosua cu
fața la pămênt, se prosternu, și-ĭ ḑise:
Ce ḑice Domnul meŭ cătră servul sĕŭ?
15 Și maĭ marele oștireĭ luĭ Iehova
ḑise luĭ Iosua: Scóte-țĭ încălțămintele
de pe piciórele tale; că locul pe care
staĭ, sânt *este*.

Cucerirea și dărâmarea Ierichonuluĭ.

6 Și Iosua făcu așa. Și Ierichonul *era*
închis și păzit de frica fiilor luĭ
Israel: niminea nu eșĭa și niminea nu
intra. 2 Și Iehova ḑise luĭ Iosua:
Ecă, am dat în mâna ta Ierichonul,
pre regele sĕŭ, și pre vitejiĭ seĭ de
oștire. 3 Voĭ să înconjurațĭ cetatea,
toțĭ ómeniĭ de resbel, rotindu-vĕ în
jurul cetățiĭ o dată; așa să facĭ șése
ḑile; 4 Și șépte preoțĭ să pórte șépte
trâmbițĭ din corn de berbece înaintea
chivotuluĭ; și în ḑiŭa a șéptea să în-
conjurațĭ cetatea de șépte orĭ; și preo-
țiĭ să sune din trâmbițĭ. 5 Și va fi,
când cornul de berbece va suna într'o
întinsóre, și voĭ vețĭ auḑi sunetul trâm-
bițeĭ, tot poporul să strige cu tărie,
și zidul cetățiĭ va cădé supt sine, și
poporul se va sui fie-care drept îna-
intea sa.
6 Și chiemă Iosua, fiul luĭ Nun,
preoțiĭ și le ḑise: Ridicațĭ chivotul le-
geĭ, și șépte preoțĭ să pórte șépte
trâmbițĭ din corn de berbece înaintea
chivotuluĭ luĭ Iehova. 7 Și ḑise că-
tră popor: Trecețĭ și înconjurațĭ ceta-
tea, și ceĭ ce sûnt înarmațĭ să trécă
înaintea chivotuluĭ luĭ Iehova.
8 Și când Iosua vorbi cătră popor,
ceĭ șépte preoțĭ trecură înainte, pur-
tând șépte trâmbițĭ de berbece înain-
tea luĭ Iehova, eĭ sunaŭ din trâmbițĭ,
și chivotul legeĭ luĭ Iehova venĭa în
urma lor. 9 Și ceĭ înarmațĭ mergeaŭ
înaintea preoților, carĭ sunaŭ din trâm-
bițĭ, și códa armateĭ mergea după chi-
vot; mergênd *preoții* sunaŭ din trâm-
bițĭ. 10 Și Iosua ordonă poporuluĭ,
ḑicênd: nu strigațĭ, nicĭ să se audă
vocea vóstră, și nicĭ un cuvînt să ésă
din gura vóstră, până în ḑiŭa, în care
vĕ voiŭ ḑice: Strigațĭ! atuncea să stri-
gațĭ. 11 Și chivotul luĭ Iehova în-
conjură cetatea, rotindu-se o dată; și
veniră în tabĕră, și maseră preste nóp-
te în tabĕră.
12 Și Iosua se sculă a doa ḑi de
diminéță, și preoțiĭ ridicară chivotul
luĭ Iehova. 13 Și șépte preoțĭ pur-
tând șépte trâmbițĭ de berbece înain-
tea chivotuluĭ luĭ Iehova, mergeaŭ
sunând din trâmbițĭ, și ceĭ înarmațĭ
mergeaŭ înaintea lor, și códa armateĭ
venĭa după chivotul luĭ Iehova, mer-
gênd și sunând din trâmbițĭ. 14 Și
înconjurară cetatea în ḑiŭa a doa o
dată și se întórseră în tabĕră; așa fă-
cură șése ḑile.
15 Și în a șéptea ḑi eĭ se sculară

în ziorĭ de ḑiŭă, şi înconjurară cetatea
în acelaşĭ chip de şépte orĭ: numaĭ în
acea ḑi eĭ înconjurară cetatea de şépte
orĭ. 16 Şi la a şéptea óră preoţiĭ
sunară din trâmbiţĭ, şi Iosua ḑise că-
tră popor: Strigaţĭ; că Iehova a dat
voŭĕ cetatea. 17 Şi cetatea să fie
anatema luĭ Iehova, ea şi tot ce este
într'însa, numaĭ Rahab meretricea să
rĕmână în viéţă: ea şi tot ce *este* cu
dînsa în casă; fiind-că ea a ascuns tri-
meşiĭ, pre carĭ ĭ-am trimes. 18 Nu-
maĭ păziţi-vĕ de lucrul anatemă, ca
să nu fiţĭ supuşĭ anatemeĭ, luând din
lucrul anatemeĭ, şi ast-fel să faceţĭ
tabĕra luĭ Israel anatemă, şi să o ne-
norociţĭ pre ea. 19 Ci tot argintul
şi aurul şi vasele de aramă şi de fer
să fie consacrate luĭ Iehova: ele să
intre în tesaurul luĭ Iehova.

20 Şi poporul striga, şi *preoţiĭ* su-
naŭ din trâmbiţĭ. Şi când poporul auḑi
sunetul trâmbiţeĭ şi începu a striga cu
tărie, zidul căḑu supt sine, şi poporul
se sui în cetate, fie-care drept înaintea
sa; şi cuprinseră cetatea, 21 Nimicind
cu desăvârşire totul din cetate, de la
om până la femeĭ, de la tînĕr până la
bătrân, şi boŭ, óĭe şi asin, cu ascuţitul
săbieĭ.

Rahab şi casa eĭ sûnt cruţate.

22 Şi celor doĭ ómenĭ ce iscodiră
ţara le ḑise Iosua: intraţĭ în casa fe-
meeĭ meretrice, şi scóteţĭ femea şi tot
ce *este* al eĭ, cum ĭ-aţĭ jurat eĭ. 23 Şi
intrară *tineriĭ* carĭ iscodiră, şi scóseră
pre Rahab, pre părintele eĭ, pre muma
eĭ, pre fraţiĭ eĭ şi tot ce *era* al eĭ;
tóte rudele eĭ le scóseră, şi-ĭ puseră
afară de tabĕra luĭ Israel.

24 Şi cetatea o arseră cu foc, şi tot
ce *era* într'însa: numaĭ argintul şi au-
rul, vasele de aramă şi de fer, le pu-
seră în tesaurul caseĭ luĭ Iehova.

25 Şi Iosua lăsă în viéţă pre Ra-
hab meretricea, casa părinteluĭ eĭ şi
tot ce era al eĭ; şi ea a locuit în mij-
locul luĭ Israel până în ḑiŭa de astă-
ḑĭ: pentru-că ea a ascuns trimeşiĭ, pre
carĭ Iosua ĭ-a trimes, ca să iscodéscă
Ierichonul.

26 Şi Iosua jură în acel timp, ḑi-
cênd: blestemat *să fie* înaintea luĭ Ie-
hova omul, care se va scula şi va zidi
acéstă cetate a Ierichonuluĭ: el o va
întemeĭa asupra ântĕiŭ-născutuluĭ sĕŭ,
şi asupra celuĭ maĭ tînĕr dintre fiiĭ seĭ
va pune porţile eĭ.

27 Şi Iehova fu cu Iosua, şi faĭma
luĭ se rĕspândi în tótă ţara.

*Sgârcenia luĭ Achan descoperită şi pe-
depsită.*

7 Şi fiiĭ luĭ Israel pĕcătuiră în lucrul
anatemeĭ; că Achan, fiul luĭ Carmi,
fiul luĭ Zabdi, fiul luĭ Zerah, din se-
minţia luĭ Iuda, a luat din anatema;
şi se aprinse mânia luĭ Iehova în con-
tra fiilor luĭ Israel.

2 Şi Iosua trimese ómenĭ din Ieri-
chon la Aĭ, care *se afla* lângă Bet-
Aven, în partea rĕsăriténă a Betuluĭ,
şi vorbi lor, ḑicênd: Suiţi-vĕ, şi isco-
diţĭ ţara. Şi bărbaţiĭ se suiră, şi isco-
diră Aĭul. 3 Şi întorcêndu-se eĭ la
Iosua, ĭĭ ḑiseră: Să nu se sue tot po-
porul; *ci* ca la doĕ miĭ saŭ treĭ miĭ
de ómenĭ să se sue, şi eĭ să bată Aĭul;
nu osteni tot poporul acolo; că eĭ *nu
sûnt decât* puţinĭ.

4 Şi se suiră din poporul acolo ca
la treĭ miĭ de ómenĭ; şi fugiră dinain-
tea ómenilor din Aĭ. 5 Şi ómeniĭ din
Aĭ uciseră dintre eĭ ca la treĭ-ḑecĭ şi
şése de ómenĭ, şi-ĭ urmăriră *de* dina-
intea porţeĭ pâna la Şebarim, şi-ĭ bă-
tură la un prăvălac: şi inima poporu-
luĭ se muĭă şi să făcu ca apa.

6 Şi Iosua rupse vestmintele sale,
şi căḑu cu faţa la pămênt înaintea
chivotuluĭ luĭ Iehova, până în séră, el
şi bătrâniĭ luĭ Israel, şi-şĭ presurară
capul cu cenuşă. 7 Şi Iosua ḑise:
Vaĭ! Dómne Iehova, pentru ce tu aĭ
trecut poporul acesta preste Iordan,
ca să ne daĭ în mâna Amoreuluĭ, spre
a ne perde? O, de ne-am fi mulţumit
d'a rĕmâné dincolo de Iordan! 8 O
Dómne, ce voiŭ ḑice, după ce Israel
a întors dosul înaintea neamicilor seĭ?
9 Că Cananeiĭ şi toţĭ locuitoriĭ ţăreĭ
vor auḑi, şi ne vor înconjura, şi vor
sterge numele nostru de pe pămênt, şi
ce veĭ face tu mareluĭ tĕŭ nume?

10 Şi Iehova ḑise luĭ Iosua: Scólă-
te! pentru-ce caḑĭ tu pe faţa ta?
11 Israel a pĕcătuit şi a călcat legă-
mîntul meŭ, pre care l-am ordonat luĭ,
şi chĭar a luat din anatemă, şi încă
a furat, şi a minţit; şi cele *luate* le-aŭ
pus între vasele lor. 12 Pentru acés-
ta fiiĭ luĭ Israel nu pot să stea înaintea
neamicilor lor, ci aŭ înturnat dosul îna-
intea neamicilor lor; fiind-că s'aŭ făcut
anatemă; nu voiŭ maĭ fi cu voĭ, dacă
nu veţĭ nimici anatema din mijlocul
vostru. 13 Scólă-te, sânţesce popo-
rul, şi ḑi: Sânţiţi-vĕ pe mâne; că aşa
ḑice Iehova Dumneḑeul luĭ Israel: a-
natemă *este* în mijlocul tĕŭ, Israele;
nu veĭ puté să staĭ înaintea neamici-

lor teĭ, până ce nu vețĭ scóte anatema
din mijlocul vostru. 14 Decĭ voĭ să
vě apropiațĭ diminéța după semințiele
vóstre, și seminția, pre care Iehova o
va nimeri, să se apropie după némurĭ:
și némul, pre care Iehova îl va nimeri,
să se apropie după case, și casa, pre
care Iehova o va nimeri, să se apropie
după capete. 15 Și va *fi, că* cel ce
se va nimeri cu lucru anatemă, să se
ardă cufoc, pre el și tot ce *este* a luĭ;
pentru-că a călcat legămîntul luĭ Iehova,
și a făcut faptă de rușine în Israel.
16 Și Iosua se sculă de diminéță,
și apropiă pre Israel după semințiele
sale; și seminția luĭ Iuda fu nimerită.
17 Și apropiă némurile luĭ Iuda, și
nimeri némul Zarhiților; și apropiind
némul Zarhiților după case, fu nimerit
Zabdi. 18 Și apropiind casa acestuĭa
după capete, fu nimerit Achan, fiul
luĭ Carni, fiul luĭ Zabdi, fiul luĭ Zerach,
din seminția luĭ Iuda.
19 Și Iosua ḑise luĭ Achan: Fiul
meŭ, dă acum mărire luĭ Iehova Dumneḑeul
luĭ Israel, și mărturisesce-te
luĭ, și spune-mĭ acum ceea ce aĭ făcut;
nu ascunde nimic de mine. 20 Și Achan
rĕspunse luĭ Iosua, și ḑise: Într'adevĕr,
eŭ am pĕcătuit luĭ Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, și am făcut cutare
și cutare *lucru;* 21 Am vĕḑut
o mantie babilonică frumósă, și doě
sute sicli de argint și o placă de aur,
în greutate de cincĭ-ḑecĭ de sicli, și,
poftindu-le le-am luat; și écă, *sûnt* îngropate
în pămênt, în cortul meŭ, și
argintul *este* supt *mantie.*
22 Și Iosua trimese ómenĭ, cari alergară
la cort, și écă, *mantia* ascunsă
în cortul luĭ, și argintul *era* supt dînsa.
23 Și luară *acestea* din cort, și le aduseră
la Iosua și la toțĭ fiiĭ luĭ Israel,
și le-aŭ pus înaintea luĭ Iehova.
24 Și Iosua împreună cu tot Israelul
luând pre Achan, fiul luĭ Zerah,
cum și argintul și mantia și placa de
aur, și pre fiiĭ seĭ și pre fiĭcele sale,
și boiĭ seĭ și asiniĭ seĭ și oile sale, și
cortul sĕŭ, și tóte ale luĭ, le aduseră
în valea Achor. 25 Și Iosua ḑise:
Pentru-ce ne-aĭ nenorocit? Iehova te
va nenoroci pre tine în acéstă ḑi. Și
tot Israelul îĭ uciseră cu petre, și-ĭ
arseră cu foc, după ce îĭ uciseră cu
petre. 26 Și eĭ ridicară asupra luĭ o
movilă mare de petre, *ce stă* până în
ḑiŭa de astă-ḑĭ. Și Iehova se întórse
din aprinderea mânieĭ luĭ. Pentru aceea
numele loculuĭ aceluĭa se chĭemă:
Valea luĭ Achor, până în ḑiŭa de astăḑĭ.

Luarea și perderea Aĭuluĭ.

8 Și Iehova ḑise luĭ Iosua: Nu te teme
și nu te spăĭmânta! Ié cu tine
pre tot poporul de resbel, și scólă-te,
și sue-te la Aiŭ; écă am dat în mâna
ta pre regele din Aiŭ, pre poporul
sĕŭ, cetatea sa și țara sa. 2 Și tu
veĭ face *cetățeĭ* Aiŭ, cum și regeluĭ eĭ,
după cum aĭ făcut Ierichonuluĭ și regeluĭ
sĕŭ; numaĭ prada eĭ și vitele eĭ
să le prădațĭ pentru voĭ. Pune pândirĭ
cetățeĭ din îndărătul eĭ.
3 Și Iosua se sculă cu tot poporul
de resbel, ca să se sue la Aiŭ: și Iosua
alese treĭ-ḑecĭ miĭ de vitejĭ de oștire,
și-ĭ trimese nóptea. 4 Și el le
ordonă, ḑicênd: Écă, voĭ *carĭ* vețĭ pândi
cetatea din îndărătul eĭ, să nu vĕ
depărtațĭ mult de cetate, ci fițĭ toțĭ
gata; 5 Și eŭ, și tot poporul, care
este cu mine, ne vom apropia de cetate;
și va fi, când eĭ vor eși întru
întâmpinarea nóstră, ca ântĕĭașĭ dată,
noĭ vom fugi dinaintea lor, 6 (Că
eĭ vor eși după noĭ,) până ce îĭ vom
trage de la cetate; că vor ḑice: eĭ fug
de dinaintea nóstră ca și ântĕĭașĭ dată;
decĭ noĭ vom fugi de dinaintea lor.
7 Și voĭ vĕ vețĭ scula de la pândă, și
vețĭ cuprinde cetatea; că Iehova Dumneḑeul
vostru o va da în mânele vóstre.
8 Și după ce vețĭ lua cetatea,
să o aprindețĭ cu foc; după cuvîntul
luĭ Iehova să facețĭ. Luațĭ aminte,
v'am ordonat. 9 Și Iosua îĭ trimese,
și eĭ se duseră la locul de pândă, și
ședură între Betel și între Aiŭ, în partea
apusană de la Aiŭ; și Iosua mase
nóptea aceea în mijlocul poporuluĭ.
10 Și Iosua se sculă de diminéță,
și numĕră poporul și se suì, el și bătrâniĭ
luĭ Israel înaintea poporuluĭ, în
spre Aiŭ. 11 Și tot poporul de resbel,
ce *era* cu dînsul, se suì și se apropiă,
și veniră înaintea cetățiĭ, și
tăbĕrâră în partea de méḑă-nópte de
la Aiŭ, așa că valea *era* între eĭ și
între Aiŭ. 12 Și el luă ca cincĭ miĭ
de ómenĭ, pre care îĭ puseră la pândă
între Betel și Aiŭ, în partea apusană
de la Aiŭ. 13 Și poporul puse tótă
tabĕra ce *era* în partea despre méḑănópte
a cetățiĭ, și códa-armateĭ în partea
apusană a cetățiĭ, și Iosua merse
în nóptea aceea în mijlocul văĭeĭ.
14 Și când regele de la Aiŭ *îl* vĕḑu,
óceniĭ cetățiĭ se sculară de diminéță,
se grăbiră, și eșiră întru întâmpinarea
luĭ Israel în resbel, atât el cât și poporul
sĕŭ *aŭ eșit* la locul întâlnireĭ.

înaintea şesuluĭ. Şi el nu scia că pânda
era în contră-ĭ, din îndărătul cetăţiĭ.
15 Şi Iosua şi tot Israelul prefăcêndu-
se a fi bătuţĭ, fugiră pe calea spre
pustiiŭ. 16 Şi tot poporul ce *era* în
Aiŭ fu chĭemat spre a-ĭ urmări, şi eĭ
urmăriră pre Iosua, şi *aşa* fură traşĭ
din cetate. 17 Şi nu rĕmase om în
Aiŭ şi în Betel, care să nu fi eşit du-
pă Israel, lăsând cetatea deschisă, şi
urmărind pre Israel.
18 Şi Iehova ḑise luĭ Iosua: Întin-
de lancea ce *este* în mâna ta cătră
Aiŭ; că o voiŭ da în mâna ta. Şi Io-
sua întinse lancea, ce *era* în mâna luĭ,
cătră cetate. 19 Şi pândaşiĭ se scu-
lară cu grăbire din locul lor, şi aler-
gară îndată ce el întinse mâna sa, şi
veniră în cetate, şi o luară, şi grăbiră
a da foc cetăţiĭ. 20 Şi ómeniĭ din
Aiŭ uĭtându-se îndărăt, priviră, şi écă,
fumul cetăţiĭ se suĭa până la cer, şi
nu le era înde-mână a fugi încóce orĭ
încolo; şi poporul ce fugĭa spre pus-
tiiŭ se întórseră în contra celor ce-l
urmărĭaŭ. 21 Şi Iosua şi tot Israelul
vĕḑênd, că pândaşiĭ aŭ luat cetatea,
şi că fumul cetăţiĭ se suĭa în sus, se
întórseră, şi bătură pre ómeniĭ din
Aiŭ. 22 Ceĭ-l-alţĭ asemenea eşiră din
cetate spre întâmpinarea lor, aşa că
eĭ eraŭ în mijlocul Israeliţilor, uniĭ
fiind dincóce şi alţiĭ dincolo; şi-ĭ bă-
tură, încât nu le rĕmase mântuit şi
scăpat. 23 Şi pre regele din Aiŭ îl
prinseră viŭ, şi-l aduseră luĭ Iosua.
24 Şi după ce Israel sfârşi uciderea
tuturor locuitorilor din Aiŭ în câmp
şi în pustiiŭ, unde eĭ ĭ-aŭ urmărit, şi
toţĭ căḑură prin ascuţitul săbieĭ, până
ce fură nimiciţĭ, tot Israelul se întórse
la Aiŭ, şi-l bătură cu ascuţitul săbieĭ.
25 Toţĭ aceĭ cari căḑură în acéstă ḑi,
de la om până la femee, *fură* doĕ-spre-
ḑece miĭ, toţĭ ómeniĭ din Aiŭ. 26 Şi
Iosua nu întórse mâna sa, pre care o
întinsese cu lancea, până când se ni-
miciră cu desevârşire toţĭ locuitoriĭ
din Aiŭ. 27 Israel prădă pentru sine
numaĭ vitele şi prada acesteĭ cetăţĭ,
după cuvîntul luĭ Iehova, pre care-l
ordonă luĭ Iosua. 28 Şi Iosua arse
Aĭul, şi-l prefăcu într'o grămadă de
ruinĭ perpetue, până în ḑiua de astă-
ḑĭ. 29 Şi spânḑură pre regele din
Aiŭ de un lemn până la timpul sereĭ;
şi când sórele apunea, Iosua ordonă
să se cobóre cadavrul luĭ de pe lemn,
şi eĭ îl aruncară la intrare, în pórta
cetăţiĭ, şi deasupra luĭ înălţară o mare
movilă de petre, până în ḑiua de astă-ḑĭ.

Bine-cuvîntarea şi blestemul se citesc pe munţiĭ Ebal şi Gherizim.

30 Şi Iosua zidi altar luĭ Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, pe muntele E-
bal. 31 După cum Moisi, servul luĭ
Iehova, a ordonat fiilor luĭ Israel, cum
este scris în cartea legeĭ luĭ Moisi: Un
altar din petre întregĭ, asupra cărora
ferul nu s'a ridicat. Şi eĭ aduseră de-
asupra luĭ olocauste luĭ Iehova, şi sa-
crificară sacrificiĭ de bucurie. 32 Şi
el scrise acolo pe petre o copie a le-
geĭ luĭ Moisi, pre care el o scrise îna-
intea fiilor luĭ Israel. 33 Şi tot Is-
raelul şi bătrâniĭ seĭ, şi diregătoriĭ şi
judecătoriĭ seĭ aŭ stătut dincóce şi
dincolo de chivot, faţă în faţă cu pre-
oţĭ, ceĭ din Leviţĭ, cari purtaŭ chivo-
tul legeĭ luĭ Iehova, atât străinul cât
şi mosténul; jumătate din eĭ *eraŭ* în-
dreptul munteluĭ Gherizim, şi *cea-l-altă*
jumătate în dreptul munteluĭ Ebal;
după cum Moisi, servul luĭ Iehova, a
ordonat ântĕiaşĭ dată, ca să bine-cu-
vinteze pre poporul luĭ Israel. 34 Şi
dup'aceea el ceti tóte cuvintele legeĭ,
bine-cuvîntările şi blestemele, după tot
ce *este* scris în cartea legeĭ. 35 Nu
era cuvînt din tóte câte a ordonat
Moisi, pre care Iosua să nu-l fi cetit
înaintea întregeĭ adunărĭ a luĭ Israel,
şi femeelor, copiilor şi străinuluĭ, ce
umblă în mijlocul lor.

Ghibeoniţiĭ câştigă prin vicleşug învoélă de pace.

9 Şi după ce auḑiră de *acestea* toţĭ
regiĭ de dincóce de Iordan, *ceĭ* din
munte şi din şes, şi *ceĭ* din tot malul
măreĭ celeĭ marĭ în dreptul Libanu-
luĭ: Heteul, Amoreul, Cananeul, Feri-
zeul, Heveul şi Iebuseul, 2 Eĭ se
adunară toţĭ într'o înţelegere, spre a
se bate cu Iosua şi cu Israel.
3 Auḑiră şi locuitoriĭ Ghibeonuluĭ
ceea ce Iosua a făcut Ierichonuluĭ şi
Aĭuluĭ. 4 Şi făcură şi eĭ vicleşug:
că se duseră, şi-şĭ pregătiră merinde,
şi luară sacĭ vechĭ pe asiniĭ lor, şi
burdufurĭ vechĭ pentru vin, rupte şi
cârpite, 5 Şi încălţăminte vechĭ şi
cârpite în piciórele lor, cum şi vest-
minte vechĭ asupra lor, şi tóte pânile
lor de merinde eraŭ uscate şi mucede.
6 Şi veniră la Iosua, în taberă la
Ghilgal, şi ḑiseră luĭ şi barbaţilor luĭ
Israel: Noĭ am venit dintr'o ţară de-
părtată, acum deci încheĭaţĭ legămînt
cu noĭ.
7 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel ḑiseră cătră

Heveī: Póte, că voī locuiţī între noī;
şi cum vom încheīa legămînt cu voī.
8 Şi eī ḑiseră luī Iosua: Noī *sûntem*
serviī teī. Şi Iosua ḑise lor: Cine *sûn-
teţī*, şi de unde veniţī? 9 Şi eī īī
ḑiseră: Serviī teī aŭ venit dintr'o ţară
fórte depărtată, pentru numele luī Ie-
hova Dumneḑeul tĕŭ; că noī am auḑit
de renumele luī, şi de tot ce-a făcut
el în Egipt, 10 Şi tot ce-a făcut el
celor doī regī aī Amorcilor, cari *eraŭ*
dincolo de Iordan, luī Sihon, regele
Heşbonuluī, şi luī Og, regele Basanu-
luī, care *era* în Aştarot. 11 Şi bă-
trâniī noştri şi toţī locuitoriī ţăreī
nóstre ne-aŭ vorbit, ḑicênd: Luaţī în
mânele vostre merinde pentru drum,
şi mergeţī întru îmtâmpinarea lor, şi
le ḑiceţī: Noī *sûntem* serviī voştri, a-
cum deci încheīaţī legămînt cu noī.
12 Acéstă pâne a nóstră o luarăm cal-
dă din casele nóstre, *spre a* ne *servi
de* merinde, în ḑiŭa în care am eşit
spre a veni la voī, şi acum écă, este
uscată şi mucedă; 13 Şi aceste bur-
dufurī de vin, pre cari le-am umplut,
écă, s'aŭ rupt; şi aceste vestminte ale
nóstre şi încălţămintele nóstre s'aŭ în-
vechit de lungimea drumuluī.

14 Şi bărbaţiī (*Israeliţī*) luară din
merindele lor, şi pre Iehova nu-l în-
trebară. 15 Şi Iosua făcu pace cu
eī, şi încheīâ legămînt cu eī, spre a-ī
lăsa să trăéscă; şi maī mariī comuni-
tăţiī se jurară lor.

16 Şi se întâmplă după trecerea de
treī ḑile, după ce încheīară legămînt
cu eī, auḑiră că eī *eraŭ* veciniī lor, şi
locuīaŭ între eī: 17 Că fiiī luī Israel
plecară, şi veniră în cetăţile lor a treīa
ḑi. Şi cetăţile lor *eraŭ*: Ghibeon, Ce-
fira, Beerot şi Kiriat-Iearim. 18 Şi
fiiī luī Israel nu-ī bătură, fiind-că maī
mariī comunităţiī s'aŭ jurat lor pe Ie-
hova, Dumneḑeul luī Israel.

Şi tótă comunitatea murmură asu-
pra maī marilor. 19 Şi toţī maī ma-
riī ḑiseră către întréga comunitate:
Noī ne-am jurat lor pe Iehova, Dum-
neḑeul luī Israel; decī nu ne putem
atinge de eī. 20 Acésta le vom face:
vom cruţa viéţa lor, ca să nu fie a-
supra nóstră mânie, pentru jurămîntul
pre care l-am jurat lor. 21 Şi maī
mariī ḑiseră lor: Să trăéscă, dară să
fie tăīatorī de lemne şi cărătorī de apă
pentru întréga comunitate; cum maī
mariī le promiseră.

22 Şi Iosua īī chiemă, şi le vor-
bi, ḑicênd: Pentru-ce ne-aţī înşelat,
ḑicênd: Noī *sûntem* fórte departe de
voī, când locuiţī în mijlocul nostru?
23 Şi acum, voī *sûnteţī* blestemaţī, şi
nu veţī înceta a fi sclavī, tăīătorī de
lemne şi cărătorī de apă pentru casa
Dumneḑeuluī meŭ. 24 Şi eī rĕspun-
seră luī Iosua, ḑicênd: Fiind-că serviī
teī aŭ auḑit ceea ce Iehova Dumne-
ḑeul tĕŭ a ordonat luī Moisi, servul
luī, ca să dea voŭĕ tótă ţara, şi să
nimicéscă pre toţī locuitoriī ţăreī dina-
intea vóstră; pentru acésta temêndu-ne
fórte faţă cu voī de viéţa nóstră, am
făcut acésta. 25 Şi acum écă-ne în
mâna ta, *şi* după cum este bine şi
drept în ochiī teī a ne face, fă! 26 Şi
el le făcu aşa, şi-ī mântui din mâna
fiilor luī Israel, şi nu ī-a omorît. 27 Şi
în ḑiŭa acea īī făcu Iosua tăīătorī de
lemne şi cărătorī de apă pentru co-
munitatea şi pentru altarul luī Iehova,
până în ḑiŭa de astă-ḑī, în locul pre
care el l-ar alege.

Cincī regī în améḑa Canaanuluī învinşī.

10 Şi dacă auḑi Adoni-Ţedec, rege-
le Ierusalimuluī, că Iosua a luat
Aīul, şi l-a nimicit, că precum a făcut
Ierichonuluī şi regeluī sĕŭ, aşa a fă-
cut Aīuluī şi regeluī sĕŭ, şi că locui-
toriī din Ghibeon aŭ făcut pace cu
Israel, şi că eraŭ în mijlocul luī,
2 Tremură fórte, fiind-că Ghibeonul
era cetate mare, ca una din cetăţile
domnescī, şi că ea *era* maī mare decât
Aīul, şi toţī bărbaţiī eī eraŭ vitejī.
3 Şi Adoni-Ţedec, regele Ierusalimu-
luī, trimese la Hoham, regele Hebro-
nuluī, la Piram, regele Iarmutuluī, la
Iafia, regele Lachişuluī, şi la Debir,
regele Eglonuluī, ḑicênd: 4 Suiţi-vĕ
la mine, şi ajutaţi-mĕ, ca să batem
Ghibeonul; că a făcut pace cu Iosua
şi cu fiiī luī Israel. 5 Decī se adu-
nară şi se suiră ceī cincī regī aī Amo-
reilor: regele Ierusalimuluī, regele He-
bronuluī, regele Iarmutuluī, regele
Lachişuluī *şi* regele Eglonuluī, eī şi
tótă óstea lor; şi tăbĕrâră înaintea
Ghibeonuluī, şi rĕsboiră contra luī.

6 Şi Ghibeoniţiī trimeseră la Iosua
în tabĕra la Ghilgal, ḑicênd: Nu tra-
ge mâna ta de la serviī teī, sue-te cu
grăbire la noī, mântuesce-ne şi ajută-
ne; că s'aŭ adunat contra nóstră toţī
regiī Amoreilor, cari locuesc în munte.
7 Şi Iosua se sui din Ghilgal, el şi
tot poporul de resbel cu dînsul, şi toţī
ceī vitejī la luptă.

8 Şi Iehova ḑise luī Iosua: Nu te
teme de eī, că în mânele tale ī am
dat, nicī unul din eī nu va sta înain-

tea ta. 9 Şi Iosua fără veste veni
asupră-le, tótă nóptea suindu-se din
Ghilgal. 10 Şi Iehova îĭ puse în în-
vălmăşală la vederea fiilor luĭ Israel,
şi-ĭ bătură cu mare bătaie la Ghibeon,
şi ĭ-aŭ urmărit pe calea suişuluĭ, că-
tră Bet-Horan, şi ĭ-aŭ bătut până la
Azeka şi până la Makkeda. 11 Şi se
întâmplă, când eĭ fugĭaŭ de dinaintea
luĭ Israel, *şi* eĭ eraŭ la pogorişul Bet-
Horan, că Iehova aruncă din cer petre
marĭ asupra lor până la Azeka, şi eĭ
muriră; maĭ mulţĭ *eraŭ* ceĭ ce aŭ mu-
rit de grindină, decât aceĭ pre carĭ fiiĭ
luĭ Israel ĭ-aŭ ucis cu sabia.

12 Şi Iosua vorbi cătră Iehova în
ḑiŭa în care Iehova a dat pre Amo-
reĭ fiilor luĭ Israel, şi ḑise în faţa luĭ
Israel:

Sóre, opresce-te asupra Ghibeonu-
luĭ,
Şi *tu*, luno, în valea Aĭalonuluĭ.

13 Şi sórele se opri, şi luna stătu,
până ce poporul îşĭ rĕsbună asupra
neamicilor seĭ. Aŭ nu *este* scris acésta
în cartea luĭ Iaşar *(Dreptuluĭ)?* Şi só-
rele stătu în mijlocul ceruluĭ, şi nu se
grăbi de a apune o ḑi întrégă. 14 Şi
n'a fost ḑi ca acésta, nicĭ înainte, nicĭ
după aceea, că Iehova să asculte de
vocea unuĭ om; că Iehova se lupta
pentru Israel.

15 Şi Iosua şi tot Israelul cu dîn-
sul se întórse în tabĕră la Ghilgal.

16 Er ceĭ cincĭ regĭ aŭ fugit, şi
s'aŭ ascuns într'o pesceră la Makkeda.
17 Şi se spuse luĭ Iosua, ḑicênd: S'aŭ
aflat ceĭ cincĭ regĭ într'o pesteră la
Makkeda. 18 Şi Iosua ḑise: Rosto-
golițĭ petre marĭ la gura pestereĭ, şi
puneţĭ ómenĭ lângă ea, ca să-ĭ păzés-
că; 19 Şi voĭ nu vĕ oprițĭ, ci urmă-
rițĭ pre neamiciĭ voştri, şi bateţĭ códa
armateĭ lor, nu-ĭ lasaţĭ să intre în ce-
tăţile lor; că Iehova Dumneḑeul vos-
tru ĭ-a dat în mânele vóstre. 20 Şi
după ce Iosua şi fiiĭ luĭ Israel sfâr-
şiră de a-ĭ bate cu bătaie mare fórte,
până la nimicirea lor, şi ceĭ ce scăpară
dintre eĭ se traseră în cetăţile întă-
rite, 21 Tot poporul se întórse în
pace în tabĕră la Iosua, la Makkeda;
nimenea nu-şĭ ascuţi limba sa asupra
vre-unuĭa dintre fiiĭ luĭ Israel.

22 Şi Iosua ḑise: Deschidĕţĭ gura
pescereĭ, şi aduceţĭ la mine pre ceĭ
cincĭ regĭ din pesceră. 23 Şi eĭ
făcură aşa, şi scóseră la dînsul din
pesceră pre ceĭ cincĭ regĭ: pre re-
gele Ierusalimuluĭ, pre regele He-
bronuluĭ, pre regele Iarmutuluĭ, pre
regele Lachişuluĭ *şi* pre regele Eglo-
nuluĭ. 24 Şi după ce eĭ aduseră pre
aceĭ regĭ la Iosua, Iosua chĭemă pre
toţĭ bărbaţiĭ luĭ Israel, şi ḑise cătră
căpiteniele bărbaţilor de resbel, carĭ
merseră cu dînsul: Apropiaţi-vĕ, pu-
neţĭ piciórele vóstre preste grumaziĭ
acestor regĭ. Şi eĭ se apropiară, şi
puseră piciórele preste grumaziĭ lor.
25 Şi Iosua ḑise cătră dînşiĭ: Nu vĕ
temeţĭ, nicĭ nu vĕ spăimêntaţĭ, întă-
riţi-vĕ, şi îmbărbătaţi-vĕ; că aşa va
face Iehova tuturor neamicilor voştri,
cu carĭ vĕ veţĭ lupta.

26 Şi Iosua dup'acésta îĭ bătu, şi-ĭ
ucise, şi-ĭ spânzură de cincĭ lemne,
rĕmăind spânzuraţĭ de lemne până în
séră. 27 Şi cătră apusul sóreluĭ Io-
sua ordonă, şi-ĭ coborî de pe lemn, şi-ĭ
aruncară în pestera în care s'ascunse-
seră, şi aŭ pus petre marĭ la gura pes-
cereĭ, *carĭ aŭ rĕmas* până în ḑiŭa de
astă-ḑĭ.

Alte isbânḑĭ ale luĭ Iosua.

28 Şi în acea ḑi Iosua luă Makkeda,
o trecu prin ascuţitul săbieĭ, şi nimici
pre regele eĭ şi pre locuitoriĭ eĭ, şi nu
lăsă să scape nimenea; şi făcu regeluĭ
de Makkeda, după cum făcu regeluĭ
Ierichonuluĭ.

29 După acésta Iosua, şi tot Israe-
lul cu dînsul, trecu de la Makkeda la
Libna; şi se luptă cu Libna. 30 Şi
Iehova dădu şi pre ea în mânele luĭ
Israel şi pre regele eĭ, şi o trecu prin
ascuţitul săbieĭ şi pre locuitoriĭ eĭ; nu
lăsă să scape nimenea din ceĭ ce *eraŭ*
în ea; şi făcu regeluĭ eĭ, după cum fă-
cu regeluĭ Ierichonuluĭ.

31 Şi de la Libna trecu Iosua, şi tot
Israelul cu dînsul, la Lachiş, şi tăbĕ-
râră înaintea luĭ, şi se luptă cu el.
32 Şi Iehova dădu în mânele luĭ Is-
rael Lachişul, pre care-l luă în ḑiŭa
a doa, şi-l trecu prin ascuţitul săbieĭ,
şi pre toţĭ locuitoriĭ luĭ, după cum fă-
cu Libneĭ.

33 Atuncea Horam, regele Gezeru-
luĭ, se sui spre a ajuta Lachişuluĭ. Şi
Iosua îl bătu, pre el şi pre poporul
sĕŭ, că nu lăsă pre nimenea să scape.

34 Şi Iosua, şi tot Israelul cu dîn-
sul, trecu de la Lachiş la Eglon, şi
tăbĕrâră înaintea luĭ, şi se luptă cu
el. 35 Şi-l luară în acea ḑi, şi-l tre-
cură prin ascuţitul săbieĭ, şi pre toţĭ
locuitoriĭ luĭ îĭ nimici în acea ḑi, după
cum făcu Lachişuluĭ.

36 Şi Iosua, şi tot Israelul cu dîn-
sul, se sui de la Eglon la Hebron, şi

se luptă cu el. 37 Şi-l luară, îl tre-
cură prin ascuţitul săbieĭ, pre regele
luĭ, tóte cetăţile luĭ şi toţĭ locuitoriĭ
luĭ; nu lăsă să scape nimenea, după
cum făcu Eglonuluĭ. Şi el îl nimici,
pre el şi toţĭ locuitoriĭ luĭ.
38 Şi Iosua, şi tot Israelul cu dîn-
sul, se întórse la Debir, şi se luptă cu
el. 39 Şi-l luă cu regele luĭ, şi tóte
cetăţile luĭ, şi-l trecu prin ascuţitul
săbieĭ, şi nimici toţĭ locuitoriĭ luĭ, nu
lăsă să scape nimenea; după cum făcu
Hebronuluĭ, aşa făcu Debiruluĭ şi rege-
luĭ luĭ, şi după cum făcu Libneĭ şi re-
geluĭ eĭ.
40 Ast-fel Iosua bătu tótă ţara,
muntele, méḑă-ḑiŭa, câmpia, pólele
munţilor şi pre toţĭ regiĭ lor, nu lăsă
să scape nimenea; ci el nimici tótă
suflarea, după cum ordonase Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel. 41 Şi Iosua îĭ
bătu de la Kadeş-Barnea până la Gaza,
şi tótă ţara Goşen până la Ghibeon.
42 Şi pre toţĭ aceştĭ regĭ şi ţările lor
le luă Iosua de o dată; că Iehova
Dumneḑeul luĭ Israel, se luptă pentru
Israel. 43 După acestea se întórse
Iosua, şi tot Israelul cu dînsul, în ta-
bĕra la Ghilgal.

Cananeiĭ de méḑă-nópte învinşĭ şi stârpiţĭ.

11 Şi dacă auḑi Iabin, regele Haţo-
ruluĭ, *acestea,* trimese la Iobab,
regele Madonuluĭ, şi la regele Şimro-
nuluĭ, şi la regele Acşafuluĭ, 2 Şi la
regiĭ ceĭ de catră méḑa-nópte în mun-
ţĭ, şi în câmpie spre méḑă-ḑi de Chi-
narot, şi în şes, şi în înălţimile de la
Dor spre apus, 3 La Cananeĭ spre
rĕsărit şi apus, la Amoreŭ, la Heteŭ,
la Ferezeŭ şi Iebuzeŭ în munţĭ, şi la
Heveŭ supt Ermon în ţara Miţpa.
4 Şi eşiră eĭ şi tóte taberele cu dînşi,
popor mult ca nisipul cel mult de
pe ţărmul măreĭ, şi caĭ şi care multe
fórte. 5 Şi se întruniră toţĭ aceştĭ
regĭ, şi veniră şi tăbĕrâră împreună
lângă apele Merom, ca să se lupte cu
Israel.
6 Şi Iehova ḑise luĭ Iosua: Nu te
teme de eĭ; că mâne pe timpul acesta
îĭ voiŭ da pre eĭ toţĭ ucişĭ înaintea
luĭ Israel; cailor lor le veĭ tăĭa vinele
picĭórelor, şi carele lor le veĭ arde cu
foc. 7 Şi Iosua veni fără veste asu-
pra lor, şi tot poporul de resbel cu
dînsul, aprópe de apele Merom, şi se
aruncară asupra lor. 8 Şi Iehova îĭ
dădu în mâna luĭ Israel, şi eĭ îĭ bă-
tură, şi-ĭ urmăriră până la Sidonul cel
mare, până la Misrefot-Maim, şi până
la valea Miţpa cătră rĕsărit, şi-ĭ bă-
tură aşa că nu scăpă nimenea. 9 Şi
Iosua le făcu, cum ĭ-a ḑis Iehova; cai-
lor lor le taĭă vinele picĭórelor, şi ca-
rele lor le arse cu foc.
10 Şi Iosua întorcêndu-se în acel
timp, luă Haţorul, şi pre regele luĭ îl
trecu prin ascuţitul săbieĭ; că Haţorul
maĭ 'nainte a fost căpitala tuturor a-
cestor regate. 11 Şi trecură prin as-
cuţitul săbieĭ tóte sufletele din el, ni-
micindu-*le*; nicĭ o suflare n'a rĕmas;
şi arse cu foc Haţorul. 12 Şi luă
Iosua tóte cetăţile acestor regĭ, şi pre
regiĭ lor îĭ trecu prin ascuţitul săbieĭ,
şi-ĭ nimici; după cum ordonase Moisi,
servul luĭ Iehova. 13 Şi tóte cetăţile
ce stăteaŭ în tăcere pe délurĭ nu le
arse Israel, afară de Haţorul singur,
pre care l-a ars Iosua. 14 Şi tótă
prada acestor cetăţĭ şi vitele le pră-
dară fiii luĭ Israel pentru dînşiĭ, numaĭ
pre ómenĭ îĭ trecură prin ascuţitul să-
bieĭ, până ce ĭ-aŭ nimicit: nu lăsă nicĭ
o suflare. 15 După cum Iehova a
ordonat servuluĭ sĕŭ Moisi, aşa ordonă
Moisi luĭ Iosua, şi Iosua făcu aşa; el
nu se depărtă în nimic de tóte câte a
ordonat Iehova luĭ Moisi.
16 Şi Iosua luă tótă ţara acésta,
muntele, şi tótă méḑă-ḑiŭa, tótă ţara
Goşenuluĭ, şesul şi câmpia, muntele
luĭ Israel şi şesul luĭ; 17 De la mun-
tele cel pleş, ce se înalţă spre Seir,
până la Baal-Gad în valea Libanuluĭ
supt muntele Ermon, şi luă pre toţĭ
regiĭ lor, îĭ bătu şi-ĭ ucise. 18 Multe
ḑile Iosua făcu resbel cu toţĭ aceştĭ regĭ.
19 Nu era cetate, care să fi făcut
pace cu fiiĭ luĭ Israel, afară de Heveiĭ
ce locuĭaŭ în Ghibeon; tóte le luară
prin resbel. 20 Că acésta era de la
Iehova, că învârtoşă inimele lor, spre
a se bate cu Israel, ca să-ĭ nimicéscă,
fără a fi lor îndurare, ci să-ĭ nimicés-
că; după cum Iehova a ordonat luĭ
Moisi.
21 În acel timp veni Iosua, şi ni-
mici pre Anakimĭ din munţĭ, din He-
bron, din Debir, din Anab, din toţĭ
munţiĭ Iudeĭ şi din toţĭ munţiĭ luĭ
Israel; Iosua îĭ nimici cu cetăţile lor.
22 N'a rĕmas din Anakimĭ în ţara fii-
lor luĭ Israel; numaĭ în Gaza, în Gat
şi în Aşdod a rĕmas *din eĭ.*
23 Şi Iosua luă tótă ţara, după
tóte câte a ḑis Iehova luĭ Moisi; şi
o dădu Iosua spre moştenire luĭ Is-
rael după împărţirea lor în seminţiĭ.
Şi ţara se repausă de resbel.

Lista regilor celor învinşĭ.

12 Şi acestia *sûnt* regiĭ ţĕreĭ, pre
cari-ĭ bătură fiiĭ luĭ Israel, şi lu-
ară în stăpânire ţara lor dincolo de
Iordan, spre rĕsăritul sórelui, de la
rîul Arnon până la muntele Ermon, şi
tótă câmpia spre rĕsărit: 2 Pre Si-
hon, regele Amoreilor, care locuia în
Heşbon, domnind de la Aroer, ce *este*
pe malul rîuluĭ Arnon, şi de la mijlo-
cul rîuluĭ, şi jumătate de Galaad, până
la rîul Iabbok, hotarul fiilor luĭ Am-
mon; 3 Şi de la câmpie până la ma-
rea Chinnerot spre rĕsărit, şi până la
marea câmpieĭ, ce *este* Marea Sărată,
spre rĕsărit, pe calea către Bet-Eşimot,
şi de la médă-ḑĭ, supt pólele *munteluĭ*
Pisga; 4 Şi ţinutul luĭ Og, regele
Basanuluĭ, din rĕmăşiţa uriaşilor, cari
locuiaŭ în Aştarot şi în Edreĭ, 5 Şi
domnind în muntele Ermon, în Salca
şi în tot Basanul, până la hotarul Ghe-
şurilor şi a Maacatiţilor, şi preste ju-
mătate din Galaad, hotarul luĭ Sihon,
regele Heşbonuluĭ. 6 Pre acestia
Moisi servul luĭ Iehova şi fiiĭ luĭ Is-
rael ĭĭ bătură; şi a dat Moisi servul
luĭ Iehova *pămêntul lor* moştenire Ru-
beniţilor Gadiţilor şi la jumătatea din
seminţia luĭ Manase.
7 Şi acestia *sûnt* regiĭ ţĕreĭ, pre
cari ĭ-aŭ bătut Iosua şi fiiĭ luĭ Israel
dincóce de Iordan spre apus, de la
Baal-Gad în valea Libanuluĭ până la
muntele pleş, ce se înalţă către Scir,
şi o dădu Iosua seminţiilor luĭ Israel
spre moştenire după împărţirile lor;
8 În munţĭ, în şesurĭ, în câmpiĭ, la
pólele munţilor, în pustiiŭ, şi în médă-
ḑĭ: pre Heteĭ, pre Amoreĭ, pre Cana-
neĭ, pre Ferezeĭ, pre Heveĭ şi pre Ie-
buseĭ: 9 Regele Ierichonuluĭ, unul;
regele Aĭuluĭ, care *era* în lăturea Be-
teluluĭ, unul; 10 Regele Ierusalimu-
luĭ, unul; regele Hebronuluĭ, unul;
11 Regele Iarmutuluĭ, unul; regele La-
chişuluĭ, unul; 12 Regele Eglonuluĭ,
unul; regele Ghezeruluĭ, unul; 13 Re-
gele Debiruluĭ, unul; regele Gederuluĭ,
unul; 14 Regele Horneĭ, unul; rege-
le Araduluĭ, unul; 15 Regele Libneĭ,
unul; regele Adulamuluĭ, unul; 16 Re-
gele Makkedeĭ, unul; regele Beteluluĭ,
unul; 17 Regele Tapuheĭ, unul; re-
gele Heferuluĭ, unul; 18 Regele Afe-
kuluĭ, unul; regele Laşuranuluĭ, unul;
19 Regele Madonuluĭ, unul; regele Ha-
ţoruluĭ, unul; 20 Regele Simron-Me-
ronuluĭ, unul; regele Acşafuluĭ, unul;
21 Regele Taanahuluĭ, unul; regele
Meghiddouluĭ, unul; 22 Regele Ke-
deşuluĭ, unul; regele Iokneamuluĭ în
Carmel, unul; 23 Regele Doruluĭ în
înălţimea de la Dor, unul; regele Goi-
muluĭ în Ghilgal, unul; 24 Regele
Tirţeĭ, unul. Preste tot treĭ-ḑecĭ şi unul
de regĭ.

Înpărţirea ţăriĭ.

13 Şi Iosua era bătrân *şi* înaintat în
ḑile, şi Iehova ḑise către dînsul:
Tu escĭ bătrân *şi* înaintat în ḑile, şi
a rĕmas mult pămênt de stăpânit. 2 A-
cesta *este* pămêntul ce a maĭ rĕmas:
3 Tóte părţile Filistenilor şi tot Ghe-
şurul de la Sihor, care *este* înaintea
Egiptuluĭ, până la hotarul Ekronuluĭ,
spre médă-nópte, *care* se socotesce Ca-
naneuluĭ; ceĭ cincĭ domni aĭ Filisteni-
lor: din Gaza, Aşdod, Aşkalon, Gat
şi Ekron; şi pre Aveĭ; 4 Spre médă-
ḑĭ tótă ţara Cananeilor, şi peştera ce
este a Sidonienilor, până la Afek, până
la hotarul Amoreilor; 5 Şi ţara Ghi-
bleilor şi tot Libanul spre rĕsăritul
sóreluĭ, de la Baal-Gad supt muntele
Ermon până la intrarea în Hamat;
6 Toţĭ locuitoriĭ în munţĭ, de la Li-
ban până la Misrefot-Maim, pre toţĭ
Sidonieniĭ, eŭ ĭĭ voiŭ alunga de dina-
intea fiilor luĭ Israel; nu maĭ tu îm-
parte *pămêntul* prin sorţĭ spre moş-
tenire luĭ Israel, cum ţĭ-am ordonat.
7 Acum împarte pămêntul acesta
ca moştenire celor nouĕ seminţiĭ şi la
jumătatea seminţieĭ luĭ Manase. 8 Ru-
beniţiĭ şi Gadiţiĭ cu *cea-l-altă* jumătate
din ea aŭ luat moştenirea lor, pre ca-
re le-a dat-o Moisi, dincolo de Iordan
spre rĕsărit, după cum Moisi servul
luĭ Iehova le-a dat: 9 De la Aroer,
care *este* pe malul rîuluĭ Arnon, şi ce-
tatea care *este* în mijlocul rîuluĭ, şi
tótă câmpia Medeba până la Dibon;
10 Şi tóte cetăţile luĭ Sihon, regele
Amoreilor, care domnia în Heşbon,
până la hotarul fiilor luĭ Ammon;
11 Şi Galaadul, şi cuprinsul Gheşuri-
ţilor şi a-l Maacatiţilor, şi tot muntele
Ermon, şi tot Basanul până la Salca;
12 Tot regatul luĭ Og în Basan, care
domnia în Aştarot şi în Edreĭ, care a
fost rĕmas din rĕmăşiţa uriaşilor; că
pre acestia Moisi ĭĭ bătu, şi-ĭ alungă.
13 Şi fiiĭ luĭ Israel nu alungară pre
Gheşuriţĭ, şi pre Maacatiţĭ, cĭ Gheşu-
riţiĭ şi Maacatiţiĭ aŭ locuit între fiiĭ
luĭ Israel până în ḑiua de astă-ḑĭ).
14 Numaĭ seminţieĭ luĭ Levi el nu ĭ-a
dat moştenire; sacrificiile cu foc ale
luĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, *sûnt*

moştenirea lor, după cum a dis el că-
tră dînşi.

*Împărţirile seminţielor celor treĭ şi ju-
mătate despre rĕsăritul Iordanuluĭ.*

15 Şi Moisi dădu *moştenire* semin-
ţieĭ fiilor luĭ Ruben, după némurile
lor. 16 Cuprinsul lor fu: de la Aroer,
ce *este* pe malul rîuluĭ Arnon, şi ce-
tatea care *este* în mijlocul rîuluĭ, şi
tótă câmpia de lângă Medeba; 17 Heş-
bonul şi tóte cetăţile sale din câmpie;
Dibonul, Bamot-Baalul, Bet-Baal-Me-
onul, 18 Iaaţa, Kedemotul, Mefaatul.
Kiriat-Taimul, 19 Şibma şi Ţareţ-Şaha-
rul, în muntele văieĭ, 20 Şi Bet-Peo-
rul, pólele *munteluĭ* Pisga, şi Bet-Ieşi-
motul; 21 Şi tóte cetăţile câmpieĭ,
tot regatul luĭ Sihon regele Amoreilor,
care domnia la Heşbon, pre care-l bătu
Moisi, pre el şi maĭ mariĭ Madianuluĭ,
pre Eveĭ, pre Rekem, pre Ţur, pre
Hur, şi pre Reba, căpiteniĭ ale luĭ Si-
hon, locuind în ţară. 22 Şi pre Ba-
laam, fiiul luĭ Beor, ghicitorul, fiiĭ luĭ
Israel îl omorîră cu sabia între ceĭ
ucişĭ de eĭ. 23 Şi hotarele fiilor luĭ
Ruben fu Iordanul şi vĕrsăturile sale.
Acésta fu moştenirea fiilor luĭ Ruben,
după némurile lor, cetăţile şi satele lor.
24 Şi Moisi dădu *moştenire* semin-
ţieĭ luĭ Gad, fiilor luĭ Gad, după né-
murile lor. 25 Şi cuprinsul lor fu:
Iazer şi tóte cetăţile Galaaduluĭ şi ju-
mătate din pămêntul fiilor luĭ Ammon,
până la Aroer, în dreptul Rabbeĭ;
26 Şi de la Heşbon până la Ramat-
Miţpe şi Betonim; şi de la Mahanaim
până la hotarul Debiruluĭ; 27 Şi în
valea Bet-Haramul, şi Bet-Nimra, şi
Succotul şi Ţafonul; rĕmăşiţa regatu-
luĭ luĭ Şihon, regele Heşbonuluĭ; Ior-
danul şi vĕrsăturile *sale* până în ca-
pĕtul măreĭ Chinaret, dincolo de Iordan
spre rĕsărit. 28 Acésta *este* moşteni-
rea fiilor luĭ Gad după némurile lor,
cetăţile şi satele lor.
29 Şi Moisi dădu *moştenire* jumătă-
ţeĭ din seminţia luĭ Manase; şi a rĕ-
mas *moştenire* jumătăţeĭ din seminţia
fiilor luĭ Manase după némurile lor:
30 Cuprinsul lor fu: de la Mahanaim,
tot Basanul, tot regatul luĭ Og, regele
Basanuluĭ, şi tóte satele luĭ Iair, carí
sûnt în Basan, şése-deci de cetăţĭ;
31 Şi jumătate din Galaad, şi Aştaro-
tul, şi Edreĭul, cetăţĭ ale regatuluĭ luĭ
Og în Basan, *eraŭ* ale fiilor luĭ Ma-
chir, fiiul luĭ Manase, *adecă* a jumătăţiĭ
fiilor luĭ Machir, după némurile lor.
32 Acestea *sûnt locurile* pre cari
Moisi le-a dat spre moştenire în câmpia
Moabuluĭ, dincolo de Iordan, în drep-
tul Ierichonuluĭ spre rĕsărit. 33 Da-
ră seminţieĭ luĭ Levi nu ĭ-a dat moş-
tenire; Iehova, Dumnedeul luĭ Israel,
este moştenirea lor, după cum el a vor-
bit cătră dînşi.

*Împărţirea ântĕiă a ţăriĭ spre apusul
Iordanuluĭ.*

14 Acestea *sûnt locurile*, pre cari fiiĭ
luĭ Israel le-aŭ moştenit în pă-
mêntul Canaan, *şi* pre-cari le-a împăr-
ţit lor spre moştenire Eleazer preotul,
şi Iosua fiiul luĭ Nun, şi capiĭ *caselor*
părintescĭ ale seminţielor fiilor luĭ Is-
rael, 2 După sorţiĭ moşteniriĭ lor,
precum a ordonat Iehova prin Moisi,
la nouĕ seminţiĭ, şi *la* o jumătate de
seminţie. 3 Că Moisi a fost dat moş-
tenire la doĕ seminţiĭ şi *la* o jumătate
de seminţie dincolo de Iordan; dară
Leviţilor nu le-a dat moştenire între
ele. 4 (Că fiiĭ luĭ Iosef eraŭ doĕ se-
minţiĭ, Manase şi Efraim;) de aceea nu
s'a dat parte Leviţilor în pămênt, a-
fară de cetăţĭ spre locuinţă cu cuprin-
surile lor, pentru turmele lor şi pentru
averea lor. 5 Cum a ordonat Iehova
luĭ Moisi, aşa făcură fiiĭ luĭ Israel, şi
împărţiră pămêntul.

Partea luĭ Iuda; Caleb câştigă Hebronul.

6 Şi fiiĭ luĭ Iuda se apropiară de
Iosua în Ghilgal, şi Caleb, fiiul luĭ Ie-
fune, Kenazeul, îĭ dise: Tu sciĭ cuvîn-
tul, pre care Iehova l-a vorbit cătră
Moisi, omul luĭ Dumnedeŭ, de mine şi
de tine în Kadeş-Barnea. 7 De pa-
tru-decĭ anĭ *eram* eŭ, când Moisi, ser-
vul luĭ Iehova, m'a trimes din Kadeş-
Barnea, spre a iscodi pămêntul, şi ĭ-am
adus luĭ şcire, precum *era* în inima
mea. 8 Dară fraţiĭ meĭ ce s'aŭ suit
cu mine, făceaŭ să se topéscă inima
poporuluĭ, dară eŭ urmam pe deplin
luĭ Iehova, Dumnedeul meŭ. 9 Şi
Moisi jură în acea di, dicênd: În ade-
vĕr! pămêntul, pre care a călcat pi-
ciorul tĕŭ, va fi spre moştenire ţie şi
fiilor teĭ în etern, că tu aĭ urmat pe
deplin luĭ Iehova, Dumnedeul meŭ.
10 Şi acum écă Iehova mĭ-a păstrat
viéţa, după cum a vorbit, acestĭ patru-
decĭ şi cincĭ de anĭ, de când Iehova
a vorbit cuvîntul acesta cătră Moisi,
când Israel umblă prin pustiŭ; şi acum
écă, eŭ astă-dĭ *sûnt* de opt-decĭ şi cincĭ
de anĭ. 11 Astă-dĭ încă *sûnt* tot *aşa*
de tare ca şi în diŭa în care m'a trimes
Moisi; cum *era* puterea mea atuncea, aşa

este puterea mea acum pentru resbel,
pentru a eşi şi pentru a intra. 12 A-
cum deci, dă-mi muntele acesta, despre
care Iehova a vorbit în ḑiŭa aceea;
că tu aĭ auḑit în ḑiŭa aceea, că acolo
sûnt Anakimiĭ, şi cetăţĭ marĭ *şi* întă-
rite; póte, Iehova *va fi* cu mine, şi-ĭ
voiŭ alunga, după cum a vorbit Iehova.
13 Şi Iosua bine-cuvîntă pre Caleb,
fiĭul luĭ Iefune, şi-ĭ dădu Hebronul
spre moştenire. 14 Ast-fel Hebronul
se făcu moştenirea luĭ Caleb, fiĭul luĭ
Iefune, Kenezeul, până în ḑiŭa de astă-
ḑĭ; pentru-că pe deplin urmă el luĭ
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel. 15 Şi
numele Hebronuluĭ maĭ 'nainte *era* Ki-
riat-Arba *(cetatea luĭ Arba)*, care era
cel maĭ mare om între Anakim: Şi pă-
mêntul avu repaus de resbel.

Hotarele şi oraşele seminţieĭ luĭ Iuda.

15 Şi acesta fu sorţiĭ seminţieĭ fii-
lor luĭ Iuda după némurile lor;
la hotarele Edomuluĭ pustiĭul Zin, spre
méḑă-ḑi, *fu* hotarul cel maĭ despre
méḑă-ḑi.
2 Şi hotarul lor despre méḑă-ḑi în-
cepu de la capĕtul Măreĭ Sărate, de
la sînul ce caută spre méḑă-ḑi; 3 Şi
eşĭa spre rĕsăritul suişuluĭ Acrabbim,
trecea spre Zin, şi suindu-se de la mé-
ḑă-ḑi spre Kadeş-Barnea, merse maĭ
departe spre Heţron; şi suindu-se spre
Adar, se întorcea spre Karkaa; 4 Şi
trecea spre Aţmon, şi eşĭa la rîul E-
giptuluĭ; aşa că eşirile acestuĭ hotar
eraŭ la mare. Acesta să fie hotarul
vostru spre méḑă-ḑi.
5 Şi hotarul spre rĕsărit *fu* Marea
Sărată, până la capĕtul Iordanuluĭ.
Şi hotarul despre méḑă-nópte *se în-
cepea* de la sînul măreĭ *ce este* la ca-
pĕtul Iordanuluĭ. 6 Şi acest hotar se
suĭa până la Bet-Hogla, şi trecênd în
partea de către méḑă-nópte a Bet-
Arabeĭ, se sui hotarul până la pétra
luĭ Bohan, fiĭul luĭ Ruben. 7 Şi ho-
tarul se suĭa *maĭ departe* la Debir de
la valea luĭ Acar, spre méḑă-nópte,
căutând spre Ghilgal, care *este* în drep-
tul suişuluĭ Adumim, ce *este* în partea
de méḑă-ḑi a rîuluĭ; şi hotarul trecea
spre apele de la En-Şemeş, şi eşirile
luĭ eraŭ până la En-Rogel. 8 Şi ho-
tarul se suĭa prin valea fiĭuluĭ luĭ Hin-
nom către laturea Iebuseuluĭ spre mé-
ḑă-ḑi; acesta *e* Ierusalimul; şi hotarul
se suĭa până la vârful munteluĭ, care
este în drept cu valea luĭ Hinnom spre
apus, la capĕtul văleĭ Refaimilor spre
méḑă-nópte. 9 Şi hotarul acesta se
întindea de la vîrful munteluĭ până la
fântâna apelor Neftoa, şi eşĭa la ce-
tăţile munteluĭ Efron; apoĭ hotarul se
întindea la Baala, saŭ Kiriat-Iearim.
10 Şi hotarul se întorcea de la Baala
spre apus către muntele Seir, trecênd
spre laturea munteluĭ Iearim, saŭ Che-
salon, spre méḑă-nópte; şi se coborî
la Bet-Şemeş, trecênd spre Timna.
11 Apoĭ hotarul eşĭa la laturea Ekro-
nuluĭ spre méḑă-nópte; şi se întindea
hotarul către Şicrom, şi mergênd îna-
inte spre muntele Baala, eşĭa la Iab-
neel; şi eşirile hotaruluĭ eraŭ la mare.
12 Şi hotarul despre apus *era* ma-
rea cea mare, şi marginea *eĭ*.
Acesta *este* hotarul fiilor luĭ Iuda
din jur împrejur după némurile lor.
13 Şi luĭ Caleb, fiĭul luĭ Iefune, i
s'a dat parte între fiiĭ luĭ Iuda, după
ordinul luĭ Iehova către Iosua: ceta-
tea luĭ Arba, părintele luĭ Anak, care
este Hebronul. 14 Şi Caleb alungă
de acolo pre ceĭ treĭ fiĭ aĭ luĭ Anak:
pre Şeşaĭ, pre Ahiman şi pre Talmaĭ,
fiiĭ luĭ Anak. 15 Şi de acolo se suĭ
la locuitoriĭ din Debir; ér numele De-
biruluĭ maĭ 'nainte *era* Kiriat-Sefer.
16 Şi Caleb ḑise: Celuĭ ce va bate şi
va cuprinde Kiriat-Seferul, eŭ *ĭĭ* voiŭ
da pre fiĭca mea Acsa de femee. 17 Şi
Otniel, fiul luĭ Kenaz, fiul luĭ Caleb,
îl luă; şi el îĭ dădu pre fiĭca sa Acsa
de femee. 18 Şi se întâmplă când ea
veni la *dînsul*, că ea s'a sfătuit cu el
să céră de la părintele eĭ o ţarină; şi
ea se dădu jos de pe asin; şi Caleb
îĭ ḑise: Ce voescĭ? 19 Şi ea a ḑis:
Dă-mĭ bine-cuvîntare; că tu mĭ-aĭ dat
pământ secetos, dă-mĭ şi isvor de apă.
Şi el îĭ dădu isvórele cele de sus şi
isvórele cele de jos.
20 Acésta *este* moştenirea seminţieĭ
fiilor luĭ Iuda după némurile lor.
21 Şi cetăţile din capĕtul seminţieĭ
fiilor luĭ Iuda către hotarul Edomuluĭ
spre méḑă-ḑi, fură: 22 Kabţeelul, E-
derul, Iagurul; 23 Kina, Dimona, A-
dada; 24 Kedeşul, Haţorul, Itnanul,
Ziful, Teelemul, Bealotul; 25 Haţo-
rul, Hadata, Kiriotul, Heţronul, care
este Haţorul: 26 Amamiul, Şema,
Molada; 27 Haţar-Gada, Heşmonul,
Bet-Paletul, 28 Haţar-Şualul, Beer-
Şeba, Biziotea: 29 Baala, Iimul,
Eţemul; 30 Eltoladul, Chesilul, Hor-
ma; 31 Ţiklagul, Madmanna, San-
sanna; Lebaotul, Şilhimul, Ainul şi
Rimmonul; tóte cetăţile: doĕ-ḑecĭ şi
nouĕ cu satele lor.
33 În şes *eraŭ*: Eştaolul, Ţorea, Aş-

na; 34 Zanoahul, En-Ganimul, Tap-
puahul, Enamul, 35 Iarmutul, Adul-
lamul, Soco, Azeka, 36 Şaaraimul,
Aditaimul, Ghedera, Ghederot-taimul:
patru-spre-ḑece cetăţĭ cu satele lor;
37 Ţenanul, Hadaşa, Migdal-Gadul,
38 Dileanul, Miţpe, Iokteelul, 39 La-
chişul, Boţkatul, Eglonul, 40 Cabbo-
nul, Laamanul, Kitlişul, 41 Ghede-
rotul, Bet-Dagonul, Naama, Makkeda:
şése-spre-ḑece cetăţĭ cu satele lor;
42 Libna, Eterul, Aşanul, 43 Ifta,
Aşna, Neţibul, 44 Keila, Aczibul şi
Mareşa: nouĕ cetăţĭ cu satele lor;
45 Ekronul cu cetăţile şi satele sale;
46 De la Ekron până la mare, tóte
vecinătăţile Aşdoduluĭ, cu satele lor;
47 Aşdodul cu cetăţile şi satele sale,
Gaza cu cetăţile şi satele sale, până la
rîul Egiptuluĭ, şi marea cea mare şi
marginile *eĭ*.

48 Şi în munţĭ *eraŭ*: Şamirul, Iati-
rul, Soco, 49 Danna, Kiriat-Sanna,
care *este* Debirul, 50 Anabul, Eştemo,
Animul, 51 Goşenul, Holonul şi Ghilo,
un-spre-ḑece cetăţĭ cu satele lor; 52 A-
rabul, Duma, Eşeanul, 53 Ianumul,
Bet-Tappua, Afeka, 54 Humta, Ki-
riat-Arba, care *este* Hebronul, şi Ţio-
rul: nouĕ cetăţĭ cu satele lor; 55 Ma-
onul, Carmelul, Ziful, Iuta, 56 Ezree-
lul, Iokdeamul, Zanoa, 57 Cainul,
Ghibea, şi Timna: ḑece cetăţĭ cu sa-
tele lor; 58 Halul, Bet-Ţurul, Ghe-
dorul, 59 Maaratul, Bet-Anotul şi
Eltekonul: şése cetăţĭ cu satele lor;
60 Kiriat-Baalul, care *este* Kiriat-Ieari-
mul, şi Rabba: doĕ cetăţĭ cu satele lor.

61 În pustiiŭ *eraŭ*: Bet-Haraba,
Middinul, şi Secaca, 62 Nibşanul, Ce-
tatea-Săreĭ, şi En-Ghedi: şése cetăţĭ cu
satele lor.

63 Şi pre Iebuseĭ, locuitoriĭ Ieru-
salimuluĭ, fiiĭ luĭ Iuda nu-ĭ putură să-ĭ
alunge; ci Iebuseiĭ aŭ locuit cu fiiĭ
luĭ Iuda în Ierusalimul până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ.

Părţile luĭ Efraim.

16 Şi a căḑut sorţiĭ fiilor luĭ Iosef
de la Iordan lângă Ierihon, până
la apele Ierichonuluĭ către rĕsărit, spre
pustiĭul ce se sue de la Ierihon spre
munţiĭ Bet-El, 2 Şi eşĭa de la Bet-
El spre Luz, trecênd la hotarul luĭ
Archi spre Atarot, 3 Şi se coborĭa
spre apus până la hotarul Iafleti, şi
până la hotarul Bet-Horonuluĭ de jos,
şi până la Gezer; şi eşirile luĭ eraŭ
la mare. 4 Şi fiiĭ luĭ Iosef, Manase
şi Efraim, luară moştenirea lor.

5 Şi hotarele fiilor luĭ Efraim după
némurile lor, hotarele moşteniriĭ lor
spre rĕsărit, eraŭ: Atarot-Addarul pâ-
nă la Bet-Horonul de sus. 6 Şi ho-
tarul eşĭa spre mare la Micmetah în
partea de méḑă-nópte; şi hotarul se
întorcea spre rĕsărit până la Taanat-
Şilo, şi trecea spre rĕsărit la Ianoha;
7 Şi pogorîndu-se de la Ianoha la A-
tarot şi la Naarat, atingea Ierichonul,
şi eşĭa la Iordan. 8 De la Tappua
hotarul mergea spre apus până la pă-
râul Kana, şi eşirile luĭ eraŭ la mare.
Acésta *este* moştenirea seminţieĭ fiilor
luĭ Efraim după némurile lor, 9 Cu
cetăţile ce s'aŭ osebit pentru fiiĭ luĭ
Efraim între moştenirea fiilor luĭ Ma-
nase, tóte cetăţile cu satele lor. 10 Şi
eĭ nu alungară pre Cananeiĭ ce locu-
ĭaŭ în Ghezer; ci Cananeiĭ aŭ rĕmas
în mijlocul luĭ Efraim până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ, şi se făcură tributarĭ.

Partea celei-l-alte jumătăţĭ a luĭ Manase.

17 Şi a fost sorţiĭ pentru seminţia
luĭ Manase, fiind-că el *era* ântĕiŭ-
născutul luĭ Iosef), *adecă* pentru Ma-
chir, ântĕiŭ-născutul luĭ Manase, pă-
rintele luĭ Galaad; că el fu bărbat de
resbel, pentru aceea el avu Galaadul
şi Basanul. 2 Şi a fost *sorţiĭ* pentru
ceĭ-l-alţĭ fiĭ aĭ luĭ Manase după nému-
rile lor, pentru fiiĭ luĭ Abiezer, pentru
fiiĭ luĭ Helek, pentru fiiĭ luĭ Azriel,
pentru fiiĭ luĭ Şechem, pentru fiiĭ luĭ
Hefer, şi pentru fiiĭ luĭ Şemida. Aces-
tia *sûnt* fiiĭ de partea bărbătéscă aĭ
luĭ Manase, fiul luĭ Iosef, după nému-
rile lor. 3 Şi Ţelofead, fiul luĭ He-
fer, fiul luĭ Galaad, fiul luĭ Machir,
fiul luĭ Manase, nu avea fiiĭ, ci fete;
şi acestea *sûnt* numile fetelor sale:
Mahla, Noa, Hogla, Milca şi Tirza;
4 Şi ele se apropiară de Eleazar preo-
tul, şi de Iosua fiul luĭ Nun, şi de maĭ
marĭ, ḑicênd: Iehova a ordonat luĭ
Moisi să ne să dea moştenire între
fraţiĭ noştri. Şi el le-a dat lor, după
ordinul luĭ Iehova, moştenire între fra-
ţiĭ părinteluĭ lor.

5 Şi căḑură luĭ Manase ḑece părţĭ
afară de pămêntul Galaad şi Basan,
carĭ *eraŭ* dincolo de Iordan; 6 Fiind-
că fetele luĭ Manase luară moştenirea
între fiiĭ luĭ; şi pămêntul .Galaad îl
avură ceĭ-l-alţĭ fiĭ aĭ luĭ Manase.

7 Şi hotarul luĭ Manase fu de la
Asser până la Micmetah, ce *este* îna-
intea Şechemuluĭ; şi hotarul mergea
spre drépta până la locuitoriĭ din En-

Tappua. 8 Pămêntul Tappua cădu
luĭ Manase; ér Tappua pe lângă ho-
tarul luĭ Manase *era a* fiilor luĭ Efraim.
9 Şi hotarul se coborîa la părâul Kana,
spre partea de méḑă-ḑi a părâuluĭ;
aceste cetăţĭ ale luĭ Efraim *eraŭ* între
cetăţile luĭ Manase; şi hotarul luĭ Ma-
nase *era* spre partea de méḑă-nópte a
părâuluĭ, şi eşirile luĭ eraŭ la mare.
10 Spre méḑă-ḑi *era partea* luĭ Efraim,
şi spre cea de méḑă-nópte a luĭ Ma-
nase; şi marea era hotarul luĭ; şi se
întâlnîaŭ către méḑă-nópte cu Asser
şi către rĕsărit cu Isachar. 11 Şi
Manase avu în Isachar şi în Asser:
Bet-Şeanul cu satele luĭ, Ibleamul cu
satele luĭ, pre locuitoriĭ din Dor cu
satele luĭ, pre locuitoriĭ din Endor cu
satele luĭ, pre locuitoriĭ din Taanac cu
satele luĭ, şi pre locuitoriĭ din Meghid-
do cu satele luĭ, *anume* treĭ coline.
12 Şi fiiĭ luĭ Manase nu putură alunga
pre locuitoriĭ cetăţilor acestora; ci Ca-
naneiĭ isbutiră a remâné în pămêntul
acesta. 13 Şi când fiiĭ luĭ Israel se
întăriră, făcură pre Cananeĭ tributarĭ,
dară nu-ĭ alungară.
14 Şi fiiĭ luĭ Iosef vorbiră către
Iosua, ḑicênd: Pentru-ce aĭ dat mie
spre moştenire *numaĭ* un sorţ şi *nu-
maĭ* o parte, că eŭ *sûnt* popor numĕros,
după cum Iehova m'a bine-cuvîntat
pre mine până acum? 15 Şi Iosua
le ḑise: Dacă *tu escĭ* popor numĕros,
sue-te la pădure, şi taĭă-ţĭ acolo, în
pămêntul Ferizeilor şi a Refaimilor,
dacă muntele luĭ Efraim este strâmt
pentru tine. 16 Şi fiiĭ luĭ Iosef ḑi-
seră: Muntele nu este în deajuns pen-
tru noĭ, şi toţĭ Cananeiĭ, cari locuesc
în pămêntul văĭeĭ, şi ceĭ din Bet-Şean
cu satele sale, şi ceĭ din valea Ezreel
aŭ care de fer. 17 Şi Iosua vorbi
caseĭ luĭ Iosef: luĭ Efraim şi luĭ Ma-
nase, ḑicênd: Tu *escĭ* popor numĕros
şi aĭ putere mare, nu veĭ avé *numaĭ*
un sorţ. 18 Ci muntele va fi al tĕŭ;
şi de este pădure, taĭ-o, şi veĭ avé e-
şirile sale; că tu veĭ alunga pre Ca-
naneĭ, deşi aŭ care de fer, de şi *sûnt*
puternicĭ.

*Cortul mărturieĭ aşeḑat la Şilo; măsu-
rarea şi împărţirea pămêntuluĭ rĕmas.*

18 Şi tótă comunitatea fiiĭor luĭ Is-
rael se adună la Şilo, şi aşeḑară
acolo cortul întruniriĭ, pămêntul fiin-
du-le supus.
2 Şi aŭ maĭ rĕmas între fiiĭ luĭ Is-
rael şépte seminţiĭ, cari nu luaseră
moştenirea lor. 3 Şi Iosua ḑise către
fiiĭ luĭ Israel: Până când vĕ veţĭ le-
nevi să mergeţĭ să luaţĭ în stăpânire
pămêntul, pre cari vi l-a dat Iehova
Dumneḑeul părinţilor voştri? 4 Daţĭ
dintre voĭ treĭ ómenĭ din *fie-care* se-
minţie, ca să-ĭ trimet; şi eĭ să se scóle
şi să umble prin pămênt, şi să-l scrie
după moştenirile acestora, şi să se în-
tórcă la mine. 5 Şi să-l împarţă în şépte
părţĭ: Iuda să stea în hotarele sale către
méḑă-ḑi, şi casa luĭ Iosef să stea în hota-
rele sale către méḑă-nópte. 6 Şi voĭ scri-
iţĭ pămêntul, *împărţindu*-l în şépte păr-
ţĭ, şi aduceţĭ *scrierea* aicea la mine; ca
să vĕ arunc sorţĭ aicĭ înaintea luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul nostru. 7 Că Le-
viţiĭ n'aŭ parte între voĭ; căcĭ preoţia
luĭ Iehova *este* moştenirea lor. Încă şi
Gad, Ruben şi jumătate din seminţia
luĭ Manase aŭ luat moştenirea lor din-
colo de Iordan, spre rĕsărit, pre care
le-a dat-o Moisi, servul luĭ Iehova.
8 Şi ómeniĭ se sculară şi merseră;
şi Iosua ordonă celor ce merseră ca
să scrie pămêntul, ḑicênd: Mergeţĭ
şi străbateţĭ pămêntul, scriiţi-l, şi vĕ
întórceţĭ la mine, şi vĕ voiŭ arunca
aicea sorţĭ, înaintea luĭ Iehova, în
Şilo. 9 Şi ómeniĭ se duseră, şi tre-
cură pămêntul, şi l-aŭ scris întro carte
după cetăţĭ, *împărţindu*-l în şépte păr-
ţĭ; şi s'aŭ întors la Iosua în tabĕra
la Şilo. 10 Şi Iosua aruncă lor sorţiĭ
în Şilo, înaintea luĭ Iehova; şi Iosua
împărţi acolo pămêntul fiilor luĭ Israel
după împărţirile lor.

Părţile luĭ Beniamin.

11 Şi a eşit sorţul seminţieĭ fiilor
luĭ Beniamin după némurile lor; şi ho-
tarul sorţuluĭ lor mergea între fiiĭ luĭ
Iuda şi între fiiĭ luĭ Iosef.
12 Şi hotarul lor despre partea de
méḑă-nópte fu de la Iordan; şi hota-
rul se suîa către laturea Ierichonuluĭ
spre méḑă-nópte, şi se suîa în munte
către apus, şi eşirile luĭ eraŭ la pus-
tiul Bet-Aven. 13 Şi hotarul trecea
de acolo spre Luz, către laturea de
méḑă-ḑi a Luzuluĭ, acesta *e* Bet-Elul;
şi hotarul se coborîa la Atarot-Adar
preste muntele ce *este* în partea de
méḑă-ḑi a Bet-Horonuluĭ de jos.
14 Şi hotarul se întindea, şi se în-
torcea către partea apusană, spre mé-
ḑă-ḑi de la muntele care zace către
méḑă-ḑi înaintea Bet-Horonuluĭ; şi eşi-
rile luĭ eraŭ la Kiriat-Baal, acesta *e*
Kiriat-Iearimul, cetate a fiilor luĭ Iuda.
Acésta *este* partea apusană.
15 Laturea de méḑă-ḑi *se începea*

de la capĕtul Kiriat-Iearimuluĭ, şi ho-
tarul eşĭa spre apus, mergênd spre iz-
vorul apelor Neftoa. 16 Şi hotarul
se pogorĭa la capĕtul munteluĭ, care
este înaintea văieĭ Ben-Hinnom, care
este în valea Refaimilor cătră médă-
nópte, şi coborĭa la valea luĭ Hinnom
în laturea de médă-ḑi a Iebuseilor, şi
se coborĭa la En-Rogel; 17 Şi se în-
tindea de la médă-nópte la En-Şemeş,
mergênd la Ghelilot, care *este* înaintea
suişuluĭ Adimimuluĭ, şi se pogorĭa la
pétra luĭ Bohan, fiul luĭ Ruben; 18 Şi
trecea cătră laturea din dreptul Ara-
beĭ spre médă-nópte, pogorîndu-se până
la Araba. 19 Şi hotarul trecea cătră
laturea Bet-Hogleĭ spre médă-nópte, şi
eşirile hotaruluĭ eraŭ la sînul de médă-
nópte, a Măreĭ Sărate la capĕtul de
médă-ḑi a Iordanuluĭ. Acesta era hota-
rul de médă-ḑi.

20 Şi Iordanul era hotarul lor în
partea despre rĕsărit. Acésta *este* moş-
tenirea fiilor luĭ Beniamin după hotare-
le eĭ jur împrejur, după némurile lor.

21 Şi cetăţile semintieĭ fiilor luĭ
Beniamin după némurile lor eraŭ:
Ierihonul, Bet-Hogla, Emek-Keţiţiul,
22 Bet-Haraba, Ţemaraimul, Bet-Elul,
23 Avim, Para, Ofra, 24 Chefar-Am-
monaĭ, Ofni şi Gaba: doĕ-spre-ḑece
cetăţĭ cu satele lor; 25 Ghibeonul,
Rama, Beerotul, 26 Miţpe, Chefira,
Moţa, 27 Rechemul, Irpeelul, Tarala,
28 Ţela, Eleful, Iebusul, adecă Ieru-
salimul, Ghibeatul, Kiriatul; patru-
spre-ḑece cetăţĭ cu satele lor. Acésta
este moştenirea fiilor luĭ Beniamin după
némurile lor.

Moştenirea celor-l-alte şése seminţiĭ.

19 Şi a eşit al doilea sorţ pentru
Simeon, pentru seminţia fiilor luĭ
Simeon după némurile lor; şi moşte-
nirea lor fu în mijlocul moşteniriĭ fii-
lor luĭ Iuda. 2 Şi eĭ avură în moş-
tenirea lor: Beer-Şeba, Şeba, Molada,
3 Haţar-Şualul, Bala, Eţemul, 4 Elto-
ladul, Betulul, Horma, 5 Ţiklagul,
Bet-Marcabotul, Haţar-Susa; 6 Bet-
Lebaotul, şi Şaruhenul; treĭ-spre-ḑece
cetăţĭ cu satele lor; 7 Ainul, Rem-
monul, Eterul şi Aşanul; patru cetăţĭ
cu satele lor. 8 Şi tóte satele ce *eraŭ*
în jurul acestor cetăţĭ până la Baalat-
Beer, *saŭ* Ramatul de médă-ḑi. Acésta
este moştenirea semintieĭ fiilor luĭ Si-
meon după némurile lor. 9 Din par-
tea fiilor luĭ Iuda, *s'a dat* moştenirea
fiilor luĭ Simeon; că partea fiilor luĭ
Iuda era pré mare pentru eĭ; de aceea
fiiĭ luĭ Simeon avură moştenirea lor
în mijlocul moşteniriĭ acestora.

10 Şi al treilea sorţ a eşit pentru
fiiĭ luĭ Zabulon după némurile lor; şi
hotarul moşteniriĭ lor *fu* până la Sa-
rid; 11 Şi hotarul lor se suĭa spre
mare şi Marala, se atingea de Dabeşet,
şi se atingea de rîul cel din drept cu
Iokneam; 12 Şi se întorcea de la
Sarid cătră rĕsărit, cătră rĕsăritul só-
reluĭ, până la hotarul de la Chislot-
Tabor, eşĭa la Daberat, şi se suĭa la
Iafia; 13 Şi de acolo trecea cătră
rĕsărit la Gitta-Hefer, la Ita-Kaţin, şi
eşĭa la Remmon, unde se întorcea până
la Nea, 14 Şi hotarul se întorcea
cătră médă-nópte la Hanaton, şi eşi-
rile luĭ eraŭ în valea Iftach-Eluluĭ:

15 Şi *cuprindea* Kattatul, Nahala-
lul, Şimronul, Idala şi Bet-Lehemul;
doĕ-spre-ḑece cetăţĭ cu satele lor.

16 Acésta *este* moştenirea fiilor luĭ
Zabulon după némurile lor, aceste ce-
tăţĭ cu satele lor.

17 Pentru Isachar a eşit sorţul al
patrulea, pentru fiiĭ luĭ Isachar după
némurile lor. 18 Şi hotarul lor fu
până la Ezreel, la Chesullot, Şunem,
19 Hafriam, Şion, Anaharat, 20 Ra-
bit, Chişion, Abeţĭ, 21 Remet, En-
Gannim, En-Hadda şi Bet-Paţet. 22 Ho-
tarul se atingea de Tabor, Şahaţima,
şi Bet-Şemeş, şi eşirile hotaruluĭ lor
eraŭ la Iordan; şése-spre-ḑece cetăţĭ
cu satele lor. 23 Acésta *este* moşte-
nirea semintieĭ fiilor luĭ Isachar după
némurile lor, cetăţile cu satele lor.

24 Şi a eşit sorţul al cincelea pen-
tru seminţia fiilor luĭ Asser după
némurile lor. 25 Hotarul lor fu: Hel-
katul, Hali, Betenul, Acşaful, 26 A-
lamelechul, Amadul şi Mişealul, şi se
atingea de Carmel spre mare, şi de
Şihor-Libnat. 27 Şi se întorcea cătră
rĕsăritul sóreluĭ la Bet-Dagon, şi se
atingea de Zabulon, şi la valea Iftah-
El spre médă-nópte de Bet-Emek şi
Neiel, eşind la Cabul din stânga,
28 Şi de Ebron, Rehob, Hammon şi
Kana până la Sidonul cel mare. 29 Şi
hotarul se întorcea la Rama şi până
la cetatea întărită a Tiruluĭ; şi hota-
rul se întorcea la Hosa, şi eşirile luĭ
eraŭ la marea în partea cătră Aczib;
30 Şi *cuprindea* Umma, Afekul şi Re-
hobul; doĕ-ḑecĭ şi doĕ de cetăţĭ cu
satele lor. 31 Acésta *este* moştenirea
seminţieĭ fiilor luĭ Asser după nému-
rile lor, aceste cetăţĭ cu satele lor.

32 Pentru fiiĭ luĭ Neftali a eşit sor-
ţul al şéselea, pentru fiiĭ luĭ Neftali

după némurile lor. 33 Şi hotarul lor
fu de la Helef, de la Allon aprópe de
Ţaananim, Adami-Necheb, şi Iabneel,
până la Lakum, şi eşirile sale eraŭ la
Iordan. 34 Şi hotarul se întorcea de
la apus la Aznot-Tabor, şi de acolo
eşîa la Hukkok, şi se atingea de Za-
bulon cătră méḑă-ḑi; şi de Asser se
atingea cătră apus, şi de Iuda la Ior-
dan cătră resăritul sóreluĭ.
35 Şi cetăţile întărite *eraŭ*: Ţidi-
mul, Ţerul, Hammatul, Rakkatul, Chin-
neretul, 36 Adama, Rama, Haţorul,
37 Kedeşul, Edreĭul, En-Haţorul, 38 I-
ronul, Migdal-Elul, Horemul, Bet-Ana-
tul, şi Bet-Şemeşul; noŭĕ-spre-ḑece ce-
tăţĭ cu satele lor. 39 Acésta *este*
moştenirea seminţieĭ fiilor luĭ Neftali
după némurile lor, cetăţile cu satele lor.
40 Pentru seminţia fiilor luĭ Dan
după némurile lor a eşit sorţul al
şéptelea. 41 Şi hotarul moşteniriĭ
lor fu: Ţorahul, Eştaolul, Ir-Şemeşul,
42 Şaalabbinul, Aialonul, Ietla, 43 E-
lonul, Timnata, Ekronul, 44 Elteke,
Ghibetonul, Balatul, 45 Iihudul, Be-
ne-Berakul, Gat-Rimmonul, 46 Me-
Iarconul, şi Rakkonul cu hotarul în
drept cu Iafo. 47 Şi hotarul fiilor
luĭ Dan eşîa preste acestea; că fiiĭ luĭ
Dan se suiră şi dădură resbel cu Le-
şem, îl luară, îl trecură prin ascuţitul
săbieĭ, îl stăpâniră şi locuiră în el, nu-
mindu-l pre Leşem-Dan, după numele
luĭ Dan, părintele lor. 48 Acésta *este*
moştenirea seminţieĭ fiilor luĭ Dan du-
pă némurile lor, aceste cetăţĭ cu sate-
le lor.

Partea luĭ Iosua.

49 Şi sfârşind de a împărţi pămên-
tul după hotarele luĭ, dădură fiiĭ luĭ
Israel în mijlocul lor moştenire luĭ
Iosua, fiĭul luĭ Nun. 50 După ordi-
nul luĭ Iehova îĭ dădură cetatea pre
care o ceru, Timnat-Serah, pe muntele
luĭ Efraim; şi el zidi cetate, şi locui
într'însa.
51 Acestea *sûnt* moştenirile, pre
carĭ Eleazar, preotul, şi Iosua, fiul luĭ
Nun, şi capiĭ *caselor* părintescĭ ale se-
minţielor fiilor luĭ Israel le împărţiră
prin sorţĭ în Şilo, înaintea luĭ Iehova,
la uşa cortuluĭ întruniriĭ. Şi aşa eĭ
sfârşiră împărţirea pămêntuluĭ.

Rânduirea cetăţilor de scăpare.

20 Şi Iehova vorbi cătră Iosua, ḑi-
cênd: 2 Vorbesce cătră fiiĭ luĭ
Israel, ḑicênd: Hotărîţi-vĕ cetăţile de
scăpare, de carĭ v'am vorbit prin Moi-
si: 3 Ca acolo să fugă ucigaşul, care
a ucis pre un om din greşélă, fără
sciinţă, şi ele vĕ vor fi spre scăpare
de dinaintea rĕsbunătoruluĭ de sânge.
4 Şi el să fugă la una din cetăţile a-
cestea, şi să stea la intrare în pórta
cetăţiĭ, şi să spună în auḑul bătrâni-
lor acelеĭ cetăţĭ cuvintele sale, şi eĭ
să-l priméscă la dînşi în cetate, şi să-ĭ
dea loc ca să locuéscă la dînşi. 5 Şi
dacă rĕsbunătorul de sânge îl va ur-
mări, eĭ să nu dea pre ucigaş în mâna
luĭ, fiind-că fără sciinţă a ucis pre a-
própele sĕŭ, şi fără să-l fi urît maĭ
'nainte. 6 Ci el să rĕmână în ceta-
tea acésta până ce va sta înaintea
comunităţeĭ spre judecată, şi până la
mórtea archiereuluĭ care va fi în ḑilele
acelea. Atuncea ucigaşul să se întórcă,
şi să vină în cetatea şi în casa sa, în
cetatea din care el fugi.
7 Şi eĭ sânţiră Kedeşul în Galilea,
în muntele luĭ Neftali, Şechemul în
muntele luĭ Efraim, şi Kiriat-Arba, saŭ
Hebronul, în muntele luĭ Iuda.
8 Şi dincolo de Iordan lângă Ieri-
hon spre rĕsărit, hotărîră din seminţia
luĭ Ruben Beţerul în pustiŭ în câmpie;
Ramotul în Galaadul din seminţia luĭ
Gad; şi Golanul în Basan din semin-
ţia luĭ Manase.
9 Acestea fură cetăţile hotărîte
pentru toţĭ fiiĭ luĭ Israel, cum şi pen-
tru străinul ce petrece între eĭ, ca tot
acel ce ucide pre un om din greşélă
să fugă acolo, şi să nu móră de mâna
rĕsbunătoruluĭ de sânge, până ce va
sta înaintea comunităţeĭ.

Cetăţile Leviţilor.

21 Şi aŭ venit capiĭ *caselor* părin-
tescĭ ale Leviţilor la Eleazar, pre-
otul, şi la Iosua, fiĭul luĭ Nun, şi la
capiĭ *caselor* părintescĭ ale seminţielor
fiilor luĭ Israel, 2 Şi vorbiră cătră
dînşiĭ în Şilo, în pămêntul Canaan, ḑi-
cênd: Iehova a ordonat prin Moisi să
ni se dea cetăţĭ spre locuinţă, cu în-
conjurimile lor pentru vitele nóstre.
3 Şi fiiĭ luĭ Israel dădură Leviţilor din
moştenirea lor, după ordinul luĭ Ieho-
va, aceste cetăţĭ şi înconjurimile lor.
4 Şi a eşit sorţul pentru némurile
Kohatiţilor; şi a căḑut prin sorţĭ fiilor
luĭ Aaron preotul, ceĭ din Leviţĭ, treĭ-
spre-ḑece cetăţĭ din seminţia luĭ Iuda,
din seminţia luĭ Simeon şi din semin-
ţia luĭ Beniamin.
5 Şi ceĭ-l-alţĭ fiĭ aĭ luĭ Kohat *avură*
prin sorţĭ din némurile seminţieĭ luĭ
Efraim, şi din seminţia luĭ Dan, şi

din jumătatea seminţieĭ luĭ Manase, ḑe-
ce cetăţĭ.
6 Şi fiiĭ luĭ Gerşon *avură* prin sorţĭ
din némurile seminţieĭ luĭ Isachar, şi
din seminţia luĭ Asser, şi din seminţia
luĭ Neftali, şi din jumătatea de semin-
ţia luĭ Manase în Basan, treĭ-spre-ḑece
cetăţĭ.
7 Fiiĭ luĭ Merari după némurile lor
avură din seminţia luĭ Ruben, din se-
minţia luĭ Gad, şi din seminţia luĭ Za-
bulon, doĕ-spre-ḑece cetăţĭ.
8 Şi fiiĭ luĭ Israel dădură prin sorţĭ
Leviţilor cetăţile acestea cu înconjuri-
mile lor, după cum a ordonat Iehova
prin Moisi.
9 Şi eĭ dădură din seminţia fiilor
luĭ Iuda şi din seminţia fiilor luĭ Si-
meon cetăţile acestea, cari *aicea* se
numesc pe nume, 10 *Şi* cari aŭ fost
ale fiilor luĭ Aaron, ceĭ din némul Ko-
hatiţilor, fiiĭ luĭ Levi; că pentru eĭ fu
sorţul dânteĭ. 11 Şi eĭ dădură lor
cetatea luĭ Arba, părintele luĭ Anak,
carea este Hebronul, în muntele luĭ Iu-
da, cu înconjurimile eĭ. 12 Er câm-
piile cetăţiĭ, şi satele eĭ, le dădură luĭ
Caleb, fiiul luĭ Iefune, în stăpânirea
sa. 13 Ast-fel dădură fiilor luĭ Aa-
ron preotul cetatea de scăpare a uci-
gaşuluĭ: Hebronul cu înconjurimile
sale, şi Libna cu înconjurimile sale,
14 Iatirul cu înconjurimile sale, Eşte-
moa cu înconjurimile sale, 15 Holo-
nul cu înconjurimile sale, Debirul cu
înconjurimele sale, 16 Ainul cu în-
conjurimele sale, Iutta cu înconjuri-
mile sale, *şi* Bet-Şemeşul cu înconju-
rimile sale; noŭĕ cetăţĭ din aceste doĕ
seminţiĭ. 17 Şi din seminţia luĭ Be-
niamin; Ghibeonul cu înconjurimile
sale, Gheba cu înconjurimele sale,
18 Anatotul cu înconjurimele sale, şi
Almonul cu înconjurimele sale; patru
cetăţĭ. 19 Tóte cetăţile fiilor luĭ Aa-
ron preotul eraŭ: treĭ-spre-ḑece cetăţĭ
cu înconjurimile lor.
20 Şi némurile fiilor luĭ Kohat, Le-
viţiĭ ceĭ rĕmaşĭ din fiiĭ luĭ Kohat,
avură cetăţile din sorţul lor din semin-
ţia luĭ Efraim. 21 Căcĭ eĭ dădură
lor cetatea de scăpare a ucigaşilor,
anume Şechemul, cu înconjurimile sale,
în muntele luĭ Efraim. Ghezerul, cu
înconjurimele sale, 22 Kibţaimul cu
înconjurimile sale, şi Bet-Horonul cu
înconjurimile sale; patru cetăţĭ. 23 Şi
din seminţia luĭ Dan: Eltekea cu în-
conjurimile sale, Ghibetonul cu încon-
jurimile sale, 24 Aialonul cu încon-
jurimile sale, şi Gat-Rimmonul cu
înconjurimile sale; patru cetăţĭ. 25 Şi
din jumătatea de seminţie a luĭ Ma-
nase: Tanacul cu înconjurimele sale,
şi Gat-Rimmonul cu înconjurimile sale;
doĕ cetăţĭ. 26 Tóte cetăţile *eraŭ*
ḑece, cu înconjurimile lor, pentru né-
murile rĕmaşilor fiiĭ aĭ luĭ Kohat.
27 Şi fiilor luĭ Gerşon din némurile
Leviţilor *dădură* din *cea-l-altă* jumăta-
te a seminţieĭ luĭ Manase cetatea de
scăpare a ucigaşuluĭ: Golanul în Ba-
san cu înconjurimile sale, şi Beeşte-
ra cu înconjurimile sale; doĕ cetăţĭ.
28 Şi din seminţia luĭ Isachar: Kişo-
nul cu înconjurimile sale, Dabarea cu
înconjurimele sale, 29 Iarmutul cu
înconjurimile sale, En-Gannimul cu în-
conjurimile sale; patru cetăţĭ. 30 Din
seminţia luĭ Asser: Mişalul cu încon-
jurimele sale, Abdonul cu înconjurimi-
le sale, 31 Helkatul cu înconjurimile
sale, şi Rehobul cu înconjurimile sale;
patru cetăţĭ. 32 Şi din seminţia luĭ
Neftali, cetatea de scăpare a ucigaşuluĭ:
Kedeşul în Galilea cu înconjurimile
sale; Hammot-Dorul cu înconjurimile
sale, şi Kartanul cu înconjurimele sale;
treĭ cetăţĭ. 33 Tóte cetăţile Gherşu-
riţilor după némurile lor *eraŭ* treĭ-spre-
ḑece cetăţĭ, cu înconjurimile lor.
34 Şi némurilor fiilor luĭ Merari,
celor rĕmaşĭ din Leviţĭ, *dădură* din
seminţia luĭ Zabulon: Iocneamul cu
înconjurimele sale, Karta cu înconju-
rimile sale, 35 Dimna cu înconjuri-
mile sale, Nahalalul cu înconjurimile
sale: patru cetăţĭ. 36 Şi din seminţia
luĭ Ruben: Beţerul cu înconjurimile
sale, Iaaţa cu înconjurimile sale, 37 Ke-
demotul cu înconjurimile sale, şi Me-
faatul cu înconjurimile sale; patru
cetăţĭ. 38 Şi din seminţia luĭ Gad
dădură cetatea de scăpare a ucigaşuluĭ:
Ramotul în Galaad cu înconjurimile
sale, Mahanaimul cu înconjurimile sale,
39 Heşbonul cu înconjurimile sale, şi
Iezerul cu înconjurimile sale; preste
tot patru cetaţĭ. 40 Tóte cetăţile
date prin sorţĭ fiilor luĭ Merari celor
rĕmaşĭ din némurile Leviţilor după
némurile lor *eraŭ* doĕ-spre-ḑece cetăţĭ.
41 Tóte cetăţile Leviţilor în mijlo-
cul stăpâniriĭ fiilor luĭ Israel *fură*
patru-ḑecĭ şi opt de cetăţĭ cu încon-
jurimile lor. 42 Cetăţile acestea aveaŭ
fie-care înconjurimĭ împrejurul sĕŭ: aşa
eraŭ tóte cetăţile acestea.

Făgăduinţa înplinită.

43 Şi Iehova a dat luĭ Israel tot
pămêntul, pre care s'a jurat să-l dea

părinţilor lor; şi eĭ îl stăpâniră, şi
locuiră întrînsul. 44 Şi Iehova le
dădu repaus din jur împrejur, după
tóte câte s'a jurat părinţilor lor, şi
nimenea din toţĭ neamiciĭ lor puté să
stea înaintea lor; pre toţĭ neamiciĭ lor
ĭ-a dat Iehova în mâna lor. 45 *Şi*
n'a cădut niciĭ un lucru din tóte lucru-
rile bune, pre carĭ le-a promis Iehova
cătră casa luĭ Israel; tóte se îndepliniră.

Cele treĭ seminţiĭ şi jumătate întocmesc la Iordan un altar; Poporul celalt se împotrivesce, dar e potolit.

22 Atuncea chĭemă Iosua pre Rube-
niţĭ, pre Gadiţĭ şi jumătatea din
seminţia luĭ Manase, 2 Şi dise lor:
Voĭ aţĭ păzit tóte câte v'a ordonat Moisi,
servul luĭ Iehova, şi aţĭ ascultat de vo-
cea mea în tóte câte am ordonat voŭĕ.
3 Voĭ nu aţĭ părăsit pre fraţiĭ voştri în
aceste multe dile până în diŭa de astă-
dĭ, şi aţĭ păzit ceea ce este de păzit,
ordinul luĭ Iehova, Dumnedeul vostru.
4 Şi acum Iehova Dumnedeul vostru
a dat repaus fraţilor voştri, după cum
le-a promis. Acum întorceţi-vĕ, şi mer-
geţĭ în corturile vóstre, în pămêntul
stăpâniriĭ vóstre, pre care vi l-a dat
Moisi, servul luĭ Iehova, dincolo de
Iordan. 5 Numaĭ luaţĭ aminte fórte,
să faceţĭ ordinul şi legea, pre care v'a
ordonat-o Moisi, servul luĭ Iehova, de
a ĭubi pre Iehova Dumnedeul vostru,
de a umbla în tóte căile luĭ, de a păzi
ordinele luĭ, de a vĕ lipi de dînsul, şi
de a-ĭ servi din tótă inima vóstră şi
din tot sufletul vostru.
6 Şi Iosua iĭ bine-cuvîntă, şi-ĭ lăsă;
şi eĭ se duseră la corturile lor. 7 (Şi
jumătăţeĭ din seminţia luĭ Manase Moi-
si ĭ-a dat *moştenire* în Basan, şi *celeĭ-
l-alte* jumătăţĭ ĭ-a dat Iosua *moştenire*
între fraţiĭ lor, dincóce de Iordan spre
apus.) Şi când Iosua iĭ lăsă la cortu-
rile lor, iĭ bine-cuvîntă, 8 Şi vorbi
cătră dînşiĭ, dicênd: Cu multe avuţiĭ
întorceţi-vĕ în corturile vóstre, cu tur-
me multe fórte, cu argint, cu aur, cu
aramă, cu fer şi cu vestminte multe
fórte; împărţiţĭ prada neamicilor voştri
cu fraţiĭ voştri.
9 Şi fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi
jumătatea din seminţia luĭ Manase se
întórseră, şi se duseră de la fiiĭ luĭ
Israel din Şilo, care *este* în pămêntul
Canaan, spre a merge în pămêntul
Galaad, în pămêntul stăpâniriĭ lor, pre
care-l stăpâniră după cuvîntul luĭ Ie-
hova prin Moisi.
10 Şi când sosiră la ţărmurile Ior-
danuluĭ, carĭ *sînt* în pămêntul Canaan,
fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi jumăta-
tea din seminţia luĭ Manase zidiră a-
colo un altar lângă Iordan, un altar
mare la vedere.
11 Şi fiiĭ luĭ Israel audiră dicêndu-
se: Écă fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi
jumătatea din seminţia luĭ Manase aŭ
zidit un altar în faţa pămêntuluĭ Ca-
naan, la ţărmurile Iordanuluĭ, în latu-
rea fiilor luĭ Israel. 12 Şi când fiiĭ
luĭ Israel audiră *de acésta*, tótă comu-
nitatea fiilor luĭ Israel se strînse la
Şilo, spre a merge a se lupta cu dînşi.
13 Şi fiiĭ luĭ Israel trimeseră la fiiĭ
luĭ Ruben, la fiiĭ luĭ Gad şi la jumă-
tatea din seminţia luĭ Manase în pă-
mêntul Galaad pre Fineas, fiiul luĭ
Eleazar, preotul, 14 Şi dece maĭ
marĭ cu el, câte un maĭ mare de o
casă părintéscă din tóte seminţiele luĭ
Israel; fie-care *era* cap al caseĭ părin-
tescĭ între miile luĭ Israel.
15 Şi eĭ veniră la fiiĭ luĭ Ruben, la
fiiĭ luĭ Gad, şi la jumătatea seminţieĭ
luĭ Manase în pămêntul Galaad, şi le
vorbiră, dicênd: 16 Aşa a dis tótă
comunitatea luĭ Iehova: Ce pĕcat *este*
acesta, pre care voĭ l-aţĭ făcut în con-
tra Dumnedeuluĭ luĭ Israel, abătêndu-
vĕ astă-dĭ de la Iehova, şi zidindu-vĕ
altar, spre a vĕ rĕscula în contra luĭ
Iehova? 17 Puţin ne *este* fără-de-
legea din Peor, de care noĭ nu sûntem
curăţiţĭ până în diŭa de astă-dĭ, pen-
tru care a fost plagă în comunitatea
luĭ Iehova; 18 Şi voĭ voiţĭ astă-dĭ
a vĕ abate de la Iehova? Şi va fi,
dacă voĭ astă-dĭ vĕ veţĭ rĕscula în
contra luĭ Iehova, mâne el se va mâ-
nia asupra întregeĭ comunităţĭ a luĭ
Israel. 19 Înse dacă pămêntul stă-
pâniriĭ vóstre *este* necurat, treceţĭ în
pămêntul stăpâniriĭ luĭ Iehova, unde
este aşedat locaşul luĭ Iehova, şi luaţĭ
stăpânire între noĭ; dară în contra
luĭ Iehova nu vĕ rĕsculaţĭ, niciĭ în con-
tra nóstră nu vĕ rĕsculaţĭ, zidindu-vĕ
voŭĕ altar afară de altarul luĭ Iehova,
Dumnedeul nostru. 20 Aŭ Acan, fiul
luĭ Zerah, pĕcătuind în anatemă, n'a
fost mânia preste tótă comunitatea luĭ
Israel? şi acest om óre singur a murit
pentru pĕcatele sale?
21 Şi fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ luĭ Gad şi
jumătatea din seminţia luĭ Manase rĕs-
pundênd, diseră cătră capiĭ miilor luĭ
Israel: 22 Atot-Puternicul Dumne-
deŭ, Iehova, Atot-Puternicul Dumne-
deŭ, Iehova scie, şi Israel însuşĭ va
sci; dacă *acésta am făcut-o* pentru a

ne rĕscula saŭ a pĕcătui în contra luĭ
Iehova, să nu ne mântuéscă pre noĭ
în ḑiŭa acésta; 23 Dacă noĭ ne-am
zidit altar pentru a ne abate de la
Iehova, şi pentru a aduce asupra luĭ
olocauste şi darurĭ de pâne, saŭ pentru
a aduce asupra luĭ sacrificiĭ de bucu-
rie, însuşĭ Iehova să *ne* céră. 24 Şi
dacă nu am făcut acésta *maĭ cu sémă*
din frica *acestuĭ* lucru, ḑicênd: Mâne
pot să vorbéscă fiiĭ voştri cătră fiiĭ
noştri, ḑicênd: Ce avețĭ voĭ a face cu
Iehova Dumneḑeul luĭ Israel? 25 Că
Iehova a pus Iordanul hotar între noĭ
şi între voĭ, voĭ fiĭ aĭ luĭ Ruben şi fiĭ
aĭ luĭ Gad: voĭ nu avețĭ parte în Ie-
hova! Şi aşa fiiĭ voştri vor face pre
fiiĭ noştri să înceteze a se teme de Ie-
hova. 26 De aceea noĭ am ḑis: Să
ne punem acum şi să ne zidim altar,
nu pentru olocaust nicĭ pentru sacri-
ficiŭ: 27 Ci *pentru ca să fie* mărturie
între noĭ şi între voĭ şi între genera-
țiunile nóstre după noĭ, pentru ca să
săvârşim servirea luĭ Iehova înaintea
luĭ cu olocaustele nóstre şi cu sacrificiile
nóstre şi cu darurile de bucurie ale nós-
tre, şi ca fiiĭ voştri să nu ḑică mâne
fiilor noştri: Voĭ nu avețĭ parte în
Iehova! 28 Pentru acésta noĭ am
ḑis: Dacă s'ar întâmpla ca eĭ să ḑică
aşa cătră noĭ, saŭ cătră generațiunea
nóstră mâne, atuncea noĭ vom ḑice:
Vedețĭ chipul altaruluĭ luĭ Iehova, pre
care l-aŭ făcut părinţiĭ noştri, nu pen-
tru olocauste şi nicĭ pentru sacrificiĭ,
ci *ca să fie* mărturie între noĭ şi între
voĭ! 29 Departe de noĭ, ca să ne
rĕsculăm în contra luĭ Iehova, şi să
ne abatem astă-ḑĭ de la Iehova prin
zidirea unuĭ altar pentru olocauste,
darurĭ de pâne şi sacrificiĭ, afară de
altarul luĭ Iehova Dumneḑeul nostru,
care *este* înaintea locaşuluĭ luĭ.

30 Şi Fineas, preotul, şi maĭ mariĭ
comunitățeĭ şi capiĭ miilor luĭ Israel,
cari *eraŭ* cu dînsul, auḑind cuvintele
pre cari le vorbiră fiiĭ luĭ Ruben, fiiĭ
luĭ Gad şi fiiĭ luĭ Manase, fură mul-
țumițĭ. 31 Şi Fineas, fiiul luĭ Elea-
zar, preotul, ḑise cătră fiiĭ luĭ Ruben,
cătră fiiĭ luĭ Gad şi cătră fiiĭ luĭ Ma-
nase: Astă-ḑĭ cunóscem că Iehova *este*
în mijlocul nostru, fiind-că nu ațĭ fă-
cut pĕcatul acesta în contra luĭ Iehova.
Prin acésta ațĭ scăpat pre fiiĭ luĭ Is-
rael de mâna luĭ Iehova.

32 Şi Fineas, fiiul luĭ Eleazar, pre-
otul, şi maĭ mariĭ se întórseră de la
fiiĭ luĭ Ruben şi de la fiiĭ luĭ Gad din
pământul Galaad în pământul Canaan,
la fiiĭ luĭ Israel, şi aduseră lor rĕs-
puns. 33 Şi lucrul plăcu în ochiĭ
fiilor luĭ Israel; şi fiiĭ luĭ Israel bine-
cuvîntară pre Dumneḑeŭ, şi nu maĭ
ḑiceaŭ să mérgă în contra lor cu res-
bel să strice pământul, în care locuĭaŭ
fiiĭ luĭ Ruben şi fiiĭ luĭ Gad.

34 Şi fiiĭ luĭ Ruben şi fiiĭ luĭ Gad
numiră altarul: *Ed (mărturie)*, că a-
césta mărturie *va fi* între noĭ, că Ie-
hova *este* Dumneḑeŭ.

Îndemnările şi însciințările luĭ Iosua.

23 Şi după multe ḑile, după ce Ie-
hova a dat repaus luĭ Israel de
toțĭ neamiciĭ seĭ de jur împrejur, şi
Iosua era bătrân *şi* înaintat în ḑile,
2 Iosua chĭemă pre tot Israelul, pre
bătrâniĭ seĭ, pre capiĭ seĭ, pre judecă-
toriĭ seĭ şi pre diregĕtoriĭ seĭ, şi ḑise
cătră dînşi: Eŭ am îmbătrânit *şi* sînt
înaintat în ḑile; 3 Şi voĭ ațĭ vĕḑut
tot ce a făcut Iehova Dumneḑeul vos-
tru tuturor popórelor acestora pentru
voĭ; că Iehova, Dumneḑeul vostru, *este*
cel ce s'a luptat pentru voĭ. 4 Écă,
eŭ am împărțit prin sorțĭ între voĭ
aceste popóre rĕmase spre moştenire
în semințiile vóstre, cu tóte popórele
pre cari le-am stârpit, de la Iordan şi
până la marea cea mare spre apusul
sóreluĭ.

5 Şi Iehova Dumneḑeul vostru în-
suşĭ le va isgoni de dinaintea vóstră,
şi le va alunga de dinaintea vóstră;
şi voĭ vețĭ stăpâni pământul lor, după
cum v-a promis Iehova Dumneḑeul
vostru. 6 Îmbărbătațĭ-vĕ decĭ fórte
spre a păzi şi a face tot ce este scris
în cartea legeĭ luĭ Moisi, fără a vĕ
abate din ea nicĭ *în* drépta nicĭ *în*
stânga: 7 Să nu vĕ amestecațĭ cu
aceste popóre, ce aŭ rĕmas între voĭ,
nicĭ să amintițĭ numile ḑeilor lor, nicĭ
să vĕ jurațĭ *pe eĭ*, nicĭ să servițĭ lor,
şi nicĭ să vĕ închinațĭ lor. 8 Ci de
Iehova Dumneḑeul vostru să vĕ lipi-
țĭ, după cum ațĭ făcut până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ. 9 Că Iehova a isgonit de
dinaintea vóstră popóre marĭ şi puter-
nice, şi înaintea vóstră nimenea n'a
putut să stea până în ḑiŭa de astă-ḑĭ.
10 Unul dintre voĭ a urmărit o mie;
că Iehova Dumneḑeul vostru, el este
cel ce se luptă pentru voĭ, după cum
v'a promis.

11 Luațĭ aminte decĭ fórte de sufle-
tele vóstre, spre a iubi pre Iehova
Dumneḑeul vostru. 12 Că dacă voĭ
vĕ vețĭ abate, şi vĕ vețĭ lipi de remă-
şița acestor popóre, de aceştĭ rĕmaşĭ

între voĭ, şi de vĕ veţĭ încuscri şi vĕ
veţĭ amesteca cu eĭ şi eĭ cu voĭ; 13 Să
sciţĭ de sigur, că Iehova Dumneḑeul
vostru nu va maĭ alunga aceste po-
póre de dinaintea vóstră; ci ele vor fi
voüĕ laţurĭ şi curse, şi bicĭ în cóstele
vóstre, şi spinĭ în ochiĭ voştri, până
ce veţĭ fi nimiciţĭ de pe acest pămênt
bun, pre care Iehova Dumneḑeul vos-
tru l-a dat voüĕ.
14 Şi écă eŭ astă-ḑĭ mĕ duc pe ca-
lea a tot ce este pămêntesc: cunósceţĭ
decĭ din tótă inima vóstră şi din tot
sufletul vostru, că nu a căḑut nicĭ un
cuvînt din tóte bunătăţile, pre cari Ie-
hova Dumneḑeul vostru le-a promis
voüĕ. Tóte s'a întâmplat voüĕ, nicĭ
unul din ele nu a căḑut. 15 Pentru
acésta, după cum a venit asupra vós-
tră tóte bunătăţile, pre cari le-a pro-
mis voüĕ Iehova Dumneḑeul vostru,
aşa Iehova va aduce asupra vóstră
tóte relele, până ce vĕ veţĭ nimici de
pe acest pămênt bun, pre care l-a
dat voüĕ Iehova Dumneḑeul vostru.
16 Când voĭ veţĭ călca legămîntul luĭ
Iehova Dumneḑeul vostru, pre care l-a
ordonat voüĕ, şi veţĭ merge şi veţĭ
servi altor ḑeĭ, şi vĕ veţĭ închina lor,
atuncea se va aprinde mânia luĭ Ie-
hova asupra vóstră, şi veţĭ peri curând
de pe acest pămênt bun, pre care el
l-a dat voüĕ.

Iosua adună poporul, şi reînoesce legămîntul luĭ Dumneḑeŭ cu el.

24 Şi Iosua adună tóte seminţiile luĭ
Israel la Şechem, şi el chĭemă,
pre bătrâniĭ luĭ Israel, pre capiĭ seĭ,
pre judecătoriĭ seĭ şi pre diregĕtoriĭ
seĭ, şi eĭ se înfăţişară înaintea luĭ Dum-
neḑeŭ.
2 Şi Iosua ḑise către tot poporul:
Aşa ḑice Iehova Dumneḑeul luĭ Is-
rael: Dincolo de rîŭ aŭ locuit părin-
ţiĭ voştri din vechime, Terah, părintele
luĭ Abraam şi părintele luĭ Nahor, şi
eĭ serviră altor ḑeĭ; 3 Şi eŭ am luat
pre părintele vostru, pre Abraam, de
dincolo de rîŭ, şi l-am purtat prin pă-
mêntul Canaan, şi am îmmulţit sĕmîn-
ţa luĭ, şi i-am dat pre Isaac. 4 Şi
luĭ Isaac i-am dat pre Iacob şi pre
Esaŭ; şi luĭ Esaŭ am dat muntele
Seir, ca să-l stăpânéscă; ér Iacob şi
fiiĭ seĭ se coborîră la Egipt. 5 Şi am
trimes pre Moisi şi pre Aaron, şi am
bătut Egiptul cu plăgĭ, precum am fă-
cut în mijlocul luĭ; apoĭ v'am scos
pre voĭ. 6 Şi am scos pre părinţiĭ
voştri din Egipt, şi aţĭ venit la marea,
şi Egipteniĭ urmăriră pre părinţiĭ voş-
tri cu care şi cu călăreţĭ până la Ma-
rea Roşie. 7 Şi eĭ strigară către Ie-
hova, şi el puse întunerec între voĭ şi
între Egipteni, şi aduse asupra lor
marea, care-ĭ acoperi, şi ochiĭ voştri
aŭ vĕḑut ce am făcut eŭ în Egipt. Şi
voĭ aţĭ rĕmas în pustiŭ ḑile multe.
8 Şi eŭ v'am adus în pămêntul Amo-
reilor, cari locuiră dincolo de Iordan,
şi eĭ se luptară cu voĭ; şi eŭ ĭ-am dat
în mânele vóstre, şi voĭ aţĭ stăpânit
pămêntul lor, şi ĭ-am stârpit de dina-
intea vóstră. 9 Şi Balak, fiul luĭ
Zippor, regele Moabuluĭ, se sculă, şi
se luptă în contra luĭ Israel, şi trimese
ca să chĭeme pre Balaam fiĭul luĭ
Beor, ca să vĕ blesteme. 10 Dară
eŭ n'am voit să ascult pre Balaam, şi
el vĕ bine-cuvîntă pre voĭ, şi v'am
scăpat din mânele sale. 11 Şi trecu-
răţĭ Iordanul, şi venirăţĭ la Ierihon.
Şi se luptară cu voĭ locuitoriĭ Ieriho-
nuluĭ, Amoreiĭ, Ferizeiĭ, Cananeiĭ, He-
teiĭ, Ghergheseiĭ, Heveiĭ şi Iebuseiĭ, şi
eŭ ĭ-am dat în mânele vóstre. 12 Şi
am trimes înaintea vóstră vespea bon-
dărésca, şi goniĭ de dinaintea vóstră
pre ceĭ doĭ regĭ aĭ Amoreilor; *dară* nu
cu sabia ta şi nicĭ cu arcul tĕŭ. 13 Şi
eŭ v'am dat un pămênt, pentru care
voĭ nu v'aţĭ ostenit, şi cetăţĭ, pre cari
nu le-aţĭ zidit, şi voĭ locuiţĭ în ele;
şi viĭ şi olive, pre cari n'aţĭ plantat,
voĭ le mâncaţĭ. 14 Temeţi-vĕ dară
de Iehova, şi serviţĭ luĭ cu întregime
şi adevĕr, şi depărtaţĭ ḑeiĭ, cărora aŭ
servit părinţiĭ voştri dincolo de rîŭ şi
în Egipt, şi serviţĭ luĭ Iehova. [15 Şi
dacă *este* rĕŭ în ochiĭ voştri a servi luĭ
Iehova, alegeţi-vĕ astă-ḑĭ cuĭ voiţĭ a
servi: saŭ ḑeilor, cărora aŭ servit pă-
rinţiĭ voştri dincolo de rîŭ, saŭ ḑeilor
Amoreilor, în al căror pămênt voĭ lo-
cuiţĭ. Încât pentru mine şi casa mea,
noĭ vom servi luĭ Iehova.
16 Şi rĕspunse poporul, ḑicênd:
Departe de noĭ, de a părăsi pre Ieho-
va spre a servi altor ḑeĭ. 17 Că Ie-
hova Dumneḑeul nostru *este* cel-ce ne-a
scos pre noĭ şi pre părinţiĭ noştri din
pămêntul Egiptuluĭ, din casa servitu-
ţiĭ, şi care a făcut înaintea nóstră a-
cele marĭ semne, şi ne-a păzit în tótă
calea pe care am umblat, şi în mijlo
cul tuturor popórelor prin care am
trecut. 18 Şi Iehova a gonit pre tóte
popórele de dinaintea nóstră, pre A-
moreĭ, locuitorĭ aĭ pămêntuluĭ: *decĭ*
vom servi luĭ Iehova, că el *este* Dum-
neḑeul nostru.

19 Şi Iosua dise către popor: Voĭ
nu puteţĭ servi luĭ Iehova, că el *este*
Dumnedeŭ sânt, Dumnedeŭ gelos *este*
el: nu va erta fără-de-legile şi păca-
tele vóstre. 20 Când voĭ veţĭ părăsi
pre Iehova şi veţĭ servi deilor străinĭ,
atuncea el se va întórce, şi vě va face
rěŭ, şi vě va mistui, după ce v'a fă-
cut bine.
21 Şi poporul dise către Iosua: Nu!
ci luĭ Iehova vom servi.
22 Şi Iosua dise către popor: Voĭ
sânteţĭ martorĭ în contra vóstră înşi-
vě, că voĭ aţĭ ales voŭě pre Iehova,
spre a-ĭ servi. Şi eĭ diseră: marturĭ!
23 Şi acum *dise Iosua*, depărtaţĭ
pre deiĭ ceĭ străinĭ, cari *sûnt* în mij-
locul vostru, şi plecaţĭ inima vóstră
luĭ Iehova Dumnedeul luĭ Israel. 24 Şi
poporul dise luĭ Iosua: Luĭ Iehova
Dumnedeul nostru vom servi, şi de
vocea luĭ vom asculta.
25 Aşa Iosua încheĭă în aceaşĭ di
cu poporul legămînt, şi-ĭ dădu luĭ lege
şi ordine în Şechem. 26 Şi Iosua
scrise aceste cuvinte în cartea legeĭ
luĭ Dumnedeŭ, şi luă o pétră mare,
şi o ridică acolo supt stejarul, ce *era*
lângă sanctuarul luĭ Iehova. 27 Şi
Iosua dise către tot poporul: Écă, a-
céstă pétră să fie între noĭ de mărtu-
rie, că ea audi tóte cuvintele luĭ Ie-
hova, pre cari le-a vorbit cu noĭ; deci
ea să fie asupră-vě mărturie, ca să
nu vě lepědaţĭ de Dumnedeul vostru.
28 Şi aşa Iosua lăsă poporul pre fie-
care la moştenirea sa.

Mórtea luĭ Iosua şi a luĭ Eleazar; îm-mormîntarea óselor luĭ Iosef.

29 Fost-a după aceste lucrurĭ, că
Iosua, fiĭul luĭ Nun, servul luĭ Iehova,
muri *fiind* de o sută dece anĭ. 30 Şi
eĭ îl îmmormîntară la hotarul moşte-
nireĭ sale, în Timnat-Serah, ce *este* în
muntele luĭ Efraim, spre médă-nóptea
munteluĭ Gaaş.
31 Şi Israel servi luĭ Iehova tóte
dilele luĭ Iosua şi tóte dilele bătrâni-
lor, cari trăiră multe dile după Iosua.
şi cari aŭ şciut tóte lucrurile luĭ Ie-
hova, pre cari le-a făcut pentru Is-
rael.
32 Şi óscle luĭ Iosef, pre cari fiiĭ
luĭ Israel le-aŭ adus din Egipt, le îm-
mormîntară în Şechem, în partea ţari-
neĭ, pre care o cumpěrase Iacob de la
fiiĭ luĭ Emor, părintele luĭ Şechem, cu
o sută de kesite, şi ea deveni moşte-
nirea fiilor luĭ Iosef.
33 Şi Eleazar, fiul luĭ Aaron, muri,
şi eĭ îl îmmormîntară pe movila luĭ
Fineas, fiĭul luĭ, care-ĭ s'a dat în mun-
tele luĭ Efraim.

CARTEA JUDECĂTORILOR.

Espediţia luĭ Iuda şi Simeon contra Cananeilor.

1 Şi după mórtea luĭ Iosua fiiĭ luĭ
Israel întrebară pre Iehova, dicênd:
Care din noĭ să se sue maĭ ântěiŭ în
contra Cananeilor, spre a se lupta cu
eĭ? 2 Şi Iehova dise: Iuda să se sue;
écă, eŭ am dat ţara în mâna luĭ.
3 Şi Iuda dise către Simeon fratele
sěŭ: Sue-te cu mine în sorţul meŭ, ca
să ne luptăm în contra Cananeilor, şi
eŭ de asemenea mě voiŭ duce cu tine
în sorţul těŭ. Şi Simeon merse cu dîn-
sul. 4 Şi Iuda se sui; şi Iehova dădu
pre Cananeĭ şi pre Ferizeĭ în mânele
lor, şi eĭ uciseră din eĭ în Bezek dece
miĭ de ómenĭ. 5 Şi eĭ aflară pre A-
doni-Bezek în Bezek; şi se luptară cu
el, şi bătură pre Cananeĭ şi pre Feri-
zeĭ. 6 Şi Adoni-Bezek fugi, şi eĭ îl
urmăriră, îl prinseră, şi-ĭ tăĭară dege-
tele cele marĭ ale mânelor şi ale pi-
cĭórelor sale. 7 Şi Adoni-Bezek dise:
Şépte-decĭ de regĭ, avênd tăĭate dege-
tele cele marĭ ale mânelor şi ale pi-
cĭórelor lor, adunaŭ *mâncarea lor* supt
masa mea; după cum am făcut eŭ,
aşa mĭ-a rěsplătit Dumnedeŭ; şi eĭ îl
aduseră la Ierusalim, şi el muri acolo.
8 Şi fiiĭ luĭ Iuda se luptară în con-
tra Ierusalimuluĭ, îl luară, şi-l bătură
cu ascuţitul săbieĭ, şi cetatea o arseră
cu foc. 9 Apoĭ fiiĭ luĭ Israel se po-
goriră spre a se lupta cu Cananeĭ, ca-
ri locuĭaŭ în munte şi către médă-di
şi în şes. 10 Şi Iuda merse asupra
Cananeilor ce locuĭaŭ în Hebron, (nu-
mele Hebronuluĭ *fu* înainte Kiriat-Ar-
ba), şi eĭ uciseră pre Şeşaĭ, pre Abi-
man şi pre Talmaĭ. 11 De acolo
merse asupra locuitorilor Debiruluĭ,
(numele Debiruluĭ *fu* înainte Kiriat-
Sefer).

12 Şi Caleb ḑise: Cel ce va bate
Kiriat-Scferul, şi-l va lua, iĭ voiŭ da
de femee pre Acsa, fiica mea. 13 Şi
Otniel, fiiul luĭ Kenaz, fratele cel maĭ
mic al luĭ Caleb, îl luă; şi el iĭ dădu
de femee pre Acsa, fiica sa. 14 Şi
când ea veni *la dînsul*, ea se sfătui cu
el ca ea să céră o ţarină de la părin-
tele eĭ, şi ea se dădu jos de pe asin,
şi Caleb iĭ ḑise: Ce vreĭ tu? 15 Şi
ea-i ḑise: Dă-mĭ bine-cuvîntare; că tu
mĭ-aĭ dat un pămênt secetos, dă-mĭ şi
isvóre ḑe apă. Şi Caleb iĭ dădu isvó-
rele de sus şi isvórele de jos.
16 Şi fiiĭ Keneuluĭ, socrul luĭ Moi-
si, se suiră din cetatea palmierilor cu
fiiĭ luĭ Iuda în pustiĭul luĭ Iuda, care
este la méḑă-ḑi de Arad, şi eĭ merseră
şi locuiră cu poporul.
17 Şi Iuda merse cu fratele sĕŭ Si-
meon, şi eĭ bătură pre Cananeiĭ ce
locuĭaŭ în Ţefat, şi-l nimiciră. Şi nu-
mele cetăţiĭ s'a chĭemat Horma *(nimi-
cire).* 18 Şi Iuda luă Gaza cu hota-
rele sale, Aşkelonul cu hotarele sale,
şi Ekronul cu hotarele sale. 19 Şi
Iehova fu cu Iuda, şi el luă în stăpâ-
nire muntele; că el nu putu alunga
pre locuitoriĭ văiĭ, că aveaŭ care de
fer. 20 Şi eĭ dădură Hebronul luĭ
Caleb, după cum a ḑis Moisi; şi el
alungă de acolo pre ceĭ treĭ fiiĭ aĭ luĭ
Anak.

Nu toţĭ Cananeiĭ sûnt isgoniţĭ.

21 Şi fiiĭ luĭ Beniamin nu alungară
pre Iebuseiĭ ce locuĭaŭ în Ierusalim,
ci Iebuseiĭ locuesc cu fiiĭ luĭ Beniamin
în Ierusalim până în ḑiŭa de asta-ḑi.
22 Şi se suiră şi *ceĭ din* casa luĭ
Iosef în contra Bet-Eluluĭ, şi Iehova
era cu dînşiĭ. 23 Şi *ceĭ din* casa luĭ
Iosef iscodiră Bet-Elul, (numele ceta-
ţiĭ *fu* înainte Luz). 24 Şi păzitoriĭ
vĕḑură un om eşind din cetate, şi-ĭ
ḑisera: Arată-ne, rugamu-te, intrarea în
cetate, şi noĭ vom face milă cu tine.
25 Şi le arătă intrarea în cetate, şi eĭ
bătură cetatea cu ascuţitul sabieĭ; ér
pre om şi întreg némul sĕŭ îl lăsară
să se ducă. 26 Şi omul se duse în
pamêntul Heteilor, şi zidi o cetate, şi
chĭemă numele eĭ Luz; care *şi este* nu-
mele eĭ până în ḑiŭa de astă-ḑi.
27 Şi nicĭ Manase nu alunga *locui-
toriĭ* Bet-Şeanuluĭ şi aĭ satelor sale,
nicĭ pre *locuitoriĭ* Taanaculuĭ şi aĭ sa-
telor sale, nicĭ pre locuitoriĭ Doruluĭ
şi aĭ satelor sale, nicĭ pre locuitoriĭ
Ibleamuluĭ şi aĭ satelor sale, nicĭ pre
locuitoriĭ Megiddouluĭ şi aĭ satelor sa-
le; ci Cananeiĭ isbutiră a locui în a-
cest pămênt. 28 Şi când Israel se
făcu tare, eĭ făcură pre Cananeĭ tribu-
tarĭ, dară nu-ĭ alungară.
29 Şi nicĭ Efraim alungă pre Ca-
naneiĭ ce locuĭaŭ în Gazer; ci Cana-
neiĭ locuĭaŭ în mijlocul luĭ în Gazer.
30 Şi nicĭ Zabulon nu alungă pre
locuitoriĭ Kitronuluĭ şi pre locuitoriĭ
Nahalouluĭ; ci Cananeiĭ locuĭaŭ în mij-
locul luĭ, şi s'aŭ făcut tributarĭ.
31 Şi nicĭ Asser nu alungă pre lo-
cuitoriĭ Aco, nicĭ pre locuitoriĭ Sidonu-
luĭ, nicĭ *pre ceĭ* din Ahlab, nicĭ *pre ceĭ*
din Helba, nicĭ *pre ceĭ* din Afik şi nicĭ
pre ceĭ din Rehob. 32 Ci Asseriţiĭ
locuĭaŭ în mijlocul Cananeilor, locui-
torĭ aĭ ţăreĭ; că eĭ nu-ĭ alungară.
33 Şi nicĭ Neftali nu alungă pre
locuitoriĭ Bet-Şemeşuluĭ, nicĭ pre lo-
cuitoriĭ Bet-Anatuluĭ; ci el locui în
mijlocul Cananeilor, locuitorĭ aĭ ţăreĭ;
dară locuitoriĭ Bet-Şemeşuluĭ şi aĭ Bet-
Anatuluĭ li se făcură tributarĭ.
34 Şi Amoreiĭ strâmtoraŭ pre fiiĭ
luĭ Dan în munte; că eĭ nu-ĭ lasaŭ să
se cobóre în vale. 35 Dară Amoreiĭ
isbutiră a locuĭ în muntele Heres, în
Aialon, şi în Şaalbim; dară mâna caseĭ
luĭ Iosef le fu grea, şi eĭ se făcură
tributarĭ. 36 Şi hotarul Amoreilor *fu*
de la Maale-Acrabbim, de la Petra şi
în sus.

Ângerul luĭ Iehova mustră pre popor.

2 Şi ângerul luĭ Iehova se suí din
Ghilgal la Bochim, şi ḑise: Eŭ v'am
scos pre voĭ din Egipt, şi v'am adus
în pămêntul, pre care cu jurămînt l-am
promis parinţilor voştri, şi am ḑis: Eŭ
nu voiŭ strica legămîntul meŭ cu voĭ
în etern; 2 Şi voĭ să nu încheĭaţĭ
nicĭ un legămînt cu locuitoriĭ pămên-
tuluĭ acestuĭa, şi altarele lor să le sfă-
râmaţĭ; dară nu aţĭ ascultat de vocea
mea: pentru-ce aţĭ făcut acésta? 3 De-
cĭ am maĭ ḑis: Eŭ nu-ĭ voiu isgoni de
dinaintea vóstră, ci eĭ vor fi *spinĭ* în
cóstele vóstre, şi ḑeiĭ lor vĕ vor fi
curse.
4 Şi când ângerul luĭ Iehova vorbi
cuvintele acestea către toţĭ fiiĭ luĭ Is-
rael, poporul îşĭ înalţă vocea sa, şi
plânse. 5 Şi eĭ chĭemară numele lo-
culuĭ aceluĭa Bohim *(plângĕtorĭ)*, şi eĭ
sacrificara acolo luĭ Iehova.

Schiţa generală a istorieĭ Israeliţilor în timpul Judecătorilor.

6 Şi Iosua lăsă poporul, şi fiiĭ luĭ
Israel se duseră fie-care la moştenirea

sa, spre a lua în moştenire pămêntul.
7 Şi poporul a servit luĭ Iehova în
tóte ḑilele luĭ Iosua, şi în tóte ḑilele
bătrânilor cari trăiră multe ḑile după
Iosua, *şi* cari aŭ vĕḑut faptele cele
marĭ ale luĭ Iehova, pre cari le-aŭ fă-
cut el pentru Israel.
8 Şi Iosua, fiĭul luĭ Nun, servul luĭ
Iehova, muri, *fiind* de o sută ḑece anĭ.
9 Şi eĭ îl îmmormîntară în hotarul
moşteniriĭ sale, în Timnat-Heres, în
muntele luĭ Efraim spre méḑă-nóptea
munteluĭ Gaaş. 10 Şi tótă acea ge-
neraţiune s'a adaos la părinţiĭ seĭ.
Şi se sculă altă generaţiune după
dînşi, care n'a cunoscut pre Iehova, şi
nicĭ faptele pre cari le-a făcut el pen-
tru Israel. 11 Şi fiiĭ luĭ Israel făcură
rele în ochiĭ luĭ Iehova, şi serviră
Baalilor. 12 Şi eĭ părăsiră pre Ieho-
va Dumneḑeul părinţilor lor, care ĭ-a
scos pre eĭ din pămêntul Egiptuluĭ, şi
urmară altor ḑeĭ, din ḑeiĭ popórelor
ce *eraŭ* în jurul lor, şi se închinară a-
cestora, şi mâniară pre Iehova. 13 Şi
eĭ părăsiră pre Iehova, şi serviră luĭ
Baal şi Astarteelor.
14 Şi mânia luĭ Iehova se aprinse
asupra luĭ Israel, şi el îĭ dădu în mâ-
na prădătorilor, cari-ĭ prădară, şi-ĭ
vîndu în mâna neamicilor lor de prin
prejur; şi nu maĭ putură sta înaintea
neamicilor lor. 15 Orĭ în cotro eĭ
eşĭaŭ, mâna luĭ Iehova era asupra lor
spre rĕŭ, după cum a vorbit Iehova,
şi după cum Iehova s'a jurat lor; şi eĭ
eraŭ strâmtoraţĭ fórte.
16 Şi Iehova le scula judecătorĭ,
cari-ĭ mântuĭaŭ din mâna prădătorilor
lor. 17 Dară eĭ nu voĭaŭ să asculte
de judecătoriĭ lor, ci desfrânaŭ după
alţĭ ḑeĭ, închinându-se lor; curând se
abătură din calea pe care aŭ umblat
părinţiĭ lor; acestia ascultaseră ordi-
nele luĭ Iehova; *ér* eĭ nu făcură aşa.
18 Şi când Iehova le scula judecătorĭ,
Iehova era cu judecătorul, şi-ĭ mântuĭă
din mâna neamicilor lor în tóte ḑilele
judecătoruluĭ; că Iehova se îndura *de*
eĭ la suspinurile lor, din causa apĕsă-
torilor şi împilătorilor lor.
19 Şi când judecătorul muri, se co-
rumpeaŭ din noŭ maĭ mult de cât
părinţiĭ lor, umblând după alţĭ ḑeĭ,
servindu-le şi închinându-se lor, nelă-
sând nimica din rĕutăţile lor şi din în-
dărătniciile lor.
20 Şi mânia luĭ Iehova se aprinse
asupra luĭ Israel, şi el ḑise: Pentru-că
poporul acesta a călcat legămîntul
meŭ, pre care l-am ordonat părinţilor
lor, şi n'a ascultat de vocea mea,
21 *De aceea* şi eŭ nu voĭŭ maĭ alunga
de dinaintea lor pre nimenea din po-
pórele, pre cari le-a lăsat Iosua, când
muri; 22 Pentru a ispiti prin ele pre
Israel, de vor păzi, aŭ nu, calea luĭ
Iehova, şi vor umbla în ea, cum fă-
cură părinţiĭ lor. 23 Şi aşa Iehova
lăsă popórele acestea, fără de a le a-
lunga cu grăbire, şi nu le dădu în mâ-
nele luĭ Iosua.

Idolatria şi subjugarea Israeliţilor.

3 Şi acestea *sûnt* popórele pre cari
le-a lăsat Iehova, pentru a ispiti
prin ele pre Israel, pre toţĭ aceĭ cari
n'aŭ cunoscut resbelele Canaanuluĭ;
2 Numaĭ ca generaţiunile fiilor luĭ Is-
rael să şcie, să se înveţe resbelul, de
care maĭ înainte nu sciură; 3 Ceĭ
cincĭ domnĭ aĭ Filistenilor, toţĭ Cana-
neiĭ, şi Sidonieniĭ, şi Heveiĭ, cari lo-
cuĭaŭ în muntele Liban, de la muntele
Baal-Ermon până la intrarea în Hamat.
4 Şi eĭ serviră de ispită luĭ Israel, ca
să se cunóscă, dacă eĭ vor asculta de
ordinele luĭ Iehova, pre cari el le or-
donă părinţilor lor prin Moisi.

*Israeliţiĭ sûnt apĕsaţĭ de regele Mesopo-
tamieĭ, şi scăpaţĭ prin Otniel.*

5 Şi fiiĭ luĭ Israel locuiră între Ca-
naneĭ, Heteĭ, Amoreĭ, Ferizeĭ, Heveĭ
şi Iebuseĭ. 6 Şi eĭ luară pre fetele
acestora de femeĭ pentru dînşiĭ, şi pre
fetele lor le dădură fiilor lor, şi ser-
viră ḑeilor lor. 7 Şi fiiĭ luĭ Israel
făcură rele în ochiĭ luĭ Iehova, uĭtând
pre Iehova Dumneḑeul lor, şi serviră
Baalilor şi Astarteelor. 8 Decĭ mânia
luĭ Iehova se aprinse asupra luĭ Is-
rael, şi el îĭ vîndu în mâna luĭ Cuşan-
Rişataim, regele Mesopotamieĭ. Şi fiiĭ
luĭ Israel serviră luĭ Cuşan-Rişataim
opt anĭ.
9 Şi fiiĭ luĭ Israel strigară cătră
Iehova, şi Iehova sculă mântuitor fi-
lor luĭ Israel, care-ĭ mântui, pre Otniel,
fiĭul luĭ Kenas, fratele cel maĭ mic a
luĭ Caleb. 10 Şi spiritul luĭ Iehova
era preste dînsul, şi el judecă pre Is-
rael, şi eşi la resbel, şi Iehova dădu
în mâna luĭ pre Cuşan-Rişataim, regele
Mesopotamieĭ, şi mâna luĭ s'a întărit a-
supra luĭ Cuşan-Rişataim. 11 Şi pă-
mêntul avu repaus patru-ḑecĭ de anĭ.
Şi Otniel fiĭul luĭ Kenaz muri.

*Regele Moabuluĭ apasă pre Israeliţĭ, cari
sûnt mântuiţĭ prin Ehud; Şamgar.*

12 Şi fiiĭ luĭ Israel éră-şĭ făcură

rele în ochiĭ luĭ Iehova; și Iehova în-
tări pre Eglon, regele Moabuluĭ, asu-
pra luĭ Israel; că eĭ făcură rele în
ochiĭ luĭ Iehova. 13 El adună la sine
pre fiiĭ luĭ Ammon și aĭ luĭ Amalek,
și ducêndu-se bătu pre Israel, și luă
cetatea palmierilor. 14 Și fiiĭ luĭ Is-
rael serviră luĭ Eglon, regele Moabu-
luĭ, optu-spre-ḑece anĭ.
15 Și când fiiĭ luĭ Israel strigară
către Iehova, le sculă lor mântuitor
pre Ehud, fiĭul luĭ Ghera, Beniamini-
tul, bărbat stângacĭŭ; și fiiĭ luĭ Israel
trimeseră prin el un dar luĭ Eglon,
regele Moabuluĭ. 16 Și Ehud îșĭ făcu
o sabie cu doĕ ascuțiturĭ, lungă de o
schiópă, pre care o încinse supt vest-
mîntul sĕŭ, la cópsa luĭ cea dréptă.
17 Și el aduse darul la Eglon regele
Moabuluĭ; Și Eglon *era* om fórte gras.
18 Și sfârșind aducerea daruluĭ, dădu
drumu ómenilor ce purtaseră darul.
19 Și se întórse de la petrăriile de
lângă Ghilgal, și ḑise: O rege! eŭ am
o vorbă taĭnică cu tine. Și *Eglon* ḑise:
tăcere! și toțĭ ceĭ ce stăteaŭ lângă el
aŭ eșit de la dînsul. 20 Și Ehud in-
tră la dînsul; și el ședea în foișorul
cel de vară, ce, *era* numaĭ pentru el.
Și Ehud ḑise: Ecă, cuvîntul luĭ Dum-
neḑeŭ la tine. Și *regele* se ridică de
pe scaun. 21 Și Ehud întinḑênd mâ-
na sa cea stângă, apucă sabia de la
cópsa luĭ cea dréptă, și-o înfipse în
pântecele luĭ; 22 Așa că intră și
mănunchĭul după fer, și grăsimea se
strânse în urma feruluĭ; și el nu putu
scóte sabia din pântecele luĭ, că stră-
bătuse până la perineŭ. 23 Și Ehud
eși prin portic, închise după sine ușile
foișoruluĭ, și le încuĭă. 24 Și eșind
el, veniră serviĭ *regeluĭ;* și uĭtându-se,
écă, ușile foișoruluĭ *eraŭ* încuĭate; și
ḑiseră: De sigur el îșĭ acopere picĭó-
rele sale în camera sa de vară. 25 Și
așteptară până li se urî, și écă, nime-
nea nu deschidea ușile foișoruluĭ; și eĭ
luară cheĭa și descuĭară, și écă, dom-
nul lor zăcea pe pământ mort. 26 Er
pre când eĭ întârḑiară, Ehud scăpă,
și el trecu petrăriile, și scăpă la Sei-
rat. 27 Și sosind, sună în trâmbiță
pe muntele luĭ Efraim, și fiiĭ luĭ Is-
rael se pogorîră cu dînsul de pe munte,
și el înaintea lor. 28 Și el ḑise către
dînșiĭ: Urmațĭ după mine; că Iehova
a dat pre neamiciĭ voștri, pre Moabițĭ,
în mânele vóstre. Și eĭ se pogorîră *de
pe munte* după dînsul, cuprinseră va-
durile Iordanuluĭ în contra Moabuluĭ,
și nu lăsaŭ pre niminea să trécă. 29 Și
eĭ bătură atuncea din Moab ca la ḑece
miĭ ómenĭ, toțĭ grașĭ și vitejĭ; și nicĭ
unul nu scăpă. 30 Și așa Moabul se
plecă în ḑiŭa aceea supt mâna luĭ Is-
rael, și pământul avu repaus opt-ḑecĭ
de anĭ.
31 Și după dînsul urmă Șamgar,
fiul luĭ Anat, care bătu dintre Filiste-
nĭ șése sute de ómenĭ cu un toég de
boŭ; Și scăpă și el pre Israel.

Israelițiĭ apĕsațĭ de Iabin, regele din Canaan, și mântuițĭ prin Debora și Barak.

4 Și fiiĭ luĭ Israel éră-șĭ făcură rele
în ochii luĭ Iehova, după ce Ehud
muri. 2 Și Iehova îĭ vîndu în mâna
luĭ Iabin, regele Canaanuluĭ, care
domnĭa în Hațor; și maĭ marele oști-
reĭ sale *fu* Sisera, care locuĭa în Ha-
roșet-Hagoiim. 3 Și fiiĭ luĭ Israel
strigară către Iehova; că el avea noĕ
sute care de fer, și împila tare pre fiiĭ
luĭ Israel de doĕ-ḑecĭ de anĭ.
4 Și Debora, o profetésă, femea luĭ
Lapidot, judeca Israelul în acel timp.
5 Și ea ședea supt finicul Deboreĭ,
între Rama și Bet-El, pe muntele luĭ
Efraim: și fiiĭ luĭ Israel se suiră la
dînsa ca să-ĭ judece. 6 Și ea trimese,
și chĭemă pre Barak, fiul luĭ Abinoam,
din Kadeș-Neftali, și ḑise către dînsul:
Aŭ nu a ordonat Iehova, Dumneḑeul
luĭ Israel, *ḑicênd:* Du-te și lățesce-te
în muntele Tabor, și ĭé cu tine ḑece
miĭ de bărbațĭ din fiiĭ luĭ Neftali și
din fiiĭ luĭ Zabulon; 7 Și eŭ voiŭ a-
trage către tine la rîul Kișon, pre Si-
sera, maĭ marele ósteĭ luĭ Iabin, carele
luĭ și mulțimea luĭ; și-l voiŭ da pre
el în mâna ta. 8 Și Barak ḑise că-
tră dînsa: Dacă tu veĭ merge cu mine,
voiŭ merge; ér dacă nu veĭ merge cu
mine, nu voiŭ merge. 9 Și ea ḑise:
da, voiŭ merge cu tine; dară nu va fi
ție laudă pe calea pe care tu mergĭ;
că Iehova va da pre Sisera în mâna
uneĭ femeĭ. Și Debora se sculă, și se
duse cu Barak la Kedeș. 10 Și Ba-
rak chĭemă pre Zabulon și pre Neftali
la Kedeș, și luĭ îĭ urmară ḑece miĭ de
bărbațĭ; și Debora se sui cu dînsul.
11 Și Heber, Kencul, din fiiĭ luĭ
Hobab, socrul luĭ Moisi, s'a despărțit
de Keneĭ, și-șĭ întinse cortul sĕŭ până
la stejărișul Țaanaim, care *este* lângă
Kedeș.
12 Și se spuse luĭ Sisera, că Barak
fiul luĭ Abinoam s'a suit la muntele
Tabor. 13 Și Sisera adună tóte carele
sale, nouĕ sute de care de fer, și pre

tot poporul ce *era* cu dînsul de la
Haroșet-Hagoiim până la rîul Kișon.
14 Și Debora dise luĭ Barak: Scólă-
te; că acésta *este* diŭa în care Iehova
va da pre Sisera în mâna ta! Aŭ nu
Iehova ese înaintea ta? Și Barak se
repedi de pe muntele Tabor, și dece
miĭ de bărbațĭ în urma luĭ. 15 Și
Iehova bătu pre Sisera, tóte carele
luĭ și tótă óstea *luĭ*, cu ascuțitul să-
bieĭ înaintea luĭ Barak; și Sisera se
coborî din car, și fugi pe jos. 16 Și
Barak urmări carele și óstea până la
Haroșet-Hagoiim, și tótă óstea luĭ Si-
sera cădu supt ascuțitul săbieĭ; n'a
rĕmas niciĭ unul.

Sisera e ucis de către Iael.

17 Și Sisera fugi pe jos la cortul
Iaeleĭ, femea luĭ Heber, Keneul; că
pace *era* între Iabin, regele Hațoruluĭ,
și între casa luĭ Heber, Keneul. 18 Și
Iael eșind spre întâmpinarea luĭ Si-
sera, îĭ dise: Abate-te, domnul meŭ,
abate-te la mine, nu te teme. Și el se
abătu la dînsa în cort, și ea îl acoperi
cu învĕlitóre. 19 Și el dise către
dînsa: Dă-mĭ, rogu-te, puțină apă ca
să béŭ; că-mĭ este sete. Și ea deschise
un foiŭ de lapte, îĭ dădu să bea, și-l
înveli. 20 El maĭ dise către dînsa:
Stăĭ la ușa cortuluĭ, și dacă cine-va
va veni și te va întreba, dicênd: Este
cine-va aicea? să rĕspundĭ: Nu. 21 Și
Iael, femea luĭ Heber, luă un țăruș a
cortuluĭ, și luă un cĭocan în mâna eĭ,
și venind încet la dînsul, îĭ bătu ță-
rușul prin tâmplă, așa încât se înfipse
în pămênt; că el era adânc în somn
și obosit. Și el muri. 22 Și écă, *pe
când* Barak urmăria pre Sisera, Iael
eși întru întâmpinarea luĭ, și-ĭ dise:
Haĭde, și eŭ îțĭ voiŭ arĕta bărbatul,
pre care-l cauțĭ. Și când el veni în
cortul eĭ, Sisera zăcea mort, și țărușul
în tâmpla luĭ.
23 Așa plecă Dumnedeŭ în diŭa
aceea pre Iabin, regele Canaanuluĭ,
înaintea fiilor luĭ Israel. 24 Și mâna
fiilor luĭ Israel se tot întări asupra luĭ
Iabin, regele Canaanuluĭ, până ce ni-
miciră pre Iabin, regele Canaanuluĭ.

Cântarea de laudă a Deboreĭ.

5 Și Debora și Barak, fiĭul luĭ Abi-
noam, aŭ cântat în diŭa aceea, di-
cênd:
2 Maĭ mariĭ aŭ condus în Israel,
Poporul s'a oferit de bună-voie;
lăudațĭ pre Iehova!
3 Ascultațĭ, regilor!
Luațĭ aminte, maĭ marilor!
Eŭ, eŭ voiŭ să cânt luĭ Iehova,
Voiŭ să psalmodiez luĭ Iehova, Dum-
nedeul luĭ Israel.
4 O Iehova, când tu aĭ eșit din Seir,
Când aĭ plecat din câmpiile Edo-
muluĭ,
Pămêntul s'a cutremurat și cerurile
aŭ picurat,
Și nŭoriĭ aŭ picurat apă,
5 Munțĭ se prăbușiră dinaintea luĭ
Iehova,
Acest *munte* al Sinaiuluĭ înaintea
luĭ Iehova, Dumnedeul luĭ Is-
rael!
6 În dile luĭ Șamgar, fiul luĭ Anat,
În dilele Iaeleĭ, căile eraŭ neum-
blate,
Și călătoriĭ umblaŭ pe căĭ strâm-
be.
7 Încetat-aŭ ceĭ putemicĭ aĭ lua Is-
rael, încetat-aŭ;
Până ce eŭ, Debora, m'am sculat,
M'am sculat eŭ, o mumă în Israel.
8 Dumnedeŭ noĭ își alegeaŭ eĭ,
Îndată resbelul *era* la porțĭ,
Dară, vĕdut-s-a óre un scut saŭ o
lance,
La patru-decĭ de miĭ în Israel?
9 Inima mea se întórce către maĭ
mariĭ luĭ Israel,
Către ceĭ ce s'aŭ oferit de bună-
voĭe între popor;
Lăudațĭ pre Iehova!
10 Voĭ carĭ încălecațĭ pe asinĭ albĭ,
Cari ședețĭ pe tapete,
Și cari umblațĭ pe cale,—Cântațĭ!
11 Maĭ tare decât strigătul dăntuitori-
lor la adăpătorĭ,
Acolo să se cânte *acum* cântărĭ de
biruință luĭ Iehova,
Biruințele conducereĭ sale în Is-
rael.
Și se pogorî la porțĭ poporul luĭ
Iehova.
12 Deștéptă-te, deștéptă-te, Debora,
Deștépsă-te, deștéptă-te, intonéză
cântarea!
Scólă-te, Barak,
Și du în captivitate pre captiviĭ teĭ,
Fiĭule a luĭ Abinoam!
13 Atuncea se pogorî o cétă mică în
contra unuĭ popor puternic,
Iehova se pogorî cu mine asupra
vitejilor;
14 Învingĕtorul luĭ Amalek veni din
Efraim,
După tine, Beniamin cu popórele
tale!
Din Machir se pogorîră căpite-
niile,

Şi din Zabulon ceĭ ce ţin sceptrul conducătoruluĭ.
15 Şi maĭ mariĭ luĭ Isachar *fură* cu Debora,
Şi Isachar ca şi Barak,
Veniră pe urma sa în vale.
La pâraĭele luĭ Ruben,
Hotărîrĭ marĭ!
16 Ce zacĭ tu între staule,
Spre a audi fluerele turmelor?
La pâraĭele luĭ Ruben,
Marĭ sfătuirĭ!
17 Galaad a rĕmas dincolo de Iordan,
Şi Dan, pentru-ce a rĕmas lângă corăbiĭ?
Asser şedu la ţărmul măreĭ,
Şi a rĕmas în porturile sale.
18 Zabulon *este* un popor ce-şĭ a espus viéţa la mórte,
Şi Neftali pe înălţimile câmpieĭ.
19 Maĭ mariĭ veniră, se rĕsboiră.
Atuncea regiĭ Canaanuluĭ se resboiră
În Taanac, la apele Meghidouluĭ;
Eĭ nu câştigară argint.
20 Din cerurĭ aŭ combătut,
Stelele din cursul lor s'aŭ resboit cu Sisera!
21 Rîul Kişon ĭ-a luat pre eĭ,
Vechĭul rîŭ, rîul Kişon!
Cu putere te-aĭ ridicat, o suflete al meŭ!
22 Atuncea copitele cailor se lovĭaŭ
De góna, de góna celor puternicĭ.
23 Blestemaţĭ Merozul, dice ângerul luĭ Iehova,
Blestemaţĭ pre locuitoriĭ luĭ;
Că eĭ n'aŭ venit în ajutorul luĭ Iehova,
Spre ajutorul luĭ Iehova asupra vitejilor.
24 Bine-cuvîntată să fie maĭ pe sus de *tóte* femeile Iael,
Femea luĭ Heber, Keneul;
Bine-cuvîntată să fie ea maĭ pe sus de *tóte* femeele *ce locuesc* în corturĭ!
25 Apă a cerut el, *şi* ea ĭ-a dat lapte;
În cupă domnéscă ea ĭ-a dat.
26 Mâna eĭ a întins-o la ţăruş,
Şi drépta eĭ la cĭocanul lucrătorilor;
Şi cu cĭocan ea lovi pre Sisera, sfărâmă capul luĭ;
Pătrunse şi străpunse tâmplele luĭ.
27 La picĭórele eĭ el se ghemui, cădu şi zăcu;
La picĭórele eĭ el se ghemui, cădu;
Unde se ghemui, acolo cădu biruit.
28 Prin feréstră se uĭtă muma luĭ Sisera,
Şi strigă prin zăbrele:
Pentru-ce întârdie carul sĕŭ de a veni?
Pentru-ce întârdie mersul carelor sale?
29 Înţeleptele eĭ dómne îĭ rĕspund,
Şi ea îşĭ rĕspunde însăşĭ:
30 Aŭ nu aŭ dat eĭ preste pradă: Aŭ n'o împărţesc:
O fată, doĕ fete pentru fie-care bărbat;
Pradă *de* vestminte colorate pentru Sisera,
Pradă *de* vestminte colorate în broderie;
O pereche *de* vestminte, colorate, brodate, *de pus* în jurul grumazuluĭ prădeĭ.
31 Aşa să péră toţĭ neamiciĭ teĭ, o Iehova!
Ér ceĭ ce-l ĭubesc *să fie* ca sórele, când ese din puterea sa!
Şi pământul avu repaus patru-decĭ de anĭ.

Apĕsarea Madianiţilor; Ghedeon este chĭemat de Dumnedeŭ, şi adună o armată.

6 Şi fiiĭ luĭ Israel făcură rele în ochiĭ
luĭ Iehova, şi Iehova îĭ dădu pre
eĭ în mâna Madianiţilor şépte anĭ.
2 Şi mâna Madianiţilor era puternică
asupra luĭ Israel. Din causa Madiani-
ţilor fiiĭ luĭ Israel îşĭ făcură săpăturĭ
în munţĭ, pescerĭ şi întărirĭ. 3 Şi se
întâmpla, când Israel sĕmĕna, că ve-
nĭaŭ Madianiţiĭ şi Amalekiţiĭ şi fiiĭ
rĕsărituluĭ, şi se suĭaŭ asupra luĭ;
4 Şi tăbĕraŭ asupra luĭ, şi stricaŭ ve-
nitul pământuluĭ până la Gaza, nelă-
sând mijloc de traiŭ în Israel, nicĭ oĭ,
nicĭ boĭ, nicĭ asinĭ; 5 Că eĭ se suĭaŭ
cu turmele lor şi cu corturile lor, şi
venĭaŭ mulţĭ ca locustele; *că* eĭ şi că-
milele lor eraŭ fără numĕr, şi venĭaŭ
în ţară, spre a o strica. 6 Şi *aşa*
Israel se sărăci fórte de Madianiţĭ; şi
fiiĭ luĭ Israel strigară către Iehova.
7 Şi când fiiĭ luĭ Israel strigară
către Iehova din causa Madianiţilor,
8 Iehova trimese pre un profet la fiiĭ
luĭ Israel, care dise către dînşi: Aşa
dice Iehova, Dumnedeul luĭ Israel:
9 Eŭ v'am scos pre voĭ din Egipt, da,
v'am scos din casa servituţiĭ, şi v'am
scăpat din mâna Egiptenilor, şi din
mâna tuturor împilătorilor voştri, şi
ĭ-am isgonit de dinaintea vóstră, şi
v'am dat pământul lor; 10 Şi am dis
voŭĕ: Eŭ *sûnt* Iehova Dumnedeul vos-
tru, să nu vĕ temeţĭ de deiĭ Amorei-

lor, între'a căror pămênt voĭ locuițĭ;
dară voĭ n'ațĭ ascultat de vocea mea.
11 Și a venit ângerul luĭ Iehova, și
s'a așeḑat supt stejarul din Ofra a luĭ
Ioaș, Abi-Ezereul; și Ghedeon, fiĭul
sĕŭ, bătea grâŭ în tésc, spre a-l as-
cunde de Madianițĭ. 12 Și se arĕtă
ângerul luĭ Iehova, și ḑise cătră dîn-
sul: Iehova *este* cu tine, vitézule! 13 Și
Ghedeon îĭ ḑise: Rogu-te, Domnul
meŭ! De este Iehova cu noĭ, pentru-ce
tóte acestea aŭ venit asupra nóstră?
Și unde *sûnt* tóte minunile sale, pre
carĭ ni le-a spus părințiĭ noștri, ḑi-
cênd: Aŭ nu din Egipt ne-a scos pre
noĭ Iehova? Și acum Iehova ne-a pă-
răsit, și ne-a dat în mâna Madianiților.
14 Și Iehova căutând spre el, îĭ ḑise:
Mergĭ cu acéstă putere a ta, și mân-
tue pre Israel din mâna Madianiților.
15 Aŭ nu eŭ te trimet? Și el ḑise că-
tră dînsul: Rogu-te, Domnul meŭ, Prin
ce mijloc voiŭ mântui pre Israel? écă,
casa mea *este* cea maĭ săracă în Ma-
nase, și eŭ *sûnt* cel maĭ tînĕr în casa
părinteluĭ meŭ. 16 Și Iehova ḑise
cătră dînsul: Eŭ voiŭ fi cu tine, și tu
veĭ bate pre Madianițĭ ca pre un sin-
gur om. 17 Și el ḑise cătră dînsul:
Rogu-te, de am aflat har în ochiĭ teĭ,
dă-mĭ un semn, că tu cu mine aĭ vor-
bit. 18 Rogu-te, nu te depărta de
aicea, până voiŭ veni cătră tine, și
voiŭ aduce darul meŭ, și-*l* voiŭ pune
înaintea ta. Și el ḑise: voiŭ rĕmâné,
până tu te veĭ întórce.
19 Și Ghedeon intră, pregăti un ĭed
și azime dintr'o efă de făină: carnea o
puse în paner, și zéma o turnă în ólă,
și i *le* aduse afară supt stejar, și i *le*
oferi. 20 Și ângerul luĭ Dumneḑeŭ
ḑise cătră dînsul: Ié carnea și azimele,
și *le* pune pe acea stâncă, și zéma o
varsă. Și el făcu așa. 21 Și ângerul
luĭ Iehova întinse vârful toĭegului din
mâna sa, și atinse carnea și azimele.
Și foc se ridică din stâncă, și mistui
carnea cu azimele; și ângerul luĭ Ie-
hova se depărtă de la ochiĭ seĭ.
22 Și Ghedeon vĕḑu că acesta *a fost*
ângerul luĭ Iehova, și ḑise Ghedeon:
Vaĭ mie, Dómne Iehova, că am vĕḑut
ângerul luĭ Iehova față în față. 23 Și
Iehova ḑise luĭ: Pace ție! nu te teme,
nu veĭ muri.
24 Și Ghedeon zidi acolo un altar
luĭ Iehova, și-l numi: Iehova-Șalom
(Iehova al păceĭ). [Până în ḑiŭa de as-
tă-ḑĭ el *este* în Ofra Abi-Ezereuluĭ.
25 Și în nóptea aceea îĭ ḑise Iehova:
Ié vițelul părinteluĭ tĕŭ, și pre al doi-
lea taur cel de șépte anĭ și dărâmă
altarul luĭ Baal al părinteluĭ tĕŭ, și
taĭe Astartea de lângă dînsul. 26 Și
zidesce un altar luĭ Iehova, Dumne-
ḑeul tĕŭ, pe vârful acesteĭ stâncĭ, în
loc potrivit, și ĭé pre al doilea taur,
și-l adu olocaust cu lemnele Astarteeĭ,
pre care tu o veĭ tăĭa. 27 Și Ghe-
deon luă ḑece bărbațĭ dintre serviĭ
seĭ, și făcu după cum a vorbit cătră
dînsul Iehova; și, fiind-că el se temea
de casa părinteluĭ sĕŭ și de ómeniĭ ce-
tățeĭ ca să facă *acésta* ḑiŭa, el *o* făcu
nóptea.
28 Și când ómeniĭ cetățeĭ se scu-
lară diminéță, écă altarul luĭ Baal era
dărâmat, și Astartea lângă dînsul tă-
ĭată, și taurul al doilea adus olocaust
pe altarul zidit. 29 Și eĭ ḑiceaŭ unul
cătră altul: Cine a făcut acest lucru?
Și cercetară și căutară, și ḑiseră: Ghe-
deon, fiĭul luĭ Ioaș, a făcut acest lu-
cru. 30 Și ḑiseră ómeniĭ cetățeĭ cătră
Ioaș: Scóte afară pre fiul tĕŭ, ca să
móră; că a dărâmat altarul luĭ Baal,
și Astartea de lângă dînsul a tăĭat.
31 Și Ioaș ḑise cătră toțĭ ceĭ ce stă-
teaŭ în jurul luĭ: Voițĭ voĭ a apĕra
pre Baal? voițĭ voĭ a-ĭ ajuta; care-l
va apĕra, să móră până diminéță; dacă
el *este* un Dumneḑeŭ, apare-se însușĭ,
că altarul sĕŭ s'a dărâmat. 32 Și luĭ
i s'a dat numele în ḑiŭa aceea de Ie-
rubaal, *(apere-se Baal)* ḑicêndu-se: Baal
apere-se în contra luĭ; că el a dărâmat
altarul sĕŭ.
33 Și toțĭ Madianițiĭ, și Amalekițiĭ
și fiiĭ rĕsărituluĭ se adunară împreună,
și trecură și tăbĕrără în valea Ezreel.
34 Și spiritul luĭ Iehova întări pre
Ghedeon, și el sună din trâmbiță, și
chĭemă pre Abiezereĭ spre a-l urma.
35 Și trimese solĭ prin tot Manase, și
acesta încă fu chĭemat spre a-l urma;
și trimese solĭ în Asser, Zabulon și
Neftali, și eĭ se suiră spre întâmpina-
rea lor.
36 Și Ghedeon ḑise cătră Dumne-
ḑeŭ: Dacă tu prin mâna mea veĭ
mântui pre Israel, după cum aĭ ḑis:
37 Ecă, eŭ voiŭ pune un val de lână
în arie; dacă va fi roŭĕ numaĭ pe val,
și pe tot pămêntul *va fi* uscat, voiŭ
cunósce că tu veĭ mântui pre Israel
prin mâna mea, precum aĭ ḑis. 38 Și
a fost așa: când el se sculă diminéță,
strânse valul, și stórse roŭa din val,
o cupă plină de apă. 39 Și Ghedeon
ḑise cătră Dumneḑeŭ: Să nu se aprindă
mânia ta contra mea, ca să maĭ vor-
besc o dată: Rogu-te, ca să maĭ cerc

o dată cu valul. Rogu-te, să fie uscă-
cĭune numaĭ pe val, și pe tot pămên-
tul să fie roŭă. 40 Și Dumnedeŭ făcu
așa în nóptea aceea, și uscăcĭune a
fost numaĭ pe val, și pe tot pămêntul
a fost roŭă.

Învingerea luĭ Ghedeon asupra Madia-niților.

7 Și Ierubaal, adecă Ghedeon, și tot
poporul ce *era* cu dînsul, sculându-
se de diminéță, tăbĕrâră la fântâna
Harod, așa că tabĕra Madianiților era
luĭ spre médă-nópte, cătră colina More,
în vale. 2 Și Iehova dise luĭ Ghe-
deon: Cu tine pré mult popor *este*, ca
să daŭ eŭ pre Madianițĭ în mânele
lor; ca nu Israel să se laude în con-
tră-mĭ, dicênd: Mâna mea m'a mân-
tuit. 3 Și acum grăiesce în audul
poporuluĭ, dicênd: Cine *este* fricos și
se teme, acela să se întórcă și să plece
de la muntele Galaad. Și așa se în-
tórseră din popor doĕ-decĭ și doĕ de
miĭ; și dece miĭ aŭ rĕmas.
4 Și Iehova dise luĭ Ghedeon: Po-
porul încă tot *este pré* mult, cobóră-ĭ
la apă, și eŭ ți-ĭ voiŭ alege acolo; și
despre carĭ îțĭ voiŭ dice: Acesta să mér-
gă cu tine, acela va merge cu tine; și tot
acela de care voiŭ dice cătră tine: Acesta
să nu mérgă cu tine, acela nu va merge.
5 Și el pogorî poporul la apă; și Ie-
hova dise luĭ Ghedeon: Tot cel ce va
limpi cu limba sa din apă, după
cum limpesce cânele, pe acela dă-l de
o parte, cum și pre acela, care se va
pleca pe genunchiĭ seĭ ca să bea. 6 Și
a fost numĕrul acelora carĭ limpiau
în mânele lor, *punêndu-le* la gură, treĭ
sute de bărbațĭ; și tótă rĕmășița po-
poruluĭ s'a plecat pe genunchĭ, ca să
bea apă. 7 Și Iehova dise luĭ Ghe-
deon: Cu ceĭ treĭ sute de bărbațĭ, carĭ
aŭ limpit, vĕ voiŭ mântui pre voĭ, și
voiŭ da în mâna ta pre Madianițĭ; ér
tot *cela-l-alt* popor să mérgă fie-care
la locul sĕŭ. 8 Și poporul luă în mâ-
nele sale merindele și trâmbițele; și
pre toțĭ *ceĭ-l-alțĭ* bărbațĭ aĭ luĭ Israel
el îĭ lăsă pre fie-care la cortul sĕŭ,
și ținu pre ceĭ treĭ sute de bărbațĭ.
Și tabĕra Madianiților îĭ era jos, în
vale.
9 Și în aceeașĭ nópte Iehova dise
cătră dînsul: Scólă-te, cobóră-te în ta-
bĕră, că eŭ am dat-o în mâna ta!
10 Și dacă te temĭ a te coborî singur,
cobóră-te tu cu Pura servul tĕŭ în ta-
bĕră. 11 Și tu veĭ audi ce vorbesc
eĭ; și apoĭ mânele tale se vor întări
ca să mergĭ asupra tabereĭ. Și el și
servul sĕŭ Pura se coborîră până la
ânteĭa strajă a tabĕreĭ. 12 Și Ma-
dianițiĭ și Amalekițiĭ și toțĭ fiiĭ rĕsă-
rituluĭ zăceaŭ în vale, mulțĭ ca locus-
tele, și cămilele lor *eraŭ* nenumĕrate,
ca nisipul pe țărmul măreĭ de multe.
13 Și Ghedeon veni, și écă, unul spu-
nea altuĭa un vis, dicênd: Ecă am
visat vis, și écă o pâne de orz se ro-
stogolĭa prin tabĕra Madianiților, și
ea veni până la cort, și lovindu-l, că-
du, și-l rĕsturnă cu susul *în jos*, și
cortul cădu. 14 Și cela-l-alt rĕspunse,
dicênd: Acésta nu *este* decât sabia luĭ
Ghedeon, fiĭul luĭ Ioaș, bărbat al luĭ
Israel; Dumnedeŭ a dat în mâna luĭ
pre Madianițĭ și tótă tabĕra. 15 Și
când Ghedeon audi spunerea visuluĭ
și însemnarea luĭ, el se prosternu, și
se întórse în tabĕra luĭ Israel, și dise:
Sculați-vĕ, că Iehova a dat în mânele
vóstre tabĕra Madianiților. 16 Și el
împărți pre ceĭ treĭ sute de bărbațĭ
în treĭ cete, și dădu fie-căruĭa în mână
trâmbițĭ și ulcĭóre deșerte, și făcliĭ în
ulcĭóre. 17 Și el dise cătră dînșiĭ:
ceea ce vețĭ vedé *că fac*, aceea să fa-
cețĭ și voĭ. Écă, eŭ mĕ voiŭ duce la
capĕtul tabĕreĭ, și cum voiŭ face eŭ,
așa să facețĭ voĭ. 18 De voiŭ suna
în trâmbițĭ eŭ, și toțĭ carĭ *sûnt* cu
mine, să sunațĭ de asemenea și voĭ
din trâmbițĭ împrejurul întregeĭ tabere,
și să dicețĭ: A luĭ Iehova și a luĭ
Ghedeon.
19 Și Ghedeon și suta de bărbațĭ
ce *eraŭ* cu dînsul veniră la capĕtul
tabereĭ, la începutul străjeĭ a doa (de
abia aședaseră păzitoriĭ), și sunară din
trâmbițĭ, și sfărâmară ulcĭórele din
mânele lor: 20 Atuncea cetele tóte
treĭ sunară în trâmbițĭ, sfărâmară ul-
cĭórele, apucară în mâna stângă făc-
liele și în mâna dréptă trâmbițele, spre
a suna; și strigară: Sabia luĭ Iehova
și a luĭ Ghedeon. 21 Și eĭ stăteaŭ
fie-care la locul sĕŭ împrejurul tabĕ-
reĭ, și tótă tabĕra alergă, strigând și
fugind. 22 Și sunând eĭ *în* cele treĭ
sute de trâmbițĭ, Iehova întórse sabia
unuĭa contra altuĭa în tótă tabĕra. Și
tótă tabĕra fugi până la Bet-Șitta că-
tră Țererat, până la hotarul de Abel-
Mehola, lângă Tabbat.
23 Și bărbațiĭ luĭ Israel se adunară
din Neftali, din Asser și din tot Ma-
nase, și urmăriră pre Madianițĭ; 24 Și
Ghedeon trimese solĭ în tot muntele
luĭ Efraim, dicênd: Pogorîți-vĕ spre
întâmpinarea Madianiților, și luați-le

lor apă până la Bet-Bara şi Iordan.
Şi se adunară toţi bărbaţii luĭ Efraim,
şi le luară apă până la Bet-Bara şi
Iordan. 25 Şi eĭ prinseră doĭ domnĭ
aĭ Madianiţilor, pre Oreb şi pre Zeeb,
şi uciseră pre Oreb la stânca Oreb,
şi pre Zeeb îl uciseră la téscul Zeeb,
şi urmăriră pre Madianiţĭ. Şi aduseră
capetele luĭ Oreb şi luĭ Zeeb la Ghe-
deon, dincolo de Iordan.

Ghideon prigonesce pre vrăjmaş.

8 Şi bărbaţiĭ luĭ Efraim ḑiseră cătră
dînsul: De ce ne-aĭ făcut noüĕ a-
césta, că nu ne-aĭ chĭemat pre noĭ,
când te-aĭ dus spre a te lupta cu Ma-
dianiţiĭ? Şi eĭ se certaŭ cu dînsul tare.
2 Şi el le rĕspunse: Ce am făcut eŭ
pe lângă voĭ? aŭ nu *este* maĭ bună
poghircitură din Efraim decât culesul
din Abi-Ezer? 3 Dumneḑeŭ a dat în
mânele vóstre pre domniĭ Madianuluĭ,
pre Oreb şi pre Zeeb; şi ce am putut
eŭ face pe lângă voĭ? Şi mânia lor se
potoli deasupra luĭ, când el a ḑis cu-
vîntul acesta.
4 Şi Ghedeon veni la Iordan, şi-*l*
trecu el şi ceĭ treĭ sute de bărbaţĭ
cari *eraŭ* cu dînsul, obosiţĭ şi urmărind
pre neamic. 5 Şi el ḑise cătră băr-
baţiĭ din Succot: Daţĭ, rogu-vĕ, pânĭ
poporuluĭ, care mĕ urméză, că eĭ *sûnt*
obosiţĭ; şi eŭ voiŭ urmări pre Zebah
şi pre Ţalmunna, regiĭ Madianuluĭ.
6 Şi maĭ mariĭ Succotuluĭ ḑiseră: Ze-
bah şi Ţalmunna *sûnt* deja în mâna
ta, ca să dăm oştireĭ tale pâne? 7 Şi
Ghedeon rĕspunse: În adevĕr! când
Iehova va da pre Zebah şi pre Ţal-
munna în mâna mea, atuncea voiŭ
scărpina corpurile vóstre cu spiniĭ pus-
tiĭuluĭ şi cu ciuline. 8 Şi de acolo
el se suĭ la Penuel, şi vorbi cătră dîn-
şi tot aşa: şi bărbaţiĭ din Penuel îĭ
rĕspunseră, după cum aŭ rĕspuns băr-
baţiĭ din Succot. 9 Şi el vorbi de
aseminea bărbaţilor din Penuel, ḑicênd:
De mĕ voiŭ întórce în pace, voiŭ dă-
râma turnul acesta.
10 Er Zebah şi Ţalmunna *eraŭ* în
Karkor, şi taberele lor cu dînşi, ca la
cincĭ-spre-ḑece miĭ, toţĭ câţĭ aŭ rĕmas
din tótă tabĕra fiilor rĕsărituluĭ; că
ceĭ căḑuţĭ *eraŭ* o sută doĕ-ḑecĭ de miĭ
bărbaţĭ, ce scoteaŭ sabia. 11 Şi Ghe-
deon se suĭ prin calea celor ce locu-
ĭaŭ în corturĭ, spre rĕsărit de la Noba
şi Iogbeha, şi bătu tabĕra, tabĕra fiind
fără de grijă. 12 Şi Zebah şi Ţal-
munna fugĭaŭ; şi el îĭ urmări, şi prinse
pre ceĭ doĭ regĭ aĭ Madianuluĭ, pre
Zebah şi pre Ţalmunna; şi tótă tabĕra
o spăĭmântă!
13 Şi Ghedeon, fiĭul luĭ Ioaş, se
întórse de la resbel maĭ 'nainte de *rĕ-
săritul* sórcluĭ; 14 Şi prinḑênd pre
un copil al bărbaţilor din Succot îl
întrebă, şi el îĭ scrise pre maĭ mariĭ
Succotuluĭ şi pre bătrâniĭ seĭ: şépte-
ḑecĭ şi şépte de bărbaţĭ. 15 Şi ve-
nind la bărbaţiĭ din Succot, ḑise: Ĕcă
Zebah şi Ţalmunna, pentru cari m'aţĭ
însultat, ḑicênd: Zebah şi Ţalmunna
sûnt eĭ deja în mâna ta, ca să dăm o-
bosiţilor teĭ bărbaţĭ pâne? 16 Şi el
luă pre bătrâniĭ cetăţiĭ, spiniĭ pustiu-
luĭ şi ciuline, şi pedepsi cu ele pre băr-
baţiĭ Succotuluĭ. 17 Turnul din Pe-
nuel îl dărâmă, şi pre bătrâniĭ cetăţeĭ
îĭ ucise.
18 Şi el ḑise cătră Zebah şi cătră
Ţalmunna: Cum *eraŭ* bărbaţiĭ pre ca-
ri ĭ-aţĭ ucis la Tabor? Şi eĭ rĕspun-
seră: Ca tine, aşa *eraŭ* eĭ, fie-care
semĕna cu fiiĭ unuĭ rege. 19 Şi ḑise
el: Fraţiĭ meĭ *eraŭ*, fiiĭ mumeĭ mele;
viŭ *este* Iehova, de ĭ-aţĭ fi lăsat în
viéţă, eŭ nu v'aş ucide pre voĭ. 20 Şi
el ḑise ânteiŭ-născutuluĭ sĕŭ Ieter:
Scólă-te, ucide-ĭ! Dară copilul nu scóse
sabia sa, că se temea, că *era* încă co-
pil. 21 Şi Zebah şi cu Ţalmunna ḑi-
seră: Scólă-te tu, şi te aruncă asupra
nóstră; că cum este bărbatul, aşa *este*
puterea luĭ. Şi Ghedeon se sculă, şi
ucise pre Zebah şi pre Ţalmunna, şi
luă colanele ce *eraŭ* la grumaziĭ că-
milelor.

Ghideon întocmesce un serviciu divin greşit.

22 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel ḑiseră luĭ
Ghedeon: Domnesce asupra nóstră, tu
şi fiĭul tĕŭ, precum şi fiul fiuluĭ tĕŭ,
pentru-că tu ne-aĭ mântuit din mâna
Madianiţilor. 23 Şi Ghedeon le ḑise:
Nu voiŭ domni eŭ asupra vóstră, şi
nicĭ fiĭul meŭ va domni asupra vós-
tră; Iehova va domni asupra vóstră.
24 Şi Ghedeon ḑise cătră dînşiĭ: Vĕ
voiŭ face o cerere: daţi-mĭ fie-care
cerceiĭ de nas aĭ praḑeĭ sale (că cerceĭ
de aur aveaŭ eĭ, căcĭ Ismaeliţĭ *eraŭ*).
25 Şi eĭ rĕspunseră: Dăm! Şi eĭ întin-
seră o mantie, şi aruncară acolo fie-
care cerceiĭ de nas aĭ praḑiĭ sale.
26 Şi cerceiĭ de nas, ceĭ de aur, pre
cari el îĭ ceru, trăgeaŭ o mie şépte
sute de *sicli* de aur, afară de colanele
şi cerceiĭ de mărgăritar şi vestmintele
de purpur, pre cari regiĭ Madianuluĭ
le *aveaŭ*, şi afară de lanţurile de gât

ce *eraŭ* pe grumaziĭ cămilelor lor.
27 Și Ghedeon făcu din acestea un
efod, și-l puse în cetatea sa, în Ofra;
și tot Israelul desfrână după dînsul
acolo, și fu luĭ Ghedeon și caseĭ sale
cursă.

Copiiĭ luĭ Ghedeon și mórtea sa.

28 Așa fură Madianițiĭ umilițĭ îna-
intea fiilor luĭ Israel, și nu maĭ ridi-
cară capul lor; și pămêntul avu repaus
patru-ḑecĭ de anĭ în timpul luĭ Ghe-
deon. 29 Și Ierubaal, fiĭul luĭ Ioaș,
se duse, și locui în casa luĭ. 30 Și
Ghedeon avu șépte-ḑecĭ de fiĭ eșițĭ
din cópsele sale, că avea femeĭ multe.
31 Și concubina luĭ ce *era* în Șechem
încă și ea îĭ născu un fiiŭ, și el îĭ dă-
du numele Abimelech. 32 Și Ghe-
deon, fiĭul luĭ Ioaș, muri în o bătrâ-
nețe fericită, și fu îmmormîntat în
mormîntul luĭ Ioaș, părintele sĕŭ, în
Ofra Abiezereilor.

33 Și după ce Ghedeon muri, fiiĭ
luĭ Israel se întórseră éră-șĭ, și des-
frânară după Baalimĭ, și-șĭ făcură lor
ḑeŭ pre Baal-Berit. 34 Și fiiĭ luĭ Is-
rael nu-șĭ maĭ amintiră de Iehova
Dumneḑeul lor, care ĭ-a scăpat din
mâna neamicilor lor din jur împrejur.
35 Și nu arĕtară ĭubire caseĭ luĭ Ie-
rubaal-Ghedeon, după tótă bunătatea
pre care el a arĕtat-o luĭ Israel.

Abimeleh ucide pe șépte-ḑecĭ frațĭ și sĕ face rege.

9 Și Abimeleh, fiul luĭ Ierubaal, se
duse la Șihem, la frațiĭ mumeĭ sa-
le, și vorbi către dînși și către tot né-
mul caseĭ părinteluĭ mumeĭ sale, ḑi-
cênd: 2 Vorbițĭ, rogu-vĕ, la urechĭle
tuturor locuitorilor Șihemuluĭ: Ce *este*
maĭ bine pentru voĭ: Să domnéscă
preste voĭ șépte-ḑecĭ de bărbațĭ, toțĭ
fiiĭ luĭ Ierubaal, saŭ să domnéscă pres-
te voĭ un singur bărbat? și amintiți-
vĕ, că osul vostru și carnea vóstră
sûnt eŭ. 3 Și frațiĭ mumeĭ sale vor-
biră de dînsul în urechĭle tuturor lo-
cuitorilor din Șihem tóte cuvintele
acestea, și inima lor se plecă spre A-
bimeleh; că ḑiseră: Acesta *este* fratele
nostru. 4 Și-ĭ dădură șépte-ḑecĭ de
sicli de argint din templul luĭ Baal-
Berit, și cu eĭ tocmi Abimeleh ómenĭ
fără căpĕteiŭ și stricațĭ, cari urmară
după dînsul. 5 Și el veni în casa
părinteluĭ sĕŭ la Ofra, și ucise pre
frațiĭ seĭ, pre fiiĭ luĭ Ierubaal, șépte-
ḑecĭ de bărbațĭ, pe o singură pétră;
rĕmânênd numaĭ Iotam, maĭ micul fiŭ
al luĭ Ierubaal; că s'a ascuns.
6 Și toțĭ locuitoriĭ Șihemuluĭ se a-
dunară, și tot Bet-Millo, și eĭ se duseră,
și făcură pre Abimeleh rege la steja-
rul monumental, cel din Șihem.

Pilda luĭ Iotam.

7 Și se spuse *acésta* luĭ Iotam, care
ducêndu-se stătu în vârful munteluĭ
Gherizim; și ridicându-șĭ vocea luĭ,
strigă, ḑicênd către dînși: Ascultați-
mĕ, locuitorĭ aĭ Șihemuluĭ, și Dumne-
ḑeŭ vĕ va asculta pre voĭ: 8 Arboriĭ
se duseră ca să ungă un rege preste
dînși, și ḑiseră către oliv: Domnesce
preste noĭ! 9 Și olivul le ḑise: Pă-
răsi-voiŭ eŭ grăsimea mea, cu care
Dumneḑeŭ și ómeniĭ se onoréză, și
duce-mĕ-voiŭ, spre a domni preste ar-
borĭ? 10 Și arboriĭ ḑiseră către smo-
chin: Mergĭ tu, domnesce preste noĭ!
11 Și smochinul le ḑise: Părăsi-voiŭ
dulcéța mea și fruptul meŭ cel bun,
și duce-mĕ-voiŭ spre a domni preste
arborĭ? 12 Și arboriĭ ḑiseră către
vie: Mergĭ tu, domnesce preste noĭ!
13 Și via le ḑise: Părăsi-voiŭ mustul
meŭ, care veselesce pre Dumneḑeŭ și
pre ómenĭ, și duce-mĕ-voiŭ spre a dom-
ni preste arborĭ? 14 Și toțĭ arboriĭ
ḑiseră către spin: Mergĭ tu, domnesce
preste noĭ! 15 Și spinul ḑise arbori-
lor: Dacă întru adevĕr voĭ mĕ ungețĭ
pre mine rege asupra vóstră, venițĭ.
adăpostiți-vĕ supt umbra mea; ér de
nu, foc să ésă din spinĭ, și să mistue
cedriĭ Libanuluĭ. 16 Și acum, dacă
voĭ în adevĕr și în întregime ațĭ fă-
cut *acésta*, punênd pre Abimeleh rege,
și dacă voĭ ațĭ lucrat bine cu Ieru-
baal și cu casa sa, și dacă ĭ-ațĭ fă-
cut luĭ după vrednicia mânelor sale;
17 (Că părintele meŭ s'a luptat pentru
voĭ, și n'a crutat viéța sa, și v'a scă-
pat din mâna Madianiților; 18 Dară
voĭ v'ațĭ sculat astă-ḑĭ asupra caseĭ
părinteluĭ meŭ, și ațĭ ucis pre fiiĭ seĭ,
șépte-ḑecĭ de înșĭ pe o singură pétră,
și ațĭ făcut pre Abimeleh, fiiŭ al ser-
veĭ sale, rege preste locuitoriĭ Șihe
muluĭ, pentru-că *este* fratele vostru);
19 Dacă în adevér și în întregime ațĭ
lucrat cu Ierubaal și cu casa sa în
acéstă ḑi, bucurați-vĕ de Abimeleh, și
el să se bucure de voĭ! 20 Ér de
nu, foc să ésă din Abimeleh și să mis-
tue pre locuitoriĭ Șehemuluĭ și pre
Bet-Millo, și foc să ésă din locuitoriĭ
Șihemuluĭ și din Bet-Millo, și să mistue
pre Abimeleh.

21 Şi Iotam se dădu în lăturĭ, şi
fugi, şi se duse la Becr, şi şeḑu acolo
de frica luĭ Abimelch, fratele sěŭ.

Sfârşitul ruşinos a luĭ Abimeleh.

22 Şi Abimeleh domni preste Israel
treĭ anĭ. 23 Atuncea Dumneḑeŭ tri-
mese spirit rěŭ între Abimeleh şi între
locuitoriĭ Şihemuluĭ, şi locuitoriĭ Şihe-
muluĭ fură necredincioşĭ luĭ Abimeleh;
24 Pentru ca cruḑimea *arětată* celor
şépte-ḑecĭ fiĭ aĭ luĭ Ierubaal, şi sân-
gele lor să cadă asupra luĭ Abimeleh
fratele lor, care ĭ-a ucis, şi asupra lo-
cuitorilor Şihemuluĭ, carĭ întăriră mâ-
nele sale spre a ucide pre fraţiĭ seĭ.
25 Şi locuitoriĭ Şihemuluĭ îĭ puseră
pândaşĭ pe vârfurile munţilor, prădând
pre toţĭ ceĭ ce treceaŭ pe cale pe lân-
gă eĭ. Şi se spuse acésta luĭ Abimeleh.
26 Şi veni Gaal, fiul luĭ Ebed, cu fra-
ţiĭ seĭ, şi trecură la Şihem, şi locui-
toriĭ Şihemuluĭ i se încreḑură. 27 Şi
eĭ eşiră la câmp, şi culeseră viele lor,
şi călcară, se veseliră, intrară în casa
Dumneḑeuluĭ lor, şi mâncară şi běură,
şi blestemară pre Abimeleh. 28 Şi
Gaal, fiul luĭ Ebed, ḑise: Cine *este* A-
bimeleh, şi cine Şihem, ca să-ĭ servim?
Aŭ nu *este el* fiul luĭ Ierubaal, şi Ze-
bul căpitenia sa? Serviţĭ bărbaţilor
luĭ Hamor părintele luĭ Şihem, că pen-
tru-ce am servi acestuĭa? 29 O, de
s'ar da acest popor în mâna mea, eŭ
aşĭ alunga pre Abimeleh! Şi el ḑise
luĭ Abimeleh: Îmmulţesce óstea ta, şi
eşi!

30 Şi Zebul, căpitenea cetăţeĭ, auḑi
cuvintele luĭ Gaad, fiul luĭ Ebed, şi
mânia luĭ se aprinse; 31 Şi el tri-
mese întru ascuns solĭ la Abimeleh,
ḑicênd: Ecă! Gaal, fiĭul luĭ Ebed, şi
fraţiĭ seĭ aŭ venit la Şihem, şi écă eĭ
întărâtă cetatea asupra ta. 32 Şi a-
cum scólă-te de cu nópte, tu şi popo-
rul care *este* cu tine, şi pândesce la
câmp. 33 Şi diminéţă, la rěsăritul
sóreluĭ, scólă-te, şi lăţesce-te asupra
cetăţeĭ; şi écă, el şi poporul care *este*
cu dînsul vor eşi în contră-ţĭ, şi tu
veĭ face cu dînsul câte va puté mâ-
na ta.

34 Şi se sculară de cu nópte Abi-
meleh şi tot poporul ce *era* cu dînsul,
şi puseră de pândă contra Şihemuluĭ
patru cete. 35 Şi Gaal, fiul luĭ Ebed,
eşi, şi stătu la intrarea porţeĭ cetăţeĭ;
şi Abimeleh cu tot poporul ce *era* cu
dînsul se sculă de la pândă. 36 Şi
când Gaal vèḑu poporul, ḑise luĭ Ze-
bul: Ecă, poporul se cobóră din vâr-
furile munţilor; ér Zebul îĭ rěspunse:
Tu veḑĭ umbra munţilor, şi *ţi se pare*
că *sûnt* ómenĭ. 37 Şi Gaal maĭ ḑise:
Écă, poporul se cobóră de pe înălţimea
ţăreĭ: (o cétă venĭa pe calea Stejaru-
luĭ (Ghicitorilor.) 38 Şi Zebul ḑise
cătră dînsul: Unde *e* acum gura ta,
cu care ḑiceaĭ: Cine *e* Abimeleh, ca
să-ĭ servim? Nu *este* acesta poporul,
pre care l-aĭ despreţuit; eşĭ acum, ro-
gu-te, şi te luptă cu el. 39 Şi Gaal
eşi în fruntea locuitorilor Şihemuluĭ,
şi se luptă cu Abimeleh. 40 Şi Abi-
meleh îl goni, şi el fugi de dinaintea
luĭ, şi mulţĭ căḑură ucişĭ până la in-
trarea în pórtă. 41 Şi Abimeleh se
opri în Aruma, şi Zebul respinse pre
Gaal şi pre fraţiĭ seĭ, de nu rěmaseră
în Şechem.

42 Şi a doa ḑi poporul eşi la câmp,
şi se spuse *acésta* luĭ Abimeleh. 43 Şi
el luă poporul, şi-l împărţi în treĭ ce-
te, şi şeḑu de pândă la câmp; şi pri-
vind, écă poporul eşĭa din cetate! Şi
el se sculă asupra lor, şi-ĭ bătu. 44 Că
Abimeleh şi cetele ce *eraŭ* cu dînsul
se lăţiră, şi stătură la intrarea în pór-
ta cetăţeĭ; şi doě cete se lăţiră asupra
tuturor celor ce *eraŭ* în câmpie, şi-ĭ
bătură. 45 Şi Abimeleh bătu cetatea
tótă ḑiŭa aceea, luă cetatea, şi ucise
pre poporul ce *era* într'însa, sfărâmă
cetatea, şi o preseră cu sare.

46 Şi locuitoriĭ turnuluĭ Şihemuluĭ
auḑind de *acésta*, merseră în întăritura
templuluĭ ḑeuluĭ Berit. 47 Şi se spu-
se luĭ Abimeleh, că toţĭ locuitoriĭ tur-
nuluĭ Şihemuluĭ s'aŭ adunat. 48 Şi
Abimeleh se sui pe muntele Ţalmon,
el şi tot poporul ce *era* cu dînsul, şi
Abimeleh luă în mâna sa o secure, şi
tăĭă o ramură de arbore, o ridică, şi
o puse pe uměrul sěŭ, şi ḑise cătră
tot poporul ce *era* cu dînsul: Ceea ce
vedeţĭ că fac eŭ, grabnic faceţĭ ca
mine. 49 Şi tot poporul tăĭă fie-care
ramura sa, şi merseră după Abimeleh,
şi le puseră pe întăritură, aprinḑênd
deasupra lor întăritura cu foc. Aşa
muriră toţĭ bărbaţiĭ turnuluĭ Şihe-
muluĭ, ca la o mie de bărbaţĭ şi de
femeĭ.

50 Şi Abimeleh se duse la Tebeţ,
împresură Tebeţul, şi-l luĭ. 51 Şi un
turn tare era în mijlocul cetăţeĭ, şi
fugiră acolo toţĭ bărbaţiĭ şi femeele,
toţĭ locuitoriĭ cetăţeĭ, încuĭéră *porţile*
după eĭ, şi se suiră pe acoperişul tur-
nuluĭ. 52 Şi Abimeleh veni până la
turn, îl bătu, şi se apropiă până la
intrarea în turn, spre a-l arde cu foc.

53 Ér o femee aruncă o pétră de râş-
niţă pe capul luĭ Abimeleh, şi-ĭ sfă-
râmă crescetul. 54 Şi el îndată chie-
mă la sine pre servul, care purta
armele sale, şi-ĭ ḑise: Scóte sabia ta,
şi omóre-mĕ, ca să nu ḑică de mine:
O femee l-a ucis. Şi servul sĕŭ îl stră-
punse, şi el muri. 55 Şi bărbaţiĭ luĭ
Israel vĕḑênd că Abimeleh a murit, se
duseră fie-care la locul sĕŭ.

56 Ast-fel Dumneḑeŭ rĕsplăti luĭ
Abimeleh rĕutatea, ce făcuse părinte-
luĭ sĕŭ, ucigênd pre ceĭ şépte-ḑecĭ de
fraţĭ aĭ seĭ, 57 Şi tótă rĕutatea băr-
baţilor Şihemuluĭ Dumneḑeŭ a întors-o
asupra capetelor lor; ast-fel blestemul
luĭ Iotam, fiiul luĭ Ierubaal, veni asu-
pra lor.

Tola şi Iair, judecătorĭ.

10 Şi se sculă după Abimeleh, ca să
mântue pre Israel, Tola, fiul luĭ
Puah, fiul luĭ Dodo, bărbat din Isa-
char, şi el locuĭa în Şamir, în muntele
luĭ Efraim. 2 Şi judecă pre Israel
doĕ-ḑecĭ şi treĭ de anĭ; şi muri, şi se
îmmormîntă în Şamir.

3 După dînsul se sculă Iair, Ga-
laadénul, şi judecă pre Israel doĕ-ḑecĭ
şi doĭ de anĭ. 4 Şi el avu treĭ-ḑecĭ
de fiĭ, carĭ încălecaŭ pe treĭ-ḑecĭ de
mânzĭ, şi cari aveaŭ treĭ-ḑecĭ de ce-
tăţĭ, *ce* se numesc până în ḑiŭa de
astă-ḑĭ satele luĭ Iair, şi sûnt în pă-
mêntul Galaad. 5 Şi Iair muri, şi se
îmmormîntă în Camon.

Filisteniĭ şi Ammoniţiĭ apasă pre Israel idolatru; Domnul îl miluesce după pocăinţa sa.

6 Şi fiiĭ luĭ Israel éră-şĭ făcură rele
în ochiĭ luĭ Iehova, servind Baalimi-
lor, Astarteelor, ḑeilor Sirieĭ, ḑeilor
Sidonuluĭ, ḑeilor Moabuluĭ, ḑeilor fi-
ilor luĭ Ammon şi ḑeilor Filistenilor,
şi părăsiră pre Iehova, şi nu serviră
luĭ. 7 Şi se aprinse mânia luĭ Ieho-
va asupra luĭ Israel, şi el iĭ vîndu în
mâna Filistenilor şi în mâna fiilor luĭ
Ammon. 8 Şi eĭ împilară şi apĕsară
pre fiiĭ luĭ Israel în timpul ucela opt-
spre-ḑece anĭ, pre toţĭ fiiĭ luĭ Israel
ce *eraŭ* dincolo de Iordan, în pămên-
tul Amoreuluĭ, care *este* în Galaad.
9 Şi fiiĭ luĭ Ammon trecură Iordanul,
spre a se lupta şi cu Iuda şi cu Benia-
min şi cu casa luĭ Efraim; şi Israel
era strâmtorat fórte.

10 Şi fiiĭ luĭ Israel strigară către
Iehova, ḑicênd: Pĕcătuit-am ţie, că am
părăsit pre Dumneḑeul nostru, şi am
servit Baalimilor. 11 Şi Iehova ḑise
către fiiĭ luĭ Israel: Aŭ nu *v'am mân-
tuit* de Egipteni, de Amoreĭ, de fiiĭ luĭ
Ammon şi de Filistenĭ? 12 Şi Sido-
nieniĭ şi Amalekiţiĭ şi Maoniţiĭ v'aŭ
împilat pre voĭ, şi aţĭ strigat către
mine, şi v'am mântuit din mâna lor.
13 Dară voĭ m'aţĭ părăsit, şi aţĭ ser-
vit altor ḑeĭ; de aceea maĭ mult nu
vĕ voiŭ mântui. 14 Mergeţĭ şi stri-
gaţĭ la ḑeiĭ, pre care ĭ-aţĭ ales voŭĕ,
eĭ să vĕ mântuéscă în timpul strâmto-
rîreĭ vóstre. 15 Şi fiiĭ luĭ Israel ḑi-
seră luĭ Iehova: Pĕcătuit-am, fă-ne
după cum este bine în ochiĭ teĭ; nu-
maĭ cât, rugămu-te, scapă-ne astă-ḑĭ.
16 Şi eĭ depărtară pre ḑeiĭ ceĭ străinĭ
din mijlocul lor, şi serviră luĭ Iehova;
şi sufletul luĭ nu maĭ răbdă suferinţele
luĭ Israel.

17 Şi fiiĭ luĭ Ammon se adunară,
şi tăbĕrâră în Galaad; şi fiiĭ luĭ Is-
rael se adunară şi tăbĕrâră în Miţpe.
18 Şi poporul *şi* maĭ mariĭ Galaadu-
luĭ ḑiseră unul către altul: Care *va fi*
bărbatul ce va începe a se lupta cu
fiiĭ luĭ Ammon? El va fi capul tuturor
locuitorilor Galaaduluĭ.

Iefta învinge pre Ammoniţĭ.

11 Şi Iefta, Galaadénul, era vitéz;
şi el *era* fiul uneĭ meretrice; şi
Galaad a născut pre Iefta. 2 Şi fe-
mea luĭ Galaad ĭ-a născut luĭ fiiĭ; şi
când fiiĭ luĭ Galaad crescură, eĭ isgo-
niră pre Iefta, ḑicêndu-ĭ: Nu veĭ avé
moştenire în casa părinteluĭ nostru, că
tu *escĭ* fiul uneĭ alte femeĭ. 3 Şi Ief-
ta fugi de dinaintea fraţilor seĭ, şi
locuĭa în pămêntul Tob. Şi se adunară
la Iefta ómenĭ fără căpĕtĕĭ, şi eşĭaŭ
cu dînsul.

4 Şi după cât-va timp se luptară
fiiĭ luĭ Ammon cu Israel. 5 Şi când
fiiĭ luĭ Ammon se luptară cu Israel,
bătrâniĭ Galaaduluĭ se duseră, spre a
lua pre Iefta din pămêntul Tob. 6 Şi
eĭ ḑiseră luĭ Iefta: Vino, şi fiĭ căpite-
nia nóstră, ca să ne luptăm cu fiiĭ luĭ
Ammon. 7 Şi Iefta ḑise bătrânilor
Galaaduluĭ: Óre nu m'aţĭ urît, şi nu
m'aţĭ isgonit din casa părinteluĭ meŭ;
pentru-ce decĭ veniţĭ acum la mine,
când sûnteţĭ în nevoĭe? 8 Şi bătrâ-
niĭ Galaaduluĭ ḑiseră luĭ Iefta: Toc-
maĭ de aceea ne-am întors la tine, ca
să mergĭ cu noĭ, şi să te lupţĭ cu fiiĭ
luĭ Ammon, şi sa fiĭ cap noŭĕ şi tutu-
ror locuitorilor Galaaduluĭ. 9 Şi Iefta
rĕspunse bătrânilor Galaaduluĭ: Dacă
voĭ mĕ aduceţĭ înapoĭ, ca să mĕ bat

cu fiiĭ luĭ Ammon, şi Iehova de-ĭ va
da în mânele mele, fi-voiŭ eŭ capul
vostru? 10 Şi bătrâniĭ Galaaduluĭ ḑi-
seră luĭ Iefta: Iehova să fie martur
între noĭ, dacă nu vom face după cu-
vîntul tĕŭ. 11 Şi Iefta se duse cu
bătrâniĭ Galaaduluĭ, şi poporul îl puse
cap şi căpitenie preste dînsul: şi Iefta
vorbi tóte cuvintele sale înaintea luĭ
Iehova în Miţpe.

12 Şi Iefta trimese solĭ la regele
fiilor luĭ Ammon, ḑicênd: Ce *este* în-
tre mine şi între tine, că tu aĭ venit
la mine, spre a face resbel în pămên-
tul meŭ? 13 Şi regele fiilor luĭ Am-
mon rĕspunse trimeşilor luĭ Iefta:
Pentru-că Israel a luat pămêntul meŭ,
când a eşit din Egipt, de la Arnon
până la Iabbok şi până la Iordan; şi
acum înapoiţi-*mi*-l cu pace.

14 Şi Iefta trimese éră-şĭ solĭ la
regele fiilor luĭ Ammon, 15 Şi ḑise
cătră dînsul: Aşa ḑice Iefta: Israel
n'a luat pămêntul Moabuluĭ nicĭ pă-
mêntul fiilor luĭ Ammon. 16 Căcĭ
când a eşit Israel din Egipt, merse el
în pustiŭ la Marea Roşie; şi sosind la
Kadeş, 17 Trimese Israel solĭ la re-
gele Edomuluĭ, ḑicênd: Rogu-te, să
trec prin pămêntul tĕŭ! Dară regele
Edomuluĭ n'a voit să audă; şi a trimes
la regele Moabuluĭ, şi nicĭ el n'a voit.
Decĭ Israel rĕmase în Kadeş. 18 A-
tuncea umblând prin pustiŭ, ocoli pă-
mêntul Edomuluĭ şi pămêntul Moabu-
luĭ; şi sosind în partea despre rĕsăritul
pămêntuluĭ Moabuluĭ, tăbĕrără dincolo
de Arnon, dară nu veniră în hotarul
Moabuluĭ; că Arnonul *era* hotarul Moa-
buluĭ. 19 Şi Israel trimese solĭ la
Sihon regele Amoreilor, regele Heşbo-
nuluĭ; şĭ Israel ḑise cătră dînsul: Ru-
gămu-te, să trecem prin pămêntul tĕŭ
până la locul nostru. 20 Şi Sihon
neîncreḑêndu-se în Israel, ca să tréĉă
pămêntul sĕŭ, adună Sihon tot popo-
rul sĕŭ, şi tabĕră în Iahaz, şi se luptă
cu Israel. 21 Şi Iehova Dumneḑeul
luĭ Israel dădu pre Sihon şi pre tot
poporul luĭ în mâna luĭ Israel, şi eĭ
îĭ bătură; şi Israel luă în stăpânire
tot pămêntul Amoreilor, carĭ locuĭaŭ
în acel pămênt. 22 Şi eĭ luară în
stăpânire tot cuprinsul Amoreilor de
la Arnon până la Iabbok, şi de la
pustiŭ până la Iordan. 23 Şi acum,
când Iehova Dumneḑeul luĭ Israel a
alungat pre Amoreĭ de dinaintea po-
poruluĭ sĕŭ Israel, *maĭ* cerĭ tu a-l stă-
pâni? 24 Aŭ dóră, ceea ce Chemoş,
Dumneḑeul tĕŭ, îţĭ dă ţie de stăpâ-
nire, aceea tu să nu stăpânescĭ? aşa
tot aceea ce Iehova Dumneḑeul nos-
tru alungă de dinaintea nóstră, aceea
vom stăpâni. 25 Şi aŭ dóră *escĭ* tu
maĭ bun decât Balak, fiul luĭ Zippor,
regele Moabuluĭ? Certatu-s-a el cu Is-
rael, saŭ luptatu-s-a cu el? 26 Pe
când Israel locuĭa în Heşbon şi în sa-
tele luĭ, în Aroer şi în satele luĭ, şi
în tóte cetăţile, carĭ *sûnt* la ţărmurile
Arnonuluĭ, treĭ sute de anĭ, pentru-ce
nu *le*-aţĭ eliberat în acel timp? 27 Da,
eŭ nu am pĕcătuit în contra ta, ci tu
rĕŭ facĭ cu mine, rĕsboindu-te în con-
tra mea. Iehova judecătorul să judece
astă-ḑĭ între fiiĭ luĭ Israel şi între fiiĭ
luĭ Ammon.

28 Şi regele fiilor luĭ Ammon nu
ascultă cuvintele luĭ Iefta, pre carĭ el
i le trimese.

Biruinţa şi făgăduinţa luĭ Iefta.

29 Şi spiritul luĭ Iehova veni asu-
pra luĭ Iefta, şi el trecu prin Galaad
şi Manase, şi trecu prin Miţpe din Ga-
laad, şi de la Miţpe din Galaad trecu
asupra fiilor luĭ Ammon.

30 Şi Iefta făcu vot luĭ Iehova, ḑi-
cênd: Dacă tu veĭ da în mâna mea
pre fiiĭ luĭ Ammon, 31 Ceea ce va
eşi din uşile caseĭ mele spre întâmpi-
narea mea, când în pace mĕ voiŭ în-
tórce de la fiiĭ luĭ Ammon, va fi a luĭ
Iehova, şi o voiŭ aduce olocaust.

32 Şi Iefta trecu spre fiiĭ luĭ Am-
mon, spre a se lupta cu eĭ; şi Iehova
ĭ-a dat în mâna luĭ. 33 Şi el îĭ bătu
de la Aroer până la Minnit doĕ-ḑecĭ
de cetăţĭ, şi până la Abel-Cheramim
cu ucidere mare fórte. Aşa fiiĭ luĭ Am-
mon fură umiliţĭ înaintea fiilor luĭ Is-
rael.

34 Şi când Iefta veni la Miţpe în
casa luĭ, éĉă, fiĭca luĭ eşĭa întru în-
tâmpinarea luĭ, cu timpane şi cu dan-
ţurĭ; ea *era* unică, el nu avea afară
de dînsa fiŭ saŭ fiĭcă. 35 Şi când el
o vĕḑu, îşĭ rupse vestmintele sale, şi
ḑise: Ah! fiĭca mea, adânc mĕ lovescĭ
şi mĕ turburĭ! că eŭ am deschis gura
mea cătră Iehova, şi nu o pot întórce.
36 Şi ea ḑise cătră dînsul: Părintele
meŭ! de aĭ deschis gura ta cătra Ie-
hova, fă cu mine, cum a rostit gura
ta, pentru-că Iehova ţĭ-a făcut rĕsbu-
nare asupra neamicilor teĭ, fiiĭ luĭ
Ammon. 37 Şi ea ḑise cătră părin-
tele eĭ: Fie-mĭ învoit acésta; lasă-mĕ
doĕ lunĭ, ca să mĕ duc şi să mĕ cobor
în munţĭ, şi să plâng virginitatea mea,
eŭ şi tovărăşiţcle mele. 38 Şi el ḑise:

Du-te! şi el o lăsă pre ea doĕ lunĭ.
Decĭ ea se duse cu tovărăşiţele eĭ, şi
plânse virginitatea eĭ în munţĭ. 39 Şi
după trecerea de doĕ lunĭ, ea se în-
tórse la părintele eĭ, şi el îndeplini cu
dînsa votul sĕŭ, pre care l-a votat.
Şi ea nu cunoscuse bărbat. Şi a fost
datină în Israel: 40 Din an în an
fiĭcele luĭ Israel mergeaŭ spre a boci
pre fiĭca luĭ Iefta Galaadénul patru
ḑile în an.

Sfărâmarea Efraimiţilor.

12 Şi bărbaţiĭ luĭ Efraim se aduna-
ră, şi trecură cătră méḑă-nópte,
şi ḑiseră luĭ Iefta: Pentru-ce aĭ trecut
spre a te lupta cu fiiĭ luĭ Ammon, şi
pre noĭ nu ne-aĭ chĭemat ca să mer-
gem cu tine? Casa ta vom aprinde-o
cu foc asupra ta. 2 Şi Iefta le ḑi-
se: Avut-am marĭ certe cu fiiĭ luĭ
Ammon, eŭ şi poporul meŭ; şi eŭ v'am
chĭemat pre voĭ, şi nu m'aţĭ scăpat
din mânele lor. 3 Şi când am vĕḑut
că tu nu voĭescĭ a *mĕ* ajuta, am pus
viéţa mea în mâna mea, şi am trecut
asupra fiilor luĭ Ammon, şi Iehova ĭ-a
dat pre eĭ în mâna mea! Şi pentru-ce
veniţĭ în ḑiŭa acésta asupra mea, spre
a vĕ lupta cu mine?

4 Şi Iefta adună pre toţĭ bărbaţiĭ
Galaaduluĭ, şi se luptă cu Efraim; şi
bărbaţiĭ Galaaduluĭ bătură pre Efraim,
că eĭ aŭ ḑis: Fugarĭ aĭ luĭ Efraim
sûnteţĭ voĭ; (Galaad *este* între Efraim
şi între Manase!) 5 Şi Galaadiţiĭ cu-
prinseră vadurile Iordanuluĭ în contra
luĭ Efraim, şi când fugariĭ luĭ Efraim
ḑiceaŭ: Voiŭ să trec! Bărbaţiĭ Gala-
aduluĭ îĭ ḑiseră: *Escĭ* tu Efraimit?
De ḑicea el: Nu! 6 Atuncĭ eĭ îĭ ḑi-
ceaŭ: Rugămu-te, ḑi Şibbolet, şi el
ḑicea Sibbolet, că el nu putea să pro-
nunţe cum trebue; şi eĭ îl prindeaŭ,
şi-l junghĭaŭ la vadurile Iordanuluĭ.
Şi căḑură în acel timp patru-ḑecĭ şi
doĕ de miĭ din Efraim.

7 Şi Iefta judecă pre Israel şése
anĭ; şi Iefta, Galaadénul muri, şi se
îmmormîntă într'o cetate a Galaadu-
luĭ.

Ibţan, Elon şi Abdon, judecătorĭ.

8 Şi după dînsul judecă pre Israel
Ibţan din Bet-Lehem. 9 Şi el avu
treĭ-ḑecĭ de fiĭ şi treĭ-ḑecĭ de fete,
scóse din casa sa, şi treĭ-ḑecĭ de fete
aduse el de afară pentru fiiĭ seĭ. Şi el
a judecat pre Israel şépte anĭ. 10 Şi
Ibţan muri, şi se îmmormîntă în Bet-
Lehem.

11 Şi după dînsul a judecat pre Is-
rael Elon, Zabuloneul, şi el judecă pre
Israel ḑece anĭ. 12 Şi Elon şi Zabu-
loneul, muri, şi se îmmormîntă în Aja-
lon, în pămêntul Zabulon.

13 Şi după dînsul judecă pre Israel
Abdon, fiĭul luĭ Hillel, Piratonénul.
14 Şi el avu patru-ḑecĭ de fiĭ şi treĭ-
ḑecĭ de nepoţĭ, carĭ umblaŭ călărĭ pe
şépte-ḑecĭ de mânzĭ de asină. El a ju-
decat pre Israel opt anĭ. 15 Şi Ab-
don, fiul luĭ Hillel, Piratonénul, muri,
şi se îmmormînta în Piraton, în pă-
mêntul luĭ Efraim, pe muntele Amale-
kiţilor.

*Israeliţiĭ apĕsaţĭ prin Filistenĭ; nasce-
rea luĭ Samson vestită printr'un ânger.*

13 Şi fiiĭ luĭ Israel éră-şĭ făcură rele
în ochiĭ luĭ Iehova, şi Iehova îĭ
dădu pre eĭ în mâna Filistenilor patru-
ḑecĭ de anĭ.

2 Şi a fost un bărbat din Ţora, din
némul luĭ Dan, şi numele luĭ *era* Ma-
noah, şi femea luĭ *era* stérpă, şi n'a
născut. 3 Şi ângerul luĭ Iehova se
arĕtă femeeĭ, şi-ĭ ḑise: Ecă, tu *escĭ*
stérpă, şi n'aĭ născut; dară veĭ con-
cepe, şi veĭ nasce fiiŭ. 4 Şi acum
păzesce-te, şi nu bé vin nicĭ bĕutură
îmbătĕtóre, şi nu mânca nimica necu-
rat. 5 Că écă, tu veĭ concepe şi veĭ
naşce fiŭ, şi bricĭul nu se va pune pe
capul luĭ; că pruncul va fi nazareŭ al
luĭ Iehova din pântece; şi el va în-
cepe mântuirea luĭ Israel din mâna
Filistenilor.

6 Şi femea veni, şi spuse bărbatu-
luĭ eĭ, ḑicênd: Un om al luĭ Dumne-
ḑeŭ a venit la mine, şi faţa îĭ *era* ca
faţa ângeruluĭ luĭ Dumneḑeŭ, înfrico-
şat fórte; dară nu l-am întrebat de
unde *era*, nicĭ numele sĕŭ nu mi l-a
spus. 7 Şi el ḑise cătră mine: Ecă,
tu veĭ concepe, şi veĭ nasce fiŭ; şi a-
cum nu bé vin nicĭ bĕutură îmbătĕtó-
re, şi nu mânca nimica necurat; că
nazareŭ al luĭ Iehova va fi pruncul
chĭar din sînul *mumeĭ sale* până în ḑiŭa
morţeĭ sale.

8 Atuncea Manoah se rugă luĭ Ie-
hova, şi ḑise: Rogu-te, Dómne, omul
luĭ Dumneḑeŭ, pre care tu l-aĭ trimes,
să maĭ vină încă o dată la noĭ, şi să
ne înveţe ce să facem cu pruncul ce
se va naşce. 9 Şi Dumneḑeŭ auḑi
vocea luĭ Manoah, şi ângerul luĭ Dum-
neḑeu maĭ veni o dată la femee, pe
când ea şedea în câmpie; dară Ma-
noah, bărbatul eĭ, nu era cu dînsa.
10 Şi femea se grăbi, şi alergă, şi spu-

se *acésta* bărbatuluĭ eĭ, ḍicêndu-ĭ: Écă,
omul ce a venit în ḍiŭa *aceea* la mine,
éră-șĭ mi s'a arătat. 11 Și Manoah
se sculă, urmă femeeĭ sale, și venind
la omul acela îĭ ḍise: Tu *escĭ* omul ce
a vorbit cătră femee? Și el rĕspunse:
Eŭ *sûnt*. 12 Și Manoah ḍise: De se
va împlini cuvîntul tĕŭ, ce să se facă
cu pruncul și ce să facă el? 13 Și
îngerul luĭ Iehova ḍise luĭ Manoah:
Femea să se păzéscă de tóte câte i-am
ḍis. 14 Din tóte câte es din vița
vieĭ ea să nu mănânce, vin și bĕutură
îmbătĕtóre să nu bea, nicĭ *nimica* ne-
curat să nu mănânce. Tóte câte ĭ-am
ordonat să le păzéscă.
15 Și Manoah ḍise cătră îngerul
luĭ Iehova: Te-am întărḍia, ca să-țĭ
pregătim un ĭed. 16 Și îngerul luĭ
Iehova ḍise luĭ Manoah: De mĕ în-
tărḍiĭ, nu voiŭ mânca din pânea ta,
și de voĭescĭ să facĭ un olocaust, adă-l
luĭ Iehova; că Manoah nu scia, că a-
cesta *era* îngerul luĭ Iehova. 17 Și
Manoah maĭ ḍise cătră îngerul luĭ Ie-
hova: Care *este* numele tĕŭ, ca de se
va împlini cuvîntul tĕŭ, să te onorăm.
18 Și îngerul luĭ Iehova ḍise cătră
dînsul: De ce întrebĭ numele meŭ? că
minunat *este* el. 19 Și Manoah luă
ĭedul și darul de pâne, aducêndu-*l* luĭ
Iehova pe stâncă; și el făcu minune;
și Manoah și femea luĭ vĕḍură: 20 Că-
cĭ pe când flacăra se înălța de pe
altar la cer, îngerul luĭ Iehova se
înălță în flacăra altaruluĭ, și Manoah
și femea luĭ vĕḍură *acésta*, și căḍură
cu fața la pămênt. 21 Și îngerul luĭ
Iehova nu se maĭ arĕtă luĭ Manoah și
femeeĭ sale.
Atuncea Manoah cunoscu că acesta
era îngerul luĭ Iehova. 22 Și Ma-
noah ḍise femeeĭ sale: Vom muri, că
noĭ am vĕḍut pre Dumneḍeŭ. 23 Și
femea luĭ îĭ rĕspunse: Dacă Iehova
ar fi voit a ne omorî, nu ar fi luat din
mâna nóstră olocaustul și darul de
pâne, nicĭ ne-ar fi arĕtat tóte acestea,
și nicĭ la timp nu-ar fi vestit *un lucru*
ca acesta.
24 Și femea născu fiŭ, și chĭemă
numele luĭ Samson; și pruncul crescu,
și Iehova îl bine-cuvîntă. 25 Și spi-
ritul luĭ Iehova începu a-l împinge în
Mahane-Dan, între Țorah și Eștaol.

Lupta luĭ Samson cu leul.

14 Și Samson se pogorî la Timna,
și vĕḍu o femee în Timna din fe-
tele Filistenilor. 2 Și el se sui, și
spuse părinteluĭ sĕŭ și mumeĭ sale, ḍi-
cênd: Am vĕḍut femee în Timna din
fetele Filistenilor; și acum să mi-o
luațĭ de femee. 3 Și părintele sĕŭ și
muma să ḍiseră: Aŭ nu *este* între fe-
tele fraților teĭ și în tot poporul meŭ
nicĭ o femee, de te ducĭ să ĭeĭ femee
dintre Filisteniĭ ceĭ necircumcișĭ? Și
Samson ḍise părinteluĭ sĕŭ: Pre ea
ĭea-o mie, că ca 'mĭ place. 4 Și pă-
rintele sĕŭ și muma sa nu sciaŭ că a-
césta *era* de la Iehova, că el căuta
ocasiune asupra Filistenilor; că în a-
cest timp domnĭaŭ preste Israel Filis-
teniĭ. 5 Atuncea Samson cu părinte-
le sĕŭ și cu muma sa se pogorîră la
Timna. Și când eĭ ajunsera la viele
din Timna, écă, un leŭ tînĕr mugind,
venia spre întâmpinarea luĭ. 6 Și spi-
ritul luĭ Iehova veni asupra luĭ, și el
îl sfășiă, după cum se sfășiă un ĭed,
și el *nu avea* nimic în mâna luĭ. Dară
el nu spuse părinteluĭ sĕŭ nicĭ mumeĭ
sale ceea ce a făcut. 7 Și el se po-
gorî, și vorbi cu femea, și ea plăcu luĭ
Samson.
8 Și când el se întórse după cât-va
timp spre a o lua, se abătu, spre a
vedé stârvul leuluĭ, și écă, un roiŭ de
albine *era* în stârvul leuluĭ, și mĭere.
9 Și el o luă în mâna sa, și ducêndu-
se mergea mâncând, și se duse la pă-
rintele sĕŭ și la muma sa, și le-a dat
din ea, și eĭ mâncară; dară nu le spu-
se, că din stârvul leuluĭ a scos mĭerea.

Căsătoria luĭ Samson și ghicitorile.

10 Și părintele sĕŭ se pogorî la fe-
mee; și Samson făcu acolo ospĕț; că
așa făceaŭ tineriĭ. 11 Și când eĭ îl
vĕḍură, luară treĭ-ḍecĭ de tovarășĭ, ca
să fie cu dînsul. 12 Și Samson le
ḍise: O cimilitură vĕ pun; de-mĭ-o vețĭ
spune în cele șépte ḍile ale ospĕțuluĭ
și *o* vețĭ ghici, vĕ voiŭ da voŭĕ treĭ-
ḍecĭ de cămĕșĭ și treĭ-ḍecĭ de vestmin-
te de schimbat; 13 Er de nu vețĭ
puté a mĭ-*o* spune, să-mĭ dațĭ voĭ mie
treĭ-ḍecĭ de cămĕșĭ și treĭ-ḍecĭ de vest-
minte de schimbat. Și eĭ îĭ ḍiseră:
Pune cimilitura ta, ca să o auḍim?
14 Și el le ḍise:
Din cel ce mănâncă a eșit mân-
care,
Și din cel tare a eșit dulcéță.
Și eĭ nu putură să spue cimilitura în
treĭ ḍile. 15 Și în a șéptea ḍi ḍiseră
eĭ cătră femea luĭ Samson: Îndupleacă
pre bărbatul tĕŭ să ne spue cimilitura,
ca să nu te ardem pre tine și casa pă-
rinteluĭ tĕŭ cu foc. Aŭ pentru a ne
sărăci ne-ațĭ chĭemat pre noĭ? Aŭ nu

este așa? 16 Și femea luĭ Samson
plânse înaintea luĭ, ḑicênd: Tu mĕ u-
răscĭ, și nu mĕ ĭubescĭ. Cimilitură aĭ
pus fiilor poporuluĭ meŭ, și mie nu
mĭ-aĭ spus-*o*. Și el ḑise cătră dînsa:
Écă, eŭ nu am spus-*o* părinteluĭ meŭ
și nicĭ mumeĭ mele, și ţie să ţĭ-*o* spun?
17 Și ea plânse înaintea luĭ șépte ḑile,
cât ţinu ospĕţul. Și în a șéptea ḑi, el
ĭ-o spuse, că ea îl necăji; și ea spuse
cimilitura fiilor poporuluĭ eĭ. 18 Și
bărbaţiĭ cetăţeĭ ḑiseră cătră el în ḑiŭa
a șéptea, maĭ 'nainte de apusul sóre-
luĭ:

Ce *este* maĭ dulce de cât mĭerea?
Și ce *este* maĭ tare de cât leul?

Și el ḑise cătră dînșii: De nu aţĭ fi a-
rat cu junca mea, nu aţĭ fi ghicit ci-
militura mea. 19 Și veni asupra luĭ
spiritul luĭ Iehova, și el se pogorî la
Așkalon, bătu dintrînșiĭ treĭ-ḑecĭ de
bărbaţĭ, și luă vestmintele lor, și dădu
vestmintele de schimb celor ce aŭ ghi-
cit cimilitura. Și mânia luĭ se aprinse,
și el se suĭ la casa părinteluĭ sĕŭ.

20 Dară femea luĭ Samson a fost
a tovarășuluĭ luĭ, amiculuĭ luĭ.

Samson face Filistenilor pagubă mare.

15 Și după cât-va timp, în ḑilele se-
cerișuluĭ de grâŭ, Samson cercetă
pre femea sa cu un ĭed, și el ḑise:
Voiŭ intra la femea mea în cameră;
ér părintele eĭ nu-ĭ învoi ca să intre.
2 Și părintele eĭ ḑise: Eŭ am gândit
că tu o urăscĭ; decĭ am dat-o amicu-
luĭ tĕŭ. Aŭ sora eĭ cea maĭ mică nu
este maĭ frumósă de cât ea? Rogu-te,
fie ea a ta în locul eĭ.

3 Și Samson le ḑise: Astă dată voiŭ
fi nevinovat cătră Filistenĭ, de le voiŭ
face rĕŭ! 4 Și Samson se duse, și
prinse treĭ-sute de vulpĭ, luă făclii, și
întorcênd códă la códă, puse o făclie
la mijloc între doĕ coḑĭ. 5 Și el a-
prinse cu foc făcliele, și *vulpilor* le
dădu drumu în ţărânele Filistenilor, și
aprinse atât grâul în snopĭ, cât și cel
ce sta în picĭóre, cum și grădinele de
olivĭ. 6 Și Filisteniĭ ḑiseră: Cine a
făcut acésta? Și eĭ rĕspunseră: Sam-
son, ginerele Timnénuluĭ; pentru-că el
ĭ-a luat femea luĭ, și o dădu amiculuĭ
sĕŭ. Și Filisteniĭ se suiră, și arseră cu
foc pre ea și pre părintele eĭ.

7 Și Samson ḑise cătră dînșii: Dacă
voĭ faceţĭ una ca acésta, îmĭ voiŭ rĕs-
buna asupra vóstră, și apoĭ voiŭ în-
ceta. 8 Și el îĭ bătu la șold și la
cópse cu ucidere mare; și se pogorî,
și locui în crăpătura stânceĭ Etam.

9 Și Filisteniĭ se suiră, și tăbĕrâră
în Iuda, și s'aŭ rĕspândit în Lehi.
10 Și bărbaţiĭ din Iuda ḑiseră: Pen-
tru ce v'aţĭ suit asupra nóstră? și eĭ
rĕspunseră: Spre a lega pre Samson
noĭ ne-am suit, ca să-ĭ facem luĭ, cum
ne-a făcut noŭĕ. 11 Și se pogorîră
treĭ miĭ de bărbaţĭ din Iuda cătră cră-
pătura stânceĭ Etam, și ḑiseră luĭ Sam-
son: Aŭ nu șciĭ tu că Filisteniĭ dom-
nesc asupra nóstră? Și pentru ce ne-aĭ
făcut noŭĕ acésta? Și el le ḑise: După
cum eĭ mĭ-aŭ făcut, așa le-am făcut.
12 Și eĭ ḑiseră cătră dînsul: Ca să te
legăm pre tine, noĭ ne-am pogorît, să
te dăm în mânele Filistenilor. Și Sam-
son le ḑise: juraţi-mĭ, că voĭ nu vĕ
veţĭ arunca asupră-mĭ! 13 Și eĭ vor-
biră cătră dînsul, ḑicênd: Nu, ci te
vom lega, și te vom da în mâna lor,
dară nu te vom omorî. Și eĭ îl le-
gară cu doĕ funiĭ nouĭ, și-l scóse din
stâncă.

14 *Și* când el sosi la Lehi, Filis-
teniĭ strigară de bucurie înaintea luĭ;
și spiritul luĭ Iehova veni asupra luĭ,
și funiile ce *eraŭ* pe braţele luĭ se fă-
cură ca fire de in, carĭ se aprind la
foc, și legăturile se topiră de pe mâ-
nele luĭ. 15 Și găsind o falcă de asin
neuscată încă, și întinḑêndu-șĭ mâna
sa, o luă, și ucise cu ea o mie de băr-
baţĭ. 16 Și Samson ḑise:

Cu o falcă de asin o gramadă, doĕ
grămăḑĭ,
Cu o falcă de asin, am ucis o mie
de bărbaţĭ.

17 Și când el sfârși de a vorbi, aruncă
falca din mâna luĭ, și numi acel loc
Ramat-Lehi *(aruncătura fălceĭ).*

18 Și el însetă fórte, și strigă că-
tră Iehova, ḑicênd: Tu aĭ dat prin
mâna servuluĭ tĕŭ acéstă mare mân-
tuire; și acum să mor de sete, și să
cad în mâna necircumcișilor? 19 Și
Dumneḑeŭ despică adâncătura cea în
Lehi, și eși dintr'însa apă, și el bĕŭ;
și spiritul luĭ se reîntórse și reînvie.
Și s'a chĭemat numele aceluĭ *loc* En-
Akkore, *(isvorul celuĭ ce strigă)* până
în ḑiŭa de astă-ḑĭ, și *se află* în Lehi.

20 Și el judecă pre Israel în ḑilele
Filistenilor doĕ-ḑecĭ de anĭ.

Căderea luĭ Samson; puterea i se redă, și el se rĕsbună asupra Filistenilor.

16 Și Samson se duse la Gaza, și
vĕḑu acolo o meretrice, și intră
la dînsa: 2 *Și s'a spus* Gazenilor:
Samson a venit aicea; decĭ eĭ *îl* îm-
presurară, și-l pândiră tótă nóptcă a-

ceea la pórta cetăţeĭ, şi fură în tăcere
tóta nóptea, ḑicênd: *Fiţi în linisce* pâ-
nă se va lumina de ḑiuă, şi atuncea
îl vom ucide! 3 Şi Samson dormi
până la meḑul nópţiĭ, ér sculându-se
la meḑul nopţiĭ, apucă porţile cetăţeĭ
şi amândoĭ stâlpiĭ, şi scoţêndu-le îm-
preună cu zăvorul, *le* luă pe umerele
sale, şi le duse pe vârful munteluĭ din
faţa Hebronuluĭ.
4 Şi se întâmplă în urma acestora,
că el ĭubĭa o femee în valea Sorek,
cu numele Dalila. 5 Şi domniĭ Filis-
tenilor se suiră către dînsa, şi-ĭ ḑiseră:
Înduplecă-l, şi veḑi în ce *stă* puterea
luĭ cea mare, şi cu ce vom puté a-l
învinge, ca să-l legăm, spre a-l slabi,
şi noĭ îţĭ vom da ţie fie-care o mie şi
o sută de *sicli* de argint.
6 Şi Dalila ḑise luĭ Samson: Rogu-
te, spune-mi în ce *stă* marea ta putere,
şi cu ce trebue tu' să fiĭ legat, spre
a te slabi. 7 Şi Samson îĭ ḑise: Da-
că mĕ va lega cu şépte funiĭ noŭĕ,
neuscate încă, eŭ voiŭ slăbi, şi mĕ
voiŭ face ca tot omul. 8 Şi domniĭ
Filistenilor îi aduse şépte funiĭ nŭoĭ,
neuscate încă, şi ea-l legă cu ele. 9 Şi
pândaşiĭ şedeaŭ la ea în camară. Şi
ea-ĭ ḑise: Filisteniĭ asupra ta, Sam-
sóne! şi el rupse funiile, după cum se
rupe o aţă de câlţĭ, când miróse fo-
cul; şi puterea sa nu s'a descoperit.
10 Şi Dalila ḑise luĭ Samson: Ecă,
tă m'aĭ înşelat, şi mĭ-aĭ spus neade-
vĕrul. Acum, rogu-te, spune-mĭ cu ce
poţĭ fi legat? 11 Şi el ḑise catra
dînsa: Dacă mĕ va lega cu funii noŭĭ,
cu cari nu s'a facut nicĭ un lucru,
voiu slăbi, şi mĕ voiŭ face ca tot o-
mul. 12 Şi Dalila luă funiĭ noŭĭ, şi-l
legă cu ele, ḑicêndu-ĭ: Filisteniĭ asu-
pra ta, Samsóne! Şi pândaşiĭ şedeaŭ
în camera. Şi el le rupse de pe bra-
ţele sale ca o aţă.
13 Şi Dalila ḑise luĭ Samson: Până
acum m'aĭ înşelat, şi mi-aĭ spus nea-
devĕrul. Spune-mĭ cu ce poţĭ fi legat.
Şi el ḑise catra ea: Dacă tu veĭ îm-
pleti cele şépte şuviţe ale capuluĭ meŭ
în urḑéla ţesĕtureı. 14 Şi ea *le* pironi
în pământ cu o pana, şi ḑise către
dînsul: Filistenii asupra ta, Samsóne!
Şi el se desteptă din somnul sĕŭ, şi
scóse pana cu urḑéla cu tot.
15 Şi ea ḑise catră dînsul: Cum
ḑicĭ: Eŭ te iubesc, când inima ta nu
este la mine? Până acum de treĭ orĭ
m'aı înşelat, şi nu mĭ-aı spus în ce *stă*
puterea ta cea mare. 16 Şi supĕrân-
du-l cu vorbele sale în tóte ḑilele, şi
muncindu-l pre el, sufletul luĭ se în-
tristă până la mórte: 17 Şi-ĭ desco-
peri tótă inima luĭ, şi ḑise către dînsa:
Briciŭ nu s'a pus pe capul meŭ, pen-
tru că nazareŭ al luĭ Dumneḑeŭ *sûnt*
eŭ din pântecele mumeĭ mele; dacă
mĕ voiŭ rade, puterea mea se va ḑe-
părta de la mine, şi voiŭ slăbi, şi mĕ
voiŭ face ca tot omul.
18 Şi Dalila vĕḑênd, că el îĭ des-
coperi tótă inima sa, trimese să chĭeme
pre domniĭ Filistenilor, ḑicênd: Suiţi-
vĕ astă dată, că el mĭ-a descoperit tótă
inima sa. Şi domniĭ Filistenilor se suiră
la dînsa, aducênd argintul în mânele
lor. 19 Şi ea îl adormi pe genunchiĭ
eĭ, chĭemă un bărbat, şi puse să-ĭ radă
cele şépte şuviţe ale capuluĭ sĕŭ, şi
prin acésta începu a-l slăbi; că pu-
terea luĭ îl părăsise. 20 Şi ea ḑise:
Filisteniĭ asupra ta, Samsóne! Şi el
se desteptă din somnul sĕŭ, şi ḑise:
Voiŭ eşi astă dată ca altă dată, şi mĕ
voiŭ scutura. Dară el nu scia că Ie-
hova s'a depărtat de la el. 21 Şi
Filisteniĭ îl prinseră, şi-ĭ scobiră ochiĭ,
şi-l coborîră la Gaza, şi-l legară cu
lanţurĭ de aramă; şi el învârtia răş-
niţa în închisóre.
22 Dară pĕrul capuluĭ sĕŭ începu
să crésca, după ce s'a ras. 23 Şi
domniĭ Filistenilor se adunară, spre a
aduce un mare sacrificiŭ luĭ Dagon,
ḑeul lor, şi spre a se veseli; că ḑiceaŭ:
Ḑeul nostru a dat în mâna nóstră pre
Samson, neamicul nostru. 24 Şi po-
porul vĕḑêndu-l, laudară pre ḑeul lor,
ca ḑiceaŭ: Ḑeul nostru a dat în mâna
nóstră pre neamicul nostru, şi pre pus-
tiitorul ţăreĭ nóstre, care a îmmulţit
morţiĭ noştri. 25 Şi când inima lor
era voĭósa, eĭ ḑiseră: Chiemaţĭ pre
Samson, ca să ne desfăteze! Deci chĭe-
mară pre Samson din închisóre, şi el
era de rîs înaintea lor; şi-l puseră pre
el între stâlpĭ. 26 Şi ḑise Samson
catră baetul ce-l ţinea de mână: La-
să-mĕ ca să pipăiŭ stâlpiĭ, pe care este
întarita casa; ca să mĕ razăm de eĭ.
27 Şi casa era plină de bărbaţĭ şi de
femeĭ, şi acolo *eraŭ* toţĭ domniĭ Filis-
tenilor; chĭar şi pe acoperiş *eraŭ* ca
la treĭ miĭ de bărbaţĭ şi de femeĭ, ca-
ri privĭaŭ deriderea luĭ Samson. 28 Şi
Samson strigă către Iehova, ḑicênd:
Dómne, Iehova, rogu-te, adă-ţĭ aminte
de mine, şi întăresce-mĕ numaĭ asta
data, o Dumneḑeule! ca să-mĭ rĕsbun
asupra Filistenilor pentru ceĭ doĭ ochĭ
aĭ meĭ. 29 Şi Samson îmbrăţişă a-
mândoĭ stâlpiĭ din mijloc, asupra că-

rora casa era întărită, şi se răzămă
de eĭ, de unul cu drépta luĭ şi de al-
tul cu stânga luĭ. 30 Şi Samson ḑise:
Stingă-se viéţa mea împreună cu Fi-
listeniĭ! Şi se apĕsă cu putere; şi casa
căḑu preste domniĭ şi preste tot popo-
rul ce *era* într'însa. Şi morţiĭ pre cari
el ĭ-a ucis la mórtea sa, eraŭ maĭ
mult de cât *aceĭ* pre cari el ĭ-a ucis în
viéţă.
31 Şi fraţiĭ seĭ şi tótă casa părin-
teluĭ sĕŭ se pogorîră, şi-l ridicară; şi
suindu-se *înapoĭ*, îl îmmormîntară în-
tre Ţorah şi Eştaol, în mormîntul luĭ
Manoah, părintele sĕŭ. Şi el a judecat
pre Israel doĕ-ḑecĭ de anĭ.

Mica întocmesce idolatria.

17 Şi a fost un om din muntele luĭ
Efraim, cu numele Mica. 2 Şi
el ḑise către mumă-sa: Ceĭ o mie şi o
sută de arginţĭ ce ţi s'aŭ luat, *şi* pen-
tru cari tu aĭ blestemat, şi în auḑul
meŭ aĭ vorbit, écă, acestĭ arginţĭ *sûnt*
la mine, eŭ ĭ-am luat. Şi mumă-sa ḑi-
se: Bine-cuvîntat să *fie* fiul meŭ de
Iehova. 3 Şi el înapoi ceĭ o mie şi
o sută *sicli* de arginţĭ mumeĭ sale; şi
muma sa ḑise: Consascrat-am argintul
luĭ Iehova din mâna mea pentru fiul
meŭ, spre a face un chip cĭoplit şi un
chip turnat; şi acum ţi-l înapoiez.
4 Totuşĭ el înapoi argintul mumeĭ sa-
le; şi muma sa luă doĕ sute *sicli* de
arginţĭ, şi-ĭ-a dat aurarulu'; şi el făcu
un chip cĭoplit şi un chip turnat, cari
fură în casa luĭ Mica. 5 Şi bărbatul
Mica avea o casă de ḑeĭ, şi făcu efod
şi terafimĭ, şi consacră pre unul din
fiiĭ seĭ, ca se-ĭ fie preot. 6 În ḑilele
acelea nu *era* rege în Israel; fie-care
făcea *ce era* drept în ochiĭ seĭ.
7 Şi a fost un tînĕr din Bet-Lehe-
mul luĭ Iuda, din némul luĭ Iuda, şi
acesta *era* Levit, şi petrecea acolo.
8 Şi bărbatul se duse din cetatea Bet-
Lehemul luĭ Iuda, ca să petrécă unde
va afla *loc*; şi el veni în muntele luĭ
Efraim, în casa luĭ Mica, urmându-şĭ
calea sa. 9 Şi Mica ḑise către dîn-
sul: De unde viĭ tu? Şi el îĭ rĕspunse:
Levit *sûnt* eŭ din Bet-Lehemul luĭ Iu-
da, şi mĕ duc, ca să locuesc unde voiŭ
afla *loc*. 10 Şi Mica-ĭ ḑise: Rĕmâĭ la
mine, şi-mĭ fiĭ mie părinte şi preot, şi
eŭ îţĭ voiŭ da ḑece *sicli de* arginţĭ pe
an, un rând de vestminte şi mijlóce
de traiŭ. Şi Levitul intră. 11 Şi Le-
vitul se învoi a rĕmâné la acel băr-
bat, şi tînĕrul era luĭ ca unul din fiiĭ
seĭ. 12 Şi Mica consacră pre Levit,
şi tînĕrul fu preot, şi rĕmase în casa
luĭ Mica. 13 Şi Mica ḑise: Acum
sciŭ că Iehova îmĭ va face bine, pen-
tru-că am preot pre un Levit.

*Seminţia Dan cuceresce Laisul şi întoc-
mesce idolatria luĭ Mica.*

18 În acele ḑile nu *era* rege în Is-
rael, şi în acele ḑile seminţia
Daniţilor îşĭ căută moştenire spre lo-
cuire; că până atuncea nu-ĭ căḑuse
moştenire între seminţiile luĭ Israel.
2 Şi fiiĭ luĭ Dan trimeseră din némul
lor cincĭ bărbaţĭ din hotarele lor, băr-
baţĭ vitejĭ, din Ţora şi Eştaol, spre a
iscodi ţara şi a o cerceta; şi le ḑiseră:
Mergeţĭ, cercetaţĭ ţara; şi eĭ veniră în
muntele luĭ Efraim până la casa luĭ
Mica, şi maseră acolo. 3 De abia
sosiră la casa luĭ Mica, şi eĭ cunos-
cură vocea tînĕruluĭ, a Levituluĭ. Şi
se abătură acolo, şi-ĭ ḑiseră: Cine te-a
adus aicea, ce facĭ tu aicea, şi ce aĭ
tu aicea? 4 Şi el le ḑise: Aşa şi aşa
mĭ-a făcut mie Mica, şi el m'a tocmit,
şi *sûnt* preotul luĭ. 5 Şi-ĭ ḑiseră: Rugă-
mu-te, întrébă pre Dumneḑeŭ, ca să
scim, dacă calea pe care mergem va
prospera. 6 Şi preotul le ḑise: Mer-
geţĭ în pace, înaintea luĭ Iehova *este*
calea vóstră pe care mergeţĭ.
7 Şi ceĭ cincĭ bărbaţĭ merseră, şi
veniră la Laiş, şi vĕḑură pre poporul
din ea locuind în siguranţă, după chi-
pul Sidonienilor, liniştit şi sigur, şi nu
era în ţară nimenea care să aĭbă pu-
tere a le face vr'un neajuns, şi *eraŭ*
departe de Sidonienĭ, şi n'aveaŭ a face
cu *alţĭ* ómenĭ. 8 Şi venind la fraţiĭ
lor la Ţora şi Eştaol, ḑiseră fraţiĭ lor
către dînşiĭ: Ce *aduceţĭ* voĭ? 9 Şi eĭ
rĕspunseră: Haidem! să ne suim asu-
pră-le, că noĭ am vĕḑut ţara, şi écă,
ea *este* bună fórte. Ce! *Încă* staţĭ în
tăcere? Nu vĕ leneviţĭ a pleca *şi* a mer-
ge să luaţĭ ţara în stăpânire. 10 Când
veţĭ intra, veţĭ veni la un popor sigur,
şi pămêntul *este* întins în tóte laturile;
că Dumneḑeŭ l-a dat în mânele vós-
tre, un loc, în care nu lipsesce nimic
din cele ce *sûnt* pe pămênt.
11 Şi plecară de acolo din némul
luĭ Dan, din Ţora şi Eştaol şése sute
de bărbaţĭ, încinşĭ cu arme de resbel.
12 Şi eĭ se suiră, şi tăbĕrâră la Ki-
riat-Iearim în Iuda. De aceea locul
acesta s'a numit Mahane-Dan *(tabĕra
luĭ Dan)* până în ḑiŭa de astă-ḑĭ;
écă, el *este* în dosul Kiriat-Iearimuluĭ.
13 De acolo trecură la muntele luĭ
Efraim, şi veniră până la casa luĭ

Mica. 14 Și ceĭ cincĭ bărbațĭ, cari
s'aŭ dus ca să iscodéscă țara Laiș,
rĕspunseră și ḑiseră fraților lor: Scițĭ
voĭ că în casele acestea este un efod,
terafimĭ și chip cĭoplit și chip turnat?
gândiți-vĕ acum ce avețĭ de făcut.
15 Și se abătură acolo, și veniră în
casa tînĕruluĭ, a Levituluĭ, în casa luĭ
Mica, și-l întrebară de sănătate. 16 Și
ceĭ șése sute de bărbațĭ dintre fiiĭ luĭ
Dan, încinșĭ cu armele lor de resbel,
stătură la intrarea pe pórtă. 17 Și
ceĭ cincĭ bărbațĭ, cari s'aŭ dus să is-
codéscă țara, se suiră, intrară acolo,
și luară chipul cel cĭoplit, efodul, te-
rafimiĭ și chipul cel turnat; și preotul
sta la intrarea pe pórtă cu ceĭ șése
sute de bărbațĭ, încinșĭ cu arme de
resbel. 18 Acestia venind la casa luĭ
Mica, luară chipul cel cĭoplit, efodul,
terafimiĭ și chipul cel turnat. Și preo-
tul ḑise către dînșiĭ: Ce facețĭ? 19 Și
eĭ îĭ ḑiseră: Tacĭ, pune mâna ta pe
gura ta, mergĭ cu noĭ, și fiĭ noŭĕ pă-
rinte și preot. *Este* maĭ bine ca tu să
fiĭ preot al caseĭ unuĭ singur om, saŭ
să fiĭ preot al uneĭ semințiĭ și al unuĭ
ném în Israel? 20 Și inima preotu-
luĭ se bucură, și el luă efodul, terafi-
miĭ și chipul cel cĭoplit, și se duse în
mijlocul poporuluĭ. 21 Și eĭ se întór-
seră, și plecară, punênd înaintea lor
copiiĭ, turmele și averile.
22 Acum se depărtaseră de la casa
luĭ Mica, când se adunară bărbațiĭ, ce
eraŭ în casele de lângă casa luĭ Mica,
și ajunseră pre fiiĭ luĭ Dan; 23 Și
strigară după fiiĭ luĭ Dan, cari, întur-
nându-șĭ fețele lor, ḑiseră luĭ Mica:
Ce aĭ tu că te-aĭ adunat? 24 Și el
ḑise: Voiŭ ațĭ luat ḑeiĭ ce mĭ-am fă-
cut și pre preot, și v'ațĭ dus, și ce-mĭ
maĭ rĕmâne? Și acum îmĭ ḑicețĭ: Ce
aĭ tu? 25 Și fiiĭ lui Dan îĭ ḑiseră:
Nu fă să se audă vocea ta în urma
nóstră, ca să nu se arunce asupra ta
ómenĭ cu inima amărîtă, și *așa* tu să
nimicescĭ viéța ta și viéța casnicilor
teĭ. 26 Și fiiĭ luĭ Dan merseră *în*
calea lor. Ér Mica, vĕḑênd că eĭ *eraŭ*
maĭ tarĭ decât dînsul, își înturnă fața,
și se întórse la casa sa.
27 Și eĭ luară ceea ce Mica a fă-
cut, și pre preotul ce era la dînsul;
și venind asupra Laișuluĭ, asupra unuĭ
popor liniscit și sigur, îl trecură prin
ascuțitul săbieĭ, și aŭ ars cetatea cu
foc. 28 Și nu *era* nimene să-l ajute,
că el era departe de Sidon, și nu a-
vea a face cu *alțĭ* ómenĭ; și *zăcea* în
valea care *este* a Bet-Rehobuluĭ;
29 Și zidiră cetatea, și locuiră în
ea. Și eĭ numiră cetatea Dan, după
numele luĭ Dan, părintele lor, ce s'a
născut luĭ Israel; dară maĭ înainte
numele cetățeĭ *era* Laiș. 30 Și fiiĭ luĭ
Dan înălțară chipul cel cĭoplit; și Io-
natan, fiĭul luĭ Gherșom, fiĭul luĭ Ma-
nase, el și fiiĭ seĭ eraŭ preoțiĭ semin-
țieĭ Daniților, până în ḑiŭa captivăreĭ
țăreĭ. 31 Și eĭ înălțară chipul cel
cĭoplit al luĭ Mica, pre care el l-a fost
făcut, tot timpul cât a fost casa luĭ
Dumneḑeŭ în Șilo.

Rĕutatea ómenilor din Ghibea din seminția Beniamin.

19 Și se întâmplă în acele ḑile, când
nu *era* rege în Israel, că era un
bărbat Levit ce petrecea în laturile
munteluĭ luĭ Efraim, și care-șĭ luă fe-
mee concubină din Bet-Lehemul luĭ
Iuda. 2 Și concubina sa se desfrână
de el, și se duse de la dînsul în casa
părinteluĭ eĭ, în Bet-Lehemul luĭ Iuda,
și fu acolo patru lunĭ de ḑile.
3 Și bărbatul eĭ sculându-se, se du-
se după ea, spre a-ĭ vorbi după inima
eĭ, ca să o întórcă. Și maĭ *era* cu dîn-
sul servul sĕŭ, și o pereche de asinĭ.
Și ea îl aduse în casa părinteluĭ eĭ,
pre care vĕḑêndu-l părintele tinereĭ
femeĭ, se bucură de întâlnirea luĭ.
4 Și-l ținu socrul sĕŭ, părintele tinĕ-
reĭ femeĭ, și el rĕmase la dînsul treĭ
ḑile; și eĭ mâncară, bĕură și maseră
acolo. 5 Și în ḑiŭa a patra, eĭ se
sculară de diminéță, și el se sculă spre
a se duce. Și părintele tinereĭ femeĭ
ḑise gineruluĭ sĕŭ: Întăresce inima ta
cu o bucată de pâne, și apoĭ vĕ vețĭ
duce. 6 Și eĭ se așeḑară, și mâncară
și bĕură amândoĭ împreună; și părin-
tele tinereĭ femeĭ ḑise către bărbat:
Rogu-te, rĕmâiŭ *aicea*, ca inima ta
să se veseléscă. 7 Totușĭ bărbatul
se sculă spre a se duce, dară socrul
sĕŭ sta de el; decĭ mase éră-șĭ acolo.
8 Și el se sculă de diminéță în ḑiŭa
a cincea, spre a se porni; și părintele
tinereĭ femeĭ ḑise: Rogu-te, întăresce
inima ta; și întârḑiază până ce ḑiŭa
se plécă *spre séră;* și eĭ mâncară a-
mândoĭ. 9 Și bărbatul se sculă spre
a se duce, el și concubina luĭ, și ser-
vul sĕŭ. Și ḑise către dînsul socrul
sĕŭ, părintele tinereĭ femeĭ: Rogu-te,
privesce, ḑiŭa a trecut, se face nópte,
rogu-vĕ, mânețĭ tótă nóptea. Ecă, ḑiŭa
se plécă spre nópte, mânețĭ aicea, ca
inima ta să se veseléscă, și mâne vețĭ
mâneca pe calea vóstră, și te veĭ duce

la cortul tĕŭ. 10 Dară bărbatul nu
voi a *maĭ* mâné *şi* în nóptea aceea; ci
sculându-se plecă, şi veni până în dreptul
Iebusuluĭ, acesta *e* Ierusalimul, şi
cu dînsul *era* o pereche de asinĭ înşelaţĭ,
şi concubina luĭ.
11 Când eĭ *eraŭ* aprópe de Iebus,
diŭa era plecată fórte; şi servul dise
cătră domnul sĕŭ: Rogu-te vino, şi să
ne abatem cătră acéstă cetate a Iebuseilor,
ca să mânem în ea. 12 Şi
domnul sĕŭ dise cătră el: Noĭ nu ne
vom abate cătră o cetate straina, în
care nu *sûnt* fiĭ de aĭ luĭ Israel; *ci*
vom trece până la Ghibea. 13 Şi el
dise servuluĭ sĕŭ: Vino, ca să ne apropiem
de unul din acele locurĭ, şi
să mânem în Ghibea saŭ în Rama.
14 Şi trecură şi merseră; şi sórele le
apuse lor supt Ghibea, ce *e* a luĭ Beniamin.
15 Şi se abătură acolo, spre
a intra *şi* a mâné în Ghibea; şi el sosi,
şi rĕmase în uliţa cetăţeĭ; că nimenea
nu-ĭ primĭa în casă, ca să măie.
16 Şi écă, un om bătrân venĭa de
la lucrul sĕŭ din câmp cătră séră; *omul
era* din muntele luĭ Efraim, şi petrecea
în Ghibea; ér locuitoriĭ loculuĭ
eraŭ Beniamiţĭ. 17 El ridicându-şĭ
ochiĭ seĭ, vĕdu pre bărbatul călător
pe uliţa cetăţeĭ, şi dise bătrânul: Unde
te ducĭ, şi de unde viĭ? 18 Şi el dise:
Noĭ călătorim din Bet-Lehemul luĭ
Iuda până la lăturile munteluĭ luĭ Efraim,
de acolo *sûnt* eŭ, şi am mers
până la Bet-Lehemul luĭ Iuda; *şi* mĕ
duc *acum* la casa luĭ Iehova; dară niminea
nu mĕ primesce în casă; 19 Deşi
avem paiŭ şi nutreţ pentru asiniĭ
noştri, şi am pâne şi vin pentru mine,
pentru serva ta şi pentru băétul *ce este*
cu serviĭ teĭ; nu ducem lipsă de nimic.
20 Şi dise bătrânul: Pace ţie!
orĭ-cum lipsa ta *o ĭéŭ* asupra mea; numaĭ
în uliţă să nu măĭ. 21 Şi el îl
aduse în casa sa, nutri asiniĭ, şi eĭ îşĭ
spalară picĭórele, şi mâncară şi bĕură.
22 Pre când îşĭ veselĭaŭ inima, écă,
locuitoriĭ cetaţeĭ, ómenĭ înrĕutăţiţĭ, înconjurară
casa, bătură la uşă, şi diseră
cătră bătrânul, domnul caseĭ:
Adu afară pre omul ce a venit în casa
ta, ca să-l cunóscem. 23 Şi domnul
caseĭ eşind la dînşi, le dise: Nu,
fraţilor meĭ, rogu-vĕ, nu lucraţĭ *aşa*
de rĕŭ, după ce bărbatul acesta a venit
în casa mea; nu faceţĭ acéstă nelegĭuire!
24 Écă fata mea cea fecĭóră
şi concubina luĭ, scóte-le-voiŭ
afara, umiliţi-le, şi faceţĭ cu ele ceea
ce este bun în ochiĭ voştri; dară acestuĭ
bărbat nu faceţĭ acéstă nelegĭuire.
25 Dară bărbaţiĭ nu voiră a-l asculta.
Decĭ bărbatul apucă pre concubina
sa, şi o scóse afară la dînşi, şi eĭ o
cunoscură, şi-şĭ bătură joc de dînsa
tótă nóptea până diminéţă, şi o lăsară
când se suĭaŭ diorile.
26 Şi femea veni cătră diŭă, şi cădu
la uşa caseĭ omuluĭ, la care *era*
domnul eĭ, pe când *începu* a se lumina.
27 Când domnul eĭ se sculă diminéţa,
şi deschidênd uşile caseĭ, voi
să ésă afară, spre a se duce în calea
sa, écă, concubina sa zăcea *la* uşa caseĭ,
şi mânele eĭ pe prag. 28 Şi el
îĭ dise: Scólă, şi să mergem! Dară nimenea
nu rĕspunse. Şi el o puse pe
asin, şi merse spre locul sĕŭ.
29 Şi când el ajunse la casa sa,
luă cuţitul, apucă pre concubina sa,
şi o îmbucăţi, carnea şi ósele sale, în
doĕ-spre-dece bucăţĭ, şi le trimese în
tot cuprinsul luĭ Israel. 30 Şi a fost,
că orĭ-cine vedea acésta, dicea: Nu
s'a întâmplat şi nu s'a vĕdut *una* ca
acésta, de când fiiĭ luĭ Israel aŭ eşit
din pămêntul Egiptuluĭ până în diua
de astă-dĭ. Luaţı aminte de acésta, sfatuiţı
şi spuneţĭ.

Cele-l-alte seminţiĭ se rĕsboiesc cu seminţia luĭ Beniamin şi o stârpeşce aprópe.

20 Şi toţĭ fiiĭ luĭ Israel eşiră, şi comunitatea
se adună ca un singur
om de la Dan până la Beer-Şeba, cu
pămêntul Galaaduluĭ, înaintea luı Iehova,
în Miţpe. 2 Şi stătut-aŭ de
faţa capiĭ întreguluĭ popor, tóte seminţiile
luĭ Israel în adunarea poporuluĭ
luĭ Dumnedeŭ, patru sute de miĭ
de ómenĭ pedestri, cari scoteaŭ sabia.
3 (Şi fiiĭ luĭ Beniamin audiră, cum-că
fiiĭ luĭ Israel s'aŭ suit la Miţpe). Şi
fiiĭ luĭ Israel diseră: Spuneţĭ, cum s'a
întâmplat acéstă faptă rea.
4 Şi rĕspunse Levitul, bărbatul uciseĭ
femeĭ, dicênd: La Ghibea, ce *este*
a luĭ Beniamin, veni eŭ şi concubina
mea, spre a mâné. 5 Şi locuitoriĭ din
Ghibea s'aŭ sculat asupra mea, aŭ
înconjurat nóptea casa în contra mea,
cugetând a mĕ ucide pre mine; şi pre
concubina mea o umiliră, încât muri.
6 Şi apucaĭ pre concubina mea, o făcuĭ
bucăţĭ, şi o am trimes în tóte
câmpiile stapânireĭ luĭ Israel; că desfrânare
şi fară-de-lege făcura eĭ în Israel.
7 Écă, voĭ toţĭ *sûnteţĭ* fiĭ aĭ luĭ
Israel, daţi-vĕ socotinţă şi sfătuiţĭ
aicea.

8 Și tot poporul se sculă ca un sin-
gur *om*, și dise: Nicĭ unul să nu mérgă
gă la cortul sĕŭ, și nicĭ unul să nu se
abată pe la casa sa. 9 Și acum a-
césta *e* aceea ce vom face cu Ghibea:
Vom arunca asupra eĭ sorțĭ; 10 Și
vom lua dece bărbațĭ din o sută din
tóte semințiele luĭ Israel, și o sută din
o mie, și o mie din dece miĭ, carĭ vor
lua merinde pentru popor, ca eĭ in-
trând în Ghibea luĭ Beniamin, să-ĭ
facă eĭ după tótă fără-de-legea ce ea
a făcut în Israel.

11 Și toțĭ bărbațiĭ luĭ Israel se a-
dunară asupra aceste cetățĭ, unițĭ ca
un singur om. 12 Și semințiile luĭ
Israel trimeseră ómenĭ cătră tótă se-
minția luĭ Beniamin, dicênd: Ce faptă
rea *este* acésta, care s'a întâmplat în-
tre voĭ! 13 Și acum scóteți afară
pre bărbațiĭ ceĭ înrĕutățițĭ ce *sûnt* în
Ghibea, ca să-ĭ omorîm, și *așa* să cu-
rățim rĕul din Israel. Dară fiiĭ luĭ Be-
niamin nu voiră a asculta vocea fra-
ților lor, a fiilor luĭ Israel. 14 Și fiiĭ
luĭ Beniamin se adunară din cetățile
lor la Ghibea, spre a eși la resbel cu
fiiĭ luĭ Israel. 15 Și aceașĭ di se nu-
mĕrară fiiĭ luĭ Beniamin din cetățĭ,
doĕ-decĭ și șése de miĭ de bărbațĭ, ce
scoteaŭ sabia; afară de locuitoriĭ din
Ghibea, carĭ se numĕrară, șépte sute
de bărbațĭ aleșĭ. 16 Din tot popo-
rul acesta *eraŭ* șépte sute de bărbațĭ
aleșĭ, stângacĭ: toțĭ acestia loviaŭ cu
pétra prăștieĭ pĕrul, și nu dădeaŭ gre-
și. 17 Și se numĕrară bărbațiĭ din
Israel afară de Beniamin, patru sute
de miĭ de bărbațĭ, ce scoteaŭ sabia;
toțĭ acestia ómenĭ de resbel,

18 Și fiiĭ luĭ Israel se sculară, și
se suiră la Bet-El, și întrebară pre
Dumnedeŭ, și diseră: Cine din noĭ să
se sue maĭ ântĕĭ la luptă cu Beniamin?
Și Iehova rĕspunse: Iuda *se va sui*
ântĕĭ.

19 Și fiiĭ luĭ Israel se sculară di-
minéța, și tăbĕrâră asupra Ghibeeĭ.
20 Și bărbațiĭ luĭ Israel eșiră la luptă
cu Beniamin; și bărbațiĭ luĭ Israel se
rânduiră în ordine de bătaie asupra
lor lângă Ghibea. 21 Și fiiĭ luĭ Be-
niamin eșiră din Ghibea, și în aceașĭ
di culcară la pămênt din *oștirea* luĭ
Israel doĕ-decĭ și doĕ de miĭ de băr-
bațĭ.

22 Și poporul, bărbațiĭ luĭ Israel,
îmbărbătându-se, éră-șĭ se rânduiră de
resbel, în locul în care se rânduiseră
în diŭa ântĕia. 23 (Și fiiĭ luĭ Israel
se suiră, și plânseră înaintea luĭ Ieho-
va până în séra, și întrebară pre Ie-
hova, dicênd: Să mĕ maĭ suĭ óre la
luptă cu fiiĭ luĭ Beniamin, fratele meŭ?
Și Iehova dise: Suiți-vĕ asupra luĭ.)
24 Și fiiĭ luĭ Israel se apropiară a doa
di de fiiĭ luĭ Beniamin. 25 Și a doa-
di Beniamin eșind din Ghibea spre
întâmpinarea lor, maĭ culcară la pă-
mênt din fiiĭ luĭ Israel opt-spre-dece
miĭ bărbațĭ, carĭ toțĭ scoteaŭ sabia.

26 Și toțĭ fiiĭ luĭ Israel, tot popo-
rul se suiră, veniră la Bet-El, și plân-
seră; și ședênd acolo înaintea luĭ Ie-
hova, postiră în diŭa aceea până în
séră, și aduseră olocauste și sacrificiĭ
de bucurie înaintea luĭ Iehova. 27 Și
fiiĭ luĭ Israel întrebară pre Iehova,
(acolo *se afla* chivotul legeĭ luĭ Dum-
nedeŭ în dilele acelea, 28 Și Fineas,
fiiul luĭ Eleazer, fiul luĭ Aaron, sta
înaintea luĭ în dilele acelea), dicênd:
Să maĭ es încă la luptă cu fiiĭ luĭ Be-
niamin, fratele meŭ, saŭ să contenesc?
Și Iehova dise: Suiți-vĕ, că mâne-ĭ
voiŭ da în mâna vóstră.

29 Și Israel puse pândașĭ împreju-
rul Ghibeeĭ. 30 Și fiiĭ luĭ Israel se
suiră în diŭa a treĭa asupra fiilor luĭ
Beniamin, și se rânduiră asupra Ghi-
beeĭ, ca și în cele-l-alte dățĭ. 31 Și
fiiĭ luĭ Beniamin eșiră spre întâmpina-
rea poporuluĭ, *și* fură trașĭ afară din
cetate, și începură a da în popor, ca
și alte dățĭ, în drumurile marĭ, (din
care unul duce la Bet-El, ér altul la
Ghibea în câmpie), și ca la treĭ-decĭ
de bărbațĭ din Israel fură ucișĭ. 32 Și
fiiĭ luĭ Beniamin diseră: Eĭ *sûnt* bă-
tuțĭ înaintea nóstră ca și ântĕiășĭ-dată;
dară fiiĭ luĭ Israel diceaŭ: Să fugim,
ca să-ĭ tragem afară din cetate în dru-
mul mare. 33 Și toțĭ bărbațiĭ luĭ
Israel se sculară din locul lor, se rân-
duiră în Baal-Tamar, și pânda luĭ Is-
rael eși din locul sĕŭ, din hotarul
Ghibeeĭ. 34 Și dece miĭ de bărbațĭ
aleșĭ din tot Israelul veniră asupra
Ghibeeĭ, și lupta *fu* cumplită; și *Be-
niaminițiĭ* nu sciaŭ, că nenorocirea se
apropie de eĭ. 35 Și Iehova bătu pre
Beniamin înaintea luĭ Israel; și fiiĭ luĭ
Israel culcară la pămênt în diŭa aceea
din Beniamin doĕ-decĭ și cincĭ de miĭ
și o sută bărbațĭ, carĭ toțĭ scoteaŭ
sabia.

36 Că fiiĭ luĭ Beniamin credênd că
aceĭa sûnt bătuțĭ, bărbațiĭ luĭ Israel
lăsaseră loc luĭ Beniamin, rădămându-
se pe pânda, pre care o puseseră a-
supra Ghibeeĭ. 37 Și pânda se grăbi,
și să lăți asupra Ghibeeĭ, și pânda

merse şi trecu tótă cetatea prin ascu-
ţitul săbieĭ. 38 Că o înţelegere era
între bărbaţiĭ luĭ Israel cu pânda: Să
lase să se înalţe din cetate fum gros.
39 Şi când bărbaţiĭ luĭ Israel întór-
seră dosul în luptă, şi Beniamin în-
cepu a bate *şi* a ucide din bărbaţiĭ
luĭ Israel ca la treĭ-ḑecĭ de inşĭ, şi ḑi-
seră: Da, eĭ sûnt bătuţĭ înaintea nós-
tră, ca în lupta ânteia! 40 Atuncĭ
un fum gros începu a se ridica din
cetate în sus, un stâlp de fum, şi Be-
niamin întorcêndu-se, écă tótă cetatea
prefăcută întrun fum ce se suĭa la cer!
41 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel se întórseră,
şi bărbaţiĭ luĭ Beniamin fură uĭmiţĭ,
vĕḑênd că nenorocirea s'a apropiat de
eĭ. 42 Şi eĭ se întórseră de la băr-
baţiĭ luĭ Israel către calea pustiuluĭ,
şi lupta îĭ urmăria groznic, şi ceĭ din
cetăţĭ îĭ culcară la pămênt în mijlo-
cul lor: 43 Eĭ înconjurară pre Be-
niamin, îl goniră, îl sdrobiră cu uşu-
rinţă, până spre Ghibea, către rĕsăritul
sóreluĭ. 44 Şi căḑură din Beniamin
opt-spre-ḑece miĭ bărbaţĭ, toţĭ bărbaţĭ
vitejĭ. 45 Şi eĭ întórseră *dosul*, şi
fugiră în pustiŭ către stânca Rimmon;
şi *Israeliţiĭ* culeseră din eĭ pe drumul
cel mare cincĭ miĭ de inşĭ, şi-ĭ urmă-
riră până la Ghibeon, bătênd din eĭ
doĕ miĭ de bărbaţĭ. 46 Decĭ toţĭ ceĭ
căḑuţĭ din Beniamin în ḑiŭa aceea fu-
ră doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ de bărbaţĭ,
carĭ toţĭ scoteaŭ sabia, toţĭ ómenĭ vi-
tejĭ. 47 Şi din ceĭ ce întórseră *dosul*
şése sute de bărbaţĭ scăpară în pus-
tiŭ la stânca Rimmon, şi rĕmaseră la
stânca Rimmon patru lunĭ.
48 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel se întur-
nară la fiiĭ luĭ Beniamin, şi-ĭ trecură
prin ascuţitul săbieĭ, prin ómeniĭ *fie-
căreĭ* cetăţĭ, şi vitele şi tot ce aflaŭ;
şi dădură foc tuturor cetăţilor ce gă-
siră *în cale.*

Cum se restabilesce iarăşĭ seminţia luĭ Beniamin.

21 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel s'aŭ jurat
în Miţpe, ḑicênd: Nimenea din
noĭ să nu dea pre fata sa de femee
luĭ Beniamin. 2 Şi poporul veni la
Bet-El, rĕmase acolo până în séră
înaintea luĭ Dumneḑeŭ, şi eĭ-şĭ înăl-
ţară vocele lor şi plânseră tare, 3 Ḑi-
cênd: Pentru-ce, o Iehova, Dumneḑeul
luĭ Israel, s'a întâmplat acésta în Is-
rael, ca Israel să se lipséscă de o se-
minţie? 4 Şi a doa ḑi poporul se
scula, zidi acolo un altar, şi aduse o-
locauste şi sacrificiĭ de bucurie.
5 Şi fiiĭ luĭ Israel ḑiseră: Cine din-
tre tóte seminţiile luĭ Israel nu s'a suit
cu adunarea luĭ Iehova? Că fu un ju-
rămînt mare asupra aceluĭa care nu
se va sui la Iehova la Miţpe, ḑicênd:
El să se omóre. 6 Şi fiilor luĭ Israel
li se făcu milă de Beniamin, fratele
lor, şi ḑiceaŭ: Astă-ḑĭ o seminţie în-
tréga s'a perdut din Israel. 7 Ce să
facem de femeĭ pentru ceĭ rĕmaşĭ! că
noĭ ne-am jurat pe Iehova a nu le da
lor din fetele nóstre femeĭ. 8 Şi eĭ
ḑiseră: *Este* vre-una din seminţiele luĭ
Israel, care să nu se fi suit la Iehova
în Miţpe?
Şi écă, nicĭ unul din Iabeş-Galaad
n'a venit în tabĕră la adunare. 9 Şi
poporul se numĕră, şi écă, nu *era* a-
colo nimenia din locuitoriĭ Iabeş-Ga-
laaduluĭ. 10 Şi comunitatea trimese
acolo doĕ-spre-ḑece miĭ de ómenĭ din
ceĭ maĭ vitejĭ, şi le ordonară, ḑicênd:
Mergeţĭ, şi treceţĭ pre locuitoriĭ din
Iabeş-Galaad prin ascuţitul săbieĭ, şi
pre femeĭ şi pre copiiĭ. 11 Şi écă
ceea ce veţĭ face: Pre tot bărbatul, şi
pre tótă femea care s'a culcat cu băr-
bat, voĭ să-ĭ nimiciţĭ cu desĕvârşire.
12 Şi eĭ găsiră între locuitoriĭ din Ia-
beş-Galaad patru sute de fete feciόre,
carĭ nu se culcaseră cu bărbat, şi le
aduseră în tabĕră la Şilo, ce *este* în
pămêntul Canaan.
13 Şi tótă comunitatea trimese, şi
vorbi către fiiĭ luĭ Beniamin, carĭ *eraŭ*
în stânca Rimmon, şi le cuvîntară pa-
ce. 14 Şi Beniamin se întórse în a-
cel timp; şi le dădură lor de femeĭ
acelea, pre carĭ le-aŭ lăsat în viéţă
dintre femeele Iabeş-Galaaduluĭ; dară
ele nu ajungeaŭ pentru eĭ. 15 Şi po-
poruluĭ i se făcu milă de Beniamin, că
Iehova a făcut o ştirbitură în semin-
ţiile luĭ Israel.
16 Şi bătrâniĭ comunităţeĭ ḑiseră:
Ce să facem de femeĭ pentru ceĭ rĕ-
maşĭ? că femeele s'aŭ stârpit din Be-
niamin! 17 Şi eĭ ḑiseră: Ceĭ scăpaţĭ
să stăpânéscă *ceea ce era* a luĭ Benia-
min, pentru ca să nu se stingă o se-
minţie din Israel. 18 Dară noĭ nu
putem să le dăm femeĭ din fetele nós-
tre, că fiiĭ luĭ Israel s'aŭ jurat, ḑicênd:
Blestemat *să fie* acela ce va da femee
luĭ Beniamin!
19 Şi eĭ ḑiseră: Écă, sĕrbătóre luĭ
Iehova *se face* din an în an în Şilo,
care *este* spre méḑă-nópte de Bet-El
spre rĕsăritul drumuluĭ celuĭ mare,
care duce de la Bet-El la Şihem, şi
spre méḑă-ḑi de la Lebona. 20 Şi

cĭ ordonară fiilor luĭ Beniamin, ḑi-
cênd: Mergețĭ și pânditĭ în viĭ: 21 Și
când vețĭ vedé că fetele din Șilo es
spre a juca în chor, eșițĭ din viĭ, și
rápițĭ-vĕ fie-care pre femea sa din fe-
tele din Șilo, și duceţĭ-vĕ în pămêntul
luĭ Beniamin. 22 Și dacă părinţiĭ lor
saŭ frațiĭ lor vor veni spre a se certa
cu noĭ, noĭ le vom ḑice: Din har că-
tră noĭ dați-le, fiind-că noĭ nu am luat
câte o femee pentru fie-care din eĭ în
acest resbel; și nu voĭ *sûnteţĭ carĭ* le-
ațĭ dat pre ele; atuncea numaĭ ațĭ fi
vinovațĭ. 23 Și fiiĭ luĭ Beniamin fă-
cură așa, și-șĭ luară femeĭ, după nu-
mĕrul lor, dintre dânțuitórele, pre carĭ
le-aŭ răpit: și merseră și se întórseră
la moștenirile lor, și rezidiră cetățile,
și locuiră în ele. 24 Și în acel
timp fie-care din fiiĭ luĭ Israel se
duse la seminția sa și la némul sĕŭ,
și eșiră de acolo fie-care la moșteni-
rea sa.
25 În ḑilele acelea nu *era* rege în
Israel: fie-care făcea *ceea ce era* drept
în ochiĭ seĭ.

CARTEA RUT.

Elimelech și fiiĭ seĭ murind în Moab, văduva sa se re'ntórce împreună cu Rut în Bet-Lehem.

I Și în ḑilele când judecaŭ judecă-
toriĭ, fost-a fómete pe pămênt, și
s-a dus un bărbat din Bet-Lehemul
luĭ Iuda, ca să locuéscă în pămêntul
Moabuluĭ, el și femea sa, și ceĭ doĭ
fiĭ aĭ seĭ. 2 Numele bărbatuluĭ *era*
Elimeleh, și numele femeeĭ sale Nao-
mi, și numile celor doĭ fiĭ aĭ seĭ *eraŭ*
Mahlon și Chilion, Efraitițĭ din Bet-
Lehemul luĭ Iuda; Și veniră în pămên-
tul Moabuluĭ, și locuiră acolo.
3 Și muri Elimeleh, bărbatul Nao-
mieĭ; și a rĕmas ea cu ceĭ doĭ fiĭ aĭ
seĭ. 4 Și-șĭ luară lor femeĭ Moabi-
tene; numele uneĭa *era* Orfa, și numele
celeĭ d'a doa Rut; și locuiră acolo ca
la ḑece anĭ. 5 Și muriră și acestĭ
doĭ, Mahlon și Chilion; și rĕmase fe-
mea fără ceĭ doĭ fiĭ aĭ seĭ și fără băr-
batul eĭ.
6 Și se sculă ea cu nurorile eĭ, și se
întórse din pămêntul Moabuluĭ; că
auḑia în pămêntul Moabuluĭ, că Ieho-
va a cercetat pre poporul sĕŭ, dându-ĭ
pâne. 7 Și ea eși din locul în care
locuĭa, și cele doĕ nurorĭ ale sale cu
dînsa; și merseră pe cale, ca să se în-
tórcă în pămêntul luĭ Iuda. 8 Și
ḑise Naomi către cele doĕ nurorĭ ale
sale: Duceți-vĕ, *și* întorceți-vĕ fie-care
în casa mumeĭ sale: facă-șĭ Iehova
milă cu voĭ, cum ațĭ făcut voĭ cu ceĭ
rĕposațĭ și cu mine. 9 Dea-vĕ Ieho-
va, ca să aflațĭ repaus fie-care în casa
bărbatuluĭ sĕŭ! Și le sărută; și ele
înălțară vocile lor, și plânseră. 10 Și-ĭ
ḑiseră: Cu tine voim să ne întórcem
la poporul tĕŭ.
11 Și Naomi ḑise: Întorceți-vĕ, fii-
cele mele; pentru-ce să mergețĭ cu
mine? Aŭ doră maĭ *am* fiĭ în corpul
meŭ, ca să vĕ fie bărbațĭ? 12 Întor-
ceți-vĕ, fiicile mele, duceți-vĕ: că sûnt
pre bătrână, spre a maĭ avé bărbat;
și de așĭ ḑice, că am speranță; chĭar
din acéstă nópte *de* așĭ fi a unuĭ băr-
bat, și *de* așĭ nasce fiĭ, 13 Astepta-
vețĭ, până se vor face marĭ? Înfrâna-
vĕ-vețĭ óre pentru eĭ, să nu fițĭ ale
altor bărbațĭ? Nu fiicele mele, că mult
maĭ amar îmĭ este mie, decât voŭĕ;
căcĭ s'a lăsat asupra mea mâna luĭ
Iehova. 14 Și ele înălțară vocile lor,
și plânseră éră-șĭ. Și Orfa sărută pre
sócra sa; dară Rut se ținea de ea.
15 Și ḑise *Naomi*: Écă, cumnata ta
s'a întors la poporul eĭ și la ḑeiĭ
eĭ, întórce-te și tu după cumnată-ta.
16 Dară Rut ḑise: Nu sta de mine ca
să te părăsesc, și să mĕ depărtez din
urma ta; că încotro veĭ merge tu, voiŭ
merge și eŭ; unde veĭ mâné tu, voiŭ
mâné și eŭ; poporul tĕŭ va fi popo-
rul meŭ, și Dumneḑeul tĕŭ va fi Dum-
neḑeul meŭ; 17 Unde veĭ muri tu,
voiŭ muri și eŭ, și acolo mĕ voiŭ îm-
mormînta; așa să-mĭ facă Iehova, și
încă maĭ mult, dacă alt ce-va decât
mórtea mĕ va despărți de tine! 18 Și
vĕḑênd *Naomi* că ea era hotărîtă să
mérgă cu dînsa, încetă de a vorbi că-
tră ea.
19 Și se duseră amândoĕ până ce
ajunseră la Bet-Lehem; și după ce so-
siră la Bet-Lehem, écă, tótă cetatea
era în mișcare pentru ele, și femeele

ḑiceaŭ: Acésta *e* Naomi *(Plăcuta)*?
20 Şi ea le ḑise: Nu mĕ chĭemaţĭ Na-
omi, *ci* chiemaţi-mĕ Mara, că A-tot-
Puternicul m'a amărît fórte: 21 Plină
m'am dus, şi deşértă m'a întors Ieho-
va: pentru-ce *decĭ* să mĕ maĭ chĭemaţĭ
Naomi, fiind-că Iehova a mărturisit în
contra mea, şi A-tot-Puternicul m'a
întristat?
22 Şi se întórse Naomi cu Rut,
Moabiténa, nora eĭ, care se întorcea
din pămêntul Moabuluĭ; şi veniră în
Bet-Lehem la începutul secerişuluĭ or-
zuluĭ.

Rut culegênd spice de pe câmpul luĭ Booz, află har la dînsul.

2 Şi bărbatul Naomieĭ avea o rudă,
om pré avut, din némul luĭ Elime-
leh, ale căruĭa nume *era* Booz. 2 Şi
ḑise Rut Moabiténa către Naomi: Ro-
gu-te, lasă-mĕ să mĕ duc în ţarina şi
să culeg spice în urma *aceluĭa*, în o-
chiĭ căruĭa voiŭ afla har. Şi-ĭ ḑise:
Du-te, fiica mea. 3 Şi ducêndu-se,
ajunse într'o ţarină, şi culegea *acolo*
pe urma secerătorilor; şi cum i se în-
tâmplă, *ţarina* acésta *era* a luĭ Booz,
care *era* din némul luĭ Elimeleh.
4 Şi écă, Booz venĭa din Bet-Le-
hem, şi ḑise secerătorilor: Iehova *fie*
cu voĭ! Şi eĭ rĕspunseră: Bine-cuvin-
teze-te Iehova. 5 Şi ḑise Booz ser-
vuluĭ sĕŭ, ce era pus preste secerătorĭ:
A cuĭ *este* tînĕra acésta? 6 Şi servul
ce era pus preste secerătorĭ rĕspunse,
şi ḑise: Ea *este* o tînĕră Moabiténă,
carea s'a întors cu Naomi din pămên-
tul Moabuluĭ; 7 Şi ea ne-a ḑis: Ro-
gu-vĕ să culeg şi să adun dintre snopĭ
pe urma secerătorilor; şi venind, a rĕ-
mas de diminéţă, şi până acum; şi pu-
ţin s'a repausat în casă.
8 Şi Booz ḑise către Rut: Ascultă,
fiica mea: nu te duce să culegĭ în altă
ţarină, şi nu te depărta de aicea, ci
ţine-te de servele mele; 9 *Aţintesce-
ţĭ* ochiĭ pe ţarina în care vor secera,
şi mergĭ pe urma lor. Aŭ nu am or-
donat servilor să nu te atingă? Şi de-
ţĭ este sete, du-te la vase, şi be din
ceea ce scot serviĭ. 10 Şi ea căḑu pe
faţă, se prosternu la pămênt, şi-ĭ ḑise:
Cum de am aflat har în ochiĭ teĭ, ca
tu să îngrijescĭ de mine, de mine o
străină? 11 Şi rĕspunse Booz, şi-ĭ
ḑise: Tot ce aĭ făcut sócreĭ tale după
mórtea bărbatuluĭ eĭ mi s'a spus: cum
tu aĭ părăsit pre părintele tĕŭ, pre
muma ta şi pămêntul naşcereĭ tale, şi
aĭ venit la un popor, pre care maĭ
'nainte nu l-aĭ cunoscut. 12 Rĕsplă-
téscă Iehova fapta ta, şi fie deplină
plata ta de la Iehova, Dumneḑeul luĭ
Israel, supt a căruĭa aripĭ aĭ venit să
te adăpostescĭ. 13 Şi ea ḑise: Să aflu
har în ochiĭ teĭ, domnul meŭ, că tu
aĭ mângăĭat şi aĭ vorbit inimeĭ serveĭ
tale, de-şi eŭ nu sînt chĭar ca una din
servele tale. 14 Şi-ĭ ḑise Booz către
timpul mâncăreĭ: Apropie-te aicea, şi
mănâncă din pâne, şi întinge bucătura
ta în oţet.
Şi ea se puse lângă secerătorĭ; şi
el îĭ dădu grăunţe prăjite, şi ea mân-
că, se sătură, şi a şi strâns. 15 Şi
se sculă să culégă, şi a ordonat Booz
servilor seĭ, ḑicênd: Lăsaţi-o să culégă
şi între snopĭ, şi să nu o ruşinaţĭ;
16 Şi chĭar scóteţĭ pentru ea din mă-
nunchĭ, şi lăsaţĭ ca să culégă, şi nu o
certaţĭ. 17 Şi ea culese din ţarină
până séră, şi bătu ceea ce a cules; şi
a fost ca o efă de orz. 18 Şi luând-*o*,
a venit în cetate, şi a vĕḑut sócra eĭ
ceea ce a cules. Şi *Rut* scoţênd i-a
dat ceea ce ĭ-a rĕmas după ce s'a să-
turat.
19 Şi-ĭ a ḑis sócră-sa: Unde aĭ cu-
les astă-ḑĭ? şi unde aĭ lucrat? fie bine-
cuvîntat cel ce a îngrijit de tine! Şi
spuse sócreĭ sale la cine a lucrat, şi
ḑise: Numele bărbatuluĭ, la care am
lucrat astă-ḑĭ, *este* Booz. 20 Şi a ḑis
Naomi nuroreĭ sale: Bine-cuvîntat *fie*
el de Iehova; că îndurarea luĭ nu a
părăsit pre ceĭ viĭ nicĭ pre ceĭ morţĭ;
şi a maĭ *adaos* Naomi: Acest bărbat
ne *este* rudă, una din cele ce aŭ drep-
tul rĕscumpĕrăreĭ. 21 Şi Rut Moa-
biténa ḑise: Şi a maĭ ḑis el către mi-
ne: Ţine-te de serviĭ meĭ, până ce vor
sfârşi tot secerişul. 22 Şi Naomi ḑise
către Rut, nora eĭ: Bine-*ţĭ este*, fiica
mea, să eşĭ cu servele sale, ca să nu
ţi să întâmple ce-va pe altă ţarină.
23 Aşa ea se ţinu de servele luĭ Booz,
ca să culégă, până ce se sfârşi seceri-
şul orzuluĭ şi secerişul grâuluĭ; şi lo-
cuĭa cu sócră-sa.

Rut ascultă de sfatul Naomeĭ.

3 Şi Naomi, sócra eĭ, îĭ ḑise: Fiica
mea, aŭ nu-ţĭ voiŭ căuta ţie repaus,
ca să-ţĭ fie bine? 2 Şi acum Booz,
la a căruĭ serve tu *aĭ* fost, nu *este* el
ruda nóstră? Écă, el va vêntura în
nóptea *acéstă* orzul în arie. 3 Decĭ
spală-te, unge-te, şi pune pe tine vest-
mintele tale, şi cobóră-te la arie: Nu
te fă cunoscută bărbatuluĭ, până ce
va sfârşi de mâncat şi de bĕut. 4 Şi

când se va culca, însémnă locul unde
se va culca, și ducêndu-te *acolo*, des-
coperă picĭórele luĭ, și culcă-te; și el
îțĭ va spune ce aĭ să facĭ. 5 Și ea-ĭ
rĕspunse: Tot ce-mĭ ḑicĭ, voiŭ face.
6 Și se coborî la arie, și făcu to-
tul, cum ĭ-a ordonat sócră-sa. 7 Și
Booz a mâncat și a bĕut, și s'a veselit
inima luĭ, și s'a dus să se culce într'o
parte a uneĭ clăĭ. Și ea veni încet,
descoperi picĭórele luĭ, și se culcă.
8 Și la mijlocul nopțeĭ se spĕriă băr-
batul, și se plecă *spre ea*, și écă, o fe-
mee era culcată la picĭórele luĭ. 9 Și
el *îĭ* ḑise: Cine *escĭ* tu? Și ea rĕspun-
se: Eŭ sûnt Rut serva ta; întinde pó-
lele tale preste serva ta; că tu *escĭ*
ruda cea maĭ de aprópe. 10 Și el
ḑise: Bine-cuvîntată de Iehova să fiĭ,
fiica mea! Bună-voința acésta a ta cea
din urmă, ce tu *mĭ*-aĭ arĕtat, este maĭ
mare decât cea d'ântĕiŭ; că nu te-aĭ
dus după tinerĭ, nicĭ ceĭ avuțĭ nicĭ ceĭ
săracĭ. 11 Și acum, fiica mea, nu te
teme, tot ce-mĭ veĭ ḑice, voiŭ face ție;
că tótă cetatea poporuluĭ meŭ scie,
că tu escĭ o femee virtuósă. 12 Și
acum *este* adevĕr *că* eŭ *sûnt* ruda *ta*,
care am dreptul rĕscumpĕrăreĭ; dară
este o rudă maĭ aprópe decât mine.
13 Rĕmăĭ nóptea acésta *aicea*; dimi-
néța de va voi să te rĕscumpere, bine,
să *te* rĕscumpere; ér de nu va voi să
te rĕscumpere el, te voiŭ rĕscumpĕra
eŭ, viŭ *este* Iehova: culcă-te *aicea* până
diminéță.
14 Și s'a culcat ea la picĭórele luĭ
până diminéță; și s'a sculat înainte
d'a se cunósce unul pre altul, că el
ḑise: Nimenea să nu scie că a venit o
femee la arie. 15 Și *maĭ* ḑise: Adu
mantia ce *este* pe tine, și ține-o. Și ea
o ținu; și el îĭ mĕsură șése *mĕsurĭ* de
orz, și *le* puse pe ea; și se duse el în
cetate.
16 Și ea a venit la sócră-sa, care
ḑise: Cum *maĭ este* cu tine, fiica mea?
și-ĭ a spus eĭ tot ce i-a făcut bărba-
tul. 17 Și *maĭ* ḑise: Aceste șése *mĕ-
surĭ* de orz mĭ-a dat; că'mĭ ḑise: Tu
să nu mergĭ cu mână gólă la sócră-
ta. 18 Și ea *îĭ* ḑise: Rĕmăĭ, fiica mea,
până ce veĭ șci cum va eși lucrul *a-
cesta*; că acest bărbat nu se va re-
pausa, până nu va sfârși lucru chĭar
astă-ḑĭ.

*Căsătoria luĭ Booz și a Ruteĭ; nașce-
rea luĭ Obed, strămoșul luĭ David.*

4 Și Booz se suí la pórtă, și șeḑu a-
colo; și écă, cel cu dreptul rĕscum-
pĕrăreĭ, de care a vorbit Booz, trecca;
și ĭ-a ḑis *Booz*: Heĭ cutare! abate-te,
șeḑĭ aicea! Și se abătu, și șeḑu. 2 Și
Booz luă ḑece bărbațĭ din bătrâniĭ ce-
tățeĭ, și ḑise: Ședețĭ aicea; și eĭ șe-
ḑură. 3 Și el ḑise către rudă: Nao-
mi, care s'a întors din țara Moabuluĭ,
a vîndut țarina frateluĭ nostru Elime-
leh. 4 Și eŭ am gândit *că trebue* să-
țĭ fac cunoscut, și să-țĭ ḑic: Cumpĕră-o
în fața celor ce șed *aicea*, și în fața
bătrânilor poporuluĭ meŭ; de voescĭ
să *o* rĕscumperĭ, rĕscumpĕr-*o*; ér de
nu voĭescĭ să *o* rĕscumperĭ, spune-mĭ,
ca să sciŭ; că afară de tine nu este
altul, care să *o* rĕscumpere, și după
tine *sûnt* eŭ. Și el ḑise: *O* voiŭ rĕs-
cumpĕra. 5 Și ḑise Booz: În ḑiŭa
ce veĭ cumpĕra țarina din mâna Nao-
mieĭ, veĭ cumpĕra-*o* și de la Rut, Moa-
biténa, femea rĕposatuluĭ, pentru a
păstra numele rĕposatuluĭ în moșteni-
rea sa. 6 Și ḑise cel cu dreptul rĕs-
cumpĕrăreĭ: Nu pot să *o* cumpĕr, ca
să nu stric moștenirea mea; cumpĕră
pentru tine aceea ce am eŭ de rĕscum-
pĕrat, că nu pot să rĕscumpĕr eŭ. 7 Și
acéstă *deprindere era* în vechime în
Israel în cas de rĕscumpĕrare și de
schimb, ca să se întăréscă orĭ-ce lu-
cru: scotea încălțămintea, și o da a-
própeluĭ sĕŭ; și acéstă *era* mărturie în
Israel.
8 Și rĕscumpĕrătorul ḑise luĭ Booz:
cumpĕră-o pentru tine, și a scos încăl-
țămintea sa.
9 Și ḑise Booz bătrânilor și *la* tot
poporul: Voĭ astă-ḑĭ *sûnteți* marturĭ,
că am cumpĕrat din mâna Naomieĭ
tot ce era a luĭ Elimeleh, a luĭ Chi-
lion și a luĭ Mahlon. 10 Încă și pre
Rut, Moabiténa, femea luĭ Mahlon, am
cumpĕrat-o mie de femee, ca să păs-
trez numele reposatuluĭ în moștenirea
sa, și să nu se pérdă numele rĕposatu-
luĭ dintre frațiĭ seĭ și din pórta locu-
luĭ sĕŭ; voĭ astă-ḑĭ marturĭ *sûnteți*.
11 Și a ḑis tot poporul, ce *era* la pór-
tă, și bătrâniĭ: Marturĭ *sûntem*. Facă
Iehova pre femea ce vine în casa ta
ca Rahela și ca Lea, carĭ aŭ întemeĭat
amândoĕ casa luĭ Israel, câștigă-țĭ a-
vuțiĭ în Efrata, și-țĭ fă nume în Bet-
Lehem; 12 Și casa ta să fie ca casa
luĭ Pereț, pre care Tamaru l-a născut
luĭ Iuda, prin urmașiĭ ce Iehova îțĭ va
da din acéstă tînĕră.
13 Și Booz luă pre Rut, și-ĭ fu luĭ
femee; și el intră la dînsa; și Iehova
dându-ĭ eĭ concepere, ea născu un fiiŭ.
14 Și ḑiseră femeele către Naomi:

Bine-cuvîntat *fie* Iehova, care n'a lăsat
să-ţĭ lipséscă astă-dĭ rĕscumpĕrător, şi
numele sĕŭ să fie lăudat în Israel.
15 Acesta te va reînsufleţi, şi va fi în-
grijitor bătrâneţelor tale; că noră-ta,
care te ĭubesce, şi care-ţĭ este maĭ bu-
nă decât şépte fiiĭ, ĭ-a născut luĭ.
16 Şi luă Naomi copilul, şi-l puse la
sîn, şi-ĭ ţinu luĭ loc de doĭcă. 17 Şi
vecinele ĭ-aŭ dat luĭ nume, ḑicênd:
Fiŭ s'a născut Naomieĭ; şi l-aŭ numit
Obed: acesta *e* părintele luĭ Işaĭ, pă-
rintele luĭ David.

18 Şi acestea sûnt generaţiunile luĭ
Pereţ: Pereţ a născut pre Heţron;
19 Heţron a născut pre Ram, şi Ram
a născut pre Amminadab. 20 Ammi-
nadab a născut pre Nahşon, şi Nahşon
a născut pre Salmon; 21 Salmon a
născut pre Booz, şi Booz a născut pre
Obed. 22 Obed a născut pre Işaĭ, şi
Işaĭ a născut pre David.

CARTEA ÂNTEIA A LUI SAMUEL.

Rugăciunea Haneĭ şi urmările eĭ.

1 Fost'a un om din Ramataim-Ţofim,
din muntele luĭ Efraim, a căruĭ nu-
me *era* Elkana, fiul luĭ Ieroham, fiul
luĭ Elihu, fiul luĭ Tohu, fiul luĭ Ţuf,
un Efraitén; 2 Şi el avea doĕ femeĭ:
numele uneĭa *era* Hanna, şi numele
celeĭ-l-alte Penina. Penina avea copiĭ,
ér Hanna nu avea copiĭ.

3 Şi acest om se suĭa din cetatea
sa din an în an, ca să se închine, şi
să sacrifice luĭ Iehova *Dumneḑeul* oş-
tirilor în Şilo, şi acolo *eraŭ* ceĭ doĭ fiĭ
aĭ luĭ Elie, Hofni şi Fineas, preoţĭ aĭ
luĭ Iehova. 4 Şi în ḑiŭa, în care El-
kana sacrifica, el da femeeĭ sale Pen-
nina şi la toţĭ fiiĭ şi fetele eĭ părţĭ.
5 Er Hanneĭ îĭ da o parte îndoită; că
ĭubĭa pre Hanna. Dară Iehova închi-
sese pântecele eĭ. 6 Şi rivala eĭ o
împungea fórte, spre a o întrista, că
Iehova închisese pântecele eĭ. 7 Şi
aşa se întâmplă în fie-care an; *şi* de
câte-orĭ ea se suĭa în casa luĭ Iehova,
aşa o întrista, încât ea plângea şi nu
mânca. 8 Şi Elkana, bărbatul eĭ, ḑi-
se către dînsa: Hanna, de ce plângĭ?
şi de ce nu mănâncĭ? şi de ce *e* în-
tristată inima ta? nu *sûnt* eŭ maĭ bun
ţie decât ḑece fiĭ?

9 Şi Hanna se sculă, după ce eĭ
mâncară şi bĕură în Şilo, (şi Elie pre-
otul şedea pe scaun lângă unul din
uşĭoriĭ templuluĭ luĭ Iehova). 10 Şi
ea *era* cu sufletul amărît, şi se ruga
luĭ Iehova, şi plângea; 11 Şi făcu
vot, şi ḑise: Iehova, *Dumneḑeul* oştiri-
lor, dacă veĭ căuta spre întristarea
serveĭ tale, şi dacă îţĭ veĭ aduce a-
minte de mine, şi nu veĭ uĭta pre ser-
va ta, şi dacă veĭ da serveĭ tale un
copil parte bărbătéscă, eŭ-l voiŭ da
luĭ Iehova *pentru* tóte ḑilele vieţeĭ luĭ,
şi bricĭul nu se va sui pe capul luĭ.

12 Şi când ea urma a se ruga îna-
intea luĭ Iehova, Elie luă séma la gu-
ra eĭ. 13 Şi Hanna vorbĭa întru ini-
ma eĭ; numaĭ buzele eĭ se mişcaŭ, dară
vocea eĭ nu se auḑĭa. Şi Elie socotĭa
că era bétă. 14 Şi ḑise Elie către
dînsa: Până când te veĭ îmbĕta? Du-
te, de te trezesce! 15 Er Hanna rĕs-
punse, şi ḑise: Nu, Domnul meŭ, fe-
meă cu sufletul întristat *sûnt* eŭ; nicĭ
vin nicĭ orĭ-ce *altă* bĕutură îmbĕtătóre
nu am bĕut, ci am revĕrsat sufletul
meŭ înaintea luĭ Iehova. 16 Nu lua
pre serva ta drept o femee fără-de-
lege; că din mulţimea durereĭ mele şi
a întristăreĭ mele am vorbit până a-
cum. 17 Şi Elie rĕspunse şi ḑise:
Mergĭ în pace, şi Dumneḑeul luĭ Is-
rael să împlinéscă cererea ta, ce tu
ĭ-aĭ făcut. 18 Şi ea ḑise: *Fie* ca ser-
va ta să afle har în ochiĭ teĭ! Şi fe-
mea se duse în calea eĭ, şi ea mânca,
şi faţa eĭ nu maĭ era *tristă*.

19 Şi eĭ se sculară de diminéţă, se
prosternură înaintea luĭ Iehova, se în-
turnară, şi veniră la casa lor în Rama.
Şi Elkana cunoscu pre Hanna, femea
luĭ, şi Iehova îşĭ aduse aminte de ea.

Naşcerea luĭ Samuil şi consacrarea luĭ spre slujba sanctuaruluĭ.

20 Şi după curgerea ḑilelor Hanna,
concepênd, născu un fiŭ, şi chĭemă nu-
mele luĭ—Samuel *(Cerut de Dumneḑeŭ)*;
că *ḑise ea*: De la Iehova l-am cerut
pre el.

21 Şi bărbatul Elkana se sui îm-
preună cu tótă casa sa, ca să sacrifice
luĭ Iehova sacrificĭul de tot anul şi

votul sĕŭ. 22 Şi Hanna nu se sui;
că ḑise bărbatuluĭ eĭ: *Nu voiŭ merge*
până ce pruncul va fi înţercat, şi *a-*
tuncea îl voiŭ aduce, ca să-l înfăţişez
luĭ Iehova, şi să rĕmână acolo pentru
tot-da-una. 23 Şi Elkana, bărbatul
eĭ, îĭ ḑise: Fă ceea ce *este* bun în o-
chiĭ teĭ, rĕmâĭ până ce-l veĭ fi înţer-
cat. Numaĭ să îndeplinéscă Iehova cu-
vîntul sĕŭ! Şi femea rĕmase, şi alăptă
fiĭul eĭ, până ce-l înţercă.
24 Şi înţercându-l, ea îl sui cu dîn-
sa; şi *luând cu sine* treĭ taurĭ, o efă
din flórea făineĭ, şi un foiŭ de vin,
ea-l aduse în casa luĭ Iehova în Şilo,
copilul *încă fiind* mic *fórte*. 25 Şi
junghiară un taur, şi aruncă pruncul
la Elie; 26 Şi ea ḑise: O domnul
meŭ! viŭ *este* sufletul tĕŭ, domnul meŭ,
eŭ *sûnt* femea, ce a stat aicĭ înaintea
ta, spre a se ruga luĭ Iehova. 27 Pen-
tru acest prunc m'am rugat; şi Iehova
mĭ a îndeplinit cererea ce am făcut
luĭ. 28 De accea îl împrumut luĭ Ie-
hova; pentru tóte ḑilele *vieţeĭ* luĭ va
fi împrumutat luĭ Iehova. Şi eĭ se pros-
ternură acolo înaintea luĭ Iehova.

Cântarea Haneĭ de laudă şi mulţumită.

2 Şi Hanna se rugă, şi ḑise:
Inima mea s'a veselit întru Iehova,
Cornul meŭ s'a înălţat întru Ie-
hova,
Gura mea s'a deschis asupra nea-
micilor meĭ,
Că m'am bucurat de ajutorul tĕŭ.
2 Nimenea nu *este* sânt ca Iehova.
Că nu *este* altul afară de tine,
Şi nu *este* stâncă ca Dumneḑeul
nostru.
3 Nu maĭ vorbiţĭ cu mândrie,
Nicĭ cuvinte îndrăsneţe să *nu* ésă
din gura vóstră,
Că Dumneḑeul a tot sciutor *este* Ie-
hova,
Şi de el faptele să cumpănesc.
4 Arcul vitejilor s'a sfărâmat,
Şi ceĭ slabĭ s'aŭ încins cu putere.
5 Ceĭ sătuĭ s'aŭ năimit pentru pâne,
Şi ceĭ ce *eraŭ* flămânḑĭ aŭ încetat
d'a fi;
Chĭar cea stérpă a născut şépte,
Şi cea ce avea fiĭ mulţĭ a lân-
cezit.
6 Iehova omóră şi învie,
Cobóră în mormînt, şi face să în-
vie,
7 Iehova sărăcesce şi înavuţesce,
El umilesce şi înalţă.
8 El înalţă din pulbere pre cel să-
rac,
Ridică din gunoĭ pre cel lipsit,
Spre a-*l* pune alăturea cu domniĭ,
Şi tronul măririĭ îl dă lor spre moş-
tenire.
Că stâlpiĭ pămêntuluĭ *sûnt* aĭ luĭ
Iehova,
Şi asupra lor a aşeḑat lumea.
9 Piciórele cuvioşilor seĭ el le pă-
zesce,
Ér ceĭ viclenĭ în întunerec vor
tăcé;
Că nu prin putere învinge omul.
10 Împotrivitoriĭ luĭ Iehova se vor sfă-
râma în bucăţĭ,
Din cerurĭ va tuna asupra lor;
Iehova va judeca marginile pămên-
tuluĭ,
Va da putere regeluĭ sĕŭ,
Şi va înalţa cornul unsuluĭ sĕŭ.
11 Şi Elkana se duse la Rama în
casa sa, şi copilul servĭa luĭ Iehova
înaintea luĭ Elie preotul.

Rĕutatea fiilor luĭ Elie.

12 Şi fiiĭ luĭ Elie *eraŭ* ómenĭ în-
rĕutăţiţĭ, şi nu cunosceaŭ pre Iehova.
13 Şi deprinderea acestor preoţĭ către
popor *era*: când aducea cine-va un sa-
crificiŭ, venĭa servul preotuluĭ, pre
când carnea se ferbea, cu o furcă cu
treĭ cracane în mâna sa, 14 Şi *o* vâ-
ra în lighén, saŭ în ólă, saŭ în căl-
dare, saŭ în tigaie, *şi* ceea ce scótea
furca, o lua preotul. Aşa făceaŭ cu tot
Israelul ce venĭa acolo în Şilo. 15 Îna-
inte încă de ce grăsimea se făcea să
fumege, venĭa servul preotuluĭ, şi ḑi-
cea omuluĭ care sacrifica: Dă carnea
de fript pentru preot, că el nu va lua
de la tine carne fértă, ci crudă. 16 Şi
dacă omul ḑicea către dînsul: Să fu-
mege maĭ ântĕiŭ grăsimea, şi *apoĭ* ĭé-
ţĭ, după cum doresce sufletul tĕŭ, a-
tuncĭ el îĭ rĕspundea: *Nu*, ci acum tu
îmĭ veĭ da; ér de nu, voiŭ lua cu pu-
tere. 17 Aşa pĕcatul acestor tinerĭ
era mare fórte înaintea luĭ Iehova; că
ómeniĭ despreţuĭaŭ darurile *aduse* luĭ
Iehova.
18 Ér Samuel servĭa înaintea luĭ
Iehova, *fiind* copil, încins cu un efod
de in. 19 Şi o mantie mică ĭ-a fă-
cut muma sa, şi-ĭ *o* aducea din an în
an, când se suĭa cu bărbatul eĭ, ca să
sacrifice sacrificĭul de tot anul. 20 Şi
Elie bine-cuvîntă pre Elkana şi pre
femea luĭ, şi ḑise: Dea-ţĭ Iehova se-
minţă din femea acéstă în locul îm-
prumutuluĭ, care s'a împrumutat luĭ
Iehova. 21 Şi se duseră la locul lor.
Şi Iehova cercetă pre Hanna, şi ea

concepu, și născu treĭ fiĭ și doĕ fete.
Și copilul Samuel cresců înaintea luĭ
Iehova.
22 Și Elie era bătrân fórte, și el
audi tóte câte făceaŭ fiiĭ seĭ la tot Is-
raelul, și că eĭ s'aŭ culcat cu femeele
ce se adunaŭ *la* ușa cortuluĭ întruni-
reĭ. 23 Și el le dise: Pentru-ce fa-
cețĭ lucrurĭ ca acestea? că eŭ aud fap-
tele vóstre cele rele cu tot poporul
acesta. 24 Nu, fiiĭ meĭ! că nu *este*
bună faĭma pre care o am audit, *că*
voĭ pre poporul luĭ Iehova îl tragețĭ
la pĕcat. 25 Dacă un om păcătuesce
contra altuĭ om, judecătorul îl judecă;
dară dacă un om pĕcătuesce contra
luĭ Iehova, cine se va ruga pentru
dînsul. Și eĭ nu ascultară de vocea
părinteluĭ lor, căcĭ Iehova voia a-ĭ o-
morî.
26 Și copilul Samuel mergea cres-
cênd, și era plăcut luĭ Iehova și óme-
nilor.

Vestirea pedepseĭ asupra caseĭ luĭ Elie.

27 Și un om al luĭ Dumnedeŭ veni
la Elie, și-ĭ dise: Așa dice Iehova:
Óre nu m'am descoperit caseĭ părinte-
luĭ tĕŭ, când eĭ eraŭ în Egipt, în casa
luĭ Faraon? 28 Și l-am ales pre el
din tóte semințiile luĭ Israel mie de
preot, ca să sacrifice pe altarul meŭ,
să facă să fumege tămâiă, *și* să pórte
efodul înaintea mea; și am dat caseĭ
părinteluĭ tĕŭ tóte sacrificiele cu foc
ale fiilor luĭ Israel. 29 Pentru-ce ațĭ
călcat în picĭóre sacrificĭul meŭ și da-
rul meŭ, pre care l-am ordonat *în* lo-
cuința *mea*, și onorezĭ pre fiiĭ teĭ maĭ
mult decât pre mine? îngrășindu-vĕ
cu darurile cele maĭ alese ale popo-
ruluĭ meŭ, Israel. 30 De aceea, dice
Iehova, Dumnedeul luĭ Israel: Eŭ am
dis, *că* casa ta și casa părinteluĭ tĕŭ
va umbla înaintea mea tot-da-una; și
acum Iehova dice: Departe să fie *a-
césta* de mine; că pre ceĭ ce mĕ ono-
rézĕ îĭ voiŭ onora, și ceĭ ce mĕ des-
prețuesc vor fi desprețuițĭ. 31 Ecă,
dile vin, în carĭ voiŭ tăia brațul tĕŭ,
și brațul caseĭ părinteluĭ tĕŭ, încât nu
va fi nicĭ un bătrân în casa ta. 32 Și
tu veĭ vedé un neamic *în* locuința *mea*
în loc de tot *binele* ce *Iehova* ar voi a
face pentru Israel, și nu va fi bătrân
în casa ta în etern. 33 Și acela din
urmașiĭ teĭ, *pre care* nu-*l* voiŭ stârpi
de la altarul meŭ, *va servi* spre a *te*
lipsi *de* ochĭĭ teĭ, și sufletul tĕŭ să-l
întristeze; și toțĭ fiiĭ caseĭ tale vor
murĭ în flórea vieței. 34 Și acésta
va fi ție de semn, *adecă* ceea ce se va
întâmpla celor doĭ fiĭ aĭ teĭ, Hofni și
Fineas: Într'o singură di vor muri a-
mândoĭ. 35 Și eŭ îmĭ voĭ ridica mie
preot credincios, *care* va face după inima
mea și după sufletul meŭ, și-ĭ voiŭ zidi
luĭ casă singură, și va umbla înaintea
unsuluĭ meŭ în etern. 36 Și va fi,
că tot cel ce va fi rĕmas în casa ta,
va veni spre a se închina luĭ pentru
un ban de argint și o pâne, și va di-
ce: Așédă-mĕ, rogu-te, în vre-una din
diregĕtoriile preoțescĭ, ca să mănânc o
bucată de pâne.

Luĭ Samuel i se dă ânteia desvelire și e recunoscut ca profet credincios al Domnuluĭ.

3 Și copilul Samuel servia luĭ Iehova
înaintea luĭ Elie. Și cuvîntul luĭ
Iehova era scump în dilele acelea, vi-
siunĭ nu se arĕtaŭ. 2 Și în timpul
acela Elie era culcat în locul sĕŭ, și
ochĭĭ seĭ începeaŭ a se întuneca, *încât*
nu putea vedé. 3 Și candela luĭ Dum-
nedeŭ încă fiind nestinsă, și Samuel
culcat fiind în templul luĭ Iehova, un-
de *era* chivotul luĭ Dumnedeŭ, 4 Chĭe-
mă Iehova pre Samuel; și el rĕspunse:
Ecă-mĕ! 5 Atuncĭ el alergă la Eli
și dise: Ecă-mĕ; că tu m'aĭ chĭemat.
Dară el dise: Nu te-am chĭemat, în-
tórce-te *și* te culcă; și el se duse și se
culcă. 6 Și Iehova éră-șĭ strigă: Sa-
muele! și Samuel se sculă, și se duse
la Eli, și dise: Ecă-mĕ; că tu m'aĭ
chĭemat. Și el dise: Nu *te*-am chĭemat,
fiiul meŭ, întórce-te *și* te culcă. 7 (Și
Samuel nu cunóscea încă pre Iehova,
și cuvîntul luĭ Iehova nu-i se desco-
perise.) 8 Și Iehova maĭ strigă a
treĭa óră: Samuele! și el se sculă, și
se duse la Eli, și dise: Ecă-mĕ; că tu
m'aĭ chĭemat. 9 Și Eli înțelese, că
Iehova chĭemă pre copil. Și Eli dise
luĭ Samuel: Du-te *și* te culcă, și dacă
te va maĭ chiema Iehova, tu să dicĭ:
Vorbesce, Iehova, că ascultă servul
tĕŭ! Și Samuel se duse și se culcă în
locul sĕŭ. 10 Și Iehova veni, se a-
ședă, și chĭemă ca maĭ 'nainte: Sa-
muele, Samuele! Și Samuel dise: Vor-
besce, că ascultă servul tĕŭ!
11 Și Iehova dise luĭ Samuel: Ecă,
eŭ voiŭ face un lucru în Israel, ca
cine îl va audi, să-ĭ țiuéscă amândoĕ
urechĭele. 12 În diŭa aceea voiŭ în-
deplini cătră Eli tot aceea ce am dis
despre casa sa, de la început și până
la sfârșit. 13 Că spusu-i-am, că voiŭ
judeca casa luĭ pentru tot-da-una, pen-

tru pĕcatul pre care l-a sciut: că fiiĭ
seĭ şĭ-aŭ atras blestem, şi el nu-i-a îm-
pedecat. 14 De aceea jurat-am caseĭ
luĭ Eli, că fără-de-legea caseĭ luĭ Eli
nu se va espia în etern nicĭ prin sa-
crificiĭ nicĭ prin dar de pâne.
15 Şi Samuel rĕmase culcat până
diminéţa, şi *atuncea* deschise uşile ca-
seĭ luĭ Iehova. Şi Samuel se temea de
a se spune visiunea luĭ Eli. 16 Şi Eli
chĭemă pre Samuel, şi-ĭ ḑise: Samuele,
fiĭul meŭ! Şi el rĕspunse: Ecă-mĕ. 17 Şi
el întrebă: Ce cuvînt a vorbit *Iehova*
cătră tine? rogu-te, să nu ascunḑĭ *ni-
mic* de mine. Aşa să-ţĭ facă Dumne-
ḑeŭ şi încă maĭ mult, dacă veĭ ascunde
de mine un cuvînt din tóte cuvintele
ce el ţĭ-a ḑis. 18 Şi Samuel îĭ spuse
tóte cuvintele, şi n'a ascuns *nimic* de
el. Şi *Eli* ḑise: Iehova *este* acesta, facă
ceea ce este bun în ochiĭ seĭ.
19 Şi Samuel se făcea mare, şi Ie-
hova era cu dînsul, şi nicĭ unul din
cuvintele sale n'a căḑut pe pămênt.
20 Şi tot Israelul de la Dan şi până
la Beer-Şeba cunoscu, că Samuel *era*
hotărît *a fi* profet al luĭ Iehova. 21 Şi
Iehova urmă a se arĕta în Şilo, că Ie-
hova se descoperĭa luĭ Samuel în Şilo
prin cuvîntul sĕŭ.

Sfărâmarea luĭ Israel prin Filistenĭ; răpirea chivotuluĭ. Mórtea luĭ Eli şi a fiilor seĭ.

4 Şi cuvîntul luĭ Samuel a fost cătră
tot Israelul.
Şi Israel eşi spre întâmpinarea Fi-
listenilor la luptă, şi tăbĕrâră lângă
Eben-Ezer, ér Filisteniĭ tăbĕrâră în
Afek. 2 Şi Filisteniĭ se rânduiră în
şir de luptă asupra luĭ Israel: şi lă-
ţindu-se lupta, Israel fu bătut de Fi-
listenĭ, carĭ-i bătură la locul de luptă
în câmpie ca la patru miĭ de băr-
baţĭ.
3 Şi venind poporul în tabĕră, bă-
trâniĭ luĭ Israel ḑiseră: De ce ne-a
lăsat să fim bătuţĭ astă-ḑĭ Iehova de
Filistenĭ? Să ne aducem din Şilo chi-
votul legeĭ luĭ Iehova, ca el să vie în
mijlocul nostru, şi să ne mântue din
mâna neamicilor noştri. 4 Şi poporul
trimese la Şilo, şi aduse de acolo chi-
votul legeĭ luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oş-
tirilor, care locuesce *între* cherubimĭ,
şi acolo *eraŭ* ceĭ doĭ fiĭ aĭ luĭ Eli, Hof-
ni şi Fineas, cu chivotul legeĭ luĭ Dum-
neḑeŭ.
5 Şi când chivotul legeĭ luĭ Iehova
veni în tabĕră, tot Israelul ridică un
strigăt mare, de se cutremură pămên-
tul. 6 Şi Filisteniĭ auḑind vuetul stri-
găreĭ, ḑiseră: Ce *să fie* vuetul aceste*ĭ*
strigărĭ marĭ în tabĕra Ebreilor? Şi
eĭ se încredinţară, că chivotul luĭ Ie-
hova a venit în tabĕră. 7 Şi Filis-
teniĭ se speriéră, că ḑiceaŭ: Dumneḑeŭ
a venit în tabĕră. 8 Şi *éră-şĭ* ḑiseră:
Vaĭ noŭĕ! Una ca acésta n'a fost până
acum. Cine ne va mântui din mâna
acestor Dumneḑeĭ puternicĭ? Acestia
sûnt Dumneḑeiĭ carĭ bătură Egiptul
cu tot felul de plagă în pustiŭ. 9 Fi-
listenilor, întăriţi-vĕ şi fiţĭ bărbaţĭ! ca
să nu deveniţĭ servĭ aĭ Ebreilor, cum
eĭ aŭ fost *serviĭ* voştri: fiţĭ bărbaţĭ şi
luptaţi-vĕ.
10 Şi Filisteniĭ se luptară, şi Is-
rael fu bătut; şi eĭ fugiră fie-care la
cortul sĕŭ, şi era ucidere mare fórte:
că din Israel căḑură treĭ-ḑecĭ de miĭ
pedestri. 11 Şi chivotul luĭ Dumne-
ḑeŭ fu luat, şi ceĭ doĭ fiĭ aĭ luĭ Eli,
Hofni şi Fineas, muriră.
12 Şi un om din Beniamin alergă
de la locul de luptă, şi veni în Şilo în
aceeaş ḑi cu vestmintele luĭ rupte şi
cu ţărâna pe capul sĕŭ. 13 Şi el ve-
ni, şi écă, Eli şedea pe scaun despre
laturea drumuluĭ, în asteptare fiind:
că inima sa tremura pentru chivotul
luĭ Dumneḑeŭ. Şi venind omul spre a
spune *acésta* în cetate, tótă cetatea
strigă. 14 Şi Eli auḑind vuetul stri-
găreĭ, ḑise: Ce *să fie* strigătul acesteĭ
mulţimĭ? Şi omul grăbindu-se, veni, şi
înşciinţă pre Eli. 15 Şi Eli era de
noŭĕ-ḑecĭ şi opt de anĭ, şi ochiĭ sei
eraŭ întunecaţĭ, de nu putea vedé.
16 Şi omul ḑise cătră Eli: Eŭ *sûnt*
care vin de la locul de luptă, şi eŭ
de la locul de luptă am scăpat astă-
ḑĭ. Şi el ḑise: Cum stă lucrul, fiul
meŭ? 17 Şi cel ce aducea şcirea rĕs-
punse, şi ḑise: Israel a fugit dinaintea
Filistenilor, şi ucidere mare a fost din
popor; şi ceĭ doĭ fiĭ aĭ teĭ, Hofni şi
Fineas, aŭ murit, şi chivotul luĭ Dum-
neḑeŭ s'a luat. 18 Şi amintind el de
chivotul luĭ Dumneḑeŭ, *Eli* căḑu de
pe scaun pe spate în lăturea despre
pórtă, şi-şĭ frânse gâtul, şi muri; că
era om bătrân şi greŭ. Şi el judecase
pre Israel patru ḑecĭ de anĭ.
19 Şi nora sa, femea luĭ Fineas, era
grea şi aprópe de a se nasce; şi auḑind
ea şcirea, că s'a luat chivotul luĭ
Dumneḑeŭ, şi că socrul eĭ şi bărbatul
eĭ aŭ murit, ea se încovăĭă şi născu;
că durerile veniră asupră-ĭ. 20 Şi
când ea era să móră, femeele, carĭ stă-
teaŭ lângă dînsa, îĭ ḑiseră: Nu te te-

me, că fiiŭ aĭ născut. Dară ea nu rĕs-
punse, și nicĭ nu luă aminte la *acésta*.
21 Și ea numi pre copil: I-Cabod, a-
decă: Depărtatu-sa mărirea din Israel:
pentru luarea chivotuluĭ luĭ Dumne-
ḑeŭ, și pentru socrul și pentru bărba-
tul eĭ. 22 Și ḑise: Depărtatu-s'a mă-
rirea din Israel, că chivotul luĭ Dum-
neḑeŭ s'a luat!

Căderea luĭ Dagon înaintea chivotuluĭ; pedépsa Filistenilor; re'ntórcerea chivotuluĭ.

5 Și Filisteniĭ luară chivotul luĭ Dum-
neḑeŭ, și-l duseră de la Eben-Ezer
la Așdod. 2 Și luând Filisteniĭ chi-
votul luĭ Dumneḑeŭ, îl aduseră în casa
luĭ Dagon, și-l așeḑară lângă Dagon
(ḑeul-Pesce). 3 Și sculându-se Așdo-
deniĭ a doa-ḑi de diminéță, écă, Da-
gon zăcea cu fața sa la pămênt îna-
intea chivotuluĭ luĭ Iehova. Și eĭ luară
pre Dagon, și-l puseră éră-șĭ la locul
seŭ. 4 Și sculându-se eĭ a doa-ḑi de
diminéță, écă Dagon zăcênd cu fața
la pămênt înaintea chivotulul luĭ Ie-
hova, și capul luĭ Dagon cu amândoĕ
mânele sale tăĭete pe prag! rĕmânên-
du-ĭ numaĭ *trunchĭul luĭ* Dagon. 5 De
aceea preoțiĭ luĭ Dagon și toțĭ ceĭ ce
intră în casa luĭ Dagon, nu calcară pe
pragul luĭ Dagon în Așdod până în
ḑiŭa de astă-ḑĭ.
6 Și mâna luĭ Iehova se apĕsă a-
supra Așdodenilor, și el îĭ pustii, și-ĭ
bătu cu emoroide, atât Așdodul cât și
hotarele sale. 7 Și locuitoriĭ din Aș-
dod vĕḑênd că *este* așa ḑiseră: Să nu
rĕmână chivotul Dumneḑeuluĭ luĭ Is-
rael la noĭ, că grea este mâna sa a-
supra nóstră și asupra ḑeuluĭ nostru
Dagon. 8 Și trimeseră, și adunară pre
toțĭ domniĭ Filistenilor la dînși, și ḑi-
seră: Ce să facem cu chivotul legeĭ
Dumneḑeuluĭ luĭ Israel? și eĭ rĕspun-
seră: Să se ducă la Gat chivotul Dum-
neḑeuluĭ luĭ Israel. Decĭ se duseră
chivotul Dumneḑeuluĭ luĭ Israel *acolo*.
9 Și după ce-l duseră *la Gat*, mâna luĭ
Iehova apĕsă asupra cetățeĭ cu grózā
mare fórte, și bătu pre locuitoriĭ cetă-
țeĭ de la mic până la mare, și le des-
chiseră emoroidele.
10 Decĭ eĭ trimeseră chivotul luĭ
Dumneḑeŭ la Ekron. Și sosind chivo-
tul luĭ Dumneḑeŭ la Ekron, Ekroniții
strigară, ḑicênd: Eĭ aŭ adus la noĭ
chivotul Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, spre
a ne omorî pre noĭ și pre poporul nos-
tru. 11 Și eĭ trimiseră, și adunară
pre toțĭ domniĭ Filistenilor, ḑicênd:
Lăsațĭ chivotul Dumneḑeuluĭ luĭ Is-
rael să se întórne la locul seŭ, și să
nu ne omóre pre noĭ și pre poporul
nostru. Că o grózā de mórte era în
tótă cetatea; *și* mâna luĭ Dumneḑeŭ
apĕsă fórte. 12 Și ómeniĭ ce nu mu-
rĭaŭ eraŭ lovițĭ de emoroide; și stri-
gătul cetățeĭ se suĭa la cer.

Chivotul încărcat cu darurĭ se întórce îndărăt.

6 Și a fost chivotul luĭ Iehova în pă-
mêntul Filistenilor șépte lunĭ. 2 Și
Filisteniĭ chĭemară pre preoțĭ și pre
vrăjitorĭ, ḑicênd: Ce să facem cu chi-
votul luĭ Iehova? Spuneți-ne cum să-l
trimetem la locul sĕŭ. 3 Și acestia
rĕspunseră: Dacă trimeteți îndărăt chi-
votul Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, să nu-l
trimeteți cu mâna gólă; ci aduceți-ĭ
luĭ sacrificiŭ pentru vină; atuncea vĕ
vețĭ vindeca, și cunoscut va fi voŭĕ,
de ce mâna sa nu se depărtéză de la
voi. 4 Și eĭ ḑiseră: Ce sacrificiŭ pen-
tru vină îĭ vom da? *Și* eĭ rĕspunseră:
După numĕrul domnilor Filistenilor,
voĭ vețĭ da cincĭ emoroide de aur, și
cincĭ șóreci de aur; că o asemene pla-
gă *a fost* pre voĭ toțĭ și pre domniĭ
voștri. 5 Și facețĭ chipurile emoroi-
delor vóstre și chipurile șórecilor voș-
tri, cari vĕ strică pămêntul, și dațĭ
mărire Dumneḑeuluĭ luĭ Israel; póte,
ridica-va el mâna sa de d'asupra vós-
tră, de dasupra ḑeilor voștri, și de da-
supra pămêntuluĭ vostru. 6 Și pen-
tru-ce vĕ vețĭ învârtoșa inima, după
cum Egipteniĭ și Faraon șĭ-aŭ învâr-
toșat inima lor? Aŭ nu după ce a
săvârșit între eĭ lucrurĭ minunate, eĭ
ĭ-aŭ lăsat poporul să se ducă și s'a
dus. 7 Și acum facețĭ un car noŭ, și
luațĭ doĕ vacĭ tinere, ce alăptéză, a-
supra cărora jug nu s'a pus; și înju-
gațĭ vacile la car, și mânațĭ îndărăt
a casă vițeiĭ lor. 8 Și luațĭ chivotul
luĭ Iehova, și puneți-l în car, și scu-
lele de aur, pre cari i-le dațĭ *ca* sacri-
ficiŭ pentru vină, puneți-le în lada din
lăturea luĭ, și trimeteți-l, ca să se
ducă. 9 Și luați aminte la *aceea ce
se va face*; dacă *chivotul* va sui calea
hotaruluĭ sĕŭ, către Bet-Șemeș, *atuncĭ*
el ne-a făcut acest rĕŭ mare; ér de nu,
vom șci, că mâna sa nu ne-a atins, ci
acésta a venit asupra nóstră din în-
tâmplare.
10 Și ómeniĭ făcură așa. Eĭ luară
doĕ vacĭ ce alăptaŭ, și le înjugară la
car, și vițeiĭ lor îĭ închiseră a casă
11 Și eĭ puseră în car chivotul luĭ Ie-

hova și lada și șórecii de aur și cu
chipurile emoroidelor lor. 12 Și va-
cile merseră drept pe cale, pe calea
către Bet-Șemeș; un drum țineaŭ, și
mergênd răgeaŭ; și nu se abăteaŭ nicĭ
la drépta nicĭ *la* stânga. Și domniĭ Fi-
listenilor merseră în urma lor până la
hotarul Bet-Șemeșuluĭ. 13 Și *ceĭ din*
Bet-Șemeș secerаŭ grâul în vale; și eĭ
ridicând ochiĭ lor, vĕdură chivotul; și
se bucurară vĕdêndu-*l*. 14 Și carul
veni în câmpul luĭ Iosua, Bet-Șeme-
șeul, și a stătut acolo. Și acolo *era* o
pétră mare, și eĭ despicară lemnele ca-
ruluĭ, și vacile le aduseră olocaust luĭ
Iehova. 15 Și Leviţiĭ luară jos chi-
votul luĭ Iehova și lada ce *era* lângă
el, în care *se aflaŭ* sculele de aur, și-l
puseră pe aceea pétră mare; și locui-
toriĭ din Bet-Șemeș aduseră olocauste,
și sacrificară sacrificiĭ în ḑiŭa aceea
luĭ Iehova. 16 Și când ceĭ cincĭ
domnĭ aĭ Filistenilor vĕḑură *acésta*, se
înturnară în aceeașĭ ḑi la Ekron.

17 Și acésta *este numĕrul* emoroide-
lor de aur, pre carĭ Filisteniĭ le adu-
seră *ca* sacrificiĭ pentru vină luĭ Ieho-
va: Pentru Așdod una, pentru Gaza
una, pentru Așcalon una, pentru Gat
una, pentru Ekron una. 18 Șóreciĭ
de aur *eraŭ după* numĕrul tuturor ce-
tăţilor *de supt* ceĭ cinci domnĭ aĭ Fi-
listenilor, *de la* cetaţile cele întărite
până la satele cele deschise, și până
la pétra cea mare, (pe care eĭ aŭ a-
șeḑat chivotul luĭ Iehova, *și care a rĕ-
mas* până în ḑiŭa de astă-ḑĭ în câmpul
luĭ Iosua, Bet-Șemeșeul.)

19 Și *Iehova* bătu pre locuitoriĭ
Bet-Șemeșuluĭ: că se uĭtară în chivo-
tul luĭ Iehova; și bătu din popor șép-
te-ḑecĭ de bărbaţĭ *din* ceĭ cincĭ-ḑecĭ
miĭ de bărbaţĭ *aĭ cetăţeĭ*. Și boci popo-
rul, că Iehova *îl* lovi cu bătaie mare.
20 Și locuitoriĭ din Bet-Șemeș ḑiseră:
Cine póte sta înaintea luĭ Iehova,
Dumneḑeul cel sânt? și la cine sa se
sue el de la noĭ? 21 Și eĭ trimeseră
solĭ la locuitoriĭ din Kiriat-Iearim, ḑi-
cênd: Filisteniĭ aŭ adus înapoĭ chivo-
tul luĭ Iehova: *decĭ* coborîţi-vĕ, *și* lua-
ţi-l la voĭ.

Căința Israeliţilor și scăparea lor de la Filistenĭ; Eben Ezer; administrarea luĭ Samuel.

7 Și locuitoriĭ din Kireat-Iearim ve-
niră, și suiră chivotul luĭ Iehova,
și-l adusera în casa luí Abinadab pe
dél; și pre Eleazar, fiul luĭ, îl sânţiră,
spre a pazi chivotul luĭ Iehova.
2 Și din ḑiŭa în care chivotul a
fost pus în Kiriat-Iearim, trecură ḑile
multe. Și după doĕ-ḑecĭ de anĭ, tótă
casa luĭ Israel s'a adunat spre a urma
luĭ Iehova. 3 Și Samuel vorbi că-
tră tótă casa luĭ Israel, ḑicênd: Dacă
voĭ voiţĭ a vĕ întórce din tótă inima
vóstră către Iehova, *apoĭ* depărtaţĭ
pre ḑeiĭ străinĭ și Astarteele din mij-
locul vostru, și îndreptaţĭ inima vóstră
către Iehova, și luĭ singur serviţĭ; și
el vĕ va scăpa din mâna Filistenilor.
4 Și fiiĭ luĭ Israel depărtară Baaliĭ și
Astarteele, și serviră numaĭ luĭ Ie-
hova.

5 Și Samuel ḑise: Adunaţĭ tot Is-
raelul la Miţpe, ca să mĕ rog pentru
voĭ la Iehova. 6 Și eĭ se adunară la
Miţpe, și scóseră apă, și *o* vĕrsară îna-
intea luĭ Iehova; și postiră în ḑiŭa
aceea, și ḑiseră tot în acel loc: Pecă-
tuit-am luĭ Iehova! Și Samuel judecă
pre fiiĭ luĭ Israel la Miţpe.

7 Și auḑind Filisteniĭ, că fiiĭ luĭ
Israel s'aŭ adunat la Miţpe, domniĭ
Filistenilor se suiră asupra luĭ Israel;
și fiiĭ luĭ Israel auḑind *acésta*, se te-
mură de Filistenĭ. 8 Și fiiĭ luĭ Israel
ḑiseră către Samuel: Nu înceta a stri-
ga pentru noĭ către Iehova Dumne-
ḑeul nostru, ca să ne mântue din mâna
Filistenilor. 9 Și Samuel luă un miel
de lapte, și-*l* aduse întreg olocaust luĭ
Iehova, și Samuel strigă către Iehova
pentru Israel, și Iehova îl asculta.
10 Și când Samuel aducea olocaustul,
Filisteniĭ se apropiară spre a se lupta
cu Israel. Și Iehova tună cu un vuet
mare în acea ḑi asupra Filistenilor,
și-ĭ puse în învălmășélă, și fură bă-
tuţĭ înaintea luĭ Israel. 11 Și bărba-
ţiĭ luĭ Israel eșiră din Miţpe, și goniră
pre Filistenĭ, și-ĭ bătură până pe supt
Bet-Car. 12 Și Samuel luă pétră, și
o așeḑă între Miţpe și Șen, și chĭemă
numele eĭ Eben-Ezer *(Pétră de Ajutor)*,
și ḑise: Până aicea ne-a ajutat Ie-
hova.

13 Așa Filisteniĭ fură umiliţĭ, și nu
maĭ veniră în cuprinsul luĭ Israel; și
mâna luĭ Iehova apĕsă pre Filistenĭ în
tóte ḑilele luĭ Samuel. 14 Și cetăţile,
pre carĭ Filisteniĭ le luară de la Israel,
se înapoiră luĭ Israel, de la Ekron și
până la Gat; încă și hotarele lor le
scăpă Israel din mâna Filistenilor; și
a fost pace între Israel și între A-
moreĭ.

15 Și Samuel judecă pre Israel tóte
ḑilele vieţeĭ sale; 16 Și el mergea
din an în an, și facea înconjurul Bet-

Eluluĭ, Ghilgaluluĭ şi Miţpe, şi judeca
pre Israel în tóte locurile acestea.
17 Atuncea se întorcea la Rama, că
acolo *era* casa luĭ, şi acolo judeca
pre Israel. Şi zidi acolo altar luĭ Iehova.

Purtarea rea a fiilor luĭ Samuel; Israeliţiĭ cer rege.

8 Şi când Samuel îmbătrâni, puse pre
fiiĭ seĭ judecătorĭ preste Israel. 2 Şi
numele ântĕĭ-născutuluĭ sĕŭ fu Ioel, şi
numele celuĭ de al doĭlea Abia; *şi eĭ*
eraŭ judecătorĭ în Beer-Şeba. 3 Şi
fiiĭ seĭ nu umblaŭ în căile sale, ci se
plecaŭ la câştig, şi luaŭ mită, şi strâmbătăţĭaŭ judecata.
4 Şi adunându-se toţĭ bătrâniĭ luĭ
Israel, veniră la Samuel în Rama;
5 Şi-ĭ diseră: Écă, tu aĭ îmbătrânit, şi
fiiĭ teĭ nu umblă în căile tale; deci
pune preste noĭ rege să ne judece, cum
aŭ tóte popórele.
6 Şi lucrul displăcu luĭ Samuel,
când eĭ diseră: Dă-ne rege, ca să ne
judece. Şi Samuel se rugă luĭ Iehova.
7 Şi Iehova dise luĭ Samuel: Ascultă
de vocea poporuluĭ în tot aceea ce vor
dice către tine; că nu pre tine te-aŭ
lepĕdat, ci pre mine m'aŭ lepĕdat, ca
să nu domnesc preste dînşiĭ: 8 După
tóte faptele câte aŭ făcut eĭ, din diŭa
în care ĭ-am scos din Egipt, şi până
în diŭa de astă-dĭ, în care m'aŭ părăsit şi aŭ servit altor deĭ, aşa îţĭ fac
şi ţie. 9 Şi acum, ascultă de vocea
lor; numaĭ mărturisesce-le, şi spune-le
ce va face lor regele, care va domni
preste eĭ.

Samuel vestesce drepturile regeluĭ.

10 Şi Samuel spuse tóte cuvintele
luĭ Iehova către poporul care cerea
de la dînsul rege. 11 Şi el dise: Acestea va face voŭĕ regele, care va
domni preste voĭ: El va lua pre fiiĭ
voştri, şi-ĭ va pune la carele sale şi
între călăreţiĭ seĭ, ca eĭ să alerge înaintea caruluĭ sĕŭ. 12 Şi-ĭ va pune
maĭ marĭ preste miĭ şi maĭ marĭ preste
cincĭ-decĭ, şi *vor trebui* să are câmpul
sĕŭ, să secere secerişul sĕŭ, să facă uneltele luĭ de resbel şi uneltele carelor
sale; 13 Şi va lua pre fetele vóstre,
pentru *a le face* amestecătóre de mir,
bucătăriţe şi pitărese. 14 Şi câmpurile vóstre, viile vóstre şi oliviĭ voştri
ceĭ maĭ bunĭ îĭ va lua, şi-ĭ va da servilor seĭ. 15 Seminţele vóstre şi viile
vóstre le va dijmui, şi le va da diregĕtorilor seĭ şi servilor seĭ; 16 Şi
pre serviĭ voştri, pre servele vóstre,
pre tineriĭ voştri ceĭ maĭ aleşĭ, şi pre
asiniĭ voştri, va lua, şi-ĭ va întrebuinţa
la lucrul sĕŭ; 17 Şi oile vóstre le
va dijmui, şi voĭ îĭ veţĭ servi. 18 Şi
voĭ veţĭ striga în diŭa aceea asupra
regeluĭ vostru, pre care-l veţĭ fi ales,
dară Iehova nu vĕ va asculta în acea di.
19 Dară poporul nu voi să asculte
de vocea luĭ Samuel, şi diseră: Nu! ci
rege sa fie preste noĭ: 20 Ca şi noĭ
să fim ca tóte popórele, şi regele nostru să ne judece, şi să ésă înaintea
nóstră, şi să se lupte în luptele nóstre.
21 Şi Samuel audi tóte cuvintele poporuluĭ, şi le spuse la urechĭle luĭ Iehova. 22 Şi Iehova dise luĭ Samuel:
Ascultă de vocea lor, şi pune rege
preste eĭ. Şi Samuel dise către bărbaţiĭ luĭ Israel: Duceţi-vĕ fie-care la cetatea sa.

Saul vine la Samuel.

9 Şi era un om din Beniamin, al căruĭ nume *era* Kiş, bărbat vitéz, fiul
luĭ Abiel, fiul luĭ Ţeror, fiul luĭ Becorat, fiul luĭ Afiah, un Beniaminit;
2 Şi el avea un fiŭ, al căruĭ nume *era*
Saul, tînĕr ales şi frumos; şi niminea
dintre fiiĭ luĭ Israel nu *era* maĭ frumos decât el; de la umĕrul sĕŭ şi
în sus el *era* maĭ înalt decât tot poporul.
3 Şi asinele luĭ Kiş, părintele luĭ
Saul, se perdură. Şi Kiş dise către
Saul, fiul sĕŭ: Ĭé acum cu tine pre unul din servĭ, scólă-te, du-te *de* caută
asinele. 4 Şi el trecu muntele luĭ
Efraim, şi trecu prin pămêntul Şalişeĭ,
dară nu *le* găsi; atuncea trecu prin
pămêntul Şaalim, dară nu *eraŭ* nicăirea; şi trecură prin pămêntul luĭ Beniamin, dară nu *le* găsi. 5 *Şi* când
sosiră în pămêntul Ţuf, dise Saul servuluĭ sĕŭ, ce *era* cu dînsul: Haide şi
să ne întórcem, ca nu cum-va părintele meŭ să lase la o parte asinele, şi
să fie îngrijit de noĭ. 6 Şi el dise:
Écă, rogu-te, un om al luĭ Dumnedeŭ
este în cetatea acésta, un om onorat;
tot ceea ce el dice, se întâmplă. Acum
să mergem acolo, póte ne va spune
calea pe care să mergem. 7 Şi Saul
dise servuluĭ sĕŭ: Şi de vom merge
acolo, ce vom duce omuluĭ? că pânea
s'a sfârşit din vasele nóstre, şi un dar
nu *avem*, spre a-*l* duce omuluĭ luĭ Dumnedeŭ. Ce *avem* cu noĭ? 8 Şi servul
éră-şĭ rĕspunse luĭ Şaul, dicênd: Écă!

în mâna mea se află a patra parte
dintr'un siclu de argint; acésta o voiŭ
da omuluĭ luĭ Dumnedeŭ, ca să ne
spună calea nóstră. 9 (În vechime
în Israel așa dicea fie-care, când mer-
gea să întrebe pre Dumnedeŭ: Haĭdețĭ,
să mergem până la vědětor; că profe-
tuluĭ de astă-dĭ i se dicea din vechime
vědětor.) 10 Și Saul dise servuluĭ
sěŭ: Bun *este* cuvîntul těŭ, haĭde, să
mergem. Și eĭ se duseră la cetatea,
unde *se afla* omul luĭ Dumnedeŭ.

11 *Și* suind eĭ costișa cetățiĭ, aflară
fetele ce eșiaŭ să scótă apă, și le di-
seră: Aicea *e* vědětorul? 12 Și ele
le rěspunseră, dicênd: Da, écă-l îna-
intea ta; grăbesce-te acum; că astă-dĭ a
sosit în cetate, fiind-că astă-dĭ poporul
aduce sacrificiŭ pe înălțime. 13 În-
dată-ce vețĭ intra în cetate, îl vețĭ
afla, maĭ 'nainte de a se sui pe înăl-
țime, ca să mănânce; că poporul nu
mănâncă până ce nu vine el, fiind-că
el bine-cuvintéză sacrificĭul, *și* după
aceea ceĭ chĭemațĭ mănâncă. Și acum
suițĭ-vě; că astă-dĭ îl vețĭ afla. 14 Deci
eĭ se suiră în cetate. *Și* pe când eĭ
intraŭ în cetate, écă, Samuel le eși
înainte, spre a se sui pe înălțime.

15 Și Iehova descoperise luĭ Sa-
muel cu o di maĭ 'nainte de venirea
luĭ Saul, dicênd: 16 Mâne, pe acest
timp, voiŭ trimete către tine un băr-
bat din pămêntul luĭ Beniamin; pre
dînsul să-l ungĭ cap preste poporul
meŭ Israel; și el va mântui pre popo-
rul meŭ din mâna Filistenilor; căcĭ
căutat-am spre poporul meŭ, și striga-
rea sa a venit până la mine. 17 Și
Samuel vědênd pre Saul, Iehova îĭ di-
se: Écă bărbatul de care țĭ-am vor-
bit! acesta va domni preste poporul
meŭ!

18 Și Saul se apropiă de Samuel
la pórtă, și dise: Rogu-te, spune-mĭ,
unde *este* aicea casa vědětoruluĭ? 19 Și
Samuel rěspunse luĭ Saul, și dise: Eŭ
sûnt vědětorul. Sue-te înaintea mea pe
înălțime, și voĭ vețĭ mânca astă-dĭ cu
mine, și diminéța te voiŭ lăsa, și tot
ce *este* în inima ta îțĭ voiŭ spune.
20 Cât pentru asinele ce țĭ s'aŭ per-
dut astă-dĭ treĭ dile, nu te ingriji de
ele, că s'aŭ găsit. Și către cine *se în-
dréptă* tótă dorința luĭ Israel, de nu
către tine și către tótă casa părinteluĭ
těŭ? 21 Și Saul rěspunse, și dise:
Aŭ nu *sûnt eŭ* Beniaminit, din cea
maĭ mică din semințiile luĭ Israel, și
familia mea cea maĭ mică din tóte fa-
miliile semințieĭ luĭ Beniamin? Pentru-
ce decĭ vorbescĭ către mine un cuvînt
ca acesta?

22 Și Samuel luă pre Saul și pre
servul sěŭ, și-ĭ duse în sofragerie, și
le dădu locul ântêĭ între ceĭ chĭemațĭ,
cari *eraŭ* ca la treĭ-decĭ de inșĭ. 23 Și
Samuel dise bucătaruluĭ: Dă încóce
porțiunea ce țĭ-am dat, despre care
țĭ-am dis: Ține-o la tine. 24 Și bu-
cătarul aduse o spată și ceea ce *era*
pe dînsa, și le puse înaintea luĭ Saul.
Și el dise: Écă, ceea ce a fost păstrat!
pune-o înaintea ta *și* mănâncă, că păs-
trat era pentru tine pentru acest timp
de când am chĭemat poporul. Și Saul
mâncă cu Samuel în diŭa aceea.

25 Și eĭ se pogorîră din înălțime
în cetate, și el vorbi cu Saul pe aco-
periș. 26 Și se sculară diminéța; și
când se revěrsaŭ diorile, Samuel chĭe-
mă pre Saul pe acoperiș, și-ĭ dise:
Scólă-te, și te voiŭ lăsa să te ducĭ.
Și Saul se sculă, și eĭ eșiră amândoĭ
din casă, el și Samuel.

27 *Și* pe când eĭ se pogorîră la
capětul cetățiĭ, Samuel dise către Saul:
Di servuluĭ să trécă înaintea nóstră;
(și el trecu); și tu acum opresce-te, ca
să-țĭ fac cunoscut cuvîntul luĭ Dum-
nedeŭ.

Saul e uns de câtre Samuel ca rege.

10 Și Samuel luă un vas cu oleiŭ,
și-*l* turnă pe capul luĭ Saul, îl
sărută, și dise: Óre Iehova nu te-a uns
cap preste moștenirea sa? 2 Când te
veĭ duce astă-dĭ de la mine, veĭ afla
doĭ bărbațĭ la mormîntul Raheleĭ, în
hotarul luĭ Beniamin, la Țelțah, și eĭ
vor dice către tine: S'aŭ găsit asinele,
pre cari tu te-aĭ dus să le cauțĭ, și
écă, părintele těŭ a lăsat la o parte
îngrijirile pentru asine, și este îngrijit
de voĭ, dicênd: Ce să fac pentru fiul
meŭ? 3 Și când veĭ merge de acolo
maĭ departe, și veĭ sosi la stejarul din
Tabor, te vor găsi acolo treĭ bărbațĭ
suindu-se la Dumnedeŭ, la Bet-El, unul
ducênd treĭ ĭedĭ, și altul ducênd treĭ
pânĭ, și al treilea ducênd un foiŭ de
vin. 4 Și eĭ te vor întreba de sănă-
tate, și-țĭ vor da doĕ pânĭ, pre cari
le veĭ lua din mâna lor. 5 După a-
ceea veĭ veni la Ghibea-Elohim *(Délul
luĭ Dumnedeŭ)* unde *este* garnisóna Fi-
listenilor. Și când veĭ intra acolo în
cetate, veĭ întâlni o cétă de profețĭ
coborîndu-se de pe înălțime cu harpă,
cu timpană, cu fluer și cu citară îna-
intea lor, și eĭ vor profeți; 6 Și spi-
ritul luĭ Iehova va veni asupra ta, și

tu veĭ profeţi cu dînşi, şi te veĭ pre-
face în alt om. 7 Şi când ţi se va
întâmpla aceste semne, fă ceea ce va
afla mâna ta, că Dumneḑeŭ *este* cu
tine. 8 Şi tu te cobóră înaintea mea la
Ghilgal; şi écă eŭ mĕ voiŭ coborî spre
tine, ca să aduc olocauste *şi* să sacri-
fic sacrificiĭ de bucurie. Şépte ḑile să
mĕ asteptĭ *acolo*, până ce voiŭ veni la
tine, şi-ţĭ voiŭ spune ce aĭ să facĭ?

9 Şi a fost, când el îşĭ întórse do-
sul sĕŭ spre a se duce de la Samuel,
Iehova îĭ schimbă inima, şi tóte sem-
nele acele se întâmplară în ḑiŭa aceea.
10 Şi sosind acolo, la Ghibea, écă, o
cétă de profeţĭ *îĭ veni* înainte, şi spi-
ritul luĭ Dumneḑeŭ veni asupra luĭ,
şi el profeţia în mijlocul lor. 11 Şi
când ceĭ ce-l sciaŭ pre el de maĭ îna-
inte, vĕḑură că el profeţesce cu pro-
feţiĭ, ḑis-a poporul unul cătră altul:
Ce s'a întâmplat cu fiul luĭ Kiş? Aŭ
şi Saul *este* între profeţĭ? 12 Şi un
om de acolo rĕspunse, şi ḑise: Şi cine
este părintele lor? De aceea trecu în
proverb: Aŭ şi Saul *este* între profeţĭ?
13 Şi sfârşind el profeţiile sale, sosi pe
înalţime.

14 Şi unchĭul luĭ Saul ḑise cătră
dînsul şi cătră servul sĕŭ: Unde v'aţĭ
dus? şi el rĕspunse: Spre a căuta asi-
nele; şi vĕḑênd, că nu *sûnt* nicăire,
noĭ ne-am dus la Samuel. 15 Şi un-
chiul luĭ Saul ḑise: Spune-mĭ, rogu-te,
ce v'a spus Samuel? 16 Şi Saul ḑise
cătră unchĭul sĕŭ: El ne-a spus că a-
sinele s'aŭ găsit. Dară ceea ce Samuel
ĭ-a ḑis despre împĕraţie, nu ĭ-a spus
nimic.

Saul ales prin sorţĭ ca rege.

17 Şi Samuel adună poporul înain-
tea luĭ Iehova, la Miţpe. 18 Şi el
ḑise cătră fiiĭ luĭ Israel: Aşa ḑice Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ Israel: Eŭ am
scos pre Israel din Egipt, şi v'am mân-
tuit pre voĭ din mâna Egiptenilor şi
din mâna tuturor regatelor, cari vĕ
apĕsaŭ; 19 Dară voĭ asta-ḑĭ aţĭ le-
pĕdat pre Dumneḑeul vostru, care v'a
mântuit de tóte relele vóstre şi strâm-
torările vóstre, şi aţĭ ḑis luĭ: Pune
rege preste noĭ! Şi acum înfăţişaţi-vĕ
înaintea luĭ Iehova dupa seminţiele
vóstre şi după miile vóstre.

20 Şi Samuel apropie tóte semin-
ţiile luĭ Israel, şi seminţia luĭ Benia-
min fu nemerită. 21 Şi el apropiă
seminţia luĭ Beniamin dupa némurile
sale, şi némul luĭ Matri fu nemerit;
atuncea Saul, fiul luĭ Kiş, fu nemerit;
şi căutându-l, nu-l găsiră.

22 Şi eĭ éră-şĭ întrebară pre Ieho-
va, *ḑicênd:* Venit-a óre bărbatul aicea?
Şi Iehova ḑise: Écă, el este ascuns în-
tre vase. 23 Şi eĭ alergară, şi-l luară
de acolo; şi stând el în mijlocul po-
poruluĭ, era maĭ înalt decât tot popo-
rul de la umĕrul sĕŭ în sus.

24 Şi Samuel ḑise cătră tot popo-
rul: Vedeţĭ voĭ óre pre acest bărbat,
care l-a ales Iehova, că asemenea luĭ
nu este în tot poporul? 25 Şi tot
poporul strigă de bucurie, şi ḑise: Tră-
éscă regele! Şi Samuel vorbi cătră po-
por de drepturile regatuluĭ, *le* scrise
într'o carte, şi *pre acésta* a pus-*o* îna-
intea luĭ Iehova. Şi Samuel demise
pre tot poporul, pre fie-care la ca-
sa sa.

26 Şi Saul se duse acasă la Ghi-
bea, şi cu dînsul se duseră vitejiĭ, a că-
ror inimă Dumneḑeŭ o atinse. 27 Da-
ră ómeniĭ de nimica ḑiceaŭ: Ce póte
să ne ajute acésta? Şi eĭ îl despreţuiră,
şi nu-ĭ aduseră darurĭ; dară el se fă-
cea surd.

*Ânteia biruinţă a luĭ Saul asupra Am-
moniţilor. Mărinimia sa faţă de disprc-
ţuitoriĭ seĭ; Jertfa de mulţumire de la
Ghilgal.*

11 Şi Nahaş, Ammonoténul, se sui,
şi tăbĕră asupra Iabeş-Galaadu-
luĭ. Şi toţĭ bărbaţiĭ din Iabeş ḑiseră
cătră Nahaş: Încheie alianţă cu noĭ,
şi noĭ îţĭ vom servi. 2 Şi Nahaş Am-
moniténul le ḑise: Cu acéstă *condiţiune*
voiŭ încheia *alianţă* cu voĭ: ca să scot
voŭĕ tuturora ochĭul cel drept, şi să
arunc acéstă ocară asupra întreguluĭ
Israel.

3 Şi bătrâniĭ din Iabeş ḑiseră că-
tră dînsul: Dă-ne timp de şépte ḑile,
ca să trimetem solĭ în tóte hotarele
luĭ Israel, şi dacă nu *va fi* cine să ne
scape, ne vom supune ţie. 4 Şi soliĭ
veniră la Ghibea-Saul, şi vorbiră a-
ceste cuvinte în auḑul poporuluĭ; şi
tot poporul ridicându-şĭ vocea, plânse.
5 Şi écă, Saul venia de la câmp în
urma boilor, şi ḑise: Ce *are* poporul,
că plânge? Şi-i s'aŭ spus tóte cuvin-
tele barbaţilor din Iabeş. 6 Şi spi-
ritul luĭ Dumneḑeŭ veni asupra luĭ
Saul, când el auḑi acele cuvinte, şi
mânia luĭ se aprinse fórte. 7 Şi el
luă o pereche de boĭ, îĭ înbucăţi, şi-ĭ
trimese în tot cuprinsul luĭ Israel prin
solĭ, ḑicênd: Cel ce nu va urma după
Saul şi după Samuel, aşa se va face

cu boiĭ seĭ. Şi frica luĭ Iehova cădu
asupra poporuluĭ, şi eşiră ca un sin-
gur om. 8 Şi el îĭ numĕră în Be-
zek; şi fiiĭ luĭ Israel eraŭ treĭ sute
de miĭ, şi bărbaţiĭ luĭ Iuda treĭ-ḑecĭ
de miĭ.
9 Şi ḑiseră către soliĭ ce veniseră:
Aşa să spuneţĭ bărbaţilor din Iabeş-
Galaad: Mâne, când sórele va încălḑi,
va fi voŭĕ mântuire. Şi soliĭ veniră, şi
spuseră *acésta* bărbaţilor din Iabeş, şi
eĭ s'aŭ bucurat. 10 Şi bărbaţiĭ din
Iabeş ḑiseră: Mâne ne vom supune
voŭĕ, şi ne veţĭ face după tot ce *va fi*
bine în ochiĭ voştri.
11 Şi a doa-ḑi Saul aşeḑă poporul
în treĭ cete, şi eĭ intrară în tabĕra
Ammoniţilor în straja dimineţeĭ, şi bă-
tură pre Ammoniţĭ până la căldura
ḑileĭ, şi ceĭ rĕmaşĭ fură împrăstiaţĭ de
n'aŭ rĕmas dintre eĭ doĭ împreună.
12 Şi poporul ḑise către Samuel:
Cine *este* cel ce ḑise: Saul să nu dom-
néscă preste noĭ! Daţĭ încóce pre a-
ceĭa, ca să-ĭ ucidem. 13 Şi Saul ḑise:
Nimenea nu se va omorî în ḑiŭa acés-
ta; că astă-ḑĭ a făcut Iehova mântuire
luĭ Israel.
14 Şi Samuel ḑise poporuluĭ: Ve-
niţĭ şi să mergem la Ghilgal, ca să
re'noim acolo regatul. 15 Şi tot po-
porul se duse la Ghilgal, şi făcură a-
colo rege pre Saul înaintea luĭ Iehova,
în Ghilgal; şi aduseră acolo sacrificiĭ
de bucurie înaintea luĭ Iehova. Şi Saul
şi toţĭ bărbaţiĭ luĭ Israel se veseliră
acolo fórte.

Samuel se lépĕdă formal de guvern, şi bine-cuvînteză poporul.

12 Şi Samuel ḑise către tot Israe-
lul: Ecă, eŭ am ascultat de vo-
cea vóstră în tot aceea ce aţĭ ḑis mie,
şi am pus rege preste voĭ. 2 Şi acum
écă, regele merge înaintea vóstră, şi
eŭ am îmbătrânit, şi am cărunţit; şi
fiiĭ meĭ, écă-ĭ *sûnt* cu voĭ; şi eŭ am
umblat înaintea vóstră din tinereţea
mea până în ḑiŭa de astă-ḑĭ. 3 Ecă-
mĕ, mărturisiţĭ în contra mea înaintea
luĭ Iehova şi înaintea unsuluĭ sĕŭ: De
la cine luat-am boŭ? De la cine luat-
am asin? Pre cine l-am silnicit? Pre
cine am apĕsăt? Şi din mâna cuĭ luat-
am mită, ca să întorc ochiĭ meĭ de la
dînsul? Şi eŭ vĕ voiŭ înapoi acésta.
4 Şi eĭ ḑiseră: Nu ne-aĭ silnicit, niceĭ
ne-aĭ apĕsat, nicĭ aĭ luat ceva din mâ-
na cuĭ-va. 5 Şi el ḑise către dînşi:
Martur *este* Iehova contra vóstră, şi
martur *este* unsul sĕŭ în ḑiŭa acésta,
că nu aţĭ aflat în mâna mea nimica.
Şi eĭ rĕspunseră: Martur *este*.
6 Şi Samuel ḑise către popor: *Mar-
tur este* Iehova, care a aşeḑat pre Moi-
si şi pre Aaron, şi care a scos pre
părinţiĭ voştri din pămêntul Egiptuluĭ.
7 Şi acum înfăţişaţi-vĕ, ca să mĕ ju-
dec cu voĭ înaintea luĭ Iehova pentru
tóte bine-facerile luĭ Iehova, pre cari
le-a făcut către voĭ şi către părinţiĭ
voştri. 8 Când Iacob veni în Egipt,
părinţiĭ voştri strigară către Iehova,
şi Iehova trimese pre Moisi şi pre Aa-
ron, şi scóseră pre părinţiĭ voştri din
Egipt, şi-ĭ aşeḑă în locul acesta. 9 Da-
ră eĭ uĭtară pre Iehova Dumneḑeul
lor, şi el îĭ vîndu pre eĭ în mâna luĭ
Sisera, capul armateĭ Haţoruluĭ, şi în
mâna Filistenilor, şi în mâna regeluĭ
Moabuluĭ, care se luptară cu eĭ. 10 Şi
eĭ strigară către Iehova, şi ḑiseră:
Noĭ am pĕcătuit, că am părăsit pre
Iehova, şi am servit Baalilor şi Astar-
teelor; şi acum scapă-ne din mâna ne-
amicilor noştri, şi vom servi ţie. 11 Şi
Iehova trimese pre Ierubaal, pre Be-
dan, pre Iefta şi pre Samuel, şi v'a
scăpat pre voĭ din mâna neamicilor
voştri de jur împrejur, şi aţĭ locuit în
siguranţă. 12 Şi când aţĭ vĕḑut, că
Nahaş, regele fiilor luĭ Ammon, venĭa
asupra vóstră, mĭ-aţĭ ḑis: Nu, ci să
domnéscă preste noĭ rege, deşi Iehova
Dumneḑeul vostru *era* regele vostru.
13 Şi acum écă regele, pre care l-aţĭ
ales, *şi* pre care l-aţĭ cerut: că écă,
Iehova a pus rege preste voĭ. 14 Da-
că voĭ vĕ veţĭ teme de Iehova, şi veţĭ
servi luĭ, şi veţĭ asculta de vocea luĭ,
şi nu vĕ veţĭ scula în contra ordine-
nelor luĭ Iehova, atuncĭ atât voĭ cât
şi regele, care domnesce preste voĭ,
veţĭ avé pre Iehova Dumneḑeul vos-
tru înaintea vóstră. 15 Dară de nu
veţĭ asculta de vocea luĭ Iehova, ci
vĕ veţĭ scula în contra ordinelor luĭ
Iehova, mâna luĭ Iehova va fi în con
tra vóstră, cum *a fost* în contra pă-
rinţilor voştri. 16 Şi acum staţĭ, şi
vedeţĭ acest lucru mare, pre care Ie-
hova îl face înaintea ochilor voştri.
Aŭ nu *este* astă-ḑĭ seceerişul grâuluĭ?
17 Eŭ voiŭ striga către Iehova, şi el
va da tunet şi plóie, ca voĭ să cunós-
ceţĭ şi să vedeţĭ că mare *este* rĕutatea
ce aţĭ făcut în ochiĭ luĭ Iehova, cerênd
voŭĕ rege.
18 Şi Samuel strigă către Iehova,
şi Iehova a dat tunet şi plóĭe în acea
ḑi; şi tot poporul fórte se temu de
Iehova şi de Samuel. 19 Şi tot po-

porul dise cătră Samuel: Rógă-te pen-
tru servii tei la Iehova, Dumnedeul
tĕŭ, ca să nu murim; că la tóte pĕca-
tele nóstre am maĭ adaos rĕul *acesta*,
cerênd noŭĕ rege. 20 Şi Samuel dise
cătră popor: Nu vĕ temeţĭ! Voĭ aţĭ fă-
cut tot rĕul acesta; totuşĭ nu vĕ *maĭ*
abateţĭ de la Iehova; ci serviţĭ luĭ Ie-
hova din tótă inima vóstră. 21 Nu
vĕ abateţĭ, că *abătêndu-vĕ, aţĭ urma*
lucrurĭ de nimică, cari nu folosesc şi
nicĭ mântuesc, pentru că minciunĭ *sûnt*.
22 Că Iehova nu va părăsi pre popo-
rul sĕŭ pentru numele sĕŭ cel mare;
că a voit Iehova a vĕ face popor al
sĕŭ. 23 Şi cât pentru mine, departe
să fie de mine, să pĕcătuesc luĭ Ieho-
va, încetând a mĕ ruga pentru voĭ;
ci eŭ vĕ voiŭ învĕţa calea cea bună
şi dréptă. 24 Numaĭ temeţi-vĕ de Ie-
hova, şi serviţi-ĭ întru adevĕr cu tótă
inima vóstră; că priviţĭ ce *lucrurĭ*
marĭ a făcut pentru voĭ! 25 Dară de
veţĭ maĭ face rĕŭ, veţĭ peri şi voĭ şi
regele vostru.

*Năvălirea din noŭ a Filistenilor şi a-
pĕsarea Israeliţilor; neascultarea luĭ
Saul.*

13 Şi Saul domni un an, şi domnind
doĭ anĭ preste Israel, 2 Saul îşĭ
alese treĭ miĭ din Israel, *din cari* el
avea doĕ miĭ cu sine în Micmaş şi pe
muntele Bet-El, ér o mie eraŭ cu Io-
natan în Ghibea luĭ Beniamin; şi rĕ-
măşiţa poporuluĭ o trimise pre fie-care
la cortul sĕŭ.
3 Şi Ionatan bătu garnisóna Filis-
tenilor, care *era* în Gheba: Şi audiră
Filisteniĭ *de acésta*. Şi Saul sună în
trâmbiţă prin tótă ţara, dicênd: Ebreiĭ
să audă *acésta*. 4 Şi tot Israelul audi
dicêndu-se: Saul a bătut garnisóna Fi-
listenilor, şi *că* Israel se făcu urât Fi-
listenilor; şi poporul s'a adunat la Saul
în Ghilgal. 5 Şi Filisteniĭ se aduna-
ră să se lupte cu Israel; *cu* treĭ-decĭ
miĭ de care, şése miĭ călăreţĭ, şi *cu*
popor la mulţime ca nisipul cel de pe
ţărmul măreĭ; şi eĭ se suiră, şi tăbĕ-
râră la Micmaş spre rĕsărit de Bet-
Aven.
6 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel vĕdură că
eraŭ în nevoĭe, că poporul era amă-
rât, şi poporul se ascunse în pesterĭ,
în huceagurĭ, în stâncĭ, în pivniţĭ şi
în grópe. 7 Şi *mulţĭ din* Ebreĭ tre-
cură Iordanul în pămêntul luĭ Gad şi
în Galaad; ér Saul încă *era* în Ghil-
gal, şi tot poporul a urmat după dîn-
sul tremurând. 8 Şi el asteptă şépte
dile până la timpul, pre care Samuel
l-a hotărît; ér Samuel nu venĭa la Ghil-
gal; şi poporul se împrăstiă de la dîn-
sul. 9 Şi dise Saul: Aduceţĭ la mine
olocaustul şi sacrificiele de bucurie; şi
el sacrifică olocaustul.
10 Şi d'abia sfârşi el de sacrificat
olocaustul, şi écă Samuel venĭa, şi Saul
eşi întru întâmpinarea luĭ, spre a-l
saluta. 11 Şi Samuel dise: Ce aĭ fă-
cut? Şi Saul rĕspunse: Vedeam că po-
porul se împrăstia de la mine, şi *că*
tu nu viĭ la timpul hotărît, şi *că* Filis-
teniĭ eraŭ adunaţĭ în Micmaş; 12 De-
cĭ am dis: Filisteniĭ se vor coborî acum
asupra mea la Ghilgal, şi eŭ nu m'am
rugat luĭ Iehova; şi am cutezat, şi am
adus olocaustul. 13 Şi Samuel dise
cătră Saul: Nebunesce aĭ lucrat; nu
aĭ păzit ordinul luĭ Iehova, Dumnedeul
tĕŭ, pre care el ţĭ-a ordonat; că Ieho-
va ar fi întărit acum domnia ta preste
Israel în etern; 14 Dară acum dom-
nia ta nu va ţiné, *că* Iehova şĭ-a cău-
tat un om după inima sa, şi pre el
l-a aşedat Iehova domn preste poporul
sĕŭ, pentru-că tu nu aĭ păzit *ceea* ce
ţĭ-a ordonat Iehova.

Alt resbel.

15 Şi Samuel se sculă, şi se sui din
Ghilgal la Ghibea luĭ Beniamin; şi
Saul numĕră poporul care *se afla* cu
dînsul, *şi era* ca la şése sute de inşĭ.
16 Şi Saul şi Ionatan, fiul sĕŭ, şi po-
porul care *se afla* cu dînşi, şedeaŭ în
Ghibea luĭ Beniamin.
17 Şi Filisteniĭ tăbĕrâră în Micmaş.
Şi aŭ eşit din tabĕra Filistenilor, spre
a prăda, treĭ cete: o cétă apucă calea
cătră Ofra, în pămêntul Şual; 18 Şi
altă cétă apucă calea *cătră* Bet-Ho-
ron; şi a treia cétă apucă calea *cătră*
hotarul ce căută spre valea Ţeboim,
cătră pustiŭ.
19 Şi în tot pămêntul luĭ Israel nu
se afla nicĭ un făurar; că Filisteniĭ aŭ
dis: Să nu-şĭ facă Ebreiĭ săbiĭ saŭ
lăncĭ. 20 Şi toţĭ Israeliţiĭ se pogo-
raŭ la Filistenĭ, ca să-şĭ ascuţe ferul
pluguluĭ lor, cósele lor, securile lor,
şi secerile lor, 21 Când era tocit fe-
rul pluguluĭ saŭ al cóselor, saŭ al fur-
celor celor cu treĭ crăcane, saŭ a se-
curilor; şi să facă vârf mânătoruluĭ.
22 Aşa dar în diŭa resbeluluĭ nu se
găsĭa sabie saŭ lance în mâna nicĭ
unuĭa din poporul ce *era* cu Saul şi
cu Ionatan; numaĭ la Saul şi la Io-
natan, fiul sĕŭ, se afla.

23 Şi garnisóna Filistenilor eşi la
trecĕtórea Micmaşuluĭ.

Vitejia luĭ Ionatan.

14 Şi într'o ḑi ḑise Ionatan, fiĭul luĭ
Saul, cătră tînĕrul, ce purta ar-
mele sale: Vino, şi să trecem la straja
Filistenilor, ce *este* dincolo de locul
acesta; dară părinteluĭ sĕŭ nu ĭ-a spus
acésta. 2 Şi Saul petrecea la mar-
ginea Ghibeeĭ supt Rimmon, ce *este* în
Migron, şi poporul ce *era* cu dînsul
era ca la şése sute de inşĭ. 3 Şi A-
hia, fiĭul luĭ Ahitub, fratele luĭ I-Ca-
bod, fiĭul luĭ Fineas, fiĭul luĭ Eli, preot
al luĭ Iehova în Şilo, purta efodul. Şi
poporul nu scia că Ionatan s'a dus.
4 Şi între trecĕtorile, preste carĭ Iona-
tan căuta să trécă la straja Filisteni-
lor, *era* un pisc de stâncă de o parte,
şi un pisc de stâncă de cea-l-altă par-
te, şi numele unuĭa *era* Boţeţ, şi nu-
mele celeĭ-l-alte Sene. 5 Şi piscul
uneĭa se înălţa în partea de méḑă-
nópte în dreptul Micmaşuluĭ, şi cel-
l-alt *pisc* spre méḑă-ḑi în dreptul Ghi-
beeĭ. 6 Şi ḑise Ionatan cătră tînĕrul
ce purta armele sale: Vino, şi să tre-
cem la straja acestor necircumcişĭ;
póte că Iehova va lucra pentru noĭ;
că pre Iehova nimica nu-l împedecă
de a mântui, *fie* prin mulţĭ fie prin
puţinĭ. 7 Şi-ĭ ḑise purtătorul arme-
lor sale: Fă tot ce *este* în inima ta;
du-te *acolo*; écă eŭ *voiŭ* merge cu tine
orĭ-unde veĭ voi. 8 Şi Ionatan ḑise:
Écă, noĭ vom trece la *aceĭ* bărbaţĭ, şi
ne vom arĕta lor. 9 Dacă eĭ ne vor
vorbi aşa: Asteptaţĭ până ce vom a-
junge la voĭ, noĭ vom sta în locul
nostru, şi nu ne vom sui cătră dînşi.
10 Er de vor ḑice aşa: Suiţi-vĕ la noĭ,
atuncea ne vom sui; că Iehova ĭ-a dat
în mâna nóstră. Decĭ acésta ne *va fi*
semn.

11 Şi când amândoĭ se arĕtară stră-
jeĭ Filistenilor, Filisteniĭ ḑiseră: Écă,
Ebreiĭ es din bortele, în carĭ s'aŭ as-
cuns. 12 Şi bărbaţiĭ străjeĭ ḑiseră
cătră Ionatan şi cătră purtătorul ar-
melor sale: Suiţi-vĕ la noĭ, că avem a
vĕ arĕta ce-va. Şi Ionatan ḑise pur-
tătoruluĭ armelor sale: Sue-te după
mine; că Iehova ĭ-a dat în mâna luĭ
Israel. 13 Şi Ionatan se sui pe mâ-
nele sale şi pe piciórele sale, şi pur-
tătorul armelor sale după dînsul; şi
străjeriĭ căḑură înaintea luĭ Ionatan;
şi purtătorul armelor sale *îĭ* ucidea în
urma luĭ. 14 Acestă ântĕĭa învinge-
re, ce bătu Ionatan şi purtătorul ar-
melor sale fu ca de doĕ-ḑecĭ de inşĭ,
pe *o întindere* ca de jumătate de po-
stată.

15 Şi fu spaĭmă în tabĕră, în câmp,
şi în tot poporul; străjile chiar şi pră-
dătoriĭ se înspăĭmêntară, şi pămên-
tul se cutremură, de era frică mare
fórte.

16 Şi străjeriĭ luĭ Saul din Ghibea
luĭ Beniamin se uĭtară, şi écă, mulţi-
mea era în învălmăşélă, şi fugĭa în
tóte părţile. 17 Şi Saul ḑise popo-
ruluĭ ce *era* cu dînsul: Numĕraţĭ acum
şi vedeţĭ cine s'a dus din noĭ. Şi eĭ
numĕrară, şi écă, Ionatan şi purtăto-
rul armelor sale lipsĭaŭ. 18 Şi Saul
ḑise luĭ Ahia: Adu încóce chivotul luĭ
Dumneḑeŭ; că chivotul luĭ Dumneḑeŭ
era în acele ḑile cu fiiĭ luĭ Israel.
19 Şi pe când vorbĭa Saul cu preotul,
vuetul ce *era* în tabĕra Filistenilor,
mergea tot crescênd; şi Saul ḑise că-
tră preot: Retrage mâna ta! 20 Şi
Saul cu tot poporul ce *era* cu dînsul
se adunară, şi veniră la resbel, şi écă,
Filisteniĭ trăseseră săbiele uniĭ asupra
altora: *era* amestec fórte mare. 21 În-
că şi Ebreiĭ *carĭ* eraŭ la Filisteniĭ maĭ
de d'înainte, carĭ s'aŭ suit cu dînşi în
tabĕră *din locurile* de prin prejur, şi
eĭ s'aŭ unit cu Israeliţiĭ, carĭ *eraŭ* cu
Saul şi *cu* Ionatan. 22 Şi toţĭ băr-
baţiĭ luĭ Israel carĭ eraŭ ascunşĭ în
muntele luĭ Efraim, *când* auḑiră că
Filisteniĭ fugĭaŭ, şi eĭ îĭ urmăriră cu
resbel. 23 În ḑiŭa aceea mântui Ie-
hova pre Israel, şi resbelul se întinse
preste Bet-Aven.

Râvna netimpurie a luĭ Saul.

24 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel fură fórte
obosiţĭ în ḑiŭa aceea, şi Saul blestemă
poporul, ḑicênd: Blestemat *să fie* omul
care va gusta mâncare până în séră,
şi până nu-mĭ voiŭ rĕsbuna asupra
neamicilor meĭ. Şi tot poporul nu gus-
tă mâncare. 25 Şi toţĭ *ceĭ aĭ* ţăreĭ
veniră într'o pădure, şi mĭere era pe
întinsul câmpieĭ. 26 Şi poporul ve-
nind în pădure, écă, mĭerea curgea;
dară nimenea nu apropiă mâna sa de
gura luĭ; că poporul se temea de ju-
rămînt. 27 Er Ionatan nu auḑise,
când părintele sĕŭ jură poporul; şi el
îndreptând capĕtul toéguluĭ ce *era* în
mâna sa, îl întinse în faguriĭ de mĭere,
duse mâna la gura sa, şi ochiĭ seĭ se
luminară. 28 Şi unul din popor lu-
ând cuvîntul, ḑise: Părintele tĕŭ a
jurat poporul, ḑicênd: Blestemat *să fie*
omul care va gusta mâncare astă-ḑĭ;

de şi poporul era obosit.
29 Şi Ionatan ḑise: Părintele meŭ a turburat ţara! Priviţĭ, rogu-vĕ, cât de luminaţĭ sûnt ochiĭ meĭ, pentru-că am gustat puţin din mĭerea acéstă.
30 Dacă poporul ar fi mâncat astă-ḑĭ din prada neamicilor seĭ, pre care a aflat-o, cu cât n'ar fi fost maĭ mare învingerea asupra Filistenilor?

31 Şi eĭ bătură în ḑiŭa aceea pre Filistenĭ de la Mĭcmaş până la Ajalon. Şi poporul era fórte obosit.
32 Şi poporul se aruncă asupra prăḑeĭ; şi eĭ luară oĭ, boĭ şi viţeĭ, *le* junghiară pe pămênt, şi *le* mâncă poporul împreună cu sânge.
33 Şi se spuse luĭ Saul, ḑicênd: Écă, poporul pĕcătuesce în contra luĭ Iehova, mâncând *carne* împreună cu sânge; şi el ḑise: Voĭ nelegĭuire faceţĭ! Rostogoliţĭ acum o pétră mare încóce.
34 Şi ḑise Saul: Împrăstiaţi-vĕ prin popor şi ḑiceţi-ĭ: Aduceţĭ la mine fie-care boul sĕŭ, şi fie-care óia sa, şi *le* junghiaţĭ aicea şi *le* mâncaţĭ; şi nu pĕcătuiţĭ în contra luĭ Iehova, mâncând *carne* împreună cu sânge. Şi tot poporul mână fie-care boul şi cu mână în aceeaşĭ nópte, şi-ĭ junghiară acolo.
35 Şi Saul zidi un altar luĭ Iehova; acesta fu ântĕiul altar ce el zidi luĭ Iehova.

36 Şi Saul ḑise: Să ne pogorîm la nópte, şi să urmărim pre Filistenĭ, şi să-ĭ prădăm, până se va lumina de ḑiŭă, şi să nu lăsăm din eĭ niciĭ unul. Şi eĭ ḑiseră: Fă tot aceea ce este bun în ochiĭ teĭ; şi preotul ḑise: Să ne apropiem *maĭ ântĕiŭ* aicea de Dumneḑeŭ.
37 Şi Saul întrebă pre Dumneḑeŭ: Să mĕ pogor spre a urmări pre Filistenĭ? Îĭ veĭ da tu în mâna luĭ Israel? Şi în ḑiŭa aceea nu ĭ-a rĕspuns.

38 Şi Saul ḑise: Apropiaţi-vĕ aicea tóte căpiteniile poporuluĭ, cunósceţĭ şi vedeţĭ de la cine ne vine pĕcatul acesta astă-ḑĭ?
39 Că viŭ *este* Iehova, care mântuesce pre Israel, că chĭar dacă el ar veni de la Ionatan, fiĭul meŭ, el va muri. Şi nimenea din tot poporul nu i-a rĕspuns.

40 Şi el *maĭ* vorbi către tot Israelul: Voĭ staţĭ de astă parte, şi eŭ cu Ionatan, fiĭul meŭ de cea-l-altă parte. Şi poporul ḑise luĭ Saul: Fă ceea ce este bun în ochiĭ teĭ.
41 Şi Saul ḑise către Iehova: Dumneḑeul luĭ Israel, arată pre cel nevinovat! Şi sorţul căḑu pe Saul şi Ionatan, şi poporul scăpă.
42 Şi ḑise Saul: Aruncaţĭ *sorţul* între mine şi Ionatan, fiĭul meŭ; şi sorţul căḑu pe Ionatan.
43 Şi Saul ḑise către Ionatan: Spune-mĭ ce aĭ făcut? Şi Ionatan îĭ spuse, şi ḑise: Cu capĕtul toéguluĭ ce *era* în mâna mea, am gustat puţină mĭere; écă-mĕ, voiŭ muri.
44 Şi Saul rĕspunse: Aşa sămĭ facă Dumneḑeŭ, şi încă şi maĭ mult, de nu veĭ muri, Ionatane!
45 Dară poporul ḑise luĭ Saul: Să móră Ionatan care a făcut acéstă mare mântuire în Israel? Departe fie una ca acésta! Viŭ *este* Iehova, niciĭ un pĕr din capul sĕŭ nu va cădé pe pămênt; că cu Dumneḑeŭ a lucrat în ḑiŭa acésta. Aşa poporul scăpă pre Ionatan, ca să nu móră.
46 Şi Saul se întórse de la urmărirea Filistenilor; şi Filisteniĭ se duseră la locul lor.

Resbelele purtate de Saul; némul sĕŭ.

47 Şi Saul apucă domnia preste Israel, şi lupta în tóte părţile asupra neamicilor seĭ: asupra Moabuluĭ, asupra fiilor luĭ Ammon, asupra Edomuluĭ, asupra regilor din Ţoba şi asupra Filistenilor. Orĭ încotro se înturna, aducea spaĭmă.
48 El se arĕtă vitéz, bătu pre Amalek, şi scăpă Israelul din mâna prădătoruluĭ sĕŭ.

49 Şi fiiĭ luĭ Saul fură: Ionatan, Işvi şi Melchişua; şi numele fetelor sale *fură*: al celeĭ maĭ marĭ Merab, şi al celeĭ maĭ micĭ Mical.
50 Şi numele femeeĭ luĭ Saul *fu*: Ahinoam, fata luĭ Ahimaaţ; şi numele capuluĭ armateĭ sale: Abner, fiul luĭ Ner, unchĭul luĭ Saul.
51 Că Kiş, părintele luĭ Saul, şi Ner, părintele luĭ Abner, *fură* fiiĭ luĭ Abiel.

52 Şi resbelul asupra Filistenilor fu puternic în tot timpul luĭ Saul; şi de vedea Saul pre vr'un bărbat tare saŭ vitéz, el îl luă la sine.

Însărcinarea pusă de Saul asupra Amalekiţilor: neascultarea şi lepĕdarea sa.

15 Şi Samuel ḑise luĭ Saul: Pre mine m'a trimes Iehova să te ung rege preste poporul sĕŭ, preste Israel. Şi acum ascultă vocea cuvintelor luĭ Iehova. Aşa ḑise Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
2 Adusu-mi-am aminte de ceea ce a făcut Amalek luĭ Israel, cum el i s'a opus pe cale, când eşĭa din Egipt.
3 Acum du-te, şi bate pre Amalek, şi stârpesce tot ce este *a* luĭ; nu-l cruţa; ci-ĭ omórâ de la bărbat până la femee, de la copil până la sugĕtor, de la boŭ până la óie, de la cămilă până la asin.

4 Şi Saul adună poporul, şi-l nu-
meră în Telaim: *şi fură* doĕ sute miĭ
de pedestri afară de ḑece miĭ de băr-
baţĭ aĭ luĭ Iuda. 5 Şi Saul veni până
la cetatea luĭ Amalek, şi se luptă în
vale. 6 Şi Saul ḑise cătră Keniţĭ:
Duceţi-vĕ, depărtaţi-vĕ, şi coborîţi-vĕ
din mijlocul Amalekiţilor, ca să nu vĕ
nimicesc împreună cu eĭ; că voĭ aţĭ
arĕtat bunĕtate cătră toţĭ fiiĭ luĭ Is-
rael, când se suĭaŭ din Egipt. Deci
Keniţiĭ se depărtară din mijlocul Ama-
lekiţilor. 7 Şi Saul bătu pre Amale-
kiţĭ de la Havila până la Şur, care
este în faţa Egiptuluĭ. 8 Şi el prinse
viŭ pre Agag, regele Amalekiţilor, şi
pre tot poporul luĭ trecu prin ascuţi-
tul săbieĭ. 9 Dară Saul şi poporul
cruţară pre Agag şi pre cele maĭ bune
oĭ, boĭ, vite grase, mieĭ, şi tot ce *era*
bun, şi nu voiră a le stârpi; dară tot
lucrul prost şi nebăgat în sémă îl
stârpiră.

10 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Samuel, ḑicênd: 11 Mĕ căesc, că
am pus pre Saul rege, fiind-că el s'a
abătut de la mine, şi cuvintele mele
nu le-a îndeplinit. Acésta măhni pre
Samuel, şi el strigă cătră Iehova tótă
nóptea *aceea.* 12 Şi Samuel se sculă
de diminéţă spre a întâmpina pre Saul,
şi se spuse luĭ Samuel, ḑicênd: Saul
a venit la Carmel, şi écă, el şi-a înăl-
ţat semn de biruinţă, a plecat maĭ de-
parte, şi s'a aşeḑat la Ghilgal.

13 Şi Samuel veni la Saul, şi Saul
îĭ ḑise: Bine-cuvîntat *fiĭ* tu de Iehova!
eŭ am îndeplinit cuvîntul luĭ Iehova.
14 Şi Samuel ḑise: Ce *este* sberarea a-
césta a oilor întru urechĭle mele, şi
răgetul boilor care eŭ aud? 15 Şi
Saul ḑise: De la Amalekiţĭ le-aŭ a-
dus; că poporul a cruţat cele maĭ bu-
ne oĭ şi boĭ, ca să sacrifice luĭ Iehova
Dumneḑeul tĕŭ; dară remăşiţa am
stârpit-o. 16 Şi Samuel ḑise cătră
Saul: Îngădue, şi-ţĭ voiŭ spune ţie ceea
ce a ḑis cătră mine Iehova în nóptea
acésta. Şi el ḑise cătră dînsul: Vor-
besce!

17 Şi Samuel ḑise: Aŭ nu, când tu
eraĭ mic în ochiĭ teĭ, te-*a făcut* Iehova
cap al seminţiilor luĭ Israel, şi te-a
uns rege preste Israel? 18 Şi Iehova
te-a trimes în cale, şi *ţĭ*-a ḑis: Du-te
şi stârpesce pre pĕcătoşĭ, pre Amale-
kiţĭ, şi te luptă cu dînşi, până vor fi
nimiciţĭ. 19 De ce dară n'aĭ ascultat
de vocea luĭ Iehova, ci te-aĭ aruncat
asupra praḑeĭ, şi aĭ făcut ceea ce *este*
rĕŭ în ochiĭ luĭ Iehova? 20 Şi Saul
ḑise luĭ Samuel: Da, am ascultat de
vocea luĭ Iehova, şi m'am dus în calea
în care m'a trimes Iehova, şi am adus
pre Agag, regele Amalekiţilor, şi am
stârpit pre Amalekiţĭ! 21 Dară po-
porul a luat din pradă oĭ şi boĭ, cele
maĭ bune din cele de stârpit, spre a
sacrifica luĭ Iehova Dumneḑeul tĕŭ în
Ghilgal.

22 Şi Samuel ḑise: Aŭ îĭ place luĭ
Iehova *maĭ bine* olocauste şi sacrificiĭ
ḑecât ascultarea de vocea luĭ Iehova?
Ecă, ascultarea *este* maĭ bună decât
sacrificĭul, *şi* luarea aminte decât gră-
simea berbecilor. 23 Căcĭ *ca* şi pĕ-
catul magieĭ *este* rĕscularea, şi *ca* şi
fără-de-legea idolatrieĭ *este* opunerea.
Pentru-că tu aĭ lepĕdat cuvîntul luĭ
Iehova, şi el te-a lepĕdat de *a fi* rege.
24 Şi Saul ḑise luĭ Samuel: Pĕcătuit-
am, că am călcat ordinul luĭ Iehova
şi cuvintele tale; că mĕ temeam de
popor, şi am ascultat de vocea luĭ.
25 Şi acum, értă-mĭ, rogu-te, pĕcatul
meŭ, şi întórce-te cu mine, ca să mĕ
închin luĭ Iehova.

26 Şi Samuel ḑise luĭ Saul: Nu mĕ
voiŭ întórce cu tine, că tu aĭ lepĕdat
cuvîntul luĭ Iehova, şi Iehova te-a le-
pĕdat pre tine de a maĭ fi rege preste
Israel. 27 Şi Samuel întorcându-se
ca să plece, el îl apucă de colţunul
mantieĭ sale, care se rupse. 28 Şi
Samuel îĭ ḑise: Astă-ḑĭ a rupt Iehova
regatul luĭ Israel de d'asupra ta, şi
l-a dat aprópeluĭ tĕŭ, care *este* maĭ
bun decât tine. 29 Şi mărirea luĭ
Israel nu va minţi, nicĭ nu se va căi,
că nu *este* el om ca să se căéscă. 30 Şi
el ḑise: Da, pĕcătuit-am; *totuşĭ* ono-
réză-mĕ înaintea bătrânilor poporuluĭ
meŭ şi înainteă luĭ Israel, şi întórce-te
cu mine, ca să mĕ închin luĭ Iehova
Dumneḑeul tĕŭ. 31 Şi Samuel se în-
turnă după Saul, şi Saul se închină
luĭ Iehova.

32 Şi Samuel ḑise: Aduceţĭ la mi-
ne pre Agag, regele Amalekiţilor. Şi
Agag veni la dînsul cu veselie. Şi A-
gag ḑise: De sigur amărâcĭunea mor-
ţeĭ a trecut! 33 Şi Samuel ḑise:
După cum sabia ta a lipsit femeĭ de
copiĭ, aşa să fie lipsită de copiĭ muma
ta între femeĭ! Şi Samuel tăiă pre
Agag înaintea luĭ Iehova, în Ghilgal.

34 Şi Samuel se duse la Rama, şi
Saul se suì la casa sa în Ghibea luĭ
Saul. 35 Şi Samuel nu maĭ vĕḑu pre
Saul până în ḑiŭa morţeĭ sale; dară Sa-
muel plângea pre Saul. Şi Iehova se căi
că a făcut pre Saul rege preste Israel.

Samuel unge pre David.

16 Și Iehova ḑise luĭ Samuel: Până
când veĭ plânge pentru Samuel,
pentru-că l-am lepĕdat din domnirea
preste Israel? Umple-ţĭ cornul tĕŭ cu
oleiŭ, şi mergĭ, că te voiŭ trimete la
Işaĭ, Betlehemitul, că mĭ-am ales unul
dintre fiiĭ seĭ de rege. 2 Şi Samuel
ḑise: Cum să mĕ duc? Îndată-ce Saul
va auḑi *de acésta*, mĕ va perde. Şi Ie-
hova ḑise: Un viţel ĭé cu tine, şi ḑi:
Ca să sacrific eŭ luĭ Iehova am venit.
3 Şi chĭémă pre Işaĭ la sacrificiŭ, şi
eŭ îţĭ voiŭ spune ce aĭ să facĭ, şi tu-
mĭ veĭ unge *pre cel* ce-ţĭ voiŭ spune.
4 Şi Samuel făcu ceea ce Iehova
ḑise: şi se duse la Bet-Lehem; şi bă-
trâniĭ cetăţiĭ îĭ eşiră înainte tremu-
rând; şi eĭ ḑiseră: Pace *este* venirea
ta? 5 Şi el rĕspunse: Pace! ca să
sacrific luĭ Iehova am venit; sânţiţi-
vĕ, şi veniţĭ cu mine la sacrificiŭ. Şi
el sânţi şi pre Işaĭ şi cu fiiĭ seĭ; şi-ĭ
chĭemă la sacrificiŭ.
6 Şi când eĭ intraŭ, vĕḑênd el pre
Eliab, *îşĭ* ḑise: De sigur unsul luĭ Ie-
hova *este* înaintea luĭ. 7 Şi Iehova
ḑise luĭ Samuel: Nu căuta la faţa luĭ,
nicĭ la înălţimea statureĭ luĭ; că eŭ
pre acesta l-am lepĕdat; că *Iehova* nu
se uĭtă, cum se uĭtă omul; omul se
uĭtă la ochĭ, ér Iehova se uĭtă la ini-
mă. 8 Şi Işaĭ chĭemă pre Abinadab,
şi-l trecu înaintea luĭ Samuel; şi *Sa-
muel* ḑise: Nicĭ pre acesta nu l-a ales
Iehova. 9 Şi Işaĭ trecu pre Şamma;
şi el ḑise: Nicĭ pre acesta nu l-a ales
Iehova. 10 Şi aşa Işaĭ trecu pre ceĭ
şépte fiiĭ aĭ seĭ dinaintea luĭ Samuel;
şi Samuel ḑise luĭ Işaĭ: Nicĭ pre aces-
tia n'a ales Iehova.
11 Şi Samuel ḑise luĭ Işaĭ: Sûnt a-
cestia toţĭ fiiĭ *teĭ*? Şi el ḑise: A maĭ
rĕmas cel maĭ mic, şi écă, el pasce
oile. Şi Samuel ḑise luĭ Işaĭ: Trimete
să-l aducă; că noĭ nu ne vom pune la
masă, până nu va veni aicea. 12 El
trimese decĭ să-l aducă. El *era* roşié-
tic, cu ochĭ frumoşĭ şi faţă frumósă.
Şi Iehova ḑise: Scólă-te, unge-l, că a-
cesta *este*! 13 Şi Samuel luă cornul
de oleiŭ, şi uns-a pre el în mijlocul
fraţilor seĭ; şi de atuncĭ încolo spi-
ritul luĭ Iehova veni asupra luĭ Da-
vid. Şi Samuel se sculă şi se duse la
Rama.

David cântă din citară înaintea luĭ Saul.

14 Şi spiritul luĭ Iehova s'a depăr-
tat de la Saul; şi un spirit rĕŭ de la
Iehova îl muncia. 15 Şi serviĭ luĭ
Saul ḑiseră cătră dînsul: Écă, un spi-
rit rĕŭ de la Iehova te înspăimântă.
16 Ordineze decĭ domnul nostru, *ca*
serviĭ teĭ, *cari sûnt* înaintea ta, să cau-
te un bărbat ce scie a cânta din cita-
ră, şi când spiritul cel rĕŭ de la Dum-
neḑeŭ va fi asupra ta, el va cânta cu
mâna sa, şi-ţĭ va fi bine. 17 Şi Saul
ḑise servilor seĭ: Găsiţi-mĭ, rogu-vĕ,
un bărbat care scie a cânta bine, şi
aduceţi-*l* la mine. 18 Şi unul din ser-
vĭ rĕspunse, şi ḑise: Écă, am vĕḑut un
fiŭ al luĭ Işaĭ, Betlehemitul, care scie
a cânta, şi *este* vitéz fórte şi rĕsboinic,
vorbesce bine, şi *este* frumos la chip;
şi Iehova *este* cu dînsul. 19 Şi Saul
trimese ómenĭ la Işaĭ, şi ḑise: Trime-
te-mĭ pre David, fiĭul tĕŭ, care *este* cu
oile *tale*. 20 Şi Işaĭ luă un asin *în-
cărcat* cu pâne, un foiŭ de vin, un ĭed,
şi *le* trimese pre David, fiul sĕŭ, luĭ
Saul. 21 Şi David veni la Saul, şi
stătu înaintea luĭ; şi el îĭ plăcu fórte,
şi-l făcu purtătorul armelor sale. 22 Şi
Saul trimese la Işaĭ, ḑicênd: Rĕmâĭe,
rogu-te, David la mine; că a aflat har
în ochiĭ meĭ. 23 Şi când spiritul luĭ
Dumneḑeŭ venĭa asupra luĭ Saul, Da-
vid luă citara, şi cânta cu mâna sa;
şi Saul se uşura, şi-ĭ *era* bine, şi spi-
ritul cel rĕŭ se depărta de la dînsul.

Biruinţa luĭ David asupra luĭ Goliat, el este ĭubit de popor.

17 Şi Filisteniĭ adunară oştirile lor
pentru resbel, şi se strînseră la
Şoco, care *este cetate* a luĭ Iuda, şi tă-
bĕrâră între Şoco şi Azeka, în Efes-
Dammim. 2 Şi Saul şi bărbaţiĭ luĭ
Israel se adunară, şi tăbĕrâră în Valea
Stejaruluĭ, şi se rânduiră în şirurĭ de
bătaĭe asupra Filistenilor. 3 Şi Fi-
listeniĭ stăteaŭ pe muntele de dincolo,
şi Israeliţiĭ stăteaŭ pe muntele de din-
cóce, aşa că valea *se afla* între dînşiĭ.
4 Şi eşĭa din tabĕra Filistenilor un
uriaş, al căruĭ nume *era* Goliat din
Gat; *şi* înălţimea luĭ *era* de şése coţĭ
şi o palmă. 5 Şi coif de aramă *avea*
pe capul sĕŭ, şi cu zale de solḑĭ *era*
îmbrăcat, şi greutatea zaleĭ *era* de cin-
cĭ miĭ sicli de aramă. 6 Şi turecĭ de
aramă *avea* preste fluerele picĭórelor
sale, şi lance de aramă între umerele
sale. 7 Şi mănunchĭul lănceĭ sale *era*
ca sulul ţesătorilor: şi ferul lanceĭ sale
era de şése sute sicli de fer; şi purtă-
torĭ de paveze mergeaŭ înaintea luĭ.
8 Şi el sta, şi striga cătră rândurile

luĭ Israel, şi le ḑicea: De ce eşiţĭ şi
vě rânduiţĭ de bătaĭe? Aŭ nu *sûnt* eŭ
Filistén şi voĭ servi aĭ luĭ Saul? Ale-
geţi-vě un bărbat, ca să se pogóre la
mine. 9 Dacă va puté să se lupte cu
mine, şi să mě ucidă, noĭ vom fi servĭ
voûě, dară de-l voiŭ întrece eŭ, şi-l
voiŭ ucide, voĭ să fiţĭ servĭĭ noştri, şi
să serviţĭ noûě. 10 Şi Filisténul ḑi-
se: Eŭ defaim astă-ḑĭ rândurile luĭ
Israel: daţi-mĭ un bărbat, ca să ne
luptăm împreună. 11 Şi auḑind Saul
şi tot Israelul cuvintele acestuĭ Filis-
tén, se uĭmiră şi se temură fórte.

12 Şi David *era* fiul unuĭ Efraitén
din Betlehemul luĭ Iuda, cu numele
Işaĭ, care *avea* opt fiĭ. Şi acesta în ḑi-
lele luĭ Saul era bătrân, ajuns la *trép-
ta* bărbaţilor *celor maĭ onoraţĭ.* 13 Şi
ceĭ treĭ fiĭ maĭ marĭ aĭ luĭ Işaĭ se du-
seră după Saul la resbel; şi numile
celor treĭ fiĭ, ce merseră la resbel,
eraŭ: Eliab, ântěĭ-născutul; cel al doi-
lea Abinadab, şi cel a treilea Şamma.
14 Er David *era* cel maĭ mic; şi ceĭ
treĭ maĭ marĭ mergeaŭ după Saul.
15 Şi David se duse, şi se întórse de
la Saul, ca să pască oile părinteluĭ
sěŭ în Bet-Lehem. 16 Şi Filisténul
se apropia *în tótă* diminéţa şi séra, în-
făţişându-se patru-ḑecĭ de ḑile.

17 Şi Işaĭ ḑise luĭ David, fiul sěŭ:
Ié acum pentru fraţiĭ teĭ acéstă efă
de grăunţe prăjite, şi aceste ḑece pânĭ,
şi du-le cu grăbire în taběră la fraţiĭ
teĭ; 18 Şi aceste ḑece caşurĭ du-le
maĭ mareluĭ din mia *lor.* Şi întrébă
despre sănětatea fraţilor teĭ, şi adu do-
vadă de la dînşi.

19 Şi Saul şi eĭ şi toţĭ bărbaţiĭ luĭ
Israel *eraŭ* în Valea Stejaruluĭ, lup-
tându-se cu Filisteniĭ. 20 Şi David
se sculă de diminéţă, încredinţă oile
păzitoruluĭ, şi luă *lucrurile*, şi se duse,
cum ĭĭ ordonase Işaĭ. Şi el veni la în-
tăritura carelor, şi oştirea eşĭa să se
rânduéscă de bătaie, şi eĭ aruncară
strigăte de resbel. 21 Şi Israeliţiĭ şi
Filisteniĭ se rânduiră de bătaie, óste
către óste. 22 Şi David se descărcă
de sarcinele ce *eraŭ* pe el, şi le lăsă
în mâna celuĭ ce păzĭa sarcinele, şi a-
lergă la locul de luptă; şi ajungênd, în-
trebă pre fraţiĭ seĭ de sănětate. 23 Şi
vorbind el cu eĭ, écă, se înfăţişă uria-
şul Goliat, Filisténul din Gat, din oş-
tirea Filistenilor, şi rosti aceleaşĭ cu-
vinte *de altă dată*; şi David *le* auḑi.
24 Şi toţĭ bărbaţiĭ luĭ Israel veḑênd
pre acest bărbat, fugĭaŭ de dinaintea
luĭ, şi se temeaŭ fórte.

25 Şi bărbaţiĭ luĭ Israel ḑiseră:
Veḑut-aţĭ pre acest bărbat care s'a
înfăţişat? Ca să defaĭme pre Israel el
s'a înfăţişat. Şi va fi, *că* bărbatul ca-
re-l va ucide, pre acela regele îl va
înavuţi cu marĭ avuţiĭ, ĭĭ va da pre
fata sa de femee, şi casa părinteluĭ sěŭ
o va scuti în Israel.

26 Şi David întrebă pre bărbaţiĭ,
carĭ stăteaŭ lângă dînsul, ḑicênd: Ce
se va face omuluĭ, care va ucide pre
Filisténul acesta şi va depărta ocara
de deasupra luĭ Israel? Că cine *e* a-
cest Filistén necircumcis, ca să defai-
me oştirea Dumneḑeuluĭ celuĭ viŭ!
27 Şi poporul ĭĭ rěspunse în acelaşĭ
chip, ḑicênd: Aşa se va face bărbatu-
luĭ, care-l va ucide.

28 Şi Eliab, fratele sěŭ cel maĭ
mare, auḑindu-l vorbind cu bărbaţiĭ,
se aprinse de mânie asupra luĭ David,
şi ḑise: De ce te-aĭ pogorît? Şi cuĭ aĭ
încredinţat tu în pustiŭ puţinele *nós-
tre* oĭ? Eŭ cunosc mândria ta şi rěu-
tatea inimeĭ tale, că tu te-aĭ pogorît
să veḑĭ lupta. 29 Şi David ḑise: Ce
am făcut acum? astea *sûnt* numaĭ vor-
be. 30 Şi el se întórse de la dînsul
către un altul, şi vorbi aceleaşĭ cu-
vinte; şi poporul ĭĭ rěspunse ca şi ân-
těĭaşĭ dată. 31 Şi se auḑiră cuvinte-
le, pre carĭ le-a vorbit David, şi s'aŭ
spus luĭ Saul; şi el îl chĭemă.

32 Şi David ḑise luĭ Saul: Nimenuĭ
să nu-ĭ tremure inima de el! servul
těŭ va merge şi se va lupta cu acest
Filistén. 33 Şi Saul ḑise luĭ David:
Tu nu veĭ puté să mergĭ asupra Fi-
listénuluĭ acestuĭa, ca să te luptĭ cu
dînsul, că tu *escĭ* tîněr, şi el un băr-
bat de resbel din tinereţea sa. 34 Şi
David ḑise luĭ Saul: Servul těŭ păscea
oile părinteluĭ sěŭ, când veniră un leŭ
şi un urs, şi răpiră un miel din turmă;
35 Şi eŭ eşit-am după dînsul, l-am lo-
vit, şi *l*-am scăpat din gura luĭ, şi când
se sculă asupra mea, apucatu-l-am de
falcă, lovitu-l-am, şi l-am ucis. 36 Şi
pre leŭ şi pre urs l-a ucis servul těŭ;
şi acest Filistén necircumcis va fi ca
unul dintr'înşi; că a defăĭmat oştirea
Dumneḑeuluĭ celuĭ viŭ. 37 Şi David
maĭ ḑise: Iehova care m'a scăpat din
ghérele leuluĭ şi din labele ursuluĭ, mě
va scăpa şi din mâna Filisténuluĭ a-
cestuĭa. Şi Saul ḑise luĭ David: Du-te,
şi Iehova să fie cu tine.

38 Şi Saul îmbrăcă pre David cu
vestmintele sale, puse coif de aramă
pe capul luĭ, şi-l îmbrăcă cu zale.
39 Şi David încinse sabia sa preste

vestmintele sale, şi se'ncerca să umble,
că el nu era deprins *cu ele*. Şi David
ḑise luĭ Saul: Nu pot să umblu cu a-
cestea, că nu sûnt deprins. Decĭ David
le depărtă de pe el. 40 Şi el luă to-
égul sĕŭ în mâna sa, şi-şĭ alese cincĭ
petre netede din părâŭ, şi le puse în
gluga sa de păstorie, în sac, şi în mâ-
nă *luă* praştia, şi se apropie de Fili-
stén. 41 Şi Filisténul se apropie tot
maĭ mult de David, şi purtătorul pa-
vezeĭ *sale* înaintea luĭ.

42 Şi Filisténul uĭtându-se, şi vĕ-
ḑênd pre David, îl despreţui; că el era
tînĕr, roşiétic şi frumos la faţă. 43 Şi
Filisténul ḑise luĭ David: Aŭ câne
sûnt eŭ, de viĭ tu asuprâ-mĭ cu toege?
Şi Filisténul blestemă pre David de
ḑeiĭ seĭ. 44 Şi Filisténul ḑise luĭ Da-
vid: Vino la mine, şi voiŭ da carnea
ta păsĕrilor ceruluĭ şi férelor câm-
puluĭ.

45 Şi David ḑise Filisténuluĭ: Tu
viĭ asupra mea cu sabia, lance şi pa-
văză, dară eŭ vin asupra ta în numele
luĭ Iehova Sabaot, Dumneḑeul oştiri-
lor luĭ Israel, pre care tu l-aĭ defăi-
mat. 46 În ḑiŭa acésta te va da Ie-
hova în mâna mea, te voiŭ lovi, şi-ţĭ
voiŭ ridica capul, şi voiŭ da astă-ḑĭ
stârvurile osteĭ Filistenilor păsĕrilor
ceruluĭ şi férelor pămêntuluĭ; şi va
cunósce tot pămêntul, că Israel are
Dumneḑeŭ. 47 Şi tótă acéstă adu-
nare va cunósce, că nu prin sabie, nicĭ
prin lance mântuesce Iehova; că al luĭ
Iehova *este* resbelul, şi el vĕ va da în
mânele nóstre.

48 Şi când Filisténul se sculă, şi
merse şi se apropiă spre întâmpinarea
luĭ David, David se grăbi, şi alergă
la locul de luptă spre întâmpinarea
Filisténuluĭ. 49 Şi David vârî mâna
sa în glugă, şi luă de acolo o pétră,
o aruncă cu praştia, şi lovi pre Filis-
tén în frunte; şi pétra se înfipse în
fruntea luĭ, şi el căḑu cu faţa la pă-
mênt. 50 Aşa învinse David pre Fi-
listén cu praştia şi cu pétra, şi lovi
pre Filistén, şi-l ucise, fără *ca să fie*
sabie în mâna luĭ David. 51 Şi Da-
vid alergă, stătu lângă Filistén, luă
sabia luĭ, o scóse din técă, şi-l ucise,
şi-ĭ tăĭă capul cu dînsa.

Şi Filisteniĭ vĕḑênd că a murit u-
riaşul lor, fugiră. 52 Şi bărbaţiĭ luĭ
Israel şi aĭ luĭ Iuda se sculară, înăl-
ţară strigăt de bucurie, şi urmăriră
pre Filistenĭ până în vale şi până la
porţile Ekronuluĭ; şi căḑură răniţiĭ
Filistenilor pe calea Şaarimuluĭ până
la Gat şi până la Ekron. 53 Şi fiiĭ
luĭ Israel se întórseră din urmărirea
Filistenilor, şi prădară taberele lor.
54 Şi David luă capul Filisténuluĭ, şi-l
duse la Ierusalim; şi armele sale le
puse în cortul sĕŭ.

55 Şi Saul vĕḑênd pre David eşind
spre întâmpinarea Filisténuluĭ, ḑisese
luĭ Abner, maĭ marele oştireĭ: Al cuĭ
este acest tînĕr, Abnere? Şi Abner ḑi-
se: Viŭ *este* sufletul tĕŭ, rege, de sciŭ.
56 Şi regele ḑise: Întrébă tu al cuĭ fiŭ
este tînĕrul acesta? 57 Şi David în-
torcêndu-se după uciderea Filisténuluĭ,
Abner îl aduse înaintea luĭ Saul cu
capul Filisténuluĭ în mâna luĭ. 58 Şi
Saul ḑise cătră dînsul: Al cuĭ *escĭ* tu
tinere? şi David ḑise: Fiĭul servuluĭ
tĕŭ Işaĭ, Betlehemiténul, *sûnt*.

David dobândesce prietenia luĭ Ionatan şi e lăudat de popor.

18 Şi sfârşind el de vorbit cu Saul,
sufletul luĭ Ionatan se lipi de
sufletul luĭ David, şi Ionatan îl ĭubĭa
ca pre sufletul sĕŭ. 2 Şi Saul îl luă
pre el în ḑiŭa aceea, şi nu-l lăsă să
se maĭ întorcă a casă la părintele sĕŭ.
3 Şi Ionatan făcu legămînt cu David;
căcĭ îl ĭubĭa ca pre sufletul sĕŭ. 4 Şi
Ionatan desbrăcă mantia, ce *era* pe el,
şi o dădu luĭ David, şi cu vestmintele
sale până şi sabia sa, arcul sĕŭ şi cin-
gĕtórea sa.

5 Şi David eşĭa, şi orĭ-încotro Saul
îl trimetea, era norocit; şi Saul îl puse
preste bărbaţiĭ de resbel. Şi el plăcu
la tot poporul şi chiar şi servilor luĭ
Saul. 6 Şi când venĭaŭ eĭ, David în-
torcêndu-se de la învingerea Filisteni-
lor, femeele eşiră din tóte cetăţile luĭ
Israel, cântând şi dânţuind spre a în-
tâmpina pre regele Saul; cu timpane,
cu alăute şi cu tricórde.

7 Şi femeele rĕspundeaŭ *una alteĭa*,
cântând şi ḑicênd:

Saul a bătut pre miile sale,
Ér David miriadele sale.

8 Şi Saul se aprinse de mânie fórte,
şi acest cuvînt îĭ displăcu, şi el ḑise:
Luĭ David îĭ daŭ miriade, şi mie-mĭ
daŭ miĭ; numaĭ regatul îĭ maĭ lipses-
ce. 9 Şi Saul privi pre David cu ochĭ
pismaşĭ din ḑiŭa aceea încolo.

Saul pismuesce pre David şi caută viéţa luĭ.

10 Şi de a doa ḑi veni spiritul cel
rĕŭ de la Dumneḑeŭ asupra luĭ Saul,
şi el se înfuria în mijlocul caseĭ sale;
Şi David cântă cu mâna sa, ca şi în

cele-l-alte ḑile; şi Saul *avea* lance în
mână. 11 Şi Saul aruncă lancea, şi
ḑise: Voiŭ pironi pre David în pere-
te; dară David scăpă de dinaintea luĭ
de doĕ orĭ.
12 Şi Saul se temea de David: că
Iehova era cu dînsul, ér de la Saul se
depărtase. 13 Şi Saul îl depărtă de
la sine, şi-l puse maĭ mare preste o
mie: şi el eşĭa şi intra înaintea popo-
ruluĭ. 14 Şi David era norocit în
tóte căile sale, şi Iehova *era* cu dîn-
sul. 15 Şi Saul vĕḑênd, că el era
norocit fórte, se temu de el. 16 Şi
tot Israelul şi Iuda ĭubĭa pre David,
că el eşĭa şi intra înaintea lor.
17 Şi Saul ḑise luĭ David: Écă,
Merab, fiĭca mea cea maĭ mare, îţĭ
voiŭ da-o de femee, numaĭ să fiĭ vitéz,
şi să porţĭ resbelele luĭ Iehova; că
Saul gândĭa *întru sine*: Să nu fie mâ-
na mea pe el, ci mâna Filistenilor să
fie pe el. 18 Şi David ḑise luĭ Saul:
Cine *sûnt* eŭ? Ce *este* viéţa mea *şi* fa-
milia părinteluĭ meŭ în Israel, ca să
fiŭ ginere regeluĭ? 19 Dară când
pre Merab, fata luĭ Saul, trebuĭa să o
dea luĭ David, ea fu dată de femee luĭ
Adriel, Meholaténul.

David primesce pe Mical de nevastă.

20 Şi Mical, fata luĭ Saul, ĭubĭa
pre David. Acésta s'a spus luĭ Saul,
şi lucrul îĭ era plăcut. 21 Şi Saul
ḑise: Îĭ voiŭ da-o, ca ea să-ĭ fie cursă,
şi mâna Filistenilor să fie pe el. Şi
Saul ḑise luĭ David: Prin *una din* a-
mândoĕ să-mĭ fiĭ mie astă-ḑĭ ginere.
22 Şi Saul ordonă servilor seĭ: Vor-
biţĭ luĭ David în ascuns, ḑicênd: Écă,
regele te place, şi toţĭ serviĭ seĭ te
ĭubesc; şi acum fiĭ ginere regeluĭ.
23 Şi serviĭ luĭ Saul vorbiră în ure-
chĭle luĭ David cuvintele acestea, şi
David ḑise: Aŭ este uşor în ochiĭ voş-
tri a fi ginere regeluĭ? că eŭ *sûnt* om
sărac şi fără nume. 24 Şi serviĭ luĭ
Saul îĭ spuseră, ḑicênd: Aceste cuvin-
te a vorbit David. 25 Şi Saul ḑise:
Aşa ḑiceţĭ luĭ David: Regele nu do-
resce darurĭ de nuntă, ci o sută de
preputurĭ de ale Filistenilor, ca regele
să-şĭ rĕsbune asupra neamicilor seĭ.
Dară Saul avea de scop să facă pre
David să cadă în mâna Filistenilor.
26 Şi serviĭ seĭ spuseră aceste cuvinte
luĭ David; şi lucrul plăcu luĭ David,
de a fi ginere regeluĭ. Şi încă ḑilele
nu se împliniseră, 27 Şi David se
sculă, şi se duse, el şi ómenĭ seĭ, şi
bătu între Filistenĭ doĕ sute de inşĭ,
şi David aduse preputurile lor, şi le
dădu în numĕr deplin regeluĭ, pentru-
că să fie ginere regeluĭ; şi Saul îĭ dă-
du pre Mical, fiica sa, de femee. 28 Şi
Saul vĕḑu şi cunoscu că Iehova *era*
cu David, şi Mical, fiĭca luĭ Saul, îl
ĭubĭa. 29 Şi Saul se temu de David
şi maĭ mult decât maĭ 'nainte; şi Saul
era neamic luĭ David tot-da-una. 30 A-
tuncea maĭ mariĭ Filistenilor eşiră
la luptă; şi de câte orĭ eşiră, David
era maĭ norocit decât toţĭ serviĭ luĭ
Saul, şi numele sĕŭ era fórte preţuit.

David e prigonit de către Saul.

19 Şi Saul ḑise luĭ Ionatan, fiul sĕŭ,
şi tuturor servilor seĭ, ca să o-
móre pre David; 2 Dară Ionatan,
fiul luĭ Saul, ĭubĭa pre David fórte:
Şi Ionatan spuse luĭ David, ḑicênd:
Părintele meŭ Saul caută să te omóre;
acum decĭ păzesce-te până diminéţă,
şi şeḑĭ tăinuit, şi ascunde-te; 3 Şi
eŭ voiŭ eşi, şi voiŭ sta lângă părintele
meŭ în câmpul în care *veĭ fi*, şi voiŭ
vorbi părinteluĭ meŭ de tine, şi de
voiŭ descoperi ce-va, îţĭ voiŭ spune.
4 Şi Ionatan vorbi bine de David
către Saul, părintele sĕŭ, şi ḑise către
dînsul: Să nu pĕcătuéscă regele con-
tra servuluĭ sĕŭ David, că el n'a pă-
cătuit ţie, şi faptele sale *sûnt* fórte de
folos pentru tine. 5 Că el îşĭ luă
viéţa în mână, şi bătu pre Filistén, şi
Iehova a făcut mântuire mare în tot
Israelul. Tu aĭ vĕḑut, şi te-aĭ bucurat;
de ce dară voescĭ a păcătui contra
sângeluĭ nevinovat, *şi* să omorĭ pre
David fără cuvînt. 6 Şi Saul ascultă
de vocea luĭ Ionatan, şi Saul jură:
Viŭ *este* Iehova, el nu va muri! 7 Şi
Ionatan chĭemă pre David, şi Ionatan
îĭ spuse tóte cuvintele acestea; şi Io-
natan aduse pre David la Saul, şi el
fu înaintea luĭ ca maĭ 'nainte.
8 Şi resbelul urmă, şi David eşi, şi
se lupta cu Filistenĭ, şi făcu între eĭ
ucidere mare, şi eĭ fugiră de dinain-
tea luĭ.

David scăpă de Saul, şi fuge la Samuel în Rama.

9 Şi spiritul cel rĕŭ de la Iehova
veni asupra luĭ Saul, când el şedea în
casa sa cu lancea în mâna sa, şi Da-
vid cânta cu mâna. 10 Şi Saul căuta
a pironi cu lancea pre David de pe-
rete, dară el scăpă de dinaintea luĭ
Saul, care isbi lancea în perete. Şi
David fugi, şi scăpă în acea nópte.
11 Şi Saul trimese ómenĭ în casa luĭ

David, ca să-l pândéscă, şi să-l omóre
diminéţa; dară Mical, femea luĭ Da-
vid, îĭ spuse *acésta*, şi ḑise: De nu veĭ
scăpa viéţa ta în nóptea acésta, mâne
veĭ fi omorît. 12 Şi Mical pogorî pre
David pe feréstră, şi el se duse, fugi
şi scăpă. 13 Şi Mical luă un chip,
şi-*l* puse în pat, şi puse o perină de
pĕr de capră la capul sĕŭ, şi-*l* acoperi
cu un vestmînt. 14 Şi când Saul tri-
mese ómenĭ ca să ĭea pre David, ea
ḑise: El *este* bolnav. 15 Şi Saul tri-
mese *éră-şĭ* ómenĭ, ca să vadă pre
David, ḑicêndu-*le*: Duceţi-l în pat la
mine, ca să-l omor. 16 Şi trimeşiĭ
sosind, écă, un chip *era* în pat, şi pe-
rina de *pĕr de* capră la capul luĭ.
17 Şi Saul ḑise cătră Mical: Pentru-ce
m'aĭ înşelat ast-fel, şi aĭ lăsat pre nea-
micul mĕŭ să scape? Şi ḑise Mical luĭ
Saul: El mĭ-a ḑis: Lasă-mĕ să mĕ duc;
pentru ce să te omor.
18 Şi David fugi şi scăpă, şi veni
la Samuel în Rama, şi-ĭ spuse tóte câ-
te ĭ-a făcut Saul; şi el se duse cu Sa-
muel, şi locuiră în Naiot.

Şi Saul e între profeţĭ.

19 Şi s'a spus luĭ Saul, ḑicênd: Écă,
David *este* la Naiot în Rama. 20 Şi
Saul trimese ómenĭ, ca să ĭea pre Da-
vid. Şi când eĭ vĕḑură adunarea pro-
feţilor, carĭ profeţĭaŭ, şi pre Samuel
stând *ca* maĭ mare între eĭ, spiritul
luĭ Dumneḑeŭ veni asupra trimeşi-
lor luĭ Saul, şi profeţiră şi acestia.
21 Şi spunêndu-se acésta luĭ Saul, el
trimese alţĭ ómenĭ, şi profeţiră şi a-
cestia. Şi Saul maĭ trimese un al treĭ-
lea rând de ómenĭ, şi profeţiră şi a-
cestia. 22 Atuncea se duse şi el
însuşĭ la Rama. Şi ajungênd la grópa
cea mare, care *este* în Secu, el întrebă
şi ḑise: Unde *sûnt* Samuel şi David?
Şi-ĭ s'a rĕspuns: Écă *sûnt* la Naiot în
Rama. 23 Şi el se duse la Naiot în
Rama; şi veni spiritul luĭ Dumneḑeŭ
şi asupra luĭ, şi a mers profeţind până
ce ajunse la Naiot în Rama. 24 Şi
desbrăcă şi el vestmintele sale, şi pro-
feţi şi el înaintea luĭ Samuel, şi şeḑu
gol tótă ḑiŭa aceea şi tótă nóptea a-
ceea. De aceea ḑiseră: Aŭ şi Saul *este*
între profeţĭ?

Amiciţia şi legămîntul între David şi Ionatan.

20 Şi David fugind din Naiot din
Rama, veni la Ionatan, *şi-ĭ* ḑise:
Ce am facut? Care *este* vina mea? Şi
care *este* păcatul meŭ înaintea părinte-
luĭ tĕŭ, că el să caute viéţa mea? 2 Şi
el îĭ ḑise: Feréscă Dumneḑeŭ, tu nu
veĭ muri! Écă, părintele meŭ nu face
nicĭ un lucru mare saŭ mic, fără să
mi-l descopere, şi pentru-ce părintele
meŭ ar ascunde acésta de mine? Nu
este aşa! 3 Şi David se jură încă o-
dată, şi ḑise: Părintele tĕŭ scie pré
bine, că am aflat har în ochiĭ teĭ, şi
el a ḑis: Acésta să nu scie Ionatan,
ca să nu se întristeze. Înse, viŭ *este*
Iehova, şi viŭ *este* sufletul tĕŭ, nu-ĭ
decât un pas între mine şi mórte. 4 Şi
Ionatan ḑise luĭ David: Ce dorescĭ ca
să fac? şi-ţĭ voiŭ face ţie.
5 Şi David ḑise luĭ Ionatan: Écă,
mâne *este* luna nouă, şi eŭ trebue să
şed cu regele la mâncare; dară tu dă-
mĭ voie că mĕ duc şi să mĕ ascund
pe câmp până în séra a treĭa. 6 Da-
că părintele tĕŭ va întreba de mine,
tu să ḑicĭ: David se ceru de la mine
ca să se repédă la Bet-Lehem, cetatea
sa; căcĭ acolo *este* pentru tot némul
sacrificiŭ de an. 7 De va ḑice: Bine;
bine va fi servuluĭ tĕŭ; ér de se va
mânia, să sciĭ, că rĕul s'a hotărît de
dînsul. 8 Fă milă cu servul tĕŭ, că
în legămîntul luĭ Iehova aĭ primit pre
servul tĕŭ cu tine. Dară de este vre-o
vină în mine, omóră-mĕ tu însuşĭ; de
ce m'aĭ duce tu la părintele tĕŭ.
9 Şi Ionatan ḑise: Să te feréscă
Dumneḑeŭ! căcĭ de aşĭ sci că s'a ho-
tărît de la părintele meŭ asupră-ţĭ ne-
norocire, óre nu aşĭ spune-o ţie?
10 Şi David ḑise luĭ Ionatan: Ci-
ne-mĭ va spune, *dacă* părintele tĕŭ va
rĕspunde ţie ce-va aspru? 11 Şi Io-
natan ḑise luĭ David: Vino, şi să eşim
la câmp! şi eĭ eşiră amândoĭ la câmp.
12 Şi Ionatan ḑise luĭ David: Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel — când voiŭ fi
cercat pre părintele meŭ mâne pe tim-
pul acesta, *saŭ* poĭmâne, *şi de va gândi*
bine despre David, şi de nu voiŭ tri-
mete la tine, ca să-ţĭ descopĕr acésta
ţie, 13 Aşa să facă Iehova luĭ Iona-
tan şi încă maĭ mult! Dară şi de va
plăcé părinteluĭ meŭ, *ca să-ţĭ facă*
vr'un rĕŭ, şi *acésta* voiŭ descoperi ţie,
îţĭ voiŭ da drumul, şi te veĭ duce în
pace; şi Iehova va fi cu tine, după
cum a fost cu părintele meŭ. 14 Şi
de voiŭ maĭ trăi, óre arĕta-veĭ cătră
mine mila luĭ Iehova, ca să nu mor?
15 Să nu tragĭ mila ta de la casa mea
nicĭ odată, chĭar când Iehova va fi
stârpit pre toţĭ neamiciĭ luĭ David de
pe faţa pămêntuluĭ. 16 Şi Ionatan
făcu *legămînt* cu casa luĭ David, *şi*

ḑise: Să céră Iehova *acésta* din mâna
neamicilor luĭ David. 17 Şi Ionatan
maĭ făcu pre David să jure pe ĭubirea
sa de dînsul; căcĭ ca pre sufletul sĕŭ
îl ĭubĭa pre el.
18 Şi Ionatan iĭ ḑise: Mâine *este* lună
noŭă, şi lipsa ta se va băga în sémă;
că locul tĕŭ va fi deşert. 19 A treĭa
ḑi cobóră-te cu grăbire, ca să ajungĭ
la locul, unde eraĭ ascuns în ḑiŭa a-
celeĭ întâmplărĭ, şi şeḑĭ lângă pétra
Ezel. 20 Şi voiŭ arunca treĭ săgeţĭ
în laturea *eĭ*, ca şi când aşĭ lovi la
ţintă. 21 Şi écă, voiŭ trimete ser-
vul, *ḑicênd*: Du-te găsesce săgeţile! de
voiŭ ḑice servuluĭ: Écă, săgeţile *sûnt*
dincóce de tine, ĭé-le; atuncea să viĭ;
că *este* pace ţie, şi nimic de temut, viŭ
este Iehova; 22 Dară de voiŭ ḑice
tîneruluĭ aşa: Ecă, săgeţile *sûnt* din-
colo de tine; du-te, că Iehova te tri-
mete. 23 *Cât pentru* cuvîntul, pre
care l-am vorbit noĭ, eŭ şi tu, écă,
Iehova *va fi martur* între mine şi tine
în etern.
24 Şi David se ascunse pe câmp,
şi când sosi lună nouă, regele se puse
la masă să mănânce. 25 Şi regele
şeḑu pe scaunul sĕŭ ca în cele-l-alte
dăţĭ, în scaunul de lângă perete, şi Io-
natan se sculă, şi Abner şeḑu lângă
Saul, dară locul luĭ David era deşert.
26 Şi Saul nu ḑise nimic în ḑiŭa a-
ceea, că el cugeta: Este o întâmplare,
el nu *este* curat; de sigur el nu *este*
curat.
27 Şi în ḑiŭa a doa a luneĭ noŭĕ,
în a doa *ḑi*, locul luĭ David fiind de-
şert, Saul ḑise cătră fiul sĕŭ Ionatan:
De ce n'a venit fiul luĭ Işaĭ la masă
şi erĭ şi astă-ḑĭ. 28 Şi Ionatan rĕs-
punse luĭ Saul: David s'a cerut de la
mine până la Bet-Lehem. 29 Că el
ḑise: Rogu-te, dă-mĭ drumul, că este
un sacrificiŭ al némuluĭ nostru în ce-
tate, şi fratele meŭ mĭ-a ordonat *să*
mĕ aflu acolo. Şi acum, de am aflat
har în ochiĭ teĭ, rogu-te, dă-mĭ dru-
mul, ca să vĕd pre fraţiĭ meĭ. De a-
ceea n'a venit la masa regeluĭ.
30 Şi mânia luĭ Saul se aprinse a-
supra luĭ Ionatan, şi el ḑise cătră dîn-
sul: Fiŭ de *femee* rea şi neascultătóre!
aŭ nu sciŭ eŭ, că ţĭ-aĭ ales pre fiul luĭ
Işaĭ spre ruşinea ta, şi spre ruşinea goli-
cĭuneĭ mumeĭ tale? 31 Căcĭ cât va trăi
fiul luĭ Işaĭ pe pământ, nu veĭ fi tare ni-
cĭ tu nicĭ regatul tĕŭ. Şi acum trimete,
şi-l adu la mine, că el *este* fiŭ al morţeĭ.
32 Şi Ionatan rĕspunse părinteluĭ sĕŭ
Saul, ḑicêndu-ĭ: De ce să móră? Ce
a făcut? 33 Şi Saul aruncă lancea
după dînsul, spre a-l ucide; şi Ionatan
cunoscu că hotărît este părintele sĕŭ
să omóre pre David. 34 Şi aşa Io-
natan se sculă de la masă plin de
mânie, şi nu mâncă bucate în ḑiŭa a
doa a luneĭ nouĕ; că era întristat pen-
tru David, şi pentru că părintele sĕŭ
l-a ruşinat.
35 Şi a doa ḑi Ionatan eşi la câmp
la timpul hotărît cu David, şi un co-
pil *era* cu dînsul; 36 Şi el ḑise co-
piluluĭ: Alérgă, găsesce acum săgeţile,
pre cari le-am aruncat. *Şi* copilul a-
lergă, şi el dădu drumul săgeţeĭ din-
colo de dînsul. 37 Şi când copilul
ajunse la locul săgeţeĭ, pre care Io-
natan o aruncă, Ionatan strigă în urma
copiluluĭ, şi ḑise: Aŭ nu *este* săgéta
dincolo de tine? 38 Şi Ionatan *maĭ*
strigă copiluluĭ: Grăbesce, ĭute! nu
sta! şi copilul luĭ Ionatan adună să-
geţile, şi veni la domnul sĕŭ. 39 Şi
copilul nu scia nimic; numaĭ Ionatan
şi cu David şciaŭ lucrul acesta. 40 Şi
Ionatan dădu armele sale copiluluĭ ce
era cu dînsul, şi-ĭ ḑise: du-te, du-*le* în
cetate.
41 *Şi* când copilul se duse, David
se sculă din partea de méḑă-ḑi, căḑu
cu faţa la pământ, şi se prosternu de
treĭ orĭ, şi eĭ se sărutară unul pre al-
tul, şi plânseră amândoĭ, şi David
plânse maĭ mult. 42 Şi Ionatan ḑise
luĭ David: Mergĭ în pace! Ceea ce noĭ
am jurat în numele luĭ Iehova, ḑicênd:
Iehova să fie între sĕmînţa mea şi sĕ-
mînţa ta, *rĕmâne tare* în etern. Şi el
se sculă şi se duse; şi Ionatan veni în
cetate.

David primesce de la preotul Abimeleh pâinile de punere înnainte şi sabia luĭ Goliat.

21 Şi David veni la Nob, la Ahi-
meleh, preotul; şi Ahimeleh în-
tâmpină cu spaĭmă pre David, şi-ĭ ḑi-
se: De ce *escĭ* singur, şi cu tine nime-
nea nu este? 2 Şi David ḑise luĭ
Ahimeleh, preotul: Regele o însărci-
nare mĭ-a dat, şi a ḑis cătră mine:
Nimenea să nu scie nimic de ce te tri-
met, şi nicĭ de ce ţĭ-am ordonat; şi
pre ómenĭ ĭ-am pus să stea la cutare
loc. 3 Şi acum ce aĭ la în-de-mână?
Dă-*mĭ* cincĭ pânĭ, saŭ ce se va găsi.
4 Şi preotul rĕspunse luĭ David, şi
ḑise: Pâne comună nu *am* la în-de-
mână, ci numaĭ pâne sânţită; dóră nu-
maĭ dacă ómeniĭ *teĭ* s'aŭ ferit de femeĭ.

5 Și David rĕspunse preotuluĭ, și-ĭ dise: Da, femeele *aŭ fost* depărtate de noĭ de treĭ dile, de când am eșit; și vasele ómenilor *meĭ* sûnt sânte, și acéstă *pâne este* ca și cea comună; maĭ cu sémă că astă-dĭ *din noŭ* se sânțesce, *ca să se pună* în vase. 6 Și preotul
îĭ dădu *pâne* sânțită, că nu era acolo altă pâne de cât pânile de punere-înainte, cari s'aŭ luat de dinaintea luĭ Iehova, spre a pune pâne caldă, în diŭa în care s'a luat *cea-l-altă.* 7 Și
era acolo unul din serviĭ luĭ Saul, care în acea di se oprise înaintea luĭ Iehova; și numele luĭ *era* Doeg, Edomitul, maĭ marele păstorilor luĭ Saul.
8 Și David dise luĭ Ahimelch: Nu aĭ aicea la în-de-mână lance saŭ sabie? Că nu am luat cu mine nicĭ sabia mea nicĭ armele mele; că însărcinarea regeluĭ era grabnică. 9 Și preotul dise: Sabia luĭ Goliat Filisténul, pre care tu l-aĭ omorît în Valea Stejaruluĭ, écă, *este* învelită în o pânzătură în dosul efoduluĭ: de voescĭ să o ĭeĭ, ia-*o*, că nu *este* alta de cât acésta aicea. Și David dise: Nu *este* alta asemenea eĭ, dă-mi-o.

David fuge la regele de la Achiș.

10 Și David se sculă, și fugi în diŭa aceea de dinaintea luĭ Saul, și veni la Achiș, regele Gatuluĭ. 11 Și
serviĭ luĭ Achiș îĭ diseră: Aŭ nu *este* acesta David, regele țăreĭ? Aŭ nu l-aŭ cântat pre el în cor, dicênd: Saul a bătut miile sale, și David decile de miĭ ale sale? 12 Și David luă aceste cuvinte în inimă, și se temu fórte de Achiș, regele Gatuluĭ. 13 Și el schimbă purtarea sa înaintea lor, și făcu pre nebunul în mijlocul lor; scrica pe ușile porților, și lăsa să-ĭ curgă balele pe barbă. 14 Și Achiș dise către serviĭ seĭ: Écă, voĭ vedețĭ că omul este nebun, de ce l-ațĭ adus la mine?
15 Am eŭ lipsă de nebunĭ, de l-ațĭ adus pre acesta să nebunéscă înaintea mea? *Cum,* întra-va unul ca acesta în casa mea?

David fuge maĭ departe.

22 Și David plecă de acolo, și scăpă în pescerea Adulam. Și audind *de acésta* frațiĭ luĭ și tótă casa părinteluĭ sĕŭ, se pogorîră acolo la dînsul.
2 Și se adunară la dînsul toțĭ ceĭ în nevoĭe și toțĭ ceĭ ce aveaŭ creditorĭ, și toțĭ ceĭ cu sufletul amărît, și el fu capul lor; și ca la patru sute de inșĭ eraŭ cu dînsul.
3 Și David se duse de acolo la Mițpe din Moab, și dise regeluĭ Moabuluĭ: Rogu-te, lasă pre părintele meŭ și pre muma mea să ésă *și să fie* cu voĭ, până când voĭ șci ce va face Dumnedeŭ cu mine. 4 Și el îĭ aduse înaintea regeluĭ Moabuluĭ, și eĭ rĕmaseră cu dînsul cât timp fu David în întăritură. 5 Și profetul Gad dise luĭ David: Nu ședé în întăritură, *ci* du-te, și intră în pămêntul luĭ Iuda; și David se duse, și intră în pădurea Haret.

Saul ucide prin trădătorul Doeg optdecĭ și cincĭ preoțĭ din Nob.

6 Și Saul audi, că David s'a aflat, precum și ómeniĭ *ce eraŭ* cu dînsul. (Saul ședea atuncĭ în Ghibea supt stejarul de pe înălțime, cu lancea sa în mână, și toțĭ serviĭ seĭ stăteaŭ înaintea luĭ). 7 Și dise Saul servilor seĭ, cari stăteaŭ înaintea luĭ: Ascultațĭ acum, Beniaminiților! Fiul luĭ Ișaĭ vĕ va da el tuturor țarine și viĭ, *și* vĕ va pune el maĭ marĭ preste miĭ și maĭ marĭ preste sute. 8 Că voĭ toțĭ v'ațĭ unit asupra mea; și nimenea nu mĭ-a descoperit că fiul meŭ a făcut *legămînt* cu fiul luĭ Ișaĭ; și n'a fost nimene dintre voĭ care să se îndure de mine, și să-mĭ descopere, că fiul meŭ a rĕsculat pre servul meŭ asupra mea, ca să *mĕ* pândéscă, cum *se vede* astă-dĭ.
9 Atuncea rĕspunse Doeg Edomitul, cel aședat preste serviĭ luĭ Saul, și dise: Eŭ am vĕdut pre fiul luĭ Ișaĭ venind la Nob, la Ahimeleh, fiul luĭ Ahitub: 10 Și acesta întrebă pre Iehova pentru dînsul, și-ĭ dădu merinde, și-ĭ dădu și sabia luĭ Goliat, Filisténul.
11 Si regele trimese, ca să chĭeme pre Ahimeleh, fiul luĭ Ahitub, preotul, și tótă casa părinteluĭ sĕŭ, pre preoțiĭ din Nob, și eĭ veniră toțĭ la rege.
12 Și Saul dise: Ascultă acum, fiul luĭ Ahitub! Și acesta dise: Écă-mĕ, domnul meŭ! 13 Și Saul îĭ dise: De ce v'ațĭ unit asupsa mea tu și fiul luĭ Ișaĭ, dându-ĭ tu pâne și sabie, și întrebând pre Dumnedeŭ pentru dînsul, ca să se scóle asupra mea, *și* să *mĕ* pândéscă, cum *el face* astă-dĭ. 14 Și
Ahimeleh rĕspunse regeluĭ, și dise: Și cine între voĭ serviĭ teĭ *este* ca David, credincĭos ginere al regeluĭ, și cu intrare în sfatul tĕŭ, și onorat în casa ta? 15 Óre de astă-dĭ am început a întreba pre Dumnedeŭ pentru dînsul? Departe de mine una ca acésta! Să

nu arunce regele asupra servuluĭ sĕŭ
o asemenea vină, *cum și* asupra a tótă
casa părinteluĭ meŭ: că servul tĕŭ din
tóte acestea n'a sciut nimic, nicĭ mic
nicĭ mare.
16 Şi regele ḑise: Ahimeleh, tu veĭ
murĭ, tu și tótă casa părinteluĭ tĕŭ.
17 Şi regele ḑise alergătorilor, ce stă-
teaŭ împrejurul sĕŭ: Apropiaţi-vĕ, și
omorîţĭ pre preoţiĭ luĭ Iehova; că și
eĭ ţin cu David; eĭ șciură că era fu-
gar, și nu mĭ-aŭ descoperit. Dară ser-
viĭ regeluĭ nu voiră a întinde mâna
lor ca să se arunce asupra preoţilor
luĭ Iehova. 18 Şi regele ḑise luĭ
Doeg: Apropie-te tu, și aruncă-te asu-
pra preoţilor. Şi Doeg Edomitul se
apropie, și se aruncă asupra preoţilor,
și el ucise în ḑiŭa aceea opt-ḑecĭ și
cincĭ de inșĭ, cari purtaŭ efodul de
in. 19 Şi pre Nob, cetatea preoţilor,
o trecu prin ascuţitul săbieĭ, de la
bărbat până la femee, de la copil până
la sugĕtor; *încă și* boŭ, asin, și óie
trecu prin ascuţitul săbieĭ.
20 Er un fiŭ al luĭ Ahimeleh, fiul
luĭ Ahitub, al căruĭ nume era Abia-
tar, scăpă, și fugi la David. 21 Şi
Abiatar spuse luĭ David, că Saul a
ucis pre preoţiĭ luĭ Iehova. 22 Şi
David ḑise luĭ Abiatar: Şciut-am din
aceea ḑi, că Doeg Edomitul *aflându-se*
acolo, va spune acésta luĭ Saul. Eŭ
am cășunat *mórtea* întregeĭ case a pă-
rinteluĭ tĕŭ. 23 Remâĭ cu mine, nu
te teme; că cel ce caută viéţa mea,
caută viéţa ta; dară cu mine *veĭ fi* bi-
ne păzit.

David scapă Keila de la Filistenĭ; el este urmărit de Saul, totușĭ îĭ cruţă viéţa.

23 Şi s'a spus luĭ David, ḑicênd: E-
că, Filisteniĭ fac resbel cu Keila,
și eĭ pradă ariele. 2 Şi David între-
bă pre Iehova, ḑicênd: Să mĕ duc, și
să bat pre aceștĭ Filistenĭ? Şi Iehova
ḑise luĭ David: Du-te și bate pre Fi-
listenĭ, și mântue Keila. 3 Şi ómeniĭ
luĭ David ḑiseră către dînsul: Ecă,
aicĭ în Iuda ne temem noĭ, cu cât maĭ
mult, dacă ne vom duce la Keila asu-
pra oștireĭ Filistenilor. 4 Şi David
maĭ întrebă pre Iehova, și Iehova îĭ
rĕspunse, și ḑise: Scólă-te, cobóră-te
la Keila, că eŭ voiŭ da pre Filistenĭ
în mâna ta. 5 Şi David cu ómeniĭ
seĭ se duse la Keila, să se bată cu Fi-
listenĭ, și luă vitele lor, și făcu între
eĭ mare ucidere; așa David mântui pre
locuitoriĭ Keileĭ.
6 Şi când Abiatar, fiul luĭ Ahime-
leh, fugi la David în Keila, el se po-
gorî, *avĕnd* efodul în mâna sa.
7 Şi s'a spus luĭ Saul, că David a
sosit la Keila. Şi Saul ḑise: Dumneḑeŭ
l-a dat pre el în mâna mea, că el s'a
închis, venind într'o cetate cu porţĭ
și zăvóre. 8 Şi Saul chĭemă tot po-
porul la resbel, ca să se pogóre la
Keila, *și* să împresóre pre David și pre
ómeniĭ seĭ.
9 Şi David cunoscênd, că Saul u-
neltesce acest rĕŭ asupra luĭ, ḑise luĭ
Abiatar, preotul: Adu încóce efodul!
10 Şi David ḑise: O Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ Israel! servul tĕŭ a auḑit, că
Saul caută să vină la Keila, spre a
strica pentru mine cetatea. 11 Óre
maĭ mariĭ Keileĭ mĕ vor da în mâ-
na luĭ? Pogorî-se-va Saul, după cum
a auḑit servul tĕŭ? O Iehova! Dum-
neḑeul luĭ Israel, rogu-te, spune *acésta*
servuluĭ tĕŭ. Şi Iehova ḑise: El se va
pogorî. 12 Şi David ḑise: Da-vor
bărbaţiĭ Keleĭ pre mine și pre ómeniĭ
meĭ în mâna luĭ Saul? Şi Iehova ḑise:
Te vor da.
13 Şi David se sculă cu ómeniĭ seĭ,
ce eraŭ ca la șése sute de inșĭ, și eĭ
eșiră din Keila, și se duseră unde pu-
tură merge. Şi luĭ Saul i se spuse, că
David a scăpat din Keila: decĭ el se
opri de a merge. 14 Şi David locuĭa
în pustiŭ, în locurĭ tarĭ, și locuĭa pe
munte în pustiul Zifu, și Saul îl căuta
pre el în tóte ḑilele; dară Dumneḑeŭ
nu-l dădu în mâna luĭ.
15 Şi David vĕḑênd, că Saul a eșit
spre a căuta viéţa sa, David *șeḑu* în
pustiul Zif, în pădure. 16 Şi Iona-
tan, fiul luĭ Saul, se sculă, și se duse
la David în pădure, și-ĭ întări mânele
cu Dumneḑeŭ. 17 Şi el ḑise către
dînsul: Nu te teme, că mâna luĭ Saul,
părintele meŭ, nu te va afla, ci tu veĭ
domni preste Israel, și eŭ voiŭ fi al
doilea după tine; și acésta Saul părin-
tele meŭ bine scie. 18 Şi eĭ înche-
ĭară amândoĭ legămînt înaintea luĭ
Iehova; și David rĕmase în pădure, ér
Ionatan se duse a casă.
19 Şi se suiră Zifeniĭ către Saul în
Ghibea, ḑicênd: Ecă, David s'a ascuns
la noĭ în locurĭ tarĭ, în pădure, în ḑe-
lul Hachila, ce *este* spre méḑă-ḑi de
pustiŭ. 20 Şi acum, după tótă dorin-
ţa sufletuluĭ tĕŭ, rege, de a te pogorî,
pogóră-te, și *va fi* tréba nóstră de a-l
da pre el în mâna regeluĭ. 21 Şi
Saul ḑise: Bine-cuvîntaţĭ *să fiţĭ* voĭ de
Iehova, că voĭ v'aţĭ îndurat de mine.

22 Şi acum mergeţĭ, maĭ pândiţĭ încă,
însemnaţĭ şi vedeţĭ locul luĭ, pe care
piciorul luĭ stă, *şi* cine l-a vĕḑut a-
colo; că mi s'a spus *că* el este viclén
fórte. 23 Vedeţĭ şi însemnaţĭ tóte lo-
curile pe unde el se ascunde, şi întor-
ceţi-vĕ la mine cu sciri sigure, şi mĕ
voiŭ duce cu voĭ; şi dacă el este în
ţară, eŭ îl voiŭ căuta între tóte miile
luĭ Iuda. 24 Decĭ eĭ se sculară, şi se
duseră la Zif înaintea luĭ Saul.

Ér David şi ómeniĭ seĭ *eraŭ* în pus-
tiul Maon în câmpia dinspre méḑă-ḑi
de pustiŭ. 25 Şi Saul cu ómeniĭ seĭ
se duse spre a-*l* căuta; şi luĭ David
se spuse acésta, şi el se pogorî la stân-
că, şi şedea în pustiul Maon. Îndată
ce Saul auḑi *de acésta*, se luă după
David în pustiul Maon. 26 Şi Saul
mergea pe o lature a munteluĭ, şi Da-
vid cu ómeniĭ seĭ pe cea-l-altă lature
a munteluĭ, şi David se grăbia de a
se duce de dinaintea luĭ Saul; ér Saul
şi cu ómeniĭ seĭ înconjurară pre Da-
vid şi pre ómeniĭ seĭ, ca să-ĭ prindă.
27 Şi un trimes veni la Saul, ḑicênd:
Grăbesce, şi vino, că Filisteniĭ s'aŭ
aruncat asupra ţăreĭ. 28 Şi Saul se
întórse din urmărirea luĭ David, şi s'a
dus spre întâmpinarea Filistenilor: de
aceea s'a numit locul acela Sela-Ham-
maklakot *(stânca împărţireĭ)*. 29 Şi
David se sui de acolo, şi locui în lo-
curile tarĭ din En-Ghedi.

David cruţă pe Saul în pesteră şi-l face ca să-şi cunóscă nedreptatea sa.

24 Şi când Saul s'a întors de la ur-
mărirea Filistenilor, i s'a spus luĭ,
ḑicênd: Écă, David *este* în pustiul En-
Ghedi: 2 Şi Saul luă treĭ miĭ de băr-
baţĭ, aleşĭ din tot Israelul, şi se duse,
ca să caute pre David şi pre ómeniĭ
seĭ pe stâncele caprelor. 3 Şi când
el veni la staulele oilor lângă cale,
unde *era* o pesteră, Saul intră *în ea*,
spre a face nevoile sale; ér David cu
ómeniĭ seĭ şedeaŭ în fundul pestereĭ;
4 Atuncea ḑiseră ómeniĭ luĭ David că-
tră dînsul: Écă, ḑiŭa, de care Iehova
a ḑis cătră tine: Écă, voiŭ da pre nea-
micul tĕŭ în mâna ta, ca să facĭ cu
dînsul după cum este bine în ochiĭ
teĭ. Şi David se sculă, şi tăiă pe furiş
colţul mantieĭ luĭ Saul. 5 Dară du-
pă acésta inima luĭ David să bátea,
că a tăiat colţul *mantieĭ* luĭ Saul.
6 Şi el ḑise cătră ómeniĭ seĭ: Să mĕ
feréscă Iehova, ca să fac una ca acés-
ta domnuluĭ meŭ, a unsuluĭ luĭ Iehova,
şi ca să întind mâna mea asupra luĭ;
că unsul luĭ Iehova *este* el. 7 Şi Da-
vid opri pre ómeniĭ seĭ prin cuvinte,
şi nu-ĭ lăsă de a se scula asupra luĭ
Saul. Şi Saul se ridică din peşteră, şi
se duse în calea *sa*.

8 După aceea şi David se sculă,
eşi din peşteră, şi strigă în urma luĭ
Saul, ḑicênd: Domnul meŭ, rege! Şi
Saul se uĭtă în urma sa, şi David se
plecă cu faţa la pămênt, şi se pros-
ternu. 9 Şi David ḑise luĭ Saul: De
ce asculţĭ cuvintele ómenilor, cari ḑic:
Écă, David caută rĕul tĕŭ! 10 Écă,
în ḑiŭa acésta vĕḑură ochiĭ teĭ, cum
Iehova te-a dat astă-ḑĭ în mâna mea
în peşteră, şi *mi se* ḑicea să te omor;
dară eŭ te-am cruţat pre tine, şi am
ḑis: nu voiŭ pune mâna mea pe dom-
nul meŭ, că unsul luĭ Iehova *este* el.
11 O părintele meŭ! privesce, da, pri-
vesce colţul mantieĭ tale în mâna mea!
Am tăĭat colţul mantieĭ tale, şi nu te-
am ucis: cunósce şi veḑĭ *dară*, că în
mâna mea nu *este* nimic nelegĭuit şi
rĕŭ, şi *că* nu ţĭ-am pĕcătuit; totuşĭ tu
pândescĭ viéţa mea, spre a o ridica.
12 Judece Iehova între mine şi tine;
şi Iehova să mĕ rĕsbune de tine; dară
mâna mea nu se va ridica asupra ta.
13 Din ceĭ rĕĭ ese rĕul, cum ḑice ve-
chĭul cuvînt! Dară mâna mea nu se
va ridica asupra ta. 14 Şi după cine
a eşit regele luĭ Israel? Pre cine ur-
mărescĭ? Un câne mort, un purice?
15 Iehova va fi judecător, şi va jude-
ca între mine şi tine, şi va privi, şi
va apĕra causa mea, şi mĕ va păzi de
mâna ta.

16 Şi David sfârşind de vorbit a-
ceste cuvinte cătră Saul, ḑise Saul:
Fiul meŭ David, vocea ta *este*? Şi
Saul îşĭ înălţă vocea sa, şi plânse.
17 Şi el ḑise luĭ David: Tu *escĭ* maĭ
drept decât mine, că tu mĭ-aĭ arĕtat
bunătate, ér eŭ ţĭ-am arĕtat rĕutate.
18 Şi tu aĭ dovedit astă-ḑĭ, că aĭ lu-
crat bine cătră mine; că Iehova m'a
dat pre mine în mâna ta, şi nu m'aĭ
ucis. 19 De găsesce cine-va pre nea-
micul sĕŭ, óre îl va lăsa să se ducă
în cale bună? Iehova să-ţĭ rĕsplătéscă
cu bine aceea ce tu mĭ-aĭ făcut în
ḑiŭa acésta. 20 Şi acum, écă, eŭ sciŭ
că rege veĭ fi, şi că regatul luĭ Israel
va sta în mâna ta. 21 Şi acum, jură-
mĭ pe Iehova, că tu nu veĭ stârpi se-
minţa mea după mine, şi că tu nu veĭ
nimici numele meŭ din casa părinteluĭ
meŭ.

22 Şi David jură luĭ Saul; şi Saul

se duse la casa sa, și David cu ómeniĭ
seĭ se suiră în întăritură.

Mórtea luĭ Samuel; afacerile luĭ David cu Nabal și cu Abigail.

25 Și Samuel muri, și tot Israelul
se adună, și-l plânse; și eĭ îl îm-
mormîntară la casa sa în Rama.
Și David se sculă, și se pogorî în
pustiul Paran. 2 Și *era* un bărbat
în Maon, a căruĭ avere *era* în Carmel;
și omul *era* fórte avut: avea treĭ miĭ
de oĭ și o mie de capre: și el se opri
în Carmel, când se tundeaŭ oile sale.
3 Și numele acestuĭ bărbat *era* Nabal,
și numele femeeĭ sale Abigail; și fe-
mea *era* de bună înțelegere și frumósă
la chip; dară bărbatul *era* aspru și rěŭ
în faptele sale; și el *era* din némul
luĭ Caleb. 4 Și David auḑind în pus-
tiŭ, că Nabal tundea oile sale, 5 Tri-
mese David ḑece servĭ; și David ḑise
servilor: Suițĭ-vě la Carmel, și mergețĭ
la Nabal, și întrebațĭ-l în numele meŭ
de sănětate; 6 Și să ḑicețĭ: Să tră-
escĭ; pace ție și pace caseĭ tale și pa-
ce la tot ce este al těŭ. 7 Și acum
am auḑit, că aĭ de tuns; decĭ *să scĭĭ,*
că păstoriĭ teĭ aŭ fost cu noĭ, noĭ nu
ĭ-am supěrat, și nu le-a lipsit nimic
în tóte ḑilele, cât aŭ fost eĭ la Car-
mel. 8 Întrébă pre serviĭ teĭ, și eĭ
îțĭ vor spune. De aceea afle serviĭ *teĭ*
har în ochiĭ teĭ; că într'o ḑi bună am
venit. Rugămu-te, dă servilor teĭ și
fiĭuluĭ těŭ David ceea ce mâna ta va
afla.
9 Și serviĭ luĭ David veniră, și vor-
biră luĭ Nabal tóte aceste cuvinte în
numele luĭ David; și tăcură. 10 Și
Nabal rěspunse servilor luĭ David, și
ḑise: Cine *este* David, și cine-*ĭ* fiul
luĭ Ișaĭ? Astă-ḑĭ sûnt mulțĭ servĭ ca-
ri fug de la domnul lor; 11 Eŭ să
ĭéŭ pânea mea, apa mea, și ceea ce
am junghiat pentru tunḑětoriĭ meĭ, și
să *o* daŭ unor ómenĭ, pre care nu-ĭ sciŭ
de unde *sûnt*? 12 Și serviĭ luĭ David
se înturnară pe calea lor, se întórseră,
veniră, și-ĭ spuseră luĭ tóte cuvintele
acestea. 13 Și David ḑise către ó-
meniĭ seĭ: Încingețĭ fie-care sabia sa;
și eĭ încinseră fie-care sabia sa, și Da-
vid încinse și el sabia sa; și se suiră
după David ca la patru sute de in-
șĭ; ér doě sute rěmaseră pe lângă u-
nelte.
14 Și Abigaileĭ, femeeĭ luĭ Nabal,
spuse unul din servĭ, ḑicênd: Écă Da-
vid a trimes ómenĭ din pustiŭ spre a
saluta pre domnul nostru, și el s'a pur-
tat rěŭ cu eĭ. 15 Și bărbațiĭ *aŭ fost*
bunĭ cu noĭ, nu am fost supărațĭ, și
nimic nu ne-a lipsit în tóte ḑilele câte
am umblat cu eĭ, când eram în câm-
pie. 16 Zid ne-a fost noŭě și nóptea
și ḑiŭa, în tóte ḑilele câte am umblat
cu eĭ, păscênd eĭ oile. 17 Și acum cu-
getă, și veḑĭ ce este de făcut; că rěŭ
s'a hotărît asupra domnuluĭ nostru și
asupra caseĭ sale; căcĭ el *este* atât de
rěŭ, că nimenea nu póte vorbi cu el.
18 Și Abigail se grăbi, și luă doě
sute de pânĭ, doĭ foĭ de vin, cincĭ oĭ
pregătite, cincĭ see de grăunțe prăjite,
o sută de turte de stafide, și doě sute
de turte de smochine, și *le* puse pe
asinĭ. 19 Și ea ḑise către serviĭ seĭ:
Trecețĭ înaintea mea, écă vin în urma
vóstră; dară bărbatuluĭ sěŭ Nabal,
nu-i-a spus. 20 Și călătorind ea pe
asin, și pogorîndu-se într'un loc tufos
al munteluĭ, écă, David cu ómeniĭ seĭ
îĭ veniaŭ înainte, încât ea îĭ întâlni
pre eĭ.
21 Și David ḑise: În adevěr, în za-
dar am păzit cele ce acesta avea în
pustiŭ, de nu s'a perdut nimic din tóte
câte *sûnt* ale luĭ; că el ne-a rěsplătit
cu rěŭ pentru bine. 22 Așa să facă
Dumneḑeŭ neamicilor luĭ David, și în-
că maĭ mult, dacă până diminéță voiŭ
lăsa *verĭ-ce* parte bărbătéscă din tóte
ale luĭ!
23 Și Abigail věḑênd pre David,
ea s'a dat jos cu grăbire de pe asin,
căḑu pe față înaintea luĭ David, și se
prosternu la pămênt; 24 Și ea căḑu
la picĭórele luĭ, și ḑise: Asupra mea
să fie greșéla, domnul meŭ! și lasă pre
serva ta să vorbéscă la urechĭle tale,
și ascultă cuvintele serveĭ tale; 25 Ro-
gu-te, domnul meŭ să nu ĭea aminte
la acest om de nimic, la Nabal; căcĭ
cum *este* numele luĭ, așa *este* el: Na-
bal *(nebun) este* numele luĭ, și nebunie
este într'însul; dară eŭ, serva ta, nu
am věḑut ómeniĭ domnuluĭ meŭ, pre
carĭ ĭ-aĭ trimes. 26 Și acum, domnul
meŭ, viŭ *este* Iehova, și viŭ *este* sufle-
tul těŭ, Iehova te-a oprit ca să vinĭ
la *věrsare de* sânge, și să-țĭ ajuțĭ cu
chĭar mâna ta. Și acum fie ca Nabal
neamiciĭ teĭ, și ceĭ ce caută *să facă*
rěŭ domnuluĭ meŭ. 27 Decĭ veḑĭ da-
rul ce serva ta îl aduce domnuluĭ
meŭ, ca să se dea ómenilor carĭ ur-
méză domnuluĭ meŭ. 28 Rogu-te,
értă fără-de-legea serveĭ tale! Că Ie-
hova va face domnuluĭ meŭ casă sta-
tornică; că domnul meŭ pórtă resbe-
lele luĭ Iehova, și nu s'a věḑut *nimic*

rĕŭ în tine în *tóte* ḑilele tale. 29 Şi
dacă om s'a sculat spre a te urmări,
şi a căutat viéţa ta, totuşĭ viéţa domnuluĭ
meŭ va fi legată în legătura vieţeĭ
cu Iehova Dumneḑeul tĕŭ, şi *el*
viéţa neamicilor teĭ o va arunca *din*
mijlocul praştieĭ. 30 Şi când Iehova
va face domnuluĭ meŭ tot binele, pre
care ţi l-a promis, şi te va pune domn
preste Israel; 31 Atuncĭ acésta nu
va fi cădere şi mustrare de cuget domnuluĭ
meŭ, că a vĕrsat sânge nevinovat,
şi că domnul meŭ s'a ajutat singur.
Şi când Iehova va face bine
domnuluĭ meŭ, atuncĭ adu-ţĭ aminte
de serva ta.

32 Şi David ḑise cătră Abigail:
Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dumneḑeul
luĭ Israel, care te-a trimes în ḑiŭa acésta
spre întâmpinarea mea; 33 Şi
bine-cuvîntat *fie* înţelegerea ta, şi bine-cuvîntată
să fiĭ tu, că m'aĭ oprit în ḑiŭa
acésta de a veni la *vĕrsare de* sânge,
şi a-mĭ ajuta cu chĭar mâna mea.
34 Şi cu adevĕrat viŭ *este* Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, care m'a oprit
de a-ţĭ face rĕŭ, că de n'aĭ fi venit cu
grăbire spre întâmpinarea mea, nu ar
fi rĕmas luĭ Nabal până în ḑiorĭ nicĭ
o fiinţă de partea bărbătéscă. 35 Şi
David luă din mâna eĭ *ceea* ce ea i-a
adus, şi-ĭ ḑise: Sue-te cu pace la casa
ta; privesce, eŭ am ascultat de vocea
ta, şi am căutat la faţa ta.

36 Şi Abigail întorcêndu-se la Nabal,
écă, el avea ospĕţ în casa sa, ca
ospĕţul unuĭ rege, şi inima luĭ Nabal
era veselă, şi el *era* fórte ameţit; şi ea
nu ĭ-a spus nicĭ un cuvînt, mic, saŭ
mare, până în faptul ḑileĭ. 37 Er diminéţa,
când ameţéla luĭ Nabal era
trecută, femea luĭ îĭ spuse tóte aceste
lucrurĭ, şi inima sa amorţi în el, şi se
făcu *ca* o pétră.

38 Şi cam *după* ḑeee ḑile, Iehova
lovi pre Nabal, încât el muri. 39 Şi
David auḑind, că a murit Nabal, ḑise:
Bine-cuvîntat *să fie* Iehova, care
mĭ-a făcut dreptate, pentru ocara ce
am primit de la Nabal, şi care a oprit
pre servul sĕŭ de la rĕŭ, şi a întors
asupra capuluĭ luĭ Nabal rĕutatea sa.
Şi David trimese să se spună Abigaileĭ,
că o va lua el de femee. 40 Şi
serviĭ luĭ David veniră la Abigail la
Carmel, şi-ĭ vorbiră, ḑicênd: David
ne-a trimes la tine, spre a te lua de
femee. 41 Şi ea se sculă, şi se prosternu
cu faţa la pămênt, şi ḑise: Écă,
serva ta *să fie* sclava *ta*, spre a spĕla
picĭórele servilor domnuluĭ meŭ. 42 Şi
Abigail se grăbi, şi se sculă, şi încălecă
pe asin, avênd cu sine şi cincĭ
din servele eĭ, carĭ-ĭ urmaŭ; şi se
duse după trimeşiĭ luĭ David; şi-ĭ fu
femee. 43 Şi David luă şi pre Ahinoam
din Ezreel, şi amândoĕ furâ femeele
sale. 44 Er Saul dădu pre Mical,
fata sa, femea luĭ David, luĭ Palti,
fiul luĭ Laiş, din Galim.

David iea luĭ Saul suliţa şi năstrapa şi-l dă a doua óră de ruşine, cruţându-ĭ viéţa.

26 Şi Zifiţiĭ veniră cătră Saul la Ghibea,
ḑicênd: Écă, David se află
ascuns pe délul Keila în dreptul pustiuluĭ.
2 Şi Saul se sculă, şi se pogorî
la pustiul Zif, şi cu dînsul treĭ
miĭ de inşĭ aleşĭ aĭ luĭ Israel, ca să
caute pre David în pustiul Zif. 3 Şi
Saul tăbĕrâ pe délul Keila, care *este*
în dreptul pustiĭuluĭ lângă cale, şi
David şedea în pustiŭ; şi înţelegênd,
că Saul a venit după dînsul în pustiŭ,
4 Trimese David spionĭ, şi află că Saul
într'adevĕr a venit.

5 Şi David se sculă, şi veni la locul
unde Saul tăbĕrâse, şi David vĕḑu
locul, unde Saul era culcat cu Abner,
fiul luĭ Ner, maĭ marele oştireĭ sale.
Şi Saul era culcat în palancă, şi poporul
tăbĕrât în jurul sĕŭ. 6 Şi David
luă cuvîntul, şi ḑise cătră Ahimeleh,
Heteul, şi cătră Abişaĭ, fiul Ţeruieĭ,
fratele luĭ Ioab, ḑicênd: Cine se
va pogorî cu mine la Saul în tabĕră?
Şi Abişaĭ ḑise: Eŭ mĕ voiŭ pogorî cu
tine.

7 Şi David şi Abişaĭ veni asupra
poporuluĭ nóptea, şi écă, Saul zăcea
dormind în palancă, şi lancea sa înfiptă
în pămênt la căpĕtâĭul sĕŭ; şi
Abner şi poporul zăceaŭ în jurul luĭ.
8 Şi Abişaĭ ḑise luĭ David: Dat-a
Dumneḑeŭ astă-ḑĭ pre neamicul tĕŭ
în mână, şi acum îl voiŭ înfige cu
lancea în pămênt cu o singură lovitură,
şi nu-*ĭ* voĭ maĭ da a doa. 9 Şi
David ḑise luĭ Abişaĭ; să nu-l omorĭ,
că cine a întins mâna sa asupra unsuluĭ
luĭ Iehova, şi a rĕmas nepedepsit?
10 Şi David *maĭ* ḑise: Viŭ *este*
Iehova! numaĭ luĭ Iehova e dat de a-l
lovi: saŭ ḑiŭa sa va veni ca să móră,
saŭ se va pogorî la resbel, şi va peri.
11 Să mĕ ferescă Iehova, ca să întind
mâna mea asupra unsuluĭ luĭ Iehova.
Si acum ié lancea, care-*ĭ* la căpĕtâĭul
sĕŭ, şi ulcĭorul de apă, şi să ne ducem.
12 Şi David luă lancea şi ulcĭorul de
apă de la căpĕtâĭul luĭ Saul; şi eĭ se

duseră; și nimenea n'a vĕḑut, nimenea
n'a băgat în sémă, și nimenea nu s'a
desteptat; că toțĭ dormĭaŭ un somn
adânc de la Iehova cădênd asupra
lor.
13 Și David trecu de ceea parte,
și se puse pe vârful munteluĭ de de-
parte, și depărtare mare *era* între eĭ.
14 Și David strigă cătră popor și că-
tră Abner, fiul luĭ Ner, ḑicênd: Aŭ nu
veĭ rĕspunde, Abner? Și Abner rĕs-
punse și ḑise: Cine *escĭ* tu, *care* strigĭ
cătră rege? 15 Și David ḑise luĭ Ab-
ner: Aŭ nu *escĭ* tu bărbat, și cine-ĭ ca
tine în Israel? Pentru ce dară n'aĭ pă-
zit pre domnul tĕŭ, pre regele? Că a
venit unul din popor spre a omorî pre
regele, domnul tĕŭ. 16 Nu *este* bine
ceea ce aĭ făcut; viŭ *este* Iehova, fiĭ
aĭ morțiĭ *sûnteți* voĭ, cari nu ațĭ păzit
pre domnul vostru, pre unsul luĭ Ie-
hova. Și acum uĭtă-te unde *este* lancea
regeluĭ și ulcĭorul de apă, ce *eraŭ* la
căpĕtĕĭul luĭ?
17 Și Saul cunoscu vocea luĭ David,
și ḑise: Fiĭul meŭ David, vocea ta *este*
acésta? Și David ḑise: Vocea mea,
domnul meŭ, o rege. 18 Și *maĭ* ḑise:
Pentru ce domnul meŭ urmăresce pre
servul sĕŭ? Că ce am făcut, și ce *este*
rĕŭ în mâna mea? 19 Și acum, rogu-
te, să asculte domnul meŭ, regele, cu-
vintele servuluĭ sĕŭ: Dacă Iehova te
ațîță asupra mea, fie ca el să priméscă
darul de pâne *de la noĭ*; ér dacă fiiĭ
ómenilor *te ațîță*, blestemațĭ *să fie* eĭ
înaintea luĭ Iehova; că eĭ astă-ḑĭ m'aŭ
gonit, ca să nu fiŭ unit cu moștenirea
luĭ Iehova, ḑicênd: Du-te, servesce al-
tor ḑeĭ. 20 Și acum să nu cadă sân-
gele meŭ pe pămênt înaintea fețeĭ luĭ
Iehova: că regele luĭ Israel a eșit să
mĕ caute *ca* pre un purice, saŭ cum o
potârniche se urmăresce în munțĭ.
21 Și Saul ḑise: Pĕcătuit-am, în-
tórce-te, fiul meŭ David, nu-țĭ voiŭ
maĭ face rĕŭ; că viéța mea fu în ḑiŭa
acésta așa de scumpă în ochiĭ teĭ.
Ecă, nebunesce am lucrat, și de multe
orĭ am greșit. 22 Și David rĕspunse,
și ḑise: Ecă lancea regeluĭ, vină unul
din ómenĭ, și să o ĭea. 23 Și Iehova
să întórcă fie-căruĭ după dreptatea sa
și după credincĭoșia sa, că Iehova te-a
dat astă-ḑĭ în mâna *mea*, dară nu am
voit a întinde mâna mea asupra un-
suluĭ luĭ Iehova. 24 Și după cum
viéța ta a fost astă-ḑĭ scumpă în ochiĭ
meĭ, așa viéța mea va fi scumpă în
ochiĭ luĭ Iehova, și el mĕ va mântui
de tótă nevoĭa. 25 Și Saul ḑise luĭ
David: Bine-cuvîntat *să fiĭ* tu, fiĭul
meŭ David, de sigur tu veĭ reuși, da,
veĭ învinge. Atuncea David se duse
în calea sa, și Saul se întórse la lo-
cul sĕŭ.

David fuge la regele din Gat, și se opresce în Țiklag.

27 Și David ḑise în inima sa: În-
tr'o ḑi voiŭ peri de mâna luĭ Saul.
Nimic nu *este* maĭ bine pentru mine
decât să fug în pămêntul Filistenilor;
numaĭ așa Saul se va lăsa de mine,
de a mĕ maĭ căuta în tot cuprinsul
luĭ Israel, și voiŭ scăpa de mâna sa.
2 Și David se sculă, și trecu, el și ceĭ
șése sute de inșĭ, cari *eraŭ* cu dînsul,
la Achiș, fiul luĭ Maoc, regele Gatuluĭ.
3 Și David rĕmase cu Achiș în Gat,
el și ómeniĭ seĭ, fie-care cu familia sa,
și David cu amândoĕ femeele sale, A-
hinoam Ezreeléna, și Abigail Carme-
léna, femeea luĭ Nabal. 4 Și spunên-
du-se luĭ Saul, că David a fugit la
Gat, el nu-l maĭ căută.
5 Și David ḑise luĭ Achiș: Rogu-te,
de am aflat har în ochiĭ teĭ, să mi se
dea un loc în una din cetățile țăreĭ,
ca să șed acolo; De ce să șédă servul
tĕŭ cu tine, în cetatea domnéscă? 6 Și
Achiș îĭ dădu în ḑiŭa aceea cetatea
Țiklag. De aceea Țiklagul a rĕmas al
regilor din Iuda până în ḑiŭa de astă-
ḑĭ. 7 Și a fost numĕrul ḑilelor, pre
cari David le petrecu în pămêntul Fi-
listenilor, un an și patru lunĭ.
8 Și David se suĭa cu ómeniĭ seĭ,
și năvălĭa asupra Gheșuriților, Ghez-
riților și Amalekiților; că acestia lo-
cuĭaŭ acel pămênt de maĭ 'nainte, pâ-
nă la Șur și până la pămêntul Egip-
tuluĭ. 9 Și David bătea acel pămênt,
și nu lăsa în viéță nicĭ bărbat nicĭ
femee; și *le* lua oile, boiĭ, asiniĭ, că-
milele și vestmintele; și apoĭ se întor-
cea înapoĭ, și venĭa la Achiș. 10 Și
Achiș ḑicea: Unde ațĭ năvălit astă-ḑĭ?
Și David rĕspundea: Spre méḑă-ḑiŭa
luĭ Iuda, spre méḑă-ḑiŭa Erahmeelei-
lor și spre mĕḑă-ḑiŭa Keneilor. 11 Și
David nu lăsă în viéță nicĭ bărbat
nicĭ femee, pentru a aduce *scire* la Gat,
ḑicênd: Nu cum-va să spună *cine-va*
de noĭ, ḑicênd: Acésta a făcut David,
și acésta *a fost* deprinderea sa în tóte
ḑilele câte a șeḑut în pămêntul Filis-
tenilor. 12 Și Achiș se încredea luĭ
David, ḑicênd: El s'a făcut uricĭos po-
poruluĭ luĭ Israel, și el îmĭ va fi mie
tot-da-una serv.

Înaintarea oștireĭ Filistenilor; Saul merge la o vrăjitóre din Endor.

28 Și în ḑilele acelea Filistenii adu-
nară taberele lor în oștire, ca să
se lupte cu Israel; și Achiș ḑise luĭ
David: Să sciĭ că veĭ eși cu mine în
tabĕră, tu și ómeniĭ teĭ. 2 Și David
ḑise luĭ Achiș: De sigur, veĭ vedé ce
póte face servul tĕŭ. Și Achiș ḑise luĭ
David: Pentru acésta te voiŭ pune pă-
zitorul capuluĭ meŭ în tóte ḑilele.
3 Și Samuel murise, și tot Israelul
îl plânsese, și-l îmmormîntaseră la Ra-
ma, în cetatea sa.
Și Saul depărtase din țara pre ne-
cromanțĭ și pre vrăjitorĭ.
4 Și când Filisteniĭ se adunară, și
veniră, și tăbĕrâră la Șunem, adună și
Saul tot Israelul, și tăbĕrâră în Ghil-
boa. 5 Și Saul vĕḑênd tabĕra Filis-
tenilor, el se temu, și inima sa tremura
fórte. 6 Și Saul întrebă pre Iehova,
ér Iehova nu-ĭ rĕspunse, nicĭ prin vis,
nicĭ prin urimĭ, nicĭ prin profețĭ. 7 Și
Saul ḑise servilor seĭ: Căutați-mĭ o fe-
mee necromantă, ca să mĕ duc la ea,
și să întreb de ea. Și serviĭ seĭ îĭ ḑi-
seră: Écă, o femee necromantă *este* în
En-Dor.
8 Și Saul se prefăcu, și îmbrăcă
alte vestminte, și se duse, el și doĭ ó-
menĭ cu dînsul, și eĭ sosiră la femee
nóptea; și el ḑise: Rogu-te, ghicesce-
mĭ prin necromantism, și scólă-mĭ *pre*
acela ce-țĭ voiŭ ḑice; 9 Și femea ḑise
către dînsul: Écă, tu sciĭ ce a făcut
Saul, cum el a stârpit din țară pre
toțĭ necromanțiĭ și pre vrăjitoriĭ. De
ce dară puĭ cursă viețeĭ mele, ca să
mĕ omorĭ? 10 Și Saul i se jură pe
Iehova, ḑicênd: Viŭ *este* Iehova, de ți
se va întâmpla vr'un rĕŭ din acest lu-
cru. 11 Și femea ḑise: Pre cine să-
țĭ scol? Și el ḑise: Scólă-mĭ pre Sa-
muel.
12 Și femea vĕḑênd pre Samuel,
strigă cu voce tare; și vorbi femea
către Saul, ḑicênd: De ce m'aĭ înșe-
lat, că tu *escĭ* Saul! 13 Și regele ḑise
către dînsa: Nu te teme, ce aĭ vĕḑut?
Și femea ḑise luĭ Saul: Am vĕḑut o
ființă dumneḑeéscă sculându-se din pă-
mênt. 14 Și el ḑise către dînsa: Ce
chip avea? Și ea ḑise: Un om bătrân
se sculă, și el *era* acoperit cu o man-
tie. Și Saul cunoscu că acesta *este* Sa-
muel, și el se plecă cu fața la pămênt,
și se prosternu.
15 Atuncea Samuel ḑise luĭ Saul:
De ce mĕ nelinistescĭ, sculându-mĕ? Și
Saul ḑise: Sûnt strâmtorat fórte, Filis-
teniĭ se luptă contra mea, și Dumne-
ḑeŭ s'a retras de la mine, și nu-mĭ
maĭ rĕspunde mie nicĭ prin profețĭ,
nicĭ prin visurĭ: De aceea te-am chĭe-
mat, ca să-mĭ facĭ cunoscut ce să fac.
16 Și Samuel ḑise: De ce mĕ întrebĭ,
dacă Iehova s'a depărtat de la tine, și
s'a făcut neamicul tĕu? 17 Că Ieho-
va a făcut după cum a vorbit prin
mine: *că* Iehova a luat regatul din
mâna ta, și l-a dat aprópeluĭ tĕŭ Da-
vid. 18 Că tu n'aĭ ascultat de vocea
luĭ Iehova, și nicĭ n'aĭ îndeplinit *hotă-*
rîrea aprindereĭ mânieĭ luĭ asupra luĭ
Amalek; de aceea-țĭ face Iehova acés-
ta astă-ḑĭ; 19 Și Iehova va da și pre
Israel cu tine în mâna Filistenilor, și
mâne tu și fiiĭ teĭ *vețĭ fi* cu mine. În-
că și pre tabĕra luĭ Israel o va da Ie-
hova în mâna Filistenilor.
20 Și Saul căḑu pe clipă întins la
pămênt, și se temu fórte de cuvintele
luĭ Samuel, și nicĭ *o* putere nu era în-
tr'însul, că nu mâncase pâne tótă ḑiŭa
și tótă nóptea aceea. 21 Și femea
venind la Saul, și vĕḑênd că el era
turburat fórte, îĭ ḑise: Écă, serva ta
a ascultat de vocea ta, și eŭ mĭ-am
pus viéța în mână, și am ascultat de
cuvintele tale, pre carĭ tu le-aĭ vorbit
către mine. 22 Și acum ascultă, ro-
gu-te, și tu de vocea serveĭ tale, că
voiŭ să-țĭ pun înainte o bucată de pâ-
ne, ca să mănâncĭ, și să fie putere în
tine, când veĭ pleca în cale. 23 Dară
el nu primi, ci ḑise: Nu voiŭ mânca!
Dară serviĭ seĭ cum și femea stătură
de dînsul, și el ascultă de vocea lor,
se sculă de la pămênt, și se puse pe
pat. 24 Și femea acésta avea un vi-
țel gras în casă; și ea se grăbi, și-l
junghiă, luă făină, *o* frământă, și a
copt azime din ea. 25 Și ea *le* puse
înaintea luĭ Saul și înaintea servilor
seĭ, și eĭ mâncară. Apoĭ sculându-se,
plecară în nóptea aceea.

David se trimete înapoĭ de maĭ mariĭ Filistenilor.

29 Și Filisteniĭ adunară tóte tabe-
rele lor la Afek, și Israel tăbĕră
la fântâna ce *era* în Ezreel. 2 Și dom-
niĭ Filistenilor înaintară cu sutele și
cu miile *lor*, și David și ómeniĭ seĭ
înaintară maĭ în urmă cu Achiș. 3 Da-
ră maĭ mariĭ Filistenilor ḑiseră: Ce
caută acestĭ Ebreĭ? Și Achiș ḑise maĭ
marilor Filistenilor: Acesta *este* David,

servul luĭ Saul, regele luĭ Israel, care
a fost cu mine aceste ḑile, saŭ *maĭ
bine* aceştĭ anĭ, şi nu am aflat într'în-
sul nicĭ o vină, din ḑiŭa în care s'a
dat *mie* până în ḑiŭa de astă-ḑĭ. 4 Da-
ră maĭ mariĭ Filistenilor se mâniară
pe dînsul; şi ḑiseră cătră dînsul: Tri-
mete înapoĭ pre omul acesta, ca să se
întórcă la locul sĕŭ, în care l-aĭ aşe-
ḑat, şi să nu se pogóre cu noĭ la res-
bel, ca să nu fie protivnicul nostru în
resbel. Că cu ce póte acesta a se face
plăcut domnuluĭ sĕŭ? Aŭ nu cu cape-
tele acestor ómenĭ? 5 Aŭ nu *este a-
cesta* acel David, de care *femeele* cân-
taŭ una alteĭa în chor, ḑicênd: Saul a
bătut miile sale, şi David ḑecile de miĭ
ale sale?

6 Şi Achiş chĭemă pre David, şi
ḑise cătră dînsul: Viŭ *este* Iehova! cu
adevĕrat tu escĭ de bună credinţă, şi
bună *era* în ochiĭ meĭ eşirea ta şi in-
trarea ta cu mine în tabĕră; că nu am
aflat în tine nimic de rĕŭ din ḑiŭa ve-
nireĭ tale la mine până în ḑiŭa de as-
tă-ḑĭ; dară maĭ marilor tu nu *escĭ* plă-
cut. 7 Şi acum întórce-te, şi mergĭ
în pace, ca să nu facĭ *ce-va* rĕŭ în o-
chiĭ capilor Filistenilor. 8 Şi David
ḑise luĭ Achiş: Ce am făcut, şi ce aĭ
aflat la servul tĕŭ, din ḑiŭa în care
am fost înaintea ta până în ḑiŭa de
astă-ḑĭ, ca să nu merg să mĕ bat cu
neamiciĭ domnuluĭ meŭ regele? 9 Şi
Achiş rĕspunse, şi ḑise luĭ David: Eŭ
şciŭ că tu *escĭ* bun în ochiĭ meĭ ca un
ânger al luĭ Dumneḑeŭ; dară maĭ ma-
riĭ Filistenilor ḑic: Să nu se sue cu
noĭ la resbel. 10 Şi acum te scólă de
diminéţă cu serviĭ domnuluĭ tĕŭ carĭ
aŭ venit cu tine, şi sculaţi-vĕ de di-
minéţă, şi când vi se va lumina, ple-
caţĭ.

11 Şi David se sculă de diminéţă,
el şi ómeniĭ seĭ, ca să plece a doa-ḑi,
ca să se întórne în pămêntul Filiste-
nilor; ér Filisteniĭ se suiră la Ez-
reel.

Amalekiţiĭ jefuesc Ţiklagul, David le iea prada.

30 Şi David şi ómeniĭ seĭ venind în
ḑiŭa a treĭa la Ţiklag, *găsiră* că
Amalekiţiĭ năvăliseră în partea despre
méḑă-ḑi şi în Ţiklag, şi bătuseră Ţi-
klagul, şi-l arseseră cu foc; 2 Şi lua-
seră prinse pre femeele ce *eraŭ* acolo,
dară nu uciseră pre nimenea, de la
mic şi până la mare; ci-ĭ luară cu si-
ne, şi s'aŭ dus în drumul lor. 3 Şi
David şi ómeniĭ seĭ venınd în cetate,
écă, *era* arsă cu foc, şi femeele lor,
fiiĭ lor şi fetele lor eraŭ luate prinse.
4 Şi David şi poporul ce *era* cu dîn-
sul înălţară vocile lor, şi plânseră, pâ-
nă ce nu maĭ fu putere în eĭ de plâns.
5 Şi amândoĕ femeile luĭ David eraŭ
luate prinse: Ahinoam Ezreeléna, şi
Abigail, femea luĭ Nabal, Carmeléna.
6 Şi David era strâmtorat fórte, că
poporul cugeta a-l ucide cu petre; că
tot poporul *avea* sufletul amărît, fie-
care pentru fiiĭ seĭ şi pentru fetele sale.
Ci David se întări în Iehova Dumne-
ḑeul sĕŭ.

7 Şi David ḑise luĭ Abiatar, preo-
tul, fiĭul luĭ Ahimeleh: Pune, rogu-te,
efodul pentru mine. Şi Abiatar puse
efodul pentru David. 8 Şi David în-
trebă pre Iehova, ḑicênd: Să urmăresc
acéstă cétă? Voiŭ ajunge-o? şi el îĭ
ḑise: Urmăresce, că *o* veĭ ajunge, şi
veĭ recăpĕta *tóte*. 9 Şi David se du-
se, el şi ceĭ şése sute de inşĭ ce *eraŭ*
cu dînsul, şi sosiră la părâul Besor,
unde ceĭ ce rĕmâneaŭ în urmă se o-
priră. 10 Şi David continuă urmări-
rea, el şi patru sute de inşĭ; ér doĕ
sute de inşĭ se opriră; că eraŭ pré
obosiţĭ spre a *maĭ* trece părîul Be-
sor.

11 Şi eĭ găsind pre un Egiptén în
câmp, *îl* duseră la David, şi eĭ îĭ dă-
dură luĭ pâne, şi a mâncat; şi-ĭ dădu-
ră apă de bĕut. 12 Şi eĭ îĭ maĭ dă-
dură o bucată de turtă de smochine,
şi doĕ turte de stafide, şi el mâncă,
şi-ĭ reveni puterea; că el nu mâncase
pâne nicĭ bĕuse apă treĭ ḑile şi treĭ
nopţĭ. 13 Şi David îĭ ḑise: Al cuĭ
escĭ? Şi de unde *escĭ?* Şi el ḑise: Eŭ
sûnt un tînĕr Egiptén, serv al unuĭ
Amalekit, şi domnul meŭ m'a părăsit,
find-că m'am îmbolnăvit, de treĭ ḑile.
14 Noĭ am năvălit *în partea de* méḑă-
ḑi a Chereteilor, şi în cea a luĭ Iuda,
în partea de méḑă-ḑi a luĭ Caleb; şi
Ţiklagul l-am ars cu foc. 15 Şi Da-
vid ḑise cătră dînsul: Voĭescĭ să mĕ
ducĭ cătră acea cétă? Şi el ḑise:
Jură-mĭ pe Dumneḑeŭ, că tu nu mĕ
veĭ omorî, şi că nu mĕ veĭ da dom-
nuluĭ meŭ, şi te voiŭ duce la acea
cétă.

16 Şi el îl duse, şi écă, *eraŭ* îm-
prăstiaţĭ pe tótă faţa pămêntuluĭ, mân-
când, bênd, şi ospĕtênd din tóte pră-
ḑile cele marĭ, ce le luaseră din pă-
mêntul Filistenilor şi din pămêntul luĭ
Iuda. 17 Şi David îĭ bătu din ḑiorĭ
de ḑiŭă şi până în séra ḑileĭ a doa

și n'a scăpat niciĭ unul din eĭ, afară
de patru sute de tinerĭ, cari încălecară
pe cămile, și fugiră. 18 Așa David
scăpă tot ce Amalekiţiĭ luaseră; încă
și pre amândouĕ femeele sale scăpă
David. 19 Și nu le-a lipsit lor nicĭ
unul, de la mic până la mare, nicĭ fiiĭ
nicĭ fete, nicĭ din pradă *alt ce-va* din
tóte câte luaseră de la dînși: tóte le
aduse David îndărăt. 20 Și David
luă rĕmășiţa oilor și boilor, *și o* mâna-
ră înaintea turmeĭ *luate*; și ḑiseră: A-
césta *iĭ* prada luĭ David.
21 Și David venind la ceĭ doĕ sute
de inșĭ, cari eraŭ pré obosiţĭ, spre a
merge după David, și pre cariĭ lăsase
la părâul Besor, eĭ eșiră spre întâm-
pinarea luĭ David, și spre întâmpina-
rea poporuluĭ ce *era* cu dînsul; și Da-
vid apropiându-se de popor, iĭ întrebă
de sănĕtate. 22 Și toţĭ ceĭ rĕĭ și de
nimic din ómeniĭ, cari s'aŭ dus cu Da-
vid, luând cuvîntul, ḑiseră: Pentru-că
eĭ n'aŭ mers cu noĭ, nu le vom da
din prada ce am recăpĕtat, ci fie-care
să-șĭ iea femea sa și fiiĭ seĭ, și să se
ducă. 23 Er David ḑise: Nu faceţĭ
așa, fraţilor, cu ceea ce ne-a dat Ie-
hova, care ne-a păzit pre noĭ, și pre
céta ce veniă asupra nóstră a dat-o în
mânele nóstre. 24 Și cine vĕ va da
ascultare în lucrul acesta? Că după
cum *este* partea acelora, cari s'aŭ po-
gorît la resbel, așa *va fi* și partea a-
celora cari aŭ rĕmas la unelte; de o
potrivă vor împărţi. 25 Și a fost *așa*
din ḑiŭa aceea încolo; că el făcu acés-
ta așeḑămînt și lege pentru Israel pâ-
nă în ḑiŭa de astă-ḑĭ.
26 Și David venind la Ţiklag, el din
pradă trimese bătrânilor din Iuda și
amicilor seĭ, ḑicĕnd: Ecă darul ce *fac*
voŭĕ din prada neamicilor luĭ Iehova!
27 Celor din Bet-El, celor din Ramot
de méḑă-ḑi, și celor din Iatir; 28 Ce-
lor din Aroer, celor din Sifmot, și ce-
lor din Eștemoa; 29 Celor din Racal,
celor din cetăţile Erahmeeliţilor, și ce-
lor din cetăţele Keneilor; 30 Celor
din Horma, celor din Cor-Așan, și ce-
lor din Atac; 31 Celor din Hebron,
și în tóte locurile pe unde a umblat
David, el și ómeniĭ seĭ.

*Israeliţiĭ sûnt învinși de Filistenĭ; mór-
tea luĭ Saul și a fiilor seĭ.*

31 Și Filisteniĭ se luptară cu Israel;
și bărbaţiĭ luĭ Israel fugiră dina-
intea Filistenilor, și căḑură ucișĭ pe
muntele Ghilboa. 2 Și Filisteniĭ a-
junseră pre Saul și pre fiiĭ seĭ, și bă-
tură Filisteniĭ pre Ionatan, pre Abi-
nadab și pre Malchi-Șua, fiiĭ luĭ Saul.
3 Și lupta fu grea pentru Saul, și-l a-
junseră arcașiĭ, bărbaţĭ cu arcurĭ; și
el se temu fórte de arcașĭ. 4 Și Saul
ḑise purtătoruluĭ armelor sale: Scóte
sabia ta, și mĕ străpunge cu ea; ca nu
cum-va să vină acestĭ necircumcișĭ, și
să mĕ străpungă, și să-șĭ bată joc de
mine. Er purtătorul armelor sale nu
voi; că se temea fórte. Decĭ Saul luă
sabia, și se aruncă preste dînsa. 5 Și
purtătorul armelor sale, vĕḑênd că Saul
era mort, se aruncă și el preste sabia
sa, și muri cu dînsul. 6 Așa muri
împreună Saul, ceĭ treĭ fiiĭ aĭ seĭ, pur-
tătorul armelor sale și toţĭ ómeniĭ seĭ,
în ḑiŭa aceea.
7 Și bărbaţiĭ luĭ Israel, ce *eraŭ* din-
colo de vale, și ceĭ ce *eraŭ* dincolo de
Iordan, vĕḑênd că bărbaţiĭ luĭ Israel
aŭ fugit, și că Saul și fiiĭ seĭ eraŭ
morţĭ, părăsiră cetăţile, și fugiră; și
veniră Filisteniĭ, și locuiră întrînsele.
8 Și a doa ḑi Filisteniĭ venind ca
să desbrace pre ceĭ ucișĭ, eĭ aflară pre
Saul și pre ceĭ treĭ fiiĭ aĭ seĭ, căḑuţĭ
pe muntele Ghilboa. 9 Și eĭ tăiară
capul luĭ, și-*l* desbrăcară de armele
luĭ, și trimeseră în pămêntul Filisteni-
lor în tóte părţile, ca să strige *acésta
în* templele idolilor lor și înaintea po-
poruluĭ. 10 Și eĭ puseră armele luĭ
în templul Astarteelor, și corpul sĕŭ îl
atârnară de zidul Bet-Șanuluĭ.
11 Er auḑind locuitoriĭ din Iabeș-
Galaad ceea ce aŭ făcut Filisteniĭ luĭ
Saul, 12 Se sculară toţĭ bărbaţiĭ
ceĭ vitejĭ, și merseră tótă nóptea a-
ceea, și luară corpul luĭ Saul, și cor-
purile fiilor seĭ de pe zidul Bet-Șanu-
luĭ; și venind la Iabeș, le arseră a-
colo. 13 Și eĭ luară ósele lor, și *le*
îngropară supt stejarul din Iabeș, și
postiră șépte ḑile.

CARTEA A DOA A LUI SAMUEL.

Scirea morței lui Saul adusă luĭ David.

1 Şi după mórtea luĭ Saul, David în-
torcêndu-se de la bătaĭa Amaleki-
ţilor, rĕmase doĕ ḑile la Ţiklag. 2 Şi
a treĭa ḑi, écă, un bărbat veni din ta-
bĕra de la Saul cu vestmintele luĭ rup-
te şi cu ţărână pe capul sĕŭ. Şi ve-
nind la David, căḑu pe pămênt, şi se
prosternu. 3 Şi David îĭ ḑise: De
unde viĭ? şi el îĭ rĕspunse: Din tabĕ-
ra luĭ Israel am fugit. 4 Şi David
îĭ ḑise: Cum merge tréba? Spune-mĭ,
rogu-te. Şi el ḑise: Poporul a fugit
din luptă, şi mulţĭ din popor aŭ căḑut
şi sûnt morţĭ; încă şi Saul şi Ionatan,
fiul sĕŭ, sûnt morţĭ.
5 Şi ḑise David tînĕruluĭ ce-ĭ spu-
sese *acestea*: De unde sciĭ tu, că sûnt
morţĭ Saul şi Ionatan, fiul sĕŭ? 6 Şi
ḑise tînĕrul, care-ĭ spusese *acestea*:
Eŭ veniĭ din întâmplare pe muntele
Ghilboa, şi écă, Saul era plecat pe
lancea sa, şi écă, care şi călăreţĭ îl
urmărĭaŭ. 7 Şi el căutând înapoĭ, şi
vĕḑêndu-mĕ, mĕ strigă; şi eŭ ḑiseĭ:
Écă-mĕ! 8 Şi el îmĭ ḑise: Cine *escĭ*
tu? şi eŭ îĭ rĕspunseĭ: Eŭ *sûnt* Ama-
lekit. 9 Şi-mĭ maĭ ḑise: Pune-te, ro-
gu-te, preste mine, şi mĕ omóră! că
marĭ durerĭ m'aŭ cuprins, şi viéţa în-
că întrégă *este* în mine. 10 Decĭ mĕ
puseĭ pe el, şi-l omorîĭ; că sciam că
nu maĭ putea trăi după căderea sa.
Şi luaĭ *acéstă* corónă, care *era* pe ca-
pul luĭ, şi brăţarul care *era* pe bra-
ţul luĭ, şi le aduseĭ aicea la domnul
meŭ.
11 Şi David luă vestmintele sale,
şi le rupse; aşa şi toţĭ bărbaţiĭ, ce *se
aflaŭ* cu dînsul. 12 Şi eĭ jeliră, şi
postiră până la séră pentru Saul şi
pentru Ionatan, fiul sĕŭ, pentru po-
porul luĭ Iehova, şi pentru casa luĭ
Israel; pentru-că eĭ aŭ căḑut prin
sabie.
13 Şi David ḑise către tînĕrul ce-ĭ
spusese *acestea*: De unde *escĭ* tu? Şi
el ḑise: *Sûnt* fiul unuĭ străin, un A-
malekit. 14 Şi-ĭ ḑise David: Cum nu
te-aĭ temut să întinḑĭ mâna ta, ca să
omorĭ pre unsul luĭ Iehova? 15 Şi
David chĭemă pre unul dintre servĭ,
şi-ĭ ḑise: Vino încóce, aruncă-te asu-
pra luĭ! Şi el îl lovi de muri. 16 Şi
David îĭ ḑise: Sângele tĕŭ *fie* asupra
capuluĭ tĕŭ! că gura ta a mărturisit
în contra ta, ḑicênd: Eŭ am omorît pre
unsul luĭ Iehova.

Cântarea de jale a luĭ David pentru Saul şi Ionatan.

17 Şi David cântă acéstă plângere
pentru Saul şi pentru Ionatan, fiul sĕŭ:
18 Şi el ordonă, ca fiiĭ luĭ Iuda să în-
veţe *acéstă plângere numită* Săgetarea;
écă *este* scrisă în cartea luĭ Iaşer.
19 Fala luĭ Israel, ucisă pe înălţimile
tale!
Cum aŭ căḑut viteji̧ĭ!
20 Nu *o* spuneţĭ în Gat,
Nu *o* prochĭemaţĭ în stradele Aşka-
lonuluĭ,
Ca să nu se bucure fiicele Filiste-
nilor,
Ca să nu se laude fiicele celor ne-
circumcişĭ.
21 Voĭ munţĭ aĭ Ghilboeĭ! Nicĭ roŭa,
Nicĭ plóia *să* nu *cadă* pe voĭ,
Nicĭ câmpĭ roditorĭ *să se afle pe
voĭ;*
Că acolo fu pângărit scutul vite-
jilor,
Scutul luĭ Saul, neuns cu oleiŭ.
22 Fără de sângele celor ucişĭ,
Fără de grăsimea vitejilor,
Nicĭ *o dată* săgéta luĭ Ionatan nu
se'nturna;
Nicĭ sabia luĭ Saul s'a întors gólă.
23 Saul şi Ionatan,
Carĭ s'aŭ ĭubit, *carĭ* în viéţă aŭ fost
drăgăstoşĭ,
Nicĭ în mórtea lor nu s'aŭ des-
părţit;
Maĭ ĭuţĭ eraŭ eĭ decât vulturiĭ,
Maĭ tarĭ decât leiĭ.
24 Fiice ale luĭ Israel, plângeţĭ după
Saul,
Care vĕ îmbrăca în roş *şi* în *alte*
podóbe,
Care a pus gătelĭ de aur pe vest-
mintele vóstre!
25 Cum aŭ căḑut vitejĭ în luptă!
Ionatane, omorît pe înălţimile tale!
26 Mĕ dóre după tine, fratele meŭ, Io-
natane!
Plăcut fórte 'mĭ eraĭ;
Minunată a fost ĭubirea ta pentru
mine;
Întrecea ĭubirea femeelor!

27 Cum aŭ căḑut vitejiĭ!
Şi armele de resbel s'aŭ perdut!

David domnesce preste Iuda, şi Işboşet preste Israel.

2 După aceea David întrebă pre Ie-
hova, ḑicênd: Să mĕ suĭ în vre-una
din cetăţile luĭ Iuda? Şi Iehova îĭ ḑi-
se: Suĭ-te! Şi David ḑise: Unde să mĕ
suĭ? Şi el ḑise: La Hebron! 2 Deci
David se suĭ acolo, şi încă şi cele doĕ
femeĭ ale sale, Ahinoam, Ezreeléna, şi
Abigail, femea luĭ Nabal din Carmel.
3 Şi pre ómeniĭ luĭ, cari *eraŭ* cu dîn-
sul, David îĭ suĭ pre fie-care cu familia
sa; şi eĭ locuiră în cetăţile Hebronu-
luĭ. 4 Şi veniră bărbaţiĭ din Iuda,
şi unseră acolo pre David rege preste
casa luĭ Iuda.
Şi s'a spus luĭ David: *că* bărbaţiĭ
din Iabeş-Galaad *sûnt aceĭa* carĭ aŭ în-
gropat pre Saul. 5 Şi David trimese
ómenĭ la locuitoriĭ din Iabeş-Galaad,
şi le ḑise: Bine-cuvîntaţĭ *să fiţĭ* de Ie-
hova, că aţĭ arĕtat acéstă milă dom-
nuluĭ vostru, luĭ Saul, şi l-aţĭ îngro-
pat! 6 Şi acum să arete şi Iehova
voŭĕ milă şi credinţă; încă şi eŭ vĕ
voiŭ rĕsplăti binele acesta, pentru-că
aţĭ făcut acest lucru. 7 Şi acum în-
tărésca-se mânele vóstre, şi să fiţĭ vi-
tejĭ; că domnul vostru, Saul, a murit,
şi casa luĭ Iuda m'a uns pre mine rege
preste dînsa.
8 Dară Abner, fiul luĭ Ner, maĭ
marele ósteĭ luĭ Saul, luă pre Işboşet,
fiul luĭ Saul, şi-l trecu la Mahanaim;
9 Şi-l făcu rege preste Galaad, preste
Aşuriţĭ, preste Ezreel, preste Efraim,
şi preste Beniamin: preste tot Israelul.
10 De patru-ḑecĭ anĭ *era* Isboşet, fiul
luĭ Saul, când se făcu rege preste Is-
rael; şi doĭ anĭ domni el. Dară casa
luĭ Iuda ţinea cu David. 11 Şi nu-
mĕrul anilor, cât David a fost rege în
Hebron preste casa luĭ Iuda, a fost
şépte anĭ şi şése lunĭ.
12 Şi Abner, fiul luĭ Ner, eşi cu
serviĭ luĭ Işboşet, fiul luĭ Saul, din
Mahanaim spre Ghibeon. 13 Şi Ioab,
fiul Ţeruieĭ, şi serviĭ luĭ David eşiră;
şi eĭ se întâmpinară la ézul din Ghi-
beon. Acestia se aşeḑară dincóce de
éz, şi aceĭa dincolo de éz. 14 Atun-
cea ḑise Abner din Ioab: Să se scóle
dintre tinerĭ, şi să se sbeguéscă îna-
intea nóstră! 15 Şi Ioab ḑise: Să se
scóle! Şi se sculară, şi trecură după
numĕr doĭ-spre-ḑece din Beniamin, *a-*
decă aĭ luĭ Işboşet, fiul luĭ Saul, şi doĭ-
spre-ḑece din serviĭ luĭ David. 16 Şi
apucară unul pre altul de cap; şi *în-*
fipseră unul altuĭa sabia în cóstă; şi
căḑură de o dată. De aceea locul ace-
la se numi: Helcat-Hazzurim, *(locul*
săbielor), şi *este* lângă Ghibeon.

Abner ucide pe Asahel.

17 Şi tot în aceaşĭ ḑi fu o luptă
grea; şi Abner şi bărbaţiĭ luĭ Israel
fură bătuţĭ de serviĭ luĭ David.
18 Şi eraŭ acolo treĭ fiĭ aĭ Ţeruieĭ:
Ioab, şi Abişaĭ, şi Asahel; şi Asahel
era iute de picióre ca căprióra câmpu-
luĭ. 19 Şi Asahel urmări pre Abner,
şi nu se da nicĭ într'o parte, nicĭ spre
drépta, nicĭ spre stânga, din urma luĭ
Abner. 20 Şi Abner se întórse, şi
ḑise: Tu *escĭ* Asahel? Şi el rĕspunse:
Eŭ *sûnt*. 21 Şi ḑise Abner cătră dîn-
sul: Plécă-te spre drépta, saŭ spre
stânga, şi apucă pre unul din tinerĭ,
şi-ţĭ ĭea ármătura sa! Dară Asahel nu
voi să se dea în lăturĭ din dărătul luĭ.
22 Şi maĭ ḑise Abner cătră Asahel:
Depărtéză-te din dărătul meŭ, *că* de
ce să te trântesc la pămênt? că cum
aşĭ puté să-mĭ ridic faţa înaintea luĭ
Ioab, fratele tĕŭ? 23 Dară el nu voi
a se depărta; decĭ Abner îĭ înfipse có-
da lanceĭ în pântece; şi lancea eşi pe
cea parte. Şi el căḑu acolo, şi muri
pe loc. Şi toţĭ câţĭ veniaŭ la locul a-
cela, unde căḑuse şi murise Asahel, se
opriaŭ. 24 Er Ioab şi Abişaĭ urmă-
riră pre Abner. Şi când apuse sórele,
eĭ ajunseră la délul Amma, care *este*
în dreptul Giahuluĭ, pe drumul despre
pustiul Ghibeonuluĭ.
25 Şi se adunară Beniaminiţiĭ după
Abner, şi se făcură o cétă, şi stătură
pe vârful unuĭ dél. 26 Atuncea stri-
gă Abner cătră Ioab, şi ḑise: Sfâşia-
va óre sabia fără încetare? Nu şciĭ,
că la sfârşit va fi amar? Şi până când
óre nu veĭ spune poporuluĭ, ca să se
întórcă de la urmărirea fraţilor seĭ?
27 Şi Ioab ḑise: Viŭ *este* Dumneḑeŭ!
de nu aţĭ fi vorbit astă diminéţă, de
atuncea chiar poporul s'ar fi re'ntors,
fie-care de la urmărirea frateluĭ sĕŭ.
28 Şi Ioab suflă în trâmbiţă, şi tot
poporul se opri, şi eĭ nu maĭ urmă-
riră pre Israel, nicĭ nu se maĭ lup-
tară.
29 Şi Abner cu bărbaţiĭ seĭ mer-
seră prin câmpie tótă acea nópte, tre-
cură Iordanul, şi merseră prin tot
Bitronul, şi ajunseră la Mahanaim.
30 Şi Ioab se întórse de la urmărirea
luĭ Abner; şi adunând tot poporul, lip-
siaŭ din serviĭ luĭ David *numaĭ* noŭĕ-

spre-ḑece bărbaţĭ, şi Asahel. 31 Da-
ră serviĭ luĭ David bătuseră din Be-
niamin şi din bărbaţiĭ luĭ Abner treĭ
sute şése-ḑecĭ de bărbaţĭ, *cari* aŭ şi
murit. 32 Şi eĭ luară pre Asahel, şi-l
îmmormîntară în mormîntul părinteluĭ
sĕŭ, care *era* în Bet-Lehem. Şi Ioab
merse tótă nóptea cu bărbaţiĭ seĭ, şi
li se revĕrsă ḑioriĭ în Hebron.

Puterea crescêndă a luĭ David, şi familia sa.

3 Şi lupta a fost îndelungată între
casa luĭ Saul şi casa luĭ David. Şi
David din ce în ce se întări, ér casa
luĭ Saul din ce în ce slăbi. 2 Şi luĭ
David se născură în Hebron fiĭ: ântĕĭ-
născutul sĕŭ fu Ammon din Ahinoam,
Ezreeléna; 3 Şi al doilea, Chileab din
Abigail, femea luĭ Nabal din Carmel;
Şi al treilea, Absalom, fiul Maacheeĭ,
fiica Talmaeĭ, regele din Gheşur; 4 Şi
al patrulea, Adonia, fiul Hageteĭ; Şi
al cincilea, Dafatia, fiul Abitaleĭ, 5 Şi
al şéselea, Etream din Egla, femea luĭ
David. Acestia se născură luĭ David
în Hebron.

Abner trece la David, dar e ucis de Ioab.

6 Şi pe când urma resbelul între
casa luĭ Saul şi casa luĭ David, Ab-
ner s'a lipit tare de casa luĭ Saul.
7 Dară Saul avea o concubină, al că-
reĭ nume *era* Riţpa, fiica Ahieĭ. Şi *Iş-
boşet* ḑise luĭ Abner: De ce aĭ întrat
la concubina părinteluĭ meŭ? 8 Şi
Abner se mâniă fórte de cuvintele luĭ
Işboşet, şi ḑise: Aŭ dóră cap de câne
al luĭ Iuda *sûnt* eŭ, care astă-ḑĭ arĕt
milă către casa luĭ Saul, părintele tĕŭ,
cătră fraţiĭ seĭ, şi cătră amiciĭ seĭ, şi
pre tine nu te-am lăsat să cadĭ în mâna
luĭ David; şi tu acum mĕ aĭ de rĕŭ
pentru pĕcătuirea cu o femee? 9 Aşa
să facă Dumneḑeŭ luĭ Abner şi încă
maĭ mult, de nu voiŭ face aşa, cum a
jurat Iehova luĭ David; 10 De a în-
lătura regatul de la casa luĭ Saul, şi
de a ridica tronul luĭ David preste Is-
rael şi preste Iuda, de la Dan şi până
la Beer-Şeba. 11 Şi el nu maĭ putu
rĕspunde luĭ Abner nicĭ un cuvînt; că
se temu de el.
12 Şi Abner trimese solĭ la David,
cari să-ĭ ḑică din parte-ĭ: A cuĭ e ţa-
ra? *Şi* să-ĭ ḑică: Încheĭă legămînt cu
mine; şi écă, mâna mea *va fi* cu tine,
spre a-ţĭ aduce tot Israelul. 13 Şi el
ḑise: Bine! voiŭ încheĭa cu tine legă-
mînt; dară un lucru cer de la tine, a-
decă să nu veḑĭ faţa mea, până ce nu
veĭ aduce pre Mical, fata luĭ Saul,
când veĭ veni să veḑĭ faţa mea. 14 Şi
David trimese solĭ la Işboşet, fiul luĭ
Saul, ḑicênd: Dă-*mĭ* pre femea mea,
Mical, cu care m'am logodit pentru o
sută de prepuţurĭ de ale Filistenilor.
15 Şi Işboşet trimese, şi o luă de la
bărbatul *eĭ*, de la Paltiel, fiul luĭ Laiş.
16 Şi bărbatul eĭ merse cu dînsa, şi
plângea, mergênd în urma eĭ până la
Bahurim; atuncea ḑise Abner cătră
dînsul: Du-te, întórce-te! Şi el se în-
tórse.
17 Şi Abner vorbi bătrânilor luĭ
Israel, ḑicênd: Voĭ aţĭ cerut altă dată
pre David de rege preste voĭ. 18 De-
cĭ faceţi-*l*! Că Iehova a vorbit cătră
David, ḑicênd: Prin David, servul meŭ,
voiŭ scăpa poporul meŭ din mâna Fi-
listenilor şi din mâna tuturor neami-
cilor seĭ. 19 Şi Abner maĭ vorbi la
urechĭle luĭ Beniamin. Şi apoĭ se duse
Abner, ca să spună luĭ David în Hebron
tot ce era bun în ochiĭ luĭ Israel şi în o-
chiĭ caseĭ întregĭ a luĭ Beniamin. 20 Şi
ajungênd Abner la David în Hebron cu
doĕ-ḑecĭ de bărbaţĭ, David dădu luĭ Ab-
ner şi bărbaţilor, cari *eraŭ* cu dînsul, un
ospĕt. 21 Atuncea ḑise Abner luĭ Da-
vid: Mĕ voiŭ scula, şi mĕ voiŭ duce,
şi voiŭ aduna tot Israelul la domnul
meŭ regele, ca să încheie cu tine le-
gămînt, şi tu să domnescĭ în totul
cum doresce sufletul tĕŭ. Şi David dă-
du drumu luĭ Abner, şi el merse în
pace.
22 Şi écă, serviĭ luĭ David şi Ioab
veniră de la *urmărirea* uneĭ cete, şi
aduseră multă pradă cu dînşi; şi Ab-
ner nu maĭ *era* la David în Hebron;
că el îĭ dăduse drumul, şi *Abner* se
dusese în pace. 23 Şi Ioab şi tótă
óstea ce *era* cu el, sosind, se spuse luĭ
Ioab, ḑicênd: Abner, fiul luĭ Ner, a
venit la rege, şi el ĭ-a dat drumul; şi
el s'a dus în pace. 24 Şi Ioab veni
la rege, şi ḑise: Ce aĭ făcut? Ecă, Ab-
ner a venit la tine; pentru ce ĭ-aĭ dat
drumul, de s'a dus? 25 Tu cunoscĭ
pre Abner, fiul luĭ Ner; ca să te în-
şele venise el, şi ca să afle întrarea ta
şi eşirea ta, şi ca să scie totul ce fa-
cĭ tu.
26 Şi Ioab eşi de la David, şi tri-
mese solĭ după Abner, şi eĭ îl întór-
seră înapoĭ de la grópa Sira; ér David
nu scia. 27 Şi întorcêndu-se Abner
la Hebron, Ioab îl trase de o parte
supt pórtă, spre a vorbi cu dînsul în
ascuns; şi acolo îl lovi în pântece de

muri, pentru sângele luĭ Aşahel, frate-
le sĕŭ.
28 Şi auḑind David *acésta* maĭ pe
urmă, ḑise: Nevinovat *sûnt* eŭ şi re-
gatul meŭ înaintea luĭ Iehova în etern
de sângele luĭ Abner, fiul luĭ Ner.
29 Să cadă *vina* preste capul luĭ Ioab,
şi preste tótă casa părinteluĭ sĕŭ; şi
să nu lipséscă niciĭ o dată în casa luĭ
Ioab om cu scurgere, saŭ lepros, saŭ
care se razemă în cârjĭ, saŭ care cade
de sabie, saŭ lipsit de pâne. 30 Aşa
Ioab şi Abişaĭ, fratele sĕŭ, aŭ ucis pre
Abner, pentru-că el omorîse pre Asa-
hel, fratele lor în resbelul de lângă
Ghibeon.
31 Şi David ḑise către Ioab şi că-
tră tot poporul care *era* cu el: Rupeţĭ
vestmintele vóstre, şi vĕ încingeţĭ cu
sacĭ, şi bociţĭ înaintea luĭ Abner. Şi
regele David mergea în urma sicriĭu-
luĭ. 32 Şi îmmormîntară pre Abner
în Hebron; şi regele îşĭ ridică vocea
sa, şi plânse la mormîntul luĭ Abner;
şi tot poporul plângea. 33 Şi regele
cântă *acéstă* plângere pentru Abner, şi
ḑise:

Să móră Abner, cum móre un mi-
şel?
34 Mânele tale nu *eraŭ* legate,
Nicĭ piciórele încătuşate,
Tu aĭ picat, cum se pică înaintea
ómenilor celor rĕĭ!

35 Şi tot poporul plânse mult după
dînsul. Şi veni tot poporul ca să facă
pre David să mănânce, fiind încă ḑiŭă;
dară David jură, ḑicênd: Aşa să-mĭ
facă Dumneḑeŭ şi încă maĭ mult, de
voiŭ gusta pâne saŭ alt ce-va înainte
de apusul sóreluĭ. 36 Şi tot poporul
vĕḑu *acésta,* şi-ĭ plăcu acésta; că tó-
te ce făcea regele plăcea la tot po-
porul.
37 Şi cunoscu în ḑiŭa aceea tot
poporul şi întreg Israelul, că n'a fost
de la rege mórtea luĭ Abner, fiul luĭ
Ner. 38 Şi regele ḑise servilor seĭ:
Nu sciţĭ voĭ, că o căpitenie, şi chĭar
un mare căpitan a căḑut astă-ḑĭ în
Israel? 39 Şi eŭ slab *sûnt* astă-ḑĭ,
şi *abia* uns de rege, şi aceĭ bărbaţĭ,
fiiĭ Ţeruieĭ, *sûnt* pré puternicĭ pentru
mine. Iehova să rĕsplătéscă aceluĭa,
care a făcut rĕul, după rĕutatea sa.

Işboşet este ucis: ucigătoriĭ seĭ pedepsiţĭ de David.

4 Şi auḑind fiĭul luĭ Saul, că Abner
murise la Hebron, ĭĭ slăbiră mâne-
le, şi tot Israelul s'a turburat. 2 Şi
fiul luĭ Saul avea doĭ capĭ preste ce-
tele de resbel, numele unuĭa *era* Boa-
na, şi numele celuĭ-l-alt Recab, fiĭ aĭ
luĭ Rimmon, Beeroténul, din fiiĭ luĭ
Beniamin. (Că Beerotul încă se soco-
tĭa către Beniamin. 3 Şi Beerotenii
fugiră la Ghetaim, şi petrecură acolo
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ.)
4 Şi Ionatan, fiul luĭ Saul, avea un
fiŭ, care *era* olog de picĭóre; era în
vârstă de cincĭ anĭ, când veni scirea
din Ezreel despre Saul şi Ionatan; şi
doĭca sa îl luă, şi fugi; Şi grăbindu-se
ea să fugă, el a căḑut, şi a rĕmas o-
log; numele sĕŭ *era* Mefiboşet.
5 Şi aŭ mers Recab şi Boana, fiiĭ
luĭ Rimmon, Beeroténul, şi aŭ ajuns în
ferbinţéla ḑileĭ în casa luĭ Işboşet, care
făcea somnul sĕŭ de améḑă. 6 Şi
înaintară până în mijlocul caseĭ, dân-
du-se de neguţătorĭ de grâŭ, şi-l loviră
în pântece; atuncea Recab şi Boana,
fratele sĕŭ, scăpară. 7 Căcĭ când in-
trară eĭ în casă, el era culcat pe pa-
tul sĕŭ în camera sa de dormit; şi-l
loviră, şi-l omorîră, şi-ĭ tăĭară capul;
şi luară capul sĕŭ, şi merseră drumul
prin câmpie tótă nóptea *aceea;* 8 Şi
aduseră capul luĭ Işboşet la David la
Hebron, şi ḑiseră către rege: Ecă, ca-
pul luĭ Işboşet, fiul luĭ Saul, neami-
cul tĕŭ, care a căutat viéţa ta: Aşa a
dat Iehova domnuluĭ meŭ regele astă-
ḑĭ rĕsbunare asupra luĭ Saul şi asupra
seminţieĭ luĭ.
9 Şi rĕspunse David luĭ Recab şi
luĭ Boana, fratele sĕŭ, fiilor luĭ Rim-
mon, Beeroténul, şi le ḑise: Viŭ *este*
Iehova! care a rĕscumpĕrat sufletul
meŭ din tótă strâmtorarea; 10 Pre
acela care mĭ-a dat de şcire, ḑicênd:
Ecă, Saul e mort! socotindu-se aducă-
tor de şcire bună, l-am prins, şi l-am
ucis la Ţiklag, spre a-ĭ rĕsplăti pentru
şcire; 11 Cu atât maĭ mult, când a-
ceştĭ rĕĭ aŭ ucis pre un bărbat nevi-
novat în casa sa, pe patul sĕŭ, să nu
cer eŭ sângele luĭ de la mâna vóstră,
şi să vĕ ucid de pe pămênt? 12 Şi
David ordonă servilor seĭ, şi eĭ ĭĭ u-
ciseră, şi le tăĭară mânele şi piciórele,
şi-ĭ spânzurară lângă éz la Hebron.
Şi capul luĭ Işboşet luându-l, *l*-a îm-
mormîntat în mormîntul luĭ Abner în
Hebron.

David se face rege preste tot Israelul.

5 Şi veniră tóte seminţiile luĭ Israel
la David în Hebron, şi ḑiseră: Ecă-
ne, osul tĕŭ şi carnea ta *sûntem.* 2 Şi
chĭar maĭ 'nainte, când Saul era rege
preste noĭ, tot tu eraĭ cel ce conduceaĭ

în afară şi înlăuntru pe Israel; Şi Ie-
hova ţĭ-a ḑis: Tu veĭ păstori poporul
meŭ Israel, şi tu veĭ fi conducătorul luĭ
Israel. 3 Deci veniră toţĭ bătrâniĭ luĭ
Israel la rege în Hebron, şi regele Da-
vid făcu cu dînşiĭ legămînt în Hebron
înaintea luĭ Iehova. Şi eĭ unseră pre
David rege preste Israel. 4 De treĭ-
ḑecĭ de anĭ *era* David, când se făcu
rege, *şi* patru-ḑecĭ de anĭ a domnit
el. 5 În Hebron domni el preste Iu-
da şépte anĭ şi şése lunĭ; şi în Ieru-
salim domni el treĭ-ḑecĭ şi treĭ de anĭ
preste tot Israelul şi Iuda.

Cucerirea Ierusalimuluĭ.

6 Şi regele se duse cu ómeniĭ seĭ
la Ierusalim în contra Iebuseilor, cari
locuĭaŭ în locul acela. Şi eĭ vorbiră
luĭ David, ḑicênd: Tu nu veĭ intra
aicea, de nu veĭ lua pre orbĭ şi pre
ologĭ, voind a ḑice: David nu va in-
tra aicea nicĭ de cum. 7 Şi David
luă întăritura Sionuluĭ, acésta *e* ceta-
tea luĭ David. 8 Şi David ḑise în
acea ḑi: Cine va bate pre Iebuseĭ, şi
va pune mâna pe apăduct, şi pe olo-
giĭ şi pe orbiĭ, ce *sûnt* urîţĭ sufletuluĭ
luĭ David, *cap şi căpitenie va fi.* De
aceea se ḑice: Orbul şi ologul nu vor
intra în casa *Domnuluĭ.*

9 Şi David locui în întăritură, şi
o numi cetatea luĭ David. Şi David *ĭĭ*
făcu zid de jur împrejur, de la Millo
şi până înlăuntru. 10 Şi mergea Da-
vid tot crescênd şi mărindu-se, şi Ie-
hova, Dumneḑeul oştirilor, *era* cu dîn-
sul.

Casa luĭ David şi biruinţele sale.

11 Şi Hiram, regele Tiruluĭ, trimese
solĭ la David, şi lemn de cedru, şi tes-
larĭ şi săpătorĭ de pétră, şi zidiră casă
luĭ David. 12 Şi cunoscu David, că
Iehova l-a întărit rege preste Israel, şi
că el a înălţat regatul sĕŭ pentru po-
porul sĕŭ Israel.

13 Şi David îşĭ maĭ luă concubine
şi femeĭ din Ierusalim, după ce veni
de la Hebron; şi luĭ David se maĭ
născură fiĭ şi fete. 14 Şi acestea *sûnt*
numele celor ce i se născură în Ieru-
salim: Şammua, Şobab, Natan, şi So-
lomon; 15 Şi Ibhar, Elişuah, Nefeg,
Iafia; 16 Şi Elişama, Eliada, şi Elifelet.

17 Şi auḑind Filisteniĭ, că David
s'a uns rege preste Israel, se suiră toţĭ
Filisteniĭ să caute pre David. Şi au-
ḑind David, se pogorî în întăritură.
18 Şi Filisteniĭ veniră şi se rĕspândiră
în valea Refaim. 19 Şi întrebă Da-
vid pre Iehova, ḑicênd: Sui-mĕ-voiŭ
asupra Filistenilor? Da-veĭ pre eĭ în
mâna mea? Şi Iehova ḑise luĭ David:
Sui-te! căcĭ da-voiŭ în mâna ta pre
Filistenĭ. 20 Şi David veni la Baal-
Peraţim, şi David ĭĭ bătu pre eĭ acolo,
şi ḑise: Rupt-a Iehova pre neamiciĭ
meĭ înaintea mea, cum se rup apele.
De aceea se şi chĭamă numele loculuĭ
aceluĭa Baal-Peraţim *(şesul rupturei).*
21 Şi eĭ lăsară acolo idoliĭ lor; dar
David şi ómeniĭ seĭ ĭĭ luară.

22 Şi Filisteniĭ se suiră din noŭ, şi
se rĕspândiră în valea Refaim. 23 Şi
întrebă David pre Iehova, şi el ḑise:
Să nu te suĭ, *ci* să-ĭ ĭeĭ din dărăt, şi
să mergĭ asupră-le în dreptul duḑilor.
24 Şi când veĭ auḑi în susul duḑilor
vuet *ca de* paşĭ, grăbesce; că Iehova
ese înaintea ta ca să bată tabĕra Fi-
listenilor. 25 Şi David făcu aşa, cum
ĭĭ ordonă Iehova, şi bătu pre Filistenĭ
de la Gheba până la Gazer.

*David aduce chivotul la Ierusalim. Bat-
jocura luĭ Mihal.*

6 Şi David adună din noŭ pre toţĭ
aleşiĭ luĭ Israel, treĭ-ḑecĭ de miĭ;
2 Şi David se sculă şi merse de la
Baale a luĭ Iuda cu tot poporul ce *era*
cu dînsul, ca să aducă de acolo chi-
votul luĭ Dumneḑeŭ, care şĭ-a chĭemat
numele cu numele luĭ Iehova, *Dum-
neḑeul* oştirilor, ce şéde *între* cheru-
bimĭ.

3 Şi eĭ puseră chivotul luĭ Dum-
neḑeŭ pe un car noŭ, şi-l ridicară din
casa luĭ Abinadab, ce *era* pe dél, şi
Uzza şi Ahio, fiiĭ luĭ Abinadab, con-
duceaŭ carul cel noŭ. 4 Şi-l ridicară
din casa luĭ Abinadab, ce *era* pe dél,
cu chivotul luĭ Dumneḑeŭ, şi Ahio
mergea înaintea chivotuluĭ. 5 Şi Da-
vid şi tótă casa luĭ Israel jucaŭ îna-
intea luĭ Iehova din tot felul de *in-
strumente de* lemn de brad, din citare
şi din harpe, din timpane, din fluere şi
din cimbale.

6 Şi ajungênd la aria luĭ Nachon,
Uzza întinse *mâna sa*, şi se apucă de
chivotul luĭ Dumneḑeŭ, că boiĭ eraŭ
să-*l* rĕstórne. 7 Şi se aprinse mânia
luĭ Iehova preste Uzza, şi Dumneḑeŭ
îl lovi acolo pentru pĕcatul *sĕŭ*, şi mu-
ri acolo lângă chivotul luĭ Dumneḑeŭ.
8 Şi s'a mâhnit David, că a erupt Ie-
hova asupra luĭ Uzza, şi se chĭemă
numele loculuĭ aceluĭa Pereţ Uzza *(ru
perea luĭ Uzza)* până în ḑiŭa de as
tă-ḑĭ.

9 Şi David se temu în acea ḑi de

Iehova, și ḑise: Cum va intra la mine
chivotul luĭ Iehova? 10 Și David nu
voia să aducă chivotul luĭ Iehova la
dînsul în cetatea luĭ David; ci a dus-o
de o parte în casa luĭ Obed-Edom, a
Ghitteuluĭ. 11 Și chivotul luĭ Iehova
rĕmase în casa luĭ Obed-Edom, a Ghit-
teuluĭ, treĭ lunĭ. Și Iehova bine-cuvîntă
pre Obed-Edom și tótă casa luĭ.

12 Și se spuse regeluĭ David, ḑi-
cêndu-se: Iehova a bine-cuvîntat casa
luĭ Obed-Edom, și totul ce *este* a luĭ,
pentru chivotul luĭ Dumneḑeŭ. Atun-
cea merse David, și aduse chivotul luĭ
Dumneḑeŭ din casa luĭ Obed-Edom în
cetatea luĭ David cu bucurie. 13 Și
la toțĭ șése pașĭ ce făceaŭ purtătoriĭ
chivotuluĭ luĭ Iehova, se sacrifica un
boŭ și un vițel gras. 14 Și David
juca din tóte puterile înaintea luĭ Ie-
hova, și David *era* încins cu efod de
in subțire. 15 Așa aduse David și
tótă casa luĭ Israel chivotul luĭ Iehova
în strigăte de bucurie și în sunetul
trâmbițelor.]

16 Și când intră chivotul luĭ Ieho-
va în cetatea luĭ David, Mical, fiica
luĭ Saul, se uĭtă prin ferésträ, și vĕḑu
pre regele David săltând și jucând
înaintea luĭ Iehova, și ea îl desprețui
în inima eĭ.

17 Și s'a adus chivotul luĭ Iehova
și-l puseră la locul sĕŭ în mijlocul cor-
tuluĭ, pre care David îl întinse pentru
el, și David aduse olocauste și sacri-
ficiĭ de bucurie înaintea luĭ Iehova.
18 Și sfârșind David aducerea de olo-
causte și a sacrificielor de bucurie,
bine-cuvîntă poporul în numele luĭ Ie-
hova, *Dumneḑeul* oștirilor; 19 Și îm-
părți la tot poporul, la tótă mulțimea
luĭ Israel, la bărbațĭ și la femeĭ, fie-
căruĭa câte o bucată de pâne și câte
o bucată *de carne*, și câte o turtă de
stafide. Și se duse tot poporul fie-care
la casa sa.

20 Și David se întórse să-șĭ bine-
cuvinteze casa; și eși Mical, fiica luĭ
Saul, înaintea luĭ David, și ḑise: Cât
de măreț s'a arĕtat astă-ḑĭ regele luĭ
Israel, desgolindu-se astă-ḑĭ înaintea
ochilor servelor servilor seĭ, cum se
desgolesc ceĭ nerușinațĭ. 21 Și ḑise
David către Mical: *Jucat-am* înaintea
luĭ Iehova, care m'a ales maĭ mult de-
cât pre părintele tĕŭ, și tótă casa sa,
ca să mĕ pună conducător preste po-
porul luĭ Iehova, preste Israel; deci
voiŭ juca înaintea luĭ Iehova; 22 Și
cŭ mĕ voiŭ arĕta și maĭ mic încă, de-
cât astă-dată, și încă și maĭ înjosit
voiŭ fi în ochiĭ meĭ; și *totuși* mărit
voiŭ fi de servele, de care aĭ vor-
bit. 23 Și Mical, fiica luĭ Saul, n'a-
vu nicĭ un copil până în ḑiŭa morțiĭ
sale.

Dorința luĭ David de a zidi luĭ Iehova un templu; rĕspunsul luĭ Dumneḑeŭ către dînsul prin Natan.

7 Și a fost, când locui regele în casa
sa, și Iehova îl repausase de toțĭ
neamiciĭ luĭ de jur împrejur, 2 Că
ḑise regele către Natan, profetul: Ecă!
eŭ locuesc în casa de cedru; ér chi-
votul luĭ Dumneḑeŭ locuesce în covó-
re. 3 Și Natan ḑise regeluĭ: Tot ce
este în inima ta, mergĭ și fă! că Ieho-
va *este* cu tine.

4 Și a fost în acea nópte, că se în-
dreptă cuvîntul luĭ Iehova către Na-
tan, ḑicênd: 5 Mergĭ și ḑi servuluĭ
meŭ, luĭ David: Așa ḑise Iehova: Îmĭ
veĭ zidi tu casă, ca să locuesc în ea?
6 Că n'am locuit casă din ḑiŭa *în care*
am scos pre fiiĭ luĭ Israel din Egipt
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ; ci umblat-am
în cort drept locuință. 7 Orĭ-unde
umblat-am între toțĭ fiiĭ luĭ Israel, cu-
vîntat-am un cuvînt vre unuĭa din se-
mințiele luĭ Israel, căreĭ îĭ ordonam,
să pască poporul meŭ Israel, ḑicênd:
De ce nu-mĭ ziditĭ casă de cedru?
8 Acum decĭ, așa veĭ ḑice servuluĭ
meŭ, luĭ David: Așa ḑice Iehova *Dum-
neḑeul* oștirilor: Luatu-te-am din staul
din urma oilor, ca să fiĭ conducă-
tor preste poporul meŭ, preste Israel;
9 Și fost-am cu tine, orĭ-unde mergeaĭ,
și pre toțĭ neamiciĭ teĭ stârpit-am de
dinaintea ta, și făcutu-ți-am nume ma-
re, ca numele celor marĭ de pe pă-
mênt. 10 Și dat-am loc poporuluĭ
meŭ, luĭ Israel; și plantatu-l-am, ca
să-l locuéscă, și să nu maĭ fie nelinis-
tit, și ceĭ reĭ să nu-l maĭ apese, ca
înainte, 11 Și din ḑiŭa, în care pus-
am judecătorĭ preste poporul meŭ Is-
rael; pre tine *numaĭ* repausatu-te-am
de toțĭ neamiciĭ teĭ. Și Iehova îțĭ spu-
ne *încă*, că el casă-țĭ va zidi. 12 Și
de se vor împlini ḑilele tale, și veĭ
dormi lângă părinții teĭ, ridica-voĭ ție
urmaș după tine, care va eși din mĕ-
runtaĭele tale, și voiŭ întări regatul
luĭ. 13 Acesta va zidi casă numeluĭ
meŭ, și eŭ întări-voiŭ scaunul împĕră-
țieĭ sale în etern. 14 Eŭ îĭ voiŭ fi
părinte, și el îmĭ va fi fiiŭ; nedreptățĭ
de va face, îl voiŭ mustra cu toégul
bărbaților și cu bătăĭ omenescĭ; 15 Da-
ră mila mea nu se va depărta de la el,

cum s'a depărtat de la Saul, pre care
depărtatu-l-am de dinaintea ta. 16 În-
temeïată va fi casa ta și împĕrăția ta
în etern înaintea ta; tronul tĕŭ întărit
va fi în etern.

Rugăciunea luĭ David.

17 După tóte aceste cuvinte și du-
pă tótă acéstă vedere, așa vorbi Natan
luĭ David.
18 Și regele David intră, și se ținu
înaintea luĭ Iehova, și ḑise: Cine *sûnt*
eŭ, Dómne, Iehova? Și ce *este* casa
mea, că m'aĭ adus la atâta? 19 Și
încă acésta pré puțin s'a părut în o-
chiĭ teĭ, Dómne, Iehova! Și încă și
caseĭ servuluĭ tĕŭ aĭ dat făgăduință
pentru îndelung. Purtarea omuluĭ *este*
acésta, Dómne, Iehova? 20 Și ce să-
țĭ maĭ ḑică David? Tu cunoscĭ pre
servul tĕŭ, Dómne, Iehova! 21 Pen-
tru cuvîntul tĕŭ și după inima ta fă-
cut-aĭ tóte aceste marĭ lucrurĭ, *ce le*-aĭ
spus servuluĭ tĕŭ. 22 De aceea mare
escĭ, Iehova, Dumneḑeule! Nimenea nu
este ca tine. Și nimenea nu *este* Dum-
neḑeŭ afară de tine, după tóte câte
am auḑit cu urechile nóstre. 23 Că
cine *este* ca poporul tĕŭ, ca Israel?
Popor unic pe pământ, pentru care s'a
dus Dumneḑeŭ, ca să-l rĕscumpere sie-
șĭ de popor, făcênd luĭ-șĭ nume, și fă-
cênd pentru eĭ aceste marĭ și înfrico-
șate lucrurĭ, în pămêntul tĕŭ, înaintea
poporuluĭ tĕŭ, pre care l-aĭ rĕscumpĕ-
rat din Egipt, *de la* popórele și *de la*
ḑeiĭ lor; 24 Și aĭ pus poporuluĭ tĕŭ
Israel *să fie* ție popor în etern; și tu,
Iehova, te-aĭ făcut Dumneḑeul lor.
25 Și acum, Iehova, Dumneḑeule! cu-
vîntul, pre care l-aĭ făgăduit tu ser-
vuluĭ tĕŭ și caseĭ sale, îndeplinesce-*l*
în etern, și fă în ce chip aĭ ḑis! 26 Și
mare să fie numele teŭ în etern, ca să
se ḑică: Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor
este Dumneḑeŭ preste Israel, și casa
servuluĭ tĕŭ David să fie întemeïată
înaintea ta. 27 Că tu, Iehova Saba-
ot, Dumneḑeul luĭ Israel, aĭ descoperit
servuluĭ tĕŭ, și aĭ ḑis: Casă voiŭ să-țĭ
zidesc; de aceea a cutezat servul tĕŭ
ca să se róge către tine ruga acésta.
28 Și acum, Dómne, Iehova, Tu *escĭ*
Dumneḑeŭ, și cuvintele tale adevĕr
sûnt, și aĭ făgăduit bunĕtățile acestea
servuluĭ tĕŭ. 29 Și acum învoesce și
bine-cuvintéză casa servuluĭ tĕŭ, ca să
fie în etern înaintea ta; că tu, Dóm-
ne, Iehova, aĭ vorbit, și prin bine-cu-
vîntarea ta casa servuluĭ tĕŭ va fi bi-
ne-cuvîntată în etern.

Subjugarea Filistenilor, a Moabiților, a Sirienilor și a Edomiților; guvernul și diregĕtoriĭ luĭ David.

8 După aceea bătu David pre Filis-
tenĭ, și-ĭ supuse pre eĭ; și David
luă Meteg-Amma *(capitala)* din mâna
Filistenilor.
2 Și el bătu pre Moab, și-ĭ mĕsură
cu fringhie, punêndu-ĭ pe pămênt. Și
mĕsură el doĕ fringhiĭ pentru ceĭ de
omorît, și o fringhie plină pentru ceĭ
de trăit. Și *așa* se făcura Moabițiĭ ser-
vĭ aĭ luĭ David, *și* aduseră darurĭ.
3 Și David bătu pre Hadadezer,
fiul luĭ Rehob, regele din Țoba, când
mergea el să redobândéscă hotarele
sale dinspre rîul Eufrat. 4 Și-ĭ luă
David o mie și șépte sute de călărețĭ,
și doĕ-ḑecĭ miĭ de ómenĭ pedestri. Și
David tăiă vinele *cailor de* trăsurĭ, re-
ținênd din eĭ *pentru* o sută de care.
5 Și veniră Sirieniĭ de la Damasc luĭ
Hadadezer, regele din Țoba, în ajutor;
și David ucise din Sirienĭ doĕ-ḑecĭ și
doĕ miĭ de ómenĭ. 6 Și după aceea
puse David garnisóne în Siria Damas-
culuĭ; și Sirieniĭ se făcură servĭ luĭ
David, *și-ĭ* aduseră darurĭ. Și ajuta
Iehova pre David orĭ-unde se ducea.
7 Și David luă scuturile de aur, cari
eraŭ la serviĭ luĭ Hadadezer, și le a-
duse în Ierusalim; 8 Și din Betah
și din Berotaĭ, cetățĭ ale luĭ Hadad-
ezer, luă regele David aramă multă
fórte.
9 Și Toi, regele Hamatuluĭ, auḑind,
că David bătu tótă óstea luĭ Hadad-
ezer; 10 Trimese Toi pre Ioram, fiul
sĕŭ, la regele David, ca să-l întrebe
de sânĕtate, și să-l bine-cuvinteze, că
s'a luptat cu Hadadezer, și l-a bătut.
Că Toi era în cértă cu Hadadezer. Și
în mânele luĭ eraŭ vase de argint și
vase de aur, și vase de aramă. 11 Și
pre acestea le-a consacrat David luĭ
Iehova, cu argintul și cu aurul consa-
crat din *prăḑile* tuturor popórelor, ce
le-a subjugat: 12 Din Siria, și din
Moab, și de la fiiĭ luĭ Ammon, și de
la Filistenĭ, și de la Amalekițĭ, și din
prada luĭ Hadadezer, fiul luĭ Rehob,
regele din Țoba.
13 Și David *îșĭ* făcu nume, când s'a
întors de a bătut din Sirienĭ *ca la* opt-
spre-ḑece miĭ *de ómenĭ* în Valea Să-
rată. 14 Și a pus el garnisóne în
Edom; în tot Edomul a pus el garni-
sóne; și toțĭ Edomițiĭ se făcură servĭ
luĭ David. Și ajuta Iehova luĭ David
orĭ-unde mergea. 15 Și David dom-

nïa preste tot Israelul, şi făcea judecată şi dreptate la tot poporul sĕŭ.
16 Şi Ioab, fiul Ţeruieĭ, *era* preste armată, şi Iosafat, fiul luĭ Ahilub, *era* cancelar;
17 Şi Zadok, fiul luĭ Ahitub, şi Ahimeleh, fiul luĭ Abiatar, *eraŭ* preoţĭ; şi Seraia *era* scriitor;
18 Şi Benaia, fiul luĭ Ehoiada, *era preste* Cretĭ şi Pletĭ; şi fiiĭ luĭ David *eraŭ* guvernătorĭ.

Bunĕtatea luĭ David cătră fiul luĭ Ionatan.

9 Şi ḑise David: Maĭ este cine-va care să fie rĕmas din casa luĭ Saul? că voiŭ face milă aceluïa pentru Ionatan.
2 Şi din casa luĭ Saul *era* un serv, al căruĭ nume *era* Ţiba; şi-l chïemară pre el la David; şi regele ḑise cătră el: Tu *escĭ* Ţiba? Şi el rĕspunse: Eŭ, servul tĕŭ, *sûnt acela.*
3 Şi ḑise regele: Maĭ *este* cine-va din casa luĭ Saul? ca să fac mila luĭ Dumneḑeŭ cu el. Şi ḑise Ţiba cătră rege: Maĭ este un fiiŭ al luĭ Ionatan, olog de amândoĕ picïórele.
4 Şi ḑise regele cătră el: Unde *este* el? Şi Ţiba rĕspunse regeluĭ: Écă! el *este* în casa luĭ Machir, fiul luĭ Ammiel din Lodebar.
5 Şi trimese regele David, şi l-a luat pre el din casa luĭ Machir, fiul luĭ Ammiel, din Lodebar.
6 Şi venind Mefiboset, fiul luĭ Ionatan, fiul luĭ Saul, la David, el căḑu pe faţa sa, şi se prosternu *luĭ.* Şi David ḑise: Mefiboşet! Şi el rĕspunse: Écă servul tĕŭ!
7 Şi-ĭ ḑise David: Nu te teme; că voiŭ face milă cu tine pentru Ionatan, părintele tĕŭ, şi-ţĭ voĭ întórce tóte ţarinele luĭ Saul, părintele tĕŭ; şi tu veĭ mânca pururea pâne la masa mea.
8 Şi el se prosternu, şi ḑise: Ce *sûnt eŭ,* servul tĕŭ, de cauţĭ la un câne mort asemenea mie?
9 Şi chïemând regele pre Ţiba, servul luĭ Saul, ḑise cătră el: Tóte câte aŭ fost ale luĭ Saul şi ale întregeĭ sale case, le daŭ fiuluĭ domnuluĭ tĕŭ.
10 Şi-ĭ veĭ lucra pămêntul, tu şi fiiĭ teĭ şi serviĭ teĭ, şi veĭ aduce fiiuluĭ domnuluĭ tĕŭ pânea, ca să o mănânce; ér Mefiboşet, fiul domnuluĭ tĕŭ, va mânca pururea pâne la masa mea. Şi Ţiba avea cincĭ-spre-ḑece fiĭ şi doĕ-ḑecĭ de servĭ.
11 Şi ḑise Ţiba regeluĭ: După tóte câte a ordonat domnul meŭ, regele, servuluĭ sĕŭ, aşa va face servul tĕŭ. Şi Mefiboşet, *ḑise David,* să mănânce la masa mea ca unul din fiiĭ regeluĭ.
12 Şi Mefiboşet avea un fiiŭ mic, al căruĭ nume *era* Mica: şi toţĭ câţĭ şedeaŭ în casa luĭ Ţiba *eraŭ* servĭ luĭ Mefiboşet.
13 Şi Mefiboşet locui în Ierusalim, şi mânca pururea la masa regeluĭ. Şi era olog de amândoĕ picïórele.

Insulta regeluĭ din Ammon; Ammoniţiĭ şi Sirieniĭ bătuţĭ.

10 Şi fost-a după aceea, că muri regele fiilor luĭ Ammon, şi fiul sĕŭ Hanun domni în locul sĕŭ.
2 Şi ḑise David: Voiŭ face milă cu Hanun, fiul luĭ Nabaş, cum a făcut milă cu mine părintele sĕŭ. Şi David trimese să-l mângăïe prin serviĭ seĭ pentru părintele sĕŭ. Şi serviĭ luĭ David veniră în pămêntul fiilor luĭ Ammon;
3 Şi ḑiseră maĭ mariĭ fiilor luĭ Ammon cătră Hanun, domnul lor: Aŭ socoţĭ tu, că David, pentru ca să onoreze pre părintele tĕŭ a trimes mângăiătorĭ cătră tine? Aŭ David n'a trimes pre serviĭ seĭ la tine, ca să cercteze cetatea, să o iscodéscă şi să o surpe?
4 Atuncea Hanun luă pre serviĭ luĭ David, şi le rase barba lor pe jumătate, şi tăïă vestmintele lor pe jumătate până la şeḑutul lor, şi le dădu drumul.
5 Şi spunêndu-se *acestea* luĭ David, trimese el întru întâmpinarea lor; că bărbaţiĭ eraŭ ruşinaţĭ fórte; şi regele ḑise: Rĕmâneţĭ în Ierichon, până vĕ vor cresce barbele, şi *atuncea* vĕ veţĭ întórce.
6 Şi vĕḑênd fiiĭ luĭ Ammon, că aŭ căḑut în urăcïune la David, trimeseră fiiĭ luĭ Ammon, şi aŭ tocmit pre Sirieniĭ de la Bet-Rehob, şi pre Sirieniĭ de la Ţoba, doĕ-ḑecĭ miĭ de bărbaţĭ pedestri; şi pre regele din Maaca cu o mie bărbaţĭ, şi pre bărbaţiĭ din Tob, doĕ-spre-ḑece miĭ.
7 Şi auḑind David *acestea,* trimese pre Ioab, şi *cu el* tótă óstea celor vitejĭ.
8 Şi eşiră fiiĭ luĭ Ammon, şi se rânduiră de bătaïe la intrarea porţeĭ; şi Sirieniĭ din Ţoba şi din Rehob şi *bărbaţiĭ* din Tob şi din Maaca *se rânduiră* deosebĭ pe câmp.
9 Şi vĕḑênd Ioab, că întocmit era resbelul, ca să-l apuce din faţă şi din dos, ales-a el din toţĭ aleşiĭ luĭ Israel, şi se rândui asupra Sirienilor.
10 Şi rĕmasul poporuluĭ îl dădu supt mâna luĭ Abişaĭ, fratele sĕŭ, şi-*l* rândui asupra fiilor luĭ Ammon;
11 Şi ḑise: De vor fi Sirieniĭ maĭ tarĭ decât mine, veĭ fi mie spre ajutor; ér de vor fi fiiĭ luĭ Ammon maĭ tarĭ decât tine, voiŭ merge eŭ în ajutorul tĕŭ.
12 Fiĭ tare, şi să ne îmbărbătăm pentru poporul nostru şi pentru cetăţile Dumneḑeuluĭ nostru, şi Iehova să facă ce *va fi* bine în ochiĭ luĭ!

13 Şi Ioab se apropiă cu poporul
ce *era* cu el la luptă asupra Sirieni-
lor; şi fugit-aŭ *Sirienii* de dinaintea
luĭ. 14 Şi vĕḑênd fiiĭ luĭ Ammon, că
Sirieniĭ fugiaŭ, fugiră şi eĭ *de* dinain-
tea luĭ Abişaĭ, şi intrară în cetate. Şi
Ioab, înturnându-se de la fiiĭ luĭ Am-
mon, intră în Ierusalĭm.

15 Şi Sirieniĭ vĕḑêndu-se bătuţĭ de
Israel, se adunară la un loc. 16 Şi
Hadadezer trimese, şi aduse şi pre Si-
rieniĭ de dincolo de rîŭ, şi veniră eĭ
la Helam; şi Şobach, maĭ marele óstei
luĭ Hadadezer, în fruntea lor. 17 Şi
spunêndu-se acésta luĭ David, adună
el tot Israelul, trecu preste Iordan, şi
ajunse la Helam. Şi Sirieniĭ se rânduí-
ră asupra luĭ David, şi se bătură cu
el. 18 Şi fugiră Sirieniĭ de dinaintea
luĭ Israel, şi frânse David şépte sute
de care de ale Sirienilor şi patru-ḑecĭ
miĭ de călăreţĭ; şi pre Şobach, maĭ
marele osteĭ lor, îl lovi, şi el muri a-
colo. 19 Şi vĕḑêndu-se toţĭ regiĭ, ser-
viĭ luĭ Hadadezer, bătuţĭ de Israel, fă-
cură pace cu Israel, şi-ĭ se supuseră.
Şi *aşa* se temură Sirieniĭ a maĭ ajuta
pre fiiĭ luĭ Ammon.

David comite adulter cu Bat-Şeba, şi face să se ucidă Uria, bărbatul eĭ.

11 Şi împlinindu-se anul, pe timpul
când es regiĭ *la resbel*, trimes-a
David pre Ioab, serviĭ seĭ şi tot Is-
raelul; şi copleşiră pre fiiĭ luĭ Ammon,
şi împresurară Rabba. Er David rĕ-
mase la Ierusalim.

2 Şi a fost cătră séră, că David
sculându-se din somn, şi preumblându-
se pe acoperişul caseĭ domnescĭ, vĕḑu
de pe acoperiş o femee scăldându-se;
şi femea *era* la vedere frumósă fórte.
3 Şi David trimiţênd să cerceteze de
femee, *i* se ḑise: Aŭ nu *este* ea Bat-
Şeba, fiĭca luĭ Eliam, femea luĭ Uria,
Heteul? 4 Şi David trimese ómenĭ,
şi o aduse. Şi ea veni la dînsul, şi el
se culcă cu ea; şi ea curăţindu-se de
necurăţenia eĭ, se întórse la casa eĭ.
5 Şi femea concepu, şi trimese, şi spu-
se *acésta* luĭ David, şi ḑise: *Sûnt* grea.
6 Şi trimese David la Ioab, *ḑicênd:*
Trimete-mĭ pre Uria, Heteul! Şi Ioab
trimese pre Uria la David.

7 Şi venind Uria la dînsul, *îl* în-
trebă David, cum stă Ioab, şi cum stă
óstea, şi cum stă resbelul. 8 Şi ḑise
David luĭ Uria: Du-te jos în casa ta,
şi spală picĭórele tale! Şi eşi Uria din
casa regeluĭ, şi-l urmară darurĭ, *bucate*
de la rege. 9 Şi Uria se culcă la
pórta caseĭ regeluĭ cu toţĭ serviĭ dom-
nuluĭ sĕŭ; dară nu s'a pogorît a casă.
10 Şi se spuse luĭ David, ḑicênd: Uria
nu s'a pogorît a casă. Şi David ḑise
luĭ Uria: Aŭ nu viĭ tu de la drum, de
ce nu te pogorĭ a casă-ţĭ? 11 Şi ḑi-
se Uria luĭ David: Când chivotul şi
Israel şi Iuda locuesc în corturĭ, şi
domnul meŭ Ioab, şi serviĭ domnuluĭ
meŭ, sûnt tăbĕrâţĭ în câmp, duce-mĕ-
voiŭ óre a-casă, să mănânc, să béŭ, şi
să mĕ culc cu femea mea? Viŭ *escĭ*,
şi viŭ *este* sufletul tĕŭ! eŭ acest lucru
nu-l voiŭ face! 12 Şi ḑise David luĭ
Uria: Maĭ rĕmâĭ şi astă-ḑĭ aicea, şi
mâne îţĭ voiŭ da drumul! Decĭ rĕmase
Uria la Ierusalim în ḑiŭa aceea şi cea-
l-altă. 13 Şi David îl chĭemă să mă-
nânce şi să bea cu el; şi-l ameţi. Şi
el eşi séra afară să se culce pe patul
sĕŭ cu serviĭ domnuluĭ sĕŭ; dară nu
se pogorî a casă.

14 Şi a doa ḑi scrise David scri-
sóre luĭ Ioab, şi *o* trimese prin Uria.
15 Şi scrise el aşa în scrisóre: Puneţĭ
pre Uria la locul cel maĭ greŭ al lup-
teĭ, şi trageţi-vĕ de dinapoĭa luĭ, ca
să fie lovit, şi să móră.

16 Şi după ce Ioab vĕḑu de aprópe
cetatea, puse el pre Uria la locul, un-
de scia că *sûnt* bărbaţĭ maĭ tarĭ. 17 Şi
bărbaţiĭ cetăţeĭ eşiră afară, şi se lup-
tară cu Ioab; şi căḑură din popor,
din serviĭ luĭ David; şi muri şi Uria,
Heteul.

18 Şi trimese Ioab, şi spuse luĭ Da-
vid tótă urmarea lupteĭ. 19 Şi or-
donă trimesuluĭ, ḑicênd: După ce veĭ
fi sfârşit de spus regeluĭ tótă urmarea
lupteĭ, 20 De se va mânia regele,
şi-ţĭ va ḑice: De ce v'aţĭ apropiat de
cetate să *o* bateţĭ; aŭ n'aţĭ sciut voĭ,
că *vĕ* vor săgeta de pe zid? 21 Cine
a ucis pre Abimeleh, fiul luĭ Ierubbe-
şet? Aŭ nu o femee aruncă o bucată
de pétră de móră de pe zid, şi el mu-
ri la Tebeţ? de ce v'aţĭ apropiat de
zid. Atuncea ḑi: A murit şi servul tĕŭ
Uria, Heteul.

22 Şi porni trimesul, şi sosi, şi spu-
se luĭ David tóte, pentru carĭ l-a tri-
mes Ioab. 23 Şi trimesul ḑise luĭ
David: Fost-aŭ eĭ maĭ tarĭ decât noĭ,
şi aŭ eşit în câmp asupra nóstră, şi
noĭ mers'am asupra lor, până la pórta
cetăţeĭ. 24 Şi arcaşiĭ săgetară de pe
zid asupra servilor teĭ, şi muriră *câţi-
va* din serviĭ regeluĭ, şi muri şi ser-
vul tĕŭ Uria, Heteul. 25 Şi ḑise Da-
vid cătră trimes: Aşa să spuĭ luĭ Ioab:
Nu fie rĕŭ în ochiĭ teĭ acésta; aşa

curmă sabia când pre unul, când pre
altul; întăresce resbelul asupra cetă-
ţeĭ, şi o surpă; şi *aşa* îmbărbătézä-l!
26 Şi audind femea luĭ Uria, că U-
ria, bărbatul eĭ, a murit, jeli după
bărbatul eĭ. 27 Şi după ce trecu jalea,
trimese David *la ea*, şi o luă în casa sa;
şi ea fu femea luĭ, şi-ĭ născu un fiŭ.

Dumnedeŭ mustră pre David prin Natan.

12 Însă ceea ce făcu David fu rĕŭ
în ochiĭ luĭ Iehova. Şi Iehova tri-
mese pre Natan la David. Şi venind
el cătră dînsul, dise: Doĭ ómenĭ eraŭ
într'o cetate, unul bogat şi cela-l-alt
sărac. 2 Bogatul avea oĭ şi boĭ mulţĭ
fórte; 3 Er săracul nu avea nimic
afară numaĭ o mieluşă, pre care a
cumpĕrat-o, şi a hrănit-o; şi ea crescu
cu el şi cu copiĭ seĭ la un loc, mânca
din bucata luĭ, şi bea din paharul luĭ,
şi dormĭa la sînul sĕŭ, şi-ĭ era ca o
fiică. 4 Şi veni un călător la cel bo-
gat; şi el nu se îndură să ĭea din oile
sale şi din boiĭ seĭ, ca să ospĕteze pre
călătorul ce trăsese la el, şi luă óea
celuĭ sărac, şi pregăti bărbatuluĭ ce
trăsese la el.
5 Şi se aprinse fórte mânia luĭ Da-
vid asupra bărbatuluĭ *aceluĭa*; şi el
dise luĭ Natan: Viŭ *este* Iehova! muri-
va cel ce a făcut acésta; 6 Şi óea
să o întórcă împătrit, pentru-că a fă-
cut acésta, şi pentru-că n'a avut milă.
7 Şi dise Natan luĭ David: Acel
bărbat tu *escĭ*! Aşa dice Iehova, Dumne-
deul luĭ Israel: Eŭ te-am uns rege pres-
te Israel, şi te-am scăpat din mâna luĭ
Saul; 8 Şi ţi-am dat ţie casa domnuluĭ
tĕŭ şi femeile domnuluĭ tĕŭ în sînul tĕŭ,
şi ţĭ-am dat ţie casa luĭ Israel şi a luĭ
Iuda; şi de *ar fi fost acésta* pré puţin,
aşĭ fi adaos altele la acestea. 9 De
ce dară aĭ despreţuit cuvîntul luĭ Ie-
hova, şi aĭ făcut ce *e* rĕŭ în ochiĭ seĭ?
Pre Uria, Heteul, de sabie l-aĭ omo-
rît; pre femea luĭ aĭ luat-o ţie de fe-
mee, şi pre dînsul l-aĭ ucis cu sabia
fiilor luĭ Ammon. 10 Şi acum sabia
nu se va depărta de casa ta în etern:
pentru-că pre mine m'aĭ despreţuit, şi
femea luĭ Uria, Heteul, aĭ luat-o, ţie
de femee. 11 Aşa dice Iehova: Ecă!
din casa ta ridica-voiŭ asupra ta ne-
norocire; lua-voiŭ femeele tale de dina-
intea ochilor teĭ, şi aprópeluĭ tĕŭ *le*
voiŭ da; şi el se va culca cu femeele
tale în faţa sóreluĭ acestuĭa; 12 Căcĭ
tu pe ascuns aĭ făcut *acésta*; dară eŭ
voiŭ face acest lucru în faţa a tot Is-
raelul şi în faţa sóreluĭ.

*David îşĭ mărturisesce pĕcatele şi pri-
mesce ertarea. Naşcerea luĭ Solomon.*

13 Şi dise David luĭ Natan: Pĕcă-
tuit-am luĭ Iehova. Şi Natan dise luĭ
David: Şi Iehova értă-ţĭ pĕcatul tĕŭ;
tu nu veĭ muri. 14 Er, pentru-că prin
fapta acésta a întărâtat spre hulă pre
neamiciĭ luĭ Iehova, de aceea fiul *tĕŭ*,
ce ţi s'a născut, va muri. 15 Şi s'a
dus Natan la casa sa.
Şi Iehova lovi pruncul, pre care
femea luĭ Uria îl născu luĭ David, de
se îmbolnăvi fórte. 16 Şi rugă David
pre Dumnedeŭ pentru prunc, şi David
posti, şi intră şi şedu la pămênt tótă
nóptea. 17 Şi bătrâniĭ caseĭ sale se
sculară, *şi veniră* la el, ca să-l ridice
de la pămênt; dară el nu voi; şi nicĭ
mânca pâne cu eĭ. 18 Şi în diŭa a
şéptea muri pruncul. Şi se temură ser-
viĭ luĭ David de a-ĭ spune că pruncul
a murit; că diseră eĭ: Ecă! Că încă
trăind pruncul, vorbitu-i-am, şi el n'a
ascultat vocea nóstră; cât nu-l vom
măhni încă, de-ĭ vom spune acum:
Pruncul a murit? 19 Er vĕdênd David,
că serviĭ luĭ şoptĭaŭ, înţeles-a David,
că pruncul a murit. Decĭ David dise
servilor seĭ: *Aşa e*, că pruncul a mu-
rit? Şi eĭ diseră: A murit! 20 Atun-
cea se sculă David de la pămênt, şi
se spălă, şi *se* unse, şi-*şĭ* schimbă vest-
mintele sale, şi merse în casa luĭ Ie-
hova, şi se închină. Şi intrând în casa
sa, ceru de mâncare; şi-ĭ puseră dina-
inte, şi mâncă. 21 Şi diseră serviĭ
luĭ cătră dînsul: Ce *este* acésta ce fa-
cĭ? pentru prunc, pe când trăĭa, tu aĭ
postit, şi aĭ plâns; şi acum, când prun-
cul a murit, te scolĭ şi mănâncĭ pâne?
22 Şi el dise: Când trăi pruncul pos-
tit-am şi am plâns; că gândiam: Cine
scie, *póte* Iehova se va îndura de mine,
ca să lase pruncul în viéţă. 23 Da-
ră acum, când a murit, de ce să pos-
tesc? Óre puté-voiŭ a-l maĭ întórce?
Eŭ duce-mĕ-voiŭ la el, dară el nu va
veni la mine.
24 Şi mângăĭă David pre Bat-Şeba,
femea sa, şi intră la ea, şi se culcă cu
ea. Şi ea născu un fiĭŭ, şi el chĭemă
numele sĕŭ Solomon. Şi pre acesta Ie-
hova îl ĭubi. 25 Şi el trimese prin
Natan, profetul, şi *acesta* chĭemă nu-
mele sĕŭ Iedidia, pentru Iehova.

*Împresurarea şi luarea Rabbeĭ, şi supu-
nerea Ammoniţilor.*

26 Şi Ioab bătu Rabba a fiilor luĭ
Ammon, şi luă cetatea domnéscă. 27 Şi

Ioab trimese ómenĭ la David, să ḑică:
Bătut-am Rabba, și luat-am cetatea
apelor. 28 Și acum strânge rĕmășița
poporuluĭ, tăbĕresce asupra cetățeĭ, și
o ĭé tu, ca să nu ĭéŭ eŭ cetatea, și să
se chĭeme numele eĭ după numele meŭ.
29 Și strânse David tot poporul, și
merse la Rabba, și o bătu și o luă.
30 Și el luă coróna regeluĭ *Ammoniți-*
lor de pe capul luĭ, a căreĭ greutate
era un talent de aur cu petre prețió-
se; și *se puse* pe capul luĭ David; și
scóse el din cetate prăḑĭ multe fórte.
31 Și pre poporul din ea îl scóse, și-*l*
trecu prin ferestre, și prin sulurĭ de
fer, și prin topóre de fer, și-ĭ puse în
cuptórele cărămiḑilor. Așa făcu el tu-
turor cetăților fiilor luĭ Ammon; Atun-
cea se întórse David și tot poporul
înapoĭ, la Ierusalim.

Amnon umilesce pre soră-sa: Absalom omóră pre Amnon.

13 După acea Absalom, fiul luĭ
David, avênd o soră frumósă, ca-
re se chĭemă Tamar, o ĭubi pre ea
Amnon, fiul luĭ David. 2 Și *acéstă*
patimă atâta chinui pre Amnon, că
boli după Tamar, sóră-sa. Că fecĭóră
era, și luĭ Amnon preste putință se pă-
rea a-ĭ face ce-va. 3 Dară Amnon
avea un amic, al căruĭ nume *era* Io-
nadab, fiul luĭ Șimea, fratele luĭ Da-
vid; și Ionadab *era* bărbat iscusit fór-
te. 4 Și ḑise el luĭ *Amnon*: Fiŭ al
regeluĭ, de ce din ḑi în ḑi atâta te u-
scĭ? Veĭ spune mie *durerea ta*? Și
ḑise Amnon către el: Iubesc pre Ta-
mar, sora luĭ Absalom, fratele meŭ.
5 Și-ĭ ḑise Ionadab: Culcă-te în patul
tĕŭ, și prefă-te bolnav: și când va ve-
ni părintele tĕŭ să te vaḑă, să-ĭ ḑicĭ:
Să vină, rogu-te, Tamar, soră-mea, să-
mĭ dea de mâncare, și să gătéscă mân-
carea înaintea ochilor meĭ, ca eŭ să *o*
vĕd și să mănânc din mâna eĭ. 6 Am-
non decĭ se culcă, și se prefăcu bol-
nav; și venind regele să-l vaḑă, ḑise
Amnon regeluĭ: Să vină Tamar, soră-
mĕa, și să gătéscă doĕ turte înaintea
ochilor meĭ, și să mănânc eŭ din mâ-
na eĭ.

7 Și trimese David după Tamar în
casă, și ḑise: Să mergĭ în casă la Am-
non, fratele tĕŭ, și să-ĭ gătescĭ de mân-
care. 8 Și așa Tamar merse în casă
la Amnon, fratele eĭ, care era culcat.
Și ea luă aluat, *îl* frământă, și găti
turte înaintea ochilor luĭ, și le-a fert.
9 Și ea luă tigaĭa, și *o* rĕsturnă înain-
tea ochilor luĭ; dară el nu voĭ să mă-
nânce; și Amnon ḑise: Să ésă de la
mine tot omul! Decĭ eșit-a de la el tot
omul. 10 Și Amnon ḑise Tamareĭ:
Adu-*mĭ* mâncarea în cameră, și voiŭ
mânca din mâna ta. Și luă Tamar tur-
tele, ce le făcuse, și *le* aduse luĭ Am-
non, fratele eĭ, în cameră; 11 Și
dându-ĭ să mănânce, el se apucă de
ea, și-ĭ ḑise: Vino, culcă-te lângă mi-
ne, sora-mea! 12 Er ea îĭ ḑise: Nu,
fratele meŭ! nu mĕ umili, că nu se
face așa în Israel; nu fă acéstă faptă
rușinósă. 13 Că unde voiŭ duce ru-
șinea mea? și tu veĭ trece de nebun
întru Israel. Și acum, rogu-te, vorbesce
cu regele, că el nu mĕ va opri pentru
tine. 14 Înse el nu voi să asculte de
vocea eĭ: ci o birui, și o umili, cul-
cându-se cu ea.

15 Atuncea o urî Amnon cu o ură
mare fórte; încât ura, cu care o urî,
fu maĭ mare de cât ĭubirea cu care o
ĭubise. Și Amnon ḑise către dînsa;
Scólă-te, du-te! 16 Și ea îĭ ḑise: de
ce trébă? a mĕ respinge așa maĭ mare
rĕŭ *este* de cât rĕul ântĕiŭ ce mĭ-aĭ
făcut. Dară el nu voi să o asculte.
17 Și el chĭemă pre servul sĕŭ, ce-l
servĭa, și ḑise: Alung-o pre ea de la
mine, și închide ușa după dînsa! 18 Și
ea purta rochie pestriță; că cu aseme-
nea vestminte eraŭ îmbrăcate fiicele
regeluĭ, *carĭ eraŭ* fecĭóre; și servul a-
lungând-o, închise ușa după ea.

19 Și Tamar *luând* cenușă, *o* puse
pe capul eĭ; și rochia cea pestriță, cu
care *era* îmbrăcată, o rupse; și puse
mâna pe capul eĭ, merse și strigă.
20 Atuncea ḑise către ea Absalom,
fratele eĭ: Aŭ dóră Amnon, fratele
tĕŭ, umblat-a cu tine? Ci acum, sóra
mea, tacĭ, că el *este* fratele tĕŭ, nu lua
la inimă acésta. Și Tamar rĕmase ne-
mângăĭată în casa luĭ Absalom, fra-
tele eĭ.

21 Și auḑind regele David tóte a-
cestea, se mânĭă fórte. 22 Dară Ab-
salom nu vorbĭa cu Amnon fratele sĕŭ
nicĭ de rĕŭ nicĭ de bine; Că Absalom
urî pre Amnon, că el umilise pre Ta-
mar, sora sa. 23 Și fost-a după doĭ
anĭ de ḑile, că Absalom avênd tunde-
rea oilor la Baal-Hazor, ce *este* lângă
Efraim; chĭemă Absalom pre toțĭ fiiĭ
regeluĭ. 24 Și Absalom merse la re-
ge, și ḑise: Ecă, rogu-te servul tĕŭ fa-
ce acum tunderea oilor; de ar bine-voi
și regele și serviĭ seĭ să vină la ser-
vul sĕŭ. 25 Și regele ḑise luĭ Absa-
lom: Nu, fiul meŭ, nu vom merge noĭ
toțĭ, ca să nu-țĭ fim povară; și el maĭ

stătu de dînsul; dară *David* nu voi să
mérgă, ci-l bine-cuvîntă. 26 Şi ḑise
Absalom: Dacă nu, lasă macar pre
Amnon, fratele meŭ, să mérgă cu noĭ.
Şi regele ḑise către el: De ce să mér-
gă el cu tine? 27 Şi Absalom *éră-şĭ*
stătu de dînsul; şi el lăsă pre Amnon
să mérgă cu el, precum şi pre toţĭ fiiĭ
regeluĭ.
28 Şi ordonă Absalom servilor seĭ,
ḑicênd: Vedeţĭ, dacă se va veseli ini-
ma luĭ Amnon de vin, şi eŭ vě voiŭ
ḑice: Loviţĭ pre Amnon! atuncea lo-
viţi-l; nu vě temeţĭ; aŭ dóră nu eŭ
vě ordon? fiţĭ tarĭ şi îmbărbătaţi-vě!
29 Şi serviĭ luĭ Absalom făcură luĭ
Amnon, precum ordonă lor Absalom.
Atuncea toţĭ fiiĭ regeluĭ se sculară, şi
încălecară fie-care pre catărul sěŭ, şi
fugiră.
30 Şi fost-a că eĭ încă fiind pe drum,
şcire veni către David, ḑicênd: Ucis-a
Absalom pre toţĭ fiiĭ regeluĭ, şi n-a
rěmas nicĭ unul din eĭ. 31 Decĭ se
sculă regele, şi-şĭ rupse vestmintele, şi
se culcă pe pămênt, şi toţĭ serviĭ seĭ
stătura *împrejurul luĭ* cu vestmintele
lor rupte. 32 Şi rěspunse Ionadab,
fiul luĭ Şimea, fratele luĭ David, şi
ḑise: Să nu ḑică domnul meŭ, *că* pre
toţĭ copiiĭ, fiiĭ regeluĭ, ĭ-aŭ omorît!
Că Amnon singur e mort. Că cum
mĭ-a ḑis Absalom, hotărît era acésta
din acea ḑi, când el umili pre Tamar,
sóră-sa. 33 Şi acum să nu pună dom-
nul meŭ regele la inima sa lucrul a-
cesta, ḑicênd: Toţĭ fiiĭ regeluĭ aŭ mu-
rit; că numaĭ Amnon singur a murit.

Fuga luĭ Absalom.

34 Şi Absalom fugi.
Şi ridicându-şĭ ochiĭ servul, ce era
de strajă, şi uitându-se, écă mult po-
por venind pe drumul de dinapoĭa luĭ,
din partea munteluĭ! 35 Şi ḑise Io-
nadab regeluĭ: Écă, fiiĭ regeluĭ vin!
cum a spus servul těŭ, aşa este. 36 Şi
fost-a, că el abia sfârşind de vorbit,
écă, fiiĭ regeluĭ veniaŭ, şi aŭ ridicat
vocea lor, şi plângeaŭ. Şi regele chiar
şi toţĭ serviĭ luĭ plângeaŭ cu bocet
mare fórte.
37 Şi Absalom fugi, şi se duse la
Talmaĭ, fiul luĭ Ammihud, regele Ghe-
şuruluĭ. Şi David jelĭa după fiul sěŭ
în tóte ḑilele.
38 Er Absalom fugi, şi se duse la
Gheşur, şi rěmase acolo treĭ anĭ. 39 Şi
pre David cuprinsu-l-a dorul să mérgă
la Absalom; că se mângăĭase de mór-
tea luĭ Amnon.

Ioab dobândesce milă pentru Absalom printr'o muere de la Tekoa.

14 Şi cunoscênd Ioab, fiul Ţeruеĭ,
că inima regeluĭ *se întórse* spre
Absalom; 2 Trimese Ioab la Tekoa,
şi aduse de acolo o femee înţeléptă,
şi ḑise către ea: Fă-te că plângĭ, şi
îmbracă vestminte de jale, şi nu te
unge cu oleiŭ, ci fiĭ ca o femee, care
de multe ḑile plânge după mort. 3 Şi
intră la rege, şi vorbesce către el du-
pă cuvîntul acesta. Şi a pus Ioab cu-
vintele în gura eĭ.
4 Şi vorbi femea din Tekoa către
rege, şi căḑu cu faţa la pămênt, şi se
prosternu, şi ḑise: Ajută-*mĭ*, rege! 5 Şi
regele ḑise către ea: Ce *este* ţie? Şi
ea rěspunse: Cu adevěrat, femee vě-
duvă *sûnt*, şi bărbatul meŭ a murit.
6 Şi serva ta avea doĭ fiĭ, şi s'aŭ cer-
tat amândoĭ la câmp; şi nu *era* cine
să-ĭ despartă; şi a lovit unul pre cel-
l-alt, şi l-a ucis. 7 Şi écă, se scólă
tot némul în contra serveĭ tale, şi ḑi-
ce: Dă-*ne* pre cel ce a ucis pre fratele
sěŭ, ca să-l omorîm pentru viéţa fra-
teluĭ sěŭ, pre care l-a ucis; şi vom per-
de şi pre moştenitor! Aşa eĭ vor să
stingă cărbunele aprins, care mĭ-a *maĭ*
rěmas, ca să nu lase bărbatuluĭ meŭ
nicĭ nume nicĭ rěmăşiţă pe faţa pă-
mêntuluĭ. 8 Şi ḑise regele către fe-
mee: Mergĭ la casa ta, şi eŭ voiŭ or-
dona pentru tine.
9 Şi ḑise femea din Tekoa către
rege: Asupra mea, domnul meŭ rege,
să fie vina, şi asupra caseĭ părinteluĭ
meŭ; dară regele şi scaunul sěŭ *să fie*
nevinovat. 10 Şi ḑise regele: Pre cel
ce va vorbi înpotriva ta, adu-l mie,
şi el nu te va maĭ atinge. 11 Şi ea
ḑise: Aducă-şĭ aminte regele de Ieho-
va, Dumneḑeul těŭ, *şi* să nu suferĭ ca
rěsbunătorul de sânge să adaug a maĭ
face perderĭ, şi să nu stârpéscă pre
fiul meŭ. Şi ḑise el: Viŭ *este* Iehova!
nicĭ un fir de pěr al fiuluĭ těŭ nu va
cădé pe pămênt.
12 Atuncea ḑise femea: Rogu-te, ca
serva ta un cuvînt să vorbéscă către
domnul meŭ regele. Şi el ḑise: Vor-
besce. 13 Şi ḑise femea: Pentru ce
dară un lucru ca acesta aĭ gândit în
contra poporuluĭ luĭ Dumneḑeŭ? Că
ḑicênd acestea regele, *nu se judecă óre*
el însuşĭ vinovat, de óre-ce regele nu
lasă să se întórcă gonitul sěŭ? 14 Că
noĭ murim, şi *sûntem* ca apă věrsată
pe pămênt, ce nu se maĭ strânge.
Dumneḑeŭ nu ĭea viéţa, ci născocesce

mijlóce, ca cel gonit să nu rĕmână go-
nit de la dînsul. 15 Şi acum de am
venit să spun acest cuvînt regeluĭ,
domnul meŭ, *este* că poporul m'a în-
spăimêntat; şi serva ta ḑise: Voiŭ vor-
bi acum către rege; póte va îndeplini
regele după cererea serveĭ sale. 16 Că-
cĭ *dacă* regele ascultă pre serva sa, ca
s'o scape din mâna aceluĭa, *care caută*
să mĕ pérdă pre mine şi pre fiul meŭ
împreună din moştenirea luĭ Dumne-
ḑeŭ, 17 Apoĭ ḑis-a în *sine* serva ta:
Cuvîntul regeluĭ, domnul meŭ, *ne* va
aduce repaus; că ca şi un ânger al luĭ
Dumneḑeŭ, aşa *este* regele, domnul
meŭ, ca să deosebéscă binele şi rĕul.
Decĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, să fie cu
tine!
18 Atuncea regele rĕspunse, şi ḑise
femeeĭ: Să nu ascunḑĭ către mine cu-
vîntul, de care te voiŭ întreba. Şi fe-
mea ḑise: Rogu-mĕ, să vorbéscă dom-
nul meŭ, regele. 19 Şi ḑise regele:
Aŭ mâna luĭ Ioab *nu este* cu tine în
tóte acestea? Şi femea rĕspunse, şi
ḑise: Viŭ *e* sufletul tĕŭ, domnul meŭ,
rege! Nimene nu se póte abate nicĭ în
drépta, nicĭ în stînga în tóte câte vor-
besce domnul meŭ, regele; că servul
tĕŭ Ioab, el mĭ-a ordonat, şi el a pus
în gura serveĭ tale tóte aceste cuvinte.
20 Şi pentru ca să schimbe privirea
lucruluĭ, pentru aceea servul tĕŭ Ioab
a făcut acésta. Şi domnul meŭ *este* în-
ţelept, ca înţelepcĭunea unuĭ ânger al
luĭ Dumneḑeŭ, şi cunósce tóte, câte *se
fac* în ţară.
21 Şi ḑise regele luĭ Ioab: Écă, tu
aĭ făcut acésta; decĭ mergĭ şi adu îna-
poĭ pre tînĕrul Absalom! 22 Şi Ioab
căḑu preste faţa sa la pămênt, şi se
prosternu, şi mulţumi regeluĭ; şi Ioab
ḑise: Astă-ḑi a cunoscut servul tĕŭ,
că am aflat har în ochiĭ teĭ, domnul
meŭ, rege! că regele a îndeplinit ce-
rerea servuluĭ tĕŭ. 23 Şi Ioab se
sculă, şi merse la Gheşur, şi aduse pre
Absalom la Ierusalim. 24 Şi regele
ḑise: Întórcă-se la casa sa; şi faţa mea
să nu vaḑă. Şi se întórse Absalom la
casa sa; dară faţa regeluĭ nu o vĕḑu.
25 Şi în tot Israelul nu era bărbat
frumos ca Absalom. *Era* de lăudat fór-
te. De la talpa picĭoruluĭ sĕŭ şi până
în crestetul sĕŭ nu era greş în el.
26 Şi când îşĭ tundea capul, (că se în-
tâmpla din an în an, să-*l* tundă, căcĭ
îĭ era greŭ, de aceea îl tundea) de
trăgea pĕrul capuluĭ sĕŭ doĕ sute de
sicli după măsura regeluĭ. 27 Şi se
născură luĭ Absalom treĭ fiiĭ şi o fii-
că, a căreĭ nume *era* Tamar: era fe-
mee frumósă la privire.
28 Şi locui Absalom doĭ anĭ de ḑile
în Ierusalim, şi faţa regeluĭ nu o vĕ-
ḑu; 29 Şi trimese Absalom după
Ioab, spre a-l trimete la rege; dară
acesta nu voi să vină la dînsul; şi tri-
meţênd a doa óră, el tot nu voi să
vină. 30 Atuncea ḑise servilor seĭ:
Vedeţĭ ogorul luĭ Ioab cel dalăturea
cu mine, şi pe care are orḑ! mergeţĭ
şi aprindeţi-l cu foc. Şi serviĭ luĭ Ab-
salom dădură foc ogoruluĭ. 31 Şi se
sculă Ioab, şi merse la Absalom în
casă, şi-ĭ ḑise: De ce aŭ dat foc ser-
viĭ teĭ ogoruluĭ meŭ? 32 Şi Absalom
rĕspunse luĭ Ioab: Écă, eŭ am trimes
după tine, şi am ḑis: Vino aicea! ca
să te trimet la rege, să-ĭ ḑicĭ: De ce
am venit eŭ din Gheşur? Maĭ bine 'mĭ
era să fi fost tot acolo! Şi acum să
vĕd faţa regeluĭ, şi de este *vr'o* vină
asupră-mĭ, să mĕ ucidă. 33 Şi Ioab
merse la rege, şi-ĭ spuse. Şi el chĭemă
pre Absalom, şi el veni la rege, şi se
prosternu cu faţa la pămênt înain-
tea regeluĭ. Şi regele sărută pre Ab-
salom.

Rĕscularea luĭ Absalom.

15 Fost-a după aceea, că Absalom
şĭ-a gătit care şi caĭ, şi cincĭ-ḑecĭ
bărbaţĭ fugiră înaintea luĭ. 2 Şi Ab-
salom se sculă, şi se aşeḑă de laturile
drumuluĭ la pórtă. Şi de avea care-va
cértă, şi mergea la judecată la rege,
Absalom îl chĭema, şi ḑicea: Din ce
cetate *escĭ* tu? Şi el ḑicea: Din una
din seminţiile luĭ Israel *este* servul
tĕŭ; 3 Şi Absalom ḑicea către dîn-
sul: Écă, causa ta este bună şi drép-
tă; dară nu *este* nimene, care să te
asculte din partea regeluĭ. 4 Şi Ab-
salom maĭ ḑicea: O! de m'ar pune pre
mine judecător în ţară! La mine ar
puté să vină tot însul, care ar avea
vr'o cértă şi judecată, şi eŭ ĭ-aşĭ da
dreptate. 5 Şi de se apropia cine-va
de el, ca să se prostérnă înaintea luĭ;
el întindea mâna sa, îl apuca, şi-l să-
ruta. 6 Şi aşa făcea Absalom tutu-
ror Israeliţilor, cari mergeaŭ la jude-
cată la rege; şi Absalom câştiga inima
bărbaţilor luĭ Israel.
7 Şi după trecerea de patru-ḑecĭ
de anĭ, ḑise Absalom regeluĭ: Voiŭ să
mĕ duc, şi să îndeplinesc votul meŭ
la Hebron, pre care l-am făcut luĭ Ie-
hova; 8 Că vot a făcut servul tĕŭ,
pe când locuĭam la Gheşur în Siria,
ḑicênd: Dacă Iehova mĕ va întórce la

Ierusalim, voiŭ servi luĭ Iehova. 9 Şi
regele dise către dînsul: Mergĭ în pa-
ce! Şi aşa el se sculă, şi merse la He-
bron.
10 Şi Absalom trimese spionĭ în
tóte seminţiile luĭ Israel, dicênd: Când
veţĭ audi sunetul trâmbiţeĭ, veţĭ dice:
Absalom s'a făcut rege la Hebron.
11 Şi cu Absalom merseră doĕ sute
de bărbaţĭ din Ierusalim, carĭ *aŭ fost*
chĭemaţĭ, şi merseră în prostia lor, şi
nu stiură nimic. 12 Şi Absalom tri-
mese după Ahitofel, Ghilonitul, consi-
lierul luĭ David, din cetatea sa Ghilo,
când aducea el sacrificiĭ. Şi se făcu
conjurare tare, şi poporul tot se în-
mulţia lângă Absalom.

Fuga luĭ David.

13 Şi a venit vestitor la David, di-
cênd: Inimele bărbaţilor luĭ Israel
sûnt după Absalom. 14 Şi dise Da-
vid către toţĭ serviĭ seĭ, carĭ *eraŭ* cu
dînsul în Ierusalim: Sculaţi-vĕ, şi să
fugim! că nu va fi noŭĕ scăpare de
faţa luĭ Absalom. Sârguiţĭ de a mer-
ge, ca să nu sârguéscă el, şi să ne a-
jungă, şi să aducă nenorocire preste
noĭ, şi să trécă cetatea prin ascuţitul
săbieĭ. 15 Şi serviĭ regeluĭ diseră că-
tră rege: Tot ce domnul nostru regele
alege, écă, noĭ *sûntem* serviĭ teĭ!
16 Şi regele eşi cu tótă casa sa în
urma luĭ; şi lăsă regele dece concu-
bine, ca să păzéscă casa. 17 Şi aşa
eşi regele şi tot poporul în urma sa,
şi stătură la o casă depărtată. 18 Şi
toţĭ serviĭ luĭ mergeaŭ de a lăturile
luĭ, şi toţĭ Cretiĭ şi toţĭ Pletiĭ, şi toţĭ
Gatiţiĭ, şése sute bărbaţĭ, carĭ l-aŭ ur-
mat de la Gat, mergeaŭ înaintea re-
geluĭ. 19 Atuncea regele dise luĭ
Itaĭ, Gatitul: De ce voescĭ să mergĭ şi
tu cu noĭ? Întórnă-te la locul tĕŭ, şi
rĕmâĭ cu regele; căcĭ străin *escĭ* tu, şi
nemernicit de la locul tĕŭ. 20 Erĭ
aĭ venit, şi astă-dĭ să te las să mergĭ
cu noĭ în rătăcire? Că eŭ merg unde
voiŭ puté *merge.* Tu întórnă-te, şi ĭé
pre fraţiĭ teĭ cu tine: mila şi adevĕrul
fie cu tine; 21 Şi Itaĭ rĕspunse rege-
luĭ, şi dise: Viŭ *este* Iehova, şi viŭ
domnul meŭ, regele! în acel loc unde
domnul meŭ regele este, fie spre mór-
te, fie spre viéţă, acolo va fi şi servul
tĕŭ. 22 Şi David dise luĭ Itaĭ: Du-
te, şi trecĭ! Şi trecu Itaĭ, Gatitul, cu
toţĭ ómeniĭ luĭ şi toţĭ copiiĭ, carĭ *eraŭ*
cu dînsul. 23 Şi tótă ţara plânse cu
voce tare, şi tot poporul trecu; şi re-
gele trecu preste părâul Kedron, şi
tot poporul trecu în drumul către pu-
stiŭ.
24 Şi écă, acolo *era* Zadok şi toţĭ Le-
viţiĭ cu dînsul, carĭ purtaŭ chivotul le-
geĭ luĭ Dumnedeŭ; şi eĭ puseră jos chi-
votul luĭ Dumnedeŭ, şi Abiatar se suĭa,
până a sfârşit tot poporul trecerea din
cetate. 25 Şi regele dise către Za-
dok: Du înapoĭ în cetate chivotul luĭ
Dumnedeŭ! De voiŭ afla har înaintea
luĭ Iehova, el mĕ va înturna, şi mĕ va
lăsa să vĕd *chivotul* sĕŭ, şi locaşul sĕŭ.
26 Şi de va dice: Nu te voĭesc, écă,
eŭ *sûnt*; facă el cu mine, după cum
este bine în ochiĭ luĭ. 27 Şi regele
dise luĭ Zadok, preotul: Vedĭ, întórnă-
te cu pace în cetate, şi Ahimaaz, fiul
tĕŭ, şi Ionatan, fiul luĭ Abiatar, fiiĭ
voştri a amânduorora cu voĭ. 28 Ve-
deţĭ, eŭ voiŭ mâné în şesurile pustiu-
luĭ, până ce va veni cuvînt de la voĭ,
ca să-mĭ dea de şcire. 29 Decĭ du-
seră Zadok, şi Abiatar chivotul luĭ
Dumnedeŭ înapoĭ la Ierusalim; şi rĕ-
maseră acolo.
30 Şi David suĭa suişul *munteluĭ*
Olivilor, suind şi plângênd şi cu capul
acoperit, şi el mergea desculţ, şi tot
poporul ce *era* cu el îşĭ acoperi fie-
care capul sĕŭ, şi se suĭaŭ, suind şi
plângênd. 31 Şi se vesti luĭ David,
dicênd: Ahitofel *este* între conjuraţiĭ
cu Absalom. Şi dise David: Zădărni-
cesce sfatul luĭ Ahitofel, Iehova.
32 Şi David ajungênd în vârf, unde
se închină luĭ Dumnedeŭ, écă, că ĭĭ
eşi înainte Huşaĭ, Architul, cu vest-
mîntul rupt şi cu ţărână pe capul sĕŭ.
33 Şi David dise către dînsul: De veĭ
merge cu mine, de povară 'mĭ veĭ fi.
34 Er de te veĭ înturna în cetate, şi
veĭ dice luĭ Absalom: Voiŭ fi servul
tĕŭ, o rege; *cum* înainte *am fost* ser-
vul părinteluĭ tĕŭ, aşa *voiŭ fi* servul
tĕŭ acum, atuncea tu'mĭ veĭ zădărnici
sfatul luĭ Ahitofel. 35 Aŭ nu *sûnt*
cu tine acolo Zadok şi Abiatar, preo-
ţiĭ? Şi totul ce tu veĭ audi din casa
regeluĭ, spune luĭ Zadok şi luĭ Abia-
tar, preoţilor. 36 Écă! acolo *sûnt* cu
dînşi fiiĭ lor, a amânduorora: Ahimaaz
al luĭ Zadok, şi Ionatan al luĭ Abia-
tar. Trimeteţi-mĭ printr'înşi tot cuvîn-
tul ce veţĭ audi. 37 Şi aşa a intrat
Huşaĭ, amicul luĭ David, în cetate; ér
Absalon intră în Ierusalim.

Ţiba înnegreşce pe Mefiboşet.

16 Şi după ce merse David puţin
preste vârf, écă, ĭĭ *veni* înainte
Ţiba, servul luĭ Mefiboşet, cu o pereche

de asinĭ înșelațĭ, și pe dînșĭ eraŭ doĕ
sute de pânĭ, o sută de turte de pómă,
și o sută de bucățĭ frupte uscate, și un
fóle cu vin. 2 Și regele dise către
Țiba: Ce vrăĭ cu acestea? Și Țiba rĕs-
punse: Asiniĭ sûnt pentru casa regeluĭ,
pentru călărie, și pânile și fruptele us-
cate pentru mâncarea servilor, și vinul
de bĕut pentru ceĭ obosițĭ în pustiŭ.
3 Și regele dise: Unde este fiul dom-
nuluĭ tĕŭ? Și Țiba dise regeluĭ: Écă,
el rĕmâne în Ierusalim; căcĭ el a spus:
Astă-dĭ casa luĭ Israel îmĭ va înapoi
regatul părinteluĭ meŭ. 4 Și regele
dise luĭ Țiba: Écă, totul este al tĕŭ,
ce a fost al luĭ Mefiboșet. Și Țiba di-
se: Mĕ prostern înaintea ta, că aflaĭ
har înaintea domnuluĭ meŭ, regele.

Simeĭ blestemă pe David.

5 Și regele David veni până la Ba-
hurim, și écă, că eși de acolo un băr-
bat din némul caseĭ luĭ Saul, al căruĭ
nume era Șimeĭ, fiul luĭ Ghera; și e-
șind blestema, 6 Și aruncă cu petre
după David și după toțĭ serviĭ regeluĭ
David; și tot poporul și toțĭ vitejiĭ
mergeaŭ din drépta luĭ și din stânga
luĭ. 7 Și așa dise Șimeĭ, când bles-
tema: Du-te, du-te, om al sângeluĭ, în-
rĕutățitule! 8 Iehova țĭ-a rĕsplătit
tot sângele caseĭ luĭ Saul, în locul că-
ruĭa tu te-aĭ făcut rege; și Iehova a
dat regatul în mâna luĭ Absalom, fiul
tĕŭ. Écă, acum escĭ în nenorocirea ta,
căcĭ om al sângeluĭ escĭ tu.
9 Atuncea dise Abișaĭ, fiul Țeruieĭ,
regeluĭ: Pentru ce blestemă acest câne
mort pre domnul meŭ, regele; Rogu-
mĕ, să trec și să-ĭ îéŭ capul luĭ. 10 Și
dise regele: Ce avețĭ voĭ de a face cu
mine, voĭ fiiĭ de aĭ Țeruieĭ? Lăsați-l
să blesteme; că Iehova ĭ-a dis: Bles-
temă pre David! Și cine va dice: De
ce facĭ acésta? 11 Și David dise că-
tră Abișaĭ și cătră toțĭ serviĭ seĭ: Écă,
fiul meŭ, care a eșit din cópsele mele,
caută după viéța mea, cu cât maĭ mult
dară acest Beniaminit? Lăsați-l să ble-
steme, că Iehova ĭ-a ordonat. 12 Pó-
te, se va uĭta Iehova la necazul meŭ,
și-mĭ va rĕsplăti cu bine pentru ble-
stemarea luĭ de astă-dĭ. 13 Și David
îșĭ căuta de drum cu ómeniĭ luĭ, și Și-
mei mergea pe cósta munteluĭ, în drep-
tul luĭ și blestemă mergênd, și a-
runcă cu petre după el, și ridică praf.
14 Și regele și tot poporul, ce era
cu el, veniră obosițĭ, și se rĕsuflară
acolo.

Absalom ascultă de rușinosul sfat a luĭ Ahitofel.

15 Și Absalom și tot poporul, băr-
bațiĭ din Israel, veniră la Ierusalim, și
Ahitofel cu dînșĭ. 16 Și întâmplatu-
s-a, când Hușaĭ, Architul, amicul luĭ
David, veni la Absalom, dise Hușaĭ
luĭ Absalom; Să trăéscă regele! Să
trăéscă regele! 17 Și Absalom dise
luĭ Hușaĭ: Acésta este ĭubirea ta că-
tră amicul tĕŭ? De ce nu aĭ mers cu
amicul tĕŭ? 18 Și Hușaĭ dise luĭ Ab-
salom: Nu! ci pre cine l-a ales Iehova
și acest popor și toțĭ bărbațiĭ luĭ Is-
rael, aceluĭ voiŭ să fiŭ, și lângă aces-
ta voiŭ să rĕmân. 19 Și apoĭ cuĭ
voiŭ servi? Nu înaintea fiĭuluĭ sĕŭ?
Cum am servit înaintea părinteluĭ tĕŭ,
așa voiŭ fi și înaintea ta.
20 Și Absalom dise luĭ Ahitofel:
Facețĭ sfat ce vom face! 21 Atun-
cea dise Ahitofel luĭ Absalom: Intră
la concubinele părinteluĭ tĕŭ, pre cari
le-a lăsat să păzéscă casa; și când va
audi tot Israelul, că tu aĭ picat în mi-
ros rĕŭ la părintele tĕŭ, atuncea mâ-
nele tuturor, cari sûnt lângă tine, se
vor întări. 22 Decĭ se întinse pe a-
coperișul caseĭ un cort pentru Absa-
lom, și Absalom intră la concubinele
părinteluĭ sĕŭ înaintea întreguluĭ Is-
rael. 23 Și sfatul luĭ Ahitofel, pre
care-l dădu în acele dile, era ca și cum
ar fi întrebat pre Dumnedeŭ; așa era
tot sfatul luĭ Ahitofel atât la David
cât și la Absalom.

Se zădărnicesce sfatul viclén a luĭ Ahitofel. Sfârșitul sĕŭ rușinos.

17 Ahitofel maĭ dise luĭ Absalom:
Voiŭ alege doĕ-spre-dece miĭ băr-
bațĭ, și mĕ voiŭ ridica, și voiŭ urmări
pre David în nóptea acésta; 2 Și mĕ
voiŭ arunca preste dînsul, când va fi
obosit și mânele sale slăbite, și-l voiŭ
înspăimênta; și tot poporul ce este cu
el fugind, pre rege singur îl voiŭ u-
cide. 3 Și voiŭ aduce tot poporul la
tine; că bărbatul ce tu cauțĭ face ca
și cum toțĭ s'ar înturna cătră tine; și
tot poporul va fi în pace. 4 Și acest
lucru plăcu luĭ Absalom și la toțĭ bă-
trâniĭ luĭ Israel. 5 Și Absalom dise:
Chĭémă, rogu-mĕ, și pre Hușaĭ, Archi-
tul, ca să audim și sfatul sĕŭ.
6 Și venind Hușaĭ la Absalom, Ab-
salom vorbi cătră dînsul, dicênd: A-
cest sfat a dat Ahitofel; să facem du-
pă sfatul sĕŭ? ér de nu, vorbesce tu.
7 Și dise Hușaĭ luĭ Absalom: Nu este

bun sfatul, pre care l-a dat astă dată
Ahitofel. 8 Că, ḑise Huşaĭ, tu cu-
noscĭ pre părintele tĕŭ şi pre bărbaţiĭ
luĭ, că *sûnt* vitejĭ şi amărîţĭ la suflet,
ca o ursă, căreĭa i s'aŭ răpit puiĭ pe
câmp. Şi părintele tĕŭ *este* om de res-
bel, şi nu va sta nóptea cu poporul.
9 Écă, el stă ascuns acuma în vre-o
grópă, saŭ în *alt* loc. Şi va fi, de vom
fi la început bătuţĭ de cătră eĭ, că fie-
care, care va auḑi, va ḑice: S'a în-
vins poporul ce a urmat pre Absalom.
10 Atuncea şi cel maĭ vitéz, a căruĭ
inimă *este* ca inima unuĭ leŭ, se va
topi; că tot Israelul şcie, că părintele
tĕŭ *este* puternic, şi că bărbaţĭ vitejĭ
sûnt ceĭ ce *sûnt* cu dînsul. 11 De a-
ceea sfătuesc eŭ să se adune în jurul
tĕŭ tot Israelul de la Dan până la
Beer-Şeba, ca nisipul, ce *este* pe *ţăr-*
murile măriĭ, în mulţime; şi *încă* însu-
ţĭ să eşĭ la luptă. 12 Şi când vom
veni noĭ la dînsul în vrunul din acele
locurĭ, unde se găsesce el, vom tăbĕră
asupra luĭ, cum cade roŭa de asupra
pămêntuluĭ, aşa ca să nu-ĭ rĕmână nicĭ
unul din toţĭ bărbaţiĭ carĭ *sûnt* cu
dînsul. 13 Şi dacă se va trage în
vre-o cetate, atuncea tot Israelul va
duce funiĭ la acea cetate, şi o vom tra-
ge în părâŭ, până ce nicĭ o petricică
din ea nu se va maĭ găsi.
14 Şi ḑiseră Absalom şi toţĭ băr-
baţiĭ din Israel: Maĭ bun *este* sfatul
luĭ Huşaĭ, Architul, decât sfatul luĭ
Ahitofel. Că Iehova hotărîse să se ză-
dărnicéscă sfatul cel bun al luĭ Ahi-
tofel, pentru-ca Iehova să aducă neno-
rocire asupra luĭ Absalom.
15 Atuncea ḑise Huşaĭ luĭ Zadok
şi Abiatar, preoţiĭ: Aşa şi aşa a sfă-
tuit Ahitofel pre Absalom şi pre bă-
trâniĭ luĭ Israel; şi aşa şi aşa am sfă-
tuit eŭ. 16 Decĭ trimeteţĭ în grabă, şi
spuneţĭ luĭ David, şi ḑiceţĭ: Nu rĕmâ-
né acéstă nópte pe şesurile pustiuluĭ,
ci du-te maĭ departe, ca să nu fie în-
ghiţit regele şi tot poporul ce *este* cu
dînsul.
17 Şi Ionatan şi Ahimaaz stăteaŭ
lângă En-Roghel, că eĭ nu cutezaŭ să
se arete, când veniaŭ în cetate. Şi o
servă se duse, şi le spuse *totul*; şi eĭ
se duseră, şi spuseră regeluĭ David.
18 Dară un băet îĭ vĕḑu, şi spuse luĭ
Absalom. Şi eĭ amândoĭ merseră cu
grăbire, şi intrară în casa unuĭ bărbat
la Bahurim, care avea o fântână în
curtea sa, în care se pogorîră. 19 Şi
femea luă un ţol, şi-*l* întinse preste gu-
ra fântâneĭ, şi împrăscia crupe de-asu-
pra. Aşa lucrul nu se descoperi. 20 Că
veniră serviĭ luĭ Absalom la femee în
casă, şi ḑiseră: Unde *sûnt* Ahimaaz şi
Ionatan? Şi femea ḑise cătră dînşiĭ:
Eĭ aŭ trecut preste vadul părâuluĭ. Şi
eĭ *îĭ* căutară; dară negăsindu-ĭ, se în-
tórseră înapoĭ la Ierusalim. 21 Şi
după ducerea acestora, eşiră aceĭa din
fântână, şi merseră, şi spuseră regeluĭ
David, şi ḑiseră luĭ David: Ridicaţi-
vĕ şi treceţĭ în grabă apa; că aşa a
sfătuit Ahitofel în contra vóstră. 22 Şi
se ridică David, şi tot poporul ce *era*
cu el, şi eĭ trecură Iordanul. Până la
lumina dimineţeĭ nu rĕmase om, care
să nu fi trecut Iordanul.
23 Şi vĕḑênd Ahitofel, că sfatul luĭ
n'a fost urmat, îşĭ înşeŭă asinul, se ri-
dică, şi se duse la casa sa în cetatea
sa, şi-şĭ regulă casa sa, şi se spânzură,
şi muri, şi fu îmmormîntat în mormîn-
tul părinteluĭ sĕŭ.
24 Atuncea David veni la Maha-
naim, şi Absalom trecu Iordanul, el şi
toţĭ bărbaţiĭ luĭ Israel cu dînsul. 25 Şi
Absalom puse pre Amasa în locul luĭ
Ioab preste armată. Şi Amasa *era* fiul
unuĭ bărbat, al căruĭ nume *era* Itra,
din Ezreel, care intră la Abigail, fata
luĭ Nahaş, sora Ţeruiei, muma luĭ
Ioab. 26 Şi Israel şi Absalom tăbĕ-
râră în pămêntul Galaad.
27 Şi când David veni la Maha-
naim, Şobi, fiul luĭ Nahaş din Rabba
a fiilor luĭ Ammon, şi Machir, fiul luĭ
Ammiel din Lodebar, şi Barzillaĭ, a
Galaadiţilor din Roghelim, 28 Adu-
seră paturĭ, şi cupe, şi óle, şi grâŭ, şi
orḑ, şi făină, şi grăunţe prăjite, şi bob,
şi linte, şi uscăturĭ, 29 Şi mĭere, şi
unt, şi oĭ, şi brânză de vacĭ, pentru
David şi poporul ce *era* cu dînsul,
spre mâncare. Că ḑiseră eĭ: Poporul
este flămând şi obosit şi însetat în pu-
stiŭ.

Absalom bătut e ucis de câtre Ioab.

18 Şi David numĕră poporul care
era cu dînsul, şi puse preste eĭ
maĭ marĭ preste miĭ şi maĭ marĭ preste
sute. 2 Şi puse David poporul, o
treime supt Ioab şi o treime supt A-
bişaĭ, fiul Ţeruieĭ şi fratele luĭ Ioab,
şi o treime supt Itaĭ, Gatitul. Şi rege-
le ḑise cătră popor: Voiŭ merge şi eŭ
cu voĭ. 3 Er poporul rĕspunse: Tu
nu veĭ merge *cu noĭ*; că dacă vom fu-
gi noĭ, eĭ nu vor lua séma la noĭ; şi
de va muri jumătate din noĭ, eĭ nu vor
lua séma la noĭ; că tu *facĭ* cât ḑece
miĭ din noĭ. Aşa dară maĭ bine *este*,

ca tu să ne viĭ din cetate în ajutor.
Şi ḑise regele cătră dînşi: Voiŭ face
ce va fi bun în ochiĭ voştri. 4 Şi re-
gele se puse de a lăturea porţeĭ, şi
tot poporul eşi cu sutele şi cu miile.
5 Şi regele ordonă luĭ Ioab şi luĭ
Abişaĭ şi luĭ Itaĭ, ḑicênd: Cruţaţi-mĭ
tînĕrul, pre Absalom! Şi tot poporul
auḑi, când regele a ordonat tuturor
maĭ marilor pentru Absalom.
6 Şi aşa eşi poporul în câmp în
contra luĭ Israel, şi fu luptă în pădu-
rea luĭ Efraim. 7 Şi poporul luĭ Is-
rael fu acolo bătut de serviĭ luĭ Da-
vid, şi s'a făcut învingere mare în
acea ḑi, *ca* de doĕ-ḑecĭ de miĭ. 8 Şi
se întinse de acolo lupta preste tótă
ţara; şi pădurea a mâncat în acea ḑi
maĭ mult popor, de cât a mâncat
sabia.
9 Şi întâlni Absalom pre serviĭ luĭ
David; şi Absalom călărĭa pe un ca-
târ; şi catârul venĭa supt desişul unuĭ
stejar mare, şi capul luĭ se anină de
stejar, şi el plutĭa între cer şi pământ,
şi catârul de supt dînsul se duse. 10 Şi
vĕḑênd *acésta* un bărbat spuse luĭ Ioab,
şi ḑise: Ecă! eŭ am vĕḑut pre Absa-
lom spânzurat de un stejar. 11 Şi
ḑise Ioab cătră bărbatul, care ĭ-a spus
acésta: Ecă, dacă *l*-aĭ vĕḑut, de ce nu
l-aĭ abătut acolo la pământ? Că eŭ
ţĭ-aş fi dat ḑece *sicli* de argint şi un
brâŭ. 12 Şi bărbatul ḑise cătră Ioab:
Chĭar de aş cumpăni în mâna mea o
mie *sicli* de argint, *tot* n'aş întinde
mâna mea în contra fiuluĭ regeluĭ; că
la auḑul nostru ţĭ-a ordonat regele ţie
şi luĭ Abişaĭ şi luĭ Itaĭ, ḑicênd: Fe-
réscă-se fie-care *de a se atinge* de tî-
nĕr, de Absalom. 13 Alt-fel aş face
o necredinţă cu preţul vieţeĭ mele, că
nimic nu rĕmâne ascuns înaintea re-
geluĭ, şi însuşĭ te-aĭ da la o parte.
14 Şi Ioab ḑise: Nu voiŭ întârḑia a-
tâta cu tine; şi luă treĭ lâncĭ în mâna
sa, şi le înfipse în inima luĭ Absalom,
care încă trăia în mijlocul stejaruluĭ.
15 Şi ḑece tinerĭ, cari purtaŭ armele
luĭ Ioab, înconjurară pre Absalom, îl
loviră, şi-l omorîră.
16 Şi suflă Ioab în trâmbiţă, şi se
întórse înapoĭ din urmărirea luĭ Is-
rael; că Ioab reţinu poporul. 17 Şi
eĭ luară pre Absalom, şi-l aruncară în
pădure într'o grópă mare, şi puseră
preste el o movilă de petre marĭ fór-
te. Şi tot Israelul fugi fie-care în cor-
tul sĕŭ,
18 Ér Absalom încă în viéţă fiind,
îşĭ luă, şi-şĭ aşeḑă un stâlp în Valea
Regeluĭ; căcĭ ḑise el: Eŭ nu am nicĭ
fiŭ, ca să păstreze în amintire numele
meŭ. Şi el numi stâlpul după numele
sĕŭ, şi se chĭemă stâlpul luĭ Absalom
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ.

Solia luĭ Cuşi.

19 Şi Ahimaaz fiul luĭ Zadok, ḑise:
Lasă-mĕ să alerg, şi să aduc regeluĭ
aceste scirĭ, că Iehova l-a apĕrat de
mâna neamicilor luĭ. 20 Şi Ioab ḑise
cătră dînsul: Tu nu veĭ duce şcire
astă-ḑĭ; ér altă dată veĭ duce scire;
astă-ḑĭ nu veĭ duce scire, că fiul rege-
luĭ a murit. 21 Şi Ioab ḑise cătră
Cuşi: Mergĭ, spune regeluĭ ce aĭ vĕḑut!
Şi se închină Cuşi înaintea luĭ Ioab,
şi alergă. 22 Şi Ahimaaz, fiul luĭ
Zadok, ḑise éră-şĭ cătră Ioab: Fie ce
va fi, voiŭ alerga şi eŭ după Cuşi. Şi
Ioab ḑise: De ce să alergĭ, fiul meŭ?
Că nu aĭ de dus o scire de folos *pen-
tru tine.* 23 Fie ce va fi, voiŭ aler-
ga? Şi ḑise cătră dînsul: Alérgă! A-
tuncea alergă Ahimaaz pe calea câm-
pieĭ, şi întrecu pre Cuşi.
24 Şi David şedea între cele doĕ
porţĭ. Şi păzitorul de pe acoperişul
porţeĭ se sui pe zid, şi-şĭ ridică òchiĭ
seĭ, şi vĕḑu, şi écă, că alergă un om
singur. 25 Şi strigă păzitorul, şi spu-
se regeluĭ. Şi regele ḑise: Dacă *este*
singur, bună scire în gura luĭ *este.*
Şi el tot se apropia. 26 Şi păzitorul
vĕḑu şi alt om alergând; şi păzitorul
strigă la portar, ḑicênd: Ecă, alérgă
un om singur! Şi regele ḑise: Şi aces-
ta aduce şcire. 27 Şi păzitorul ḑise:
Eŭ vĕd alergătura celuĭ dântêiŭ ca a-
lergătura luĭ Ahimaaz, fiul luĭ Zadok.
Şi regele ḑise: Om bun *este* acesta, şi
cu şcire bună vine el.
28 Şi strigă Ahimaaz, şi ḑise cătră
rege: Pace! şi se prosternu înaintea
regeluĭ cu faţa la pământ, şi ḑise: Bi-
ne-cuvîntat *fie* Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
care a dat *în mânele nóstre* pre băr-
baţiĭ, cari aŭ ridicat mâna lor în con-
tra domnuluĭ meŭ, regele! 29 Şi rege-
le ḑise: Bine este tîneruluĭ Absalom? Şi
Ahimaaz ḑise: Vĕḑut-am mulţime mare,
când Ioab trimese pre servul regeluĭ
şi pre servul tĕŭ; dar n'am cunoscut ce
era. 30 Şi regele ḑise: Dă-te de lă-
ture, *şi* te pune aicea! El se dădu da-
ră în lăturĭ, şi stătu. 31 Şi écă, veni
Cuşi; şi Cuşi ḑise: Şcire *să priméscă*
domnul meŭ, regele; că Iehova te-a
apĕrat de mâna tuturor cari s'aŭ rĕs-
culat asupra ta. 32 Şi regele ḑise
luĭ Cuşi: Bine *este* tînĕruluĭ Absalom?

Și Cușí dise: Să fie ca și tînĕrului
acestuia neamicilor domnuluĭ meŭ, r e-
gele, și la toțĭ, cari se scólă în contra
ta spre rĕŭ! 33 Și se cutremură re-
gele, și se sui în camera *sa* cea de sus
de-asupra porțeĭ, și plânse, și așa dise
el mergĕnd: Fiul meŭ, Absalom! Fiul
meŭ, fiul meŭ, Absalom! fire-așĭ mort
în locul tĕŭ, Absalom, fiul meŭ, fiul
meŭ!

Jalea regeluĭ.

19 Și se spuse luĭ Ioab: Écă, regele
plânge și bocesce după Absalom!
2 Și se prefăcu isbânda din acea di în
plângere pentru tot poporul. Că popo-
rul audi în acea di dicêndu-se, că re-
gele este amărît pentru fiul sĕŭ. 3 Și
poporul se furișă în acea di înlăuntrul
cetățeĭ, cum se furișéză un popor, care
se rușinéză, când fuge din luptă. 4 Er
regele îșĭ acoperi fața sa, și boci cu
voce tare: Fiul meŭ, Absalom! Absa-
lom, fiul meŭ, fiul meŭ!
5 Și se duse Ioab în casă la rege,
și dise: Tu rușinezĭ astă-dĭ fața tutu-
ror servilor teĭ, cari aŭ mântuit as-
tă-dĭ viéța ta, și viéța fiilor teĭ și
a fiicelor tale, și viéța femeelor tale,
și viéța concubinelor tale; 6 Pen-
tru-că tu ĭubescĭ pre ceĭ ce te urăsc,
și urăscĭ pre ceĭ ce te ĭubesc; că tu
dovedescĭ astă-dĭ, că maĭ mariĭ și ser-
viĭ *teĭ* nu-țĭ sûnt nimic. Căcĭ eŭ cunosc
astă-dĭ, că de ar maĭ trăi Absalom, și
noĭ toțĭ am fi murit, *acésta* plăcut ar
fi în ochiĭ teĭ. 7 Și acum scólă-te,
eșĭ, și vorbesce după inima servilor
teĭ; căcĭ mĕ jur pe Iehova, de nu veĭ
eși, nu va rĕmâné nicĭ un *bărbat* cu
tine nóptea acésta; și acésta va fi mult
maĭ rĕŭ pentru tine, decât tot rĕul,
care a venit asupră-țĭ din tinerețea ta
și până acum. 8 Decĭ se sculă re-
gele, și ședu în pórtă. Și-ĭ se spuse
întreguluĭ popor, dicênd: Écă, regele
șéde în pórtă. Și veni tot poporul îna-
intea regeluĭ; că Israelul fugise fie-care
la cortul sĕŭ.

Re'ntórcerea regeluĭ la Ierusalim.

9 Și se certă tot poporul din tóte
semințiile luĭ Israel, dicênd: Regele
ne-a scăpat din mâna neamicilor noș-
tri, și ne-a mântuit din mâna Filiste-
nilor: și acum a fugit el din țară dina-
intea luĭ Absalom. 10 Și Absalom,
pre care l-am uns preste noĭ, a murit
în luptă: acum decĭ de ce nu punețĭ
cuvînt pentru întórcerea regeluĭ?
11 Și regele David trimese la Za-
dok și Abiatar, preoțiĭ, dicênd: Vor-
bițĭ către bătrâniĭ luĭ Iuda, dicênd:
De ce ațĭ fi voĭ ceĭ din urmă pentru
întórcerea regeluĭ la casa sa? că cu-
vîntul a tot Israelul a ajuns la rege,
în casa sa. 12 Voĭ *sûnteți* frațiĭ meĭ;
osul meŭ și carnea mea *sûnteți* voĭ.
De ce decĭ ațĭ fi ceĭ din urmă pentru
întórcerea regeluĭ? 13 Și către A-
masa dicețĭ: Nu *escĭ* tu din osul meŭ
și din carnea mea? Așa să-mĭ facă
Dumnedeŭ și încă maĭ mult, dacă tu
nu veĭ fi maĭ mare preste óste înain-
tea mea în tóte dilele în locul luĭ Io-
ab! 14 Și acesta plecă inima tuturor
bărbaților din Iuda, ca pre a unuĭ
om, încât eĭ trimeseră la rege, dicênd:
Întórce-te tu înapoĭ, și toțĭ serviĭ teĭ!
15 Și așa se întórse regele înapoĭ. Și
veni până la Iordan; și Iuda veni
până la Ghilgal, ca să întâmpine pre
rege, și să petrécă pre rege preste
Iordan.

Mărinimia și mulțumita regeluĭ David.

16 Și se grăbi Șimeĭ, fiul luĭ Ghe-
ra, a Beniaminituluĭ, din Bahurim, și
se pogorî cu bărbațiĭ din Iuda înain-
tea regeluĭ David. 17 O mie bărbațĭ
din Beniamin *eraŭ* cu dînsul, și Țiba,
servul caseĭ luĭ Saul, și cincĭ-spre-dece
fiiĭ aĭ luĭ, și douĕ-decĭ de servĭ aĭ luĭ
cu dînsul, și merseră înaintea regeluĭ
preste Iordan. 18 Și după ce trecu
luntrea, ca să trécă casa regeluĭ, și să
facă ce era bun în ochiĭ seĭ, cădu Și-
meĭ, fiul luĭ Ghera, înaintea regeluĭ,
când trecea el preste Iordan; 19 Și
dise către rege: Domnul meŭ! Să nu-
mĭ socotéscă domnul meŭ fără-de-le-
gea, și să nu-șĭ amintéscă de nedrep-
tățile ce țĭ-a făcut servul tĕŭ în acea
di, când domnul meŭ regele eșia din
Ierusalim, ca să le pună regele la ini-
mă. 20 Că servul tĕŭ cunósce, că am
pĕcătuit. Decĭ écă, eŭ am venit astă-
dĭ cel d'ântĕĭ din tótă casa luĭ Iosef
întru întâmpinarea domnuluĭ meŭ, re-
gele. 21 Și Abișaĭ, fiul Țeruieĭ, rĕs-
punse, și dise: Să nu fie Șimeĭ ucis
pentru acésta, că a blestemat pre un-
sul luĭ Iehova? 22 Și David dise:
Ce avețĭ voĭ cu mine, voĭ fiĭ aĭ Țe-
ruieĭ, că vĕ facețĭ astă-dĭ mie împroti-
vitorĭ? Să fie ucis care-va în Israel
astă-dĭ? Aŭ nu cunosc eŭ astă-dĭ, că
sûnt rege preste Israel? 23 Decĭ re-
gele dise către Șimeĭ: Nu veĭ muri; și
regele îĭ jură.
24 Și Mefiboșet, fiul luĭ Saul, se
pogorî întru întâmpinarea regeluĭ. Și

el nu-şĭ gătise nicĭ picĭórele sale, nicĭ
barba sa, nicĭ îşĭ spălase vestmintele
sale, din ḑiŭa, în care s'a dus regele
până în ḑiŭa, când se întórse el în
pace. 25 Şi venind din Ierusalim îna-
intea regeluĭ, ḑise regele către dînsul:
De ce nu aĭ mers tu cu mine, Mefibo-
şet? 26 Şi el rĕspunse: Domnul meŭ,
regele! servul meŭ m'a înşelat. Căcĭ
servul tĕŭ ḑise: Voiŭ să-mĭ înşeuez a-
sinul, şi să călăresc pe el, şi să merg
cu regele; că servul tĕŭ *este* olog.
27 Şi el a vorbit de rĕŭ de servul tĕŭ
la domnul meŭ, regele: dară domnul
meŭ, regele, *este* ca ângerul luĭ Dum-
neḑeŭ; fă decĭ ce *este* bun în ochiĭ teĭ.
28 Că *deşi* toţĭ ceĭ din casa părinteluĭ
meŭ nu *sûnt* decât bărbaţĭ vrednicĭ de
mórte faţă cu domnul meŭ, regele, to-
tuşĭ tu aĭ pus pre servul tĕŭ între ceĭ
ce mănâncă la masa ta. Şi ce drept
maĭ am eŭ, de a maĭ cere încă rege-
luĭ? 29 Şi regele ḑise către dînsul:
Pentru-ce maĭ vorbescĭ încă de ale
tale? Am ḑis-*o*: Tu şi Ţiba împărţiţĭ
câmpul. 30 Şi Mefiboşet ḑise către
rege: Să iea el şi totul, de óre-ce dom-
nul meŭ regele în pace a venit în ca-
sa sa.
31 Şi Barzillaĭ, Galaaditul, se po-
gorî de la Roghelim, şi trecu cu regele
preste Iordan, ca să-l petrécă preste
Iordan. 32 Er Barzillaĭ *era* bătrân
fórte, de opt-ḑecĭ de anĭ; şi el îngri-
jise de rege, pe când petrecea în Ma-
hanaim; că el *era* un bărbat avut fór-
te. 33 Şi regele ḑise către Barzillaĭ:
Vino cu mine; că eŭ voiŭ să îngrijesc
de tine la mine în Ierusalim! 34 Şi
Barzillaĭ ḑise regeluĭ: Câte sûnt *încă*
ḑilele vieţeĭ mele, ca să mĕ suĭ cu re-
gele la Ierusalim? 35 Opt-ḑecĭ de
anĭ am astă-ḑĭ; pot eŭ óre deosebi
între bine şi rĕŭ? Póte să guste óre
servul tĕŭ ceea ce mănânc şi ceea ce
béŭ? Pot óre să maĭ aud vocea cân-
tereţilor şi a cântereţelor? De ce da-
ră să maĭ fie servul tĕŭ de povara
domnuluĭ meŭ, regele? 36 Servul
tĕŭ va maĭ merge puţin cu regele pre-
ste Iordan. Şi de ce să-mĭ facă regele
asemenea rĕsplată? 37 Lasă să se
întórcă servul tĕŭ, ca să mor în ceta-
tea mea, lângă mormîntul părinteluĭ
meŭ şi al mumeĭ mele! Écă servul tĕŭ,
Chimham, va trece cu domnul meŭ,
regele: şi fă luĭ ce *este* bun în ochiĭ
teĭ! 38 Şi ḑise regele: Chimham să
trécă cu mine, şi eŭ îĭ voiŭ face ceea
ce-ţĭ va plăcé ţie, şi tot ce veĭ pofti
de la mine îţĭ voiŭ da. 39 Şi tot po-
porul trecu Iordanul; şi când *îl* trecu
şi regele, regele sărută pre Barzillaĭ,
şi-l bine-cuvîntă; şi *acesta* se întórse
înapoĭ la locul sĕŭ. 40 Şi regele
merse la Ghilgal, şi Chimham merse
cu dînsul: şi tot poporul luĭ Iuda pe-
trecu pre rege, şi chĭar şi jumătate din
poporul luĭ Israel.
41 Şi écă, toţĭ bărbaţiĭ din Israel
veniră la rege, şi ḑiseră către dînsul:
De ce te-aŭ furat fraţiĭ noştri, bărba-
ţiĭ din Iuda, şi aŭ trecut pre rege şi
casa luĭ preste Iordan, şi pre toţĭ băr-
baţiĭ luĭ David cu dînsul? 42 Şi
rĕspunseră toţĭ bărbaţiĭ din Iuda băr-
baţilor din Israel: Pentru-că regele ne
este maĭ aprópe. De ce sûnteţĭ voĭ aşa
de aprinşĭ pentru lucrul acesta? Mân-
ca-t-am noĭ *ce-va* de la rege? Saŭ da-
tu-ni-s'aŭ darurĭ? 43 Şi rĕspunseră
bărbaţiĭ din Israel bărbaţilor din Iu-
da, şi ḑiseră: Ḑece părţĭ avem în rege,
şi chĭar în David *avem* maĭ mult de-
cât voĭ; pentru-ce dară voĭ ne-aţĭ des-
preţuit, şi nu cuvîntarăm noĭ ceĭ dân-
tĕĭ pentru rentórcerea regeluĭ nostru?
Şi cuvintele bărbaţilor din Iuda eraŭ
maĭ aspre decât cuvintele bărbaţilor
din Israel.

*Sfârşitul rĕsvrătitoruluĭ Şeba. Ucide-
rea luĭ Amasa prin Ioab.*

20 Şi era acolo un om de nimic, al
căruĭ nume *era* Şeba, fiul luĭ
Bichri, un Beniaminit. Acesta suflă în
trâmbiţă, şi ḑise: Noĭ nu avem nicĭ o
parte în David, şi nicĭ o moştenire în
fiul luĭ Işaĭ! fie-care la corturile sale!
2 Şi aşa se duseră toţĭ bărbaţiĭ din
Israel de la David, *şi* urmară după
Şeba, fiul luĭ Bichri. Dară bărbaţiĭ din
Iuda se ţinură de regele lor, de la Ior-
dan până la Ierusalim.
3 Şi venind David la casa luĭ în
Ierusalim, luă regele pre acele ḑece
concubine, pre carĭ le lăsase să pă-
zéscă casa, şi le puse într'o casă supt
pază, şi se îngrijĭa de ele; dară nu in-
tră la dînsele; şi aşa ele rĕmaseră în-
chise până la ḑiŭa morţiĭ lor, *şi* trăiră
vĕduve.
4 Şi regele ḑise către Amasa: A-
dună-mĭ bărbaţiĭ luĭ Iuda în treĭ ḑile,
şi apoĭ arată-te aicea! 5 Şi Amasa
merse să adune pre Iuda; dară întâr-
ḑiă preste timpul, ce-ĭ se hotărîse.
6 Şi David ḑise către Abişaĭ: Acum
Şeba, fiul luĭ Bichri, ne va face maĭ
mult rĕŭ decât Absalom; ĭea *decĭ* pre
serviĭ domnuluĭ tĕŭ, şi urmăresce-l, ca
să nu ajungă în cetăţile cele întărite.

şi să scape de ochiul nostru. 7 Şi
merseră pe urma lui bărbaţiĭ lui Ioab,
şi Cretiĭ şi Pletiĭ, şi toţĭ ceĭ tarĭ. Şi
eĭ eşiră din Ierusalim, ca să urmărés-
că pre Şeba, fiul luĭ Bichri.
8 Şi *fiind* eĭ lângă pétra cea mare,
care *este* în Ghibeon, le veni Amasa
înainte. Şi Ioab *era* îmbrăcat în man-
tia sa, şi preste dînsa *avea* cingĕtórea
săbieĭ sale, care spânzura preste cóp-
sa luĭ în téca eĭ. Şi eşind el, ea cădu.
9 Şi Ioab ḑise cătră Amasa: *Escĭ* bine,
fratele meŭ? Şi apucă Ioab cu mâna
dréptă barba luĭ Amasa, ca să-l să-
rute. 10 Şi Amasa nu luă séma la
sabia, ce *era* în mâna luĭ Ioab; şi aşa
el îl lovi cu ea în pântece, şi s'aŭ vĕr-
sat măruntaĭele pe pământ, şi a doa
óră nu l-a maĭ lovit, şi el a murit. Şi
Ioab şi Abişaĭ, fratele luĭ, urmăriră
pre Şeba, fiul luĭ Bichri. 11 Şi un
bărbat din serviĭ luĭ Ioab rĕmase lân-
gă dînsul, şi ḑise: Cine ĭubesce pre
Ioab, şi cine *este* cu David, *să urmeze*
pre Ioab. 12 Şi Amasa se rostogolĭa
în sângele *sĕŭ* în mijlocul drumuluĭ;
şi bărbatul vĕḑênd că tot poporul sta,
el a tras pre Amasa de pe drum pe
câmp, şi aruncă un vestmînt de asu-
pra luĭ, după ce vĕḑu, că toţĭ, cari
veniaŭ la el, se opriaŭ. 13 Şi după
ce fu scos din drum, merseră toţĭ băr-
baţiĭ după Ioab, ca să urmăréscă pre
Şeba, fiul luĭ Bichri.
14 Şi acesta trecu prin tóte semin-
ţiile luĭ Israel până la Abel, adecă
Bet-Maaca, şi prin tot *pământul* Beri-
muluĭ, şi eĭ se adunară, şi merseră şi
eĭ după dînsul. 15 Şi eĭ veniră, şi-l
împresurară în Abel-Bet-Maaca. Şi eĭ
ridicară un val împotriva cetăţeĭ, îna-
intea ziduluĭ; şi tot poporul care *era*
cu Ioab săpară zidul, ca să-l rupă.
16 Atuncĭ o femee înţeléptă în cetate
strigă: Ascultaţĭ, ascultaţĭ! Spuneţĭ,
rogu-vĕ, luĭ Ioab, să se apropie până
aicea, şi eŭ voiŭ vorbi cu el. 17 Şi
el se apropiă de dînsa; şi femea ḑise:
Tu escĭ Ioab? Şi el rĕspunse: Eŭ *sûnt*.
Şi ea ḑise cătră dînsul: Ascultă cu-
vintele serveĭ tale. 18 Şi el rĕspun-
se: Ascult. Şi ea ḑise: Se cădea maĭ
ântĕĭ să gândescĭ, şi să ḑicĭ: Se cade
a întreba Abelul; şi atuncea *lucrul*
s'ar fi sfârşit. 19 Eŭ *sûnt* dintre ĭu-
bitoriĭ de pace *şi* din credincĭoşiĭ luĭ
Israel; tu cauţĭ să ucidĭ o cetate şi
mumă în Israel? Pentru ce voescĭ să
înghiţĭ moştenirea luĭ Iehova? 20 Şi
Ioab rĕspunse, şi ḑise: Departe, depar-
te *este* de mine *acésta*! Nu voiesc să
înghit, şi nu voiesc să stric. 21 Nu
stă lucrul aşa; ci un bărbat din mun-
tele luĭ Efraim, anume Şeba, fiul luĭ
Bichri, a ridicat mâna luĭ în contra
regeluĭ, în contra luĭ David; pre el
numaĭ daţi-l în mâna mea, şi mĕ voiŭ
depărta de cetate. Atuncea ḑise femea
cătră Ioab: Ecă, capul sĕŭ ţi se va a-
runca preste zid. 22 Atuncea femea
se duse la tot poporul cu înţelepcĭu-
nea eĭ; şi eĭ tăĭară capul luĭ Şeba,
fiul luĭ Bichri, şi-*l* aruncară luĭ Ioab.
Şi suflă el în trâmbiţă, şi eĭ se îm-
prăstiară de lângă cetate, fie-care la
cortul sĕŭ. Şi Ioab se întórse înapoĭ
la Ierusalim, la rege.

Diregĕtoriĭ ceĭ maĭ de frunte aĭ luĭ David.

23 Şi Ioab *era* preste tótă armata
luĭ Israel, şi Benaia, fiul luĭ Iehoiada,
preste Cretiĭ şi preste Pletiĭ. 24 Şi
Adoram preste dărĭ, şi Iosafat, fiul luĭ
Ahilud, *era* cancelar; 25 Şi Şeva *era*
scriitor; şi Zadok şi Abiatar *eraŭ* pre-
oţĭ. 26 Încă şi Ira, Iairitul era preot
pe lângă David.

Fómete în Israel drept rĕsbunare pentru Ghibeoniţĭ. Riţpa.

21 Şi fu fómete în ḑilele luĭ David
treĭ anĭ unul după altul. Şi în-
trebă David pre Iehova. Şi Iehova
rĕspunse: Pentru Saul şi pentru casa
sa însângerată; că a ucis pre Ghibeo-
niţĭ. 2 Şi chĭemă regele pre Ghibeo-
niţĭ, şi ḑise cătră dînşi: (Ghibeoniţiĭ
nu *eraŭ* din fiiĭ luĭ Israel, ci din rĕ-
măşiţele Amoriţilor; şi fiiĭ luĭ Israel
le juraseră; dară Saul căută să-ĭ ucidă
în zelul sĕŭ pentru fiiĭ luĭ Israel şi aĭ
luĭ Iuda;) 3 De aceea ḑise David că-
tră Ghibeoniţĭ: Ce să vĕ fac, şi cu ce
să *vĕ* împac, ca să bine-cuvîntaţĭ moş-
tenirea luĭ Iehova? 4 Şi Ghibeoniţiĭ
ḑiseră cătră dînsul: Nu voim nicĭ ar-
gint nicĭ aur de la Saul şi de la casa
luĭ; şi nicĭ să omorĭ pentru noĭ vr'un
bărbat din Israel. Şi ḑise el: Ceea ce
veţĭ ḑice voĭ, *aceea* vĕ voiŭ face. 5 Şi
eĭ rĕspunseră regeluĭ: Pe bărbatul, ca-
re ne-a sfârşit, şi care a uneltit per-
derea nóstră, *ca* să nu maĭ fim în tot
cuprinsul luĭ Israel, 6 Dea-ni-se şépte
bărbaţĭ dintre fiiĭ luĭ, ca să-ĭ spân-
zurăm luĭ Iehova la Ghibea luĭ Saul,
alesul luĭ Iehova. Şi regele ḑise: *Vĕ*
voiŭ da *pre eĭ*.
7 Er regele cruţă pre Mefiboşet,
fiul luĭ Ionatan, fiul luĭ Saul, pentru
jurămîntul luĭ Iehova, care *era* între

dînși, între David și Ionatan, fiul luĭ
Saul. 8 Dară regele luă pre ceĭ doĭ
fiĭ ai Rițpeĭ, fiica Aĭeĭ, pre cari-ĭ năs-
cură luĭ Saul, Armoni și Mefiboșet, și
pre ceĭ cincĭ fiĭ aĭ Micaleĭ, fiica luĭ
Saul, pre cari-ĭ născuse luĭ Adriel, fiul
luĭ Barzillaĭ, Meholoténul, 9 Și-ĭ dă-
du în mâna Ghibeoniților; acestia îĭ
spânzurară pe munte înaintea luĭ Ie-
hova. Și cădură acestĭ șépte împreună,
și eĭ fură ucișĭ în cele dântêĭ dile ale
culesuluĭ, la începutul culesuluĭ orzu-
luĭ. 10 Și Rițpa, fiica Aĭeĭ luă un
sac, și-l întinse pentru sine preste stân-
că, de la începutul culesuluĭ până ce
s'a vĕrsat apă preste eĭ din cer, și ea
nu lăsă ca diŭa să se repauseze pă-
sĕrile ceruluĭ preste eĭ, nicĭ nóptea fé-
rele câmpuluĭ.
11 Și se spuse luĭ David ce făcea
Rițpa, fiica Aĭeĭ, concubina luĭ Saul.
12 Și merse David, și luă ósele luĭ
Saul și ósele luĭ Ionatan, fiul sĕŭ, de
la locuitoriĭ din Iabeș-Galaad, cari le
furaseră din pïéța Bet-Șanuluĭ, unde
îĭ spânzuraseră Filisteniĭ în diŭa, când
Filisteniĭ uciseră pre Saul *pe muntele*
Ghilboa. 13 Și el aduse ósele luĭ
Saul și ósele luĭ Ionatan, fiul sĕŭ, de
acolo. Și adunatu-s'aŭ ósele spânzura-
ților. 14 Și s'aŭ îngropat ósele luĭ
Saul și ale luĭ Ionatan, fiul sĕŭ, în pă-
mêntul luĭ Beniamin, la Zeba, în mor-
mîntul luĭ Kiș, părintele sĕŭ; și *așa*
s'a făcut tot ce ordonase regele. Și
după acésta Dumnedeŭ împăcatu-s-a
cu pămêntul.

Israeliții se maĭ bat cu Filisteniĭ și-ĭ biruesc.

15 Și Filisteniĭ maĭ avură resbel cu
Israel; și David se pogorî și serviĭ luĭ
cu dînsul, și se luptară cu Filisteniĭ.
Și David se osteni. 16 Și Ișbi din
Nob, din fiiĭ luĭ Rafa, a căruĭ lance
era grea de treĭ sute de *sicli* de ara-
mă, *și* care era încins cu *armătură*
noŭă, voi să lovéscă pre David. 17 Da-
ră Abișaĭ, fiul Țeruieĭ, îl ajută, lovi
pre Filistéu, și-l ucise. Și jurară băr-
bațiĭ luĭ David, dicênd: Tu să nu maĭ
mergĭ cu noĭ la luptă, ca să nu stingĭ
candela luĭ Israel.
18 Și fost-a după aceea éră-șĭ res-
bel cu Filisteniĭ în Gob; atuncea lovi
Sibcaĭ, Hușatitul, pre Saf din fiiĭ luĭ
Rafa. 19 Și urmă resbel cu Filiste-
niĭ la Gob; și lovi Elhanan, fiul luĭ
Iaare-Oreghim, Betlehemitul, pre Go-
liat, Ghiteul, și mănunchĭul lanceĭ luĭ
era ca un lemn de stative. 20 Și maĭ
urmă resbel la Gat; și acolo era un
bărbat înalt fórte, și degetele mânelor
luĭ, și degetele picĭórelor luĭ *eraŭ* șé-
se și șése, doĕ-decĭ și patru la numĕr.
Încă și el fu născut din Rafa. 21 Și
batjocorĭa pre Israel; și-l bătu pre el
Ionatan, fiul luĭ Șimea, fratele luĭ Da-
vid. 22 Acestĭ patru se născură luĭ
Rafa la Gatu, și cădură prin mâna luĭ
David și prin mâna servilor luĭ.

Cântarea de laudă a luĭ David.

22 Și David vorbi cătră Iehova cu-
vintele acesteĭ cântărĭ în diŭa,
când Iehova îl mântui din mâna tutu-
ror neamicilor seĭ și din mâna luĭ Saul.
2 Și el dise:
Iehova *este* stânca mea și cetatea
mea,
3 Și mântuitorul meŭ! Dumnedeŭ *este*
stânca mea,
La care voiŭ căuta adăpost,
Scutul meŭ, și cornul mântuireĭ
mele,
Turnul meŭ înalt, și scăparea mea,
Mântuitorul meŭ! tu de silnicie mĕ
veĭ scăpa.
4 Pre cel vrednic de laudă, pre Ieho-
va, l-am chĭemat,
Și de neamiciĭ meĭ m'am mântuit.
5 Pre mine valurile morțiĭ mĕ încon-
juraŭ,
Și torentele fără-de-legeĭ mĕ spăi-
mêntaŭ,
6 Legătura infernuluĭ mĕ cuprindea,
Preste mine cădeaŭ lanțurile morții,
7 În strâmtorarea mea chĭemaĭ pre
Iehova,
Și strigaĭ cătră Dumnedeul meŭ:
Și el audi în templul sĕŭ vocea
mea,
Și strigătul meŭ *veni* la urechile
sale,
8 Atuncea s'a sguduit și s'a cutremu-
rat pămêntul;
Temeliele ceruluĭ s'aŭ mișcat și s'aŭ
sguduit,
Că el s'a mâniat.
9 Fum se ridică din nările luĭ,
Și focul din gura luĭ mistuĭa,
Cărbunĭ se aprindeaŭ dintr'însul.
10 El plecă cerul, și se pogorî,
Și întunerec *era* supt picĭórele sale.
11 El călărĭa pe cherubim, și sbura,
Și se arĕtă pe aripele vêntuluĭ.
12 Înjuru-ĭ drept corturĭ pus-a întune-
cimĭ,
Adunăturĭ de apă, noŭrĭ deșĭ.
13 Din strălucirea cea de dinaintea
luĭ,
Aprinsu-saŭ cărbunĭ de foc.

14 Iehova tună din cer.
Şi cel pré înalt făcu să se audă vocea sa.
15 El aruncă săgeţile *sale*, şi-ĭ împrăstiă,
Pre fulger, şi ĭ-a risipit.
16 Şi se vědură fundurile măreĭ,
Şi temeliile lumeĭ se descoperiră,
Supt certarea luĭ Iehova,
Prin suflarea vêntuluĭ nărilor luĭ.
17 El întinse *mâna sa* din înălţime, mě apucă,
Mě scóse din ape puternice.
18 El mě scăpă de puternicul meŭ neamic,
De ceĭ ce mě urîaŭ,
Când eraŭ maĭ tarĭ de cât mine.
19 Surprinsu-m'aŭ în ḑiŭa necazuluĭ meŭ:
Dară Iehova mĭ-a fost sprijin;
20 Şi mě scóse la larg;
Mântuitu-m'a; că a bine-voit pentru mine;
21 Rěsplătitu-mi-a Iehova după dreptatea mea;
După curăţenia mânelor mele mĭ-a întors.
22 Că căile luĭ Iehova am păzit;
Şi nu am pěcătuit Dumneḑeuluĭ meŭ.
23 Că tóte judecăţile luĭ înaintea ochilor meĭ *aŭ fost*;
Şi de la legile luĭ nu m'am depărtat.
24 Eŭ nevinovat am fost înaintea luĭ,
Şi de fără-de-lege m'am păzit.
25 De aceea rěsplătitu-mi-a Iehova după dreptatea mea,
După curăţenia mea înaintea ochilor luĭ.
26 Către cel bun, bun te-aĭ arětat,
Către bărbatul întreg, întreg te-aĭ arětat,
27 Către cel curat, curat te-aĭ arětat.
Şi cu cel strâmb, strâmb te-aĭ luptat.
28 Pre popor în necaz l-aĭ mântuit tu;
Dară ochiĭ teĭ preste ceĭ mândri aŭ fost,
Să-ĭ umiléscă *pre eĭ*.
29 Căcĭ tu, Iehova, *escĭ* candela mea,
Şi Iehova întunerecul meŭ a luminat;
30 Că cu tine alerg asupra mulţimeĭ;
Cu Dumneḑeul meŭ sar preste zid.
31 Dumneḑeule! desevârşită *este* calea sa;
Curat *este* cuvîntul luĭ Iehova;
Scut *este* el pentru toţĭ, carĭ caută întrînsul adăpost.
32 Că cine *este* Dumneḑeŭ, afară de Iehova?
Şi cine *este* stâncă, afară de Dumneḑeul nostru?
33 Dumneḑeŭ *este* cetăţuea mea cea tare:
Cu totul netedă 'mĭ făcu calea mea.
34 El piciórele mele ca ale cerbilor le făcu,
Si pe înălţimile mele m'a pus.
35 El a deprins mânele mele la luptă,
Ca braţele mele să întindă arcul de aramă.
36 Tu-mĭ dăduşĭ scutul mântuireĭ tale,
Cu mila ta m'aĭ ridicat.
37 Tu aĭ lărgit paşiĭ meĭ supt mine;
Şi glesnele mele nu s'aŭ clătit.
38 Urmărit-am pre neamiciĭ meĭ, şi i-am stârpit,
Şi nu m'am întors, până ce ĭ-am nimicit.
39 Nimicitu-i-am, sfărumatu-i-am, de nu s'aŭ maĭ sculat;
Căḑut-aŭ supt piciórele mele.
40 Că încinsu-m'aĭ cu putere spre luptă;
Repus-aĭ pre protivniciĭ meĭ supt mine.
41 Şi întors-aĭ mie spatele neamicilor meĭ,
Şi ale acelor ce mě urîaŭ, ca să-ĭ nimicesc.
42 Eĭ căutară împrejur, dară nu aflară mântuitor;
La Iehova, dară el nu-ĭ auḑi.
43 Tocatu-i-am ca pulberea pămêntuluĭ
Ca pre tina de pe uliţe ĭ-am călcat,
Şi ĭ-am sdrobit.
44 Mântuitu-m'aĭ din certele poporuluĭ meŭ,
Păstratu-m'aĭ cap al popórelor;
Poporul *ce* nu am cunoscut mě servesce.
45 Fiiĭ străinilor mě linguşesc;
Numaĭ auḑind de mine, se supun.
46 Fiiĭ străinilor se vestejesc;
Tremură în întăriturele lor.
47 Viŭ *este* Iehova,
Şi bine-cuvîntată *este* stânca mea;
Pré-înălţat fie Dumneḑeŭ, stânca mântuireĭ mele!
48 Dumneḑeŭ, care m'a rěsbunat,
Şi popórele mi *le*-a supus.
49 *Şi* din neamiciĭ meĭ m'a smuls;
Da, dintre protivniciĭ meĭ m'a ridicat,
De asupritor m'aĭ mântuit.
50 De aceea te laud eŭ Iehova, între popóre,
Şi cânt numele těŭ.
51 El *este* turnul mântuireĭ regeluĭ sěŭ,
Şi arată milă unsuluĭ sěŭ,
Luĭ David şi seminţieĭ sale în etern.

Cuvîntarea cea de pe urmă a luĭ David.

23 Şi acestea *sûnt* cele din urmă cuvinte ale luĭ David:
Ḑice David, fiul luĭ Işaĭ,
Ḑice bărbatul cel ce s'a ridicat în înălţime,
Unsul Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob,
Şi dulce cântăreţ al luĭ Israel.
2 Spiritul luĭ Iehova vorbesce prin mine,
Şi cuvîntul luĭ *este* în limba mea.
3 Ḑise Dumneḑeul luĭ Israel,
Stânca luĭ Israel vorbi cătră mine:
Cel ce domnesce preste ómenĭ cu dreptate,
Cel ce domnesce în frica luĭ Dumneḑeŭ,
4 *Este* ca lumina dimineţeĭ, *când* rĕsare sórele,
În diminéţa fără noŭrĭ,
Ca lumina *sóreluĭ*, care încolţesce pămêntul după plóĭe.
5 Nu aşa *este* casa mea înaintea luĭ Dumneḑeŭ?
Că făcut-a el cu mine legămînt,
Întru tóte statornic şi cu credinţă păzit.
Tótă mântuirea mea, şi tóte dorinţele,
Aŭ nu vor încolţi?
6 Dară ceĭ fără de lege *sûnt* cu toţiĭ ca spiniĭ ceĭ smulşĭ,
Pre care nimenea cu mâna nu-ĭ apucă;
7 Şi cine se atinge de dînşi,
Cu fer şi cu lemnul lănceĭ se înarméză;
Şi eĭ cu foc se ard la locul *lor*.

Numile vitejilor celor maĭ de frunte aĭ luĭ David.

8 Acestea *sûnt* numile celor vitejĭ
aĭ luĭ David: Ioşeb-Başşebeset, Tachmoneul, maĭ marele căpiteniilor. El se chĭemă Adino Eznénul pentru ceĭ opt sute, pre carĭ ĭ-a omorît de o-dată.
9 Şi după dînsul Eleazar, fiul luĭ Dodo, fiul luĭ Ahiho. *Era* el *unul* dintre ceĭ treĭ tarĭ, *carĭ eraŭ* cu David; când batjocorĭaŭ pre Filistenĭ, acestia s'aŭ adunat acolo la luptă, şi bărbaţiĭ luĭ Israel eşiră şi eĭ.
10 Acela se sculă, şi bătu pre Filistenĭ, până i se obosi mâna, şi mâna luĭ se lipi de sabie. Şi Iehova *le* dădu în acea ḑi isbânde mare, şi poporul se luă după dînsul numaĭ pentru a prăda.
11 După dînsul Şamma, fiul luĭ Aghe, Hararénul. Şi Filisteniĭ se adunară în grămadă, *şi* era acolo un ogor plin de linte. Şi poporul fugi de dinaintea Filistenilor.
12 Dară el se puse chĭar în mijlocul ogoruluĭ, şi-l apĕră, şi bătu pre Filistenĭ. Şi Iehova *ĭĭ* dădu isbândă mare.
13 Şi treĭ dintre ceĭ treĭ-ḑecĭ capĭ se pogorîră, şi veniră la timpul culesuluĭ la David în pescerea Adullam; şi o cétă de Filistenĭ tăbĕrâse în valea Refaim.
14 Şi David *era* atuncĭ în cetăţue, şi garnisóna Filistenilor *era* atuncĭ *în* Bet-Lehem.
15 Şi poftind David, a ḑis: Cine-mĭ va da de bĕut apă din fântâna din Bet-Lehem, care *este* la pórtă?
16 Şi ceĭ treĭ vitejĭ aŭ năvălit din tabĕra Filistenilor, şi scóseră apă din fântâna din Bet-Lehem cea de la o pórtă, şi luară, şi aŭ dus-*o* la David. Dară el nu voi să o bea, ci *o* turnă luĭ Iehova;
17 Şi ḑise: Departe să fie acésta de mine, Iehova, să fac acésta; Aŭ *bé-voiŭ* sângele bărbaţilor, ce s'aŭ dus cu viéţa în mână? Şi el nu voi să bea. Acésta făcură ceĭ treĭ vitejĭ.
18 Şi Abişaĭ, fratele luĭ Ioab, fiul Ţeruieĭ, *era* maĭ marele celor treĭ. Şi el a ridicat lancea asupra treĭ sute, *şi-ĭ*-a ucis.
19 Şi el avea nume între ceĭ treĭ. Cel maĭ lăudat era el între ceĭ treĭ, şi maĭ marele lor a fost; ér până la ceĭ *dîntêĭ* treĭ nu a ajuns.
20 Apoĭ Benaia, fiul luĭ Iehoiada, fiul unuĭ bărbat vitéz, care făcuse multe şi marĭ fapte, din Kabzeel. Acesta ucise doĭ bărbaţĭ din Moab ca leiĭ. Şi el se pogorî, şi ucise un leŭ într'o grópă în timpul omĕtuluĭ.
21 Şi el ucise pre un Egiptén, bărbat frumos. Şi în mâna Egipténuluĭ *era* lance; dară el se repeḑi asupra luĭ cu un toég, şi smulse lancea din mâna Egipténuluĭ, şi-l omorî cu lancea sa.
22 Acésta făcu Benaia, fiul luĭ Iehoiada, şi el avea nume între ceĭ treĭ tarĭ.
23 El era maĭ lăudat decât ceĭ treĭ-ḑecĭ, ér la *ceĭ* treĭ nu ajungea. Şi David îl alese de credincĭosul sĕŭ.
24 Asahel, fratele luĭ Ioab, *era* între ceĭ treĭ-ḑecĭ: Elhanan, fiul luĭ Dodo, din Bet-Lehem; Şamma, Harodeul;
25 Elika, Harodeul; Heleţeŭ, Palteul;
26 Ira, fiul luĭ Ikkeş, Tekoeul;
27 Abiezer, Anatoteul; Mebunnaĭ, Huşateul;
28 Ţalmon, Ahoheul; Maharaĭ, Netofateul;
29 Heleb, fiul luĭ Baana, Netofateul; Itaĭ, fiul luĭ Ribaĭ, din Ghibea a fiilor luĭ Beniamin;
30 Benaia, Piratoneul; Hiddaĭ, de la Nahale-Gaaş;
31 Abi-Albon, Arbateul; Aţmavet, Barhumeul;
32 Eliahba,

Şaalboneul; Bene-Iaşem; Ionatan;
33 Şamma, Harareul; Ahiam, fiul luĭ
Şarar, Harareul; 34 Elifelet, fiul luĭ
Ahasbaĭ, a fiuluĭ luĭ Maachati; Eliam,
fiul luĭ Ahitofel, Ghiloneul; 35 Het-
raĭ, Carmeleul; Paaraĭ, Arbeul; 36 I-
gal, fiul luĭ Natan, de la Ţoba; Bani,
Gadeul; 37 Ţelek, Ammonitul; Na-
haraĭ, Beeroteul, purtătorul armelor
luĭ Ioab, fiul Ţeruieĭ; 38 Ira, Ietre-
ul; Gareb, Ietreul; 39 Uria, Heteul;
De toţĭ treĭ-ḑecĭ şi şépte.

Numĕrarea poporuluĭ: pedépsa luĭ prin ciumă, şi depărtarea acesteĭa.

24 Şi mânia luĭ Iehova éră-şĭ se a-
prinse asupra luĭ Israel. Şi el a-
demeni pre David în contra lor, ḑi-
cênd: Mergĭ, numĕră pre Israel şi
Iuda! 2 Căcĭ ḑise regele către Ioab,
maĭ marele ósteĭ, care *era* cu dînsul:
Trecĭ prin tóte seminţiele luĭ Israel
de la Dan până la Beer-Şeba; şi nu-
mĕraţĭ poporul, ca să sciŭ numĕrul
poporuluĭ! 3 Şi Ioab ḑise către re-
ge: Să maĭ adaug Iehova Dumneḑeul
tĕŭ la poporul acesta cât este acum
încă de o sută orĭ atâta, şi să vadă
acésta ochiĭ domnuluĭ meŭ, regele; da-
ră pentru ce doresce lucrul acesta
domnul meŭ, regele? 4 Totuşĭ cu-
vîntul regeluĭ rĕmase tare în contra
luĭ Ioab şi în contra celor maĭ marĭ
aĭ ósteĭ.

Şi Ioab şi ceĭ maĭ marĭ aĭ ósteĭ
eşiră de dinaintea regeluĭ, ca să nu-
mere poporul luĭ Israel. 5 Şi eĭ tre-
cură Iordanul, şi tăbĕrâră la Aroer,
spre méḑă-ḑi de la cetate, care *se află*
în mijlocul văiĭ Gad, şi până la Iaţer.
6 Atuncea eĭ veniră până la Galaad
şi în pămêntul Tahtim-Hodşi, şi eĭ ve-
niră la Dan-Iaan şi împrejur până la
Sidon; 7 Şi eĭ veniră până la ceta-
tea Tir şi în tóte cetăţile Heveilor şi
a Cananeilor, şi eşiră spre partea de
méḑă-ḑi a luĭ Iuda către Beer-Şeba.
8 Şi aşa, după ce străbătură tótă ţara,
veniră, după trecerea de noŭĕ lunĭ şi
doĕ-ḑecĭ de ḑile, la Ierusalim. 9 Şi
dădu Ioab regeluĭ suma numĕruluĭ
poporuluĭ: şi eraŭ în Israel opt-sute
de miĭ de bărbaţĭ tarĭ, carĭ trăgeaŭ
sabia, şi bărbaţiĭ luĭ Iuda cincĭ sute
de miĭ de bărbaţĭ.

10 Şi-ĭ bătea luĭ David inima, du-
pă ce numĕrase poporul. Şi David ḑi-
se către Iehova: Fórte am pĕcătuit,
că am făcut acésta. Şi acum, Iehova,
értă fără-de-legea servuluĭ tĕŭ, că fór-
te nebunesce am pĕcătuit. 11 Că scu-
lându-se David diminéţa, veni cuvîn-
tul luĭ Iehova către Gad, profetul,
vĕḑĕtorul luĭ David, ḑicênd: 12 Du-
te şi spune luĭ David: Aşa ḑice Ie-
hova: Treĭ pun înainte-ţĭ, alege-ţĭ una
din ele, şi face-voiŭ ţie. 13 Şi aşa
veni Gad la David, şi-ĭ spuse luĭ, şi
ḑise către dînsul: Să-ţĭ vină ţie şépte
anĭ fómete în pămêntul tĕŭ? Aŭ să
fugĭ treĭ lunĭ înaintea neamicilor teĭ,
şi să te gonésă pre tine? Aŭ să fie
cĭumă treĭ ḑile în pămêntul tĕŭ? A-
cum gândesce-te, şi veḑĭ ce rĕspuns să
duc aceluĭa, ce m'a trimes. 14 Şi
ḑise David luĭ Gad: Eŭ în strâmtora-
re mare sûnt. Să cădem acum în mâ-
na luĭ Iehova, că mare *este* îndurarea
luĭ; şi să nu cad în mâna omuluĭ.

15 Şi Iehova trimese cĭumă preste
Israel de diminéţă până la timpul o-
tărît. Şi muriră din popor de la Dan
până la Beer-Şeba şépte-ḑecĭ miĭ de băr-
baţĭ. 16 Şi întinḑêndu-şĭ ângerul mâna
preste Ierusalim, ca sa-l strice, îĭ păru
rĕŭ luĭ Iehova de acel rĕŭ, şi ḑise că-
tră ângerul, care strica pre popor:
Destul! opresce acum mâna ta. Şi ân-
gerul luĭ Iehova era lângă aria luĭ
Aravna, Iebuseul. 17 Şi David vĕ-
ḑênd ângerul, care bătea pre popor,
vorbi către Iehova, şi ḑise: Ecă, eŭ
sûnt cel ce a pĕcătuit, şi am făcut rĕŭ;
dară aceste oĭ, ce aŭ făcut? Mâna ta
fie asupra mea şi asupra caseĭ părin-
teluĭ meŭ!

18 Şi veni Gad în ḑiŭa aceea la
David, şi ḑise către dînsul: Sui-te, şi
ridică altar luĭ Iehova în aria luĭ A-
ravna, Iebuseul. 19 Şi David se sui
după cuvîntul luĭ Gad, după cum a
ordonat Iehova. 20 Şi uĭtându-se A-
ravna, vĕḑu pre rege şi pre serviĭ luĭ
venind spre dînsul: şi eşi Aravna, şi
se prosternu înaintea regeluĭ cu faţa
la pămênt. 21 Şi Aravna ḑise: Pen-
tru ce vine domnul meŭ, regele, la
servul sĕŭ? Şi David ḑise: Ca să cum-
pĕr de la tine aria, ca să ẓidesc altar
luĭ Iehova, *şi* ca să înceteze plaga în
popor. 22 Şi ḑise Aravna către Da-
vid: Să o ĭea domnul meŭ, regele, şi
sacrifice ce *este* bun în ochiĭ luĭ. Ecă,
aicea *sûnt* boĭ pentru olocaust, care,
şi uneltele boilor în loc de lemne.
23 Pre tóte acestea Aravna, o rege! le
dă regeluĭ. Şi Aravna ḑise către rege:
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, să te primés-
că! 24 Şi ḑis-a regele către Aravna:
Nu! ci voiŭ cumpĕra de la tine cu
preţ, şi nu voiŭ aduce olocaust luĭ

Iehova, Dumneḑeul meŭ, dar dat. Şi
aşa cumpĕră David aria şi boiĭ cu
cincĭ-ḑecĭ sicli de argint. 25 Şi Da-
vid zidi acolo altar luĭ Iehova, şi a-
duse olocaust şi sacrificiĭ de bucurie.
Şi Iehova s'a împăcat cu pămêntul
ţĕrĕ-şĭ, şi plaga a încetat de deasupra
luĭ Israel.

CARTEA ÂNTĔĬA A REGILOR.

SAŬ ÎN DE COMUN A TREIA A REGILOR.

Bătrâneţea luĭ David; conjurarea luĭ Adonia; Solomon ridicat la tron.

I Şi regele David era bătrân *şi* îna-
intat în ḑile, şi se acoperia cu vest-
minte, dară nu se încălḑia. 2 Decĭ
ḑiseră serviĭ seĭ către el: Să se caute
pentru domnul nostru, regele, o fecióră
tînĕră, ca să stea înaintea regeluĭ şi
să îngrijéscă de el, şi să se culce la
sînul tĕŭ, ca să se încălḑéscă domnul
meŭ, regele. 3 Şi aşa căutară în tot
cuprinsul luĭ Israel o tînĕră frumósă,
şi aflară pre Abişag, Şunamită; şi o
aduse la rege. 4 Ér tînĕra *era* fru-
mósă fórte, şi îngrijia de rege, şi ser-
via luĭ; dară regele nu o cunoscu.
5 Şi Adonia, fiul Haghiteĭ, se sume-
ţia, ḑicênd: Eŭ voiŭ sa fiŭ rege; şi-şĭ gă-
ti sie-şĭ care şi călareţĭ, şi cincĭ-ḑecĭ de
bărbaţĭ, carĭ alergaŭ înaintea luĭ. 6 Şi
părintele sĕŭ nicĭ odată nu-l supĕrase
pre el, ḑicênd: Pentru-ce facĭ aşa? *era*
şi el frumos fórte la chip; şi *muma sa*
îl nascu după Absalom. 7 Şi el vor-
bi cu Ioab, fiul Ţeruieĭ, şi cu Abia-
tar, preotul; şi acestia, urmând luĭ
Adonia, *l*-aŭ ajutat. 8 Ér Zadok, pre-
otul, şi Benaia, fiul luĭ Iehoiada, şi
Natan, profetul, şi Şimeĭ şi Reĭ şi vi-
tejiĭ luĭ David nu eraŭ cu Adonia.
9 Şi junghiă Adonia oĭ, boĭ şi viţeĭ
graşĭ lânga pétra Zoeletuluĭ, care *este*
aprópe de En-Roghel, şi chĭemă pre
toţĭ fraţiĭ seĭ, fiiĭ regeluĭ, şi pre toţĭ
barbaţiĭ luĭ Iuda, serviĭ regeluĭ. 10 Ér
pre Natan, profetul, şi pre Benaia, şi
pre vitejĭ şi pre fratele sĕŭ Solomon,
nu-ĭ chĭemă.
11 Atuncea spuse Natan către Bat-
Şeba, muma luĭ Solomon, ḑicênd: Aŭ
n'aĭ auḑit că se facu rege Adonia, fiul
Haghiteĭ, şi domnul nostru David nu
scie *acésta*? 12 Şi acum vino, rogu-
te, să-ţĭ dau sfat, ca să scapĭ viéţa ta
şi viéţa fiuluĭ teu Solomon. 13 Du-
te şi intra la regele David, şi-ĭ ḑi:
Domnul meŭ, rege, nu aĭ jurat tu ser-
veĭ tale, ḑicênd: Solomon, fiul tĕŭ, va
fi rege după mine, şi el va şedé pe
tronul meŭ? De ce dară domnesce A-
donia? 14 Ecă! pre-când încă veĭ
vorbi tu acolo cu regele, voiŭ intra şi
eŭ în urma ta, şi voiu întări cuvintele
tale.
15 Şi intră Bat-Şeba la rege în ca-
meră; şi regele era bătrân fórte, şi
Abişag, Şunamita, servia regeluĭ. 16 Şi
plecându-se Bat-Şeba, se închină îna-
intea regeluĭ. Şi regele ḑise: Ce este
ţie? 17 Şi ea ḑise către dînsul: Dom-
nul meŭ, tu aĭ jurat serveĭ tale pe Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ, *ḑicênd:* Solomon,
fiul tĕŭ, va fi rege după mine, şi el va
şedé pe tronul meŭ. 18 Şi acum, éca!
Adonia se facu rege. Şi tu, domnul
meŭ, rege, nu şciĭ *acésta*. 19 Şi el
junghie boĭ şi viţeĭ graşĭ şi oĭ în mul-
ţime, şi chĭemă pre toţĭ fiiĭ regeluĭ, şi
pre Abiatar, preotul, şi pre Ioab, maĭ
marele oşteĭ; ér pre servul tĕŭ Solo-
mon nu l-a chĭemat. 20 Şi *la* tine,
domnul meŭ, rege, la tine *sûnt* ochiĭ
întregului Israel, ca să le spuĭ cine va
şedé pe tronul domnuluĭ meŭ regele
după el. 21 Ér de nu, va fi, *că* în-
dată-ce domnul meŭ regele va adormi
cu parinţiĭ seĭ, eŭ şi fiul meŭ Solomon
ne vom socoti vinovaţĭ.
22 Şi écă! înca vorbind ea cu re-
gele, a intrat şi Natan, profetul. 23 Şi
spuseră regeluĭ ḑicênd: Ecă Natan,
profetul! Şi intrând la rege, se pros-
ternu înaintea regeluĭ cu faţa sa la
pămênt. 24 Şi Natan ḑise: Domnul
meŭ, rege, aŭ tu aĭ ḑis: Adonia va fi
rege dupa mine, şi el va şedé pe tro-
nul meŭ? 25 Căcĭ se pogorî astă-
ḑĭ, şi junghiă boĭ şi viţeĭ graşĭ şi oĭ
în mulţime, şi chĭemă pre toţĭ fiiĭ re-
geluĭ şi pre ceĭ maĭ marĭ aĭ oşteĭ şi
pre Abiatar, preotul, şi écă eĭ manâncă
şi béŭ înaintea luĭ, şi ḑic: Trăéscă re-
gele Adonia! 26 Ér pre mine, ser-

vul tĕŭ, şi pre Zadok, preotul, şi pre
Benaia, fiul luĭ Iehoiada, şi pre Solo-
mon, servul tĕŭ, n'a chĭemat. 27 De
la *tine*, domnul meŭ, rege, se făcu lu-
crul acesta, şi nu aĭ însciinţat pre ser-
vul tĕŭ, cine va şedé pe tronul dom-
nuluĭ meŭ, regele, după dînsul?
28 Atuncea rĕspunse regele David,
şi ḑise: Chiemaţi-mĭ pre Bat-Şeba. Şi
ea veni la rege, şi stătu înaintea re-
geluĭ. 29 Şi jură regele, şi ḑise: Viŭ
este Iehova! cel ce a mântuit sufletul
meŭ din tot necazul, 30 Că precum
juraĭ ţie pe Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-
rael, ḑicênd: că fiul tĕŭ Solomon va fi
rege după mine, şi el va şedé în lo-
cul meŭ pe tronul meŭ, aşa voiŭ face
în ḑiŭa acésta. 31 Şi Bat-Şeba ple-
cându-şĭ faţa sa până la pămênt, se
închină regeluĭ, şi ḑise: Trăéscă dom-
nul meŭ, regele David, în etern.

Ungerea luĭ Solomon ca rege.

32 Şi regele David ḑise: Chĭemaţi-
mĭ pre Zadok, preotul, şi pre Natan,
profetul, şi pre Benaia, fiul luĭ Ieho-
iada. Şi eĭ veniră înaintea regeluĭ.
33 Şi ḑise către eĭ regele: Luaţĭ cu
voĭ pre serviĭ domnuluĭ vostru, şi pu-
neţĭ călare pre Solomon, fiul meŭ, pe
catârul meŭ, şi-l pogorîţi-l pre el la
Ghihon; 34 Şi să-l ungă pre el aco-
lo Zadok, preotul, şi Natan profetul,
rege preste Israel; şi suflaţĭ voĭ în
trâmbiţă, şi ḑiceţĭ: Trăéscă regele So-
lomon! 35 Şi vĕ veţĭ sui în urma
luĭ, şi el va veni, şi va şedé pe tro-
nul meŭ; că el va fi rege în locul
meŭ; căcĭ am ordonat, ca el să fie
domn preste Israel şi preste Iuda.
36 Şi rĕspunse Benaia, fiul luĭ Ieho-
iada, regeluĭ, ḑicênd: Amin; aşa să
ḑică *şi* Iehova, Dumneḑeul domnuluĭ
meŭ, regele! 37 Precum Iehova a fost
cu domnul meŭ, regele, aşa să fie el
şi cu Solomon, şi să măréscă tronul luĭ
maĭ mult de cât tronul domnuluĭ meŭ,
regele David.
38 Atuncea se pogorîră Zadok, pre-
otul, şi Natan, profetul, şi Benaia, fiul
luĭ Iehoiada, şi Cretiĭ şi Pletiĭ, şi pu-
seră pre Solomon pe catârul regeluĭ
David, şi-l duseră la Ghihon. 39 Şi
luă Zadok, preotul, cornul de oleĭ din
cort, şi-l unseră pre Solomon. Şi sufla-
ră în trâmbiţă, şi ḑise poporul întreg:
Trăéscă regele Solomon! 40 Şi se
sui tot poporul după dînsul; şi cânta
poporul în fluere, şi se desfăta cu bu-
curie mare, şi a rĕsunat pămêntul de
strigatele lor.
41 Şi auḑi *acésta* Adonia şi toţĭ
chĭemaţiĭ, cari *eraŭ* cu dînsul, cum
sfârşiră de a mânca. Şi auḑind Ioab
sunetul trâmbiţeĭ, ḑise: Pentru ce *este*
vuetul, de care cetatea rĕsună? 42 În-
că vorbind el, écă, Ionatan, fiul luĭ
Abiatar, preotul, a sosit! Şi-ĭ ḑise A-
donia: Intră, că tu escĭ bărbat vitéz,
şi aducĭ scirĭ bune. 43 Şi rĕspunḑênd
Ionatan, ḑise luĭ Adonia: Ba *nu*; dom-
nul nostru, regele David, făcu rege
pre Solomon; 44 Şi trimese cu el
regele pre Zadok, preotul, şi pre Na-
tan, profetul, şi pre Benaia, fiul luĭ
Iehoiada, şi pre Cretiĭ şi pre Plethiĭ,
şi-l încălecară pre el pe catârul rege-
luĭ; 45 Şi-l unseră pre el Zadok, pre-
otul, şi Natan, profetul, rege în Ghi-
hon; şi se suiră de acolo veselindu-se,
şi a rĕsunat cetatea. Acesta *este* vue-
tul, ce aĭ auḑit. 46 Ba încă Solomon
şéde pe tronul regatuluĭ. 47 Încă şi
serviĭ regeluĭ aŭ venit să fericiteze pre
domnul nostru, regele David, ḑicênd:
Să înbunéscă Dumneḑeŭ numele luĭ
Solomon maĭ mult decât numele tĕŭ,
şi să măréscă tronul luĭ maĭ mult de-
cât tronul tĕŭ; şi regele se închină pe
patul *sĕŭ*. 48 Şi regele maĭ vorbi
aşa: Bine-cuvîntat *să fie* Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Israel, carele *mĭ*-a dat as-
tă-ḑĭ pre cel ce şéde pe tronul meŭ,
vĕḑênd *acésta* ochiĭ meĭ.
49 Şi toţĭ ceĭ chiemaţĭ cari *eraŭ* cu
Adonia, s'aŭ spăimântat, şi sculându-
se, se duse fie-care în calea sa. 50 Şi
Adonia se temu de Solomon; şi scu-
lându-se, se duse, şi se apucă de cór-
nele altaruluĭ. 51 Şi-ĭ se spuse luĭ
Solomon, ḑicênd: Ecă, Adonia se teme
de regele Solomon; că écă! se apucă
de córnele altaruluĭ, ḑicênd: Să-mĭ ju-
re astă-ḑĭ regele Solomon, că nu va
omorî pre servul sĕŭ cu sabie. 52 Şi
Solomon ḑise: De va fi fiul virtuţeĭ,
nicĭ unul din periĭ luĭ nu va cădé pe
pămênt; éră de se va afla rĕutate în-
trînsul, va muri.
53 Şi trimese regele Solomon, şi-l
pogorî pre el de la altar; şi el veni
de se închină înaintea regeluĭ Solo-
mon; şi ḑise către dînsul Solomon:
Mergĭ la casa ta.

Însărcinarea dată de David luĭ Solo-
mon; mórtea luĭ David.

2 Şi se apropiară ḑilele luĭ David,
ca să móră; şi ordonă luĭ Solomon,
fiul sĕŭ, ḑicênd: 2 Eŭ merg *în* calea a
tot pămêntul; ér tu întăresce-te şi să fiĭ
bărbat; 3 Şi păzesce cele de păzit ale

luĭ Iehova, Dumnedeul tĕŭ, umblând în
caile lui, păzind legile luĭ şi ordinele luĭ
şi judecaţile luĭ şi marturiile luĭ, pre-
cum este scris în legea lui Moisi, ca
să fii fericit în tóte câte veĭ lucra, şi
orĭ-unde te veĭ întórce; 4 Ca sa în-
taréscа Iehova cuvîntul sĕŭ, care-l vor-
bi pentru mine, dicênd: Dacă fiii teĭ
vor lua aminte la caile lor, umblând
înaintea mea cu credinţa, cu tóta ini-
ma şi cu tot sufletul lor, nu va lipsi
din tine bărbat de pe tronul lui Is-
rael. 5 Şi încă tu sciĭ câte a făcut
mie Ioab, fiul Ţeruiei, ce a făcut la
ceĭ doi maĭ mari aĭ oştirilor luĭ Is-
rael: luĭ Abner, fiul luĭ Ner, şi luĭ A-
masa, fiul lui Ieter, pre cari ĭ-a ucis,
şi a vĕrsat în pace sânge de resbel, şi
a adus sângele resbeluluĭ în cingĕtórea
cea de la cópsa sa, şi în încalţamintele
de la picióreIe sale. 6 Fă deci după
înţelepciunea ta; şi căruntețea luĭ să
nu se pogóre în pace în mormînt.
7 Ér catra fiiĭ luĭ Barzillaĭ din Ga-
laad sa areţĭ bunatate, şi să fie eĭ din
ceĭ ce vor mânca la masa ta; căcĭ eĭ
veniră la mine, când eŭ am fugit de
la faţa lui Absalom, fratele tĕŭ. 8 Şi
écă! la tine *este* Şimeĭ, fiul luĭ Ghera,
Beniaminitul de la Bahurim, carele mĕ
blestemă cu blestem greŭ, în diua când
mergeam la Mahanaim; dara se pogo-
rî spre întâmpinarea mea la Iordan,
şi-ĭ am jurat luĭ pe Iehova, dicênd:
Nu te voiu omorî cu sabia. 9 Şi a-
cum nu-l lasa pre el nepedepsit; că
bărbat înţelept *escĭ* tu, şi sciĭ ce să-ĭ
facĭ luĭ, ca sa pogorĭ cu sânge cărun-
teţea luĭ în mormînt.

10 Şi adormi David cu părinţiĭ seĭ,
şi se înmormîntă în cetatea luĭ Da-
vid. 11 Şi dilele câte a domnit Da-
vid preste Israel, *fură* patru-decĭ de
ani; şépte ani a domnit în Hebron, şi
treĭ-decĭ şi trei de ani a domnit în Ie-
rusalim.

*Domnia luĭ Solomon întarită, şi nea-
micĭĭ seĭ pedepsiţĭ.*

12 Şi şedu Solomon pe tronul lui
David, parintele seu; şi se întări fórte
regatul seu. 13 Şi Adonia, fiul Ha-
ghitei, a venit la Bat-Şeba, muma lui
Solomon; şi ea dise: Viĭ cu pace? Şi
el dise: Cu pace. 14 Şi el dise: Cu-
vînt am a-ţi spune: şi ea dise: Vor-
besce. 15 Şi el dise: Tu sciĭ, că al
meŭ era regatul, şi catră mine tot Is-
raelul a îndreptat faţa, ca sa fiŭ rege;
dara se întórse regatul, şi se facu al
frateluĭ meu; căcĭ de la Iehova a fost
al luĭ. 16 Acum cer cerere de la ti-
ne; să nu mĕ rĕspingĭ. 17 Şi-ĭ dise:
Vorbesce. Şi el dise: Vorbesce, rogu-
te, catra regele Solomon, (că el nu te
va respinge), să-mi dea mie pre Abi-
şag, Şunamita, de femee. 18 Şi Bat-
Şeba dise: Bine, voi vorbi pentru tine
cu regele.

19 Decĭ Bat-Şeba veni la regele
Solomon, ca să vorbéscă cu dînsul
pentru Adonia. Şi regele se sculă îna-
intea eĭ, şi-ĭ se închină, şi se puse pe
tronul sĕu, şi s'a pus tron pentru mu-
ma regeluĭ, şi ea şedu la drépta luĭ.
20 Şi ea dise: O mică cerere cer de la
tine; nu mĕ respinge. Şi-ĭ dise regele:
Cere, muma mea, că nu te voiu res-
pinge. 21 Şi ea dise: Să te dea Abi-
şag, Şunamita, luĭ Adonia, fratele tĕŭ,
de femee. 22 Şi regele Solomon rĕs-
punse, şi dise mumeĭ luĭ: Şi pentru ce
cerĭ pre Abişag, Şunamita. pentru A-
donia? cere şi domnia pentru dînsul,
că el *este* fratele meŭ maĭ mare decât
mine, şi *cere şi* pentru Abiatar, preo-
tul, şi pentru Ioab fiul luĭ Ţeruieĭ.
23 Şi regele Solomon jură pe Iehova,
dicênd: Aşa să-mĭ facă Iehova, şi încă
maĭ mult, dacă nu chiar în contra vie-
ţeĭ sale vorbi Adonia acest cuvînt.
24 Şi acum viŭ *este* Iehova, care mĕ
întari, şi mĕ puse pe tronul luĭ Da-
vid, parintele meu, şi care-mĭ făcu ca-
să, precum a vorbit, astă-di se va o-
morî Adonia. 25 Şi regele Solomon
trimese prin Benaia, fiul luĭ Iehoiada,
şi-l lovi de muri.

26 Şi luĭ Abiatar, preotul, dise re-
gele: Mergĭ la Anatot pe câmpul tĕŭ,
ca tu *escĭ* om vinovat morţiĭ; ér asta-
dĭ nu te voiŭ omorî, că tu aĭ purtat
chivotul Domnului, luĭ Iehova, înain-
tea lui David, parintele meŭ, şi aĭ su-
ferit ce a suferit parintele meŭ. 27 Aşa
goni Solomon pre Abiatar, ca să nu
maĭ fie preot luĭ Iehova, spre a împli-
ni cuvîntul luĭ Iehova, care-l vorbi
pentru casa luĭ Elie în Şilo.

28 Şi veni scire luĭ Ioab; ca Ioab
s'a plecat dupa Adonia, ér după Ab-
salom nu s'a plecat. Şi Ioab fugi în
cortul lui Iehova, şi se apucă de cór-
nele altaruluĭ. 29 Şi se spuse rege-
luĭ Solomon, ca Ioab a fugit în cor-
tul luĭ Iehova, şi éca, el *este* lângă al-
tarul. Şi Solomon trimese pre Banaia,
fiul lui Iehoiada, dicênd: Mergi, lo-
vesce-l. 30 Şi veni Benaia în cortul
luĭ Iehova, şi-ĭ dise: Aşa dice regele:
Eşi. Ér el dise: Nu; că aicea voĭ mu-
ri. Şi Banaia aduse cuvînt regeluĭ, di-

cênd: Aşa vorbi Ioab, şi aşa 'mĭ rĕspun-
se. 31 Şi-ĭ ḑise regele: Fă după cum
a ḑis, şi lovesce-l, şi îmmormîntéză-l,
şi *aşa* depărtéză de la mine şi de
la casa părintelui meŭ sângele cel
nevinovat, pre care-l-a vĕrsat Ioab;
32 Şi să întórcă Iehova sângele luĭ pe
capul luĭ; că a lovit pre doĭ bărbaţĭ
maĭ drepţĭ şi maĭ bunĭ decât dînsul,
şi ĭ-a ucis cu sabia, *şi* părintele meŭ
David n'a sciut: pre Abner, fiul luĭ
Ner, maĭ marele ósteĭ luĭ Israel, şi pre
Amasa, fiul luĭ Ieter, maĭ marele ósteĭ
luĭ Iuda. 33 Sângele lor să se în-
tórcă pe capul luĭ Ioab şi pe capul
semintieĭ luĭ în etern; ér luĭ David şi
seminţieĭ luĭ, şi caseĭ luĭ, şi tronuluĭ
sĕŭ, să-ĭ fie pace de la Iehova în etern.
34 Şi aşa se suì Benaia, fiul luĭ Ieho-
iada, îl lovi, şi-l omorî; şi se îmmor-
mîntă în casa sa în pustiŭ. 35 Şi re-
gele a pus pre Benaia, fiul luĭ Ieho-
iada, în locul aceluĭa preste óstea, şi
pre Zadok, preotul, l-a pus regele în
locul luĭ Abiatar.

36 Şi regele a trimes de a chĭemat
pre Şimeĭ, şi ĭ-a ḑis: Zidesce-ţĭ o casă
în Ierusalim, şi să şeḑĭ acolo, şi să nu
eşĭ de acolo nicĭ încóce nicĭ încolo.
37 Că va fi, în ḑiŭa *când* veĭ eşi, şi
veĭ trece părâul Kedron, să sciĭ, că
veĭ muri, *şi* sângele tĕŭ să viă pe ca-
pul tĕŭ. 38 Şi ḑise Şimeĭ către re-
gele: Bun *este* cuvîntul; după cum a
vorbit domnul meŭ regele, aşa va fa-
ce servul tĕŭ. Şi Şimeĭ şeḑu în Ieru-
salim multe ḑile. 39 Şi a fost după
trecerea de treĭ anĭ, că fugiră doĭ ser-
vĭ aĭ luĭ Şimeĭ către Achiş, fiul luĭ
Maaca, regele din Gat; şi se spuse luĭ
Şimeĭ, ḑicênd: Ecă! serviĭ teĭ *sûnt* în
Gat. 40 Şi se sculă Şimeĭ, şi înşeuă
asinul sĕŭ, şi se duse la Gat la Achiş,
ca să caute pre serviĭ seĭ; şi se duse
Şimeĭ, şi aduse pre serviĭ seĭ din Gat.
41 Şi se spuse luĭ Solomon, că Şimeĭ
s'a dus din Ierusalim la Gat, şi s'a
întors. 42 Şi regele trimese de a
chĭemat pre Şimeĭ, şi ĭ-a ḑis: Óre nu
te-am jurat pe Iehova, şi ţi-am măr-
turisit, ḑicênd: În ḑiŭa *când* veĭ eşi,
şi te veĭ duce încóce şi încolo, să sciĭ,
că veĭ muri; şi tu mĭ-aĭ spus: Bun *este*
cuvîntul *ce* am auḑit. 43 Pentru-ce
dară n'aĭ păzit jurămîntul luĭ Iehova,
şi ordinul, pre care ţi l-am dat? 44 Şi
maĭ ḑise regele către Şimeĭ: Tu cu-
noscĭ tot rĕul, *şi* scie inima ta ce aĭ
făcut luĭ David, părintele meŭ: acum
întórcă Iehova rĕul tĕŭ pe capul tĕŭ;
45 Şi regele Solomon *fie* bine-cuvîntat,
şi tronul luĭ David fie întărit înaintea
luĭ Iehova în etern. 46 Şi aşa or-
donă regele luĭ Benaia, fiul luĭ Ie-
hoiada, şi el eşi, şi-l lovi de muri.
Aşa regatul s'a întărit în mâna luĭ
Solomon.

Căsătoria luĭ Solomon.

3 Şi Solomon se încuscri cu Faraon,
regele Egiptuluĭ, şi luă pre fiica luĭ
Faraon, şi o aduse în cetatea luĭ Da-
vid, până să sfârşéscă de zidit casa
sa, şi casa luĭ Iehova, şi zidul Ierusa-
limuluĭ jur împrejur. 2 Ér poporul
sacrifică pe înălţimĭ; că nu era zidită
casă numeluĭ luĭ Iehova până în ḑi-
lele acelea. 3 Şi Solomon ĭubia pre
Iehova, umblând după legile luĭ Da-
vid, părintele sĕŭ; numaĭ că el sacri-
fica şi tămâia pe înălţimĭ.

4 Şi dusu-s'a regele la Ghibeon, ca
să sacrifice acolo; căcĭ acésta *era* înăl-
ţimea cea mare: o mie de olocauste
aduse Solomon pe acest altar.

Rugăciunea luĭ Solomon.

5 La Ghibeon se arĕtă Iehova luĭ
Solomon în visul nopţiĭ; şi Dumneḑeŭ
ḑise: Cere ce să-ţĭ daŭ ţie? 6 Şi So-
lomon ḑise: Tu aĭ arĕtat mare ĭubire
servuluĭ tĕŭ David, părintele meŭ; că
a umblat înaintea ta cu credinţă şi cu
dreptate şi cu întregimea inimeĭ către
tine, şi aĭ păstrat luĭ acéstă mare ĭu-
bire, şi ĭ-aĭ dat fiiŭ, care şedé pe tro-
nul sĕŭ, precum *este* astă-ḑĭ. 7 Şi
acum Iehova, Dumneḑeul meŭ, tu aĭ
făcut pre servul tĕŭ rege în locul luĭ
David părintele meŭ, şi eŭ *sûnt* un
copil mic, nu sciŭ nicĭ să es nicĭ să
intru. 8 Şi servul tĕŭ *se află* în mij-
locul poporuluĭ tĕŭ, pre care l-aĭ ales,
un popor mare, care nu se póte soco-
ti, nicĭ numĕra, de mulţime. 9 Decĭ
dă servuluĭ tĕŭ inima, ce înţelege să
judece pre poporul tĕŭ, să deosebesc
între bine şi rĕŭ; că cine ar puté
judeca pre poporul tĕŭ cel numeros
fórte?

10 Şi cuvîntul era bun în ochiĭ
Domnuluĭ, că ceru Solomon acest lu-
cru. 11 Şi Dumneḑeŭ îĭ ḑise: Pen-
tru-că aĭ cerut acest lucru, şi n'aĭ
cerut ţie ḑile multe, şi n'aĭ cerut pen-
tru tine avuţie, şi n'aĭ cerut viéţa ne-
amicilor teĭ, ci aĭ cerut pentru tine
cunoscinţă de a înţelege judecata,
12 Ecă! fac după cuvîntul tĕŭ; écă!
îţĭ daŭ inimă înţeléptă şi cu cunos-
cinţă, încât asemenea ţie n'a fost îna-
intea ta, nicĭ asemenea ţie nu se va

scula după tine. 13 Şi ceea ce n'aĭ
cerut îţĭ daŭ: avuţie şi onóre, încât
nu va fi asemenea ţie nimenea între
regĭ în tótă vicţa ta. 14 Şi dacă veĭ
umbla în căile mele, păzind legile şi
ordinele mele, precum a umblat Da-
vid, părintele tĕŭ, apoĭ voiŭ lungi ḑi-
lele tale. 15 Şi Solomon se deşteptă,
şi écă, *a fost* vis. Şi el veni la Ierusa-
lim, şi stătu înaintea chivotuluĭ legeĭ
luĭ Iehova, şi aduse olocauste şi sacri-
ficiĭ de bucurie, şi făcu ospĕţ pentru
toţĭ serviĭ seĭ.

Esemplu de înţelepcĭunea luĭ Solomon la judecată.

16 Atuncea veniră doĕ femeĭ mere-
trice la regele, şi stătură înaintea luĭ.
17 Şi a ḑis una din femeĭ: Rogu-mĕ,
domnul meŭ, eŭ şi femea acésta şedem
într'o casă, şi eŭ născuĭ la dinsa în
casă. 18 Şi s'a întâmplat în a treĭa
ḑi după nascerea mea, că născu şi a-
céstă femee, şi noĭ *eram* împreună, ni-
cĭ un străin nu *era* la noĭ în casă; nu-
maĭ noĭ amândoĕ *eram* în casă. 19 Şi
muri fiul acesteĭ femeĭ nóptea; că s'a
culcat pe dînsul. 20 Şi se sculă ea
în mijlocul nopţeĭ, şi luă pre fiul meŭ
de lângă mine, pre-când serva ta dor-
mia, şi-l culcă la sânul sĕŭ, şi pre fiul
eĭ cel mort îl culcă la sânul meŭ.
21 Şi mĕ sculaĭ diminéţă, ca să alăp-
tez pre fiul meŭ, şi écă, era mort! şi
cercetându-l pre dînsul diminéţă, écă,
nu era fiul meŭ, pre care-l am năs-
cut! 22 Er femea cea-l-altă ḑise:
Ba nu; ci fiul meŭ *este* cel viŭ, şi fiul
tĕŭ cel mort; ér accea ḑise: Ba nu, ci
fiul tĕŭ *este* cel mort, şi fiul meŭ cel
viŭ. Aşa vorbiră ele înaintea regeluĭ.
23 Atuncea ḑise regele: Acésta ḑi-
ce: Acesta, cel viŭ, *este* fiul meŭ, şi
cel mort fiul tĕŭ; şi aceea ḑice: Ba
nu; ci acel mort *este* fiul tĕŭ şi cel viŭ
fiul meŭ. 24 Şi regele ḑise: Aduceţi-
mĭ o sabie; şi aduseră sabie înaintea
regeluĭ. 25 Şi regele ḑise: Tăĭaţĭ pre
copilul cel viŭ în doŭĕ; şi daţĭ ju-
mătate uneĭa şi jumătate celeĭ-l-alte.
26 Atuncea ḑise femea, a căreĭa fiul
cel viŭ *era*, către rege, căcĭ i se tur-
bură inima de milă pentru fiul eĭ, şi
ea ḑise: Rogu-te, Domnul meŭ, dă-ĭ eĭ
pre copilul cel viŭ, şi nu-l omorî; ér
aceea ḑise: Să nu fie nicĭ al meŭ, nicĭ
al tĕŭ, tăĭaţi-*l*. 27 Şi rĕspunse re-
gele, ḑicĕnd: Daţi-ĭ pre copilul cel
viŭ, şi nu-l omorîţĭ, că ea este mu-
ma luĭ.
28 Şi tot Israelul auḑi judecata, ce
o judecă regele, şi se temură înain-
tea regeluĭ; căcĭ vĕḑură, că înţelepcĭu-
nea luĭ Dumneḑeŭ *era* întrînsul, de a
face judecată.

Curtea şi diregătoriĭ luĭ Solomon; întinderea şi prosperitatea regatuluĭ sĕŭ.

4 Aşa a fost regele Solomon rege
preste tot Israelul. 2 Şi acestia
aŭ fost ceĭ maĭ marĭ aĭ luĭ: Azaria,
fiul luĭ Zadok, preotul; 3 Elihoref şi
Ahia, fiĭ aĭ luĭ Şişa, scriitorĭ; Ioşafat,
fiul luĭ Ahilud, cancelar; 4 Benaia,
fiul luĭ Iehoiada, preste óste; şi Zadok
şi Abiatar, preoţĭ; 5 Şi Azaria, fiul
luĭ Natan, preste dirigătorĭ; şi Zabud,
fiul luĭ Natan, preot, amic al regeluĭ;
6 Şi Ahişar preste casă: şi Adoniram,
fiul luĭ Abda preste dărĭ.
7 Şi Solomon avea doĭ-spre-ḑece di-
regĕtorĭ preste tot Israelul, cari adu-
ceau bucate regeluĭ şi caseĭ sale: o
lună în an avea câte unul de adus
veniturĭ. 8 Şi acestea *sûnt* numile
lor: Ben-Hur, preste muntele Efraim;
9 Ben-Dechar, preste Makaţ şi preste
Şaalbim şi Bet-Şemeş şi Elon-Bet-Ha-
nan; 10 Ben-Hesed, preste Arubot;
şi el *avea* Şecoul şi tot pămêntul He-
fer; 11 Ben-Abinadab, preste tot cu-
prinsul Doruluĭ; pre Tafat, fiica luĭ
Solomon, avea el de femee; 12 Baa-
na, fiul luĭ Ahilud, preste Taanat şi
Meghido şi tot Bet-Şeanul, cel de lângă
Ţartana, de desuptul Ezreeluluĭ, de la
Bet-Şean până la Abel-Mehola, până
dincolo de Iokneam; 13 Ben-Gheber,
preste Romot-Galaad; el *avea* satele
luĭ Iair, fiul luĭ Manase, cele din Ga-
laad; el *avea şi* cuprinsul Argob cel
din Basan, şépte-ḑecĭ cetăţĭ marĭ cu
ziđurĭ şi zăvóre de aramă; 14 Ahi-
nadab, fiul luĭ Ido, era preste Maha-
naim; 15 Ahimaaţ *era* preste Neftali,
şi el avea pre fiica luĭ Solomon de fe-
mee; 16 Baana, fiul luĭ Huşaĭ, preste
Asser şi Alot; 17 Ioşafat, fiul luĭ
Parua, preste Isachar; 18 Şimeĭ, fiul
luĭ Ela, preste Beniamin; 19 Ghe-
ber, fiul luĭ Uri, preste pămêntul Ga-
laad, pămêntul luĭ Sihon, regele Amo-
reilor, şi al luĭ Og, regele din Basan;
că numaĭ el *era* diregĕtor în acéstă
ţară.
20 Iuda şi Israel *eraŭ* numĕroşĭ la
mulţime, ca nisipul de pe lângă ma-
re, mâncând şi bĕnd şi desfătându-se.
21 Şi Solomon domnia preste tóte re-
gatele de la fluviul *Eufrat* până la
pămêntul Filistenilor şi până la hota-
rul Egiptuluĭ; Şi-ĭ aduceaŭ darurĭ, şi-ĭ

servĭaŭ luĭ Solomon în tóte ḑilele vie-
ţeĭ sale.
22 Şi hrana luĭ Solomon pentru o
ḑi era: treĭ-ḑecĭ core de flórea făineĭ,
şi şése-ḑecĭ core de *altă* făină; 23 De-
ce boĭ îngrăşaţĭ, şi doĕ-ḑecĭ boĭ păşu-
naţĭ, şi o sută oĭ; afară de cerbĭ, şi
de căprióre, şi de cĭute, şi de păserĭ
îngrăşate. 24 Că domnia preste tóte
ţările de dincóce de fluviŭ, de la Tif-
sah până la Gaza, preste toţĭ regiĭ de
dincóce de fluviŭ. Şi avea pace pretu-
tindenea împrejurul luĭ. 25 Şi Iuda
şi Israel locuĭaŭ în siguranţă, fie-cine
supt via sa şi supt smochinul sĕŭ, de
la Dan până la Beer-Şeba, în tóte ḑi-
lele luĭ Solomon.
26 Şi avea Solomon patru-ḑecĭ miĭ
staule de caĭ pentru trăsurile sale, şi
doĕ-spre-ḑece miĭ de călăreţĭ. 27 Şi di-
regĕtoriĭ aceĭa aduceaŭ bucate regeluĭ
Solomon, şi tuturor, carĭ veniaŭ la
masa regeluĭ Solomon, fie-care pe luna
sa; şi nu lăsaŭ să fie vre-o lipsă. 28 A-
duceaŭ încă şi orz şi paie pentru caĭ
şi catârĭ, în locul unde se aflaŭ, fie-
care după însărcinarea sa.

Marea înţelepcĭunea luĭ Solomon; proverbele şi poemele luĭ.

29 Şi Dumneḑeŭ a dat luĭ Solomon
înţelepcĭune şi înţelegere mare fórte,
şi sciinţă întinsă ca nisipul de pe ţĕr-
mul măreĭ. 30 Şi întrecu înţelepcĭu-
nea luĭ Solomon înţelepcĭunea tuturor
fiilor rĕsăărituluĭ, şi tótă înţelepcĭunea
Egiptuluĭ. 31 Căcĭ era maĭ înţelept
decât toţĭ ómeniĭ, maĭ mult decât E-
tan, Esraheul, şi decât Heman şi Chal-
col şi Darda, fiiĭ luĭ Mahol; şi numele
luĭ se rĕspândi împrejur la tóte popó-
rele. 32 Şi el a spus treĭ miĭ de pro-
verbe, şi cânturile luĭ eraŭ o mie şi
cincĭ. 33 Şi vorbi despre arborĭ, de
la cedrul Libanuluĭ până la isopul, ce
cresce pe zidurĭ; vorbi încă despre cele
cu patru picĭóre şi despre păsĕrĭ şi
despre tărătóre şi despre pescĭ. 34 Şi
veniaŭ de la tóte popórele, ca să audă
înţelepcĭunea luĭ Solomon, de la toţĭ
regiĭ pământuluĭ carĭ auḑiseră înţelep-
cĭunea luĭ.

Pregătirea pentru templu; învoéla luĭ Solomon cu Hiram.

5 Şi Hiram, regele Tiruluĭ, trimese
pre serviĭ seĭ la Solomon; căcĭ au-
ḑise, că l-a uns pre el rege în locul
părinteluĭ sĕŭ; că a ĭubit Hiram pre
David în tóte ḑilele. 2 Şi Solomon
trimese cătră Hiram, ḑicênd: 3 Tu
sciĭ, că David, părintele meŭ, n'a pu-
tut să zidéscă casa numeluĭ luĭ Ieho-
va, Dumneḑeul sĕŭ, de resbele ce l-aŭ
înconjurat, până ce Iehova a pus pre
neamicĭĭ seĭ supt picĭórele sale. 4 Şi
acum Iehova, Dumneḑeul meŭ, îmĭ dă-
du repaus de jur împrejur; nu *am* nicĭ
neamic, nicĭ întâmpinare rea. 5 Şi
écă, eŭ cuget să zidesc casă numeluĭ
luĭ Iehova, Dumneḑeul meŭ, după cum
Iehova a promis luĭ David, părintele
meŭ, ḑicênd: Fiul tĕŭ, pre care-l voiŭ
pune în locul tĕŭ pe tronul tĕŭ, acela
va zidi casă numeluĭ meŭ. 6 Şi a-
cum dă ordin, să-mĭ taĭe mie cedri din
Liban; şi serviĭ meĭ vor fi împreună
cu serviĭ teĭ, şi-ţĭ voiŭ da plată pen-
tru serviĭ teĭ, cum veĭ ḑice mie tu; că
tu sciĭ, că între noĭ nu *este* cine să
scie a tăĭa lemne, ca Sidonieniĭ.
7 Şi cum auḑi Hiram cuvintele luĭ
Solomon, se bucură fórte, şi ḑise: Bi-
ne-cuvîntat *fie* Iehova astă-ḑĭ, care a
dat luĭ David fiŭ înţelept preste acest
popor mare. 8 Şi trimese Hiram că-
tră Solomon, ḑicênd: Auḑit-am *tóte*
câte mĭ-aĭ ordonat; şi voiŭ face tótă
voĭa ta pentru lemnele de cedru şi
pentru lemnele de pin: 9 Serviĭ meĭ
le vor pogorî din Liban la mare, şi
eŭ le voiŭ pune pe mare în plute la
locul ce-mĭ veĭ hotărî, şi le voiŭ des-
face acolo şi tu *le* veĭ lua; dară să-
mĭ facĭ şi tu voĭa mea, dând hrană
caseĭ mele.
10 Şi Hiram dădu luĭ Solomon lem-
ne de cedru şi lemne de pin, câte voi.
11 Şi Solomon dădu luĭ Hiram doĕ-
ḑecĭ mii core de grâŭ pentru hrana
caseĭ luĭ, şi doĕ-ḑecĭ core de oleiŭ cu-
rat; atâta a dat Solomon luĭ Hiram pe
an. 12 Şi Iehova dădu luĭ Solomon
înţelepcĭune, precum ĭ-a promis; şi era
pace între Hiram şi Solomon: şi amân-
doĭ încheĭară legămînt.
13 Şi regele Solomon ridică birnicĭ
din tot Israelul, şi birul a fost de treĭ-
ḑecĭ miĭ bărbaţĭ. 14 Şi a trimes pre
eĭ în Liban pe rând, câte ḑece miĭ pe
lună; o lună şedeaŭ în Liban, *şi* doĕ lu-
nĭ în casele *lor*; şi preste bir *fost-a* Ado-
niram. 15 Şi Solomon avea şépte-ḑecĭ
miĭ purtătorĭ de sarcinĭ şi opt-ḑecĭ miĭ
de tăĭătorĭ pe munte; 16 Afară de di-
regĕtorĭ puşĭ de Solomon preste lu-
crărĭ, treĭ miĭ şi treĭ sute *la numĕr*,
carĭ ordonaŭ poporuluĭ ce lucra. 17 Şi
ordonă regele, şi aduseră petre marĭ,
petre alese *şi* petre cĭoplite, spre a pu-

ne temeliile caseĭ. 18 Şi ciopliră zi-
darii luĭ Solomon şi zidariĭ luĭ Hiram
şi Ghibliţiĭ, şi pregătiră lemnele şi pe-
trele spre zidirea caseĭ.

Clădirea templuluĭ.

6 Fost-a în anul patru sute opt-decĭ
de la eşirea fiilor luĭ Israel din pă-
mêntul Egiptuluĭ, şi anul al patrulea
al domnireĭ luĭ Solomon asupra luĭ
Israel, în luna Zif, care *este* a doa
lună, că începu a se zidi casa luĭ Ie-
hova.
2 Şi casa ce regele Solomon o zidi
luĭ Iehova; *avea* lungimea sa de şése-
decĭ coţĭ, şi lăţimea sa de doĕ-decĭ, şi
înălţimea sa de treĭ-decĭ coţĭ. 3 Şi
porticul, *ce era* înaintea templuluĭ ca-
seĭ, *avea* lungimea de doĕ-decĭ coţĭ, în
lăţimea caseĭ, *şi* lăţimea de dece coţĭ
înaintea caseĭ. 4 Şi făcu la casă fe-
restre, largĭ din lă-întru şi strimte din
afară. 5 Şi zidi lipită de zidul caseĭ
rândurĭ de cămărĭ, *unul preste altul*
jur împrejur, *sprijinite de* zidurile ca-
seĭ de jur împrejurul templuluĭ şi a
oraculuĭ; aşa făcu cămărĭ jur împre-
jur. 6 Lăţimea rânduluĭ de jos *era*
de cincĭ coţĭ, şi lăţimea celuĭ din mij-
loc de şése coţĭ, şi lăţimea celuĭ al
treilea de şépte coţĭ; căcĭ pe dinafara
caseĭ făcu arcade strâmte împrejur, ca
grindile să nu fie prinse în zidul caseĭ.
7 Şi casa în clădirea sa se făcea din
petre, pregătite maĭ nainte de a fi a-
colo aduse; aşa că nicĭ ciocan, nicĭ
secure, *nicĭ altă* unéltă de fer, nu se
audia la casă la clădirea sa. 8 *Şi*
intrarea rânduluĭ de mijloc *era* la la-
turea dréptă a caseĭ, şi se suiaŭ la
rândul de mijloc pe o scară spirală,
şi *aşa* de la cel din mijloc la cel de
al treilea. 9 Aşa zidi el casa, şi o
sfârşi pre ea; şi acoperi casa cu scân-
durĭ şi cu grindĭ de cedru. 10 Şi
clădi rândurile împrejurul întregeĭ ca-
se, de cincĭ coţĭ înălţimea; şi prindeaŭ
de casă prin lemnele de cedru.
11 Şi cuvîntul luĭ Iehova a fost
cătră Solomon, dicênd: 12 *Pentru*
casa acésta ce tu o zidescĭ, dacă veĭ
umbla după legile mele, şi veĭ face
judecăţile mele, şi veĭ păzi tóte ordi-
nele mele, umblând după ele, voiŭ în-
tări cu tine cuvîntul ce l-am vorbit
cătră David, părintele tĕŭ; 13 Şi
voiŭ locui în mijocul fiilor luĭ Israel,
şi nu voiŭ părasi poporul meŭ Israel.
14 Aşa zidi Solomon casa, şi o sfârşi
pe ea.
15 Şi îmbrăca pereţiĭ caseĭ pe din
lă-întru cu scândurĭ de cedru, de la
pardoséla caseĭ până la acoperişul eĭ;
cu lemne iĭ îmbrăcă pre eĭ pe din lă-
întru, şi pardoséla caseĭ a îmbrăcat-o
cu scândurĭ de pin. 16 Şi maĭ îm-
brăcă cu scândurĭ de cedru doĕ-decĭ
coţĭ în fundul caseĭ, de la pardoséla
până la *crestetul* zidurilor; şi-l îmbră-
că pe din lă-întru, *ca să fie* oraculul:
Sânta Sântelor. 17 Er casa, adecă
templul, de dinainte era de patru-decĭ
coţĭ. 18 Şi *lemnele* de cedru din lă-
întru caseĭ *eraŭ* de colocinţĭ, cu sĕpă-
turĭ şi *cu* florĭ deschise; tóte *eraŭ de*
cedru, pétră nu se vedea. 19 Şi găti
oraculul în fundul caseĭ, ca să pună
acolo chivotul legeĭ luĭ Iehova, 20 Şi
oracul *avea* în faţă doĕ-decĭ coţĭ lun-
gime, şi doĕ-decĭ coţĭ lăţime, şi doĕ-
decĭ coţĭ înălţime: şi-l acoperi cu aur
curat: şi acoperi altarul cu cedru.
21 Şi Solomon acoperi casa pe din lă-
întru cu aur curat; şi întinse lanţurĭ
de aur dinaintea oracululuĭ, şi-l aco-
peri cu aur. 22 Aşa tótă casa o a-
coperi cu aur, până ce sfârşi tótă ca-
sa; acoperi cu aur şi tot altarul, ce *era*
înaintea oraculuĭ.
23 Şi în lă-întrul oraculuĭ făcu
doĭ cherubimĭ *de* lemn de oliv, *fie-care*
de dece coţĭ înălţime. 24 Şi *era* de
cincĭ coţĭ o aripă a cherubimuluĭ, şi
de cincĭ coţĭ cea-l-altă aripă a cheru-
bimuluĭ; de la vârful uneĭ aripĭ până
la vârful celeĭ-l-alte aripĭ *eraŭ* dece
coţĭ. 25 Şi celă-l-alt cherubim de
dece coţĭ; de aceaş mĕsură şi în a-
celaş chip *eraŭ* amândoĭ cherubimiĭ.
26 Înălţimea unuĭ cherubim *era de* de-
ce coţĭ, tot aşa şi a celuĭa-l-alt che-
rubim. 27 Şi puse pre cherubimĭ în
fundul cel maĭ din lă-întru al caseĭ;
şi se întinseră aripele cherubimilor aşa,
că aripa unuĭa atingea de un perete,
şi aripa celuĭa-l-alt cherubim atingea
de cela-l-alt perete. Şi aripele lor se
atingeaŭ între sine în mijlocul ca-
seĭ. 28 Şi acoperi şi pre cherubimĭ
cu aur.
29 Şi pre toţĭ pereţiĭ caseĭ jur îm-
prejur facu chipurĭ, sĕpate de cheru-
bimĭ şi de fenicĭ şi de florĭ deschise,
în partea din fund şi din faţă. 30 Şi
pardoséla caseĭ o acoperi cu aur în
partea din fund şi din faţă.
31 Şi la întrarea în oracul făcu uşĭ
de lemn de oliv; *aşa* şi pragul de sus,
şi uşiorii uşelor în cincĭ muchĭ. 32 Fă-
cu decĭ uşa în doĕ canate de lemn de
olivĭ, şi sĕpă chipurĭ de cherubimĭ, şi
fenicĭ, şi florĭ deschise, şi *le* acoperi

cu aur, punênd aur preste cherubimî
şi fenicî. 33 Aşa făcu şi la întrarea
templuluî uşiori *de* lemn de oliv în pa-
tru muchî; 34 Şi amândoĕ uşile *eraŭ*
de lemn de pin; şi cele doĕ bucăţi ale
uneî uşe, eraŭ canaturi, şi cele-l-alte
doĕ bucăţî ale uşeî a doa eraŭ cana-
turî. 35 Şi sĕpă *pe ele* cherubimî şi
fenicî şi florî deschise, şi *le* polii cu aur
bine întocmit preste sĕpăturî. 36 Zidi
şi curtea cea din lă-întru cu treî rân-
durî de petre cĭoplite şi cu un rând
de grinḑî de cedru.
37 În anul al patrulea, luna Zif,
s'aŭ pus temeliile caseî luî Iehova;
38 Şi în anul al un-spre-ḑecelea, luna
Bul, care *este* luna a opta, se sfârşi
casa, cu tóte părţile eĭ şi rânduelele
eĭ; aşa în şépte anî a zidit-o pre ea.

Cele-l-alte zidirî marî ale luĭ Solomon.

7 Şi zidi Solomon şi casa sa în treî-
spre-ḑece anî, şi sfârşi tótă casa sa.
2 Şi zidi casă *numită* Pădurea Li-
banuluî; lungimea eĭ *era* de o sută co-
ţî, şi lăţimea eĭ de cincĭ-ḑecî coţî, şi
înălţimea eĭ de treĭ-ḑecî coţî; cu patru
şirurî de stâlpî de cedru, cu grinḑî de
cedru preste stâlpî. 3 Şi *făcu* aco-
periş cu *lemn de* cedru de-asupra ca-
merilor, cari *se razămă* pe patru-ḑecî
şi cincî stâlpî, câte cincĭ-spre-ḑece *la*
şir. 4 Şi *eraŭ* treî şirurî de ferestre,
şi rĕspundea feréstră la feréstră de
treî orî. 5 Şi tóte uşile şi uşioriî *lor*
pătrate *eraŭ*, ca şi pragurile; şi rĕs-
pundea feréstră la feréstră de treî orî.
6 Şi făcu un portic de stâlpî; lungi-
mea luî de cincĭ-ḑecî coţî, şi lăţimea
luî de treî ḑecî coţî; şi porticul *era*
dînaintea acelora; că stâlpiî şi grinḑile
eraŭ dînaintea acelora. 7 Şi maî fă-
cu un portic pentru tron, unde era să
judece, *numit* porticul judecăţeî; şi *era*
aşternut cu cedru de la o margine a
pardoseleî până la alta. 8 Şi casa
sa, unde şeḑu, *avea* o altă curte în
lă-întru porticuluî în acelaş chip zi-
dită.
Solomon maî făcu o casă, ca şi por-
ticul acesta, pentru fata luî Faraon,
pre care o luă *de femee.*
9 Tóte acestea *eraŭ de* petre de
preţ, după mĕsură cĭoplite, ferestruite
cu ferestrĕul pe din lă-întru şi pe din
afară, din temelie pâna la straşină, şi
pe din afară până la curtea cea mare.
10 Şi temelia *era de* petre de preţ, pe-
tre marî; petre de ḑece coţî, şi petre
de opt coţî. 11 Şi pe de-asupra *eraŭ*
petre de preţ, după mĕsură cĭoplite, şi
cedre. 12 Şi curtea cea mare *era fă-*
cută jur împrejur din treî şirurî de
petre cioplite, şi dintr'un şir de grinḑî
de cedru, ca şi curtea cea din lă-întru
a caseî luî Iehova, şi ca şi porticul
caseî.

Ceĭ doĭ stâlpĭ şi uneltele templuluĭ.

13 Şi trimese regele Solomon, şi a-
duse pre Hiram din Tir. 14 Acesta
era fiul uneî femeî vĕduve, din semin-
ţia luî Neftali; şi părintele luî *fusese*
bărbat Tirién, arămar: şi era plin de
măestriî, de înţelepcĭune, şi de price-
pere în a lucra orĭ-ce în aramă.
Şi el veni la regele Solomon, şi lu-
cră tóte lucrurile luî. 15 Căcî el
vĕrsă doî stâlpî de aramă, de opt-spre-
ḑece coţî înălţimea fie-căruî *stâlp*, şi
un fir de doĕ-spre-ḑece coţî ar fi în-
conjurat pre fie-care din eî. 16 Şi
făcu doĕ capitele *de* aramă vĕrsată,
de pus în capul stâlpilor; înălţimea
unuî capitel de cincî coţî, şi înălţimea
celuî-l-alt capitel tot de cincî coţî.
17 Asemenea *făcu* înlănţuiturî în chi-
pul reţetelor, împletite ca lanţurî, pen-
tru capitelele de pe capul stâlpilor;
şépte pentru un capitel şi şépte pen-
tru cea-l-alt capitel. 18 Şi făcu stâl-
piî, şi doĕ şirurî de rodiî împrejurul
reţeleî, ca să acopere cu ele capitelele
de pe capul stâlpilor; aşa făcu şi la
al doilea capitel. 19 Şi capitelele ce-
le de pe capul stâlpilor porticuluî *eraŭ*
lucrate *în chipul* crinuluî, de patru
coţî. 20 Şi capitelele de pe ceî doî
stâlpî *aveaŭ rodiĭ* pe deasupra preste
pântecele, de lângă reţele; şi rodile
eraŭ doĕ sute, înşiruite împrejurul fie-
căruî capitel. 21 Şi aşeḑă stâlpiî în
porticul templuluî; puse deci un stâlp
la drépta, şi-l numi Iachinul, şi pre
cela-l-alt stâlp îl puse la stânga, şi-l
numi Boazul. 22 Şi pe capitelul stâl-
pilor *eraŭ* chipurî de crin. Aşa se sfâr-
şi lucrul stâlpilor.
23 Şi el maî făcu o mare vĕrsată,
de ḑece coţî de la o margine până la
cea-l-altă margine, *şi* împrejur rotun-
dă; şi înălţimea eî de cincî coţî; şi un
fir de treĭ-ḑecî coţî ar fi înconjurat-o
împrejur. 24 Şi supt marginea eî jur
împrejur o încingeaŭ sculpturî în chi-
pul colocinteî, câte ḑece la cot încin-
geaŭ marea jur împrejur; doĕ şirurî
de colocinţî, turnate odată cu *marea.*
25 Sta pe doĭ-spre-ḑece boî; *dintre ca-*
rî treî priviaŭ cătră méḑă-ḑi, şi treî
priviaŭ cătră apus, treî priviaŭ cătră
méḑă-nópte, şi treî priviaŭ cătră rĕsă-

rit; și marea *ședea* pe eĭ; și tóte dosu-
rile lor *eraŭ întórse* în lă-întru. 26 Și
grosimea eĭ *era* de un lat de palmă,
și marginea eĭ lucrată ca marginea po-
tiruluĭ, ca flórea crinuluĭ; și încăpea
doĕ miĭ de baturĭ.
27 Și el maĭ făcu ḑece pedestale
de aramă; *de* patru coțĭ lungimea unuĭ
pedestal, și *de* patru coțĭ lățimea luĭ,
și *de* treĭ coțĭ înălțimea luĭ. 28 Și
făptura pedestalelor *era* ast-fel: avea
pervaze, și pervazele *eraŭ* încheĭăturĭ.
29 Și pe pervazele dintre încheĭăturĭ
eraŭ leĭ, boĭ, și cherubimĭ; și de-asu-
pra pe încheĭăturĭ *era* un basen; și de
desuptul leilor și a boilor *eraŭ* ghir-
lande, făcute să spânzure. 30 Și fie-
care pedestal avea patru roțĭ de ara-
mă și osie de aramă; și cele patru
unghiurĭ ale luĭ aveaŭ umĕrare; și
umĕrarile eĭ *eraŭ* vĕrsate supt spălă-
tóre, alăturea cu fie-care ghirlandă.
31 Și gura eĭ de din lă-întru capitelu-
luĭ și până de-asupra *era* un cot; și
gura eĭ *era* rotundă, lucrată ca base-
nul, de un cot și jumătate; și pe de-
asupra *acesteĭ* gurĭ *eraŭ* sĕpăturĭ; și
pervazele lor *eraŭ* pătrate, nu rotunde.
32 Și supt pervaze *eraŭ* patru roțĭ, și
osiele roților *se uniaŭ* cu pedestalul;
și înălțimea *fie-căreĭ* roțĭ *era* un cot și
jumĕtate de cot. 33 Și făptura roți-
lor *era* ca cea a roților de trăsură;
osiele lor, și obeḑile lor, și spițele lor
și butuciĭ lor, *eraŭ* tot vĕrsate. 34 Și
eraŭ patru umĕrare la cele patru un-
ghiurĭ ale fie-căruĭ pedestal; umĕrarele
eraŭ trase din pedestal. 35 Și de-
asupra pedestaluluĭ *era* o înălțime ro-
tundă împrejur, de o jumătate cot; și
de-asupra pedestaluluĭ marginile și per-
vazele *pedestaluluĭ eraŭ* dintrînsul *tra-*
se. 36 Și pe plăcile laturilor eĭ și pe
pervazele eĭ el sĕpă cherubimĭ, leĭ și
finicĭ, în fie-care loc deșert, și ghir-
lande împrejur. 37 Așa făcu el cele
ḑece pedestale; tóte aveaŭ aceașĭ vĕr-
sătură, aceașĭ mĕsură, *și* acelaș chip.
38 Și el maĭ făcu și ḑece spălătorĭ de
aramă; în fie-care spălător încăpea pa-
tru-ḑecĭ baturĭ; fie-care spălător *era de*
patru coțĭ; *și* pe fie-care din cele ḑece
pedestale *sta* un spălător. 39 Și așe-
ḑă pedestalele, cincĭ la laturea dréptă
a caseĭ, și cincĭ la laturea stângă a
caseĭ; și puse marea la laturea dréptă
a caseĭ spre rĕsărit din partea de méḑă-
ḑi. 40 Și Hiram făcu spălătorĭ și lo-
pețĭ și cupe.

Așa sfârși Hiram facerea tuturor
lucrurilor, ce făcuse pentru regele So-
lomon, pentru casa luĭ Iehova: 41 Doĭ
stâlpĭ și sferele capitelelor de pe ca-
pul celor doĭ stâlpĭ; și doĕ rețele, ca
să acopere cele doĕ sfere ale capitele-
lor de pe capul stâlpilor; 42 Și pa-
tru sute de rodiĭ pentru cele doĕ re-
țele, doĕ șirurĭ de rodiĭ pentru fie-care
rețé, ca să acopere cele doĕ sfere ale
capitelelor de stâlpĭ; 43 Și cele ḑece
pedestale, și ceĭ ḑece spălătorĭ de pe
pedestale; 44 Și o mare, și ceĭ doĭ-
spre-ḑece boĭ de supt mare; 45 Și
ólele și lopețile și cupele; Tóte aceste
vase, ce Hiram le făcu regeluĭ Solo-
mon pentru casa luĭ Iehova, *eraŭ* de
aramă lustruită. 46 În șesul Iorda-
nuluĭ le vĕrsă regele, în pămênt argi-
los, între Succot și Țartan. 47 Și
Solomon lăsă tóte aceste vase *necum-*
pĕnite, căcĭ eraŭ multe fórte, și greu-
tatea arameĭ nu se putea socoti.
48 Și Solomon făcu tóte vasele ca-
seĭ luĭ Iehova: altarul cel de aur, și
masa cea de aur, pe care *se puneaŭ*
pânile de punere înainte; 49 Și can-
delele de aur curat, cincĭ de-a drépta,
și cincĭ de-a stânga, înaintea oraculu-
luĭ, și florile și lămpile și mucările *de*
aur; 50 Și tipsiele și cuțitele și cu-
pele și lingurile și cățuele *de* aur cu-
rat, și țițînele *de* aur, de la ușile caseĭ
celeĭ din fund, *adecă* ale Sânteĭ Sân-
telor, *și* de la ușile caseĭ, *adecă* a temp-
luluĭ.
51 Și sfârșindu-se tot lucrul, ce-l
făcu regele Solomon pentru casa luĭ
Iehova, aduse Solomon întrînsa tóte
cele consacrate de David părintele sĕŭ:
argintul și aurul și vasele; punêndu-le
în tesaurele caseĭ luĭ Iehova.

Consacrarea templuluĭ; rugăciunea și sacrificiul luĭ Solomon.

8 Și regele Solomon adună în Ieru-
salim pre bătrâniĭ luĭ Israel și pre
toțĭ capiĭ seminților, pre maĭ mariĭ
caselor părintescĭ aĭ fiilor luĭ Israel la
sine, ca să aducă chivotul legeĭ luĭ
Iehova din cetatea luĭ David, adecă
Sionul.
2 Și așa se adunară toțĭ bărbațiĭ
luĭ Israel la regele Solomon în sĕrbă-
tórea din luna Etanim, care *este* luna
a séptea. 3 Și veniră toțĭ bătrâniĭ
luĭ Israel, și preoțiĭ ridicară chivotul.
4 Și aduseră chivotul luĭ Iehova, și
cortul întruniriĭ, și tóte vasele cele
sacre, cari *eraŭ* în cort; preoțiĭ și Le-
vițiĭ le aduseră pre ele. 5 Și regele
Solomon și tótă comunitatea luĭ Israel
cea adunată la el, împreună cu el sa-

crificară înaintea chivotuluĭ oĭ şi boĭ,
de nu se puteaŭ nicĭ socoti, nicĭ nu-
mĕra, de mulţimea lor.
6 Şi preoţiĭ
aduseră chivotul legeĭ luĭ Iehova la
locul sĕŭ, în oraculul caseĭ, în Sânta
Sântelor, supt aripele cherubimilor.
7 Că cherubimiĭ *aveaŭ* aripele întinse
preste locul chivotuluĭ, şi cherubimiĭ
acoperiaŭ chivotul şi pârghiele luĭ pe
de-asupra.
8 Şi pârghiele aşa de lungĭ
eraŭ, încât capetele pârghielor se ve-
deaŭ din sanctuar de dinaintea oracu-
luluĭ; dară de afară nu se vedeaŭ; şi
ele se află acolo până în diŭa de astă-
dĭ.
9 În chivot nu *era* nimic decât
cele doĕ table de pétră, pre carĭ Moisi
le pusese acolo în Horeb, unde Ie-
hova încheĭă *legămînt* cu fiiĭ luĭ Is-
rael, când eşiră din pămêntul Egip-
tuluĭ.
10 Şi a fost, când eşiră preoţiĭ din
sanctuar, că nor umplu casa luĭ Ie-
hova;
11 Şi nu putură preoţiĭ să
stea, ca să servéscă, de nor; că mă-
rirea luĭ Iehova umpluse casa luĭ Ie-
hova.
12 Atuncea dise Solomon: Iehova
a dis, că va locui în întunerec.
13 Zi-
dit-am ţie casă de locuinţă, loc ca să
locuescĭ în etern.
14 Şi întorcêndu-şĭ regele faţa sa,
bine-cuvîntă tótă adunarea luĭ Israel,
(şi tótă adunarea luĭ Israel sta.)
15 Şi
el dise: Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dum-
nedeul luĭ Israel, carele îndeplini prin
mâna sa ceea ce a promis cu gura
sa luĭ David, părintele meŭ, dicênd:
16 Din diŭa, în care am scos pre po-
porul meŭ Israel din Egipt, nu am
ales dintre tóte seminţiele luĭ Israel
nicĭ o cetate, în care să se zidéscă ca-
să, şi în care să fie numele meŭ; ci
pre David am ales, ca el să fie preste
poporul meŭ Israel.
17 Şi era în ini-
ma luĭ David, părintele meŭ, ca să
zidéscă casă numeluĭ luĭ Iehova, Dum-
nedeul luĭ Israel.
18 Dară Iehova
dise luĭ David, părintele meŭ: Fiind-că
este în inima ta să zidescĭ casă nume-
luĭ meŭ, bine facĭ, că este acésta în
inima ta.
19 Dară tu să nu zidescĭ
casa; ci fiul tĕŭ, care va eşi din cóp-
sele tale, acela să zidéscă casă nume-
luĭ meŭ.
20 Şi Iehova îndeplini cu-
vîntul sĕŭ, pre care l-a promis; şi m'am
ridicat eŭ în locul luĭ David, părin-
tele meŭ, şi şed pe tronul luĭ Israel,
după cum a promis Iehova; şi am zi-
dit casă numeluĭ luĭ Iehova, Dumne-
deul luĭ Israel.
21 Şi am însemnat
acolo loc pentru chivotul, în care *se*
află legămîntul luĭ Iehova, ce-l încheĭă
cu părinţiĭ noştri, când ĭ-a scos pre eĭ
din pămêntul Egiptuluĭ.
22 Şi stând Solomon înaintea alta-
ruluĭ luĭ Iehova, înaintea întregeĭ a-
dunărĭ a luĭ Israel, îşĭ întinse mânele
sale cătră cer;
23 Şi dise: Iehova, Dumnedeul luĭ
Israel! nu *este* Dumnedeŭ asemenea ţie,
în cer sus şi pe pămênt jos, *tu*, carele
păstrezĭ legămîntul şi îndurarea cătră
serviĭ teĭ, ce umblă înaintea ta din tó-
tă inima lor;
24 Cel ce aĭ împlinit
servuluĭ tĕŭ David, părintele meŭ, *tot*
ce aĭ promis luĭ: tu aĭ promis cu gu-
ra ta şi cu mâna ta aĭ îndeplinit, cum
este în diŭa acésta.
25 Şi acum Ie-
hova, Dumnedeul luĭ Israel, îndepli-
nesce servuluĭ tĕŭ David, părintele
meŭ, acea ce aĭ promis luĭ, dicênd:
Nu va lipsi din tine bărbat de dina-
intea mea, şedĕtor pe tronul luĭ Is-
rael; numaĭ de vor lua aminte fiiĭ teĭ
la căile lor, ca să umble înaintea mea,
cum aĭ umblat tu înaintea mea.
26 Şi
acum, Dumnedeul luĭ Israel! rogu-mĕ,
să se adeveréscă cuvîntul tĕŭ, pre ca-
l-aĭ promis servuluĭ tĕŭ David, părin-
tele meŭ,
27 Că óre cu adevĕrat va locui
Dumnedeŭ pe pămênt? Écă, cerul şi
cerurile cerurilor nu te încap; cu cât
maĭ puţin casa acésta, pre care am
zidit-o eŭ!
28 Totuşĭ privesce la ru-
găcĭunea servuluĭ tĕŭ, şi la cererea luĭ,
Iehova, Dumnedeul meŭ, să audĭ stri-
garea şi rugăcĭunea, cu care se rógă
servul tĕŭ înaintea ta astă-dĭ;
29 Fie
ochiĭ teĭ deschişĭ spre casa acésta nóp-
tea şi diŭa, spre locul, de carele aĭ
dis: Numele meŭ va fi acolo: ca să
audĭ rugăcĭunea, cu care servul tĕŭ
se rógă în locul acesta.
30 Şi ascul-
tă cererea servuluĭ tĕŭ şi a poporuluĭ
tĕŭ Israel, cu care se vor ruga în lo-
cul acesta; şi ascultă-ĭ tu din locul
şedereĭ tale, din cer, şi ascultându-ĭ,
értă-ĭ.
31 De va pĕcătui vre-un om asu-
pra aprópeluĭ sĕŭ, şi i se va impune
jurămînt, şi-l va face să se jure, şi ju-
rămîntul va veni înaintea altaruluĭ tĕŭ
în casa acésta;
32 Atuncea tu as-
cultă din cer, şi fă, şi judecă pre ser-
viĭ teĭ, condamnând pre cel vinovat,
aşa ca să se întórcă preste capul
luĭ fapta luĭ; şi îndreptând pre cel
drept, aşa ca să facĭ luĭ după drepta-
tea luĭ.
33 Când va fi lovit poporul tĕŭ de
neamicĭ, pentru-că aŭ pĕcătuit ţie, şi

se va re'ntórce cătră tine, şi va măr-
turisi numele tĕŭ, şi va aduce ţie rugĭ
şi cererĭ în casa acésta: 34 Atuncea
audĭ din cer, şi értă pĕcatul poporu-
luĭ tĕŭ Israel, şi adu-ĭ din noŭ în pă-
mêntul, pre care l-aĭ dat părinţilor lor.
35 Când se va închide cerul, şi nu
va fi plóie, pentru-că aŭ pĕcătuit ţie,
de te vor ruga în locul acesta, şi vor
mărturisi numele tĕŭ, şi se vor re'n-
tórce de la pĕcatele lor, după ce ĭ-aĭ
umilit pre eĭ: 36 Atuncĭ ascultă-ĭ din
cer, şi értă pĕcatele servilor teĭ şi ale
poporuluĭ tĕŭ Israel, învĕţându-ĭ calea
cea bună, pe care se cade să umble;
şi dă plóie pe pămêntul tĕŭ, ce tu l-aĭ
dat poporuluĭ tĕŭ de moştenire.
37 Fómete de va fi pe pămênt, cĭu-
mă de va fi, arsură în grâŭ, pălitură,
lăcustă, *saŭ* omidă de va fi, neamicul
lor în cetăţĭ de ĭ-ar împresura pre eĭ
în cuprinsul *lor*, în orĭ-ce plagă, în
orĭ-ce bólă *de vor fi*; 38 Tótă rugă-
cĭunea, tótă cererea ce va face vre-un
om, saŭ întreg poporul tĕŭ Israel, când
va cunósce fie-care rana inimeĭ sale,
şi va întinde mânele sale cătră casa
acésta, 39 Atuncea tu audĭ din cer,
din locul şedereĭ tale, şi értă, şi fă, şi
dă fie-căruĭa după căile luĭ, după cum
veĭ cunósce inima lor; (căcĭ tu, numaĭ
tu, cunoscĭ inimele tuturor fiilor óme-
nilor;) 40 Ca să se témă de tine în
tóte dilele, câte vor trăi pe pamêntul,
pre care l-aĭ dat părinţilor noştri.
41 Şi pre străinul, carele nu *este*
din poporul tĕŭ Israel, dara pentru
numele tĕŭ vine din pămênt depărtat;
42 (Căcĭ vor audi numele tĕŭ cel ma-
re, şi mâna ta cea tare, şi braţul tĕŭ
cel întins, şi vor veni, şi se vor ruga
în casa acésta), 43 Audi-*l* din cer,
din locul şedereĭ tale, şi fă *luĭ* tóte,
pentru cari străinul strigă cătră tine;
ca să cunóscă tóte popórele pămêntu-
luĭ numele tĕŭ, şi să se témă de tine,
ca şi poporul tĕŭ Israel; şi ca să cu-
nóscă, că după numele tĕŭ se numesce
casa acésta, ce eŭ am zidit.
44 Când poporul tĕŭ va eşi la lup-
tă asupra neamicilor seĭ, acolo unde
îl veĭ trimete pre el, şi se va ruga luĭ
Iehova spre cetatea ce tu aĭ ales, şi
spre casa ce am zidit numeluĭ tĕŭ,
45 Atuncĭ ascultă din cer rugăcĭunea
luĭ şi cererea luĭ, şi fă-ĭ dreptate.
46 Când vor pĕcătui ţie, (căcĭ nu
este om, care să nu pĕcătuéscă), şi te
veĭ mânia asupra lor, şi-ĭ veĭ da *în*
mânele neamiculuĭ, aşa că *învingătoriĭ*
lor îĭ vor duce prinşĭ în pămêntul ne-
amiculuĭ, departe saŭ aprópe, 47 Şi
atuncea vor veni în sine-şĭ în pămên-
tul, unde fură duşĭ prinşĭ, şi se vor
întórce, şi se vor ruga ţie în pămên-
tul acelora, cari ĭ-aŭ dus prinşĭ, di-
cênd: Am pĕcătuit, am nelegĭuit, am
nedreptăţit; 48 Şi *aşa* se vor întórce
cătră tine din tótă inima lor, şi din
tot sufletul lor, în pămêntul neamici-
lor lor, cari ĭ-aŭ dus prinsĭ, şi se vor
ruga ţie, *privind* cătră pămêntul lor, ce
tu l-aĭ dat părinţilor lor, *cătră* cetatea ce
aĭ ales, şi cătră casa ce am zidit numeluĭ
tĕŭ, 49 Atuncea ascultă din cer, *din* lo-
cul şedereĭ tale, rugăcĭunea lor şi cere-
rea lor, şi fă lor dreptate; 50 Şi értă pre
poporul tĕŭ, ce a pĕcătuit ţie, şi tóte
fără-de-legile, prin cari vinovaţĭ s'aŭ
făcut înaintea ta, şi fă ca ei să afle
îndurarea înaintea celor, ce ĭ-aŭ dus
pre eĭ prinşĭ, ca să aibă milă de eĭ;
51 Că eĭ poporul tĕŭ *sûnt*, şi moşte-
nirea ta, pre care tu l-aĭ scos din E-
gipt, din mijlocul cuptoruluĭ de fer.
52 Fie decĭ ochiĭ teĭ deschişĭ spre ce-
rerea servuluĭ tĕŭ şi spre cererea po-
poruluĭ tĕŭ Israel, ca să-ĭ audĭ pre eĭ
în tóte strigările lor cătră tine. 53 Că-
cĭ deosebit'aĭ pre eĭ de tóte popórele
pămêntuluĭ, *ca să fie* moştenirea ta,
după cum aĭ promis prin Moisi, ser-
vul tĕŭ, când aĭ scos pre părinţiĭ noş-
tri din Egipt, Dómne Iehova.
54 Şi sfârşind Solomon tóte rugă-
cĭunea şi cererea acésta cătră Iehova,
se sculă de dinaintea altaruluĭ luĭ Ieho-
va, unde era îngenunchiat pe genunchiĭ
seĭ cu mânele sale întinse cătră cer.
55 Şi stătu, şi bine-cuvîntă tótă a-
dunarea luĭ Israel cu voce tare, di-
cênd: 56 Bine-cuvîntat *fie* Iehova,
carele a dat repaus poporuluĭ sĕŭ Is-
rael, după tóte câte a promis; n'a că-
dut nicĭ unul din tóte cuvintele cele
bune, pre cari le-a promis luĭ Moisi,
servul sĕŭ. 57 Fie Iehova Dumnedeul
nostru cu noĭ, cum a fost cu părinţiĭ
noştri! Să nu ne lase pre noĭ, nicĭ să
ne părăséscă. 58 Să plece inimele
nóstre spre el, ca să umblăm în tóte
căile luĭ, şi să păzim tóte ordinele luĭ
şi legile luĭ şi judecăţile luĭ, ce *le* dă-
du părinţilor noştri! 59 Şi aceste cu-
vinte ale mele, cu cari m'am rugat
înaintea luĭ Iehova, să fie diŭa şi nóp-
tea aprópe dinaintea luĭ Iehova, Dum-
nedeul nostru, ca să facă dreptate ser-
vuluĭ sĕŭ, şi dreptate poporuluĭ sĕŭ
Israel, după trebuinţa fie-căreĭa dile:
60 Ca să cunóscă tóte popórele pă-
mêntuluĭ, că Iehova, el singur *este*

Dumnedeŭ, *şi* nimenea altul. 61 Fie
decĭ inima vóstră întrégă către Iehova,
Dumnedeul nostru, ca să umblaţĭ
în legile luĭ, şi să păzițĭ ordinele luĭ,
ca şi în diŭa acésta.
62 Şi regele, şi tot Israelul cu el,
aduseră sacrificiŭ înaintea luĭ Iehova.
63 Şi sacrificiul de bucurie, ce aduse
Solomon luĭ Iehova, *a fost*: doĕ-decĭ
şi doĕ miĭ de boĭ, şi o sută doĕ-decĭ
miĭ de oĭ. 64 Aşa sânţiră regele şi
toţĭ fiiĭ luĭ Israel casa luĭ Iehova. În
aceeaşĭ di sânţi regele mijlocul curţeĭ
cea din faţa caseĭ luĭ Iehova, că acolo
aduse olocauste şi darurĭ de pâne
şi grăsimea sacrificielor de bucurie;
fiind-că altarul cel de aramă de dinaintea
luĭ Iehova *era* pré mic, spre a
cuprinde olocaustul şi darul de pâne
şi grăsimea sacrificielor de bucurie.
65 Şi Solomon serbă atuncea sĕrbătóre,
şi tot Israelul împreună cu
dînsul; adunare mare *a fost* (de la intrarea
Hamath până la rîul Egiptuluĭ,
înaintea luĭ Iehova, Dumnedeul
nostru, şépte dile şi *alte* şépte dile,
patru-spre-dece *în totul*. 66 *Şi* a opta
di dădu drumu poporuluĭ, şi eĭ binecuvîntară
pre rege, şi se duseră la
corturile lor, bucurându-se şi voioşĭ
pentru tóte bunĕtăţile, ce Iehova făcu
către David, servul sĕŭ, şi către Israel,
poporul sĕŭ.

Rĕspunsul luĭ Dumnedeŭ la rugăcĭunea luĭ Solomon.

9 Şi sfârşind Solomon de zidit casa
luĭ Iehova şi casa regeluĭ şi tóte
câte el dori şi voĭ să facă, 2 Se arĕtă
Iehova luĭ Solomon a doa óră,
precum i s'a arĕtat în Ghibeon.
3 Şi dise Iehova către el: Am audit
rugăcĭunea ta şi cererea ta, cu care
te-aĭ rugat înaintea mea; am sânţit
casa acésta, ce aĭ zidit-o, ca să pun
acolo numele meŭ în etern; şi ochiĭ
meĭ şi inima mea vor fi acolo tot-deauna.
4 Şi tu, de veĭ umbla înaintea
mea, cum a umblat David, părintele
tĕŭ, în întegrimea inimeĭ si în dreptate;
de veĭ face tóte câte am ordonat
ţie: de veĭ păzi legile mele şi judecăţile
mele; 5 Atuncea voiŭ întări
tronul regatuluĭ tĕŭ în etern de-asupra
luĭ Israel, cum am promis luĭ David,
părintele tĕŭ, dicênd: Nu va lipsi din
tine bărbat de pe tronul luĭ Israel.
6 *Dară* de vĕ veţĭ abate de la mine,
voĭ şi fiii voştri, şi nu veţĭ păzi ordinele
mele şi legile mele, ce am pus
înaintea vóstră, ci veţĭ merge, şi veţĭ
servi altor deĭ, şi vĕ veţĭ închina lor,
7 Atuncea voiŭ stârpi pre Israel de
pe pămêntul, ce l-am dat lor; şi casa
acésta, ce am sânţit numeluĭ meŭ, voiŭ
arunca-o de la faţa mea; şi Israel va
fi de proverb şi de deridere între tóte
popórele. 8 Şi casa acésta, *cât de*
înaltă este, tot cel ce va trece pe lângă
ea, va remâné încremenit, şi va
şuera, şi va dice: Pentru ce făcu Iehova
aşa pămêntuluĭ acestuĭa şi caseĭ
acesteĭa? 9 Şi se va rĕspunde: Fiind-că
părăsiră pre Iehova, Dumnedeul
lor, care scóse pre părinţiĭ lor din pămêntul
Egiptuluĭ, şi se lipiră de alţĭ
deĭ, şi se închinară lor, şi serviră lor,
pentru acésta Iehova a adus asupra lor
tot rĕul acesta.

Afacerile luĭ Solomon cu Hiram; dările plătite luĭ, şi flota luĭ.

10 Şi la sfârşitul celor doĕ-decĭ de
anĭ, în carĭ Solomon zidi cele doĕ case:
casa luĭ Iehova şi casa regeluĭ,
11 (Şi Hiram, regele Tiruluĭ, ajută pre
Solomon cu lemne de cedru, şi cu lemne
de pin, şi cu aur, după tótă dorinţa
luĭ,) atuncea regele Solomon dădu luĭ
Hiram doĕ-decĭ de cetăţĭ în pămêntul
Galileeĭ. 12 Şi eşi Hiram din Tir, ca
să vadă cetăţile, ce Solomon i le dădu;
şi nu-ĭ plăcură luĭ. 13 Şi dise:
Ce *sûnt* cetăţile acestea, ce-mĭ le-aĭ
dat, fratele meŭ? Şi el le numi pre
ele pămêntul Cabol *(Neplăcut)* până în
diŭa acésta. 14 Şi Hiram trimese regeluĭ
o sută doĕ-decĭ de talente de aur.
15 Şi cuvîntul, pentru care regele
Solomon a pus dar, *a fost*, ca să zidéscă
casa luĭ Iehova şi casa sa şi
Millo şi zidul Ierusalimuluĭ, şi Hazorul
şi Meghiddoul şi Ghezerul. 16 *Căcĭ*
Faraon, regele Egiptuluĭ se suise, şi
cucerise Ghezerul, şi l-a ars cu foc;
şi pre Cananeiĭ, ce locuĭaŭ în cetate,
ĭ-a ucis, şi-l daduse zestre fiiceĭ sale,
femea luĭ Solomon. 17 Şi zidi Solomon
Ghezerul şi Bet-Horonul de jos,
18 Şi Baalatul şi Tadmorul în pustiŭ,
în ţară, 19 Şi tóte întăririle *caselor*
pentru provisiune ce Solomon avea, şi
întăririle pentru care, şi întăririle pentru
călăreţĭ, şi orĭ-ce dori Solomon să
zidéscă în Ierusalim şi în Liban şi în
tot pămêntul stăpâniriĭ sale.
20 *Şi cât pentru* poporul rĕmas din
Amoreĭ *şi* Heteĭ *şi* Ferizeĭ *şi* Heveĭ şi
Iebuseĭ, carĭ nu *eraŭ* din fiiĭ luĭ Israel:
21 *Cât pentru* fiiĭ acelora, ce
rĕmaseseră în ţară după eĭ, *şi* pre carĭ
fiiĭ luĭ Israel n'aŭ putut a-ĭ nimici, a-

supra acestora Solomon a pus dare de
muncă până în ḑiŭa de astă-ḑĭ. 22 Da-
ră din fiiĭ luĭ Israel Solomon pre ni-
menea n'a făcut serv; căcĭ *eraŭ* băr-
baţĭ de resbel şi servĭ aĭ seĭ, şi maĭ
mariĭ şi căpitaniĭ seĭ, şi capĭ aĭ care-
lor, şi călăreţiĭ seĭ. 23 Şi suprave-
ghietoriĭ maĭ marĭ preste tot lucrul
luĭ Solomon *eraŭ* cincĭ sute cincĭ-ḑe-
cĭ, stând preste poporul ce servia la
lucru.
24 Şi fiica luĭ Faraon se suĭ din
cetatea luĭ David în casa sa, ce se zi-
dise pentru ea, când se zidi Millo.
25 Şi aducea Solomon de treĭ-orĭ
pe an olocauste şi sacrificiĭ de bucu-
rie pe altarul, ce zidise luĭ Iehova, şi
tămâĭă pe altarul, ce *sta* înaintea luĭ
Iehova; aşa sfârşi casa.
26 Şi regele Solomon *maĭ* făcu şi
o corabie la Eţion-Gheber, cel aprópe
de Elat, la ţĕrmul Mărcĭ Roşie, în pă-
mêntul Edomuluĭ. 27 Şi Hiram tri-
mese în corabia cu serviĭ luĭ Solomon
pre serviĭ seĭ marinarĭ, corabierĭ de-
prinşĭ cu marea. 28 Şi veniră la O-
fir, şi luară de acolo patru sute doĕ-
ḑecĭ de talente de aur, şi *le* aduseră la
regele Solomon.

Visita regineĭ din Şeba la Solomon.

10 Şi regina din Şeba, auḑind de
renumele luĭ Solomon *şi* de nu-
mele luĭ Iehova, veni, ca să-l încerce
prin întrebărĭ grele. 2 Şi veni la Ie-
rusalim cu un alaiŭ mare fórte, cu că-
mile încărcate cu aromate şi aur pré
mult şi petre preţióse. Şi venind la So-
lomon, a vorbit cu el de tóte ce eraŭ
în inima eĭ. 3 Şi Solomon deslegă
tóte întrebările eĭ, nu era *nimica* as-
cuns regeluĭ, care să nu fie deslegat
eĭ. 4 Şi vĕḑênd regina din Şeba tótă
înţelepcĭunea luĭ Solomon, şi casa ce
o zidise; 5 Şi bucatele mescĭ luĭ, şi
locuinţa servilor luĭ, şi rânduéla cas-
nicilor seĭ, şi vestmintele lor, şi cupa-
riĭ luĭ, şi olocaustele ce le aducea în
casa luĭ Iehova, rĕmase în uimire.
6 Şi ḑise regeluĭ: Adevĕrat era cuvîn-
tul, ce în ţara mea am auḑit de lucru-
rile tale şi de înţelepcĭunea ta. 7 Da-
ră n'am creḑut acelor cuvinte, până
ce am venit şi aŭ vĕḑut ochiĭ meĭ, şi
écă, nicĭ jumatate nu mi s'a spus; în-
ţelepcĭunea ta şi fericirea ta întrec
faĭma ce o auḑiĭ. 8 Fericiţĭ *sînt* ó-
meniĭ teĭ, fericiţĭ acestĭ servĭ aĭ teĭ,
ce pururea staŭ înaintea ta *şi* ascultă
înţelepcĭunea ta. 9 Bine-cuvîntat fie
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, că a bine-voit
întru tine, punêndu-te pe tronul luĭ Is-
rael! Fiind-că Iehova a ĭubit în tot-
da-una pre Israel, de aceea te-a aşeḑat
pre tine rege, ca să facĭ judecată şi
dreptate. 10 Şi ea dădu regeluĭ o
sută doĕ-ḑecĭ talente de aur, şi aro-
mate multe fórte şi petre preţióse; n'a
maĭ sosit în urmă atâtea aromate, ca
cele ce regina din Şeba a dat regeluĭ
Solomon.
11 Încă şi corabia luĭ Hiram, care
aduse aur de la Ofir, aduse de la O-
fir şi mare câtime de lemne de almu-
ghim şi petre preţióse. 12 Şi regele
făcu din lemnele de almughim îngră-
dirĭ la casa luĭ Iehova şi la casa re-
geluĭ, şi citare şi harpe pentru cântă-
reţĭ; ast-fel de lemne de almughim n'a
maĭ sosit, nicĭ s'a maĭ vĕḑut, până în
ḑiŭa de astă-ḑĭ. 13 Şi regele Solo-
mon dădu regineĭ din Şeba tóte câte
dori, câte *iĭ* ceru, pe lângă *cele* ce-ĭ
dădu de la sine regele Solomon; şi aşa
ea se înturnă şi se duse în pămêntul
eĭ, ea şi serviĭ eĭ.

Avuţia, mărimea, comerţul şi faĭma luĭ Solomon.

14 Şi greutatea auruluĭ, ce pe fie-
care an venia la Solomon, era de şése
sute şése-ḑecĭ şi şése talente de aur;
15 Afară *de cel strâns* de la neguţăto-
riĭ ceĭ marĭ şi de la mărfurile negu-
ţatorilor celor micĭ, şi de la toţĭ regiĭ
Arabieĭ, şi de la guvernătoriĭ ţăreĭ.
16 Şi a făcut regele Solomon doĕ
sute scuturĭ *de* aur cĭocănit şése sute
sicli de aur a pus de tot scutul; 17 Şi
treĭ sute scuturĭ micĭ de aur cĭocănit;
treĭ mine de aur a pus de tot scutul;
şi le aşeḑă regele în casa *numită*: Pă-
durea Libanuluĭ.
18 Şi *maĭ* făcu regele un tron mare
de fildiş, şi-l acoperi cu aur curat.
19 Tronul avé şése trepte, şi vârful
tronuluĭ *era* rotund pe dinapoĭa sa, şi
răzămătorĭ *eraŭ* de o parte şi de altă
a scaunuluĭ, şi doĭ leĭ stăteaŭ la ră-
zămătorĭ. 20 Şi pe cele şése trepte
doĭ-spre-ḑece leĭ de o parte şi de altă
stăteaŭ; un ast-fel nu s'a făcut în nicĭ
un regat. 21 Şi tóte vasele de bĕut
ale regeluĭ Solomon *eraŭ de* aur; şi
tóte vasele caseĭ, *numită* Pădurea Li-
banuluĭ, *eraŭ de* aur curat; nimic de
argint; *argintul* drept nimic se socoti
în ḑilele luĭ Solomon. 22 Că regele
avea pe mare o corabiă tarsică cu co-
rabia luĭ Hiram; o dată la treĭ anĭ
venĭa corabia tarsică, aducênd aur şi
argint, fildiş şi momiţĭ şi păunĭ.

23 Aşa s'a mărit regele Solomon în
avere şi în înţelepcĭune maĭ pre sus
de toţĭ regiĭ pămêntuluĭ. 24 Şi tot
pămêntul căută la faţa luĭ Solomon,
ca să audă înţelepcĭunea luĭ, pre care
Dumneḑeŭ o pusese în inima luĭ. 25 Şi
pe tot anul aducea fie-care din eĭ da-
rul sĕŭ: vase de argint, vase de aur,
şi vestminte, şi armăturĭ, şi aromate,
şi caĭ, şi catârĭ.
26 Şi Solomon a adunat care şi că-
lăreţĭ, şi avea o mie patru sute de
care şi doĕ-spre-ḑece miĭ de călăreţĭ,
pre cari îĭ aşeḑă în întăririle pentru
care, şi aprópe de rege, în Ierusalim.
27 Şi regele făcu argintul *să fie* în Ie-
rusalim ca petrele, şi cedri *să fie* ca
Sicomoriĭ ceĭ din vale, prin mulţimea
lor. 28 Şi aduseră luĭ Solomon caĭ
şi tot felul de marfă din Egipt; negu-
ţătoriĭ regeluĭ cumpĕraŭ acéstă marfă
cu preţ. 29 Şi se aduse un car din
Egipt pentru şése sute *sicli* de argint,
şi un cal pentru o sută cincĭ-ḑecĭ; şi
aşa se aduseră şi pentru toţĭ regiĭ He-
teilor şi pentru regiĭ Sirieĭ, prin mâ-
nele acelor *neguţătorĭ*.

Femeĭle cele străine ale luĭ Solomon şi idolatria luĭ; mânia luĭ Dumneḑeŭ.

11 Şi regele Solomon pe lângă fata
luĭ Faraon ĭubi multe femeĭ stră-
ine: Moabite, Ammonite, Edomite, Si-
donene *şi* Hetee, 2 Din popórele,
despre cari Iehova ḑisese fiilor luĭ Is-
rael: Să nu intraţĭ la ele, nicĭ ele să
intre la voĭ, ca nu cum-va să plece
inimele vóstre după ḑeiĭ lor. De aces-
tea se lipi Solomon cu ĭubire. 3 Şi
avea femeĭ princese şépte sute, şi con-
cubine treĭ sute: şi femeele luĭ aŭ a-
bătut inima luĭ, 4 Căcĭ s'a întâmplat,
când a înbătrânit Solomon, femeele luĭ
ĭ-aŭ abătut inima luĭ la alţĭ ḑeĭ; şi
aşa inima luĭ nu era întrégă cu Ieho-
va, Dumneḑeul sĕŭ, ca inima luĭ Da-
vid, părintele sĕŭ. 5 Şi a umblat
Solomon după chipul Astarteeĭ, ḑeiţa
Sidonenilor, şi după Milcom, urîcĭunea
Ammoniţilor, 6 Şi Solomon făcu rele
înaintea luĭ Iehova, şi n'a umblat cu
desevârşire după Iehova, ca David pă-
rintele sĕŭ. 7 Atuncea zidi Solomon
o înălţime luĭ Chemoş, urâcĭunea Moa-
buluĭ, în muntele din faţa Ierusalimu-
luĭ, şi luĭ Moloch, urâcĭunea fiilor luĭ
Ammon. 8 Şi aşa făcu pentru tóte
femeele sale cele străine, cari tămăĭaŭ
şi sacrificaŭ ḑeilor lor.
9 Şi s'a mâniat Iehova asupra luĭ
Solomon, fiind-că inima luĭ se abătuse
de la Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,
care se arĕtase luĭ de doĕ orĭ; 10 Şi-ĭ
dăduse ordin pentru lucrul acesta: să
nu mérgă nicĭ cum după alţĭ ḑeĭ; da-
ră el nu păzi ceea ce-ĭ ordonase Ieho-
va. 11 Pentru acésta ḑise Iehova luĭ
Solomon: Fiind-că tu aĭ făcut acésta,
şi nu aĭ ţinut legămîntul meŭ şi or-
dinele mele, ce ţĭ-am ordonat ţie, voiŭ
rupe regatul de la tine, şi-l voiŭ da
servuluĭ tĕŭ. 12 Dară nu voiŭ face
acésta în ḑilele tale, pentru David pă-
rintele tĕŭ: din mânele fiuluĭ tĕŭ îl
voiŭ rupe. 13 Decât nu voiŭ rupe
tot regatul: o seminţie voiŭ da fiuluĭ
tĕŭ, pentru David, servul mĕŭ, şi pen-
tru Ierusalim, pre care l-am ales.

Vrăjmaşiĭ luĭ Solomon şi mórtea sa.

14 Şi ridică Iehova împotrivitor luĭ
Solomon, pre Hadad, Edomitul; aces-
ta *era* din seminţa regilor Edomuluĭ.
15 Căci s'a întâmplat, când David fu
în Edom, şi Ioab, maĭ marele ósteĭ,
se suise să îmmormînteze pre ceĭ ucişĭ,
şi ucise pre tótă partea bărbătéscă din
Edom; 16 (Căcĭ şése lunĭ şeḑu acolo
Ioab cu tot Israelul, până ce stârpi
tótă partea bărbătéscă din Edom);
17 Atuncea Hadad a fugit însuşĭ, şi
cu dînsul câţĭ-va Edomiţĭ din serviĭ
părinteluĭ sĕŭ, ca să méargă în Egipt;
ér Hadad *era* copil mic. 18 Şi pur-
ceseră din Madian, şi veniră la Paran;
şi şĭ-a luat cu sine omenĭ din Paran, şi
veniră în Egipt la Faraon, regele Egip-
tuluĭ, carele-ĭ dădu casă, şi-ĭ rândui ale
hrăneĭ, şi-ĭ dădu luĭ pămênt. 19 Şi află
Hadad mare trecere la Faraon, şi-ĭ dădu
de femee pre sora femeeĭ sale, pre sora
regineĭ Taphenesa. 20 Şi sora Tah-
peneseĭ născu luĭ pre Ghenubat, fiul
sĕŭ, pre care Taphenesa îl înţercă în
casa luĭ Faraon; şi era Ghenubat în
casa luĭ Faraon cu fiiĭ luĭ Faraon.
21 Şi auḑind Hadad în Egipt, că a
adormit David cu părinţiĭ seĭ, şi că a
murit Ioab, maĭ marele ósteĭ, ḑise Ha-
dad către Faraon: Lasă-mĕ să mĕ duc
în ţara mea. 22 Şi ḑise către el Fa-
raon: dară ce-ţĭ lipsesce lângă mine,
de cerĭ să te ducĭ în ţara ta? Şi rĕs-
punse: Nimica: dară lasă-mĕ, rogu-te.
23 Şi ridică Dumneḑeŭ luĭ *Solomon*
şi *alt* împotrivitor, pre Reson, fiul luĭ
Eliada; carele fugise de la domnul
sĕŭ Hadadezer, regele din Ţoba. 24 El
adunând la sine bărbaţĭ, se făcu capul
uneĭ cete, când David ucise pre ceĭ
din Ţoba; şi eĭ merseră la Damasc, şi
locuiră acolo, şi domnira la Damasc,

25 Şi fu neamic luĭ Israel în tóte ḑi-
lele luĭ Solomon, *şi-ĭ făcu rele multe*,
pe lângă rĕul ce-l *făcu* Hadad; şi urî
pre Israel, domnind în Siria.
26 Şi Ieroboam, fiul luĭ Nebat, E-
fraimén din Şereda, servul luĭ Solo-
mon, a căruĭa mumă *era* Ţeruea, fe-
mea vĕduvă, ridică şi acesta mâna
asupra regeluĭ. 27 Şi acesta *fu* cu-
vîntul, pentru care ridică mâna asupra
regeluĭ: Solomon zidi Millo, *şi* înfundă
sparturile cetăţeĭ luĭ David, părintele
sĕŭ; 28 Şi Ieroboam *era* bărbat vi-
téz; şi Solomon vĕḑênd, că tînĕrul era
muncitor, îl puse preste tótă sarcina
caseĭ luĭ Iosef.
29 Şi s'a întâmplat în timpul acela,
când Ieroboam eşĭa din Ierusalim, că-l
află pe cale profetul Ahija, Şilonitul,
îmbracat în vestmînt noŭ; şi eĭ amân-
doĭ numaĭ *eraŭ* pe câmp. 30 Şi apu-
că Ahija vestmîntul cel noŭ, ce pur-
ta, şi-l rupse *în* doĕ-spre-ḑece bucaţı;
31 Şi ḑise cătră Ieroboam: Ĭea-ţĭ ḑece
bucăţĭ; căcĭ aşa ḑice Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ Israel: Écă, voiŭ rupe rega-
tul din mâna luĭ Solomon, şi voiŭ da
ţie ḑece seminţiĭ; 32 (Dară va rĕ-
mâné luĭ o seminţie, pentru servul
meŭ David, şi pentru Ierusalimul, ce-
tatea ce am ales din tóte seminţiele
luĭ Israel); 33 Fiind-că mĕ părăsiră
pre mine, şi se închinară Astarteeĭ,
ḑeiţa Sidonenilor, luĭ Chemoş, ḑeul
Moabiţilor, *şi* luĭ Milcom, ḑeul fiilor
luĭ Ammon. Şi nu umblară în căile
mele, ca să facă drepte înaintea mea,
şi să păzéscă legile mele şi judecăţile
mele, ca David părintele sĕŭ. 34 Da-
ră nu voiŭ lua tot regatul din mâna
luĭ, ci-l voiŭ ţiné pre el domn în tóte
ḑilele vieţeĭ luĭ, pentru David, servul
meŭ, pre care l-am ales, fiind-că el
păzĭa ordinele mele şi legile mele.
35 Dară voiŭ lua regatul din mâna
fiuluĭ sĕŭ, şi voiŭ da ţie ḑece semin-
ţiĭ. 36 Er fiuluĭ sĕŭ voiŭ da o se-
minţie, ca David, servul meŭ, să aĭbă
lumină pururea înaintea mea în Ieru-
salim, cetatea ce am ales mie, ca să
pun numele meŭ acolo. 37 Şi te voiŭ
lua, şi veĭ domni după tóte câte va
dori sufletul tĕŭ, şi veĭ fi rege preste
Israel. 38 Şi va fi, de veĭ asculta
de tot ce-ţĭ voiŭ ordona, şi veĭ umbla
în căile mele, şi veĭ face drepte îna-
intea mea, păzind legile mele şi ordi-
nele mele, cum a facut David, servul
meŭ, atuncea voiŭ fi cu tine, şi voiŭ
zidi ţie casă statornică, cum am zidit
şi luĭ David; şi pre Israel îl voiŭ da
ţie. 39 Şi voiŭ umili sĕmînţa luĭ Da-
vid pentru acésta, dară nu pentru tot-
dé-una.
40 De aceea căută Solomon să o-
móre pre Ieroboam. Şi sculându-se
Ieroboam, fugi în Egipt la Şişak, re-
gele Egiptuluĭ, şi fu în Egipt până la
mórtea luĭ Solomon.
41 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Solo-
mon şi tóte câte le făcu, şi înţelepcĭu-
nea luĭ, óre nu *sûnt* scrise în Cartea
Faptelor luĭ Solomon? 42 Şi ḑilele
ce a domnit Solomon în Ierusalim pres-
te tot Israelul *fură* patru-ḑecĭ anĭ.
43 Şi adormi Solomon cu părinţiĭ seĭ,
şi se îmmormîntă în cetatea luĭ Da-
vid, părintele sĕŭ; şi domni în locul
sĕŭ Rehoboam, fiĭul sĕŭ.

*Suirea la tron a luĭ Rehoboam; rĕscu-
larea celor ḑece seminţiĭ.*

12 Şi Rehoboam se duse la Şechem;
căcĭ la Şechem venise tot Israe-
lul, ca să-l facă rege.
2 Şi cum auḑi *acésta* Ieroboam, fiul
luĭ Nebat, carele era încă în Egipt,
(căcĭ fugise de faţa regeluĭ Solomon,
şi Ieroboam locui în Egipt), 3 Că
trimeseră, şi-l chĭemară; şi veni Iero-
boam şi tótă adunarea luĭ Israel, şi
vorbi cătra Rehoboam, ḑicênd: 4 Pă-
rintele tĕŭ a îngreuĭat jugul nostru;
decĭ tu uşuréză acum serviciul cel as-
pru al părinteluĭ tĕŭ, şi jugul luĭ cel
greŭ, ce el a pus asupra nóstră; şi
vom servi ţie. 5 Şi el le ḑise: Du-
ceţi-vĕ pe treĭ ḑile, şi înturnaţi-vĕ la
mine; şi poporul se duse.
6 Şi se sfătui regele Rehoboam cu
bătrâniĭ, cari stătuseră înaintea luĭ
Solomon, părintele sĕŭ, pre-când încă
trăĭa, ḑicênd: Cum sfătuiţĭ voĭ, să rĕs-
pund poporuluĭ acestuĭa? 7 Şi eĭ îĭ
rĕspunseră, ḑicênd: Dacă tu veĭ fi serv
astă-ḑĭ poporuluĭ acestuĭa, şi-ĭ veĭ ser-
vi, şi-ĭ veĭ rĕspunde, şi-ĭ veĭ vorbi cu-
vinte bune, atuncea va fi *şi el* servul
tĕŭ pururea.
8 Dară el părăsi sfatul ce bătrâniĭ
ĭ-aŭ dat, şi se sfătui cu tineriĭ, cari
crescuseră cu el, *şi* cari stătură înain-
tea luĭ. 9 Şi a ḑis lor: Cum sfătuiţĭ
voĭ să rĕspundem poporuluĭ acestuĭa,
carele îmĭ vorbi, ḑicênd: Uşuréză ju-
gul, pre care parintele tĕŭ a pus asu-
pra nóstră? 10 Şi aŭ rĕspuns luĭ ti-
neriĭ, cari crescuseră cu el, ḑicênd: Aşa
veĭ vorbi poporuluĭ acestuĭa, carele
ţĭ-a vorbit, ḑicênd: Părintele tĕŭ a în-
greuĭat jugul nostru, dară tu uşuréză-
ni-*l*; aşa vorbesce lor: *Degetul* meŭ cel

mic va fi maĭ gros, decât cópsele pă-
rinteluĭ meŭ. 11 Şi acum părintele
meŭ de a pus asupră-vĕ jug greŭ, eŭ
jugul vostru maĭ greŭ îl voiŭ face; *şi*
de va pedepsit părintele meŭ cu bice,
eŭ cu scorpióne vĕ voiŭ pedepsi.
12 Şi a treĭa ḑi veniră Ieroboam şi
tot poporul la Rehoboam, după cum
ordonase regele, ḑicênd: Întorceţi-vĕ
la mine a treĭa ḑi. 13 Şi regele rĕs-
punse aspru poporuluĭ, şi părasi sfatul
ce bătrâniĭ i l-aŭ dat; 14 Şi le vor-
bi după sfatul tinerilor, ḑicênd: Părin-
tele meŭ de a îngreuĭat jugul vostru,
eŭ *şi* maĭ greŭ voiŭ face jugul vostru;
şi de va pedepsit părintele meŭ cu
bice, eŭ cu scorpióne vĕ voiŭ pedepsi.
15 Şi nu ascultă regele pre popor;
căcĭ aşa s'a dat de la Iehova, ca să
se adeveréscă cuvîntul sĕŭ, ce Iehova
vorbi prin Ahija, Şilonitul, luĭ Iero-
boam, fiul luĭ Nebat.
16 Şi veḑênd tot Israelul, că regele
nu ĭ-a ascultat, poporul rĕspunse rege-
luĭ, ḑicênd: Ce parte avem noĭ în Da-
vid? Nicĭ o moştenire *n'avem* în fiul
luĭ Işaĭ; Israele, la corturile tale! a-
cum, Davide, privesce la casa ta. Şi
aşa se duse Israel la corturile sale.
17 *Cât pentru* fiiĭ luĭ Israel, ce locuĭaŭ
în cetăţile luĭ Iuda, preste acestia dom-
ni Rehoboam.
18 Şi trimese regele Rehoboam pre
Adoram, care *era* preste dărĭ, şi-l ucise
tot Israelul de muri. Şi se grăbi re-
gele Rehoboam a se sui în carul sĕŭ,
ca să fugă la Ierusalim. 19 Aşa s'a
rupt Israel de la casa luĭ David până
în ḑiŭa de astă-ḑĭ.
20 Şi cum auḑi tot Israelul, că Ie-
roboam s'a întors, trimeseră şi-l chie-
mară la adunare, şi-l făcură rege
preste tot Israelul; n'a urmat caseĭ
luĭ David decât singură seminţia luĭ
Iuda.
21 Şi venind Rehoboam la Ierusa-
lim, a adunat tótă casa luĭ Iuda şi
seminţia luĭ Beniamin: o sută opt-ḑecĭ
miĭ de luptătorĭ aleşĭ, ca să se lupte
cu casa luĭ Israel, şi spre a reduce re-
gatul *supt stăpânirea* luĭ Rehoboam,
fiul luĭ Solomon. 22 Dară cuvîntul
luĭ Dumneḑeŭ a fost către Şemaia, o-
mul luĭ Dumneḑeŭ, ḑicênd: 23 Vor-
besce către Rehoboam, fiul luĭ Solo-
mon, regele luĭ Iuda, şi către tótă casa
luĭ Iuda şi a luĭ Beniamin, şi către
celă-l-alt popor, ḑicênd: 24 Aşa ḑice
Iehova: Nu vĕ suiţĭ, nicĭ vĕ luptaţĭ cu
fraţiĭ voştri, fiiĭ luĭ Israel: întorceţi-
vĕ fie-care la casa sa; căcĭ de la mine
se făcu lucrul acesta. Şi a ascultat de
cuvîntul luĭ Iehova, şi s'a întors, să
se ducă, după cuvîntul luĭ Iehova.

Idolatria luĭ Ieroboam.

25 Atuncea zidi Ieroboam Şeche-
mul pe muntele Efraim, şi locui în el;
apoĭ eşi de acolo, şi zidi Penuelul.
26 Şi ḑise Ieroboam în inima sa: A-
cum se va re'ntórce regatul la casa
luĭ David; 27 Dacă poporul acesta
se va sui, să aducă sacrificiŭ în casa
luĭ Iehova în Ierusalim, atuncĭ inima
poporuluĭ acestuĭa se va re'ntórce la
domnul sĕŭ, la Rehoboam, regele luĭ
Iuda, şi mĕ vor ucide pre mine, şi se
vor re'ntórce la Rehoboam, regele luĭ
Iuda. 28 Decĭ regele se sfătui, şi
făcu doĭ viţeĭ *de* aur, şi ḑise către po-
por: Pré mult este voŭĕ de a vĕ sui
în Ierusalim; écă ḑeiĭ teĭ, Israele, cari
te-aŭ scos din pămêntul Egiptuluĭ!
29 Şi puse pre unul în Bet-El, şi pre
altul îl puse în Dan, 30 Şi se făcu
fapta acésta ocasiune de pĕcătuire;
căcĭ mergea poporul până la Dan, sa
să se închine înaintea unuĭa. 31 Şi
făcu casă de înălţime, şi puse preoţĭ
din mulţimea poporuluĭ, cari nu eraŭ
din fiiĭ luĭ Levi. 32 Şi întocmi Iero-
boam sĕrbătóre în luna a opta, în ḑiŭa
a cincĭ-spre-ḑecea din lună, ca sĕrbă-
tórea cea din Iuda, şi sacrifică pe al-
tar. Aşa făcu în Bet-El, sacrificând
viţeilor, pre cari ĭ-a făcut, şi a aşeḑat
în Bet-El preoţĭ aĭ înălţimilor, pre ca-
ri el le-a făcut. 33 Şi sacrifică pe
altarul, ce-l făcu în Bet-El, a cincĭ-
spre-ḑecea ḑi a luneĭ a opta, în luna
ce el născoci din inima sa; şi făcu sĕr-
bătóre fiilor luĭ Israel; şi a sacrificat
pe altar, şi tămâĭă.

*Un profet prorocesce în potriva idola-
tricĭ de la Bet-El, face un semn luĭ Ie-
roboam, dar apoĭ e ispitit şi ucis de un
leŭ.*

13 Şi écă, veni un om al luĭ Dum-
neḑeŭ din Iuda la Bet-El prin
cuvîntul luĭ Iehova; şi Ieroboam sta
lângă altar, ca să tămâĭeze. 2 Şi a
strigat spre altarul prin cuvîntul luĭ
Iehova, şi ḑise: Altare, altare! aşa ḑi-
ce Iehova. Écă! fiiŭ se va nasce caseĭ
luĭ David, cu numele Iosia, şi va sa-
crifica deasupra ta pre preoţiĭ nălţimi-
lor, cari tămâĭéză preste tine; şi óse
de om se vor arde preste tine. 3 Şi
în acea ḑi dădu un semn, ḑicênd: A-
cesta *este* semnul, că Iehova a vorbit:

Écă, altarul se va despica, și cenușa
de pe el se va vĕrsa.
4 Și audind Ieroboam, regele, cu-
vîntul omului luĭ Dumnedeŭ, ce a stri-
gat spre altarul din Bet-El, întinse
mâna sa de pe altar dicênd: Prindeți-l.
Și a secat mâna luĭ, pre care a în-
tins-o cătră dînsul, de nu putu să o
întórcă la sine. 5 Și se despică al-
tarul, și se vĕrsă cenușa de pe altar,
după semnul, ce dăduse omul luĭ Dum-
nedeŭ prin cuvîntul luĭ Iehova. 6 Și
a rĕspuns regele, și dise cătră omul
luĭ Dumnedeŭ: Rógă-te luĭ Iehova,
Dumnedeul tĕŭ, și cere-ĭ pentru mine,
ca să se re'ntórcă mâna mea la mine.
Și s'a rugat omul luĭ Dumnedeŭ cătră
Iehova, și s'a întors mâna regeluĭ la
sine, și a fost ca și maĭ 'nainte. 7 Și
regele dise cătră omul luĭ Dumnedeŭ:
Vino cu mine a casă, și te înfiripéză,
și-țĭ voiŭ da dar. 8 Dară omul luĭ
Dumnedeŭ dise regeluĭ: Jumătate din
casa ta de-mĭ veĭ da, nu voiŭ intra la
tine; nicĭ voiŭ mânca pâne, nicĭ voiŭ
bé apă în locul acesta. 9 Căcĭ așa
'mĭ este ordonat prin cuvîntul luĭ Ie-
hova, dicênd: Să nu mănâncĭ pâne, și
să nu beĭ apă, și să nu te întorcĭ pe
calea, pe care aĭ mers. 10 Și se porni
ni pe altă cale, și nu se întórse pe ca-
lea, ce venise la Bet-El.
11 Er în Bet-El locuĭa un bătrân
profet; și aŭ venit fiiĭ seĭ, și-ĭ spuseră
tóte faptele, ce le făcuse omul luĭ
Dumnedeŭ în diŭa aceea în Bet-El;
aŭ spus părinteluĭ lor și cuvintele, ce
le-a vorbit cătră rege. 12 Și dise că-
tră părintele lor: Pe ce cale a plecat?
Că fiiĭ luĭ vĕdură pe ce cale a plecat
omul luĭ Dumnedeŭ, carele venise din
Iuda. 13 Și dise fiilor seĭ: Puneți-mĭ
șéoa pe asin: și-ĭ puseră șéoa pe asin,
și el încălecă pe el. 14 Și se duse
pe urma omuluĭ luĭ Dumnedeŭ, și-l
află ședênd supt un stejar, și-ĭ dise:
Tu escĭ omul luĭ Dumnedeŭ, carele a
venit din Iuda? Și el dise: Eŭ *sûnt*.
15 Și a dis luĭ: Vino cu mine a casă,
și mănâncă pâne. 16 Er el a dis:
Nu pot să mĕ întorc cu tine, nicĭ să
mĕ duc cu tine; nicĭ voiŭ mânca pâne,
nicĭ voiŭ bé apă cu tine în locul a-
cesta. 17 Căcĭ ordonat-mi-s'a prin
cuvîntul luĭ Iehova: Să nu mănâncĭ
pâne, nicĭ să beĭ apă acolo, nicĭ să te
întorcĭ pe calea, pe care aĭ mers.
18 *Dară* el îĭ dise: Și eŭ profet *sûnt*
ca tine; și un înger îmĭ grăi mie prin
cuvîntul luĭ Iehova, dicênd: Întórce-l
pre el cu tine în casa ta, spre a mân-
ca pâne și a bé apă; *dară* el îĭ minți.
19 Și se întórse cu el, și a mâncat pâ-
ne în casa luĭ, și a bĕut apă.
20 Și când ședea la masă, veni cu-
vîntul luĭ Iehova cătră profetul, care-l
întorsese; 21 Și a strigat cătră omul
luĭ Dumnedeŭ, ce venise din Iuda, di-
cênd: Așa dice Iehova: Fiind-că n'aĭ
ascultat de vocea luĭ Iehova, și n'aĭ
păzit ordinul, ce-țĭ dădu Iehova, Dum-
nedeul tĕŭ, 22 Ci te-aĭ întors, și aĭ
mâncat pâne, și aĭ bĕut apă, în locul
de care țĭ-a dis: Să nu mănâncĭ pâne,
nicĭ să beĭ apă; cadavrul tĕŭ nu va
veni în mormîntul părinților teĭ. 23 Și
după ce a mâncat pâne și a bĕut, pu-
s'aŭ eĭ șéŭa pe asin pentru profetul,
pre care l-a întors. 24 Și el a ple-
cat, și-l întâmpină un leŭ pe cale,
care-l omorî; și cadavrul luĭ rĕmase
aruncat în cale, și asinul stătu lângă
el, și leul stătu lângă cadavru. 25 Și
écă, bărbațĭ trecură, și vĕdură cada-
vrul aruncat în cale, și leul, ce sta
lângă cadavru; și venind, aŭ spus *a-
césta* în cetatea, unde locuĭa profetul
cel bătrân. 26 Și când audi profetul,
ce l-a întors din cale, dise: Acesta *este*
omul luĭ Dumnedeŭ, carele nu ascultă
de vocea luĭ Iehova; pentru acésta
Iehova îl dădu pre el leuluĭ, care l-a
sfâșĭat, și l-a omorît, după cuvîntul luĭ
Iehova, ce el a dis luĭ. 27 Și vorbi
cătră fiiĭ seĭ, dicênd: puneți-mĭ șéŭa
pe asin; și eĭ ĭ-aŭ pus șéŭa.
28 Și se duse, și a aflat cadavrul
aceluĭa aruncat în cale, și asinul și
leul stând lângă cadavru; *dară* leul
nu mâncase cadavrul, nicĭ sfâșĭase a-
sinul. 29 Și a ridicat profetul cada-
vrul omuluĭ luĭ Dumnedeŭ, și l-a pus
pe asin, și l-a adus înapoĭ, și veni în
cetate profetul cel bătrân, ca să plân-
gă și să-l îmmormînteze. 30 Și a pus
cadavrul aceluĭa în mormîntul sĕŭ, și
l-a plâns, *dicênd*: Vaĭ, fratele meŭ!
31 Și după ce-l îmmormîntă, a vorbit
fiilor seĭ, dicênd: După ce voiŭ muri,
îmmormîntați-mĕ și pre mine în mor-
mîntul, unde se îmmormîntă omul luĭ
Dumnedeŭ; *și* punețĭ ósele mele lângă
ósele luĭ. 32 Căcĭ se va împlini a-
ceea, ce vorbi prin cuvîntul luĭ Iehova
despre altarul din Bet-El, și despre tóte
casele înălțimilor, cari *sûnt* în cetățile
Samarieĭ.
33 După întâmplarea acésta nu se
întórse Ieroboam din calea luĭ cea rea,
ci făcu éră-șĭ din mulțimea poporuluĭ
preoțĭ pentru înălțimi; pre cine voĭ îl
consacră, și eĭ se făcură preoțĭ aĭ înăl-

ţimilor. 34 Şi se făcu acésta ocasiu-
ne de pĕcătuire caseĭ luĭ Ieroboam, ca
să se stârpéscă şi să se nimicéscă de
pe pămênt.

Profeţia luĭ Ahija despre Ieroboam şi familia sa.

14 În acel timp se bolnăvi Ahija,
fiul luĭ Ieroboam. 2 Şi ḑise Ie-
roboam catră femea sa: Rogu-te, scó-
lă-te, şi schimbă-ţĭ vestmintele, ca să
nu se cunóscă, că tu escĭ femea luĭ
Ieroboam; şi mergĭ la Şilo; écă! acolo
este Ahija, profetul, carele spusu-mi-a,
că *voiŭ fi* rege preste poporul acesta.
3 Şi ié în mâna ta ḑece pânĭ şi turte
şi un vas de mĭere, şi du-te la el; el
îţĭ va spune ce are să se întâmple co-
pilulu. 4 Şi făcu aşa femea luĭ Ie-
roboam; şi sculându-se, se duse la
Şilo, şi veni în casa luĭ Ahija. Er A-
hija nu putea să vadă, căcĭ ochiĭ luĭ
se întunecaseră de bătrâneţe. 5 Şi
Iehova a ḑis luĭ Ahija: Écă, femea luĭ
Ieroboam vine să te întrebe ceva pen-
tru fiul sĕŭ, căcĭ *este* bolnav; aşa şi
aşa veĭ vorbi eĭ; căcĭ, când va intra,
se va preface *a fi* alta.
6 Şi cum auḑi Ahija vuetul picĭó-
relor eĭ, pre când intra pre uşă, ḑis-a
el: Intră, femee a luĭ Ieroboam! Pen-
tru ce te prefacĭ *a fi* alta? *şcirĭ* aspre
am a-ţĭ da. 7 Mergĭ *de* ḑi luĭ Iero-
boam: Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul
luĭ Israel: Fiind-că eŭ te-am înălţat
din mijlocul poporuluĭ, şi te-am aşe-
ḑat domn preste poporul meŭ, Israel,
8 Şi rupênd regatul de la casa luĭ Da-
vid, l-am dat ţie, şi tu nu te-aĭ arĕtat
ca servul meŭ David, care păzi ordi-
nele mele, şi urmă după mine din tótă
inima sa, facênd numaĭ drepte în ochiĭ
meĭ; 9 Ci aĭ întrecut în rĕutate pre
toţĭ câţĭ aŭ fost înaintea ta; căcĭ aĭ
mers, şi ţĭ-aĭ făcut ţie alţĭ ḑeĭ şi chi-
purĭ vĕrsate, spre a mĕ mânia, şi pre
mine m'aĭ aruncat dinapoĭa ta; 10 Pen-
tru acésta, écă, voiŭ aduce nefericire
asupra caseĭ luĭ Ieroboam, şi voiŭ
stârpi din aĭ luĭ Ieroboam pre tot su-
flctul de partea bărbatéscă, pre cel
înclus şi pre cel liber din Israel, şi
voiŭ mătura în urma caseĭ luĭ Iero-
boam, cum mătură cineva gunoĭul pâ-
nă la curat. 11 Cine din aĭ luĭ Ie-
roboam va muri în cetate, câniĭ *îl* vor
mânca; şi cine va muri în câmp, pă-
serile ceruluĭ *îl* vor mânca; că Iehova
aşa vorbesce. 12 Tu decĭ, scólă-te,
du-te la casa ta; *şi* când picĭórele tale
vor intra în cetate, copilul va muri.
13 Şi-l va plânge tot Israelul, şi-l vor
îmmormînta; cacĭ acesta numaĭ din aĭ
luĭ Ieroboam va veni în mormînt; pen-
tru-că *numaĭ* în el din casa luĭ Iero-
boam se află ceva bun înaintea luĭ
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel. 14 Şi-
şĭ va ridica Iehova rege preste Israel,
carele va stârpi casa luĭ Ieroboam în
ḑiŭa aceea; şi ce *ḑic*? chĭar acum.
15 Căcĭ Iehova va lovi pre Israel *de*
se va clătina, ca trestia de apă, şi va
desrădĕcina pre Israel din acest pă-
mênt bun, ce-l dădu părinţilor lor, şi-l
va împrăstia dincolo de fluviŭ, fiind-
că-şĭ facu Astartee, mâniănd pre Ie-
hova. 16 Şi va părăsi pre Israel
pentru pĕcatele luĭ Ieroboam, care-
le pĕcătui, şi trase *şi* pre Israel în
pĕcat.
17 Şi se sculă femea luĭ Ieroboam,
şi se duse, şi veni la Tirţa; *şi* cum a-
tinse pragul uşeĭ, muri copilul. 18 Şi-l
îmmormîntară, şi-l plânse tot Israelul
după cuvîntul luĭ Iehova, ce el a vor-
bit prin servul sĕŭ Ahija, profetul.
19 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iero-
boam, cum se luptă, şi cum domni,
écă, acestea scrise *sûnt* în Cartea Cro-
nicelor regilor luĭ Israel. 20 Şi ḑilele
ce domni Ieroboam *fură* doĕ-ḑecĭ şi
doĭ de anĭ; şi adormi cu părinţiĭ seĭ,
şi în locul sĕŭ domni Nadab, fiul sĕŭ.

Domnia luĭ Rehoboam, a luĭ Abijam şi a luĭ Asa în Iuda.

21 Şi Rehoboam, fiul luĭ Solomon,
domni preste Iuda. De patru-ḑecĭ şi
un de anĭ *era* Rehoboam, când se făcu
rege, şi domni şépte-spre-ḑece anĭ în
Ierusalim, cetatea, pre care Iehova a
ales-o *sie-şĭ*, ca să pună numele sĕŭ
acolo. Şi numele mumeĭ luĭ *era* Naama,
Ammonită. 22 Dară şi Iuda făcu
rele înaintea luĭ Iehova, şi întărită ge-
losia luĭ prin pĕcatele lor, ce pĕcătui
maĭ pre sus de cât părinţiĭ lor. 23 Că-
cĭ şi acestia îşĭ zidiră înalţimĭ şi stâlpĭ
şi Astartee pe tot délul înalt şi supt
tot arborele verde. 24 Eraŭ şi sodo-
miţĭ în ţară, *şi* făceaŭ tóte urîcĭunile
popórelor, pre carĭ Iehova le alungase
de dinaintea fiilor luĭ Israel.
25 Şi în anul al cincilea al regeluĭ
Rehoboam, Şişak, regele Egiptuluĭ, se
sui asupra Ierusalimuluĭ; 26 Şi luă
tesaurele caseĭ luĭ Iehova, şi tesaurele
caseĭ regeluĭ: tóte le luă; luă încă şi
tóte scuturile de aur ce Solomon le
făcuse. 27 Şi în locul acestora re-
gele Rehoboam făcu scuturĭ de aramă,
şi *le* dădu în mânele capilor alergăto-

rilor, cari păziaŭ ușa caseĭ regeluĭ.
28 Și a fost, că orĭ-când intra regele
în casa luĭ Iehova, alergătoriĭ le pur-
taŭ; și éră-șĭ le puneaŭ în camera a-
lergătorilor.
29 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Re-
hoboam, și tóte câte le făcu, óre nu
sûnt scrise în Cartea Cronicelor regi-
lor luĭ Iuda? 30 Și fu resbel între
Rehoboam și Ieroboam în tóte ḑilele
lor. 31 Și Rehoboam adormi cu pă-
rinții seĭ, și fu îmmormîntat cu părin-
țiĭ seĭ în cetatea luĭ David. Și nu-
mele mumeĭ luĭ *era* Naama, Ammoni-
tă. Și în locul sĕŭ domni Abijam, fiul
sĕŭ.

Abijam.

15 Și Abijam domni preste Iuda pe
la opt-spre-ḑecelea an al domnieĭ
luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat. 2 Treĭ
anĭ domni el în Ierusalim; și numele
mumeĭ luĭ *era* Maaca, fiica luĭ Abișa-
lom. 3 Și umbla în tóte pĕcatele, ce
înainte făcuse părintele sĕŭ; și nu era
inima luĭ întrégă cu Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ, ca inima luĭ David, părintele
sĕŭ. 4 Dară pentru David, Iehova
Dumneḑeul sĕŭ, îĭ dădu candelă în Ie-
rusalim, înălțând pre fiiul sĕŭ după el,
și cruțând Ierusalimul: 5 Fiind-că
David făcuse cele drepte în ochiĭ luĭ
Iehova, și nu se abătu în tóte ḑilele
viețeĭ sale de la tóte, câte îĭ ordonase
luĭ, afară de fapta cu Uria, Heteuĭ.
6 Și resbel fu între Rehoboam și Iero-
boam în tóte ḑilele viețeĭ luĭ.
7 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Abijam
și tóte câte le facu, óre nu *sûnt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
Și fu resbel între Abijam și Ieroboam.
8 Și Abijam adormi cu părinții seĭ,
și-l îmmormîntară în cetatea luĭ Da-
vid; și în locul sĕŭ domni Asa, fiul
sĕŭ.

Asa.

9 Și în anul al doĕ-ḑecelea al luĭ
Ieroboam, regele luĭ Israel, domni Asa
preste Iuda. 10 Și el domni în Ieru-
salim patru-ḑecĭ și une de anĭ; și nu-
mele mumeĭ luĭ *era* Maaca, fiica luĭ
Abișalom. 11 Și Asa făcu cele drep-
te în ochiĭ luĭ Iehova, ca și David,
părintele sĕŭ. 12 Și alungă din țară
pre sodomițiĭ, și depărtă toțĭ idoliĭ, ce
făcuseră parințiĭ seĭ. 13 Încă și pre
muma sa Maaca o depărtă, ca *să* nu
maĭ fie regină; fiind-că ea făcuse chip
Astarteeĭ; și Asa sfarâmă chipul eĭ,
și-*l* arse lângă pârâul Kedron. 14 Da-
ră înălțimile nu fură depărtate; totușĭ
inima luĭ Asa era întrégă cu Iehova
în tóte ḑilele sale. 15 Și el aduse în
casa luĭ Iehova *tóte* cele consacrate de
părintele sĕŭ și cele consacrate de sine:
argint, aur și vase.
16 Și fu resbel între Asa și Baașa,
regele luĭ Israel, *în* tóte ḑilele lor.
17 Și se sui Baașa, regele luĭ Israel,
asupra luĭ Iuda, și zidi Rama, ca să
nu lase pre nimene să ésă saŭ să intre
la Asa, regele luĭ Iuda.
18 Atuncea luă Asa tot argintul și
aurul, ce rĕmăsese în tesaurele caseĭ
luĭ Iehova și în tesaurele caseĭ rege-
luĭ, și-l dădu în mânele servilor seĭ,
și-l trimese regele Asa către Benha-
dad, fiul luĭ Tabrimon, fiul luĭ Hețion,
regele Sirieĭ, care locuĭa în Damasc,
ḑicênd: 19 *Să fie* legămînt între mi-
ne și tine, *cum a fost* între părintele
meŭ și părintele tĕŭ; écă, îțĭ trimet
dar de argint și aur; mergĭ, desfă le-
gămîntul tĕŭ cu Baașa, regele luĭ Is-
rael, ca să se tragă de la mine. 20 Și
Benhadad ascultă pre regele Asa, și
trimese pre maĭ mariĭ ostirilor sale
asupra cetăților luĭ Israel, și bătură
Ijonul și Danul, și Abel-Beth-Maaca,
și tot Chinnerotul, dimpreună cu tot
pămêntul Neftali. 21 Și cum auḑi
Baașa *de acésta*, se opri de la zidirea
Rameĭ, și stătu în Tirța.
22 Atuncea chĭemă regele Asa pre
întregul Iuda, nimenea nu fu cruțat;
și ridicară de la Rama petrele și lem-
nele eĭ, cu cari Baașa zidise; și regele
Asa zidi cu dînsele Gheba a luĭ Be-
niamin și Mițpa,
23 Tóte cele-l-alte fapte ale luĭ A-
sa, și tótă puterea luĭ, și tóte câte a
făcut, și cetățile ce a zidit, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ
Iuda? Ér în timpul bătrânețelor sale
se 'nbolnăvi de picĭóre. 24 Și Asa
adormi cu părinții seĭ, și se îmmor-
mîntă cu părinții seĭ în cetatea luĭ
David, părintele sĕŭ; și în locul sĕŭ
domni Iosafat, fiul sĕŭ.

Domnia luĭ Nadab, a luĭ Baașa, a luĭ Ela și a luĭ Zimri în Israel.

25 Și domni Nadab, fiul luĭ Iero-
boam, preste Israel în al doilea an al
luĭ Asa, regele luĭ Iuda; și el domni
preste Israel doĭ anĭ. 26 Și făcu rele
în ochiĭ luĭ Iehova, și umblă pe ca-
lea părinteluĭ sĕŭ și în pĕcatul luĭ,
prin care a tras pre Israel în pĕcat.
27 Și Baașa, fiul luĭ Ahija, din ca-
sa luĭ Isachar, se conjură în contra

luĭ, și-l bătu Baașa în Ghibetonul Fi-
listenilor; căcĭ Nadab și tot Israelul
împresurară Ghibetonul. 28 Și-l uci-
se Baașa în al treilea an al luĭ Asa,
regele luĭ Iuda, și domni în locul sĕŭ.
29 Și cum se făcu rege, stârpi tótă
casa luĭ Ieroboam; nu lăsă din aĭ luĭ
Ieroboam nimic viŭ, până ce-l nimici,
după cuvîntul ce Iehova a vorbit prin
servul sĕŭ Ahija, Șiloneul; 30 Pen-
tru pĕcatele luĭ Ieroboam, ce el a pĕ-
cătuit, și prin cari trase pre Israel în
pĕcat, *și* pentru mânia, cu care mâ-
nià pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel.
31 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Nadab,
și tóte câte făcu, óre nu *sûnt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor luĭ Israel?
32 Și resbel fu între Asa și Baașa, re-
gele luĭ Israel, *în* tóte ḑilele lor.
33 În al treilea an al luĭ Asa, re-
gele luĭ Iuda, domni Baașa, fiul luĭ
Ahija, preste tot Israelul în Tirța; *și*
el domni doĕ-ḑecĭ și patru de anĭ.
34 Și făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, și
umbla în calea luĭ Ieroboam și în pĕ-
catele luĭ, prin care trase pre Israel
în pĕcat.

Mórtea luĭ Baașa.

16 Și a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Iehu, fiul luĭ Hanani, în con-
tra luĭ Baașa, ḑicĕnd: 2 Fiind-că te-am
ridicat din țărâna, și te-am pus domn
preste poporul meŭ Israel, și tu aĭ
umblat în calea luĭ Ieroboam, și aĭ
tras pre poporul meŭ Israel în pĕcat,
mâniându-mĕ prin pĕcatele lor; 3 Écă,
eŭ de tot voiŭ stârpi pre Baașa și ca-
sa luĭ, și voiŭ face casa ta ca și casa
luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat; 4 Cine
din aĭ luĭ Baașa va muri în cetate,
câniĭ *îl* vor mânca; și cine din aĭ luĭ
va muri în câmp, păserile ceruluĭ *îl*
vor mânca.
5 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Baașa,
și câte facu, și puterea sa, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ
Israel? 6 Și Baașa adormi cu părin-
țiĭ seĭ, și se îmmormîntă în Tirța; și
în locul sĕŭ domni Ela, fiul sĕŭ.
7 Și a fost *éră-și* cuvîntul luĭ Ieho-
va prin Iehu, profetul, fiul luĭ Hanani,
în contra luĭ Baașa și în contra caseĭ
luĭ, pentru tóte rĕutățile ce făcuse în
ochiĭ luĭ Iehova, mâniându-l prin fap-
tele mânelor sale, fiind ca și casa luĭ
Ieroboam; și *chiar și pentru aceea*, că
el a lovit-o pre ea.

Regiĭ Ela și Simri.

8 În anul al doĕ-ḑecĭ și șéselea al
luĭ Asa, regele luĭ Iuda, începu a dom
ni Ela, fiul luĭ Baașa, *și domni* preste
Israel în Tirța doĭ anĭ. 9 Și conjură
contra luĭ servul sĕŭ Zimri, maĭ ma-
rele jumătățeĭ carelor *de resbel*, pre-
când *era* în Tirța, îmbĕtându-se în
casa luĭ Arța, maĭ marele preste casa
luĭ în Tirța. 10 Și intră Zimri, îl
lovi, și-l ucise, în anul al doĕ-ḑecĭ și
șéptelea al luĭ Asa, regele luĭ Iuda, și
domni în locul sĕŭ.
11 Și cum se făcu rege, îndată ce
șeḑu pe tronul sĕŭ, lovi tótă casa luĭ
Baașa; nu lăsa *din aĭ luĭ* nicĭ un su-
flet parte bărbătéscă, nicĭ *din* rude,
nicĭ *din* amiciĭ luĭ. 12 Ci Zimri stâr-
pi tótă casa luĭ Baașa, după cuvîntul,
ce l-a vorbit Iehova în contra luĭ Baa-
șa prin Iehu, profetul; 13 Pentru
tóte pĕcatele luĭ Baașa, și pentru pĕ-
catele luĭ Ela, fiiul sĕŭ, ce pĕcătui-
ră, și prin cari traseră pre Israel
în pĕcat, mâniând pre Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Israel, prin deșertăcĭunile
lor.
14 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Ela,
și tóte câte făcu, óre nu *sûnt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor luĭ Is-
rael?
15 În anul al doĕ-ḑecĭ și șéptelea
al luĭ Asa, regele luĭ Iuda, domni Zim-
ri șépte ḑile în Tirța. Și poporul tă-
bĕrând asupra Ghibetonuluĭ, ce *era* al
Filistenilor, 16 Și auḑind poporul,
ce se afla în tabĕră, ḑicêndu-se: Zimri
a conjurat, și chiar a lovit pre rege;
atuncea tot Israelul făcu pre Omri,
maĭ marele ósteĭ, rege în ḑiŭa accea
în tabĕră. 17 Și se suí Omri, și tot
Israelul cu el, de la Ghibeton, și îm-
presurară Tirța. 18 Și cum vĕḑu
Zimri, că cetatea era luată, intră în
întăritura caseĭ domnescĭ, și aprinse
cu foc deasupra sa casa domnéscă, și
muri; 19 Pentru pĕcatele sale, ce
pĕcătui, făcĕnd rele în ochiĭ luĭ Ieho-
va; fiind-că umblă în calea luĭ Iero-
boam și în pĕcatele luĭ, ce a făptuit,
trăgĕnd pre Israel în pĕcat.
20 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Zimri,
și conjurarea ce o facu el, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ
Israel?
21 Atuncea se despărți poporul luĭ
Israel în doĕ părțĭ; jumătatea poporu-
luĭ urmă pre Tibni, fiul luĭ Ghinat,
ca să-l facă rege; și jumătate urmă
pre Omri. 22 Dară poporul, ce urmă
pre Omri, rĕpuse pre poporul ce urmă
pre Tibni, fiul luĭ Ghinat; și așa Tib
ni muri, și Omri domni.

Domnia luĭ Omri și a luĭ Ahab în Israel; importarea cultuluĭ luĭ Baal, și alte crime.

23 În anul al treĭ-ḑecĭ și unulea al
luĭ Asa, regele luĭ Iuda, începu a dom-
ni Omri, și domni preste Israel doĭ-
spre-ḑece anĭ; în Tirța domni el șése
anĭ. 24 Și cumpĕră de la Șemer mun-
tele Samarieĭ cu doĕ talente de argint,
și a zidit *cetate* pe munte, și chiemă
numele cetățeĭ cea zidit, după numele
luĭ Șemer, stăpânul munteluĭ: Sama-
ria. 25 Și Omri făcu rele în ochiĭ
luĭ Iehova, făptuind maĭ rele decât
toțĭ înaintașiĭ seĭ; 26 Căcĭ umblă în
tóte căile luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat,
și în pĕcatele luĭ, prin carĭ trase pre
Israel în pĕcat, și mâniară pre Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, prin deșertăcĭu-
nile lor.
27 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Omri,
ce le făcu, și puterea, ce o arĕtă, óre
nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor re-
gilor luĭ Israel? 28 Și Omri adormi
cu părințiĭ seĭ, și se îmmormîntă în
Samaria; și în locul sĕŭ domni Ahab,
fiul sĕŭ.
29 Și Ahab, fiul luĭ Omri, începu
a domni preste Israel în anul al treĭ-
ḑecĭ și optulea al luĭ Asa, regele luĭ
Iuda; și Ahab, fiul luĭ Omri, domni
preste Israel în Samaria doĕ-ḑecĭ și doĭ
de anĭ. 30 Și Ahab, fiul luĭ Omri,
făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, maĭ mult
decât înaintașiĭ seĭ. 31 Și ca și cum
l-ar fi fost puțin lucru a umbla în pĕ-
catele luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat, el
luă și de femee pre Iezabel, fiica luĭ
Etbaal, regele Sidonenilor, și merse, și
servi pre Baal, și-ĭ se închină; 32 Și
ridică altar luĭ Baal în lăintrul caseĭ
luĭ Baal, ce o zidi în Samaria. 33 Și
Ahab făcu chip Astarteeĭ; și ca să
mânie pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-
rael, făcu Ahab *rele* maĭ mult decât
toțĭ regiĭ luĭ Israel, carĭ aŭ fost îna-
intea luĭ.
34 În ḑilele luĭ rezidi Hiel din Bet-
El Ierichonul; pus-a el temeliele aces-
tuĭa asupra luĭ Abiram, ântĕĭ-născutul
sĕŭ, și pus-a porțile sale asupra luĭ
Segub, maĭ micul sĕŭ *fiiŭ*, după cuvîn-
tul, pre care Iehova l-a vorbit prin
Iosua, fiul luĭ Nun.

Ilie predică o uscăcĭune; se hrănesce într'un mod minunat; învieză pre fiiul uneĭ vĕduve.

17 Și Ilie, Tișbitul, din locuitoriĭ Ga-
laadului, ḑise luĭ Ahab: Viŭ *este*
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, înaintea
căruĭa staŭ, nu va fi în aniĭ acestia
nicĭ roŭĕ, nicĭ plóĭe, fără numaĭ după
cuvîntul meŭ.
2 Și a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră el, ḑicênd: 3 Du-te de aicea, și
apucă către rĕsărit, și te ascunde lân-
gă pârâul Cherit, ce *este* în fața Ior-
danuluĭ. 4 Și veĭ bé din pârâŭ; ḑis-
am și corbilor să te nutréscă acolo.
5 Și se duse el, și făcu după cuvîntul
luĭ Iehova; că merse, și șeḑu lângă
pârâul Cherit, din fața Iordanuluĭ.
6 Și-ĭ aduceaŭ luĭ diminéță corbiĭ pâ-
ne și carne, și séra pâne și carne; și
el bea *din* pârâŭ. 7 Și trecênd ḑile,
secă pârâul, fiind-că nu era plóie pe
pămêntul acela.
8 Și a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră el, ḑicênd: 9 Scólă-te, du-te la
Țarepta Sidonuluĭ, și șeḑĭ acolo, écă,
ḑis-am acolo uneĭ femeĭ vĕduve să te
nutréscă. 10 Și sculându-se, se duse
la Țarepta; și cum veni la pórta ce-
tățeĭ, écă, acolo *era* o femee vĕduvă
strângênd vréscurĭ, și strigă către ea,
și ḑise: Adu-mĭ, rogu-te, puțină apă în
vas, ca să béŭ. 11 Și pre-când mer-
gea să-ĭ aducă, strigă el la dînsa, și
ḑise: Adu-mĭ, rogu-te, *și* o bucată de
pâne în mâna ta. 12 Er ea ḑise: Viŭ
este Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, azimă nu
am, ci *numaĭ* o mână de făină într'o
vadră, și puțin oleiu într'un ulcĭor; și
écă, eŭ strâng doĕ lemnișóre, ca să
merg, și să pregătesc acésta pentru
mine și fiul meŭ; și o vom mânca, și
vom muri. 13 Er Ilie îĭ ḑise: Nu te
teme; mergĭ, *și* fă, cum aĭ ḑis; dară
fă maĭ ântĕĭ o mică azimă pentru mi-
ne, adă-mi-*o*, și apoĭ fă și pentru tine
și fiul tĕŭ. 14 Căcĭ așa ḑice Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel: Vadra de făină
nu va scădé, și ulcĭorul de oleiŭ nu
se va împuțina, până în ḑiŭa *în care*
Iehova va da plóie pe pămênt. 15 Și
ea merse, și făcu după cuvîntul luĭ
Ilie; și mânca ea și el și casa eĭ ḑile
multe: 16 Vadra de făină nu scăḑu,
și ulcĭorul de oleiŭ nu se împuțină, du-
pă cuvîntul luĭ Iehova, pre care-l vor-
bi prin Ilie.
17 Și după acestea se'nbolnăvi fiul
femeeĭ, stăpâna caseĭ, și bóla luĭ era
grea fórte, că nu maĭ rĕmase suflare
în el. 18 Și ea ḑise luĭ Ilie: Ce este
mie și ție, omule al luĭ Dumneḑeŭ?
Venit-aĭ óre la mine, ca să rechĭemĭ
în amintirea *mea* nelegĭuirile mele, și
să omorĭ pre fiul meŭ? 19 Și el ḑis-a
eĭ: Dă-mĭ pre fiul tĕŭ. Și-l luă pre

dînsul din sînul eĭ, și-l sui în camera
de sus, unde locuĭa el, și-l culcă pe
patul sĕŭ; 20 Și strigă cătră Ieho-
va, și ḑise: Iehova, Dumneḑeul meŭ!
Óre tu dus-aĭ rĕul și preste vĕduva,
la care locuesc eŭ, omorînd pre fiiul
eĭ? 21 Și se întinse de treĭ orĭ preste
copil, și strigă cătră Iehova, și ḑise:
Iehova, Dumneḑeul meŭ, să se re'ntór-
că, rogu-te, sufletul copiluluĭ acestuĭa
întrînsul! 22 Și Iehova auḑi vocea
luĭ Ilie; și se re'ntórse sufletul copilu-
luĭ întrînsul, și trăi. 23 Și Ilie luă
pre copil, și-l pogorî din camera de
sus în casă, și-l dădu mumeĭ sale. Și
Ilie ḑise: Écă, fiul tĕŭ trăesce! 24 Și
femea ḑise cătră Ilie: Acum din acésta
cunosc, că tu *escĭ* om a luĭ Dumneḑeŭ,
și că cuvîntul luĭ Iehova în gura ta
este adevĕr.

Ilie întâmpină pre Ahab; ucide pre profeții luĭ Baal și aĭ Astarteeĭ, și la rugăciunea sa se redă plóia.

18 Și după multe ḑile fost-a cuvîn-
tul luĭ Iehova cătră Ilie, în anul
al treilea, ḑicênd: Du-te, arată-te luĭ
Ahab; și voiŭ da plóie pe pămênt.
2 Și se duse Ilie să se arete luĭ A-
hab.
3 Și era fómete mare în Samaria.
Și Ahab chiemă pre Obadia, care *era*
preste casa *sa*; (ér Obadia se temea
de Iehova fórte; 4 Căcĭ când Ieza-
bel stârpi pre profeții luĭ Iehova, O-
badia luă o sută de profeți, și-ĭ as-
cunse pre eĭ, câte cincĭ-ḑecĭ într'o
pesteră, și-ĭ nutri cu pâne și cu apă);
5 Și Ahab ḑise cătră Obadia: Cutrie-
ră țara la tóte isvórele apelor și la
tóte rîurile; póte vom afla érbă, spre
a păstra viéța cailor și a catârilor, ca
să nu ne lipsim de dobitóce. 6 Decĭ
își împărțiră țara, ca să o cutriere pre
ea; Ahab merse pe o cale deosebĭ, și
Obadia merse pe altă cale deosebĭ.
7 Și mergênd Obadia pe cale, écă,
îl întâmpină Ilie; și acela îl cunoscu,
și căḑu pe fața sa, și ḑise: Tu *escĭ*,
domnul meŭ Ilie? 8 Și el a ḑis luĭ:
Eŭ *sûnt*; du-te, ḑi domnuluĭ tĕŭ: Écă,
Ilie *este aicea*! 9 Și ḑise acela: Ce
am pĕcătuit, ca să daĭ pre servul tĕŭ
în mâna luĭ Ahab, să mĕ omóre?
10 Viŭ *este* Iehova, Dumneḑeul tĕŭ!
nu este popor, nicĭ regat, unde să nu
fie trimes domnul meŭ, ca să te caute;
și când *i* s'a spus: Nu *este*; *atuncea*
făcut-a el să jure regatul și poporul,
că nu te aflară; 11 Și acum tu ḑicĭ:
Mergĭ, ḑi domnuluĭ tĕŭ: Écă, Ilie *este*
aicea! 12 Și va fi, *îndată ce* eŭ voiŭ
pleca de la tine, Spiritul luĭ Iehova te
va duce, unde eŭ nu sciŭ; și când
voiŭ merge, și voiŭ spune luĭ Ahab
de tine, și el nu te va afla, mĕ va o-
morî. Dară eŭ, servul tĕŭ, mĕ tem de
Iehova din tinereța mea. 13 Aŭ nu
s'a spus domnuluĭ meŭ ce am făcut
eŭ, când Iezabel ucise pre profețiĭ luĭ
Iehova, în ce chip am ascuns o sută
de bărbațĭ din profețiĭ luĭ Iehova, câ-
te cincĭ-ḑecĭ într'o pesteră, și i-am nu-
trit pre eĭ cu pâne și cu apă? 14 Și
acum tu ḑicĭ: Du-te, de spune domnu-
luĭ tĕŭ: Écă, Ilie *este aicea*; și el mĕ
va omorî. 15 Și Ilie ḑise: Viŭ *este*
Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor, înaintea
căruĭa staŭ! astă-ḑĭ mĕ voiŭ arĕta luĭ.
16 Plecă decĭ Obadia spre întâm-
pinarea luĭ Ahab, și spusu-i-a. Și A-
hab merse spre întâmpinarea luĭ Ilie.
17 Și cum vĕḑu Ahab pre Ilie, ḑise
cătră el Ahab: Tu *escĭ* cel ce amăres-
cĭ pre Israel? 18 Ér el ḑise: Eŭ nu
amăresc pre Israel, ci tu și casa pă-
rinteluĭ tĕŭ, pentru-că ațĭ părăsit or-
dinele luĭ Iehova, și ațĭ umblat după
Baalĭ. 19 Și acum trimete, *și* adună
la mine pre tot Israelul pe muntele
Carmel, și pre ceĭ patru sute cincĭ-
ḑecĭ de profețĭ al luĭ Baal, și pre ceĭ
patru sute de profețĭ aĭ Astarteelor,
carĭ mănâncă la masa Iezabeleĭ. 20 Și
trimese Ahab cătră toțĭ fiiĭ luĭ Is-
rael, și adună pre profețĭ pe muntele
Carmel.

Judecata luĭ Dumneḑeŭ de pe muntele Carmel.

21 Și se apropie Ilie de tot popo-
rul, și ḑise: Până când vețĭ schiopĕta?
Dacă Iehova *este* Dumneḑeŭ, urmați-l
pre dînsul; ér dacă Baal, urmațĭ pre
acesta. Și poporul nu rĕspunse luĭ nicĭ
un cuvînt. 22 Atuncea ḑise Ilie că-
tră popor: Numaĭ eŭ am rĕmas profet
al luĭ Iehova, ér profețiĭ luĭ Baal
sûnt patru sute cincĭ-ḑecĭ de bărbațĭ.
23 Decĭ să ni se dea doĭ juncĭ, și eĭ
să-șĭ alégă un junc lor, și să-l bucă-
téscă, și să-*l* pună pe lemne, dară foc
să nu pună; și eŭ voiŭ pregăti cela-
l-alt junc, și-*l* voiŭ pune pe lemne, da-
ră foc nu voiŭ pune. 24 Și să chie-
mațĭ numele ḑeilor voștri, și eŭ voiŭ
chiema numele luĭ Iehova; și *va fi, că*
ḑeul, carele va rĕspunde cu foc, acela
să fie Dumneḑeŭ. Și rĕspunse tot po-
porul, și ḑise: Bun *este* cuvîntul.
25 Și ḑise Ilie cătră profețiĭ luĭ
Baal: Alegeți-vĕ un junc, și pregăti-

ți-l ântĕĭ voĭ, căcĭ *sûnteți* mulțĭ; și
chiemațĭ numele ḑeilor voștri, dară foc
să nu punețĭ.
26 Și eĭ luară juncul,
ce-l dădu lor, și-*l* pregătiră, și chie-
mară numele luĭ Baal de diminéță pâ-
nă la améḑă-ḑi, ḑicênd: Ascultă-ne pre
noĭ, Baale! dară nu *era* nicĭ voce, ni-
cĭ ascultare; și săriaŭ împrejurul alta-
ruluĭ, pre care-l zidiseră.
27 Și la
améḑă-ḑi, Ilie bătêndu-șĭ joc de eĭ,
ḑicea: Chiemațĭ cu voce *maĭ* tare, că-
cĭ ḑeŭ *este* el: saŭ vorbesce, saŭ se
află în trébă, saŭ este în călătorie,
saŭ, póte, dórme, și se va trezi.
28 Și-l
chiemaŭ cu voce tare, și se tăiară du-
pă datina lor cu cuțite și cu lance,
până ce sângele se revĕrsa preste eĭ.
29 Și trecênd mieḑul ḑileĭ, și eĭ pro-
fețind până *la ora* pentru aducerea sa-
crificiuluĭ *de séră*, *tot* nu *veni* nicĭ vo-
ce, nicĭ ascultare, nicĭ luare aminte.
30 Atuncea ḑise Ilie către tot po-
porul: Apropiați-vĕ de mine. Și tot
poporul se apropiă de dînsul. Și a dres
altarul luĭ Iehova cel risipit.
31 Și
luă Ilie doĕ-spre-ḑece petre, după nu-
mĕrul semințielor fiilor luĭ Iacob, că-
tră carele a fost cuvîntul luĭ Iehova,
ḑicênd: Israel va fi numele tĕŭ;
32 Și
cu petrele zidi altar în numele luĭ Ie-
hova; și a făcut grópă în jurul alta-
ruluĭ, după lărgimea de doĕ mĕsurĭ
de semănătură;
33 Și așeḑă lemnele,
și bucăți juncul, și-*l* puse pe lemne;
34 Și ḑise: Umplețĭ cu apă patru ve-
dre, și *le* vĕrsațĭ preste olocauste și
preste lemne. Și ḑise: Facețĭ *așa și de*
a doa óră; și aŭ făcut a doa óră. Și ḑi-
se: Facețĭ *așa și de* a treĭa óră; și aŭ fă-
cut a treĭa óră.
35 Și curgea apă împre-
jurul altaruluĭ, și grópa o umplu cu apă.
36 Și *în ora* când se aducea sacri-
ficiul *de séră*, se apropiă Ilie, profetul,
și ḑise: Iehova, Dumneḑeul luĭ A-
braam, al luĭ Isaac și al luĭ Israel,
fie sciut astă-ḑĭ, că tu *escĭ* Dumneḑeŭ
în Israel, și eŭ servul tĕŭ, și *că* după
cuvîntul tĕŭ am făcut tóte aceste lu-
crurĭ.
37 Auḑi-mĕ, Iehova; auḑi-mĕ,
ca că cunóscă poporul acesta, că tu,
Iehova, *escĭ* Dumneḑeul, și tu întórce
inima lor înapoĭ.
38 Atuncea a că-
ḑut foc de la Iehova, și a mistuit olo-
caustul și lemnele, și petrele și țărână,
și a supt și apa din grópă.
39 Și vĕḑênd tot poporul, căḑu pe
fața sa, și ḑise: Iehova, acesta *este*
Dumneḑeul; Iehova, acesta *este* Dum-
neḑeul.
40 Și ḑise lor Ilie: Prinde-
țĭ pre profețiĭ luĭ Baal; nicĭ unul din
eĭ să nu scape; și-ĭ prinseră; și-ĭ po-
gorî Ilie la părâul Kișon, și-ĭ junghiă
acolo.
41 Și Ilie ḑise către Ahab: Sui-te,
mănâncă și bea, căcĭ *se aude* vuet de
mare plóĭe.
42 Și se sui Ahab să mă-
nânce și să bea, și Ilie se sui în vâr-
ful Carmeluluĭ, și s'a plecat la pămênt,
și-șĭ puse fața sa în genunchĭle sale;
43 Și ḑise servuluĭ sĕŭ: Sui-te acum,
și cauta spre mare; și se sui și căută,
și ḑise: Nu *e* nimica. Și *Ilie* ḑise: Mer-
gĭ éră-șĭ, până la a șéptea óră.
44 Și
a șéptea óră ḑise: Ecă, un nŭor mic,
ca o palmă de om, se ridică din mare!
Și el ḑise: Sui-te, ḑi luĭ Ahab: Înha-
mă, și te pogóră, ca să nu te oprésca
plóĭa.
45 Și s'a întâmplat între aces-
tea, cerul se întunecă de plóĭe și de
vênt, și s'a făcut plóĭe mare. Și se sui
Ahab în trăsura sa, și se duse la Ez-
reel.
46 Și mâna luĭ Iehova a fost
preste Ilie, și încingêndu-șĭ cópsele sa-
le, alergă înaintea luĭ Ahab până la
întrarea în Ezreel.

Fuga luĭ Ilie în pustiŭ.

19 Și a spus Ahab Iesabeleĭ tóte câ-
te le făcu Ilie, și cum a omorît
cu sabia pre toțĭ profețiĭ.
2 Și tri-
mese Iesabel pre cine-va la Ilie, să-ĭ
ḑică: Așa să-*mĭ* facă ḑeiĭ și încă maĭ
mult, dacă mâne pe la ora acésta nu
voiŭ face viéța ta, ca viéța unuĭa din-
tre aceĭa.
3 Și veḑênd el *acésta*, s'a
sculat, și se duse, spre *a-șĭ feri* viéța
sa, și veni la Beer-Șeba din Iuḑa, și
lăsă acolo pre servul sĕŭ.
4 Er el
se duse în pustiŭ cale de o ḑi, și a so-
sit, și a șeḑut supt un juniper, și dorĭa
în sine să móră; și ḑise: De ajuns a-
cum, Iehova, ĭé sufletul meŭ; căcĭ nu
sûnt maĭ bun decât parințiĭ meĭ.
5 Și
culcându-se, adormi supt juniper, și
écă! un ânger îl atinse, și ĭ-a ḑis:
Scólă-te, mănâncă!
6 Și s'a uĭtat, și
écă, aprópe de capul sĕŭ o azimă cóp-
tă pe cărbunĭ, și un ulcĭor cu apă. Și
a mâncat, și a bĕut, și éră-șĭ s'a cul-
cat.
7 Și se întórse ângerul luĭ Ie-
hova a doa óră, și l-a atins, și ḑise:
Scólă-te, mănâncă! căcĭ lungă fórte
este calea ta.
8 Și sculându-se, a
mâncat și a bĕut; și în puterea mân-
căreĭ aceleĭa calători patru-ḑecĭ de ḑi-
le și patru-ḑecĭ de nopțĭ până la Ho-
reb, muntele luĭ Dumneḑeŭ.

Dumneḑeŭ se arată luĭ Ilie pe muntele Horeb.

9 Și a intrat acolo într'o pesteră,
și mase acolo; și écă! *a fost* cuvîntul

luĭ Iehova cătră el, şi-ĭ ḑise: Ce facĭ
aicea, Ilie? 10 Şi el ḑise: Am fost
zelos fórte pentru Iehova, Dumneḑeul
oştirilor; că fiiĭ luĭ Israel aŭ părăsit
legămîntul tĕŭ: altarele tale le dără-
mară, şi pre profeţiĭ teĭ îĭ uciseră cu
sabia, şi am rĕmas eŭ singur, şi eĭ
caută a-mĭ lua viéţa. 11 Şi ḑise:
Eşĭ, şi stă pre munte înaintea luĭ Ie-
hova. Şi écă, Iehova trecea, şi vênt
tare şi puternic despică munţiĭ, şi sfă-
râmă stâncile înaintea luĭ Iehova; *ér*
Iehova nu *era* în vênt; şi după vênt
cutremur; *ér* Iehova nu *era* în cutre-
mur; 12 Şi după cutremur foc; *ér*
Iehova nu *era* în foc; şi după foc o
voce blândă *şi* subţire. 13 Şi cum
auḑi Ilie, acoperi faţa sa cu mantia,
şi eşi, şi stătu la intrarea pestereĭ; şi
écă, voce *a fost* cătră el, ḑicênd: Ce
facĭ aicea, Ilie? 14 Şi el ḑise: Fost-
am zelos fórte pentru Iehova, Dumne-
ḑeul oştirilor; că fiiĭ luĭ Israel aŭ pă-
răsit legămîntul tĕŭ, altarele tale le
dărâmară, şi pre profeţiĭ teĭ îĭ uciseră
cu sabia, şi am rĕmas eŭ singur, şi eĭ
caută a-mĭ lua viéţa. 15 Şi ḑise Ie-
hova cătră el: Mergĭ, întórce-te pe ca-
lea ta, cea cătră pustiul Damascului;
şi când veĭ ajunge, unge pre Hazael
rege preste Siria; 16 Şi pre Iehu,
fiul luĭ Nimşi îl veĭ unge rege preste
Israel; şi pre Eliseĭ, fiul luĭ Şafat, de
la Abel-Mehola, îl veĭ unge de profet
în locul tĕŭ. 17 Şi se va întâmpla,
că cel ce va scapa de sabia luĭ Ha-
zael, îl va ucide Iehu, şi cel ce va
scapa de sabia luĭ Iehu, îl va ucide
Eliseĭ. 18 Şi opritu-mi-am în Israel
şépte miĭ, tóte genunchĭle, câte nu s'aŭ
plecat luĭ Baal, şi tótă gura, care nu
l-a sărutat.

Elisa se face şcolarul luĭ Ilie.

19 Şi ducêndu-se de acolo, aflat-a
pre Eliseĭ, fiul luĭ Şafat, care ara, *şi*
doĕ-spre-ḑece perechĭ *de boĭ eraŭ* dina-
intea luĭ, şi el *era* la al doĕ-spre-ḑece-
lea; şi trecu Ilie pe lângă el, şi arun-
că asupra luĭ mantia sa. 20 Şi el
lăsă boiĭ, şi alergă în urma luĭ Ilie,
şi ḑise: Rogu-te, să sărut pre părin-
tele meŭ şi pre muma mea, şi *apoĭ*
te voiŭ urma pre tine; şi el ḑis-a luĭ:
Du-te, întórce-te: căcĭ ce am făcut
ţie? 21 Şi se întórse de dinapoĭa luĭ,
şi luă o perechie de boĭ, şi-ĭ junghiă,
şi cu uneltele boilor a fript carnea lor,
şi o dădu poporuluĭ, care a mâncat-o.
Atuncea sculându-se, a mers în urma
luĭ Ilie, şi-ĭ servi luĭ.

Ahab bate pre regele Sirieĭ de doĕ orĭ;
îl ĭea prins, şi apoĭ îl elibereză.

20 Şi Benhadad, regele Sirieĭ, adună
tótă óstea sa; şi cu el *eraŭ* treĭ-
ḑecĭ şi doĭ de regĭ, şi caĭ şi care; şi
s'a suit, şi a împresurat Samaria, şi
se luptă în contră-ĭ. 2 Şi trimese soliĭ
în cetate cătră Ahab, regele luĭ Israel,
şi ḑise luĭ: Aşa ḑice Benhadad: 3 Ar-
gintul tĕŭ şi aurul tĕŭ *este* al meŭ, şi
femeele tale şi copiiĭ teĭ ceĭ frumoşĭ
sûnt aĭ meĭ. 4 Şi rĕspunse regele luĭ
Israel, şi ḑise: După cuvîntul tĕŭ,
dómne, rege, al tĕŭ *sûnt* eŭ şi tóte câ-
te am.

5 Şi se întórseră soliĭ, şi ḑiseră:
Aşa rĕspunde Benhadad, ḑicênd: Fiind-
că am trimes cătră tine, ḑicênd: Ar-
gintul tĕŭ şi aurul tĕŭ, femeele tale şi
copiiĭ teĭ, să-ĭ daĭ mie: 6 Mâne pe
la óra acésta trimete-voiŭ serviĭ meĭ
la tine, şi vor cerceta casa ta şi ca-
sele servilor teĭ; şi orĭ-ce va fi plăcut
ochilor teĭ, se va da în mânele lor, şi
eĭ vor lua. 7 Atuncea chiemă regele
luĭ Israel pre toţĭ bătrâniĭ ţăreĭ, şi
ḑise: Luaţĭ aminte, rogu-vĕ, şi vedeţĭ,
cum acesta caută rĕutate; căcĭ trime-
se cătră mine pentru femeele mele şi
copiiĭ meĭ, argintul meŭ şi aurul meŭ,
şi nu l-am oprit *nimica*. 8 Şi ḑiseră
luĭ toţĭ ceĭ bătrânĭ şi tot poporul: Să
nu ascultĭ, nicĭ să-ĭ învoescĭ. 9 Decĭ
dis-a el cătră soliĭ luĭ Benhadad: Spu-
neţĭ domnuluĭ meŭ, regele: Tóte pen-
tru câte aĭ trimes la servul tĕŭ la în-
ceput voiŭ face; dară acest lucru nu
pot să fac. Şi soliĭ merseră, şi aduseră
luĭ rĕspunsul.

10 Şi trimese *din noŭ* Benhadad
cătră el, şi ḑise: Aşa să-mĭ facă ḑeiĭ
şi încă maĭ mult, dacă ţărâna Sama-
rieĭ va ajunge spre *a umple* mâna a
tot poporul, care stă la picĭórele mele.
11 Şi-ĭ rĕspunse regele luĭ Israel, şi
ḑise: Spuneţi-ĭ: Cel ce încinge *armele*
să nu se mândréscă, ca cel ce le scóte.
12 Şi când *Benhadad* auḑi cuvîntul a-
cesta, se afla bênd, el şi regiĭ, în cor-
turĭ, şi ḑise servilor seĭ: Înşiraţi-vĕ *de*
bataĭe; şi s'aŭ înşirat *de bataĭe* împo-
triva cetăţeĭ.

13 Şi écă, se apropiă de Ahab, re-
gele luĭ Israel, un profet, ḑicênd: Aşa
ḑice Iehova: Veḑĭ tótă mulţimea acés-
tă mare? Ecă, eŭ o voiŭ da în mâna
ta astă-ḑĭ, şi veĭ cunósce că eŭ *sûnt*
Iehova. 14 Şi Ahab ḑise: Prin cine?
Şi el rĕspunse: Aşa ḑice Iehova: Prin
tineriĭ maĭ marilor preste provinciĭ.

Atuncea ḑise *Ahab*: Cine va începe bă-
taĭa? Şi el rĕspunse: Tu. 15 Atun-
cea el numĕră pre tineriĭ maĭ marilor
preste provinciĭ; şi aŭ fost doĕ-sute
treĭ-ḑecĭ şi doĭ; şi după eĭ numĕră pre
tot poporul, pre toţĭ fiiĭ luĭ Israel,
şépte miĭ. 16 Şi aŭ eşit pe la méḑă-
ḑi. Er Benhadad bea şi se îmbĕta în
corturĭ, el şi regiĭ, ceĭ treĭ-ḑecĭ şi doĭ
de regĭ, cari-l ajutaŭ. 17 Şi eşiră ti-
neriĭ maĭ marilor preste provinciĭ; şi
Benhadad trimese, şi se spuse luĭ, ḑi-
cênd: Bărbaţĭ aŭ eşit din Samaria.
18 Şi el ḑise: De aŭ eşit spre pace,
prindeţi-ĭ viĭ; şi de aŭ eşit spre res-
bel, prindeţi-ĭ viĭ. 19 Eşit-aŭ decĭ
din cetate aceştĭ tinerĭ aĭ maĭ mari-
lor preste provinciĭ, şi óstea, care-ĭ
urma pre eĭ; 20 Şi lovi fie-carele pre
omul sĕŭ; şi Sirieniĭ fugiră, şi-ĭ urmă-
ri pre eĭ Israel; şi Benhadad, regele
Sirieĭ, scăpă pe un cal, împreuna cu
călăreţiĭ. 21 Şi a eşit regele luĭ Is-
rael, şi a lovit călăreţiĭ şi carele, şi
facu între Sirienĭ ucidere mare.

22 Şi se apropiă profetul de regele
luĭ Israel, şi ḑis-a luĭ: Du-te, re'ntă-
resce-te, şi cugetă, şi veḑĭ ce facĭ:
căcĭ după împlinirea anuluĭ regele Si-
rieĭ se va sui asupră-ţĭ.

23 Er serviĭ regeluĭ Sirieĭ ḑiseră
acestuia: Deul lor *este* ḑeul munţilor,
pentru acésta ne-a repus; ér daca ne
vom lupta cu dînşi în şes, de sigur
noĭ îĭ vom rĕpune pre eĭ. 24 Fa de-
cĭ lucrul acesta: Scóte pre fie-care re-
ge din locul sĕŭ, şi pune în locul lor
capiteniĭ. 25 Er tu întocmesce-ţĭ ar-
mata, cum a fost acea, care aĭ per-
dut-o cal în loc de cal şi car în loc
de car; şi să ne luptam cu dînşi în
şes; *şi* de sigur îĭ vom rĕpune. Şi el
ascultă de vocea lor, şi făcu aşa.

26 Şi dupa trecerea anuluĭ, numeră
Benhadad pre Sirienii, şi se sui la A-
fek, sa se lupte cu Israel. 27 Şi fiiĭ
luĭ Israel se numĕrară, şi provĕḑêndu-
se cu ale hranei, se duseră spre în-
tâmpinarea lor; şi tabĕrîră fiiĭ luĭ Is-
rael în faţa lor ca doĕ turme micĭ de
capre; ér Sirieniĭ umplură ţara.

28 Şi se apropia un om al luĭ Dum-
neḑeŭ, şi vorbi catră regele luĭ Israel,
şi ḑise: Aşa ḑice Iehova: Fiind-că Si-
rieniĭ ḑiseră: Iehova *este* ḑeul munţi-
lor, ér nu ḑeul vailor, de aceea voiŭ
da în mâna ta tóta acéstă mare mul-
ţime; şi veţi cunósce, ca eŭ *sûnt* Ie-
hova.

29 Şi eĭ statură în tabĕră faţa unul
cătra altul şépte ḑile; şi în ḑiŭa a
şéptea începură lupta, şi bătură fiiĭ luĭ
Israel din Sirieniĭ o sută de miĭ de pe-
destri într'o ḑi. 30 Er ceĭ rĕmaşĭ fu-
giră la Afek spre cetate; şi căḑu zi-
dul preste doĕ-ḑecĭ şi şépte de miĭ din
bărbaţiĭ rĕmaşĭ. Şi Benhadad fugi, şi
intră în cetate, *şi se ascunse* în camera
cea maĭ din lăintru. 31 Şi ḑiseră că-
tră el serviĭ luĭ: Écă, auḑit-am, că re-
giĭ casei luĭ Israel *sûnt* regĭ miloşĭ:
Să ne punem decĭ sacĭ preste cópsele
nóstre şi funiĭ pe capetele nóstre, şi
să eşim înaintea regeluĭ luĭ Israel;
póte lasa-va ţie viéţa. 32 Se încin-
seră decĭ cu sacĭ preste cópsele lor şi
cu funiĭ pe capetele lor, şi veniră la
regele luĭ Israel, şi ḑiseră: Servul tĕŭ
Benhadad, ḑice: Rogu-te, lasă-mĕ să
trăesc. Şi el ḑise: Traesce încă? Fra-
tele meŭ *este*. 33 Şi bărbaţiĭ acestia
socotiră *acésta* drept semn bun, şi se
grăbiră a prinde cuvîntul, ce el a scă-
pat *a ḑice*, şi ḑiseră: Fratele tĕŭ Ben-
hadad! Şi Ahab a ḑis: Duceţi-vĕ, a-
duceţi-l. Şi când veni la dînsul Ben-
hadad, îl sui în carul *sĕŭ*. 34 Şi
Benhadad a ḑis cătră el: Cetăţile, ce
a luat parintele meŭ de la părintele
tĕŭ, le voiŭ înapoi; şi-ţĭ veĭ face uliţĭ
în Damasc, cum a facut şi părintele
meŭ în Samaria. Şi eŭ, *ḑis-a Ahab*, te
voiŭ lăsa să plecĭ cu acest legămînt.
Aşa el facu legămînt cu dînsul, şi-l
lasă să plece.

35 Şi un bărbat din fiiĭ profeţilor
ḑis-a cătră aprópele sĕŭ după cuvîn-
tul luĭ Iehova: Lovesce-mĕ, rogu-te; ér
acest om nu voi să-l lovéscă. 36 A-
tuncĭ el a ḑis luĭ: Fiind-că n'aĭ ascul-
tat de vocea luĭ Iehova, écă, ducêndu-
te de la mine, un leŭ te va ucide. Şi
cum se duse de la el, îl află un leŭ,
şi-l ucise. 37 Aflând el pre alt om,
ḑis-a: Lovesce-mĕ, rogu-te; şi omul îl
lovi, şi-*l* răni. 38 Atuncea dusu-s-a
profetul, şi asteptat-a pre rege în cale,
şi prefacutu-s-a, *punênd* vĕl pe ochiĭ
seĭ. 39 Şi când regele trecea, el stri-
gat-a catră rege, şi ḑis-a: Servul tĕŭ
eşit-a la resbel, şi écă, un om retra-
gêndu-se, adus-a la mine un om, şi
ḑise: Pazesce pre omul acesta; şi dacă
cum-va va lipsi, atuncea viéţa ta va
rĕspunde pentru viéţa luĭ, saŭ veĭ pla-
ti un talent de argint. 40 Şi pre-când
servul tĕŭ facu *ceva* încóce şi încolo,
nu se maĭ află. Şi ḑis-a cătră el re-
gele luĭ Israel: Cutare *este* condamna-
rea ta, tu însu-ţĭ aĭ otarît-*o*. 41 A-
tuncĭ el se grăbi, şi-şĭ ridică vĕlul de
la ochiĭ seĭ; şi-l cunoscu regele luĭ

Israel, că *era* dintre profeţĭ. 42 Şi
ḑis-a cătră el: Aşa ḑice Iehova: Fiind-
că tu aĭ dat drumu din mâna *ta* omu-
luĭ, pre carele eŭ îl hotărîsem perde-
reĭ; de aceea viéţa ta va rĕspunde
pentru viéţa aceluĭa, şi poporul tĕŭ
pentru poporul sĕŭ. 43 Şi regele luĭ
Israel dusu-s-a la casa sa trist şi ne-
mulţumit, şi sosi în Samaria.

Omorîrea luĭ Nabot de câtre Ahab şi Iezabel.

21 Fost-a după acestea, *că* Nabot,
Ezreelénul, avea vie în Ezreel, a-
própe de palatul luĭ Ahab, regele Sa-
marieĭ. 2 Şi vorbi Ahab cătră Na-
bot, ḑicênd: Dă-mĭ mie via ta, ca să-
mĭ fie grădină de verdeţurĭ, că *este*
aprópe de casa mea; şi-ţĭ voiŭ da pen-
tru dînsa o vie maĭ bună decât acés-
ta; *saŭ* de-ţĭ place, îţĭ voiŭ da preţul
eĭ în argint. 3 Ér Nabot ḑise luĭ
Ahab: Să mĕ feréscă Iehova a-ţĭ da
moştenirea părinţilor meĭ.
4 Şi intră Ahab trist şi nemulţumit
în casa sa de cuvîntul, ce-ĭ vorbise
Nabot, Esreelénul, ḑicênd: Nu-ţĭ voiŭ
da moştenirea parinţilor meĭ. Şi se
culcă pe patul sĕŭ, şi-şĭ întórse faţa
sa, şi nu mâncă pâne. 5 Şi veni la
el Iezabel, femea sa, şi ḑise luĭ: Pen-
tru ce inima ta *este* tristă, şi nu mă-
nâncĭ pâne? 6 Şi el a rĕspuns eĭ:
Pentru-că am vorbit luĭ Nabot, Ezree-
lénul, şi am ḑis luĭ: Dă-mĭ via ta pen-
tru argint, saŭ, de voĭescĭ, îţĭ voiŭ da
altă vie în locul eĭ; ér el a ḑis: Nu-ţĭ
voiŭ da ţie via mea.
7 Şi-ĭ ḑise Iezabel, femea sa: Óre
maĭ domnescĭ tu preste Israel? Scólă-
te, mănâncă pâne, şi fie voĭósă inima
ta; eŭ îţĭ voiŭ da via luĭ Nabot, Ez-
reelénul. 8 Atuncea scrise ea epis-
tole în numele luĭ Abab, şi *le* sigilă
cu sigilul luĭ, şi trimese epistolele că-
tră batrâniĭ şi cătră diregĕtoriĭ, carĭ
eraŭ în cetatea luĭ Nabot, carĭ locuĭaŭ
acolo împreună cu el. 9 Şi ea scrise
în epistole, ḑicênd: Prochiemaţĭ un
post, şi puneţĭ pre Nabot în fruntea
poporuluĭ; 10 Şi puneţĭ doĭ ómenĭ
nelegĭuiţĭ în faţă cu el, ca să martu-
riséscă în contra luĭ, ḑicênd: Tu aĭ
blestemat pre Dumneḑeŭ şi pre rege.
Atuncea scoteţi-l, şi ucideţi-l cu petre,
ca să móră.
11 Şi-ĭ făcură bărbaţiĭ cetăţeĭ sale,
bătrâniĭ şi dirigĕtoriĭ, carĭ locuĭaŭ în
cetatea luĭ, după cum le-a ordonat Ie-
zabel, *şi* cum *era* scris în epistolele,
pre carĭ ea le trimesese lor: 12 Eĭ
prochiemara un post, şi puseră pre Na-
bot în fruntea poporuluĭ; 13 Şi in-
trară doĭ ómenĭ nelegĭuiţĭ, şi şeḑură
în faţa luĭ, şi mărturisiră ómeniĭ ceĭ
nelegĭuiţĭ în contra luĭ Nabot înaintea
poporuluĭ, ḑicênd: Nabot blestemă pre
Dumneḑeŭ şi pre rege. Atuncea îl scó-
seră din cetate, şi-l uciseră cu petre,
până ce muri. 14 Şi trimeseră cătră
Iezabel, ḑicênd: Nabot s'a ucis cu pe-
tre, şi a murit. 15 Şi cum auḑi Ie-
zabel, că Nabot s'a ucis cu petre, şi
că a murit, ḑise Iezabel luĭ Ahab: Scó-
lă-te, stăpânesce via luĭ Nabot, Ezree-
lénul, care se împotrivi a o da ţie
pentru argint; că Nabot nu *maĭ* tră-
esce, ci a murit. 16 Şi cum auḑi A-
hab, că Nabot a murit, el se sculă, şi
se pogorî în via luĭ Nabot, Ezreelénul,
ca să o stăpânéscă.

Pedépsa preḑisă prin Ilie.

17 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova
cătră Ilie, Tişbitul, ḑicênd: 18 Scólă-
te, şi te pogóră spre întâmpinarea luĭ
Ahab, regele luĭ Israel, care *domnesce*
în Samaria; écă, în via luĭ Nabot *este*,
unde se pogorì, ca să-o stăpânéscă!
19 Şi veĭ vorbi cătră dînsul, ḑicênd:
Aşa ḑice Iehova: Ucis-aĭ, stĕpânit-aĭ?
Şi veĭ *maĭ* vorbi cătră dînsul, ḑicênd:
Aşa ḑice Iehova: În locul, unde câniĭ
aŭ lins sângele luĭ Nabot, vor linge
câniĭ şi sângele tĕŭ, da, pre al tĕŭ.
20 Si ḑise Ahab cătră Ilie: Ce, mĕ
aflaşĭ, neamice? Şi el rĕspuns-a luĭ:
Te-am aflat; căcĭ te-aĭ vîndut pre tine,
ca să facĭ rele în ochiĭ luĭ Iehova.
21 Écă, *vorbesce Iehova*: Rĕutate voiŭ
aduce preste tine, şi voiŭ mătura în
urma ta, şi voiŭ stârpi din aĭ luĭ A-
hab pre tot sufletul parte bărbătéscă,
şi pre cel închis şi pre cel liber din
Israel; 22 Şi voiŭ face casa ta ca şi
casa luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat, şi
ca şi casa luĭ Baaşa, fiul luĭ Ahija,
pentru mânia, cu care *m*'aĭ mâniat,
trăgênd pre Israel în pĕcat. 23 Şi
pentru Iezabel încă vorbesce Iehova,
ḑicênd: Câniĭ vor mânca pre Iezabel
aprópe de zidul de la Ezreel. 24 Cine
din aĭ luĭ Ahab va muri în cetate,
câniĭ *il* vor mânca, şi cine va muri
în câmp, păsĕrile ceruluĭ *il* vor mânca.
25 (Cu adevĕrat nimenea fusese a-
semenea ca Ahab, care se vîndu pre
sine, ca să facă rele în ochiĭ luĭ Ie-
hova, după cum îl întărîta pre el Ie-
zabel, femea luĭ. 26 Şi el facu fapte
urîcĭóse fórte, umblând dupa idolĭ, în
totul cum au făcut şi Amoreiĭ, pre carĭ

Iehova iĭ alungă de dinaintea fiilor luĭ
Israel).
27 Și, cum audi Ahab cuvintele a-
cestea, își sfașia vestmintele sale, și
puse sac pe carnea sa, și posti, și se
culca în sac, și umbla umilit. 28 Și
a fost cuvîntul luı Iehova către Ilie,
Tișbitul, dicênd: 29 Vedușĭ, cum s'a
umilit Ahab înaintea mea? Pentru-ca
s'a umilit înaintea mea, nu voiŭ a-
duce rele în dilele sale, *ci* în dilele
fiuluı sĕŭ voiu aduce rele preste ca-
sa sa.

Ahab face legămînt cu Iosafat; și resbel înpotriva Sirienilor.

22 Ședura treĭ anĭ fără resbel între
Siria și Israel, 2 Și în al treı-
lea an Iosafat, regele luĭ Iuda, se po-
gorî catra regele luı Israel. 3 Și
dise regele luı Israel catra serviĭ seı:
Cunóscețı, că Ramot-Galaadul *este* al
nostru, și noĭ tăcé-vom, *și* nu-l vom
lua din mâna regeluĭ Sirieĭ? 4 Și
dise el catra Iosafat: Merge-veĭ cu mi-
ne la lupta pentru Ramot-Galaad? Și
a dis Iosafat către regele luı Israel:
Eu *sûnt* ca și tine, poporul meŭ ca și
poporul tĕŭ, și caiı meĭ ca și caiĭ teĭ.
5 Și a dis Iosafat către regele luĭ
Israel: Întréba, rogu-te, cuvîntul luĭ
Iehova asta-dı. 6 Și adună regele
luĭ Israel pre profețı, ca la patru sute
de barbațı, și a dis catra eı: Merge-
voiŭ asupra Ramot-Galaaduluĭ la lup-
ta, saŭ me voiŭ lasa? Și eĭ aŭ dis:
Sui-te, și domnul *îl* va da în mâna re-
geluı.
7 Și a dis Iosafat: Óre nu maĭ *este*
aicea vre-un profet al luĭ Iehova, ca
sa-l întrebam? 8 Și regele luı Israel
dise catra Iosafat: Maĭ *este* un barbat,
Mica, fiul luĭ Imla, prin carele putem
să întrebam pre Iehova; dara îl urasc,
căcĭ nu profețesce despre mine bine, ci
rĕŭ. Și Iosafat dise: Sa nu dica așa
regele.
9 Și chiemă regele luĭ Israel un
diregĕtor, și dise: Grabesce-te *a aduce*
pre Mica, fiul luĭ Imla. 10 Și regele
luĭ Israel și Iosafat, regele luĭ Iuda,
ședură fie-carele pe tronul sĕu, îmbră-
cațı în vestminte *regescĭ*, în loc deschis
la intrarea porțeı Samarieĭ; și toțı pro-
fețiĭ profețira înaintea lor. 11 Și Ze-
dekia, fiul luı Chenaana, își facuse
córne de fer, și dise: Așa dice Ieho-
va: Cu acestea veı împunge pre Sirie-
niĭ, pâna îı veı nimici. 12 Și toțĭ
profețiĭ profețira așa, dicênd: Sui-te la
Ramot-Galaad, și prosperéză; că Ieho-
va îl va da în mâna regeluı.
13 Și trimesul, care se dusese să
chieme pre Mica, vorbi către el, di-
cênd: Éca, cuvintele profeților tóte în-
tr'una *spun* bine pentru rege; fie și
cuvîntul tĕu ca cuvîntul unuia, dintre
eĭ, și vorbesce-ĭ de bine. 14 Ér Mica
dise: Viu *este* Iehova! ce-mĭ va dice
Iehova, acésta voiu vorbi.

Profetul Mica prorocesce că va fi bătut.

15 Și el veni catră rege.
Și regele iĭ dise: Mica, merge-vom
la Ramoth-Galaad la luptă, saŭ ne
vom lasa? Și el a rĕspuns luĭ: Sui-te,
și prosperéză; că Iehova *îl* dă pre el
în mâna regeluĭ. 16 Și regele a dis
luı: De câte-orĭ jura-te-voiŭ, ca să nu-
mı spunĭ decât adevĕrul în numele luĭ
Iehova? 17 Și el a dis: Am vĕdut
pre tot Israelul împrastıat pe munțı,
ca oile ce nu aŭ pastor. Și Iehova a
dis: Acestia n'aŭ domn; sa se întórcă
fie-care la casa sa în pace.
18 Și a dis regele luĭ Israel către
Iosafat: Nu țĭ-am spus óre, că nu va
profeți bine despre mine, ci rĕu?
19 Și *Mica maĭ* dise: Asculta decĭ
cuvîntul luĭ Iehova: Am vedut pre
Iehova ședênd pe tronul sĕŭ, și tóta
oștirea ceruluĭ stând împrejurul luĭ,
de a drépta luĭ și de a stânga luı.
20 Și Iehova a dis: Cine va amagi
pre Ahab, ca să se sue și să cada în
Ramoth-Galaad? Și unul dicea așa, și
altul așa. 21 Și eși un spirit, și stă-
tu înaintea luĭ Iehova, și dise: Eŭ îl
voiŭ amagi. 22 Și Iehova disu-i-a:
Cu ce? Și el a rĕspuns: Voiŭ eși, și
voiŭ fi spirit mincinos în gura tuturor
profeților luĭ. Și a dis *Iehova*: *îl* veĭ
amăgi, și veĭ și isbuti, eșı decĭ și așa
fa: 23 Și acum, éca, Iehova a pus
spirit mincinos în gura tuturor acestor
profețĭ aĭ teĭ, și Iehova a vorbit rele
de tine.
24 Atuncea se apropia Zedekia, fiul
luĭ Chenaana, și lovi pre Mica preste
fața, și dise: Pe ce cale trecu spiritul
luı Iehova de la mine, spre a vorbi cu
tine? 25 Și a dis Mica: Écă, veı ve-
dé în diua aceea, când veĭ intra în
camera cea maĭ din laîntru, ca să te
ascundĭ.
26 Și a dis regele luĭ Israel: Ié pre
Mica, și-l du înapoı la Amınon, gu-
bernatorul cetațeı, și la Ioaș, fiul re-
geluı; 27 Și di: Așa dice regele:
Punețĭ pre acesta în închisóre, și hră-

niţi-l cu pânea întristărei şi cu apa întristărei, până ce mě voiŭ re'ntórce în
pace.
28 Şi a dis Mica: Daca cu adevěrat tu te veĭ re'ntórce în pace,
atuncea cu adevěrat Iehova n'a vorbit prin mine; şi adause: Ascultaţĭ voĭ,
tóte popórele!

Peirea luĭ Ahab.

29 Şi se suiră regele luĭ Israel şi Iosafat, regele luĭ Iuda, la Ramoth-
Galaadul.
30 Şi regele luĭ Israel dise catră Iosafat; Eŭ 'mĭ voiŭ schimba vestmintele, şi voiŭ pleca la luptă; ér tu îmbracă vestmîntul tĕŭ *de rege*. Şi-
şĭ schimbă vestmintele regele luĭ Israel, şi plecă la luptă.
31 Ér regele Sirieĭ a fost dat ordin celor treĭ-decĭ şi doĕ capitenii asupra carelor sale, dicênd: Nu vĕ luptaţĭ nicĭ cu cel mic, nicĭ cu cel mare, ci numaĭ cu regele luĭ Israel.
32 Şi cum vĕdură căpiteniele carelor pre Iosafat, diseră: De sigur acesta *este* regele luĭ Israel. Şi-l împresurară, ca să se lupte cu dînsul, şi Iosafat strigă.
33 Şi când căpitaniĭ carelor vedură, că nu *era* regele luĭ Israel, se întórseră de la el.
34 Dară un om tragênd din arcul sĕŭ din întâmplare, lovi pre regele luĭ Israel între încheiturele armătureĭ; şi el dise catră conducĕtorul caruluĭ sĕŭ: Întórnă mâna ta, şi scóte-mĕ din tabĕră, căcĭ sûnt rănit.

35 Şi lupta s'a făcut tot maĭ crâncenă în acea di, şi regele *luĭ Israel* statu pe car în faţa Sirienilor, şi cătră séră muri; şi sângele curgea din rana în lăîntrul caruluĭ.
36 Şi pe la apusul sórelui se facu strigare în tabĕră, dicênd: Fie-carele *să se retragă* la cetatea sa, şi fie-carele în pamêntul sĕŭ.
37 Şi aşa muri regele, şi fu dus la Samaria; şi înmormîntară pre rege în Samaria.
38 Şi spalară carul în ézul Samarieĭ; spălară încă şi armele *luĭ*. Şi câniĭ aŭ lins sângele sĕŭ, după cuvîntul luĭ Iehova, care el *l*-a vorbit.

39 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ahab, şi tóte câte le facu, şi casa de fildiş, ce o zidi, şi tóte cetăţile, ce le zidi, óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ Israel?
40 Şi adormi Ahab cu părinţiĭ seĭ, şi în locul sĕŭ domni Ahazia, fiul seŭ.

Iosafat domnesce preste Iuda.

41 Şi Iosafat, fiul luĭ Asa, începu a domni preste Iuda în al patrulea an al luĭ Ahab, regele luĭ Israel.
42 De treĭ-decĭ şi cincĭ de anĭ *era* Iosafat, când se facu rege, şi el domni doĕ-
decĭ şi cincĭ de anĭ în Ierusalim; şi numele mumeĭ luĭ *era* Azuba, fiica luĭ Şilhi.
43 Şi el umblă în tóte căile luĭ Asa, părintele sĕŭ; nu se departă de la ele, facênd cele drepte în ochiĭ luĭ Iehova. Dară înălţimile nu se departară, *că* poporul sacrifica şi tamaia încă pe înălţimĭ;
44 Şi Iosafat era în pace cu regele luĭ Israel.

45 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iosafat, şi puterea ce *o* arĕtă, şi cum se luptă, óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
46 Şi rĕmaşiţa celor sodomiţĭ, ce rĕmasese din dilele luĭ Asa, părintele sĕŭ, o stârpi din ţară.

47 Atuncea nu *era* rege în Edom, *ci* domnia un gubernător.
48 Iosafat facu şi corăbiĭ tarşice, ca să mérgă la Ofir pentru aur; dară nu merseră, căcĭ corabiile se sfarâmară în Eţion-Gheber.
49 Atuncĭ Ahazia fiul luĭ Ahab, dise luĭ Iosafat: Să mérgă serviĭ meĭ dimpreună cu serviĭ teĭ pe corabiĭ; dară Iosafat nu voi.

50 Şi Iosafat adormi cu părinţiĭ seĭ, şi se înmormîntă cu părinţiĭ seĭ în cetatea luĭ David, părintele sĕu; şi în locul sĕŭ domni Iehoram, fiul sĕŭ.

51 Ahazia, fiul luĭ Ahab, începu a domni preste Israel în Samaria în anul al şépte-spre-decelea al luĭ Iosafat, regele luĭ Iuda; şi el domni doĭ anĭ preste Israel.

Ahazia domnesce preste Israel.

52 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, şi umblă în calea părintelui sĕŭ, şi în calea mumeĭ sale, şi în calea luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat, care a tras pre Israel în pĕcat;
53 Cacĭ servi luĭ Baal, şi se închină luĭ, şi mâniă pre Iehova, Dumnedeul luĭ Israel, întocmaĭ cum făcu şi părintele sĕŭ.

CARTEA A DOA A REGILOR.
SAŬ ÎN DE COMUN, A PATRA A REGILOR.

Ilie urméză a lucra; Ştirea ce o dădu lui Ahazia. Bóla lui Ahazia.

1 După mórtea luĭ Ahab se rĕsculă
Moabul în contra luĭ Israel. 2 Şi
Ahazia căḑu printre îngrădirile din
camera de sus *a caseĭ* ce *o avea* în Samaria,
şi se 'nbolnăvi; şi trimese bărbaţĭ,
ḑicêndu-le: Duceţi-vĕ, întrebaţĭ
pre Baal-Zebub, ḑeul Ekronuluĭ, dacă
mĕ voiŭ ridica din bóla acésta. 3 Dară
ângerul luĭ Iehova ḑise luĭ Ilie,
Tişbitul: Scólă-te, sui-te spre îmtâmpinarea
trimeşilor regeluĭ Samarieĭ, şi
ḑi-le: Aŭ nu *este* Dumneḑeŭ în Israel,
de mergeţĭ şi întrebaţĭ pre Baal-Zebub,
ḑeul Ekronuluĭ? 4 Pentru aceea,
aşa ḑice Iehova: Nu te veĭ pogorî din
patul, în care te-aĭ suit, ci veĭ muri.
Şi Ilie s'a dus.

5 Şi se întórseră trimeşiĭ către dînsul,
şi el le ḑise: De ce v'aţĭ întors?
6 Şi eĭ îĭ ḑiseră: Un om s'a suit spre
întâmpinarea nóstră, şi a ḑis nouĕ:
Mergeţĭ, întorceţi-vĕ către regele, care
vĕ trimese, şi-ĭ ḑiceţĭ: Aşa ḑice Iehova:
Aŭ nu *este* Dumneḑeŭ în Israel,
de trimeţĭ să întrebe pre Baal-Zebub,
ḑeul Ekronuluĭ? Deci nu te veĭ pogorî
din patul, în care te-aĭ suit, ci
veĭ muri. 7 Şi întrebat-a pre eĭ: De
ce fel *era omul*, care s'a suit spre întâmpinarea
vóstră, şi care a ḑis către
voĭ cuvintele acestea? 8 Şi eĭ îĭ ḑiseră:
Un om pĕros şi încins la cópse
cu un brâŭ de pele. Şi *regele* ḑise: Ilie,
Tişbitul, *este*.

Ilie face să caḑă foc din cer.

9 Atuncea trimese regele către el
pre maĭ marele preste cincĭ-ḑecĭ cu
ceĭ cincĭ-ḑecĭ aĭ seĭ. Şi se sui către el,
şi écă, el şedea pe vârful unuĭ munte.
Şi ḑise către el: Omule al luĭ Dumneḑeŭ,
regele a ḑis: Pogóră-te. 10 Şi
rĕspunḑênd Ilie, ḑise către maĭ marele
preste cincĭ-ḑecĭ: De *sûnt* om al luĭ
Dumneḑeŭ, să se pogóre foc din cer,
şi să te mistue pre tine şi pre ceĭ cincĭ-ḑecĭ
aĭ teĭ. Şi se pogorî foc din cer,
şi-l mistui pre el şi pre ceĭ cincĭ-ḑecĭ
aĭ luĭ. 11 Şi éră-şĭ trimese către el
pre alt maĭ mare preste cincĭ-ḑecĭ cu
ceĭ cincĭ-ḑecĭ aĭ seĭ. Şi cuvîntă şi ḑise
către el: Omule al luĭ Dumneḑeŭ, aşa
vorbesce regele: Grăbesce a te pogorî.
12 Şi rĕspunḑênd Ilie, ḑise către dînşii:
De *sûnt* om al luĭ Dumneḑeŭ, să se
pogóre foc din cer, şi să te mistue pre
tine şi pre ceĭ cincĭ-ḑecĭ aĭ teĭ. Şi se
pogorî foc de la Dumneḑeŭ din cer,
şi-l mistui pre el şi pre ceĭ cincĭ-ḑecĭ
aĭ luĭ. 13 Şi maĭ trimese pre un maĭ
mare preste o a treĭa cincĭ ḑecĭ cu ceĭ
cincĭ-ḑecĭ aĭ seĭ. Şi suindu-se al treilea
maĭ mare preste cincĭ-ḑecĭ, veni şi
îngenunchiă înaintea luĭ Ilie, îl rugă,
şi-ĭ ḑise: Omule al luĭ Dumneḑeŭ, aïbă
preţ, rogu-mĕ, înaintea ochilor teĭ viéţa
mea, şi viéţa servilor teĭ, acestor
cincĭ-ḑecĭ: 14 Écă, se pogorî foc din
cer, şi mistui pre ceĭ doĭ dântêĭ maĭ
marĭ preste cincĭ-ḑecĭ, şi pre cincĭ-ḑecile
lor; şi acum, aïbă preţ viéţă mea
înaintea ochilor teĭ. 15 Şi ḑise ângerul
luĭ Iehova către Ilie: Pogóră-te
cu el, nu te teme de el. Şi se sculă,
şi se pogorî cu el la rege.

Mórtea luĭ Ahazia.

16 Şi-ĭ ḑise: Aşa ḑice Iehova: Fiind-că
aĭ trimes bărbaţĭ, să întrebe
pre Baal-Zebub, ḑeul Ekronuluĭ, ca şi
cum n'*ar fi* Dumneḑeŭ în Israel, ca să
întrebĭ cuvintul luĭ, pentru acésta nu
te veĭ pogorî din patul, în care te-aĭ
suit, ci veĭ muri.

17 Şi el muri după cuvîntul luĭ Iehova,
ce-l vorbise Ilie; şi în locul sĕŭ
domni Iehoram, în al doilea an al luĭ
Iehoram, fiul luĭ Iosafat, regele luĭ Iuda;
că el nu avea fiŭ. 18 Şi cele-l-alte
fapte ale luĭ Ahazia, câte le făcu,
óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor
regilor luĭ Israel?

Înălţarea luĭ Ilie la cer.

2 Şi când voi Iehova să ridice pre
Ilie la cer în vârtej de vânt, atuncĭ
Ilie şi Eliseĭ purceseră de la Ghilgal.
2 Şi ḑise Ilie către Eliseĭ: Şeḑĭ aicea,
rogu-te; căcĭ Iehova mĕ trimete la
Bet-El. Ér Eliseĭ ḑise: Viŭ *este* Iehova,
şi viŭ *este* sufletul tĕŭ! nu te voiŭ lăsa.
Şi se pogorîră la Bet-El. 3 Şi aŭ
eşit fiiĭ profeţilor din Bet-El la Eliseĭ,

şi-ĭ ḑiseră: Sciĭ, că Iehova astă-ḑĭ ră-
pesce pre domnul tĕŭ de pe capul tĕŭ?
Şi el ḑise: Şi eŭ cunosc *acésta*, tăceţĭ.
4 Şi a ḑis Ilie cătră el: Eliseĭ, şeḑĭ
aicea, rogu-te; căcĭ Iehova mĕ trimete
la Ierichon. Ér el ḑise: Viŭ *este* Ieho-
va, şi viŭ *este* sufletul tĕŭ! nu te voiŭ
lăsa. Şi sosiră la Ierichon.
5 Şi s'aŭ apropiat fiiĭ profeţilor din
Ierichon la Eliseĭ, şi-ĭ ḑiseră: Şciĭ, că
Iehova astă-ḑĭ răpesce pre domnul tĕŭ
de pe capul tĕŭ? Şi el ḑise: Şi eŭ cu-
nosc *acésta*, tăceţĭ. 6 Şi ḑise Ilie că-
tră el: Şeḑĭ aicea, rogu-te; căcĭ Iehova
mĕ trimete la Iordan. Ér el ḑise: Viŭ
este Iehova, şi viŭ *este* sufletul tĕŭ! nu
te voiŭ lăsa. 7 Şi merseră amândoĭ.
Şi cincĭ-ḑecĭ de bărbaţĭ din fiiĭ profe-
ţilor merseră, şi stătură în faţă, de-
parte; şi eĭ amândoĭ stătură lângă
Iordan. 8 Şi luă Ilie mantia sa, şi *o*
îndoi, şi lovi apele, şi se despărţiră
într'o parte şi într'alta, şi trecură a-
mândoĭ pe uscat.
9 Şi după ce trecură, ḑise Ilie luĭ
Eliseĭ: Cere ce să fac ţie, maĭ 'nainte
de a fi răpit de la tine. Şi Eliseĭ ḑise:
Să fie, rogu-te, o îndoită parte a spi-
rituluĭ tĕŭ pe mine. 10 Ér el ḑise:
Greŭ lucru aĭ cerut; *dară* de mĕ veĭ
vedé răpindu-mĕ de la tine, îţĭ va fi
aşa; ér de nu, nu va fi *aşa*.
11 Şi a fost, pre-când încă umblaŭ
vorbind, écă, un car de foc şi caĭ de
foc îĭ despărţiră pre amândoĭ; şi se
sui Ilie prin vârtej de vênt la cer.

Lucrarea şi minunile luĭ Eliseĭ.

12 Ér Eliseĭ vedea şi striga: Pă-
rinte, părinte, carul luĭ Israel şi călă-
rimea luĭ! şi nu-l maĭ vĕḑu pre el; şi
apucă vestmintele sale, şi le sfăşiă în
doĕ bucăţĭ. 13 Şi ridicând mantia luĭ
Ilie, ce căḑuse de de-asupra luĭ, se în-
tórse, şi stătu pe ţărmul Iordanuluĭ.
14 Şi luând mantia luĭ Ilie, ce căḑuse
de de-asupra luĭ, lovi apele, şi ḑise:
Unde *este* Iehova, Dumneḑeul luĭ Ilie?
Şi când lovi şi el apele, se despărţiră
într'o parte şi într'alta: şi Eliseĭ trecu.
15 Şi vĕḑêndu-l fiiĭ profeţilor ceĭ
din faţa Ierichonuluĭ, ḑiseră: Spiritul
luĭ Ilie s'a aşeḑat preste Eliseĭ. Şi ve-
niră spre întâmpinarea luĭ, şi-ĭ se în-
chinară până la pămênt. 16 Şi ḑiseră
cătră el: Écă, cu serviĭ teĭ *sûnt* cincĭ-
ḑecĭ de bărbaţĭ puternicĭ; rugămu-te,
să mérgă şi să caute pre domnul tĕŭ;
póte, spiritul luĭ Dumneḑeŭ l-a ridi-
cat, şi l-a aruncat pe vre-un munte,
saŭ în vre-o vale. Şi el ḑise: Nu tri-
meteţĭ. 17 Dară l-aŭ silit, până ce
s'a ruşinat; şi el ḑise: Trimeteţĭ. Tri-
meseră decĭ cincĭ-ḑecĭ de bărbaţĭ, şi-l
căutară treĭ ḑile, dară nu-l aflară.
18 Şi când se înturnară cătră el, (căcĭ
rĕmăsese în Ierichon), le ḑise el: Aŭ nu
v'am spus: Să nu mergeţĭ.

Eliseĭ vindecă un isvor la Ierihon şi blestemă pe băeţiĭ din Bet-El.

19 Şi ḑiseră bărbaţiĭ cetăţiĭ cătră
Eliseĭ: Écă, aşeḑarea cetăţiĭ *este* bună,
precum domnul meŭ vede, dară apele
sûnt rele, şi pămêntul sterp. 20 Şi el
ḑise: Aduce-ţi-mĭ un vas noŭ, şi pu-
neţĭ sare în el. Şi eĭ îĭ aduseră. 21 Şi
el eşi la isvorul apelor, şi aruncă aco-
lo sarea, şi ḑise: Aşa ḑice Iehova:
Am vindecat apele acestea; nu va maĭ
fi din ele nicĭ mórte nicĭ stârpiciune.
22 Şi s'aŭ vindecat apele până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ, după cuvîntul luĭ Eliseĭ ce
l-a vorbit.
23 Şi se sui de acolo la Bet-El; şi
pre-când mergea pe drum, eşiră din
cetate nisce copiĭ micĭ, şi-l rîdeaŭ, şi-ĭ
ḑiceaŭ: Sui-te, pleşuvule! sui-te, ple-
şuvule! 24 Ér el se întórse, şi vĕ-
ḑêndu-ĭ, îĭ blestemă în numele luĭ Ie-
hova. Şi eşiră din pădure doĭ urşĭ, şi
sfăşiară dintr'înşiĭ patru-ḑecĭ şi doĭ de
copiĭ. 25 Şi se duse de acolo la mun-
tele Carmel, şi de acolo se întórse la
Samaria.

Lucrarea luĭ Eliseĭ; ajutorul minunat al armatelor unite ale luĭ Israel, ale luĭ Iuda şi ale Edomuluĭ.

3 Iehoram, fiul luĭ Ahab, începu a
domni preste Israel în Samaria în
anul al opt-spre-ḑecelea al luĭ Iosafat,
regele luĭ Iuda; şi el domni doĭ-spre-
ḑece anĭ. 2 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ
Iehova, dară nu ca părintele sĕŭ şi ca
muma sa; căcĭ depărtă stâlpul luĭ
Baal, pre care-l făcuse părintele sĕŭ.
3 Totuşĭ el se lipi de pĕcatele luĭ Ie-
roboam, fiul luĭ Nebat, care a tras pre
Israel în pĕcat; de la ele nu se de-
părtă.
4 Şi Meşa, regele Moabuluĭ, avea
turme marĭ, şi dădu regeluĭ luĭ Israel
o sută de miĭ de mieĭ şi o sută de miĭ
de berbecĭ cu lâna *lor*. 5 Dară după
ce muri Ahab, se resculă regele Moa-
buluĭ în contra regeluĭ luĭ Israel.
6 Şi eşi regele Iehoram din Sama-
ria în timpul acela, şi numĕră tot Is-
raelul. 7 Şi se duse, şi trimese cătră
Iosafat, regele luĭ Iuda, ḑicênd: Rege-
le Moabuluĭ se resculă contra mea:

voi-veĭ tu să te ducĭ cu mine la res-
bel în contra Moabuluĭ? Şi el ḑise:
Mĕ voiŭ duce; eŭ ca tine *sûnt*, popo-
rul meŭ ca şi poporul tĕŭ, *şi* caiĭ meĭ
ca şi caiĭ teĭ. 8 Şi el ḑise: Pe ce
cale ne vom sui? Şi el rĕspunse: Pe
calea pustiuluĭ Edomuluĭ. 9 Şi por-
niră regele luĭ Israel şi regele luĭ Iu-
da şi regele Edomuluĭ, şi cutrierară
cale de şépte ḑile; şi nu era apă pen-
tru armata şi pentru vitele, ce urmaŭ
după eĭ.
10 Şi ḑise regele luĭ Israel: Vaĭ!
Iehova a întrunit pre acestĭ treĭ regĭ,
ca să-ĭ dea în mâna Moabuluĭ. 11 Şi
Iosafat ḑise: Óre nu *este* aicea vre-un
profet al luĭ Iehova, ca să întrebăm
printrînsul pre Iehova? Şi rĕspunse
unul din serviĭ regeluĭ luĭ Israel, şi
ḑise: *Este* aicea Eliseĭ, fiul luĭ Şafat,
care a turnat apă pe mânele luĭ Ilie.
12 Şi ḑise Iosafat: Cuvîntul luĭ Ieho-
va este cu el. Şi se pogorîră la el re-
gele luĭ Israel şi Iosafat şi regele E-
domuluĭ. 13 Şi ḑise Eliseĭ catră re-
gele luĭ Israel: Ce este ţie cu mine?
Du-te la profeţiĭ părinteluĭ tĕŭ şi la
profeţiĭ mumeĭ tale. Şi ḑise cătră el
regele luĭ Israel: Nu, căcĭ Iehova în-
truni pre acestĭ treĭ regĭ, ca să-ĭ dea
pre eĭ în mâna Moabuluĭ. 14 Şi ḑise
Eliseĭ: Viŭ *este* Iehova, *Dumneḑeul* oş-
tirilor, înaintea caruĭa staŭ, de n'aşĭ
căuta faţa luĭ Iosafat, regele luĭ Iuda,
nu aşĭ voi să te privesc, nicĭ să te
vĕd. 15 Şi acum aduceţĭ *la* mine un
cântăreţ. Şi a fost, pre-când cântă cân-
tăreţul, că a fost preste el mâna luĭ
Iehova. 16 Şi el ḑise: Aşa ḑice Ie-
hova: Faceţĭ valea acésta plină de
grópe; 17 Că aşa ḑice Iehova: Nu
veţĭ vedé vênt, şi nu veţĭ vedé plóĭe,
şi valea acésta tot se va umple de
apă, şi veţĭ bé, voĭ şi turmele vóstre
şi vitele vóstre. 18 Şi acésta este
mic lucru în ochiĭ luĭ Iehova; în mâna
vóstră va da şi pre Moab. 19 Şi veţĭ
sfărîma orĭ-ce cetate întărită şi orĭ-ce
cetate alésă, şi veţĭ tăĭa orĭ-ce arbore
bun, şi veţĭ astupa tóte isvórele ape-
lor, şi veţĭ strica cu petre tot ogorul.
20 Şi diminéţa, pre-când se aducea
darul de pâne, écă, veni apă de pe
calea Edomuluĭ, şi se umplu pămĕntul
de apă. 21 Şi când auḑiră toţĭ Moa-
biţiĭ, că se suiră toţĭ regiĭ, ca să se
lupte cu eĭ, adunara pre toţĭ ceĭ ce
se încingeaŭ cu brîu, şi ceĭ în sus, şi
stătură la hotar. 22 Şi se sculară
fórte de diminéţă, şi cum rĕsări sórele
preste apă, vĕḑura în dreptul lor Moa-
biţiĭ apele roşe ca sângele. 23 Şi ḑi-
seră: Acesta *este* sânge; de sigur regiĭ
s'aŭ nimicit, şi s'aŭ tăĭat între sine;
alérgă acum la pradă, Moabe! 24 Şi
când sosiră la tabĕra Israeliţilor, se
ridicară Israeliţiĭ, şi bătură pre Moa-
biţĭ, încât eĭ fugiră de dinaintea lor;
şi tăindu-ĭ, intrară în pămĕntul Moa-
biţilor. 25 Şi sfărâmară cetăţile, şi
în tot ogorul cel maĭ bun aruncă fie-
care pétra sa, şi le umplură *de petre*,
şi tóte isvórele apelor le astupară, şi
tot arborele bun îl tăĭară, până ce
nu lăsară petre decât în Kir-Heraset,
pre care înconjurându-l prăstiaşiĭ, îl
bătură.
26 Şi regele Moabuluĭ vĕḑênd, că
era să fie învins în luptă, luă cu sine
şépte sute de bărbaţĭ ĭuţĭ la sabie, ca
să se rĕsbată până la regele Edomu-
luĭ, dară nu putură. 27 Atuncea luă
pre ântĕiŭ-născutul sĕŭ fiŭ, care era
să domnéscă în locul sĕŭ, şi-l aduse
olocaust pe zid; şi *acésta* aprinse mare
mâniă în contra luĭ Israel; şi *ceĭ treĭ
regĭ* retrăgêndu-se de la el, se re'ntór-
seră la ţările *lor*.

Îmmulţirea oleĭuluĭ de cătră Eliseĭ.

4 Şi o femea din femeele fiilor profe-
ţilor strigă cătră Eliseĭ, ḑicênd:
Servul tĕŭ, bărbatul meŭ, a murit, şi
tu scii, că servul tĕŭ se temea de Ie-
hova; şi creditorul a venit, să-ĭ ĭea
pre amândoĭ copiiĭ, ca să fie servĭ.
2 Şi Eliseĭ îĭ ḑise: Ce voiŭ face pen-
tru tine? Spune-mĭ, ce aĭ în casă? Şi
ea ḑise: Serva ta n'are nimic în casă,
fără numaĭ un vas cu oleiŭ. 3 Şi
ḑise *eĭ*: Mergĭ, împrumută-ţĭ vase de
afară, de la toţĭ veciniĭ teĭ, vase de-
şerte; nu împrumuta puţine. 4 Şi
apoĭ intră, şi închide uşa după tine şi
după fiiĭ teĭ, şi varsă *din oleiŭ* în tóte
vasele acelea, şi cele umplute dă-le la
o parte. 5 Şi ea se duse de la el, şi
închise uşa după sine şi după fiiĭ seĭ;
şi eĭ îĭ întindeaŭ *vasele*, şi ea turnă.
6 Şi după ce fură umplute vasele, ḑi-
se ea catră fiul sĕŭ: Maĭ întinde-mĭ
un vas; şi el îĭ ḑise: Alt vas nu *este*.
Şi se opri oleĭul. Atuncea ea se duse
şi spuse omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. 7 Şi
el ḑise: Mergĭ, vinde oleĭul, şi plătesce
datoria ta, şi din ce va rĕmâné trăesce
tu şi fiiĭ teĭ.

*Eliseĭ făgăduesce Şunamiteĭ un fiŭ şi-l
învieză.*

8 Şi în una din ḑile trecu Eliseĭ
pe la Şunem, unde *era* o femee avută,

şi ea îl ţinu cu stăruinţă să mănânce
pâne. Şi de câte orĭ trecea, se abătea
acolo sa mănânce pâne!, 9 Şi ea ḑi-
se către bărbatul eĭ: Ecă, cunosc că
acest *om este* om sânt al luĭ Dumne-
ḑeŭ, care trece tot-dé-una pe la noĭ:
10 Să-ĭ facem luĭ, rogu-te, o cameră
mică de sus, şi să-ĭ punem luĭ acolo
un pat, o masă, un scaun şi un sfeş-
nic; şi va fi, când va veni pe la noĭ,
că el se va abate acolo. 11 Şi în
într'una din ḑile el veni pe acolo, şi
se abătu în camera de sus, şi se culcă
acolo. 12 Şi ḑise catră Ghehazi, ser-
vul sĕŭ: Chĭémă pre Şunamita acésta.
Şi după ce o chemă, statu ea înaintea
luĭ. 13 Şi el ḑise luĭ *Ghehazi*: Ḑi
catră dînsa: Ecă, tu aĭ facut tóte gă-
tirile acestea pentru noĭ; ce voiŭ face
pentru tine? Aĭ de a te ruga pentru
ce-va regeluĭ, saŭ maĭ mareluĭ preste
óste? Şi ea rĕspunse: Eŭ locuesc în
mijlocul poporuluĭ meŭ. 14 Şi el ḑi-
se *către Ghehazi*: Ce deci să fac pen-
tru ea? Şi Ghehazi rĕspunse: Cu ade-
vĕrat ea n'are fiŭ, şi bărbatul eĭ *este*
bătrân. 15 Şi el ḑise: Chĭémă-o pre
ea; şi după ce o chiemă, statu ea la
uşă. 16 Şi el ḑise: În anul viitor, pe la
acest timp, veĭ îmbrăţişa un fiiŭ. Er ea
ḑise: Nu, domnul meŭ, omul luĭ Dum-
neḑeŭ! nu minţi serveĭ tale. 17 Şi
femea concepu, şi născu un fiŭ în a-
nul viitor, pe la timpul ce a spus eĭ
Eliseĭ.
18 Şi după ce copilul se făcu mare,
eşi într'o ḑi la părintele sĕŭ, la sece-
ratorĭ. 19 Şi ḑise către părintele sĕŭ:
Capul meŭ, capul meŭ! Şi el ḑise ser-
vuluĭ: Du-l la muma sa. 20 Şi lu-
ându-l, îl duse la muma sa; şi el şeḑu
pe genunchiĭ eĭ, pâna la améḑă-ḑi, şi
muri. 21 Şi-*l* sui, şi-l culcă pe patul
omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi închise *uşa*
dupa sine, şi eşi. 22 Şi chĭemă pre
bărbatul sĕŭ, ḑicênd: Trimete-mĭ, ro-
gu-te, pre unul dintre servĭ şi una din-
tre asine, să alerg la omul luĭ Dum-
neḑeŭ, şi mĕ voiŭ întórce. 23 Şi el
ḑise: Pentru-ce te ducĭ astă-ḑĭ la el?
Nu *este* nicĭ lună noŭă, nicĭ sabbat.
Er ea ḑise: *Fiĭ în* pace. 24 Şi înşéŭă
asina, şi ḑise servuluĭ sĕŭ: Mâna, şi
mergĭ; să nu mĕ oprescĭ din calarit *în
drumul meŭ*, până ce nu-ţĭ voiŭ ḑice.
25 Şi se duse, şi sosi la omul luĭ Dum-
neḑeŭ în muntele Carmel.
Şi cum o vĕḑu pre ea omul luĭ
Dumneḑeŭ de departe, ḑise catră Ghe-
hazi, servul sĕŭ: Ecă, Şunamita! 26 Şi
acum alérgă spre întâmpinarea eĭ, şi-ĭ
ḑi: Bine *escĭ*? Bine *este* bărbatul tĕŭ?
Bine copilul tĕŭ? Şi ea ḑise: Bine.
27 Şi după ce veni la omul luĭ Dum-
neḑeŭ în munte, cuprinse piciórele luĭ;
ér Ghehazi se apropiă, ca să o înlă-
ture. Dară omul luĭ Dumneḑeŭ *îĭ* ḑise:
Lasă-o, căcĭ inima eĭ *este* amărîtă în
ea, şi Iehova 'mĭ ascunse *acésta*, şi nu
mĭ-a spus. 28 Şi ea ḑise: Cerut-am
óre eŭ fiŭ de la domnul meŭ? aŭ n'am
ḑis: Nu mĕ amăgi? 29 Şi ḑise el
către Ghehazi: Încinge cópsele tale, şi
ĭé toégul meŭ în mâna ta, şi mergĭ;
de veĭ întâmpina om, să nu-l saluţĭ;
şi de te va saluta, să nu rĕspunḑĭ luĭ;
şi pune toégul meŭ pe faţa copiluluĭ.
30 Şi muma copiluluĭ ḑise: Viŭ *este*
Iehova, şi viŭ *este* sufletul tĕŭ! nu te
voiŭ lăsa. Şi se sculă, şi o urmă pre
ea. 31 Şi Ghehazi trecu înaintea lor,
şi puse toégul pe faţa copiluluı; dară
n'*a fost* nicĭ voce, nicĭ auḑire. Şi el
se întórse spre întâmpinarea luĭ, şi-ĭ
spuse, ḑicênd: Nu s'a desteptat copi-
lul. 32 Şi când veni Eliseĭ în casă,
écă, copilul era mort, întins pe patul
sĕŭ. 33 Şi el intră, şi închise uşa în
urma lor amândoĭ, şi se rugă luĭ Ie-
hova. 34 Şi se suì, şi se culcă pe
copil, şi puse gura sa pe gura luĭ, şi
ochiĭ seĭ pe ochiĭ luĭ, şi mânele sale
pe mânele luĭ; şi se întinse pe copil,
şi s'a încălḑit carnea copiluluĭ. 35 A-
poĭ se ridică, şi se preumblă în casă,
când încóce, când încolo; şi se suì
éră-şĭ, şi se întinse preste el, şi copilul
a strănutat de şépte orĭ, şi a deschis
copilul ochiĭ seĭ. 36 Atuncea a chie-
mat pre Ghehazi, şi ḑise: Chĭémă pre
Şunamita acésta. Şi el o chiemă; şi
când a intrat ea la el, ḑise el: Ié-ţĭ
pre fiul tĕŭ! 37 Şi ea veni, şi căḑu
la piciórele luĭ, şi se prosternu la pă-
mênt, şi luă pre fiul eĭ, şi eşi.

*Eliseĭ face mâncărĭ stricăcĭóse, sănăĭóse
şi dă din puţin la mulţĭ de mâncare.*

38 Şi Eliseĭ s'a întors la Ghilgal.
Şi *era* fómete în ţara; şi fiiĭ profeţilor
şedeaŭ înaintea luĭ; şi el ḑise către
servul sĕu: Pune óla cea mare, şi ferbe
fertură pentru fiiĭ profeţilor. 39 Şi
eşind unul la câmp, să culégă verḑe-
turĭ, a aflat un curpĕn, şi a strâns de
pe el curcubeţele, *până* ce se umplu
vestmîntul seŭ; şi înturnându-se, *le*-a
turnat în óla de fertură; căcı nu *le*
cunoscea. 40 Apoĭ au turnat ómeni-
lor să mănânce, şi eĭ, cum mâncară
din fertura, strigară, şi ḑiseră: Omule
luĭ Dumneḑeu, mórte *este* în ólă. Şi nu

puteaŭ să mănânce. Şi el dise: Adu-
ceţĭ făină. 41 Şi a aruncat-o în ólă;
apoĭ dise: Turnaţĭ poporuluĭ să mă-
nânce. Şi nu era nimic rĕŭ în ólă.
42 Şi veni un om de la Baal-Şali-
şa, şi aduse omuluĭ luĭ Dumnedeŭ pâ-
ne din prinósele *sale*: doĕ-decĭ de pânĭ
de orz, şi spice próspete de grâŭ, în
săcuşorul sĕŭ. Şi el dise: Dă poporu-
luĭ să mănânce. 43 Şi servul sĕŭ di-
se: Ce, să pun acésta înaintea a o sută
de ómenĭ? Şi el éră-şĭ a dis: Dă-*le* po-
poruluĭ să mănânce; căcĭ aşa dice Ie-
hova: Vor mânca, şi încă va *şi* rĕmâ-
né. 44 Şi el *le* puse înaintea lor, şi
eĭ mâncarăt şi lăsară rĕmăşiţă, după
cuvîntul luĭ Iehova.

Naaman vindecat de lepră.

5 Şi Naaman, maĭ marele preste ós-
tea regeluĭ Sirieĭ, era un bărbat
mare înaintea domnuluĭ sĕŭ, şi onorat;
căcĭ Iehova prin el dăduse mântuire
Sirieĭ; dară acest vitéz era *acum* le-
pros. 2 Şi óre-care cete eşiseră *din*
Siria, şi aduseseră *cu ele* sclavă o co-
pilă mică din pămêntul luĭ Israel; şi
acésta servia femeeĭ luĭ Naaman. 3 Şi
ea dise către dómna sa: O! de *ar fi*
domnul meŭ înaintea profetuluĭ din
Samaria, l-ar vindeca de lepra sa. 4 Şi
ducêndu-se *cine-va*, a spus domnuluĭ
sĕŭ, dicênd: Aşa şi aşa vorbesce copila
cea din pămêntul luĭ Israel.
5 Şi regele Sirieĭ dise: Du-te, şi eŭ
voiŭ trimete o scrisóre regeluĭ luĭ Is-
rael. Şi el se duse, şi luă în mâna sa
dece talente de argint, şi şése miĭ *bu-
căţĭ* de aur, şi dece rândurĭ de vest-
minte. 6 Şi duse epistola către re-
gele luĭ Israel, *în care* se dicea: Şi
acum, îndată ce va veni acéstă epis-
tolă către tine, écă, am şi trimes pre
servul meŭ Naaman către tine, ca să-l
vindece de lepra luĭ. 7 Şi cum ceti
regele luĭ Israel epistola, îşĭ sfâşia
vestmintele sale, şi dise: Óre Dumne-
deŭ *sûnt* eŭ, ca să omor, saŭ să înviez,
de trimete acesta la mine, spre a vin-
deca un om de lepra sa? Cunósceţĭ
decĭ, rogu-vĕ, şi vedeţĭ, că acesta cau-
tă pricină în contra mea.
8 Şi cum audi Eliseĭ, omul luĭ
Dumnedeŭ, că regele luĭ Israel a sfâ-
şiat vestmintele sale, trimese către re-
ge, dicênd: Pentru ce aĭ sfâşiat vest-
mintele tale? Să viă acum la mine, şi
va cunósce, că este profet în Israel.
9 Decĭ Naaman veni cu caiĭ seĭ şi cu
carul sĕŭ, şi stătu la uşa caseĭ luĭ E-
liseĭ. 10 Şi trimese Eliseĭ la el pre
un bărbat, dicênd: Mergĭ şi spală-te
de şépte orĭ în Iordan, şi carnea ta se
va face ca maĭ 'nainte, şi te veĭ curăţi.
11 Ér Naaman se mâniă, şi se duse, şi
dise: Écă, eŭ gândiam, că-mĭ va eşi,
şi va chĭema numele luĭ Iehova, Dum-
nedeul sĕŭ, şi va purta mâna sa pe
locul *răneĭ*, şi va vindeca pre cel le-
pros. 12 Óre Amana şi Parpar, flu-
viele Damasculuĭ nu *sûnt* maĭ bune
de cât tóte apele luĭ Israel? Nu voiŭ
puté *aşa de bine* să mĕ spĕl în ele, şi
să mĕ curăţ? Şi înturnându-se, se duse
cu mânie. 13 Dară serviĭ seĭ se a-
propiară, şi vorbiră luĭ, şi diseră: Pă-
rinte, *dacă* profetul ţĭ-ar fi dis vre-un
lucru mare, nu *l*-aĭ fiĭ făcut? Cu cât
maĭ mult, când îţĭ dice: Spală-te, şi
te veĭ curăţi? 14 Şi el se pogorî, şi
se afundă de şépte orĭ în Iordan, du-
pă cuvîntul omuluĭ luĭ Dumnedeŭ; şi
carnea luĭ se făcu ca carnea unuĭ co-
pil mic, şi el se curăţi.
15 Şi se întórse la omul luĭ Dum-
nedeŭ, el şi tótă tovărăşia luĭ, şi veni,
şi stătu înaintea luĭ, şi dise: Écă, a-
cum am cunoscut, că nu *este* Dumne-
deŭ în tot pămêntul, ci numaĭ în Is-
rael; şi acum primesce, rogu-te, darul
acesta de la servul tĕŭ. 16 Ér el di-
se: Viŭ *este* Iehova, înaintea căruĭa
staŭ, nu voiŭ primi. Şi el îl sili să pri-
méscă, dară el nu voi. 17 Şi Naa-
man dise: Rogu-te, nu se va puté da
servuluĭ tĕŭ din pămêntul *acesta* o sar-
cină de doĭ catârı? că servul tĕŭ nu
va maĭ aduce de acum olocaust nicĭ
alt sacrificiŭ altor deĭ, fără numaĭ la
Iehova. 18 Iehova să erte servuluĭ
tĕŭ acésta, când domnul meŭ intră în
casa luĭ Rimmon, ca să se închine a-
colo, şi se sprijină de mâna mea, şi
eŭ mĕ închin în casa luĭ Rimmon: da-
că mĕ închin în casa luĭ Rimmon, Ie-
hova să erte pre servul tĕŭ pentru
fapta acésta. 19 Şi el dise luĭ: Mergĭ
în pace; şi el se duse de la dînsul, şi
merse cât-va.

Eliseĭ pedepsesce pe Ghehazi cu lepră, din pricina calicieĭ sale.

20 Ér Ghehazi, servul luĭ Eliseĭ,
omul luĭ Dumnedeŭ, dise: Écă, dom-
nul meŭ a cruţat pre Naaman, Sirié-
nul, şi n'a luat din mâna luĭ ceea ce
ĭ-a adus; dară, viŭ *este* Iehova! eŭ voiŭ
alerga în urma luĭ, şi voiŭ lua ce-va
de la el: 21 Şi a alergat Ghehazi
după Naaman; şi când *îl* vĕdu Naaman
alergând în urma luĭ, a sărit din car
spre întâmpinarea luĭ, şi dise: Bine

stă? 22 Şi el ḑise: Bine; domnul meŭ
m'a trimes, ḑicênd: Ecă, aŭ venit la
mine tocmaĭ acum din muntele luĭ E-
fraim doĭ tinerĭ din fiiĭ profeţilor, dă,
rogu-te, un talent de argint şi doĕ rân-
durĭ de vestminte. 23 Şi Naaman
ḑise: Ié maĭ bine doĕ talente. Şi l-a
silit, şi a legat doĕ talente de argint
în doĭ sacĭ, împreună cu doĕ rândurĭ
de vestminte, şi *le*-a pus pe doĭ din
serviĭ seĭ, şi *le* duceaŭ înaintea luĭ.
24 Şi când ajunse la un deal, *le*-a luat
din mânele lor, şi *le*-a strîns într'o ca-
să, şi dădu drumul ómenilor, şi eĭ se
duseră. 25 Şi el intră, şi stătu îna-
intea domnuluĭ sĕŭ. Şi Eliseĭ îĭ ḑise:
De unde *viĭ* Ghehazi? Şi el ḑise: Ser-
vul tĕŭ n'a fost nicăirea. 26 Şi el îĭ
ḑise: Aŭ spiritul meŭ n'a fost *cu tine*,
când s'a întors omul din carul sĕŭ spre
întâmpinarea ta? *Este óre* timpul de a
lua argint, şi de a primi vestminte şi
olivĭ, viĭ, oĭ, boĭ, servĭ şi serve? 27 De
aceea lepra luĭ Naaman se va lipi de
tine şi de seminţa ta în etern. Şi el
eşi de dinaintea luĭ lepros, *alb* ca o-
mĕtul.

Eliseĭ face ca să plutéscă un fer.

6 Şi ḑiseră fiiĭ profeţilor către Eli-
seĭ: Ecă acum, locul în care locuim
noĭ cu tine, este pré strâmt pentru
noĭ. 2 Să mergem, rogu-te, până la
Iordan, şi de acolo să luăm fie-care
câte o grindă, şi să ne facem acolo
loc, unde să locuim. 3 Şi el rĕspun-
se: Duceţi-vĕ. Şi unul ḑise: Primesce,
rogu-te, să mergĭ cu serviĭ teĭ; şi el
ḑise: Voiŭ merge. 4 Şi merse cu dîn-
şi. Şi venind la Iordan, aŭ tăiat lemne.
5 Şi pre-când tăia unul o grindă, a
căḑut ferul *secureĭ* în apă; şi el strigă,
şi ḑise: O domnul meŭ, şi *era* încă de
împrumut. 6 Şi omul luĭ Dumneḑeŭ
ḑise: Unde a căḑut? Şi a arĕtat luĭ
locul; atuncĭ a tăiat un lemn, şi-*l* a-
runcă acolo, şi ferul a plutit. 7 Şi el
ḑise: Ridicaţi-*l*; şi întinḑênd mâna sa,
l-a luat.

Eliseĭ ajută pre Israel contra Sirieĭ, orbindu-ĭ.

8 Şi regele Sirieĭ se lupta cu Israel,
şi se sfătuia cu serviĭ seĭ, ḑicênd: În
cutare şi în cutare loc voiŭ tăbĕrî.
9 Şi trimese omul luĭ Dumneḑeŭ către
regele luĭ Israel, ḑicênd: Păzesce-te,
sa nu trecĭ prin locul acela, căcĭ Si-
rieniĭ s'aŭ coborît acolo. 10 Şi tri-
mese regele luĭ Israel la locul, de
care-ĭ ḑisese omul luĭ Dumneḑeŭ, şi
de care-l însciinţase. Şi a stat acolo pe
pază de multe orĭ.
11 Şi se turbură inima regeluĭ Si-
rieĭ de lucrul acesta; şi a chiemat pre
serviĭ seĭ, şi le ḑise: Nu-mĭ veţĭ spune
cine din voĭ *este* pentru regele luĭ Is-
rael? 12 Şi ḑise unul din serviĭ luĭ:
Nu, domnul meŭ, rege; ci Eliseĭ, pro-
fetul cel în Israel, spune regeluĭ luĭ
Israel cuvintele, ce vorbescĭ în camera
ta de dormit. 13 Şi el ḑise: Mergeţĭ,
şi vedeţĭ unde *este*, ca să trimet să-l
prind. Şi-ĭ se spuse, ḑicênd: Ecă, *se află*
în Dotam.
14 Decĭ el trimese acolo caĭ şi care
şi óste mare; şi venind nóptea aŭ în-
conjurat cetatea. 15 Şi când se sculă
de diminéţă servul omuluĭ luĭ Dumne-
ḑeŭ, şi a eşit: écă, o óste înconjurase
cetatea cu caĭ şi cu care. Şi ḑise către
el servul sĕŭ: O domnule, ce vom fa-
ce? 16 Er el rĕspunse: Nu te teme,
căcĭ maĭ mulţĭ *sûnt* ceĭ cu noĭ, decât
ceĭ cu eĭ. 17 Şi se rugă Eliseĭ, şi ḑi-
se: Iehova, deschide, rogu-te, ochiĭ luĭ,
ca să vadă. Şi Iehova deschise ochiĭ
servuluĭ, şi el vĕḑu: şi écă, muntele
era plin de caĭ şi de care de foc îm-
prejurul luĭ Eliseĭ. 18 Şi când s'aŭ
pogorît spre el *Sirieniĭ*, se rugă Eliseĭ
luĭ Iehova, şi ḑise: Lovesce, rogu-te,
poporul acesta cu nevedere. Şi ĭ-a lo-
vit pre eĭ cu nevedere, după cuvîntul
luĭ Eliseĭ. 19 Şi ḑise către eĭ Eliseĭ:
Nu *este* acésta calea, nicĭ acésta ceta-
tea; Urmaţi-mĕ, şi vĕ voiŭ duce la o-
mul, pre care-l căutaţĭ. Şi-ĭ duse pre
eĭ la Samaria. 20 Şi după ce sosiră
în Samaria, ḑise Eliseĭ: Deschide-le,
Iehova, ochiĭ lor, ca să vadă. Şi Ie-
hova deschise ochiĭ lor, şi eĭ vĕḑură,
şi écă, *eraŭ* în mijlocul Samarieĭ.
21 Şi cum îĭ vĕḑu regele luĭ Israel,
ḑise către Eliseĭ: Să-*ĭ* lovesc, să-*ĭ* lo-
vesc, părinte? 22 Er el rĕspunse: Să
nu-ĭ lovescĭ: făcutu-i-aĭ captivĭ cu sa-
bia ta şi cu arcul tĕŭ, ca să-ĭ lovescĭ?
pune pâne şi apă înaintea lor, să mă-
nânce şi să bea, şi să mérgă la dom-
nul lor. 23 Şi le făcu ospĕţ mare;
şi după ce mâncară şi bĕură, le dădu
drumul, şi eĭ se duseră la domnul lor;
şi nu maĭ veniră cetele Sirieĭ în pă-
mêntul luĭ Israel.

Împresurarea şi nevoĭa Samarieĭ, şi mântuirea minunată a eĭ.

24 Şi după acésta Benhadad, regele
Sirieĭ, a adunat tótă óstea sa, şi s'a
suit, şi a împresurat Samaria. 25 Şi
fómete mare era în Samaria; şi écă, o

împresurară, până ce se vîndu un cap
de asin drept opt-ḑecĭ *de bucăţĭ* de ar-
gint, şi un pătrar de un cap de găinaţ
de porumb drept cincĭ *bucăţĭ de* ar-
gint. 26 Şi precând trecea regele luĭ
Israel pe zid, o femeă îl strigă, ḑicênd:
Ajută, domnul meŭ, rege! 27 Ér el
ḑise: Dacă Iehova nu te ajută, de un-
de să te ajut eŭ? óre de la arie, orĭ
de la tésc? 28 Şi ḑise către ea rege-
le: Ce aĭ? Şi ea ḑise: Femea acésta
mĭ-a ḑis: Dă pre fiul tĕŭ, ca să-l mân-
căm astă-ḑĭ, şi mâne vom mânca pre
fiĭul meŭ. 29 Şi am fert pre fiul meŭ,
şi l-am mâncat; şi ḑis-am eĭ a doa-ḑi:
Dă pre fiul tĕŭ, ca să-l mâncăm; dară
ea a ascuns pre fiul sĕŭ. 30 Şi cum
auḑi regele cuvintele femeeĭ, îşĭ sfâşiă
vestmintele sale, pre-când trecea pe
zid; şi poporul privĭa, şi écă, sac *era*
în lă-întru pe pelea luĭ. 31 Şi ḑise:
Aşa să-mĭ facă Dumneḑeŭ şi încă maĭ
mult, dacă capul luĭ Eliseĭ, fiul luĭ
Şafat, va sta deasupra luĭ astă-ḑĭ.
32 Şi Eliseĭ şedea în casa sa, şi bă-
trâniĭ şedeaŭ cu dînsul; şi trimese *re-
gele* un bărbat de dinaintea sa; înse
maĭ 'naiute de a veni la el trimesul,
ḑise el către bătrânĭ: *Nu* vedeţĭ, că
acest fiŭ de ucigaş a trimes să-mĭ ĭea
capul? Luaţĭ sémă, cum va veni tri-
mesul, închideţĭ uşa, şi opriţi-l la uşă;
sunetul piciórelor domnuluĭ sĕŭ nu *este*
dinapoĭa sa? 33 Şi vorbind încă cu
eĭ, écă, s'a pogorît la el trimesul, şi
regele ḑise: Écă, de la Iehova *este*
rĕul acesta; ce să maĭ astept de la Ie-
hova?

Eliseĭ vestesce înnainte cu o ḑi, că va fi eftinătate de grâŭ în Samaria, care se îndeplinesce după fuga Sirienilor, în chip minunat de câtre Dumneḑeŭ.

7 Atuncea ḑise Eliseĭ: Ascultaţĭ cu-
vîntul luĭ Iehova; aşa ḑice Iehova:
Mâne, pe la óra acésta, în pórta Sa-
marieĭ *se va vinde* o mĕsură de flórea
făineĭ pentru un siclu, şi doĕ măsurĭ
de orz pentru un siclu. 2 Şi rĕspun-
se omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ căpitenia, pe
mâna căreĭa se răzăma regele, şi ḑise:
Chĭar *dacă* Iehova va face gurĭ ceru-
luĭ, întâmpla-se-va lucrul acesta? Ér
el ḑise: Écă, veĭ vedé cu ochiĭ, dară
nu veĭ mânca din acésta.
3 Şi eraŭ patru bărbaţĭ leproşĭ la
intrarea porţiĭ; şi ḑise unul către al-
tul: De ce să şedem noĭ aicea, până
vom muri? 4 De vom ḑice: Să in-
trăm în cetate, fómete e în cetate, şi
vom muri acolo; şi de vom şedé aicea,
vom muri: acum decĭ haĭdeţĭ, să ne
furişăm în tabĕra Sirienilor: de ne vor
lăsa viĭ, vom trăi, şi de ne vor omorî,
vom muri. 5 Şi aŭ plecat, când în-
seră, ca să intre în tabĕra Sirienilor;
şi după ce veniră la capĕtul tabĕreĭ
Sirienilor, écă, nu *era* nicĭ un om a-
colo. 6 Căcĭ Domnul făcuse să se
audă în tabĕra Sirienilor vuet de care,
tropot de caĭ şi sgomot de óste mare;
şi ḑiseră unul către altul: Écă, regele
luĭ Israel a tocmit pre regiĭ Heteilor
şi pre regiĭ Egiptuluĭ, ca să vină în
contra nóstră; 7 Drept care ridicân-
du-se, aŭ fugit séra, şi părăsiră cortu-
rile lor şi caiĭ lor şi asiniĭ lor şi ta-
bĕra, cum *era, ca să scape* viéţa lor.
8 Şi după ce acestĭ leproşĭ veniră
până la capĕtul tabereĭ, aŭ intrat în-
tr'un cort, şi aŭ mâncat şi aŭ bĕut;
şi luând de acolo argint şi aur şi vest-
minte, se duseră, şi *le*-aŭ ascuns; şi
întorcêndu-se, aŭ intrat în alt cort, şi
aŭ luat de acolo, aŭ mers, şi *le*-aŭ
ascuns. 9 Atuncea ḑiseră unul către
altul: Noĭ nu facem bine; ḑiŭa acésta
este o ḑi de bună şcire, şi dacă noĭ
vom tăcé, şi vom astepta până la lu-
mina dimineţeĭ, vre-o nenorocire póte
să vină preste noĭ; veniţĭ decĭ să mer-
gem, spre a spune *acésta* în casa regeluĭ.
10 Decĭ veniră, şi strigară către por-
tariĭ cetăţiĭ; şi le-aŭ spus, ḑicênd: Am
intrat în tabĕra Sirienilor, şi écă, nu
era acolo nicĭ om, nicĭ voce de om,
fără numaĭ caĭ legaţĭ, şi asinĭ legaţĭ,
şi corturile, cum *se aflaŭ.* 11 Şi aŭ
strigat pre portariĭ, carĭ aŭ şi spus *a-
césta* în lă-întru în casa regeluĭ.
12 Şi sculându-se regele nóptea, ḑi-
se către serviĭ seĭ: Acum vĕ voiŭ a-
rĕta ce ne-aŭ făcut Sireniĭ: aŭ şciut,
că *sûntem* flămânḑĭ; decĭ aŭ eşit din
tabĕră, ca să se ascundă în câmpiĭ,
ḑicênd: Când vor eşi din cetate, îĭ
vom prinde de viĭ, şi vom intra în ce-
tate. 13 Şi rĕspunḑênd unul din ser-
viĭ luĭ, ḑise: Să se ĭea, rogu-te, cincĭ
din caiĭ rĕmaşĭ, ce aŭ maĭ rĕmas în
cetate, (écă, *şi* acestia *sûnt* ca şi în-
tréga mulţime a luĭ Israel, ce a maĭ
rĕmas în ea; écă, *sûnt* ca şi tótă mul-
ţimea Israeliţilor, carĭ s'a mistuit;) şi
să-ĭ trimetem, ca să vedem. 14 Decĭ
luară doĕ perechĭ de caĭ; şi regele tri-
mese la tabĕra Sirienilor, ḑicênd: Mer-
geţĭ, şi vedeţĭ. 15 Şi merseră în urma
lor până la Iordan: şi écă, tótă calea
era plină de vestmintele şi de vasele,
pre carĭ Sirieniĭ le aruncaseră în graba

lor. Și înturnându-se trimeșiĭ, spuseră
acésta regeluĭ.
16 Și poporul eși, și prĕdă tabĕra
Sirienilor; și *așa* s'a vîndut o măsură
de flórea făineĭ drept un siclu, și doĕ
măsurĭ de orz drept un siclu, după cu-
vîntul luĭ Iehova. 17 Și făcu regele
maĭ mare preste pórtă pre căpitenia,
pe mâna căreĭa se răzăma; și l-a cul-
cat pre el poporul în pórtă, și muri,
după cum a ḑis omul luĭ Dumneḑeŭ,
care *așa* a vorbit, când regele se po-
gorî la el. 18 Și s'a întâmplat, pre-
cum a vorbit omul luĭ Dumneḑeŭ că-
tră rege, ḑicênd: Doĕ mĕsurĭ de orz
drept un siclu și o măsură de flórea
făineĭ drept un siclu se vor vinde mâ-
ne pe la óra acésta în pórta Samarieĭ;
19 Și căpitenia aceea rĕspunse omuluĭ
luĭ Dumneḑeŭ, și ḑise: Chĭar dacă Ie-
hova va face gurĭ ceruluĭ, întâmpla-
se-va lucrul acesta? Și acela ḑise:
Écă, veĭ vedé *acésta* cu ochiĭ teĭ, dară
nu veĭ mânca din ea. 20 Așa s'a și
întâmplat luĭ; căcĭ poporul îl călcă în
pórtă, și el muri.

Șunamita e ajutată de Eliseŭ înnainte și după scumpete.

8 Și Eliseĭ vorbi cătră femea, pe a
căreĭ copil l-a înviat, ḑicênd: Scó-
lă-te, și te du, tu și casa ta, și petrece
unde veĭ petrece; că Iehova a chie-
mat fómete, și *fómetea* chĭar vine pe
pămênt pentru șépte anĭ. 2 Și scu-
lându-se femea, făcu după cuvîntul
omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ; și se duse, ea
și casa eĭ, și a petrecut în pămêntul
Filistenilor șépte anĭ. 3 Și la sfâr-
șitul celor șépte anĭ s'a întors femea
din pămêntul Filistenilor, și eși să stri-
ge cătră rege pentru casa eĭ și pentru
țarinele eĭ. 4 Și a vorbit regele că-
tră Ghehazi, servul omuluĭ luĭ Dum-
neḑeŭ, ḑicênd: Spune-mĭ, rogu-te, tóte
lucrurile cele marĭ, ce a făcut Eliseĭ.
5 Și pre-când el spunea regeluĭ, cum
a înviat pre mort, écă, femea, pre a
căreĭ copil îl înviase, a strigat cătră
rege pentru casa sa și pentru țarinele
sale. Și Ghehazi ḑise: Domnul meŭ,
rege, acésta *este* femea, și acésta fiul
eĭ, pre care l-a înviat Eliseĭ. 6 Și re-
gele întrebă pre femeă, și ea spuse luĭ
fapta. Și datu-i-a regele un dirigĕtor,
ḑicênd: Întórce-ĭ tóte ale eĭ, și tóte ve-
niturile țarinelor *eĭ*, din ḑiŭa în care
părăsi țara, până acum.

Hasael, rege în Siria.

7 Și Eliseĭ veni la Damasc. Și Ben-
hadad, regele Sirieĭ, era bolnav, și i
se spuse, ḑicênd: Omul luĭ Dumneḑeŭ
a venit aicea. 8 Și ḑise regele cătră
Hazael: Iea un dar în mâna ta, și
mergĭ spre întâmpinarea omuluĭ luĭ
Dumneḑeŭ, și întrébă prin el pre Ie-
hova, ḑicênd: Ridica-mĕ-voiŭ din bó-
la acésta? 9 Și așa s'a dus Hazael
spre întâmpinarea luĭ, luând în mâna
sa un dar din tóte bunurile Damascu-
luĭ, o încărcătură de patru-ḑecĭ de că-
mile; și venind, stătu înaintea luĭ, și
ḑise: Fiul tĕŭ Benhadad, regele Sirieĭ,
m'a trimes la tine, ḑicênd: Ridica-mĕ-
voiŭ din bóla acésta? 10 Și ḑise că-
tră dînsul Eliseĭ: Du-te, spune-ĭ: Cu
adevĕrat, tu poțĭ să te ridicĭ; dară
Iehova mĭ-a arĕtat, că el va muri.
11 Și ațințĭ *spre Hazael* neclintit fața
sa până se rușină; și a plâns omul luĭ
Dumneḑeŭ. 12 Și Hazael ḑise: De
ce plânge domnul meŭ? și el rĕspunse:
Pentru-că sciŭ câte rele veĭ face fiilor
luĭ Israel: Țăriile lor le veĭ da focu-
luĭ, pre tineriĭ lor îĭ veĭ ucide cu sa-
bia, pre prunciĭ lor îĭ veĭ strivi, și pe
îngrecatele lor le veĭ spinteca. 13 Și
Hazael ḑise: Ce? servul tĕŭ cânc *este*,
ca să facă acest lucru cumplit? Și E-
liseĭ rĕspunse: Iehova mĭ-a arĕtat, că
tu *veĭ fi* rege preste Siria. 14 Și a
plecat de la Eliseĭ, și a venit la dom-
nul sĕŭ; *și* acesta-ĭ ḑise: Ce țĭ-a spus
Eliseĭ? Și el rĕspunse: Mĭ-a ḑis: Cu
adevĕrat te veĭ ridica. 15 Și a doa
ḑi a luat *Hazael* învelitórea, și muin-
du-*o* în apă, *o* întinse preste fața luĭ,
și a murit; și în locul luĭ domni Hazael.

Domnia luĭ Iehoram.

16 Și în anul al cincelea al luĭ Io-
ram, fiul luĭ Ahab, regele luĭ Israel,
pre-când domnia Iosafat preste Iuda,
se făcu rege Iehoram, fiul luĭ Iosafat,
regele luĭ Iuda.
17 De treĭ-ḑecĭ și doĭ de anĭ *era*,
când se făcu rege, și domni opt anĭ în
Ierusalim. 18 Și a umblat în calea
regilor luĭ Israel, după cum făcuse
casa luĭ Ahab; căcĭ fata luĭ Ahab îĭ
era femee; și făcu rele în ochiĭ luĭ Ie-
hova. 19 Er Iehova nu voi să stâr-
péscă pre Iuda, din ĭubire cătră Da-
vid, servul sĕŭ, căruĭa ĭ-a promis, că-ĭ
va da candelă, luĭ *și* fiilor seĭ în tóte
ḑilele.
20 În ḑilele luĭ se rupse Edomul
de supt puterea luĭ Iuda, și puseră
rege preste dînșii. 21 Și trecu Ieho-
ram la Zair, și tóte carele *luĭ* cu el,
și sculându-se nóptea bătu pre Edu-

meiĭ ceĭ din jurul sĕŭ, şi pre capiĭ ca-
relor; şi poporul fugi la corturile sale.
22 Totuşĭ Edomul s'a rupt de supt pu-
terea luĭ Iuda, până în ḑiŭa de astă-
ḑĭ. Tot atuncea s'a rupt *şi* Libna.
23 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ieho-
ram, şi tóte câte făcu, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ
Iuda? 24 Şi adormi Iehoram cu pă-
rinţiĭ seĭ, şi se îmmormîntă cu părinţiĭ
seĭ în cetatea luĭ David; şi în locul
sĕŭ domni Ahazia, fiul sĕŭ.

Ahazia.

25 În anul al doĭ-spre-ḑecelea al
luĭ Ioram, fiul luĭ Ahab, regele luĭ Is-
rael, începu a domni Ahazia, fiul luĭ
Iehoram, regele luĭ Iuda. 26 De doĕ-
ḑecĭ şi doĭ de anĭ *era* Ahazia, când se
făcu rege; şi domni un an în Ierusa-
lim. Şi numele mumeĭ sale *era* Atha-
lia, fiica luĭ Omri, regele luĭ Israel.
27 Şi umbla în calea caseĭ luĭ Ahab,
şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, ca şi
casa luĭ Ahab; căcĭ *era* ginere caseĭ
luĭ Ahab. 28 Şi merse cu Ioram, fiul
luĭ Ahab, la resbel contra luĭ Hazael,
regele Sirieĭ, la Ramot-Galaad; şi aŭ
rănit Sirieniĭ pre Ioram. 29 Şi s'a
întors regele Ioram, ca să se vindece
în Ezreel de rănele, ce-ĭ făcuseră Si-
rieniĭ în Rama, când se luptă cu Ha-
zael, regele Sirieĭ. 30 Şi Ahazia,
fiul luĭ Iehoram, regele luĭ Iuda, se
pogorî în Ezreel, ca să vadă pre Io-
ram, fiul luĭ Ahab, căcĭ era bolnav.

Iehu uns de rege; el ucide pre regele luĭ Israel şi al luĭ Iuda, şi pre închinătoriĭ luĭ Baal, şi domnesce preste Israel.

9 Şi chiemă Eliseĭ, profetul, pre unul
din fiiĭ profeţilor, şi-ĭ ḑise: Încin-
ge-ţĭ cópsele, şi ié în mâna ta acest
vas cu oleiŭ, şi du-te la Ramot-Ga-
laad; 2 Şi când veĭ sosi, veĭ vedé
acolo pre Iehu, fiul luĭ Iosafat, fiul luĭ
Nimşi; şi intră, şi ridică-l din mijlocul
fraţilor seĭ, şi du-l în camera cea maĭ
din lă-întru; 3 Şi luând vasul cu o-
leiŭ, varsă-*l* pe capul sĕŭ, şi ḑi luĭ:
Aşa ḑice Iehova: Unsu-te-am pre tine
rege preste Israel. Atuncea deschiḑênd
uşa, fugĭ, şi nu te întârḑia. 4 Decĭ
se duse tînĕrul, servul profetuluĭ, la
Ramot-Galaad.
5 Şi când sosi, écă, maĭ mariĭ pre-
ste óste şedeaŭ; şi el ḑise: Cuvînt am
a-ţĭ *spune ţie*, maĭ marele *ósteĭ*! Şi Iehu
ḑise: Cuĭ dintre noĭ toţĭ? Şi el ḑise:
Ţie, mare al ósteĭ. 6 Şi sculându-se,
a intrat în casă; şi el turnă oleĭul pe
capul aceluĭa, şi-ĭ ḑise: Aşa ḑice Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ Israel: Unsu-te-
am rege preste poporul luĭ Iehova,
preste Israel: 7 Şi veĭ lovi casa luĭ
Ahab, domnul tĕŭ, şi eŭ voiŭ rĕsbuna
sângele servilor meĭ, al profeţilor, şi
sângele tuturor servilor luĭ Iehova a-
supra Iezabeleĭ. 8 Căcĭ tótă casa luĭ
Ahab se va stârpi, şi voiŭ nimici din
aĭ luĭ Ahab tot sufletul parte bărbă-
téscă, şi pre cel închis şi pre cel liber
din Israel; 9 Şi voiŭ face casa luĭ
Ahab ca şi casa luĭ Ieroboam, fiul luĭ
Nebat, şi ca şi casa luĭ Baaşa, fiul luĭ
Ahija; 10 Şi pre Iezabel câniĭ o vor
mânca în ţarina din Ezreel, şi nu *va fi*
cine să o înmormînteze. Şi deschiḑênd
uşa, fugi.
11 Şi Iehu eşi către serviĭ domnu-
luĭ sĕŭ; şi ḑisu-i-a *care-va*: Pace? pen-
tru ce veni la tine nebunul acesta? Şi
el le ḑise: Voĭ cunósceţĭ pre omul şi
vorbele sale. 12 Şi eĭ ḑiseră: Nea-
devĕr *este*; spune noŭĕ, rugă-mu-te. Şi
el ḑise: Aşa şi aşa vorbi el către mi-
ne, ḑicênd: Aşa ḑice Iehova: Unsu-te-
am pre tine rege preste Israel. 13 A-
tuncea se grăbiră, şi luând fie-care
vestmîntul sĕŭ, *le* puseră supt dînsul
pe trépta gólă; şi a suflat în trâmbiţă,
ḑicênd: Iehu se făcu rege. 14 Şi aşa
Iehu, fiul luĭ Iosafat, fiul luĭ Nimşi,
conjură în contra luĭ Ioram; (şi Ioram
veghia în Ramot-Galaad, el şi tot Is-
raelul, în contra luĭ Hazael, regele Si-
rieĭ. 15 Dară se întorsese regele Io-
ram în Ezreel, ca să se vindece de
rănile, ce-ĭ făcuseră Sirieniĭ, când se
luptă în contra luĭ Hazael, regele Si-
rieĭ.)
Şi Iehu ḑise: Dacă este voinţa vós-
tră, să nu ésă niminea, *nimene* să nu
fugă din cetate, ca să mérgă să spună
acésta în Ezreel. 16 Şi călărind Iehu,
se duse la Ezreel; căcĭ Ioram zăcea
acolo. Şi Ahazia, regele luĭ Iuda, se
pogorîse, ca să vadă pre Ioram. 17 Er
pe turnul din Ezreel sta un custode,
şi vĕḑênd céta luĭ Iehu venind, ḑise:
Vĕd o cétă. Şi Ioram ḑise: Iea un că-
lăreţ, şi trimete-l spre întâmpinarea
luĭ, să ḑică: Aşa vorbesce regele: Pa-
ce? 18 Şi se duse un călăreţ spre
întâmpinarea luĭ, şi ḑise: Pace? Şi ḑi-
se Iehu: Ce-ţĭ pasă ţie de pace! Intór-
ce-te înapoĭa mea. Şi custodele spuse,
ḑicênd: Trimesul a mers la eĭ, dară
nu se întórse. 19 Şi èl trimese pre
un al doilea călăreţ, care sosind la eĭ,
ḑise: Aşa vorbesce regele: Pace? Şi

Iehu rĕspunse: Ce-ţĭ pasă ţie de pace?
Întórce-te înapoĭa mea. 20 Şi custo-
dele spuse, ḑicênd: El a mers la cĭ,
dară nu se întórse; şi mânarea *este* ca
mânarea luĭ Iehu, fiul luĭ Nimşi; căcĭ
mână furios. 21 Şi Ioram ḑise: În-
hămaţĭ; şi înhămară la carul sĕŭ, şi
eşi Ioram, regele luĭ Israel, şi Ahazia,
regele luĭ Iuda, fie-care în carul sĕŭ,
şi se duseră spre întâmpinarea luĭ Ie-
hu, şi-l aflară la ţarina luĭ Nabot, Ez-
reelénul.
22 Şi cum vĕḑu Ioram pre Iehu,
ḑise: Pace, Iehu? Ér el rĕspunse: Cum
pace, când *aşa* multe *sûnt* desfrânările
mumeĭ tale Iezabel, şi fermecătoriile
eĭ? 23 Decĭ se întórse Ioram ca să
fugă, ḑicênd luĭ Ahazia: Vînḑare, A-
hazia! 24 Şi apucând Iehu arcul *sĕŭ*,
lovi pre Ioram între braţele sale; şi
săgéta trecu prin inima luĭ. Şi el căḑu
în carul sĕŭ. 25 Atuncea ḑise *Iehu*
către Bidkar, căpitenia sa: Iea-*l*, *şi*-l
aruncă în ţarina luĭ Nabot, Ezreelé-
nul; căcĭ adu-ţĭ aminte, că atuncea,
când eŭ şi tu mergeam împreună că-
lărĭ în urma luĭ Ahab, părintele sĕŭ,
Iehova îl împovoră pre el cu sarcina
acésta: 26 Da, am vĕḑut erĭ sângele
luĭ Nabot şi sângele fiilor seĭ, ḑice Ie-
hova; şi-ţĭ voiŭ rĕsplăti în ogorul a-
cesta, ḑice Iehova. Şi acum ridică-*l*, *şi*
aruncă-l în ogorul acesta, după cuvîn-
tul luĭ Iehova.
27 Ér Ahazia, regele luĭ Iuda, cum
vĕḑu *acésta*, fugi pe calea caseĭ din
grădină. Şi-l urmări Iehu, şi ḑise: Lo-
viţĭ şi pre acesta în carul *sĕŭ*, la sui-
şul Gur, aprópe de Ibleam. Şi el fugi
la Meghiddo, şi muri acolo. 28 Şi-l
duseră serviĭ seĭ în car la Ierusalim,
şi-l îmmormîntară în mormîntul sĕŭ
cu părinţiĭ seĭ, în cetatea luĭ David.
29 Şi începu a domni Ahazia preste
Iuda in anul al un-spre-ḑecelea al luĭ
Ioram, fiul luĭ Ahab.
30 Şi veni Iehu în Ezreel; şi auḑind
Iezabel, îşĭ unse sprâncenele sale, şi-
şĭ împodobi capul sĕŭ, şi se uĭta prin
feréstră. 31 Şi pe-când Iehu intra
pe pórtă, ea ḑise: *Fost-a* norocit Zim-
ri, cel ce a ucis pre domnul sĕŭ?
32 Şi el ridicându-şĭ faţa sa spre fe-
réstră, ḑise: Cine *este* cu mine? Cine?
Şi se uĭtară doĭ, treĭ diregĕtorĭ către
dînsul. 33 Şi el ḑise: Aruncaţĭ-o jos.
Şi o aruncară jos, şi se stropiră de
sângele eĭ zidul şi caiĭ; şi aŭ călcat-o
pre ea *cu picĭórele*. 34 Şi după ce
el a întrat, a mâncat, şi a bĕut, ḑise:
Duceţĭ-vĕ de vedeţĭ acum pre bleste-
mata aceea, şi o îmmormîntaţĭ: căcĭ
este fată de rege. 35 Decĭ se duseră,
ca să o îmmormînteze; dară nu aflară
din ea, decât craniul, picĭórele şi pal-
mele mânelor. 36 Şi întorcêndu-se, îĭ
spuseră *acésta*. Şi el ḑise: Acésta *este*
cuvîntul luĭ Iehova, ce-l ḑis prin ser-
vul sĕŭ Ilie, Tişbitul, ḑicênd: În ogo-
rul din Ezreel vor mânca câniĭ carnea
Iezabeleĭ, 37 Şi cadavrul Iezabeleĭ
va fi ca gunoĭul pe faţa câmpuluĭ în
ogorul din Ezreel, *aşa* ca nicĭ se va
puté ḑice: Acésta *este* Iezabel.

Iehu stârpesce tótă casa luĭ Ahab şi se înprietenesce cu Ionadab.

10 Şi Ahab avea şépte-ḑecĭ de fiiĭ
în Samaria. Şi scrise Iehu episto-
le, şi *le* trimese la Samaria către maĭ
mariĭ din Ezreel, către ceĭ bătrânĭ şi
către crescătoriĭ *fiilor* luĭ Ahab, ḑi-
cênd: 2 Şi acum, îndată ce va sosi
acéstă epistolă la voĭ, fiind-că *aveţĭ*
pre fiiĭ domnuluĭ vostru, care şi caĭ
şi o cetate întărită, şi arme, 3 Ve-
deţĭ care din fiiĭ domnuluĭ vostru *este*
maĭ bun şi maĭ vrednic, şi-*l* puneţĭ pe
tronul părinteluĭ sĕŭ, şi vĕ luptaţĭ pen-
tru casa domnuluĭ vostru. 4 Dară
eĭ se spăĭmântară fórte, şi ḑiseră: Écă,
doĭ regĭ nu putură sta înaintea luĭ, şi
cum vom sta noĭ? 5 Decĭ maĭ ma-
rele caseĭ şi maĭ marele cetăţiĭ, şi bă-
trâniĭ, şi crescătoriĭ *fiilor* trimeseră
către Iehu, ḑicênd: Noĭ *sûntem* servii
teĭ, şi vom face orĭ-ce ne veĭ ḑice; nu
vom pune pre nimenea rege; fă *ce este*
bine în ochiĭ teĭ.
6 Atuncea scrise el către eĭ o a
doa epistolă, ḑicênd: De *sûnteţĭ* aĭ meĭ,
şi de ascultaţĭ de vocea mea, *apoĭ* lu-
aţĭ capetele ómenilor, ale fiilor dom-
nuluĭ vostru, şi veniţĭ la mine, la Ez-
reel, mâne la óra acésta. (Er fiiĭ re-
geluĭ, şépte-ḑecĭ de ómenĭ, *eraŭ* cu
maĭ mariĭ cetăţiĭ, care-ĭ cresceaŭ.) 7 Şi
cum sosi epistola la dînşi, eĭ luând pre
fiiĭ regeluĭ, tăĭară *pre ceĭ* şépte-ḑecĭ de
ómenĭ, şi puseră capetele lor în pane-
re, şi *le* trimeseră luĭ la Ezreel. 8 Şi
veni un trimes, şi-ĭ spuse, ḑicênd: Aŭ
adus capetele fiilor regeluĭ. Şi el ḑise:
Faceţĭ-le doĕ grămeḑĭ la intrarea por-
ţeĭ până diminéţă. 9 Şi diminéţa el
sosi, şi stând ḑise către tot poporul:
Voĭ *sûnteţĭ* dreptĭ: écă, eŭ am conju-
rat asupra domnuluĭ meŭ, şi l-am u-
cis; dară pre toţĭ acestia cine ĭ-a lo-
vit? 10 Cunósceţĭ acum, că nu va
cădé pe pămênt nimic din cuvîntul ce
Iehova a vorbit asupra caseĭ luĭ Ahab;

căcĭ Iehova a făcut câte le vorbi prin
servul sĕŭ Ilie. 11 Şi aşa Iehu ucise
pre toţĭ câţĭ rĕmăseseră din casa luĭ
Ahab în Ezreel, şi pre toţĭ ceĭ marĭ
aĭ seĭ, şi pre amiciĭ seĭ şi pre preoţiĭ
seĭ, de nu lăsă nicĭ o rĕmăşiţă.
12 Şi sculându-se, plecă, şi veni la
Samaria. *Şi* pe drum, *fiind* în coliba
unor păstorĭ, 13 Întalni Iehu pre fra-
ţiĭ luĭ Ahazia, regele luĭ Iuda, şi ḑise:
Cine *sûnteţĭ* voĭ? Şi eĭ ḑiseră: *Sûntem*
fraţiĭ luĭ Ahazia, şi ne pogorîm, să sa-
lutăm pre fiiĭ regeluĭ şi pre fiiĭ regi-
neĭ. 14 Şi el ḑise: Prindeţi-ĭ viĭ. Şi-ĭ
prinseră viĭ, şi-ĭ junghiară aprópe de
puţul colibeĭ păstorilor: patru-ḑecĭ şi
doĭ de ómenĭ; nu lăsară nicĭ unul din-
trînşi.
15 Şi purceḑênd de acolo, el află
pre Ionadab, fiul luĭ Recab, *venind*
spre întâmpinarea luĭ; şi-l salută, şi-ĭ
ḑise: Este inima ta aşa de dréptă, pre-
cum inima mea *este* cu inima ta? Şi
Ionadab rĕspunse: Este. De este, dă-
mĭ mâna ta. Şi-*ĭ* dădu mâna sa; şi-l
sui în carul *sĕŭ*. 16 Şi el ḑise: Vino
cu mine, şi veḑĭ zelul meŭ pentru Ie-
hova. Şi-l sui în carul sĕŭ.
17 Şi venind la Samaria, ucise pre
toţĭ ceĭ rĕmaşĭ din Ahab în Samaria,
până ce-l stârpi, după cuvîntul ce Ie-
hova ḑise cătră Ilie.

Iehu nimicesce serviciul luĭ Baal, dar nu pe celă-l-alt serviciu idolatru.

18 Şi adună Iehu pre tot poporul,
şi le ḑise: Ahab a servit luĭ Baal pu-
ţin, *dară* Iehu îĭ va servi mult. 19 Şi
acum chiemaţi-mĭ pre toţĭ profeţiĭ luĭ
Baal, pre toţĭ serviĭ luĭ şi pre toţĭ
preoţiĭ luĭ; să nu lipséscă nimenea;
căcĭ am *a face* un mare sacrificiŭ luĭ
Baal; orĭ-cine va lipsi, nu va trăi.
Dară Iehu făcu *acésta* cu înşelăcĭune,
spre a perde pre serviĭ luĭ Baal. 20 Şi
Iehu ḑise: Prochiemaţĭ sĕrbătóre mare
pentru Baal. Şi prochiemară. 21 Şi
Iehu trimese în tot Israelul, şi veniră
toţĭ serviĭ luĭ Baal, încât nu rĕmase
nimenea, care să nu vină. Şi veniră
în casa luĭ Baal, şi se umplu casa luĭ
Baal de la un capĕt la cela-l-alt. 22 Şi
el ḑise cătră acela care *era* preste vest-
mîntărie: Scóte vestminte pentru toţĭ
serviĭ luĭ Baal; şi le scóse vestminte.
23 Şi Iehu şi Ionadab, fiul luĭ Recab,
intrară în casa luĭ Baal; şi el ḑise că-
tră serviĭ luĭ Baal: Cercetaţĭ, şi vedeţĭ
să nu fie aicea cu voĭ nimenea dintre
serviĭ luĭ Iehova, ci numaĭ serviĭ luĭ
Baal. 24 Şi după ce intrară, ca să
aducă sacrificiĭ şi olocauste, Iehu îşĭ
puse afară opt-ḑecĭ bărbaţĭ, şi ḑise:
De va scăpa vre-unul din ómeniĭ, ce
eŭ am dat în mânele vóstre, *atuncea*
fie-care va rĕspunde cu viéţa sa pentru
viéţa aceluĭa.
25 Şi cum sfârşi de adus olocaust,
ḑise Iehu cătră alergătorĭ şi cătră că-
pitenii: Intraţĭ, loviţi-ĭ: nimenea să nu
scape; şi-ĭ loviră alergătoriĭ şi căpi-
teniele cu ascuţitul săbieĭ, şi aruncară
afară *cadavrele lor*, şi *de acolo* se du-
seră la cetatea caseĭ luĭ Baal; 26 Şi
scóseră idoliĭ caseĭ luĭ Baal, şi-ĭ ar-
seră. 27 Şi sfărâmară idolul luĭ Baal,
şi dărâmară casa luĭ Baal, şi o prefă-
cură într'o casă de gunoĭ până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ.
28 Aşa stârpi Iehu pre Baal din
Israel. 29 Totuşi Iehu nu se depărtă
de pĕcatele luĭ Ieroboam, fiul luĭ Ne-
bat, care a tras pre Israel în pĕcat,
adecă de la viţeiĭ de aur, ceĭ din Bet-
El şi din Dan.
30 Şi Iehova ḑise cătră Iehu: Fi-
ind-că aĭ făcut bine, lucrând cele drep-
te în ochiĭ meĭ, *şi* aĭ făcut caseĭ luĭ
Ahab tóte câte *eraŭ* în inima mea, fiiĭ
teĭ până la a patra *generaţiune* vor şe-
dé pe tronul luĭ Israel. 31 Ér Iehu
n'a luat aminte, să umble cu inima în-
trégă în legea luĭ Iehova, Dumneḑeul
luĭ Israel; nu se depărtă de pĕcatele
luĭ Ieroboam, care a tras pre Israel în
pĕcat.
32 În ḑilele acelea Iehova începu
a rupe din Israel; şi Hazael îĭ bătu în
tóte hotarele luĭ Israel: 33 De la
Iordan spre rĕsărit tot pămêntul Ga-
laaduluĭ, pre Gadiţĭ, pre Rubeniţĭ, şi
pre Manasiţĭ, de la Aroer, ce *este*
pe rîul Arnon, *până la* Galaad şi Ba-
san.
34 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iehu,
şi tóte căte le făcu, şi tótă puterea luĭ,
óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronice-
lor regilor luĭ Israel? 35 Şi adormi
Iehu cu părinţiĭ seĭ; şi-l immormînta-
ră în Samaria; şi în locul sĕŭ domni
Ioahaz, fiul sĕŭ. 36 Şi timpul, cât
Iehu domni preste Israel în Samaria,
fu doĕ-ḑecĭ şi opt de anĭ.

Iudea. Usurparea Atalieĭ în Iuda; scăparea luĭ Ioaş, şi ungerea sa de rege.

11 Atalia, muma luĭ Ahazia, vĕḑênd
că a murit fiul eĭ, se sculă, şi
stârpi tótă sĕmînţa regéscă. 2 Dară
Iehoşeba, fata regeluĭ Iehoram, sora
luĭ Ahazia, luând pre Ioaş, fiul luĭ A-
hazia, îl fură din mijlocul fiilor rege-

luĭ, cari se omorîră, şi-*l puse* pre el
şi pre doica sa în camera paturilor,
şi-l ascunse de Atalia, şi *aşa* nu fu o-
morît. 3 Şi el fu ascuns, cu dînsa în
casa luĭ Iehova şése anĭ. Er preste ţa-
ră domni Atalia.
4 Şi în anul al şéptelea Iehoiada
trimese, şi luând pre sutaşiĭ Carieni-
lor şi aĭ alergătorilor, îĭ aduse la sine
în casa luĭ Iehova, făcu legămînt cu
dînşi, îĭ jură în casa luĭ Iehova, şi le
arĕtă pre fiul regeluĭ; 5 Şi le ordo-
nă, ḑicênd: Acesta *este* lucrul, ce aveţĭ
a face: o treime din voĭ, *aceĭ* cari veţĭ
fi de sĕptĕmână, veţĭ păzi casa regéscă.
6 Şi o treime *va fi* la pórta Sur, şi o
treime la pórta de dinapoĭa alergăto-
rilor; aşa veţĭ păzi templul, ca să nu-l
atace. 7 Şi doĕ cete dintre voĭ, toţĭ
aceĭa ce şĭ-aŭ făcut sĕptĕmâna, vor
păzi casa luĭ Iehova de lângă rege.
8 Şi vetĭ înconjura pre rege de jur
împrejur, fie-care cu armele sale în
mâna sa; şi cel ce va intra în şirurile
vóstre, să se omóre; şi veţĭ fi cu regele,
când va eşi şi când va intra.
9 Şi făcură sutaşiĭ tóte câte le or-
donă Iehoiada, preotul: Luă fie-care
pre ómeniĭ seĭ, atât ceĭ, ce intraŭ de
sĕptĕmână, cât şi ceĭ, ce eşiaŭ din
sĕptĕmână, şi veniră la Iehoiada, preo-
tul. 10 Şi dădu preotul sutaşilor lăn-
cile şi scuturile regeluĭ David, cari
eraŭ în casa luĭ Iehova. 11 Şi aler-
gătoriĭ, fie-care cu armele sale în mâna
sa, stătură împrejurul regeluĭ, de la
laturea dréptă a templuluĭ până la cea
stângă, aprópe de altar şi de templu.
12 Atuncea scóse pre fiul regeluĭ, şi-ĭ
puse diadema, şi-*ĭ dădu* mărturia, şi-l
făcu rege, şi-l unse; şi bătênd din pal-
me, strigară: Trăéscă regele! 13 Şi
auḑind Atalia vocea alergătorilor *şi* a
poporuluĭ, veni şi ea către popor la
casa luĭ Iehova. 14 Şi ea vĕḑu, şi
écă, regele sta lângă stâlp după da-
tină, şi căpiteniele şi trâmbiţaşiĭ lângă
rege; şi tot poporul ţăreĭ se bucura şi
sufla din trâmbiţă. Şi Atalia îşĭ sfăşĭa
vestmintele eĭ, şi strigă: Vînḑare, vîn-
ḑare! 15 Şi ordonă Iehoiada, preo-
tul, sutaşilor, căpiteniilor preste óste,
şi le ḑise: Scóteţĭ-o din şirurĭ; şi cine
o va urma, ucideţi-l cu sabia. Căcĭ
preotul ḑise: Să nu ucidă în lă-întrul
caseĭ luĭ Iehova. 16 Şi-ĭ făcură loc,
şi când sosi la calea, pe care merg
caiĭ la casa regeluĭ, fu ucisă acolo.
17 Şi Iehoiada făcu *accst* legămînt
între Iehova şi rege şi popor, că vor
fi poporul luĭ Iehova; încă şi între re-
ge şi popor. 18 Şi intră tot poporul
ţăreĭ în casa luĭ Baal, şi o dărâmă;
altarele luĭ şi idoliĭ luĭ le sfărâmă cu
totul, şi pre Matan, preotul luĭ Baal
l-a omorît înaintea altarelor. Şi aşeḑă
preotul custoḑĭ preste casa luĭ Iehova.
19 Şi luă pre sutaşiĭ Carienilor şi aĭ
alergătorilor şi tot poporul ţăreĭ, şi
pogorîră pre rege din casa luĭ Iehova,
şi veniră la casa regeluĭ pe calea por-
ţeĭ alergătorilor; şi el şeḑu pe tronul
regilor. 20 Şi se bucură tot poporul
ţăreĭ, şi se linisci cetatea. Er pre A-
talia eŭ omorît-o cu sabia *în* casa re-
geluĭ.

Domnia luĭ Ioaş în Iuda. Reparaţia templuluĭ.

21 De şépte anĭ *era* Ioaş, când se
făcu rege.
12 În anul al şéptelea al luĭ Iehu
se făcu rege Ioaş; şi Ioaş domni
patru-ḑecĭ de anĭ în Ierusalim; şi nu-
mele mumeĭ sale *era* Ţibia din Beer-
Şeba. 2 Şi făcu Ioaş drepte în ochiĭ
luĭ Iehova, în tóte ḑilele în cari îl în-
vĕţă Iehoiada, preotul. 3 Totuşĭ înăl-
ţimile nu se depărtară; poporul sacri-
fica şi tămăĭa încă pe înălţimĭ.
4 Şi ḑise Ioaş către preoţĭ: Toţĭ
baniĭ consacraţĭ, ce se aduc în casa
luĭ Iehova, baniĭ fie-căruĭa ce trece
prin numĕrătóre, baniĭ rĕscumpĕrăreĭ
fie-căruĭa, pre care din îndemnul ini-
meĭ fie-care îĭ va aduce în casa luĭ
Iehova, 5 Să-*ĭ* ĭea preoţiĭ la sine,
fie-care de la cunoscutul sĕŭ, şi să dré-
gă stricăcĭunile caseĭ, unde s'ar afla
stricăcĭune.
6 Dară în anul al doĕ-ḑecĭ şi trei-
lea al regeluĭ Ioaş, preoţiĭ încă nu
dreseră stricăcĭunile caseĭ. 7 Decĭ
regele Ioaş chiemat-a pre Iehoiada,
preotul, şi pre *ceĭ-l-alţĭ* preoţĭ, şi le ḑi-
se: Pentru ce n'aţĭ dres stricăcĭunile
caseĭ? Şi acum să nu *maĭ* luaţĭ baniĭ
de la cunoscuţiĭ voştri, ci să-ĭ daţĭ
pentru stricăcĭunile caseĭ.
8 Şi consimţiră preoţiĭ, să nu *maĭ*
ĭea banĭ de la popor, şi să nu drégă
stricăcĭunile caseĭ; 9 Şi Iehoiada,
preotul, luă o ladă, şi făcu o bortă la
capacul eĭ, şi o puse aprópe de altar,
la drépta intrăreĭ în casa luĭ Iehova;
şi preoţiĭ, ce păziaŭ pragul, puneaŭ în
ea toţĭ baniĭ, ce se aduceaŭ în casa
luĭ Iehova.
10 Şi când vedeaŭ, că *eraŭ* mulţĭ
banĭ în ladă, se suia cancelarul rege-
luĭ, şi archiereul, şi-*ĭ* lega în sacĭ, şi
numĕraŭ baniĭ ce se aflaŭ în casa luĭ

Iehova. 11 Şi dădeaŭ baniĭ ceĭ nu-
měraţĭ în mânele acelora, carĭ făceaŭ
lucrul, carĭ aveaŭ priveghierea asupra
caseĭ luĭ Iehova; şi eĭ îĭ împărţiaŭ
teslarilor şi zidarilor, carĭ lucraŭ la
casa luĭ Iehova; 12 Şi petrarilor şi
cĭoplitorilor de petre, şi spre cumpě-
rare de lemne şi petre cĭoplite, ca să
drégă stricăcĭunile caseĭ luĭ Iehova, şi
pentru tóte, câte trebuĭaŭ la dregerea
caseĭ. 13 Dară din baniĭ ce se adu-
ceaŭ în casa luĭ Iehova, nu se făcu
pentru casa luĭ Iehova cupe de argint,
fórfecĭ, tipsie, trâmbiţĭ, nicĭ un vas de
aur, saŭ vas de argint; 14 Ci-ĭ dă-
dură lucrătorilor, şi eĭ dregeaŭ cu eĭ
casa luĭ Iehova. 15 Şi nu cereaŭ so-
coté1ă de la ómeniĭ, în ale căruĭ mânĭ
se dădeaŭ baniĭ, ca să-ĭ împărţéscă
lucrătorilor; căcĭ eĭ lucraŭ cu credinţă.
16 Baniĭ sacrificiilor pentru vină, şi
baniĭ sacrificiilor pentru pěcate nu se
aduceaŭ în casa luĭ Iehova; *acestia*
eraŭ aĭ preoţilor.

Pornirea luĭ Hazael către Ierusalim;
Ioaş e ucis.

17 Atuncea se suĭ Hazael, regele
Sirieĭ, şi se luptă asupra Gatuluĭ, şi-l
cuceri; şi-şĭ întórse Hazael faţa sa, ca
să se sue asupra Ierusalimuluĭ. 18 Şi
luă Ioaş, regele luĭ Iuda, tóte cele
consacrate, câte le consacraseră Iosa-
fat, Iehoram, şi Ahazia, părinţiĭ seĭ,
regiĭ luĭ Iuda, şi însăşĭ darurile con-
sacrate de el, şi tot aurul, ce se află
în tesaurele caseĭ luĭ Iehova şi ale ca-
seĭ regeluĭ, şi *le* trimese luĭ Hazael,
regele Sirieĭ; şi *acesta* se retrase de la
Ierusalim.
19 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ioaş,
şi tóte câte le făcu, óre nu *sûnt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
20 Dară sculându-se serviĭ luĭ, făcură
conjurare *între eĭ*, şi uciseră pre Ioaş
în casa Millo, la pogorişul către Silla.
21 Căcĭ Iozacar, fiul luĭ Şimeat, şi Ie-
hozabad, fiul luĭ Şomer, serviĭ seĭ, îl
loviră pre el, încât muri. Şi-l îmmor-
mîntară cu părinţiĭ seĭ în cetatea luĭ
David; şi în locul sěŭ domni Amazia,
fiul sěŭ.

Domnia luĭ Ioahaz în Israel.

13 În anul al doĕ-decĭ şi treilea al
luĭ Ioaş, fiul luĭ Ahazia, regele
luĭ Iuda, începu a domni Ioahaz, fiul
luĭ Iehu, preste Israel în Samaria, *şi*
domni şépte-spre-dece anĭ. 2 Şi făcu
rele în ochiĭ luĭ Iehova, şi urmă pě-
catele luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat,
care a tras pre Israel în pěcat; nu se
depărtă de ele. 3 Şi se aprinse mânia
luĭ Iehova asupra luĭ Israel, şi-l dădu
în mâna luĭ Hazael, regele Sirieĭ, şi în
mâna luĭ Benhadad, fiul luĭ Hazael, *în*
tóte dilele *lor*. 4 Şi se rugă Ioahaz
luĭ Iehova, şi-l ascultă pre el Iehova;
căcĭ vědu apěsarea luĭ Israel; că re-
gele Sirieĭ îĭ apěsa pre eĭ. 5 (Şi Ie-
hova dădu luĭ Israel un mântuitor; şi
eĭ scăpară de supt mâna Sirienilor, şi
locuiră fiiĭ luĭ Israel în corturile lor,
ca maĭ 'nainte. 6 Totuşĭ eĭ nu se
depărtară de pěcatele caseĭ luĭ Iero-
boam, care a tras pre Israel în pěcat;
în ele umblaŭ eĭ, şi chipul Astarteeĭ
sta încă în Samaria.) 7 Căcĭ nu lă-
sase luĭ Ioahaz din *tot* poporul decât
cincĭ-decĭ călăreţĭ, dece care şi dece
miĭ de pedestri; căcĭ regele Sirieĭ ĭ-a per-
dut, şi ĭ-a făcut ca praful călcat *în arie*.
8 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ioahaz,
şi tóte câte le făcu, şi puterea luĭ, óre
nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor re-
gilor luĭ Israel? 9 Şi adormi Ioahaz
cu părinţiĭ seĭ, şi-l îmmormîntară în
Samaria; şi în locul sěŭ domni Ioaş,
fiul sěŭ.

Ioaş.

10 În anul al treĭ-decĭ şi şéptelea
al luĭ Ioaş, regele luĭ Iuda, începu a
domni Ioaş, fiul luĭ Ioahaz, preste Is-
rael în Samaria, *şi domni* şése-spre-
dece anĭ. 11 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ
Iehova; nu se depărtă de tóte pěcatele
luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat, care a
tras pre Israel în pěcat; în ele umblă.
12 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ioaş, şi
tóte câte le făcu, şi puterea luĭ, cum
se luptă cu Amazia, regele luĭ Iuda,
óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronice-
lor regilor luĭ Iuda? 13 Şi Ioaş a-
dormi cu părinţiĭ seĭ; şi pe tronul sěŭ
şedu Ieroboam; şi se îmmormîntă Ioaş
în Samaria cu regiĭ luĭ Israel.

Prorocirea luĭ Eliseĭ pe patul de mórte.
Cadavrul sěŭ înviéză pe un mort.

14 Şi Eliseĭ se 'nbolnăvi de o bólă,
de care muri; şi se pogorî către el
Ioaş, regele luĭ Israel, şi plânse pe faţa
luĭ, şi dise: Părinte, părinte, carul luĭ
Israel şi călărimea luĭ! 15 Şi Eliseĭ
dise către el: Ié un arc şi săgeţĭ; şi
el luă un arc şi săgeţĭ. 16 Şi el dise
către regele luĭ Israel: Pune mâna ta
pe arc; şi puse mâna sa; şi Eliseĭ puse
mânele sale pe mânele regeluĭ; 17 Şi
dise: Deschide feréstra despre rěsărit.
Şi *o* deschise. Şi Eliseĭ dise: Săgetéză;

și săgetă. Și dise: *Acésta e* sâgéta
mântuireĭ luĭ Iehova, și săgéta mân-
tuireĭ de la Sirienĭ: că veĭ bate pre
Sirienĭ la Afek, până *îĭ* veĭ nimici.
18 Și *maĭ* dise: Ié săgețĭ; și *le*-a luat;
și dise cătră regele luĭ Israel: Lovesce
în pământ; și lovi de treĭ orĭ, și se
opri. 19 Și se mâniă asupra luĭ o-
mul luĭ Dumnedeŭ, și dise: Trebuĭa
să fiĭ lovit de cincĭ saŭ șése orĭ; a-
tuncĭ aĭ fi bătut pre Sirienĭ până la
nimicire; dară acum *numaĭ* de treĭ orĭ
veĭ bate pre Sirienĭ.
20 Și muri Eliseĭ, și-l îmmormîn-
tară. Și la începutul anuluĭ cete de
Moabițĭ năvăliră în țară. 21 Și s'a
întâmplat pre-când *carĭ-va* îmmormîn-
taŭ pre un om, écă, aŭ vĕdut o cétă;
și aruncară pre om în mormîntul luĭ
Eliseĭ; și cum ajunse omul, și se atinse
de ósele luĭ Eliseĭ, a înviat, și a stat
pe picĭórele sale.
22 Și Hazael, regele Sirieĭ, a apĕsat
pre Israel *în* tóte dilele luĭ Ioahaz.
23 Și luĭ Iehova se făcu milă, și se
îndură de eĭ, și căută spre eĭ, pentru
legămîntul sĕŭ cu Abraam, Isaac și
Iacob, și nu voi să-ĭ stârpéscă pre eĭ,
și nu-ĭ aruncă de la fața sa, până a-
cum. 24 Și Hazael, regele Sirieĭ,
muri, și în locul sĕŭ domni Benhadad,
fiul sĕŭ. 25 Și Ioaș, fiul luĭ Ioahaz,
luă éră-șĭ din mâna luĭ Benhadad, fiul
luĭ Hazael, cetățile, ce *Hazael* le luase
cu resbel din mâna luĭ Ioahaz, părinte-
le sĕŭ. Ioaș de treĭ orĭ îl bătu, și luă
înapoĭ cetățile luĭ Israel.

Domnia luĭ Amazia în Iuda; resbelul reînnoit între cele doĕ regate.

14 În anul al doilea al luĭ Ioaș, fiul
luĭ Ioahaz, regele luĭ Israel, se
făcu rege Amazia, fiul luĭ Ioaș, regele
luĭ Iuda. 2 De doĕ-decĭ și cincĭ de
anĭ *era* el, când se făcu rege, și domni
doĕ-decĭ și noŭĕ de anĭ în Ierusalim.
Și numele mumeĭ luĭ *era* Ioadan din
Ierusalim. 3 Și făcu drepte în ochiĭ
luĭ Iehova, dară nu ca David, părin-
tele sĕŭ; a făcut cele ce făcu Ioaș,
părintele sĕŭ. 4 Totușĭ înălțimile nu
se depărtară; poporul sacrifica și tă-
mâĭa încă pe înălțimĭ. 5 Și cum se
întări regatul în mâna luĭ, ucise el pre
serviĭ seĭ, carĭ uciseră pre regele, pă-
rintele sĕŭ. 6 Dară pre fiiĭ ucigașilor
nu-ĭ ucise: după cum scris este în car-
tea legeĭ luĭ Moisi, prin care Iehova
ordonă, dicênd: Părințiĭ să nu se omóre
pentru fiĭ, nicĭ fiiĭ să nu se omóre pen-
tru părințĭ, ci fie-care să se omóre
pentru pĕcatul sĕŭ. 7 El bătu din
Edom dece miĭ în Valea Săreĭ, și luă
Sela cu resbel, și chiemă numele eĭ
Iokteel *(supus de Dumnedeŭ)* până în
diŭa de astă-dĭ.
8 Atuncea trimese Amazia solĭ cătră
Ioaș, fiul luĭ Ioahaz, fiul luĭ Iehu, regele
luĭ Israel, dicênd: Vino, să ne privim în
față. 9 Și Ioaș, regele luĭ Israel, tri-
mese cătră Amazia, regele luĭ Iuda,
dicênd: Spinul din Liban a trimes că-
tră cedrul din Liban, dicênd: Dă pre
fata ta de femee fiuluĭ meŭ; dară o
féră din Liban trecu, și călcă spinul.
10 Pre Edom în adevĕr l-aĭ bătut, și
inima ta s'a înălțat; mulțumesce-te de
mărirea *ta*, și rĕmâĭ în casa sa; pen-
tru-ce stârnescĭ un rĕŭ, de care veĭ
cădé, tu și Iuda cu tine? 11 Dară
Amazia nu ascultă. Decĭ Ioaș, regele
luĭ Israel, se suĭ, și se priviră în față,
el și Amazia, regele luĭ Iuda, în Bet-
Șemeșul luĭ Iuda. 12 Și Iuda fu bă-
tut de cătră Israel; și a fugit fie-care
la cortul sĕŭ. 13 Și Ioaș, regele luĭ
Israel, prinse pre Amazia, regele luĭ
Iuda, fiul luĭ Ioaș, fiul luĭ Ahazia, în
Bet-Șemeș; și venind la Ierusalim a
sfărâmat zidul Ierusalimuluĭ, de la pór-
ta luĭ Efraim până la pórta colțuluĭ,
patru sute de coțĭ. 14 Și luând tot
aurul și argintul și tóte vasele, ce se
aflaŭ în casa luĭ Iehova și în tesau-
rele caseĭ regeluĭ, și ostaticĭ, se întórse
în Samaria.
15 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Ioaș,
câte le făcu, și puterea luĭ, și cum se
luptă cu Amazia, regele luĭ Iuda, óre
nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor re-
gilor luĭ Israel? 16 Și Ioaș adormi
cu părințiĭ seĭ, și se îmmormîntă în
Samaria cu regiĭ luĭ Israel; și în lo-
cul sĕŭ domni Ieroboam, fiul sĕŭ.
17 Și Amazia, fiul luĭ Ioaș, regele
luĭ Iuda, a trăit după mórtea luĭ Ioaș,
fiul luĭ Ioahaz, regele luĭ Israel, cincĭ-
spre-dece anĭ. 18 Și cele-l-alte fapte
ale luĭ Amazia aŭ nu *sûnt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
19 Și conjurară asupră-ĭ *uniĭ cu alțiĭ*
în Ierusalim, și el fugi la Lachiș; da-
ră trimeseră pe urma luĭ la Lachiș,
și-l omorîră acolo. 20 Și l-aŭ adus
pe caĭ, și se îmmormîntă cu părințiĭ
seĭ în Ierusalim, în cetatea luĭ David.
21 Și tot poporul luĭ Iuda luă pre
Azaria, *cel* de șése-spre-dece anĭ, și-l
făcu rege în locul părinteluĭ sĕŭ Ama-
zia. 22 El zidi Elatul, și-l aduse îna-
poĭ luĭ Iuda, după ce regele a adormit
cu părințiĭ seĭ.

Domnia luĭ Ieroboam II în Israel.

23 În anul al cincĭ-spre-decelea al
luĭ Amazia, fiul luĭ Ioaş, regele luĭ
Iuda, începu a domni în Samaria Ie-
roboam, fiul luĭ Ioaş, regele luĭ Israel,
şi domni patru-decĭ şi unul de anĭ.
24 Şi a făcut rele în ochiĭ luĭ Iehova;
nu se depărtă de la tóte pĕcatele luĭ
Ieroboam, fiul luĭ Nebat, care a tras
pre Israel în pĕcat. 25 El a luat în-
dărăt hotarul luĭ Israel, de la intrarea
Hamat până la marea din şes, după
cuvîntul ce Iehova, Dumnedeul luĭ Is-
rael, a vorbit prin servul sĕŭ Iona, fiul
luĭ Amitaĭ, profetul, de la Gat-Hefer.
26 Că Iehova vĕdu strâmtorarea luĭ
Israel cea amară fórte, căcĭ nu *era*
nicĭ închis, nicĭ liber, şi nicĭ era cine
să mântue pre Israel. 27 Şi Iehova
nu disese, că va şterge de supt cer
numele luĭ Israel; dară'l mântui prin
mâna luĭ Ieroboam, fiul luĭ Ioaş.
28 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iero-
boam, şi tóte câte le făcu, şi puterea
luĭ, şi cum s'a luptat şi cum a recă-
pĕtat Damascul, şi Hamatul luĭ Iuda,
pentru Israel, óre nu *sûnt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
29 Şi Ieroboam adormi cu părinţiĭ seĭ,
cu regiĭ luĭ Israel; şi în locul sĕŭ dom-
ni Zacaria, fiul sĕŭ.

Domnia luĭ Azaria în Iuda.

15 În anul al doĕ-decĭ şi séptelea al
luĭ Ieroboam, regele luĭ Israel,
începu a domni Azaria, fiul luĭ Ama-
zia, regele luĭ Iuda. 2 De şése-spre-
dece anĭ *era* el, când se făcu rege, şi
el domni cincĭ-decĭ şi doĭ de anĭ în
Ierusalim. Şi numele mumeĭ sale *era*
Iecolia, din Ierusalim. 3 Şi făcu
drepte în ochiĭ luĭ Iehova, în tocmaĭ
cum făcuse Amazia, părintele sĕŭ.
4 Totuşĭ înălţimile nu se depărtară;
poporul sacrifica şi tămâĭa încă pe
înalţimĭ.
5 Şi Iehova lovi pre rege, şi el fu
lepros până în diŭa morţiĭ sale, şi lo-
cuia într'o casă deosebită. Şi asupra
palatuluĭ *era* Iotam, fiul regeluĭ, jude-
când poporul ţăreĭ.
6 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Aza-
ria, şi tóte câte le facu, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor
luĭ Iuda? 7 Şi Azaria adormi cu
părinţiĭ seĭ, şi-l îmmormîntară cu pă-
rinţiĭ seĭ în cetatea luĭ David; şi
în locul sĕŭ a domnit Iotam, fiul
sĕŭ.

Domnia luĭ Zacaria.

8 În anul al treĭ-decĭ şi optulea al
luĭ Azaria, regele luĭ Iuda, începu a
domni în Samaria preste Israel Zaca-
ria, fiul luĭ Ieroboam, *şi domni* şése
lunĭ. 9 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Ie-
hova, precum făcuseră părinţiĭ luĭ; nu
se depărtă de la pĕcatele luĭ Ieroboam,
fiul luĭ Nebat, care a tras pre Israel
în pĕcat. 10 Şi în contra luĭ conjură
Şallum, fiul luĭ Iabeş, şi-l lovi în faţa
poporuluĭ, îl omorî, şi domni în lo-
cul sĕŭ.
11 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Zaca-
ria, écă, *sûnt* scrise în Cartea Cronice-
lor regilor luĭ Israel. 12 Acesta *este*
cuvîntul luĭ Iehova, ce-l spuse luĭ Iehu,
dicênd: Fiiĭ teĭ vor şedé pe tronul luĭ
Israel până la a patra *generaţiune*. Şi
se făcu aşa.

Şallum.

13 Şallum, fiul luĭ Iabeş, se făcu
rege în anul al treĭ-decĭ şi noulea al
luĭ Uzia, regele luĭ Iuda, şi el domni
o lună de dile în Samaria. 14 Căcĭ
Menahem, fiul luĭ Gadi, se sui de la
Tirţa, şi veni la Samaria, şi lovi pre
Şallum, fiul luĭ Iabeş, în Samaria, şi-l
ucise, şi domni în locul sĕŭ.
15 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Şallum,
şi conjurarea ce făcu, écă, *sûnt* scrise
în Cartea Cronicelor regilor luĭ Is-
rael.
16 Atuncea Menahem bătu Tifsahul
şi pre toţĭ ceĭ dintr'însul, şi hotarele
luĭ, de către Tirţa; căcĭ nu-ĭ deschise
porţile; pentru acésta *îl* bătu; *şi* pre
tóte femeile îngrecate dintr'însul le-a
spintecat.

Menahem.

17 În anul al treĭ-decĭ şi noulea al
luĭ Azaria, regele luĭ Iuda, începu a
domni Menahem, fiul luĭ Gadi, preste
Israel, *şi domni* dece anĭ în Samaria.
18 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova; nu
se depărtă *în* tóte dilele luĭ de la pĕ-
catele luĭ Ieroboam, fiul luĭ Nebat,
care a tras pre Israel în pĕcat. 19 *A-
tuncĭ* a venit Pul, regele Asirieĭ, asu-
pra ţăreĭ; şi Menahem dădu luĭ Pul o
mie talente de argint, ca să fie cu sine
mâna luĭ, ca să întăréscă regatul în
mâna sa. 20 Şi Menahem scóse ar-
gintul din Israel, de la toţĭ ceĭ puter-
nicĭ în avere, câte cincĭ-decĭ de siclĭ
de argint de la fie-care, spre a le da
regeluĭ Asirieĭ. Şi regele Asirieĭ se în-
tórse, şi n'a stat acolo în ţară.

21 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Me-
nahem, şi tóte câte le făcu, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ
Israel? 22 Şi Menahem adormi cu
părinţiĭ seĭ; şi în locul sĕŭ domni Pe-
kahia, fiul sĕu.

Pekahia.

23 În anul al cincĭ-ḑecelea al luĭ
Azaria, regele luĭ Iuda, începu a dom-
ni Pekahia, fiul luĭ Menahem, preste
Israel în Samaria, *şi domni* doĭ anĭ.
24 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova; nu
se depărtă de la pĕcatele luĭ Ieroboam,
fiul luĭ Nebat, care a tras pre Israel
în pĕcat. 25 Şi conjură asupră-ĭ Pe-
kah, fiul luĭ Remalia, căpitenia sa, şi
l-a lovit în Samaria, în palatul caseĭ
regescĭ, împreună cu Argob şi Arie,
avênd cu sine, *şi* cincĭ-ḑecĭ de bărbaţĭ
dintre Galaadiţĭ; îl ucise, şi domni în
locul sĕŭ.
26 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Peka-
hia, şi tóte câte le făcu, écă, *sûnt* scri-
se în Cartea Cronicelor regilor luĭ Is-
rael.

Pekah. Începutul robieĭ asiriene.

27 În anul al cincĭ-ḑecĭ şi doilea
al luĭ Azaria, regele luĭ Iuda, începu
a domni Pekah, fiul luĭ Remalia, pre-
ste Israel în Samaria, *şi domni* doĕ-
ḑecĭ de anĭ. 28 Şi făcu rele în o-
chiĭ luĭ Iehova; nu se depărtă de
la pĕcatele luĭ Ieroboam, fiul luĭ Ne-
bat, care a tras pre Israel în pĕcat.
29 În ḑilele luĭ Pekah, regele luĭ
Israel, veni Tiglat-Pileser, regele Asi-
rieĭ, şi luă Iionul, şi Abel-Bet-Maaca,
şi Ianoahul, şi Kedeşul, şi Hazorul, şi
Galaadul, şi Galilea, tot pămêntul luĭ
Neftali, şi ĭ-a dus pre eĭ prinşĭ în A-
siria.
30 Şi Hoşea, fiul luĭ Ela, făcu con-
jurare asupra luĭ Pekah, fiul luĭ Re-
malia, îl lovi, îl ucise, şi domni în lo-
cul sĕŭ, în anul al doĕ-ḑecelea al luĭ
Iotam, fiul luĭ Uzia.
31 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Pe-
kah, şi tóte câte le făcu, écă, *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ
Israel.

Domnia luĭ Iotam şi a luĭ Ahaz în Iuda.

32 În anul al doilea al luĭ Pekah,
fiul luĭ Remalia, regele luĭ Israel, în-
cepu a domni Iotam, fiul luĭ Uzia, re-
gele luĭ Iuda. 33 De doĕ-ḑecĭ şi cincĭ
de anĭ era el, când se facu rege, şi
el domni şése-spre-ḑece anĭ în Ierusa-
lim. Şi numele mumeĭ sale *era* Ieruşa,
fata luĭ Ţadok. 34 Şi el făcu drepte
în ochiĭ luĭ Iehova; făcu tóte câte le
făcuse Uzia, părintele sĕŭ. 35 To-
tuşĭ înălţimile nu se depărtară; popo-
rul sacrifica şi tămâĭa încă pe înălţimĭ.
Acesta zidi pórta cea maĭ înaltă a ca-
seĭ luĭ Iehova.
36 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Io-
tam, şi tóte câte le făcu, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ
Iuda?
37 În ḑilele acelea începu Iehova
a trimete asupra luĭ Iuda pre Rezin,
regele Sirieĭ, şi pre Pekah, fiul luĭ Re-
malia. 38 Şi Iotam adormi cu pă-
rinţiĭ seĭ, şi se îmmormîntă cu părin-
ţiĭ seĭ în cetatea luĭ David, părintele
sĕŭ. Şi în locul sĕŭ domni Ahaz, fiul
sĕŭ.

Ahaz rege.

16 În anul al şépte-spre-ḑecelea al
luĭ Pekah, fiul luĭ Remalia, în-
cepu a domni Ahaz, fiul luĭ Iotam, re-
gele luĭ Iuda. 2 De doĕ-ḑecĭ de anĭ *era*
Ahaz, când se făcu rege, şi el domni
şése-spre-ḑece anĭ în Ierusalim; dară
nu făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova,
Dumneḑeul sĕŭ, ca David, părintele
sĕŭ; 3 Ci umblă în calea regilor luĭ
Israel, trecu chĭar pre fiul sĕŭ prin foc,
după urâcĭunele popórelor, pre carĭ
Iehova le alungase de la faţa fiilor
luĭ Israel. 4 Şi sacrifica şi tămâĭa pe
înălţimĭ şi pe colinĭ şi supt tot arbo-
rele verde.
5 Atuncea se suiră asupra Ierusa-
limuluĭ cu resbel Rezin, regele Sirieĭ,
şi Pekah, fiul luĭ Remalia, regele luĭ
Israel; şi împresurară pre Ahaz; dară
nu putură să-*l* învingă. 6 În timpul
acela Rezin, regele Sirieĭ, recăpĕtă E-
latul pentru Siria, şi alungă pre Iu-
deiĭ din Elat; şi venind Sirieniĭ la
Elat, locuiră acolo până în ḑiŭa de
astă-ḑĭ. 7 Şi Ahaz trimese solĭ la Ti-
glat-Pileser, regele Asirieĭ, ḑicênd: Eŭ
sûnt servul tĕŭ şi fiul tĕŭ: sui-te, şi
mĕ scapă din mâna regeluĭ Sirieĭ şi
din mâna regeluĭ luĭ Israel, carĭ s'aŭ
sculat asupră-mĭ. 8 Şi luă Ahaz ar-
gintul şi aurul, ce se afla în casa luĭ
Iehova şi în tesaurele caseĭ regeluĭ, şi
le trimese dar regeluĭ Asirieĭ. 9 Şi-l
ascultă pre el regele Asirieĭ, şi se sui
regele Asirieĭ în contra Damascului,
şi-l luă, şi strămută *pre popor* la Kir,
şi pre Rezin îl ucise.
10 Şi se duse regele Ahaż la Da-
masc spre întâmpinarea luĭ Tiglat-Pi-

leser, regele Asirieĭ, şi vĕḑu altarul
din Damasc. Şi trimese regele Ahaz
luĭ Uria, preotul, desemnul altaruluĭ,
şi forma luĭ după făptura luĭ întrégă.
11 Şi Uria, preotul, zidi altarul în to-
tul, cum trimesese regele Ahaz din
Damasc. Aşa *îl* făcu Uria, preotul,
până ce veni regele Ahaz din Damasc.
12 Şi când regele veni din Damasc,
regele vĕḑu altarul; şi se apropiă re-
gele de altar, şi aduse pe el *olocauste.*
13 Şi făcu să fumege olocaustul sĕŭ
şi darul sĕŭ de pâne, şi vĕrsă libaţiu-
nea sa, şi stropi altarul cu sângele sa-
crificiilor sale de bucurie. 14 Şi
strămută altarul de aramă, cel de di-
naintea luĭ Iehova, din faţa caseĭ, din-
tre altarul *sĕŭ* şi casa luĭ Iehova, şi-l
puse de laturea de către méḑă-nópte
a *acestuĭ* altar. 15 Şi ordonă regele
Ahaz luĭ Uria, preotul, ḑicênd: Să
facĭ să fumege pe altarul cel mare o-
locaustul de diminéţă, şi darul de pâne
cel de séră, şi olocaustul regeluĭ şi
darul sĕŭ de pâne, împreună cu olo-
caustul întreguluĭ popor al ţăreĭ, şi *cu*
darul sĕŭ de pâne şi libaţiunea sa; şi
să stropescĭ preste el tot sângele olo-
caustuluĭ şi tot sângele *celor-l-alte* sa-
crificiĭ; ér altarul cel de aramă să fie
mie pentru a întreba *pre Dumneḑeŭ.*
16 Şi făcu Uria, preotul, în totul cum
ordonă regele Ahaz. 17 Şi tăiă re-
gele Ahaz pervazele de la pedestalĭ,
şi depărtă de pe ele spălătórea, şi co-
borî marea de pe boiĭ de aramă ceĭ
de desuptul eĭ, şi o puse pe un aşter-
nut de pétră. 18 Şi cărăruşa cea a-
coperită pentru sabbat, care se zidise
în templu, şi intrarea regeluĭ cea de
afară, le depărtă din casa luĭ Iehova,
pentru *a măguli* pre regele Asirieĭ.
19 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ahaz,
câte le făcu; óre nu *sûnt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
20 Şi adormi Ahaz cu părinţiĭ seĭ, şi
se îmmormîntă cu părinţiĭ seĭ în ce-
tatea luĭ David; şi în locul sĕŭ dom-
ni Hezekia, fiul sĕŭ.

Domnia luĭ Hoşea în Israel.

17 În al doĭ-spre ḑecelea an al luĭ
Ahaz, regele luĭ Iuda, începu a
domni Hoşea, fiul luĭ Ela, în Samaria
preste Israel, *şi domni* noĕ anĭ. 2 Şi
el făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, dară
nu ca regiĭ luĭ Israel, carĭ fuseră îna-
inte de el. 3 *Şi* Salmaneser, regele
Asirieĭ, se sui contra luĭ; şi Hoşea i
se supuse, şi-ĭ dădu tribut.
4 Dară regele Asirieĭ descoperi con-
jurare în Hoşea, că el trimesese solĭ
către So, regele Egiptuluĭ, şi nu dădu
tributul regeluĭ Asirieĭ, ca în fie-care
an; decĭ îl băgă într'o închisóre rege-
le Asirieĭ, şi-l închise. 5 Atuncea se
sui regele Asirieĭ prin tótă ţara, şi
sosind la Samaria, o împresură treĭ
anĭ. 6 Ér în anul al noulea al luĭ
Hoşea, regele Asirieĭ luă Samaria, şi
strămută pre Israel în Asiria, şi-ĭ aşe-
ḑă la Halah şi la Habor, *lângă* rîul
Gozan, şi în cetăţile Meḑilor.

Robia assiriană, ca pedépsă, pentru ismenirea luĭ Israel.

7 Şi acestea se întâmplară, pentru
că fiiĭ luĭ Israel pĕcătuiră în contra
luĭ Iehova, Dumneḑeul lor, care-ĭ sco-
sese din pămêntul Egiptuluĭ, de supt
mâna luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ, şi
eĭ se închinară altor ḑeĭ; 8 Şi um-
blară în aşeḑămintele popórelor, pre
carĭ le alungase Iehova de dinaintea
fiilor luĭ Israel, şi *în cele* pre carĭ le
făcură regiĭ luĭ Israel. 9 Şi fiiĭ luĭ
Israel făcură în ascuns fapte, carĭ nu
eraŭ drepte, în contra luĭ Iehova,
Dumneḑeul lor, şi şĭ-aŭ zidit înălţimĭ
în tóte cetăţile lor, de la turnul cu-
stoḑilor până la cetatea cea întărită.
10 Şi şĭ-aŭ ridicat stâlpĭ şi Astartee
pe tótă colina şi supt tot arborele
verde. 11 Şi acolo tămâĭară pe tóte
înălţimile, ca şi popórele, pre carĭ Ie-
hova le alungase de dinaintea lor; şi
făcu rele, mâniând pre Iehova. 12 Şi
serviră idolilor, pentru carĭ Iehova le
ḑise: Să nu faceţĭ fapta acésta.
13 Totuşĭ Iehova desteptă pre Israel
şi pre Iuda prin toţĭ profeţiĭ şi toţĭ vĕḑĕ-
toriĭ, ḑicênd: Întorceţi-vĕ de la căile vó-
stre cele rele, şi păziţĭ ordinele mele şi
legile mele, după tot *cuprinsul* legeĭ ce
am ordonat părinţilor voştri, şi pre
care am trimis-o voŭĕ prin serviĭ meĭ,
profeţiĭ. 14 Dară eĭ nu ascultară, ci
întăriră cerbicea lor, ca cerbicea pă-
rinţilor lor, carĭ nu creḑură în Iehova,
Dumneḑeul lor. 15 Şi despreţuiră le-
gile luĭ şi legămîntul sĕŭ, pre care-l
încheĭase cu părinţiĭ lor, şi mărturiele
luĭ, pre carĭ le dăduse lor; şi urmară
după deşertăcĭune, şi se făcură deşerţĭ,
şi merseră după popórele din jurul lor,
despre carĭ Iehova le ordonase să nu
facă ca ele. 16 Şi părăsiră tóte or-
dinele luĭ Iehova, Dumneḑeul lor, şi-şĭ
făcură lor chipurĭ vĕrsate, ceĭ doĭ vi-
ţeĭ, şi făcură o Astarteă, şi se închi-
nară la tótă oştirea ceruluĭ, şi serviră
luĭ Baal. 17 Şi-şĭ trecură fiiĭ lor şi

ficele lor prin foc, şi se dădură la
vrăjĭ şi la descântece, şi se vîndură
pre sine, ca să facă rele în ochiĭ luĭ
Iehova, mâniându-l. 18 Decĭ Iehova
se mânià fórte asupra luĭ Israel, şi-l
depărtă de la faţa sa; nu remase de-
cât numaĭ seminţia luĭ Iuda. 19 Da-
ră şi Iuda nu păzi ordinele luĭ Iehova,
Dumneḑeul sĕŭ, ci umblă după deprin-
derile făcute de Israel.

20 Şi Iehova lepĕdă pre tótă se-
minţia luĭ Israel, şi-ĭ umili, şi-ĭ dădu
pe mâna celor ce-ĭ prădaŭ, până ce-ĭ
aruncă de la faţa sa. 21 Că Israel
s'a rupt de la casa luĭ David, şi făcu
rege pre Ieroboam, fiul luĭ Nebat; şi
Ieroboam abătu pre Israel din calea
luĭ Iehova, şi-l trase în pĕcat mare.
22 Că fiiĭ luĭ Israel umblară în tóte
pĕcatele, pre cari Ieroboam le făcu;
nu se depărtă de la ele; 23 Până ce
Iehova depărtă pre Israel de la faţa
sa, cum a ḑis prin toţĭ serviĭ seĭ, pro-
feţiĭ. Aşa se strămută Israel din pă-
mêntul sĕŭ în Asiria, până în ḑiŭa de
astă-ḑĭ.

Origina Samarienilor.

24 Şi aduse regele Asirieĭ *ómenĭ*
din Babilon, de la Cuta, de la Ava,
de la Hamat, şi de la Sefarvaim, şi-ĭ
aşeḑă în cetăţile Samarieĭ în locul fii-
lor luĭ Israel, şi eĭ luară în stăpânire
Samaria, şi locuiră în cetăţile eĭ. 25 Şi
s'a întâmplat, la începutul locuireĭ lor
acolo, *că* nu se închinară luĭ Iehova;
decĭ trimese Iehova leĭ între eĭ, cari-ĭ
sfâşîaŭ. 26 Şi eĭ spuseră către regele
Asirieĭ, ḑicênd: Popórele, pre cari le-
aĭ strămutat, şi *le*-aĭ aşeḑat în cetăţile
Samarieĭ, nu cunosc datina Dumneḑeu-
luĭ ţăreĭ; pentru aceea el trimese leĭ
printre eĭ, şi écă, îĭ sfâşiă, fiind-că
nu cunosc datina Dumneḑeuluĭ ţăreĭ.
27 Şi regele Asirieĭ ordonă, ḑicênd:
Duceţĭ acolo pre unul din preoţiĭ, ce
aţĭ strămutat de acolo, ca să mérgă şi
să locuéscă acolo, şi să-ĭ înveţe pre eĭ
de datina Dumneḑeuluĭ ţăreĭ. 28 Şi
unul din preoţiĭ, pre cari-ĭ strămuta-
seră din Samaria, veni, şi locui în Bet-
El, şi-ĭ învĕţă cum să se închine luĭ
Iehova.

29 Şi fie-care popor îşĭ făcu ḑeĭ,
şi-ĭ puse în casele înălţimilor, pre cari
Samaritenii le făcuseră, fie-care popor
în cetăţile, unde locuĭa: 30 Bărbaţiĭ
din Babilon *îşĭ* făcură pre Sucot-Be-
not, şi bărbaţiĭ din Cut *îşĭ* făcură pre
Nergal, şi bărbaţiĭ din Hamot *îşĭ* fă-
cură pre Aşima, 31 Şi Aveiĭ *îşĭ* fă-
cură pre Nibhaz şi Tartak, şi Sefar-
veiĭ arseră pre fiiĭ lor în foc luĭ Adra-
melec şi luĭ Anamelec, ḑeiĭ Sefarvei-
lor. 32 Aşa se închinară luĭ Iehova,
şi-şĭ făcură încă din mulţimea lor
preoţĭ aĭ înălţimilor, cari sacrificaŭ
pentru eĭ în casele înălţimilor. 33 Se
închinară luĭ Iehova, şi serviră şi ḑei-
lor lor, după datina popórelor, de unde
se strămutaseră.

34 Până în ḑiŭa de astă-ḑi fac eĭ
după datinele de maĭ 'nainte; nu se
închină luĭ Iehova, şi nicĭ nu fac după
aşeḑămintele lor, şi după judecata lor,
şi nicĭ după legea şi ordinul, pre care
Iehova l-a ordonat fiilor luĭ Iacob, pre
care-l numi Israel; 35 Cu cari Ie-
hova făcuse legămînt, şi cărora a or-
donat, ḑicênd: Să nu vĕ închinaţĭ la
alţĭ ḑeĭ, şi să nu vĕ proşterneţĭ lor,
nicĭ să le serviţĭ lor, nicĭ să sacrifi-
caţĭ lor; 36 Ci de Iehova, care v'a
scos din pămêntul Egiptuluĭ cu putere
mare şi cu braţ întins, de el să vĕ te-
meţĭ, şi luĭ să vĕ închinaţĭ, şi luĭ să
sacrificaţĭ. 37 Şi aşeḑămintele, jude-
căţile, legea şi ordinul, pre cari el le-a
scris pentru voĭ, să căutaţĭ a le face
în tóte ḑilele; dară şi la alţĭ ḑeĭ să
nu vĕ închinaţĭ. 38 Şi legămîntul, ce
am făcut cu voĭ, să nu-l uitaţĭ, şi să
nu vĕ închinaţĭ la alţĭ ḑeĭ; 39 Ci luĭ
Iehova, Dumneḑeul vostru, să vĕ în-
chinaţĭ; şi el vĕ va scăpa din mâna
tuturor neamicilor voştri. 40 Dară
n'aŭ ascultat, ci aŭ făcut după dati-
nele lor de maĭ 'nainte.

41 Ast-fel popórele acestea se în-
chinaŭ luĭ Iehova, *dară* servĭaŭ şi chi-
purilor lor cĭoplite, şi fiiĭ lor şi fiiĭ fii-
lor lor; precum făcură părinţiĭ lor, aşa
fac eĭ până în ḑiŭa de astă-ḑi.

Domnia cea bună a luĭ Hezekia.

18 Şi în anul al treilea al luĭ Hoşea,
fiul luĭ Ela, regele luĭ Israel, în-
cepu a domni Hezekia, fiul luĭ Ahaz,
regele luĭ Iuda. 2 De doĕ-ḑecĭ şi
cincĭ de anĭ era el, când se făcu rege;
şi doĕ-ḑecĭ şi noĕ de anĭ domni el în
Ierusalim. Şi numele mumeĭ luĭ *era*
Abi, fata luĭ Zacaria, 3 Şi el făcu
drepte în ochiĭ luĭ Iehova, în totul
cum făcu David, părintele sĕŭ. 4 El
înălţimile le depărtă, şi stâlpiĭ îĭ dă-
râmâ, şi Astarteele le tăiă, şi sfărâmă
şérpele cel de aramă, pre care Moisi
l-a fost făcut; căcĭ până în ḑilele acele
fiiĭ luĭ Israel îĭ tămăĭară; şi-l numi
Nehuştan *(bucată de aramă).* 5 El se
încreḑu în Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-

rael; şi nu *maĭ* fu după dînsul aseme-
nea luĭ între toţĭ regiĭ luĭ Iuda; şi
nicĭ între ceĭ maĭ 'nainte de el. 6 Căcĭ
se lipi de Iehova; nu se depărtă de
dinapoĭa luĭ, ci păzi ordinele, ce Ie-
hova le ordonă luĭ Moisi. 7 Şi Ieho-
va era cu el; unde eşĭa, el prospera;
şi se rĕsculă asupra regeluĭ Asirieĭ,
şi nu-ĭ servi. 8 El bătu pre Filistenĭ
până la Gaza şi hotarele eĭ, de la
turnul custoḑilor până la cetatea cea
întărită.

9 Şi în al patrulea an al regeluĭ
Hezekia, care *era* al şéptelea an al luĭ
Hoşea, fiul luĭ Ela, regele luĭ Israel,
Salmaneser, regele Asirieĭ, se suĭ a-
supra Samarieĭ, şi o împresură. 10 Şi
după sfârşitul a treĭ anĭ o luă; în al
şéselea an al luĭ Hezekia, care *este* al
noulea an al luĭ Hoşea, regele luĭ Is-
rael, se luă Samaria. 11 Şi regele
Asirieĭ strămută pre Israel în Asiria,
şi-ĭ aşeḑă la Halah şi la Habor *lângă*
fluviul Gozan, şi în cetăţile Meḑilor.
12 Căcĭ eĭ nu ascultară de vocea luĭ
Iehova, Dumneḑeul lor, ci călcară le-
gămîntul sĕŭ, tóte câte le ordonă Moi-
si, servul luĭ Iehova, şi nu *le* ascultară,
nicĭ *le* făcură.

Ierusalimul înpresurat de Sanherib.

13 Şi în al patru-spre-ḑecelea an al
luĭ Hezekia, regele, se suĭ Senacherib,
regele Asirieĭ, asupra tuturor cetăţilor
întărite ale luĭ Iuda, şi le luă. 14 Şi
trimese Hezekia, regele luĭ Iuda, că-
tră regele Asirieĭ în Lachiş, ḑicênd:
Pĕcătuit-am, retrage-te de la mine;
orĭ ce-mĭ veĭ pune asupră-mĭ, voiŭ
purta. Şi puse regele Asirieĭ asupra
luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda, treĭ sute
talente de argint şi treĭ-ḑecĭ talente
de aur. 15 Şi-ĭ dădu Hezekia tot ar-
gintul aflat în casa luĭ Iehova şi în
tesaurele caseĭ regeluĭ. 16 În timpul
acela Hezekia tăĭă de pe uşile tem-
pluluĭ luĭ Iehova, şi de pe uşioriĭ,
aurul cu care Hezekia, regele luĭ Iu-
da, *iĭ* acoperise, şi-l dădu regeluĭ A-
sirieĭ.

17 Şi trimese regele Asirieĭ din La-
chiş pre Tartan şi pre Rabsaris şi pre
Rabşake, asupra regeluĭ Hezekia cu
putere mare la Ierusalim. Şi eĭ se sui-
ră, şi veniră la Ierusalim. Şi după ce
s'aŭ suit, veniră şi stătura lângă apă-
ductul ézuluĭ de sus, care *este* în calea
cea mare a ţarineĭ albitoruluĭ. 18 Şi
strigară cătră rege; şi eşiră la eĭ Elia-
kim, fiul luĭ Hilkia, care *era* preste
casă, şi Şebna, secretarul, şi Ioah, fiul
luĭ Asaf, cancelarul.

19 Şi ḑise cătră eĭ Rabşake: Spu-
neţĭ, rogu-vĕ, luĭ Hezekia: Aşa ḑice
regele cel mare, regele Asirieĭ: Care
este încrederea, pe care te încreḑi?
20 Tu ḑicĭ (dară *acestea* nu sûnt decât
vorbe): Sfatul şi puterea *sûnt de tre-
buinţă* la resbel; dară în cine te în-
creḑĭ, de te-aĭ rĕsculat asupră-mĭ.
21 Şi acum écă, tu te încreḑĭ în acel
toég de trestie frântă, în Egipt, pe ca-
re, de se va răzăma, cine-va, îşĭ va
înţepa mâna sa, şi o va străpunge;
aşa *este* Faraon, regele Egiptuluĭ, că-
tră toţĭ ceĭ ce se încred în el. 22 Er
de-mĭ veţĭ ḑice: În Iehova, Dumne-
ḑeul nostru, ne încredem; óre nu *este*
acela, ale căruĭ înălţimĭ şi altare le
depărtase Hezekia, şi ḑise luĭ Iuda şi
Ierusalimuluĭ: Înaintea acestuĭ altar
vĕ veţĭ închina în Ierusalim? 23 Şi
acum, dă ostatecĭ domnuluĭ meŭ, re-
gele Asirieĭ, şi eŭ îţĭ voiŭ da doĕ miĭ
de caĭ, dacă poţĭ din partea ta să daĭ
atâţĭa călăreţĭ, *spre a încăleca* pe eĭ.
24 Şi cum veĭ întórce îndărăt faţa u-
nuĭ guvernător dintre ceĭ maĭ micĭ
servĭ aĭ domnuluĭ meŭ; şi te încreḑĭ
în Egipt pentru care şi călăreţĭ? 25 Şi
acum óre fără Iehova m'am suit eŭ a-
supra loculuĭ acestuĭa, ca să-l stric?
Iehova 'mĭ ḑise: Sui-te în contra ţăreĭ
acesteĭa, şi o strică pre ea.

26 Atuncea ḑiseră Eliakim, fiul luĭ
Hilkia, şi Şebna şi Ioah cătră Rab-
şake: Rugămu-te, vorbesce cătră serviĭ
teĭ în limba Siriénă, căcĭ *o* înţelegem;
şi nu ne vorbi în limba Iudeilor, în
urechĭle poporuluĭ de pe zid. 27 Da-
ră Rabşake le ḑise: Óre domnul meŭ
cătră domnul tĕŭ şi cătră tine m'a
trimes, ca să vorbesc cuvintele aces-
tea? Óre nu *m'a trimes* cătră bărba-
ţiĭ, carĭ şed pe zid, ca să mănânce
balega lor, şi să bea chiar udul lor
cu voĭ?

28 Şi a stătut Rabşake, şi strigă în
limba Iudeilor cu voce tare, şi vorbi,
ḑicênd: Ascultaţĭ cuvîntul regeluĭ ce-
luĭ mare, al regeluĭ Asirieĭ: 29 Aşa
ḑice regele: Să nu vĕ înşele Hezekia!
căcĭ nu va puté să vĕ scape din mâna
luĭ; 30 Şi să nu vĕ mângăe Hezekia
cu Iehova, ḑicênd: Iehova ne va sca-
pa, şi cetatea acésta nu se va da în
mâna regeluĭ Asirieĭ. 31 Să nu as-
cultaţĭ de Hezekia; căcĭ aşa ḑice re-
gele Asirieĭ: Faceţĭ cu mine împăcă-
ciune, şi eşiţĭ la mine; şi mâncaţĭ fie-
care din viţa sa de vie, şi fie-care din

smochinul sĕŭ, și bețĭ fie-care din a-
pele cisterneĭ sale; 32 Până ce voiŭ
veni, și vĕ voiŭ lua într'un pămênt
asemenea cu pămêntul vostru, pă-
mêntul grâuluĭ, și mustuluĭ, pămên-
tul pâneĭ și vieĭ, pămêntul masli-
nilor și al miereĭ; ca să trăițĭ și să
nu murițĭ; și nu ascultațĭ de Heze-
kia, când vĕ înșélă, ḑicênd: Iehova
ne va scăpa. 33 Ḑeiĭ căruĭ popor
scăpat'aŭ țara lor din mâna regeluĭ
Asirieĭ? 34 Unde *sûnt* ḑeiĭ Hamatu-
luĭ și aĭ Arpaduluĭ? Unde *sûnt* ḑeiĭ
Sefarvaimuluĭ, aĭ Heneĭ și aĭ Iveĭ?
Óre scăpat-aŭ eĭ din mâna mea Sama-
ria? 35 Cine dintre toțĭ ḑeiĭ țărilor
îșĭ scăpară țara din mâna mea, pentru
ca *și* Iehova să scape Ierusalimul din
mâna mea?

36 Și poporul tăcu, și nu-ĭ rĕspunse
nicĭ un cuvînt; căcĭ ordinul regeluĭ
era: Să nu-ĭ rĕspundețĭ.

37 Atuncea Eliakim, fiul luĭ Hilkia,
care *era* preste casă, și Șebna, secre-
tarul, și Ioah, fiul luĭ Asaf, cancela-
rul, veniră la Hezekia cu vestminte
rupte, și-ĭ spuseră cuvintele luĭ Rab-
șake.

*Rugăciunea luĭ Hesekia; Isaia făgă-
duesce scăpare.*

19 Și regele Hezekia auḑind *cuvin-
tele acestea,* îșĭ sfâșiă vestmintele
sale și se acoperi cu sac, și intră în
casa luĭ Iehova. 2 Și trimese pre E-
liakim, care *era* preste casă, și pre
Șebna, secretarul, și pre ceĭ maĭ bă-
trânĭ dintre preoțĭ, acoperițĭ cu sace,
la Isaia, profetul, fiul luĭ Amoz. 3 Și-ĭ
ḑiseră: Așa ḑice Hezekia: Ḑi de strâm-
torare, de certare, și de blestem *este*
ḑiŭa acésta; căcĭ pruncii aŭ ajuns pâ-
nă la nașcere, și nu *este* putere, ca să
nască. 4 Póte va auḑi Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ, tóte cuvintele luĭ Rabșake,
pre care regele Asirieĭ, domnul sĕŭ,
l-a trimes, să blesteme pre viul Dum-
neḑeŭ, și să-l certe prin cuvintele, ce
le auḑi Iehova, Dumneḑeul tĕŭ; pentru
acésta înalță rugăcĭune pentru rĕmă-
șița, ce a maĭ rĕmas.

5 Și *așa* veniră serviĭ regeluĭ He-
zekia la Isaia. 6 Și le ḑise Iesaia:
Așa vețĭ ḑice domnuluĭ vostru: Așa
ḑice Iehova: Nu te teme de cuvintele,
ce le-aĭ auḑit, cu carĭ serviĭ regeluĭ
Asirieĭ mĕ blestemară. 7 Écă, eŭ
voiŭ despune spiritul sĕŭ, ca el auḑind
șcire, se va întórce în țara sa; și-l
voiŭ face să cadă cu sabia în țara sa.
8 Și Rabșake se întórse, și află pre
regele Asirieĭ luptându-se asupra Lib-
neĭ: căcĭ el auḑise, că *regele* a purces
din Lachiș. 9 Și *regele,* cum auḑi ḑi-
cêndu-se despre Tirhaka, regele Etio-
pieĭ: Écă, el eși, ca să se lupte cu
tine; a trimes éră-șĭ solĭ cătră Heze-
kia, ḑicênd: 10 Așa vețĭ spune luĭ
Hezekia, regele luĭ Iuda, ḑicênd: Dum-
neḑeul tĕŭ, în care te încreḑĭ, să nu
te înșele, ḑicênd: Ierusalimul se va da
în mâna regeluĭ Asirieĭ. 11 Écă, tu
aĭ auḑit ce aŭ făcut regiĭ Asirieĭ tu-
turor țărilor, pre carĭ le-aŭ stricat; și
óre tu veĭ scăpa? 12 Óre ḑeiĭ popó-
relor scăpară pre acelea, pre carĭ pă-
rințiĭ meĭ le stricară: Gozanul și Ha-
ranul, și Rezeful, și pre fiiĭ Edenuluĭ
din Telasar. 13 Unde *e* regele Ha-
matuluĭ, si regele Arpaduluĭ, și regele
cetățeĭ Sefarvaimuluĭ, al Heneĭ și al
Iveĭ?

14 Și luând Hezekia epistola din
mâna solilor, o ceti; și se suì Hezekia
în casa luĭ Iehova, și o întinse înain-
tea luĭ Iehova. 15 Și se rugă Heze-
kia înaintea luĭ Iehova, ḑicênd: Ieho-
va, Dumneḑeul luĭ Israel, cel ce șeḑĭ
între cherubimĭ, tu singur escĭ Dum-
neḑeŭ al tuturor regatelor pămêntuluĭ;
tu aĭ făcut cerul și pămêntul: 16 Ie-
hova, plécă-țĭ urechia ta, și ascultă;
deschide-țĭ, Iehova, ochiĭ teĭ, și veḑĭ,
și ascultă cuvintele luĭ Senacherib, și
ale celuĭ trimes, ca să blesteme pre
Dumneḑeul cel viŭ. 17 Căcĭ adevĕ-
rat, Iehova, regiĭ Asirieĭ nimiciră po-
pórele și țările lor; 18 Și aruncară
în foc ḑeiĭ lor; pentru că nu *eraŭ* ḑeĭ,
ci făptura mânelor ómenilor: lemne și
petre; pentru acésta le nimiciră. 19 Și
acum, Iehova, Dumneḑeul nostru, mân-
tuesce-ne, rogu-te, din mâna luĭ; ca să
cunóscă tóte regatele pămêntuluĭ, că
tu singur *escĭ* Iehova, Dumneḑeŭ.

20 Și trimese Isaia, fiul luĭ Amoz,
cătră Hezekia, ḑicênd: Așa ḑice Ieho-
va, Dumneḑeul luĭ Israel: Câte te-aĭ
rugat mie contra luĭ Senacherib, re-
gele Asirieĭ, *le*-am auḑit.

21 Acesta *este* cuvîntul, ce Iehova
a ḑis pentru dînsul:

Fecĭóra, fiica Sionuluĭ, te despre-
țuesce *și* rîde de tine,
Fiica Ierusalimuluĭ clătesce din cap
dinapoĭa ta.
22 Pre cine aĭ înjurat și aĭ blestemat?
Și asupra cuĭ aĭ înălțat vocea,
Și aĭ ridicat sus ochiĭ teĭ?
Asupra Sântuluĭ luĭ Israel!
23 Aĭ înjurat pre Domnul prin soliĭ
teĭ, și aĭ ḑis:

Cu mulţimea carelor mele m'am suit eŭ
Pe înălţimea munţilor, pe cóstele Libanuluĭ;
Şi am tăĭat cedriĭ seĭ ceĭ înalţĭ *şi* piniĭ seĭ ceĭ aleşĭ;
Intrat-am până la locuinţele sale cele maĭ îndepărtate, *în* pădurea Carmeluluĭ sĕŭ:
24 Eŭ am sĕpat şi am bĕut ape străine,
Şi cu talpele piciórelor mele am secat tóte fluviile Egiptuluĭ.
25 N'aĭ audit, că eŭ de demult am făcut acésta?
Şi că din vechĭ am voit-o? — Şi eŭ am făcut,
Ca să fiĭ spre prefacerea cetăţilor întărite *în* grămedĭ de ruine.
26 De aceea locuitoriĭ lor aŭ slăbit,
S'aŭ înspăimântat şi s'aŭ ruşinat;
S'aŭ prefăcut *ca* érba câmpuluĭ, şi *ca* verdéţa,
Ca érba de pe acoperişe, şi *ca grâul*, cel pârlit înainte de înspicare.
27 Dară am cunoscut şederea ta, şi eşirea ta, şi intrarea ta,
Şi înfuriarea ta asupra mea.
28 Fiind-că furia ta asupra mea şi mândria ta aŭ ajuns la urechĭle mele,
De aceea voiŭ pune veriga mea în nările tale,
Şi zăbalele mele în buzele tale,
Şi te voiŭ întórce pe calea, pe care aĭ venit.
29 Şi acésta *va fi* ţie semn:
Anul acesta veţĭ mânca orĭ-ce cresce singur de la sine;
Şi al doilea an orĭ-ce va rĕsări din acestea;
Şi al treilea an să sĕmĕnaţĭ, să seceraţĭ,
Şi să plantaţĭ vie, şi să mâncaţĭ fruptul lor.
30 Şi rĕmăşiţa caseĭ luĭ Iuda, cât a rĕmas,
Éră-şĭ va prinde rădăcinĭ de desupt, şi deasupra va da frupte.
31 Căcĭ din Ierusalim va eşi rămăşiţă,
Şi din muntele Sion ceĭ ce vor scăpa;
Zelul luĭ Iehova *al oştirilor* va face acésta;
32 Pentru acésta aşa dice Iehova pentru regele Asirieĭ:
Nu va intra în cetatea acésta, nicĭ va săgeta în ea săgétă,
Nicĭ va sta înaintea eĭ cu scutul, nicĭ va ridica val asupra eĭ.
33 Pe calea, pe care a venit, pe acea se va întórce;
Şi în cetatea acésta nu va intra, dice Iehova.
34 Căcĭ voiŭ apĕra cetatea acésta, ca să o mântuesc,
Pentru mine şi pentru servul meŭ David.

Minunata copleşire a Asirienilor. Sanherib piere.

35 Şi în nóptea acea eşi ângerul
luĭ Iehova, şi ucise în tabĕra Asirie-
nilor o sută opt decĭ şi cincĭ de miĭ;
şi când *locuitoriĭ* s'aŭ sculat diminéţa,
écă, toţĭ *zăceaŭ* corpurĭ mórte. 36 Şi
a plecat Senacherib, regele Asirieĭ, şi
s'a dus, şi s'a întors, şi locui în Ni-
niva. 37 Şi a fost, precând se închi-
nă în casa luĭ Nisroc, deul sĕŭ, Adra-
melec şi Şarezer, fiiĭ seĭ, îl loviră cu
sabia, şi fugiră în pămêntul Armenieĭ;
şi în locul sĕŭ domni Esarhaddon, fiul
sĕŭ.

Bóla şi însănătoşirea luĭ Hezekia.

20 În dilele acele Hezekia se 'nbol-
năvi de mórte; şi veni la el I-
saia, profetul, fiuĭ luĭ Amoz, şi-ĭ dise:
Aşa dice Iehova: Reguléză-ţĭ casa ta,
căcĭ veĭ muri, şi nu veĭ trăi. 2 A-
tuncea îşĭ întórse faţa sa la perete, şi
se rugă luĭ Iehova, dicênd: 3 O Ie-
hova, amintesce-ţĭ, rogu-te, că am um-
blat înaintea ta cu credinţă şi cu ini-
mă întrégă, şi am făcut *ce este* plăcut
în ochiĭ teĭ. Şi a plâns Hezekia plân-
gere mare.
4 Şi maĭ 'nainte de a eşi Isaia în
curtea din mijloc, fu cuvîntul luĭ Ie-
hova cătră el, dicênd: 5 Întórce-te,
şi di luĭ Hezekia, domnul poporuluĭ
meŭ: Aşa dice Iehova, Dumnedeul luĭ
David, părintele tĕŭ: Audit-am rugă-
cĭunea ta, vĕdut-am lăcrimele tale;
écă, te voiŭ vindeca; a treĭa di te veĭ
sui în casa luĭ Iehova. 6 Şi voiŭ a-
dăugi la dilele tale cincĭ-spre-dece anĭ;
şi te voiŭ scăpa pre tine şi cetatea a-
césta, din mâna regeluĭ Asirieĭ, şi voiŭ
apĕra cetatea acésta pentru mine şi
pentru servul meŭ, David. 7 Şi Isaia
dise: Luaţĭ o turtă de smochine. Şi aŭ
luat şi aŭ pus-o la umflătură; şi se în-
sanĕtoşă.
8 Şi Hezekia dise cătră Isaia: Care
este semnul, că Iehova mĕ va vindeca,
şi că mĕ voiŭ sui în casa luĭ Iehova
a treĭa-di? 9 Şi a dis Isaia: Acesta
va fi ţie semnul de la Iehova, că Ie-
hova va face lucrul ce a promis: Vo-

escĭ tu să trécă umbra ḑece trepte
înainte, saŭ să se întórcă ḑece trepte
înapoĭ? 10 Şi Hezekia rĕspunse: U-
şor lucru este, să se pogóre umbra
ḑece trepte; dară nu aşa; ci să se în-
tórcă umbra ḑece trepte înapoĭ. 11 Şi
Isaia, profetul, strigă către Iehova, şi
el întórse înapoĭ umbra cu ḑece trep-
te, *pe treptele*, pe cari se pogorîse în
cadranul luĭ Ahazu.

Deşertăciunea şi fudulia luĭ Hiskia față de solĭ, mórtea sa.

12 În acel timp Berodac-Baladan,
fiul luĭ Baladan, regele Babilonuluĭ,
trimese epistole şi dar luĭ Hezekia;
căcĭ auḑise că Hezekia a fost bolnav.
13 Şi-ĭ ascultă Hezekia, şi a arĕtat lor
tótă casa lucrurilor sale celor preţióse:
argintul, aurul, aromatele, şi oleĭurile
cele preţióse, şi *întrégа* casa sa de ar-
me, şi tot ce se afla în tesaurele sale;
n'a fost nimic în casa luĭ, nicĭ în re-
gatul sĕŭ, ce Hezekia să nu le fie a-
rĕtat.
14 Atuncea veni Isaia, profetul, că-
tră regele Hezekia, şi-ĭ ḑise: Ce aŭ
spus ómeniĭ acestia? şi de unde aŭ
venit la tine? Şi Hezekia ḑise: Din
pămêntul depărtat aŭ venit, de la Ba-
bilon. 15 Şi el ḑise: Ce vĕḑură în
casa ta? Şi Hezekia rĕspunse: Vĕḑură
tot ce *este* în casa mea; nimic nu este
în tesaurele mele, care să nu le fi a-
rĕtat lor.
16 Atuncea ḑise Isaia către He-
zekia: Ascultă cuvîntul luĭ Iehova:
17 Écă, vin ḑile, în care tot ce *este* în
casa ta, şi *tot* ce părinţiĭ teĭ aŭ adu-
nat până în ḑiŭa de astă-ḑĭ, se va du-
ce la Babilon; nu va rĕmâné nimic,
ḑice Iehova. 18 Şi din fiiĭ teĭ, ce
vor eşi din tine, ce-ĭ veĭ nasce, se vor
lua, şi se vor face eunucĭ în palatul
regeluĭ Babilonuluĭ. 19 Şi ḑise He-
zekia către Isaia: Bun *este* cuvîntul
luĭ Iehova, pre care l-aĭ vorbit. Şi a-
dause: Nu *este aşa,* dacă va fi pace şi
siguranță în ḑilele mele?
20 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Heze-
kia, şi tótă puterea luĭ, şi în ce chip
făcu ézul şi apăductul, *prin care* adu-
se apa în cetate, óre nu *sûnt* scrise în
Cartea Cronicelor regilor din Iuda?
21 Şi Hezekia adormi cu părinţiĭ seĭ,
şi în locul sĕŭ domni Manase, fiul sĕŭ.

Domnia rea a luĭ Manase.

21 De doĭ-spre-ḑece anĭ *era* Manase,
când se făcu rege; şi domni cincĭ-
ḑecĭ şi cincĭ de anĭ în Ierusalim; şi
numele mumeĭ luĭ *era* Hefţiba. 2 Şi
făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, după u-
răcĭunile popórelor, pre cari Iehova le
alungase de dinaintea fiilor luĭ Israel.
3 Cacĭ a zidit éră-şĭ înălţimile, pre
cari Hezekia, părintele sĕŭ, le dărâ-
mase; şi ridică altare luĭ Baal, şi făcu
Astartea, cum făcuse Ahab, regele luĭ
Israel; şi se închină la tótă oştirea ce-
ruluĭ, şi le servi. 4 Şi a zidit altare
în casa luĭ Iehova, despre care Iehova
ḑisese: În Ierusalim voiŭ pune numele
meŭ. 5 Şi a zidit altare la tótă o-
ştirea ceruluĭ, în cele doĕ curţĭ ale
caseĭ luĭ Iehova. 6 Şi trecu pre fiul
sĕŭ prin foc, şi preḑicea timpurile, şi
întrebuința descântecele, avea lângă
sine vrăjitorĭ şi magĭ, ca să-*l* întărîte;
şi făcu multe rele în ochiĭ luĭ Iehova.
7 Şi puse chipul cĭoplit al Astarteeĭ,
pre care l-a făcut el, în casa, de care
Iehova ḑisese luĭ David şi luĭ Solo-
mon, fiul sĕŭ: În casa acésta şi în Ie-
rusalim, pre care l-am ales din tóte
seminţiele luĭ Israel, voiŭ pune nume-
le meŭ în etern; 8 Şi nu voiŭ maĭ
muta picĭorul luĭ Israel din pămêntul,
pre care l-am dat părinţilor lor; nu-
maĭ dacă vor căuta să facă tóte, câte
le-am ordonat lor, şi după tótă legea,
ce servul meŭ Moisi a dat lor. 9 Da-
ră nu ascultară; ci ĭ-a ademenit Ma-
nase, ca să facă maĭ rele, decât popó-
rele, pre cari Iehova le-a stârpit de
dinaintea fiilor luĭ Israel.
10 Şi a vorbit Iehova prin serviĭ
seĭ, profeţĭ, ḑicênd: 11 Fiind-că Ma-
nase, regele luĭ Iuda. făcu urăcĭunile
acestea, maĭ rele decât tóte acelea, pre
cari le făcură Amoreiĭ ceĭ înainte de
el, şi a tras şi pre Iuda în pĕcat prin
idoliĭ seĭ, 12 De aceea, aşa ḑice Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ Israel: Écă, eŭ
voiŭ aduce rele asupra Ierusalimuluĭ
şi asupra luĭ Iuda, încât vor ḩui a-
mândoĕ urechĭle orĭ-cuĭ, care va auḑi
de dînsele. 13 Şi voiŭ întinde preste
Ierusalim frânghia Samarieĭ, şi cum-
pĕna caseĭ luĭ Ahab; şi voiŭ sterge
Ierusalimul, precum sterge *cine-va* ur-
cĭorul, şi ştergêndu-*l* rĕstórnă cu gura
în jos. 14 Şi voiŭ părăsi rămăşiţa
moşteniréĭ mele, şi o voiŭ da în mâna
neamicilor lor şi vor ajunge spre jaf
şi spre pradă; 15 Că aŭ făcut rele
în ochiĭ meĭ, şi m'aŭ întărîtat din ḑiŭa,
în care părinţiĭ lor aŭ eşit din Egipt,
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ.
16 Manase vĕrsă şi sânge nevino-
vat mult fórte, până ce a umplut Ie-
rusalimul de la un capĕt la cel-l-alt.

afară de pĕcatul sĕŭ, prin care a tras
pre Iuda în pĕcat, făcênd rele în ochiĭ
luĭ Iehova.
17 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Manase, şi tóte câte le făcu, şi pĕcatul sĕŭ, ce a pĕcătuit, óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
18 Şi adormi Manase cu părinţiĭ seĭ şi se îmmormîntă în grădina caseĭ sale, în grădina luĭ Uza. Şi în locul sĕŭ domni Amon, fiul sĕŭ.

Domnia rea a luĭ Amon.

19 De doĕ-ḑecĭ şi doĭ de anĭ *era* Amon, când se făcu rege; şi domni doĭ anĭ în Ierusalim; şi numele mumeĭ luĭ *era* Meşulemet, fiica luĭ Haruz din Iotba.
20 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, cum făcuse Manase, părintele sĕŭ;
21 Şi umbla în tóte căile, în cari a umblat părintele sĕŭ; şi se închină idolilor, cărora se închină părintele sĕŭ, şi se proşternu înaintea lor.
22 Şi a părăsit pre Iehova, Dumneḑeul părinţilor seĭ, şi n'a umblat în calea luĭ Iehova.
23 Şi conjurară între eĭ serviĭ luĭ Amon asupra luĭ; şi aŭ ucis pre rege în casa sa.
24 Ér poporul ţăreĭ omorî pre toţĭ ceĭ ce aŭ fost conjurat asupra regeluĭ Amon; şi poporul ţăreĭ făcu rege în locul sĕŭ pre Iosia, fiul sĕŭ.
25 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Amon, câte le făcu, óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
26 Şi l-aŭ îmmormîntat în mormîntul sĕŭ în grădina luĭ Uza. Şi în locul sĕŭ domni Iosia, fiul sĕŭ.

Domnia luĭ Iosia; reformele sale.

22 De opt anĭ *era* Iosia, când se făcu rege, şi domni în Ierusalim treĭ-ḑecĭ şi unul de anĭ; şi numele mumeĭ luĭ *era* Iedida, fata luĭ Adaia din Bozcat.
2 Şi făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova, şi umblă în tóte căile luĭ David, părintele sĕŭ, şi nu se abătu nicĭ în drépta nicĭ în stânga.
3 Şi în anul al opt-spre-ḑecelea al regeluĭ Iosia, trimese regele pre Şafan, fiul luĭ Azalia, fiul luĭ Meşullam, secretarul, în casa luĭ Iehova, ḑicênd:
4 Suĭ-te cătră Hilkia, archiereul, *şi ḑi-ĭ* să strângă argintul intrat în casa luĭ Iehova, pre cari uşieriĭ l-aŭ adunat de la popor;
5 Şi să-l dea în mâna lucrătorilor, cari aŭ supra-veghierea preste casa luĭ Iehova; şi eĭ să-l dea lucrătorilor la casa luĭ Iehova, ca să drégă stricăcĭunile caseĭ:
6 Teslarilor, zidarilor, petrarilor; şi ca să cumpere lemne şi pętre cĭoplite, ca să drégă casa.
7 Ér de la eĭ nu se lua séma de argintul, ce se da în mânele lor, căcĭ lucraŭ cu credinţă.

Cartea legilor e aflată.

8 Şi Hilkia, archiereul, ḑise cătră Şafan, secretarul: Am aflat cartea legeĭ în casa luĭ Iehova. Şi dădu Hilkia luĭ Şafan cartea; şi el o ceti.
9 Şi a venit la rege Şafan, secretarul, şi spuse regeluĭ cuvîntul, şi ḑise: Serviĭ teĭ aŭ vĕrsat tot argintul, ce se afla în casă, şi l-aŭ dat în mâna lucrătorilor, cari aŭ priveghĭerea preste casa luĭ Iehova.
10 Şi spuse Şafan, secretarul, regeluĭ, ḑicênd: Hilkia, preotul, ne-a dat o carte. Şi Şafan o ceti înaintea regeluĭ.
11 Şi cum auḑi regele cuvîntul cărţiĭ legeĭ, şi-a rupt vestmintele sale.
12 Şi regele ordonă luĭ Hilkia, preotul, şi luĭ Ahikam, fiul luĭ Şafan, şi luĭ Acbor, fiul luĭ Micaia, şi luĭ Şafan, secretarul, şi luĭ Asaia, servul regeluĭ, ḑicênd:
13 Duceţi-vĕ, întrebaţĭ pre Iehova pentru mine şi pentru popor şi pentru întregul Iuda pentru cuvintele cărţiĭ acesteĭa, ce s'a aflat; căcĭ mare *este* mânia luĭ Iehova, care s'a aprins asupră-ne; pentru-că părinţiĭ noştri nu aŭ ascultat de cuvintele cărţiĭ acesteĭa, ca să facă după tóte câte ne sûnt scrise.

Profeta Hulda.

14 Şi aşa Hilkia, preotul, şi Ahikam, Acbor, Şafan şi Asaia dusu-s'aŭ la Hulda, profetésa, femea luĭ Şallum, fiul luĭ Tikva, fiul luĭ Harhas, custodele vestmintelor; (ér ea locuĭa în Ierusalim, în Mişne;) şi aŭ vorbit cu ea.
15 Şi ea le-a ḑis: Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Spuneţĭ omuluĭ, care va trimes la mine:
16 Aşa ḑice Iehova: Écă, eŭ voiŭ aduce rele asupra loculuĭ acestuĭa şi asupra locuitorilor luĭ, *după* tóte cuvintele cărţiĭ, ce regele luĭ Iuda le-a cetit.
17 Fiind-că m'aŭ părăsit, şi aŭ tămâĭat la alţĭ ḑeĭ, *şi* m'aŭ întărîtat prin tóte faptele mânelor lor; pentru acésta s'a aprins mânia mea preste locul acesta, şi nu se va stinge.
18 Ér cătră regele luĭ Iuda, care v'a trimes să întrebaţĭ pre Iehova, aşa să-ĭ spuneţĭ: Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Cuvintele, ce le-aĭ auḑit, *se vor împlini.*
19 *Dară* fiind-că inima ta s'a muĭat, şi te-aĭ umilit înaintea luĭ Iehova, când aĭ auḑit *tóte*, câte am ḑis asupra loculuĭ acestuĭa şi asupra locuitorilor luĭ, că

22*

va fi pustiere și blestem, și ţĭ-aĭ rupt
vestmintele tale, și aĭ plâns înaintea
mea; pentru acésta și eŭ *te*-am ascul-
tat, ḍice Iehova. 20 Écă decĭ, eŭ te
voiŭ adăugi la părinţiĭ teĭ, și veĭ fi
strâns la mormîntul tĕŭ în pace, și
nu vor vedé ochiĭ teĭ tóte relele, ce eŭ
voiŭ aduce asupra loculuĭ acestuĭa. Și
du-s'aŭ rĕspunsul cătră rege.

Iosia reînnoesce legămîntul poporuluĭ cu Dumneḍeŭ.

23 Și a trimes regele, și s'aŭ adunat
la el toţĭ bătrâniĭ luĭ Iuda și aĭ
Ierusalimuluĭ. 2 Și regele s'a suit în
casa luĭ Iehova, și toţĭ bărbaţiĭ luĭ
Iuda, și toţĭ locuitoriĭ Ierusalimuluĭ cu
dînsul; și preoţiĭ, și profeţiĭ, și tot po-
porul, de la mic până la mare; și a
cetit în urechĭle lor tóte cuvintele căr-
ţiĭ legămîntuluĭ, ce s'a aflat în casa
luĭ Iehova. 3 Și stând regele lângă
stâlp, a făcut un legămînt înaintea luĭ
Iehova, ce va umbla în urma luĭ Ie-
hova, și va păzi ordinele luĭ, mărtu-
riile luĭ și legile luĭ, din tótă inima și
din tot sufletul, ca să se adevĕréscă
cuvintele legămîntuluĭ acestuĭa, ce sûnt
scrise în cartea acésta; și tot poporul
stătu la acest legămînt.

Iosia desfiinţéză idolatria.

4 Și regele ordonă luĭ Hilkia, ar-
chiereul, și preoţilor de rândul al doi-
lea, și ușĭerilor, să scótă din templul
luĭ Iehova tóte vasele cele făcute pen-
tru Baal și pentru Astartea și pentru
tótă oștirea ceruluĭ; și le-a ars afară
din Ierusalim, în câmpiile Kedronuluĭ,
și cenușa lor aŭ dus-o la Bet-El. 5 Și
a desfiinţat pre preoţiĭ idolilor, pre
cari regiĭ luĭ Iuda ĭĭ rânduiseră, să
tămâĭe pe înălţimĭ, în cetăţile luĭ Iuda,
și în împrejurimile Ierusalimuluĭ; *a*
desfiinţat și pre ceĭ ce tămâĭaŭ luĭ
Baal, sóreluĭ, luneĭ, zodiilor și la tótă
oștirea ceruluĭ. 6 Și a scos *chipul*
Astarteeĭ din casa luĭ Iehova afară
din Ierusalim la pârâul Kedron, și-l
arse la pârâul Kedron, și *l*-a prefăcut
în pulbere, și pulberea o aruncă pe
mormintele fiilor poporuluĭ. 7 Și a
dărâmat casele sodomiţilor, cari *eraŭ*
lângă casa luĭ Iehova, unde femeele
ţeseaŭ podóbe pentru Astartea.
8 Și strânse pre toţĭ preoţiĭ din ce-
tăţile luĭ Iuda, și a spurcat înălţimile,
unde preoţiĭ tămâĭaseră, de la Gheba
până la Beer-Șeba, și a dărâmat înăl-
ţimile porţelor, ce *eraŭ* la intrarea por-
ţiĭ luĭ Iosua, maĭ marele cetăţiĭ, ce *se*
aflaŭ în stânga porţiĭ cetăţiĭ. 9 Da-
ră preoţiĭ înălţimilor nu se suĭaŭ la
altarul luĭ Iehova în Ierusalim, ci
mâncaŭ azime între fraţiĭ lor.
10 Și a spurcat pre Tofetul din va-
lea fiilor luĭ Hinnom, ca nimenea să
nu pótă trece prin foc pre fiul sĕŭ saŭ
pre fata sa luĭ Molec. 11 Și desfiin-
ţă caiĭ, ce regiĭ luĭ Iuda ĭĭ consacra-
seră sóreluĭ, la intrarea în casa luĭ
Iehova, aprópe de locuinţa luĭ Natan-
Melec, diregĕtorul, ce *era* în Farvarim,
și arse cu foc carele sóreluĭ. 12 Și
altarele de pe acoperișul rânduluĭ de
sus al luĭ Ahaz, pre cari le făcuseră
regiĭ luĭ Iuda, și altarele, pre cari le
făcuse Manase în ambele curţĭ ale ca-
seĭ luĭ Iehova, le-a sfărâmat, și *le*-a
dărâmat acolo regele, și aruncă pul-
berea lor în pârâul Kedron. 13 Și
înălţimile ce *eraŭ* din faţa Ierusalimu-
luĭ, cele din drépta Munteluĭ Strică-
cĭuneĭ, pre cari le zidise Solomon, re-
gele luĭ Israel, pentru Astartea, urâ-
cĭunea Sidonienilor, și pentru Chemoș,
urâcĭunea Moabiţilor, și pentru Mil-
com, urâcĭunea fiilor luĭ Ammon, *tóte*
le spurcă regele. 14 Și a sfărâmat
statuele, și a tăĭat Astarteele, și umplu
locurile lor cu óse de ómenĭ.
15 Și altarul din Bet-El, înălţimea,
pre care o făcu Ieroboam, fiul luĭ Ne-
bat, care a tras pre Israel în pĕcat,
pre acel altar și înălţime le dărâmă,
și arse înălţimea, *și o* prefăcu în pul-
bere; ars-a *încă* și Astartea. 16 Și
când se întórse Iosia, și vĕḍu mor-
mintele, ce *eraŭ* acolo pe munte, a tri-
mes, și a luat ósele din morminte, și
le arse pe altar, și-l spurcă, după cu-
vîntul luĭ Iehova, pre care l-a strigat
omul luĭ Dumneḍeŭ, când prochiemă
cuvintele acestea. 17 Și *regele* ḍise:
Ce mormînt *este* acesta ce vĕd? Și băr-
baţiĭ cetăţiĭ ĭĭ ḍiseră: Mormîntul omu-
luĭ luĭ Dumneḍeŭ, ce venĭa din Iuda,
și prochiemă cele ce tu aĭ făcut cu
altarul din Bet-El. 18 Și el ḍise: Lă-
saţi-l; să nu mișce nimenea ósele luĭ.
Decĭ lăsară în pace ósele luĭ, împreu-
nă cu ósele profetuluĭ, ce venise din
Samaria.
19 Așa și tóte casele înălţimilor, ce
eraŭ în cetăţile Samarieĭ, pre cari le
făcură regiĭ luĭ Israel, ca să întărîte
pre Iehova, le depărtă Iosia, și făcu cu
ele tot ce făcuse în Bet-El. 20 Și a
junghĭat pe altare pre toţĭ preoţiĭ
înălţimilor, ce *eraŭ* acolo, și a ars de-
asupra lor óse de ómenĭ, și se întórse
la Ierusalim.

Iosia ține pașcele; mórtea sa.

21 Și ordonă regele la tot poporul, ḑicênd: Faceți pascele luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, după cele scrise în cartea acésta a legămîntuluĭ. 22 Cu
adevěrat ast-fel nu se sěrbătoriră pascele din ḑilele judecătorilor, cari judecară pre Israel, nicĭ în tóte ḑilele regilor luĭ Israel și ale regilor luĭ Iuda;
23 Cum se sěrbătoriră pascele acestea luĭ Iehova în Ierusalim, în anul al opt-spre-ḑecelea al regeluĭ Iosia.
24 Iosia stârpi încă și pre necromanțĭ, pre magĭ, pre terafimĭ, pre idolĭ și tóte urâcĭunile, ce se vedeaŭ în pămêntul luĭ Iuda și în Ierusalim, ca să se adevěréscă cuvintele legeĭ, scrise în cartea, ce o află Hilkia, preotul, în casa luĭ Iehova.
25 Și asemenea luĭ n'a fost maĭ 'nainte de el vre-un rege, care să se fi întors la Iehova din tótă inima sa, din tot sufletul sěŭ și din tótă puterea sa, după tótă legea luĭ Moisi; nicĭ se sculă după dînsul *vre-unul* asemenea luĭ.
26 Totușĭ Iehova nu se întórse de la aprinderea mânieĭ sale celeĭ marĭ, mânie care s'a aprins asupra luĭ Iuda pentru tóte întărîtările, cu cari l-a întărâtat Manase.
27 Și Iehova ḑise: Și pre Iuda îl voiŭ lepěda de la fața mea, cum am lepědat pre Israel; și voiŭ lepěda cetatea acésta, Ierusalimul, pre care l-am ales, și casa, de care ḑisesem: Numele meŭ va fi acolo.
28 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Iosia, și tóte câte le făcu, óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
29 În ḑilele luĭ se sui Faraon-Neco, regele Egiptuluĭ, în contra Asirieĭ la fluviul Eufrat. Și regele Iosia merse spre întâmpinarea luĭ; acela, cum îl věḑu, îl omorî în Meghiddo.
30 Și serviĭ luĭ îl duseră mort în car de la Meghiddo, și-l aduseră la Ierusalim, și-l îmmormîntară în mormîntul sěŭ. Și poporul țăreĭ a luat pre Ioahaz, fiul luĭ Iosia, l-a uns, și l-a făcut rege în locul părinteluĭ sěŭ.

Domnia luĭ Ioahaz.

31 De doě-ḑecĭ și treĭ de anĭ *era* Ioahaz, când se făcu rege, și domni treĭ lunĭ în Ierusalim. Și numele mumeĭ luĭ *era* Hamutal, fata luĭ Ieremia din Libna.
32 Și făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, în tóte câte făcuseră părințiĭ seĭ.
33 Și Faraon-Neco l-a pus în temniță în Ribla, în pămêntul Hamatuluĭ, ca să nu domnéscă în Ierusalim; și puse asupra țăreĭ glóbă de o sută de talente de argint și de un talent de aur.

Ioakim.

34 Și Faraon-Neco făcu pre Eliakim, fiul luĭ Iosia, rege în locul luĭ Iosia, părintele sěŭ, și schimbă numele luĭ în Ioakim; ér pre Ioahaz l-a luat, și-*l* duse în Egipt, și el muri acolo.
35 Și Ioakim dădu luĭ Faraon argintul și aurul; dară a pus bir asupra țăreĭ, ca să dea banĭ după ordinul luĭ Faraon; el luă argintul și aurul de la poporul țăreĭ, după birul cum l-a pus fie-căruĭa, ca să-l dea luĭ Faraon-Neco.
36 Ioakim *era* de doě-ḑecĭ și cincĭ de anĭ, când se făcu rege, și domni un-spre-ḑece anĭ în Ierusalim. Și numele mumeĭ luĭ *era* Zabuda, fata luĭ Pedaia din Ruma.
37 Și făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, după tóte câte aŭ făcut parințiĭ seĭ.

Ioachim.

24 În ḑilele luĭ se sui Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, și Ioakim îĭ statu supus treĭ anĭ; și după aceea s'a întors, și s'a rěsculat asupra luĭ.
2 Și Iehova trimese asupra luĭ cetele Chaldeilor, cetele Sirienilor, cetele Moabiților, și cetele fiilor luĭ Ammon; și le trimese asupra luĭ Iuda, ca să-l nimicéscă: după cuvîntul luĭ Iehova, pre care-l vorbi prin serviĭ seĭ, profețiĭ.
3 Cu adevěrat, după ordinul luĭ Iehova se făcu *acésta* luĭ Iuda, ca să-*l* depărteze de la fața sa, pentru pěcatele luĭ Manase, în tóte câte el a facut,
4 Și pentru sângele nevinovat ce l-a věrsat, (căcĭ a umplut Ierusalimul de sânge nevinovat); și Iehova nu voi să-*l* erte.
5 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Ioakim, și tóte câte le făcu, óre nu *sûnt* scrise în Cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
6 Și adormi Ioakim cu părințiĭ seĭ, și în locul sěŭ domni Ioachin, fiul sěŭ.
7 Ér regele Egiptuluĭ nu eși maĭ mult din pămêntul sěŭ; căcĭ regele Babilonuluĭ cuprinse, de la părăul Egiptuluĭ până la fluviul Eufrat, tóte câte eraŭ ale regeluĭ din Egipt.

Ioachin. Înpresurarea Ierusalimuluĭ prin Nebucadonosor. Începutul captivitățiĭ babilonieĭ.

8 De opt-spre-ḑece anĭ *era* Ioachin,

când se făcu rege, și domni treĭ lunĭ
în Ierusalim. Și numele mumeĭ luĭ *era*
Nehușta, fata luĭ Elnatan din Ierusa-
lim. 9 Și făcu rele în ochiĭ luĭ Ie-
hova, după tóte câte le făcu părinte-
le sĕŭ.
10 În acel timp suitu-s'aŭ serviĭ luĭ
Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, a-
supra Ierusalimuluĭ, și se împresură
cetatea. 11 Și când a venit Nebuco-
donosor regele Babilonuluĭ, asupra ce-
tățiĭ, și serviĭ luĭ o împresuraŭ, 12 E-
șĭ Ioachin, regele luĭ Iuda, înaintea
regeluĭ Babilonuluĭ, el și muma luĭ,
serviĭ luĭ, maĭ mariĭ luĭ și diregĕtoriĭ
luĭ; și-l prinse regele Babilonuluĭ în
anul al optulea al domnieĭ sale; 13 Și
scóse de acolo tóte tesaurele caseĭ luĭ
Iehova, și tesaurele caseĭ regeluĭ, și
sfărâmă tóte vasele de aur, pre cari
le făcuse Solomon, regele luĭ Israel, în
templul luĭ Iehova, după cum a ḑis
Iehova. 14 Și a strămutat tot Ieru-
salimul, pre toțĭ maĭ mariĭ și pre toțĭ
bărbațiĭ de arme, ḑece miĭ de prinșĭ,
și pre toțĭ teslariĭ și ferariĭ; nu rĕmase
decât partea cea maĭ săracă o popo-
ruluĭ țăreĭ.
15 Și a strămutat la Babilon pre
Ioachin și pre muma regeluĭ, pre fe-
meele regeluĭ, pre diregĕtoriĭ luĭ și pre
puterniciĭ țăreĭ; *pre toțĭ ĭ*-a dus prinșĭ
din Ierusalim în Babilon. 16 Și pre
toțĭ luptătoriĭ, șépte miĭ, și pre teslarĭ
și pre ferarĭ, o mie, și pre toțĭ puter-
niciĭ *și* vitejiĭ deprinșĭ la luptă, ĭ-a
strămutat regele Babilonuluĭ la Babi-
lon. 17 Și regele Babilonuluĭ făcu
rege, în locul luĭ *Ioachin*, pre Matta-
nia, fratele părinteluĭ sĕŭ, și schimbă
numele luĭ în Zedekia.

Domnia luĭ Zedekia.

18 De doĕ-ḑecĭ și unul de anĭ *era*
Zedekia, când se făcu rege; și domni
un-spre-ḑece anĭ în Ierusalim. Și nu-
mele mumeĭ luĭ *era* Hamutal, fata luĭ
Ieremia din Libna. 19 Și făcu rele
în ochiĭ luĭ Iehova, în totul cum făcu
Ioakim. 20 Din mânia luĭ Iehova a-
supra Ierusalimuluĭ și asupra luĭ Iuda,
ca să-ĭ arunce de la fața sa, s'a făcut,
că Zedekia se resculă asupra regeluĭ
Babilonuluĭ.

Dărâmarea Ierusalimuluĭ, captivitatea babilonică.

25 Și în anul al noŭlea al domnieĭ
sale, în luna a ḑecea, în *ḑiŭa* a
ḑecea a luneĭ, veni Nebucodonosor, re-
gele Babilonuluĭ, el și tótă óstea luĭ
asupra Ierusalimuluĭ, și tăbĕrâ asu-
pră-ĭ; și aŭ ridicat împotriva luĭ val
împrejur. 2 Și cetatea fu împresu-
rată, până în anul al un-spre-ḑecelea
al regeluĭ Zedekia. 3 Și în a noŭa
ḑi a luneĭ *a patra* fómetea crescu în
cetate, așa că nu era pâne pentru po-
porul țăreĭ. 4 Și se sparse cetatea,
și toțĭ bărbațiĭ de resbel *fugiră* nóp-
tea pe calea porțeĭ celeĭ dintre doĕ
zidurĭ, aprópe de grădina regeluĭ; (ér
Chaldeiĭ *eraŭ* împrejurul cetățiĭ); și
apucară calea câmpuluĭ. 5 Ér óstea
Chaldeilor urmări pre rege, și-l ajunse
în șesurile Ierichonuluĭ; și tótă óstea
luĭ se împrăștiă de la el. 6 Și aŭ
prins pre rege, și l-aŭ dus la regele
Babilonuluĭ în Ribla; și-l condamnă.
7 Și așa aŭ junghĭat pre fiiĭ luĭ Zede-
kia înaintea ochilor luĭ, aŭ orbit ochiĭ
luĭ Zedekia, și legându-l cu lanțurĭ de
aramă, l-aŭ dus în Babilon.
8 Și în luna a cincea, în a șéptea
ḑi a luneĭ, *în* anul al noŭ-spre-ḑecelea
al luĭ Nebucodonosor, regele Babilo-
nuluĭ, veni asupra Ierusalimuluĭ Nebu-
zaradan, capul guardeĭ domnescĭ, ser-
vul regeluĭ Babilonuluĭ: 9 Și arse
casa luĭ Iehova, și casa regeluĭ, și tó-
te casele din Ierusalim; și tóte casele
ómenilor marĭ le aprinse cu foc. 10 Și
tótă óstea Chaldeilor, cea *de supt* ca-
pul guardeĭ domnescĭ, a dărâmat zi-
durile Ierusalimuluĭ jur împrejur.
11 Și rĕmășița poporuluĭ, ce rĕmă-
sese în cetate, și pre fugariĭ, cari fu-
giaŭ către regele Babilonuluĭ, și rĕmă-
șița mulțimeĭ o strămută Nebuzaradan,
capul guardeĭ domnescĭ. 12 Dară din
săraciĭ țăreĭ capul guardeĭ lăsă, ca
să fie lucrătorĭ de viĭ și lucrătorĭ de
pămênt.
13 Și stâlpiĭ ceĭ de aramă din casa
luĭ Iehova, și pedestalele, și marea de
aramă din casa luĭ Iehova le-aŭ sfă-
râmat Chaldeĭ, și arama lor aŭ luat-o
la Babilon. 14 Aŭ luat și ólele și
lopețile și fórfecele și lingurile și tóte
vasele cele de aramă, cu cari se făcea
serviciul. 15 Capul guardeĭ a luat și
tămâĭătorile și cupele, și *tot* ce *era* de
aur și de argint: 16 Ceĭ doĭ stâlpĭ,
marea și pedestalele, pre cari le fă-
cuse Solomon pentru casa luĭ Iehova;
arama tuturor vaselor acestora nu era
de cumpĕnit. 17 Înălțimea unuĭ stâlp
era de opt-spre-ḑece coțĭ; și capitelul
de deasupra de aramă; și înălțimea
capiteluluĭ de treĭ coțĭ; și rețelele și
rodiile de pe capitel jur împrejur *e-
raŭ* tóte de aramă. Tot acelea-șĭ a-

vea și al doilea stâlp, împreună cu
rețéŭa.
18 Și capul guardeĭ luă pre Seraia,
ânteĭul preot, și pre Zefania, al doilea
preot, și pre ceĭ treĭ ușierĭ. 19 Și
luă din cetate un diregĕtor, care *avea*
privighierea asupra bărbaților de res-
bel, și cincĭ bărbațĭ din ceĭ ce eraŭ
tot-dé-una înaintea regeluĭ, carĭ se aflaŭ
în cetate, și pre secretarul maĭ mare-
luĭ ósteĭ, care scriea la óste pre po-
porul țăreĭ, și șése-ḑecĭ bărbațĭ aĭ po-
poruluĭ țăreĭ, carĭ se aflaŭ în cetate.
20 Și luându-ĭ Nebuzaradan, capul
guardeĭ, ĭĭ duse la regele Babilonuluĭ
în Ribla. 21 Și regele Babilonuluĭ
ĭĭ lovi, și-ĭ omorî în Ribla, în pămên-
tul Hamatuluĭ. Așa se strămută Iuda
din pămêntul sĕŭ.

Ghedalia se așéḑă guvernător de către Nebucodonosor, și este ucis de Ișmael; rĕmășița Iudeilor fuge în Egipt.

22 Și *preste* poporul ce rĕmase în
pămêntul luĭ Iuda, pre care Nebuco-
donosor, regele Babilonuluĭ, îl lăsase,
așeḑă asupră-ĭ pre Ghedalia, fiul luĭ
Ahikam, fiul luĭ Șefan.
23 Și auḑind tóte căpiteniile osti-
lor, eĭ și bărbațiĭ lor, că regele Babi-
lonuluĭ a așeḑat pre Ghedalia, aŭ ve-
nit la Ghedalia în Mițpa: Ismael, fiul
luĭ Netania, și Iohanan fiul luĭ Ka-
reah, și Seraia, fiul luĭ Tonhumet, Ne-
tofateul, și Iaazania, fiul unuĭ Maaca-
teŭ, eĭ și bărbațiĭ lor. 24 Și Gheda-
lia jură lor și bărbaților lor, și le ḑise:
Nu vĕ temețĭ de a fi serviĭ Chaldeilor;
locuițĭ în țară, și servițĭ regeluĭ Babi-
lonuluĭ; și vĕ va fi bine.
25 Dară în luna a séptea Ișmael,
fiul luĭ Netania, fiul luĭ Elișama, din
seminţa regéscă, veni, *avênd* cu sine
ḑece bărbațĭ, și lovi pre Ghedalia, în-
cât muri; încă și pre Iudeiĭ și Chal-
deiĭ ce *eraŭ* cu el în Mițpa. 26 Și
se ridică tot poporul, de la mic pâ-
nă la mare, și căpiteniele ostilor, și
s'aŭ dus în Egipt; că s'aŭ temut de
Chaldeĭ.

Prinsórea luĭ Ioachin ușurată de Evil-Merodac.

27 Și în anul al treĭ-ḑecĭ și șépte-
lea al strămutăreĭ luĭ Ioachin, regele
luĭ Iuda, în a doĕ-spre-ḑecea lună, în
doĕ-ḑecĭ și șépte a luneĭ, Evil-Mero-
dac, regele Babilonuluĭ, în anul ce în-
cepu a domni, înălță din închisóre
capul luĭ Ioakim, regele luĭ Iuda.
28 Și cu bună-voință a vorbit cu el,
a pus tronul luĭ deasupra tronuluĭ re-
gilor, ce *eraŭ* cu dînsul în Babilon;
29 Și a schimbat vestmintele luĭ cele
de închisóre; și el mânca pâne înain-
tea luĭ tot-dé-una în tóte ḑilele vieţeĭ
sale. 30 Și hrana luĭ, hrană necur-
mată, i se dădu din partea regeluĭ pe
fie-care ḑi, în tóte ḑilele vieţeĭ sale.

CARTEA ÂNTĔĬA A CRONICELOR.

Genealogiele de la Adam până la Abraam.

1 Adam, Set, Enos, 2 Kenan, Ma-
halaleel, Iared, 3 Henoc, Matu-
selah, Lameh, 4 Noa, Șem, Ham, și
Iafet.
5 Fiĭ luĭ Iafet: Gomer, și Mogog,
și Madaĭ și Iavan, și Tubal, și Meșec,
și Tiras. 6 Și fiiĭ luĭ Gomer: Așche-
naz, și Rifat, și Togarma. 7 Și fiiĭ
luĭ Iavan: Elișa, și Tarșiș, Chittim, și
Dodanim.
8 Fiiĭ luĭ Ham: Cuș, și Mițraim,
Put, și Canaan. 9 Și fiiĭ luĭ Cuș:
Seba, și Havila, și Sabta, și Raama,
și Sabteca. Și fiiĭ luĭ Raama: Șeba și
Dedan. 10 Și Cuș născu pre Nimrod:
acesta începu a fi puternic pe pămênt.
11 Și Mițraim născu pre Ludimĭ, și
Anamimĭ, și Lehabimĭ și Naftuhimĭ,
12 Și Patrusimĭ și Casluhimĭ, (din ca-
riĭ eșiră Filisteniĭ), și pre Caftorimĭ.
13 Și Canaan născu pre Sidon, pre
ânteiŭ-născutul sĕŭ, și pre Het, 14 Și
pre Iebuseŭ și Amoreŭ și Ghergaseŭ,
15 Și pre Heveŭ, și Arkeŭ, și Sineŭ,
16 Și pre Arvadeŭ, și Zemareŭ, și He-
mateŭ.
17 Fiiĭ luĭ Șem: Elam, și Assur, și
Arpacsad, și Lud, și Aram, și Uz, și
Hul, și Gheter, și Meșec. 18 Și Ar-
pacsad născu pre Selah, și Selah născu
pre Eber. 19 Și luĭ Eber i se năs-
cură doĭ fiĭ: Numele unuĭa *era* Peleg
(împărțirea); căcĭ în ḑilele luĭ s'a îm-

părțit pământul; și numele fratelui sĕŭ
era Ioktan. 20 Și Ioktan născu pre
Almodad, și Selef, și Hațarmavet, și
Ierah, 21 Și pre Hadoram, și Uzaal,
și Dikla, 22 Și pre Ebal, și Abima-
el, și Șeba, 23 Și pre Ofir, și Havi-
la, și Iobab. Toțĭ acestia *sûnt* fiiĭ luĭ
Ioktan.

24 Șem, Arpacsad, Selah, 25 E-
ber, Peleg, Regu, 26 Serug, Nahor,
Terah, 27 Abram, adecă Abraam.

Genealogiile luĭ Abraam, ale luĭ Isaac, ale luĭ Esaŭ și ale luĭ Iacob.

28 Fiĭ luĭ Abraam· Isaac și Ișma-
el. 29 Acestea *sûnt* generațiunile lor:
Antĕiŭ-născutul luĭ Ișmael, Nebaıot,
apoĭ Kedar, și Adbeel, și Mibsam,
30 Mișma, și Duma, Massa, Hadad, și
Tema, 31 Ietur, Nafiș, și Kedema.
Acestia *sûnt* fiiĭ luĭ Ișmael.

32 Și fiiĭ Keturei, concubina luĭ A-
braam: Ea născu pre Zimran, și Iok-
șan, și Medan, și Madian, și Iișbak, și
Șuah; și fiiĭ luĭ Iokșan: Șeba și Dedan.
33 Și fiiĭ luĭ Madian: Efa, și Efer, și
Henoc, și Abida, și Eldaa. Toțĭ aces-
tia *sûnt* fiiĭ Keturei.

34 Și Abraam născu pre Isaac. Fiiĭ
luĭ Isaac *sûnt*: Esaŭ și Israel.

35 Fiiĭ luĭ Esaŭ *sûnt*: Elifaz, Reu-
el și Ieuș, și Iaalam, și Korah. 36 Fiiĭ
luĭ Elifaz *sûnt*: Teman, și Omar, Zefi,
și Gatam, Kenar, și Timna, și Ama-
lek. 37 Fiiĭ luĭ Reuel *sûnt*: Nahat,
Zerah, Șamma, și Miza. 38 Și fiiĭ luĭ
Seir *sûnt*: Lotan, și Șobal și Țibeon,
și Ana, și Dișon, și Ețar, și Dișan.
39 Și fiiĭ luĭ Lotan *sûnt*: Hori, și Ho-
mam; și sora luĭ Lotan: Timna. 40 Fiiĭ
luĭ Șobal *sûnt*: Alian, și Manahat, și
Ebal, Șefi și Onam. 41 Și fiiĭ luĭ Ți-
beon: Aiah, și Ana. Fiiĭ luĭ Ana *sûnt*:
Dișon; și fiiĭ luĭ Dișon: Amram, și
Eșban, și Iitran, și Cheran. 42 Fiiĭ
luĭ Ezer *sûnt*: Bilhan, și Zaavan, și Ia-
kan; fiiĭ luĭ Dișan: Uz și Aran.

43 Și acestia *sûnt* regiĭ, cari dom-
niră în pământul Edomuluĭ, înainte de
a domni rege preste fiiĭ luĭ Israel:
Bela, fiul luĭ Beor; și numele cetățeĭ
sale *era* Dinhaba. 44 Și murind Be-
la, în locul sĕŭ domni Iobab, fiul luĭ
Zerah din Boțra. 45 Și murind Io-
bab, în locul sĕŭ domni Hușam, din
pământul Temaneilor. 46 Și murind
Hușam, în locul sĕŭ domni Hadad, fiul
luĭ Bedad, care bătu pre Madian în
câmpia Moabuluĭ; și numele cetățeĭ
sale *era* Avit. 47 Și murind Hadad,
în locul sĕŭ domni Samla din Mas-
reka. 48 Și murind Samla, în locul
sĕŭ domni Șaul din Rehobot de lângă
rîŭ. 49 Și murind Șaul, în locul sĕŭ
domni Baal-Hanan, fiul luĭ Acbor.
50 Și murind Baal-Hanan, în locul sĕŭ
domni Hadad; și numele cetățeĭ sale
era Paĭ; și numele femeeĭ sale *era* Me-
hetabel, fata Matredeĭ, fata luĭ Meza-
hab. 51 Și murind Hadad, fură dom-
nitorĭ în Edom: Domnitorul Timna,
domnitorul Alia, domnitorul Ietet,
52 Domnitorul Oholibama, domnitorul
Ela, domnitorul Pinon, 53 Domnito-
rul Kenaz, domnitorul Teman, domni-
torul Mibțar, 54 Domnitorul Mag-
diel, domnitorul Iran. Acestia *sûnt*
domnitoriĭ din Edom.

Urmașiĭ luĭ Iuda, și locurile așeḑăreĭ lor.

2 Acestia *sûnt* fiiĭ luĭ Israel: Ruben,
Simeon, Levi și Iuda, Isachar și
Zabulon, 2 Dan, Iosef și Beniamin,
Neftali, Gad, și Asser.

3 Fiiĭ luĭ Iuda: Er, și Onan, și Șe-
la; aceștĭ treĭ i se născură de la fata
Șueĭ, Cananită. Și Er, ânteiŭ-născutul
luĭ Iuda, era rĕŭ în ochiĭ luĭ Iehova,
și el îl ucise. 4 Și Tamara, nora luĭ,
îĭ născu pre Pereț și Zerah. Toțĭ fiiĭ
luĭ Iuda *eraŭ* cincĭ.

5 Fiiĭ luĭ Pereț *sûnt*: Hețron, și
Hamul. 6 Și fiiĭ luĭ Zerah: Zimri, și
Etan, și Heman, și Calcol, și Dara;
de toțĭ cincĭ. 7 Și fiiĭ luĭ Carmi: A-
car, cel ce a turburat pre Israel, și a
pĕcătuit în *furtișagul* anatemeĭ. 8 Și
fiiĭ luĭ Etan: Azaria. 9 Și fiiĭ luĭ
Hețron, cari i se născură: Ierahmeel,
și Ram, și Chelubaĭ.

10 Și Ram născu pre Amminadab;
și Amminadab născu pre Nahșon, pre
capul fiilor luĭ Iuda; 11 Și Nahșon
născu pre Salma; și Salma născu pre
Boaz; 12 Și Boaz născu pre Obed;
și Obed născu pre Ișaĭ; 13 Și Ișaĭ
născu pre ântĕiŭ-născutul sĕŭ, pre E-
liab, și pre Abinadab, al doilea, și pre
Șamma, al treilea, 14 Pre Netaneel,
al patrulea, pre Raddaĭ, al cincelea,
15 Pre Ozem, al șéselea, pre David,
al șéptelea. 16 Și surorile lor *eraŭ*:
Țeruĭa și Abigail. Și fiiĭ Țeruĭeĭ *eraŭ*:
Abișaĭ, și Ioab, și Asahel, treĭ. 17 Și
Abigail născu pre Amasa, și părintele
luĭ Amasa *era* Ieter, Ișmaelit.

18 Și Caleb, fiul luĭ Hețron, născu
cu femea *sa* Azuba și cu Ieriota *fiĭ*;
și acestia *sûnt* fiiĭ lor: Ieșer, și Șobab,
și Ardon. 19 Și muri Azuba, și Ca-
leb îșĭ luă pre Efrata, și ea îĭ născu

pre Hur. 20 Şi Hur născu pre Uri;
şi Uri născu pre Beţaleel. 21 Şi
Heţron intră după acésta la fata luĭ
Machir, părintele luĭ Galaad; şi el o
luă de femee, când *era* de şése-ḑecĭ de
anĭ, şi ea îĭ născu pre Segub. 22 Şi
Segub născu pre Iair; şi acesta avea
doĕ-ḑecĭ şi treĭ cetăţĭ în pămêntul Ga-
laaduluĭ. 23 Şi luă Gheşurul şi Ara-
mul cu satele luĭ Iair, şi Kenatul cu
cetăţile luĭ, şése-ḑecĭ cetăţĭ. Toţĭ aces-
tia *eraŭ* fiiĭ luĭ Machir, părintele luĭ
Galaad. 24 Şi după mórtea luĭ He-
ţron la Caleb-Efrata, născu Abia, fe-
mea luĭ Heţron, pre Aşur, părintele luĭ
Tekoa.
25 Şi fiiĭ luĭ Erahmeel, ânteiŭ-năs-
cutul luĭ Heţron, eraŭ: ânteiŭ-născu-
tul Ram, apoĭ Buna, şi Oren, şi Ozem,
şi Ahia. 26 Şi Erahmeel maĭ avu o
femee, şi numele eĭ *era* Atara; acésta
este muma luĭ Onam. 27 Şi fiiĭ luĭ
Ram, ântĕiŭ-născutul luĭ Ierahmeel,
eraŭ: Maaţ, şi Iamin, şi Eker. 28 Şi
fiiĭ luĭ Onam eraŭ: Şammaĭ şi Iada.
Şi fiiĭ luĭ Şammaĭ: Nadab şi Abişur.
29 Şi numele femeeĭ luĭ Abişur *era* A-
bihail; şi ea îĭ născu pre Ahban şi
Molid. 30 Şi fiiĭ luĭ Nadab *eraŭ*:
Seled şi Appaim; ér Seled muri fără
copiĭ. 31 Şi fiiĭ luĭ Appaim *eraŭ*:
Işi; şi fiiĭ luĭ Işi: Şeşan; şi fiiĭ luĭ
Şeşan: Ahlaĭ. 32 Şi fiiĭ luĭ Iada, fra-
tele luĭ Şammaĭ: Ieter şi Ionatan. Şi
Ieter muri fără copiĭ. 33 Şi fiiĭ luĭ
Ionatan *eraŭ*: Pelet şi Zaza. Acestia
eraŭ fiiĭ luĭ Ierahmeel.
34 Şi Şeşan nu avea fiiĭ, ci fete.
Şi avea Şeşan un serv Egiptén, al că-
ruĭ nume *era* Iarha. 35 Şi Şeşan dă-
du pre fata sa luĭ Iarha, servul seŭ,
de femee; şi ea îĭ născu pre Ataĭ.
36 Şi Ataĭ născu pre Natan; şi Natan
născu pre Zabad; 37 Şi Zabad nă-
scu pre Eflal: şi Eflal născu pre Obed;
38 Şi Obed născu pre Iehu; şi Iehu
născu pre Asaria. 39 Şi Asaria nă-
scu pre Heleţ, şi Heleţ născu pre E-
leasa; 40 Şi Eleasa născu pre Sise-
maĭ; şi Sisemaĭ născu pre Şallum;
41 Şi Şallum născu pre Iekamia; şi
Iekamia născu pre Elişama.
42 Şi fiiĭ luĭ Caleb, fratele luĭ Ie-
rahmeel, *eraŭ*: Meşa, ântĕiŭ-născutul
sĕŭ; acesta *este* părintele luĭ Zif; şi fiiĭ
luĭ Mareşa, părintele luĭ Hebron. 43 Şi
fiiĭ luĭ Hebron *eraŭ*: Corah, şi Tappuah,
şi Rekem, şi Şema. 44 Şi Şema nă-
scu pre Raham, părintele luĭ Iorkoam,
şi Rechem născu pre Şammaĭ. 45 Şi
fiul luĭ Şammaĭ *era* Maon; şi Maon *era*
părintele Bet-Ţuruluĭ. 46 Şi Efa, con-
cubina luĭ Caleb, născu pre Haran, şi
Moza, şi Gazez. Şi Haran născu pre
Gazez. 47 Şi fiiĭ luĭ Iahdaĭ *eraŭ*:
Reghem şi Iotam, şi Gheşan, şi Pelet,
şi Efa, şi Şaaf. 48 Concubina luĭ
Caleb, Maaca, născu pre Şeber şi Tir-
hana. 49 Şi născu şi pre Şaaf, pre
părintele Madmanneĭ, şi Şeva, pre pă-
rintele Macbeneĭ, şi pre părintele Ghi-
beĭ. Şi fiica luĭ Caleb *era* Acsa.
50 Acestia sûnt fiiĭ luĭ Caleb, fiul
luĭ Hur, ântĕiŭ-născutul Efrateĭ: Şo-
bal, părintele Kiriat-Iearimuluĭ, 51 Sal-
ma, părintele Bet-Lehemuluĭ, Haref,
părintele Bet-Gaderuluĭ. 52 Şi fiiĭ luĭ
Şabal, părintele Kiriat-Iearimuluĭ, *sûnt*:
Haroe, şi jumătatea Manahetiţilor.
53 Şi familiele Kiriat-Iearimuluĭ *sûnt*:
Ietritiţiĭ, şi Puhiţiĭ, şi Şumatiţiĭ, şi
Mişraiţiĭ; dintre acestia aŭ eşit Zarea-
tiţiĭ, şi Estauliţiĭ. 54 Fiiĭ luĭ Salma:
Bet-Lehem, şi Netofatiţiĭ, Atarot, Bet-
Ioab, şi jumătatea Manahetiţilor, a
Ţoriţilor; 55 Şi familiele Soferimi-
lor, carĭ locuĭaŭ în Iabeş, ale Tiratei-
lor, ale Şimeateilor, ale Sucateilor. A-
cestia *sûnt* Keniţiĭ, carĭ s'aŭ născut
de la Hamat, părintele caseĭ luĭ Re-
cab.

Familia luĭ David.

3 Şi acestia sûnt fiiĭ luĭ David, care
i se născură luĭ în Hebron: ântĕiŭ-
născutul, Amnon, de la Ahinoam, E-
zeeléna; al doilea, Daniel, de la Abi-
gail, Carmelita: 2 Al treilea, Absa-
lom, fiul Maacheĭ, fiica luĭ Talmaĭ,
regele din Gheşur; al patrulea, Ado-
nia, fiul Haghiteĭ; 3 Al cincelea,
Şefatia, de la Abital; al şéselea, Itram,
de la Egla, femea luĭ. 4 *Acestĭ* şése
i se născură în Hebron, unde el dom-
ni şépte anĭ şi şése lunĭ; şi treĭ-ḑecĭ
şi treĭ de anĭ domni el în Ierusalim.
5 Şi acestea i se născură luĭ în Ieru-
salim: Şimea, şi Şobab, şi Natan, şi
Solomon, patru, din Batşua, fata luĭ
Ammiel; 6 Şi Ibhar, şi Elişama, şi
Elifelet, 7 Şi Noga, şi Nefeg, şi Ia-
fia, 8 Şi Elişama, şi Eliada, şi Eli-
felet, noĕ. 9 Toţĭ acestia *sûnt* fiiĭ luĭ
David, afară de fiiĭ concubinelor; şi
Thamara *era* sora lor.
10 Şi fiul luĭ Solomon *era* Reho-
boam; fiul acestuĭa *era* Abia; fiul a-
cestuĭa, Asa; fiul acestuĭa, Iosafat;
11 Fiul acestuĭa, Ioram; fiul acestuĭa,
Ahazia; fiul acestuĭa, Iehoaş; 12 Fiul
acestuĭa, Amazia; fiul acestuĭa, Aza-
ria; fiul acestuĭa, Iotam; 13 Fiul a-

cestuia, Ahaz; fiul acestuĭa Hezekia;
fiul acestuĭa, Manase; 14 Fiul aces-
tuĭa, Amon; fiul acestuĭa, Iosia.
15 Şi fiiĭ luĭ Iosia *eraŭ*: Ântĕiŭ-
născutul, Iohanan; al doilea, Ioia-
kim; al treilea, Zedekia; al patrulea,
Şallum.
16 Şi fiiĭ luĭ Ieiakim *eraŭ*: Ieconia,
fiul luĭ; Zedekia, fiul luĭ.
17 Şi fiiĭ luĭ Iaconia *eraŭ*: Asir,
fiul acestuĭa, Sealtiel, 18 Şi Malchi-
ram, şi Pedaia, şi Şenaţar, Iekamia,
Hoşama, şi Nedabia.
19 Şi fiiĭ luĭ Pedaia *eraŭ*: Zeruba-
bel şi Şemeĭ; şi fiiĭ luĭ Zerubabel: Me-
şullam şi Hanania; şi Şelomita, sora
lor; 20 Şi Haşuba şi Ohel, şi Be-
rechia, şi Hasadia, Iubaş-Hesed, cincĭ.
21 Şi fiiĭ luĭ Hanania: Pelatia şi
Iesaia; fiiĭ luĭ Refaia, fiiĭ luĭ Arnan,
fiiĭ luĭ Obadia, fiiĭ luĭ Şecania.
22 Şi fiiĭ luĭ Şecania: Şemaia. Şi
fiiĭ luĭ Şemaia: Hatuş, şi Igal, şi Ba-
riah, şi Nearia, şi Şafat; şése.
23 Şi fiiĭ luĭ Nearia: Elioenaĭ, şi
Hezekia, şi Azrikam, treĭ.
24 Şi fiiĭ luĭ Elioenaĭ: Hodaia, şi
Eliaşib, şi Pelaia, şi Akkub, şi Ioha-
nan, şi Dalaia, şi Anani, şépte.

Alţĭ urmaşĭ aĭ luĭ Iuda, şi locurile aşeḍăreĭ lor.

4 Fiiĭ luĭ Iuda *sûnt*: Pereţ, Heţron,
şi Carmi, şi Hur, şi Şobal. 2 Şi
Reaia, fiul luĭ Şobal, născu pre Iahat,
şi Iahat născu pre Ahumaĭ şi Lahad.
Acestea *sûnt* familiile Zoratiţilor. 3 Şi
acestia *sûnt* aĭ părinteluĭ luĭ Etam:
Ezreel, şi Işma, şi Idbaş; şi numele
suroreĭ lor *era* Haţelelponi. 4 Şi Pe-
nuel *era* părintele luĭ Ghedor, şi Ezer,
parintele luĭ Huşa. Acestia *sûnt* fiiĭ
luĭ Hur, ânteiu-născutul Efrateĭ, pă-
rintele Bet-Lehemuluĭ.
5 Şi Aşur, parintele Tekoeĭ, avea
doĕ femeĭ: Hela şi Naara. 6 Şi Naara
îĭ născu luĭ pre Ahuzam, şi Hefer, şi
Temeni, şi Haahaştari. Acestia *sûnt*
fiiĭ Naareĭ. 7 Şi fiiĭ Heleĭ *sûnt*: Ţe-
ret, Iezoar, şi Etnan. 8 Şi Cozu nă-
scu pre Anub, şi Haţobeba, şi familiile
luĭ Aharhel, fiul luĭ Harum.
9 Şi Iabeţ era maĭ onorat decât
fraţiĭ luĭ, şi muma luĭ chiemă numele
luĭ: Iabeţ, *(trist)*, ḍicênd: Căcĭ cu du-
rerĭ l-am născut. 10 Şi Iabeţ chiemă
pre Dumneḍeul luĭ Israel, şi ḍise: O!
de m'aĭ bine-cuvînta, şi aĭ întinde ho-
tarele mele, şi mâna ta ar fi cu mine,
şi tu *m*'aĭ feri dĕ nenorocirĭ, ca să fiŭ
ferit de durerĭ! şi Dumneḍeŭ îĭ dădu
ceea ce ceru.
11 Şi Chelub, fratele luĭ Şua, născu
pre Mechir; acesta *este* părintele luĭ
Eşton. 12 Şi Eşton născu pre Bet-
Rafa, Paseah, şi Tehinna, pre părin-
tele Ir-Nahaşuluĭ. Acestia *sûnt* bărba-
ţiĭ de la Recha. 13 Şi fiiĭ luĭ Kenaz
sûnt: Otniel şi Seraia. Şi fiiĭ luĭ Ot-
niel: Hatat. 14 Şi Meonotaĭ născu
pre Ofra, şi Seraia născu pre Ioab, pre
părintele *locuitorilor* Văieĭ Teslarilor;
căcĭ eĭ eraŭ teslarĭ. 15 Şi fiiĭ luĭ Ca-
leb, fiul luĭ Iefune, *eraŭ*: Iru, Ela, şi
Naam: şi fiiĭ luĭ Ela: Kenaz. 16 Şi
fiiĭ luĭ Iehalleleel *eraŭ*: Zif, şi Zifa, şi
Tiria, şi Asareel. 17 Şi fiiĭ luĭ Ezra
eraŭ: Ieter, şi Mered, şi Efer, şi Ialon;
şi ea născu pre Miriam, şi Şammaĭ, şi
Işbah, pre părintele Eştemoaeĭ. 18 Şi
femea luĭ, Iehudia, născu pre Iered,
pre părintele Ghedoruluĭ, şi pre Heber,
pre părintele Socouluĭ, şi pre Iekutiel,
pre părintele Zanoahuluĭ. Acestia *sûnt*
fiiĭ Bitieĭ, fiiceĭ luĭ Faraon, pre care o
luase Mered. 19 Şi fiiĭ femeeĭ *luĭ*,
Hodia, surora luĭ Naham, parintele
Keileĭ, *eraŭ*: Garmi, şi Eştemoa, Maa-
catitul. 20 Şi fiiĭ luĭ Simon *eraŭ*:
Amnon, şi Rinna, Benhanan, şi Tilon;
şi fiiĭ luĭ Işi: Zohet şi Ben-Zohet.
21 Şi fiiĭ luĭ Şela, fiul luĭ Iuda,
eraŭ: Er, părintele Leceĭ, şi al Laa-
deĭ, părintele Mareşeĭ, şi al familielor
caseĭ lucrătorilor de pânza din casa
Aşbeeĭ, 22 Şi Ioakim, şi bărbaţiĭ din
Cozeba, şi Ioaş, şi Saraf, carĭ domnĭră
preste Moab, şi Iaşubi-Lehem. Înse a-
ceste *sûnt* lucrurĭ vechĭ. 23 Acestia
eraŭ olarĭ, şi locuiaŭ în liveḍĭ şi în
luncĭ pe lânga rege; pentru trebuinţa
luĭ şedeaŭ acolo.

Urmaşiĭ luĭ Simeon, şi locurile aşeḍăreĭ lor.

24 Fiiĭ luĭ Simeon *eraŭ*: Nemuel, şi
Iamin, Iarib, Zerah, şi Saul; 25 Fiul
acestuĭa *era* Şallum; fiul acestuĭa, Mib-
sam; fiul acestuĭa, Mişma. 26 Şi fiiĭ
luĭ Mişma *eraŭ*: Hamuel; fiul acestuĭa,
Zaccur; fiul acestuĭa, Şimeĭ. 27 Şi
Şimeĭ avea şése-spre-ḍece fiĭ şĭ şése
fete; dară fraţiĭ luĭ nu aveaŭ mulţĭ
fiĭ, şi tóte familiile lor nu se îmmul-
ţiaŭ, ca fiiĭ luĭ Iuda. 28 Şi eĭ locu-
iaŭ la Beer-Şeba, şi la Molada, şi la
Haţar-Şual, 29 Şi la Bilha, şi la E-
ţem, şi la Tolad, 30 Şi la Betuel, şi
la Horma, şi la Ţiklag, 31 Şi la Bet-
Marcabot, şi la Haţar-Susim, şi la Bet-
Bireĭ, şi la Şaaraim. Acestea *eraŭ* ce-

tăţile lor, până ce David se făcu rege.
32 Şi satele lor *eraŭ*: Etam, şi Aim,
Rimmon, şi Tochen, şi Aşan, cincĭ ce-
tăţĭ; 33 Şi tóte satele lor cele din
jurul acestor cetăţĭ până la Baal. A-
cestea *sûnt* locuinţele lor; ér genealo-
gia lor *este*: 34 Meşobab, şi Iamlec,
şi Ioşa, fiul luĭ Amaţia, 35 Şi Ioel,
şi Iehu, fiul luĭ Iosibia, fiul luĭ Seraĭa,
fiul luĭ Asiel, 36 Şi Elioenaĭ, şi Iaa-
coba, şi Ieşohaia, şi Asaia, şi Adiel,
şi Iesimiel, şi Benaia, 37 Şi Ziza,
fiul luĭ Şifi, fiul luĭ Allon, fiul luĭ Ie-
daia, fiul luĭ Şimri, fiul luĭ Şemaia.
38 Acestia, carĭ aicĭ s'aŭ amintit du-
pă nume, *eraŭ* capĭ aĭ familiilor lor;
şi casele lor părintescĭ se îmmulţiră
fórte.
39 Şi pentru aceea merseră, ca să
intre în Ghedor, până spre rĕsăritul
văĭeĭ, căutând păşune pentru turmele
lor. 40 Şi găsiră şi păşune grasă,
bună, şi pământ întins în tóte părţile,
şi linistit şi pacĭnic; căcĭ *ceĭ* de la
Ham locuiră maĭ 'nainte acolo. 41 Şi
veniră acestia, ceĭ scrişĭ cu numele în
ḑilele luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda, şi
sfărămară corturile şi locuinţele lor,
cari s'aŭ găsit acolo, şi le nimiciră,
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ, şi locuiră a-
colo în locul lor; căcĭ acolo *era* pă-
şune pentru turmele lor. 42 Şi se
duseră din eĭ, dintre fiiĭ luĭ Simeon,
către munţiĭ Seir, cincĭ sute bărbaţĭ,
şi Pelatia şi Nearia şi Refaĭa şi Uziel,
fiiĭ luĭ Işi, în fruntea lor. 43 Şi bă-
tură rĕmăşiţa Amalekiţilor, cariĭ scă-
păseră, şi locuiră acolo până în ḑiŭa
de astă-ḑĭ.

Urmaşiĭ luĭ Ruben.

5 Şi fiiĭ luĭ Ruben, ântĕiŭ-născutul luĭ
Israel, (căcĭ el era ânteiŭ-născutul,
dară fiind-că pângărise patul părinte-
luĭ sĕŭ, se dădu dreptul de ântĕĭa-
nascere fiilor luĭ Iosef, fiul luĭ Israel,
dară nu aşa ca să fie înscris în genea-
logiĭ ca ânteiŭ-născutul; 2 Căcĭ Iuda
era cel maĭ puternic între fraţiĭ seĭ,
şi dintrînsul *s'aŭ tras* domnitoriĭ,
dară dreptul de ânteia-nascere *fu* a
luĭ Iosef.) 3 Fiiĭ luĭ Ruben, ânteiŭ-
născutul luĭ Israel, *eraŭ*: Hanoc, şi
Pallu, Heţron, şi Carmi. 4 Fiiĭ luĭ
Ioel: Semaĭă; fiul acestuĭa *era* Gog;
fiul acestuĭa, Simeĭ; 5 Fiul acestuĭa,
Mica; fiul acestuĭa Reaia; fiul aces-
tuĭa, Baal; 6 Fiul acestuĭa, Beera;
pre carele Tiglat-Pileser, regele Asi-
rieĭ, îl duse *prins*; el *era* capul Rube-
niţilor.
7 Şi fraţiĭ luĭ după familiele lor,
cum s'aŭ înscris după genealogiele lor,
eraŭ capĭ; Iegiel, şi Zecharia, 8 Şi
Bela, fiul luĭ Azaz, fiul luĭ Şema, fiul
luĭ Ioel, care locuia la Aroer, şi până
la Nebo şi Baal-Meon. 9 Şi el locui
la resărit până la întrarea în pustiul
de lângă fluviul Eufrat; căcĭ vitele
lor se îmmulţiră în pământul Galaad.
10 Şi în ḑilele luĭ Saul purtară eĭ
resbel cu Hagaritenii, şi acestia pi-
cară prin mâna lor; şi eĭ locuiră în
corturile lor în tot rĕsăritul Galaa-
duluĭ.

Urmaşiĭ luĭ Gad; lupta cu Hagaritenii.

11 În faţa lor locuĭaŭ fiiĭ luĭ Gad
în pământul Basanuluĭ până la Salca;
12 Ioel, capul, şi Şafam al doilea, şi
Iaanaĭ, şi Şafat în Basan. 13 Şi fra-
ţiĭ lor după casa lor părintéscă *eraŭ*:
Micael, şi Meşullam, şi Şeba, şi Ioraĭ,
şi Iacan, şi Zia, şi Eber, şépte. 14 A-
cestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Abihail, fiul luĭ
Huri, fiul luĭ Iaroah, fiul luĭ Galaad,
fiul luĭ Micael, fiul luĭ Ieşişaĭ, fiul luĭ
Iahdo, fiul luĭ Buz. 15 Ahi, fiul luĭ
Abdiel, fiul luĭ Guni, *era* capul case-
lor lor părintescĭ. 16 Şi eĭ locuĭaŭ
în Galaad, în Basan, şi în cetăţile luĭ,
şi în tóte înconjurimile Şaronuluĭ pâ-
nă la marginile lor. 17 Eĭ toţĭ aŭ
fost înscrişĭ *în cartea nascerilor* în ḑi-
lele luĭ Iotam, regele luĭ Iuda, şi în
ḑilele luĭ Ieroboam, regele luĭ Israel.
18 Fiiĭ luĭ Ruben, şi Gadiţiĭ, şi ju-
mătatea seminţieĭ luĭ Manase, dintre
bărbaţiĭ luptătorĭ, cariĭ purtaŭ scut şi
sabie, şi săgetaŭ cu arc, şi cunosceaŭ
resbelul, *eraŭ* patru-ḑecĭ şi patru de
miĭ, şépte sute şi şése-ḑecĭ, cariĭ aŭ
mers la oştire. 19 Şi aŭ purtat res-
bel cu Hagaritenii, şi cu Ietur, şi Ne-
fiş, şi Nodab. 20 Şi eĭ ĭĭ învinseră,
şi Hagaritenii aŭ fost daţĭ în mânele
lor, şi toţĭ câţĭ *eraŭ* lângă dînşi; căcĭ
către Dumneḑeŭ aŭ strigat eĭ în lup-
tă, şi el se îndupleca de *rugele* lor,
fiind-că aveaŭ încredere în el. 21 Şi
aŭ luat turmele lor: cămilele lor, cincĭ-
ḑecĭ miĭ; şi oile, doĕ sute şi cincĭ ḑecĭ
miĭ; şi asinĭ, doĕ miĭ; şi ómenĭ, o sută
miĭ. 22 Căcĭ mulţĭ omorîţĭ aŭ pi-
cat; că de la Dumneḑeŭ *era* lupta. Şi
aŭ locuit eĭ în locul lor până la stră-
mutare.

Jumătate din Manase.

23 Şi fiiĭ jumătăţeĭ seminţieĭ luĭ
Manase aŭ locuit în ţară, respândin-
du-se la Basan până la Baal-Hermon

şi Senir şi pe muntele Hermon. 24 Şi
acestia *eraŭ* capiĭ caselor lor părin-
tescĭ: Efer, şi Işi, şi Eliel, şi Azriel, şi
Ieremia, şi Hodavia, şi Iahdiel, băr-
baţĭ vitejĭ, bărbaţĭ de nume, capĭ aĭ
caselor lor părintescĭ.
25 Dară eĭ aŭ pĕcătuit în contra
Dumneḑeuluĭ părinţilor lor, şi desfrâ-
nară cu ḑeiĭ popórelor ţăreĭ, pre cari
Dumneḑeŭ le stârpise de dinaintea lor.
26 Decĭ desteptă Dumneḑeul luĭ Israel
sufletul luĭ Pul, regele Asirieĭ, şi sufle-
tul luĭ Tiglat-Pileser, regele Asirieĭ;
şi eĭ îĭ strămutară: pre Rubeniţĭ, pre
Gadiţĭ, şi jumătate din seminţia luĭ
Manase, şi-ĭ duseră la Halah, şi Habor,
şi Hara, şi la fluviul Gozan, până în
ḑiŭa de astă-ḑĭ.

Genealogia seminţieĭ luĭ Levi.

6 Fiiĭ luĭ Levi *eraŭ*: Gherşon, Kehat,
şi Merari. 2 Şi fiiĭ luĭ Kehat: Am-
ram, Iţhar, Hebron, şi Uziel. 3 Şi
copiĭ luĭ Amram: Aaron, şi Moisi, şi
Miriam. Şi fiiĭ luĭ Aaron: Nadab, şi
Abihu, Eleazar, şi Itamar. 4 Eleazar
nascu pre Fineas; Fineas născu pre
Abişua; 5 Şi Abişua născu pre Buk-
ki, şi Bukki născu pre Uzzi; 6 Şi
Uzzi născu pre Zerahia; şi Zerahia
născu pre Meraiot, 7 Şi Meraiot nă-
scu pre Amaria, şi Amaria născu pre
Ahitub, 8 Şi Ahitub născu pre Za-
dok, şi Zadok născu pre Ahimaaţ,
9 Şi Ahimaaţ născu pre Azaria, şi A-
zaria născu pre Iohanan, 10 Şi Ioha-
nan născu pre Azaria, (acesta *este* ace-
la, care era preot în casa, care o zidi
Solomon în Ierusalim;) 11 Şi Azaria
născu pre Amaria, şi Amaria născu
pre Ahitub, 12 Şi Ahitub născu pre
Zadok, şi Zadok născu pre Şallum,
13 Şi Şallum născu pre Hilkia, şi Hil-
kia născu pre Azaria, 14 Şi Azaria
născu pre Seraia, şi Seraia născu pre
Iehoţadak. 15 Şi când Iehova stră-
mută prin Nebucodonosor pre Iuda şi
pre Ierusalim, fu dus *şi* Iehoţadak.
16 Fiiĭ luĭ Levi *eraŭ*: Gherşom, Ke-
hat, şi Merari. 17 Şi acestea *sûnt*
numile fiilor luĭ Gherşom: Libni şi Şi-
meĭ. 18 Şi fiiĭ luĭ Kehat: Amram,
Iţhar, şi Hebron, şi Uziel. 19 Fiiĭ luĭ
Merari: Mahli şi Muşi.
Şi acestea *sûnt* familiele luĭ Levi
după părinţiĭ lor: 20 De la Gher-
şom: Libni, fiul sĕŭ; fiul acestuĭa *era*
Iahat: fiul acestuĭa, Zimma; 21 Fiul
acestuĭa, Ioah; fiul acestuĭa, Iddo; fiul
acestuĭa, Zerah; fiul acestuĭa, Ieatraĭ.
22 Fiiĭ luĭ Kehat: Amminadab; fiul a-
cestuĭa, Corah; fiul acestuĭa, Asir;
23 Fiul acestuĭa, Elkana; fiul acestuĭa,
Ebiasaf; fiul acestuĭa, Asir; 24 Fiul
acestuĭa, Tahat; fiul acestuĭa, Uriel;
fiul acestuĭa, Uzia; şi fiul acestuĭa,
Şaul. 25 Şi fiiĭ luĭ Elkana: Amasaĭ
şi Ahimot. 26 Elkana; fiiĭ luĭ Elkana
eraŭ: Ţofaĭ, fiul sĕŭ; fiul acestuĭa, Na-
hat; 27 Fiul acestuĭa, Eliab; fiul a-
cestuĭa, Ieroham; fiul acestuĭa, Elkana.
28 Şi fiiĭ luĭ Samuel: ânteiŭ-născutul,
Ieroham; Vaşni, şi Abia. 29 Fiiĭ luĭ
Merari; Mahli; fiul acestuĭa, Libni;
fiul acestuĭa, Şimeĭ; fiul acestuĭa, Uza;
30 Fiul acestuĭa, Şimea; fiul acestuĭa,
Haghia; fiul acestuĭa, Asaia.

Genealogiele Leviţilor cântăreţĭ: Heman, Asaf şi Etan.

31 Şi acestia *sûnt aceĭa*, pre cari
ĭ-a pus David pentru cântare în casa
luĭ Iehova, după ce se dădu repaus chi-
votuluĭ. 32 Şi eĭ serviaŭ înaintea lo-
caşuluĭ cortuluĭ întruniriĭ cu cântărĭ,
până la zidirea caseĭ luĭ Iehova de
către Solomon în Ierusalim; şi eĭ ser-
viaŭ după rândul lor.
33 Eĭ şi fiiĭ lor *eraŭ* aceĭa, cari
eraŭ puşĭ *acolo*. Dintre fiiĭ luĭ Kehat:
Heman, cântăreţul, fiul luĭ Ioel, fiul
luĭ Samuel, 34 Fiul luĭ Elkana, fiul
luĭ Ieroham, fiul luĭ Eliel, fiul luĭ
Toah, 35 Fiul luĭ Zuf, fiul luĭ El-
kana, fiul luĭ Mahat, fiul luĭ Amasaĭ,
36 Fiul luĭ Elkana, fiul luĭ Ioel, fiul
luĭ Azaria, fiul luĭ Zefania, 37 Fiul
luĭ Tahat, fiul luĭ Assir, fiul luĭ Ebia-
saf, fiul luĭ Korah, 38 Fiul luĭ Iţ-
har, fiul luĭ Kehat, fiul luĭ Levi, fiul
luĭ Israel. 39 Şi fratele sĕŭ Asaf,
care sta din drépta luĭ: Asaf, fiul luĭ
Berachia, fiul luĭ Şimea, 40 Fiul luĭ
Micael, fiul luĭ Baaseia, fiul luĭ Mal-
chia, 41 Fiul luĭ Etni, fiul luĭ Zerah,
fiul luĭ Adaia. 42 Fiul luĭ Etan, fiul
luĭ Zimma, fiul luĭ Şimeĭ. 43 Fiul
luĭ Iahat, fiul luĭ Gherşom, fiul luĭ
Levi.
44 Şi fiiĭ luĭ Merari, fraţiĭ lor, *cari
stăteaŭ* din stânga: Etam, fiul luĭ Kişi,
fiul luĭ Abdi, fiul luĭ Malluc, 45 Fiul
luĭ Haşabia, fiul luĭ Amaţia, fiul luĭ
Hilkia, 46 Fiul luĭ Amţi, fiul luĭ
Bani, fiul luĭ Şamer, 47 Fiul luĭ
Mahli, fiul luĭ Muşi, fiul luĭ Merari,
fiul luĭ Levi. 48 Şi fraţiĭ lor, Levi-
ţiĭ, *eraŭ* puşĭ spre tot serviciul în lo-
caşul caseĭ luĭ Dumneḑeŭ.

Familia luĭ Aaron, şi datoriile sale.

49 Şi Aaron şi fiiĭ luĭ tămâiaŭ pe

altarul olocaustuluĭ, şi pe altarul de
tămăiere, şi *eraŭ puşĭ* spre tot servi-
cĭul sanctuaruluĭ, şi spre a face espia-
re pentru Israel, după tóte, câte or-
donase Moisi, servul luĭ Dumneḑeŭ.
50 Şi acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Aaron: Fiul
luĭ *era* Eleazar; şi fiul acestuĭa, Fi-
neas; fiul acestuĭa, Abişua; 51 Fiul
acestuĭa Bukki: fiul acestuĭa, Uzi; fiul
acestuĭa, Zerahia; 52 Fiul acestuĭa,
Meraiot; fiul acestuĭa, Amaria; fiul a-
cestuĭa, Ahitub; 53 Fiul acestuĭa,
Zadok: fiul acestuĭa, Ahimaaţ.
54 Şi acestea *sûnt* locuinţele lor
după satele lor în hotarele lor, ale fii-
lor luĭ Aaron, din familia Kehatiţilor,
(căcĭ pe dînşi a picat sorţul). 55 Şi
li se dădu Hebronul în pământul luĭ
Iuda, şi împrejurimile sale; 56 Dară
câmpul cetăţeĭ şi satele luĭ se dădură
luĭ Caleb, fiul luĭ Iefune. 57 Şi fii-
lor luĭ Aaron s'aŭ dat cetăţile luĭ Iu-
da: Hebronul, *cetatea* de scăpare, şi
Libna cu împrejurimile sale, şi Iatti-
rul, şi Eştemoa cu împrejurimile lor,
58 Şi Hilenul cu împrejurimile sale, şi
Debirul cu împrejurimile sale, 59 Şi
Aşanul cu împrejurimile sale, şi Bet-
Şemeşul cu împrejurimile sale: 60 Şi
din seminţia luĭ Beniamin: Gheba cu
împrejurimile sale, Allemetul cu îm-
prejurimile sale, Anatotul cu împre-
jurimile sale; tóte cetăţile lor împre-
ună *eraŭ*: treĭ-spre-ḑece după fami-
liele lor. 61 Şi fiilor luĭ Kehat, cari
maĭ rĕmăseseră încă din familia se-
minţieĭ, *acestora li se dădu* prin sorţĭ
din jumătatea seminţieĭ, *adecă din* ju-
mătatea seminţieĭ luĭ Manase, ḑece ce-
tăţĭ.
62 Şi fiilor luĭ Gherşon, după fa-
miliele lor, *se dădură* din seminţia luĭ
Isachar, şi din seminţia luĭ Asser, şi
din seminţia luĭ Neftali, şi din semin-
ţia luĭ Manase în Basan, treĭ-spre-ḑece
cetăţĭ.
63 Fiilor luĭ Merari, după familiele
lor, din seminţia luĭ Ruben, şi din se-
minţia luĭ Gad, şi din seminţia luĭ Ze-
bulon, prin sorţĭ, doĕ-spre-ḑece cetăţĭ.
64 Aşa aŭ dat fiiĭ luĭ Israel Leviţilor
aceste cetăţĭ cu împrejurimile lor. 65 Şi
aŭ dat prin sorţĭ din seminţia fiilor luĭ
Iuda, şi din seminţia fiilor luĭ Simeon,
şi din seminţia fiilor luĭ Beniamin a-
ceste cetăţĭ, cari se numesc cu nume-
le *lor*.
66 Şi *ceĭ-l-alţĭ* din familiele fiilor
luĭ Kehat aveaŭ cetăţile hotaruluĭ lor
din seminţia luĭ Efraim. 67 Şi li se
dădu lor *din* cetăţile de scăpare: Şe-
chemul cu împrejurimile sale pe mun-
tele luĭ Efraim; *li se* maĭ *dădu* şi Ghe-
zerul cu împrejurimile sale, 68 Şi
Iokmeanul cu împrejurimile sale, şi
Bet-Horonul cu împrejurimile sale,
69 Şi Aĭalonul cu împrejurimile sale,
şi Gat-Rimmonul cu împrejurimile sa-
le: 70 Şi din jumătatea seminţieĭ luĭ
Manase: Anerul cu împrejurimile sa-
le, şi Bileamul cu împrejurimile sale,
pentru familia celor-l-alţĭ fiiĭ aĭ luĭ
Kehat.
71 Fiilor luĭ Gherşom *s'aŭ dat* din
familia jumătăţeĭ seminţieĭ luĭ Mana-
se: Golanul în Basan cu împrejurimile
sale, şi Aştarotul cu împrejurimile sa-
le; 72 Şi din seminţia luĭ Isachar:
Kedeşul cu împrejurimile sale; Dabe-
ratul cu împrejurimile sale, 73 Ra-
motul cu împrejurimile sale, şi Ane-
mul cu împrejurimile sale; 74 Şi
din seminţia luĭ Asser; Maşalul cu îm-
prejurimile sale, Abdonul cu împreju-
rimile sale, 75 Şi Hukokul cu îm-
prejurimile sale, şi Rehobul cu împre-
jurimile sale; 76 Şi din seminţia luĭ
Neftali: Kedeşul în Galilea cu împre-
jurimele sale, Hammonul cu împreju-
rimile sale, şi Kiriataimul cu împreju-
rimile sale.
77 Celor-l-alţĭ fiiĭ aĭ luĭ Merari s'aŭ
dat din seminţia luĭ Zabulon: Rimmo-
nul cu împrejurimile sale, şi Taborul
cu împrejurimile sale; 78 Şi dincolo
de Iordan, în faţa Ierichonuluĭ, la rĕ-
săritul Iordanuluĭ, de la seminţia luĭ
Ruben: Bezerul în pustiŭ cu împreju-
rimile sale, şi Iahza cu împrejurimile
sale, 79 Şi Kedemotul cu împrejuri-
mile sale, şi Mefaatul cu împrejurimile
sale; 80 Şi de la seminţia luĭ Gad:
Ramotul în Galaad cu împrejurimile
sale, şi Mahanaimul cu împrejurimile
sale, 81 Şi Heşbonul cu împrejuri-
mile sale, şi Iazarul cu împrejurimile
sale.

Urmaşiĭ luĭ Isachar, aĭ luĭ Beniamin, aĭ luĭ Neftali, aĭ jumătăţeĭ luĭ Manase, aĭ luĭ Efraim şi aĭ luĭ Asser; cu câteva locurĭ ale aşeḑăreĭ lor, şi fragmente din istoria lor.

7 Şi fiiĭ luĭ Isachar *eraŭ*: Tola, Pua,
Iaşub, şi Simron, patru. 2 Şi fiiĭ
luĭ Tola: Uzi, Refaia, Ieriel, Iahmaĭ,
Ibsam, şi Samuel, capiĭ caselor lor pă-
rintescĭ, *anume* aĭ luĭ Tola, bărbaţĭ
vitejĭ între generaţiunile lor; numĕrul
lor în ḑilele luĭ David *era*: doĕ-ḑecĭ
şi doĕ miĭ, şése sute. 3 Şi fiiĭ luĭ
Uzi: Izrahia. Şi fiiĭ luĭ Izrahia: Mi-

cael, şi Obadia, şi Ioel, Işaia cincĭ;
toţĭ capĭ.
4 Şi la dînşi după generaţiunile lor,
după casele lor părintescĭ, *eraŭ* cete
de ómenĭ de óste, treĭ-ḑecĭ şi şése miĭ;
că eĭ aveaŭ femeĭ multe şi fiĭ *mulţĭ*.
5 Şi fraţiĭ lor dintre tóte némurile luĭ
Isachar, *eraŭ* bărbaţĭ vitejĭ; cu toţiĭ
înscrişĭ în cartea nascerilor; opt-ḑecĭ
şi şépte miĭ.
6 *Fiiĭ* luĭ Beniamin: Bela, Becher,
şi Iediael, treĭ. 7 Şi fiiĭ luĭ Bela *e-
raŭ*: Eţbon, şi Uzi, şi Uziel, şi Ieri-
mot, şi Iri, cincĭ; capiĭ caselor părin-
tescĭ, bărbaţĭ vitejĭ; cu toţĭ înscrişĭ în
cartea nascerilor *eraŭ*: doĕ-ḑecĭ şi doĕ
miĭ, treĭ-ḑecĭ şi patru. 8 Şi fiiĭ luĭ
Becher: Zemira, şi Ioaş, şi Eliezer, şi
Elioenaĭ, şi Omri, şi Ierimot, şi Abia,
şi Anatot, şi Alamet. Toţĭ acestia *eraŭ*
fiiĭ luĭ Becher. 9 Şi ceĭ înscrişĭ în
cartea nascerilor lor, capiĭ caselor lor
părintescĭ *eraŭ*: doĕ-ḑecĭ miĭ, doĕ sute,
bărbaţĭ vitejĭ. 10 Şi fiiĭ luĭ Iediael:
Bilhan. Şi fiiĭ luĭ Bilhan: Ieuş, şi Be-
niamin, şi Ehud, şi Chenaana, şi Ze-
tan, şi Tarşiş, şi Ahişahar. 11 Toţĭ
acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Iediael, după capiĭ
caselor părintescĭ, şépte-spre-ḑece miĭ,
doĕ sute bărbaţĭ vitejĭ, cari eşiră cu
óste la luptă. 12 Şi Şuppim şi Hup-
pim, fiiĭ luĭ Ir, şi Huşşim, fiiĭ luĭ
Aher.
13 Fiiĭ luĭ Neftali *eraŭ*: Iahţiel, şi
Guni, şi Ieţer, şi Şallum, fiiĭ Bilheĭ.
14 Fiiĭ luĭ Manase *eraŭ*: Asriel, pre
care l-a născut ea. Şi concubina sa,
Siriéna, născu pre Machir, pre părin-
tele luĭ Galaad. 15 Şi Machir luă
de femee pre *sora* luĭ Huppim şi a luĭ
Şuppim, şi numele suroreĭ sale *era*
Maaca; şi numele celuĭ de al doilea
era Ţelofehad; şi Ţelofehad avea *nu-
maĭ* fete. 16 Şi Maaca, femea luĭ
Machir, născu un fiŭ, şi numi numele
luĭ Pereş. Şi numele frateluĭ luĭ *era*:
Şereş; şi fiiĭ acestuĭa *eraŭ*: Ulam şi
Rekem. 17 Şi fiiĭ luĭ Ulam: Bedan.
Acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Galaad, fiul luĭ
Machir, fiul luĭ Manase. 18 Şi sora
luĭ, Hammolechet, născu pre Işod, şi
Abiezer, şi Mahla. 19 Şi fiiĭ luĭ Şe-
mida *eraŭ*: Ahian, Şechem, Likhi, şi
Aniam.
20 Şi fiiĭ luĭ Efraim *eraŭ*: Şutelah;
şi fiul acestuĭa *era* Bered; şi fiul ace-
stuĭa, Tahat; şi fiul acestuĭa, Elada;
şi fiul acestuĭa, Tahat; 21 Şi fiul a-
cestuĭa, Zabad; şi fiul acestuĭa, Şute-
lah, şi Ezer, şi Elead. Şi bărbaţiĭ din
Gat, moşteniĭ pămêntuluĭ, ĭ-aŭ ucis;
căcĭ se pogorîseră, ca să răpéscă vi-
tele lor. 22 Şi plânse Efraim, părin-
tele lor, multe ḑile; şi fraţiĭ luĭ veniră,
ca să-l mângăie. 23 Şi el intră la
femea sa, şi ea concepu, şi născu fiŭ,
şi el numi numele luĭ Beria; căcĭ ve-
nise nenorocire preste casa sa. 24 (Şi
fiica sa *era* Şeera; şi ea zidi Bet-Ho-
ronul cel de jos, şi cel de sus, şi Uzen-
Şeera). 25 Şi Refah *era* fiul luĭ, şi
Reşef; şi fiul acestuĭa *era* Telah; şi fiul
acestuĭa, Tahan; 26 Fiul acestuĭa,
Laadan; fiul acestuĭa, Ammihud; fiul
acestuĭa, Elişama; 27 Fiul acestuĭa,
Non; fiul acestuĭa, Iosua.
28 Şi stăpânirile şi locuinţele lor
eraŭ: Bet-El cu cetăţile sale; şi spre
rĕsărit, Naaronul; şi spre apus, Ghe-
zerul cu cetăţile sale; şi Sechemul cu
cetăţile sale, până la Gaza şi cetăţile
sale; 29 Şi către hotarul fiilor luĭ
Manase: Bet-Şeanul cu cetăţile sale;
Taanacul cu cetăţile sale, Meghiddoul
cu cetăţile sale, Dorul cu cetăţile sale.
În acestea aŭ locuit fiiĭ luĭ Iosef, fiul
luĭ Israel.
30 Fiiĭ luĭ Asser *eraŭ*: Imna, şi
Işva, şi Işvi, şi Beria; şi Sarah *era*
sora lor. 31 Şi fiiĭ luĭ Baria *eraŭ*:
Heber şi Malchiel; acesta *este* părin-
tele Birzavituluĭ. 32 Şi Heber născu
pre Iaflet, şi Şomer, şi Hotam, şi pre
Şua, sora lor. 33 Şi fiiĭ luĭ Iaflet:
Pasac, şi Bimhal, şi Aşfat. Acestia
sûnt fiiĭ luĭ Iaflet. 34 Şi fiiĭ luĭ Şa-
mer: Ahi, Roga, Iehubba, şi Aram.
35 Şi fiiĭ luĭ Helem, fratele sĕŭ: Ţo-
fah, şi Imna, şi Şeleş, şi Amal. 36 Fiiĭ
luĭ Ţofah: Suah, şi Harnefer, şi Şual,
şi Beri, şi Imra, 37 Beţer, şi Hod,
şi Şama, şi Şilşa, şi Itran, şi Beera.
38 Şi fiiĭ luĭ Ieter: Iefune, şi Pispa, şi
Ara. 39 Şi fiiĭ luĭ Ulla: Arah, şi
Hanniel, şi Riţia.
40 Toţĭ acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Asser,
capiĭ caselor *lor* părintescĭ, aleşĭ, băr-
baţĭ vitejĭ, capiĭ maĭ marilor. Şi ceĭ
înscrişĭ aĭ lor în cartea nascerilor pen-
tru serviciul la luptă, a fost: doĕ-ḑecĭ
şi şése miĭ de ómenĭ.

*Altă listă a urmaşilor luĭ Beniamin;
genealogia luĭ Saul.*

8 Beniamin născu pre Bela, ântĕĭ-nă-
scutul sĕŭ; pre Aşbel, al doilea;
Ahrah al treilea. 2 Noha, al patru-
lea; Rafa, al cincelea; 3 Şi fiiĭ luĭ
Bela *eraŭ*: Addar, Ghera, Abihud,
4 Abişua, Naaman, Ahoah, 5 Ghera,
Şefufan, şi Huram. 6 Şi acestia *eraŭ*
fiiĭ luĭ Ehud, cari eraŭ capiĭ *caselor*

părintescĭ aĭ locuitorilor din Gheba,
şi eĭ iĭ strămutară la Manahat: 7 A-
decă Naaman, Ahia şi Ghera. Acesta
iĭ strămută; şi el născu pre Uza şi A-
hihud. 8 Şi Şaharaim născu *copiĭ* în
pămêntul Moabuluĭ, după ce a lepĕdat
pre *femea* sa; Husim şi Baara *eraŭ* fe-
meele luĭ. 9 Şi născu din Hodeş, fe-
mea sa, pre Iobab, Ţibia, Meşa, Mal-
cam, 10 Ieuţ, Şachia, şi Mirma.
Acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ, capiĭ *caselor* pă-
rintescĭ. 11 Şi din Huşim născu el
pre Abitub şi Elpaal. 12 Şi fiiĭ luĭ
Elpaal *eraŭ*: Eber, Mişam, şi Şamed:
acesta zidi Onoul şi Lodul, şi cetăţile
lor; 13 Şi Beria şi Şema, cariĭ *eraŭ*
capiĭ *caselor* părintescĭ aĭ locuitorilor
de Aialon; eĭ aŭ alungat pre locuito-
riĭ Gatuluĭ. 14 Şi Ahio, Şaşak, Iere-
mot, 15 Zebadia, Arad, Ader, 16 Mi-
cael, Ispa, şi Ioha, fiiĭ luĭ Beria. 17 Şi
Zebadia, Meşullam, Hizki, Heber,
18 Işmeraĭ, Ezlia, şi Iobab, fiiĭ luĭ El-
paal. 19 Şi Iakim, Zicri, Zabdi,
20 Elienaĭ, Ziltaĭ, Elliel, 21 Şi Adaia,
Beraia, şi Şimrat, fiiĭ luĭ Şimeĭ. 22 Şi
Işpan, Eber, Eliel, 23 Abdon, Zicri,
Hanan, 24 Hanania, Elam, Antotio,
25 Ifdeia, şi Penuel, fiiĭ luĭ Şaşak.
26 Şi Şamşeraĭ, şi Şeharia, Atalia,
27 Iareşia, Elia, şi Zicri, fiiĭ luĭ Iero-
ham. 28 Acestia *eraŭ* capĭ aĭ *case-
lor* părintescĭ între generaţiunile lor,
capĭ fură, *şi* locuiaŭ în Ierusalim.
29 Şi în Ghibeon locuia părintele
luĭ Ghibeon, şi numele femeeĭ sale *era*
Maaca. 30 Şi ântêĭ-născutul sĕŭ *era*
Abdon; şi Ţur, şi Kiş, şi Baal, şi Na-
dab, 31 Şi Ghedor, şi Ahio, şi Za-
cher. 32 Şi Miklot născu pre Şimea.
Şi acestia locuiaŭ în faţa fraţilor lor,
cu fraţiĭ lor la Ierusalim, 33 Şi Ner
născu pre Kiş; şi Kiş născu pre Saul,
şi Saul născu pre Ionatan, Malchişua,
Abinadab, şi Eşbaal. 34 Şi fiiĭ luĭ
Ionatan *era* Merib-Baal; şi Merib-Baal
născu pre Mica. 35 Şi fiiĭ luĭ Mica
eraŭ: Piton, Melec, Tarea, şi Ahaz.
36 Şi Ahaz născu pre Iehoada, şi Ie-
hoada născu pre Alemet, Azmavet, şi
Zimri, Şi Zimri născu pre Moţa, 37 Şi
Moţa născu pre Binea; fiul acestuia *era*
Rafa; fiul acestuia, Eleasa; fiul acestuia,
Aţel. 38 Şi Aţel avea şése fiiĭ, şi acestea
sûnt numele lor: Azrikam, Bocru, Işmael,
Searia, Obadia, şi Hanan. Toţĭ acestia
eraŭ fiiĭ luĭ Aţel. 39 Şi fiiĭ luĭ Eşek,
fratele sĕŭ, *eraŭ*: Ulam, ântêĭ-născu-
tul sĕŭ, Ieuş, al doilea, Elifelet, al trei-
lea. 40 Şi fiiĭ luĭ Ulam *eraŭ* bărbaţĭ
vitejĭ, carĭ întindeaŭ arcul. Şi eĭ aveaŭ
mulţĭ fiĭ şi *nepoţĭ: o* sută cincĭ-ḑecĭ.
Toţĭ acestia *sûnt* din fiiĭ luĭ Benia-
min.

Lista familielor din felurite seminţiĭ,
cari locuiaŭ în Ierusalim.

9 Aşa tot Israelul s'a înscris în car-
tea nascereĭ; şi écă, scrişĭ *sûnt* în
cartea regilor luĭ Israel. Şi Iuda fu
dus la Babilon pentru pĕcatele luĭ.
2 Şi ceĭ ce aŭ locuit dintânteĭ în
stăpânirile lor, în cetăţile lor, *eraŭ*:
Israeliţiĭ, preoţiĭ, Leviţiĭ, şi serviĭ tem-
pluluĭ. 3 Şi la Ierusalim locuiaŭ din
fiiĭ luĭ Iuda, şi din fiiĭ luĭ Beniamin,
şi din fiiĭ luĭ Efraim şi aĭ luĭ Manase:
4 Utaĭ, fiul luĭ Ammihud, fiul luĭ
Omri, fiul luĭ Imri, fiul luĭ Bani, din
fiiĭ luĭ Pereţ, fiul luĭ Iuda. 5 Şi din
Şiloniţĭ: Asaia, ântêĭ-născutul, şi fiiĭ
seĭ. 6 Şi din fiiĭ luĭ Zerah: Ieuel, şi
fraţiĭ lor, şése-sute, noŭĕ-ḑecĭ.
7 Şi din fiiĭ luĭ Beniamin: Sallu,
fiul luĭ Meşullam, fiul luĭ Hodavia, fiul
luĭ Hasenua; 8 Ibneia, fiul luĭ Iero-
ham, şi Ela, fiul luĭ Uzi, fiul luĭ Mic-
ri; şi Mesullam, fiul luĭ Şefatia, fiul
luĭ Reuel, fiul luĭ Ibnia; 9 Şi fraţiĭ
lor, după nascerile lor: noĕ-sute, cincĭ-
ḑecĭ şi şése. Toţĭ acestia *eraŭ* capĭ
părintescĭ aĭ caselor lor părintescĭ:
10 Şi din preoţiĭ: Iedaia, Iehoiarib,
Iachin, 11 Şi Azaria, fiul luĭ Hilkia,
fiul luĭ Meşullam, fiul luĭ Zadok, fiul
luĭ Meraiot, fiul luĭ Ahitub, maĭ ma-
rele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ; 12 Şi A-
daia, fiul luĭ Ieroham, fiul luĭ Paşhur,
fiul luĭ Malchia; şi Maasaĭ, fiul luĭ A-
diel, fiul luĭ Iahzera, fiul luĭ Meşullam,
fiul luĭ Meşillemit, fiul luĭ Immer;
13 Şi fraţiĭ lor, capĭ aĭ caselor lor pă-
rintescĭ: o, mie şépte sute şi şése-ḑecĭ,
bărbaţĭ destepţĭ pentru lucrul serviciu-
luĭ în casa luĭ Dumneḑeŭ.
14 Şi din Leviţiĭ: Şemaia, fiul luĭ
Haşşub, fiul luĭ Azrikam, fiul luĭ Ha-
şabia, dintre fiiĭ luĭ Merari; 15 Şi
Bakbakkar, Hereş, Galal, şi Matania,
fiul luĭ Mica, fiul luĭ Zicri, fiul luĭ A-
saf; 16 Şi Obadia, fiul Şemaia, fiul
luĭ Galal, fiul luĭ Iedutun; şi Berechia,
fiul luĭ Asa, fiul luĭ Elkana, care lo-
cuia în satele Netofatiţilor.

Slujbele sanctuaruluĭ.

17 Şi uşieriĭ: Şallum, Akkub, Tal-
mon, Ahiman, şi fraţiĭ lor; Şallum *era*
capul. 18 Acestia până atuncĭ *aŭ
fost* la pórta regeluĭ către rĕsărit; *eraŭ*
uşieriĭ tabereĭ fiilor luĭ Levi. 19 Şi
Şallum, fiul luĭ Kore, fiul luĭ Ebiasaf.

fiul luĭ Korah, şi fraţiĭ seĭ din casa sa
părintéscă, Korahiţiĭ, *eraŭ* asupra lu-
cruluĭ serviciuluĭ, şi custodiaŭ pragu-
rile cortuluĭ; şi părinţiĭ lor *eraŭ* preste
tabĕra luĭ Iehova, şi custodiaŭ întra-
rea. 20 Şi Fineas, fiul luĭ Eleazar, a
fost maĭ'nainte domn preste dînşi, *şi*
Iehova *era* cu dînsul. 21 Zecaria, fiul
luĭ Meşelemia, *era* uşierul cortuluĭ în-
trunireĭ. 22 Toţĭ acestia, aleşĭ ca *să*
fie uşierĭ, *eraŭ* doĕ sute, doĭ-spre-ḑece.
Eĭ eraŭ înscrişĭ în cartea nascerilor
după satele lor; David şi Samuel, vĕ-
ḑĕtorul, i-aşeḑaseră în serviciul lor.
23 Eĭ şi fiiĭ lor *fură* preste porţile ca-
seĭ luĭ Iehova, *adecă* ale caseĭ cortuluĭ,
ca să *le* păzéscă. 24 După cele patru
vênturĭ stăteaŭ uşieriĭ, spre rĕsărit,
spre apus, spre méḑă-nópte, şi spre
méḑă-ḑi. 25 Şi fraţiĭ lor *locuĭaŭ* în
satele lor, şi veniaŭ pe câte şépte ḑile
din când în când cătră dînşi. 26 Deci
în serviciŭ statornic eraŭ patru uşierĭ
maĭ marĭ; eĭ *eraŭ* Leviţĭ, şi puşĭ preste
cămările şi tesaurele caseĭ luĭ Dum-
neḑeŭ. 27 Şi eĭ mâneaŭ împrejurul
caseĭ luĭ Dumneḑeŭ; căcĭ a lor *era*
paza, şi eĭ *aveaŭ sarcina* a *o* deschide
în tótă diminéţa. 28 Şi *uniĭ* din eĭ
eraŭ puşĭ preste vasele serviciuluĭ;
căcĭ eĭ le aduceaŭ în lăîntru după nu-
mĕr, şi le scoteaŭ după numĕr. 29 Şi
uniĭ din eĭ *eraŭ* puşĭ preste vasele,
preste tóte vasele sanctuaruluĭ şi pre-
ste făină, preste vin şi oleĭ, şi tămâie
şi aromate. 30 Şi *uniĭ* din fiiĭ preoţi-
lor pregătiaŭ mirul din aromate. 31 Şi
Matitia, *unul* din Leviţĭ, ânteĭ-născu-
tul luĭ Şalmul, Korahitul, *era* în ser-
viciul statornic asupra celor ce se fă-
ceaŭ în tigăĭ. 32 Şi *alţiĭ* dintre fiiĭ
Kehatiţilor, fraţiĭ lor, *eraŭ puşĭ* preste
pânile punereĭ înainte, ca să le pregă-
téscă în fie-care sabbat. 33 Şi *dintr'*a-
cestia *eraŭ* cântăreţiĭ, capiĭ *caselor* pă-
rintescĭ aĭ Leviţilor, *şi* eĭ *şedeaŭ* în
cameră, fără alt serviciŭ; căcĭ eraŭ în
serviciul *acela* ḑiŭa şi nóptea. 34 A-
cestia *sûnt* capiĭ *caselor* părintescĭ aĭ
Leviţilor, după generaţiunile lor; capĭ
fură eĭ, şi locuiaŭ în Ierusalim.

Locuitoriĭ din Ghibeon şi casa luĭ Saul.

35 Şi în Ghibeon locuĭa părintele
luĭ Ghibeon, Iehiel; şi numele femeeĭ
sale *era* Maaca. 36 Şi ânteĭ-născutul
luĭ *era* Abdon; apoĭ Zur, Kiş, Baal,
Ner, Nadab. 37 Ghedor, Ahio, Zeca-
ria, şi Miklot. 38 Şi Miklot născu
pre Şimeam. Şi acestia locuĭaŭ în faţa
fraţilor lor, cu fraţiĭ lor în Ierusalim.
39 Şi Ner născu pre Kiş, şi Kiş născu
pre Saul, şi Saul născu pre Ionatan,
Malchişua, Abinadab, şi Eşbaal. 40 Şi
fiul luĭ Ionatan *era* Merib-Baal; şi Me-
rib-Baal născu pre Mica. 41 Şi fiiĭ
luĭ Mica *eraŭ*: Piton, şi Melec, şi Tah-
rea, *şi Ahaz.* 42 Şi Ahaz născu pre
Iara, şi Iara născu pre Alemet, Aţma-
vet, şi Zimri; şi Zimri născu pre Mo-
ţa, 43 Şi Moţa născu pre Binea; fiul
acestuĭa *era* Refaia; fiul acestuĭa, E-
leasa; fiul acestuĭa, Azel. 44 Şi Aţel
avea şése fiĭ, şi acestea *sûnt* numile
lor: Azrikam, Bocru, Işmael, Şearia,
Obadia, şi Hanan. Acestia *sûnt* fiiĭ luĭ
Aţel.

Mórtea luĭ Saul şi a luĭ Ionatan.

10 Şi Filisteniĭ se luptară cu Israel,
şi bărbaţiĭ luĭ Israel fugiră de
dinaintea Filistenilor, şi căḑură ucişĭ
pe muntele Ghilboa. 2 Şi Filisteniĭ
urmăriră pre Saul şi pre fiiĭ luĭ; şi
Filisteniĭ uciseră pre Ionatan, pre A-
binadab, şi pre Malchişua, fiiĭ luĭ Saul.
3 Şi se întări lupta înjurul luĭ Saul,
şi-l ajunseră arcaşiĭ, şi el fu rănit de
arcaşĭ. 4 Şi Saul ḑise cătră purtăto-
rul sĕŭ de arme: Trage sabia ta, şi
străpunge-mĕ cu ea, ca să nu vină a-
cestĭ necircumcişĭ, şi să-şĭ bată joc de
mine; dară purtatorul de arme al sĕŭ
nu voĭa; căcĭ se temea fórte. Atuncea
luă Saul sabia, şi se aruncă preste dîn-
sa. 5 Şi vĕḑênd purtătorul sĕŭ de
arme, cum că Saul era mort, se arun-
că şi el preste sabie, şi muri. 6 Aşa
muri Saul, şi ceĭ treĭ fiĭ aĭ seĭ; şi tótă
casa luĭ muri împreună *cu el.* 7 Şi
vĕḑênd toţĭ bărbaţiĭ luĭ Israel, cari
locuĭaŭ în vale, cum-că fugĭaŭ, şi că
Saul şi fiiĭ seĭ aŭ murit, parăsiră ce-
tăţile lor, şi fugiră; şi veniră Filiste-
niĭ, şi locuiră acolo.
8 Şi a doa-ḑi veniră Filisteniĭ, ca
să desbrace pre ucişĭ, şi găsiră pre
Saul şi pre fiiĭ seĭ căḑuţĭ pe muntele
Ghilboa. 9 Şi-l desbrăcară, şi luară
capul sĕŭ şi armele sale, şi trimiseră
în pămêntul Filistenilor de jur împre-
jur, ca să dea şcire idolilor lor şi po-
poruluĭ. 10 Şi puseră armele sale în
casa ḑeilor lor, şi capul sĕŭ îl pironiră
în templul luĭ Dagon.
11 Şi auḑind toţĭ *din* Iabeş-Galaad
tóte, câte Filisteniĭ făcură luĭ Saul;
12 Se sculară toţĭ barbaţiĭ vitejĭ, şi
luară corpul luĭ Saul, şi corpurile fi-
lor seĭ, şi le aduseră la Iabeş, şi îm-
mormîntară ósele lor supt stejarul din
Iabeş, şi postiră şépte ḑile.

13 Aşa muri Saul pentru pĕcatul
sĕŭ, pre care l-a făcut în contra luĭ
Iehova, contra cuvîntuluĭ luĭ Iehova,
pre care nu l-a ţinut, şi pentru-că a
întrebat pre necromanţĭ, sfătuindu-se
cu eĭ; 14 Şi *pentru-că* nu întrebă
pre Iehova; de aceea l-a omorît, şi a
mutat regatul asupra luĭ David, fiul
luĭ Işaĭ.

David se face rege la Hebron, şi ĭea Ierusalimul de la Iebusei.

11 Şi s'a adunat tot Israelul la Da-
vid în Hebron, şi ḑise: Ecă! noĭ
sûntem osul tĕŭ şi carnea ta. 2 Şi
chiar şi maĭ 'nainte, pre-când Saul era
rege, tu *eraĭ* acela, care scoteaĭ şi a-
duceaĭ pre Israel. Şi Iehova, Dumne-
ḑeul tĕŭ, ḑise cătră tine: Tu să pascĭ
pre poporul meŭ, Israel, şi tu să fiĭ
domn preste poporul meŭ, Israel. 3 De-
cĭ veniră toţĭ bătrâniĭ luĭ Israel cătră
regele în Hebron; şi încheiă David le-
gămînt cu dînşi în Hebron, înaintea
luĭ Iehova; şi unseră pre David rege
preste Israel, după cuvîntul luĭ Iehova
prin Samuel.
4 Şi David plecă cu tot Israelul la
Ierusalim, adecă Iebus, căcĭ acolo eraŭ
Iebuseĭ, carĭ locuĭaŭ în ţară. 5 Şi
ḑiseră locuitoriĭ din Iebus cătră Da-
vid: Tu nu veĭ întra aicea. Dară Da-
vid luă cetăţuea Sion, adecă cetatea
luĭ David. 6 Că ḑis-a David: Cel
ce va bate maĭ ânteĭ pre Iebuseĭ, va
fi cap şi căpitenie. Şi se suĭ maĭ ân-
teiŭ Ioab, fiul Ţeruieĭ, şi se făcu cap.
7 Şi David locui în cetăţue; de aceea
s'a numit cetatea luĭ David. 8 Şi zi-
di cetatea jur împrejur, adecă de la
Millo jur-împrejur; şi Ioab drese rĕ-
măşiţa cetăţeĭ. 9 Şi David se mări
din ce în ce maĭ mult, şi Iehova, *Dum-*
neḑeul oştirilor, *era* cu dînsul.

Vitejiĭ luĭ David.

10 Şi acestia *sûnt* capiĭ vitejilor luĭ
David, care se ţinură tare lângă dîn-
sul pentru regatul sĕŭ, cu tot Israelul,
ca să-l facă rege preste Israel după
cuvîntul luĭ Iehova. 11 Acesta *este*
numĕrul vitejilor luĭ David: Iaşobeam,
fiul luĭ Hacmoni, capul căpitenielor;
el îşĭ ridică lancea de odată preste
treĭ sute, pre care îĭ ucise. 12 Şi
după dînsul Eliazar, fiul luĭ Dodo, A-
hoheul; el *era* între ceĭ treĭ vitejĭ.
13 Acesta era lângă David la Pas-
Dammim, când Filisteniĭ se adunară
acolo la luptă, şi era *acolo* o ţarină
acoperită cu orz. Şi poporul fugi de
dinaintea Filistenilor. 14 Şi se opri-
ră în mijlocul ţarineĭ, şi o apĕrară, şi
bătură pre Filistenĭ. Şi Iehova le dădu
isbândă mare.
15 Şi treĭ din ceĭ treĭ-ḑecĭ capĭ se
pogorîră la stâncă cătră David, în
pescerea Adullam; şi óstea Filisteni-
lor era tăbĕrîtă în valea Refaim. 16 Şi
David *era* atuncea în întăritură, şi
garnisóna Filistenilor *era* în Bet-Le-
hem. 17 Şi dori David, şi ḑise: Cine
'mĭ va da apă de bĕut din fântâna din
Bet-Lehem, cea de la pórtă? 18 A-
tuncea năvăliră ceĭ treĭ în tabera Fi-
listenilor, şi scóseră apă din fântâna
de la Bet-Lehem, cea de la pórtă, şi
luară, şi aduseră la David. Dară Da-
vid nu voi să o bea, ci o vĕrsă luĭ
Iehova; 19 Şi ḑise: Dumneḑeul meŭ!
departe fie de mine, să fac lucrul a-
cesta! Aŭ dóră voiŭ bé sângele aces-
tor ómenĭ, viéţa lor? Căcĭ cu viéţa
lor adus-aŭ eĭ *apa* acésta. Aşa el nu
voi să o bea. Acésta făcură ceĭ treĭ
vitejĭ.
20 Şi Abişaĭ, fratele luĭ Ioab, era
capul celor treĭ. Şi el îşĭ ridică lancea
preste treĭ sute, şi-ĭ ucise; şi avea nu-
me între ceĭ treĭ. 21 Şi pentru-că
era maĭ cu nume între ceĭ treĭ decât
ceĭ doĭ, de aceea fu maĭ marele lor;
totuşĭ el nu ajunse pre ceĭ *dânteĭ* treĭ.
22 Benaia, fiul luĭ Iehoiada, fiul
unuĭ bărbat din Kabţeel, care *era* avut
în fapte. Acesta ucise doĭ bărbaţĭ aĭ
Moabuluĭ asemenea leilor. Şi el se *maĭ*
pogorî, şi ucise un leŭ într'o grópă, în
timpul omĕtuluĭ. 23 Şi el *maĭ* ucise
pre un Egiptén, bărbat de statură ma-
re, de cincĭ coţĭ lungime. Şi în mâna
Egipténuluĭ *era* o lance, ca lemnul de
stative; şi el se repeḑi asupră-ĭ cu un
toég, şi smulse lancea din mâna Egip-
ténuluĭ, şi-l ucise cu chiar lancea sa.
24 Acésta făcu Benaia, fiul luĭ Ieho-
iada, şi avu nume între ceĭ treĭ vitejĭ.
25 El era maĭ cu nume între ceĭ treĭ-
ḑecĭ, dară la ceĭ treĭ nu ajungea. Şi
David îl alese de credinciosul sĕŭ.
26 Şi ceĭ maĭ vitejĭ *eraŭ*: Asahel,
fratele luĭ Ioab; Alhanan, fiul luĭ Do-
do din Ber-Lehem; 27 Şammot, Ha-
roreul; Heleţ, Peloneul; 28 Ira, fiul
luĭ Ikkeş, Tekoeul, Abiezer, Antoteul;
29 Sibecaĭ, Huşateul; Ilaul, Ahoheul;
30 Maharaĭ, Netofateul; Heled, fiul luĭ
Baana, Netofateul; 31 Itaĭ, fiul luĭ
Ribaĭ, din Ghibea a fiilor luĭ Benia-
min; Benaia, Piratoneul; 32 Huraĭ,
din Nahale-Gaaş; Abiel, Arbateul; Aţ-
mavet, Baharumeul; 33 Eliaba, Şaal-

Boneul; Bene-Haşşem, Ghizoneul;
34 Ionatan, fiul luĭ Şaghe, Harareul;
35 Ahiam, fiul luĭ Sacar, Harareul;
Elifal, fiul luĭ Ur; 36 Hefer, Meche-
rateul; Ahia, Peloneul; 37 Heţro,
Carmelénul; Naaraĭ, fiul luĭ Ezbaĭ;
38 Ioel, fratele luĭ Natan; Mibcar, fiul
luĭ Hagri; 39 Ţelek, Ammonitul;
Nahraĭ, Beroteul, purtătorul de arme
al luĭ Ioab, fiul Ţeruieĭ; 40 Ira, I-
treul; Gareb, Itreul; 41 Uria, Heteul;
Zabad, fiul luĭ Ahlaĭ; 42 Adina, fiul
luĭ Şiza, Rubenitul, capitan al Rube-
niţilor, şi cu dînsul treĭ-ḑecĭ. 43 Ha-
nan, fiul luĭ Maaca; Iosafat, Mitneul;
44 Uzia, Aşterateul; Şama şi Iehiel,
fiiĭ luĭ Hotam, Aroereul; 45 Iediael,
fiul luĭ Şimri, şi Ioha, fratele sĕŭ, Ti-
zeul; 46 Eliel, Mahaveul; Ieribaĭ, şi
Ioşavia, fiiĭ luĭ Elnaam; şi Itma, Moa-
bitul; 47 Eliel, şi Obed, şi Iasiel din
Mezohaia.

Lista celor ce se uniră cu David la Ţiklag.

12 Acestia *sûnt* aceïa, cariĭ aŭ venit
la David în Ţiklag, pre-când se
ţinea închis de faţa luĭ Saul, fiul luĭ
Kiş, şi eĭ *eraŭ* între vitejĭ, ajutătorĭ
în luptă; 2 Şi *eraŭ* înarmaţĭ cu ar-
curĭ, *şi* cu drépta şi cu stânga arun-
caŭ petre, şi săgetaŭ din arc: 3 Din
fraţiĭ luĭ Saul, din Beniamin: Capul,
Ahiezer, apoĭ Ioaş, *amândoĭ* fiĭ aĭ luĭ
Şemaa, Ghibeateul; Iezieul, şi Pelet,
fiiĭ luĭ Azmavet; şi Beraca, şi Iehu,
Antoteul; 4 Şi Işmaia, Ghibeonitul,
un vitéz din ceĭ treĭ-ḑecĭ, şi *care era*
preste treĭ-ḑecĭ; Ierimia, Iahaziel, Io-
hanan, şi Ioţabad, Ghederateul, 5 E-
luzaĭ, Ierimot, Bealia, Şemaria, şi Şe-
fatia, Harufeul; 6 Elkana, Iesia,
Azareel, Ioeţer, şi Iaşobeam, Korheĭ;
7 Ioelar, Zebadia, fiiĭ luĭ Ieroham din
Ghedor.
8 Şi din Gadiţĭ s'aŭ despărţit că-
tră David în întăritura din pustiŭ, vi-
tejiĭ din óste, bărbaţĭ armaţĭ de luptă,
prevĕḑuţĭ cu scut şi cu lance, şi faţa
lor *era ca* faţa leuluĭ, şi ca căpriórele
pe munţĭ aşa de iuţĭ: 9 Ezer, ca-
pul; Obadia, al doilea; Eliaba, al trei-
lea; 10 Mişmanna, al patrulea; Ieri-
mia, al cincilea; 11 Ataĭ, al şéselea;
Eliel, al şéptelea; 12 Iohanan, al
optulea; Elzabad, al noulea; 13 Ie-
rimia, al ḑecelea, Macbannaĭ, al un-
spre-ḑecelea. 14 Acestia *eraŭ* din fiiĭ
luĭ Gad, capĭ aĭ ósteĭ; cel maĭ mic
s'a luptat cu o sută, cel maĭ mare cu
o mie bărbaţĭ. 15 Eĭ *sûnt* aceia, ca-
riĭ trecură preste Iordan în luna ân-
tĕïa, când acesta a eşit din malurile
luĭ, şi aŭ luat pe fugă pre toţĭ *locui-
toriĭ* văilor spre rĕsărit şi spre apus.
16 Şi veniră şi din fiiĭ luĭ Benia-
min şi aĭ luĭ Iuda în întăritură cătră
David. 17 Şi David eşi la dînşi, şi
luând cuvîntul, le ḑise: Dacă veniţĭ
spre bine la mine, ca să mĕ ajutaţĭ,
va fi şi inima mea unită cu voĭ; ér de
veniţĭ, ca să me daţĭ neamicilor meĭ,
deşi nicĭ o nedreptate nu *este* în mâ-
nele mele, să vadă Dumneḑeul părin-
ţilor noştri, şi să judece. 18 Şi spi-
ritul veni preste Amasaĭ, capul căpi-
tenielor, *şi el ḑise*: David! aĭ teĭ
sûntem şi cu tine, fiule al luĭ Işaĭ!
Pace, pace ţie, şi pace ajutătorilor teĭ!
căcĭ pre tine te ajută Dumneḑeul tĕŭ.
Atuncĭ îĭ primi David, şi-ĭ făcu capĭ
aĭ cetelor.
19 Şi *uniĭ* din Manase trecură la
David, pre-când el eşia cu Filisteniĭ
asupra luĭ Saul la luptă, dară nu-ĭ a-
jutară, pentru-că domniĭ Filistenilor cu
sfat îl depărtaseră, ḑicênd: Cu cape-
tele nóstre va trece la Saul, domnul
sĕŭ. 20 Şi mergênd el spre Ţiklag,
trecură la el de la Manase: Adna, Io-
ţabad, Iediael, Micael, Iozabad, Elihu,
şi Ţiltaĭ, capĭ preste miile din Mana-
se. 21 Şi acestia ajutară pre David
asupra cetelor; căcĭ eĭ toţĭ *eraŭ* vitejĭ
de óste, şi ajunseră maĭ marĭ aĭ ó-
steĭ. 22 Căcĭ din ḑi în ḑi veniaŭ la
David, ca să-l ajute, până ce *se făcu*
o tabĕră mare, ca tabera luĭ Dumne-
ḑeŭ.

Lista acelora ce veniră la David în Hebron, ca să-l facă rege.

23 Şi acesta *este* numĕrul bărbaţi-
lor înărmaţĭ de luptă, cari veniră că-
tră David în Hebron, ca să mute
regatul luĭ Saul asupra luĭ, după or-
dinul luĭ Iehova: 24 Fiiĭ luĭ Iuda,
cari purtaŭ scutul şi lancea, şése miĭ,
opt sute, înărmaţĭ pentru luptă; 25 Din
fiiĭ luĭ Simeon, voinicĭ, vitejĭ la luptă,
şépte miĭ, o sută; 26 Din fiiĭ luĭ Le-
vi, patru miĭ, şése sute; 27 Şi Ieho-
iada, maĭ marele Aaroniţilor, şi cu
dînsul treĭ miĭ, şépte sute; 28 Şi
Zadok, tînĕr voinic şi vitéz, şi casa sa
părintéscă, doĕ-ḑecĭ şi doĭ maĭ marĭ.
29 Şi din fiiĭ luĭ Beniamin, fraţiĭ luĭ
Saul, treĭ miĭ; căcĭ până atuncea par-
tea cea maĭ mare dintrînşi ţinea cu
casa luĭ Saul; 30 Şi din fiiĭ luĭ E-
fraim, doĕ-ḑecĭ miĭ, opt sute bărbaţĭ
voinicĭ, vitejĭ renumiţĭ în casa lor pă-

rintéscă; 31 Şi din jumătatea semin-
ţieĭ luĭ Manase, opt-spre-ḑece miĭ, cari
eraŭ renumiţĭ, veniră, să facă pre Da-
vid rege; 32 Şi din fiiĭ luĭ Isachar,
cari se înţelegeaŭ în cunóscerea tim-
puluĭ, cari şi înţelegeaŭ ce trebuĭa să
facă Israel, capĭ aĭ lor, doĕ sute; şi
toţĭ fraţiĭ lor *eraŭ* supt ordinele lor.
33 De la Zabulon, cari porniră cătră
armată, şi cari eraŭ înărmaţĭ pentru
luptă cu tot felul de arme de resbel,
cincĭ-ḑecĭ miĭ, *gata* a se pune în şi-
rurĭ cu inimă neclintită; 34 Şi din
Neftali *veniră* maĭ marĭ, o mie; şi cu
dînşi *eraŭ* scuturĭ şi lăncĭ, treĭ-ḑecĭ şi
şépte miĭ. 35 Şi din Daniţĭ, înarmaţĭ
de luptă, doĕ-ḑecĭ şi opt miĭ şi şése
sute; 36 Şi din Asser, ceĭ eşiţĭ la
oştire şi înarmaţĭ spre luptă, patru-
ḑecĭ miĭ; 37 Şi din ceĭ de dincolo
de Iordan, din Rubeniţĭ şi din Gadiţĭ,
şi din jumătatea seminţieĭ luĭ Manase,
cu tot felul de arme de resbel, o sută
şi doĕ-ḑecĭ miĭ.

38 Toţĭ acestĭ ómenĭ de resbel, în
şirurĭ de bataĭe, veniră cu inima ne-
clintită la Hebron, ca să facă pre Da-
vid rege preste tot Israelul. Şi tótă
rĕmăşiţa luĭ Israel o inimă *avea*, ca
să facă rege pre David. 39 Şi fost-
aŭ eĭ acolo la David treĭ ḑile, şi aŭ
mâncat, şi aŭ bĕut; căcĭ fraţiĭ lor pre-
gătiseră pentru dînşi. 40 Şi aceĭa ce
locuĭaŭ lângă dînşi în apropiere până
încolo spre Isacar, Zabulon, şi Neftali,
aduseră pâne pe asinĭ, pe cămile, pe
catârĭ, şi pe boĭ, aluaturĭ, smochine,
frupte uscate, vin, oleiŭ, boĭ, şi oĭ
mulţime; căcĭ *era* bucurie în Israel.

David ĭea chivotul din Kiriat-Iearim,
şi-l pórtă la casa luĭ Obed-Edom.

13 Şi se sfătui David cu maĭ mariĭ
preste miĭ şi preste sute, şi cu
toţĭ capiĭ; 2 Şi David ḑise cătră tó-
tă adunarea luĭ Israel: De *credeţĭ că*
e bine, şi socotiţĭ că *este plăcut* luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul nostru, să trimetem
preste tot locul jur împrejur la fraţiĭ
noştri ceĭ rĕmaşĭ în tóte ţările luĭ Is-
rael, şi cu dînşi *şi* la preoţĭ şi la Le-
viţĭ în cetăţile *şi* împrejurimile lor, ca
să se adune la noĭ: 3 Ca să ducem
chivotul Dumneḑeuluĭ nostru la noĭ;
căcĭ în ḑilele luĭ Saul nu l-am între-
bat. 4 Şi ḑise întréga adunare, că
aşa să se facă; căcĭ lucrul era drept
în ochiĭ poporuluĭ întreg.

5 Decĭ adună David tot Israelul
de la Şichor în Egipt până la intrarea
Hematuluĭ, ca să ducă chivotul luĭ
Dumneḑeŭ de la Kiriat-Iearim. 6 Şi
plecă David cu tot Israelul spre Baala,
adecă Kiriat-Iearim, care *este* în Iuda,
ca să ridice de acolo chivotul luĭ Dum-
neḑeŭ, a luĭ Iehova, care şedé *între*
cherubimĭ, cari se chĭemă după nu-
mele sĕŭ. 7 Şi eĭ duseră chivotul luĭ
Dumneḑeŭ pe un car noŭ din casa luĭ
Abinadab. Şi Uza şi Ahio conduceaŭ
carul. 8 Şi David şi tot Israelul ju-
caŭ înaintea luĭ Iehova din tóte pu-
terile, cu cântece şi cu citare, cu har-
pă, cu tobe, cu cimbale, şi cu trâmbiţe.
9 Şi venind eĭ la aria luĭ Chidon, în-
tinse Uza mâna sa, ca să apuce de
chivot; căcĭ boiĭ eraŭ să-*l* rĕstórne.
10 Şi se aprinse mânia luĭ Iehova a-
supra luĭ Uza, şi-l lovi; pentru-că şĭ-a
întins mâna spre chivot; şi el muri
acolo înaintea luĭ Dumneḑeŭ. 11 Şi
David se scârbi, că a făcut Iehova o
spartură cu Uza; şi numi acel loc Pe-
reţ-Uza, *(spărtura luĭ Uza)*, până în
ḑiŭa de astă-ḑĭ. 12 Şi David se temu
de Dumneḑeŭ în acea ḑi, şi ḑise: Cum
voiŭ duce chivotul luĭ Dumneḑeŭ la
mine? 13 Decĭ David nu trase chivo-
tul la dînsul, în cetatea luĭ David, ci-l
abătu în casa luĭ Obed-Edom, Gatitul.

14 Şi chivotul luĭ Dumneḑeŭ rĕ-
mase cu familia luĭ Obed-Edom în ca-
sa luĭ, treĭ lunĭ. Şi Iehova bine-cuvîntă
casa luĭ Obed-Edom, şi tóte ce *eraŭ*
ale luĭ.

Palatul luĭ David şi copiiĭ seĭ.

14 Şi Hiram, regele Tiruluĭ, trimese
soli cătră David, şi lemn de ce-
dru, şi petrarĭ şi teslarĭ, ca să-ĭ zidé-
scă casă. 2 Şi cunoscu David, că
Iehova îl întări rege preste Israel, şi
că regatul sĕŭ s'a pré înălţat pentru
poporul sĕŭ, Israel.

3 Şi David îşĭ maĭ luă femeĭ în Ie-
rusalim; şi David maĭ născu fiĭ şi fete.
4 Şi acestea *sûnt* numile copiilor *seĭ*,
cari i se născură luĭ la Ierusalim:
Şammua, Şobab, Natan, Solomon, 5 Ib-
har, Elişua, Elpatet, 6 Noga, Nefeg,
Iafia, 7 Elişama, Beeliada, şi Eli-
falet.

Biruinţele luĭ David asupra Filistenilor.

8 Şi auḑind Filisteniĭ, că David s'a
uns rege preste tot Israelul, se suiră
toţĭ Filisteniĭ, ca să caute pre David.
Şi auḑind David *acesta*, el eşi întru în-
tâmpinarea lor. 9 Şi veniră Filiste-
niĭ, şi s'aŭ întins în valea Refaim.
10 Şi David întrebă pre Dumneḑeŭ,
ḑicênd: Sui-me-voiŭ asupra Filisteni-

lor, şi óre tu îĭ veĭ da în mâna mea?
Şi Iehova ḑise cătră dînsul: Sui-te!
şi-ĭ voiŭ da în mâna ta. 11 Decĭ eĭ
se suiră la Baal-Peraţim; şi David îĭ
bătu acolo. Şi David ḑise: Rupt-a
Dumneḑeŭ pre neamiciĭ meĭ prin mâna
mea, asemenea uneĭ eruperĭ de apă.
De aceea se numi numele loculuĭ a-
celuĭa: Baal-Peraţim *(locul eruperei).*
12 Şi eĭ lăsară acolo pre ḑeiĭ lor,
şi David ordonă, ca să se ardă cu
foc.

13 Şi Filisteniĭ se întinseră din noŭ
în vale. 14 Şi David întrebă éră-şĭ
pre Dumneḑeŭ; şi Dumneḑeŭ ḑise că-
tră dînsul: Nu te sui după eĭ; întórce-
te de la dînşi, şi mergĭ asupra lor prin
partea de cătră duḑĭ. 15 Şi când
veĭ auḑi un făşnit de paşĭ în vârful
duḑilor, atuncea veĭ eşi la luptă; căcĭ
Dumneḑeŭ merge înaintea ta, ca să
bată tabĕra Filistenilor. 16 Decĭ Da-
vid făcu, cum îĭ ordonă Dumneḑeŭ; şi
eĭ bătură tabĕra Filistenilor de la Ghi-
beon până la Gazer.

17 Şi numele luĭ David se rĕspândi
în tóte ţările, şi Iehova puse spaĭma
luĭ preste tóte popórele.

David aduce chivotul la Ierusalim.

15 Şi *David* îşĭ făcu case în cetatea
luĭ David, şi pregăti loc pentru
chivotul luĭ Dumneḑeŭ, şi-ĭ întinse luĭ
cort. 2 Şi ḑise David: Chivotul luĭ
Dumneḑeŭ nimenea să nu-l pórte, de-
cât Leviţiĭ; căcĭ pre acestia ĭ-a ales
Iehova, ca să pórte chivotul luĭ Dum-
neḑeŭ, şi să-ĭ servéscă în etern.

3 Şi adună David tot Israelul la
Ierusalim, ca să sue chivotul luĭ Ie-
hova la locul sĕŭ, pre care i l-a pre-
gătit. 4 Şi adună David pre fiiĭ luĭ
Aaron şi pre Leviţĭ; 5 Din fiiĭ luĭ
Kehath: Uriel, pre cel maĭ mare, şi
pre fraţiĭ luĭ, o sută şi doĕ-ḑecĭ;
6 Din fiiĭ luĭ Merari: Asaia, pre cel
maĭ mare, şi pre fraţiĭ luĭ, doĕ sute
şi doĕ-ḑecĭ; 7 Din fiiĭ luĭ Gherşom:
Ioel, pre cel maĭ mare, şi pre fraţiĭ
luĭ, o sută şi treĭ-ḑecĭ; 8 Din fiiĭ luĭ
Elezafan: Şemaia, pre cel maĭ mare,
şi pre fraţiĭ luĭ, doĕ sute; 9 Din fiiĭ
luĭ Hebron: Eliel, pre cel maĭ mare,
şi pre fraţiĭ luĭ, opt-ḑecĭ; 10 Din fiiĭ
luĭ Uziel: Amminadab, pre cel maĭ
mare, şi pre fraţiĭ luĭ, o sută şi doĭ-
spre-ḑece.

11 Şi chiemă David pre Zadok şi
Abiatar, preoţiĭ, şi pre Leviţĭ: Uriel,
Asaia, Ioel, Şemaia, Eliel, şi Ammina-
dab, 12 Şi ḑise cătră dînşi: Voĭ *sún-
teţi* capiĭ *caselor* părintescĭ ale Leviţi-
lor; sânţiţi-vĕ pre voĭ şi pre fraţiĭ
voştri, şi suiţĭ chivotul luĭ Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, *în locul, pre ca-
re* eŭ i *l*-am pregătit; 13 Fiind-că
voĭ nu aţĭ *făcut* acésta ântĕiaşĭ dată,
de aceea făcu Iehova, Dumneḑeul nos-
tru, rupere între noĭ; căcĭ nu l-am cău-
tat după cuviinţă.

14 Şi aşa se sânţiră preoţiĭ, şi Le-
viţiĭ, ca să sue chivotul luĭ Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel. 15 Şi fiiĭ Le-
viţilor purtară chivotul luĭ Dumneḑeŭ
pe umerile lor, cu pârghiele pe dînşi,
aşa precum ordonă Moisi după cuvîn-
tul luĭ Iehova.

16 Şi ḑise David cătră ceĭ maĭ marĭ
aĭ Leviţilor, ca să aşeḑe pre fraţiĭ lor,
cântăreţiĭ, cu instrumente de cântare,
cu harpe, cu citare, şi cu cimbale, şi
să sune din ele cântărĭ rĕsunătóre de
bucurie. 17 Decĭ Leviţiĭ aşeḑară pre
Heman, fiul luĭ Ioel, şi din fraţiĭ luĭ,
pre Asaf, fiul luĭ Berechia; şi din fiiĭ
luĭ Merari, fraţiĭ lor, pre Atan, fiul luĭ
Kuşaia; 18 Şi cu dînşi *aşeḑară ca
cântăreţi* de a doa *tréptă*, pre fraţiĭ
lor: Zecaria, Ben, Iaaziel, Şemiramot,
Iehiel, Unni, Eliab, Benaia, Maaseia,
Matitia, Elifele, Mikneia, Obed-Edom,
şi Ieiel, pre uşĭerĭ. 19 Şi cântăreţiĭ,
Heman, Asaf, şi Etam, sunaŭ cimbale
de aramă; 20 Şi Zecaria, Aziel, Se-
miramot, Iehiel, Unni, Eliab, Maaseia,
şi Benaia, cu harpe, după Alamot;
21 Şi Matitia, Elifele, Mikneia, Obed-
Edom, Ieiel, şi Azazia, *jucaŭ* din ci-
tare cu opt corḑĭ, spre întărirea sune-
tuluĭ.

22 Şi Chenania, maestrul de cântărĭ
al Leviţilor, conducea cântarea; că *era*
iscusit. 23 Şi Berechia şi Elkana *eraŭ*
uşĭeriĭ chivotuluĭ.

24 Şi Şebania, Iosafat, Netaneel,
Amasaĭ, Zecaria, Benaia, şi Eliezer,
preoţiĭ, suflaŭ în trâmbiţe înaintea chi-
votuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. Şi Obed-Edom
şi Iehia *eraŭ* uşĭeriĭ chivotuluĭ.

25 Şi aşa merseră David, bătrâniĭ
luĭ Israel şi ceĭ maĭ marĭ preste miĭ,
ca să ducă chivotul legeĭ luĭ Iehova
din casa luĭ Obed-Edom cu bucurie.
26 Şi fiind-că Dumneḑeŭ ajută pre Le-
viţiĭ, carĭ purtară chivotul legeĭ luĭ
Iehova, eĭ sacrificară şépte taurĭ şi
şépte berbecĭ. 27 Şi David *era* îm-
brăcat cu un vestmînt de in subţire,
precum şi toţĭ Leviţiĭ, carĭ purtaŭ
chivotul, şi cântăreţiĭ şi Chenania,
maestrul de cântărĭ al cântăreţilor; şi
David *aveu* pe dînsul efod de in. 28 A-

şa duse tot Israelul chivotul legeĭ luĭ Iehova cu strigăte de bucurie, şi în sunetul trâmbiţelor, cornurilor, şi cimbalelor; şi rĕsunară harpele şi citarele.
29 Şi, când ajunse chivotul legeĭ luĭ Iehova în cetatea luĭ David, căută Mical, fata luĭ Saul, pe ferêstră, şi vĕdu pre regele David săltând şi jucând, şi ea-l despreţui în inima eĭ.

Rânduirile luĭ David pentru cultul divin stând în legătură cu chivotul. Psalmiĭ seĭ de laudă.

16 Aşa aŭ adus chivotul luĭ Dumnedeŭ, şi l-aŭ pus în mijlocul cortuluĭ, pre care David îl întinsese pentru el, şi aduseră olocauste şi sacrificiĭ de bucurie înaintea luĭ Dumnedeŭ.
2 Şi sfârşind David aducerea olocaustelor şi a sacrificielor de bucurie, el bine-cuvîntă poporul în numele luĭ Iehova.
3 Şi împărţi între toţĭ ómeniĭ din Israel, între bărbaţĭ şi femeĭ, fiecăruĭa o pâne, o bucată de carne, şi o turtă de strafide.
4 Şi înaintea chivotuluĭ luĭ Iehova el aşedă *pre uniĭ* dintre Leviţĭ, cari să facă serviciŭl, şi să sĕrbătorêscă, să laude, şi să mărêscă pre Iehova, Dumnedeul luĭ Israel:
5 Pre Asaf, capul; Zecaria, al doilea după el; Ieiel, Şemiramot, Iehiel, Matitia, Eliab, Benaia, Obed-Edom, şi Ieiel *făceaŭ să rĕsune* harpe şi citare, şi Asaf, făcea să rĕsune cimbale.
6 Şi Benaia şi Iahaziel, preoţiĭ, *suflaŭ* necontenit în trâmbiţĭ înaintea chivotuluĭ legeĭ luĭ Dumnedeŭ.
7 În aceeaşĭ di dădu David în mânele luĭ Asaf şi a fraţilor seĭ *acestĭ psalmĭ*, pentru începutul sĕrbătorireĭ luĭ Iehova.

8 Lăudaţĭ pre Iehova, chĭemaţĭ numele luĭ,
Faceţĭ cunoscute popórelor faptele luĭ,
9 Cântaţi-ĭ, cântaţi-ĭ psalmĭ,
Vorbiţĭ de tóte minunile luĭ.
10 Făliţi-vĕ în numele sĕŭ cel sânt,
Bucure-se inima acelora, cari caută pre Iehova.
11 Căutaţĭ pre Iehova şi puterea luĭ,
Căutaţĭ tot-dé-una faţa sa.
12 Amintiţi-vĕ de minunile sale, pre care le-a făcut,
De semnele sale, şi de judecăţile gureĭ sale,
13 Voĭ, seminţia luĭ Israel, servul sĕŭ,
Fiĭ aĭ luĭ Iacob, aleşiĭ seĭ!
14 El, Iehova, *este* Dumnedeul nostru,
Preste tot pămêntul *sûnt* judecăţile sale.
15 Amintiţi-vĕ în etern de legămîntul sĕŭ,
De cuvîntul, ce l-a ordonat pentru o mie de generaţiunĭ,
16 Pre care l-a încheĭat cu Abraam,
Şi de jurămîntul sĕŭ către Isaac;
17 Pre care l-a întărit luĭ Iacob drept lege,
Luĭ Israel *drept* legămînt etern,
18 Dicênd: Da-voiŭ ţie pămêntul Canaan,
Sorţ al moştenireĭ vóstre;
19 Când eraţĭ încă un numĕr mic,
Puţinĭ, şi străinĭ acolo.
20 Şi eĭ merseră de la popor la popor,
Şi de la un regat la alt popor;
21 El nu învoi nimĕnuĭ, ca să-ĭ apese,
Ci pedepsi pre regĭ pentru dînşi,
22 *Dicênd*: Nu vĕ atingeţĭ de unsul meŭ,
Şi profeţilor meĭ nu faceţĭ nicĭ un rĕŭ!
23 Cânte luĭ Iehova, pămêntul întreg:
Daţĭ scire di cu di de mântuirea sa!
24 Spuneţĭ popórelor mărirea sa,
Tuturor naţiunilor minunile sale!
25 Căcĭ mare *este* Iehova şi vrednic fórte de laudă,
Şi înfricoşat preste toţĭ deiĭ.
26 Căcĭ toţĭ deiĭ popórelor idolĭ *sûnt*;
Dară Iehova a făcut cerul.
27 Mărirea şi măreţia *sûnt* înaintea luĭ,
Puterea şi bucuria în locul sĕŭ.
28 Daţĭ luĭ Iehova, voĭ némurile popórelor,
Daţĭ luĭ Iehova mărire şi putere!
29 Daţĭ luĭ Iehova mărirea numeluĭ sĕŭ,
Aduceţĭ darurĭ, şi veniţĭ înaintea luĭ,
30 Închinaţi-vĕ luĭ Iehova în podóbă săntă.
Tremure înaintea luĭ tot pămêntul!
Căcĭ lumea s'a întărit, *şi* ea nu se va clătina.
31 Bucure-se cerul, şi veselêscă-se pămêntul;
Şi să se spună popórelor: Iehova este regele!
32 Mugêscă marea, şi tot ce o umple;
Voĭos fie câmpul, şi tot ce *este* asupră-ĭ;
33 Să chiue arboriĭ pădureĭ
'Naintea luĭ Iehova; căcĭ el vine,
Să judece pămêntul.

34 Lăudaţĭ pre Iehova, căcĭ bun *este* el,
Căcĭ eternă *este* îndurarea sa.
35 Şi ḑiceţĭ: Mântuesce-ne, Dumneḑeul mântuireĭ nóstre,
Şi ne adună, şi ne scapă dintre popóre,
Ca să lăudăm numele tĕŭ cel sânt,
Şi să ne fălim cu lauda ta.
36 Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, din etern şi în etern!
Şi tot poporul ḑise: Amin; şi lăudă pre Iehova.
37 Şi el lăsă acolo înaintea chivotuluĭ legeĭ luĭ Iehova pre Asaf, şi pre fraţiĭ luĭ, ca să servéscă tot-dea-una înaintea chivotuluĭ, cum cerea lucrul fie-căreĭ ḑile;
38 Şi pre Obed-Edom, şi fraţiĭ lor, şése-ḑecĭ şi opt; şi pre Obed-Edom, pre fiul luĭ Iedutun, şi pre Hosa, *săfie* uşierĭ;
39 Şi pre Zadok, preotul, şi pre fraţiĭ luĭ, preoţĭ, înaintea locaşuluĭ luĭ Iehova, pe înălţimea din Ghibeon:
40 Ca să aducă pururea luĭ Iehova olocauste pe altarul olocaustuluĭ, diminéţa şi séra, întocmaĭ după cum este scris în legea luĭ Iehova, pre care a ordonat-o luĭ Israel;
41 Şi cu dînşi pre Heman, Iedutun, şi pre ceĭ-l-alţĭ aleşĭ, cari aŭ fost numiţĭ cu numele, să laude pre Iehova, căcĭ eternă *este* îndurarea sa;
42 Şi cu dînşi pre Heman, şi Iedutun, ca să sune din trâmbiţĭ, din cimbale, şi din instrumentele de cântare ale luĭ Dumneḑeŭ; şi pre fiiĭ luĭ Iedutun *ĭ-a aşeḑat* uşierĭ.
43 Apoĭ se duse tot poporul, fie-care la casa sa, şi David se 'ntórse, ca să bine-cuvinteze casa sa.

Dorinţa luĭ David de a zidi un templu; Dumneḑeŭ ĭĭ trimete scire prin Natan: mulţumirea luĭ David.

17 Fost-a, pre-când locuĭa David în casa sa, că a ḑis David către Natan, profetul: Ecă, eŭ locuesc în casă de cedri, dară chivotul legeĭ luĭ Iehova supt covóre!
2 Atuncea ḑise Natan către David: Tot ce *este* în inima ta, fă! că Dumneḑeŭ *este* cu tine.
3 În aceeaşĭ nópte fost-a cuvîntul luĭ Dumneḑeŭ către Natan, ḑicênd:
4 Mergĭ, şi spune luĭ David, servul meŭ: Aşa ḑice Iehova: Tu să nu-mĭ zidescĭ casă de locuinţă;
5 Căcĭ nicĭ într'o casă n'am locuit din ḑiua aceea în care am scos pre Israel *din Egipt* şi până astă-ḑĭ; ci am mers din cort în cort, şi din locaş *în locaş*.
6 Pretutindenea am călătorit cu tot Israelul; şi óre vorbit-am când-va cuvînt către vre-unul din judecătoriĭ luĭ Israel, cărora le ordonasem să pască poporul meŭ, şi ḑis-am: De ce nu-mĭ ziditĭ casă de cedri?
7 Şi acum aşa ḑi servuluĭ meŭ David: Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: Eŭ te-am luat din staulul oilor, de dinapoĭa oilor, ca să fiĭ domn preste poporul meŭ, Israel;
8 Şi fost-am pretutindenea cu tine, unde mergeaĭ; şi am stârpit de dinaintea ta pre toţĭ neamiciĭ teĭ; şi ţĭ-am făcut nume asemenea numeluĭ celor marĭ de pe pămênt.
9 Şi dat-am poporuluĭ meŭ Israel un loc, şi l-am sădit pre el, ca să locuéscă pe locul sĕŭ, şi să nu maĭ fie neliniscit, şi să nu-l maĭ frângă fiiĭ rĕutăţeĭ, ca maĭ 'nainte.
10 Şi din ḑiua aceea, în care am aşeḑat judecătorĭ preste poporul meŭ Israel, am umilit pre toţĭ neamiciĭ teĭ; şi acum îţĭ ḑic, că Iehova îţĭ va zidi casă.
11 Şi când se vor împlini ḑilele tale, şi tu te veĭ duce la părinţiĭ teĭ, voiŭ ridica seminţa ta după tine, care va fi din fiiĭ teĭ, şi voiŭ întări regatul sĕŭ.
12 Acesta să-mĭ zidéscă casă, şi eŭ voiŭ întări tronul sĕŭ în etern.
13 Eŭ îĭ voiŭ fi părinte, şi el îmĭ va fi fiiŭ; şi nu voiŭ îndepărta de la el bunĕtatea mea, precum am îndepărtat-o de la cel ce a fost înainte de tine;
14 Ci-l voiŭ aşeḑa în casa mea şi în regatul meŭ în etern, şi tronul sĕŭ va fi întemeĭat în etern.

Rugăciunea luĭ David.

15 După tóte aceste cuvinte, şi după tótă acésta vedere, aşa vorbi Natan către David.
16 Atuncĭ intră regele David, şi se ţinu înaintea luĭ Iehova, şi ḑise: Cine *sûnt* eŭ, Iehova, Dumneḑeule, şi ce *este* casa mea, că m'aĭ făcut să ajung la atâta!
17 Şi, ca şi cum acésta pré puţin a părut în ochiĭ teĭ, Dumneḑeule, tu aĭ dat încă şi făgăduinţă caseĭ servuluĭ tĕŭ pentru îndelung; şi tu mĭ-aĭ arĕtat un rând *de urmaşĭ* suindu-se în depărtare, Iehova, Dumneḑeule!
18 Ce să maĭ *vorbéscă* David către tine despre onórea servuluĭ tĕŭ!
19 Tu cunoscĭ pre servul tĕŭ, Iehova! pentru servul tĕŭ, şi după inima ta, aĭ făcut tótă acéstă mărire, şi aĭ preḑis tóte *aceste* mărirĭ.
20 Iehova! nimenea nu *este* asemenea ţie, nicĭ nu *este* Dumneḑeŭ afară de tine, după tóte cât am auḑit cu urechile nóstre.
21 Că cine *este* ca poporul tĕŭ, ca Israel? Popor

unic pe pămênt, pentru care s'a dus
Dumnedeŭ, ca să-l rĕscumpere sie-şĭ
de popor, făcêndu-şĭ nume mare şi în-
fricoşat, alungând popórele de dinain-
tea poporuluĭ tĕŭ, pre care l-aĭ rĕscum-
pĕrat din Egipt. 22 Aşa aĭ pus po-
porul tĕŭ Israel *să fie* ţie popor în
etern; şi tu, Iehova, te-aĭ făcut Dum-
nedeul lor. 23 Şi acum Iehova! cu-
vîntul, pre care l-aĭ făgăduit tu servu-
luĭ tĕŭ şi caseĭ sale, să stea statornic
până în etern, şi fă în ce chip aĭ dis!
24 Şi statornic să stea, şi mare să fie
numele tĕŭ în etern, ca să se dică: Ie-
hova, *Dumnedeul* oştirilor şi al luĭ Is-
rael, *este* Dumnedeŭ preste Israel; şi
casa luĭ David, servul tĕŭ, *fie* înteme-
iată înaintea ta. 25 Căcĭ tu, Dum-
nedeul meŭ, aĭ promis servuluĭ tĕŭ,
că-ĭ veĭ zidi casă; de aceea a cutezat
servul tĕŭ a se ruga înaintea ta. 26 Şi
acum, Iehova! tu *escĭ* Dumnedeŭ, şi
aĭ făgăduit bunĕtăţile acestea servuluĭ
tĕŭ. 27 Şi acum învoesce şi bine-cu-
vintéză casa servuluĭ tĕŭ, ca să fie în
etern înaintea ta; căcĭ tu, Iehova, aĭ
bine-cuvîntat-o, şi bine-cuvîntată *va fi*
în etern.

Biruinţele luĭ David asupra Filistenilor, Moabiţilor, Edomiţilor, şi Sirienilor; diregĕtoriĭ seĭ.

18 După aceea bătu David pre Fi-
listenĭ, şi-ĭ supuse; şi luă Ga-
tul şi cetăţile sale din mâna Filiste-
nilor.

2 Şi el bătu pre Moabiţĭ, şi Moa-
biţiĭ se supuseră luĭ David, şi aduseră
darurĭ.

3 Şi David bătu pre Hadarezer, re-
gele din Ţoba la Hamat, când mergea
spre a-şĭ întemeĭa domnirea sa la flu-
viul Eufrat.

4 Şi-ĭ luă David o mie de care, şi
şépte miĭ călăreţĭ, şi doĕ-decĭ miĭ de
ómenĭ pedestri. Şi David tăĭă vinele
tuturor *cailor* de trăsurĭ, reţinênd din
eĭ *pentru* o sută de care.

5 Şi veniră Sirieniĭ de la Damasc
luĭ Hadarezer, regele din Ţoba, în a-
jutor; şi David ucise din Sirienĭ doĕ-
decĭ şi doĕ miĭ de ómenĭ. 6 După
aceea puse David *garnisóne* în Siria
Damasculuĭ, şi Sirieniĭ se făcură servĭ
luĭ David, *şi* aduseră darurĭ. Şi Ieho-
va ajuta pre David orĭ-unde se ducea.
7 Şi David luă scuturile de aur, carĭ
eraŭ la serviĭ luĭ Hadarezer, şi le a-
duse în Ierusalim. 8 Şi din Tibhat
şi Chun, cetăţĭ ale luĭ Hadarezer, luă
David aramă multă fórte. Din acésta
făcu Solomon marea cea de aramă, şi
stâlpiĭ, şi vasele de aramă.

9 Şi audind Tou, regele Hamatu-
luĭ, că David bătu tótă óstea luĭ Ha-
darezer, regele din Toba; 10 Trimese
pre Hadoram, fiul sĕŭ, la regele Da-
vid, ca să întrebe de sănĕtatea sa, şi
să-l feliciteze, pentru-că s'a luptat cu
Hadarezer şi l-a bătut. (Căcĭ Tou era
în céртă cu Hadarezer), şi *cu dînsul*
tot felul de vase de aur şi argint şi
aramă. 11 Pre acestea consacrat-a
şi regele David luĭ Iehova, pe lângă
argintul şi aurul, pre care-l luase de
la tóte popórele *acestea*: De la Edom,
de la Moab, de la fiiĭ luĭ Ammon, de la
Filistenĭ, şi de la Amalekiţĭ.

12 Şi Abişaĭ, fiul Ţeruieĭ, bătu din
Edomiţĭ în Valea Săreĭ opt-spre-dece
miĭ de *ómenĭ*. 13 Şi el puse garni-
sóne în Edom, şi toţĭ Edomiţiĭ se fă-
cură servĭ luĭ David.

Şi ajuta Iehova pre David orĭ-unde
se ducea.

14 Şi David domnia preste tot Is-
raelul, şi făcea judecată şi dreptate la
tot poporul sĕŭ. 15 Şi Ioab, fiul Ţe-
ruieĭ, *era* preste armată, şi Iosafat, fiul
luĭ Ahilud, *era* cancelar; 16 Şi Za-
dok, fiul luĭ Ahitub, şi Abimelech, fiul
luĭ Abiatar, *eraŭ* preoţĭ; şi Şavşa *era*
scriitor; 17 Şi Banaia, fiul luĭ Ieho-
iada, *era* preste Cretĭ şi Pletĭ; şi fiiĭ
luĭ David *eraŭ* ceĭ d'ânteĭ pe lângă
regele.

Insulta regeluĭ din Ammon; Ammoniţiĭ şi Sirieniĭ bătuţĭ.

19 Fost-a după aceea, că muri Na-
haş, regele fiilor luĭ Ammon, şi
fiul sĕŭ domni în locul sĕŭ. 2 Atun-
cea dise David: Voiŭ face milă cu
Hanun, fiul luĭ Nahaş, căcĭ şi părin-
tele sĕŭ a făcut milă cu mine. Şi Da-
vid trimese solĭ spre a-l mângăia pen-
tru părintele sĕŭ. Şi venind serviĭ luĭ
David în pămêntul fiilor luĭ Ammon,
la Hanun, spre a-l mângăĭa; 3 A-
tuncea diseră ceĭ maĭ marĭ aĭ fiilor luĭ
Ammon către Hanun: Socotescĭ tu óre,
că David pentru ca să onoreze pre
părintele tĕŭ a trimes la tine mângă-
ĭătorĭ? Óre n'aŭ venit serviĭ seĭ la ti-
ne, ca să cerceteze ţara, şi să o surpe,
şi să o iscodéscă? 4 Atuncea luă
Hanun pre serviĭ luĭ David, şi-ĭ tunse,
şi taiă vestmintele lor pe jumătate pâ-
nă la şedutul lor, şi le dădu drumul.
5 Şi eĭ se duseră; şi spunêndu-se *acésta*
luĭ David despre bărbaţĭ, el a trimes

întru întâmpinarea lor; căcĭ bărbaţiĭ
eraŭ ruşinaţĭ fórte; şi regele ḑise: Rĕ-
mâneţĭ în Ierichon, până ce vor cresce
barbele, şi *atuncea* vĕ veţĭ întórce.
6 Şi vĕḑênd fiiĭ luĭ Ammon, că sûnt
în miros rĕŭ la David, trimeseră Ha-
nun şi fiiĭ luĭ Ammon o mie talente
de argint, spre a-şĭ tocmi care şi că-
lăreţĭ din Mesopotamia, din Siria-Maa-
ca şi din Ţoba. 7 Şi-şĭ tocmiră treĭ-
ḑecĭ şi doĕ miĭ care, şi pre regele de
Maaca cu poporul sĕŭ; şi eĭ veniră,
şi tăbĕrîră înaintea Madebeĭ. Şi fiiĭ
luĭ Ammon se adunară de prin cetă-
ţile lor, şi veniră la luptă.
8 Şi auḑind *acésta* David, trimes-a
pre Ioab şi pre tótă óstea celor vitejĭ.
9 Şi eşiră fiiĭ luĭ Ammon, şi se rân-
duiră de bătaĭe la intrarea cetăţeĭ, şi
regiĭ, cari veniseră, *eraŭ* deosebĭ pe
câmp. 10 Şi vĕḑênd Ioab, că lupta
era întocmită asupră-ĭ şi din faţă şi
din dos, a ales din toţĭ aleşiĭ luĭ Is-
rael, şi se rândui asupra Sirienilor.
11 Şi rĕmăşiţa poporuluĭ o dădu supt
mâna luĭ Abişaĭ, fratele sĕŭ, şi-l rân-
dui asupra fiilor luĭ Ammon; 12 Şi
ḑise: De vor fi Sirieniĭ maĭ tarĭ decât
mine, tu veĭ fi mie întru ajutor; ér de
vor fi fiiĭ luĭ Ammon maĭ tarĭ decât
tine, te voiŭ ajuta eŭ pre tine: 13 Fiĭ
tare, şi să fim puternicĭ pentru popo-
rul nostru şi pentru cetăţile Dumne-
ḑeuluĭ nostru; şi Iehova să facă *ce va
fi* bine în ochiĭ seĭ.
14 Şi Ioab se apropiă cu poporul
ce *era* cu el la luptă asupra Sirienilor;
şi *acestia* fugiră de dinaintea luĭ. 15 Şi
vĕḑênd fiiĭ luĭ Ammon, că Sirieniĭ fu-
giaŭ, fugiră şi eĭ de dinaintea luĭ A-
bişaĭ, fratele sĕŭ, şi intrară în cetate.
Şi Ioab veni la Ierusalim.
16 Şi Sirieniĭ, vĕḑêndu-se bătuţĭ de
Israel, trimeseră solĭ, şi scóseră pre
Sirieniĭ de dincolo de rîŭ; şi Şofah,
maĭ marele ósteĭ luĭ Hadarezer, *era* în
fruntea lor. 17 Şi spunêndu-se aceste
luĭ David, adună el tot Israelul, trecu
Iordanul, şi ajungêndu-ĭ, se rândui de
bătaĭe în contra lor. Şi după ce Da-
vid se rândui de bătaĭe asupra Sirie-
nilor, eĭ se luptară cu dînsul. 18 Şi
fugiră Sirieniĭ de dinaintea luĭ Israel;
şi frânse David şépte miĭ care de ale
Sirienilor şi patru-ḑecĭ miĭ pedestri;
şi pre Şofab, maĭ marele ósteĭ, îl u-
cise. 19 Şi vĕḑêndu-se serviĭ luĭ Ha-
darezer bătuţĭ de Israel, făcură pace
cu David, şi-ĭ se supuseră. Şi *aşa* Si-
rieniĭ nu maĭ voiră să ajute pre fiiĭ
luĭ Ammon.

Cucerirea oraşuluĭ amonitic Raba.

20 Şi împlinindu-se anul, pe timpul
când regiĭ es *la resbel*, Ioab se
duse cu puterea ósteĭ, şi pustii pămên-
tul fiilor luĭ Ammon; şi înaintă şi îm-
presură Rabba. Er David rĕmase în
Ierusalim; şi Ioab bătu Rabba, şi o
sfărâmă. 2 Şi David luă coróna re-
geluĭ lor de pe capul sĕŭ, şi o găsi în
greutatea unuĭ talent de aur, şi întrîn-
sa *eraŭ* petre preţióse; şi se puse pe
capul luĭ David; şi scóse prăḑĭ din
cetate multe fórte. 3 Şi pre poporul
din ea îl scóse, şi-l ferestrui cu fere-
strele şi cu securĭ de fer, şi cu topóre.
Aşa făcu David tuturor cetăţilor fii-
lor luĭ Ammon. Atuncea se întórse
David şi tot poporul înapoĭ, la Ieru-
salim.

Treĭ biruinţe asupra Filistenilor.

4 Şi atuncea se născu o luptă în
Ghezer cu Filisteniĭ, şi bătu Sibbechaĭ,
Huşateul, pre Sippaĭ, din fiiĭ luĭ Rafa;
şi eĭ fură umilîţĭ.
5 Şi maĭ fu o luptă cu Filisteniĭ;
şi bătu Elhanan, fiul luĭ Iair, pre Lah-
mi, pre fratele luĭ Goliat, Gatitul; şi
códa lanceĭ sale *era* ca un lemn de
stative.
6 Şi maĭ fu o luptă în Gat, şi fost-a
un bărbat înalt fórte, care *avea* şése
degete *la mânĭ*, şi şése *la piciŏre*, doĕ-
ḑecĭ şi patru; încă şi el era dintre fiiĭ
luĭ Rafa. 7 Acesta batjocori pre Is-
rael; şi-l ucise Ionatan, fiul luĭ Şimea,
fratele luĭ David. 8 Acestia se nă-
scură luĭ Rafa în Gat, şi căḑură prin
mâna luĭ David, şi prin mâna servi-
lor seĭ.

Numĕrarea poporuluĭ; pedépsa luĭ prin ciumă.

21 Şi se sculă Satana asupra luĭ Is-
rael, şi ademeni pre David să nu-
mere pre Israel. 2 Şi David ḑise
cătră Ioab şi cătră ceĭ maĭ marĭ aĭ
poporuluĭ: Mergeţĭ, numĕraţĭ pre Is-
rael de la Beer-Şeba până la Dan; şi
aduceţi-mĭ numĕrul lor, ca să-*l* cunosc.
3 Şi Ioab ḑise: Iehova să facă pre po-
porul sĕŭ încă de o sută orĭ pre cât
este acuma! Domnul meŭ, rege, aŭ nu
sûnt eĭ toţĭ serviĭ domnuluĭ meŭ? Pen-
tru ce cere lucrul acesta domnul meŭ?
Pentru ce să se facă acésta întru pĕ-
catul luĭ Israel? 4 Totuşĭ cuvîntul
regeluĭ rĕmase tare în contra luĭ Ioab.
Şi eşi Ioab, şi merse prin tot Israelul;
şi se întórse la Ierusalim. 5 Şi dădu

Ioab luĭ David numĕrul poporuluĭ nu-
mĕrat, şi eraŭ în tot Israelul o mie de
miĭ şi o sută miĭ bărbaţĭ, carĭ trăgeaŭ
sabia, şi în Iuda *eraŭ* patru sute şépte-
ḑecĭ miĭ bărbaţĭ, carĭ trăgeaŭ sabia.
6 Ér pre Levi şi Beniamin nu-ĭ numĕ-
rase într'acestia; căcĭ cuvîntul regeluĭ
era urât luĭ Ioab.
7 Şi fu rĕŭ acest lucru în ochiĭ luĭ
Dumneḑeŭ, şi el bătu pre Israel. 8 Şi
ḑise David cătră Dumneḑeŭ: Pĕcătuit-
am fórte, că am făcut acésta. Şi acum
értă pĕcatul servuluĭ tĕŭ; căcĭ nebu-
nesce fórte am lucrat.
9 Şi Iehova vorbi cătră Gad, vĕ-
ḑĕtorul luĭ David, ḑicênd: 10 Du-te
şi spune luĭ David, ḑicênd: Aşa ḑice
Iehova: Treĭ *pedepse* pun înainte-ţĭ, a-
lege-ţĭ una din ele, şi face-voiŭ ţie.
11 Şi *aşa* veni Gad la David, şi ḑise
cătră dînsul: Aşa ḑice Iehova: 12 A-
lege ţie saŭ treĭ anĭ fómete, saŭ în
timpul de treĭ lunĭ să fiĭ nimicit, *alun-
gat* de neamiciĭ teĭ, aşa ca sabia nea-
micilor teĭ să te ajungă, saŭ treĭ ḑile
sabia luĭ Iehova, cĭuma în ţară, şi pre
ângerul luĭ Iehova ucigênd în tóte
hotarele luĭ Israel. Şi acum veḑĭ ce
rĕspuns să duc aceluĭa care m'a tri-
mes! 13 Şi ḑise David cătră Gad:
Eŭ în strâmtóre mare sûnt: să cad eŭ
în mâna luĭ Iehova; căcĭ mare fórte
este îndurarea sa; dară să nu cad în
mâna omuluĭ!
14 Şi trimes-a Iehova cĭuma preste
Israel, şi picară din Israel şépte-ḑecĭ
miĭ de bărbaţĭ.

Jertfa luĭ David la aria luĭ Ornan.

15 Şi trimes-a Dumneḑeŭ ânger la
Ierusalim, ca să-l strice. Şi stricând
el, vĕḑu Iehova, şi-ĭ păru rĕŭ de acel
rĕŭ, şi ḑise cătră ângerul, care strica:
Destul! opresce acum mâna ta. Şi ân-
gerul luĭ sta lângă aria luĭ Ornan,
Iebuseul. 16 Şi ridică David ochiĭ
seĭ, şi vĕḑu ângerul luĭ Iehova stând
între pământ şi între cer, şi sabia sa
trasă în mâna sa, întinsă preste Ieru-
salim. Atuncea căḑură David şi bă-
trâniĭ cu faţa *la pământ,* înveliţĭ cu
sacĭ. 17 Şi David ḑise cătră Dumne-
ḑeŭ: Óre nu *sûnt* eŭ *acela, care* am
ḑis să se numere poporul? Eŭ sûnt a-
cela, care a pĕcătuit şi a făcut rĕŭ;
dară aceste oĭ, ce aŭ făcut ele? Ieho-
va, Dumneḑeul meŭ, rogu-te, să fie
mâna ta preste mine şi preste casa pă-
rinteluĭ meŭ, dară nu preste poporul
tĕŭ, ca să-l perḑĭ.
18 Şi ângerul luĭ Iehova ḑise că-
tră Gad, să spună luĭ David, ca Da-
vid să se sue, şi să ridice altarul luĭ
Iehova în aria luĭ Ornan, Iebuseul.
19 Şi David se suì după cuvîntul luĭ
Gad, pre care l-a vorbit în numele luĭ
Iehova. 20 Şi întorcêndu-se Ornan,
şi vĕḑênd ângerul, se ascunse el şi ceĭ
patru fiiĭ aĭ seĭ, carĭ *eraŭ* cu el. Şi
Ornan treiera grâŭ. 21 Şi David ve-
ni la Ornan; şi Ornan căută, şi vĕḑu
pre David, şi eşi din arie, şi se pro-
sternu luĭ David cu faţa la pământ.
22 Şi David ḑise cătră Ornan: Dă-mĭ
locul arieĭ, ca să zidesc acolo altar luĭ
Iehova. Pentru argint deplin dă-mi-l,
şi să înceteze plaga de la popor. 23 Şi
ḑise Ornan cătră David: Ié-ţi-*l* şi facă
domnul meŭ, regele, *ce este* bun în o-
chiĭ luĭ. Ecă eŭ daŭ boiĭ pentru olo-
caust, şi carele de treerat pentru lem-
ne, şi grâul pentru darul de pâne;
tóte le daŭ. 24 Şi regele David ḑise
cătră Ornan: Ba nu! ci-l voiŭ cumpĕra
pentru argint deplin, şi nu voiŭ lua ce
este al tĕŭ pentru Iehova, nicĭ îĭ voiŭ
aduce olocauste *lucru* de dar. 25 Şi
aşa dete David luĭ Ornan pentru loc
şése sute sicli de aur cumpĕniţĭ. 26 Şi
David zidi acolo altar luĭ Iehova, şi
aduse olocauste şi sacrificiĭ de bucu-
rie; şi el se rugă luĭ Iehova, şi el îl
auḑi prin foc din cer pe altarul olo-
caustelor; 27 Şi Iehova ordonă ân-
geruluĭ, şi el vârî sabia sa în téca eĭ.
28 Dim timpul acela, când vĕḑu
David, că Iehova îl auḑise în aria luĭ
Ornan, Iebuseul, sacrifica el acolo.
29 Căcĭ locaşul luĭ Iehova, pre care-l
făcuse Moisi în pustiŭ, şi altarul olo-
caustelor *eraŭ* atuncea pe înălţime în
Ghibeon; 30 Dară David nu putu
să se ducă înaintea locaşuluĭ, ca să în-
trebe pre Dumneḑeŭ; căcĭ el se temu
de sabia ângeruluĭ luĭ Iehova.

*Pregătirile luĭ David pentru templu;
Solomon se hotăresce de sucesor al sĕŭ.*

22 Şi ḑise David: Acésta *este* casa
luĭ Dumneḑeŭ, Iehova, şi acesta
este altarul olocaustelor luĭ Israel.
2 Şi ordonă David, ca să se adune
străiniĭ, carĭ *eraŭ* în pământul luĭ Is-
rael; şi el îĭ aşeḑă cĭoplitorĭ de petre,
carĭ să taĭe petre cĭoplite, ca să zidé-
scă casa luĭ Dumneḑeŭ. 3 Şi fer în
mulţime, pentru cuĭe la aripele porţi-
lor şi pentru scóbe, pregăti David, şi
aramă multă, fără măsură; 4 Şi lem-
ne de cedru fără numĕr; căcĭ Sidonie-
niĭ şi Tirieniĭ aduseră luĭ David lemne
de cedru mulţime. 5 Şi David ḑise:

Solomon, fiul meŭ *este* tînĕr şi gingaş;
şi casa, care se va zidi luĭ Iehova, să
fie mare fórte, spre faimă şi mărire în
tóte ţările; eŭ voiŭ pregăti decĭ *cele
de trebuinţă* spre *zidirea* eĭ. Aşa pre-
găti David în mulţime înaintea mor-
ţeĭ luĭ.
6 Şi el chiemă pre Solomon, fiul
sĕŭ, şi-ĭ ordonă ca să zidéscă casa luĭ
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel. 7 Şi
David ḑise cătră Solomon: Fiul meŭ,
fost-a în inima mea să zidesc casă nu-
meluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul meŭ;
8 Dară cuvîntul luĭ Iehova a fost că-
tră mine, ḑicênd: Tu sânge mult aĭ
vĕrsat şi resbele marĭ aĭ purtat; tu să
nu zidescĭ casă numeluĭ meŭ; căcĭ tu
mult sânge aĭ vĕrsat pe pămênt îna-
intea mea 9 Écă, fiiŭ ţi se va na-
sce; acesta va fi om al repausuluĭ; şi-ĭ
voiŭ da repaus înaintea tuturor nea-
micilor seĭ de jur împrejur; căcĭ Solo-
mon *(pace)* va fi numele luĭ, şi pace
şi linisce voiŭ da luĭ Israel în ḑilele
luĭ. 10 Acesta va zidi casă numeluĭ
meŭ; şi el îmĭ va fi fiŭ, şi eŭ îĭ *voiŭ
fi* părinte; şi eŭ voiŭ întări tronul re-
gatuluĭ sĕŭ preste Israel în etern.
11 Acum, fiul meŭ! Iehova fie cu tine, să
prosperĭ, şi casă luĭ Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, să zidescĭ, precum a vorbit el de tine.
12 Numaĭ să-ţĭ dea Iehova înţelepcĭu-
ne şi minte, şi să te pună preste Is-
rael, pentru-ca să păzescĭ legea luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul tĕŭ. 13 Că atuncea
numaĭ veĭ prospera, când veĭ căuta să
facĭ legile şi judecăţile, pre cari Ieho-
va le-a dat luĭ Moisi pentru Israel.
Întăresce-te şi îmbărbătéză-te! nu te
teme, şi, nu te spăimânta!
14 Écă, cu tótă neliniştea mea am
pregătit pentru casa luĭ Iehova o sută
miĭ talente de aur, şi de o mie orĭ de
o mie talente de argint; aramă şi fer
fără măsură, mult fórte; şi am pregă-
tit lemne şi petre; şi tu le veĭ maĭ
adaugi. 15 Şi cu tine *sûnt* mulţĭ lu-
crătorĭ: cĭoplitorĭ de petre, şi petrarĭ,
şi teslarĭ, şi maĭstri pentru tot felul
de lucru; 16 Aur, argint, aramă, şi
fer, fără numĕr. Scólă-te *dară*, şi lu-
créză, şi Iehova fie cu tine.
17 Şi David ordonă tuturor maĭ
marilor luĭ Israel să ajute pre Solo-
mon, fiul sĕŭ, *ḑicênd*: 18 Aŭ nu *este*
Iehova, Dumneḑeul vostru, cu voĭ, şi
el aŭ nu v'a dat repaus de jur împre-
jur? Că el a dat în mâna mea pre lo-
cuitoriĭ ţăreĭ, şi ţara s'a supus înain-
tea luĭ Iehova şi înaintea poporuluĭ
sĕŭ. 19 Acum puneţĭ decĭ inima vós-
tră şi sufletul vostru, să caute pre Ie-
hova, Dumneḑeul vostru. Sculaţi-vĕ
decĭ şi zidiţĭ sanctuarul luĭ Dumne-
ḑeŭ, Iehova, ca să aduceţĭ chivotul
legeĭ luĭ Dumneḑeŭ şi uneltele cele
sânte ale luĭ Dumneḑeŭ, în casa, ce
este a se zidi numeluĭ luĭ Iehova.

Numĕrul şi împărţirea Leviţilor.

23 Şi înbătrânind David, şi sătul
fiind de ḑile, făcu pre Solomon,
fiul sĕŭ, rege preste Israel.
2 Şi adună pre toţĭ ceĭ marĭ aĭ luĭ
Israel, şi pre preoţĭ, şi pre Leviţĭ.
3 Şi s'aŭ numĕrat Leviţiĭ de la treĭ-
ḑecĭ anĭ şi maĭ sus, şi numĕrul lor era,
după capetele lor, treĭ-ḑecĭ şi opt miĭ
de bărbaţĭ. 4 Dintre acestia doĕ-ḑecĭ
şi patru miĭ *eraŭ hotărîţĭ* să aibă su-
praveghierea preste lucrul la casa luĭ
Iehova, şi şése miĭ *să fie* dirigĕtori şi
judecătorĭ, 5 Şi patru miĭ *să fie* u-
şierĭ, şi patru miĭ să laude pre Ieho-
va din instrumente, pre cari eŭ le-am
făcut, *ḑise David*, pentru cântare de
laudă.
6 Şi David îĭ împărţi în rândurĭ
după fiiĭ luĭ Levi: Gherşom, Kehat şi
Merari.
7 Dintre Ghersomiţĭ *eraŭ*: Laadan
şi Şimeĭ. 8 Fiiĭ luĭ Laadan: Capul,
Iehiel; apoĭ Ţetam, şi Ioel, treĭ. 9 Fiiĭ
luĭ Şimeĭ: Şelomitul, Haziel, şi Haran,
treĭ; acestia *eraŭ* capiĭ *caselor* părin-
tescĭ aĭ luĭ Laadan. 10 Şi fiiĭ luĭ
Şimei: Iahat, Zina, Ieuş, şi Beria.
11 Acestĭ patru *eraŭ* fiiĭ luĭ Şimei. Ia-
hat era cap, şi Zita al doilea; dară
Ieuş şi Beria nu avură mulţĭ fiiĭ, pen-
tru aceea s'aŭ numĕrat drept o casă
părintéscă.
12 Fiiĭ luĭ Kehat *eraŭ*: Amram, Iţ-
har, Hebron, şi Uziel, patru. 13 Fiiĭ
luĭ Amram, Aaron şi Moisi. Şi Aaron
fu deosebit, ca să sânţéscă lucrurile
pré sânte, el şi fiiĭ luĭ, în etern; să
tămâĭeze înaintea luĭ Iehova; să ser-
véscă, şi să bine-cuvinteze în numele
sĕŭ, în etern. 14 *Cât pentru* Moisi,
omul luĭ Dumneḑeŭ, fiiĭ luĭ s'aŭ nu-
mit după seminţia luĭ Levi. 15 Fiiĭ
luĭ Moisi *eraŭ*: Gherşom şi Eliezer.
16 Din fiiĭ luĭ Gherşom Şebuet *era* ca-
pul. 17 Şi fiiĭ luĭ Eliezer *eraŭ*: Re-
habia, capul. Şi Eliezer n'avea alţĭ fiĭ.
18 Şi fiiĭ luĭ Rehabia eraŭ numĕroşĭ
fórte. Din fiiĭ luĭ Iţhar Şelomit *era* ca-
pul. 19 Din fiiĭ luĭ Hebron Ieria
era capul, Amaria al doilea; Iehaziel,
al treilea; şi Iekamean, al patrulea.

20 Din fiiĭ luĭ Uziel Mica *era* capul,
şi Iişia al doilea.
21 Fiiĭ luĭ Merari *eraŭ*: Mahli şi
Muşi. Fiiĭ luĭ Mahli: Eleazar şi Kiş.
22 Şi muri Eleazar, şi n'avea fiĭ, ci
fiice; şi le luară *de femeĭ* fiiĭ luĭ Kiş,
fraţiĭ lor. 23 Fiiĭ luĭ Muşi *eraŭ*: Mah-
li, şi Eder, şi Ieromot, treĭ.
24 Acestia *sûnt* fiiĭ luĭ Levi, după
casele lor părintescĭ, capiĭ părinţilor,
după cum s'aŭ numĕrat după numĕrul
numilor, după capetele lor, *toţĭ* cari
împliniaŭ serviciŭl în casa luĭ Ieho-
va, de la doĕ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus.
25 Căcĭ David ḑise: Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ Israel, a dat repaus poporu-
luĭ sĕŭ, şi va locui în Ierusalim în
etern; 26 Decĭ Leviţiĭ *maĭ mult* nu
vor purta locaşul, şi tóte uneltele sale
pentru serviciŭl sĕŭ. 27 Că, după
cuvintele cele din urmă ale luĭ David,
se numĕrară fiiĭ luĭ Levi, de la doĕ-
ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus; 28 Căcĭ da-
toria lor *era*, ca eĭ să stea alăturea cu
fiiĭ luĭ Aaron spre serviciŭ în casa luĭ
Iehova, în curţĭ şi în cămărĭ, şi spre
curăţirea tuturor celor sânte, şi pentru
împlinirea serviciŭluĭ în casa luĭ Dum-
neḑeŭ; 29 Şi pentru pânile de pune-
re-înainte, şi pentru flórea făineĭ a
daruluĭ de pâne, şi pentru aluatul ne-
dospit, şi pentru cele din tigăĭ, şi
pentru prăjiturĭ, şi pentru tótă măsura
şi greutatea; 30 Şi ca să stea în tóte
dimineţile şi în tóte serile, să laude
şi să mărescă pre Iehova; 31 Şi ca
să aducă luĭ Iehova tóte olocaustele
la ḑiŭa sabbatuluĭ, la lună noŭă, şi la
sĕrbătorĭ, după numĕrul şi legea lor,
pururea înaintea luĭ Iehova; 32 Şi
să facă paza cortuluĭ întruniriĭ, şi pa-
za sanctuaruluĭ, şi paza fiilor luĭ Aa-
ron, fraţiĭ lor, la serviciŭl *lor* în casa
luĭ Iehova.

Împărţirea preoţilor, şi genealogia Le-viţilor.

24 Şi rândurile fiilor luĭ Aaron *eraŭ*
acestea: Fiiĭ luĭ Aaron *eraŭ*: Na-
dab, Abihu, Eleazar, şi Itamar. 2 Şi
Nadab şi Abihu muriră înaintea pă-
rinteluĭ lor, şi nu aveaŭ fiĭ; decĭ Elea-
zar şi Itamar se făcură preoţĭ. 3 Şi
David îĭ împărţi, adecă pre Zadok din
fiiĭ luĭ Eleazar, şi pre Ahimelec din
fiiĭ luĭ Itamar, după rânduelele lor în
serviciŭl lor.
4 Şi se găsiră maĭ mulţĭ capĭ între
fiiĭ luĭ Eleazar decât între fiiĭ luĭ Ita-
mar; decĭ îĭ împărţi *aşa*: din fiiĭ luĭ
Eleazar, şése-spre-ḑece capĭ, după ca-
sele *lor* părintescĭ, şi din fiiĭ luĭ Ita-
mar opt, după casele lor părintescĭ.
5 Prin sorţĭ îĭ împărţi atât pre aces-
tia cât pre aceĭa; căcĭ maĭ mariĭ sanc-
tuaruluĭ şi maĭ mariĭ *caseĭ* luĭ Dum-
neḑeŭ *eraŭ* eĭ din fiiĭ luĭ Eleazar şi
din fiiĭ luĭ Itamar.
6 Şi Şemaia, fiul luĭ Netaneel, scrii
torul, *unul* din Leviţĭ, îĭ înscrise îna-
intea regeluĭ şi a maĭ marilor, şi a luĭ
Zadok, preotul, şi a luĭ Ahimelec, fiul
luĭ Abiatar, şi a capilor părintescĭ aĭ
preoţilor şi aĭ Leviţilor; câte o casă
părintéscă era luată pentru Eleazar,
şi *câte una era* luată pentru Itamar.
7 Şi eşi sorţul ânteiŭ pentru Ieho-
iarib; pentru Iedaia, al doilea; 8 Pen-
tru Harim, al treilea; pentru Seorim,
al patrulea; 9 Pentru Malchia, al
cincelea; pentru Miiamin, al şéselea;
10 Pentru Hakkoz, al şéptelea; pentru
Abia, al optulea; 11 Pentru Ieşua,
al nouĕlea; pentru Şekania, al ḑece-
lea; 12 Pentru Eliaşib, al un-spre-ḑe-
celea; pentru Iakim, al doĭ-spre-ḑece-
lea; 13 Pentru Huppa, al treĭ-spre-
ḑecelea; pentru Ieşebab, al patru-spre-
ḑecelea; 14 Pentru Bilga al cincĭ-
spre-ḑecelea; pentru Immer, al şése-
spre-ḑecelea; 15 Pentru Hezir al
şépte-spre-ḑecelea; pentru Appiţet, al
opt-spre-ḑecelea; 16 Pentru Petahia,
al noĕ-spre-ḑecelea; pentru Iehezekel,
al doĕ-ḑecelea; 17 Pentru Iachin, al
doĕ-ḑecĭ şi unul; pentru Gamul, al
doĕ-ḑecĭ şi doilea; 18 Pentru Delaia,
al doĕ-ḑecĭ şi treilea; pentru Maazia,
al doĕ-ḑecĭ şi patrulea.
19 Acésta *era* rânduéla lor în ser-
viciŭl lor, *după care* să vină în casa
luĭ Iehova, după îndătoririle *date* lor
prin Aaron, părintele lor, aşa precum
îĭ ordonase Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-
rael.

Capiĭ Leviţilor.

20 Şi ceĭ-l-alţĭ fiĭ aĭ luĭ Levi *eraŭ*:
din fiiĭ luĭ Amram: Şubael; din fiiĭ luĭ
Şubael, Iehdeia. 21 Cât pentru Re-
habia: din fiiĭ luĭ Rehabia: Işşia *era*
capul; 22 Din Iţhariţĭ, Şelomot: din
fiiĭ luĭ Şelomot, Iahat. 23 Şi fiiĭ *luĭ*
Hebron: Ieria, *ânteiul*; Amaria, al doi-
lea; Iahaziel, al treilea; Iekameam. al
patrulea. 24 Fiiĭ luĭ Uziel: Mica;
din fiiĭ luĭ Mica, Şamir; 25 Fratele
luĭ Mica, Işşia; din fiiĭ luĭ Işşia, Ze-
caria. 26 Fiiĭ luĭ Merari: Mahli şi
Muşi: fiiĭ luĭ Iaazia: Beno. 27 Fiiĭ
lui Merari: din Iaazia; Beno, şi Şo-
ham, şi Zaccur, şi Ibri; 28 Din Mah-

li: Eleazar; şi acesta nu avea fiĭ.
29 Cât pentru Kiş: Fiul luĭ Kiş: Ie-
rahmeel. 30 Şi fiiĭ luĭ Muşi: Mahli,
Eder, şi Ierimot. Acestia *sûnt* fiiĭ Le-
viţilor, după casele lor părintescĭ.
31 Şi acestia aŭ aruncat sorţĭ lângă
fraţiĭ lor, fiiĭ luĭ Aaron, înaintea luĭ
David, regele, şi a luĭ Zadok şi a luĭ
Ahimelec, şi înaintea capilor *caselor*
părintescĭ ale preoţilor şi ale Leviţi-
lor, casa cea ântĕia părintéscă de o
potrivă cu fratele sĕŭ cel maĭ mic.

Aşeḑarea şi rânduirea cântăreţilor şi a musicanţilor.

25 Şi deosebiră David şi ceĭ maĭ
marĭ aĭ ósteĭ spre serviciŭ din
fiiĭ luĭ Asaf, aĭ luĭ Heman şi aĭ luĭ
Iedutun, care să cânte cântărĭ cu ci-
tare, cu harpe, şi cu cimbale. Şi nu-
mĕrul ómenilor de lucru spre serviciul
lor era: 2 Din fiiĭ luĭ Asaf: Zaccur,
Iosef, Netania, şi Asarela, fiĭ aĭ luĭ
Asaf; supt conducerea luĭ Asaf, care
cânta cântărĭ supt conducerea regeluĭ.
3 Din Iedutun: pre fiiĭ luĭ Iedutun:
Ghedalia, Zeri, Ieşaia, Haşabia, şi Ma-
titia, şése, supt conducerea părinteluĭ
lor, Iedutun, care cânta cântărĭ cu
citare, ca să laude şi să măréscă pre
Iehova. 4 Din Heman: pre fiiĭ luĭ
Heman: Bukkia, Mattania, Uziel, Şe-
buel, Ierimot, Hanania, Hanani, Elia-
ta, Ghiddalti, Romamti-Ezer, Ioşbeka-
şa, Malloti, Hotir, *şi* Mahaziot. 5 Toţĭ
acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Heman, vĕḑĕtorul
regeluĭ în cuvintele luĭ Dumneḑeŭ; ca
să-*ĭ* înalţe cornul; *căcĭ* Dumneḑeŭ dă-
du luĭ Heman patru-spre-ḑece fiĭ şi
treĭ fiice. 6 Toţĭ acestia *stăteaŭ* supt
conducerea părinteluĭ lor la cântare *în*
casa luĭ Iehova, cu cimbale, harpe, şi
citare, pentru serviciŭ în casa luĭ
Dumneḑeŭ, după ordinul regeluĭ, *dat*
luĭ Asaf, luĭ Iedutun şi luĭ Heman.
7 Şi numĕrul lor cu cel al fraţilor lor,
carĭ eraŭ învĕţaţĭ în cântările luĭ Ie-
hova, toţĭ încercaţĭ, eraŭ: doĕ sute,
opt-ḑecĭ şi opt.
8 Si aruncară sorţĭ pentru rânduéla
lor, pentru cel mic ca şi pentru cel
mare, pentru învĕţător ca şi pentru
cel învĕţat; 9 Şi pentru Asaf eşi ân-
tĕiul sorţ luĭ Iosef; Ghedalia *era* al
doilea, el, fraţiĭ seĭ şi fiiĭ seĭ, doĭ-spre-
ḑece; 10 Al treilea, Zaccur, *el*, fiiĭ
seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece; 11 Al
patrulea, Iizri, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ,
doĭ-spre-ḑece; 12 Al cincelea, Neta-
nia, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-
ḑece; 13 Al şéselea, Bukkia, *el*, fiiĭ
seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece; 14 Al
şéptelea, Ieşarela, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ
seĭ, doĭ-spre-ḑece; 15 Al optulea, Ie-
şaia, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-
ḑece; 16 Al noĕlea, Matania, *el*, fiiĭ
seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece; 17 Al
ḑecelea, Şimeĭ, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ,
doĭ-spre-ḑece; 18 Al un-spre-ḑecelea,
Azareel, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-
spre-ḑece; 19 Al doĭ-spre-ḑecelea,
Haşabia, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-
spre-ḑece; 20 Al treĭ-spre-ḑecelea,
Subael, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-
ḑece; 21 Al patru-spre-ḑecelea, Ma-
titia, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-
ḑece; 22 Al cincĭ-spre-ḑecelea, Ieri-
mot, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece;
23 Al şése-spre-ḑecelea, Hanania, *el*, fiiĭ
seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece; 24 Al
şépte-spre-ḑecelea, Ioşbekaşa, *el*, fiiĭ
seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece; 25 Al
opt-spre-ḑecelea, Hanani, *el*, fiiĭ seĭ şi
fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece; 26 Al noĕ-
spre-ḑecelea, Malloti, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ
seĭ, doĭ-spre-ḑece; 27 Al doĕ-ḑecelea,
Iliata, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-
ḑece; 28 Al doĕ-ḑecĭ şi unul, Hotir,
el, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece;
29 Al doĕ-ḑecĭ şi doilea, Ghiddalti,
el, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece;
30 Al doĕ-ḑecĭ şi treilea, Mohaziot,
el, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre-ḑece;
31 Al doĕ-ḑecĭ şi patrulea, Romamti-
Ezer, *el*, fiiĭ seĭ şi fraţiĭ seĭ, doĭ-spre
ḑece.

Orânduirea uşierilor.

26 Şi rândurile uşierilor: dintre Ko-
rahiţĭ, Meşelemia, fiul luĭ Kore,
din fiiĭ luĭ Asaf. 2 Şi fiiĭ luĭ Meşe-
lemia: Zecaria, ântĕĭ-născutul; Iediael,
al doilea; Zebadia, al treilea; Iatniel,
al patrulea; 3 Elam, al cincelea; Ie-
hohanan, al şéselea; Elioenaĭ, al şép-
telea. 4 Fiiĭ luĭ Obed-Edom: Şemaia,
ânteiu-născutul; Iehozabad, al doilea;
Ioah, al treilea; Sacar, al patrulea;
Netaneel al cincelea; 5 Ammiel, al
şéselea; Issacar, al şéptelea; Peultaĭ,
al optulea; căcĭ Dumneḑeŭ îl bine-cu-
vîntă. 6 Şi luĭ Şemaia, fiul sĕŭ, se
născură fiĭ, carĭ domniră în casa pă-
rinteluĭ lor; că eĭ *eraŭ* bărbaţĭ de-
steptĭ. 7 Fiiĭ luĭ Semaia: Otni, Re-
fael, şi Obed-Elzabad; fraţiĭ seĭ, băr-
baţĭ desteptĭ, Elihu şi Şemakia. 8 Toţĭ
acestia *eraŭ* din fiiĭ luĭ Obed-Edom;
eĭ, fiiĭ lor şi fraţiĭ lor, bărbaţĭ desteptĭ,
puternicĭ pentru serviciŭ, şése-ḑecĭ şi
doĭ din Obed-Edom. 9 Fiiĭ şi fraţiĭ
luĭ Meşelemia, bărbaţĭ deşteptĭ, opt-

spre-ḑece. 10 Fiiĭ luĭ Hoşa, dintre
fiiĭ luĭ Merari: Şimri, capul, (de-şi nu
era ântêĭ-născutul, dară părintele sĕŭ
îl puse cap); 11 Hilkia, al doilea;
Tebalia, al treilea; Zecaria, al patru-
lea; toţĭ fiiĭ şi fraţiĭ luĭ Hoşa, treĭ-
spre-ḑece.
12 Acestea *eraŭ* rândurile uşĭerilor
după capiĭ lor bărbătescĭ, *şi aveaŭ* sar-
cină împreună cu fraţiĭ lor, de a servi
în casa luĭ Iehova. 13 Şi aruncară
sorţĭ, pentru cel mic ca şi pentru cel
mare, după casele lor părintescĭ, pen-
tru fie-care pórtă. 14 Şi sorţul despre
rĕsărit pică pe Şelemia; şi aruncară
sorţĭ pentru Zecaria fiul sĕŭ, *bărbat*
înţelept în sfat; şi sorţul sĕŭ eşi spre
méḑă-nópte; 15 Pentru Obed-Edom
spre méḑă-ḑi, şi pentru fiiĭ seĭ casa de
reservă; 16 Pentru Şuppim şi Hosa
spre apus, lângă pórta Şallechet, unde
se urcă calea în sus, aşa *încât urma*
custode după custode. 17 Către rĕ-
sărit *eraŭ* şése Leviţĭ; către méḑă-
nópte, patru pe ḑi; către méḑă-ḑi pa-
tru pe ḑi; şi lângă casa de reservă
câte doĭ; 18 Lângă Parbar, către
apus, patru pe cale, *şi* doĭ lângă Par-
bar. 19 Acestea *sûnt* rândurile uşĭe-
rilor din fiiĭ luĭ Kore şi din fiiĭ luĭ
Merari.

Orânduirea vistierilor.

20 Şi din Leviţĭ *era* Ahia preste
tesaurele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ şi preste
tesaurele celor consacrate. 21 *Cât*
pentru fiiĭ luĭ Laadan, fiiĭ Gherşonitu-
luĭ Laadan, capiĭ *caselor* părintescĭ,
adecă din Laadan, Gherşonitul, *eraŭ*:
Iehieli. 22 Fiiĭ luĭ Iehieli: Zetam, şi
Ioel, fratele sĕŭ, *carĭ eraŭ* preste te-
saurele caseĭ luĭ Iehova. 23 Din Am-
ramiţĭ şi din Iţhariţĭ, din Hebroniţĭ,
şi din Uzieliţĭ, 24 *Era* Şebuel, fiul
luĭ Gherşom, fiul luĭ Moisi, maĭ mare-
le preste tesaure. 25 Şi fraţiĭ seĭ din
Eliezer: Rehabia, fiul sĕŭ; Ieşaia, fiul
acestuĭa; Ioram, fiul acestuĭa; Zicri,
fiul acestuĭa; şi Şelomit, fiul acestuĭa.
26 Acest Şelomit şi fraţiĭ seĭ *eraŭ* pre-
ste tóte tesaurele celor consacrate, pre
carĭ regele David şi capiĭ *caselor* pă-
rintescĭ, ceĭ maĭ marĭ preste miĭ şi
preste sute, şi ceĭ marĭ aĭ ósteĭ le con-
sacraseră. 27 Din prada câştigată în
resbele consacraseră *acestea*, pentru zi-
direa caseĭ luĭ Iehova, 28 Şi tot ce
consacrase Samuel, vĕḑĕtorul, şi Saul,
fiul luĭ Kiş, şi Abner, fiul luĭ Ner, şi
Ioab, fiul Ţeruieĭ; *tóte* cele consacrate
eraŭ supt mâna luĭ Şelomit şi a fraţi-
lor seĭ.

Orânduirea judecătorilor.

29 Din Iţhariţĭ: Chenania şi fiiĭ seĭ
eraŭ pentru trebele de dinafară preste
Israel, ca diregĕtorĭ şi ca judecătorĭ.
30 Din Hebroniţĭ: Hoşabia şi fraţiĭ
seĭ, o mie şépte sute bărbaţĭ destepţĭ
eraŭ puşĭ preste Israel dincóce de Ior-
dan către apus, la tóte trebele luĭ Ie-
hova şi la serviciul regeluĭ. 31 Din
Hebroniţĭ, Ieria *era* capul, după gene-
raţiunile Hebroniţilor *şi după casele*
lor părintescĭ. (In al patru-ḑecelea an
al domnireĭ luĭ David fură eĭ căutaţĭ,
şi s'aŭ găsit între dînşiĭ la Iazer în
Galaad bărbaţĭ destepţĭ.) 32 Şi fra-
ţiĭ seĭ, bărbaţĭ destepţĭ, *eraŭ* doĕ miĭ
şépte sute, capiĭ *caselor* părintescĭ; şi
David regele îĭ puse preste Rubeniţĭ
şi Gadiţĭ, şi preste jumătatea seminţieĭ
luĭ Manase, la tóte trebile luĭ Dumne-
ḑeŭ şi ale regeluĭ.

Ceĭ doĭ-spre-ḑece capĭ aĭ armateĭ.

27 Şi fiiĭ luĭ Israel după numĕrul
lor, capiĭ *caselor* părintescĭ, maĭ
marĭ preste miĭ şĭ sute, şi aĭ lor dire
gĕtorĭ, servĭaŭ regeluĭ în tóte pe rân-
durĭ, carĭ întraŭ şi eşĭaŭ din lună în
lună, în tóte lunile anuluĭ; fie-care
rând *avea* doĕ-ḑecĭ şi patru miĭ.
2 Preste rândul ânteĭ pentru luna
ânteĭa *era* Iaşobeam, fiul luĭ Zabdiel;
şi la rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ şi patru
miĭ. 3 El *era* din fiiĭ luĭ Pereţ, ca-
pul tuturor maĭ marilor ósteĭ pentru
luna ântĕia. 4 Şi preste rândul pen-
tru luna a doa *era* Dodaĭ, Ahoheul, şi
din rândul sĕŭ *era* Miklot, de asemene
conducĕtor; şi în rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-
ḑecĭ şi patru miĭ. 5 Cel maĭ mare al
ósteĭ a treĭa pentru luna a treĭa *era*
Benaia, fiul luĭ Iehoiada, preotul, ca-
pul; şi la rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ şi
patru miĭ. 6 Acest Benaia *era* un
vitéz din ceĭ treĭ-ḑecĭ, şi preste ceĭ
treĭ-ḑecĭ; şi la rândul sĕŭ *era* Ammi-
zabad, fiul sĕŭ. 7 Al patrulea, pen-
tru luna a patra, *era* Asahel, fratele
luĭ Ioab, şi Zebadia, fiul sĕŭ, după
dînsul; şi în rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ
şi patru miĭ. 8 Al cincelea, pentru
luna a cincea, *era* maĭ mare Şamhut,
Ihraheul; şi în rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-
ḑecĭ şi patru miĭ. 9 Al şéselea, pen-
tru luna a şésea, *era* Ira, fiul luĭ Ik-
keş, Tekoeul; şi în rândul sĕŭ *eraŭ*
doĕ-ḑecĭ şi patru miĭ. 10 Al şéptelea
pentru luna a şéptea, *era* Heleţ, Pelo-

neul, din fiiĭ luĭ Efraim; şi în rândul
sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ şi patru miĭ. 11 Al
optulea, pentru luna a opta, *era* Sib-
becaĭ, Huşateul, din Zarhiţĭ; şi în rân-
dul sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ şi patru miĭ.
12 Al noŭĕlea, pentru luna a noa, *era*
Abiezer, Anetoteul, din Beniaminiţĭ;
şi în rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ şi patru
miĭ. 13 Al ḑecelea, pentru luna a
ḑecea, *era* Maharaĭ, Netofateul, din
Zarhiţĭ; şi în rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ
şi patru miĭ. 14 Al un-spre-ḑecelea,
pentru luna a un-spre-ḑecea, *era* Be-
naia, Piratoneul, din fiiĭ luĭ Efraim;
şi în rândul sĕŭ *eraŭ* doĕ-ḑecĭ şi patru
miĭ. 15 Al doĭ-spre-ḑecelea, pentru
luna a doĕ-spre-ḑecea, *era* Heldaĭ, Ne-
tofateul, de la Otniel; şi în rândul sĕŭ
eraŭ doĕ-ḑecĭ şi patru miĭ.

Domnitoriĭ seminţiilor.

16 Şi preste seminţiile luĭ Israel
eraŭ: preste Rubeniţĭ maĭ mare, Elie-
zer, fiul luĭ Sicri; preste Simeoniţĭ,
Şefatia, fiul Maacheĭ; 17 Preste Le-
viţĭ, Haşabia, fiul luĭ Kemuel; preste
Aaroniţĭ, Zadok; 18 Preste Iuda, E-
lihu, din fraţiĭ luĭ David; preste Issa-
car, Omri, fiul luĭ Micael; 19 Preste
Zabulon, Işmaia, fiul luĭ Obadia; preste
Neftali, Ierimot, fiul luĭ Azriel; 20 Pre-
ste fiiĭ luĭ Efraim, Hoşea, fiul luĭ A-
zazia; preste jumătatea seminţieĭ luĭ
Manase, Ioel, fiul luĭ Pedaĭa; 21 Pre-
ste jumătatea *seminţieĭ* luĭ Manase în
Galaad, Iddo, fiul luĭ Zecaria; preste
Beniamin, Iaasiel, fiul luĭ Abner;
22 Preste Dan, Azareel, fiul luĭ Iero-
ham. Acestia *sûnt* maĭ mariĭ seminţie-
lor luĭ Israel.

23 Numĕrul Israeliţilor de doĕ-ḑecĭ
anĭ şi maĭ jos, nu ĭ-a pus David; căcĭ
Iehova ḑisese, *că* va înmulţi pre Is-
rael, ca stelele ceruluĭ. 24 Ioab, fiul
Ţeruieĭ, începu a numĕra, dară nu
sfârşi; cacĭ veni pentru acésta mânia
luĭ Iehova preste Israel; de aceea nu-
mĕrul nu s'a primit în istoria Croni-
celor regeluĭ David.

Servitoriĭ şi slujbaşiĭ curţiĭ.

25 Şi preste tesaurele regeluĭ *era*
Azmavet, fiul luĭ Adiel; şi preste ma-
gasinele din câmp, din cetăţĭ, din sate,
şi din turnurĭ, *era* Ionatan, fiul luĭ
Uzia. 26 Şi preste lucrătoriĭ câmpu-
luĭ la lucrarea pămêntuluĭ *era* Ezri,
fiul luĭ Chelub; 27 Şi preste viĭ *era*
Şimeĭ, Ramateul; şi preste magasine-
le de vin din viĭ era Zabdi, Şifmeul.
28 Şi preste olivĭ şi sicomoriĭ din vale
era Baal-Hanan, Ghedereul; şi preste
magasinele de oleiŭ, Ioaş. 29 Şi pre-
ste boiĭ, cari păsceaŭ în Şaron, *era*
Şitraĭ, Şaroneul; şi preste boiĭ din văĭ
era Şafat, fiul luĭ Adlaĭ. 30 Şi preste
cămile *era* Obil, Işmaelitul; şi preste
asinĭ, Iehdeia, Meronoteul. 31 Şi pre-
ste oĭ *era* Iaziz, Hagareul. Toţĭ acestia
eraŭ supravighietorĭ preste avutul re-
geluĭ David.

32 Şi Ionatan, unchĭul luĭ David,
era consilier, bărbat cu minte şi învĕ-
ţat; şi Iehiel, fiul luĭ Hacmoni, *era*
lângă fiiĭ regeluĭ; 33 Şi Ahitofel *era*
consilier al regeluĭ; şi Huşaĭ, Aracheul,
era amic al regeluĭ; 34 Şi după A-
hitofel eraŭ Iehoiada, fiul luĭ Benaia,
şi Abiatar; şi maĭ marele ósteĭ regeluĭ
era Ioab.

David înfăţişéză poporuluĭ pe Solomon; ca pe urmaşul sĕŭ.

28 Şi adună David pre toţĭ maĭ ma-
riĭ luĭ Israel, pre maĭ mariĭ se-
minţielor, şi pre maĭ mariĭ rândurilor,
cari servĭaŭ regeluĭ, şi pre maĭ marĭ
preste miĭ, şi pre maĭ marĭ preste sute,
şi pre maĭ mariĭ preste tot avutul,
preste turmele regeluĭ şi preste fiiĭ seĭ,
împreună cu diregĕtoriĭ şi cu ceĭ vi-
tejĭ, şi pre toţĭ bărbaţiĭ tarĭ, la Ieru-
salim.

2 Şi David regele stătu în picĭóre,
şi ḑise: Ascultaţi-mĕ, fraţiĭ meĭ, şi po-
porul meŭ! Fost-a în inima mea să
zidesc casă de repaus pentru chivotul
legeĭ luĭ Iehova, şi pentru aşternutul
picĭórelor Dumneḑeuluĭ nostru; şi pre-
gătirĭ făcut-am pentru zidire. 3 Da-
ră Dumneḑeŭ ḑise către mine: Tu să
nu zidescĭ casă numeluĭ meŭ; căcĭ
escĭ om de resbel, şi aĭ vĕrsat sânge.
4 Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, m'a
ales pre mine din tótă casa părinteluĭ
meŭ, ca să fiŭ rege preste Israel în
etern, căcĭ pre Iuda alesu-l-a condu-
cĕtor; şi din casa luĭ Iuda, casa pă-
rinteluĭ meŭ; şi dintre fiiĭ părinteluĭ
meŭ a bine-voit întru mine, şi *mĕ* făcu
rege preste tot Israelul. 5 Şi dintre
toţĭ fiiĭ meĭ, (căcĭ mulţĭ fiĭ mĭ-a dat
Iehova,) ales-a el pre Solomon, fiul
meŭ, ca să şéḑă pe tronul regatuluĭ
luĭ Iehova, preste Israel. 6 Şi el ḑise
către mine: Solomon, fiul tĕŭ, va zidi
casa mea şi curţile mele; căcĭ eŭ mi
l-am ales de fiŭ, şi eŭ îĭ voiŭ fi pă-
rinte; 7 Şi voiŭ întări regatul sĕŭ
în etern, de va fi statornic în împlini-
rea ordinelor mele şi judecăţilor mele,
ca şi astă-ḑĭ. 8 Şi acum înaintea în-

tregulu͡ĭ Israel, adunarea lu͡ĭ Iehova,
şi înaintea urechilor Dumneḑeulu͡ĭ no-
stru, păziţĭ tóte ordinele lu͡ĭ Iehova,
Dumneḑeul vostru, pentru-ca să rĕmâ-
neţĭ în stăpânirea acestu͡ĭ pămênt bun,
şi să-*l* lăsaţĭ moştenire fiilor voştri du-
pă voĭ în etern.
9 Şi tu, Solomon, fiul meŭ! recu-
nósce pre Dumneḑeul părintelu͡ĭ tĕŭ,
şi-ĭ servesce cu tótă inima şi cu bună-
voinţă; căcĭ Iehova cercetéză tóte ini-
mele, şi înţelege tóte închipuirile cu-
getelor. De-l veĭ căuta, el se va lăsa
să fie găsit de tine; dară de-l veĭ pă-
răsi pre dînsul, şi el te va lepĕda
pre tine în etern. 10 Caută acuma;
căcĭ Iehova alesu-te-a, ca să zidescĭ
casă pentru sanctuar. Fiĭ statornic, şi
fă-*o*!

*David îĭ dă luĭ Solomon tipul şi pro-
visiunile strânse pentru templu.*

11 Şi dădu David lu͡ĭ Solomon, fiul
sĕŭ, forma porticulu͡ĭ, şi a caselor sale,
şi a tesaurelor sale, şi a camerelor sa-
le de sus, şi a caselor sale din lă-în-
tru, şi a case͡ĭ propiţiătorulu͡ĭ; 12 Şi
forma tuturor, carĭ eraŭ în inima lu͡ĭ,
a curţilor case͡ĭ lu͡ĭ Iehova, şi a tutu-
ror camerelor de jur împrejur, a te-
saurelor case͡ĭ lu͡ĭ Dumneḑeŭ, şi a
tesaurelor celor consacrate; 13 Şi
pentru rândurile preoţilor şi ale Levi-
ţilor, şi pentru tóte lucrurile servicĭu-
lu͡ĭ case͡ĭ lu͡ĭ Iehova, şi pentru tóte
uneltele servicĭulu͡ĭ în casa lu͡ĭ Iehova;
14 Şi trasul în aur al tuturor unelte-
lor pentru fie-care serviciŭ, şi trasul
tuturor uneltelor de argint pentru tóte
uneltele fie-căru͡ĭ serviciŭ; 15 Şi tra-
sul policandrelor de aur, şi a candele-
lor lor de aur, trasul fie-căru͡ĭ polican-
dru, şi al candelelor sale; şi trasul
policandrelor de argint, şi al polican-
drulu͡ĭ şi al candelelor sale, după ser-
vicĭul fiă-caru͡ĭ policandru; 16 Şi
trasul în aur pentru mesele pâne͡ĭ pu-
nere͡ĭ-înainte, pentru fie-care masă, şi
trasul în argint pentru mesele de ar-
gint; 17 Şi în furcĭ, şi cupe, şi plăcĭ,
în aur curat, şi pentru cupele de aur,
trasul fie-căre͡ĭ cupe, *şi în argint* pen-
tru cupele de argint, trasul fie-căre͡ĭ
cupe; 18 Şi trasul în aur curat pen-
tru altarul tamaĭere͡ĭ; şi forma caru-
lu͡ĭ cherubimilor de aur, carĭ să se în-
tindă şi sa acopere chivotul lege͡ĭ lu͡ĭ
Iehova. 19 Tóte *acestia,* tot lucrul
formelor, le-a însemnat şi prin înscris,
prin înţelepcĭune ce ĭ-a dat Iehova.

20 Şi David ḑise lu͡ĭ Solomon, fiul
sĕŭ: Întăresce-te, şi îmbărbătéză-te, şi
fă-*o*; nu te teme, şi nu te spăimânta!
căcĭ Dumneḑeŭ, Iehova, Dumneḑeul
meŭ, *este* cu tine! El nu te va lăsa,
nicĭ nu te va părăsi, până nu veĭ sfâr-
şi tot lucrul pentru servicĭul case͡ĭ lu͡ĭ
Iehova. 21 Şi écă! aicea *sûnt* rân-
durile preoţilor şi ale Leviţilor pentru
tot servicĭul case͡ĭ lu͡ĭ Dumneḑeŭ; şi
cu tine *sûnt* pentru tot lucrul, tot fe-
lul de ómenĭ de bună-voinţă, iscusiţĭ
pentru tot felul de lucru, şi maĭ
marĭĭ şi tot poporul la tóte ordinele
tale.

*Dările bogate pentru clădirea templu-
luĭ.*

29 Şi regele David ḑise către între-
ga adunare: Solomon, fiul meŭ,
singurul, pre care l-a ales Dumneḑeŭ,
este tînĕr şi gingaş, şi lucru *este* mare;
căcĭ nu pentru ómenĭ *e* palatul, ci pen-
tru Iehova, Dumneḑeŭ. 2 Şi *acum,*
după tóte puterile mele făcut-am pre-
gătirĭ pentru casa Dumneḑeulu͡ĭ meŭ:
aur pentru *cele* de aur, argint pentru
cele de argint, aramă pentru *cele* de
aramă, fer pentru *cele* de fer, şi lemn
pentru *cele* de lemn, petre de onice, şi
petre de îmfibulat, petre de împodo-
bire şi de diferite colorĭ, şi tot felul
de petre preţióse, şi petre de marmoră,
în mulţime. 3 Şi încă fiind-că am
bine-voit pentru casa Dumneḑeulu͡ĭ
meŭ, şi avênd tesaure de aur şi de ar-
gint, da-le-voiŭ case͡ĭ Dumneḑeulu͡ĭ
meŭ, pe lângă tóte, pre carĭ le-am pre-
gătit pentru sânta casă: 4 Treĭ miĭ
talente de aur din aurul de Ofir, şi
şépte miĭ talente de argint curăţit,
pentru îmbrăcarea pereţilor caselor.
5 Şi aur pentru *cele* de aur, şi argint
pentru *cele* de argint, şi pentru tóte
lucrurile maĭstrilor. Şi cine este gata
a consacra astă-ḑi servicĭul sĕŭ lu͡ĭ Ie-
hova?
6 Şi aduseră de bună-voie capiĭ
caselor părintescĭ, şi capiĭ seminţielor
lu͡ĭ Israel, şi ceĭ maĭ marĭ preste miĭ
şi preste sute, şi ceĭ maĭ marĭ preste
avutul regelu͡ĭ; 7 Şi dădură pentru
lucrarea case͡ĭ lu͡ĭ Dumneḑeŭ, cincĭ miĭ
talente de aur, şi ḑece miĭ drahme, şi
ḑece miĭ talente de argint, şi opt-spre-
ḑece miĭ talente de aramă, şi o sută
miĭ talente de fer. 8 Şi la cine s'aŭ
găsit petre *preţióse,* acela *le*-a dat la
tesaurul case͡ĭ lu͡ĭ Iehova, în mâna lu͡ĭ
Iehiel, Gherşonitul.

Rugăciune de mulțumită a luĭ David.

9 Şi poporul se bucură, căcĭ *le* a-
ducea de bună-voie; că din tótă inima
dăruĭaŭ luĭ Iehova; încă şi David re-
gele se bucură cu bucurie mare.
10 Şi David bine-cuvîntă pre Ie-
hova înaintea întregeĭ adunărĭ, şi ḑise:
Bine-cuvîntat *să fiĭ* tu, Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Israel, părintele nostru, din
etern şi în etern: 11 A ta, Iehova,
este mărirea, şi puterea, mărirea şi
biruința, şi măreția; căcĭ totul în cer
şi pe pămĕnt *este al tĕŭ*; a ta, Iehova,
este împĕrăția, şi tu escĭ înălțat cap
preste tóte. 12 Şi averea şi onórea
de la tine *vin*; şi tu *escĭ* domn preste
tóte, şi în mâna ta *este* tărie şi putere,
în mâna ta *stă* de a face totul mare
şi tare. 13 Şi acum, Dumneḑeul no-
stru, ițĭ mulțumim, şi lăudăm numele
tĕŭ cel strălucit. 14 Căcĭ cine *sûnt*
eŭ, şi ce *este* poporul meŭ, ca să pu-
tem dărui atâtea? Căcĭ de la tine *vine*
totul, şi din al tĕŭ țĭ-am dat noĭ;
15 Căcĭ străinĭ *sûntem* înaintea ta, şi
nemernicĭ ca toțĭ părinții noştri; ca o
umbră *sûnt* ḑilele nóstre pe pămênt,
şi nu *este* nicĭ o rĕmânere. 16 Ieho-
va, Dumneḑeul nostru! acéstă întrégă
adunătură, ce am pregătit, spre a-țĭ
zidi casă pentru numele tĕŭ cel sânt,
din mâna ta *este* ea, şi al tĕŭ *este* to-
tul. 17 Sciŭ, Dumneḑeul meŭ, că
cercĭ inima, şi că ĭubescĭ dreptul. Şi
eŭ cu inima dréptă am dăruit tóte a-
cestea, şi pre poporul tĕŭ, care se află
aicea, l-am vĕḑut cu bucurie dăruin-
du-țĭ. 18 Iehova, Dumneḑeul luĭ A-
braam, al luĭ Isaac şi al luĭ Israel,
părinții noştri! păstréză în etern acé-
sta în închipuirea cugetelor inimeĭ po-
poruluĭ tĕŭ, şi îndreptă inimele lor
către tine. 19 Şi luĭ Solomon, fiul
meŭ, dă-ĭ inimă desevârşită, ca să pă-
zéscă ordinele tale, mărturiile tale şi
legile tale, şi să facă tóte *acestea* şi să
zidéscă palatul, *pentru* care am făcut
pregătirile.

Ungerea luĭ Solomon.

20 Şi David ḑise către tótă aduna-
rea: Bine-cuvîntațĭ pre Iehova, Dum-
neḑeul vostru. Şi tótă adunarea bine-
cuvîntă pre Iehova, Dumneḑeul părin-
ților lor, şi se plecară, şi se prosternură
luĭ Iehova şi regeluĭ; 21 Şi junghiară
sacrificiĭ luĭ Iehova, şi aduseră a doa-
ḑi luĭ Iehova olocaust: o mie taurĭ,
o mie berbecĭ, o mie mieĭ, cu libațiu-
nile lor, şi *alte* sacrificiĭ în mulțime,
pentru tot Israelul. 22 Şi mâncară şi
bĕură înaintea luĭ Iehova în aceeaşĭ
ḑi cu bucurie mare.
Şi făcură pentru a doa dată pre
Solomon, fiul luĭ David, rege, şi-*l* un-
seră luĭ Iehova *să fie* domn, şi pre Za-
dok *să fie* preot.
23 Şi Solomon şeḑu pe tronul luĭ
Iehova ca rege în locul luĭ David, pă-
rintele sĕŭ; şi el prospera, şi tot Is-
raelul îl asculta pre el. 24 Şi toțĭ
maĭ marìĭ şi vitejiĭ şi toțĭ fiiĭ regeluĭ
David se supuseră luĭ Solomon, regele.
25 Şi Iehova făcu pre Solomon mare
fórte înaintea a tot Israelul, şi-ĭ ḑădu
atâta strălucire regéscă, că asemenea
acesteĭa n'avu nicĭ un rege preste Is-
rael maĭ 'nainte de el.

Mórtea luĭ David.

26 Aşa David, fiul luĭ Işaĭ, domni
preste tot Israelul. 27 Şi ḑilele câte
a domnit el preste Israel *fură* patru-
ḑecĭ anĭ. La Hebron a domnit şépte
anĭ, şi la Ierusalim a domnit treĭ-ḑeci
şi treĭ *anĭ*. 28 Şi muri în bĕtrânețe
fericite, sătul de ḑile, de avere şi de
onóre; şi Solomon, fiul sĕŭ, se făcu
rege în locul sĕŭ. 29 Şi faptele luĭ
David, regele, cele dânteĭ şi cele de
pe urmă, écă *sûnt* scrise în cartea luĭ
Samuel, vĕḑĕtorul, şi în cartea luĭ Na-
tan, profetul, şi în cartea luĭ Gad,
vĕḑĕtorul, 30 Împreună cu tótă dom-
nia luĭ şi cu tóte faptele luĭ cele marĭ,
şi cu timpurile, carì trecură preste dîn-
sul şi preste Israel şi preste tóte re-
gatele țărilor.

CARTEA A DOA A CRONICELOR.

Sacrificĭul luĭ Solomon la Ghibeon.

I Şi Solomon, fiul luĭ David, se în-
tări în regatul sĕŭ; şi Iehova, Dum-
neḑeul sĕŭ, *era* cu dînsul, şi-l făcu
mare fórte. 2 Şi Solomon vorbi că-
tră tot Israelul, către maĭ marìĭ pre-
ste miĭ şi preste sute, şi către jude-

cătorĭ, şi cătră toţĭ conducătoriĭ a tot
Israelul, capĭ *aĭ caselor* părintescĭ;
3 Şi Solomon, şi tótă adunarea cu
dînsul, se duseră la înălţimea din Ghi-
beon; căcĭ acolo era cortul întruni-
reĭ luĭ Dumneḑeŭ, pre carele Moisi,
servul luĭ Iehova, îl făcuse în pus-
tiiŭ. 4 Ér chivotul luĭ Dumneḑeŭ
îl adusese David de la Kiriat-Iearim
în *locul, pre care i-l* pregătise David;
căcĭ îĭ întinsese cort la Ierusalim.
5 Dară altarul de aramă, pre care îl
făcuse Beţaleel, fiul luĭ Uri, fiul luĭ
Hur, *era* acolo înaintea locaşuluĭ luĭ
Iehova; decĭ Solomon şi *tótă* adunarea
pre acesta îl căutară. 6 Şi Solomon
se suĭ acolo înaintea luĭ Iehova pe al-
tarul de aramă, care *era* înaintea cor-
tuluĭ întrunireĭ, şi aduse o mie de olo-
causte pe el.

Rugămintea, înţelepciunea şi avuţia luĭ Solomon.

7 În aceea-şĭ nópte se arĕtă Dum-
neḑeŭ luĭ Solomon, şi ḑise cătră dîn-
sul: Cere ce să-ţĭ daŭ ţie? 8 Şi So-
lomon ḑise cătră Dumneḑeŭ: Tu aĭ
arĕtat mare ĭubire luĭ David, părinte-
luĭ meŭ, şi m'aĭ făcut rege în locul
sĕŭ; 9 Acum Iehova, Dumneḑeule,
fă să se adeveréscă cuvîntul tĕŭ, *dat*
luĭ David, părintele meŭ; căcĭ tu m'aĭ
făcut rege preste un popor numĕros fór-
te, ca pulberea pămêntuluĭ. 10 Drept
care dă-mĭ înţelepcĭune şi minte, ca
să pot eşi şi intra înaintea acestuĭ po-
por; căcĭ cine póte judeca acest popor
mare al tĕŭ?
11 Şi a ḑis Dumneḑeŭ cătră Solo-
mon: Pentru-că acésta este în inima
ta, şi tu n'aĭ cerut avuţie, tesaure şi
onóre, nicĭ viéţa neamicilor teĭ, şi n'aĭ
cerut ḑile multe; ci aĭ cerut ţie înţe-
lepcĭune şi minte, ca să poţĭ judeca
poporul meŭ, preste care te-am făcut
rege; 12 Decĭ date 'ţĭ *sînt* înţelep-
cĭunea şi mintea; şi încă şi avere şi
tesaure şi onóre îţĭ voiŭ da, asemenea
cărora nu avură regiĭ, carĭ *aŭ fost* îna-
inte de tine, şi nicĭ unul după tine nu
le va avé.
13 Şi plecă Solomon de la înălţimea
din Ghibeon la Ierusalim, înaintea cor-
tuluĭ întrunireĭ, şi domni preste Israel.
14 Şi Solomon a adunat care şi că-
lăreţĭ, şi avea o mie, patru sute de
care, şi doĕ-spre-ḑece miĭ de călăreţĭ,
pre carĭ-i aşeḑă în întăririle pentru
care şi aprópe de rege, în Ierusalim.
15 Şi regele făcu ca argintul şi
aurul *să fie* în Ierusalim ca petrele, şi
cedriĭ *să fie* ca sicomoriĭ ceĭ din vale,
prin mulţimea *lor*. 16 Şi aduseră luĭ
Solomon caĭ şi tot felul de marfă din
Egipt; neguţătoriĭ regeluĭ cumpĕraŭ
acéstă marfă cu preţ. 17 Şi eĭ adu-
seră din Egipt un car pentru şése sute
sicli de argint, şi un cal pentru o sută
cincĭ-ḑecĭ. Şi aşa se aduseră şi pentru
toţĭ regiĭ Heteilor şi pentru regiĭ Si-
riei prin mânele acelor *neguţătorĭ*.

Întocmirile luĭ Solomon cu Hiram, şi alte pregătirĭ pentru zidirea templuluĭ.

2 Şi Solomon hotârî să zidéscă casă
numeluĭ luĭ Iehova, şi o casă dom-
néscă. 2 Şi Solomon numĕră şépte-
ḑecĭ miĭ de salahorĭ, şi opt-ḑecĭ miĭ
tăĭătorĭ pe munte, şi treĭ miĭ, şése sute
supraveghietorĭ preste acestia.
3 Şi Solomon trimese la Hiram, re-
gele Tiruluĭ, ḑicênd: Precum aĭ făcut
luĭ David, părintele meŭ, adecă, ĭ-aĭ
trimes cedri, ca să-şĭ zidéscă casă, ca
să locuéscă într'însa, *fă şi mie*. 4 Ecă,
zidesc o casă numeluĭ luĭ Iehova, Dum-
neḑeul meŭ, ca să *o* sânţesc luĭ, *şi* să
tămâez înaintea luĭ tămâĭe aromatică,
şi *să pun în ea* în perpetu pânile pu-
nereĭ-înainte, şi *să aduc* olocauste di-
minéţa şi séra, şi la sabbate, şi la
lunele noŭe, şi la sĕrbătorile luĭ Ieho-
va, Dumneḑeul nostru; că aşa *este* în-
datorit în etern Israel. 5 Şi casa,
care o zidesc, *va fi* mare; căcĭ maĭ
mare *este* Dumneḑeul nostru decât toţĭ
ḑeiĭ. 6 Dară cine óre póte a-ĭ zidi
casă? Căcĭ cerurile şi cerurile ceruri-
lor nu-l cuprind; şi cine *sînt* eŭ, ca
să-ĭ zidesc casă, decât numaĭ spre a
tămâĭa înaintea luĭ? 7 Decĭ trime-
te-mĭ un bărbat, maĭstru în lucrarea
auruluĭ şi a argintuluĭ şi a arameĭ şi
a feruluĭ şi purpuruluĭ şi a carmesi-
nuluĭ şi a vênătuluĭ, şi care să scie să
facă sĕpăturĭ, şi *care să ajute* pre maĭ-
striĭ ce am la mine în Iuda şi în Ie-
rusalim, pre carĭ David, părintele meŭ,
ĭ-a pregătit; 8 Şi-mĭ trimete de pe
Liban lemn de cedru, de pin, şi de al-
gummim; că sciŭ, că serviĭ teĭ se înţe-
leg în tăĭatul lemnelor de pe Liban,
şi écă, serviĭ meĭ *vor fi* cu serviĭ teĭ.
9 Şi să-mĭ pregătéscă lemn mult; căcĭ
casa, care o zidesc, *va fi* mare *şi* mă-
réţă. 10 Şi écă, tăĭătorilor, servilor
teĭ, carĭ vor tăia lemnul, le voiŭ da
grâŭ treerat, doĕ-ḑecĭ miĭ core, şi orz
doĕ-ḑecĭ miĭ core, şi vin doĕ-ḑecĭ miĭ
baturĭ, şi oleiŭ doĕ-ḑecĭ miĭ baturĭ.
11 Şi Hiram, regele Tiruluĭ rĕspun-
se prin scrisórea, pre care o trimese

luĭ Solomon: Fiind-că Iehova 'şĭ ĭu-
besce poporul sĕŭ, de aceea te făcu
rege preste dînsul. 12 Hiram maĭ
ḑise: Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ Israel, care a făcut cerul şi
pămêntul, că dădu regeluĭ David un
fiŭ înţelept, priceput şi cu minte, care
va ziḑi casă luĭ Iehova şi casă dom-
néscă pentru sine. 13 Şi acum *écă*,
trimet la tine un bărbat înţelept şi cu
minte, pre Hiram-Abi, 14 Fiul uneĭ
femeĭ din fiicele luĭ Dan, al căruĭ pă-
rinte *era* un Tirian; că se înţelege în
lucrarea auruluĭ, a argintuluĭ, a ară-
meĭ, a feruluĭ, a petrelor, a lemnuluĭ,
a purpuruluĭ, a vênătuluĭ, a inuluĭ sup-
ţire şi a carmesinuluĭ, şi la facerea a
tot felul de sĕpătură, *care* şi născo-
cesce tot felul de planurĭ, ce i se vor
da, cu ceĭ înţelepţĭ aĭ teĭ, şi cu ceĭ
înţelepţĭ aĭ domnuluĭ meŭ David, pă-
rintele tĕŭ. 15 Şi acum grâul şi or-
zul şi oleĭul şi vinul, de care a vorbit
domnul meŭ, să le trimétă servilor seĭ:
16 Şi vom tăia lemn de pe Liban, du-
pă tótă trebuinţa ta, şi ţi-l vom aduce
în plute pe mare la Ioppa, şi tu-l veĭ
sui la Ierusalim.

17 Deci Solomon numĕră pre toţĭ
străiniĭ, cari *eraŭ* în pămêntul luĭ Is-
rael, după numĕrarea, cu care David,
părintele seŭ, îĭ numĕrase; şi s'aŭ gă-
sit: o sută cincĭ-ḑecĭ şi treĭ de miĭ,
şése sute. 18 Din acestia făcu el
şépte-ḑecĭ de miĭ salahorĭ, şi opt-ḑecĭ
de miĭ tăiătorĭ pe munte, şi treĭ miĭ
şése sute supraveghietorĭ, cari să în-
demne pre popor la lucru.

Zidirea şi pregătirea templuluĭ.

3 Şi Solomon începu a zidi casa luĭ
Iehova în Ierusalim, pe muntele
Moria, unde *Domnul* s'a arĕtat părin-
teluĭ sĕŭ David, pe acel loc, pre care-
le l-a pregătit David: în aria luĭ Or-
nan, Iebuseul. 2 Şi începu a zidi în
ḑiŭa a doa a luneĭ a doa, în al patru-
lea an al domnieĭ sale.

3 Şi acesta *a fost* planul luĭ Solo-
mon pentru zidirea caseĭ luĭ Dumne-
ḑeŭ; şése-ḑecĭ coţĭ lungimea şi doĕ-
ḑecĭ coţĭ lărgimea, după măsura vechie
a coţilor. 4 Şi porticul, care cu lun-
gul sĕŭ *venia* în totul caseĭ, avea doĕ-
ḑecĭ coţĭ, şi o sută doĕ-ḑecĭ coţĭ în
înălţime.

Şi pe din ıa-întru o acoperi cu aur
curat. 5 Şi casa cea mare o îmbră-
că cu lemn de pin, şi îmbrăcă pre a-
cesta cu aur curat, şi făcu asupra ace-
stora palmieri şi înlănţuiturĭ; 6 Şi
acoperi casa cu petre de preţ spre fru-
museţe, şi aurul *era* aur din Parvaim.
7 Şi îmbrăcă casa, grinḑile, pragurile,
pereţiĭ eĭ, şi uşile eĭ, cu aur; şi săpă
cherubimĭ pe pereţĭ.

8 Şi făcu casa sânteĭ sântelor: lun-
gimea eĭ după lărgimea caseĭ, doĕ-ḑecĭ
de coţĭ, şi lărgimea eĭ doĕ-ḑecĭ de coţĭ;
şi o îmbrăcă cu aur bun, şése sute
talente. 9 Şi greutatea auruluĭ pen-
tru cuie *era* de cincĭ-ḑecĭ sicli. Şi ca-
merele de sus le îmbrăcă cu aur.

10 Şi în casa sânteĭ sântelor făcu
doĭ cherubimĭ, lucru de săpător, şi ĭ
îmbrăcă cu aur. 11 Şi lungimea arı-
pelor cherubimilor *eraŭ* de doĕ-ḑecĭ de
coţĭ; aripa unuĭa, de cincĭ coţĭ, atin-
gea peretele caseĭ, şi cea-l-altă aripă,
tot de cincĭ coţĭ, atingea aripa celuĭ-
l-alt cherubim; 12 Şi o aripă a ce-
luĭ-l-alt cherubim, de cincĭ coţĭ, atin-
gea *cela-l-alt* perete al caseĭ, şi aripa
cea-l-altă a sa, *tot* de cincĭ coţĭ, se li-
pĭa de aripa celuĭ d'ânteiŭ cherubim.
13 Aşa că aripele acestor cherubimĭ
se întindeaŭ *în lungime de* doĕ-ḑecĭ de
coţĭ. Şi eĭ stăteaŭ pe picĭórele lor, şi
feţele lor *eraŭ îndreptate* spre casă.
14 Şi maĭ făcu o perdé de vênăt, şi
de purpur, şi de carmesin, şi de in
supţire, şi lucră cherubimĭ pe dînsa.

15 Şi maĭ făcu înaintea caseĭ doĭ
stâlpĭ, înalţĭ de treĭ-ḑecĭ şi cincĭ *de*
coţĭ; şi capitelurile, cari *eraŭ* pe cre-
scetul fie-căruĭa dintrînşi, *înalte* de
cincĭ coţĭ. 16 Şi făcu reţele, *ca* şi în
oracul, şi *le* puse pe capetele stâlpi-
lor; şi făcu o sută de rodiĭ, şi *le* puse
pe reţele. 17 Şi aşeḑă stâlpiĭ înain-
tea templuluĭ, unul de a drépta şi unul
de a stânga; şi numi cel din drépta
Iachin *(va întări)*, şi numi cel din stân-
ga Boaz *(întrînsul este putere)*.

Descrierea părţilor şi a lucrurilor din templu.

4 Şi făcu un altar de aramă, doĕ-
ḑeci de coţĭ lungimea sa, doĕ-ḑe-
cĭ coţĭ lăţimea sa, şi dece coţĭ înălţi-
mea sa.

2 După acésta făcu el marea vĕr-
sată, ḑece coţĭ de la o margine până
la cea-l-altă margine, rotundă împre-
jur; şi cincĭ coţĭ înălţimea eĭ; şi un
fir de treĭ-ḑecĭ coţĭ ar fi înconjurat-o.
3 Şi *eraŭ* supt ea chipurĭ de boĭ de
jur împrejur înconjurându-o; câte ḑece
la cot înconjuraŭ marea de jur împre-
jur; doĕ rândurĭ de boĭ *eraŭ*, turnaţĭ
dintr-o vĕrsătură cu *marea*. 4 Ea sta
pe doĭ-spre-ḑece boĭ: treĭ privĭaŭ către

médă-nópte, treĭ priviaŭ către apus,
treĭ priviaŭ către médă-ḑi, și treĭ pri-
viaŭ către rĕsărit; și marea *ședea* pe
dînși, și tóte dosurile lor *eraŭ întórse*
în lă-întru. 5 Grosimea eĭ *era* de un
lat de palmă, și marginea eĭ făcută ca
marginea uneĭ cupe, în chipul flóreĭ
de crin; treĭ miĭ baturĭ încăpea în ea.
6 Și maĭ făcu și ḑece spălătóre, și
puse cincĭ de a drépta, și cincĭ de a
stânga, pentru spălarea în ele; pre ce
le junghiate pentru olocauste le spălaŭ
întrînsele; și marea *servia* preoților, ca
să se spele în ea.
7 Și maĭ făcu ḑece policandre de
aur, după forma ce trebuiaŭ să aibă,
și *le* puse în templu, cincĭ de a drépta,
și cincĭ de a stânga.
8 Și făcu ḑece mese, și *le* puse în
templu, cincĭ de a drépta, și cincĭ de
a stânga; și făcu o sută cupe de aur.
9 Și făcu curtea preoților, și cur-
tea cea mare, și ușĭ spre curte, și îm-
brăcă ușile lor cu aramă. 10 Și ma-
rea o așeḑă pe partea dréptă, către
rĕsărit-médă-ḑi.
11 Și Huram făcu ólele și lopețile
și cupele. Și *așa* Huram sfârși de fă-
cut lucrul, pre care-l avea de făcut
regele Solomon pentru casa luĭ Dum-
neḑeŭ; 12 Doĭ stâlpĭ, și sferele și
capitelele de pe capul celor doĭ stâlpĭ,
și cele doĕ rețele, ca să acopere cele
doĕ sfere ale capitelurilor de pe capul
stâlpilor; 13 Și patru sute de rodiĭ
pentru cele doĕ rețele, doĕ rândurĭ de
rodiĭ pentru fie-care reţé, ca să aco-
pere cele doĕ sfere ale capitelurilor de
pe stâlpĭ. 14 Și făcu și pedestalele,
și spălătorile de pe pedestale. 15 Ma-
rea și ceĭ doĭ-spre-ḑece boĭ de supt
ea; 16 Ólele, lopețile, furculițele, și
tóte uneltele lor le făcu Huram-Abi
regeluĭ Solomon pentru casa luĭ Ieho-
va din aramă lustruită. 17 În șe-
sul Iordanuluĭ le vĕrsă regele, în pă-
mêntul argilos dintre Succot și Zere-
data.
18 Și făcu Solomon tóte aceste
unelte multe fórte, așa că nu se cer-
ceta greutatea arămeĭ. 19 Și făcu
Solomon tóte uneltele caseĭ luĭ Dum-
neḑeŭ; altarul cel de aur, și mesele,
de-asupra cărora *se puseră* pânile pu-
nereĭ-înainte; 20 Și policandrele și
candelele lor, ca să ardă, după dati-
nă, înaintea oraculuĭ, de aur curat;
21 Și florile, și candelele, și mucările,
de aur; acestea *eraŭ tóte* de aur ales:
22 Și cuțitele, și cupele, lingurile, și
tămâiătorile, *de* aur curat, și pórta
caseĭ, ușile sale din lă-întru spre sânta
sântelor, și ușile caseĭ templuluĭ, de aur.

Târnosirea templuluĭ.

5 Și sfârșindu-se tot lucrul, pre care-l
făcu Solomon pentru casa luĭ Iehova,
Solomon aduse într'*însa tóte* cele con-
sacrate de David, părintele sĕŭ; ar-
gintul și aurul și tóte uneltele le puse
în tesaurele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ.
2 Atuncea adună Solomon pre bă-
trâniĭ luĭ Israel, și pre toțĭ capiĭ se-
mințielor, pre maĭ mariĭ *caselor* părin-
tescĭ ale fiilor luĭ Israel, în Ierusalim,
ca să aducă chivotul legeĭ luĭ Iehova
din cetatea luĭ David, adecă Sionul.
3 Decĭ se adunară la rege toțĭ băr-
bațiĭ luĭ Israel la sĕrbătórea din luna
a séptea. 4 Și veniră toțĭ bătrâniĭ
luĭ Israel: și Levițiĭ ridicară chivotul.
5 Și aduseră chivotul și cortul întru-
nireĭ și tóte uneltele sacre, carĭ *eraŭ*
în cort; preoțiĭ *și* Levițiĭ le duseră.
6 Și regele Solomon și tótă comunita-
tea luĭ Israel, carĭ se adunase la dîn-
sul înaintea chivotuluĭ, sacrificară oĭ
și boĭ, carĭ nu se puteaŭ nicĭ numĕra
nicĭ socoti pentru mulțimea *lor*. 7 Și
așa preoțiĭ aduseră chivotul legeĭ luĭ
Iehova la locul sĕŭ în oraculul caseĭ,
în sânta sântelor, supt aripele cheru-
bimilor; 8 Și cherubimiĭ întindeaŭ
aripele preste locul chivotuluĭ, și che-
rubimiĭ acoperiaŭ chivotul și pârghie-
le luĭ pe de asupra. 9 Și așa de
lungĭ eraŭ pârghiele, că capetele pâr-
ghielor se vedeaŭ, *eșite* din chivot, îna-
intea oraculuĭ; dară nu se vedeaŭ
din afară; și se află acolo până în
ḑiŭa de astă-ḑĭ. 10 Nimic nu *era* în
chivot, decât cele doĕ table, pre carĭ
Moisi le puse *în lă-întru* pe Horeb,
unde Iehova încheĭă *legămînt* cu fiiĭ
luĭ Israel, când aŭ eșit din Egipt.
11 Și a fost, când eșiaŭ preoțiĭ din
sanctuar, căcĭ toțĭ preoțiĭ carĭ *eraŭ*
de față, se sânțiră, că nu se maĭ pă-
ziră rândurile; 12 Încă și Levițiĭ,
toțĭ cântăreţiĭ, *precum*: Asaf, Heman,
Iedutun, și fiiĭ lor, și frațiĭ lor, în-
veștmîntațĭ în in supțire, stătură cu
cimbale și harpe și citare în partea
de către rĕsărit a altaruluĭ, și lângă
dînșĭ o sută, doĕ-ḑecĭ preoțĭ, carĭ su-
flaŭ din trâmbiță; 13 Pre-când aceĭ,
carĭ suflaŭ din trâmbițĭ, și aceĭ, carĭ
cântaŭ, făceaŭ să rĕsune, ca cu o sin-
gură *voce*, laudă și mărire luĭ Iehova,
și când ridicaŭ vocea din trâmbițe și
cimbale și alte instrumente de musică,
și când lăudaŭ pre Iehova, *cântând*:

Bun *este* el, că în etern *ţine* îndurarea
sa; atuncea un nŭor umplu casa, *anu-*
me casa luĭ Iehova; 14 Aşa că pre-
oţiĭ nu putură sta, ca să servéscă, de
nŭor; căcĭ mărirea luĭ Iehova umpluse
casa luĭ Dumneḑeŭ.

Rugăciunea luĭ Solomon la târnosirea templuluĭ.

6 Atuncea ḑise Solomon: Iehova a
ḑis, că în întunerec va locui. 2 Da-
ră zidit-am ţie casă de locuinţă, şi loc,
ca să locuescĭ în etern. 3 Şi întor-
cându-şĭ regele faţa, bine-cuvîntă tótă
adunarea luĭ Israel; şi tótă adunarea
luĭ Israel sta.
4 Şi el ḑise: Bine-cuvîntat *fie* Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ Israel, care în-
deplini prin mâna sa aceea, ce a pro-
mis cu gura sa luĭ David, părintele
meŭ, ḑicênd: 5 Din ḑiŭa, în care
am scos pre poporul meŭ din pămên-
tul Egiptuluĭ, n'am ales dintre tóte se-
minţiile luĭ Israel nicĭ o cetate, în care
să se zidéscă casă, în care să fie nu-
mele meŭ, şi n'am ales nicĭ un bărbat,
care să fie domn preste poporul meŭ
Israel; 6 Ci Ierusalimul l-am ales,
ca numele meŭ să fie acolo, şi pre Da-
vid l-am ales, că să fie preste poporul
meŭ Israel. 7 Şi era în inima luĭ
David, părintele meŭ, să zidéscă casă
numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-
rael; 8 Dară Iehova a ḑis luĭ Da-
vid, părintele meŭ: Fiind-că este în
inima ta să zidescĭ casă numeluĭ meŭ,
bine facĭ, că este *acésta* în inima ta;
9 Dară tu să nu zidescĭ casa; ci fiul
tĕŭ, care va eşi din cópsele tale, acela
să zidéscă casă numeluĭ meŭ. 10 Şi
Iehova îndeplini cuvîntul sĕŭ, pre care
l-a promis; că m'am ridicat eŭ în lo-
cul luĭ David, părintele meŭ, şi şed
pe tronul luĭ Israel, după cum a pro-
mis Iehova, şi am zidit casă nume-
luĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel;
11 Şi am pus acolo chivotul, în care
se află legămîntul luĭ Iehova, pre ca-
re-l încheiă cu fiiĭ luĭ Israel.
12 Şi stând înaintea altaruluĭ luĭ
Iehova, înaintea întregeĭ adunărĭ a luĭ
Israel, îşĭ întinse mânele sale: 13 Căcĭ
Solomon făcuse o tréptă de aramă, şi
o aşeḑase în mijlocul curţeĭ *celeĭ marĭ*,
cincĭ coţĭ era lungimea acesteĭa, şi
cincĭ coţĭ lărgimea sa, şi treĭ coţĭ înăl-
ţimea sa; pe acésta el stătu, şi înge-
nunchiă pe genunchiĭe sale înaintea
întregeĭ adunărĭ a luĭ Israel, şi-şĭ în-
tinse mânele sale către cer, 14 Şi ḑise:
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel! nu
este Dumneḑeŭ asemenea ţie în cer şi
pe pămênt; tu carele păstrezĭ legămîn-
tul şi îndurarea către serviĭ teĭ, cari
umblă înaintea ta din tótă inima lor;
15 Care aĭ împlinit servuluĭ tĕŭ Da-
vid, părintele meŭ, *tot* ce aĭ promis
luĭ; cu gura ta aĭ promis, şi cu mâna
ta aĭ îndeplinit, cum *vede-se* în ḑiŭa
de astă-ḑĭ. 16 Şi acuma, Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, îndeplinesce ser-
vuluĭ tĕŭ David, părintele meŭ, aceea
ce aĭ promis luĭ, ḑicênd: Nicĭ odată
nu va lipsi din tine bărbat de dinain-
tea mea, şeḑĕtor pe tronul luĭ Israel:
numaĭ de vor lua aminte la calea lor,
ca să umble în legea mea, cum aĭ um-
blat tu înaintea mea. 17 Şi acum
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, să se
adevĕréscă cuvîntul tĕŭ, pre care l-aĭ
promis servuluĭ tĕŭ David! 18 Că
óre cu adevĕrat va locui Dumneḑeŭ
cu ómenĭ pe pămênt? Ecă! cerul şi
cerurile cerurilor nu te încap, cu cât
maĭ puţin casa acésta, pre care am
zidit-o eŭ. 19 Totuşĭ privesce la ru-
găcĭunea servuluĭ tĕŭ şi la cererea luĭ,
Iehova, Dumneḑeul meŭ! Auḑĭ striga-
rea şi rugăcĭunea, cu care se rógă ser-
vul tĕŭ înaintea ta. 20 Fie ochiĭ teĭ
deschişĭ ḑiŭa şi nóptea preste casa
acésta, preste locul, în carele mĭ-aĭ
ḑis să puĭ numele tĕŭ acolo! Auḑĭ ru-
găcĭunea, cu care se rógă servul tĕŭ
în locul acesta. 21 Şi ascultă cere-
rile servuluĭ tĕŭ şi ale poporuluĭ tĕŭ
Israel, cu cari se vor ruga în locul a-
cesta; ascultă-ĭ din locul şedereĭ tale,
din cer; şi ascultându-ĭ, értă-ĭ.
22 De va pĕcătui vre-unul asupra
aprópeluĭ sĕŭ, şi i se va pune jură-
mînt, *şi*-l va face să jure, şi jurămîn-
tul va veni înaintea altaruluĭ tĕŭ în
casa acésta; 23 Atuncea tu ascultă
din cer, şi fă, şi judecă pre serviĭ teĭ,
condamnând pre cel vinovat, aşa ca
să se întórcă preste capul luĭ fapta
luĭ; şi îndreptând pre cel drept, şi să-ĭ
facĭ luĭ după dreptatea luĭ.
24 Şi când poporul tĕŭ Israel va fi
lovit de neamic, pentru-că a pĕcătuit
ţie, şi se va întórce către tine, şi va
mărturisi numele tĕŭ, şi va aduce rugĭ
şi cererĭ ţie în casa acésta; 25 Atun-
cea auḑi-*l* din cer, şi értă pĕcatul po-
poruluĭ tĕŭ Israel, şi adu-ĭ éră-şĭ în
pămêntul, pre care l-aĭ dat lor şi pă-
rinţilor lor.
26 Când cerul se va închide, şi nu
va veni plóĭe, pentru-că aŭ pĕcătuit
ţie, şi se vor ruga în locul acesta, şi
vor mărturisi numele tĕŭ, şi se vor în-

tórce de la pĕcatul lor, după ce i-aĭ
umilit pre eĭ; 27 Atuncea ascultă-ĭ
din cer, și értă pĕcatul servilor teĭ și
al poporuluĭ tĕŭ Israel, învĕţându-ĭ
calea cea bună, pre care să umble; și
dă plóie pe pământul tĕŭ, pre care l-aĭ
dat poporuluĭ tĕŭ de moștenire.
28 Fómete de va fi pe pămênt, cĭu-
mă de va fi, arsură în grâŭ, pălitură,
locustă aŭ omiḍĭ de vor fi, saŭ dacă
neamicul lor i va împresura pre eĭ în
ţara lor, în cetăţile lor, dacă vre-o
plagă *va fi*, saŭ vre-o bólă; 29 *Atun-
cea* tótă rugăcĭunea și tótă cererea, ce
va face vre-un om saŭ întregul tĕŭ
popor Israel, când va cunósce fie-care
rana sa și durerea sa, și va întinde
mânele sale cătră casa acésta; 30 A-
tuncea auḍi-ĭ din cer, *din* locul șede-
reĭ tale, și értă-ĭ! și dă fie-căruĭa după
căile luĭ, tu care cunoscĭ inima luĭ;
căcĭ numaĭ tu cunoscĭ inima fiilor ó-
menilor; 31 Ca să se témă de tine,
să umble în căile tale în tóte ḍilele,
câte vor trăi pe pămêntul, pre care
l-aĭ dat părinţilor noștri.
32 Și pre străinul, care nu este din
poporul tĕŭ Israel, dară va veni din
pămênt depărtat, pentru numele tĕŭ
cel mare și mâna ta cea tare și bra-
ţul tĕŭ cel întins, de va veni, și se va
închina în casa acésta; 33 Atuncea
auḍi-*l* din cer, *din* locul ședereĭ tale,
și fă tóte pentru câte străinul va stri-
ga cătră tine; ca să cunóscă tóte po-
pórele pămêntuluĭ numele tĕŭ, și să
se témă de tine, ca și poporul tĕŭ Is-
rael; și să cunóscă, că după numele
tĕŭ se numesce casa acésta, pre care
eŭ am zidit-o.
34 Când poporul tĕŭ va eși la lup-
tă cu neamicul sĕŭ pe calea, pe unde
îĭ veĭ trimete, și se vor ruga ţie, *pri-
vind* la cetatea acésta, pre care aĭ a-
les-o, și spre casa, ce am zidit nume-
luĭ tĕŭ: 35 Atuncea ascultă din cer
rugăcĭunea lor și cererea lor, și fă-le
dreptate.
36 Când vor pĕcătui ţie, (căcĭ nu
este om, care să nu pĕcătuéscă,) și te
veĭ mânia asupra lor, și-ĭ veĭ da *în
mânele* neamiculuĭ, și așa că ceĭ ce-ĭ
vor prinde îĭ vor duce prinșĭ în pă-
mênt departe saŭ aprópe; 37 Și vor
veni în sine-șĭ în pămêntul, unde fură
dușĭ prinșĭ, și se vor întórce, și se vor
ruga ţie în pămêntul acelora carĭ ĭ-aŭ
dus prinșĭ, ḍicênd: Am pĕcătuit, am
nelegĭuit, și am nedreptăţit: 38 Și
se vor întórce cătră tine din tótă ini-
ma lor și din tot sufletul lor în pămên-
tul neamicilor lor, carĭ ĭ-aŭ dus prinșĭ,
și se vor ruga, *privind* cătră pămêntul
lor, ce l-aĭ dat părinţilor lor, și *cătră*
cetatea, pre care aĭ ales-o, și cătră
casa, ce am zidit-o numeluĭ tĕŭ; 39 A-
tuncea *ascultă* din cer, *din* locul șe-
dereĭ tale, rugăcĭunea lor și cererea
lor, și fă-le dreptate; și értă poporuluĭ
tĕŭ cele ce a pĕcătuit ţie.
40 Și acuma, Dumneḍeul meŭ, de-
schișĭ fie ochiĭ teĭ, și urechĭle tale *fie*
ascultătóre la rugăcĭunea din locul a-
cesta! 41 Și acum ridică-te, Iehova,
Dumneḍeule, la locul tĕŭ de repaus,
tu și chivotul potereĭ tale! Fă ca pre-
oţiĭ teĭ, Iehova, Dumneḍeule, să fie
îmbrăcaţĭ cu mântuire, și sânţiĭ teĭ să
se bucure întru bunătăţĭ. 42 Iehova,
Dumneḍeule! nu înturna unsuluĭ tĕŭ
faţa *ta*; adu-ţĭ aminte de milele tale
cătră David, servul tĕŭ.

Sfârșitul târnosireĭ.

7 Și după ce a sfârșit Solomon a se
ruga, se pogorî foc din cer, și mi-
stui olocaustul și sacrificiele, și mări-
rea luĭ Iehova umplu casa. 2 Și pre-
oţiĭ nu putură întra în casa luĭ Ieho-
va, pentru-că mărirea luĭ Iehova um-
plu casa luĭ Iehova. 3 Și când toţĭ
fiiĭ luĭ Israel vĕḍură pogorîndu-se pe
casă focul și mărirea luĭ Iehova, că-
ḍură cu faţa la pămênt până la par-
doséla petreĭ, se închinară, și lăudară
pre Iehova, *ḍicênd*: Bun *este* el, și în
etern *ţine* îndurarea sa!
4 Atuncea regele și tot poporul a-
duseră sacrificiĭ înaintea luĭ Iehova.
5 Și regele Solomon sacrifică doĕ-ḍecĭ
și doĕ miĭ de boĭ, și o sută doĕ-ḍecĭ
miĭ de oĭ. Ast-fel sânţiră regele și tot
poporul casa luĭ Dumneḍeŭ. 6 Și
preoţiĭ stătură la posturile lor, și Le-
viţiĭ cu instrumentele de cântare luĭ
Iehova, pre carĭ le făcuse David, re-
gele, ca să laude pre Iehova, *ḍicênd*:
Că etern *ţine* îndurarea sa! cu cânta-
rea de laudă a luĭ David în mâna lor;
și preoţiĭ suflaŭ în trâmbiţĭ înaintea
lor, și tot Israelul stătu. 7 Și *maĭ*
sânţi Solomon mijlocul curţeĭ, care *era*
înaintea caseĭ luĭ Iehova; căcĭ acolo
aduse olocaustele și grăsimea sacrifi-
cielor de bucurie; căcĭ altarul de ara-
mă, pre care-l făcuse Solomon, nu putu
cuprinde olocaustele și darul de pâne
și grăsimile.
8 În timpul acela serbă Solomon
sĕrbătórea de șépte ḍile, și tot Israe-
lul cu dînsul, adunare mare fórte, de
la intrarea Hamat, până la părâul

Egiptuluĭ. 9 Şi în ḑiŭa a opta făcu-
ră eşirea; căcĭ sânţirea altaruluĭ o
făcură şépte ḑile, şi sĕrbătórea şépte
ḑile. 10 Şi în ḑiŭa a doĕ-ḑecĭ şi treĭa
a lumeĭ a şéptea dădu el drumul po-
poruluĭ la corturile sale, bucurându-se
şi voĭoşĭ pentru bunătăţile, pre carĭ le
făcuse Iehova luĭ David, luĭ Solomon,
şi luĭ Israel, poporul sĕŭ.

A doua arătare a luĭ Dumneḑeŭ.

11 Aşa sfârşi Solomon casa luĭ Ie-
hova şi casa regeluĭ; şi tot ce a fost
în cugetul luĭ Solomon să facă în ca-
sa luĭ Iehova şi în casa sa, îĭ eşi cu
norocire.
12 Atuncea se arĕtă Iehova luĭ So-
lomon nóptea, şi-ĭ ḑise: Auḑit-am ru-
găcĭunea ta, şi am ales mie locul ace-
sta drept casă de sacrificiĭ. 13 De
voiŭ închide cerul, şi nu va fi plóĭe,
şi de voiŭ ḑice locustelor să mănănce
pămêntul, şi de voiŭ trimete cĭumă
preste poporul meŭ; 14 De se va u-
mili poporul meŭ, care este numit du-
pă numele meŭ, şi de se vor ruga, şi
vor căuta faţa mea, şi se vor întórce
de la căile lor cele rele, atuncea şi eŭ
voiŭ asculta din cer, şi voiŭ erta pĕ-
catele lor, şi voiŭ vindeca pămêntul
lor. 15 Şi ochiĭ meĭ vor fi deschişĭ,
şi urechile mele ascultătóre la rugă-
cĭunea, *ce vor face* din locul acesta.
16 Şi acum am ales, şi am sânţit casa
acésta, ca numele meŭ în etern să fie
acolo; şi ochiĭ meĭ şi inima mea vor
fi acolo în tóte ḑilele.
17 Cât pentru tine, de veĭ umbla
înaintea mea, cum a umblat David,
părintele tĕŭ, şi veĭ face tot ce am
ordonat ţie, şi veĭ ţine legile mele şi
judecăţile mele; 18 Atuncea şi eŭ
voiŭ întări tronul regatuluĭ tĕŭ, după
legămîntul ce l-am încheĭat cu Da-
vid, părintele tĕŭ, ḑicênd: Nu va lipsi
din tine bărbat domnitor în Israel.
19 Dară de vĕ veţĭ întórce, şi vĕţĭ
părăsi legile mele şi ordinele mele,
pre carĭ le-am pus înaintea vóstră, şi
veţĭ merge, şi veţĭ servi altor ḑeĭ, şi
vĕ veţĭ închina lor; 20 Atuncea şi
eŭ îĭ voiŭ stârpi din pămêntul meŭ ce
l-am dat lor; şi acéstă casă, ce am
sânţit-o numeluĭ meŭ, o voiŭ arunca
de la faţa mea, şi o voiŭ face de pro-
verb şi de deridere între tóte popórele.
21 Şi casa acésta, cât de înaltă este,
tot cel ce va trece pe lângă ea, va
remâné încremenit, şi va ḑice: Pentru
ce făcu Iehova aşa pămêntuluĭ ace-
stuĭa şi caseĭ acesteĭa? 22 Şi se va
rĕspunde: Fiind-că părăsit-aŭ pre Ie-
hova, Dumneḑeul părinţilor lor, care
ĭ-a scos pre eĭ din pămêntul Egiptuluĭ,
şi se lipiră de alţĭ ḑeĭ, şi se închinară
lor, şi serviră lor; de accea aduse el
tot rĕul acesta asupră-lor.

Alte zidirĭ ale luĭ Solomon.

8 Şi la sfârşitul celor doĕ-ḑecĭ de anĭ,
în carĭ Solomon a zidit casa luĭ Ie-
hova şi casa sa, 2 Zidi Solomon şi
cetăţile, pre carĭ i le dădu Huram *îna-
poĭ*, şi puse să locuéscă întrînsele pre
fiiĭ luĭ Israel.
3 Atuncea plecă Solomon la Hamat-
Ţoba, şi a cuprins-o. 4 Şi zidi Tad-
morul în pustiiŭ şi tóte întăririle pen-
tru provisiune, pre carĭ le zidi în Ha-
mat. 5 Şi zidi Bet-Horonul de sus şi
Bet-Horonul de jos, cetăţĭ întărite cu
ziduri, cu porţĭ şi cu zăvóre; 6 Şi
Baalatul, şi tóte întăririle pentru pro-
visiune, pre carĭ le avea Solomon, şi
tóte întăririle pentru care, şi întăririle
pentru călăreţĭ, şi orĭ-ce dori Solomon
să zidéscă în Ierusalim şi în Liban şi
în tot pămêntul stăpânireĭ sale.
7 *Cât pentru* tot poporul, *ce* rĕmă-
sese din Heteiĭ şi Amoreiĭ, şi Feriseiĭ,
şi Heveiĭ, şi Iebuseiĭ, carĭ nu *eraŭ* din
Israel: 8 *Cât pentru* fiiĭ acelora, ce
rĕmăseseră în ţară după eĭ, şi pre carĭ
fiiĭ luĭ Israel n'aŭ putut a-ĭ nimici, a-
supra acestora Solomon a pus dare de
muncă până în ḑiŭa de astă-ḑĭ. 9 Da-
ră din fiiĭ luĭ Israel Solomon n'a pus
pre nimenea să servéscă la lucrul sĕŭ;
căcĭ eĭ *eraŭ* bărbaţĭ de resbel, şi maĭ
mariĭ căpitenielor seĭ, maĭ mariĭ preste
carele sale, şi călăreţiĭ seĭ.
10 Şi supraveghietorĭ maĭ marĭ, pre
carĭ îĭ avea regele Solomon, *aŭ fost*
doĕ sute şi cincĭ-ḑecĭ, carĭ aŭ stat pre-
ste popor.
11 Şi aduse Solomon pre fiica luĭ
Faraon din cetatea luĭ David în casa
ce o zidi pentru ea; căcĭ ḑise: Femee
nu-mĭ va locui în casa luĭ David, re-
gele luĭ Israel; căcĭ *locurĭ* sânte *sûnt*
acestea, în carĭ chivotul luĭ Iehova a
intrat.

Rânduéla la slujba bisericéscă.

12 Atuncea Solomon adus-a luĭ Ie-
hova olocauste pe altarul luĭ Iehova,
pre care-l zidise înaintea porticuluĭ;
13 Adecă după măsură hotărîtă sacri-
fică el ḑi cu ḑi după legea luĭ Moisi,
la sabbatele, la lunele noŭĕ, şi la sĕr-
bătorile cele treĭ de preste an: la sĕr-

bătórea azimelor, la sĕrbătórea sĕptĕ-
mânelor, și la sĕrbătórea corturilor.
14 Și așeḑă după ordinul luĭ David,
părintele sĕŭ, rândurile preoților la
serviciul lor, și pre Leviți la posturile
lor, ca să laude, și să servéscă înain-
tea preoților, după trebuința fie-căreĭ
ḑile; și pre ușierĭ, după rândurile lor,
la fie-care pórtă; căcĭ așa *era* ordinul
luĭ David, omul luĭ Dumneḑeŭ. 15 Eĭ
nu se abătură de la ordinul regeluĭ
pentru preoțĭ și Levițĭ, în cele ce pri-
viaŭ orĭ-ce serviciŭ saŭ tesaurele.
16 Așa s'a îngrijit tot lucrul luĭ Solo-
mon, din ḑiŭa întemeiereĭ caseĭ luĭ
Iehova, până ce sfârși casa luĭ Iehova
cu totul.

Navigațiune.

17 Atuncea s'a dus Solomon la E-
țion-Gheber, și la Elot, pe țărmul mă-
reĭ în pămêntul Edomuluĭ. 18 Și
Huram a trimes luĭ prin serviĭ seĭ co-
răbiĭ și servĭ, încercațĭ pe mare; ace-
stia se duseră cu serviĭ luĭ Solomon la
Ofir, și luară de acolo patru sute și
cincĭ-ḑecĭ talente de aur, și *le* aduseră
la regele Solomon.

Visita regineĭ din Șeba.

9 Și regina din Șeba auḑind de renu-
mele luĭ Solomon, veni la Ierusalim,
ca să încerce pre Solomon prin între-
bărĭ grele, cu un alaiŭ mare fórte, și
cu cămile, încărcate cu aromate și aur
pré mult și petre prețióse. Și venind
la Solomon, a vorbit cu el de tóte ce
eraŭ în inima eĭ. 2 Și Solomon de-
slegă tóte întrebările eĭ; nu era nimic
ascuns luĭ Solomon, care să nu-ĭ fi de-
slegat.
3 Și vĕḑênd regina din Șeba înțe-
lepciunea luĭ Solomon, și casa ce o
zidise, 4 Și bucatele meseĭ luĭ, și lo-
cuința servilor luĭ, și rânduéla slugi-
lor seĭ, și vestmintele lor, și cupariĭ
luĭ, și vestmintele lor, și trépta pe ca-
re se suia el în casa luĭ Iehova, rĕ-
mase în uimire. 5 Și ḑise regeluĭ:
Adevĕrat *era* cuvîntul, ce în țara mea
am auḑit de lucrurile tale și de înțelep-
ciunea ta; 6 Dară n'am creḑut acelor
cuvinte, până ce am venit și aŭ vĕḑut
ochiĭ meĭ, și écă, nicĭ jumătate nu mi
s'a spus de mărimea înțelepciuneĭ ta-
le; tu întrecĭ faima, ce auḑiĭ. 7 Fe-
ricițĭ *sûnt* ómeniĭ teĭ, fericițĭ acestĭ
servĭ aĭ teĭ, ce pururea staŭ înaintea
ta, și ascultă înțelepciunea ta! 8 Bi-
ne-cuvîntat fie Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
care a bine-voit întru tine, punêndu-te
pe tronul sĕŭ rege, pentru Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ! fiind-că Dumneḑeul
tĕŭ iubesce pre Israel, și voesce a-l
statornicĭ în etern, de aceea te făcu
pre tine rege preste dînșĭ, ca să facĭ
judecată și dreptate. 9 Și ea dădu
regeluĭ o sută și doĕ-ḑecĭ talente de
aur, și aromate multe fórte, și petre
prețióse; nicĭ odată n'a maĭ fost ase-
mene a *celor* ce regina din Șeba dădu
regeluĭ Solomon.
10 Și serviĭ luĭ Huram și serviĭ luĭ
Solomon, carĭ aduseră aur de la Ofir,
aduseră încă și lemn de algummin, și
petre prețióse. 11 Și regele făcu *din*
lemnul de algummin îngrădirĭ la casa
luĭ Iehova și la casa regeluĭ; și citare
și harpe pentru cântărețĭ; ast-fel de
lemn nu s'a vĕḑut până atuncĭ în pă-
mêntul luĭ Iuda.
12 Și regele Solomon dădu regineĭ
din Șeba tóte, câte ea le dori, și câte
ea le ceru, afară de *darul pentru* cele
ce ea adusese regeluĭ. Și așa ea se în-
turnă, și se duse în pămêntul eĭ, ea și
serviĭ eĭ.

Avuția, înțelepciunea, mărimea luĭ.

13 Și greutatea auruluĭ, ce venia
la Solomon pe fie-care an, *era* șése su-
te, șése-ḑecĭ și șése talente de aur,
14 Afară de cel strâns de la negută-
toriĭ ceĭ marĭ și de la negutătoriĭ ceĭ
micĭ, și de la toțĭ regiĭ Arabieĭ, și de
la guvernătoriĭ țăreĭ, carĭ aŭ adus aur
și argint luĭ Solomon.
15 Și a făcut regele Solomon doĕ
sute scuturĭ *de* aur ciocănit; șése sute
sicli de aur ciocănit a pus de tot scu-
tul; 16 Și treĭ sute scuturĭ micĭ de
aur ciocănit; treĭ sute *sicli* de aur a
pus de tot scutul. Și le așeḑă rege-
le în casa *numită*: Pădurea Libanu-
luĭ.
17 Și maĭ făcu regele un tron mare
de fildiș, și-l acoperi cu aur curat.
18 Șése trepte *avea* tronul, și un așter-
nut pentru picióre, de aur, *care era*
țintuit de tron, și răzămătorĭ de o par-
te și de alta a scaunuluĭ de ședere, și
doĭ leĭ stăteaŭ lângă răzămătorĭ; 19 Și
doĭ-spre-ḑece leĭ de o parte și de alta
stăteaŭ pe acele șése trepte. Un ast-
fel nu s'a maĭ făcut în nicĭ un regat.
20 Și tóte vasele de bĕut ale regeluĭ
Solomon *eraŭ* de aur, și tóte vasele
caseĭ, *numită*: Pădurea Libanuluĭ, *eraŭ*
de aur curat, nimic de argint; *argin-
tul* drept nimic se socotia în ḑilele luĭ
Solomon. 21 Că corăbiele regeluĭ
călătoriaŭ la Tarșiș cu serviĭ luĭ Hu-

ram; odată în treĭ anĭ veniaŭ corăbii-
le de la Tarșiș, și aduceaŭ aur, argint,
fildiș, momițĭ, și păunĭ.
22 Așa s'a mărit regele Solomon în
avere și în înțelepcĭune maĭ pre sus
decât toțĭ regiĭ pământuluĭ. 23 Și
toțĭ regiĭ pământuluĭ căutaŭ fața luĭ
Solomon, ca să audă înțelepcĭunea luĭ,
pre care Dumnedeŭ o pusese în inima
luĭ. 24 Și pe tot anul aducea fie-ca-
re darul sĕŭ: vase de argint, vase de
aur, vestminte, armătură și aromate,
caĭ și cătârĭ.
25 Și avea Solomon patru miĭ de
grajdurĭ pentru caĭ și care, și doĕ-
spre-dece miĭ de călărețĭ; și-ĭ aședă în
întăririle pentru care, și aprópe de re-
ge, în Ierusalim.
26 Și domni *Solomon* preste toțĭ
regiĭ de la fluviŭ până în pământul
Filistenilor, și până la hotarul Egip-
tuluĭ. 27 Și regele făcu argintul *să
fie* în Ierusalim ca petrele, și cedriĭ *să
fie* ca sicomoriĭ văieĭ, prin mulțimea
lor. 28 Și aduseră caĭ pentru Solo-
mon din Egipt și din tóte țările.

Mórtea luĭ Solomon.

29 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Solo-
mon, cele dântĕĭ și cele de pe urmă,
óre nu *sûnt* scrise în istoria luĭ Natan,
profetul, în profeția luĭ Achia, Șiloni-
tul, și în visiunile luĭ Iddo, vĕdĕtorul,
despre Ieroboam, fiul luĭ Nebat? 30 Și
domni Solomon în Ierusalim preste tot
Israelul patru-decĭ de anĭ. 31 Și a-
dormi Solomon cu părințiĭ seĭ, și-l îm-
mormîntară în cetatea luĭ David, pă-
rintele sĕŭ. Și Rehoboam, fiul sĕŭ,
domni în locul sĕŭ.

*Rehoboam urmézǎ luĭ Solomon pe tron;
cele dece semințiĭ se rĕscólă asupră-ĭ.*

10 Și s'a dus Rehoboam la Șechem;
că la Șechem venise tot Israelul,
ca să-l facă rege.
2 Și cum audi *acésta* Ieroboam, fiul
luĭ Nebat, (carele *era încă* în Egipt,
unde fugise de regele Solomon,) se'n-
turnă Ieroboam din Egipt. 3 Și eĭ
trimeseră și-l chĭemară, și veni Iero-
boam și tot Israelul, și vorbiră către
Rehoboam, dicênd: 4 Părintele tĕŭ
a îngreuĭat jugul nostru; decĭ tu ușu-
rézǎ acum serviciul cel aspru al pă-
rinteluĭ tĕŭ, și jugul sĕŭ cel greŭ, ce
el a pus asupra nóstră; și-țĭ vom servi.
5 Ér el le dise: După treĭ dile venițĭ
la mine! și poporul plecă.
6 Și se sfătui regele Rehoboam, cu
bătrâniĭ, carĭ stătuseră înaintea luĭ So-
lomon, părintele sĕŭ, pre-când încă
trăĭa, dicênd: Cum sfătuițĭ voĭ, să rĕ-
spund poporuluĭ acestuĭa? 7 Și eĭ ĭĭ
rĕspunseră, dicênd: Dacă te veĭ arĕta
bun poporuluĭ acestuĭa, și veĭ plăcé
lor, și le veĭ vorbi cuvinte bune, atun-
cea *și* eĭ vor fi serviĭ teĭ în tóte di-
lele.
8 Dară el părăsi sfatul ce bătrâniĭ
ĭ-aŭ dat, și se sfătui cu tineriĭ, carĭ
crescuseră cu el, *și* carĭ stătură înain-
tea luĭ; 9 Și a dis lor: Cum sfătuițĭ
voĭ, să rĕspundem poporuluĭ acestuĭa,
care îmĭ vorbi, dicênd: Ușurézǎ jugul,
pre care părintele tĕŭ l-a pus asupra
nóstră? 10 Și ĭ-aŭ rĕspuns tineriĭ,
carĭ crescuseră cu el, dicênd: Așa veĭ
vorbi poporuluĭ acestuĭa, care țĭ-a vor-
bit, dicênd: Părintele tĕŭ a îngreuĭat
jugul nostru, dară tu ușurézǎ-ni-*l*; așa
vorbesce-le: *Degetul* meŭ cel mic va fi
maĭ gros decât cópsele părinteluĭ meŭ;
11 Și acum părintele meŭ de a pus
asupră-vĕ jug greŭ, eŭ jugul vostru
maĭ greŭ îl voiŭ face; *și* de v'a pe-
depsit părintele meŭ; cu bice, eŭ cu
scorpióne vĕ *voiŭ pedepsi*.
12 Și a treĭa-di veni Ieroboam și
tot poporul la Rehoboam, cum ordo-
nase regele, dicênd: Întorcețĭ-vĕ la mi-
ne a treĭa-di. 13 Și regele le rĕspun-
se aspru; și părăsi regele Rehoboam
sfatul bătrânilor; 14 Și le vorbi du-
pă sfatul tinerilor, dicênd: Părintele
meŭ de a îngreuĭat jugul vostru, eŭ
și maĭ greŭ îl voiŭ face; și de v'a pe-
depsit părintele meŭ cu bice, eŭ cu
scorpióne *vĕ voiŭ pedepsi*.
15 Și nu ascultă regele pre popor;
căcĭ așa s'a dat de la Dumnedeŭ, ca
să adevĕrésecă Iehova cuvîntul sĕŭ, ce
l-a vorbit prin Ahia, Șilonitul, luĭ Ie-
roboam, fiul luĭ Nebat. 16 Și vĕdênd
tot Israelul, că regele nu ĭ-a ascultat,
poporul rĕspunse regeluĭ, dicênd: Ce
parte avem noĭ în David? Nicĭ o mo-
ștenire n'*avem* în fiul luĭ Ișaĭ; fie-care
la cortul sĕŭ, Israele! Acum, Davide,
privesce la casa ta; și *așa* tot Israelul
se duse la corturile sale. 17 *Cât pen-
tru* fiiĭ luĭ Israel, ce locuĭaŭ în cetă-
țile luĭ Iuda, preste acestia domni Re-
hoboam. 18 Și trimese regele Reho-
boam pre Hadoram, care *era* preste
dărĭ; și fiiĭ luĭ Israel îl uciseră cu pe-
tre, de muri. Și se grăbi regele Reho-
boam a se sui în carul *sĕŭ*, ca să fugă
la Ierusalim. 19 Așa s'a rupt Israel
de la casa luĭ David până în diŭa de
astă-dĭ.

Dumnedeŭ opresce pe Rehoboam să facă resbel în potriva luĭ Israel.

11 Şi venind Rehoboam la Ierusa-
lim, a adunat casa luĭ Iuda şi a
luĭ Beniamin, o sută şi opt-ḑecĭ miĭ
de bărbaţĭ, luptătorĭ aleşĭ, ca să se
lupte cu Israel, spre a aduce regatul
éră-şĭ *supt stăpânirea luĭ* Rehoboam.
2 Dară cuvîntul luĭ Iehova a fost că-
tră Şemaia, omul luĭ Dumneḑeŭ, ḑi-
cênd: 3 Vorbesce către Rehoboam,
fiul luĭ Solomon, regele luĭ Iuda, şi
către tot Israelul din Iuda şi Benia-
min, ḑicênd: 4 Aşa ḑice Iehova: Nu
vĕ suiţĭ, nicĭ vĕ luptaţĭ cu fraţiĭ vo-
ştri; întorceţi-vĕ fie-care la casa sa;
căcĭ ḑe la mine se făcu lucrul acesta.
Şi a ascultat de cuvintele luĭ Iehova,
şi s'a întors de la oştirea cu Ieroboam.

Măsurile luĭ Rehoboam pentru întărirea regatuluĭ sĕŭ, şi reuşirea sa.

5 Şi Rehoboam şeḑu în Ierusalim,
şi zidi cetăţĭ spre întărire în Iuda.
6 El zidi Bet-Lehemul, Etamul, Tekoa,
7 Bet-Zurul, Socoul, Adullamul, 8 Ga-
tul, Mareşa, Ziful, 9 Adoraimul, La-
chişul, Azeka, 10 Zora, Aialonul, şi
Hebronul, carĭ *sûnt* cetăţĭ întărite în
Iuda şi Beniamin. 11 Şi întări *aceste*
cetăţĭ, şi puse în ele căpitanĭ şi pro-
visiunĭ de bucate, de oleiŭ şi de vin;
12 Şi în fie-care cetate *a pus* scuturĭ
şi lăncĭ, şi le întări tare fórte, şi aĭ luĭ
eraŭ Iuda şi Beniaminul.

Partidul preoţilor ţine cu Rehoboam.

13 Şi preoţiĭ şi Leviţiĭ, carĭ *eraŭ*
în tot Israelul, se uniră cu el *venind*
din tóte hotarele lor. 14 Căcĭ Levi-
ţiĭ părăsiră împrejurimile lor şi stăpâ-
nirile lor, şi se duseră la Iuda şi la
Ierusalim: pentru-că Ieroboam şi fiiĭ
seĭ îĭ rĕspinseră de la diregĕtoria pre-
oţieĭ luĭ Iuda, 15 Şi-şĭ aşeḑase pre-
oţĭ pentru înălţimĭ, şi pentru ţapiĭ şi
viţeiĭ, pre carĭ-ĭ făcuse. 16 Şi după
eĭ *urmară* din tóte seminţiile luĭ Israel
aceĭa carĭ 'şĭ îndreptaŭ inima să caute
pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel; *şi*
veniră la Ierusalim, ca să sacrifice
luĭ Iehova, Dumneḑeul părinţilor lor.
17 Aşa eĭ întăriră regatul luĭ Iuda, şi
făcura tare pre Rehoboam, fiul luĭ So-
lomon, timp de treĭ anĭ; căcĭ treĭ anĭ
a urmat el calea luĭ David şi a luĭ
Solomon.

Muerile şi copiiĭ luĭ Rehoboam.

18 Şi-şĭ luă Rehoboam de femee pre
Mahalat, fiica luĭ Ierimot, fiul luĭ Da-
vid, *şi* pre Abihail, fiica luĭ Eliab, fiul
luĭ Işaĭ, 19 Care a născut luĭ fiĭ:
pre Ieuş, Şemaria, şi Zaham. 20 Şi
după acésta luă pre Maaca, fiica luĭ
Absalom; şi ea îĭ născu pre Abia, At-
taĭ, Ziza, şi Şelomit. 21 Şi Rehoboam
ĭubi pre Maaca, fiĭca luĭ Absalom,
maĭ mult decât pre tóte femeele sale
şi concubinele sale; căcĭ luă opt-spre-
ḑece femeĭ şi şése-ḑecĭ de concubine,
şi făcu doĕ-ḑecĭ şi opt de fiĭ şi şése-
ḑecĭ de fete, 22 Şi puse Rehoboam
pre Abija, fiul Maacheĭ, cap, *adecă*
domn, preste fraţiĭ seĭ; căcĭ *cugeta*
să-l facă rege. 23 Şi lucră cu minte,
şi împărţi pre toţĭ ceĭ-l-alţĭ fiĭ aĭ seĭ
în tot pămêntul luĭ Iuda şi al luĭ Be-
niamin, prin tóte cetăţile cele întărite,
şi le dădu hrană multă fórte. Şi *le* cău-
tă femeĭ multe.

Rehoboam şi poporul sĕŭ, părăsind legea luĭ Dumneḑeŭ, se pedepsesc prin năvălirea luĭ Şişak.

12 Şi îndată ce regatul luĭ Reho-
boam s'a întărit şi el se făcu ta-
re, el părăsi legea luĭ Iehova, şi tot
Israelul cu dînsul.
2 De aceea în anul al cincelea al
regeluĭ Rehoboam, se sui Şişak, regele
Egiptuluĭ, asupra Ierusalimuluĭ; căcĭ
pĕcătuiseră împotriva luĭ Iehova; 3 *Şi*
cu dînsul o mie doĕ sute de care, şi
şése-ḑecĭ miĭ de călăreţĭ; şi un popor
fără numĕr, care venĭa cu dînsul din
Egipt: Libienĭ, Sukkiţĭ, şi Etiopienĭ.
4 Şi el luă cetăţile cele întărite ale
luĭ Iuda, şi ajunse până la Ierusalim.
5 Şi veni Şemaia, profetul, la Re-
hoboam şi *la* maĭ mariĭ luĭ Iuda, carĭ
se adunaseră la Ierusalim de téma luĭ
Şişak, şi ḑise către dînşi: Aşa ḑice
Iehova: Voĭ m'aţĭ părăsit, de aceea
vĕ las şi eŭ pre voĭ în mâna luĭ Şi-
şak. 6 Decĭ se umiliră maĭ mariĭ luĭ
Israel şi regele, şi ḑiseră: Drept *este*
Iehova.
7 Şi Iehova vĕḑênd, că se umilesc,
a fost cuvîntul luĭ Iehova către Şe-
maia, ḑicênd: S'aŭ umilit; nu-ĭ voiŭ
strica, ci preste puţin îĭ voiŭ mântui;
şi mânia mea nu se va revĕrsa preste
Ierusalim prin mâna luĭ Şişak. 8 Da-
ră servĭ luĭ *Şişak* vor fi, ca să cunóscă
ce deosebire este a servi mie, şi a servi
regatelor pămêntescĭ.
9 Şi se sui Şişak, regele Egiptuluĭ,
în Ierusalim, şi luă tesaurele caseĭ luĭ
Iehova şi tesaurele caseĭ regeluĭ: luă
tóte; şi luă scuturile de aur, pre carĭ

le făcuse Solomon. 10 Şi în locul lor
făcu regele Rehoboam scuturĭ de a-
ramă, şi *le* dădu în mânele capilor a-
lergătorilor, cari păziau lânga intrarea
caseĭ regeluĭ. 11 Şi orĭ-când întra
regele în casa luĭ Iehova, veniaŭ a-
lergătoriĭ, şi le purtaŭ, şi éră-şĭ le pu-
neaŭ în camera alergătorilor. 12 Şi
pentru-că se umili, de aceea se întórse
mânia luĭ Iehova de la dînsul, şi nu-l
strica cu totul; căcĭ era în Iuda ce-va
bun.

13 Şi aşa se întări regele Rehoboam
în Ierusalim, şi domni; de patru-decĭ
şi unul de anĭ *era* Rehoboam, când se
făcu rege, şi şépte-spre-dece anĭ domni
în Ierusalim, în cetatea, pre care Ie-
hova a ales-o din tóte seminţiile luĭ
Israel, ca să-şĭ pună numele sĕŭ acolo.
Şi numele mumeĭ luĭ *era* Naama, o
Ammonită. 14 Şi el făcu rele; căcĭ
nu-şĭ îndreptă inima sa să caute pre
Iehova.

15 Şi faptele luĭ Rehoboam, cele
dântĕĭ şi cele de pe urmă, óre nu *sûnt*
scrise în Cartea luĭ Şemaia, profetul,
şi a luĭ Iddo, vĕdĕtorul, în cartea ge-
nealogielor? Şi *fu* resbel în tóte dilele
între Rehoboam şi Ieroboam. 16 Şi
adormi Rehoboam cu părinţiĭ seĭ, şi
se îmmormîntă în cetatea luĭ David.
Şi Abija, fiul sĕŭ, domni în locul sĕŭ.

Domnia luĭ Abija; biruinţa sa asupra luĭ Ieroboam.

13 În anul al opt-spre-decelea al re-
geluĭ luĭ Ieroboam se făcu Abija
rege preste Iuda. 2 Treĭ anĭ domni
el în Ierusalim; şi numele mumeĭ luĭ
era Micaia, fiĭca luĭ Uriel, din Ghi-
bea.

Şi a fost resbel între Abija şi între
Ieroboam. 3 Şi Abija începu lupta
cu óste de vitejĭ în oştire, patru sute
miĭ de bărbaţĭ aleşĭ; şi Ieroboam în-
şirui de resbel asupra luĭ opt sute miĭ
de ómenĭ aleşĭ, bărbaţĭ vitejĭ.

4 Şi se puse Abija pe muntele Ţe-
maraim, care *se află* pe muntele luĭ
Efraim, şi dise: Ieroboame, şi întreg
Israelule, ascultaţi-mĕ! 5 Óre nu sci-
ţĭ, că Iehova, Dumnedeul luĭ Israel,
a dat regatul preste Israel luĭ David
în etern, luĭ şi fiilor luĭ, prin legămîn-
tul de sare? 6 Dară Ieroboam, fiul
luĭ Nebat, un serv al luĭ Solomon, fiul
luĭ David, se sculă, şi se ridică asu-
pra domnuluĭ sĕŭ. 7 Şi s'aŭ adunat
la dînsul ómenĭ netrebnicĭ, înrĕutăţiţĭ,
şi se opuseră luĭ Rehoboam, fiul luĭ
Solomon; când Rehoboam era tînĕr şi
slab la inimă, şi nu putu a li se îm-
potrivi. 8 Şi acum gândiţĭ, că vĕ
veţĭ împotrivi regatuluĭ luĭ Iehova în
mâna fiilor luĭ David, pentru-că *sûnteţi*
în mulţime mare, şi *aveţĭ* cu voĭ viţeĭ
de aur, pre cari Ieroboam vi ĭ-a făcut
deĭ. 9 Aŭ nu aţĭ rĕspins voĭ pre pre-
oţiĭ luĭ Iehova, pre fiiĭ luĭ Aaron, şi
pre Leviţĭ, şi v'aţĭ făcut preoţĭ, ca po-
pórele *altor* ţărĭ? Tot cel ce venia cu
un boŭ tînĕr şi cu şépte berbecĭ, ca
să se consacre, *acela* se făcea preot
celor ce nu *sûnt* Dumnedeĭ. 10 Cât
pentru noĭ, Iehova *este* Dumnedeul no-
stru, şi nu l-am părăsit, şi preoţiĭ, cari
sûnt fiiĭ luĭ Aaron, servesc luĭ Iehova,
şi Leviţiĭ *sûnt* în diregĕtorie; 11 Şi
eĭ fac să fumege luĭ Iehova olocauste
în tótă diminéţa şi în tótă séra, şi tă-
măierĭ aromatice; şi *pun* pânile pune-
reĭ-înainte pe masa cea curată, şi po-
licandrul de aur cu candelele sale, ca
să ardă în tótă séra; căcĭ noĭ păzim
cele de păzit către Iehova, Dumnedeul
nostru; dară voĭ l-aţĭ părăsit. 12 Şi
écă, cu noĭ în frunte *este* Dumnedeŭ şi
preoţiĭ seĭ, şi trâmbiţele rĕsunătóre,
cari să rĕsune în contra vóstră. Fiĭ aĭ
luĭ Israel! nu vĕ luptaţĭ cu Iehova,
Dumnedeul părinţilor voştri, căcĭ nu
veţĭ prospera.

13 Dară Ieroboam pusese pândaşĭ,
cari să vină pe din dosul lor, aşa că
oştirea era în faţa luĭ Iuda, şi pândaşiĭ
în dosul lor. 14 Şi căutând Iuda, écă,
lupta *era* din faţă şi din dos! Atuncea
strigară către Iehova, şi preoţiĭ suflară
din trâmbiţĭ. 15 Şi bărbaţiĭ din Iuda
sunară; şi a fost, când bărbaţiĭ luĭ
Iuda aŭ sunat, că lovi Dumnedeŭ pre
Ieroboam şi pre tot Israelul înaintea
luĭ Abija şi a luĭ Iuda. 16 Şi fiiĭ luĭ
Israel fugiră de dinaintea luĭ Iuda, şi
Dumnedeŭ îĭ dădu în mâna lor. 17 Şi
Abija şi poporul sĕŭ făcură ucidere
mare între eĭ, şi cădură morţĭ din Is-
rael cincĭ sute miĭ de bărbaţĭ aleşĭ.

18 Aşa fură umiliţĭ atuncea fiiĭ luĭ
Israel; şi fiiĭ luĭ Iuda se făcură tarĭ;
căcĭ s'aŭ încredut în Iehova, Dumne-
deul părinţilor lor. 19 Şi urmări A-
bija pre Ieroboam, şi-ĭ luă cetăţile:
Bet-Elul cu cetăţile sale, Ieşana cu ce-
tăţile sale, şi Efraimul cu cetăţile sa-
le. 20 Şi Ieroboam nu maĭ avu putere
în dilele luĭ Abija; şi Iehova îl lovi,
şi el muri.

21 Şi Abija se întări, şi-şĭ luă pa-
tru-spre-dece femeĭ, şi făcu doĕ-decĭ şi
doĭ de fiiĭ şi şése-spre-dece fete.

22 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Abija,

și căile sale, și vorbele sale, *sûnt* scri-
se în scrierile profetuluĭ Iddo. Și Abi-
ja adormi cu părinții seĭ, și-l îmmor-
mîntară în cetatea luĭ David.

Domnia luĭ Asa; el desființéză idolatria și se întăresce.

14 Și Asa, fiul sĕŭ, domni în locul
sĕŭ. In ḑilele luĭ țara avu ḑece
anĭ de pace.
2 Și făcea Asa *ce era* bun și drept
în ochiĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul sĕŭ:
3 Și depărtă altarele *ḑeilor* străinĭ și
înălțimile, și sfărâmă stâlpiĭ, și tăiă
Astarteele; 4 Și ḑise luĭ Iuda să
caute pre Iehova, Dumneḑeul părinți-
lor lor, și să îndepliuéscă legea și or-
dinele. 5 Și depărtă din tóte cetățile
luĭ Iuda înălțimile și chipurile sóreluĭ.
Și regatul avu pace supt dînsul.
6 Și zidi cetățĭ întărite în Iuda;
căcĭ țara avea pace, și n'a fost nicĭ
un resbel asupra luĭ în acestĭ anĭ;
căcĭ Iehova îĭ dădu repaus. 7 Și el
ḑise către Iuda: Să zidim aceste ce-
tățĭ, și să *le* înconjurăm cu zidurĭ, cu
turnurĭ, porțĭ și zăvóre. Țara maĭ *este*
încă a nóstră, pentru-că am căutat pre
Iehova, Dumneḑeul nostru; noĭ *l*-am
căutat, și el ne-a dat repaus de jur
împrejur. Decĭ zidiră și prosperară.

Asa biruesce pe Etiopenĭ.

8 Și avu Asa o óste din Iuda, treĭ
sute miĭ, purtătorĭ de scuturĭ și de
lăncĭ, și din Beniamin doĕ sute opt-
ḑecĭ miĭ, purtători de scuturĭ, și întin-
ḑĕtorĭ de arc; toțĭ acestia *eraŭ* bărbațĭ
vitejĭ.
9 Și eși în contra lor Zerah, Etio-
piénul, cu o óste de o mie de miĭ, și
treĭ sute care; și veni până la Mareșa.
10 Și eși Asa înaintea luĭ, și se înși-
ruiră de bătaie în valea Țefata, lângă
Mareșa. 11 Și strigă Asa către Ieho-
va, Dumneḑeul sĕŭ, și ḑise: Iehova,
nimic nu-țĭ *este* a ajuta pre cel puter-
nic saŭ pre cel fără putere. Ajută-ne
Iehova, Dumneḑeul nostru! căcĭ pe tine
ne răzămăm, și în numele tĕŭ am ve-
nit asupra acesteĭ mulțimĭ. Tu, Iehova,
escĭ Dumneḑeul nostru; în contra ta
omul nu póte nimica. 12 Și lovi Ie-
hova pre Etiopienĭ înaintea luĭ Asa și
a luĭ Iuda, și Etiopieniĭ fugiră. 13 Și
Asa și poporul, care *era* cu dînsul, îĭ
urmăriră până la Gherar, și căḑură
mulțĭ dintre Etiopieni, ca n'aveaŭ mij-
lóce de traiŭ; și fură sfărâmațĭ înain-
tea luĭ Iehova și înaintea oștireĭ sale.
Si *Iuda* duse *cu sine* o mulțime de
pradă. 14 Și bătură tóte cetățile dim-
prejurul Gheraruluĭ; căcĭ spaĭma luĭ
Iehova era preste dînșĭ; și eĭ prădară
tóte cetățile; că pradă multă era în
ele. 15 Și loviră corturile vitelor, și
duseră *cu sine* oĭ multe și cămile; și se
'ntórseră la Ierusalim.

Cuvîntul luĭ Dumneḑeŭ către Asa prin Azaria; reformele luĭ Asa; pacea și prosperitatea poporuluĭ.

15 Și a fost spiritul luĭ Dumneḑeŭ
preste Azaria, fiul luĭ Obed. 2 Și
el eși înaintea luĭ Asa, și ḑise către
dînsul: Ascultați-mĕ, tu Asa și tot Iu-
da și Beniaminul! Iehova *este* cu voĭ,
când voĭ sûntețĭ cu dînsul; și de-l vețĭ
căuta, și el se va lăsa să fie găsit de
voĭ; ér de-l vețĭ părăsi pre el, *și* el
vĕ va părăsi pre voĭ. 3 Multe ḑile
Israel *a fost* fără de adevĕratul Dum-
neḑeŭ, și fără de preot învĕțător, și
fără de lege. 4 Dară se întórseră în
strâmtorarea lor către Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Israel, și-l căutară, și el se
lăsă să fie găsit de eĭ. 5 In acele
timpurĭ nu *era* pace pentru cel ce eșia,
și pentru cel ce intra; că marĭ turbu-
rărĭ *veniră* preste toțĭ locuitoriĭ țări-
lor. 6 Un popor fu încălcat de *alt*
popor, și o cetate de *altă* cetate; că
Dumneḑeŭ îĭ turbură cu tot felul de
strâmtorărĭ. 7 Dară voĭ întăriți-vĕ,
și să nu slăbéscă mânele vóstre! Căcĭ
este rĕsplătire pentru lucrul vostru.
8 Și auḑind Asa aceste cuvinte și
profeția luĭ Oded, profetul, se întări,
și depărtă urăcĭunile din tot pămêntul
luĭ Iuda și al luĭ Beniamin, și din ce-
tățile, pre cari le luase în muntele luĭ
Efraim; și înnoŭi altarul luĭ Iehova,
care *sta* înaintea porticuluĭ luĭ Iehova.
9 Și adună pre tot Iuda și Beniami-
nul, și cu dînșĭ pre străiniĭ din Efraim
și din Manase și din Simeon; căcĭ mul-
țĭ din Israel trecură la dînsul, vĕḑênd,
că Iehova, Dumneḑeul sĕŭ, *era* cu dîn-
sul. 10 Și se adunară la Ierusalim
în luna a treĭa a anuluĭ al cincĭ-spre-
ḑecelea al domnieĭ luĭ Asa; 11 Și
sacrificară luĭ Iehova în aceașĭ ḑi din
prada, *pre care* o aduseseră, șépte sute
de boĭ, și șépte miĭ de oĭ; 12 Și in-
trară în legămînt, de a căuta pre Ie-
hova, Dumneḑeul părinților lor, cu
tótă inima lor și cu tot sufletul lor;
13 Ca fie-care, ce nu ar căuta pre Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ Israel, *acela* să
se omóre, de la mic până la mare, de
la bărbat până la femee. 14 Și eĭ
jurară luĭ Iehova cu voce tare și cu

strigăte de bucurie şi cu trâmbiţĭ şi
bucĭume. 15 Şi întregul Iuda se bu-
cură de *acest* jurămînt; căcĭ cu tótă
inima lor juraseră, şi cu tótă voinţa
lor l-aŭ căutat; şi el se lăsă să fie gă-
sit de eĭ. Şi Iehova le dete repaus jur
împrejur.
16 Şi pre Maaca, muma luĭ Asa,
regele, el o depărtă, ca *să* nu *fie* re-
gină; fiind-că făcuse un chip al Astar-
teeĭ. Şi Asa tăiă chipul eĭ, *îl* sfărâmă,
şi-*l* arse lângă părăul Kedron. 17 Da-
ră înălţimile nu s'aŭ depărtat din Is-
rael; totuşĭ inima luĭ Asa era întrégă
în tóte ḑilele sale. 18 Şi a adus în
casa luĭ Dumneḑeŭ pre cele consacrate
de părintele sĕŭ, şi pre cele consacrate
de sine însuşĭ: argint şi aur şi unelte.
19 Şi n'a maĭ fost nicĭ un resbel, până
la al treĭ-ḑecĭ şi cincelea an al dom-
nieĭ luĭ Asa.

Năvălirea luĭ Baaşa în Iuda; Asa, căutând ajutorul Sirienilor, e mustrat de un profet.

16 În anul al treĭ-ḑecĭ şi şéselea al
domnieĭ luĭ Asa, se suĭ Baaşa,
regele luĭ Israel, asupra luĭ Iuda, şi
zidi Rama, ca să nu lase pre nimenea
să ésă saŭ să intre la Asa, regele luĭ
Iuda. 2 Atuncea luă Asa argint şi
aur din tesaurele caseĭ luĭ Iehova şi
ale caseĭ regeluĭ, şi trimese la Benha-
had, regele Siriei, carĭ locuĭa la Da-
masc, ḑicênd: 3 *Să fie* legătură între
mine şi între tine *cum a fost* între pă-
rintele meŭ şi părintele tĕŭ; écă, 'ţĭ
trimet argint şi aur: mergĭ, desfă le-
gămîntul tĕŭ cu Baaşa, regele luĭ Is-
rael, ca să se tragă de la mine. 4 Şi
ascultă Benhadad pre regele Asa, şi
trimese pre maĭ mariĭ ostilor sale a-
supra cetăţilor luĭ Israel, şi bătură
Ijonul, şi Danul şi Abel-Maimul şi tóte
întăririle de provisiunĭ ale luĭ Neftali.
5 Şi cum auḑi Baaşa de *acestea*, se
opri de la zidirea Rameĭ, şi puse ca-
pĕt lucruluĭ sĕŭ. 6 Dară Asa, rege-
le, luă pre întregul Iuda, şi ridicară
de la Rama petrele şi lemnele eĭ, cu
carĭ zidise Baaşa; şi el cu dînsele zidi
Gheba şi Mispa.
7 În acel timp veni Hanani vĕḑĕto-
rul, la Asa, regele luĭ Iuda, şi ḑise
cătră dînsul: Fiind-că te-aĭ răzămat
pre regele Srieĭ, şi nu te-aĭ răzămat
pe Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, pentru a-
ceea a scăpat óstea regeluĭ Sirieĭ din
mâna ta. 8 Aŭ nu eraŭ Etiopieniĭ
şi Libieniĭ o óste mare, cu multe care
şi călăreţĭ? Dară fiind-că te-aĭ răză-
mat pe Iehova, *de aceea* ĭ-a dat în mâ-
na ta. 9 Căcĭ ochiĭ luĭ Iehova vĕd
preste tot pămêntul, ca să se arete ta-
re cătră aceĭa, carĭ *sûnt* cu inima în-
trégă cătră dînsul. Tu nebunesce aĭ
lucrat în acésta; decĭ de acum înainte
veĭ avé resbele.
10 Şi Asa se mâniă asupra vĕḑĕto-
ruluĭ, şi-l puse în închisóre; căcĭ *era*
înfuriat asupra luĭ pentru acésta. Şi
tot în acel timp apĕsă Asa *pre uniĭ*
din popor.

Mórtea luĭ Asa.

11 Şi écă, faptele luĭ Asa cele dân-
tĕĭe şi cele de pe urmă, écă, acestea
sûnt scrise în Cartea Regilor luĭ Iuda
şi aĭ luĭ Israel.
12 In al treĭ-ḑecĭ şi nouĕlea an al
domnieĭ sale se 'nbolnăvi Asa de pi-
cĭóre, şi bóla sa se 'ntări; dară nicĭ în
bóla sa nu căuta pre Iehova, ci pre
medicĭ. 13 Şi adormi Asa cu părin-
ţiĭ seĭ, şi muri în anul al patru-ḑecĭ
şi unulea al domnieĭ sale. 14 Şi-l
îmmormîntară în mormîntul sĕŭ, pre
care şi-l săpase în cetatea luĭ David;
şi-l culcară pe un aşternut, pre care
îl umpluse cu aromate şi cu tot felul
de unsorĭ, pregătite după arta făcăto-
rilor de mir, şi-ĭ făcură o ardere mare
fórte.

Domnia cea bună şi fericită a luĭ Iosafat.

17 Şi Iosafat, fiul sĕŭ, domni în lo-
cul sĕŭ, şi s'întări împotriva luĭ
Israel. 2 Aşeḑă *ómenĭ de* óste în tó-
te cetăţile întărite ale luĭ Iuda, şi pu-
se garnisóne în pămêntul luĭ Iuda şi
în cetăţile luĭ Efraim, pre carĭ Asa,
părintele sĕŭ, le luase. 3 Şi Iehova
era cu Iosafat; căcĭ umbla în căile ce-
le dânteĭ ale luĭ David, părintele sĕŭ,
şi nu căuta pre Baaliĭ; 4 Ci pre
Dumneḑeul părinteluĭ sĕŭ căuta el, şi
umbla după ordinele sale, şi nu după
faptele luĭ Israel. 5 Şi Iehova întări
regatul în mâna luĭ, şi întregul Iuda
aduse darurĭ luĭ Iosafat, şi el avu a-
vere şi onóre multă. 6 Şi inima luĭ
se 'ntări din ce în ce în căile luĭ Ie-
hova; şi depărtă chĭar şi înălţimile şi
Astarteele din Iuda.
7 Şi în al treilea an al domnieĭ sa-
le trimese pre ceĭ maĭ marĭ aĭ seĭ: pre
Ben-Hail, pre Obadia, pre Zecaria, pre
Netaneel şi pre Micaia, să înveţe în
cetăţile luĭ Iuda, 8 Şi cu dînşi pre
Leviţiĭ: pre Şemaia, pre Netania, pre
Zebadia, pre Asahel, pre Şemiramot.

pre Ionatan, pre Adonia, pre Tobia și
pre Tob-Adonia, Leviți; și cu dînși
pre Elișama, și pre Ioram, preoți. 9 Și
eĭ învĕțaŭ în Iuda, și *aveaŭ* la sine
cartea legeĭ luĭ Iehova, și merseră prin
tóte cetățile luĭ Iuda, și învĕțau pre
popor.
10 Și a fost téma luĭ Iehova preste
tóte regatele țărilor, cele dimprejurul
luĭ Iuda, și nu se luptaŭ cu Iosafat.
11 Și dintre Filisteni aduseră *unii* da-
rurĭ, și argint drept dare, luĭ Iosafat.
Și Arabiĭ îĭ aduseră oĭ, șépte miĭ șép-
te sute de berbecĭ, și șépte miĭ șépte
sute de țapĭ. 12 Iosafat se făcu din
ce în ce maĭ mare; și zidi palate în
Iuda, și întăririĭ pentru provisiunĭ,
13 Și avea multă avere în cetățile luĭ
Iuda, și ómenĭ de resbel, ostașĭ vitejĭ,
în Ierusalim.
14 Și acésta *este* numĕrarea lor du-
pă casele lor părintescĭ: Din Iuda *eraŭ*
maĭ marĭ preste miĭ: Adna, capul; *el a-
vea* treĭ sute miĭ de bărbațĭ vitejĭ cu sine.
15 Și după dînsul *era* Iohanan, maĭ
marele; și *avea* doĕ sute și opt-decĭ de
miĭ cu sine. 16 Și după acesta *era*
Amasia, fiul luĭ Zicri, carele se dădu
pe deplin luĭ Iehova. și *avea* cu sine
doĕ sute miĭ de bărbațĭ vitejĭ. 17 Și
din Beniamin: Eliada, bărbat vitéz; și
avea cu sine doĕ sute miĭ de bărbațĭ,
cari *eraŭ* înarmațĭ cu arcurĭ și scu-
turĭ. 18 Și după dînsul Iozabad; și
el avea cu sine o sută opt-decĭ de miĭ
ostașĭ înarmațĭ. 19 Acestia aveaŭ
serviciul pe lângă rege afară de *aceĭa*,
pre cariĭ ĭ-a pus regele prin cetățile
întărite în tot *pămêntul luĭ* Iuda.

*Legămîntul luĭ Iosafat cu Ahab; espe-
dițiunea unită a lor contra Sirienilor.*

18 Și avea Iosafat avere și onóre
multă, și se încuscri cu Ahab.
2 Și după trecerea *cător-va* anĭ veni
la Ahab în Samaria. Și Ahab îĭ jun-
ghie luĭ și poporuluĭ, ce *era* cu dînsul,
oĭ și boĭ mulțĭ. Și el îl ademeni să se
sue *cu el* asupra Ramot-Galaaduluĭ.
3 Că Ahab, regele luĭ Israel, dise că-
tră Iosafat, regele luĭ Iuda: Merge-veĭ
cu mine asupra Ramot-Galaaduluĭ? Și
el dise către dînsul: Eŭ *sûnt* ca și tine,
poporul meŭ ca și poporul tĕŭ; *vom
pleca* cu tine la luptă.
4 Și Iosafat dise cătră regele luĭ
Israel: Întrébă, rogu-te, astă-dĭ cuvîn-
tul luĭ Iehova. 5 Decĭ adună regele
luĭ Israel pre profețĭ, patru sute de
bărbațĭ, și dise cătră dînși: Merge-vom
la luptă asupra Ramot-Galaaduluĭ, saŭ
ne vom lăsa? Și eĭ diseră: Sui-te; că-
cĭ Dumnedeŭ îl va da în mâna rege-
luĭ.
6 Și a dis Iosafat: Óre nu maĭ *este*
aicea vre-un profet al luĭ Iehova, ca
să-l întrebăm? 7 Și regele luĭ Israel
dise cătră Iosafat: Maĭ *este* un bărbat,
prin carele putem să întrebăm pre Ie-
hova; dară îl urăsc, căcĭ nicĭ odată
nu-mĭ profețesce bine, ci tot-dé-una
rĕŭ. Acesta *este* Micaia, fiul luĭ Jim-
la. Și Iosafat dise: Să nu dică așa re-
gele.
8 Și chiemă regele luĭ Israel pre
un diregător, și dise: Grăbesce-te *a
aduce* pre Micaia, fiul luĭ Jimla. 9 Și
regele luĭ Israel și Iosafat, regele luĭ
Iuda, ședură fie-care pe tronul sĕŭ,
îmbrăcațĭ cu vestminte *regescĭ*, în loc
deschis, la intrarea porțeĭ Samarieĭ;
și toțĭ profețiĭ profețiră înaintea lor.
10 Și Zedekia, fiul luĭ Chenaana, îșĭ fă-
cuse córne de fer, și dise: Așa dice
Iehova: Cu acestea veĭ împunge pre
Sirienĭ, până îĭ veĭ nimici. 11 Și toțĭ
profețiĭ profețiră așa, dicênd: Sui-te la
Ramot-Galaad, și prosperéză; că Ieho-
va *îl* va da în mâna regeluĭ.
12 Și trimesul, care se dusese să
chieme pre Micaia, vorbi cătră el, di-
cênd: 13 Écă! cuvintele profeților
tóte într'una *spun* bine pentru rege;
rogu-te dară, fie cuvîntul tĕŭ ca al
unuĭa dintre eĭ, și vorbesce-ĭ de bine!
Ér Micaia dise: Viŭ *este* Iehova! ce-mĭ
va dice Dumnedeul meŭ, aceea voiŭ
vorbi.

Micaia prorocesce doborîre.

14 Și venind la rege, dise regele
cătră dînsul: Micaia, merge-vom la
luptă asupra Ramot-Galaaduluĭ, saŭ
ne vom lăsa? Și el rĕspunse: Suițĭ-vĕ,
și prosperațĭ! căcĭ se vor da în mâna
vóstră. 15 Și regele a dis luĭ: De
câte orĭ jura-te-voiŭ, ca să nu-mĭ spuĭ
de cât adevĕrul în numele luĭ Iehova!
16 Și el a dis: Am vĕdut pre tot Is-
raelul împrăștiat pe munțĭ, ca oile ce
nu aŭ păstor. Și Iehova a dis: Acestia
n'aŭ domn; să se întórcă fie-care la
casa sa în pace. 17 Și a dis regele
luĭ Israel cătră Iosafat: Nu țĭ-am spus
óre, *că* nu va profeți bine despre mine,
ci rĕŭ? 18 Și *Micaia* maĭ dise: A-
scultațĭ decĭ cuvîntul luĭ Iehova: Am
vĕdut pre Iehova ședênd pe tronul sĕŭ,
și tótă oștirea ceruluĭ stând de a drép-
ta luĭ și de a stânga luĭ. 19 Și Ie-
hova a dis: Cine va amăgi pre Ahab,
pre regele luĭ Israel, să se sue și să

cadă în Ramot-Galaad? Și unul ḑicea
așa, și altul ḑicea așa. 20 Și eși un
spirit, și stătu înaintea luĭ Iehova, și
ḑise: Eŭ îl voiŭ amăgi. 21 Și Iehova
ḑisu-i-a: Cu ce? Și el a rĕspuns: Voiŭ
eși, și voiŭ fi spirit mincinos în gura
tuturor profeților luĭ. Și a ḑis *Iehova*:
Tu *îl* veĭ amăgi, și veĭ și isbuti: eșĭ
decĭ, și fă așa. 22 Și acum écă, Ie-
hova a pus spirit mincinos în gura a-
cestor profețĭ aĭ teĭ, și Iehova a vor-
bit rele de tine.
23 Atuncea se apropiă Zedekia, fiul
luĭ Chenaana, și lovi pre Micaia preste
față, și ḑise: Pe ce cale trecu spiritul
luĭ Iehova de la mine, spre a vorbi
cu tine? 24 Și Micaia ḑise: Écă, veĭ
vedé în ḑiŭa aceea, când veĭ intra în
camera cea maĭ din lă-întru, ca să te
ascunḑĭ.
25 Și a ḑis regele luĭ Israel: Luațĭ
pre Micaia, și duceți-ĭ înapoĭ la Am-
mon, guvernătorul cetățeĭ, și la Ioaș,
fiul regeluĭ; 26 Și ḑicețĭ: Așa ḑice
regele: Punețĭ pre acesta în închisóre,
și hrăniți-l cu pânea întristăreĭ și cu
apa întristăreĭ, până ce mĕ voiŭ în-
tórce în pace. 27 Și a ḑis Micaia:
Dacă cu adevĕrat tu te veĭ re'ntórce
în pace, *atuncea* Iehova n'a vorbit prin
mine. Și adause: Ascultațĭ voĭ, tóte
popórele!

Prăpădirea luĭ Ahab.

28 Decĭ se suiră regele luĭ Israel
și Iosafat, regele luĭ Iuda, la Ramot-
Galaad. 29 Și regele luĭ Israel ḑise
către Iosafat: Eŭ 'mĭ voiŭ schimba
vestmintele, și voiŭ pleca la luptă: ér
tu îmbracă vestmîntul tĕŭ *de rege*! Și
regele luĭ Israel îșĭ schimbă vestmin-
tele, și plecă la luptă. 30 Ér regele
Sirieĭ a fost dat ordin căpitenielor ca-
relor sale, ḑicênd: Nu vĕ luptațĭ nicĭ
cu cel mic, nicĭ cu cel mare, ci numaĭ
cu regele luĭ Israel. 31 Și cum vĕ-
ḑură căpiteniele carelor pre Iosafat,
ḑiseră: Acesta *este* regele luĭ Israel;
și-l împresurară, ca să se lupte *cu dîn-
sul*; Și Iosafat strigă, și Iehova îl a-
jută, și Dumneḑeŭ îĭ întórse pre eĭ de
la dînsul. 32 Căcĭ când căpiteniele
carelor vĕḑură, că nu *era* regele luĭ
Israel, se întórseră de la el. 33 Da-
ră un om trăgênd cu arcul din întâm-
plare, lovi pre regele luĭ Israel între
închieturele armătureĭ; și el ḑise către
conducătorul caruluĭ sĕŭ: Întórnă mâ-
na ta, și scóte-mĕ din tabĕră, căcĭ sînt
rănit. 34 Și lupta s'a făcut tot maĭ
crâncenă în acea ḑi; și regele luĭ Is-
rael stătu pe car în fața Sirienilor pâ-
nă séră, și la apusul sóreluĭ muri.

Guvernarea înțeléptă a luĭ Iosafat, și măsurile sale pentru administrarea dreptățeĭ.

19 Și se întórse Iosafat, regele luĭ
Iuda, în pace la casa sa la Ieru-
salim. 2 Și eși Iehu, fiul luĭ Hanani,
vĕḑĕtorul, înaintea luĭ, și ḑise către re-
gele Iosafat: Cum de aĭ ajutat pre cel
rĕŭ, și aĭ ĭubit pre ceĭ ce urăsc pre
Iehova! De aceea *va veni* preste tine
mânia luĭ Iehova. 3 Dară tot se maĭ
găsesce ce-va bun în tine, fiind-că aĭ
stârpit Astarteele din țară, și aĭ în-
dreptat inima ta a căuta pre Dumneḑeŭ.
4 Și Iosafat locui în Ierusalim, și
eși éră-șĭ *spre cercetarea* poporuluĭ, de
la Beer-Șeba până la muntele luĭ E-
fraim, și-l întórse éră-șĭ la Iehova,
Dumneḑeul părinților lor.
5 Și așeḑă judecătorĭ în țară, în
tóte cetățile întărite din Iuda, în fie-
care cetate; 6 Și ḑise către judecă-
torĭ: Vedețĭ ce facețĭ! căcĭ nu jude-
cațĭ pentru ómenĭ, ci pentru Iehova,
carele *este* cu voĭ la judecată. 7 Drept
aceea fie în voĭ temerea de Iehova,
luațĭ aminte, și faceți-*o*! Căcĭ la Iebo-
va, Dumneḑeul nostru, nu *este* nicĭ o
nedreptate, nicĭ căutare la față, nicĭ
primire de darurĭ.
8 Și în Ierusalim așeḑă Iosafat Le-
vițĭ și preoțĭ, și capĭ *aĭ caselor* părin-
tescĭ din Israel, pentru judecățile luĭ
Iehova, și pentru certe. Și când se în-
tórseră înapoĭ la Ierusalim, 9 Le
ordonă, ḑicênd: Lucrațĭ în frica luĭ
Iehova, cu credință și inimă întrégă:
10 La fie-care judecată, ce va veni
înaintea vóstră de la frațiĭ voștri, ca-
ri locuesc în cetățile lor, între sânge
și sânge, între lege și ordin, între sta-
tute și judecățĭ; să-ĭ învĕțațĭ să nu se
facă vinovațĭ înaintea luĭ Iehova, ca
mânia luĭ să nu vină preste voĭ și
preste frațiĭ voștri. Așa lucrațĭ, și nu
vețĭ fi vinovațĭ. 11 Și écă, Amaria, ar-
chiereul, *este* preste voĭ în tóte trebele
luĭ Iehova, și Zebadia, fiul luĭ Ișmael,
guvernătorul preste casa luĭ Iuda în tó-
te trebele regeluĭ; și Leviții *sînt* dire-
gĕtorĭ înaintea vóstră. Întăriți-vĕ, și *ast-
fel* lucrațĭ, și Iehova va fi cu cel bun.

Năvălirea Moabiților și a altora; rugăciunea luĭ Iosafat; profeția de mântuirea luĭ Iehaziel, și îndeplinirea sa.

20 După acestea veniră fiiĭ luĭ Moab,
și fiiĭ luĭ Ammon, și cu dînșĭ din

Edomiţî, asupra luî Iosafat cu resbel.
2 Şi veniră *unii* şi spuseră luî Iosa-
fat, ḑicênd: Vine asupră-ţî mare mul-
ţime de dincolo de mare, din Siria; şi
écă, eî sûnt la Haţaţon-Tamar, adecă
Enghedi. 3 Şi se temu Iosafat, şi-şî
îndreptă faţa sa, spre a căuta pre Ie-
hova. Şi prochiemă post pentru între-
gul Iuda. 4 Şi se adună Iuda să
caute pre Iehova; şi chîar din cetăţile
luî Iuda veniră să caute pre Iehova.
5 Şi stătu Iosafat în adunarea luî
Iuda şi a Ierusalimuluî în casa luî Ie-
hova, înaintea porticuluî celuî noŭ,
6 Şi ḑise: Iehova, Dumneḑeul părinţi-
lor noştri! aŭ nu *escî* tu Dumneḑeŭ în
cer? *nu escî* tu domnitorul preste tóte
regatele popórelor? şi *nu este* în mâna
ta tăria şi puterea, aşa că nimenea nu
ţi se póte opune? 7 Nu aî alungat
tu, Dumneḑeul nostru, pre locuitoriî
acesteî ţărî de dinaintea poporuluî tĕŭ
Israel, şi aî dat-o seminţieî luî Abraam,
care te îubi în etern? 8 Şi eî aŭ lo-
cuit într'însa, şi ţî-aŭ zidit sanctuar
pentru numele tĕŭ, ḑicênd: 9 Dacă
va veni nenorocirea preste noî, sabia
judecăţeî, saŭ cîuma, saŭ fómetea, şi
vom sta înaintea acesteî case, şi îna-
intea feţeî tale, (căcî numele tĕŭ *este*
în acéstă casă,) şi vom striga la tine
în strâmtorarea nóstră, tu să ne a-
sculţî şi să ne mântuî. 10 Şi acum
écă, fiiî luî Ammon, şi Moabul, şi ceî
de pe muntele Seir, prin a cărora *ţărî*
nu îngăduişî luî Israel să trécă, când
veniră din pămêntul Egiptuluî, ci se
abătură de la dînşi, şi nu-î nimiciră:
11 Écă, *cum* ne rĕsplătesc *acum*, ve-
nind, să ne gonéscă din stăpânirea ta,
pre care ne-aî dat-o noŭĕ de moşte-
nire. 12 Dumneḑeul nostru, aŭ nu-î
veî judeca pre eî? Căcî noî nu avem
nicî o putere înaintea acesteî marî
mulţimî, care vine asupra nóstră, şi nu
scim ce să facem, ci cătră tine *îndrep-
tăm* ochiî noştri.
13 Şi întregul Iuda sta înaintea luî
Iehova, chîar şi prunciî lor, femeele
lor şi fiiî lor.
14 Şi a fost spiritul luî Iehova în
mijlocul adunăreî preste Iehaziel, fiul luî
Zecharia, fiul luî Benaia, fiul luî Ieiel,
fiul luî Mattania, Levit din fiiî luî A-
saf; 15 Şi ḑise: Ascultaţî, tot Iuda,
şi voî, locuitorî aî Ierusalimuluî, şi tu,
rege Iosafat! aşa ḑice Iehova cătră
voî: Nu vĕ temeţî, şi nu vĕ înspăîmên-
taţî înaintea acesteî marî mulţimî:
căcî lupta nu *este* a vóstră, ci a luî
Dumneḑeŭ. 16 Mâne pogorîţi-vĕ a-
supră-le. Écă, eî se suîaŭ pe nălţimea
Ziz, şi voî îî veţî întâlni la capĕtul
rîuluî în dreptul pustiîuluî Ieruel.
17 Nu veţî *avé a* vĕ lupta în *lupta* a-
ceea; aşeḑaţi-vĕ, staţî, şi priviţî mân-
tuirea ce Iehova vĕ va *da*, Iuda şi Ie-
rusalime! Nu vĕ temeţî, şi nu vĕ în-
spăîmêntaţî; mâne eşiţî înaintea lor,
şi Iehova *va fi* cu voî. 18 Şi Iosafat
îşî plecă faţa la pămênt, şi tot Iuda
şi locuitoriî Ierusalimuluî căḑură îna-
intea luî Iehova, ca să se închine luî
Iehova. 19 Şi Leviţiî dintre fiiî Ke-
hatiţilor şi din fiiî Korahiţilor se scu-
lară, ca să laude cu voce tare pre
Iehova, Dumneḑeul luî Israel.
20 Decî eî se sculară de diminéţă,
şi eşiră spre pustiul Tekoa; şi când
eşîaŭ, stătu Iosafat, şi ḑise: Ascultaţi-
mĕ, Iuda şi voî, locuitorî aî Ierusali-
muluî! Încredeţi-vĕ în Iehova, Dumne-
ḑeul vostru, şi veţi fi sigurî; încredeţi-
vĕ în profeţiî luî, şi veţî prospera!
21 Şi se sfătui cu poporul, şi aşeḑă
cântăreţî luî Iehova, cari cântaŭ în
podóbe sacre, în timp ce eşîaŭ înain-
tea celor înarmaţî, şi ḑise: Lăudaţî
pre Iehova, căcî în etern *ţine* îndura-
rea sa.
22 Şi în timpul acela, când înce-
pură cu cântece şi cu laudă, atuncea
puse Iehova pândă asupra fiilor luî
Ammon şi aî luî Moab, şi asupra *ce-
lor de pe* muntele Seir, cari veniseră
contra luî Iuda; şi fură bătuţî. 23 Că-
cî fiiî luî Ammon şi Moabul se puseră
împotrivă locuitorilor munteluî Seir,
să-î stârpéscă pre eî, şi să-*î* nimicéscă;
şi după ce sfârşiră cu locuitoriî de la
Seir, ajuta unul să nimicéscă pre cela-
l-alt.
24 Şi venind Iuda până la stréja
din pustiŭ, şi căutând la mulţime, écă
toţî *eraŭ* cadavre, căḑute pe pămênt,
şi nicî unul nu scăpase. 25 Şi venind
Iosafat şi poporul sĕŭ, ca să facă pra-
dă de la dînşi, eî găsiră la dînşi mul-
ţime de avere şi cadavre, şi vase pre-
ţióse; şi aŭ predat, până ce nu maî
putură duce; treî ḑile aŭ prădat, *căcî*
multă pradă era. 26 Şi a patra ḑi
se adunară în valea Berachia *(bine-
cuvîntăreî)*; căcî acolo bine-cuvîntară
pre Iehova: pentru aceea aŭ numit
numele acestuî loc: Valea Berachia,
până în ḑiŭa de astă-ḑî.
27 Şi plecară toţî barbaţiî din Iuda
şi din Ierusalim, şi Iosafat în fruntea
lor, şi se întórseră cu bucurie în Ie-
rusalim; căcî Iehova le dădu bucurie
asupra neamicilor lor. 28 Şi intrară

în Ierusalim în casa luĭ Iehova cu
harpe, citare şi trâmbiţĭ. 29 Şi veni
téma de Dumneḑeŭ preste tóte rega-
tele *acestor* ţărĭ, când auḑiră, că Ie-
hova s'a luptat cu neamiciĭ luĭ Israel.
30 Şi regatul luĭ Iosafat avea pace;
căcĭ Dumneḑeul sĕŭ îĭ dădu pace de
jur împrejur.

Caracterul general al domnieĭ luĭ Iosafat; legătura sa cu Ahazia, ce rĕmâne fără reuşire.

31 Şi Iosafat domni preste Iuda:
de treĭ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ *era* el, când
se făcu rege, şi doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de
anĭ domni în Ierusalim; şi numele mu-
meĭ luĭ *era* Azuba, fiĭca luĭ Şilhi. 32 Şi
el umblă pe calea luĭ Asa, părintele
sĕŭ; nu se abătu din ea, ci făcea cele
drepte în ochiĭ luĭ Iehova. 33 Dară
înălţimile nu le depărtă; căcĭ poporul
tot încă nu-şĭ îndrepta inima sa cătră
Dumneḑeul părinţilor lor.
34 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iosa-
fat, cele dântĕĭ şi cele de pe urmă,
écă, *sûnt* scrise în istoria luĭ Iehu, fiul
luĭ Hanani, care *este* cuprins în Cartea
Regilor luĭ Israel.
35 Şi după acésta se uni Iosafat,
regele luĭ Iuda, cu Ahazia, regele luĭ
Israel, care era pĕcătos în faptele sale.
36 El se uni cu dînsul, şi eĭ făcură
corăbiĭ, ca să mérgă la Tarşiş; şi fă-
cură corăbiĭ la Eţion-Gheber. 37 A-
tuncea profeţi Eliezer, fiul luĭ Dodova,
de la Mareşa, asupra luĭ Iosafat, ḑi-
cênd: Fiind-că te-aĭ unit cu Ahazia,
de aceea Iehova a rupt lucrările tale.
Şi corăbiile fură sfărâmate, şi nu pu-
tură merge la Tarşiş.

Domnia cea rea a luĭ Iehoram.

21 Şi Iosafat adormi cu părinţiĭ seĭ,
şi fu îmmormîntat lângă părinţiĭ
seĭ în cetatea luĭ David.
Şi Iehoram, fiul sĕŭ, domni în locul
sĕŭ. 2 Şi avea fraţĭ, fiĭ aĭ luĭ Iosa-
fat: Azaria, Iehiel, Zecaria, Azaria,
Micael, şi Şefatia; toţĭ acestia *eraŭ* fiiĭ
luĭ Iosafat, regele luĭ Israel. 3 Şi
părintele lor le-a fost dat darurĭ multe
în argint, în aur, şi în lucrurĭ preţió-
se, şi cetăţĭ întărite în Iuda; dară re-
gatul îl dădu luĭ Iehoram; că el *rea*
ânteĭ-născutul. 4 Şi Iehoram ajun-
gênd la regatul părinteluĭ sĕŭ, şi în-
tărindu-se, ucise pre toţĭ fraţiĭ seĭ cu
sabia, şi încă *câţĭ-va* din maĭ mariĭ luĭ
Israel.
5 De treĭ-ḑecĭ şi doĭ de anĭ *era* Ie-
horam, când se făcu rege, şi opt anĭ
domni la Ierusalim. 6 Şi umblă pe
căile regilor luĭ Israel, după cum fă-
cuse casa luĭ Ahab; că o fată a luĭ
Ahab îĭ era femee; şi el făcu rele în
ochiĭ luĭ Iehova. 7 Dară Iehova nu
voi să pérḑă casa luĭ David, pentru
legămîntul, pre care-l încheĭase cu
David, şi fiind-că ḑisese, că îĭ va da
candelă, luĭ şi fiilor luĭ pentru tot-
dea-una.

Răscularea Edomiţilor.

8 În ḑilele luĭ se rupse Edomul de
supt stăpânirea luĭ Iuda, şi puse rege
preste sine. 9 Şi eşi Iehoram cu maĭ
mariĭ oştirilor sale, şi tóte carele luĭ
cu dînsul, şi porni nóptea, şi bătu pre
Edomiţĭ, cari îl înconjuraseră, şi pre
căpiteniele carelor lor. 10 Totuşĭ E-
domul se rupse de supt stăpânirea luĭ
Iuda până în ḑiŭa de astă-ḑĭ. Tot în
acel timp se rupse Libna de supt stă-
pânirea luĭ *Iehoram*; căcĭ el părăsise
pre Iehova, Dumneḑeul părinţilor seĭ.
11 Şi făcu înălţimĭ pe munţiĭ luĭ
Iuda, şi trase pre locuitoriĭ Ierusa-
limuluĭ în desfrânare, şi amăgi pre
Iuda.

Scrisórea luĭ Ilie.

12 Şi veni o scrisóre de la Ilie, pro-
fetul, cătră dînsul, ḑicênd: Aşa ḑice
Iehova, Dumneḑeul luĭ David, părintele
tĕŭ: Fiind-că n'aĭ umblat pe căile luĭ Io-
safat, părintele tĕŭ, şi pe căile luĭ Asa,
regele din Iuda; 13 Ci aĭ umblat pe că-
le regilor luĭ Israel, şi aĭ tras pre Iuda
şi pre locuitoriĭ Ierusalimuluĭ în des-
frânare, precum casa luĭ Ahab a tras
în desfrânare *pre Israel*, şi pre fraţiĭ
teĭ, casa părinteluĭ tĕŭ, cari *eraŭ* maĭ
bunĭ decât tine, ĭ-aĭ ucis; 14 Écă,
cu mare lovitură va lovi Iehova pre
poporul tĕŭ, pre fiiĭ teĭ, şi pre femeele
tale, şi tótă averea ta; 15 Şi tu *veĭ*
cădé în bólă grea, în bólă de mĕrun-
taĭe, până-ce de bólă vor cădé din tine
mĕruntaĭele ḑi pe ḑi

Mórtea luĭ Ioram.

16 Şi desteptă Iehova asupra luĭ
Iehoram spiritul Filistenilor şi al A-
rabilor, cari *locuĭaŭ* lângă Etiopienĭ.
17 Şi se suiră asupra luĭ Iuda, şi nă-
văliră asupră-ĭ, şi duseră *cu eĭ* tótă
averea ce se află în casa regeluĭ, pre-
cum şi pre fiiĭ luĭ şi femeele luĭ, aşa
că nu-ĭ rĕmase nicĭ un fiŭ, afară de
Ioahaz, cel maĭ tînĕr din fiiĭ seĭ. 18 Şi
în urma tuturor acestor îl lovi pre el
Iehova în mĕruntaĭele sale cu o bólă

fără de léc. 19 Şi a fost, că *strecu-*
rându-se ḑi cu ḑi, sfârşindu-se timpul
de doĭ anĭ de ḑile, căḑură mĕruntaĭele
sale de bóla sa, şi muri de bólă grea;
dară poporul sĕŭ nu-ĭ făcu arderĭ, du-
pă cum făcuse părinţilor seĭ. 20 De
treĭ-ḑecĭ şi doĭ de anĭ *era* el, când se
făcu rege, şi opt anĭ domni la Ierusa-
lim. Şi muri fără să fie dorit; şi l-aŭ
îmmormîntat în cetatea luĭ David, da-
ră nu în mormîntul regilor.

Domnia cea rea a luĭ Ahazia.

22 Şi făcură locuitoriĭ din Ierusalim
pre Ahazia, fiul sĕŭ cel maĭ tî-
nĕr, rege în locul sĕŭ, căcĭ pre toţĭ ceĭ
maĭ marĭ în vârstă îĭ ucise céta, care
venise cu Arabiĭ, în tabĕră. Aşa se
făcu Ahazia, fiul luĭ Iehoram, rege luĭ
Iuda. 2 De patru-ḑecĭ şi doĭ de anĭ
era Ahazia, când se făcu rege, şi un
an domni el în Ierusalim. Şi numele
mumeĭ luĭ *era* Atalia, fiica luĭ Omri.
3 Încă şi el umblă pe căile caseĭ luĭ
Ahab, căcĭ muma luĭ îĭ era sfătuitóre
la facere de rele. 4 Şi făcu rele în
ochiĭ luĭ Iehova, ca şi casa luĭ Ahab;
căcĭ acestia eraŭ sfătuitoriĭ luĭ după
mórtea părinteluĭ sĕŭ, spre stricăcĭu-
nea luĭ. 5 După sfatul lor umblă
el; şi merse cu Ioram, fiul luĭ Ahab,
regele luĭ Israel, la luptă asupra luĭ
Hazael, regele Sirieĭ, la Ramot-Galaad;
şi Sirieniĭ bătură pre Iehoram. 6 Şi
se întórse înapoĭ, să se vindece la Ez-
reel de rănile, pre carĭ le căpĕtase la
Rama, când se lupta cu Hazael, regele
Sirieĭ.

Şi Ahazia, fiul luĭ Iehoram, regele
luĭ Iuda, se pogorî la Ezreel, ca să
vaḑă pre Ioram, fiul luĭ Ahab, căcĭ
era bolnav. 7 Şi era de la Dumne-
ḑeŭ spre stricăcĭunea luĭ Ahazia, *că*
veni la Ioram; căcĭ cum veni, eşi el
cu Ioram asupra luĭ Iehu, fiul luĭ
Nimşi, pre care Iehova l-a uns, ca să
stârpéscă casa luĭ Ahab. 8 Şi a fost,
când Iehu făcu judecată asupra caseĭ
luĭ Ahab, că găsi pre maĭ mariĭ luĭ
Iuda şi pre fiiĭ fraţilor luĭ Ahazia, ca-
ri servĭaŭ luĭ Ahazia, şi-ĭ ucise şi pre
eĭ. 9 După aceea căută el pre Aha-
zia, şi-l prinseră, de-şi se ascunsese în
Samaria; şi-l aduseră la Iehu; şi-l u-
ciseră, şi-l îmmormîntară pre el; căcĭ
ḑiseră: El *este* fiul luĭ Iosafat, care a
căutat pre Iehova cu tótă inima sa.

Atalia ucide tótă sămînţa regală.

Ast-fel casa luĭ Ahazia nu avu pu-
tere spre a se ţine în regat. 10 Şi
vĕḑênd Atalia, muma luĭ Ahazia, că
fiul eĭ era mort, se sculă, şi stârpi tó-
tă semînţa regéscă a caseĭ luĭ Iuda.
11 Dară Ieşobeat, fata regeluĭ, luă pre
Ioaş, fiul luĭ Ahazia, şi-l fură din mij-
locul fiilor regeluĭ, carĭ fuseseră ucişĭ,
şi-l puseră pre el şi pre doica luĭ în
camera paturilor; şi-l ascunse Ioşa-
beat, fata regeluĭ Iehoram, femea luĭ
Iehoiada, preotul, (căcĭ era sora luĭ
Ahazia) de dinaintea Atalieĭ, ca să
nu-l omóre; 12 Şi a fost ascuns la
dînşi, în casa luĭ Iehova, şéşe anĭ; şi
Atalia domni preste ţară.

Ioaş se încoronézā şi se aşéḑă pe tron.

23 În al şéptelea an se întări Iehe-
iada, şi luă cu sine *şi făcu* legă-
mînt cu sutaşĭ, anume: pre Azaria, fiul
luĭ Iehoram, pre Işmael, fiul luĭ Ioha-
nam, pre Azaria, fiul luĭ Obed, pre
Maaseia, fiul luĭ Adaia, şi pre Elişa-
fat, fiul luĭ Zicri; 2 Şi merseră preste
tot locul în Iuda, şi adunară pre Leviţiĭ
din tóte cetăţile luĭ Iuda, şi pre capiĭ
caselor părintescĭ din Israel, şi veniră
la Ierusalim. 3 Şi tótă adunarea în-
cheiă cu regele legămînt în casa luĭ
Dumneḑeŭ. Şi el ḑise cătră dînşi: Écă,
fiul regeluĭ va domni, după cum a pro-
mis Iehova fiilor luĭ David. 4 Acesta
este lucrul, ce aveţĭ a face; o treime
din voĭ, aceĭa carĭ veţĭ fi de sĕptĕmâ-
nă, atât preoţĭ cât şi Leviţĭ, *să fie* u-
şierĭ; 5 Şi o treime *să fie* în casa
regeluĭ, şi o treime la pórta Iesod, şi
tot poporul în curţile caseĭ luĭ Iehova.
6 Dară nimenea să nu vină în casa
luĭ Iehova, de cât preoţiĭ şi Leviţiĭ,
carĭ sûnt de serviciŭ; acestia să vină,
căcĭ *sûnt* sânţĭ; şi tot cela-l-alt popor
să păzéscă cele de păzit ale luĭ Ieho-
va. 7 Şi Leviţiĭ să înconjóre pre re-
ge de jur împrejur, fie-carele cu ar-
mele luĭ în mână; şi cine va pătrunde
în casă, acela să se omóre; şi voĭ să
fiţĭ pe lângă rege, când intră şi când
ese.

8 Şi făcură Leviţĭ, şi tot Iuda în-
tocmaĭ după cum ordonă Iehoiada,
preotul, şi luă fie-care ómeniĭ seĭ *cu*
sine, pre-ceĭ carĭ eraŭ de sĕptĕmână
şi pre ceĭ ce şi-aŭ făcut sĕptĕmâna;
căcĭ Iehoiada, preotul, nu dădu dru-
mul rândurilor. 9 Şi Iehoiada, preo-
tul, dădu sutaşilor lăncile şi pavăzele
şi scuturile regeluĭ David, carĭ *eraŭ*
în casa luĭ Dumneḑeŭ; 10 Şi aşeḑă
tot poporul, pre fie-care cu arma sa
în mână, de la partea dréptă a caseĭ
până la stânga caseĭ, délungul altaru-

luĭ şi a caseĭ, jur împrejurul regeluĭ.
11 Atuncea scóseră pre fiul regeluĭ,
şi-ĭ puseră coróna, şi-*ĭ dădură* măr-
turia, şi-l făcură rege. Şi Iehoiada şi
fiiĭ seĭ îl unseră, şi ḑiseră: Să trăéscă
regele.

Atalia e ucisă.

12 Şi auḑind Atalia strigătul po-
poruluĭ, care alergă şi lăudă pre rege,
veni ea la popor în casa luĭ Iehova;
13 Şi se uĭta, şi écă! regele stătea la
intrare, şi cântăreţiĭ cu trâmbiţele lân-
gă rege, şi tot poporul ţăreĭ era voĭos,
şi sună din trâmbiţĭ, şi cântăreţiĭ *cân-
taŭ* din instrumente de musică, şi în-
tonaŭ cântărĭ de laudă. Atuncĭ Atalia
îşĭ rupse vestmintele sale, şi ḑise: Vîn-
ḑare! vînḑare! 14 Dară Iehoiada,
preotul, scóse pre sutaşĭ, pre maĭ ma-
riĭ ósteĭ, şi ḑise cătră dînşi: Scóteţi-o
din şirurĭ, şi cine o va urma, să se u-
cidă cu sabia. Căcĭ preotul ḑisese: Nu
o ucideţĭ în casa luĭ Iehova. 15 Şi-ĭ
făcură foc, şi când ajunse prin întra-
rea porţeĭ cailor la casa regeluĭ, acolo
o uciseră.

Se desfiinţéză idolatria.

16 Şi încheiă Iehoiada legămînt în-
tre sine şi tot poporul şi rege, ca să
fie poporul luĭ Iehova. 17 Şi tot po-
porul merse la casa luĭ Baal, şi o dă-
râmară; şi altarele sale, şi chipurile
sale le sfărâmară, şi pre Matan, preo-
tul luĭ Baal, îl uciseră înaintea alta-
relor. 18 Şi Iehoiada încredinţă di-
regĕtoriile în casa luĭ Iehova preoţilor
şi Leviţilor, pre carĭ le împărţise Da-
vid preste casa luĭ Iehova, ca să se
aducă luĭ Iehova olocauste, după cum
era scris în legea luĭ Moisi, cu bucu-
rie şi cu cântărĭ, după rânduéla luĭ
David. 19 Şi aşeḑă uşierĭ pe la por-
ţile caseĭ luĭ Iehova, pentru ca nicĭ
un necurat prin verĭ-ce lucru să nu
intre. 20 Şi luă pre sutaşĭ, şi pre ceĭ
maĭ însemnaţĭ, şi pre guvernătoriĭ po-
poruluĭ, şi pre tot poporul ţăreĭ, şi
pogorî pre regele din casa luĭ Iehova;
şi intrară prin pórta de sus în casa
regeluĭ, şi puseră pre rege pe tronul
regatuluĭ. 21 Şi se bucură tot popo-
rul ţăreĭ, şi cetatea era linistită, dară
pre Atalia a ucis-o cu sabia.

Ioaş începe a domni bine, şi drege templul.

24 De şépte anĭ *era* Ioaş, când se
făcu rege, şi patru-ḑecĭ de anĭ
domni el în Ierusalim; şi numele mu-
meĭ luĭ *era* Ţibia de la Beer-Şeba.
2 Şi Ioaş făcu drepte în ochiĭ luĭ Ie-
hova în tóte ḑilele luĭ Iehoiada, preo-
tul. 3 Şi luă Iehoiada pentru dînsul
doĕ femeĭ, şi el născu fiĭ şi fete.
4 Şi după acestea fost-a în inima
luĭ Ioaş, să înnoéscă casa luĭ Iehova;
5 Şi adună pre preoţĭ şi Leviţĭ, şi ḑise
cătră dînşi: Eşiţĭ în cetăţile luĭ Iuda,
şi strângeţĭ banĭ de la tot Israelul,
pentru dregerea caseĭ Dumneḑeuluĭ
vostru, din an în an; şi grăbiţi-vĕ cu
lucrul. Dară Leviţiĭ nu se grăbiră.
6 Atuncea chiemă regele pre Ieho-
iada, capul, şi ḑise cătră dînsul: Pen-
tru ce n'aĭ luat séma de Leviţĭ, ca să
aducă din Iuda şi din Ierusalim darea
luĭ Moisi, servul luĭ Iehova, şi a adu-
năreĭ luĭ Israel, pentru cortul mărtu-
rieĭ? 7 Căcĭ fiiĭ Atalieĭ, a pecătóseĭ,
sfărâmaseră casa luĭ Dumneḑeŭ, şi *tóte*
lucrurile consacrate ale caseĭ luĭ Ie-
hova le întrebuinţaseră pentru Baalĭ.
8 Şi ordonă regele, să se facă o
ladă, şi să se pună afară lângă pórta
caseĭ luĭ Iehova. 9 Şi se prochiemă
în Iuda şi în Ierusalim, să se aducă
luĭ Iehova darea, *pre care* Moisi, ser-
vul luĭ Dumneḑeŭ, *o puse* preste Is-
rael în pustiŭ. 10 Şi se bucurară toţĭ
maĭ mariĭ şi tot poporul, şi aduseră,
şi aruncară în ladă, până ce s'a um-
plut. 11 Şi când Leviţiĭ aduceaŭ lada
din ordinul regeluĭ, *ceea ce făceaŭ*,
când vedeaŭ că *era* argint mult în ea,
atuncea venĭa scriitorul regeluĭ şi di-
regĕtorul archiereuluĭ, şi deşertaŭ la-
da, o ridicaŭ, şi o duceaŭ înapoĭ la
locul eĭ. Aşa făceaŭ în tóte ḑilele, şi
strinseră argint mult. 12 Şi regele
şi Iehoiada îl dădeaŭ lucrătorilor zi-
direĭ caseĭ luĭ Iehova; şi acestia toc-
mĭaŭ cĭoplitorĭ de petre şi teslarĭ, spre
a înnoi casa luĭ Iehova, şi lucrătorĭ
de fer şi de aramă, pentru dregerea
caseĭ luĭ Iehova. 13 Şi lucrătoriĭ lu-
craŭ, şi dregerea se sfârşi prin mâna
lor, şi restatorniciră casa luĭ Dumne-
ḑeŭ în starea eĭ, şi o întăriră. 14 Şi
după ce *o* sfârşiră, aduseră argintul
rĕmas înaintea regeluĭ şi a luĭ Ieho-
iada. Şi el făcu din acesta unelte pen-
tru casa luĭ Iehova, unelte pentru ser-
viciŭ şi pentru sacrificare, şi lingure,
şi alte unelte de aur şi de argint. Şi
eĭ aduseră în casa luĭ Iehova olocau-
stele în tóte ḑilele luĭ Iehoiada.
15 Şi Iehoiada se făcu bătrân şi
sătul de ḑile, şi muri; de *o* sută treĭ-
ḑecĭ de anĭ *era* el, când muri. 16 Şi
fu îmmormîntat în cetatea luĭ David

lângă regĭ; căcĭ lucrase bine în Israel
şi cătră Dumnedeŭ şi cătră casa sa.

Idolatria luĭ Ioaş.

17 Şi după mórtea luĭ Iehoiada ve-
niră maĭ mariĭ luĭ Iuda, şi se închina-
ră regeluĭ; atuncea regele îĭ ascultă.
18 Şi părăsiră casa luĭ Iehova, Dum-
nedeul părinţilor lor, şi serviaŭ Astar-
teelor şi idolilor; şi veni mânia *luĭ*
Iehova preste Iuda şi Ierusalim pentru
acésta vină a lor. 19 Şi trimese pre
profeţĭ la dînşi, ca să-ĭ întórcă la Ie-
hova; şi le mărturisi; dară eĭ nu a-
scultară.
20 Şi spiritul luĭ Dumnedeŭ îmbră-
că pre Zacaria, fiul luĭ Iehoiada, preo-
tul, care stătu deasupra poporuluĭ, şi
dise cătră dînşi: Aşa dice Dumnedeŭ:
Pentru ce călcaţĭ ordinele luĭ Iehova?
căcĭ nu veţĭ prospera. Fiind-că voĭ aţĭ
părăsit pre Iehova, de aceea şi el v'a
părăsit pre voĭ. 21 Şi eĭ se jurară
asupra luĭ, şi-l uciseră cu petre, după
ordinul regeluĭ, în curtea caseĭ luĭ Ie-
hova. 22 Aşa regele Ioaş nu-şĭ a-
minti de bunĕtatea, pre care i o fă-
cuse Iehoiada, părintele luĭ, ci ucise
pre fiul acestuĭa. Şi când muri acesta,
dise: Vadă Iehova, şi céră.

Pedépsa şi mórtea luĭ Ioas.

23 Şi după trecerea anuluĭ, se sui
asupră-ĭ o óste de Sirienĭ, şi veniră la
Iuda şi la Ierusalim, şi stârpiră pre
toţĭ maĭ mariĭ poporuluĭ dintre popor,
şi tótă prada lor o trimeseră la regele
din Damasc. 24 Căcĭ cu puţin nu-
mĕr de ómenĭ veni óstea Sirienilor, da-
ră Iehova dădu în mâna lor o óste
mare fórte, pentru-că aŭ părăsit pre
Iehova, Dumnedeul părinţilor lor. Ast-
fel făcură eĭ judecată asupra luĭ Ioaş.
25 Şi după ce se duseră de la dîn-
sul, (căcĭ l-aŭ lăsat pre el în bólă
grea), se jurară asupră-ĭ serviĭ seĭ,
pentru sângele fiilor luĭ Iehoiada, pre-
otul, şi-l uciseră pe patul sĕŭ, şi muri;
şi-l îmmormîntară în cetatea luĭ Da-
vid; dară nu l-aŭ îmmormîntat în mor-
mîntul regilor. 26 Şi aceĭa, cari s'aŭ
jurat asupră-ĭ, *eraŭ*: Zabad, fiul Şi-
meateĭ, Ammonită; şi Iozabad, fiul
Şimriteĭ, Moabită. 27 Cât pentru fiiĭ
luĭ, şi mulţimea profeţielor în contra
luĭ, şi reintemeĭarea caseĭ luĭ Dumne-
deŭ, écă acestea *sûnt* scrise în istoria
Cărţeĭ Regilor. Şi Amazia, fiul sĕŭ,
domni în loculĭ sĕŭ.

Domnia luĭ Amazia; el bate pre Edo-
miţĭ, dară închinându-se deilor lor este
învins de regele luĭ Israel.

25 De doĕ-decĭ şi cincĭ de anĭ *era*
Amazia, când se făcu rege, şi
doĕ-decĭ şi noĕ de anĭ domni în Ieru-
salim; şi numele mumeĭ luĭ *era* Ioadan
din Ierusalim. 2 Şi el făcu drepte
în ochiĭ luĭ Iehova, dară nu cu inima
întrégă. 3 Şi cum se întări regatul
sĕŭ, ucise pre serviĭ luĭ, cari aŭ ucis
pre regele, părintele sĕŭ. 4 Dară pre
fiiĭ lor nu ĭ-a ucis: ci făcu, precum *este*
scris în lege, în cartea luĭ Moisi, unde
ordonă Iehova, dicênd: Părinţiĭ să nu
móră pentru fiiĭ, şi nicĭ fiiĭ să nu mó-
ră pentru părinţĭ, ci fie-care să móră
pentru pĕcatul sĕŭ.
5 Şi adună Amazia pre Iuda, şi-ĭ
puse pre eĭ după casele *lor* părintescĭ
maĭ marĭ preste miĭ şi maĭ marĭ pre-
ste sute, preste tot Iuda şi Beniami-
nul; şi-ĭ numĕră de la doĕ-decĭ de anĭ
şi maĭ sus, şi-ĭ găsi: treĭ sute de miĭ
aleşĭ, cari puteaŭ eşi la óste, şi a pur-
ta lancea şi scutul. 6 Şi tocmi din
Israel o sută de miĭ bărbaţĭ vitejĭ pen-
tru o sută talente de argint.
7 Şi veni cătră el un om al luĭ
Dumnedeŭ, şi dise: Rege! să nu mér-
gă cu tine óstea luĭ Israel; căcĭ Ieho-
va nu *este* cu, Israel, cu toţĭ fiiĭ luĭ
Efraim; 8 Er de vreĭ să mergĭ, fă
ce voescĭ, întăresce-*te* de luptă; *dară să*
sciĭ că Dumnedeŭ te va face să cadĭ
înaintea neamiculuĭ; căcĭ Dumnedeŭ
are puterea de a ajuta, şi de a face
să cadĭ. 9 Şi Amazia dise cătră o-
mul luĭ Dumnedeŭ: Ce e de făcut cu
cele o sută de talente, pre cari le-am
dat ceteĭ luĭ Israel? Şi omul luĭ Dum-
nedeŭ dise: *În puterea* luĭ Iehova este
a-ţĭ da ţie şi maĭ mult de cât acésta.
10 Atuncea deosebi Amazia céta, care
venise la dînsul de la Efraim, ca să
mérgă la locul eĭ. Şi se aprinse fórte
mânia lor preste Iuda, şi se întórseră
înapoĭ în mare mânie la locul lor.
11 Şi se întări Amazia, şi conduse
poporul sĕŭ, şi merse în Valea Săreĭ,
şi bătu din fiiĭ luĭ Seir dece miĭ. 12 Şi
alte dece miĭ prinseră viĭ fiiĭ luĭ Iuda,
şi-ĭ duseră pe vârful uneĭ stâncĭ, şi-ĭ
aruncară de pe vârful stânceĭ, aşa că
toţĭ se sdrobiră.
13 Dară céta, pre care o trimese
Amazia înapoĭ, ca să nu mérgă cu
dînsul la luptă, se reslăţi preste cetă-
ţile luĭ Iuda, de la Samaria până la

Bet-Horon, şi bătu dintrînşi treĭ miĭ
înşĭ, şi făcu mare pradă.
14 Şi cum se întórse Amazia de la
învingerea Edomiţilor, aduse pre ḑeiĭ
fiilor luĭ Seir, şi-şĭ aşeḑă ḑeĭ sie-şĭ, şi
se închină lor, şi le tămâiă. 15 Şi
se aprinse mânia luĭ Iehova asupra luĭ
Amazia, şi trimese profet cătră dînsul,
care îĭ ḑise: Pentru ce cauţĭ pre ḑeiĭ
poporuluĭ, cari n'aŭ putut mântui pre
poporul lor din mâna sa? 16 Şi cum
vorbi el cătră dînsul, regele îĭ ḑise:
Făcutu-te-aŭ pre tine sfătuitor al regeluĭ?
Lasă! Pentru ce să te lovéscă
pre tine? Atuncea lăsă profetul, dară
ḑise: Cunosc, că Dumneḑeŭ s'a sfătuit
să te pérḑă, pentru-că aĭ făcut acésta,
şi n'aĭ ascultat de sfatul meŭ.
17 Şi se sfătui Amazia, regele luĭ
Iuda, şi trimese cătră Ioaş, fiul luĭ
Ioahaz, fiul luĭ Iehu, regele luĭ Israel,
ḑicênd: Vin să ne uităm în faţă! 18 Şi
Ioaş, regele luĭ Israel, trimese cătră
Amazia, regele luĭ Iuda, ḑicênd: Spinul
din Liban a trimes cătră cedrul
din Liban, ḑicênd: Dă fata ta de femee
fiuluĭ meŭ. Dară o féră din Liban
trecu, şi călcă spinul. 19 Ecă, tu
ḑicĭ, că aĭ bătut Edomul, şi inima ta
te înalţă, şi tu te mândrescĭ. Remâĭ
maĭ bine a casă! De ce stârnescĭ un
rĕŭ, prin care veĭ cădé tu şi Iuda cu
tine? 20 Dară Amazia nu ascultă,
căcĭ *era* de la Dumneḑeŭ, ca să-ĭ dea
în mâna *neamicilor lor*, fiind-că aŭ
căutat pre ḑeiĭ Edomuluĭ. 21 Atuncea
se sui Ioaş, regele luĭ Israel, şi se
uitară în faţă, el şi Amazia, regele luĭ
Iuda, la Bet-Semeşul luĭ Iuda. 22 Şi
Iuda fu batut înaintea luĭ Israel, şi
fugiră, fie-carele la cortul sĕŭ. 23 Şi
pre Amazia, regele luĭ Iuda, pre fiul
luĭ Ioaş, fiul luĭ Ioahaz, îl prinse Ioaş,
regele luĭ Israel, în Bet-Semeş, şi-l
duse la Ierusalim; şi dărîmă din zidul
Ierusalimuluĭ, de la pórta luĭ Efraim
până la pórta colţuluĭ, patru sute de
coţĭ; 24 Şi *luă* tot aurul şi argintul,
şi tóte uneltele, cari s'aŭ aflat în casa
luĭ Dumneḑeŭ la Obed-Edom, şi tesaurele
caseĭ regeluĭ, şi ostatecĭ, şi se
întórse în Samaria.
25 Şi Amazia, fiul luĭ Ioaş, regele luĭ
Iuda, trăi după mórtea luĭ Ioaş, fiul luĭ
Ioahaz, regele luĭ Israel, cincĭ-spre-ḑece
anĭ. 26 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ
Amazia, cele dântêĭ şi cele de pe urmă,
aŭ nu *sînt* scrise în Cartea Regilor
luĭ Iuda şi aĭ luĭ Israel? 27 Din
timpul acela, când Amazia s'a abătut
de la Iehova, se făcu o conjurare asupra
luĭ în Ierusalim, şi el fugi la Lachiş;
dară trimeseră după dînsul la
Lachiş, şi-l uciseră acolo. 28 Şi l-aŭ
adus pre el pe caĭ, şi l-aŭ îmmormîntat
lângă părinţiĭ seĭ în cetatea luĭ
Iuda.

Domnia fericită a luĭ Uzia.

26 Atuncea tot poporul luĭ Iuda luă
pre Uzia, care *era* de şése-spre-
ḑece anĭ, şi-l făcu rege în locul părinteluĭ
sĕŭ Amazia. 2 El zidi Elotul,
şi-l aduse înapoĭ la Iuda, după ce adormi
regele cu părinţiĭ seĭ.
3 De şése-spre-ḑece anĭ *era* Uzia,
când se făcu rege, şi cincĭ-ḑecĭ şi doĭ
de anĭ domni el în Ierusalim; şi numele
mumeĭ luĭ *era* Iecolia din Ierusalim.
4 El făcu drepte în ochiĭ luĭ
Iehova, întocmaĭ cum făcuse Amazia,
părintele sĕŭ. 5 El căută pre Dumneḑeŭ
în ḑilele luĭ Zecaria, om cu pricepere
în visiunile luĭ Dumneḑeŭ; şi
cât a căutat pre Iehova, Dumneḑeŭ
ĭ-a dat fericire.
6 El eşi, şi se luptă cu Filisteniĭ,
şi sfărâmă zidul Gatuluĭ şi zidul Iabneĭ
şi zidul Aşdoduluĭ, şi zidi cetăţĭ
în Aşdod şi între Filistenĭ. 7 Şi
Dumneḑeŭ îl ajută asupra Filistenilor
şi asupra Arabilor, cari locuĭaŭ în
Gur-Baal, şi asupra Meunilor. 8 Şi
Ammoniţiĭ dădură luĭ Uzia darurĭ;
şi renumele luĭ se rĕspândi până la intrarea
Egiptuluĭ; căcĭ se întărise fórte.
9 Şi Uzia zidi turnurĭ în Ierusalim
deasupra porţeĭ colţuluĭ, şi deasupra
porţeĭ văĭeĭ, şi deasupra colţuluĭ *zidului*,
şi le întări. 10 Şi zidi turnurĭ
în pustiŭ, şi sĕpă fântânĭ multe; căcĭ
avea turme marĭ, atât în vale, cât şi
pe şes, plugarĭ şi vierĭ pe munţĭ şi pe
câmpurĭ mănóse; căcĭ ĭubĭa *lucrarea*
pămêntuluĭ.
11 Şi avea Uzia óste de ostaşĭ, cari
eşĭaŭ la resbel în cete, după numĕrul
numĕrăreĭ lor prin Ieiel, scriitorul, şi
prin Maaseia, căpitenia, supt conducerea
luĭ Hanania, *unul* din maĭ mariĭ
regeluĭ. 12 Tot numĕrul capilor *caselor*
părintescĭ ale bărbaţilor vitejĭ
era: doĕ miĭ şése sute. 13 Şi supt
conducerea lor *era* o putere înarmată,
de treĭ sute şépte miĭ şi cincĭ sute de
ostaşĭ, puternicĭ în oştire; ca să ajute
pre rege asupra neamiculuĭ. 14 Şi
Uzia pregăti pentru tótă óstea scuturĭ
şi lăncĭ şi coĭfurĭ şi platoşe şi arcurĭ
şi petre de prăştie. 15 Şi făcu în Ierusalim
maşine iscodite de maĭstru
meşteşugit, cari să fie aşeḑate pe tur-

nurile și colțurile *zidurilor*, ca să a-
runce săgețĭ și petre marĭ. Și renume-
le luĭ se rĕspândi departe; căcĭ mi-
nunat a fost ajutat, până ce s'a în-
tărit.

Semeția regeluĭ, tămâind pe jertfelnic, e pedepsită cu lepră.

16 Dară după ce s'a întărit, se înăl-
ță inima luĭ până la stricăcĭunea *sa*;
căcĭ el pĕcătui contra luĭ Iehova,
Dumnedeul sĕŭ, și merse în templul
luĭ Iehova, ca să ardă tămâĭe pe al-
tarul tămâĭereĭ. 17 Și Azaria, preo-
tul, mergea pe urma luĭ, și cu dînsul
opt-decĭ de preoțĭ aĭ luĭ Iehova, băr-
bațĭ vitejĭ; 18 Și se opuseră luĭ Uzia,
regele, și diseră către dînsul: Nu-țĭ *e*
dat, Uzia, să tămâĭezĭ înaintea luĭ Ie-
hova, ci preoților, fiilor luĭ Aaron, ca-
ri sînt consacrațĭ să tămâĭeze. Eșĭ din
sanctuar, căcĭ pĕcătuescĭ, și nu țĭ *se*
va socoti spre onóre de către Iehova,
Dumnedeŭ.

19 Atuncea se mânià Uzia, și în
mână-ĭ *era* tămăĭâtórea, spre a tămâĭa;
și cum se mânià pre preoțĭ, rĕsări pe
fruntea luĭ lepra, înaintea ochilor preo-
ților, în casa luĭ Iehova, înaintea al-
taruluĭ tămâĭereĭ. 20 Și-l privirà A-
zaria, archiereul, și toțĭ preoțiĭ, și écă,
era lepros pe fruntea luĭ, și-l scóseră
cu grăbire de acolo, și chĭar el se sili
să ésă, fiind-că Iehova îl lovise. 21 Și
Uzia, regele, a fost lepros până în diŭa
morțeĭ sale, și locuĭa într'o casă deo-
sebită, *fiind-că era* lepros; căcĭ a fost
depărtat de casa luĭ Iehova; și Iotam,
fiul sĕŭ, *era* preste casa regeluĭ, și ju-
deca poporuluĭ țăreĭ.

22 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Uzia,
cele dântêĭ și cele de pe urmă, le-a
scris Isaia, fiul luĭ Amoz, profetul.
23 Și adormi Uzia cu părințiĭ seĭ, și-l
îmmormîntară lângă părințiĭ seĭ pe
câmpul mormintelor regilor; căcĭ disu-
s-a: *A fost* lepros. Și Iotam, fiul sĕŭ,
domni în locul sĕŭ.

Domnia fericită a luĭ Iotam; biruința sa asupra Ammoniților.

27 De doĕ-decĭ și cincĭ de anĭ *era*
Iotam, când se facu rege, și șése-
spre-dece anĭ domni el în Ierusalim;
și numele mumeĭ luĭ *era* Ierușa, fiica
luĭ Zadok. 2 Și facu drepte în ochiĭ
luĭ Iehova, tocmaĭ cum facu Uzia, pă-
rintele sĕŭ; numaĭ că nu merse în
templul luĭ Iehova; dară poporul tot
maĭ mult se strica. 3 El zidi pórta
de sus a caseĭ luĭ Iehova; și la zidul
Ofel *(turn)* zidi el multe.
4 Și zidi cetățĭ în muntele luĭ Iu-
da; și în pădurĭ zidi palate și turnurĭ.
5 Și se luptă cu regele fiilor luĭ Am-
mon, și-ĭ învinse; și fiiĭ luĭ Ammon îĭ
dădură în acelașĭ an o sută talente de
argint, și dece miĭ core de grâŭ, și
dece miĭ *core* de orz. Acésta îĭ dădu-
ră luĭ fiiĭ luĭ Ammon și în al doilea
și în al treilea an. 6 Așa se făcu
Iotam tare, fiind-că 'șĭ îndreptă căile
luĭ înaintea luĭ Iehova, Dumnedeul
sĕŭ.
7 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Iotam,
și tóte resbelele sale, și căile sale, écă!
acestea *sûnt* scrise în Cartea Regilor
luĭ Israel și aĭ luĭ Iuda. 8 De doĕ-
decĭ și cincĭ de anĭ *era* el, când se
făcu rege, și șése-spre-dece anĭ domni
el în Ierusalim. 9 Și adormi Iotam
cu părințiĭ seĭ, și-l îmmormîntară în
cetatea luĭ David. Și Ahaz, fiul sĕŭ,
domni în locul sĕŭ.

Domnia luĭ Ahaz; rĕutatea sa.

28 De doĕ-decĭ de anĭ *era* Ahaz,
când se făcu rege, și șése-spre-
dece anĭ domni el în Ierusalim; și nu
făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova, ca
David, părintele sĕŭ; 2 Ci umblă pe
caile regilor luĭ Israel, și făcu chipurĭ
vĕrsate Baalilor: 3 Și tămâià în va-
lea fiuluĭ luĭ Hinnom, și trecu pre fiiĭ
seĭ prin foc, după urâcĭunile popóre-
lor, pre cari le alungase Iehova de
dinaintea fiilor luĭ Israel. 4 Și sacri-
fică și tămâĭă pe înălțimĭ și pe coline
și supt tot arborele verde.
5 Și Iehova, Dumnedeul sĕŭ, îl dă-
du în mâna regeluĭ Sirieĭ; și eĭ îl lo-
viră, și luară de la dînsul mulțĭ prinșĭ,
și-ĭ duseră la Damasc. Ba și în mâna
regeluĭ luĭ Israel fu dat; și acesta îl
lovi cu lovire mare. 6 Și Pekah, fiul
luĭ Remalia, ucise în Iuda o sută și
doĕ-decĭ de miĭ într'o di, toțĭ bărbațĭ
vitejĭ; fiind-că părăsiseră pre Iehova,
Dumnedeul părinților lor. 7 Și Zicri,
un vitéz din Efraim, omorî pre Maa-
seia, fiul regeluĭ, pre Azrikam, maĭ
marele caseĭ, și pre Elkana, al doilea
după rege. 8 Și fiiĭ luĭ Israel luară
prinșĭ de la frațiĭ lor doĕ sute de miĭ
femeĭ, fiĭ și fete; și luară mare pradă
de la dînșĭ, și aduseră pradă la Sa-
maria.

Profetul Obed.

9 Dară era acolo un profet al luĭ
Iehova, al căruĭ nume *era* Obed; el

eşi ınaintea óstei, care venía la Sama-
ria, şi ḑise cătra dînsa: Ecă! fiind-că
Iehova, Dumneḑeul părinţilor voştri,
s'a mâniat pre Iuda, de aceea datu-i-a
în mânele vóstre, şi voï aţï ucis între
dînşi cu o furie, ce până la cer a a-
juns. 10 Şi acum óre socotiţï voï, a
vĕ supune pre fiiï luï Iuda şi aï Ieru-
salimuluï servï şi serve. Aŭ nu sûnt
şi între voï pĕcate asupra luï Iehova,
Dumneḑeul vostru? 11 Şi acum a-
scultaţi-mĕ, şi trimeteţï înapoï pre prin-
şiï, pre carï ĭ-aţï prins de la fraţiï
voştri; căcï mânia luï Iehova *s'a a-
prins* asupră-vĕ. 12 Atuncea se scu-
lară *câţï-va* bărbaţï dintre capiï fiilor
luï Efraim: Azaria, fiul luï Iohanan;
Berechia, fiul luï Meşillemot; Hezekia,
fiul luï Şallum, şi Amasa, fiul luï Had-
laï, asupra celor ce se înturnaŭ din
luptă. 13 Şi ḑiseră cătră dînşi: Voï
să nu aduceţï aicea pre prinşï; *Destul*
de vinovaţï sûntem luï Iehova, şi voï
maï căutaţï a adăugi încă la pĕcatele
nóstre şi la vina nóstră! căcï mare este
vina nóstră, şi mânia mare *este* asu-
pra luï Israel. 14 Decï lăsară ostaşiï
pre ceï prinşï şi prada înaintea celor
maï marï şi a tótă adunarea. 15 Şi
se sculară bărbaţiï, carï fură numiţï
cu nume, şi luară pre ceï prinşï, şi pre
toţï, carï dintrînşi eraŭ golï, îï îmbră-
cară din pradă, şi le dădură de îm-
brăcat, de încălţat, de mâncat şi de
bĕut; şi-ĭ unseră, şi duseră pre toţï,
carï eraŭ slabï, pe asinï, şi-ĭ aduse-
ră la Ierichon, cetatea palmierilor, la
fraţiï lor; şi apoï se întórseră în Sa-
maria.

Pedepsele luï Dumneḑeŭ asupra luï Ahaz.

16 În acelaş timp trimese regele
Ahaz la regiï Asirieï, ca să-ĭ ajute.
17 Că éră-şï veniseră Edomiţiï, şi bă-
tură pre Iuda, şi duseră *cu sine* prinşï.
18 Şi Filisteniï se reslăţiră preste ce-
tăţile din şes şi de la méḑă-ḑi a luï
Iuda, şi cuprinseră Bet-Semeşul, Aia-
lonul, Ghederotul, şi Şocoul cu cetăţile
sale, şi Timna cu cetăţile sale, şi Ghim-
zoul cu cetăţile sale; şi locuiră acolo.
19 Căcï Iehova umili pre Iuda, pen-
tru Ahaz, regele luï Israel; căcï el a
tras pre Iuda în desfrânare, şi a pĕ-
cătuit fórte asupra luï Iehova. 20 Şi
veni Tiglat-Pilneser, regele Asirieï, la
dînsul, şi-l strâmtori, în loc de a-l a-
juta. 21 Căcï Ahaz luă o parte *a*
tesaurelor caseï luï Iehova şi ale ca-
seï regeluï şi ale maï marilor, şi o
dădu regeluï Asirieï; dară el nu-l a-
jută.
22 Şi în timpul acela, când îl strâm-
tora, pĕcătui el şi maï mult asupra luï
Iehova acest rege Ahaz! 23 Căcï
sacrifică ḑeilor din Damasc, carï-l bă-
tuseră, şi ḑise: Într'adevĕr! ḑeiï regi-
lor Sirieï îï ajută pre eï; le voiŭ sa-
crifica, şi eï mĕ vor ajuta. Dară fost-a
acésta spre căderea luï şi a tot Israe-
lul. 24 Şi luă Ahaz uneltele caseï
luï Dumneḑeŭ la un loc, şi sfărâmă
uneltele caseï luï Dumneḑeŭ, şi închise
uşile caseï luï Iehova, şi-şï făcu altare
în fie-care colţ în Ierusalim. 25 Şi
în tóte cetăţile luï Iuda făcu înălţimï, ca
să tămâïeze altor ḑeï; şi întărîtă mânia
luï Iehova, Dumneḑeul părinţilor seï.
26 Şi cele-l-alte fapte ale luï, şi tóte
căile sale, cele ântĕï şi cele de pe
urmă, écă, acestea *sûnt* scrise în Car-
tea Regilor luï Iuda şi aï luï Israel.
27 Şi adormi Ahaz cu părinţiï seï, şi-l
îmmormîntară în cetate, *adecă* în Ie-
rusalim; dară nu l-aŭ adus în mor-
mintele regilor luï Israel. Şi Hezekia,
fiul sĕŭ, domni în locul sĕŭ.

Hezekia urméză părinteluï sĕŭ; restatornicesce cultul luï Dumneḑeŭ, şi aduce sacrificiï marï de ispăşire.

29 Hezekia se făcu rege, când *era*
de doĕ-ḑecï şi cincï de anï, şi
doĕ-ḑecï şi noŭĕ de anï domni în Ie-
rusalim; şi numele mumeï luï *era* Abia,
fiica luï Zecaria. 2 Şi făcu drepte în
ochiï luï Iehova, întocmaï cum a făcut
David, părintele sĕŭ.
3 În anul ântĕi al domnieï sale, în
luna ântĕïa, deschise uşile caseï luï
Iehova, şi le drese. 4 Şi ordonă să
vină preoţiï şi Leviţiï, şi-ĭ adună pe
locul deschis spre rĕsărit; 5 Şi ḑise
cătră dînşi: Ascultaţi-mĕ, voï Leviţi-
lor! Sânţiţi-vĕ acum, şi sânţiţï casa
luï Iehova, Dumneḑeul părinţilor vo-
ştri, şi scóteţï din sanctuar necurăţe-
nia. 6 Căcï părinţiï noştri 'aŭ pĕcă-
tuit, şi aŭ făcut rele în ochiï luï Ieho-
va, Dumneḑeul nostru, şi l-aŭ părăsit,
şi faţa lor o-aŭ întors de la locaşul
luï Iehova, şi ĭ-aŭ întors spatele, 7 Ba,
eï aŭ închis uşile porticuluï, şi aŭ stins
candelele, şi n'aŭ tămâïat tămâïe, nicï
n'aŭ adus olocauste Dumneḑeuluï luï
Israel în sanctuar. 8 Pentru aceea
veni mânia luï Iehova preste Iuda şi
Ierusalim, şi el ĭ-a făcut de grózâ şi
de spaïmă şi de bătaïe de joc, precum
vedeţï cu ochiï voştri. 9 Écă, pentru
aceea aŭ căḑut părinţiï noştri de sa-

bie, şi fiiĭ noştri şi fetele nóstre şi fe-
meele nóstre *sûnt* în captivitate. 10 A-
cum *este* în inima mea, să încheĭ legă-
mînt cu Iehova, Dumnedeul luĭ Israel,
ca să se întórcă de la noĭ aprinderea
mâniei sale. 11 Nu întârdiaţĭ deci,
fiiĭ meĭ! căcĭ pre voĭ v'a ales Iehova,
să staţĭ înaintea luĭ, să-ĭ serviţĭ, să
fiţĭ serviĭ seĭ, şi să-ĭ tămăĭaţĭ.
12 Atuncea se sculară Leviţiĭ: Ma-
hat, fiul luĭ Amasaĭ, şi Ioel, fiul luĭ
Azaria, dintre fiiĭ Kehatiţilor; şi dintre
fiiĭ Merariţilor: Kiş, fiul luĭ Abdi, şi
Azaria, fiul luĭ Iehalelel; şi dintre
Gherşoniţĭ: Ioah, fiul luĭ Zimma, şi
Eden, fiul luĭ Ioah; 13 Şi dintre fiiĭ
luĭ Elizafan: Şimri şi Ieiel; şi dintre
fiiĭ luĭ Asaf: Zecaria şi Mattania; 14 Şi
dintre fiiĭ luĭ Heman: Iehiel şi Şimeĭ;
şi dintre fiiĭ luĭ Iedutun: Şemaia şi
Uziel: 15 Şi adunară pre fraţiĭ lor,
şi se sânţiră, şi merseră, după ordinul
regeluĭ, în lucrul luĭ Iehova, ca să cu-
reţe casa luĭ Iehova. 16 Şi intrară
preoţĭ în lăîntrul caseĭ luĭ Iehova, să
o cureţe, şi scóseră tóte necurăţeniile,
pre carĭ le-aŭ găsit în templul luĭ Ie-
hova, în curtea caseĭ luĭ Iehova; şi
Leviţiĭ *le* adunară, spre a *le* scóte a-
fară la părâul Kedron. 17 Şi eĭ în-
cepură a sânţi în *diŭa* ântĕia a luneĭ
ântĕie, şi în a opta di a luneĭ veniră
la porticul luĭ Iehova, şi sânţiră ca-
sa luĭ Iehova în opt dile; şi în diŭa a
şése-spre-decea a luneĭ ântĕie eraŭ gata.
18 Şi merseră în lăîntrul la regele
Hezekia, şi diseră: Am curăţit tótă
casa luĭ Iehova, şi altarul de olocau-
ste, şi tóte uneltele sale, şi masa pâ-
nilor de punere-înainte, şi tóte uneltele
sale. 19 Şi tóte acele unelte, pre
carĭ le depărtase regele Ahaz, în tim-
pul domnieĭ sale în nelegĭuirile sale,
le-am gătit şi sânţit; şi écă, *sûnt* îna-
intea altaruluĭ luĭ Iehova.
20 Şi Hezekia, regele, se sculă di-
minéţă, şi adună pre maĭ mariĭ cetă-
ţeĭ, şi se suì în casa luĭ Iehova. 21 Şi
aduseră şépte boĭ, şépte berbecĭ, şépte
mieĭ şi şépte capĭ pentru sacrificĭul de
pĕcat, pentru regat şi pentru sanctuar
şi pentru Iuda. Şi el ordonă fiilor luĭ
Aaron, preoţilor, ca să-ĭ sacrifice *pre
eĭ* pe altarul luĭ Iehova. 22 Şi eĭ
junghiară boiĭ, şi preoţiĭ luară sânge-
le, şi-*l* stropiră preste altar; şi jun-
ghiară berbeciĭ, şi stropiră sângele pre-
ste altar; şi junghiară mieiĭ, şi stropiră
sângele preste altar. 23 Şi duseră ţapiĭ
sacrificĭuluĭ pentru pĕcat înaintea rege-
luĭ şi a adunăreĭ, şi acestia puseră
mânele lor pe dînşi: 24 Şi-ĭ junghia-
ră preoţiĭ, şi curăţiră altarul cu sân-
gele lor, ca să *facă* espiare pentru tot
Israelul; căcĭ pentru tot Israelul or-
donase regele acest olocaust şi sacri-
ficĭul pentru pĕcat. 25 Şi puse pre
Leviţĭ în casa luĭ Iehova cu cimbale,
harpe şi citare, după rânduéla luĭ Da-
vid şi a luĭ Gad, vĕdĕtorul regeluĭ, şi
a luĭ Natan, profetul; căcĭ *ast-fel era*
ordonat de la Iehova prin profeţiĭ seĭ.
26 Şi Leviţiĭ stătură cu instrumentele
luĭ David, şi preoţiĭ cu trâmbiţele.
27 Şi Hezekia ordonă să se aducă o-
locaustul pe altar; şi în acelaşĭ timp,
când se începu olocaustul, începu şi
cântarea luĭ Iehova trâmbiţele şi in-
strumentele luĭ David, regele luĭ Is-
rael. 28 Şi tótă adunarea se închină,
şi cântăreţiĭ cântară, şi trâmbiţaşiĭ
sunară; aceste tóte *ţinură* până ce se
sfârşi olocaustul. 29 Şi sfârşindu-se
olocaustul, se prosternură regele şi to-
ţi, câţĭ se aflaŭ cu el, şi se închinară.
30 Şi regele Hezekia şi maĭ mariĭ di-
seră Leviţilor, să laude pre Iehova cu
cuvintele luĭ David şi ale luĭ Asaf,
vĕdĕtorul; şi-*l* lăudară cu bucurie, se
prosternură, şi se închinară.
31 Şi Hezekia cuvîntă, şi dise: A-
cuma v'aţi sânţit luĭ Iehova; apropia-
ţi-vĕ, şi aduceţĭ sacrificiĭ şi laude în
casa luĭ Iehova! Şi adunarea aduse
sacrificiĭ şi laude; şi fie-care, pre care
l-a îndemnat inima, *aduse* olocaust.
32 Şi numĕrul olocaustelor, pre carĭ
le aduse adunarea, era: şépte-decĭ de
boĭ, o sută berbecĭ, doĕ sute mieĭ; o-
locaust luĭ Iehova *eraŭ* tóte acestea.
33 Şi lucrurile consacrate *eraŭ*: şése
sute de boĭ şi treĭ miĭ de oĭ. 34 Da-
ră preoţĭ eraŭ puţinĭ fórte, şi nu pu-
tură despuĭa tóte olocaustele; decĭ îĭ
ajutară fraţiĭ lor, Leviţiĭ, până ce s'a
sfârşit lucrul, şi până ce s'aŭ sânţit
preoţiĭ; căcĭ Leviţiĭ maĭ din tótă ini-
ma decât preoţĭ se sânţiră. 35 *Eraŭ*
multe fórte şi olocauste, cu grăsimile
sacrificielor de bucurie, şi cu libaţiu-
nile olocaustelor. Ast-fel se întocmi
servicĭul caseĭ luĭ Iehova. 36 Şi se
bucurară Hezekia şi tot poporul, că
Dumnedeŭ pregăti pre popor; căcĭ pe
neasteptate se făcu lucrul *acesta.*

Hezekia face să se serbeze pascĭ marĭ pentru tot Israelul.

30 Şi trimese Hezekia către tot Is-
raelul şi Iuda, şi scrise epistole
şi către Efraim şi Manase, ca să vină
la casa luĭ Iehova în Ierusalim, să fa-

că pasca luĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ
Israel. 2 Şi se sfătui regele cu maĭ
mariĭ seĭ şi cu tótă adunarea în Ieru-
salim, să facă pasca în a doa lună.
3 Că nu o puteaŭ face în acel timp:
că nu se sânţiseră îndestul preoţĭ, şi
poporul nu se adunase încă la Ierusa-
lim. 4 Şi lucrul era drept în ochiĭ
regeluĭ şi în ochiĭ a tótă adunarea.
5 Aşa se hotărîră să facă prochiemare
în tot Israelul, de la Beer-Şeba până
la Dan, ca să vină, să facă luĭ Ieho-
va, Dumneḑeul luĭ Israel, pasca la Ie-
rusalim; căcĭ nu *o* făcuseră de demult
după cum era ordonat.

6 Şi merseră alergătoriĭ cu scriso-
rile regeluĭ şi ale maĭ marilor seĭ în
tot Israelul şi Iuda, şi ḑiceaŭ după
ordinul regeluĭ: Voĭ fiiĭ luĭ Israel, în-
torceţi-vĕ catră Iehova, Dumneḑeul luĭ
Abraam, al luĭ Isaac, şi al luĭ Israel,
ca şi el să se întórcă la rĕmăşiţa, ce
a maĭ rĕmas din voĭ de mâna regilor
Asirieĭ. 7 Şi nu fiţĭ ca părinţiĭ vo-
ştri, şi ca fraţiĭ voştri, cari aŭ pĕcă-
tuit asupra luĭ Iehova, Dumneḑeul
părinţilor lor, *care* de aceea ĭ-a dat
pustiereĭ, precum vedeţĭ. 8 Dară nu
fiţĭ tarĭ la cerbice ca părinţiĭ voştri;
dedaţi-vĕ luĭ Iehova, şi veniţĭ la sanc-
tuarul sĕŭ, pre care l-a consacrat în
etern, şi serviţĭ luĭ Iehova, Dumne-
ḑeul vostru, ca să se întórcă de la voĭ
aprinderea mânieĭ sale. 9 Căcĭ când
vĕ veţĭ întórce la Iehova, atuncea şi
fraţiĭ voştri şi fiiĭ voştri *vor afla* com-
pătimire înaintea acelora, cari îĭ ţin
prinşĭ, şi se vor întórce în ţara acé-
sta; căcĭ milos şi îndurător *este* Ieho-
va, Dumneḑeul vostru, şi nu-şĭ va în-
turna faţa *sa* de la voĭ, dacă vĕ veţĭ
întórce la el.

10 Şi trecură alergătoriĭ din cetate
în cetate prin pămêntul luĭ Efraim şi
al luĭ Manase, şi până la Zabulon;
dară eĭ rîseră de dînşi, şi-şĭ bătură
joc de dînşi. 11 Ér uniĭ din bărbaţiĭ
din Asser şi din Manase şi din Zabu-
lon se umilîră, şi veniră la Ierusalim.
12 Şi preste Iuda a fost mâna luĭ
Dumneḑeŭ, şi le dădu o inimă, ca să
împlinéscă ordinul regeluĭ şi al maĭ
marilor în lucrul luĭ Iehova.

13 Aşa se adună popor mult la Ie-
rusalim, ca să serbeze sĕrbătórea azi-
melor în a doa lună, o adunare mare
fórte. 14 Şi se sculară, şi depărtară
altarele, cari *eraŭ* în Ierusalim, şi tóte
altarele de tămâĭere le depărtară, şi *le*
aruncară în părâul Kedron: 15 Şi
junghiară pasca în patru-spre-ḑecea a
luneĭ a doa; şi preoţiĭ şi Leviţiĭ se
ruşinară, şi se sânţiră, şi aduseră olo-
causte în casa luĭ Iehova. 16 Şi se
aşeḑară în locul lor, după datina lor,
după legea luĭ Moisi, omul luĭ Dum-
neḑeŭ. Preoţiĭ stropiră sângele, *ce-l
primiră* din mâna Leviţilor.

17 Căcĭ mulţĭ *eraŭ* în adunare, ca-
rĭ nu se sânţiseră; pentru aceea Levi-
ţiĭ luară asupră-şĭ junghierea pasceĭ
pentru toţĭ, cari nu *eraŭ* curaţĭ, spre
a-ĭ sânţi luĭ Iehova. 18 Căcĭ mulţĭ
din popor, mulţĭ din Efraim, din Ma-
nase, din Isacar şi din Zabulon, nu se
curăţiseră; căcĭ mâncară pasca alt-fel,
decât precum *era* scris; dară Hezekia
se rugă pentru dînşi, ḑicênd: Iehova
cel bun să erte fie-căruĭa, 19 *Care*
şĭ-a îndreptat inima, spre a căuta pre
Dumneḑeŭ Iehova, Dumneḑeul părin-
ţilor seĭ, de-şi nu *se curăţi* după cură-
ţirea sanctuaruluĭ. 20 Şi Iehova ascul-
tă pre Hezekia, şi vindecă pre popor.

21 Şi aşa serbară fiiĭ luĭ Israel, ca-
ri se aflaŭ în Ierusalim, sĕrbătórea a-
zimelor şépte ḑile cu bucurie mare, şi
Leviţiĭ şi preoţiĭ lăudaŭ pre Iehova
din ḑi în ḑi, *cântând* luĭ Iehova cu
instrumente puternice. 22 Şi Hezekia
vorbi la inima tuturor Leviţilor, cari
aveaŭ pricepere bună în lucrurile luĭ
Iehova; şi eĭ mâncară în timpul ser-
băreĭ acelor şépte ḑile, aducênd sacri-
ficiĭ de bucurie, şi mărturisiră luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul părinţilor lor.

23 Şi tótă adunarea se sfătui a *maĭ*
serba alte şépte ḑile: şi sĕrbară *încă*
şépte ḑile cu bucurie. 24 Căcĭ He-
zekia, regele luĭ Iuda, dădu adunăreĭ
o mie de boĭ şi şépte miĭ de oĭ; şi
maĭ mariĭ dădură adunăreĭ o mie de
boĭ şi ḑece miĭ de oĭ; şi se sânţiră
preoţĭ mulţĭ fórte. 25 Şi se bucură
tótă adunarea luĭ Iuda, şi preoţiĭ, şi
Leviţiĭ, şi tótă adunarea *acelora*, cari
veniseră din Israel, şi străiniĭ, cari ve-
niseră din pămêntul luĭ Israel, şi *aceĭa*
cari locuiră în Iuda. 26 Şi era bu-
curie mare în Ierusalim, asemenea că-
reĭa nu *fusese* în Ierusalim din ḑilele
luĭ Solomon, fiul luĭ David, regele luĭ
Israel. 27 Atuncea se sculară preoţiĭ
şi Leviţiĭ, şi bine-cuvîntară pre popor;
şi vocea lor fu auḑită, şi rugăciunea
lor veni până la locuinţa sa cea săntă,
la cer.

*Hezekia desfiinţéză idolatria şi restator-
nicesce serviciul în templu.*

31 Şi sfârşindu-se tóte acestea, eşi
tot Israelul, câţĭ se aflaseră în

cetățile luĭ Iuda, și sfărâmară stâlpiĭ,
și tăĭară Astarteele, și surpară înălți-
mile și altarele din tot Iuda și Benia-
minul, din Efraim și Manase, până ce
le nimiciră cu totiĭ. Atuncea se 'ntór-
seră toțĭ fiiĭ luĭ Israel, fie-carele la
stăpânirea sa, în cetățile lor.
2 Și așeḑă Hezekia rândurile preo-
ților și ale Leviților, după rândurile
lor, pre fie-carele după serviciŭl sĕŭ,
după cel al preoților, pentru olocauste
și sacrificiile de bucurie, spre servire
și spre mărire și spre lauda, pe la por-
țile taberelor luĭ Iehova. 3 Și *hotărî*
partea regeluĭ din averea sa pentru
olocaustele, *adecă* pentru olocaustele
de diminéță și de séră, și pentru olo-
causte ale sabbatelor și ale lunelor
noŭe și ale sĕrbătorilor, după cum *este*
scris în legea luĭ Iehova.
4 Și ordonă poporuluĭ, carele lo-
cuĭa în Ierusalim, să dea preoților și
Leviților partea *lor*, pentru ca să se
întăréscă în legea luĭ Iehova. 5 Și
eșind ordinul, aduseră fiiĭ luĭ Israel în
mulțime prinósele grâuluĭ, ale mustuluĭ,
și ale oleuluĭ și ale mĭereĭ, și ale tu-
turor veniturilor câmpuluĭ; și aduseră
ḑecimea de la tóte în mulțime. 6 Și
fiiĭ luĭ Israel și aĭ luĭ Iuda, cari lo-
cuĭaŭ în cetățile luĭ Iuda, aduseră și
eĭ ḑecimea din boĭ și oĭ, și ḑecimea
din lucrurile sânte, cari eraŭ consa-
crate luĭ Iehova, Dumneḑeul lor, și
puseră grămeḑĭ lângă grămeḑĭ. 7 În
luna a treĭa începură a pune grăme-
ḑile, și în șéptea lună *le* sfârșiră. 8 Și
venind Hezekia și maĭ mariĭ, și vĕḑênd
grămeḑile, eĭ bine-cuvîntară pre Ieho-
va și pre poporul sĕŭ Israel. 9 A-
tuncea Hezekia întrebă pre preoțĭ și
pre Levițĭ în privirea grămăḑilor.
10 Și-ĭ rĕspunse Azaria, archiereul,
din casa luĭ Zadok, și ḑise: De când
s'aŭ început a se aduce darul ridicat
în casa luĭ Iehova, noĭ am mâncat,
ne-am îndestulat, și a rĕmas și mul-
țime; căcĭ Iehova a bine-cuvîntat pre
poporul sĕŭ; și ce a maĭ rĕmas, *este*
gramada acésta.
11 Și ordonă Hezekia, ca să găté-
scă cămărĭ în casa luĭ Iehova; și *le*
gătiră. 12 Și aduseră darul ridicat,
și ḑecimea, și *lucrurile* consacrate, cu
credință; și maĭ mare asupra acestora
era Cononia, Levitul, și Șimeĭ, fratele
sĕŭ, *era* al doilea. 13 Și Iehiel, Aza-
zia, Nohat, Asael, Ierimot, Iozabad,
Eliel, Ismachia, Mahat, și Benaia, *eraŭ*
veghietorĭ supt Cononia și Șimeĭ, fra-
tele sĕŭ, după ordinul luĭ Hezekia,
regele, și al luĭ Azaria, maĭ marele
caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. 14 Și Kore, fiul
luĭ Imna, Levitul, ușĭerul de cătră rĕ-
sărit, *era* preste darurile de bună-voĭe
ale luĭ Dumneḑeŭ, a împărți darul ri-
dicat al luĭ Iehova și lucrurile cele
pré sânte. 15 Și supt dînsul *eraŭ* E-
den, Miniamin, Ieșua, Șemaia, Amaria,
și Șecania, în cetățile preoților, cu în-
datorire statornică, să *le* împartă fra-
ților lor după rândurĭ, celuĭ mare pre-
cum și celuĭ mic; 16 Afară de par-
tea bărbătéscă, cari eraŭ înscrișĭ de
treĭ anĭ și maĭ sus, a tuturor acelora,
cari intraŭ în casa luĭ Iehova, după
trebuința ḑilnică, după serviciul lor în
slujba lor și în rânduéla lor. 17 Și
a preoților ceĭ înscrișĭ după casele lor
părintescĭ, și a Leviților de la doĕ-
ḑecĭ de anĭ și maĭ sus, în cele de pă-
zit ale lor, după rândurile lor; 18 Și
a tuturor pruncilor lor, a femeelor lor
și fiilor lor, și fetelor lor, ceĭ înscrișĭ
din tótă adunarea; căcĭ cu îndatorire
statornică fură sânțițĭ pentru *lucrurile*
cele sânte. 19 Și pentru fiiĭ luĭ Aa-
ron, preoțiĭ, în câmpiele împrejurimi-
lor cetăților lor, *eraŭ* în fie-care cetate
bărbațiĭ, cari anume eraŭ numițĭ, spre
a împărți partea tuturor celor de par
tea bărbătéscă dintre preoțĭ, și la toțĭ
înscrișiĭ dintre Levițĭ.
20 Și așa făcu Hezekia în tot Iuda;
și făcu *ce era* bun, drept și adevĕrat
înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul sĕŭ.
21 Și în tot lucrul, pre care l-a înce-
put în serviciŭl caseĭ luĭ Dumneḑeŭ
al legeĭ, și al ordinuluĭ, spre a căuta
pre Dumneḑeul sĕŭ, lucră cu tótă ini-
ma sa, și prosperă.

*Năvălirea luĭ Senacherib și împresura-
rea Ierusalimuluĭ; nimicirea armateĭ
sale în chip minunat.*

32 După aceste lucrurĭ și *acéstă* sta-
tornicie, veni Senacherib, regele
Asirieĭ, intră în Iuda, și tabĕrî asu-
pra cetăților întărite, și se hotărî a-șĭ
le lua.
2 Și vĕḑênd Hezekia, că veni Se-
nacherib, și că ținția să se lupte asu-
pra Ierusalimuluĭ, 3 Se sfatui cu maĭ
mariĭ seĭ și cu vitejiĭ seĭ, ca să astupe
apele isvórelor, cele din afară de ce-
tate: și eĭ îl ajutară. 4 Și s'a strîns
popor mult, și astupă tóte isvórele și
părâul, care curge prin mijlocul țăreĭ,
ḑicênd: Pentru ce să vină regiĭ Asi-
rieĭ, și să găséscă apă multă? 5 Și
el se întari, și zidi tot zidul, care era
stricat, și înalță turnurile, și *zidi* pre

din afară un alt zid, şi întări Millo *în*
cetatea luĭ David, şi făcu arme şi scu-
turĭ mulţime; 6 Şi puse maĭ marĭ
de resbel preste popor, şi-ĭ adună la
sine în locul deschis la pórta cetăţeĭ,
şi le vorbi la inimă, ḑicênd: 7 Fiţĭ
tarĭ, şi îmbărbătaţi-vĕ; nu vĕ temeţĭ,
şi nu vĕ înspăĭmêntaţĭ înaintea rege-
luĭ Asirieĭ, nicĭ de tótă mulţimea ce
este cu dînsul; căcĭ cu noĭ *sûnt* maĭ
mulţĭ decât cu dînsul. 8 Cu dînsul
este un braţ de carne, dară cu noĭ *este*
Iehova, Dumneḑeul nostru, ca să ne
ajute, şi să pórte resbelele nóstre. Şi
poporul se răzămă pe cuvintele luĭ He-
zekia, regele luĭ Iuda.

9 După acésta trimese Senacherib,
regele Asirieĭ, pre serviĭ seĭ la Ieru-
salim, (el însu-şĭ împresură Lachişul,
şi *tótă* puterea luĭ cu dînsul), cătră
Hezekia, regele luĭ Iuda, şi cătră tot
Iuda care *era* în Ierusalim, ḑicênd:
10 Aşa ḑice Senacherib, regele Asirieĭ:
În ce vĕ încredeţĭ voĭ, de staţĭ împre-
suraţĭ în Ierusalim? 11 Aŭ nu vĕ
amăgesce Hezekia, ca să vĕ dea mor-
ţeĭ prin fómete şi sete, când ḑice: Ie-
hova, Dumneḑeul nostru, ne va mântui
din mâna regeluĭ Asirieĭ? 12 Aŭ nu
acelaşĭ Hezekia depărtă înălţimile sale
şi altarele sale, şi a ordonat luĭ Iuda
şi Ierusalimuluĭ, ḑicênd: Numaĭ înain-
tea unuĭ altar să vĕ închinaţĭ, şi *nu-
maĭ* pe dînsul să tamâĭaţĭ? 13 Nu
sciţĭ ce am făcut eŭ şi părinţiĭ meĭ
tuturor popórelor ţărilor? Putut-aŭ
mântui ḑeiĭ popórelor ţărilor *acelora*
pămêntul lor din mâna mea? 14 Ca-
re dintre toţĭ ḑeiĭ acelor popóre, pre
cariĭ părinţiĭ meĭ le perdură, a putut
mântui pre poporul sĕŭ din mâna mea,
aşa ca şi Dumneḑeul vostru să vĕ pó-
tă mântui din mâna mea? 15 Şi a-
cum, să nu vĕ înşele Hezekia, şi să nu
vĕ amăgéscă în chipul acesta! să nu
vĕ încredeţĭ în el! Căcĭ nicĭ un ḑeŭ
al vre-unuĭ popor saŭ regat n'a putut
mântui pre poporul sĕŭ din mâna mea
şi din mâna părinţilor meĭ; şi cu atât
maĭ puţin Dumneḑeul vostru vĕ va
puté mântui din mâna mea! 16 Şi
altele maĭ vorbiră serviĭ seĭ asupra luĭ
Iehova Dumneḑeŭ, şi asupra luĭ Heze-
kia, servul sĕŭ.

17 Şi el scrise o epistolă, bleste-
mând pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-
rael, şi vorbind în contra luĭ, ḑicênd:
Precum nicĭ ḑeiĭ popórelor *celor-l-alte*
ţărĭ nu mântuiră pre poporul lor din
mâna mea, aşa nicĭ Dumneḑeul luĭ
Hezekia nu va mântui pre poporul sĕŭ
din mâna mea. 18 Şi strigară cu vo-
ce tare în limba Iudaică catră popo-
rul din Ierusalim, care *era* pre zid,
spre a-ĭ spăĭmînta, şi a-ĭ turbura, ca
să pótă lua cetatea; 19 Şi vorbiră
asupra Dumneḑeuluĭ Ierusalimuluĭ, ca
asupra ḑeilor popórelor pămêntuluĭ,
carĭ sûnt făptura mânelor omenescĭ.

20 Şi asupra acestora se rugară
Hezekia, regele, şi Isaia, fiul luĭ A-
moz, profetul, şi strigară cătră cer.
21 Şi trimese Iehova pre un înger,
care nimici pre toţĭ bărbaţiĭ viteḑĭ şi
pre căpiteniĭ şi pre maĭ marĭ în tabĕra
regeluĭ Asirieĭ; şi aşa el îşĭ întórse cu
ruşine faţa înapoĭ în ţara sa, şi merse în
casa ḑeuluĭ sĕŭ; şi-l uciseră cu sabia ceĭ
ce eşiseră din cópsele sale. 22 Aşa
mântui Iehova pre Hezekia şi pre lo-
cuitoriĭ Ierusalimuluĭ din mâna luĭ Se-
nacherib, regele Asirieĭ, şi din mâna
tuturor *celor-l-alţĭ*, şi-ĭ apĕră din tóte
părţile. 23 Şi mulţĭ aduseră darurĭ
luĭ Iehova la Ierusalim, şi luĭ Heze-
kia, regele luĭ Iuda, lucrurĭ scumpe;
şi el se înălţă după acésta în ochiĭ tu-
turor popórelor.

*Bóla luĭ Hezekia, ambiţia, averea, feri-
cirea şi mórtea sa.*

24 În ḑilele acelea Hezekia se'nbol-
năvi de mórte, şi se rugă cătră Ieho-
va; şi el vorbi cătră dînsul, şi-ĭ dădu
semn. 25 Dară Hezekia nu rĕsplăti
după bunĕtatea *ce* i *se arĕtă*, ci inima
luĭ se înălţă; de aceea veni mânie
preste dînsul şi preste Iuda şi Ierusa-
lim. 26 Dară Hezekia se umili pen-
tru înălţarea inimeĭ sale, el şi locui-
toriĭ Ierusalimuluĭ, şi mânia luĭ Iehova
nu veni preste dînşi în ḑilele luĭ He-
zekia.

27 Hezekia avu avere mare fórte
şi onóre, şi-şĭ făcu tesaure pentru ar-
gint şi aur, pentru petre preţióse, aro-
mate şi scuturĭ, şi pentru tot felul de
unelte preţióse, 28 Şi case de reser-
vă pentru venitul grâuluĭ, al mustu-
luĭ şi al oleĭuluĭ, şi staule pentru tot
felul de vite, şi îngrăditurĭ pentru tur-
me. 29 Şi-şĭ zidi cetăţĭ, şi *avea* turme
de oĭ şi boĭ mulţime; căcĭ Dumneḑeŭ
îĭ dăduse avere multă fórte.

30 Tot acest Hezekia a astupat şi
gura de sus a apeĭ Ghihon, şi a dus-o
în jos pe la partea despre apus a ce-
tăţeĭ luĭ David. Şi Hezekia prosperă
în tóte lucrările sale. 31 Numaĭ în
privinţa solilor maĭ marilor din Babi-
lon, carĭ trimeseră la dînsul, ca să în-
trebe despre minunea, ce s'a întâmplat

în țară, îl părăsi Dumnedeŭ, ca să-l
încerce, și să cunóscă tot *ce era* în ini-
ma luĭ.
32 Și cele-l-alte fapte ale luĭ He-
zekia, și lucrările sale cele bune, écă,
acestea *sûnt* scrise în visiunea luĭ I-
saia, profetul, fiul luĭ Amoz, în Cartea
Regilor luĭ Iuda și aĭ luĭ Israel. 33 Și
adormi Hezekia cu părinții seĭ, și-l
îmmormîntară în cel maĭ bun dintre
mormintele fiilor luĭ David; și la mór-
tea luĭ îl onorară tot Iuda și locuitoriĭ
Ierusalimuluĭ. Și Manase, fiul sĕŭ, dom-
ni în locul sĕŭ.

Idolatria luĭ Manase.

33 De doĭ-spre-dece anĭ *era* Manase,
când se făcu rege, și cincĭ-decĭ și
cincĭ de anĭ domni el în Ierusalim.
2 Și făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, du-
pă urâcĭunile popórelor, pre cari Ieho-
va le alungase de dinaintea fiilor luĭ
Israel. 3 Și zidi éră-șĭ înălțimile, pre
cari le sfărâmase Hezekia, părintele
sĕŭ, și ridică altare pentru Baal, și
făcu Astarteĭ, și se închină înaintea a
tótă oștirea ceruluĭ, și-ĭ servi. 4 Și
zidi altare în casa luĭ Iehova, despre
care disese Iehova: În Ierusalim fi-va
numele meŭ în etern. 5 Și zidi al-
tare la tótă oștirea ceruluĭ în amândoĕ
porticele caseĭ luĭ Iehova. 6 Și trecu
pre fiiĭ seĭ prin foc în valea fiuluĭ luĭ
Hinnom, și întrebuință descântece și
fermecătoriĭ, și avea cu sine necro-
manțĭ și magĭ: el făcu multe rele în
ochiĭ luĭ Iehova, întărîtându-l. 7 Și
puse un chip cĭoplit, idolul, pre care
el l-a făcut, în casa luĭ Dumnedeŭ,
despre care disese Dumnedeŭ luĭ Da-
vid și luĭ Solomon, fiul sĕŭ: În acéstă
casă și în Ierusalim, pre care l-am
ales din tóte semințiile luĭ Israel, voiŭ
pune numele meŭ în etern; 8 Și pi-
cĭor din Israel nu voiŭ maĭ strămuta
din pămêntul, pre care l-am dat părin-
ților voștri; numaĭ dacă vor lua séma
să facă tot, ce le-am ordonat prin Moi-
si, după tótă legea și aședămintele și
judecățile.
9 Și Manase ademeni pre Iuda și
pre locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, așa că fă-
ceaŭ maĭ rĕŭ, decât popórele, pre cari
le nimicise Iehova de dinaintea fiilor
luĭ Israel. 10 Și Iehova deșteptă pre
Manase și pre poporul sĕŭ; dară nu
voĭaŭ să asculte.

Captivitațea, pocăința și rugăciunea luĭ Manase.

11 Decĭ Iehova aduse preste dînșii
pre maĭ mariĭ oștilor regeluĭ Asirieĭ,
și acestia prinseră pre Manase cu la-
țurĭ, îl legară cu lanțurĭ, și-l duseră
la Babilon. 12 Și când era în strâm-
torare, se rugă luĭ Iehova, Dumnedeul
sĕŭ, și se umili fórte înaintea Dumne-
deuluĭ părinților seĭ. 13 Și rugându-
se el la dînsul, el l-a audit, și ascultă
rugăcĭunea luĭ, și-l duse înapoĭ la Ie-
rusalim în regatul sĕŭ; și Manase cu-
noscu, că Iehova *este* Dumnedeŭ.
14 Și după acésta zidi un zid pe
dinafară, *împrejurul* cetățeĭ luĭ David,
pe partea despre apus *al apeĭ* Ghihon,
în vale, până la pórta pescilor; și-*l*
duse împrejurul luĭ Ofel, *(turnul)*, și-l
făcu înalt fórte; și aședă maĭ marĭ de
resbel în tóte cetățile întărite ale luĭ
Iuda. 15 Și depărtă pre deiĭ străinĭ
și idolul din casa luĭ Iehova și tóte
altarele, pre cari le zidise pe muntele
caseĭ luĭ Iehova și în Ierusalim, și *le*
aruncă afară din cetate. 16 Și drese
altarul luĭ Iehova, și sacrifică pe el
sacrificiĭ de bucurie și de laudă, și
ordonă luĭ Iuda să servéscă luĭ Ieho-
va, Dumnedeul luĭ Israel. 17 Dară
poporul tot sacrifica pe înălțimĭ, dară
numaĭ luĭ Iehova, Dumnedeul lor.
18 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Ma-
nase și ruga sa către Dumnedeul sĕŭ,
și cuvintele vĕdĕtorilor, cari îĭ vorbĭaŭ
în numele luĭ Iehova, Dumnedeul luĭ
Israel, écă, acestea *sûnt scrise* în isto-
ria regilor luĭ Israel. 19 Și ruga sa,
și *cum Dumnedeŭ* îl ascultă, și tóte
pĕcatele sale și nelegĭuirile sale și lo-
curile, pe unde a zidit înălțimĭ și a
aședat Astarteĭ și chipurĭ cĭoplite, îna-
inte de a fi umilit, écă, acestea *sûnt*
scrise în dicerile vĕdĕtorilor. 20 Și
adormi Manase cu părinții seĭ, și-l îm-
mormîntară în casa luĭ. Și Amon, fiul
sĕŭ, domni în locul sĕŭ.

Domnia cea rea a luĭ Amon.

21 De doĕ-decĭ și doĭ de anĭ *era*
Amon, când se făcu rege, și doĭ anĭ
domni el în Ierusalim. 22 Și făcu
rele în ochiĭ luĭ Iehova, precum făcu-
se Manase, părintele seŭ; că Amon sa-
crifică tuturor chipurilor cĭoplite, pre
cari le făcuse Manase, părintele sĕŭ;
și servi lor. 23 Și nu se umili îna-
intea luĭ Iehova, precum se umilise
Manase, părintele sĕŭ; ci Amon maĭ
adause la vină. 24 Și se jurară asu-
pră-ĭ serviĭ seĭ, și-l uciseră în casa sa.
25 Dară poporul țăreĭ ucise pre toțĭ,
cari se juraseră asupra regeluĭ Amon;

şi poporul ţăreĭ făcu pre Iosia, fiul
sĕŭ, rege în locul sĕŭ.

Iosia distruge idolatria.

34 De opt anĭ *era* Iosia, când se fă-
cu rege, şi treĭ-ḑecĭ şi unul de
anĭ domni în Ierusalim. 2 Şi făcu
drepte în ochiĭ luĭ Iehova, şi umblă
pe căile luĭ David, părintele sĕŭ, şi
nu se abătu *nicĭ* la drépta nicĭ la stân-
ga. 3 Căcĭ în anul al optulea al
domnieĭ sale, tînĕr încă fiind, începu
a căuta pre Dumneḑeul luĭ David, pă-
rintele sĕŭ, şi în al doĭ-spre-ḑecelea
an începu a curăţi Iuda şi Ierusali-
mul de înălţimĭ, de Astarteĭ şi de chi-
purĭ cĭoplite şi vĕrsate. 4 Şi eĭ sfă-
râmară înaintea feţeĭ luĭ altarele Baa-
lilor, şi tăĭară stâlpiĭ sóreluĭ, cari *se*
aflaŭ de asupra lor, şi Astarteele; şi
stricară şi prefăcură în pulbere chi-
purile cĭoplite şi vĕrsate, şi *le* împră-
stiară pe mormintele acelora, cari le
sacrificaseră; 5 Şi arse ósele preoţi-
lor de asupra altarelor lor, şi curăţi
Iuda şi Ierusalim. 6 *Acésta făcură*
şi în cetăţile luĭ Manase, ale luĭ Efraim
şi ale luĭ Simeon până la Neftali, cu
topórele lor jur împrejur. 7 El sfă-
râmă altarele şi Astarteele, şi chipu-
rile cĭoplite le strică, *şi le* prefăcu în
pulbere, şi tăiă stâlpiĭ sóreluĭ în tot
pămêntul luĭ Israel. *Şi* se întórse la
Ierusalim.

Iosia drege templul.

8 Şi în al opt-spre-ḑecelea an al
domnieĭ sale, după ce curăţi ţara şi
casa, trimese pre Şafan, fiul luĭ Aza-
lia, pre Maaseia, guvernătorul cetăţeĭ,
şi pre Ioah, fiul luĭ Ioahaz, cancela-
rul, ca să drégă casa luĭ Iehova, Dum-
neḑeul sĕŭ. 9 Şi eĭ merseră la Hil-
kia, archiereul, şi dădură argintul, care
s'a adus în casa luĭ Dumneḑeŭ, şi pre
care-l strânseseră Leviţiĭ, uşieriĭ, de
la Manase şi Efraim, şi de la tótă rĕ-
măşiţa luĭ Israel şi de la tot Iuda şi
Beniaminul; şi se întórseră la Ierusa-
lim; 10 Şi eĭ îl dădură în mâna me-
seriaşilor, cari aveaŭ supra-veghĭerea
preste casa luĭ Iehova; şi acestia îl
dădură lucrătorilor, cari făceaŭ *lucră-*
rile în casa luĭ Iehova, spre întocmirea
şi dregerea caseĭ. 11 Eĭ *îl* dădură
teslarilor şi petrarilor, ca să cumpere
petre cĭoplite şi lemn pentru grinḑĭ,
spre a pune grinḑĭ preste casele, pre
cari le stricară regiĭ luĭ Iuda. 12 Şi
ómeniĭ făcură lucrul cu credinţă; şi
preste eĭ *eraŭ* rânduiţĭ Iahat şi Oba-
dia, Leviţĭ, dintre fiiĭ luĭ Merari; şi
Zecaria şi Meşullam, dintre fiiĭ Keha-
tiţilor, ca să grăbéscă *lucrul*; şi toţĭ
Leviţiĭ, cari cunosceaŭ instrumentele
de cântare. 13 Şi eĭ *eraŭ* preste pur-
tătoriĭ de povorĭ, şi *eraŭ* îndemnătorĭ
la lucru preste toţĭ meseriaşiĭ a tot lu-
crul; dintre Leviţĭ *eraŭ* şi scriitoriĭ,
diregĕtoriĭ şi uşĭeriĭ.

Citirea regăsiteĭ cărţĭ de lege.

14 Şi scoţênd eĭ argintul, care fu-
sese adus în casa luĭ Iehova, găsi Hil-
kia, preotul, cartea legeĭ luĭ Iehova
dată prin Moisi. 15 Şi Hilkia luând
cuvîntul, ḑise către Şafan, scriitorul:
Cartea legeĭ am găsit în casa luĭ Ie-
hova! Şi Hilkia dădu luĭ Şafan car-
tea. 16 Şi Şafan aduse cartea la re-
ge, şi spuse regeluĭ, ḑicênd: Tot, ce
a fost ordonat servilor teĭ, s'a făcut.
17 Aŭ vĕrsat argintul, care se găsi în
casa luĭ Iehova, şi l-aŭ dat în mâna
supraveghietorilor şi în mâna lucrăto-
rilor. 18 Apoĭ spuse Şafan, scriito-
rul, regeluĭ, ḑicênd: O carte mĭ-a dat
Hilkia, preotul. Şi Şafan ceti într'însa
înaintea regeluĭ. 19 Şi cum auḑi re-
gele cuvintele legeĭ, îşĭ rupse vestmin-
tele sale. 20 Şi ordonă regele luĭ
Hilkia şi luĭ Ahikam, fiul luĭ Şafan,
luĭ Abdon, fiul luĭ Mica, luĭ Şafan,
scriitorul, şi luĭ Asaia, servul regeluĭ,
ḑicênd: 21 Mergeţĭ, întrebaţĭ pre Ie-
hova pentru mine şi pentru rĕmăşiţa
din Israel şi din Iuda asupra cuvinte-
lor cărţeĭ, care s'a găsit; căcĭ mare
este mânia luĭ Iehova, care s'a vĕrsat
preste noĭ, fiind-că părinţiĭ noştri n'aŭ
ţinut cuvîntul luĭ Iehova, ca să facă
în totul, ce *este* scris în acéstă carte.

Profeta Hulda.

22 Decĭ se duseră Hilkia şi trime-
şiĭ regeluĭ la Hulda, profetésa, femea
luĭ Şallum, fiul luĭ Tikehat, fiul luĭ
Hasra, păzitorul vestmintelor; (şi ea
locuĭa la Ierusalim în despărţirea Miş-
ne); şi vorbiră în *chipul* acela către
ea. 23 Şi ea ḑise către dînşiĭ: Aşa
ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel:
Spuneţĭ bărbatuluĭ, care v'a trimes la
mine: 24 Aşa ḑice Iehova: Ecă, voiŭ
aduce nenorocire preste acest loc şi
preste locuitoriĭ seĭ: tóte blestemele
cari *sûnt* scrise în cartea, care s'a ce-
tit înaintea regeluĭ luĭ Iuda; 25 Fiind-
că m'aŭ părăsit, şi aŭ tămâĭat altor
ḑeĭ, întărîtându-mĕ cu tóte lucrările
mânelor lor; şi mania mea s'a vĕrsat
preste acest loc, şi nu se va stinge.

26 Dară către regele luĭ Iuda, care
v'a trimes să întrebaţĭ pre Iehova, aşa
să-ĭ diceţĭ: Aşa dice Iehova, Dumne-
deul luĭ Israel: Cuvintele, ce le-aĭ audit,
se vor împlini. 27 *Dară* fiind-că ini-
ma ta s'a înduĭoşit, şi tu te-aĭ umilit
înaintea luĭ Dumnedeŭ, când aĭ audit
cuvintele sale asupra loculuĭ acestuĭa
şi asupra locuitorilor seĭ, şi te-aĭ umi-
lit înaintea mea, rupênd vestmintele
tale şi plângênd înaintea mea: de a-
ceea şi eŭ *te*-am audit, dice Iehova.
28 Ecă, te voiŭ adăugi la părinţiĭ teĭ,
şi tu veĭ fi strâns în mormîntul tĕŭ în
pace, şi ochiĭ teĭ nu vor vedé tótă ne-
norocirea, pre care o voiŭ aduce pre-
ste acest loc şi preste locuitoriĭ seĭ. Şi
eĭ aduseră regeluĭ rĕspunsul.

Reînnoirea legămîntuluĭ.

29 Atuncea trimese regele, şi adu-
nă pre toţĭ bătrâniĭ din Iuda şi din
Ierusalim. 30 Şi regele se suì în ca-
sa luĭ Iehova, şi *cu dînsul* toţĭ bărba-
ţiĭ din Iuda şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ,
preoţiĭ şi Leviţiĭ şi tot poporul, de la
mare până la mic; şi el ceti înaintea
urechilor lor tóte cuvintele cărţeĭ le-
gămîntuluĭ, care s'a găsit în casa luĭ
Iehova. 31 Şi stătu regele la locul
sĕŭ, şi încheiă legămînt înaintea luĭ
Iehova, să umble după Iehova, şi să
ţină ordinele sale, mărturiile sale şi
legile sale cu tótă inima lor şi cu tot
sufletul lor, şi să împlinéscă cuvintele
legămîntuluĭ, cari sûnt scrise în acé-
stă carte. 32 Şi făcu ca toţi, cari se
găsĭaŭ în Ierusalim şi în Beniamin, să
stea *în legămînt*: şi locuitoriĭ Ierusa-
limuluĭ făcură după legămîntul luĭ
Dumnedeŭ, Dumnedeul părinţilor lor.
33 Şi Iosia depărtă tóte urăcĭunile
din tóte ţările fiilor luĭ Israel, şi făcu
ca toţĭ, cari se aflaŭ în Israel, să ser-
véscă luĭ Iehova, Dumnedeul lor; tóte
dilele luĭ nu se abătură de la Iehova,
Dumnedeul părinţilor lor.

Iosia serbéză pascĭ marĭ.

35 Şi făcu Iosia în Ierusalim pascĭ
luĭ Iehova, şi eĭ junghiară pasca
în a patru-spre-decea *di* a luneĭ ântĕĭ.
2 Şi aşedă el pre preoţĭ în rânduelele
lor, şi-ĭ încurajă la servicĭul caseĭ luĭ
Iehova. 3 Şi către Leviţĭ, cari în-
vĕţaŭ pre toţĭ Israeliţiĭ, şi cari eraŭ
sânţiţĭ luĭ Iehova, dise: Aşedaţĭ chi-
votul cel sânt în casa, pre care a zi-
dit-o Solomon, fiul luĭ David, regele
luĭ Israel. *Ea* nu *va maĭ fi* sarcină pe
umeriĭ *voştri*; acum serviţĭ luĭ Iehova,
Dumnedeul vostru, şi poporul sĕŭ, Is-
rael; 4 Şi pregătiţi-*vĕ* după casele
vóstre părintescĭ *şi* după rândurile vó-
stre, după scrierea luĭ David, regele
luĭ Israel, şi după scrierea luĭ Solo-
mon, fiul sĕŭ; 5 Şi staţĭ în sanctuar
pentru rândurile caselor părintescĭ ale
fraţilor voştri, ale fiilor poporuluĭ, şi
pentru rândurile caselor părintescĭ ale
Leviţilor; 6 Şi junghiaţĭ pasca, şi
sânţiţi-vĕ, şi *o* pregătiţĭ *pentru* fraţiĭ
voştri, ca să facă după cuvîntul luĭ
Iehova *dat* prin Moisi.
7 Şi Iosia dădu fiilor poporuluĭ
mieĭ şi edĭ, tóte pentru pasca tuturor,
cari se aflaŭ, după numĕr treĭ-decĭ de
miĭ, şi boĭ treĭ miĭ; acestia *eraŭ* din
averea regeluĭ. 8 Şi maĭ mariĭ seĭ
dădură de bună-voie poporuluĭ, preo-
ţilor şi Leviţilor; şi Hilkia, Zecaria şi
Iehiel, capiĭ caseĭ luĭ Dumnedeŭ, dă-
dură preoţilor pentru pasca doĕ miĭ
şi şése sute de *mieĭ* şi treĭ sute de boĭ.
9 Şi Conania, Semaia şi Netaneel, fra-
ţiĭ seĭ, şi Haşabia, Ieiel, şi Iozabad,
maĭ mariĭ Leviţilor, dădură Leviţilor
pentru pasca cincĭ miĭ de *mieĭ* şi cincĭ
sute de boĭ.
10 Aşa se pregăti servicĭul, şi preo-
ţiĭ se aşedară la locul lor, şi Leviţiĭ
după rândurilor lor, după ordinul re-
geluĭ. 11 Şi junghiară pasca; şi preo-
ţiĭ stropiră *sângele* din mânele lor; şi
Leviţiĭ despoĭară pelea. 12 Şi de-
părtară olocaustul, ca să-*l* dea rându-
rilor caselor părintescĭ ale fiilor popo-
ruluĭ, ca să-*l* aducă luĭ Iehova, precum
este scris în cartea luĭ Moisi; şi tot
aşa *făcură şi* cu boiĭ. 13 Şi aŭ fert
pasca cu foc, după prescriere; şi cele
sânte le-aŭ fert în óle, căldărĭ şi ti-
găĭ; şi *le* întinseră tuturor fiilor popo-
ruluĭ.
14 După acésta pregătiră pentru
sine şi pentru preoţĭ; căcĭ preoţiĭ, fiiĭ
luĭ Aaron, *eraŭ cuprinşĭ* până în nópte
cu aducerea olocaustelor şi a grăsimi-
lor; de aceea Leviţiĭ aŭ pregătit pen-
tru sine şi pentru preoţiĭ, fiiĭ luĭ Aa-
ron. 15 Şi cântăreţiĭ, fiiĭ luĭ Asaf,
stăteaŭ la locul lor, după rânduéla luĭ
David, a luĭ Asaf, a luĭ Heman, şi a
luĭ Iedutun, vĕdĕtorul regeluĭ; şi uşie-
riĭ la fie-care pórtă: nu trebuĭaŭ să se
depărteze de servicĭul lor, căcĭ fraţiĭ
lor, Leviţiĭ, pregătiaŭ pentru dînşi.
16 Aşa s'a pregătit în acea di tot ser-
vicĭul luĭ Iehova, ca să serbeze pascĭ,
şi să aducă olocaustele pe altarul luĭ
Iehova, după ordinul regeluĭ Iosia.
17 Şi fiiĭ luĭ Israel, cari se aflaŭ *acolo*,

serbară în acelaşĭ timp pascĭ şi sĕrbătórea azimelor, şépte ḑile.
18 Şi n'aŭ fost pascĭ, ca acestea, serbate în Israel din ḑilele luĭ Samuel, profetul; şi nicĭ un rege al luĭ Israel nu serbase aşa pascĭ, cum le serbară Iosia, preoţiĭ, Leviţiĭ şi tot Iuda şi Israel, ce era de faţă, şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ. 19 În al opt-spre-ḑecelea an al domnieĭ luĭ Iosia fură serbate pascele acestea.

Iosia e ucis în resbelul cu Faraonul Neco.

20 După tóte acestea, după ce Iosia întocmi casa, se sui Neco, regele Egiptuluĭ, să se lupte asupra Carchemişuluĭ, la Eufrat; şi Iosia eşi întru întâmpinarea luĭ. 21 Şi acela trimese solĭ la dînsul, ḑicênd: Ce este mie şi ţie, rege al luĭ Iuda? Nu *vin* acum asupra ta, ci asupra caseĭ, care are resbel cu mine; şi Dumneḑeŭ mĭ-a ordonat să mĕ grăbesc. Lasă-te de *a te împotrivi* luĭ Dumneḑeŭ, care *este* cu mine, ca să nu te strice. 22 Dară Iosia nu-şĭ întórse faţa sa de la dînsul, ci se grăbi să se lupte cu el; nu ascultă cuvintele luĭ Neco din gura luĭ Dumneḑeŭ, ci se duse, ca să se lupte în valea Meghiddo. 23 Şi traseră săgetătoriĭ asupra regeluĭ Iosia; şi regele ḑise către serviĭ seĭ: Duceţimĕ *de aicea*, căcĭ sûnt rănit fórte. 24 Atuncea îl duseră serviĭ seĭ din acel car, şi-l aşeḑară pe al doilea car al sĕŭ, şi-l duseră la Ierusalim. Şi el muri, şi fu îmmormîntat în mormintele părinţilor seĭ; şi tot Iuda şi Ierusalimul jeliră pre Iosia. 25 Şi Ieremia cântâ plângerĭ pentru Iosia; şi toţĭ cântăreţiĭ şi *tóte* cântăreţele vorbiră în plângerile lor de Iosia, până în ḑiŭa de astă-ḑĭ, şi ele făcutu-s'aŭ drept datină în Israel; şi écă, ele *sûnt* scrise în plângerĭ.
26 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iosia şi lucrările sale cele bune, după cele scrise în legea luĭ Iehova, 27 Şi istoria sa, cea ântêia şi cea de pe urmă, écă, acestea *sûnt* scrise în Cartea Regilor luĭ Israel şi aĭ luĭ Iuda.

Domnia luĭ Ioahaz.

36 Şi poporul ţăreĭ luă pre Ioahaz, fiul luĭ Iosia, şi-l făcu rege în Ierusalim în locul părinteluĭ sĕŭ. 2 De doĕ-ḑecĭ şi treĭ de anĭ era Ioahaz, când se făcu rege, şi treĭ lunĭ domni el în Ierusalim. 3 Dară regele Egiptuluĭ îl detronă în Ierusalim, şi a pus preste ţară un tribut de o sută de talente de argint şi un talent de aur.

Ioiakim.

4 Şi regele Egiptuluĭ făcu pre Eliakim, fratele aceluĭa, rege preste Iuda şi Ierusalim, şi schimbă numele luĭ în Ioiakim; şi pre Ioahaz, fratele sĕŭ, îl luă Neco, şi-l duse în Egipt.
5 De doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ *era* Ioiakim, când se făcu rege, şi un-spreḑece anĭ domni el în Ierusalim; şi făcù rele în ochiĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul sĕŭ. 6 În contra luĭ se sui Nebucodonozor, regele Babilonuluĭ, şi-l legă cu lanţurĭ, ca să-l ducă la Babilon.
7 Şi din uneltele caseĭ luĭ Iehova aduse Nebucodonozor la Babilon, şi le aşeḑă în templul sĕŭ în Babilon.
8 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ioiakim, şi urâcĭunile sale, cari le-a făcut, şi ce s'aŭ găsit asupră-ĭ, écă! acestea *sûnt* scrise în Cartea Regilor luĭ Israel şi aĭ luĭ Iuda. Şi Ioiachin, fiul sĕŭ se făcu rege în locul sĕŭ.

Ioiachin.

9 De opt anĭ *era* Ioiachin, când se făcu rege, şi treĭ lunĭ şi ḑece ḑile domni el în Ierusalim; şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova. 10 Şi după trecerea anuluĭ, trimese regele Nebucodonozor, şi-l aduse la Babilon, împreună cu uneltele preţióse ale caseĭ luĭ Iehova; şi făcu pre Zedekia, fratele sĕŭ, rege preste Iuda şi Ierusalim.

Zedekia. Captivitatea babilonică.

11 De doĕ-ḑecĭ şi unul de anĭ *era* Zedekia, când se făcu rege, şi un-spreḑece anĭ domni în Ierusalim. 12 Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul seŭ, şi nu se umili înaintea luĭ Ieremia, profetul, *care vorbĭa* după cuvîntul luĭ Iehova; 13 Ci se sculă în contra regeluĭ Nebucodonozor, care îl pusese să jure pe Dumneḑeŭ, şi întări cerbicea luĭ, şi-şĭ învârtoşi inima, aşa că nu s'a întors la Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel.
14 Şi ceĭ maĭ marĭ aĭ preoţilor şi poporul nelegĭuiră fórte, după tóte urâcĭunile popórelor, şi spurcară casa luĭ Iehova, pre care el o consacrase în Ierusalim. 15 Şi Iehova, Dumneḑeul părinţilor lor, trimese prin soliĭ seĭ către dînşi, sculându-se de diminéţă şi trimeţându-ĭ; căcĭ i se făcu milă de poporul sĕŭ şi de locaşul sĕŭ.
16 Dară eĭ batjocoriră pre trimeşiĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi despreţuiră cuvintele luĭ,

şi ţinură de amăgitorĭ pre profeţiĭ luĭ,
până ce isbucni mânia luĭ Iehova pre-
ste poporul sĕŭ, de nu maĭ *fu* vinde-
care.
17 Căcĭ lăsă să se sue în contra lor
regele Chaldeilor, care ucise pre fe-
cĭoriĭ lor cu sabia în casa sanctuaru-
luĭ lor, şi nu cruţă nicĭ pre fecĭor,
nicĭ pre fecĭóră, nicĭ pre bătrân, nicĭ
pre cel care se pleca de bătrâneţe:
totul dădu în mâna luĭ. 18 Şi tóte
uneltele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, cele marĭ
şi cele micĭ, tesaurele caseĭ luĭ Ieho-
va, şi tesaurele regeluĭ şi ale maĭ ma-
rilor seĭ, totul duse la Babilon. 19 Şi
arseră eĭ casa luĭ Dumneḑeŭ, şi stri-
cară zidul Ierusalimuluĭ, şi arseră tóte
palaturile sale cu foc, şi nimiciră tóte
uneltele sale cele preţióse. 20 Şi pre
ceĭ ce maĭ rĕmaseră de sabie îĭ stră-
mută la Babilon, şi eĭ îĭ fură servĭ,
luĭ şi fiilor luĭ, până la domnia Per-
şilor: 21 Ca să se împlinéscă cuvîn-
tul luĭ Iehova prin gura luĭ Ieremia,
până când pămêntul se bucură de sa-
batele sale; *căcĭ* pe cât timp el a stat
pustiit, a ţinut sabat, până la împlini-
rea a şépte-ḑecĭ de anĭ.

Prochĭemarea luĭ Cir ce dă voĭe Iudeilor a se întórce la ţara lor.

22 Dară în ânteĭul an al luĭ Cir,
regele Perşilor, desteptă Iehova spiri-
tul luĭ Cir, regele Perşilor, ca să se
împlinéscă cuvîntul luĭ Iehova prin
gura luĭ Ieremia; şi el făcu prochĭe-
mare în tótă împĕrăţia sa, încă şi cu
scrisóre, ḑicênd: 23 Aşa ḑice Cir, re-
gele Perşilor: Tóte regatele pămêntu
luĭ mi le-a dat Iehova, Dumneḑeul ce-
ruluĭ, şi mĭ-a ordonat să-ĭ zidesc casă
în Ierusalimul din Iuda. Cine între
voĭ *este* din tot poporul sĕŭ? Iehova
Dumneḑeul sĕŭ *fie* cu dînsul, şi să
se sue.

CARTEA LUI EZRA.

Prochĭemarea luĭ Cir, ce dă voĭe Iudeilor a se întórce şi a rezidi templul.

1 În ânteĭul an al luĭ Cir, regele Per-
şilor, desteptă Iehova spiritul luĭ
Cir, regele Perşilor, ca să se împliné-
scă cuvîntul luĭ Iehova prin gura luĭ
Ieremia; şi el făcu prochĭemare în tó-
tă împĕrăţia sa, încă şi cu scrisóre,
ḑicênd:
2 Aşa ḑice Cir, regele Perşilor:
Tóte regatele pămêntuluĭ mi le-a dat
Iehova, Dumneḑeul ceruluĭ, şi mĭ-a or-
donat să-ĭ zidesc casă în Ierusalimul
din Iuda: 3 Cine între voĭ *este* din
tot poporul sĕŭ? Dumneḑeul sĕŭ fie
cu dînsul, şi să se sue la Ierusalimul
din Iuda, să zidéscă casa luĭ Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel! (El *este* Dum-
neḑeŭ, cel ce *este* în Ierusalim) 4 Şi
toţĭ câţĭ vor rĕmâné, orĭ-unde el ar
petrece, să-l ajute ómeniĭ loculuĭ sĕŭ
cu argint, cu aur, cu avere şi cu vite,
pe lângă darurile de bună-voie pen-
tru casa luĭ Dumneḑeŭ, care *este* în
Ierusalim.
5 Atuncea se sculară capiĭ *caselor*
părintescĭ ale luĭ Iuda şi ale luĭ Be-
niamin, şi preoţiĭ şi Leviţiĭ, cu toţĭ
aceĭa, a cărora spirit l-a desteptat
Dumneḑeŭ, ca să se sue, şi să zidéscă
casa luĭ Iehova, care *este* în Ierusalim.
6 Şi toţĭ, carĭ *eraŭ* împrejurul lor, în-
tăriră mânele lor cu vase de argint,
cu aur, cu avere, cu vite şi cu lucrurĭ
preţióse, pe lângă acelea *ce* aducea *fie-
care* de bună-voie.
7 Şi scóse regele Cir vasele caseĭ
luĭ Iehova, pre carĭ le scosese Nebu-
codonosor din Ierusalim, şi le pusese
în casa ḑeilor seĭ. 8 Pre acestea le
scóse Cir, regele Perşilor, prin Mitri-
dat, tesaurarul, şi le numĕră luĭ Şeş-
baţar, maĭ marele luĭ Iuda. 9 Şi
acesta *este* numĕrul lor: treĭ-ḑecĭ blide
de aur, o mie blide de argint, doĕ-ḑecĭ
şi noŭe de cuţite, 10 Treĭ-ḑecĭ cupe
de aur, patru sute ḑece cupe de argint
de al doilea *rând*, *şi* alte vase o mie.
11 Tóte vasele de aur şi de argint *eraŭ*
cincĭ miĭ şi patru sute. Pre tóte *ace-
stea* le sui Şeşbaţar cu *ceĭ din* capti-
vitate, carĭ s'aŭ suit din Babilon la
Ierusalim.

Lista ântĕieĭ cete a Iudeilor, carĭ se întórseră cu Zerubabel.

2 Acestea *sînt* fiiĭ provincieĭ, carĭ
s'aŭ suit din captivitate, dintre a-
ceĭa, ce aŭ fost strămutaţĭ, pre carĭ

Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, ĭĭ
strămută la Babilon, şi cari se întór-
seră la Ierusalim şi în Iuda, fie-care
la cetatea sa; 2 Cari aŭ venit cu
Zerubabel: Ieşua, Neemia, Seraia, Ree-
laia, Mordocheŭ, Bilşan, Miţpar, Big-
vaĭ, Rehum, *şi* Baana.
Numĕrul bărbaţilor poporuluĭ luĭ
Israel *a fost acesta*: 3 Fiiĭ luĭ Pa-
roş; doĕ miĭ o sută, şépte-ḑecĭ şi doĭ;
4 Fiiĭ luĭ Şefatia, treĭ sute şépte-ḑecĭ
şi doĭ; 5 Fiiĭ luĭ Arah, şépte sute
şépte-ḑecĭ şi cincĭ; 6 Fiiĭ luĭ Pahat-
Moab, din fiiĭ luĭ Ieşua *şi* aĭ luĭ Ioa-
bu: doĕ miĭ opt sute doĭ-spre-ḑece.
7 Fiiĭ luĭ Elam: o mie doĕ sute cincĭ-
ḑecĭ şi patru; 8 Fiiĭ luĭ Zattu, noŭe
sute patru-ḑecĭ şi cincĭ. 9 Fiiĭ luĭ
Zaccaĭ: sépte-sute şése-ḑecĭ; 10 Fiiĭ
luĭ Bani: şése sute patru-ḑecĭ şi doĭ;
11 Fiiĭ luĭ Bebaĭ: şése sute doĕ-ḑecĭ
şi treĭ; 12 Fiiĭ luĭ Azgad: o mie doĕ
sute doĕ-ḑecĭ şi doĭ; 13 Fiiĭ luĭ A-
donikam: şése sute şése-ḑecĭ şi şése;
14 Fiiĭ luĭ Bigvaĭ: doĕ miĭ cincĭ-ḑecĭ
şi şése; 15 Fiiĭ luĭ Adin: patru sute
cincĭ-ḑecĭ şi patru; 16 Fiiĭ luĭ Ater,
din aĭ luĭ Hezekia: noŭe-ḑecĭ şi opt;
17 Fiiĭ luĭ Beţaĭ: treĭ sute doĕ-ḑecĭ şi
treĭ; 18 Fiiĭ luĭ Iorah: o sută doĭ-
spre-ḑece. 19 Fiiĭ luĭ Haşum: doĕ
sute doĕ-ḑecĭ şi treĭ; 20 Fiiĭ luĭ
Ghibbar: noŭe-ḑecĭ şi cincĭ; 21 Fiiĭ
Bet-Lehemuluĭ: o sută doĕ-ḑecĭ şi treĭ;
22 Bărbaţiĭ din Netofa: cincĭ-ḑecĭ şi
şése; 23 Bărbaţiĭ din Anotot: o sută
doĕ-ḑecĭ şi opt; 24 Fiiĭ luĭ Azma-
vet: patru-ḑecĭ şi doĭ; 25 Fiiĭ-Kiriat-
Arimuluĭ, aĭ Chefireĭ şi aĭ Beerotuluĭ:
şépte sute patru-ḑecĭ şi treĭ; 26 Fiiĭ
Rameĭ şi aĭ Gabeĭ: şése sute doĕ-ḑecĭ
şi unul; 27 Bărbaţiĭ din Micmas: o
sută doĕ-ḑecĭ şi doĭ. 28 Bărbaţiĭ din
Bet-El şi din Ai: doĕ sute doĕ-ḑecĭ şi
treĭ; 29 Fiiĭ luĭ Nebo: cincĭ-ḑecĭ şi
doĭ; 30 Fiiĭ luĭ Magbiş: o sută cin-
cĭ-ḑecĭ şi şése; 31 Fiiĭ celuĭ-l-alt E-
lam: o mie doĕ sute cincĭ-ḑecĭ şi pa-
tru; 32 Fiiĭ luĭ Harim: treĭ sute şi
doĕ-ḑecĭ; 33 Fiiĭ luĭ Lod, aĭ luĭ Ha-
did şi aĭ luĭ Ano: şépte sute doĕ-ḑecĭ
şi cincĭ; 34 Fiiĭ Ierichonuluĭ: treĭ
sute patru-ḑecĭ şi cincĭ; 35 Fiiĭ luĭ
Senaa: treĭ miĭ şése sute şi treĭ-ḑecĭ.
36 Preoţiĭ: fiiĭ luĭ Iedaia, din casa
luĭ Ieşua: noŭe sute, şépte-ḑecĭ şi treĭ;
37 Fiiĭ luĭ Immer: o mie cincĭ-ḑecĭ şi
doĭ; 38 Fiiĭ luĭ Paşhur: o mie doĕ
sute patru-ḑecĭ şi şépte; 39 Fiiĭ luĭ
Harim: o mie şi şépte-spre-ḑece.
40 Leviţiĭ: fiiĭ luĭ Ieşua şi aĭ luĭ
Kadmiel, din fiiĭ luĭ Hodavia: şépte-
ḑecĭ şi patru. 41 Cântăreţiĭ: fiiĭ luĭ
Asaf: o sută-doĕ-ḑecĭ şi opt; 42 Fiiĭ
uşierilor: fiiĭ luĭ Şallum, fiiĭ luĭ Ater,
fiiĭ luĭ Talmon, fiiĭ luĭ Akkub, fiiĭ luĭ
Hatita, fiiĭ luĭ Şobaĭ, toţĭ: o suta treĭ-
ḑecĭ şi noŭĕ.
43 Serviĭ templuluĭ: fiiĭ luĭ Ţiha,
fiiĭ luĭ Hasufa, fiiĭ luĭ Tabaot, 44 Fiiĭ
luĭ Keros, fiiĭ luĭ Siaha, fiiĭ luĭ Padon,
45 Fiiĭ luĭ Lebana, fiiĭ luĭ Hagaba, fiiĭ
luĭ Akkub, 46 Fiiĭ luĭ Hagab, fiiĭ
luĭ Şamlaĭ, fiiĭ luĭ Hanan, 47 Fiiĭ
luĭ Ghiddel, fiiĭ luĭ Gahar, fiiĭ luĭ Re-
aia, 48 Fiiĭ luĭ Reţin, fiiĭ luĭ Neko-
da, fiiĭ luĭ Gazam, 49 Fiiĭ luĭ Uzza,
fiiĭ luĭ Paseah, fiiĭ luĭ Besai, 50 Fiiĭ
luĭ Asna, fiiĭ luĭ Meunim, fiiĭ luĭ Ne-
fusim, 51 Fiiĭ luĭ Bakbuk, fiiĭ luĭ
Hacufa, fiiĭ luĭ Harhur, 52 Fiiĭ luĭ
Baţlut, fiiĭ luĭ Mehida, fiiĭ luĭ Harşa,
53 Fiiĭ luĭ Barkos, fiiĭ luĭ Sisera, fiiĭ
luĭ Tamah, 54 Fiiĭ luĭ Neţiah, fiiĭ
luĭ Hatifa; 55 Fiiĭ servilor luĭ Solo-
mon: fiiĭ luĭ Sotaĭ, fiiĭ luĭ Soferet, fiiĭ
luĭ Peruda, 56 Fiiĭ luĭ Iaala, fiiĭ luĭ
Darcon, fiiĭ luĭ Ghiddel, 57 Fiiĭ luĭ
Şefatia, fiiĭ luĭ Hattil, fiiĭ luĭ Poche-
ret-Haţebaim, fiiĭ luĭ Ami: 58 Toţĭ
serviĭ templuluĭ şi fiiĭ servilor luĭ
Solomon *eraŭ*: treĭ sute noŭĕ-ḑecĭ şi
doĭ.
59 Şi acestia *sûnt* aceĭa, cari se
suiră de la Tel-Melah: Tel-Harşa, Che-
rub, Addon, *şi* Immer; dară nu putură
arĕta casa lor părintéscă şi seminţia
lor, că *ar fi* din Israel: 60 Fiiĭ luĭ
Delaia, fiiĭ luĭ Iobia, fiiĭ luĭ Necoda:
şése sute cincĭ-ḑecĭ şi doĭ. 61 Şi din-
tre fiiĭ preoţilor: fiiĭ luĭ Habaia, fiiĭ
luĭ Koţ, fiiĭ luĭ Barzillaĭ, care a luat
de femee pre o fată a luĭ Barzillaĭ,
Galaaditul; şi se numĭaŭ după numele
eĭ. 62 Acestia îşĭ căutară însemnarea
lor în cărţile naşcerilor, dară nu *o* gă-
siră; de aceea aŭ fost alungaţĭ din
preoţi; 63 Şi ḑis-a lor guvernătorul,
că nu pot mânca din cele sânte, până
nu se va ridica un preot cu Urim şi
Tummim.
64 Tótă adunarea *era*: patru-ḑecĭ
şi doĕ miĭ treĭ sute şése-ḑecĭ, 65 Fă-
ră de serviĭ lor şi servele lor, cari
eraŭ: şépte miĭ treĭ sute treĭ-ḑecĭ şi
şépte. Aveaŭ şi cântăreţĭ, şi cântăreţe
doĕ sute. 66 Caiĭ lor *eraŭ*: şépte sute
treĭ-ḑecĭ şi şése; cătâriĭ lor: doĕ sute
patru-ḑecĭ şi cincĭ; 67 Cămilele lor:
patru sute treĭ-ḑecĭ şi cincĭ; *şi* asiniĭ
lor: şése miĭ şépte sute doĕ-ḑecĭ.
68 Şi *uniĭ* din maĭ mariĭ *caselor* pă-

rintescĭ, când aŭ ajuns la casa luĭ Ie-
hova, care *este* în Ierusalim, dădură
daruri de bună-voie pentru casa luĭ
Dumneḑeŭ, spre a o întocmi la locul
eĭ. 69 După putinţa lor dădură la te-
saurul lucruluĭ şése-ḑecĭ şi una miĭ
drachme de aur, cincĭ miĭ mine de ar-
gint, şi o sută de vestminte preoţescĭ.
70 Şi aşa preoţiĭ şi Leviţiĭ, şi ceĭ
din popor, şi cântăreţiĭ şi uşieriĭ şi
serviĭ templuluĭ locuiră în cetăţile lor,
şi tot Israelul în cetăţile sale.

Altarul se aşéḑă, şi sacrificiile şi sĕrbătorile se păzesc; rezidirea templuluĭ se începe.

3 Şi sosind luna a şéptea, şi fiiĭ luĭ
Israel *fiind* prin cetăţile *lor*, se a-
dună poporul ca un singur om la Ie-
rusalim. 2 Atuncea se sculară Ieşua,
fiul luĭ Ioţadak, şi fraţiĭ seĭ, preoţiĭ,
şi Zerubabel, fiul luĭ Şealtiel, şi fraţiĭ
seĭ, şi zidiră altarul Dumneḑeuluĭ luĭ
Israel, ca să aducă pe dînsul olocau-
ste, după cum scris *este* în legea luĭ
Moisi, omul luĭ Dumneḑeŭ.
3 Şi aşeḑară altarul pe pedestalele
sale; căcĭ spaĭmă le *era* de popórele
ţăreĭ, şi aduseră pe dînsul olocauste
luĭ Iehova, olocauste de diminéţă şi
de séră. 4 Şi serbară sĕrbătórea cor-
turilor, după cum scris *este*; *şi aduseră*
olocauste ḑi cu ḑi după numĕr *şi* du-
pă datină, după trebuinţa fie-căreĭ ḑile;
5 Şi după aceea olocaustul perpetu, şi
cele de lunele noŭĕ, şi cele de tóte
sĕrbătorile cele sânte luĭ Iehova, şi
acelea ce fie-care de bună-voie aducea
luĭ Iehova. 6 Din ḑiŭa întĕĭa a lu-
neĭ a şéptea începură a aduce olocau-
ste luĭ Iehova, de-şi *încă* nu se pusese
temelia templuluĭ luĭ Iehova. 7 Şi
dădură argint cĭoplitorilor de petre şi
teslarilor, şi bucate, bĕutură şi oleiŭ
Sidonenilor şi Tirienilor, ca să aducă
de pe Liban lemne de cedru pe marea
la Ioppa, după învoirea, *dată* lor de
Cir, regele Perşilor.
8 Şi în anul al doilea de la sosirea
în casa luĭ Dumneḑeŭ la Ierusalim, în
a doa lună, începură Zerubabel, fiul
luĭ Şealtiel, Ieşua, fiul luĭ Iozadak, şi
ceĭ-l-alţĭ fraţĭ aĭ lor, preoţiĭ, şi Levi-
ţiĭ, şi toţĭ cari din captivitate veniseră
la Ierusalim, şi aşeḑară pre Leviţiĭ de
doĕ-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, ca să aibă
supraveghierea preste lucrul caseĭ luĭ
Iehova. 9 Şi stătură Iesua, fiiĭ seĭ,
fraţiĭ seĭ, şi Kadmiel şi fiiĭ seĭ, fiiĭ luĭ
Iuda, cu toţĭ supraveghietoriĭ preste
lucrătoriĭ în casa luĭ Dumneḑeŭ; fiiĭ
luĭ Henadad, fiiĭ lor, şi fraţiĭ lor, Le-
viţiĭ.
10 Şi pre-când zidariĭ puneaŭ te-
melia templuluĭ luĭ Iehova, aşeḑat-aŭ
pre preoţĭ în vestmintele lor cu trâm-
biţĭ, şi pre Leviţĭ, fiiĭ luĭ Asaf, cu
cimbale, ca să laude pre Iehova după
rânduéla luĭ David, regele luĭ Israel.
11 Şi eĭ cântară, lăudând şi mărind
pre Iehova: Căcĭ bun *este el*, că etern
ţine îndurarea sa preste Israel. Şi tot
poporul strigă cu strigare mare, lău-
dând pre Iehova, căcĭ se întemeĭa ca-
sa luĭ Iehova. 12 Dară mulţĭ dintre
preoţĭ şi Leviţĭ şi *dintre* capiĭ *caselor*
părintescĭ, bătrâniĭ, cari vĕḑuseră casa
cea dântĕiă, plânseră fórte, când se
puse temelia acesteĭ case înaintea o-
chilor lor; şi mulţĭ înălţaŭ vocea lor
cu strigare de bucurie, 13 Aşa în-
cât poporul nu putea deosebi vocea
celor ce strigaŭ de bucurie de vocea
de plângere a poporuluĭ; că poporul
înălţa strigare de bucurie, şi strigarea
se auḑĭa de departe

Opunerea Samaritenilor, şi amânarea zidireĭ templuluĭ, fiind pedicĭ.

4 Şi auḑind neamiciĭ luĭ Iuda, şi aĭ
luĭ Beniamin, cum că fiiĭ captivi-
tăţeĭ zidesc templu luĭ Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Israel, 2 Se apropiară de
Zerubabel şi de capiĭ *caselor* părin-
tescĭ, şi ḑiseră cătră dînşiĭ: Lăsaţi-ne
şi pre noĭ să zidim cu voĭ; căcĭ noĭ
căutăm, ca şi voĭ, pre Dumneḑeul vo-
stru; şi noĭ îĭ sacrificăm din ḑilele luĭ
Asarhaddan, regele Asirieĭ, care ne-a
adus pre noĭ aicea. 3 Dară Zeruba-
bel şi Ieşua şi ceĭ-l-alţĭ capĭ aĭ *caselor*
părintescĭ ale luĭ Israel le rĕspunseră:
Ce este voŭĕ şi noŭĕ, ca să zidiţĭ casă
Dumneḑeuluĭ nostru; ci noĭ singurĭ
vom zidi-*o* Dumneḑeuluĭ luĭ Israel,
precum ne-a ordonat regele Cir, regele
Perşilor.
4 Atuncea poporul ţăreĭ slăbi mâ-
nele poporuluĭ luĭ Iuda, şi-ĭ turbură
la zidire; 5 Şi mituiră pre consilierĭ
în contra lor, ca să zădărnicéscă sfa-
tul lor în tóte ḑilele luĭ Cir, regele
Perşilor, până la împĕrăţia luĭ Dariŭ,
regele Perşilor.
6 Şi supt împĕrăţia luĭ Ahasver, la
începutul domnieĭ sale, scriseră pâră
asupra locuitorilor luĭ Iuda şi aĭ Ie-
rusalimuluĭ. 7 Şi în ḑilele luĭ Arta-
xerxe scriseră Bişlam, Mitridat, Tabeel
şi ceĭ-l-alţĭ soţĭ aĭ lor cătră Artaxerxe,
regele Perşilor; şi scrisórea epistoleĭ
era cu litere siriene şi în limba si-

26

riénă. 8 Rehum, cancelarul, şi Şim-
şaĭ, scriitorul, scriseră epistola asupra
Ierusalimuluĭ cătră Artaxerxe, regele,
în chipul următor: 9 Rehum, cance-
larul, şi Şimşaĭ, scriitorul, şi ceĭ-l-alţĭ
soţĭ aĭ lor, Dinaiĭ, Afarsatcheiĭ, Tar-
peleiĭ, Afarseiĭ, Archeveiĭ, Babilonie-
niĭ, Susancheiĭ, Dehaveiĭ, Elameiĭ;
10 Şi cele-l-alte popóre, pre cari le-a
strămutat marele şi măritul Asnappar,
şi le-a pus în cetăţile Samarieĭ, şi ce-
le-l-alte de dincóce de fluviŭ, şi aşa
maĭ departe.
11 Acesta *este* cuprinsul epistoleĭ,
pre care a trimes-o cătră dînsul, că-
tră Artaxerxe, regele: Serviĭ teĭ, băr-
baţiĭ de dincóce de fluviŭ, şi aşa maĭ
departe: 12 Sciut să fie regeluĭ, că
Iudeiĭ, cari s'aŭ suit de la tine la noĭ,
aŭ venit la Ierusalim, zidind *acésta* ce-
tate rĕsvrătitóre şi rea, şi zidurile le
întăresc, şi temeliele *le* încheiă. 13 De-
cĭ sciut să fie regeluĭ, că dacă cetatea
acésta se va zidi şi zidurile se vor în-
tări, eĭ nu vor maĭ da bir, dărĭ şi dru-
murĭ, şi acésta va fi spre pagubă te-
sauruluĭ regilor. 14 Şi fiind-că mân-
căm sarea palatuluĭ, şi nu ne şedé
bine să privim paguba regeluĭ, pentru
aceea am trimes, şi am adus *acésta* la
cunoscinţa regeluĭ; 15 Ca să se caute
în cartea cronicelor părinţilor teĭ, şi
tu veĭ găsi în cartea cronicelor, şi veĭ
sçi, că cetatea acésta *este* rĕsvrătitóre
şi vĕtămătóre regilor şi ţărilor, şi cum
că, în timpurĭ trecute eĭ făcênd rĕs-
vrătirĭ în ea, pentru aceea acéstă ce-
tate a fost nimicită. 16 *Decĭ* facem
sciut regeluĭ, că, dacă acéstă cetate se
va zidi şi zidurile sale se vor întări,
tu pentru acésta nu veĭ maĭ avé par-
tea de dincóce de fluviŭ.
17 Atuncea trimese regele rĕspuns
cătră Rehum, cancelarul, *cătră* Şim-
şaĭ, scriitorul, şi cătră ceĭ-l-alţĭ soţĭ
aĭ lor, cari locuĭaŭ în Samaria, şi *că-*
tră ceĭ-l-alţĭ de dincolo de fluviŭ: Pa-
ce, şi aşa maĭ departe: 18 Epistola,
pre care aţĭ trimes cătră noĭ, mi s'a
cetit lămurit. 19 Şi datu-s'a ordin
de cătră mine, şi s'a căutat, şi s'a gă-
sit, că acéstă cetate din vechime s'a
ridicat asupra regilor, şi s'a făcut în
ea rĕscólă şi rĕsvrătire; 20 Şi că aŭ
fost regĭ puternicĭ în Ierusalim, cari
aŭ domnit preste tot *cuprinsul* de din-
colo de fluviŭ, şi li s'a dat bir, dărĭ
şi drumurĭ. 21 Decĭ daţĭ ordin, să
opréscă pre acestĭ ómenĭ, şi cetatea
aceea să nu maĭ fie zidită, până ce se
va da ordin de mine. 22 Luaţĭ a-
minte, să nu vĕ abateţĭ de la acéstă;
ca să nu créscă rĕul spre paguba re-
gilor.
23 Decĭ cetindu-se cuprinsul episto-
leĭ luĭ Artaxerxe, regele, înaintea luĭ
Rehum şi a luĭ Şimşaĭ, scriitorul, şi a
soţilor lor, merseră eĭ în grabă la Ie-
rusalim la Iudeĭ, şi-ĭ opriră cu silă şi
cu putere. 24 După acésta se opri
lucrul caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, care *este*
în Ierusalim; şi se opri până în anul
al doilea al domnieĭ luĭ Dariŭ, regele
Perşilor.

Zidirea templuluĭ începe éră-şĭ; visita şi cercetarea guvernătoruluĭ.

5 Atuncea profeţiĭ, Haggaĭ, profetul,
şi Zecaria, fiul luĭ Iddo, profeţiră
Iudeilor, cari *eraŭ* în Iuda şi *în* Ieru-
salim, în numele Dumneḑeuluĭ luĭ Is-
rael. 2 Şi atuncea se sculară Zeru-
babel, fiul luĭ Şealtiel, şi Ieşua, fiul
luĭ Ioţadak, şi începură a zidi casa
luĭ Dumneḑeŭ, care *este* în Ierusalim,
şi cu dînşi profeţiĭ luĭ Dumneḑeŭ, carĭ
îĭ ajutaŭ.
3 În acela-şĭ timp veniră la dînşi
Tatnaĭ, guvernătorul de dincóce de
fluviŭ, Şetar-Boznaĭ şi soţiĭ lor, şi ḑi-
seră aşa cătră dînşi: Cine v'a dat or-
din să zidiţĭ acésta casă, şi să întăriţĭ
zidul acesta? 4 Şi maĭ ḑiseră: Cari
sûnt numile bărbaţilor, cari zidesc a-
ceste zidirĭ? 5 Dară ochiul Dumne-
ḑeuluĭ lor era asupra bătrânilor Iudei-
lor, şi nu ĭ-aŭ oprit, până ce şcirea
despre acésta nu veni la Dariŭ, şi *nu*
s'a trimes ordinul sĕŭ pentru acésta.

Raport cătră regele Dariŭ.

6 Cuprinsul epistoleĭ, pre care a
trimis-o Tatnaĭ, guvernătorul de din-
cóce de fluviŭ, Şetar-Boznaĭ şi soţiĭ
seĭ, Afarsacheiĭ, cari *eraŭ* dincóce de
fluviŭ, cătră Dariŭ, regele. 7 Eĭ tri-
meseră epistolă cătră dînsul, şi în ea
era scris aşa:
8 Luĭ Dariŭ, regele, pace întru tó-
te! Sciut să fie regeluĭ, că am mers în
provincia luĭ Iuda, la casa Dumneḑeu-
luĭ celuĭ mare, care se zidesce cu pe-
tre marĭ, şi lemn se pune în păreţĭ;
şi lucrul sporesce cu zel, şi prosperă
supt mânele lor. 9 Atuncea noĭ am
întrebat pre ceĭ bătrânĭ, şi am vorbit
ast-fel cătră dînşi: Cine v'a dat ordin,
să zidiţĭ casa acésta, şi să întăriţĭ zi-
dul acesta? 10 Şi de numile lor ĭ-am
întrebat, ca să ţi *le* spunem, ca să
scrim numile bărbaţilor, cari *sûnt* în
fruntea lor. 11 Şi eĭ ne dădură acest

rĕspuns, dicênd: Noĭ sûntem serviĭ
Dumnedeuluĭ ceruluĭ şi al pământuluĭ,
şi rezidim casa, care s'a zidit cu mulţĭ
anĭ maĭ 'nainte, şi pre care a zidit-o
şi a sfârşit-o un mare rege al luĭ Is-
rael. 12 Dară după ce părinţiĭ no-
ştri aŭ mâniat pre Dumnedeul ceruluĭ,
el îĭ dădu în mâna luĭ Nebucodono-
sor, regele Babilonuluĭ, Chaldeul, care
nimici casa acésta, şi strămută popo-
rul la Babilon. 13 Dară în anul ân-
têĭ al luĭ Cir, regele Babilonuluĭ, dădu
ordin *acest* rege Cir, de a zidi acéstă
casă a luĭ Dumnedeŭ; 14 Şi chiar
şi vasele de aur şi *de* argint ale caseĭ
luĭ Dumnedeŭ, pre carĭ le scosese Ne-
bucodonosor din templul din Ierusa-
lim, şi le aduse în templul din Babi-
lon, le scóse regele Cir din templul
din Babilon, şi *le* dădu *unuia*, a căruĭ
nume *era* Şeşbaţar, pre care l-a aşe-
dat guvernător; 15 Şi dise cătră dîn-
sul: Ié aceste vase; mergĭ, du-le în
templul din Ierusalim; şi casa luĭ
Dumnedeŭ să fie zidită pe locul eĭ.
16 Atuncea veni acel Şeşbaţar, şi pu-
se temelia caseĭ luĭ Dumnedeŭ din Ie-
rusalim; şi din timpul acela până acum
se zidesce, şi *încă* nu s'a sfârşit. 17 Şi
acum de va bine-place regeluĭ, să se
caute în casa tesauruluĭ regeluĭ, care
este acolo în Babilon, dacă în adevĕr
s'a dat ordin de cătră regele Cir, să
se zidéscă acéstă casă a luĭ Dumne-
deŭ în Ierusalim; şi voinţa regeluĭ a-
supra acestuĭ lucru bine-voéscă a ne-o
trimete.

După rĕspunsul priincios al luĭ Dariu, templul se isprăvesce şi să târnosesce şi apoĭ se prăznuesc paşcile.

6 Atuncea dădu ordin regele Dariŭ,
şi s'a căutat în casa archiveĭ, unde
se păstraŭ tesaurele în Babilon; 2 Şi
s'a găsit în Acmeta, în palatul, care
se află în provincia Media, un tuĭ, în
care *este* scris acéstă aducere-aminte;
3 În anul ântêĭ al regeluĭ Cir dădu
ordin *acel* rege Cir *pentru* casa luĭ
Dumnedeŭ din Ierusalim: Să se zidés-
că casă, locul unde se aduc sacrificiĭ,
şi temeliele eĭ să se întăréscă fórte,
înălţimea eĭ *să fie* de şése-decĭ coţĭ, şi
lăţimea eĭ de şése-decĭ coţĭ; 4 Cu
treĭ rândurĭ de petre marĭ, şi un rând
de lemn noŭ; şi cheltuelele să se dea
din casa regeluĭ. 5 Şi vasele cele de
aur şi argint ale caseĭ luĭ Dumnedeŭ,
pre carĭ le scóse Nebucodonosor din
templul, care *este* în Ierusalim, şi *le*
aduse la Babilon, să se dea înapoĭ, şi
ele să vină la locul lor, în templul
care *este* în Ierusalim, şi să se aşede
în casa luĭ Dumnedeŭ. 6 Decĭ de-
părtaţi-vĕ de acolo, tu Tatnaĭ, guver-
nătorul de dincolo de fluviŭ, Şetar-
Boznaĭ, şi voĭ soţĭ aĭ lor, voĭ Afarsa-
cheiĭ, carĭ *sûnteţĭ* dincolo de fluviŭ.
7 Lăsaţĭ *în pace* lucrul aceleĭ case a
luĭ Dumnedeŭ; guvernătorul Iudeilor
şi ceĭ bătrânĭ aĭ Iudeilor să zidéscă
acea casă a luĭ Dumnedeŭ pe locul
eĭ. 8 Încă şi ordin daŭ pentru cele
ce aveţĭ a face bătrânilor Iudeilor *spre*
serviciul la zidirea aceleĭ case a luĭ
Dumnedeŭ; ca din tesaurele regeluĭ,
din dările de dincolo de fluviŭ, să se
dea bărbaţilor acelora îndată cheltue-
lele, pentru-ca să nu fie împedecaţĭ.
9 Şi ce este de trebuinţă, *adecă*: juncĭ,
berbecĭ şi mieĭ pentru olocaustele pen-
tru Dumnedeul ceruluĭ, grâŭ, sare, vin
şi oleiŭ, după cererea preoţilor, carĭ
sûnt în Ierusalim, să li se dea di cu
di, *aşa încât să* nu *fie* nicĭ o lipsă.
10 Pentru-ca să aducă mirosurĭ plă-
cute Dumnedeuluĭ ceruluĭ, şi să se ró-
ge pentru viéţa regeluĭ şi a fiilor seĭ.
11 Încă şi ordin daŭ, ca, orĭ-cine ar
călca acest ordin, să se scótă din casa
luĭ o grindă, şi el să fie ridicat şi
spânzurat pe ea, şi casa luĭ pentru a-
césta să se prefacă în grămadă de
gunoiŭ. 12 Şi Dumnedeŭ, care a pus
numele sĕŭ să locuéscă acolo, să rĕ-
stórne pre tot regele şi poporul, care
va întinde mâna sa să calce *ordinul*,
şi să nimicéscă acea casă a luĭ Dum-
nedeŭ, care *este* în Ierusalim. Eŭ, Da-
riŭ, am dat ordinul; cu grăbire să fie
făcut.
13 Atuncĭ îndepliniră Tatnaĭ, gu-
vernătorul de dincóce de fluviŭ, Şetar-
Boznaĭ, şi soţiĭ lor, cu grabă acelea,
ce ordonase Dariŭ, regele.
14 Şi bătrâniĭ Iudeilor zidiră, şi
prosperară prin îndemnarea luĭ Haggaĭ,
profetul, şi a luĭ Zecharia, fiul luĭ Id-
do; şi eĭ *o* zidiră, şi *o* sfârşiră după
ordinul Dumnedeuluĭ luĭ Israel, şi du-
pă ordinul luĭ Cir, al luĭ Dariŭ, şi al
luĭ Artaxerxe, regele Perşilor. 15 Şi
se sfârşi casa acésta în diŭa a treĭa a
luneĭ Adar, care era anul al şéselea al
domnieĭ regeluĭ Dariŭ.
16 Şi serbară cu bucurie fiiĭ luĭ Is-
rael, preoţiĭ, şi Leviţiĭ, şi ceĭ-l-alţĭ fiiĭ
aĭ captivităţeĭ consacrarea caseĭ ace-
steĭa a luĭ Dumnedeŭ; 17 Şi aduseră
pentru consacrarea acesteĭ case a luĭ
Dumnedeŭ *o* sută de boĭ, doĕ sute de
berbecĭ, patru sute de mieĭ; şi pentru

sacrificiŭ de pĕcat pentru întregul Israel: doĭ-spre-ḑece ţapĭ, după numĕrul semințielor luĭ Israel.
18 Şi aşeḑară pre preoţĭ după rândurile lor, şi pre Leviţĭ după rândurile lor, la serviciul luĭ Dumneḑeŭ, care *este* în Ierusalim, după cele scrise în cartea luĭ Moisi.

19 Şi serbară fiiĭ captivităţeĭ pascĭ în a patru-spre-ḑecea *ḑi* a luneĭ ânteĭa.
20 Căcĭ preoţiĭ şi Leviţiĭ se curăţiseră cu toţiĭ; toţĭ *eraŭ* curaţĭ; şi tăiară pasca pentru toţĭ fiiĭ captivităţeĭ şi pentru fraţiĭ lor, preoţiĭ, şi pentru sine-şĭ.
21 Şi mâncară fiiĭ luĭ Israel, cari se întórseră din captivitate, şi toţĭ, cari s'aŭ deosebit către dînşi din necurăţenia popórelor ţăreĭ, spre a căuta pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel.
22 Şi serbară cu bucurie sĕrbarea azimelor şépte ḑile; căcĭ Iehova iĭ bucurase, şi întorsese inima regeluĭ Asirieĭ către dînşi, întărind mânele lor la lucrul caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, Dumneḑeul luĭ Israel.

Ezra plécă la Ierusalim cu însărcinare de la rege, şi duce cu dinsul o mare cétă de Iudeĭ.

7 După acestea, supt domnia luĭ Artaxerxe, regele Perşilor, *se sui* Ezra, fiul luĭ Seraia, fiul luĭ Azaria, fiul luĭ Hilkia,
2 Fiul luĭ Şallum, fiul luĭ Zadok, fiul luĭ Ahitub,
3 Fiul luĭ Amaria, fiul luĭ Azaria, fiul luĭ Meraiot,
4 Fiul luĭ Zeraia, fiul luĭ Uzi, fiul luĭ Bukki,
5 Fiul luĭ Abişua, fiul luĭ Fineas, fiul luĭ Eleazar, fiul luĭ Aaron, archiereul;
6 Acest Ezra se sui din Babilon; şi el *era* cărturar iscusit în legea luĭ Moisi, pre care a dat-o Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel; şi regele iĭ împlini tótă cererea luĭ, fiind-că mâna luĭ Iehova, Dumneḑeul sĕŭ, *era* preste dînsul.
7 Şi se suiră *cu dînsul* la Ierusalim dintre fiiĭ luĭ Israel, dintre preoţĭ, *dintre* Leviţĭ, *dintre* cântăreţĭ, *dintre* uşierĭ, şi *dintre* serviĭ templuluĭ în anul al şéptelea al luĭ Artaxerxe, regele.
8 Şi el veni la Ierusalim în luna a cincea din anul al şéptelea al regeluĭ.
9 Că în *ḑiŭa* ântĕia a luneĭ ânteĭa începu a se sui din Babilon, şi în *ḑiŭa* ântĕia a luneĭ a cincea veni la Ierusalim; fiind-că mâna cea bună a Dumneḑeuluĭ sĕŭ *era* preste dînsul.
10 Că Ezra îşĭ pregăti inima, spre a căuta legea luĭ Iehova, şi a *o* face, şi a învĕţa în Israel legile şi judecăţile.

11 Acesta *este* cuprinsul epistoleĭ, pre care a dat-o Artaxerxe luĭ Ezra, preotul, cărturarul, *adecă* cărturar în cuvintele ordinelor luĭ Iehova şi ale legilor luĭ pentru Israel:

12 Artaxerxe, regele regilor, către Ezra, preotul, cărturarul în legea Dumneḑeuluĭ ceruluĭ, deplină *pace*, şi aşa maĭ departe:
13 Ordin daŭ, ca fiecare din regatul meŭ, ce voesce se mérgă la Ierusalim de bună-voĭă dintre poporul luĭ Israel, dintre preoţiĭ seĭ şi Leviţiĭ seĭ, póte să mérgă cu tine;
14 Tu escĭ trimes de rege şi de ceĭ şépte consilierĭ aĭ luĭ, să cercetezĭ în Iuda şi în Ierusalim după legea Dumneḑeuluĭ tĕŭ, carea *este* în mâna ta;
15 Şi să ducĭ *acolo* argintul şi aurul, pre care l-aŭ dat regele şi consilieriĭ luĭ cu bună-voĭe Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, a căruĭ locaş *este* în Ierusalim;
16 Şi tot argintul şi aurul, pre care-l veĭ găsi în tótă provincia Babilonuluĭ pe lângă darurile de bună-voĭe, pre carĭ le va da poporul şi preoţiĭ pentru casa Dumneḑeuluĭ lor, ce *este* în Ierusalim,
17 Ca să cumperĭ pe dată din argintul acesta viţeĭ, berbecĭ, mieĭ, cu darurile lor de pâne şi cu libaţiunile lor, şi să le aducĭ pe altarul caseĭ Dumneḑeuluĭ vostru, ce *este* în Ierusalim,
18 Şi ce se va păré bine ţie şi fraţilor teĭ, ca să faceţĭ cu rĕmăşiţa argintuluĭ şi a auruluĭ, faceţĭ după voĭa Dumneḑeuluĭ vostru.
19 Şi vasele, cari ţi s'aŭ dat pentru serviciul caseĭ Dumneḑeuluĭ tĕŭ, pune-*le* înaintea luĭ Dumneḑeŭ în Ierusalim.
20 Şi ce va maĭ fi de trebuinţă pentru casa Dumneḑeuluĭ tĕŭ, cea ce va trebui să maĭ cheltuescĭ încă, *aceea* veĭ lua din casa tesaurelor regeluĭ.
21 Şi ordin daŭ, eŭ Artaxerxe, regele, către toţĭ păzitoriĭ tesauruluĭ, cari *sûnt* dincolo de fluviŭ, ca tot ce va cere de la voĭ Ezra, preotul, cărturarul în legea Dumneḑeuluĭ ceruluĭ, cu grăbire să se îndeplinéscă,
22 Până la o sută talente de argint, şi o sută core de grâŭ, şi o sută baturĭ de vin, şi o sută baturĭ de oleiŭ, şi sare fără măsură.
23 Tot, ce este voĭa Dumneḑeuluĭ ceruluĭ, să se îndeplinéscă întocmaĭ pentru casa Dumneḑeuluĭ ceruluĭ; căcĭ pentru ce să vină mânia *sa* preste regatul regeluĭ şi al fiilor seĭ.
24 Şi vĕ facem sciut, că, asupra tuturor preoţilor, Leviţilor, cântăreţilor, uşĭerilor, servilor templuluĭ şi servilor acesteĭ case a luĭ Dumneḑeŭ, nu aveţĭ nicĭ o putere a pune bir, dare şi drumurĭ.
25 Şi tu, Ezra, pune după înţelepcĭunea Dum-

neḑeuluĭ tĕŭ, care *este* în tine, judecă-
torĭ şi diregĕtorĭ, carĭ să judece tot
poporul, ce *este* dincolo de fluviŭ, pre
toţĭ, carĭ cunosc legile Dumneḑeuluĭ
tĕŭ; şi carĭ nu le cunosc, pre aceĭa
învĕţaţi-ĭ. 26 Şi fie-care, ce nu va
îndeplini legea Dumneḑeuluĭ tĕŭ, şi le-
gea regeluĭ, să fie pe dată condamnat
saŭ la mórte, saŭ la esiliŭ, saŭ la gló-
bă, saŭ la închisóre.

27 Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dum-
neḑeul părinţilor noştri, care a pus una
ca acésta în inima regeluĭ, pentru-ca
să măréscă casa luĭ Iehova, ce *este* în
Ierusalim; 28 Şi a întors spre mine
îndurarea regeluĭ, a consilierilor seĭ şi
a tuturor maĭ marilor, puternicilor re-
geluĭ. Şi m'am întărit; căcĭ mâna luĭ
Iehova, Dumneḑeul meŭ, *era* preste
mine; şi am adunat capiĭ luĭ Israel,
ca să se sue cu mine.

Tovarăşiĭ de călătorie aĭ luĭ Ezra.

8 Acestia *sûnt* capiĭ *caselor* părin-
tescĭ şi cartea naşcereĭ acelora, ca-
rĭ s'aŭ suit cu mine din Babilon, supt
domnia luĭ Artaxerxe, regele: 2 Din
fiiĭ luĭ Fineas, Gerşom; din fiiĭ luĭ I-
tamar, Daniel; din fiiĭ luĭ David, Hat-
tuş; 3 Din fiiĭ luĭ Şecania, din fiiĭ
luĭ Paros, Zecaria, şi cu dînsul scrişĭ
în cartea naşcerilor o sută cincĭ-ḑecĭ
de bărbaţĭ. 4 Din fiiĭ luĭ Pahat-Mo-
ab: Elioenaĭ, fiul luĭ Zerahia, şi cu
dînsul doĕ sute de bărbaţĭ. 5 Din
fiiĭ luĭ Şecania, fiul luĭ Iahaziel, şi cu
dînsul treĭ sute de bărbaţĭ. 6 Şi din
fiiĭ luĭ Adin, Ebed, fiul luĭ Ionatan,
şi cu dînsul cincĭ-ḑecĭ de bărbaţĭ. 7 Şi
din fiiĭ luĭ Elam, Ieşaia, fiul Ataliеĭ,
şi cu dînsul şépte-ḑecĭ de bărbaţĭ.
8 Şi din fiiĭ luĭ Şefatia, Zebadia, fiul
luĭ Micael, şi cu dînsul opt-ḑecĭ de
bărbaţĭ. 9 Din fiiĭ luĭ Ioab: Obadia,
fiul luĭ Iehiel, şi cu dînsul doĕ sute
opt-spre-ḑece bărbaţĭ. 10 Şi din fiiĭ
luĭ Şelomit, fiul luĭ Iosifia, şi cu dîn-
sul o sută şése-ḑecĭ de bărbaţĭ. 11 Şi
din fiiĭ luĭ Bebaĭ, Zecaria, fiul luĭ Be-
baĭ, şi cu dînsul doĕ-ḑecĭ şi opt de
bărbaţĭ. 12 Şi din fiiĭ luĭ Aţgad:
Iohanan, fiul luĭ Hakkatan, şi cu dîn-
sul o sută ḑece bărbaţĭ. 13 Şi din
fiiĭ ceĭ de pe urmă aĭ luĭ Adonikam,
ale cărora numĭ *eraŭ acestea*: Elifelet,
Ieiel, şi Şemaia, şi cu dînşi şése-ḑecĭ
de bărbaţĭ. 14 Şi din fiiĭ luĭ Bigvaĭ:
Utaĭ şi Zabbud, şi cu dînşi şépte-ḑecĭ
de bărbaţĭ.

15 Şi-ĭ adunaĭ la pârâul ce curge
la Ahava; şi noĭ rĕmaserăm acolo treĭ
ḑile; şi eŭ căutaĭ între popor şi între
preoţĭ, şi nu găsiĭ nicĭ pre unul din
fiiĭ luĭ Levi. 16 Atuncea trimeseĭ la
Eliezer, de Aziel, la Şemaia, la El-
natan, la Iarib, la Elnatan, la Natan,
la Zecaria, şi la Meşullum, capiĭ; şi la
Ioiarib, şi la Elnatan, bărbaţĭ înţe-
lepţĭ; 17 Şi ĭ-am trimes către Iddo,
capul din locul Casifia; şi am pus în
gura lor cuvintele, ce trebue să se
vorbéscă către Iddo *şi* către fraţiĭ seĭ,
serviĭ templuluĭ, la locul Casifia, ca se
ne aducă servĭ pentru casa Dumne-
ḑeuluĭ nostru. 18 Şi eĭ ne aduseră,
fiind-că mâna cea bună a Dumneḑeu-
luĭ nostru *era* preste noĭ, pre un băr-
bat cu minte din fiiĭ luĭ Mahli, fiul luĭ
Levi, fiul luĭ Israel; şi pre Şerebia,
pre fiiĭ seĭ şi pre fraţiĭ seĭ, opt-spre-
ḑece; 19 Şi pre Haşabia, şi cu dîn-
sul pre Ieşaia, din fiiĭ luĭ Merari, pre
fraţiĭ seĭ şi pre fiiĭ lor, doĕ-ḑecĭ; 20 Şi
dintre serviĭ templuluĭ, pre carĭ ĭ-a
dat David şi ceĭ maĭ marĭ pentru ser-
virea Leviţilor, doĕ-sute şi doĕ-ḑecĭ de
servĭ aĭ templuluĭ; eĭ toţĭ aŭ fost a-
nume numiţĭ.

Postul şi darurile de consacrare.

21 Şi prochĭemaiŭ acolo, la pârâul
Ahava, post, ca să ne umilim înaintea
Dumneḑeuluĭ nostru, ca să ne dea cale
bună pentru noĭ, pentru copiiĭ noştri
şi pentru tot avutul nostru. 22 Căcĭ
'mĭ era ruşine, să cer de la rege óste
şi călăreţĭ, ca să ne ajute pe cale în
contra neamiculuĭ, fiind-că ḑiseserăm
către rege: Mâna Dumneḑeuluĭ nostru
este preste toţĭ, carĭ-l caută, spre bine,
dară puterea şi mânia luĭ preste toţĭ
ceĭ ce-l părăsesc. 23 Decĭ pentru a-
césta am postit şi am rugat pre Dum-
neḑeul nostru, şi el ne-a ascultat.

24 Atuncĭ am despărţit dintre maĭ
mariĭ preoţilor doĭ-spre-ḑece; pre Şe-
rebia, pre Haşabia, şi cu dînşi ḑece
dintre fraţiĭ lor; 25 Şi le-am cum-
pĕnit argintul, aurul şi vasele, darul
pentru casa Dumneḑeuluĭ nostru, pre
care l-aŭ dăruit regele şi consilieriĭ
seĭ, maĭ mariĭ seĭ şi toţĭ Israeliţiĭ, *carĭ
eraŭ* de faţă. 26 Şi le-am cumpĕnit
pe mâna lor şése sute şi cincĭ-ḑecĭ de
talente de argint, şi vase de argint de
o sută talente, şi *vase* de aur de o sută
talente; 27 Şi doĕ-ḑecĭ de cupe de
aur, câte o mie de drachme, şi doĕ
vase de aramă bună, strălucitóre, scum-
pă ca şi aurul. 28 Şi ḑisu-le-am: Voĭ
sûnteţĭ sânţiţĭ luĭ Iehova, şi vasele
sûnt consacrate; şi argintul şi aurul

este darul de bună-voie pentru Iehova,
Dumnedeul părinţilor voştri. 29 Fiţĭ
desteptĭ, şi luaţĭ séma *asupra-lor*, până
ce *le* veţĭ cumpĕni înaintea maĭ mari-
lor preoţilor şi aĭ Leviţilor, şi *înaintea*
capilor *caselor* părintescĭ ale luĭ Israel
în Ierusalim, în camerele caseĭ luĭ Ie-
hova. 30 Aşa luară preoţiĭ şi Levi-
ţiĭ greutatea argintuluĭ, a auruluĭ şi
a vaselor, ca să le ducă la Ierusalim
în casa Dumnedeuluĭ nostru.

Sosirea la Ierusalim.

31 Şi noĭ plecarăm de la rîul Aha-
va în a doĕ-decea *di* a luneĭ ântĕĭa,
ca să mergem la Ierusalim; şi mâna
Dumnedeuluĭ nostru *era* preste noĭ, şi
ne scăpă din mâna neamiculuĭ şi a
pânditorilor pe cale. 32 Şi venirăm
la Ierusalim, şi rĕmaserăm acolo treĭ
dile. 33 Şi în diŭa a patra s'aŭ cum-
pĕnit argintul, aurul şi vasele în casa
Dumnedeuluĭ nostru în mâna luĭ Me-
remot, fiul luĭ Uzia, preotul; şi cu dîn-
sul *era* Eleazer, fiul luĭ Fineas; şi cu
eĭ Ioţabad, fiul luĭ Ieşua, şi Noadia,
fiul luĭ Binnui, Leviţĭ. 34 După nu-
mĕrul şi greutatea fie-căruĭa; şi tótă
greutatea se însemnă atuncea.

35 *Şi* fiiĭ celor strămutaţĭ, ceĭ ce
se întórseră din captivitate, aduseră o-
locauste Dumnedeuluĭ luĭ Israel, doĭ-
spre-dece viţeĭ pentru tot Israelul, noĕ-
decĭ şi şése de berbecĭ, şépte-decĭ şi
şépte de mieĭ, doĭ-spre-dece ţapĭ drept
sacrificiŭ pentru pĕcat: tóte acestea
eraŭ olocauste luĭ Iehova. 36 Şi dă-
dură ordinele regeluĭ satrapilor rege-
luĭ şi guvernătorilor de dincóce de flu-
viŭ; şi acestia ajutară pre popor şi
casa luĭ Dumnedeŭ.

Încuscrirea Iudeilor cu Păgâniĭ; durerea şi rugăciunea luĭ Ezra; căinţa şi îndreptarea Iudeilor.

9 După ce se sfârşi acésta, se apropia-
ră maĭ mariĭ de mine, şi diseră: Po-
porul luĭ Israel, preoţiĭ şi Leviţiĭ nu
s'aŭ deosebit de poporul pământuluĭ,
(făcênd tóte urâcĭunile lor), de Cana-
neĭ, Heteĭ, Ferizeĭ, Iebuseĭ, Ammoniţĭ,
Moabiţĭ, Egipteni şi Amoreĭ. 2 Căcĭ
aŭ luat dintre fetele lor *de femeĭ* pen-
tru sine şi pentru fiiĭ lor, şi aŭ ame-
stecat sĕmînţa sacră cu popórele *aces-
tor* ţărĭ, şi mâna maĭ marilor şi a
căpitenielor maĭ ântĕĭ a fost în fără-
de-legea acésta. 3 Şi audind acestea,
am rupt vestmîntul meŭ şi mantia
mea, şi am smuls din pĕrul capuluĭ
meŭ şi din barba mea, şi am cădut
uĭmit. 4 Atuncea se adunară la mi-
ne toţĭ, carĭ se temeaŭ de cuvintele
Dumnedeuluĭ luĭ Israel, pentru fără-
de-legea celor din captivitate, şi eŭ
am şedut uĭmit până la sacrificĭul de
séră.

5 Şi mĕ sculaiŭ la sacrificĭul de
séră din umilirea mea, şi cu vestmîn-
tul şi mantia mea rupte plecat-am ge-
nunchĭle, şi am întins mânele mele că-
tră Iehova, Dumnedeul meŭ;

6 Şi dis-am: Dumnedeul meŭ! îmĭ
este ruşine, şi mĕ roşesc, a ridica ochiĭ
meĭ cătră tine, Dumnedeule; că fără-
de-legile nóstre s'aŭ îmmulţit preste
capetele *nóstre*, şi vina nóstră s'a mă-
rit până la cer. 7 Din dilele părin-
ţilor noştri *sûntem* în mare vină până
în diŭa de astă-dĭ, şi pentru pĕcatele
nóstre am fost daţĭ noĭ, regiĭ noştri *şi*
preoţiĭ noştri în mâna regilor ţărilor,
săbieĭ, în captivitate, în pradă, şi în
ruşinea feţeĭ, precum se vede astă-dĭ.
8 Şi acum puţintel s'a îndurat spre
noĭ Iehova, Dumnedeul nostru, ca să
ni se lase mântuire, şi să ni se dea în-
temeĭere în locul sĕŭ cel sânt; ca
Dumnedeul nostru să ne lumineze o-
chiĭ, şi să ne dea puţină rĕsuflare în
servitutea nóstră. 9 Căcĭ servĭ *eram*
noĭ; dară Dumnedeul nostru nu ne-a
părăsit în servitutea nóstră, ci ne-a
făcut să găsim har înaintea regeluĭ
Perşilor, dându-ne rĕsuflare, ca să ri-
dicăm casa Dumnedeuluĭ nostru, şi să
dregem ruinele eĭ, şi dându-ne zid în
Iuda şi în Ierusalim. 10 Ce decĭ să
maĭ dicem noĭ, Dumnedeul nostru, du-
pă *tóte* acestea? că noĭ am părăsit or-
dinele tale, 11 Pre carĭ le-aĭ dat prin
mâna servilor teĭ, a profeţilor, dicênd:
Pămêntul, în care întraţĭ, ca să-l stă-
pâniţĭ, *este* pămênt necurat, mânjit de
popórele ţărilor prin urâcĭunile lor,
cu carĭ l-aŭ umplut de la un capĕt
până la celă-l-alt cu necurăţeniile lor.
12 Voĭ decĭ să nu daţĭ fetele vóstre
fiilor lor, şi să nu luaţĭ fetele lor pen-
tru fiiĭ voştri, şi în etern să nu căutaţĭ
pacea şi binele lor; ca să fiţĭ tarĭ, şi
să mâncaţĭ binele pământuluĭ, şi să-*l*
păstraţĭ de moştenire pentru fiiĭ voştri
în etern. 13 Şi după tóte câte aŭ
venit asupra nóstră prin faptele nóstre
cele rele, şi pentru pĕcatul nostru cel
mare, *şi* pentru-că tu, Dumnedeul no-
stru, ne-aĭ pedepsit maĭ puţin, decât
după fară-de-legea nóstră, şi nĭ-aĭ dat
mântuirea acésta, 14 *Se cuvine óre*
să călcăm éră-şĭ ordinele tale, şi să ne
încuscrim cu popórele acestor urâ-

ciunĭ? Nu te veĭ mânia óre asupra
nóstră până la nimicire, aşa că nu *va*
rĕmâné nicĭ o rĕmăşiţă şi nicĭ o mân-
tuire? 15 Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-
rael! tu *escĭ* drept; căcĭ noĭ am rĕmas
mântuiţĭ, precum *se vede* astă-ḑĭ; écă,
sûntem înaintea ta cu vina nóstră;
că nu putem sta pentru acésta înain-
tea ta.

Femeile străine se băscăluesc de Israeliţĭ.

10 Şi după ce Ezra, plângênd şi
stând prosternut înaintea caseĭ
luĭ Dumneḑeŭ, se rugă, şi mărturisi
pĕcatele, se adună la el o mulţime ma-
re fórte de bărbaţĭ, de femeĭ şi de
copiĭ din Israel; şi poporul plângea
fórte. 2 Şi luă cuvîntul Şecania, fiul
luĭ Iehiel, *unul* din fiiĭ luĭ Elam, şi
ḑise către Ezra: Noĭ am pĕcătuit con-
tra Dumneḑeuluĭ nostru, că am luat
femeĭ străine din popórele ţăreĭ; dară
totuşĭ este *încă* ce-va speranţă pentru
Israel întru acésta. 3 Drept aceea,
să încheiăm legămînt cu Dumneḑeul
nostru, că vom scóte tóte femeele, şi
tot ce s'a născut din ele, după sfatul
domnuluĭ meŭ şi al acelora, cari se
tem de ordinul Dumneḑeuluĭ nostru;
şi facă-se după lege. 4 Scólă-te! căcĭ
a ta *este* tréba *acésta*; şi noĭ *vom fi* cu
tine. Fiĭ tare, şi lucréză.
5 Atuncea se sculă Ezra, şi puse
să jure pre ceĭ maĭ marĭ aĭ preoţilor,
aĭ Leviţilor, şi aĭ tot Israelul, să facă
după cuvîntul acesta; şi eĭ jurară.
6 Atuncea se sculă Ezra de dinaintea
caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi merse în ca-
mera luĭ Iohanam, fiul luĭ Eliaşib; şi
întrând acolo, nu mânca pâne, şi nicĭ
nu bea apă; căcĭ el bocĭa pentru pĕ-
catele celor din captivitate. 7 Şi eĭ
prochĭemară în Iuda şi în Ierusalim
către toţĭ fiiĭ captivităţeĭ, ca să se a-
dune la Ierusalim; 8 Şi că averea
fie-căruĭa, care nu va veni până în treĭ
ḑile, după sfatul maĭ marilor şi al bă-
trânilor, să fie anatema; şi să se de-
osebéscă din adunarea celor din cap-
tivitate.
9 Atuncea se adunară toţĭ bărbaţiĭ
din Iuda şi din Beniamin la Ierusalim
în treĭ ḑile; acésta *a fost* în luna a
noŭa, în a doĕ-ḑecea *ḑi* a luneĭ; şi tot
poporul şedea pe locul deschis înaintea
caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, tremurând pen-
tru acésta şi de plóie. 10 Şi Ezra,
preotul, se sculă, şi ḑise către dînşi:
Voĭ aţĭ pĕcătuit, că aţĭ luat femeĭ
străine, ca să adaugiţĭ preste pĕcatul
luĭ Israel. 11 Decĭ daţĭ mărturisire
luĭ Iehova, Dumneḑeul părinţilor vo-
ştri, şi faceţĭ voĭa luĭ, şi deosebiţi-vĕ
de popórele pămêntuluĭ şi de femeele
străine.
12 Şi rĕspunse tótă adunarea, şi
ḑise cu voce tare: Precum aĭ ḑis,
aşa trebue să facem. 13 Dară po-
porul *este* mult, şi *este* timp ploĭos
tare, şi nu putem sta afară; şi *acésta*
nicĭ nu *este* lucru de una saŭ de doĕ
ḑile; căcĭ noĭ sûntem mulţĭ, cari am
pĕcătuit în acésta. 14 Decĭ să se a-
şeḑe maĭ mariĭ din tótă adunarea, şi
toţĭ, câţĭ aŭ luat femeĭ străine în ce-
tăţile nóstre, să vină la timpurĭ hotă-
rîte, şi cu dînşi ceĭ bătrânĭ aĭ fie-căreĭ
cetăţĭ şi judecătoriĭ eĭ, până ce se va
întórce de la noĭ aprinderea mânieĭ
Dumneḑeuluĭ nostru pentru acéstă.
15 Şi Ionatan, fiul luĭ Asael, şi Iaha-
zia, fiul luĭ Tikva, fură puşĭ preste
lucrul acesta; şi Meşullam şi Şabtaĭ,
Levitul, îĭ ajutară. 16 Asemenea fă-
cură şi fiiĭ captivităţeĭ.
Şi se aleseră Ezra, preotul, *şi* băr-
baţiĭ, capiĭ părintescĭ, după casele lor
părintescĭ, şi toţĭ acestia, după numile
lor, fură puşĭ în ḑiŭa ântĕia a luneĭ
a ḑecea, ca să cerceteze lucrul. 17 Şi
în ḑiŭa ântĕia din luna ântĕia sfârşiră
cu toţĭ bărbaţiĭ, care luaseră femeĭ
străine. 18 Şi se găsiră dintre fiiĭ
preoţilor, cari aŭ luat femeĭ străine:
dintre fiiĭ luĭ Ieşua, fiul luĭ Ioţadak,
şi dintre fraţiĭ seĭ: Maaseia, Eliezer,
Iarib, şi Ghedalia. 19 Şi eĭ dădură
mâna lor, că vor scóte pre femeele lor;
şi ceĭ vinovaţĭ aduseră un berbece din
turmă pentru vina lor. 20 Şi dintre
fiiĭ luĭ Immer: Hanani şi Zebadia.
21 Şi dintre fiiĭ luĭ Harim: Maaseia,
Elia, Şemaia, Iehiel şi Uzia. 22 Şi
dintre fiiĭ luĭ Paşhur: Elioenaĭ, Maa-
seia, Işmael, Netaneel, Iozabad şi E-
lasa. 23 Şi dintre Leviţĭ: Iozabad,
şi Şimeĭ, şi Kelaia, (acesta *este* Kelita),
Petahia, Iuda şi Eliezer. 24 Şi din-
tre cântăreţĭ: Eliaşib; şi dintre uşĭerĭ:
Şallum, Telem şi Uri. 25 Şi din Is-
rael: dintre fiiĭ luĭ Paroş: Ramia, Ie-
zia, Malchia, Meamin, Eleazar, Malchia
şi Benaia. 26 Şi dintre fiiĭ luĭ Elam:
Mattania, Zecaria, Iehiel, Abdi, Iere-
mot şi Elia. 27 Şi dintre fiiĭ luĭ Zat-
tu: Elioenaĭ, Eliaşib, Mattania, Iere-
mot, Zabad şi Aziza. 28 Şi dintre
fiiĭ luĭ Bebaĭ: Iohanan, Hanania, Zab-
baĭ *şi* Atlaĭ. 29 Şi dintre fiiĭ luĭ
Bani: Meşullam, Malluc, Adaia, Iaşub,
Şeal şi Ramot. 30 Şi dintre fiiĭ luĭ

Pahat-Moab: Adna și Chelal, Benaia,
Maaseia, Mattania, Bețaleel, Binnui și
Manase. 31 Și *dintre* fiiĭ luĭ Harim:
Eliezer, Ișia, Malchia, Șemaia, Sime-
on, 32 Beniamin, Malluc *și* Șemaria.
33 Dintre fiiĭ luĭ Hașum: Matenaĭ, Ma-
tata, Zabad, Elifelet, Ieremaĭ, Manase
și Șimeĭ. 34 Dintre fiiĭ luĭ Bani:
Maadaĭ, Amram, Uel, 35 Benaia,
Bedeia, Chellu, 36 Vania, Meremot,
Eliașib, 37 Mattania, Matnaĭ, Ioașaŭ,
38 Bani, Binnuĭ, Șimeĭ, 39 Șelemia,
Natan, Adaia, 40 Macnadbaĭ, Șașaĭ,
Șaraĭ, 41 Azarel, Șelemia, Șemaria,
42 Șalum, Amaria *și* Iosef. 43 Din-
tre fiiĭ luĭ Nebo: Ieiel, Matitia, Zabad,
Zebina, Iaddaĭ, Ioel *și* Benai. 44 Toțĭ
acestia luaseră femeĭ străine, și uniĭ
dintrînșii aveaŭ copiĭ de la femeele a-
cestea.

CARTEA LUI NEEMIA.

*Neemia primesce șcirĭ despre compatri-
oțiĭ seĭ; durerea și rugăciunea sa.*

1 Cuvintele luĭ Neemia, fiul luĭ Aca-
lia. În luna Chisleŭ, în anul al doĕ-
decelea *al domnieĭ luĭ Artaxerxe*, când
eram în Șușan, *cetatea* palatuluĭ, 2 Ve-
ni Hanani, unul dintre frațiĭ meĭ, el
și *nisce* bărbațĭ din Iuda, și ĭ-am în-
trebat despre Iudeiĭ ceĭ scăpațĭ, cari
rĕmaseseră din captivitate, și despre
Ierusalim. 3 Și eĭ îmĭ diseră: Rĕmă-
șița ce a maĭ rĕmas din captivitate
acolo în provincie, *este* în supĕrare
mare și în ocară; și zidul Ierusalimu-
luĭ *este* ruinat și porțile luĭ s'aŭ ars
cu foc.
4 Și cum am audit cuvintele ace-
stea, am ședut, și am plâns, și m'am
bocit *câte-va* dile, am postit, și m'am
rugat înaintea Dumnedeuluĭ ceruluĭ;
5 Și am dis: Rogu-te, Iehova, Dumne-
deul ceruluĭ! Dumnedeul cel mare și
înfricoșat, care păzesce legămîntul și
mila către ceĭ ce-l ĭubesc și păzesc
ordinele luĭ; 6 Rogu-te, fie urechia
ta ascultătóre și ochiĭ teĭ deschișĭ, ca
să audă rugăciunea servuluĭ tĕŭ, ce eŭ
mĕ rog înaintea ta diŭa și nóptea pen-
tru fiiĭ luĭ Israel, serviĭ teĭ, și mărtu-
risesc pĕcatele fiilor luĭ Israel, ce noĭ
ți-am pĕcătuit; eŭ și casa părinteluĭ
meŭ am pĕcătuit; 7 Fórte ți-am ne-
legĭuit, și n'am păzit ordinele, legile
și judecățile, ce aĭ ordonat servuluĭ
tĕŭ Moisi. 8 Amintesce-țĭ, rogu-te,
de cuvîntul, ce l-aĭ ordonat servuluĭ
tĕŭ Moisi, dicĕnd: *De* vețĭ nelegĭui,
eŭ vĕ voiŭ împrăstia printre popóre.
9 Dară *de* vĕ vețĭ re'ntórce la mine,
și vețĭ păzi ordinele mele, și le vețĭ
face, chĭar de ar fi aruncațĭ *uniĭ* din-
tre voĭ până la marginea ceruluĭ, încă
și de acolo îĭ voiŭ aduna, șĭ-ĭ voiŭ a-
duce în locul, ce l-am ales, ca să fac
să locuéscă numele meŭ acolo. 10 Și
acestia *sûnt* serviĭ teĭ și poporul tĕŭ,
pre care l-aĭ rĕscumpĕrat cu puterea
ta cea mare și cu mâna ta cea tare.
11 Rogu-te, Iehova, fie urechia ta a-
scultătóre la rugăcĭunea servuluĭ tĕŭ
și la rugăcĭunea servilor teĭ, cărora
le place a se teme de numele tĕŭ; și
fă, rogu-te, să prospere servul tĕŭ în
diŭa acésta, și fă să afle har înaintea
bărbatuluĭ acestuĭa. Căcĭ eram cupa-
rul regeluĭ.

*Neemia, primind însărcinare de la rege,
merge la Ierusalim, și încurajéză pre
popor a rezidi templul.*

2 Și în luna Nisan, în anul al doĕ-
decelea al regeluĭ Artaxerxe *era* vin
înaintea luĭ; și luând vin, am dat re-
geluĭ. Și *nicĭ odată* nu fusesem trist
înaintea luĭ. 2 De aceea regele îmĭ
dise: Pentru ce fața ta *este* tristă,
de-și nu *escĭ* bolnav? Acésta nu *póte
fi* fără de cât tristețea inimeĭ. Atun-
cea m'am temut fórte, 3 Și dis-am
regeluĭ: În etern să trăéscă regele; de
ce fața mea să nu fie tristă, de óre ce
cetatea, locul mormintelor părinților
meĭ, *este* pustiită și porțile eĭ *sûnt* mi-
stuite de foc?
4 Atuncea regele îmĭ dise: Ce vo-
escĭ să-*mĭ* cerĭ? Decĭ m'am rugat la
Dumnedeul ceruluĭ. 5 Și am dis re-
geluĭ: De va placé regeluĭ, și dacă
servul tĕŭ a aflat har înaintea ta,
trimete-mĕ la Iuda, la cetatea mor-
mintelor părinților meĭ, ca să o rezi-
desc.
6 Și disu-mi-a regele, (ședênd lângă
dînsul și regina): Cât de lungă va fi
călătoria ta? Și când te veĭ re'ntórce?

Și *așa* bine-voi regele, a mě trimete;
și ĭ-am hotărît timpul. 7 Și am ḑis
regeluĭ: De va plăcé regeluĭ, dea-mi-
se epistole cătră guvernătoriĭ de din-
colo de fluviŭ, ca să mě petrécă, până
voiŭ sosi în Iuda; 8 Și o epistolă
cătră Asaf, păzitorul pădureĭ regeluĭ,
ca să-mĭ dea lemne, ca să fac grinḑĭ
pentru porțile palatuluĭ, care *se ține*
de casa, și pentru zidul cetățeĭ, și pen-
tru casa, în care voiŭ întra. Și-mĭ în-
cuviință regele *tóte*; căcĭ mâna cea bu-
nă a Dumneḑeuluĭ meŭ *era* cu mine.
9 Decĭ am sosit la guvernătoriĭ de
dincolo de fluviŭ, și datu-le-am epi-
stolele regeluĭ. Și regele trimescse cu
mine maĭ marĭ preste óste și călărețĭ.
10 Ér Sanballat, Horoneul, și Tobia,
servul, Ammonitul, auḑind *acésta*, se
supěrară fórte, că a venit un om, să
caute binele fiilor luĭ Israel.
11 Și am venit la Ierusalim, și am
rěmas acolo treĭ ḑile. 12 Și m'am
sculat nóptea, eŭ și câțĭ-va bărbațĭ cu
mine; și n'am spus nimenuĭ ce pusese
Dumneḑeul meŭ în inima mea, ca să
fac în Ierusalim; și alt animal nu *era*
cu mine, fără numaĭ animalul, pe care
călărĭam. 13 Și am eșit nóptea pe
pórta văĭeĭ, și *am venit* în fața fântâ-
neĭ smeuluĭ, și pe pórta gunoĭuluĭ, și
am privit zidurile Ierusalimuluĭ, carĭ
eraŭ ruinate, și porțile luĭ mistuite de
foc. 14 Apoĭ am trecut la pórta fân-
tâneĭ și la ézul regeluĭ, dară nu *era*
loc pe unde să trécă animalul de supt
mine. 15 Apoĭ m'am suit nóptea la
pârâŭ, și după ce am privit zidul, m'am
întors, și am intrat éră-șĭ pe pórta
văĭeĭ; și *așa* m'am întors.
16 Și diregětoriĭ nu șciură, unde
am mers, nicĭ ce am făcut; căcĭ nu
spusesem încă *acésta* nicĭ Iudeilor, nicĭ
preoților, nicĭ maĭ marilor, nicĭ dire-
gětorilor, nicĭ celor-l-alțĭ, carĭ făceaŭ
lucrurile. 17 Și ḑisu-le-am: Vedețĭ
starea rea, în care *ne aflăm*, cum Ie-
rusalimul *este* pustiit și porțile luĭ arse
de foc; aĭdețĭ, să zidim zidul Ierusa-
limuluĭ, ca să nu maĭ fie de ocară.
18 Și le-am spus de mâna cea bună
a Dumneḑeuluĭ meŭ cătră mine, și în-
că și cuvintele regeluĭ, ce le vorbise
cătră mine. Și eĭ ḑiseră: Să ne sculăm,
și să zidim. Așa s'aŭ întărit mânele
lor pentru *acest lucru* bun.
19 Dară cum auḑiră Sanballat, Ho-
roneul, și Tobia, servul, Ammonitul,
și Gheșem, Arabul, aŭ rîs de noĭ, și
ne desprețuiră, și ḑiseră: Ce *este* fapta
acésta, ce o facețĭ? Voițĭ să vě rěscu-
lațĭ asupra regeluĭ? 20 Atuncea rě-
spunsu-le-am și le-am ḑis: Dumneḑeul
ceruluĭ, acela ne va face să prospe-
răm; de aceea noĭ, serviĭ seĭ, ne vom
scula, și vom zidi; ér voĭ nu avețĭ nicĭ
parte, nicĭ drept, nicĭ amintire în Ie-
rusalim.

Rezidirea zidurilor și a porților cetățeĭ.

3 Atuncea se sculă Eliașib, archie-
reul, și frațiĭ seĭ, preoțiĭ, și zidiră
pórta oilor; o sânțiră, și puseră ușile
sale; și sânțiră până la turnul Mea,
până la turnul luĭ Hananeel. 2 Și
lângă el zidiră bărbațiĭ din Ierichon;
și lângă eĭ zidi Zaccur, fiul luĭ Imri.
3 Și pórta pescilor o zidiră fiiĭ luĭ
Asenaa, carĭ o îmbrăcara cu scândurĭ,
și puseră ușile sale, încuetórele sale,
și zăvórele sale. 4 Și lângă eĭ drese
Meremot, fiul luĭ Uriu, fiul luĭ Hakoz;
și lângă eĭ drese Meșullam, fiul luĭ
Berechia, fiul luĭ Meșezabel; și lângă
eĭ drese Zadok, fiul luĭ Baana; 5 Și
lângă eĭ dreseră Tekoițiĭ; dară frun-
tașiĭ lor nu-șĭ plecară cerbicea la lu-
crul Domnuluĭ lor.
6 Și pórta cea vechĭe o dreseră
Iehoiada, fiul luĭ Paseah, și Meșullam,
fiul luĭ Besodia; acestia o îmbrăcară
cu scândurĭ, și puseră ușile sale, în-
cuetórele sale, și zăvórele sale. 7 Și
lângă eĭ dreseră Melatia, Ghibeonitul,
și Iadan, Meroniteul, bărbațĭ din Ghi-
beon și din Mițpa, până la tronul gu-
vernătoruluĭ celor de dincóce de fluviŭ.
8 Lângă eĭ drese Uziel, fiul luĭ Har-
haia, dintre argintarĭ; și lângă el dre-
se Anania, fiul *unuĭa dintre* făcătoriĭ
de mir; și eĭ întăriră Ierusalimul până
la zidul cel lat. 9 Și lângă eĭ drese
Refaia, fiul luĭ Ur, maĭ marele preste
jumătate din ținutul Ierusalimuluĭ;
10 Și lângă el drese Iedaia, fiul luĭ
Harumaf, pe dinaintea caseĭ sale; și
lângă el drese Hattuș, fiul luĭ Hașab-
nia. 11 Malchia, fiul luĭ Harem, și
Așub, fiul luĭ Pahat-Moab, dreseră
cea-l-altă bucată și turnul cuptórclor.
12 Și lângă el drese Șallum, fiul luĭ
Haloheș, maĭ marele preste jumătate
din ținutul Ierusalimuluĭ, el și fiĭcele
sale.
13 Pórta văĭeĭ o dreseră Hanun și
locuitoriĭ din Zanoa; acestia o zidiră,
și puseră ușile sale, încuetórele sale
și zăvórele sale, și *făcură* o mie de
cotĭ din zid până la porta gunoĭuluĭ.
14 Și pórta gunoĭuluĭ o drese Malchia,
fiul luĭ Recab, maĭ marele preste ți-
nutul Bet-Haccheremuluĭ; acesta o zidi,

şi puse uşile sale, încuetórele sale şi
zăvórele sale. 15 Şi pórta fântâneĭ
o drese Şallum, fiul luĭ Col-Oze, maĭ
marele preste ţinutul Miţpa; acesta o
zidi, şi o acoperi şi puse uşile sale,
încuetórele sale şi zăvórele sale, *încă*
şi zidul ézuluĭ Siloa de lângă grădina
regeluĭ şi până la treptele de pogorire
din cetatea luĭ David.
16 După el drese Neemia, fiul luĭ
Azbuc, maĭ marele preste jumătate din
ţinutul Bet-Zur, până în faţa mormin-
telor luĭ David şi până la ézul cel fă-
cut, şi până la casa celor tarĭ. 17 Du-
pă el dreseră Leviţiĭ: Reum, fiul luĭ
Bani; şi lângă el drese Asabia, maĭ
marele preste ţinutul Cheila, din ţinu-
tul sĕŭ. 18 După el dreseră fraţiĭ
lor: Bavaĭ, fiul luĭ Enadad, maĭ ma-
rele preste *cea-l-altă* jumătate din ţi-
nutul Cheila. 19 Şi lângă el drese
Ezer, fiul luĭ Ieşua, maĭ marele preste
Miţpa, o bucată din dreptul suişuluĭ
la arsenalul din unghĭ. 20 După el
Baruc, fiul luĭ Zabaĭ, drese cu ardóre
cea-l-altă bucată, din unghĭ până la
intrarea caseĭ luĭ Eliaşib, archiereul.
21 După el drese Meremot, fiul luĭ
Uria, fiul luĭ Hacoz, o altă bucată, de
la pórta caseĭ luĭ Eliaşib până la sfâr-
şitul caseĭ luĭ Eliaşib. 22 Şi după
el dreseră preoţiĭ, bărbaţiĭ împrejuri-
milor. 23 După eĭ dreseră Beniamin
şi Haşub în faţa caselor lor. După eĭ
dreseră Azaria, fiul luĭ Maaseia, fiul
luĭ Anania, lângă casa sa. 24 După
el drese Binui, fiul luĭ Enadad, altă
bucată, de la casa luĭ Azaria până
la cotitură, şi chĭar până la unghĭ.
25 Palal, fiul luĭ Uzaĭ, *drese* înaintea
cotitureĭ şi a turnuluĭ, care ese din
casa cea înaltă a regeluĭ, ce *este* lângă
curtea închisóreĭ; după el Pedaia fiul
luĭ Paroş.
26 Şi serviĭ templuluĭ locuĭaŭ în
Ofel, *şi dreseră* până dinaintea porţeĭ
apelor spre rĕsărit, şi până la turnul
ce ese afară.
27 După eĭ dreseră Tekoiţiĭ o altă
bucată, din dreptul turnuluĭ celuĭ ma-
re ce ese în afară, şi până la zidul luĭ
Ofel.
28 De de-asupra porţeĭ cailor dre-
seră preoţiĭ, fie-care pe dinaintea caseĭ
sale. 29 După eĭ drese Zadok, fiul
luĭ Immer, pe dinaintea caseĭ sale; şi
după el drese Şemaia, fiul luĭ Şecania,
păzitorul porţeĭ despre rĕsărit. 30 Du-
pă el drese Hanania, fiul luĭ Şelemia,
şi Hanun, al şéselea fiŭ al luĭ Zalaf,
o altă bucată; după el drese Meşul-
lam, fiul luĭ Berechia, pe dinaintea că-
mereĭ sale. 31 După el drese Mal-
chia, fiul argintaruluĭ, până la casa
servilor templuluĭ şi a neguţătorilor,
pe dinaintea porţeĭ Mifkad, şi până la
suişul unghĭuluĭ. 32 Şi între suişul
unghiuluĭ şi pórta oilor dreseră argin-
tariĭ şi neguţătoriĭ.

*Opunerea neamicilor şi măsurile prevĕ-
dĕtóre luate în contra lor.*

4 Şi cum audi Sanballat, că noĭ zi-
dim zidul, se mânià, şi se aprinse
fórte, şi rîse de Iudeĭ; 2 Şi vorbi
înaintea fraţilor seĭ şi a ósteĭ Sama-
rieĭ, şi dise: Ce fac *aceştĭ* Iudeĭ nepu-
tincioşĭ? Ore lăsa-se-vor să urmeze?
Ore sacrifica vor? Ore sfârşi-vor în-
tr'o singură di? Din grămedĭ de mo-
loz, şi încă arse, vor face dresĕturele?
3 Şi lângă el *era* Tobia, Ammonitul,
şi dise: Chĭar de l-ar zidi, o vulpe
suindu-se, va dărâma zidul lor de
petre.
4 Ascultă, Dumnedeul nostru! căcĭ
suntem batjocoriţĭ; şi întórce ocara
lor asupra capuluĭ lor, şi dă-ĭ spre
pradă în pămêntul captivităţeĭ; 5 Şi
să nu acoperĭ nelegĭuirea lor, şi păca-
tul lor să nu se stérgă de dinaintea
ta; căcĭ necăjiră pre ceĭ ce zidesc.
6 Aşa am zidit zidul; şi se încheià
zidul până la jumătatea sa; căcĭ po-
porul avea inimă la lucru.
7 Dară, când audiră Sanballat şi
Tobia şi Arabiĭ şi Ammoniţiĭ şi Aş-
dodeniĭ, că zidurile Ierusalimuluĭ se
dreg, şi că spărturile încep a se astu-
pa, se mâniară fórte; 8 Şi se jurară
toţĭ împreună, ca să vină, să se lupte
asupra Ierusalimuluĭ, şi să-ĭ facă stri-
căcĭunĭ. 9 Er noĭ ne-am rugat Dum-
nedeuluĭ nostru, şi am pus strajă pen-
tru eĭ diŭa şi nóptea, de téma lor.
10 Şi Iuda dise: Puterea purtătorilor
de poverĭ slăbesce, şi molozul *este*
mult, *şi* nu putem să zidim zidul.
11 Şi neamiciĭ noştri disera: Nu vor
sci, nicĭ nu vor vedé *ce-va*, până când
vom veni în mijlocul lor, şi-ĭ vom uci-
de, şi vom face să înceteze lucrul.
12 Şi când veniră Iudeiĭ, cari lo-
cuĭaŭ aprópe de eĭ, ne spuseră de de-
ce orĭ: *păziţĭ* tóte locurile, prin cari
comunicaţĭ cu noĭ. 13 De aceea am
şi pus în locurile cele maĭ de jos de
dinapoia zidului, în locurĭ tarĭ, pre
popor, după némurile sale, cu săbiile
lor, cu lăncile lor şi cu arcurile lor.
14 Şi am vĕdut, şi m'am sculat, şi am
dis către maĭ marĭ şi către diregĕtorĭ

şi cătră cel-l-alt popor: Nu vĕ temeţĭ
de dînşi; amintiţi-vĕ de Domnul cel
mare şi înfricoşat, şi luptaţi-vĕ pentru
fraţiĭ voştri, fiiĭ voştri, fetele vóstre,
femeele vóstre şi casele vóstre.
15 Şi când neamiciĭ noştri auḑiră,
că sfatul lor se făcu cunoscut noŭĕ,
şi că-*l* zădărnicise Dumneḑeŭ, ne-am
întors cu toţiĭ la zid, fie-care la lucrul
sĕŭ. 16 Şi din ḑiŭa aceea, jumătate
din ómeniĭ meĭ lucraŭ la lucru, şi cea-
l-altă jumătate din eĭ ţineaŭ lancea,
scuturile, arcurile şi platoşele; şi dina-
poia *lor eraŭ* căpităniile a tótă casă
luĭ Iuda. 17 Şi ceĭ ce zidĭaŭ zidul,
şi ceĭ ce încărcaŭ pre purtătoriĭ de
poverĭ, cu o mână lucraŭ, şi cu cea-
l-altă ţineaŭ arma. 18 Căcĭ petrariĭ,
fie-care *avea* sabia sa încinsă preste
cópsele sale, şi *aşa* zidĭa; şi suflătorul
din trâmbiţă *era* lângă mine. 19 Şi
am ḑis maĭ marilor, diregĕtorilor şi
celuĭ-l-alt popor: *Locul unde* lucrăm
este mare şi lat, şi noĭ *sûntem* împră-
stiaţĭ pe zid, departe unul de altul;
20 *Decĭ* în ce loc veţĭ auḑi sunetul
trâmbiţeĭ, acolo să vĕ adunaţĭ la noĭ;
şi Dumneḑeul nostru se va lupta pen-
tru noĭ.
21 Aşa făceam lucrul, şi jumătate
din eĭ ţineaŭ lăncile din ḑioriĭ ḑileĭ
până la eşirea stelelor. 22 Şi în ace-
laşĭ timp am ḑis poporuluĭ: Fie-care
cu servul sĕŭ să mâiă nóptea în mij-
locul Ierusalimuluĭ, ca nóptea de pază
să ne fie, şi ḑiŭa de lucru. 23 Şi nicĭ
eŭ, nicĭ fraţiĭ meĭ, nicĭ serveĭ meĭ,
nicĭ custoḑiĭ ce me urmaŭ, nimenea
dintre noĭ nu se desbrăcă de vestmin-
tele sale; şi fie-care cu arma sa *îşĭ a-
ducea* apă.

Neemia întocmesce plângerile săracilor.

5 Şi fu strigare mare în popor şi în-
tre femeele lor asupra Iudeilor, fra-
ţiĭ lor. 2 Căcĭ eraŭ *uniĭ*, cari ḑiceaŭ:
Noĭ, fiiĭ noştri şi fetele nóstre *sûntem*
mulţĭ; drept care să luăm grâŭ, ca să
mâncăm şi să trăim. 3 Şi eraŭ *uniĭ*,
ce ḑiceaŭ: Noĭ am pus amanet ţarine-
le nóstre, viele nóstre şi casele nóstre,
ca să luăm grâŭ în fómete. 4 Şi *maĭ*
eraŭ *uniĭ*, cariĭ ḑiceaŭ: Noĭ *pe* ţarinele
nóstre şi viele nóstre ne-am împrumu-
tat cu argint pentru birul regeluĭ.
5 Şi acum carnea nóstră *este* ca şi car-
nea fraţilor noştri, *şi* copiiĭ noştri ca
copiiĭ lor; şi écă, noĭ supunem servi-
tuţeĭ pre fiiĭ noştri şi pre fetele nóstre,
ca să fie servĭ; şi *unele* din fetele nó-
stre chĭar sûnt şi supuse, şi nu *este* în
puterea nóstră *a le rĕscumpĕra*; că *a*
altora sûnt ţarinele şi viele nóstre.
6 Şi m'am mâniat fórte, auḑind
strigarea lor şi cuvintele acestea. 7 Şi
m'am sfătuit în inima mea, şi am mu-
strat pre maĭ marĭ şi pre diregĕtorĭ,
şi le-am ḑis: Voĭ luaţĭ fie-care camătă
unul de la altul. Şi am chiemat asu-
pra-lor o adunare mare. 8 Şi le-am
ḑis: Noĭ după puterea nóstră am rĕ-
scumpĕrat pre fraţiĭ noştri, Iudeiĭ, cari
eraŭ vînduţĭ popórelor, şi voĭ înşi-vĕ
veţĭ vinde pre fraţiĭ voştri? Óre *cade-
se, ca* eĭ să ne fie vînduţĭ? Er eĭ tă-
ceaŭ, şi n'aŭ găsit *rĕspuns*. 9 Şi am
maĭ ḑis: Nu *este* bună *fapta*, ce voĭ
faceţĭ. Óre nu trebue să umblaţĭ în
temerea Dumneḑeuluĭ nostru, ca *să* nu
fim spre ocară popórelor, neamiciĭ no-
ştri? 10 Eŭ, fraţiĭ meĭ şi serviĭ meĭ
încă ĭ-am împrumutat cu argint şi cu
grâŭ, *dară* să *le* lăsăm, rogu-vĕ, dato-
ria acésta. 11 Întórceţi-le *dară*, ro-
gu-vĕ, astă-ḑĭ ţarinele lor, viele lor,
oliviĭ lor şi casele lor, şi o sutime din
argintul şi grâul, din vinul şi oleĭul,
ce cereţĭ de la dînşi.
12 Atuncea ḑiseră eĭ: Vom întórce,
şi nu vom cere nimica de la eĭ; cum
ḑicĭ, aşa vom face. Atuncĭ am chĭe-
mat pre preoţĭ, şi-ĭ făcură să jure, că
vor face acésta. 13 Am scuturat şi
pólele mele, şi am ḑis: Aşa să scuture
Dumneḑeŭ pre tot omul din casa sa
şi de la munca sa, care nu va întări
cuvîntul acesta, şi aşa să fie scuturat
şi deşertat. Şi tótă adunarea ḑise, A-
min, şi lăudă pre Iehova. Şi poporul
făcu după cuvîntul acesta.

Desinteresul luĭ Neemia ca guvernator.

14 Şi în ḑiŭa, în care am fost pus
guvernător al lor în pămêntul luĭ Iu-
da, de la anul al doĕ-ḑecelea până la
anul al treĭ-ḑecĭ şi doilea al regeluĭ
Artaxerxe, *adecă* doĭ-spre-ḑece anĭ, eŭ
şi fraţiĭ meĭ n'am mâncat pâne de gu-
vernător. 15 Ér guvernătoriĭ de maĭ
'nainte, cari *fură* înainte de mine, în-
sărcinaŭ poporul, şi luaŭ de la el pâne
şi vin, afară de ceĭ patru-ḑecĭ siclĭ de
argint; încă şi serviĭ lor domnĭaŭ pre-
ste popor; dară eŭ n'am făcut ast-fel,
temêndu-mĕ de Dumneḑeŭ. 16 Şi
m'am dedat la lucrul zidului acestuĭa,
şi ţarină n'am cumpĕrat; şi toţĭ serviĭ
meĭ eraŭ adunaţĭ acolo la lucru. 17 Ba
încă la masa mea *eraŭ* o sută cincĭ-
ḑecĭ de bărbaţĭ din Iudeĭ şi din dire-
gĕtorĭ, afară de ceĭ ce venĭaŭ la noĭ
de la popórele din jurul nostru. 18 Şi

ceea ce se pregătia fie-care ḑi *pentru*
mine era: un boŭ *şi* şése oĭ alese; şi
păserĭ se pregătĭaŭ pentru mine; şi o
dată în ḑece ḑile *era* mulţime de tot
felul de vin; şi cu tóte acestea n'am
cerut pânea de guvernător; căcĭ lucrul
apĕsă greŭ asupra poporuluĭ acestuĭa.
19 Dumneḑeul meŭ, adu-ţĭ aminte
de mine spre bine, *după* tóte câte am
făcut pentru poporul acesta.

Comploturĭ făcute asupra luĭ Neemia; credinţa şi statornicia sa.

6 Şi cum auḑiră Sanballat, Tobia şi
Gheşem, Arabul, şi ceĭ-l-alţĭ neamicĭ
aĭ noştri, că eŭ zidisem zidul, şi
că nu maĭ rĕmăsese spărtură la dînsul,
(de-şĭ până la acel timp uşile încă
nu le pusesem la pórtă), 2 Sanballat
şi Gheşem trimeseră la mine, ḑicênd:
Veniţĭ, să ne întâlnim împreună
în *unul din* satele din Valea Ono; căcĭ
cugetaŭ a-mĭ face rĕŭ. 3 Şi le-am
trimes solĭ, ḑicênd: Am un lucru mare
de făcut, şi nu pot să mĕ pogor; de
ce să înceteze lucrul, lăsându-l, şi pogorîndu-mĕ
la voĭ?
4 Şi eĭ trimeseră la mine de patru
orĭ *tot* în chipul acesta; şi eŭ le-am rĕspuns
tot în chipul acesta.
5 Atuncea trimese Sanballat la mine
pre servul sĕŭ, *tot* în chipul acesta,
a cincea óră, cu o epistolă deschisă
în mâna sa; 6 În care *era* scris: S'a
auḑit între popóre, şi Gaşmu *o* ḑice,
că tu şi Iudeiĭ cugetaţĭ, să vĕ rĕsculaţĭ;
după aceste vorbe, de aceea zidescĭ
zidul, ca să ajungĭ regele lor.
7 Şi aĭ pus încă şi profeţĭ, ca să te
prochieme în Ierusalim, ḑicênd: *Este*
rege în Iuda; şi acum se va da în
şcire regeluĭ după lucrurile acestea;
şi acum vino, şi să ne sfătuim împreună.
8 Atuncĭ am trimes la el, ḑicênd:
Ceea ce ḑicĭ nu este, ci de la tine o
născocescĭ. 9 Căcĭ toţĭ acestia voĭaŭ
a ne înspăimânta, ḑicênd: Mânele lor
vor slăbi de la lucru, şi nu se va sfârşi.
Şi acum, *Dumneḑeule*, întăresce-mĭ
mânele!
10 Şi am intrat în casa luĭ Şemaia,
fiul luĭ Delaia, fiul luĭ Mehetabeel, care
se închisese pre sine; şi el ḑise: Să
ne întâlnim împreună în casa luĭ Dumneḑeŭ
în lă-întrul templuluĭ, şi să închidem
uşile templuluĭ; căcĭ eĭ vin să
te ucidă; chĭar nóptea vin să te ucidă.
11 Dară eŭ am rĕspuns: Un om ca
mine fugi-va óre? Şi cine, ca mine, ar
intra în templu, ca să-şĭ cruţe viéţa
sa? Nu voiŭ întra! 12 Şi écă, am
cunoscut, că Dumneḑeŭ nu-l trimesese,
ca să cuvinteze profeţia acésta în contra
mea; ci Tobia şi Sanballat îl tocmiseră.
13 De aceea *era* tocmit *de eĭ*,
ca să mĕ înspăĭmênte, să fac aşa, şi
să pĕcătuesc, şi să-mĭ fac la eĭ nume
rĕŭ, *şi* să mĕ ocăréscă.
14 Dumneḑeul meŭ! amintesce-ţĭ
de Tobia şi Sanballat după faptele
lor, şi de profetésa Noadia, şi de ceĭ-l-alţĭ
profeţĭ, carĭ voĭaŭ să mĕ înspăĭmênte.
15 Aşa se sfârşi zidul în a doĕ-ḑecĭ
şi cincea *ḑi* a *luneĭ* Elul, în cincĭ-ḑecĭ
şi doĕ de ḑile. 16 Şi când auḑiră
toţĭ neamiciĭ noştri, atuncea se temură
tóte popórele din jurul nostru, şi căḑură
fórte în ochiĭ lor; căcĭ cunoscură,
că de la Dumneḑeul nostru se făcu lucrul
acesta.
17 Şi în ḑilele acelea *mulţĭ din*
maĭ mariĭ luĭ Iuda trimeteaŭ epistole,
ce se duceaŭ luĭ Tobia, şi *epistole* de
la Tobia sosĭaŭ la eĭ. 18 Căcĭ *eraŭ*
în Iuda mulţĭ legaţĭ cu dînsul prin jurămînt,
că *era* ginere al luĭ Şecania,
fiul luĭ Arah; şi Iohanan, fiul sĕŭ,
luase de femee fata luĭ Meşullam, fiul
luĭ Berechia. 19 Şi încă istorisĭaŭ
înaintea mea şi bine-facerile luĭ, şi-ĭ
spuneaŭ cuvintele mele. *Şi* Tobia trimetea
epistole, ca să mĕ înspăimânte.

Măsurile luate pentru siguranţa cetăţeĭ.

7 Şi după ce se zidi zidul, şi aşeḑaĭ
uşile, şi fură puşĭ uşĭeriĭ şi cântăreţiĭ
şi Leviţiĭ, 2 Am aşeḑat pre Hanani,
fratele meŭ, şi pre Hanania, maĭ
marele preste palat, asupra Ierusalimuluĭ;
(căcĭ el *era* om credincĭos, şi
se temea de Dumneḑeŭ maĭ mult de
cât mulţĭ); 3 Şi le-am ḑis: Să nu
se deschidă porţile Ierusalimuluĭ, până
se va încălḑi sórele; şi pre-când eĭ
eraŭ încă acolo porţile se închiseră
bine; şi custoḑĭ se rânduiră din locuitoriĭ
Ierusalimuluĭ, fie-care la straja
sa, şi fie-care dinaintea caseĭ sale.
4 Şi cetatea *era* largă şi mare, dară
poporul puţin *fórte* în ea, şi case
nu *eraŭ* zidite.

Numĕrarea poporuluĭ.

5 Şi puse Dumneḑeul meŭ în inima
mea, să adun pre maĭ marĭ, pre diregătorĭ,
şi pre popor, ca să-ĭ înscriŭ în
cartea nascerilor. Şi am aflat cartea
nascerilor acelora, carĭ să suiseră maĭ
ântĕĭ, şi am aflat scris în ea:

6 Acestia *sûnt* fiiĭ provincieĭ, ce se
suiră din captivitate, din cei ce fură
strămutaţĭ, pre cari ĭ-a strămutat Ne-
bucodonosor, regele Babilonuluĭ, şi *carĭ*
s'aŭ întors la Ierusalim şi în Iuda, fie-
care la cetatea sa; 7 Cari aŭ venit
cu Zerubabel: Ieşua, Neemia, Azaria,
Raamia, Nahamani, Mordacheŭ, Bil-
şan, Mizperet, Bigvaĭ, Nehum, Baana.
Numĕrul bărbaţilor poporuluĭ luĭ Is-
rael *era acésta*: 8 Fiiĭ luĭ Paraş, doĕ
miĭ o sută şépte-ḑecĭ şi doĭ: 9 Fiiĭ
luĭ Şefatia, treĭ sute şépte-ḑecĭ şi doĭ;
10 Fiiĭ luĭ Arah şése sute cincĭ-ḑecĭ
şi doĭ; 11 Fiiĭ luĭ Pahat-Moab din
fiiĭ luĭ Ieşua şi aĭ luĭ Ioab, doĕ miĭ
opt sute opt-spre-ḑece; 12 Fiiĭ luĭ
Elam, o mie doĕ sute cinĭ-ḑecĭ şi pa-
tru; 13 Fiiĭ luĭ Zattu, opt sute patru-
ḑecĭ şi cincĭ; 14 Fiiĭ luĭ Zaccaĭ,
şépte sute şése-ḑecĭ; 15 Fiiĭ luĭ Bin-
nui, şése sute patru-ḑecĭ şi opt; 16 Fiiĭ
luĭ Bebaĭ, şése sute doĕ-ḑecĭ şi opt;
17 Fiiĭ luĭ Azgad, doĕ miĭ treĭ sute
doĕ-ḑecĭ şi doĭ. 18 Fiiĭ luĭ Adonikam,
şése sute şése-ḑecĭ şi şépte; 19 Fiiĭ
luĭ Bigvaĭ, doĕ miĭ şése-ḑecĭ şi şépte;
20 Fiiĭ luĭ Adin, şése sute cincĭ-ḑecĭ
şi cincĭ; 21 Fiiĭ luĭ Ater de la He-
zekia, noĕ-ḑecĭ şi opt; 22 Fiiĭ luĭ Ha-
şum, treĭ sute doĕ-ḑecĭ şi opt; 23 Fiiĭ
luĭ Bezaĭ, treĭ sute opt-ḑecĭ şi patru;
24 Fiiĭ luĭ Harif, o sută doĭ-spre-ḑece;
25 Fiiĭ luĭ Ghibeon, noĕ-ḑecĭ şi cincĭ;
26 Bărbaţiĭ din Bet-Lehem şi Netofa,
o sută opt-ḑecĭ şi opt. 27 Bărbaţiĭ
de la Anatot, o sută doĕ-ḑecĭ şi opt;
28 Bărbaţiĭ din Bet-Azmavet, patru-
ḑecĭ şi doĭ. 29 Bărbaţiĭ din Kiriat-
Iarim, din Kefira şi din Berot, şépte
sute patru-ḑecĭ şi treĭ. 30 Bărbaţiĭ
din Rama şi Gaba, şése sute doĕ-ḑecĭ
şi unul; 31 Bărbaţiĭ din Micmas, o
sută doĕ-ḑecĭ şi doĭ; 32 Bărbaţiĭ din
Bet-El şi Aiŭ, o sută doĕ-ḑecĭ şi treĭ;
33 Bărbaţiĭ celuĭ-l-alt Nebo, cincĭ-ḑecĭ
şi doĭ; 34 Fiiĭ celuĭ-l-alt Elam, o
mie doĕ sute cincĭ-ḑecĭ şi patru. 35 Fiiĭ
luĭ Harim, treĭ sute şi doĕ-ḑecĭ;
36 Fiiĭ Ierichonuluĭ, treĭ sute patru-
ḑecĭ şi cincĭ. 37 Fiiĭ luĭ Lod, luĭ
Hadid şi luĭ Ono, şépte sute doĕ-ḑecĭ
şi unul; 38 Fiiĭ luĭ Senaa, treĭ miĭ
noĕ sute şi treĭ-ḑecĭ.
39 Preoţiĭ: Fiiĭ luĭ Iedaia, din casa
luĭ Ieşua; noĕ sute şépte-ḑecĭ şi treĭ;
40 Fiiĭ luĭ Immer, o mie cincĭ-ḑecĭ şi
doĕ; 41 Fiiĭ luĭ Paşhur, o mie doĕ
sute patru-ḑecĭ şi şépte; 42 Fiiĭ luĭ
Harim, o mie şi şépte-spre-ḑece.
43 Leviţiĭ: Fiiĭ luĭ Ieşua, din Kad-
miel, din fiiĭ luĭ Hodava, şépte-ḑecĭ şi
patru.
44 Cântăreţiĭ: Fiiĭ luĭ Asaf, o sută
patru-ḑecĭ şi opt.
45 Uşieriĭ: Fiiĭ luĭ Şallum, fiiĭ luĭ
Ater, fiiĭ luĭ Talmon, fiiĭ luĭ Akkub,
fiiĭ luĭ Hatita, fiiĭ luĭ Şobaĭ, o sută
treĭ-ḑecĭ şi opt.
46 Serviĭ templuluĭ: Fiiĭ luĭ Ziha,
fiiĭ luĭ Haşufa, fiiĭ luĭ Tabaot, 47 Fiiĭ
luĭ Keros, fiiĭ luĭ Sia, fiiĭ luĭ Padon,
48 Fiiĭ luĭ Lebana, fiiĭ luĭ Hagaba,
fiiĭ luĭ Şalmaĭ, 49 Fiiĭ luĭ Hanan,
fiiĭ luĭ Ghidel, fiiĭ luĭ Gaar, 50 Fiiĭ
luĭ Reaia, fiiĭ luĭ Rezin, fiiĭ luĭ Neko-
da, 51 Fiiĭ luĭ Ghazam, fiiĭ luĭ Uzza,
fiiĭ luĭ Paseah, 52 Fiiĭ luĭ Besaĭ, fiiĭ
luĭ Meunim, fiiĭ luĭ Nefişeşim, 53 Fiiĭ
luĭ Bakbuk, fiiĭ luĭ Akufa, fiiĭ luĭ
Harhur, 54 Fiiĭ luĭ Bazlit, fiiĭ luĭ
Mehida, fiiĭ luĭ Harsa, 55 Fiiĭ luĭ
Barkos, fiiĭ luĭ Sisera, fiiĭ luĭ Tamah,
56 Fiiĭ luĭ Neţia, fiiĭ luĭ Hatifa. 57 Fiiĭ
servilor luĭ Solomon: Fiiĭ luĭ Sotaĭ,
fiiĭ luĭ Soferet, fiiĭ luĭ Perida; 58 Fiiĭ
luĭ Iaala, fiiĭ luĭ Darhon, fiiĭ luĭ Ghi-
del, 59 Fiiĭ luĭ Şefatia, fiiĭ luĭ Hat-
til, fiiĭ luĭ Pocheret, de la Iebaim, fiiĭ
luĭ Amon: 60 Toţĭ serviĭ templuluĭ
şi fiiĭ servilor luĭ Solomon *eraŭ*: treĭ
sute noĕ-ḑecĭ şi doĭ.
61 Şi acestia *sûnt* aceïa ce se suiră
de la Tel-Melah, şi Tel-Hareşa, Che-
rub, Addon, şi Immer; dară nu putură
arĕta casa lor părintéscă, nicĭ semin-
ţia lor, de *sûnt* din Israel: 62 Fiiĭ
luĭ Delaia, fiiĭ luĭ Tobaia, fiiĭ luĭ Ne-
koda, şése sute patru-ḑecĭ şi doĭ.
63 Şi dintre preoţĭ: Fiiĭ luĭ Habaia,
fiiĭ luĭ Hakoz, fiiĭ luĭ Barzillaĭ, care
şĭ-a luat femee din fetele luĭ Barzillaĭ,
Galaaditul, şi s'a numit după numele
lor. 64 Acestia îşĭ căutară cartea
nascerilor lor, dară n'o găsiră; pentru
care s'aŭ rĕspins pin preoţie; 65 Şi
Tirşata ḑis-a lor, să nu mănânce din
cele pré sânte, până ce nu se va
ridica un preot cu Urimĭ şi Tum-
mimĭ.
66 Tótă adunarea împreună *era*
patru-ḑecĭ şi doĕ miĭ treĭ sute şése-
ḑecĭ; 67 Afară de serviĭ lor şi de
servele lor, cari *eraŭ* şépte miĭ treĭ
sute treĭ-ḑecĭ şi şépte; şi pe lângă
acestia, doĕ sute patru-ḑecĭ şi cincĭ
de cântăreţĭ şi cântăreţe; 68 Caiĭ
lor, şépte sute treĭ-ḑecĭ şi şése; că-
târiĭ lor, doĕ sute patru-ḑecĭ şi cincĭ;
69 Cămilele *lor*, patru sute treĭ-ḑecĭ
şi cincĭ, şi asiniĭ *lor*, şése miĭ şépte
sute doĕ-ḑecĭ.

Dări date de bună voie.

70 Și uniĭ din capiĭ *caselor* părin-
tescĭ dăruiră la lucrul *templuluĭ*; Tir-
șata dărui la tesaur o mie drachme
de aur, cincĭ-ḑecĭ de cupe, cincĭ sute
treĭ-ḑecĭ de vestminte preotescĭ. 71 Și
uniĭ din capiĭ *caselor* părintescĭ dărui-
ră la tesaurul lucruluĭ doĕ-ḑecĭ miĭ
drachme de aur, și doĕ miĭ doĕ sute
mine de argint. 72 Și ce dărui cel-
la-alt popor *fu*: doĕ-ḑecĭ miĭ drachme
de aur, doĕ miĭ mine de argint, și
șéșe-ḑecĭ și șépte de vestminte pre-
otescĭ.
73 Așa preoţiĭ, Leviţiĭ, ușieriĭ, cân-
tăreţiĭ, *uniĭ* din popor, serviĭ templu-
luĭ și tot Israelul locuiră în cetăţile
lor; și când veni a șéptea lună, fiiĭ luĭ
Israel *eraŭ* în cetăţile lor.

Întipărire mare ce o produce citirea legeĭ.

8 Și tot poporul s'a adunat, ca un
singur om, în piéţa de dinaintea
porţeĭ apelor, și ḑise luĭ Ezra, cărtu-
rarul, să aducă cartea legeĭ luĭ Moisi,
pre care a ordonat-o Iehova luĭ Israel.
2 Și în ḑiŭa ântĕia a luneĭ a șéptea
aduse Ezra, preotul, legea înaintea
bărbaţilor, a femeilor și a tuturor, ca-
ri putură auḑi cu înţelegere. 3 Și
ceti în ea în piéţa cea de dinaintea
porţei apelor, de diminéţă până la
méḑă-ḑi, înaintea bărbaţilor, a femee-
lor și a celora cari putură înţelege; și
urechile întreguluĭ popor *eraŭ cu luare
a-minte* spre cartea legeĭ. 4 Și Ezra,
cărturarul, sta pe o înălţătură de lemn,
ce o făcuseră înadins; și aprópe de el
stăteaŭ la drépta luĭ: Matitia, Șema,
Anaia, Uria, Hilkia, și Maaseia; și la
stânga luĭ: Pedaia, Mișael, Malchia,
Hașum, Hașbadana, Zecaria, *și* Meșul-
lam. 5 Și Ezra deschise cartea îna-
intea a tot poporul, (căcĭ era maĭ sus
de tot poporul), și când o deschise,
tot poporul se sculă. 6 Și Ezra bi-
ne-cuvîntă pre Iehova, Dumneḑeul cel
mare, și tot poporul rĕspunse: Amin,
amin; și ridicând mânele lor și ple-
cându-se, s'aŭ prosternut luĭ Iehova
cu faţa la pămênt. 7 Și Ieșua, Bani,
Șerebia, Iamin, Akkub, Șabbetaĭ, Ho-
dija, Maaseia, Kelita, Azaria, Ioţabad,
Hanan, Pelaia și Leviţiĭ esplicaŭ po-
poruluĭ legea; și poporul *sta* la lo-
cul sĕŭ. 8 Și așa cetiră lămurit în
cartea legeĭ luĭ Dumneḑeŭ, și arĕ-
taŭ însemnarea *legeĭ*, și esplicaŭ cele
cetite.
9 Și Neemia, (acesta *este* Tirșata),
și Ezra, preotul, cărturarul, și Leviţiĭ,
cari esplicaŭ poporuluĭ, ḑiseră către
tot poporul: Ḑiŭa acésta *este ḑi* săntă
luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, nu
bociţĭ, nicĭ plângeţĭ. Căcĭ tot popo-
rul plânse, cum auḑi cuvintele legeĭ.
10 Și a ḑis către eĭ: Mergeţĭ, mâncaţĭ
bucate grase, și beţĭ din *bĕuturĭ* dulcĭ
și trimeteţĭ părţĭ la ceĭ ce nu aŭ *ni-
mic* pregătit; căcĭ ḑiŭa *acésta* este *ḑi*
săntă Domnuluĭ nostru; și nu vĕ în-
tristaţĭ; căcĭ bucuria luĭ Iehova este
puterea vóstră. 11 Așa făcură Le-
viţiĭ ca să tacă tot poporul, ḑicĕnd:
Linisciţi-vĕ, căcĭ *acésta este* ḑi săntă,
și nu vĕ întristaţĭ. 12 Și așa se duse
tot poporul, ca sa mănânce și să bea,
și să trimétă părţĭ, și să facă desfătare
mare; căcĭ înţeleseră cuvintele, ce li
se cetiră.

Serbarea corturilor.

13 Și a doa ḑi se adunară capiĭ
caselor părintescĭ din tot poporul, pre-
oţiĭ și Leviţiĭ, la Ezra, cărturarul, ca
să înveţe din cuvintele legeĭ. 14 Și
aflară scris în legea, pre care Iehova
a dat-o prin Moisi, ca să locuéscă fiiĭ
luĭ Israel în corturĭ la sĕrbătórea lu-
neĭ a șéptea. 15 Și *acésta* se prochie-
mă, și se dădu în tóte cetăţile lor și
în Ierusalim, ḑicĕnd: Eșiţĭ la munte,
și aduceţĭ ramurĭ de oliv, și ramurĭ
de pin, și ramurĭ de mirt, și ramurĭ
de palmierĭ, și ramurĭ de arborĭ tu-
foșĭ, ca să faceţĭ colibĭ, după cele
scrise. 16 Decĭ eșind poporul, *le*-aŭ
adus, și șĭ-aŭ făcut colibĭ, fie-care pe
acoperișul caseĭ sale, în curţile sale,
și în curţile caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, și în
piéţa porţeĭ apelor, și în piéţa porţeĭ
luĭ Efraim. 17 Și tótă adunarea ce-
lor ce se întorseseră din captivitate,
îșĭ făcu colibĭ, și locui în colibĭ; căcĭ
din ḑilele luĭ Iosua, fiul luĭ Nun, pâ-
nă în acea ḑi, fiiĭ luĭ Israel nu făcu-
seră ast-fel. Și se făcu bucurie mare
fórte.
18 Și în tótă ḑiŭa, de la cea ântĕia
ḑi până la cea de pe urmă ḑi, ceti în
cartea legeĭ luĭ Dumneḑeŭ. Și aŭ fă-
cut sĕrbătóre șépte ḑile, ér a opta ḑi
fu eșirea din sĕrbătóre, după cele or-
donate.

Un post naţional; mărturisirea pĕcatelor și rugăciune; căinţa și legămîntul sĕrbătoresc al poporuluĭ.

9 Și în a doĕ-ḑecĭ și patra ḑi a ace-
steĭ lunĭ se adunară fiiĭ luĭ Israel

cu post, cu sacĭ şi *cu* cenuşă pe *capul*
lor. 2 Şi s'a despărţit seminţia luĭ
Israel de toţĭ străiniĭ; şi stând şĭ-aŭ
mărturisit pĕcatele lor şi nelegĭuirile
părinţilor lor. 3 Şi stând la locul
lor, cetiră în cartea legeĭ luĭ Iehova,
Dumneḑeul lor, a patra parte de ḑi;
şi *altă* a patra parte mărturisiră, şi se
închinară luĭ Iehova, Dumneḑeul lor.
4 Atuncea se suiră pe înălţătură,
ce se făcuse, dintre Leviţĭ: Ieşua, şi
Bani, Kadmiel, Şebania, Bunni, Şere-
bia, Bani *şi* Chenani, şi strigară cu vo-
ce tare către Iehova, Dumneḑeul lor.
5 Şi Leviţiĭ: Ieşua, Kadmiel, Bani,
Haşabnia, Şerebia, Hodia, Şebania *şi*
Petahia, ḑiseră:

Sculaţi-vĕ, bine-cuvîntaţĭ pre Ieho-
va, Dumneḑeul vostru, din etern în
etern; şi bine-cuvîntat fie măritul sĕŭ
nume, cel înălţat preste tótă bine-cu-
vîntarea şi lauda: 6 Tu singur *escĭ*
Iehova, tu aĭ făcut cerul, cerurile ce-
rurilor, şi tótă oştirea lor, pămêntul şi
tótă cele de de-asupra luĭ, mările şi
tóte cele dintr'însele, şi tu păstrezĭ
pre tóte; şi ţie se închină oştile ceru-
rilor.

7 Tu *escĭ* Iehova, Dumneḑeul, care
aĭ ales pre Abram, şi l-aĭ scos din U-
rul Chaldeilor, şi Abraam aĭ pus nu-
mele luĭ; 8 Şi aĭ aflat inima sa cre-
dincĭósă înaintea ta, şi aĭ încheĭat cu
el legămînt, că-ĭ veĭ da pămêntul Cha-
naneilor, al Heteilor, al Amoreilor, al
Ferizeilor, al Iebuseilor, şi al Gher-
gheseilor, că-*l* veĭ da, *ḑic*, semin-
ţieĭ sale; şi aĭ înplinit cuvintele tale,
căcĭ tu *escĭ* drept; 9 Şi aĭ vĕḑut
strâmtorarea părinţilor noştri în Egipt,
şi aĭ auḑit strigarea lor la Marea Ro-
şie; 10 Şi aĭ arĕtat semne şi minunĭ
asupra luĭ Faraon şi asupra tuturor
servilor seĭ, şi asupra a tot poporul
pămêntuluĭ sĕŭ; căcĭ aĭ cunoscut, că
s'aŭ sumeţit asupra lor. Şi *aşa* ţĭ-aĭ
făcut nume, cum *se vede* astă-ḑĭ. 11 Şi
aĭ despicat marea înaintea lor, de aŭ
trecut pe uscat prin mijlocul măreĭ;
ér pre ceĭ ce-ĭ urmărĭaŭ, ĭ-aĭ aruncat
în adâncurĭ, ca pétra în ape puternice.
12 Şi ĭ-aĭ condus ḑiŭa în stâlp de nor
şi nóptea în stâlp de foc, ca să le
luminezĭ calea, pe care eraŭ să mérgă.

13 Şi te-aĭ pogorît pe muntele Si-
naĭ, şi aĭ vorbit cu dînşi din cer, şi
le-aĭ dat judecăţĭ drepte şi legĭ ade-
vĕrate, aşeḑăminte bune, şi ordinĭ;
14 Şi le-aĭ făcut cunoscut sabatul tĕŭ
cel sânt, şi le-aĭ dat ordinĭ, aşeḑămin-
te şi legĭ prin mâna luĭ Moisi, servul
tĕŭ; 15 Şi pâne din cer le-aĭ dat în
fómea lor, şi apa din stâncă le-aĭ scos
la setea lor; şi aĭ ordonat lor să între,
ca să stăpânéscă pămêntul, ce cu jură-
mînt l-aĭ promis că-*l* veĭ da lor.

16 Dară eĭ şi părinţiĭ noştri s'aŭ
sumeţit, şi şĭ-aŭ întărit cerbicea, şi
naŭ ascultat de ordinele tale: 17 Şi
n'aŭ voit să asculte, şi nu şĭ-aŭ amin-
tit de minunile tale, ce aĭ făcut pen-
tru eĭ; ci şĭ-aŭ întărit cerbicea, şi în
rĕsvrătirea lor şĭ-aŭ pus cap, ca să se
întórcă în servitutea lor; dară tu *escĭ*
Dumneḑeŭ ertător, milos şi îndurător,
tărḑiŭ la mânie şi plin de bunĕtate, şi
nu ĭ-aĭ părăsit. 18 Maĭ cu sémă când
şĭ-aŭ făcut viţel vĕrsat, şi aŭ ḑis: A-
cesta *este* Dumneḑeul tĕŭ, care te-a
scos din Egipt, şi aŭ făcut marĭ hule.
19 Dară tu cu îndurarea ta cea mare
nu ĭ-aĭ părăsit în pustiiŭ; stâlpul de
nŭor nu s'a depărtat de la eĭ ḑiŭa, ca
să-ĭ conducă în cale, nicĭ stâlpul de
foc nóptea, ca să le lumineze calea, pe
care eraŭ să mérgă.

20 Şi le-aĭ dat spiritul tĕŭ cel bun,
spre a-ĭ înţelepţi; şi n'aĭ tras manna
ta din gura lor, şi apă le-aĭ dat la
setea lor. 21 Şi patru-ḑecĭ de anĭ
ĭ-aĭ nutrit în pustiiŭ, nimic nu le-a
lipsit; vestmintele lor nu s'aŭ în-
vechit, şi picĭórele lor nu s'aŭ umflat.
22 Şi le-aĭ dat regate şi popóre, şi ĭ-aĭ
împărţit în ţinuturĭ: şi aŭ luat în stă-
pânire pămêntul luĭ Sihon, adecă pă-
mêntul regeluĭ Heşbonuluĭ, şi pămên-
tul luĭ Og, regele Basanuluĭ. 23 Şi
aĭ îmmulţit pre fiiĭ lor ca stelele ce-
ruluĭ; şi ĭ-aĭ adus în pămêntul, în ca-
re aĭ ḑis părinţilor lor să între, ca
să-*l* ĭea în stăpânire. 24 Şi aŭ întrat
fiiĭ *lor*, şi aĭ supus lor pre locuitoriĭ
pămêntuluĭ, pre Chananeĭ; şi ĭ-aĭ dat
în mânele lor pre dînşi, pre regiĭ lor
şi pre popórele pămêntuluĭ, ca să facă
cu eĭ după voĭa lor. 25 Şi aŭ cu-
prins cetăţĭ tarĭ şi pămênt gras, şi aŭ
luat în stăpânire case pline cu tóte
bunĕtăţile, puţurĭ săpate, vie, olivĭ, şi
pomĭ roditorĭ cu prisosinţă; şi aŭ mân-
cat, s'aŭ săturat, s'aŭ îngrăşat şi s'aŭ
desfătat din marea ta bunĕtate.

26 Totuşĭ s'aŭ rĕsvrătit, şi s'aŭ rĕ-
sculat asupră-ţĭ, şi aŭ aruncat legea
ta înapoĭa dosurilor lor, şi aŭ ucis pre
profeţiĭ teĭ, cariĭ aŭ mărturisit în con-
tra lor, ca să-ĭ întórcă la tine; şi aŭ
făcut hule marĭ. 27 De aceea datu-
i-aĭ în mâna neamicilor lor, cari ĭĭ
strâmtorară; şi în timpul strâmtorăreĭ
lor strigat-aŭ către tine, şi tu ĭ-aĭ au-

ḑit din cer; şi în îndurarea ta cea ma-
re datu-le-aĭ mântuitorĭ, carĭ ĭ-aŭ mân-
tuit din mâna neamicilor lor. 28 Da-
ră, îndată ce aflară repaus, éră-şĭ fă-
cura rele înaintea ta; de aceea ĭ-aĭ
lasat în mâna neamicilor lor, carĭ ĭ-aŭ
stăpânit; şi éră-şĭ aŭ strigat cătră ti-
ne, şi tu ĭ-aĭ auḑit din cer, şi de multe
orĭ ĭ-aĭ mântuit după îndurarea ta.
29 Şi aĭ mărturisit în contra lor, ca
să-ĭ re'ntorcĭ la legea ta, dară s'aŭ su-
meţit, şi n'aŭ ascultat de ordinele tale,
ci aŭ pĕcătuit în contra judecăţelor
tale, (pre carĭ de le va face omul, viŭ
va fi întrînsele), şi cerbicea lor şĭ-aŭ
învârtoşat, şi n'aŭ ascultat. 30 Şi to-
tuşĭ mulţĭ anĭ ĭ-aĭ îngăduit, şi i-aĭ
mărturisit prin spiritul tĕŭ, prin pro-
feţiĭ teĭ, dară n'aŭ ascultat; pentru
acésta ĭ-aĭ dat în mâna popórelor ţă-
rilor. 31 Dară în îndurarea ta cea
mare nu ĭ-aĭ nimicit, nicĭ ĭ-aĭ pără-
sit; căcĭ *escĭ* Dumneḑeŭ milos şi îndu-
rător.

32 Şi acum Dumneḑeul nostru, cel
mare, cel puternic, cel înfricoşat, cel
ce păzescĭ legamîntul şi îndurarea!
Să nu se pară mică înaintea ta tótă
strâmtorarea, ce a venit asupra nóstră,
asupra regilor noştri, a maĭ marilor
noştri, a preoţilor noştri, a profeţilor
noştri, a parinţilor noştri, şi a tot po-
porul tĕŭ, din ḑilele regilor Asirieĭ
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ. 33 Dară tu
escĭ drept în tóte câte aŭ venit asupra
nóstră; căcĭ tu aĭ făcut adevĕrul, da-
ră noĭ am pĕcătuit. 34 Şi regiĭ no-
ştri, maĭ mariĭ noştri, preoţiĭ noştri şi
părinţiĭ noştri n'aŭ păzit legea ta, şi
n'aŭ dat ascultare la ordinele tale şi
la mărturiele tale, cu carĭ aĭ mărtu-
risit în contra lor. 35 Căcĭ eĭ, în
timpul regilor lor, şi în marea ta bu-
nătate, ce le-aĭ arĕtat, şi în pamêntul
cel lat şi gras ce le-aĭ dat lor, nu ţĭ-aŭ
servit, nicĭ s'aŭ întors de la faptele
lor cele rele. 36 Écă, servĭ *sûntem*
în ḑiŭa acésta, şi *în* pămêntul, ce aĭ
dat părinţilor noştri, spre a mânca
fruptul luĭ şi bunătăţile luĭ, écă, servĭ
sûntem într'însul. 37 Şi el dă venit
mare regilor, pre carĭ ĭ-aĭ pus asupra
nóstră pentru pĕcatele nóstre; şi eĭ
domnesc preste corpurile nóstre şi pre-
ste vitele nóstre după placul lor; ér
noĭ *sûntem* în strâmtorare mare.

38 De aceea, pentru tóte acestea,
noĭ am încheĭat *legămînt* statornic, şi
l-am scris, şi maĭ mariĭ noştri, Le-
viţiĭ noştri, *şi* preoţiĭ noştri *l*-aŭ si-
gilat.

Poporul se obligă cu jurămînt să ţie legea.

10 Şi acestia *fură* ceĭ ce *l*-aŭ sigi-
lat: Neemia, Tirşata, fiul luĭ Ha-
calia, şi Zedekia, 2 Seraia, Azaria,
Ieremia, 3 Paşhur, Amaria, Malchiia,
4 Hattuş, Şebania, Malluc, 5 Harim,
Meremot, Obadia, 6 Daniel, Ghine-
ton, Baruc, 7 Meşullam, Abiia, Mia-
min, 8 Maazia, Bilgaĭ, Şemaia: ace-
stia *fură* dintre preoţĭ.

9 Ér *dintre* Leviţĭ: Ieşua, fiul luĭ
Azania, Binnui din fiiĭ luĭ Henadad,
Kadmiel, 10 Şi fraţiĭ lor: Şebania,
Hodia, Kelita, Pelaia, Hanan, 11 Mi-
ca, Rehob, Haşabia, 12 Zaccur, Şe-
rebia, Şebania, 13 Hodia, Bani şi
Beninu.

14 Capiĭ poporuluĭ: Paroş, Pahat-
Moab, Elam, Zattu, Bani, 15 Bunni,
Azgad, Bebaĭ, 16 Adonia, Bigvaĭ,
Adin, 17 Ater, Hizkia, Azur, 18 Ho-
dia, Haşum, Bezaĭ, 19 Harif, Anotot,
Nebaĭ, 20 Magpiaş, Meşullam, Hezir,
21 Meşezabeel, Zadok, Iadua, 22 Pe-
latia, Hanan, Anaia, 23 Hoşea, Ha-
nania, Haşub, 24 Haloheş, Peleha,
Sobek, 25 Rehum, Haşabna, Maase-
ia, 26 Ahiia, Hanan, Anan, 27 Mal-
luc, Harim, *şi* Baana.

28 Şi cele-l-alt popor, preoţiĭ, Le-
viţiĭ, uşieriĭ, cântăreţiĭ, serviĭ templu-
luĭ, şi toţĭ carĭ se deosebiseră de
popórele ţarilor, *ca să facă* legea luĭ
Dumneḑeŭ, femeele lor, fiiĭ lor, şi fe-
tele lor, tot cel ce avea cunoscinţă şi
înţelegere, 29 S'aŭ lipit de fraţiĭ lor,
maĭ mariĭ, şi aŭ întrat sub blestemul
şi jurămîntul, că vor umbla în legea
luĭ Dumneḑeŭ, cea dată prin Moisi,
servul luĭ Dumneḑeŭ, şi că vor păzi
şi vor face tóte ordinele luĭ Iehova,
Domnul nostru, judecăţile luĭ şi legile
luĭ: 30 Şi că nu vom da fetele *nó-*
stre la poporul ţăreĭ, şi fetele lor nu
le vom lua pentru fiiĭ noştri; 31 Şi
dacă poporul ţăreĭ va aduce mărfurĭ
şi tot felul de grâne, ca să *le* vîndă în
ḑiŭa sabatuluĭ, nu vom cumpĕra *ace-*
sta de la eĭ în sabat şi în ḑilele sânte;
şi *că* vom lăsa *în* anul al şéptelea ce-
rerea a tótă datoria.

32 Şi ne-am împus lege, a ne în-
sărcina în tot anul cu o treime de
siclu pentru serviciŭl caseĭ Dumneḑeu-
luĭ nostru, 33 Pentru pânile punereĭ-
înaintea, şi pentru darul de pâne cel
perpetu, şi pentru olocaustul cel per-
petu al sabatelor, al lunelor noŭĕ, al
sĕrbătorilor, şi pentru cele sânte, şi

pentru sacrificiĭle pentru pĕcat, spre
a face espiare pentru Israel, şi *pen-*
tru orĭ-ce lucru în casa Dumnedeuluĭ
nostru.
34 Şi am aruncat sorţĭ între pre-
oţĭ, Leviţĭ şi popor pentru darul lem-
nelor, de adus în casa Dumnedeuluĭ
nostru, după casele nóstre părintescĭ,
în timpurĭ hotărîte din an în an, ca
să ardă pe altarul luĭ Iehova, Dum-
nedeul nostru, după cele scrise în le-
ge; 35 Şi să aducem din an în an
în casa luĭ Iehova prinósele pămêntu-
luĭ nostru şi prinósele tuturor frupte-
lor din tot pomul; 36 Şi ântĕi-născu-
ţiĭ fiilor noştri şi aĭ vitelor nóstre, după
cele scrise în lege, şi ântĕi-născuţiĭ
boilor noştri şi aĭ turmelor nóstre, să-ĭ
aducem în casa Dumnedeuluĭ nostru
preoţilor, carĭ servesc în casa Dum-
nedeuluĭ nostru; 37 Şi să aducem
prinosul aluatuluĭ nostru şi darurile
nóstre ridicate, şi fruptul din tot po-
mul, din must şi din oleiŭ preoţilor,
la cămările caseĭ Dumnedeuluĭ nostru;
şi decimile pămêntuluĭ nostru Leviţi-
lor, ca şi Leviţiĭ să ĭea decimile din
tóte cetăţile arătureĭ nóstre. 38 Şi
preotul, fiul luĭ Aaron, va fi cu Le-
viţiĭ, când Leviţiĭ vor lua decimele;
şi Leviţiĭ vor aduce decimea decimi-
lor în casa Dumnedeuluĭ nostru, în
cămările caseĭ tesauruluĭ. 39 Căcĭ
fiiĭ luĭ Israel şi fiiĭ luĭ Levi vor a-
duce darurile ridicate din grâŭ, din
must şi din oleiŭ în cămările, unde
sûnt uneltele sanctuaruluĭ, şi preoţiĭ,
carĭ servesc, şi uşieriĭ şi cântăreţiĭ;
şi nu vom părăsi casa Dumnedeuluĭ
nostru.

Împărţirea poporuluĭ în Ierusalim şi în alte cetăţĭ.

11 Şi capiĭ poporuluĭ locuiră în Ie-
rusalim; şi celă-l-alt popor aruncă
sorţĭ, ca să aducă pre unul din dece
să locuéscă în Ierusalim, cetatea sân-
tă, şi cele-*l-alte* nouĕ părţĭ, în *alte* ce-
tăţĭ. 2 Şi a bine-cuvîntat poporul
pre toţĭ ómeniĭ, carĭ de bună-voie se
înfăţişară să locuéscă în Ierusalim.
3 Acestia *sûnt* capiĭ provincieĭ, ce
locuiră în Ierusalim: ér în cetăţile luĭ
Iuda a locuit fie-care la moşia sa, în
cetăţile lor: *adecă* Israel, preoţiĭ şi
Leviţiĭ şi serviĭ templuluĭ şi fiiĭ servi-
lor luĭ Solomon. 4 Şi în Ierusalim
aŭ locuit *uniĭ* din fiiĭ luĭ Iuda şi din
fiiĭ luĭ Beniamin;
Din fiiĭ luĭ Iuda: Ataia, fiul luĭ U-
zia, fiul luĭ Zecaria, fiul luĭ Amaria,
fiul luĭ Şefatia, fiul luĭ Mahalaleel, din
fiiĭ luĭ Pereţ; 5 Şi Maaseia, fiul luĭ
Baruc, fiul luĭ Col-Hoze, fiul luĭ Ha-
zaia, fiul luĭ Adaia, fiul luĭ Ioĭarib,
fiul luĭ Zecaria, fiul luĭ Şiloni; 6 Toţĭ
fiiĭ luĭ Pereţ, carĭ locuiră în Ierusalim,
eraŭ patru sute şése-decĭ şi opt băr-
baţĭ vitejĭ.
7 Şi fiiĭ luĭ Beniamin *sûnt* acestia:
Sallu, fiul luĭ Meşullam, fiul luĭ Ioe-
du, fiul luĭ Pedaia, fiul luĭ Kolaia, fiul
luĭ Maaseia, fiul luĭ Itiel, fiul luĭ Ie-
şaia; 8 Şi cu dînsul: Gabaĭ, Salaĭ,
noĕ sute doĕ-decĭ şi opt; 9 Şi Ioel,
fiul luĭ Zicri, *era* supraveghietorul lor;
şi Iuda, fiul luĭ Senua, *era* al doilea
asupra cetăţeĭ.
10 Dintre preoţĭ: Iedaia, fiul luĭ
Ioĭarib, Iachin. 11 Seraia, fiul luĭ
Hilkia, fiul luĭ Meşullam, fiul luĭ Za-
dok, fiul luĭ Meraĭot, fiul luĭ Ahitub,
era capul caseĭ luĭ Dumnedeŭ. 12 Şi
fraţiĭ lor, carĭ făceaŭ serviciul caseĭ,
eraŭ opt sute doĕ-decĭ şi doĭ; şi Ada-
ia, fiul luĭ Ieroham, fiul luĭ Pelalia,
fiul luĭ Amzi, fiul luĭ Zecaria, fiul luĭ
Paşhur, fiul luĭ Malchia, 13 Şi fra-
ţiĭ luĭ, capĭ aĭ *caselor* părintescĭ: doĕ
sute, patru-decĭ şi doĭ: şi Amaşaĭ, fiul
luĭ Azareel, fiul luĭ Ahazaĭ, fiul luĭ
Meşilemot, fiul luĭ Immer, 14 Şi fra-
ţiĭ lor, bărbaţĭ vitejĭ, o sută doĕ-decĭ
şi opt; şi supraveghietorul lor *era* Zab-
diel, fiul luĭ Ghedolim.
15 Şi din Leviţĭ: Şemaia, fiul luĭ
Haşub, fiul luĭ Azrikam, fiul luĭ Ha-
şabia, fiul luĭ Bunni. 16 Şi Şabetaĭ
şi Iozabad, dintre capiĭ Leviţilor, *eraŭ*
asupra lucrărilor de din afară al ca-
seĭ luĭ Dumnedeŭ. 17 Şi Mattania,
fiul luĭ Mica, fiul luĭ Zabdi, fiul luĭ
Asaf, *era* conducătorul cântărilor de
rugăcĭune; şi Bakbukia, al doilea în-
tre fraţiĭ seĭ, şi Abda, fiul luĭ Şam-
mua, fiul luĭ Galal, fiul luĭ Iedutun.
18 Toţĭ Leviţiĭ în sânta cetate *eraŭ*
doĕ sute opt-decĭ şi patru.
19 Şi uşieriĭ, Akkub, Talmon, şi
fraţiĭ lor, carĭ păzĭaŭ la porţĭ *eraŭ* o
sută şépte-decĭ şi doĭ.
20 Şi rĕmăşiţa luĭ Israel, a preoţi-
lor *şi* a Leviţilor *eraŭ* în tóte cetăţile
luĭ Iuda, fie-care la moştenirea sa.
21 Ér serviĭ templuluĭ locuĭaŭ în
Ofel; şi Ziha şi Ghispa *eraŭ* preste ser-
viĭ templuluĭ.
22 Şi supraveghietorul Leviţilor în
Ierusalim *era* Uzi, fiul luĭ Bani, fiul
luĭ Aşabia, fiul luĭ Mattania, fiul luĭ
Mica. Din fiiĭ luĭ Asaf cântăreţiĭ *eraŭ*
asupra serviciuluĭ caseĭ luĭ Dumnedeŭ.

23 Căcĭ *era* un ordin al regeluĭ pentru
eĭ, și o porțiune hotărîtă pe tótă ḑiŭa
cântăreților.
24 Și Petatia, fiul luĭ Meșezabeel,
dintre fiiĭ luĭ Zera, fiul luĭ Iuda, *era*
comisar al regeluĭ pentru tóte aface-
rile cu poporul.
25 Cât pentru satele cu câmpiile
lor, *uniĭ* din fiiĭ luĭ Iuda locuiră în
Kiriat-Arba și *în* satele sale, în Dibon
și *în* satele sale, în Iekabzeel și *în* sa-
tele sale; 26 In Ieșua, în Molada, în
Bet-Felet, 27 In Hazar-Șual, în Beer-
Șeba și *în* satele sale, 28 In Țiklag,
și în Mekona și *în* satele sale, 29 In
En-Rimmon, în Zarea, în Iarmut, 30 Și
în Zanoah, în Adullam și *în* satele
lor, în Lachiș și în câmpiile sale, în
Azeka și *în* satele sale. Și aŭ locuit
de la Beer-Șeba până la valea luĭ Hin-
nom.
31 Și fiiĭ luĭ Beniamin *locuiră* de
la Gheba *în* Micmaș, *în* Ai, și *în* Bet-
El și în satele lor, 32 *In* Anatot, *în*
Nob, *în* Anania, 33 *In* Hazor, *în*
Rama, *în* Ghittaim, 34 *In* Hadid, *în*
Zeboim, *în* Nebalat, 35 *In* Lod, și
în Ono, *în* valea teslarilor.
36 Și *uniĭ* din Leviți *locuiră* în păr-
țile luĭ Iuda *și* ale luĭ Beniamin.

Lista preoților și a Leviților, cari s'aŭ întors de la Babilon.

12 Și acestia *sûnt* preoțiĭ și Leviții,
cari s'aŭ suit cu Zerubabel, fiul
luĭ Șealtiel, și *cu* Ieșua: Seraia, Iere-
mia, Ezra, 2 Amaria, Maluc, Hattuș,
3 Șecania, Rehum, Meremot, 4 Iddo,
Ghineto, Abiia, 5 Miamin, Maadia,
Bilga, 6 Șemaia, și Ioĭarib, Iedaia,
7 Sallu, Amok, Hilkia, Iedaia; acestia
eraŭ capiĭ preoților și aĭ fraților lor
în ḑilele luĭ Ieșua.
8 Și din Leviți: Ieșua, Binnui, Kad-
miel, Șerebia, Iuda, *și* Mattania, cel
asupra cântărilor, el și frațiĭ luĭ. 9 Și
Bakbukia și Uni, frațiĭ lor, *eraŭ* față
cu dînșiĭ preste custoḑĭ.
10 Și Ieșua născu pre Ioĭakim, și
Ioĭakim născu pre Eliașib, și Eliașib
născu pre Ioiada, 11 Și Ioiada născu
pre Ionatan, și Ionatan născu pre Ia-
dua.
12 Și în ḑilele luĭ Ioĭakim eraŭ
preoțĭ, capiĭ *caselor* părintescĭ: cel al
caseĭ luĭ Seraia, Meraia: cel al luĭ Ie-
remia, Anania; 13 A luĭ Ezra, Me-
șullam; a luĭ Amaria, Iohanan; 14 A
luĭ Melicu, Ionatan; a luĭ Șebania,
Iosef; 15 A luĭ Harim, Adna; a luĭ
Meraĭot, Helka; 16 A luĭ Iddo, Ze-
caria; a luĭ Ghinetan, Meșullam; 17 A
luĭ Abiia, Zicri; a luĭ Meniamin *și* a
luĭ Moadia, Piltaĭ; 18 A luĭ Bilga,
Șamua; a luĭ Șemaia, Ionatan; a luĭ
Ioĭarib, 19 Mattenaĭ; a luĭ Iedaia,
Uzi; 20 A luĭ Salaĭ, Kalaĭ; a luĭ
Amoc, Eber; 21 A luĭ Hilkia, Hașa-
bia; a luĭ Iedaia, Netaneel.
22 Leviții în ḑilele luĭ Eliașib, Io-
ĭada, Iohanan, și Iadua, *fură* înscrișĭ
capĭ aĭ *caselor* părintescĭ; și preoțiĭ
fură înscrișĭ supt domnia luĭ Dariŭ,
Persul. 23 Fiiĭ luĭ Levi, capiĭ *case-
lor* părintescĭ, *fură* înscrișĭ în cartea
cronicelor până în ḑilele luĭ Iohanan,
fiul luĭ Eliașib. 24 Și capiĭ Leviți-
lor: Hașabia, Șerebia, și Ieșua, fiul luĭ
Kadmiel, și frațiĭ lor, *eraŭ* față cu dîn-
șiĭ, ca să laude și să aducă mulțumirĭ
luĭ Dumneḑeŭ după ordinul luĭ David,
omul luĭ Dumneḑeŭ, rând pe rând.
25 Mattania, Bakbukia, Obadia, Me-
șullam, Talmon, și Akkub, *fură* u-
șierĭ, făcênd pază la pragurile porților.
26 Eĭ *fură* în ḑilele luĭ Ioĭakim, fiul
luĭ Ieșua, fiul luĭ Ioțadok, și în ḑilele
luĭ Neemia, guvernătorul, și ale preo-
tuluĭ Ezra, cărturarul.

Sânțirea zidurilor cetățeĭ.

27 Și la sânțirea zidurilor Ierusa-
limuluĭ aŭ căutat pre Leviți din tóte
locurile lor, ca să-ĭ aducă la Ierusa-
lim, ca să facă sânțirea cu bucurie,
mulțumind și cântând *în* cimbale, psal-
tirĭ și citare. 28 Și s'aŭ adunat fiiĭ
cântăreților, și din ținutul din jurul
Ierusalimuluĭ și din satele Netofatu-
luĭ, 29 Încă și din casa Ghilgaluluĭ,
și din câmpiele Geba și Azmavet;
căcĭ cântăreții 'șĭ zidiseră sate în ju-
rul Ierusalimuluĭ. 30 Și se curățiră
preoțiĭ și Leviții, și aŭ curățit pre po-
por, porțile și zidul.
31 Atuncĭ am suit pre capiĭ luĭ
Iuda pe zid, și am rânduit doĕ marĭ
corurĭ de cântăreți; *unul* mergea la
drépta, pe zidul dinspre pórta guno-
ĭuluĭ; 32 Și în urma lor mergea O-
șaia și jumătate din capii luĭ Iuda,
33 Încă și Azaria, Ezra, Meșullam, Iu-
da, 34 Beniamin, Șemaia, și Ieremia;
35 Și *uniĭ* din fiiĭ preoților *eraŭ* cu
trâmbițĭ: Zecaria, fiul luĭ Ionatan, fiul
luĭ Șemaia, fiul luĭ Mattania, fiul luĭ
Micaia, fiul luĭ Zaccur, fiul luĭ Asaf;
36 Și frații seĭ: Șemaia, și Azrael, Mi-
lalaĭ, Ghilalaĭ, Maaĭ, Netaneel, Iuda
și Hanani, cu instrumentele de cântărĭ
ale luĭ David, omul luĭ Dumneḑeŭ, și
Ezra, cărturarul, înaintea lor. 37 Și

la pórta fântâneĭ celeĭ din fața cu eĭ
s'aŭ suit pe treptele cetățeĭ luĭ David,
pe ridicătura zidului, de-asupra caseĭ
luĭ David și până la pórta apelor de-
spre rĕsărit.
38 Și cel-l-alt *cor* al cântăreților
mergea de cea-l-altă parte, și eŭ în
urma lor, și jumătate de popor pe zi-
dul de de-asupra turnuluĭ cuptórelor
și până la zidul cel lat, 39 Și pe
de-asupra porțeĭ luĭ Efraim, și pe de-
asupra porțeĭ celeĭ vechĭ, și pe deasu-
pra porțeĭ pescilor, a turnuluĭ Hana-
neel și a turnuluĭ Mea, și până la
pórta turmelor; și aŭ stat la pórta
închisóreĭ.
40 Și așa aŭ stat amândoĕ *corurile*
cântăreților în casa luĭ Dumneḑeŭ, și
eŭ, și jumătate din diregătorĭ cu mine;
41 Și preoțiĭ, Eliakim, Maaseia, Miniamin,
Micaița, Elioenaĭ, Zecaria *și* Hanania
cu trâmbițĭ; 42 Și Maaseia, Șemaia, E-
leazar, Uzzi, Iehohanan, Malchia, Elam,
și Ezer; și cântărețiĭ înălțară vocea
lor, cu Iezraia, conducătorul *lor*. 43 Și
aŭ adus în acea ḑi sacrificiĭ marĭ, și
s'aŭ bucurat; căcĭ Dumneḑeŭ îĭ bu-
curase cu bucurie mare. Și chĭar
femeele și copiĭ s'aŭ bucurat, încât
bucuria Ierusalimuluĭ se auḑi până de-
parte.

Așeḑarea diregĕtorilor templuluĭ.

44 În ḑiŭa aceea s'aŭ rânduit ómenĭ
asupra camerelor tesaurelor, pentru
darurile ridicate, pentru prinóse, și
pentru ḑecimĭ, ca să adune în ele din
țarinele cetăților părțile *otărîte* de lege
pentru preoțĭ și Levițĭ; căcĭ Iuda avu
bucurie de preoțiĭ și de Levițiĭ ceĭ ce
eraŭ de față. Căcĭ eĭ păziră cele de
păzit ale Dumneḑeuluĭ lor, și cele de
păzit pentru curățire. 45 Și s'aŭ maĭ
pus cântărețĭ și ușierĭ după rânduéla
luĭ David *și* a luĭ Solomon, fiul sĕŭ.
46 Căcĭ de maĭ înnainte, din ḑilele luĭ
David, și ale luĭ Asaf, *s'aŭ pus* capĭ
preste cântărețĭ, și preste cântările de
laudă și imnurile pentru Dumneḑeŭ.
46 Și tot Israelul în ḑilele luĭ Zeruba-
bel și în ḑilele luĭ Neemia dădu păr-
țile hotărîte cântăreților și ușierilor
pe tótă ḑiŭa; și consacrară Leviților,
și Levițiĭ consacrară fiilor luĭ Aaron.

Nehemia desființéză cu râvnă mare diferite abusurĭ.

13 În ḑiŭa aceea se ceti în cartea
luĭ Moisi în auḑul poporuluĭ, și
s'a aflat scris întrînsa, că Ammonițiĭ
și Moabițiĭ nu se cădeaŭ a intra în
adunarea luĭ Dumneḑeŭ nicĭ odată'
2 Pentru-că n'aŭ întâmpinat pre fiiĭ
luĭ Israel cu pâne și cu apă, ci toc-
miră pre Balaam contra lor, spre a-ĭ
blestema; dară Dumneḑeul nostru a
prefăcut blestemul în bine-cuvîntare.
3 Și cum auḑiră legea, aŭ deosebit
din Israel tótă amestecătura.
4 Er maĭ 'nainte de acestea Elia-
șib, preotul, care era preste camerile
caseĭ Dumneḑeuluĭ nostru, *era* rudă cu
Tobia; 5 Și făcuse pentru el o cămară
mare, unde maĭ 'nainte se puneaŭ da-
rurile de pâne, tămâia, uneltele și ḑe-
cimile de grâŭ, de must și de oleiŭ,
părțile hotărîte pentru Levițĭ, cântă-
rețĭ, și ușierĭ, și darurile ridicate ale
preoților. 6 Și la tóte acestea eŭ nu
eram în Ierusalim; căcĭ în anul al
treĭ-ḑecĭ și doilea al luĭ Artaxerxe, re-
gele Babilonuluĭ, am venit la rege, și
după câte-va ḑile m'am cerut de la
rege. 7 Și am venit la Ierusalim, și
am vĕḑut rĕul, ce făcuse Eliașib pen-
tru Tobia, făcêndu-ĭ o cameră in cur-
țile caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. 8 Și mĭ-a
părut rĕŭ fórte; și am aruncat afară
din locaș tóte uneltele de casă ale luĭ
Tobia. 9 Și am ordonat, și s'a cu-
rățit camerele, și am readus acolo u-
neltele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ și darurile
de pâne și tămâĭă.
10 Și am aflat, că părțile Leviților
nu *li* se dădură; și că Levițiĭ și cân-
tărețiĭ, carĭ făceaŭ serviciul, fugiseră
fie-care la țarina sa. 11 Și m'am cer-
tat cu diregătoriĭ, și le-am ḑis: Pen-
tru-ce s'a părăsit casa luĭ Dumneḑeŭ?
Și ĭ-am adunat, și ĭ-am reașeḑat la
locul lor. 12 Atuncea tot Iuda în-
cepu a aduce în tesaure ḑecimea de
grâŭ și de must și de oleiŭ. 13 Și
am așeḑat tesaurarĭ preste tesaure:
pre Șelemia, preotul, și pre Zadok,
cărturarul, și dintre Levițĭ, pre Pe-
daia; și pre lângă dînșiĭ pre Hanan,
fiul luĭ Zaccur, fiul luĭ Mattania; căcĭ
eraŭ socotițĭ credincioșĭ, și însărcina-
rea lor *era* să împărțéscă fraților lor.
14 Amintesce-țĭ de mine, Dumne-
ḑeul meŭ, despre acésta, și să nu stergĭ
milele mele, ce le am făcut către casa
Dumneḑeuluĭ meŭ și la serviciul eĭ.
15 În ḑilele acelea am vĕḑut în Iu-
da *pre uniĭ*, carĭ călcaŭ la tésc în sa-
bat, și aduceaŭ snopĭ, și încărcaŭ asi-
nul cu vin, cu strugurĭ și cu smochine,
și *cu* orĭ-ce fel de sarcinĭ, pre carĭ le
aduceaŭ la Ierusalim în ḑiŭa de sa-
bat; și am mărturisit *în contra lor* în
ḑiŭa când vindeaŭ bucate. 16 Și T'

rieniĭ, cari locuĭaŭ acolo, aduceaŭ
pescĭ şi *tot* felul de *mărfurĭ*, şi *le* vin-
deaŭ în sabat la fiiĭ luĭ Iuda şi în
Ierusalim. 17 Şi m'am certat cu maĭ
mariĭ luĭ Iuda, şi le-am ḑis: Ce *este*
acéstă faptă rea, ce voĭ faceţĭ, pro-
fanând ḑiŭa sabatuluĭ? 18 N'aŭ fă-
cut tot ast-fel părinţiĭ voştri, şi n'a
adus óre Dumneḑeul nostru tóte re-
lele acestea asupra nóstră şi asupra
cetăţeĭ acesteĭa? Şi voĭ mai adăugiţĭ
mânia asupra luĭ Israel, profănând sa-
batul!

19 Şi când sórele începu să întu-
nece în părţile Ierusalimuluĭ înainte
de sabat, am ordonat, şi s'aŭ închis
porţile, şi am ḑis, să nu se deschidă
până după Sabat; şi la porţĭ am aşe-
ḑat *pre uniĭ* din serviĭ meĭ, *ca* să nu
se aducă nicĭ o greutate în ḑiŭa sa-
batuluĭ. 20 Şi *aşa* neguţătoriĭ şi vîn-
ḑetoriĭ de orĭ-ce marfă aŭ mas nóptea
afară din Ierusalim o dată şi de doĕ
orĭ. 21 Atuncĭ am mărturisit asupră-
le, şi le-am ḑis: Pentru-ce mâneţĭ nóp-
tea dinaintea zidului? De veţĭ maĭ
face *acésta*, voiŭ pune mâna pe voĭ.
De atuncea n'aŭ *maĭ* venit în sabat.

22 Şi ordonaĭ Leviţilor să se cură-
ţéscă, şi să vină să păzéscă porţile,
pentru a sânţi ḑiŭa sabatuluĭ.

Amintesce-ţĭ de mine, Dumneḑeul
meŭ, şi *despre* acésta, şi cruţă-mĕ du-
pă mărimea îndurăreĭ tale!

23 Pe lângă acestea în ḑilele ace-
lea am vĕḑut Iudeĭ, *cari* luaseră fe-
meĭ Aşdodiene, Ammonite şi Moabite;
24 Şi copiiĭ lor vorbĭau jumătate lim-
ba Aşdoduluĭ, şi nu sciaŭ să vorbéscă
limba Iudeilor, ci limba acestuĭ saŭ
a aceluĭ popor. 25 Şi ĭ-am certat, şi
ĭ-am blestemat, şi am şi bătut pre uniĭ
din eĭ, şi am smuls pĕrul lor, şi ĭ-am
jurat pe Dumneḑeŭ, *ḑicĕnd*: Să nu daţĭ
fetele vóstre fiilor lor, şi să nu luaţĭ
din fetele lor pentru fiiĭ voştri saŭ
pentru voĭ înşi-vĕ. 26 Aŭ n'a pĕcă-
tuit în acestea Solomon, regele luĭ Is-
rael? De-şi printre multe popóre nu
era rege asemenea luĭ, care să fi fost
ĭubit de Dumneḑeul sĕŭ, şi să-l fi pus
Dumneḑeŭ rege preste tot Israelul;
dară şi pre el femeele străine l-aŭ tras
în pĕcat. 27 Decĭ vom îngădui óre,
să faceţĭ tot acest rĕŭ mare, să nele-
gĭuiţĭ în contra luĭ Dumneḑeŭ, luând
femeĭ străine?

28 Şi *unul* din fiiĭ luĭ Iehoĭada, fiul
luĭ Eliaşib, archiereul, *era* ginere luĭ
Sanballat, Horoneul; pentru care l-am
alungat de dinaintea mea. 29 Amin-
tesce-ţĭ de dînşi, Dumneḑeul meŭ, căcĭ
aŭ profanat preoţia şi legămîntul preo-
ţiei şi al Leviţilor.

30 Ast-fel ĭ-am curăţit de toţĭ străi-
niĭ, şi am reaşeḑat rândurile preoţilor
şi ale Leviţilor, pre fie-care în servi-
cĭul sĕŭ; 31 Şi pentru darurile de
lemne, în timpurĭ hotărîte, şi pentru
prinósele lor.

Dumneḑeul meŭ, amintesce-ţĭ de mi-
ne spre bine.

CARTEA ESTEREI.

Ospĕţul cel mare dat de Ahasver. Vaşti depusă din demnitatea de regină.

I În ḑilele luĭ Ahasver (acest Ahas-
ver domni de la India până la E-
tiopia, *preste* o sută doĕ-ḑecĭ şi şépte
provincĭĭ;) 2 În ḑilele acelea, când
regele Ahasver a şeḑut pe tronul re-
gatuluĭ sĕŭ în Şuşan, *cetatea* palatu-
luĭ, 3 În anul al treilea al domnieĭ
sale, făcut-a el un ospĕţ tuturor maĭ
marilor seĭ şi servilor seĭ; *aşa că tótă*
puterea Persiei şi a Medici, guvernă-
toriĭ şi maĭ mariĭ provincielor *aŭ stat*
înaintea luĭ. 4 Şi atuncea arĕtatu-
le-a el avuţia măririeĭ regatuluĭ sĕŭ,
şi pompa măririeĭ strălucireĭ sale în
multe ḑile: o sută opt-ḑecĭ de ḑile.

5 Şi sfârşindu-se ḑilele acelea, fă-
cut-a regele ospeţ poporuluĭ întreg,
ce se afla în Şuşan, *cetatea* palatuluĭ,
de la mare până la mic, şépte ḑile, în
curtea grădineĭ palatuluĭ domnesc,
6 *Ce era împodobit cu covóre* albe,
verḑĭ şi vinete, întinse pe funiĭ de in
subţire şi de purpur, pe vergĭ de ar-
gint, şi pe stâlpĭ de marmură; paturĭ
de aur şi de argint *eraŭ* pe podélă de
marmură roşie, vînĕtă, albă şi négră.
7 Şi turnaŭ în pahare de aur, (şi pa-
harele eraŭ de deosebite forme), şi vi-
nul regeluĭ cu prisosinţă, după bogă-
ţia regeluĭ. 8 Şi chipul de a bé *fost-a*

aşa; cum se ordonase, neminea nu era
silit; căcĭ aşa rânduise regele tuturor
iconomilor palatuluĭ sĕŭ, ca să facă
după voĭa fie-căruĭa. 9 Şi Vaşti, re-
gina, a făcut femeelor un ospeţ *în* ca-
sa domnéscă a regeluĭ Ahasver.
10 Şi în ḑiŭa a şéptea, vesel de vin
fiind regele, a ordonat luĭ Mehuman,
luĭ Biţţa, luĭ Harbona, luĭ Bigta, luĭ
Abagta, luĭ Zetar şi luĭ Carcas, celor
şépte eunuchĭ, cari servĭaŭ înaintea
regeluĭ Ahasver, 11 Ca să aducă pre
regina Vaşti înaintea regeluĭ cu dia-
dema domnéscă, ca să arete frumuse-
ţea eĭ poporuluĭ şi maĭ marilor; căcĭ
era frumósă de vĕḑut. 12 Dară re-
gina Vaşti nu voi să vină după ordi-
nul regeluĭ, *ce i s'a trimes* prin *unul*
dintre eunuchĭ; de aceea regele se
mâniă fórte, şi urgia luĭ se aprinse
în el.
13 Şi ḑise regele către înţelepţiĭ,
cari cunosceaŭ datina *ţăreĭ*, (căcĭ aşa
era chipul regeluĭ cu toţĭ ceĭ ce sciaŭ
legea şi dreptul: 14 Şi aprópe de el
eraŭ: Carşena, Şetar, Admata, Tarşiş,
Meres, Marsena, şi Memucan, ceĭ şépte
maĭ marĭ aĭ Persieĭ şi aĭ Medieĭ, cari
vedeaŭ faţa regeluĭ, *şi* şedeaŭ ceĭ dân-
teĭ în regat;) 15 Ce se va face regi-
neĭ Vaşti după lege, pentru-că nu a
făcut ordinul regeluĭ Ahasver *ce l-a tri-
mes* prin eunuchiĭ?
16 Şi rĕspunse Memucan înaintea
regeluĭ şi a maĭ marilor: Regina Vaşti
n'a nedreptăţit numaĭ pre rege, ci şi
pre toţĭ maĭ mariĭ şi pre tóte popórele
din tóte provinciele regeluĭ Ahasver.
17 Căcĭ fapta regineĭ se va rĕspândi
între tóte femeele, şi ele 'şĭ vor des-
preţui bărbaţiĭ în faţa, când se va spu-
ne, că regele Ahasver a ordonat, ca
să se aduca înaintea sa regina Vaşti,
şi *că* ea n'a venit. 18 Şi astă-ḑĭ dóm-
nele Persiei şi ale Medieĭ, câte vor
auḑi fapta regineĭ, vor vorbi *tot aşa*
către toţĭ maĭ mariĭ regeluĭ; şi *va veni*
dispreţ şi mâniă mare. 19 Decĭ de
este placut regeluĭ, să ésă un edict
domnesc de la el, şi să se scrie între
legile Perşilor şi ale Meḑilor, că să nu
se schimbe: Ca să nu maĭ vină Vaşti
înaintea regeluĭ Ahasver; şi regele să
dea titlul ei de regină la alta maĭ
bună decât dînsa. 20 Şi când edic-
tul, ce regele îl va face, se va pro-
chĭema în tot regatul sĕŭ, (că el este
mare), tóte femeele vor da onóre băr-
baţilor lor, de la mare până la mic.
21 Şi cuvîntul plăcu regeluĭ şi maĭ
marilor; şi regele făcu după sfatul luĭ
Mumecan; 22 Că trimese scrisorĭ la
tóte provinciele regeluĭ, în fie-care pro-
vincie după chipul scriereĭ sale, şi la
fie-care popor după limba sa, pentru-
ca fie-care bărbat să fie domn în casa
sa; şi s'a prochĭemat în limba fie-căruĭ
popor *al sĕŭ*.

Estera se alege regină.

2 După întâmplările acestea, linistin-
du se mânia regeluĭ Ahasver, îşĭ
aduse aminte de Vaşti, şi de ceea ce
făcuse ea, şi ce s'a hotarît asupră-ĭ.
2 Atuncea serviĭ regeluĭ, cari îĭ ser-
vĭaŭ, ḑiseră: Să se caute pentru rege
fecĭóre tinere, frumóse la chip; 3 Şi
să aşeḑe regele diregĕtorĭ în tóte pro-
vinciile regatuluĭ sĕŭ, şi să adune în
Şuşan, *cetatea* palatuluĭ, la casa fe-
meelor, pre tóte fecĭórele tinere, fru-
móse la chip, supt paza luĭ Heghe,
eunuchul regeluĭ, păzitorul femeelor,
şi să *li* se dea dresurĭ. 4 Şi tînĕra,
care va plăcé regeluĭ, să fie regină în
locul Vaşteĭ. Şi cuvîntul a placut re-
geluĭ, şi el aşa a făcut.
5 În Şuşan, *cetatea* palatuluĭ, era
un om, Iudeŭ numit Mordacheŭ, fiul
luĭ Iair, fiul luĭ Şimeĭ, fiul luĭ Kiş,
Beniaminitul, 6 Care a fost dus prins
din Ierusalim cu ceĭ prinşi şi duşĭ cu
Iconia, regele luĭ Iuda, pre cari Ne-
bucodonosor, regele Babilonuluĭ, ĭ-a
dus prinşĭ. 7 Şi acesta crescu pre
Hadassa, (adecă Estera) fica unchĭuluĭ
sĕŭ; căcĭ ea nu avea nicĭ părinte, nicĭ
mumă; şi tînera *era* frumósă la chip
şi plăcută la vedere, şi Mordacheŭ, du-
pă ce părintele şi muma eĭ muriră, şĭ-o
înfiiă.
8 Şi cum se auḑi edictul regeluĭ şi
ordinul sĕŭ, şi după ce se adunase în
Şuşan, *cetatea* palatuluĭ, multe fecĭóre
supt paza luĭ Heghe, a fost dusă Es-
tera în casa regeluĭ supt paza luĭ He-
ghe, păzitorul femeelor. 9 Şi fecĭóra
îĭ placu, şi află har înaintea luĭ, şi el
se grăbi a-ĭ da dresurile eĭ şi părţile
ei, şi a-ĭ da şi şépte tinere, alese din
casa regeluĭ; şi o strămută pre ea şi
pre tinerele eĭ în *camera* cea maĭ bună
în casa femeelor. 10 Şi Estera nu-şĭ
arĕtă nicĭ poporul sĕŭ nicĭ rudele sale;
căcĭ Mordacheŭ îĭ ordonase, să nu *le*
arete. 11 Şi în fie-care ḑi se preum-
bla Mordacheŭ pe dinaintea curţeĭ ca-
seĭ femeelor, ca să cerceteze cum se
află Estera, şi ce se face cu ea.
12 Şi atuncea venĭa rândul de in-
trare la regele Ahasver a fie-căreĭ fe-

cióre, după ce stăteaŭ doĕ-spre-dece
lunĭ, *spre a face* cele ce eraŭ rânduite
femeelor, (căcĭ aşa se îndeplinĭaŭ dilele
dresuluĭ lor: şése lunĭ *se ungeaŭ*
cu oleiŭ de mir, şi şése lunĭ cu aromate
şi cu *alte* dresurĭ femeescĭ);
13 Aşa intră fecióra la rege; şi tot ce
cerea, ca să ĭea cu sine din casa femeelor
în casa regeluĭ, i se da. 14 Séra
intra, şi diminéţă se înturna în a
doa casă a femeelor, *care era* supt paza
luĭ Şaaşgaz, eunuchiul regeluĭ, care
păzĭa concubinele şi nu mai intra
la rege, fără numaĭ dacă regele nu
avea plăcere de ea, şi nu o chiema a
nume.

15 Şi venind rândul să intre la rege
şi la Estera, fata luĭ Abihael, unchĭul
luĭ Mordacheŭ, care şĭ-o înfiiase,
ea nu ceru nimic, decât cele ce-ĭ rânduise
Heghe, eunuchul regeluĭ, păzitorul
femeelor şi Estera afla har în
ochiĭ tuturor, cari o căutaŭ. 16 Şi
aşa Estera fu dusă la regele Ahasver,
la casa sa domnéscă, în luna a decea,
adecă luna Tebet, în al şéptelea an al
domnieĭ sale. 17 Şi regele ĭubi pre
Estera maĭ mult decât pre tóte femeele,
şi ea află har şi ĭubire înaintea luĭ
maĭ mult decât tóte feciórele; decĭ
puse diadema domnéscă pe capul eĭ,
şi o făcu regină în locul Vaşteĭ. 18 Atuncea
făcu regele un ospĕţ mare la
toţĭ maĭ mariĭ seĭ şi la serviĭ seĭ, ospĕţul
Estereĭ, şi uşură *sarcinele* provincielor,
şi dădu darurĭ după bogăţia
regeluĭ.

19 Şi pre-când strângeaŭ un al doilea
rând de feciórе, Mordacheŭ şedea
la pórta regeluĭ. 20 Şi Estera nu-şĭ
arĕtase rudele sale, nicĭ poporul sĕŭ,
cum ĭĭ ordonase Mordacheŭ; căcĭ ea
făcea şi acum cea ce-ĭ ordona Mordacheŭ,
ca şi atuncea când crescea lângă
dînsul.

Mordacheŭ descopere o conjurare în contra regeluĭ.

21 În una din dile, pre-când Mordacheŭ
şedea în pórta regeluĭ, doĭ din
eunuchiĭ regeluĭ, Bigtan şi Tereş, din
custodiĭ praguluĭ, se aprinseră, şi căutaŭ
să pună mâna pe regele Ahasver.
22 Şi Mordacheŭ înţelegĕnd lucrul, *îl*
spuse Estereĭ, regina, şi Estera *îl* spuse
regeluĭ în numele luĭ Mordacheŭ.
23 Şi luându-se în cercetare lucrul, se
află *aşa*; decĭ amândoĭ fură spânzuraţĭ
pe lemn, şi se scrise în cartea
cronicelor înaintea regeluĭ.

Haman, mâniându-se, dobândesce un decret pentru stârpirea Iudeilor.

3 După întâmplările acestea regele
Ahasver mări pre Haman, fiul luĭ
Hammedata, Agagheul, şi-l înălţă, şi
puse pe scaunul sĕŭ maĭ sus de cât
al tuturor maĭ marilor de pe lângă el.
2 Şi toţĭ serviĭ regeluĭ, carĭ *eraŭ* la
pórta regeluĭ, se plecaŭ şi se închinaŭ
luĭ Haman; că aşa ordonase regele
pentru el. Dară Mordacheŭ nu se plecă,
nicĭ nu se închină luĭ. 3 Atuncea
diseră serviĭ regeluĭ, carĭ *eraŭ* la pórta
regeluĭ, către Mordacheŭ: Pentru
ce calcĭ ordinul regeluĭ?

4 Şi eĭ în tóte dilele ĭĭ diceaŭ *acésta*,
dară el nu ascultă de eĭ; şi eĭ
spuseră luĭ Haman, ca să vadă, dacă
Mordacheŭ va fi statornic în hotărirea
sa, căcĭ el le-a fost spus, că *este* Iudeŭ.
5 Şi Haman vĕdênd, că Mordacheŭ
nu se plécă, şi nu se închină
luĭ, Haman se umplu de mânie. 6 Şi
credu pré puţin pentru el de a pune
mâna numaĭ pe Mordacheŭ; căcĭ i se
spusese poporul luĭ Mordacheŭ; de aceea
caută Haman să nimicéscă pre
toţĭ Iudeiĭ, cari *eraŭ* în tot regatul luĭ
Ahasver, anume pre poporul luĭ Mordacheŭ.

7 În luna ântĕia, care *era* luna Nisan,
în anul al doĭ-spre-decelea al regeluĭ
Ahasver, se aruncă Pur, adecă
sorţ, înaintea luĭ Haman, din di în di,
şi din lună în lună, *şi a cădut sorţul*
pe luna a doĕ-spre-dece, adecă luna
Adar. 8 Şi Haman dise către regele
Ahasver: Este un popor împrăştĭat şi
risipit printre popórele din tóte provinciile
regatuluĭ tĕŭ; şi legile luĭ se
deosebesc de *legile* tuturor popórelor,
şi nu ţine legile regeluĭ; decĭ nu *este*
în folosul regeluĭ, ca să-ĭ sufere. 9 De
place regeluĭ, *atuncea* să se scrie, ca
eĭ să fie nimiciţĭ; şi eŭ voiŭ cumpâni
dece miĭ de talente de argint în mânele
celor însărcinaţĭ cu lucrul, ca să
le aducă în tesaurele regeluĭ. 10 Şi
scoţĕnd regele inelul sĕŭ din mâna
sa, îl dădu luĭ Haman, fiul luĭ Hammedata,
Agagheul, neamicul Iudeilor.
11 Şi regele dise către Haman: Argintul
ţine-ţi-l, şi cu poporul fă cum îţĭ
va plăcé.

12 Decĭ se chiemară scriitoriĭ regeluĭ
în a treĭ-spre-decea di a luneĭ
ântĕia, şi se scrise în totul, cum dise
Haman, către satrapii regeluĭ şi către
guvernătoriĭ fie-căreĭ provinciĭ, şi către
maĭ mariĭ fie-căruĭ popor din fie-

care provincie, după chipul scrierei
lor, şi *către* fie-care popor în limba
sa; în numele regeluĭ Ahasver se scri-
se, şi se sigilă cu inelul regeluĭ. 13 Şi
se trimeseră scrisorĭ cu alergătorĭ în
tóte provinciele regeluĭ, ca să nimi-
céscă, să omóre şi să pérdă pre toţĭ
Iudeiĭ, tinĕrĭ şi bătrânĭ, copiĭ şi fe-
meĭ, *pre toţĭ* într'o ḑi, în a treĭ-spre-
ḑecea *ḑi* a luneĭ a doĕ-spre-ḑecea, a-
decă luna Adar, şi să prade averile
lor. 14 Câte o copie de pe scrisóre
s'a trimes în tótă provincia, ca să pro-
chieme ca edict către tóte popórele,
ca ele să fie gata în acea ḑi. 15 Aler-
gătoriĭ, grăbiţĭ de ordinul regeluĭ, e-
şiră, şi edictul se prochiemă şi în Şu-
şan, *cetatea* palatuluĭ. Şi regele şi Ha-
man se puseră la bĕut; ér cetatea
Şuşan *era* în nelinisce.

Mordacheŭ se îndreptéză către Estera, care se încércă a împăca pre rege.

4 Şi Mordacheŭ înţelegênd tóte ce se
făcuse, Mordacheŭ îşĭ rupse vest-
mintele sale, şi se îmbrăcă în sac şi
cenuşă, şi eşi în mijlocul cetăţeĭ, şi
strigă strigăt tare şi amar; 2 Şi ve-
ni dinaintea porţeĭ regeluĭ: că nime-
nea nu *putea* intra în pórta regeluĭ
îmbrăcat în sac. 3 Şi în orĭ-ce pro-
vincĭă, unde sosĭa ordinul regeluĭ şi
edictul sĕŭ, *era* între Iudeĭ bocet ma-
re, post, plângere şi strigăt; şi mulţĭ
se culcară în sac şi cenuşă.
4 Şi intrară tinerele Estereĭ şi eu-
nuchiĭ eĭ, şi-ĭ spuseră *acésta.* Şi regina
se sperĭă fórte, şi trimese vestminte,
ca să îmbrace pe Mordacheŭ, şi să iea
de pe el sacul; dară el nu *le* primi.
5 Atuncea Estera chĭemă pre Hatac,
unul din eunuchiĭ regeluĭ, ce era rân-
duit spre serviciŭl eĭ, şi-l trimese la
Mordacheŭ, ca să afle ce *este,* şi pen-
tru ce *se pórtă* ast-fel. 6 Decĭ eşi
Hatac către Mordacheŭ în piéţa ce-
tăţeĭ, ce *era* în faţa porţeĭ regeluĭ.
7 Şi Mordacheŭ îĭ spuse tóte, ce i se
întâmplase, şi suma banilor, ce Ha-
man a promis că va cumpăni în te-
saurele regeluĭ, ca să pérdă pre Iudeĭ.
8 Şi-ĭ dădu o copie de pe scrisórea
edictuluĭ, ce se prochĭemase în Şuşan,
pentru nimicirea lor, ca să *o* arete
Estereĭ, să-ĭ spună, şi să o îndemne,
ca să între la rege, să-l róge, şi să
stăruéscă la el pentru poporul eĭ.

Mordacheŭ cere ajutorul Estereĭ.

9 Şi veni Hatac, şi spuse Estereĭ
cuvintele luĭ Mordacheŭ. 10 Şi Es-
tera ḑise către Hatac, trimiţêndu-l
éră-şĭ la Mordacheŭ: 11 Toţĭ serviĭ
regeluĭ şi poporul provincielor re-
geluĭ sciŭ, că orĭ-ce bărbat orĭ fe-
mee, care ar intra la rege în curtea
cea maĭ din lă-întru, fară a fi chie-
mat, o lege *este* a-ĭ omorî, afară de
acela, căruĭa va întinde regele sceptrul
sĕŭ cel de aur, ca să trăéscă; şi eŭ
de treĭ-ḑecĭ de ḑile n'am fost chema-
tă, ca să întru la rege. 12 Şi se
spuse luĭ Mordacheŭ cuvintele Estereĭ.
13 Atuncea Mordacheŭ ḑise, rĕs-
punḑênd Esterei: Nu-ţĭ închipui, că tu
singură veĭ scăpa dintre toţĭ Iudeiĭ,
pentru-că escĭ în casa regeluĭ. 14 Căcĭ
dacă tu veĭ tăcé cu totul în timpul
acesta, va veni de aĭurea uşurare şi
mântuire Iudeilor; ér tu şi casa pă-
rinteluĭ tĕŭ se va perde; şi cine scie,
dacă tu n'aĭ venit la regat pentru un
timp ca acesta?
15 Atuncea ḑise Estera să rĕspun-
dă luĭ Mordacheŭ: 16 Mergĭ, adună
pre toţĭ Iudeiĭ aflătorĭ în Şuşan, şi
postiţĭ pentru mine, şi nicĭ să mâncaţĭ
nicĭ să beţĭ treĭ ḑile, nóptea şi ḑiŭa;
şi eŭ şi tinerele mele vom posti de
asemenea; după aceea voiŭ intra ast-
fel la rege, de-şi acésta nu *este* după
lege; dară de este să per, voiŭ peri.
17 Şi ducêndu-se Mordacheŭ, făcu în
tóte după cum ĭ-a ordonat Estera.

Estera merge la rege.

5 Şi a treĭa-ḑi, îmbrăcându-se Estera
cu *vestmîntul eĭ* de regină, stătu în
porticul cel din lă-întrul palatuluĭ re-
geluĭ; şi regele şedea pe tronul sĕŭ
de rege în palatul sĕŭ domnesc, în
faţa intrăreĭ palatuluĭ. 2 Şi cum vĕ-
ḑu regele pre regina Estera stând în
curte, ea află har înaintea sa; şi rege-
le întinse Estereĭ sceptrul de aur, ce
era în mâna sa; decĭ se apropiă Es-
tera, şi atinse vârful sceptruluĭ. 3 Şi
regele ḑise către ea: ce-ţĭ este, regină
Estera, şi care *este* cererea ta? *cere!*
şi până la jumătatea regatuluĭ meŭ ţĭ
se va da. 4 Şi Estera rĕspunse: Da-
că îĭ place regeluĭ, să vină regele şi
Haman astă-ḑĭ la ospĕţul, ce l-am pre-
gătit pentru el. 5 Şi regele ḑise: Cu
grabă chiemaţĭ pre Haman, ca să facă
după cuvîntul Estereĭ; şi *aşa* veniră
regele şi Haman la ospĕţul, ce-l pre-
gătise Estera.
6 Şi la bĕutură de vin ḑise regele
către Estera: Care *este* rugăcĭunea ta?
şi ţi se va da; şi care *este* cererea ta?
cere şi până la jumătatea regatuluĭ, şi

ți se va face. 7 Și rĕspundênd Es-
tera, dise: Rugăcĭunea și cererea mea
este: 8 De am aflat har înaintea re-
geluĭ, și dacă va plăcé regeluĭ să facă
rugăcĭunea mea, și să îndeplinéscă ce-
rerea mea, să vină regele și Haman
la ospĕțul ce-l voiŭ pregăti pentru eĭ;
și mâne voiŭ face după cuvîntul re-
geluĭ.

Planul luĭ Haman pentru perderea luĭ Mordacheŭ.

9 Și eși Haman în acea di voĭos și
vesel; dară, vĕdênd Haman pre Mor-
dacheŭ în pórta regeluĭ, că nu s'a scu-
lat, nicĭ s'a mișcat pentru el, s'a um-
plut de mânie asupra luĭ Mordacheŭ.
10 Totușĭ se stăpâni Haman; și întrând
în casa sa, a trimes, și a chiemat pre
amiciĭ seĭ și pre Zereș, femea sa. 11 Și
spus-a lor Haman mărirea averilor sa-
le și mulțimea copiilor seĭ, și cum re-
gele l-a mărit, și cum l-a înălțat maĭ
pe sus de toțĭ maĭ mariĭ și serviĭ re-
geluĭ. 12 Și dis-a Haman: Chĭar re-
gina Estera n'a chĭemat împreună cu
regele la ospĕțul ce-l pregăti, decât pre
mine; și încă și mâne sûnt chĭemat
la dînsa împreună cu regele; 13 Da-
ră tóte acestea nu-mĭ vor folosi nimic,
pe cât timp voiŭ vedé pre Mordacheŭ,
Iudeul, ședênd în pórta regeluĭ. 14 Și
disu-ĭ-a Zereș, femea sa, și toțĭ amiciĭ
seĭ: Să se facă o spânzurătóre, înaltă
de cincĭ-decĭ coțĭ, și mâne cere de la
rege, ca Mordacheŭ să fie spânzurat
pe ea; și du-te apoĭ voĭos cu regele
la ospeț. Și a plăcut acésta luĭ Ha-
man, și a făcut spânzurătórea.

Haman e silit să onoreze în public pe Mardocheŭ.

6 În acea nópte somnul fugi de la
rege; și el ordonă să se aducă car-
tea de amintire, cronicele; și se ceti
înaintea regeluĭ. 2 Și s'a aflat scris,
că Mordacheŭ dăduse scire, că Bigtan
și Tereș, doĭ din eunuchiĭ regeluĭ, din-
tre păzitoriĭ pragului, căutaseră să pu-
nă mâna pe regele Ahasver.
3 Și dis-a regele: Ce onóre și mă-
rire s'a făcut luĭ Mordacheŭ pentru
acésta? Atuncea tineriĭ, cari servĭaŭ
regeluĭ, diseră: Nimic nu i s'a făcut.
4 Și regele dise: Cine *este* în curte? Ér
Haman venise în curtea din afară a
caseĭ regeluĭ, ca să céră de la rege
punerea luĭ Mordacheŭ la spânzură-
tóre, ce o pregătise pentru dînsul.
5 Și tineriĭ regeluĭ îĭ diseră: Ecă, Ha-
man este în curte! Și regele a dis:
Să intre.
6 Și cum intră Haman, dis-a luĭ
regele: Ce se cade să se facă omuluĭ,
pre care regele voesce a-l onora? Ér
Haman cugetă în inima sa: Pre cine
altul voesce regele a-l onora, decât pre
mine? 7 Și Haman rĕspunse regeluĭ:
Omuluĭ, pre care regele voesce a-l o
nora, 8 Să-ĭ se aducă vestmîntul re
geluĭ, cu care se îmbracă regele, și
calul, pe care călăresce regele, și să
se pună diadema pe capul sĕŭ; 9 Și
vestmîntul *acesta* și calul să se dea în
mâna unuĭa dintre maĭ mariĭ maĭ de
frunte aĭ regeluĭ, ca să îmbrace pe
acel om, pre care regele voesce a-l
onora; și ducêndu-l călare pe ulițele
cetățeĭ, să se strige înaintea luĭ; Așa
se face omuluĭ, pre care regele voesce
a-l onora.
10 Și dis-a regele către Haman:
Grăbesce-te, ĭé vestmîntul și calul, cum
aĭ dis, și fă așa luĭ Mordacheŭ, Iudeul,
care șéde în pórta regeluĭ; să nu lip-
séscă nimic din tóte câte aĭ dis.
11 Decĭ luă Haman vestmîntul și
calul, și îmbrăcă pre Mordacheŭ, și-l
duse călare pe ulițele cetățeĭ, strigând
înaintea luĭ: Așa se face omuluĭ, pre
care regele voesce a-l onora.
12 Și s'a întors Mordacheŭ la pór-
ta regeluĭ; ér Haman s'a dus cu gra-
bă la casa sa, trist fórte și cu capul
acoperit. 13 Și Haman spuse Zere-
șeĭ, femea sa, și tuturor amicilor seĭ
tóte ce i se întâmplaseră. Și dis-aŭ că-
tră el înțelepțiĭ seĭ și Zereș, femea sa:
Dacă Mordacheŭ, înaintea căruĭa aĭ
început a cădé, *este* din seminția Iudei-
lor, nu-l veĭ puté învinge, ci veĭ cădé
înaintea luĭ.
14 Și pre-când vorbĭaŭ cu el, veni-
ră eunuchiĭ regeluĭ, și se grăbiră să
aducă pre Haman la ospĕțul, ce-l pre-
gătise Estera.

Haman e spânzurat de spânzurătórea pe care el o pregătise pentru Mardochaiŭ.

7 Și *așa* veniră regele și Haman, să
ospĕteze cu regina Estera. 2 Și
dis-a regele către Estera și a doa di
la bĕutura de vin: Care *este* rugăcĭu-
nea ta, regină Estera? *cere*! și ți se va
da; și care este cererea ta? *cere* și
până la jumătatea regatuluĭ, și se va
face. 3 Atuncea rĕspunse regina Es-
tera, și dise: De am aflat har înaintea
ta, o rege, și de va plăcé regeluĭ, să
mi se dea viéța mea la rugăcĭunea
mea, și poporul meŭ la cererea mea;

4 Căcĭ sûntem vînduţĭ, eŭ şi poporul
meŭ, spre nimicire, ucidere şi perdere.
Dară de am fi fost vînduţĭ *numaĭ* ca
sclavĭ saŭ sclave, aş fi tăcut, cu
tóte că neamicul n'ar puté rĕsplăti re-
geluĭ perderea *ce ar veni din acésta.*
5 Atuncea rĕspuns-a regele Ahas-
ver, şi ḑis-a către Estera, regina: Ci-
ne este el, şi unde este acela, care s'a
sumeţit să facă acésta? 6 Şi Estera
ḑise: Apĕsătorul şi neamicul *este* acest
înreŭtăţit Haman.

Atuncea se înspăĭmêntă Haman îna-
intea regeluĭ şi a regineĭ. 7 Şi scu-
lându-se regele de la bĕutura de vin
în urgia sa, *se duse* în grădina pala-
tuluĭ; ér Haman stătu, ca să céră viéţa
sa de la regina Estera; căcĭ a vĕḑut,
că regele era hotărît a-l perde.
8 Şi întorcêndu-se regele din gră-
dina palatuluĭ în camera ospeţuluĭ,
écă, Haman era aruncat pe patul, pe
care *şedea* Estera. Şi ḑis-a regele: *Cum,*
caută chĭar a sili şi pre regina în faţa
mea, în casa *mea*? Şi cum eşi vorba din
gura regeluĭ, îĭ şi acoperiră faţa. 9 Şi
ḑise Harbona, unul dintre eunuchĭ, îna-
intea regeluĭ: Écă, şi o spânzurătóre
înaltă de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ, pre care
Haman a făcut-o pentru Mordacheŭ,
care a vorbit spre binele regeluĭ, este
în casa luĭ Haman! Şi regele ḑise:
Spânzuraţi-l pe ea. 10 Decĭ spânzu-
rară pre Haman la spânzurătórea, ce
o pregătise pentru Mordacheŭ. Şi *aşa*
se linisti mânia regeluĭ.

Înnălţarea luĭ Mardocheŭ.

8 În ḑiŭa aceea regele Ahasver dădu
regineĭ Estera casa luĭ Haman, ne-
amicul Iudeilor. Şi veni Mordacheŭ
înaintea regeluĭ; căcĭ Estera îĭ spusese
ce-ĭ *era* el. 2 Şi scoţênd regele ine-
lul sĕŭ, pre care l-a luat de la Ha-
man, îl dădu luĭ Mordacheŭ. Şi Estera
puse pre Mordacheŭ asupra caseĭ luĭ
Haman.
3 Şi éră-şĭ vorbi Estera către rege,
şi căḑu la picĭórele luĭ, şi-l rugă cu
lacrimĭ să se întâmpine rĕutatea luĭ
Haman, Agageul, şi uneltirea, ce el
uneltise Iudeilor. 4 Şi întins-a regele
sceptrul de aur către Estera. Şi Estera
se sculă, *şi* stătu înaintea regeluĭ;
5 Şi ḑise: De va plăcé regeluĭ, şi de
am aflat har înaintea luĭ, şi lucrul *se*
va păré drept regeluĭ, şi eŭ *sûnt* plă-
cută în ochiĭ luĭ, să se scrie, ca să
desfiinţeze scrisorile cele uneltite de
Haman, fiul luĭ Hammedata, Agagheul,
pre carĭ le scrise, ca să nimicéscă pre
Iudeĭ din tóte provinciele regeluĭ;
6 Căcĭ cum aşĭ puté vedé rĕul, ce ar
cădé preste poporul meŭ? Saŭ cum
aşĭ puté să vĕd perderea rudelor mele?
7 Atuncea ḑis-a regele Ahasver că-
tră regina Estera, şi către Mordacheŭ,
Iudeul: Écă am dat Estereĭ casa luĭ
Haman, şi pre el l-aŭ spânzurat la
spânzurătóre; pentru-că a întins mâna
sa asupra Iudeilor. 8 Decĭ scrieţĭ
pentru Iudeĭ, cum vi se va păré maĭ
bine, în numele regeluĭ, şi sigilaţĭ cu
inelul regeluĭ; căcĭ scrisórea scrisă în
numele regeluĭ, şi sigilată cu inelul re-
geluĭ, nu se desfiinţéză.

Un decret noŭ regal în folosul ovreilor.

9 Şi chiemară atuncea pre scriitoriĭ
regeluĭ în luna a treĭa, adecă luna
Sivan, în a doĕ-ḑecĭ şi treĭa ḑi a eĭ,
şi se scrise în totul, după cum ordonă
Mordacheŭ către Iudeĭ şi către satrapĭ
şi guvernătorĭ şi maĭ mariĭ provincie-
lor, de la Indea până la Etiopia, o
sută doĕ-ḑecĭ şi şépte de provinciĭ, la
fie-care provincie după chipul scriereĭ
sale, şi la tot poporul în limba sa, şi
către Iudeĭ după scrierea lor şi în lim-
ba lor.
10 Şi scrise scrisorĭ în numele
regeluĭ Ahasver, şi *le* sigilă cu inelul
regeluĭ, şi *le* trimese prin alergătorĭ
călărĭ, carĭ călărĭaŭ pe caĭ ĭuţĭ şi
pe cătârĭ din epe: 11 *Scrisorĭ,* în
carĭ regele învoĭa Iudeilor din orĭ-
ce cetate, să se adune, şi să-şĭ apere
viéţa lor, să pérdă, să omóră, şi se ni-
micéscă orĭ-ce putere a poporuluĭ şi
a provincieĭ, ce ĭ-ar apĕsa, *stârpind*
copiiĭ şi femeile, şi predând averile
lor. 12 Într'o ḑi, în tóte provinciele
regeluĭ Ahasver, *adecă* în a treĭ-spre-
ḑecea, a luneĭ a doĕ-spre-ḑecea, luna
Adar, *se scrise.*
13 Câte o copie de pe *acéstă* scri-
sóre s'a dat ca edict, şi s'a prochie-
mat în fie-care provincie către tóte
popórele, *ordonând* Iudeilor a fi gata
în ḑiŭa aceea, ca să-şĭ rĕsbune de ne-
amiciĭ lor. 14 Şi *aşa* eşiră alergăto-
riĭ, călărind pe caĭ ĭuţĭ *şi* pe cătârĭ,
grăbiţĭ *şi* siliţĭ fiind din ordinul rege-
luĭ. Şi edictul se prochiemă şi în Şu-
şan, *cetatea* palatuluĭ.
15 Ér Mordacheŭ eşi de dinaintea
regeluĭ în vestmînt de rege vĕnăt şi
alb, şi cu corónă mare de aur şi man-
tie de in supţire şi de purpur; şi ce-
tatea Şuşan se bucură, şi se veseli.
16 Şi pentru Iudeĭ fu lumină, veselie,
bucurie şi onóre. 17 Şi în orĭ-ce pro-

vincie și cetate, unde sosi ordinul re-
geluĭ și edictul sĕŭ, bucurie și veselie,
ospetare și ḑi bună era Iudeilor. Și
mulțĭ din poporul țăreĭ se făcură Iudeĭ;
căcĭ frica de Iudeĭ căḑuse preste eĭ.

Iudeiĭ se opun neamicilor lor, și-ĭ înving.

9 Și în luna a doĕ-spre-ḑecea, luna
Adar, în a treĭ-spre-ḑecea ḑi a eĭ,
când ordinul regeluĭ și edictul sĕŭ
eraŭ aprópe să fie îndeplinite, în ḑiŭa
în care neamiciĭ Iudeilor speraŭ să
domnéscă asupra lor, (de-și s'a întors
lucrul, căcĭ Iudeiĭ domnĭaŭ asupra ce-
lor, ce-ĭ urĭaŭ), 2 Se adunară Iudeiĭ
în cetățile lor, în tóte provinciele re-
geluĭ Ahasver, ca să pună mâna pe
ceĭ ce căutaŭ nenorocirea lor; și ni-
menea nu putu a le sta înainte, căcĭ
frica de dînșii căḑuse preste tóte po-
pórele. 3 Și toțĭ maĭ mariĭ provin-
cielor și satrapiĭ și guvernătoriĭ și
economiĭ regeluĭ ajutară pre Iudeĭ;
căcĭ frica de Mordacheŭ căḑuse preste
eĭ. 4 Căcĭ Mordacheŭ *era* mare în
casa regeluĭ, și faĭma luĭ străbătuse
în tóte provinciele; că omul acesta,
Mordacheŭ mergea mărindu-se.
5 Și loviră Iudeiĭ pre toțĭ neamiciĭ
lor cu lovitură de sabie, și cu ucidere
și cu nimicire; și făcură cu neamiciĭ
lor după voĭa lor. 6 Chĭar și în Șu-
șan, *cetatea* palatuluĭ, Iudeiĭ uciseră
și stârpiră cincĭ sute de bărbațĭ. 7 Și
pre Parșandata, Dalfon, Aspata, 8 Pre
Porata, Adalia, Aridata, 9 Pre Parmaș-
ta, Arisaĭ, Arihaĭ și Caezata: 10 Pre
ceĭ ḑece fiĭ aĭ luĭ Haman, fiul luĭ Ham-
medata, neamicul Iudeilor, *pre toțĭ ĭĭ*
uciseră; dară nu aŭ întins mâna lor
spre pradă.
11 Și se spuse regeluĭ în acea ḑi
numĕrul celor ucișĭ în Șușan, *cetatea*
palatuluĭ. 12 Și regele ḑise către Es-
tera, regina: În Șușan, *cetatea* palatu-
luĭ, Iudeiĭ au ucis și stârpit cincĭ sute
de bărbațĭ, și pre ceĭ ḑece fiĭ aĭ luĭ
Haman; ce vor fi făcut în cele-l-alte
provinciĭ ale regeluĭ? Și acum care
este rugăcĭunea ta? *cere*, și țĭ se va da;
și care *este* cererea ta? și țĭ se va face.
13 Și Estera ḑise: De va plăcé re-
geluĭ, să învoéscă Iudeilor din Șușan
să facă și mâne după edictul de astă-
ḑĭ; și pre ceĭ ḑece fiĭ aĭ luĭ Haman să-ĭ
spânzure în spânzurătorĭ. 14 Decĭ
ordonă regele, ca să se facă așa; și
prochiemă edict în Șușan; și spânzu-
rară pre ceĭ ḑece fiĭ aĭ luĭ Haman.
15 Și se adunară Iudeiĭ din Șușan și
în ḑiŭa a patru-spre-ḑecea a luneĭ A-
dar, și uciseră treĭ sute de bărbațĭ în
Șușan; dară nu aŭ întins mâna lor spre
pradă.
16 Și Iudeiĭ din cele-l-alte provin-
ciĭ ale regeluĭ se adunară, și-șĭ apĕ-
rară viéța lor, și căpĕtară repaus din
partea neamicilor lor, și uciseră din
neamiciĭ lor șépte-ḑecĭ și cincĭ de miĭ;
(dară nu aŭ întins mâna lor spre pra-
dă). 17 *Fost-a acésta* în ḑiŭa a treĭ-
spre-ḑecea a luneĭ Adar; ér în ḑiŭa a
patru-spre-ḑecea se repausară, și o fă-
cură ḑi de ospĕț și de veselie. 18 Da-
ră Iudeiĭ ceĭ din Șușan se adunară în
a treĭ-spre-ḑecea *ḑi* a acesteĭ *lunĭ*, și
în a patru-spre-ḑecea; și în a cincĭ-
spre-ḑecea ḑi a eĭ se repausară, și o
făcură ḑi de ospĕtare și de desfătare.
19 Pentru acésta Iudeiĭ din sate, carĭ
locuĭaŭ în cetățĭ neîntărite, făcură a
patru-spre-ḑecea ḑi a luneĭ Adar *ḑi de*
desfătare și de ospĕtare și ḑi bună, și
de trimetere de darurĭ unul altuĭa.

Instituirea sĕrbăreĭ Purim; mărirea luĭ Mordacheŭ.

20 Și a scris Mordacheŭ lucrurile
acestea, și a trimes scrisorĭ către toțĭ
Iudeiĭ din tóte provinciele regeluĭ A-
hasver, către ceĭ din apropiere și că-
tră ceĭ din depărtare. 21 Ordonân-
du-le, ca să păzéscă ḑiŭa a patru-spre-
ḑecea a luneĭ Adar și a cincĭ-spre-ḑecea
ḑi a acesteĭa, pe fie-care an, 22 Ḑile,
în carĭ Iudeiĭ s'aŭ repausat de neami-
ciĭ lor; și luna, în care amărĭcĭunea
lor s'a prefăcut în bucurie, și bocetul
în ḑi bună; ca să le facă ḑile de os-
pĕtare și de veselie, și de trimetere
de darurĭ unul altuĭa, și de darurĭ să-
racilor. 23 Și Iudeiĭ primiră să facă
ceea ce aŭ început, și ceea ce le-a
scris Mordacheŭ. 24 Căcĭ Haman,
fiul luĭ Hammedata, Agagheul, neami-
cul tuturor Iudeilor, uneltise asupra
Iudeilor, ca să-ĭ pérdă, și aruncase
Pur, adecă sorți, ca să-ĭ pérdă și ca
să-ĭ nimicéscă; 25 Dară cum a venit
Estera înaintea regeluĭ, a ordonat prin
epistole, să se întórcă asupra capuluĭ
luĭ uneltirea luĭ cea rea, ce a uneltit
asupra Iudeilor, și spânzurat-aŭ pre el
și pre fiiĭ luĭ în spânzurătorĭ. 26 Pen-
tru acésta aŭ numit ḑilele acestea Pu-
rim, de la numele Pur. De acea după
tóte întâmplările scrisoreĭ acesteĭa, și
ale celor ce eĭ aŭ vĕḑut în lucrul a-
cesta, și *după* cele ce s'aŭ întâmplat
lor, 27 Aŭ așeḑat Iudeiĭ și aŭ luat
asupra lor și asupra semințieĭ lor, și
asupra tuturor celor ce s'aŭ unit cu

eĭ, să nu lipséscă vre-odată de a păzi
aceste doĕ ḑile, după cele scrise şi în
timpul lor, în fie-care an; 28 Şi ḑi-
lele acestea să se amintéscă şi să se
păzéscă în tótă generaţiunea, în tótă
familia, în tótă provincia, şi în tótă
cetatea; şi ḑilele acestea Purim să nu
lipséscă din mijlocul Iudeilor, şi să nu
înceteze amintirea lor din seminţia lor.
29 Atuncea Estera, regina, fata luĭ
Abihail, şi Mordacheŭ, Iudeul, aŭ scris
a doa óră în tótă puterea, ca să în-
tăréscă cele scrise pentru Purim. 30 Şi
aŭ trimes scrisorĭ către toţĭ Iudeiĭ în
cele o sută doĕ-ḑecĭ şi şépte provinciĭ
ale regatuluĭ luĭ Ahasver; cuvinte
de pace şi de adevĕr: 31 Ca să în-
tăréscă ḑilele acestea, Purim, în tim-
purile lor, cum le-a hotărît lor şi
Mordacheŭ, Iudeul, şi Estera, regina,
şi cum le-a hotărît lor şi seminţieĭ
lor, *adăugênd* post şi rugăcĭune. 32 Şi
edictul Estereĭ a întărit hotărîrea a-
césta a Purimuluĭ, şi s'a scris în carte.

Puternicul Mardocheŭ ajută la starea bună a poporuluĭ sĕŭ.

10 Şi a pus regele Ahasver dare a-
supra pămêntuluĭ şi *asupra* insu-
lelor măreĭ. 2 Şi tóte faptele potereĭ
luĭ şi ale tărieĭ luĭ, şi descrierea mă-
rireĭ luĭ Mordacheŭ, la care l-a ridicat
regele, óre nu *sûnt* scrise în Cartea
Cronicelor regilor Medieĭ şi aĭ Per-
sieĭ? 3 Căcĭ Mordacheŭ, Iudeul, *era*
al doilea după regele Ahasver, şi mare
între Iudeĭ, şi plăcut mulţimeĭ fraţi-
lor seĭ, căutând binele poporuluĭ sĕŭ,
şi vorbind de pace pentru tótă semin-
ţia sa.

CARTEA LUI IOV.

Prosperitatea luĭ Iov, durerea sa, şi răbdarea sa.

1 Fost-a în pămêntul Uz un bărbat,
al căruĭ nume *era* Iov; şi bărbatul
acesta era fără prihană şi drept, şi
temĕtor de Dumneḑeŭ, şi se feria de
tot lucrul rĕŭ. 2 Şi i se născură şép-
te fiĭ şi treĭ fete. 3 Şi eraŭ vitele
luĭ şépte miĭ de oĭ şi treĭ miĭ de că-
mile, cincĭ sute perechĭ de boĭ, şi cincĭ
sute de asine, cu mulţime mare de
servĭ. Şi *aşa* bărbatul acesta era cel
maĭ mare între toţĭ fiiĭ rĕsărituluĭ.
4 Şi mergeaŭ fiiĭ luĭ unul la altul,
şi dădeaŭ óspeţe, fie-care în casa *sa*
în ḑiŭa sa; şi trimeteaŭ şi chĭemaŭ
pre *tóte*-treĭ surorile lor, să mănânce
şi să bea cu dînşi. 5 Şi când rândul
ospeţelor *lor* trecea, trimetea Iov, ca
să-ĭ sânţéscă; şi se scula de diminéţă
fórte, şi aducea olocauste *după* numĕ-
rul tuturor. Căcĭ ḑicea Iov: Póte, aŭ
pĕcătuit fiiĭ meĭ, şi s'aŭ despărţit de
Dumneḑeŭ în inima lor. Aşa făcea Iov
tot-dé-una.

Liniştea luĭ Iov în încercărĭ grele.

6 Şi fost-a într'o ḑi, că venind fiiĭ
luĭ Dumneḑeŭ, spre a se înfăţişa îna-
intea luĭ Iehova, veni şi Satan în mij-
locul lor. 7 Şi ḑise Iehova către
Satana: De unde viĭ? Şi Satana rĕ-
spunse luĭ Iehova, şi ḑise: Din cutre-
rarea şi umblarea pe pămênt. 8 Şi
Iehova ḑise către Satana: Căutat-aĭ
spre servul meŭ, Iov? Nimenea nu *este*
ca dînsul pe pămênt, bărbat fără pri-
hană şi drept, temĕtor de Dumneḑeŭ,
şi *care* se feresce de *tot* lucrul rĕŭ.
9 Respuns-a Satana luĭ Iehova, şi ḑi-
se: Óre în zadar se teme Iov de Dum-
neḑeŭ? 10 Aŭ nu l-aĭ îngrădit pre
el şi casa luĭ şi tóte ce sûnt ale luĭ,
de jur împrejur? Lucrul mânelor luĭ
aĭ bine-cuvîntat, şi vitele luĭ *le*-aĭ îm-
mulţit pe pămênt. 11 Dară întinde
acum mâna ta, şi lovesce tóte ce sûnt
ale luĭ, şi *să vedem, de nu* te va ble-
stema în faţă? 12 Şi Iehova ḑise
către Satana: Ecă, tóte ale luĭ *fie* în
mâna ta; numaĭ asupră-ĭ nu întinde
mâna ta. Şi eşi Satana din faţa luĭ
Iehova.
13 Şi fost-a într'o ḑi, că fiiĭ luĭ şi
fetele luĭ mâncaŭ şi beaŭ vin în casa
frateluĭ lor cel ântĕĭ-născut. 14 Şi
veni un trimes către Iov, şi ḑise: Boiĭ
araŭ, şi asinele păsceaŭ lângă dînşi,
15 Şi se aruncară Sebeiĭ, şi-ĭ luară *cu*
sine, şi uciseră pre serviĭ *teĭ* cu ascu-
ţitul săbieĭ; şi numaĭ eŭ, eŭ singur,
am scăpat, spre a-ţĭ da de şcire. 16 Şi
încă vorbind acesta, veni şi altul, şi
ḑise: Focul luĭ Dumneḑeŭ pică din
cer, şi arse oile şi serviĭ *teĭ*, şi-ĭ mi-
stui; şi numaĭ eŭ, eŭ singur, am scă-
pat, spre a-ţĭ da de şcire. 17 *Şi* încă

vorbind acesta, veni şi altul, şi ḑise:
Chaldeiĭ, făcêndu-se treĭ cete, se arun-
cară asupra cămilelor, şi le luară *cu*
sine, şi uciseră pre serviĭ *teĭ* cu ascu-
ţitul săbieĭ; şi numaĭ eŭ, eŭ singur,
am scăpat, spre a-ţĭ da de scire. 18 *Şi*
încă vorbind acesta, veni un al treilea,
şi ḑise: Fiiĭ teĭ şi fetele tale mâncaŭ
şi beaŭ vin în casa frateluĭ lor cel
ântĕi-născut; 19 Şi écă, veni vênt
puternic dinspre pustiiŭ, şi lovi ce-
le patru colţurĭ ale caseĭ; şi ea căḑu
preste tinerĭ, şi eĭ periră; şi numaĭ eŭ,
eŭ singur, am scăpat, spre a-ţĭ da de
şcire.
20 Atuncea se ridică Iov, rupse
mantia sa, şi-şĭ tunse capul sĕŭ; căḑu
pe pămênt, şi se prosternu; 21 Şi ḑi-
se: Gol am eşit din mitra mumeĭ mele,
şi gol mĕ voiŭ întórce acolo: Iehova
a dat, şi Iehova a luat; bine-cuvîntat
fie numele luĭ Iehova! 22 În tóte a-
cestea Iov nu pĕcătui; şi n'a însuşit
nicĭ o prostie luĭ Dumneḑeŭ.

Satana maĭ învinuesce pe Iov înaintea luĭ Iehova, i se dă bólă, e necăjit de către soţia sa şi e cercetat de treĭ prietenĭ.

2 Şi fost-a într'o ḑi, când veniră fiiĭ
luĭ Dumneḑeŭ, spre a se înfaţişa
înaintea luĭ Iehova, că veni Satana în
mijlocul lor, spre a se înfăţişa şi el
înaintea luĭ Iehova. 2 Şi ḑise Iehova
cătră Satana: De unde viĭ? Şi rĕspun-
se Satana luĭ Iehova, şi ḑise: Din cu-
trerarea pe pămênt şi din preumblarea
pe el. 3 Şi Iehova ḑise cătră Sata-
na: Căutat-aĭ spre servul meŭ, Iov?
Nimenea nu *este* ca dînsul pe pămênt,
bărbat fără prihană şi drept, temĕtor
de Dumneḑeu, şi *care* se feresce de
tot lucrul rĕŭ; écă, el este statornic în
neprihănirea sa, de-şi m'aĭ îmboldit
asupră-ĭ, spre a-l perde în zădar. 4 Şi
rĕspunse Satana luĭ Iehova, şi ḑise:
Pele pentru pele! tóte, ce are omul,
le va da pentru viéţa sa. 5 Înse în-
tinde mâna ta acum, şi lovesce ósele
luĭ şi carnea luĭ, şi *să vedem, de nu* te
va blestema în faţă. 6 Şi ḑise Ieho-
va cătră Satana: Écă, el *fie* în mâna
ta; numaĭ de viéţa luĭ pazesce-te.
7 Şi aşa se duse Satana din faţa
luĭ Iehova, şi lovi pre Iov cu ulcere
marĭ, de la talpa piciorului sĕŭ pâ-
nă la crestetul sĕŭ. 8 Şi-şĭ luă un
hârb, şi se scărpină cu el, şi şeḑu în
cenuşă.
9 Atuncea ḑise femea sa cătră dîn-
sul: Maĭ escĭ încă statornic în nepri-
hănirea ta? 10 Blestemă pre Dum-
neḑeŭ, şi morĭ! Dară el ḑise cătră ea:
Cum vorbesc cele próste, aşa vorbescĭ
şi tu; ce! să primim noĭ de la Dum-
neḑeŭ bunul, şi rĕul să nu-l primim?
În tóte acestea Iov nu pĕcătui cu bu-
zele sale.
11 Şi treĭ amicĭ aĭ luĭ Iov, Elifaz,
Temaneul, şi Bildad, Suheul, şi Zofar,
Naamateul, auḑind tóte nenorocirile
ce veniseră preste el, plecară fie-care
de la locul unde era, şi se vorbiră în-
tre eĭ, să vină, spre a-l compătimi şi
a-l mângăia. 12 Şi ridicând de de-
parte ochiĭ lor, nu l-aŭ cunoscut; şi
înălţând vocea lor, plânseră, şi rupseră
fie-care mantia sa, şi aŭ aruncat pă-
mênt preste capetele lor spre cer;
13 Şi şeḑură lângă dînsul pe pămênt
şépte ḑile şi şépte nopţĭ, şi nicĭ unul
nu vorbi un cuvînt cătră dînsul; căcĭ
vedeaŭ, că durerea *sa* era mare fórte.

Plângerea luĭ Iov.

3 După acestea deschise Iov gura sa,
şi blestemă ḑiŭa sa.
2 Şi Iov începu, şi ḑise:
3 Péră ḑiŭa, în care m'am născut;
Şi nóptea, care a ḑis: S'a conceput
un om!
4 Acea ḑi să *nu* fie *decât* întunerec;
Dumneḑeŭ să nu o caute de sus:
Şi lumina să nu o lumineze;
5 Întunerecul şi umbra morţeĭ să şĭ-o
céră;
Norĭ groşĭ să zacă preste ea;
Eclipsul să o înspăimânte!
6 Acea nópte întunerecul să o ră
péscă,
Să nu se numere între ḑilele a-
nuluĭ,
Să nu vină în numĕrul lunelor!
7 Écă, acea nópte să fie stérpă;
Nicĭ o bucurie să nu aĭbă loc în-
tr'însa!
8 Să o blesteme ceĭ ce afurisesc ḑi-
lele,
Ceĭ ce cu iscusinţă deştéptă Levia-
tanul.
9 Să se întunece stelele amurguluĭ eĭ,
Să astepte lumina, şi *ea să* nu *vină*,
Da, sa nu vada genele ḑorilor!
10 Căcĭ nu mĭ-a închis porţile mitreĭ
mumeĭ;
Şi n'a ascuns necazul înaintea o-
chilor meĭ!
11 De ce n'am murit în mitra *mumeĭ*?
Eşind din pântece de ce *n*'am es-
pirat?
12 Pentru ce m'aŭ primit genunchiĭle?
Şi pentru ce *m'aŭ primit* ţiţele, să
le sug?

13 Căcĭ acum aşĭ zăcé, şi aşĭ avé pace;
Aşĭ dormi, şi aşĭ avé repaus
14 Cu regiĭ şi cu guvernatoriĭ pământuluĭ,
Cari 'şi zidiră piramiḑĭ;
15 Saŭ cu ceĭ marĭ, cari aveaŭ aur,
Şi împleaŭ casele lor cu argint.
16 Saŭ *de ce nu* sûnt *ca* o lepĕdătură îngropată;
Ca pruncil, *cari* n'aŭ vĕḑut lumina!
17 Acolo reiĭ încetéză de a turbura,
Şi ceĭ osteniţĭ se repauséză.
18 Acolo ceĭ în lanţurĭ cu toţĭ află repaus;
Şi nu aud vocea celuĭ ce-ĭ îmboldesce,
19 Acolo sûnt şi ceĭ micĭ şi ceĭ marĭ,
Şi servul *e* liber de domnul sĕŭ.
20 Pentru ce dă el lumina celuĭ mişel,
Şi viéţă celor amărîţĭ *la* suflet?
21 Cari aştéptă mórtea, şi ea nu *vine*,
Deşi o caută maĭ mult, decât pre tesaurele cele ascunse;
22 Care se bucură fórte,
Se veselesc, când găsesc mormîntul;
23 *Pentru ce se dă lumină* omuluĭ, căruĭa îĭ este ascunsă calea sa,
Şi pre care Dumneḑeŭ l-a îngrădit?
24 Da, înaintea mâncăreĭ îmĭ vine suspinul;
Şi oftatul meŭ se revărsă ca apa.
25 Écă, de ce m'am temut, *aceea* m'a lovit;
De ce m'am înspăĭmântat, *aceea* m'a ajuns;
26 N'am nicĭ linisce, nicĭ pace, nicĭ repaus,
Şi vijelia a venit *preste mine.*

Vorba ântĕia a luĭ Elifas. Dumneḑeŭ nu pedepsesce pe nevinovatul.

4 Şi începu Elifaz, Temaneul, şi ḑise:
2 *De* am căuta să-ţĭ vorbim, óre mânia-te-veĭ?
Şi cine póte opri cuvîntul?
3 Écă, pre mulţĭ ĭ-aĭ învĕţat tu,
Şi mânĭ slabe aĭ întărit;
4 Pre cel ce şovăia cuvintele tale l-aŭ ridicat,
Şi genunchile cele ce se plecaŭ le-aĭ întărit;
5 Şi acum, când ţi se întâmplă acéta, te mâniĭ?
Când te-a ajuns *rĕul*, tu te spăimânţĭ?
6 Aŭ nu cuvioşia ta *a fost* speranţa ta?
Şi *nu* neprihănirea căilor tale *a fost* încrederea ta?
7 Amintesce-ţĭ, rogu-te, cine nevinovat fiind a perit;
Şi drept fiind s'a stârpit?
8 Am vĕḑut tot-da-una, *că* ceĭ ce aŭ arat nedreptatea,
Şi aŭ sĕmĕnat fără-de-legea, aŭ şi secerat-o:
9 Perind de suflarea luĭ Dumneḑeŭ,
Şi mistuindu-se de strănutatul nărilor luĭ.
10 *El înăbuşesce* mugetul leuluĭ, şi strigătul leóĭeĭ,
Şi sdrobesce dinţiĭ leilor tinerĭ.
11 Leul bătrân pere din lipsă de pradă,
Şi puiĭ leóĭeĭ se împrăstiă.
12 Un cuvînt mi se furişă;
Şi urechia mea auḑi şópta luĭ,
13 În gândurile visurilor de nópte,
Când somnul adânc cade preste ómenĭ,
14 Témă şi cutremur m'a întâmpinat,
Şi făcu să se cutremure tóte ósele mele;
15 Şi un spirit trecu pe dinaintea mea,
Şi pĕrul mi se sburli pe corp.
16 El stătu, dară nu cunoscuĭ faţa sa,
Un chip *era* înaintea ochilòr meĭ;
Şi am auḑit o voce slabă;
17 „Óre fi-va omul maĭ drept decât Dumneḑeŭ?
„Fi-va omul maĭ drept decât cel ce l-a făcut?
18 „Écă, el nu se încrede servilor seĭ,
„Şi găsesce greşelĭ în ângeriĭ seĭ,
19 „Cu cât maĭ mult *el nu se va încrede* celor ce locuesc în case de lut,
„Cu temelia în ţărână,
„*Ce* se strivesc la întâlnirea molielor?
20 „Eĭ de diminéţă până în séră sûnt nimiciţĭ,
„Pe nesimţite per pentru tot-déuna.
21 „*Écă*, se răpesce *tótă* pré-puterea lor;
„Mor fără înţelepcĭune.

Urmare: Nelegiuitul piere; cine se plécă sub Dumneḑeŭ, acela scapă.

5 Strigă acum, fi-va óre cine să-ţĭ rĕspundă?
Şi óre la care din sânţĭ te veĭ îndrepta?
2 Căcĭ mânia ucide pre nebun,
Şi râvna omóră pre cel prost.
3 Vĕḑut-am un nebun, care prindea rădăcinĭ,

Dară pe dată am numit blestemat
locaşul sĕŭ.
4 Fiiĭ seĭ, departe de *a fi* în siguranţă,
Sûnt striviţĭ în judecată,
Fără ca nimenea să-ĭ apere.
5 Hămisitul mănâncă secerişul sĕŭ;
Pre care-l scóte chĭar şi din spinĭ;
Şi hoţul înghite averile sale.
6 Căcĭ necazul din pulbere nu rĕsare,
Şi truda nu încolţesce din pămênt,
7 Ci omul se nasce pentru trudă,
Precum fiiĭ fulgeruluĭ se ridică, spre
a sbura.
8 De aceea în *locu-ţi* aşĭ căuta spre
cel A-tot-puternic,
Aşĭ îndrepta cuvintele mele cătră
Dumneḑeŭ;
9 Care face lucrurĭ marĭ, necuprinse,
Lucrurĭ minunate şi fără numĕr;
10 Care dă plóĭa pe pămênt,
Şi trimete apă preste câmpurĭ;
11 Care înălţă pre ceĭ umilițĭ,
Şi ridică la mântuire pre ceĭ ce
plâng;
12 Care zădărnicesce sfaturile celor vicleni,
Pentru ca mânele lor să nu îndeplinéscă cugetele *lor*;
13 Care prinde pre ceĭ iscusiţĭ în viclenia lor,
Şi sfatul celor stricaţĭ se rĕstórnă;
14 Ḑiŭa îĭ întâmpină întunerecul,
Şi în a-méḑă-ḑi pipăesc ca nóptea;
15 Şi *aşa* el scapă pre sĕrman de sabia *lor*,
Din gura lor, şi de mâna celuĭ puternic;
16 Şi ast-fel rĕmâne speranţă săraculuĭ,
Şi, nedreptatea amuţesce.
17 Ecă, fericit *este* omul, pre care
Dumneḑeŭ îl cértă;
Deci nu respinge mustrarea celuĭ
A-tot-puternic;
18 Căcĭ el rănesce, şi el légă;
El lovesce, şi *tot* mânele luĭ vindecă.
19 *Căcĭ* din nevoĭ de şése orĭ te va
scóte,
Şi în a şéptea nenorocirea tot nu
te va ajunge;
20 În fómete, de mórte te va scăpa,
Şi în resbel, de sabie;
21 De bicĭul limbeĭ te va ascunde,
Şi de pustiirĭ viitóre nu te veĭ
teme.
22 În pustiirĭ şi în fómete tu veĭ rîde,
Şi de férele pămêntuluĭ nu te veĭ
teme;
23 Până şi cu petrele câmpuluĭ veĭ fi
în înţelegere,
Şi veĭ fi în pace cu férele;
24 Şi pace veĭ afla în cortul tĕŭ;
Şi cercetând staulele tale, nimic nu-ţĭ va lipsi.
25 Tu veĭ vedé seminţa ta adăugindu-se,
Şi odraslele tale *crescênd* ca érba
pămêntuluĭ;
26 Copt veĭ intra în mormînt,
Ca snopul strâns la timpul sĕŭ.
27 Ecă, acestea *sûnt* cele ce am cercetat,
Audi-le, şi cunósce, *că sûnt* spre folosul tĕŭ.

Rĕspunsul luĭ Iov. Iov desvinovăţesce ticăloşia sa şi se tânguiesce despre asprimea prietenilor.

6 Şi Iov rĕspunse, şi ḑise:
2 O, de s'ar fi cumpănit supĕrarea
mea!
Şi *de* s'ar fi pus în aceéşĭ cumpănă
cu suferinţile mele!
3 *Să se vadă* că maĭ grele sûnt de
cât nisipul mărilor;
De aceea cuvintele mele sûnt aspre.
4 Căcĭ săgetele A-tot puterniculuĭ *sûnt*
în mine,
Şi venind lor bea spiritul meŭ;
Spaĭmele luĭ Dumneḑeŭ se înarmézā
asupră-mĭ!
5 Óre sbiéră asinul sĕlbatic, când are
verdéţă?
Saŭ rage boul, când are nutreţ?
6 Se póte mânca ce este fără gust *saŭ*
nesărat?
Óre zerul este gustos?
7 Lucrul, *de care* sufletul meŭ nu se
atingea,
S'a făcut pânea desgustuluĭ meŭ.
8 De s'ar încuviinţa cererea mea!
De ar împlini Dumneḑeŭ speranţa
mea!
9 De ar plăcé luĭ Dumneḑeŭ să mĕ
sfărâme!
Să întindă mâna sa, şi să mĕ stârpéscă!
10 Aşĭ avé încaltea *acéstă* mângăĭere,
De care m'aşĭ veseli în durerea cea
maĭ crudă:
Că nu m'am lepĕdat de cuvintele
celuĭ Pré-sânt.
11 *Dară* care *este* tăria mea, pentru ca
să maĭ pot spera,
Şi care *este* sfârşitul meŭ, pentru ca
să pot suferi în răbdare?
12 Tăria mea *este* óre *ca* tăria petrelor?
Saŭ carnea mea *este* ea óre de aramă?
13 Óre nu sûnt fără ajutor?

Aŭ *n*'a fugit mântuirea de la mine?
14 Nenorocituluĭ *se cuvine* compătimire de la amicul sĕŭ,
Chĭar *de* părăsesce téma de A-tot-puternicul.
15 Frațiĭ meĭ sûnt necredincĭoșĭ ca un părâŭ,
Și ca cursul pâraelor, ce trec,
16 Pre cari o brumă le usucă,
Și pe cari se îngrămădesce omĕtul.
17 Când vine căldura, ele lipsesc,
Căcĭ, cum simt căldura, dispar,
18 *Și se scurg* din locul lor,
Șerpuind pe drumurile scurgereĭ lor,
Până se nimicesc și per.
19 Caravanele din Tema *le* caută,
Și cetele din Șeba le astéptă;
20 *Dară* ele se rușinéză de speranța lor,
Ajungênd la dînsele, roșesc.
21 Așa sûnteţĭ și voĭ pentru mine;
Ațĭ vĕḑut nenorocirea *mea*, și v'ațĭ îngrozit.
22 Ḑisu-v'am óre: „Dați-mĭ *ce-va*?"
Saŭ: „Dăruiți-mĭ din avutul vostru?"
23 Saŭ: „Mântuiți-mĕ din mâna neamiculuĭ?"
Saŭ: „Rĕscumpĕrați-mĕ din mâna hoților?"
24 Învĕțați-mĕ, și voiŭ tăcé;
Și arĕtați-mĭ în ce am greșit!
25 Cât de tarĭ sûnt cuvintele drepte!
Dară la ce sûnt bune mustrările vóstre?
26 Óre n'avețĭ cuvinte, *de cât* spre a *mĕ* mustra?
Și ce *sûnt pentru voĭ* cuvintele unuĭ om disperat, de cât vênt?
27 Voĭ v'ațĭ arunca chĭar și asupra orfanuluĭ,
De óre-ce săpațĭ *grópă* amiculuĭ vostru.
28 Și acum căutațĭ, rogu-vĕ, spre mine,
Și *vedețĭ*, de minț înaintea vóstră!
29 Întorcețĭ-vĕ *în voĭ înșĭ-vĕ*, rogu-vĕ, ca să nu fie nedreptate;
Întorcețĭ-vĕ, *căcĭ* dreptul *este* în partea mea.
30 Óre să fie nedreptate în limba mea!
Óre gustul meŭ nu póte deosebi între rĕutățĭ?

Iov se rógă la Dumneḑeŭ saŭ să-ĭ iéa viéța, saŭ să-l cruțe.

7 Aŭ nu *este* omul pe pămênt tot în luptă?
Aŭ nu *sûnt* ḑilele luĭ ca ḑilele năimituluĭ?
2 Ca un sclav doresce după umbră,
Ca un năimit astéptă simbria sa.
3 Așa mi s'aŭ dat lunĭ de durere,
Și mi s'aŭ numĕrat nopțĭ *pline* de trudă:
4 De mĕ culc, ḑic:
„Când mĕ voiŭ scula, și *când* óre nóptea îșĭ va încheĭa măsura sa?"
Și sûnt sătul de neodihnă până la rĕsăritul ḑorilor.
5 Carnea mea este acoperită de vermĭ și de mărșavia pulbereĭ,
Pelea mea crapă și puruĭéză.
6 Ḑilele mele trec maĭ repede decât mosorul țesetoruluĭ,
Și se perd fără speranță.
7 Amintesce-țĭ, că viéța mea *nu este decât* o suflare,
Și că ochĭul meŭ nu va maĭ vedé fericirea;
8 Ochĭul celor ce mĕ privesc nu mĕ va *maĭ* vedé,
Ochiĭ teĭ *vor căuta* spre mine, și eŭ nu *voiŭ maĭ fi*.
9 *Ca* norul, *ce* se împrăstiă și trece,
Așa și cel ce se pogóră în mormînt nu se va *maĭ* scula;
10 Nu se va maĭ întórce la casa sa;
Și locul sĕŭ nu-l va maĭ recunósce.
11 De aceea nu voiŭ maĭ stăpâni gura mea,
Voiŭ vorbi în strâmtorarea spirituluĭ meŭ;
Mĕ voiŭ tângui în amărĭcĭunea sufletuluĭ meŭ.
12 Óre sûnt o mare, saŭ un bălaur,
De m'aĭ îngrădit *ast-fel*?
13 Dacă ḑic: Patul mĕ va mângăĭa,
Culcușul îmĭ va alina durerea mea:
14 Atuncea tu mĕ spăimânțĭ prin visurĭ,
Și mĕ tulburĭ cu vederĭ;
15 De aceea sufletul meŭ doresce zugrumarea,
Maĭ bine mórtea, de cât óse ca ale mele!
16 Mĕ trec, nu voiŭ trăi în etern!
Lasă-mĕ; căcĭ ḑilele mele *sûnt* o suflare!
17 Óre ce *este* omul, de-l mărescĭ *atâta*,
Și ĭeĭ sémă de dînsul?
18 De-l cercetezĭ în tótă diminéța,
Și-l cercĭ pe fie-care clipélă?
19 Până când nu te veĭ depărta de la mine,
Și nu mĕ veĭ lăsa măcar ca să înghit scuĭpatul meŭ?

20 *De* am pĕcătuit, ce ţî-am făcut, păzitorule de ómenĭ?
De ce m'aĭ făcut să-ţĭ fiŭ ţintă,
Şi să fiŭ mie însumĭ de povară?
21 Şi pentru ce nu ridicĭ pĕcatul meŭ,
Şi *nu* facĭ să trécă nedreptatea mea?
Căcĭ preste puţin voiŭ adormi în pulbere,
Şi mĕ veĭ căuta, dară eŭ nu *voiŭ maĭ fi.*

Vorba ântĕia a luĭ Bildad: numaĭ pocăinţa e calea spre fericire; nelegiuiţi pier.

8 Şi Bildad, Şuheul, rĕspunse, şi ḑise:
2 Până când veĭ *maĭ* vorbi ast-fel,
Şi cuvintele gureĭ tale *vor fi ca* un vînt puternic?
3 Óre va rĕsturna Dumneḑeŭ dreptul?
Saŭ va rĕsturna A-tot-puternicul dreptatea?
4 De aŭ pĕcătuit fiiĭ teĭ împotriva luĭ,
Şi el ĭ-a dat în mâna fără-de-legeĭ;
5 De veĭ căuta pre Dumneḑeŭ,
Şi te veĭ ruga la A-tot-puternicul;
6 De escĭ curat şi onest:
Atuncea de sigur el va veghia preste tine,
Şi va ferici coliba dreptăţeĭ tale;
7 De a fost mic începutul tĕŭ;
Sfârşitul tĕŭ va fi mare fórte.
8 Da, întrébă, rogu-te, generaţiunile trecute,
Şi îndréptă-te pe urma părinţilor lor;
9 (Căcĭ noĭ *sûntem* de erĭ, şi nu scim nimic,
Pentru-că ḑilele nóstre pe pământ *sûnt* o umbră;)
10 *Şi* eĭ te vor învĕţa, îţĭ vor spune,
Şi din înţelepcĭunea lor vor scóte cuvintele:
11 „Óre odrăslesce papura fără de baltă?
„Óre cresce trestia fără de apă?
12 „Verde *fiind, fără să* se taie,
„Se usucă înaintea tuturor erburilor."
13 „Aşa *este* cursul tuturor celor, ce uĭtă pre Dumneḑeŭ,
„Aşa se perde speranţa nelegĭuituluĭ!
14 „Speranţa luĭ se va curma,
„Şi încrederea luĭ *va fi* ca o ţesĕtură de păinjinĭ;
15 „El se va răzăma de casa sa, dară ea nu va sta,
„El se va ţiné de dînsa, dară ea nu va ţiné.
16 „El la lucirea sóreluĭ, încărcat de sucurĭ,
„Ca un *arbore* îşĭ întinde ramurile sale preste grădina sa,
17 „Împletesce rădăcinele sale în dreptul isvórelor,
„*Şi* îmbrăţişéză temeliele clădirilor;
18 „*Dară* de-l va scóte care-va din locul sĕŭ,
„*Acesta* nu-l va maĭ cunósce, *ci va ḑice*:
„Eŭ nu te-am vĕḑut nicĭ o-dată.
19 „Ast-fel *este* mersul sĕŭ cel voĭos!
Şi din *aceeaşĭ* pulbere va odrăsli un altul."
20 Aşa Dumneḑeŭ nu lépădă pre cel drept,
Şi nicĭ ajută pre ceĭ reĭ.
21 Şi, *de aĭ fi tu drept*, ar umplé cu rîs gura ta,
Şi buzele tale cu strigăte de bucurie;
22 Ceĭ ce te urăsc s'ar acoperi cu ruşine;
Dară cortul celor reĭ se va nimici.

Rĕspunsul luĭ Iov. Nimenĭ nu se póte măsura cu a-tot-puternicul.

9 Atuncea Iov rĕspunse, şi ḑise:
2 Cu adevĕrat sciŭ, că aşa *este*;
Căcĭ cum s'ar îndrepta omul înaintea luĭ Dumneḑeŭ?
3 De ar voi să se judece cu dînsul,
Din o mie la nicĭ una nu ar puté să-ĭ rĕspundă;
4 *Luĭ, celuĭ* înţelept la inimă şi tare la putere,
Cine i s'a împotrivit, şi a rĕmas în pace?
5 El fără veste strămută munţiĭ,
Îĭ rĕstórnă în mânia sa;
6 El zgudue pământul din locul sĕŭ,
De se cutremură stâlpiĭ seĭ;
7 El ḑice sóreluĭ, să nu rĕsară,
Şi ţine stelele supt sigilul *sĕŭ.*
8 El, el numaĭ plécă cerul,
Şi păşesce pe înălţimile măreĭ;
9 El făcu Ursul, Orionul, şi Pleĭadele,
Şi camerele de către méḑă-ḑi.
10 El face lucrurĭ marĭ, nepătrundĕtóre,
Şi minunate, fără numĕr.
11 Ecă, *de* vine, asupră-mĭ, eŭ nu-*l* vĕd;
De trece înainte-mĭ, eŭ nu-l zăresc.
12 Ecă, *de* apucă, cine-l opresce?
Cine-ĭ ḑice: Ce facĭ?
13 *De nu* rechiémă Dumneḑeŭ mânia sa

Se plécă supt dînsul chîar ajutătorii îndărătnicĭ;
14 Cu cât maĭ puţin să-ĭ rĕspund eŭ,
Şi să aleg eŭ cuvinte, *ca să-ĭ rĕspund*!
15 Chîar de aşĭ fi în drept, nu ĭ-aşĭ rĕspunde,
Ci ar trebui să mĕ rog judecătoruluĭ meŭ!
16 De aşĭ striga, şi el mĭ-ar rĕspunde,
Tot n'aşĭ crede, că el a luat sémă la vocea mea!
17 El, care în furtună mĕ sdrumică,
Şi înmulţesce ranele mele fără cuvînt;
18 Care nu mĕ lasă să respir,
Ci mĕ satură de amărîcĭunĭ.
19 De *este vorba* de putere, écă, el puternic *este*!
De *este* de judecată, cine mĕ va apĕra?
20 Drept de aşĭ fi, chîar gura mea m'ar condamna;
Nevinovat *de aşĭ fi*, el m'ar învinovăţi.
21 Sûnt drept; ce-mĭ pasă că trăesc!
Sûnt desgustat de viéţa mea!
22 Totul *vine la* aceeaşĭ; de aceea am dis:
Orĭ nevinovat orĭ nelegĭuit *este cine-va*,
El *tot* îl nimicesce!
23 Dacă bicĭul ucide dintr'una,
El îşĭ rîde de suferinţele celor nevinovaţĭ;
24 Pămêntul este dat în mânele nelegĭuiţilor.
El astupă vederile judecătorilor seĭ;
De nu *el, apoĭ* cine altul?
25 Dilele mele trec maĭ repede decât un alergător,
Ele trec, fără de a vedé fericirea;
26 Trec înainte, ca corăbiile cele ĭuţĭ,
Precum vulturul se repede asupra prădeĭ,
27 Când dic: Voiŭ uĭta plângerea mea,
Îmĭ voiŭ lăsa întristarea, şi voiŭ fi voĭos:
28 *Atuncea* chĭar mĕ spăĭmântă durerile mele,
Sciŭ, că nevinovat nu mĕ veĭ ţiné;
29 *Deja* sûnt condamnat;
Decĭ pentru ce să mĕ ostenesc în zădar?
30 *Chĭar* de m'aşĭ scălda în apă de omĕt,
Chĭar cu leşie de mĭ-aşĭ curăţi mânele,
31 Totuşĭ m'aĭ afunda în noroiŭ,
Ca să mĕ uréscă chĭar vestmintele mele.
32 În adevĕr, el nu *este* un om ca mine, ca să-ĭ rĕspund,
Şi să ne ducem împreună înaintea judecăţeĭ;
33 Între noĭ nu este arbitru,
Care să pună mâna preste amândoĭ.
34 Depărteze el varga luĭ de désupra mea,
Şi spaĭma luĭ să nu mĕ turbure;
35 *Atuncĭ* îĭ voiŭ vorbi, fără să mĕ tem de dînsul;
Dară în starea mea de acum, eŭ nu *sûnt* firea mea.

Urmare: Iov se tânguiesce, că Dumnedeŭ încércă prea greŭ pe făptura sa.

10 Mĭ-e desgust de viéţă;
Curs liber voiŭ da plângereĭ mele;
Voiŭ vorbi în amărîcĭunea sufletuluĭ meŭ.
2 Voiŭ spune luĭ Dumnedeŭ: Nu mĕ condamna;
Fă-mĕ să sciŭ pentru ce te cerţĭ cu mine!
3 Óre îţĭ place să apeşĭ,
Să despreţuescĭ făptura mânelor tale,
Şi să strălucescĭ în sfaturile celor reĭ!
4 Aĭ tu ochĭ de carne?
Saŭ vedĭ tu cum vede omul?
5 *Sûnt* dilele tale ca dilele omuluĭ?
Şi aniĭ teĭ ca dilele omuluĭ?
6 Ca să cercetezĭ greşelele mele,
Şi să spionezĭ pĕcatul meŭ;
7 De-şi scĭĭ, că n'am pĕcătuit,
Şi că nimenea nu póte să scape din mâna ta?
8 Mânele tale m'aŭ făcut,
Ele aŭ rânduit tóte părţile corpuluĭ meŭ; şi tu să mĕ perdĭ!
9 Amintesce-ţĭ, rogu-te, că tu m'aĭ făcut din lut;
Şi óre să mĕ prefacĭ în pulbere?
10 Aŭ nu ca laptele m'aĭ muls?
Şi ca pre un caş m'aĭ închĭegat?
11 M'aĭ îmbrăcat cu pele şi *cu* carne,
Cu óse şi cu muşchĭ m'aĭ împletit?
12 Viéţă şi ĭubire mĭ-aĭ arĕtat,
Şi îngrijirea ta a păzit spiritul meŭ;
13 Şi *écă* ce ascundeaĭ în inima ta!
Acum sciŭ care-ţĭ *era* gândul.
14 De am pĕcătuit, tu m'aĭ pândit,
Şi nu mĭ-aĭ ertat pĕcatul;
15 De am greşit, vaĭ mie,
Drept *de* aşĭ fi, *tot* nu mĭ-aşĭ ridica capul,
Sătul *fiind* de ocară, şi vĕdênd mişelia mea.

16 Ea tot cresce;
Tu mĕ urmărescĭ ca un leŭ,
Şi te areţĭ tot maĭ înfuriat asu-
pră-mĭ.
17 Tu'mĭ daĭ loviturĭ noĕ,
Şi înmulţescĭ furiile tale asupră-
mĭ;
Óste după óste *le trimeţĭ* asupră-mĭ.
18 Pentru-ce óre m'aĭ scos din mitră!
O, de aşĭ fi murit, şi ochĭul *nu* m'ar
fi vĕdut!
19 *De* aşĭ fi, ca şi cum n'aşĭ fi fost,
Din mitra *mumeĭ* dus în mormînt!
20 Aŭ dilele mele nu *sûnt* puţine?
Lasă-*mĕ*, şi îndepărtéză-te de mine,
ca să rĕsuflu puţin,
21 Înainte de a mĕ duce *acolo, de unde*
nu mĕ voiŭ întórce:
În pămêntul întunereculuĭ şi al um-
breĭ morţeĭ,
22 *În* pămêntul întunecimeĭ, cel ase-
menea umbrelor
Negre ale morţeĭ, unde nu *este* nicĭ
o rânduélă,
Şi unde lumina cea maĭ străluci-
tóre *este* întunerecul.

Vorba ântĕia a luĭ Zofar. Iov trebuie să se umiléscă în faţa a tot sciutoruluĭ Dumnedeŭ.

11 Atuncea rĕspunse Zofar, Naama-
teul, şi dise:
2 Să rĕmână fără rĕspuns atâtea cu-
vinte!
Şi *să crédă* limbutul, că are drep-
tate!
3 Aŭ dóră vorbele tale deşerte să a-
muţéscă pre ómenĭ!
Aŭ dóră îţĭ veĭ rîde *de alţiĭ*, fără
ca nimenea să te ruşineze!
4 Căcĭ aĭ dis: Dréptă *este* învĕţătura
mea,
Şi drept sûnt în ochiĭ teĭ.
5 O de ar vorbi Dumnedeŭ,
De ar deschide buzele sale către
tine,
6 Şi ţĭ-ar descoperi tainele înţelepcĭu-
neĭ *sale*,
Care *este* de doĕ orĭ maĭ mare de
cât cea descoperită:
Atuncĭ aĭ cunósce, că Dumnedeŭ îţĭ
értă *parte* din nedreptatea ta.
7 Aŭ poţĭ să pătrundĭ taina Dumne-
deireĭ?
Să descoperĭ fundul înţelepcĭuneĭ
celuĭ A-tot-puternic?
8 Înaltă ca cerurile *este*! Ce poţĭ face?
Maĭ adâncă de cât infernul! Ce poţĭ
cunósce?
9 Măsura sa *este* maĭ lungă de cât
pămêntul,
Şi maĭ lată de cât marea!
10 Dacă el apucă, închide, şi chĭemă
la judecată, cine-l póte opri?
11 Căcĭ el cunósce pre făcĕtoriĭ de
rele,
Şi vede şi *până şi* fără-de-legea *cea
nepresupusă*,
Dară eĭ nu vin la cunoscinţă.
12 Vină dară omul cel deşert la minte,
Şi mânzul asinuluĭ sălbatic prefa-
că-se în om!
13 *Ér* de-ţĭ veĭ pregăti inima,
Şi veĭ întinde mânele tale către
dînsul,
14 Fără-de-legea de o veĭ depărta din
mâna ta,
Şi nicĭ o nedreptate nu va locui în
cortul tĕŭ:
15 Atuncea îţĭ veĭ ridica fruntea fără
pată;
Veĭ fi tare, şi nu te veĭ teme *de
nimic*;
16 Atuncea veĭ uĭta ostenelele *tale*,
Amintindu-ţĭ *de ele* ca de apa *cea*
strecurată;
17 Maĭ senină de cât médă-di *ţi* se va
ridica viéţa;
Şi întunerecul *de acum* se va pre-
face în diminéţă;
18 Plin de încredere şi de speranţă
veĭ fi,
Şi căutând *în jurul tĕŭ*, veĭ repausa
fără temere;
19 Te veĭ culca, şi nimenea nu *te* va
spăimânta,
Şi mulţĭ vor căuta faţa ta.
20 Dară ochiĭ celor reĭ se vor perde;
Scăparea va peri pentru eĭ,
Şi speranţa lor *va fi* — darea sufle-
tuluĭ.

Rĕspunsul luĭ Iov: el dojeneşce înţelepciunea înfumurată a prietenilor şi îĭ întrece în descrierea putereĭ nemărginite a luĭ Dumnedeŭ.

12 Şi Iov rĕspunse, şi dise:
2 Cu adevĕrat, *sûnteţĭ* un popor
întreg!
Şi înţelepcĭunea va muri cu voĭ!
3 Am şi eŭ minte, ca voĭ;
Şi decât voĭ nu *sûnt* maĭ pe jos;
Şi cine nu scie acestea!
4 Sûnt *ca* cel batjocorit de către ami-
cul sĕŭ,
Care chĭémă pre Dumnedeŭ, şi el îl
aude;
Cel drept şi neprihănit *este* de bat-
jocură.
5 Dsipreţ nenorocituluĭ, ce *este* a-
proape

A aluneca cu piciorul! *aşa* cugetă norocitul.
6 Liniscite sûnt corturile hoţilor;
În siguranţă *sûnt* ceĭ ce întărîtă pre Dumneḑeŭ,
Ceĭ ce pórtă pre Dumneḑeul lor în mâna lor!
7 Dară întrébă, rogu-te, de animale, şi ele te vor învěţa,
Şi de păserile ceruluĭ, ele îţĭ vor spune;
8 Saŭ vorbesce pămêntuluĭ, şi el te va învěţa;
Chĭar şi pescciĭ măreĭ ţi *le* vor istorisi.
9 Cine nu cunósce tóte acestea,
Şi că mâna luĭ Iehova le-a făcut?
10 În a căruĭ mână *este* sufletul a tótă vietatea,
Şi suflarea tuturor muritorilor.
11 Aŭ dóră urechĭa să nu cerceteze cuvintele,
Cum gura gustă bucatele!
12 Înţelepcĭunea *este* la bătrânĭ,
Şi înţelegerea în lungimea vieţeĭ;
13 La *Dumneḑeŭ este* înţelepcĭunea şi tăria;
La dînsul sfatul şi înţelegerea.
14 Ecă, *ceea ce* el surpă, *nimenea* nu *o* va puté rezidi,
Pre cine-l légă el, nimenea nu-*l* va puté scăpa.
15 Ecă, el opresce apele, şi ele sécă;
El le dă drumul, şi ele pustiesc pămêntul.
La dînsul *este* puterea şi înţelepcĭunea,
16 Supt dînsul *sûnt* şi rătăcitul şi rătăcitorul;
17 El duce *cu sine* pre consilierĭ ca pradă,
Şi ĭea mintea judecătorilor;
18 El desprinde pre ceĭ legaţĭ de regĭ;
Şi pune cingĕtóre în jurul cópselor lor.
19 El duce *cu sine* pre preoţĭ ca pradă,
Şi rěstórnă pre ceĭ puternicĭ;
20 El ĭea vorba celor elocuenţĭ,
Şi ĭea mintea bătrânilor;
21 El revarsă dispreţul preste ceĭ maĭ marĭ,
Şi slăbesce brâul celor puternicĭ;
22 El descopere adâncimile întunereculuĭ;
Şi aduce la lumină umbra morţeĭ;
23 El îmmulţesce naţiunile, şi le stârpesce;
El rĕslăţesce popórele, şi *éră-şĭ* le mărginesce.
24 El ĭea mintea capilor popórelor pămêntuluĭ,
Şi-ĭ lasă să rătăcéscă prin deşerturĭ fără căĭ,
25 *Unde* eĭ pipăĭă prin întunerec fără lumină:
Şi-ĭ lasă să se poticnéscă ca ceĭ beţĭ.

Urmare: Iov îndémnă pe prietenĭ şi le vorbesce despre dreptatea luĭ Dumneḑeŭ.

13 Ecă, pre tóte le vĕḑu ochĭul meŭ,
Urechĭa mea *le* auḑi şi le înţelese.
2 Ceea ce voĭ sciţĭ, sciŭ şi eŭ;
Decât voĭ nu *sûnt* maĭ pe jos.
3 Dară cu A-tot-puternicul aşĭ voi să vorbesc.
Şi cu Dumneḑeŭ aşĭ dori să mě judec;
4 Căcĭ voĭ *nu sûnteţĭ de cât* născocitorĭ de mincĭunĭ,
Nu sûnteţĭ cu toţiĭ *de cât nisce* medicĭ nefolositorĭ.
5 O, de aţĭ fi tăcut!
Câtă înţelepcĭune aţĭ fi arĕtat!
6 Ascultaţĭ întâmpinarea mea,
Şi luaţĭ sémă la apĕrarea buzelor mele!
7 *Se cuvine* óre să vorbiţĭ nedrepte pentru Dumneḑeŭ?
Şi să spuneţĭ mincĭunĭ pentru el?
8 *Se cuvine* óre să fiţĭ părtinitorĭ pentru dînsul,
Şi să vě certaţĭ pentru Dumneḑeŭ?
9 Óre bine *vĕ* va fi, dacă vĕ va cerceta?
Óre puteţĭ voĭ să-l amăgiţĭ, cum se amăgesce omul?
10 De sigur el vě va mustra,
Dacă în ascuns îĭ veţĭ fi părtinitorĭ.
11 Mărirea sa aŭ nu vě înspăimântă?
Şi temerea de dînsul aŭ nu cade preste voĭ?
12 Proverbele vóstre *sûnt* vorbe de cenuşă,
Şi argumentele vóstre *sûnt* tărie de lut.
13 Tăceţĭ înainte-mĭ,
Şi eŭ voiŭ vorbi, orĭ-ce *va puté* să-*mĭ* se întâmple;
14 *Căcĭ* mĭ-am luat carnea în dinţĭ,
Şi mĭ-am pus viéţa în mână.
15 Ecă, să mě omóre, să *nu maĭ* am nimic de sperat,
Şi tot voiŭ apĕra urmările mele înaintea luĭ.
16 Numaĭ acésta mě póte mântui;
Căcĭ făţarnicul nu póte sta în faţa sa.
17 Ascultaţĭ cuvîntul meŭ,
Şi vorbirea mea *să intre* în urechĭle vóstre!

18 Écă, mĭ-am rânduit judecata *mea*,
Sciŭ, că voiŭ fi îndreptat.
19 *De este* cine să mĕ pârescă, *arete-se*;
De voiŭ tăcé, am să mor.
20 Numaĭ doĕ *lucrurĭ de* nu-mĭ veĭ face,
Atuncea nu mĕ voiŭ ascunde de dinaintea feţeĭ tale:
21 Ţine departe mâna ta de la mine,
Şi spaĭma ta să nu mĕ înspăĭmânte.
22 Atuncea chĭémă-mĕ, şi eŭ voiŭ rĕspunde;
Saŭ lasă-mĕ să vorbesc, şi tu să-mĭ rĕspundĭ.
23 *Spune-mĭ*, câte *sûnt* greşelele şi pĕcatele mele?
Fă-mĕ să cunosc nelegĭuirile şi pĕcatele mele!
24 Pentru ce îţĭ ascundĭ *ast-fel* faţa,
Şi mĕ ţiĭ de neamicul tĕŭ?
25 Óre *escĭ deprins* a înspăĭmânta frunza purtată *de vênturĭ*,
Şi a urmări miriscea sécă?
26 De ordonezĭ *ast-fel de* asprimĭ împotriva mea,
Şi mĕ facĭ să mostenesc pĕcatele tinereţelor mele;
27 Puĭ piciórele mele în butuc,
Pândescĭ tóte urmările mele,
Facĭ grópă în jurul talpelor piciórelor mele;
28 Şi *facĭ ca acest corp* să trécă ca mucigaĭul,
Ca un vestmînt, pre care-l mănâncă molia.

Încheiere. Iov se jelesce despre nimicnicia omuluĭ şi caută în zadar o nădejde mângăetóre.

14 Omul, născut din femee,
Are puţine dile, dară multe necazurĭ;
2 Rĕsare ca o flóre, şi se taĭă,
Fuge ca umbra, şi nu rĕmâne.
3 Şi tu îţĭ îndreptĭ ochiĭ teĭ asupra unuĭa ca acesta!
Şi mĕ tragĭ la judecată cu tine?
4 Cine póte scóte un lucru curat din cel necurat!
Nimenea!
5 Dacă dilele luĭ *sûnt* hotărîte,
Numĕrul lunelor luĭ *este* în mâna ta,
Şi ĭ-aĭ pus margine, preste care să nu trécă:
6 *Atuncĭ* întórce *privirea ta* de la dînsul, ca să se rĕsufle puţin,
Până ce va sfârşi diŭa sa ca un năĭmit.
7 Căcĭ arborele are speranţă;
Da va fi tăĭat, să odrăslécă éră-şĭ,
Şi mlădiţele luĭ să nu înceteze *a cresce.*
8 De îmbătrânesce în pămênt rădĕcina sa,
Saŭ de pere în ţărână trunchĭul sĕŭ,
9 De mirosul apeĭ înfloresce,
Şi dă ramurĭ, ca o plantă noŭă.
10 Dară omul, *când* móre, rĕmâne întins;
Când omul dă sufletul, unde *maĭ este*?
11 *Cum* se perd apele din lacurĭ,
Şi rîul sécă şi usucă,
12 Aşa şi omul se culcă, şi nu se *maĭ* scólă;
Cât *va fi* cerul, nu se vor destepta,
Şi nu se vor scula din somnul lor.
13 O, de m'aĭ ascunde în mormînt,
De m'aĭ acoperi, până ce-ţĭ va trece mânia;
De mĭ-aĭ pune un termin, după carĕ să-ţĭ amintescĭ *éră-şĭ* de mine!
14 *Dară* de móre omul, re'nvia-va óre?
În tóte dilele lupteĭ mele aşĭ astepta,
Până mĭ-ar veni schimbarea.
15 Atuncea m'aĭ chĭema, şi eŭ ţĭ-aşĭ rĕspunde;
Căcĭ aĭ dori de făptura mânelor tale.
16 Dară acum numerĭ paşiĭ meĭ;
Şi pândcscĭ pĕcatul meŭ;
17 Greşelele mele în sac le sigilezĭ,
Şi *încă* născocescĭ pĕcate *asupră*-mĭ.
18 *Cum* se prăbuşesce şi se desface un munte,
Şi o stâncă se mută din locul eĭ;
19 *Cum* apa sapă petrele:
Cum valurile duc cu sine pulberea pămêntuluĭ,
Aşa nimicescĭ speranţa omuluĭ:
20 Tu 'l urmărescĭ ne'ncetat, până ce pere;
Şi-l trimeţĭ, după ce aĭ schimbat faţa luĭ.
21 *De* ajung fiiĭ seĭ la onóre, el nu *o* scie;
De sûnt înjosiţĭ, el nimic nu află de acésta;
22 Carnea sa simte *numaĭ* durerile *sale*,
Sufletul sĕŭ se chinuesce *numaĭ* pentru sine.

Vorba a doa a luĭ Elifas: el mustră pe Iov pentru cuvîntarea semĕţă a luĭ Iov şi descrie pacostea nelegiuiţilor.

15 Şi Elifaz, Temaneul, rĕspunse, şi dise:
2 *Cade-se* óre *ca* înţeleptul să rĕspundă *cu* înţelepcĭune deşértă;

Şi *să*-şĭ umple peptul cu vînt de rĕsărit?
3 Să se apĕre cu cuvinte, cari nu ajută nimic,
Saŭ cu vorbe, cari nu folosesc nicĭ de cum?
4 Tu nimicescĭ temerea *de Dumnedeŭ*,
Şi desfiinţezĭ rugăcĭunea către Dumnedeŭ;
5 Căcĭ gura ta arată vina ta,
Deşi alegĭ limba viclenilor.
6 Gura ta te condamnă, şi nu eŭ;
Da, buzele tale mărturisesc împotriva ta.
7 Aŭ tu *escĭ* omul cel ântĕiŭ-născut?
Şi aŭ escĭ făcut maĭ 'nainte de munţĭ?
8 Aŭ dóră audit-aĭ sfatul luĭ Dumnedeŭ?
Şi *din el* ţĭ-aĭ însuşit înţelepcĭunea?
9 Ce scil, ce noĭ nu scim?
Ce înţelegĭ, ce noĭ nu înţelegem?
10 Între noĭ *sûnt* bătrânĭ şi căruntĭ,
Maĭ avuţĭ de dile decât părintele tĕŭ.
11 Mângăerile luĭ Dumnedeŭ óre *eraŭ* pré puţine pentru tine?
Şi cuvîntul *sĕŭ* cel atât de blând către tine?
În cotro te trage inima ta?
12 Şi în cotro se aţintă ochiĭ teĭ?
De-ţĭ întorcĭ în contra luĭ Dumnedeŭ suflarea ta?
13 Şi de scoţĭ din gura ta cuvinte *ca acestea*?
Ce *este* omul, ca să fie curat;
14 Ca să fie drept cel născut din femee?
Écă, în sânţiĭ seĭ el nu se încrede,
15 Şi cerurile nu sûnt curate în ochiĭ seĭ,
Cu cât *este* maĭ urâcĭos şi maĭ necurat omul,
16 Care bé nedreptatea ca apa.
Voiŭ să te învĕţ, ascultă-mĕ;
17 Şi ce am vĕdut, voiŭ să-*ţĭ* spun:
Ceea ce înţelepţiĭ, *cunoscênd* de la părinţiĭ lor, aŭ spus,
18 Şi n'aŭ ascuns; *ném curat*,
Cărora singurĭ li s'a dat pămêntul,
19 Şi în a căror mijloc nicĭ un străin n'a străbătut;
Omul cel rĕŭ în tóte dilele *sale este ca* în durerĭ de facere,
20 Şi *numaĭ* un *mic* numĕr de anĭ este păstrat pentru cel aprig;
Ţipete de spaimă *rĕsună* în urechĭle sale,
21 În mijlocul păceĭ *crede*, *că* se aruncă asupra pustiitoruluĭ;
El nu speră, că va scăpa de întunerec,
22 Şi se crede păstrat pentru sabie.
Alérgă *pretutindinea* după pâne, *dicênd*:
23 Unde-ĭ?
Scie, că dilele întunereculuĭ îĭ sûnt pregătite.
Mişelia şi strâmtorarea îl spăĭmêntă;
24 Ele îl cuprind, ca un rege înarmat la luptă.
25 Căcĭ el a întins mâna sa asupra luĭ Dumnedeŭ;
Şi s'a înpotrivit celuĭ A-tot-puternic.
26 El alérgă asupră-ĭ cu gîtul *întins*,
Cu partea cea maĭ tare a scuturilor sale;
27 Căcĭ grăsimea ĭ-a acoperit faţa,
Şi a depus grăsime pe cópsele *sale*.
28 Pentru aceea locuesce în cetăţĭ pustiite,
În case nelocuite,
Cari sûnt hotărîte spre dărâmare.
29 El nu se va maĭ înavuţi, şi avutul sĕŭ nu va ţiné;
Averea sa nu se va lăţi pe pămênt.
30 El nu va eşi din întunerec,
Mlădiţele sale le va arde flacăra,
Şi el va dispare la suflarea gureĭ sale.
31 El, înşelatul, să nu se încrédă în deşertăcĭune;
Căcĭ deşertăcĭunea îĭ va fi rĕsplata.
32 Înainte de timp se va împlini diŭa sa;
Şi ramurile sale nu vor înverdi.
33 Ca şi butucul de vie va arunca strugurul sĕŭ necopt,
Şi ca olivul va lepĕda flórea sa.
34 Căcĭ neroditor *este* némul neleguiuituluĭ,
Şi focul mistuesce cortul mituireĭ;
35 Concepe amărîcĭune, şi nasce nenorocire;
Şi sînul sĕŭ pregătesce înşelăcĭune.

Rĕspunsul luĭ Iov: neînţeles de prieteniĭ, se tânguesce luĭ Dumnedeŭ.

16 Atuncea Iov rĕspunse, şi dise:
2 De acestea multe am audit;
Toţĭ *sûnteţĭ* nisce mângăiătorĭ supĕrăcĭoşĭ.
3 Sfârşit-aĭ óre cu vorbele secĭ?
Şi ce te îmboldesce să rĕspundĭ?
4 Óre eŭ aşĭ vorbi ca voĭ,
De aţĭ fi voĭ în locul meŭ?
Óre m'aşĭ lega de voĭ cu cuvinte,
Şi aşĭ clătina din cap la voĭ?
5 *Nu! ci* v'aşĭ încuraja cu gura mea,
Şi compătimirea buzelor mele ar alina *durerea vóstră*.

6 De vorbesc, durerea mea nu se alină;
Şi *de* încetez, óre se depărtéză măcar ce-va de mine?
7 Dară acum puterile mĭ-aŭ slăbit;
Tu aĭ pustiit tóte ale mele;
8 Tu m'aĭ apucat *ca pre un vinovat*;
Dovadă este slăbicĭunea mea,
Care se ridică, *şi* mĕ mărturisesce în faţa.
9 Mânia luĭ mĕ sfâşiă *şi* mĕ urmăresce:
El din dinţiĭ seĭ scrâşnesce la mine;
Neamicul meŭ îşĭ ascute căutăturile sale în contra mea.
10 Cască gura lor asupră-mĭ,
Cu ocară lovesc obrajiĭ *meĭ*;
Cu toţiĭ se adună asupră-mĭ.
11 Dumneḑeŭ m'a trădat nedrepţilor,
Şi m'a aruncat în mânele reilor.
12 Liniscit eram, şi el mĕ nimici;
Mĕ apucă de cerbice, şi mĕ sfărâmă.
Şi mĕ luă drept ţintă.
13 Arcaşiĭ seĭ mĕ înconjurară;
El despică rĕnunchiĭ meĭ fără cruţare;
El vĕrsă pe pămênt ferea mea.
14 Mĕ frânse bucăţĭ bucăţĭ,
Şi se aruncă asupră-mĭ ca un vitéz.
15 Am cusut un sac de plângere preste pelea mea,
Şi am vârît cornul meŭ în colb;
16 Faţa mea este roşită de plâns,
Şi pe genele mele *este culcată* umbra morţeĭ;
17 De şi nu *este* nicĭ o nedreptate în mânele mele,
Şi rugăcĭunea mea *este* curată.
18 Pămêntule, nu acoperi sângele meŭ,
Şi ţipetul meŭ să nu afle margine!
19 Şi acum écă, chĭar marturul meŭ în cer,
Şi în sus rĕspunḑĕtorul meŭ!
20 Ridu-şĭ de mine amiciĭ meĭ,
Către Dumneḑeŭ *în sus* lacrimă ochĭul meŭ.
21 Ah, de aşĭ puté să mĕ judec cu Dumneḑeŭ,
Ca fiul omuluĭ cu aprópele sĕŭ!
22 Căcĭ puţiniĭ *meĭ* anĭ trec,
Şi eŭ plec pe calea, *pe care* nu mĕ voiŭ *maĭ* întórce.

Urmare: Iov vede în jurul sĕŭ numaĭ ticăloşie şi în faţa sa numaĭ grópa.

17 Spiritul mi se frânge,
Ḑilele mele se sting;
Mormîntul mĕ aşteptă.
2 În juru-mĭ *nu vĕd decât* deriḑĕtorĭ,
Şi ochĭul meŭ *nu* vede *decât* certele lor.
3 Depune, rogu-te, dă cauţiune pentru mine,
Căcĭ cine *altul* 'mĭ va da mână?
4 Căcĭ aĭ ascuns înţelepcĭunea din inima lor;
Pentru aceea nu-ĭ veĭ lăsa să învingă.
5 Cine dă spre pradă pre amiciĭ *seĭ*,
Ochiĭ fiuluĭ aceluĭa se vor topi.
6 El m'a făcut de proverb popórelor;
Da, sûnt ca un scuĭpat în faţa.
7 Ochĭul meŭ se întunecă de întristare,
Şi membrele mele tóte *sûnt* ca o umbră.
8 Ceĭ drepţĭ se vor uĭmi de acésta,
Şi nevinovatul se va aprinde asupra nelegĭuituluĭ.
9 Dară dreptul va urma calea sa,
Şi cel cu mânele curate va cresce în putere.
10 Înturnaţi-vĕ, şi veniţĭ cu toţiĭ,
Şi vĕ *voiŭ arĕta*, că între voĭ nicĭ unul nu e înţelept.
11 Ḑilele mele se trec,
S'aŭ nimicit planurile mele,
Pre cari cu ĭubire *le* nutrĭa inima mea.
12 Eĭ prefac nóptea în ḑi;
Şi lumina *vóstră* sémĕna întunereculuĭ.
13 Să sper? Mormîntul *e* casa mea;
În întunerec îmĭ aştern culcuşul meŭ;
14 Strig mormîntuluĭ: Tu *escĭ* părintele meŭ,
Vermeluĭ: Tu *escĭ* muma mea, sora mea!
15 Unde *este* dară speranţa mea?
Speranţa mea cine o vede?
16 S'a pogorît supt zăvórele infernuluĭ,
De *este* repaus măcar în pulbere.

Vorba a doa a luĭ Bildad: el descrie, după ce mustră pe Iov, peirea neapĕrată a nelegiuiţilor.

18 Şi Bildad, Şuheul, rĕspunse, şi ḑise:
2 Când óre veĭ pune capĕt vorbelor *tale*?
Vino-ţĭ în minte, şi apoĭ vom vorbi?
3 Pentru ce ne socoţĭ *atât* de dobitocĭ?
Şi sûntem în ochiĭ teĭ *atât* de despreţuiţĭ?
4 Óre pentru tine, care singur te sfâşiĭ în mânia ta,

Să se părăsescă pămêntul,
Şi să se strămute stânca din locul eĭ?
5 Da, lumina rĕuluĭ se va stinge,
Şi nu va luci flacăra foculuĭ sĕŭ;
6 Lumina se va întuneca în cortul sĕŭ;
Şi candela sa se va stinge de deasupra luĭ;
7 Se vor strâmta paşiĭ seĭ ceĭ puternicĭ,
Şi chĭar sfatul sĕŭ se va rĕsturna.
8 Căcĭ el va fi tras în cursă de chĭar picĭórele sale,
Şi va păşi pe reţé;
9 Laţul *îĭ* va apuca călcâiul,
Şi mreja îl va prinde:
10 Căpcana, *în care se va prinde*, stă ascunsă în pămênt,
Şi prindĕtórea în calea *sa*,
11 De jur împrejur îl împresóră spaĭmele,
Şi-l urmăresc din pas în pas.
12 Puterea-*ĭ* se perde de fóme,
Şi nenorocirea privegheză la cóstele sale;
13 Ea va mistui membrele sale,
Ânteĭŭ-născutul morţeĭ va róde ósele sale:
14 *Aşa va* fi smuls din cortul, *în care repausa* încrederea sa;
Şi-l va mâna spre regele spaĭmelor.
15 Străiniĭ vor locui în cortul sĕŭ,
Şi vor presera pucĭósă în locuinţa sa;
16 Jos se vor usca rădăcinele luĭ,
Şi sus vor vesteji ramurele luĭ.
17 Amintirea luĭ va peri de pe pămênt,
Şi în pieţe nu se va *maĭ* vorbi de numele luĭ.
18 Va fi împins din lumină la întunerec,
Şi se va goni din lume.
19 Nu-ĭ va rĕmâné în poporul sĕŭ nicĭ fiiŭ nicĭ nepot,
Nicĭ vr'o rĕmăşiţă în locuinţa sa.
20 Urmaşiĭ *luĭ* se vor uĭmi de sórta luĭ,
Şi pre străbunĭ îĭ va cuprinde gróza.
21 Da, aşa *vor fi* locuinţele pĕcătosuluĭ,
Şi locul *aceluĭa*, *care* n'a cunoscut pre Dumneḑeŭ.

Rĕspunsul luĭ Iov: se plânge de asprimea prietenilor, descrie marea sa miserie, dar apoĭ ajunge la siguranţă fericită că mântuitorul sĕŭ trăiesce.

19 Atuncea Iov rĕspunse, şi ḑise:
2 Până când veţĭ întrista sufletul meŭ,
Şi mĕ veţĭ sdrumica cu cuvintele *vóstre*?
3 Până acum de ḑece orĭ m'aţĭ înfruntat,
Şi fără de ruşine m'aţĭ condamnat.
4 Căcĭ dacă cu adevĕrat am greşit,
Greşéla mea pre mine mĕ apasă.
5 Ér de *vĕ* ridicaţĭ asupră-mĭ,
Ca să-mĭ imputaţĭ suferinţele mele:
6 Atuncea să sciţĭ, că Dumneḑeŭ m'a nedreptăţit,
Şi m'a învelit în cursele sale.
7 Ecă, eŭ ţip asupra silniciei, şi nu sûnt auḑit;
Strig, şi totuşĭ nu *mi se face* dreptate.
8 Calea mĭ-a îngrădit, ca să nu pot trece,
Şi întunerecul l-a pus în cărările mele.
9 Onórea mĭ-a luat-o,
Şi coróna *de pe* capul meŭ a răpit-o.
10 El în tóte m'a sfărâmat, şi eŭ per;
Ca pre un arbore a smuls speranţa mea;
11 Aprinsu-s-a asupră-mĭ mânia luĭ,
Şi ca pre un neamic mĕ privesce.
12 Cetele sale într'una înaintéză,
Şi-şĭ fac calea către mine,
Şi aŭ tăbărît în jurul cortuluĭ meŭ.
13 Pre fraţiĭ meĭ ĭ-a depărtat de mine,
Şi pre cunoscuţiĭ meĭ ĭ-a înstrăinat de mine;
14 Rudele mele *m*'aŭ părăsit,
Şi cunoscuţiĭ meĭ m'aŭ uĭtat;
15 Casniciĭ meĭ, chĭar servele mele,
Ca pre un străin mĕ privesc;
Sûnt nemernic în ochiĭ lor.
16 *De* chĭem pre servul meŭ, el nu-*mĭ* rĕspunde:
De şi 'l rog cu chĭar gura mea.
17 Suflarea mea a ajuns *a fi* nesuferită femeeĭ mele,
Şi chĭar fiilor corpuluĭ meŭ trebue să mĕ rog.
18 Încă şi copiiĭ mĕ despreţuesc;
Când mĕ scol, eĭ mĕ vorbesc de rĕŭ.
19 Toţĭ neamiciĭ meĭ mĕ urăsc;
Chĭar şi ceĭ, pre cari ĭ-am ĭubit, s'aŭ întors asupră-mĭ.
20 De pele şi carne mi se ţin ósele,
Şi buzele mele abia acoper dinţiĭ meĭ.
21 Înduraţi-vĕ de mine, înduraţi-vĕ, amiciĭ meĭ!
Căcĭ mâna luĭ Dumneḑeŭ m'a lovit.
22 Pentru ce mĕ urmăriţĭ, ca şi Dumneḑeŭ,
Şi nu vĕ săturaţĭ de carnea mea?
23 O, de ar fi scrise cuvintele mele;

În carte de ar fi săpate!
24 Cu condeiŭ de fer de ar fi tăĭate,
În plumb, în stâncă, în etern!
25 Dară sciŭ, *că* rĕsbunătorul meŭ trăesce,
Şi *de va fi* cel de pe urmă, *tot* se va arĕta pe pămênt;
26 Şi *de şi acéstă* pele este spârcuită,
Tot voiŭ privi în carne pre Dumnedeŭ,
27 Pre dînsul îl voiŭ privi, spre binele meŭ;
Ochiĭ meĭ îl vor vedé, şi nu aĭ altuĭa;
De acest dor se consumă rĕnunchiĭ meĭ în sînul meŭ.
28 Atuncĭ veţĭ dice:
Pentru ce l-am urmărit,
Şi se va vĕdi rădăcina cuvintelor mele.
29 Temeţi-vĕ de sabie;
Căcĭ mânia *luĭ Dumnedeŭ* vĕ va pedepsi prin sabie,
Ca să sciţĭ că *este* o judecată.

Vorba a doa a luĭ Zofar: el repetă dicerea: Bucuria nelegiuiţilor nu ţine mult.

20 Şi Zofar, Naamateul, rĕspunse, şi dise:
2 Tocmaĭ d'aceea gândurile mele mĕ silesc să rĕspund,
Şi de aceea mĕ grăbesc:
3 Am audit *îndreptându*-mi-*se* mustrare ruşinósă,
Dară din adâncul consciinţeĭ mele spiritul îmĭ rĕspunde.
4 Nu sciĭ acésta?
Ceea ce a fost din etern,
De când omul este pe pămênt:
5 Că scurt *este* triumful rĕuluĭ,
Şi *că* bucuria făţarnicilor *nu* ţine *decât* o clipélă?
6 Dacă înălţarea sa s'ar ridica până la cer,
Şi capul sĕŭ ar atinge nŭoriĭ,
7 El *tot* va peri ca lepĕdătura sa în etern,
Şi ceĭ, cari l-aŭ vĕdut, vor dice: Unde *este* el?
8 Ca un vis va peri, şi nu se va *maĭ* găsi;
Va fugi ca o arĕtare a nopţeĭ,
9 Ochĭul, care l-a vĕdut, nu-*l va* maĭ *vedé*;
Pre dînsul nu-l va maĭ zări locul sĕŭ;
10 Fiiĭ seĭ vor împăca pre sĕrmanĭ,
Şi mânele lor vor înapoia éră-şĭ averea *răpită* a lor,
11 Ósele sale, pline *de pĕcatele* tinereţeĭ sale,
Vor repausa cu dînsul în pulbere.
12 De şi rĕutatea e dulce în gura sa,
O ascunde supt limba sa,
13 Se desmérdă cu dînsa, şi nu o lasă,
Ci o reţine în gura sa:
14 *Totuşĭ* hrana sa se va preface în măruntaĭele sale;
Venin de şérpe *va fi* în lă-întrul sĕŭ.
15 Tesaurele, pre cari le-a înghiţit, éră-şĭ le va vĕrsa,
Din pântecele luĭ le va scóte Dumnedeŭ.
16 Venin de viperă va suge;
Şi-l va ucide limba năpârceĭ,
17 Nicĭ o dată nu va vedé pâraie, fluviĭ,
Rîurĭ de mĭere şi lapte!
18 Cele câştigate le va da înapoĭ,
Fără să fi gustat *din ele ce-va*;
După averea *sa va fi* şi ceea ce el va înapoia, şi *de ea* nu se va bucura.
19 Fiind-că apĕsă, *şi* părăsi pre sărmanĭ;
Pradă case, pre cari nu le-a zidit;
20 Fiind-că nicĭ odată n'a credut îndestulat pântecele sĕŭ;
Pofteĭ luĭ nimic nu scăpă;
21 Nimic nu scăpă de lăcomia sa:
Pentru aceea fericirea sa nu va ţiné,
22 Lipsit va fi în plină îndestulare,
Şi vor cădé preste el tóte lovirile nevoĭeĭ.
23 Voind să umple pântecele sĕŭ,
Dumnedeŭ va trimete asupră-ĭ aprinderea mânieĭ sale,
Şi o va ploŭa de-asupră-ĭ drept mâncare.
24 Va fugi de dinaintea armeĭ de fer,
Şi-l va străpunge arcul de aramă;
25 *Săgéta abia* va eşi din corpul *sĕŭ*,
Şi oţelul scânteitor va străpunge ferea sa;
Grózele *morţeĭ vor cădé* preste dînsul.
26 Întunerecul se va ascunde în lă-întrul sĕŭ,
Un foc de sine aţâţat îl va mistui;
Nenorocit va fi cel rĕmas în cortul sĕŭ.
27 Cerul va descoperi fără-de-legea sa,
Şi pămêntul se va ridica asupra-ĭ;
28 Averea caseĭ sale se va perde;
Totul va peri în diŭa mânieĭ sale.
29 Acésta *este* de la Dumnedeŭ sórta omuluĭ rĕŭ,
Şi moştenirea hotărîtă pentru el de la A-tot-puternicul.

Rĕspunsul luĭ Iov: cu tóte acestea nelegiuiților le merge adeseorĭ bine până la judecată.

21 Şi Iov rĕspunse, şi ḑise:
2 Luaţĭ aminte la cuvîntul meŭ!
Acésta să fie mângăierea vóstră!
3 Îngăduiţi-mĕ să vorbesc,
Şi după vorbirea mea veţĭ puté să mĕ rîdeţĭ!
4 *Este* óre tânguirea mea asupra vre-unuĭ om?
Şi chĭar dacă *aşa ar fi*, pentru ce să nu fie nerăbdător?
5 Căutaţĭ la mine, şi vĕ uĭmiţĭ,
Şi puneţĭ mâna la gură!
6 Da, când îmĭ amintesc, mĕ cutremur,
Şi carnea mea se cuprinde de grózā!
7 Pentru ce reiĭ trăesc,
Îmbătrânesc, sporesc în putere?
8 Seminţia lor cresce cu eĭ împreună,
Şi odrasla lor înaintea ochilor lor;
9 Casele lor *sûnt* în pace, fără témă,
Şi varga luĭ Dumneḑeŭ nu *vine* preste dînşi;
10 Taurul lor generézā, şi nu-şĭ perde *sĕmînța*,
Vaca lor fată, şi nu lépĕdă;
11 Eĭ rĕspândesc pruncii lor ca pre o turmă,
Şi copiiĭ lor saltă *în juru lor*,
12 Eĭ se desfată cu timpane şi citare,
Şi se bucură la rĕsunetul bucĭumuluĭ;
13 Eĭ îşĭ petrec ḑilele în fericire,
Şi într'o clipélă se pogor în mormînt:
14 De şi aĭ ḑis luĭ Dumneḑeŭ: „Depărtézā-te de la noĭ;
„Căcĭ cunoscinţa căilor tale nu o dorim!
15 „Ce *este* A-tot-puternicul, ca să-ĭ servim?
„Ce ne folosesce, de ne vom ruga luĭ?"
16 Aŭ nu *stă* în mâna lor fericirea lor?
(Sfatul reilor departe fie de mine!)
17 Óre adesea se stinge candela reilor,
Adesea vine asuprā-le stricăciunea,
Şi sorţurile *lor* le împarte óre Dumneḑeŭ în mânia sa?
18 Óre *adesea* sûnt ca paĭele în faţa vêntuluĭ,
Şi ca pléva spulberată de furtună?
19 *Ḑice-veţĭ*: „Dumneḑeŭ păstrézā pentru fiiĭ seĭ pedépsa sa."
Rĕsplătéscă-şi-*o* luĭ însu-şĭ, ca el să *o* simtă,
20 Cu chiar ochiĭ seĭ să vadă stricăcĭunea sa,
Bea singur din mânia A-tot-puterniculuĭ!
21 Căcĭ ce-ĭ pasă de casa sa în urma sa,
Când numĕrul lunelor sale *i* s'a împlinit?
22 *Cine* va învĕţa minte pre Dumneḑeŭ?
Pre dînsul, care judecă pre ceĭ marĭ?
23 Unul móre în mijlocul prosperităţeĭ sale,
Cu totul fericit şi liniscit;
24 Vinele sale sûnt pline de suc,
Şi adăpată este măduva óselor sale;
25 Altul móre cu sufletul întristat,
Fără să fi gustat de bine vre-o-dată.
26 Dimpreună sûnt culcaţĭ în pulbere,
Şi vermiĭ acoper pre amândoĭ.
27 Écă, eŭ cunosc gândurile vóstre,
Şi hotărîrile, *cu carĭ* mĕ nedreptăţiţĭ:
28 Căcĭ ḑiceţĭ: Unde *este* casa apĕsătoruluĭ?
„Şi unde cortul, *în care* locuesc ceĭ reĭ?"
29 *De ce* n'aţĭ întrebat de călĕtorĭ?
Nu nesocotiţĭ mărturiele lor:
30 „Cel rĕŭ, *ḑiceţĭ*, este păstrat pentru ḑiŭa perdereĭ,
„El se va aduce în ḑiŭa mânieĭ."
31 *Dară* cine va *cuteza a-ĭ* spune în faţă urmările sale?
Şi cine i va rĕsplăti *cele ce* a făcut?
32 Îl duc afară la morminte,
Şi-şĭ priveghĭézā mausoleul;
33 Lin zac asuprā-ĭ brazdele văĭeĭ,
Şi el trage după sine o lume întrégă,
Aşa cum l-a precedat o mulţime nenumĕrată.
34 Decĭ, *nu*-mĭ daţĭ *decât* mângăĭerĭ deşerte,
Căcĭ întâmpinările vóstre *nu* sûnt *decât* o minciună.

Cuvîntarea cea depe urmă a luĭ Elifaz; el învinuesce d'a dreptul pe Iov de pĕcate marĭ, îĭ spune să nu fie semeț şi-l îndémnă să se pocăéscă.

22 Şi Elifaz, Temaneul, rĕspunse, şi ḑise:
2 Póte omul să foloséscă pre Dumneḑeŭ?
Nu, ci pre sine folosesce înţeleptul.
3 *Este* óre spre binele celuĭ A-tot-puternic, de escĭ drept?
Saŭ *spre* câştigul *sĕŭ*, de urmezĭ fără vină căile tale?
4 De frică de tine certa-se-va cu tine?

Saŭ merge-va cu tine la judecată?
5 Aŭ dóră rĕutatea ta nu *este* mare?
Şi fără capĕt fără-de-legile tale?
6 Căcĭ aĭ luat amanet fără temeiŭ de la fraţiĭ teĭ,
Şi aĭ despuĭat pre ceĭ goĭ de vestmintele lor;
7 N'aĭ dat apă de bĕut celuĭ ostenit,
Şi aĭ oprit pânea *ta* celuĭ flămând.
8 Dară *tu* puternic *fiind*, aĭ stăpânit pămêntul *întreg*,
Şi însemnat *fiind*, aĭ locuit *singur* întrînsul.
9 Pre vĕduve le-aĭ dat afară cu *mânele* deşerte,
Şi braţul orfanilor *l*-aĭ frânt.
10 Pentru acésta *escĭ* înconjurat de curse,
Şi spaĭma te uĭmesce de odată.
11 Aŭ nu vedĭ întunerecul,
Şi mulţimea apeĭ, *care* te acopere?
12 Aŭ nu *este* Dumnedeŭ în înălţimea ceruluĭ?
Privesce înălţimea stelelor, cât sûnt de înalte!
13 Şi tu dicĭ: „Ce póte să scie Dumnedeŭ?
„*Cum* póte să judece din dosul întunereculuĭ de norĭ?
14 „Noriĭ deşĭ îl ascund, şi-l opresc a vedé;
„Cutreeră cercul ceruluĭ.“
15 Óre voescĭ să urmezĭ calea cea vechie,
Pe care aŭ umblat ómeniĭ stricăcĭuneĭ,
16 Cari aŭ fost răpiţĭ înainte de timp,
Şi preste a căror temelie s'a vĕrsat potopul;
17 Cari diseră către Dumnedeŭ:
„Depărtéză-te de noĭ!
„Căcĭ ce ne póte face A-tot-puternicul?“
18 De şi umpluse se casele lor cu bunĕtăţĭ;
Dară departe fie de mine sfatul celor reĭ!
19 *Acésta o* vĕd drepţiĭ, şi se bucură;
Şi cel nevinovat îşĭ rîde de dînşi:
20 „Écă, *va dice* acesta, neamicul nostru este stârpit,
„Şi averea luĭ mistuită de foc!“
21 Fă-te cunoscut cu dînsul, şi-ţĭ va fi bine,
Şi fericirea prin acésta *éră-şĭ* îţĭ va veni;
22 Primesce învĕţătura din gura luĭ,
Şi ĭé în inimă cuvintele luĭ.
23 De te veĭ întórce către A-tot-puternicul, éră-şĭ te veĭ restatornici;
Depărtéză *decĭ* nedreptatea din corturile tale;
24 Aruncă aurul în pulbere,
În prundul părăielor *aruncă* aurul din Ofir:
25 Atuncĭ A-tot-puternicul va fi aurul tĕŭ,
Şi argintul tĕŭ cel strălucitor;
26 Atuncea cu adevĕrat te veĭ bucura de A-tot-puternicul,
Şi veĭ ridica faţa ta către Dumnedeŭ;
27 Te veĭ ruga către dînsul, şi el te va asculta,
Şi-ţĭ veĭ îndeplini votul;
28 *În* tot ce veĭ întreprinde, veĭ isbuti,
Şi pe căile tale va luci lumină.
29 Apĕsaţilor veĭ spune: Înălţaţi-*vĕ*;
Căcĭ pre cel cu ochiĭ plecaţĭ *Dumnedeŭ* îl va scăpa.
30 Mântui-va chĭar pre cel vinovat;
Da, *şi* acesta se va mântui prin curăţenia mânelor tale.

Rĕspunsul luĭ Iov al şéptelea: el cere, deşi fără speranţă, să fie înfăţişat înnaintea tribunaluluĭ sĕŭ.

23 Atuncea Iov rĕspunse, şi dise:
2 Astă-dĭ amară *este* plângerea mea;
Şi totuşĭ suspinurile mele nu sûnt de potrivă cu suferinţele mele.
3 O, de aşĭ sci, unde l-aş puté găsi!
Şi să pot veni la tronul sĕŭ!
4 Aşĭ rândui judecata *mea* înaintea luĭ,
Şi gura mea aşĭ umplé-o cu dovedĭ.
5 *Atuncĭ* aşĭ sci cuvintele, *ce* mĭ-ar rĕspunde,
Şi aşĭ audi ce ar vorbi către mine.
6 Óre certa-se-ar cu a-tot-putinţa *sa* înpotriva mea?
Nu, ci ar lua aminte la mine.
7 Atuncea drept *fiind*, m'aşĭ judeca cu el,
Şi aşĭ scăpa pentru tot-dé-una de judecătorul meŭ.
8 Écă, îl caut înainte, dară el nu *este acolo*,
Şi îndărăt nu-l zăresc;
9 *Îl caut* la stânga, unde lucréză,
Dară nu-*l* vĕd;
La drépta *de asemenea* se ascunde,
Şi nu-*l* descoper.
10 Dară el cunósce calea mea,
Cerce-mĕ el, ca aurul voiŭ eşi.
11 De urma luĭ se ţinu picĭorul meŭ,
Pe calea luĭ am urmat, şi *de la ea* nu m'am abătut.

12 Ordinele buzelor luĭ nu le-am călcat,
Maĭ mult decât hotărîrile mele am păzit cuvintele buzelor sale.
13 Dară el *ţine* de una, cine-l póte opri?
Ce voesce, aceea face.
14 Deci va împlini cele hotărîte cu mine,
Şi multe ca aceste *are* la în-de-mână.
15 De aceea tremur înaintea luĭ,
Când cuget *la acésta*, mĕ înspăimênt de el.
16 Da, Dumneḑeŭ a muĭat inima mea;
Şi A-tot-puternicul m'a înspăimântat.
17 O, de ce n'am fost răpit de dinaintea *acestuĭ* întunerec!
Şi nu mi-a fost ascunsă *acéstă* întunecime!

Urmare: Îngăduinţa luĭ Dumneḑeŭ, faţă de ceĭ nelegiuiţĭ e o cimilitură.

24 Pentru ce timpurile de judecată nu sûnt păzite de A-tot-puternicul?
Pentru ce ceĭ, ce-l cunosc, nu vĕd ḑilele luĭ *de pedépsă?*
2 *Unĭ* strămută hotarele,
Răpesc turme, şi *le* pasc;
3 Asinul orfanilor îl gonesc,
Şi boul văduveĭ îl ĭéŭ amanet;
4 Pre ceĭ sĕrmanĭ ĭ-abat din calea *lor*,
Şi săraciĭ din ţară sûnt siliţĭ a se ascunde.
5 Écă, acestia *ca şi* asiniĭ sĕlbaticĭ es în pustiŭ,
Căutând cu muncă hrana;
Deşertul *trebue să* le *dea* mâncare pentru copiiĭ *lor*!
6 De pe câmp îşĭ adună nutreţul,
Şi pândesc bobiţeritul vieĭ celuĭ rĕŭ.
7 Îĭ cuprinde nóptea goĭ, fără vestminte,
Fără învelitóre în contra frigului,
8 Sûnt muĭaţĭ de ploile munţilor,
Şi neavênd *alt* adăpost, îmbrăţişézā stânca.
9 *Aceĭa* smulg de la peptul *mumeĭ* pre orfan,
Şi ĭéŭ amanet *tot ce are* săracul asuprā-şĭ.
10 Acestia umblă goĭ, fără vestminte,
Şi flămânḑĭ adună snopiĭ,
11 Storc oleĭul din îngrăditurele *acelora*,
Calcă téscul, şi sufer de sete;
12 Din cetăţĭ se aude gemetul murinḑilor,
Şi strigătul celor rĕniţĭ de mórte;
Şi Dumneḑeŭ nu ascultă rugăcĭunea *lor*.
13 Alţiĭ sûnt neamiciĭ lumineĭ,
Nu cunosc căile sale,
Şi nu staŭ în căile eĭ:
14 În dorul dimineţeĭ plécă ucigaşul,
Omóră pre cel sărac şi lipsit,
Şi nóptea este ca şi hoţul,
15 Ochĭul celuĭ adulter pândesce amurgul,
Ḑicênd: „Nicĭ un ochiŭ nu mĕ va vedé;"
Şi-*şĭ* învelesce faţa.
16 *Când* e întunerec, sparg casele;
Ḑiŭa se închid în lăuntru;
Lumina nu o cunosc măcar.
17 Căcĭ *lumina* dimineţeĭ *este* umbra morţeĭ pentru eĭ,
Şi când *o* vĕd, *simt* spaĭmele umbreĭ morţeĭ.
18 *Dacă* moştenirea lor e blestemată pe pămênt,
Şi nu maĭ pot apuca calea vielor,
Se arată iscusiţĭ pe faţa apelor.
19 *În* secetă şi *în* căldură pradă,
În apele omĕtuluĭ adânculuĭ pĕcătuesc.
20 Mitra *mumeĭ* îl va uĭta;
Va fi de ospĕţ vermilor;
Nu se va maĭ aminti,
Ci ca un arbore se va smulge cel nedrept.
21 El apĕsa pre *femea* stérpă, *care* nu născu,
Şi văduveĭ *nicĭ o dată* nu-ĭ-a făcut bine;
22 Ba chĭar pre ceĭ puternicĭ îĭ trage cu puterea sa;
Când se scólă, *nimenea* nu este sigur de vĭéţa *sa*;
23 Şi unuĭa ca acestuĭa dă *Dumneḑeŭ* siguranţă, îl sprijinesce,
Şi ochiĭ seĭ *sûnt aţintiţĭ* asupra urmărilor sale.
24 Sûnt marĭ; o clipélă, şi nu maĭ sûnt;
Cad, mor, ca toţĭ *ceĭ-l-alţĭ*;
Ca spicele cópte sûnt seceraţĭ.
25 Aŭ nu *este aşa*?
Cine mĕ dă de mincĭună,
Şi va nimici cuvîntul meŭ?

Ultima vorbă a luĭ Bildad. Ce e omul faţă de Dumneḑeŭ.

25 Atuncea Bildad, Şuheul, rĕspunse, şi ḑise:
2 La dînsul *sûnt* domnia şi temerea,
El păzesce pacea în înălţimile sale.
3 Óre se pot numĕra oştile luĭ?
Şi preste cine nu rĕsare lumina sa?

4 Cum deci va puté omul să se îndrepteze înaintea lui Dumnedeŭ?
Și cum va fi curat cel născut din femee?
5 Écă, în ochii seĭ chiar luna nu lumineză,
Și nici stelele nu sûnt curate;
6 Cu cât mai puțin omul, molia,
Și fiul omuluĭ, vermele!

Rĕspunsul luĭ Iov al optulea: arată cum că și dînsul recunósce nepătrunsa mărire a luĭ Dumnedeŭ.

26 Și Iov rĕspunse: și dise:
2 Cum aĭ ajutat pre cel neputernic,
Și aĭ sprijinit brațul celuĭ fără tărie?
3 Cum *decĭ* aĭ dat sfat celuĭ nesciitor,
Și aĭ arătat înțelepcĭunea cu îmbelșugare?
4 Cu al cuĭ *ajutor* aĭ vorbit?
Și a cuĭ suflare eși din tine?
5 Titaniĭ se cutremură supt apa
Și locuitoriĭ eĭ;
6 Gol *este* infernul înaintea luĭ,
Și fără acoperiș adâncul.
7 El a întins médă-nóptea asupra chaosuluĭ,
Și a spânzurat pămêntul de-asupra nimiculuĭ;
8 El a legat apa în noriĭ seĭ,
Fără ca noriĭ să se spargă supt *greutatea* eĭ;
9 El a acoperit fața tronuluĭ sĕŭ,
Și a întins preste dînsul noriĭ seĭ ceĭ deșĭ;
10 El a descris bolta de dé-supra apeĭ,
Până la hotarele lumineĭ și ale întunereculuĭ;
11 Stâlpiĭ ceruluĭ se cutremură,
Și se spăĭmântă la amenințarea luĭ.
12 Prin tăria sa el turbură marea,
Și prin înțelepcĭunea sa frânge furia *eĭ*.
13 Prin adierea sa însenineză cerul;
Mâna sa a creat dragonul sburător.
14 Écă acestea *sûnt* începuturile căilor sale, abia de am audit murmurul lin *al lucrărilor* sale,
Dară tunetul tărieĭ sale, cine-l *póte* cuprinde?

Urmarea vorbeĭ celeĭ de pe urmă a luĭ Iov: Arată nevinovăția sa și cât de trecător e norocul nelegiuiților.

27 Și Iov urmă cuvîntul sĕŭ de pildă, și dise:
2 *Jur* pe Dumnedeul cel viŭ, *care* înlătură dreptul meŭ,
Și pe A-tot-puternicul, *care*-mĭ amăresce viéța,
3 *Că* până *va fi* suflet în mine,
Și suflarea luĭ Dumnedeŭ în nările mele:
4 Buzele mele nu vor vorbi nedreptățĭ,
Nicĭ limba mea *nu* va spune înșelăcĭune!
5 Să mĕ păzéscă Dumnedeŭ a vĕ da dreptate!
Până voiŭ muri, nu mi se va lăsa nevinovăția mea.
6 Țin tare la dreptatea mea, și nu o las;
Consciința mea nu condamnă nicĭ una din dilele mele.
7 Întâmple-se neamiculuĭ meŭ, cum *se întâmplă* celuĭ rĕŭ,
Și împotrivitoruluĭ meŭ, cum *se întâmplă* celuĭ nelegĭuit!
8 Căcĭ care *va fi* asteptarea fățarniculuĭ,
Când Dumnedeŭ va tăĭa, va trage la dînsul *firul* viețeĭ sale?
9 Óre va asculta Dumnedeŭ rugăcĭunea luĭ,
Când strâmtorarea va veni preste el?
10 Va puté el să se bucure de A-tot-puternicul?
Să chĭeme pre Dumnedeŭ în tot timpul?
11 Vĕ voiŭ învĕța *ce este* în mâna luĭ Dumnedeŭ;
Cele ce *sûnt* la A-tot-puternicul nu *le* voiŭ ascunde.
12 Écă, voĭ toțĭ *le*-ațĭ vĕdut,
De ce decĭ adăugațĭ deșertăcĭune preste deșertăcĭune?
13 *Dicețĭ*: „Acésta *este* sórta omuluĭ celuĭ rĕŭ de la Dumnedeŭ,
„Și partea de moștenire a apĕsătorilor,
„*Pre care o* primesc de la A-tot-puternicul:
14 „De se îmmulțesc fiiĭ seĭ, pentru sabie *se îmmulțesc*;
„Și urmașiĭ luĭ nu vor avé pâne cu îndestulare;
15 Rĕmășița luĭ va afla prin cĭumă mormîntul sĕŭ,
„Și văduvele sale nu vor plânge;
16 „De va aduna argint ca pulberea,
„Și va pregăti vestminte ca lutul:
17 „El *le* va pregăti, dară dreptul *le* va îmbrăca,
„Și cel nevinovat va împărțĭ argintul *sĕŭ*;
18 „Casa, *ce*-șĭ va zidi, *va fi* ca a molieĭ,

„Ca coliba, *ce* şi-*o* face păzitorul ţarineĭ.
19 „Se va culca bogat, dară pentru cea din urmă dată;
„*Căcĭ* îşĭ va deschide ochiĭ seĭ, şi nu *va* maĭ *fi*.
20 „Ca valurile îl vor ajunge spaĭmele,
„Fortuna îl va răpi *în timpul* nopţeĭ;
21 Îl va ridica vîntul de rĕsărit, îl va duce,
„Şi-l va spulbera din locul sĕŭ;
22 „*Dumneḑeŭ* va arunca fără cruţare *săgeţĭ* asupră-ĭ.
„Şi *urmărit* de mâna luĭ, nu va înceta de a fugi.
23 „*Toţĭ* vor bate în palme la el,
„Şi din locul sĕŭ îl vor şuera."

Cele tăinuite ale natureĭ omul póte să le pătrundă cu mintea; înţelepciunea luĭ Dumneḑeŭ e nepătrunḑătóre; calea spre dînsa e temerea de Dumneḑeŭ.

28 Argintul are vîna *sa*,
Aurul un loc, *pe unde* se strecóră;
2 Ferul din pămênt se scóte,
Şi topindu-se pétra, *ese* arama.
3 *Omul* pune capĕt întunereculuĭ,
Şi cercetéză *până în* adâncurile cele maĭ de jos,
Până la pétra întunereculuĭ şi a umbreĭ morţeĭ.
4 El sapă, departe de drumurile bătute, şanţurĭ,
Pre carĭ piciorul nu *le*-a cunoscut,
Se agăţă şi se clatină, departe de *locuinţa* ómenilor,
5 Pămêntul, din care rĕsare pânea,
Pe de desupt se surpă ca de foc;
6 Petrişul sĕŭ *este* locul safiruluĭ,
Acolo *se găsesce* şi pulberea de aur;
7 Vulturul nu cunósce calea acésta,
Şi ochĭul nu o zăresce.
8 Férele sĕlbatice nu o calcă,
Şi leul nicĭ o dată n'a trecut pe ea.
9 *Omul* pune mâna sa pe stânca de cremine,
Şi rĕstórnă munţiĭ din rădăcina lor.
10 El sapă canalurĭ în stâncĭ,
Şi ochĭul sĕŭ vede tóte tesaurele *lor*;
11 El stavilesce rîurile, ca să nu curgă,
Şi scóte la lumină cele ascunse.
12 Dară înţelepcĭunea, unde se va afla?
Şi unde *este* locul pricepereĭ?
13 Omul nu cunósce preţul eĭ;
Ea nu se află în pămêntul celor viĭ;
14 Adâncul ḑice: „Nu *este* în mine",
Şi marea ḑice: „Nu *se află* la mine".
15 Ea nu se dă pentru aurul cel maĭ bun,
Şi nicĭ argintul nu se cumpĕnesce drept preţ pentru ea;
16 Ea nu se schimbă nicĭ cu aurul din Ofir,
Nicĭ cu onichĭul cel preţios, nicĭ cu safirul;
17 Nimic n'o egaléză, nicĭ aurul, nicĭ diamantul;
Ea nu se schimbă *pentru* vase de aur.
18 Nu maĭ amintesc de mărgén şi de cristal;
Preţul înţelepcĭuneĭ întrece cu mult pre al mărgărintaruluĭ;
19 Eĭ nu se aséměnă cu topasul Etiopieĭ;
Cu aurul cel maĭ curat nu se schimbă.
20 De unde vine decĭ înţelepcĭunea?
Şi unde *este* locul pricepereĭ?
21 De se ascunde de ochiĭ tuturor celor viĭ,
Şi se tăinuesce de păserile ceruluĭ;
22 Abisul şi mórtea ḑic:
„Cu urechĭle nóstre auḑirăm faĭma eĭ."
23 Dumneḑeŭ *singur* scie calea către dînsa,
Şi cunósce locul eĭ.
24 Căcĭ el vede până la marginile pămêntuluĭ,
Şi pătrunde *tot ce este* supt cer.
25 Când dădu greutate vîntuluĭ,
Şi cumpăni apele cu mĕsură;
26 Când dădu legĭ plóieĭ,
Şi îndrumă fulgerul tunetelor:
27 Atuncĭ o vĕḑu, şi o descoperi,
O pregăti, şi o pătrunse;
28 Şi ḑise către om: Écă,
Temerea Domnuluĭ *este* înţelepcĭune,
Şi ferirea de rele *este* priceperea!

Iov descrie fericirea luĭ de maĭ înnainte.

29 Şi Iov urmă cuvîntul sĕŭ pildit, şi ḑise:
2 O, de aşĭ fi ca *în* lunile trecute,
Ca *în* ḑilele, *când* mĕ păzĭa Dumneḑeŭ:
3 Pre-când *încă* candela luĭ lucĭa asupra capuluĭ meŭ,
Şi eŭ cu lumina luĭ umblam *în* întunerec!
4 *De* aşĭ fi ca în ḑilele prosperităţeĭ mele,
Când amiciţia luĭ Dumneḑeŭ *era* în cortul meŭ;
5 Când A-tot-puternicul *era* încă cu mine,

Şi în jurul meŭ copiiĭ meĭ;
6 Când paşiĭ meĭ se scăldaŭ în lapte,
Şi stânca îmĭ revĕrsa pâraie de o-
leiŭ.
7 Atuncea de eşiam la pórta *cea* de
d'înainte a cetăţeĭ,
Şi de-mĭ aşeḑam scaunul meŭ în
pïéţă,
8 Tineriĭ vĕḑêndu-mĕ, se trăgeaŭ îna-
poĭ,
Şi bătrâniĭ se sculaŭ, *şi* rĕmâneaŭ
în picïóre;
9 Ceĭ maĭ marĭ 'şĭ oprïaŭ vorba,
Şi puneaŭ mâna pe gura lor;
10 Vocea fruntaşilor amuţïa,
Şi limba lor se lipïa de cerul gu-
reĭ lor;
11 Urechïa celuĭ ce *mĕ* auḑïa, mĕ fe-
ricïa;
Şi ochiul *celuĭ ce* mĕ vedea, măr-
turisïa pentru mine.
12 Căcĭ mântuïam pre săraciĭ, carĭ stri-
gaŭ,
Pre orfan şi pre cel fără ajutor;
13 Bine-cuvîntarea celuĭ ce era să péră
venïa preste mine:
Şi inima văduveĭ o înveselïam;
14 Cu dreptatea eram îmbrăcat, şi ea
'mĭ servïa de vestmînt;
Mantie şi diademă 'mĭ *era* neprehă-
nirea;
15 Orbuluĭ eram ochiŭ,
Şi ologuluĭ picïorĭ;
16 Celor săracĭ părinte,
Şi judecata celuĭ necunoscut o a-
pĕram;
17 Sfărâmam dinţiĭ celuĭ nedrept,
Şi din gura luĭ scoteam prada;
18 Şi-*mĭ* ḑiceam: In cuïbul meŭ voiŭ
muri,
Şi ca nisipul *măreĭ 'mĭ* voiŭ înmul-
ţi ḑilele.
19 Rădăcina mea se va întinde în apă,
Şi roŭa va sta tótă nóptea pe ra-
murile mele;
20 Mărirea mea se va re'nnoi,
Şi arcul meŭ se va întări în mâna
mea.
21 Eĭ mĕ ascultaŭ şi asteptaŭ,
Şi tăceaŭ, *ca să audă* sfatul meŭ;
22 După cuvîntarea mea *nimenea* nu
maĭ vorbïa,
Şi asupra lor *ca roŭă* picaŭ cuvin-
tele mele;
23 Mĕ asteptaŭ, ca pre plóïe,
Şi *la vorbele mele* căscaŭ gura lor,
ca la plóïe tărḑie;
24 *De* le surîdeam, nu le venïa a
crede;
Cu lăcomie căutaŭ lumina feţeĭ
mele.
25 *De* mergeam cu eĭ, şedeam în frun-
tea *lor*,
Şi tronam, ca un rege în mijlocul
armateĭ,
Ca mângăïetor al celor trişti.

Jov îşĭ descrie nenorocirea sa de faţă.

30 Ér acum rîd de mine ceĭ maĭ ti-
nerĭ decât mine,
Pre aĭ căror părinţĭ nu-ĭ socotïam
vrednicĭ a fi puşĭ alăturea cu
câniĭ turmeĭ mele.
2 Şi ce-mĭ *folosïa* puterea mânelor lor,
Din carĭ a perit *tótă* puterea?
3 Sfrijiţĭ de lipsă şi fóme,
Rodeaŭ în pămênturĭ stórse, de de-
mult sleite şi pustiite;
4 Tăïaŭ loboda tufărişuluĭ,
Şi rădăcina de juniper *era* pânea
lor;
5 Din mijlocul *ómenilor* eraŭ alun-
gaţĭ,
Şi se striga la eĭ, ca *la* un fur,
6 Locuïaŭ în văĭ spăimântătóre,
În pesterile pămêntuluĭ şi ale stân-
celor;
7 Sbïeraŭ în tufărişurĭ,
Şi se adăpostïaŭ în spinişurĭ;
8 Fiiĭ celor fără minte şi aĭ celor ne-
oneştĭ,
Cu loviturĭ *de bice* aŭ fost alungaţĭ
din pămêntul *locuit*.
9 Şi acum am ajuns *a fi* batjocura
lor,
Şi vorba lor;
10 Cu urăcïune se depărtéză de mine,
Şi nu se sfiesc a-mĕ scuïpa în faţă;
11 Deslegându-mĭ chinga, mĕ chinuesc,
Şi frâul îl lasă asupră-mĭ;
12 O ploditură se ridică la drépta mea,
Şi cércă să depărteze picïórele mele,
Şi deschid asupră-mĭ căile strică-
cïuneĭ lor;
13 Cărarea mea o închid,
Peirea mea o gătesc,
Eĭ, ceĭ fără nicĭ o putere!
14 Ca *printr*'o spărtură mare străbat,
Cu vuet se rostogolesc *aicĭ*;
15 Spaïmele mĕ înconjóră,
Ca *de* furtună s'a spulberat prospe-
ritatea mea,
Şi ca nŭorul a trecut fericirea mea.
16 Şi acum se topesce în mine sufletul
meŭ,
Ḑile de întristare m'aŭ cuprins:
17 Nóptea mi se străpunge ósele,
Şi *relele* ce mĕ rod n'aŭ astâmpĕr;
18 *Ele*, prin puterea *lor*, s'aŭ făcut
vestmîntul meŭ,
19 Şi mĕ strâng, ca gulerul vestmîntu-
luĭ meŭ.

El m'a aruncat în tină,
Şi am ajuns pulbere şi cenuşă.
20 Eŭ strig cătră tine, şi tu nu mĕ audĭ;
Staŭ *înainte-ţĭ*, şi *nu* mĕ vedĭ;
21 Crud te-aĭ făcut pentru mine,
Cu *tótă* tăria mâneĭ tale mĕ urmărescĭ;
22 M'aĭ ridicat, m'aĭ dat vêntuluĭ,
Cu suflarea furtuneĭ mĕ topescĭ:
23 O sciŭ, *la* mórte mĕ ducĭ,
Locul, unde se vor întruni toţĭ ceĭ viĭ.
24 Dară óre cel strâmtorat nu va întinde mâna *sa*?
Cel în peire nu va striga: Scăpare?
25 Óre n'am plâns pre cel amărît?
Pentru sărac aŭ nu mĭ-am întristat sufletul?
26 *Şi écă*, când aşteptam fericirea, *îmĭ* veni nefericirea;
Aşteptat-am lumina, şi întunerecul cădu *asupră-mĭ*.
27 Mĕruntaĭele mele ferb *în mine* fără încetare;
Dilele suferinţeĭ m'aŭ cuprins;
28 Umblu înegrit, *dară* nu de sóre,
De mĕ scol în adunare, strig *de durerĭ*;
29 M'am făcut frate şacalilor,
Şi soţ struţilor;
30 Pelea mi s'a înegrit,
Şi ósele mi s'aŭ uscat de arsură;
31 De aceea în jale *întorsu-s'a* citara mea,
Şi harpa mea în cântare de plângere.

Încheerea cuvîntăriĭ luĭ Iov; el asigură că calea sa e nepătată în faţa luĭ Dumnedeŭ şi faţă de ómenĭ.

31 Făcut-am legămînt cu ochiĭ meĭ;
Deci cum *aşĭ fi cutezat* să caut la vre-o fecióră?
2 *Dară* ce sorţĭ de la Dumnedeŭ din sus!
Ce mostenire de la A-tot-puternicul din înălţime!
3 Aŭ nu celuĭ fără de Dumnedeŭ *se cuvine* stricăciuue,
Şi peire făcătorilor de rele?
4 Aŭ n'a vĕdut el căile mele,
Şi aŭ n'a numĕrat el toţĭ paşiĭ meĭ?
5 De am umblat când-va cu minciună,
Şi a alergat piciorul meŭ spre înşelătură,
6 (Cumpĕnéscă-mĕ cu cumpĕna dréptă,
Şi Dumnedeŭ va recunósce nevinovăţia mea!)
7 De a părăsit piciórul meŭ calea,
Pre ochiĭ meĭ de ĭ-a urmat inima mea,
Şi de s'a lipit vr'o pată de mânele mele:
8 *Atuncea ceea ce* am semĕnat eŭ, mănânce altul;
Ce am sădit, desrădĕcineze-se!
9 De s'a amăgit inima mea de vr'o femee,
Saŭ *de* am pândit la uşa aprópeluĭ meŭ,
10 *Atuncea* pentru un altul să macine femea mea,
Şi alţiĭ să se plece preste ea!
11 Căcĭ faptă de ruşine *ar fi* acésta,
O fără-de-lege, *pedepsită de* judecătorĭ;
12 Ea *este* foc *ce* ar mistui până la stricăcĭune,
Şi ar perde tot venitul meŭ.
13 De aşĭ fi nesocotit dreptul servuluĭ meŭ,
Saŭ al serveĭ mele, când se certaŭ cu mine,
14 Ce aşĭ puté face, dacă s'ar ridica Dumnedeŭ?
Şi de *mĭ*-ar cere sémă, ce ĭ-aşĭ rĕspunde?
15 Aŭ nu l-a făcut *şi* pre dînsul acela, care m'a făcut pre mine, în mitra *mumeĭ*?
Şi nu ne-a pregătit *tot* unul în mitră?
16 De am respins dorinţa sĕrmanilor;
Saŭ ochiĭ văduvelor de am lăsat să lâncedéscă;
17 De am mâncat singur bucata mea,
Şi din acésta n'a mâncat şi orfanul;
18 (Da din tinereţea mea a crescut el cu mine ca *la* un părinte;
Şi din mitra mumeĭ mele l-am condus;)
19 De am vĕdut pre cine-va perind din lipsa de vestminte,
Şi fără înveliş pre cel sĕrman;
20 De nu m'aŭ bine-cuvîntat cópsele luĭ,
Şi *de nu* s'a încăldit el de lâna mieilor meĭ;
21 De am ridicat mâna mea asupra orfanuluĭ,
Sciindu-mĕ sigur la judecată:
22 *Atuncea* să-mĭ pice umeriĭ din spete,
Şi braţul să mi se rupă din încheĭetura *sa*.
23 Dară temut m'am de pedépsa luĭ Dumnedeŭ,
Şi n'am putut-*o face* de măreţia sa.
24 De am pus încrederea mea în aur,

Saŭ de am ḑis aurului celuĭ maĭ curat:
Tu escĭ încrederea mea!
25 De m'am îngâmfat, pentru-că mare 'mĭ *era* averea,
Pentru-că mult a câştigat mâna mea;
26 De m'am uĭtat la sóre, pentru-că lumineză,
Şi la lună, pentru-că măreţ trece;
27 De s'a înşelat în ascuns inima mea,
Şi, *privindu-le*, gura mea mâna mea a sărutat;
28 (Şi acésta încă *este* o fără-de-lege, *pedepsită de* judecătorĭ,
Căcĭ m'aşĭ fi lepĕdat de Dumneḑeul din înălţimĭ).
29 De m'am bucurat de nenorocirea neamiculuĭ meŭ,
Şi *de* m'am veselit, când relele l-aŭ lovit:
30 (Dară n'am dat voie gureĭ mele să pĕcătuéscă,
Cerênd cu blestem sufletul sĕŭ.)
31 De n'aŭ întrebat ómeniĭ cortuluĭ meŭ:
„Maĭ este vre-unul, *care* nu s'a săturat de „pânea luĭ!"
32 (Nicĭ odată străinul n'a înoptat pe drum,
Fără ca să deschid călĕtoruluĭ uşile mele;)
33 De am ascuns după obiceĭul ómenilor greşelele mele,
Şi de am îndosit în sîn vina mea;
34 Dacă neîndrăsnind *de a mĕ arĕta* înaintea uneĭ marĭ mulţimĭ,
Saŭ temêndu-mĕ de dispreţul neamicilor,
M'am ţinut închis, fără *să cutez* a trece pragul *porţeĭ mele*: —
35 Ḑară cine-mĭ va fi auḑitor?
Écă apĕrarea mea! A-tot-puternicul rĕspundă-mĭ,
Şi pĕrâşul meŭ să-mĭ scrie acusarea;
36 Aşĭ purta-o pe umeriĭ meĭ,
Şi mĭ-aşĭ lega-o *ca* o diademă.
37 Sémă ĭ-aşĭ da de tóte urmările mele,
Mândru ca un domn, m'aşĭ apropia de el: —
38 De a strigat asupră-mĭ ogorul meŭ,
Şi de s'aŭ plâns brazdele sale;
39 De am mâncat fruptele sale fără plată,
Şi de am chinuit sufletul stăpânuluĭ sĕŭ:
40 *Atuncea* să-*mĭ* rĕsară spinĭ în loc de grâŭ,
Şi neghină în loc de orz!
Sfârşite sûnt cuvintele luĭ Iov.

Cuvîntarea ânteia a luĭ Elihu: el esplică deşi e tînĕr, totuşĭ trebue să iéa cuvîntul.

32 Şi ceĭ treĭ bărbaţĭ încetară de a
maĭ rĕspunde luĭ Iov, căcĭ în o-
chiĭ luĭ el *tot* drept se socotĭa.
2 Atuncea se aprinse mânia luĭ Eli-
hu, fiul luĭ Barachel, Buzénul, din né-
mul luĭ Ram; asupra luĭ Iov se aprin-
se mânia luĭ, fiind-că s'a judecat pre
sine maĭ drept decât pre Dumneḑeŭ;
3 Şi încă şi asupra celor treĭ amicĭ aĭ
seĭ se aprinse mânia luĭ, pentru-că nu
găsiră ce să rĕspundă, şi *totuşĭ* con-
damnară pre Iov. 4 Şi Elihu încă
nu rĕspunsese luĭ Iov; căcĭ aceĭa *eraŭ*
maĭ bătrânĭ de ḑile decât el. 5 Dară
vĕḑênd Elihu, că rĕspuns nu *era* în gu-
ra celor treĭ bărbaţĭ, decĭ se aprinse
mânia luĭ. 6 Şi Elihu, fiul luĭ Bara-
chel, Buzeul, rĕspunse şi ḑise:
Tînĕr *sûnt* de ḑile, şi voĭ bătrânĭ,
De aceea m'am temut,
Şi m'am ferit, a vĕ spune pĕrerea mea.
7 Ḑisu-*mĭ*-am: Ḑilele să vorbéscă,
Şi mulţimea anilor să facă cunoscută înţelepciunea.
8 Dară *înţelepcĭunea este* un spirit *pus* în ómenĭ,
Şi suflarea A-tot-puterniculuĭ, *care*-ĭ face înţelegĕtorĭ.
9 Ceĭ neînaintaţĭ *în ḑile* pot fi înţelepţĭ;
Şi ceĭ, carĭ nu sûnt bătrânĭ, pot scĭ ce este drept.
10 Drept aceea ḑic: Ascultaţi-mĕ,
Şi eŭ *vĕ* voiŭ spune pĕrerea mea.
11 Écă, asteptat-am cuvintele vóstre;
Ascultat-am doveḑile vóstre,
Până ce *v*'aŭ lipsit cuvintele.
12 Luatu-v'am sémă;
Dară écă, nimenea din voĭ n'*a fost*, care să fi convins pre Iov;
Nicĭ *unul din voĭ*, care să fi rĕspuns cuvintelor luĭ.
13 Să nu ḑiceţĭ: Găsit-am *în el* înţelepcĭunea *însă-şĭ*,
„Dumneḑeŭ *numaĭ* îl póte birui, *ér* omul nu!"
14 Nu asupra mea şĭ-a îndreptat el cuvîntarea,
Şi nicĭ eŭ nu-ĭ voiŭ rĕspunde cu cuvintele vóstre.
15 Eĭ s'aŭ uĭmit; nu maĭ rĕspund;
Cuvîntul depărtatu-s'a de eĭ.
16 Asteptat-am, până ce nu maĭ vorbiră,
Până ce încetară de a maĭ rĕspunde.

17 *Atuncea disu-mi-am*: Voiŭ rĕspunde din parte-mĭ,
Şi *vĕ* voiŭ spune părerea mea.
18 Căcĭ sûnt plin de cuvinte,
Şi spiritul în lă-întrul meŭ mĕ apasă.
19 Écă, lă-întrul meŭ *este* ca vinul fără rĕsuflare;
Gata a erupe, ca un fóle noŭ.
20 Voiŭ vorbi decĭ, şi mĕ voiŭ uşura;
Voiŭ deschide buzele mele, şi voiŭ rĕspunde;
21 Faţa nicĭ unuĭa nu voiŭ căuta,
Şi pre nicĭ unul nu voiŭ linguşi;
22 Căcĭ nu sciŭ linguşi;
Alt-fel într'o clipélă m'ar răpi Făcătorul meŭ!

Urmare: Elihu dojenesce pe Hiob pentru îndreptăţirea sa proprie. Pedépsa luĭ Dumnedeŭ servesce la mântuirea sufletuluĭ.

33 Decĭ Iov, rogu-te, ascultă vorbele mele,
Ié în urechĭ tóte cuvintele mele.
2 Écă, deschis-am gura mea;
Limba început-a a vorbi în gura mea;
3 Cuvintele mele *vor arĕta* dreptatea inimeĭ mele;
Şi buzele mele vor mărturisi învĕţătură adevĕrată.
4 Spiritul luĭ Dumnedeŭ m'a făcut,
Şi suflarea A-tot-puterniculuĭ mĭ-a dat viéţă;
5 De poţĭ, rĕspunde-mĭ;
Rânduesce-*te* asupră-mĭ, fiĭ gata!
6 Écă, ca şi tine *sûnt* eŭ înaintea luĭ Dumnedeŭ,
Din lut sûnt facut şi eŭ.
7 Écă, frica de mine nu te va spăimênta,
Nicĭ mâna mea nu va apĕsa preste tine.
8 Da, dis-aĭ în audul meŭ,
Şi audit-am vocea cuvintelor *tale*:
9 „Sûnt curat, fără pĕcat,
„*Sûnt* fără prihană, şi nicĭ o vină nu *este* în mine.
10 „Écă, el caută cuvinte asupră-mĭ,
„*Şi* mĕ socóte neamic al sĕŭ;
11 „In butuc pus-a picĭórele mele,
„*Şi* pândesce toţĭ paşiĭ meĭ."
12 Éca, 'ţĭ rĕspund; *intr*'acésta n'aĭ dreptate;
Căcĭ Dumnedeŭ maĭ mare este decât omul.
13 De ce te cerţĭ cu dînsul?
Căcĭ el nu dă sémă *nimenuĭ* de faptele sale.
14 Dumnedeŭ vorbesce o-dată, şi de doĕ orĭ,
De n'a luat sémă *omul la* ântĕia-óră;
15 În vis, în vedere de nópte,
Când somnul adânc vine preste ómenĭ, *şi sûnt* adormiţĭ în paturile *lor*,
16 Atuncea el deschide urechia ómenilor,
Şi le întipăresce învĕţătura;
17 Ca să întórcă pre om *de la* făptuirea *sa*,
Ca să scape pre om de trufie;
18 Ca să oprésca sufletul sĕŭ de la perdere,
Şi ca viéţa luĭ să nu péră de sabie.
19 El se chinuesce cu durere pe patul sĕŭ,
Şi tóte ósele luĭ cu *suferinţĭ* marĭ;
20 Sufletul sĕŭ uresce pânea,
Şi pofta luĭ mâncarea cea maĭ alésă;
21 Carnea luĭ pere vĕdênd *cu ochiĭ*,
Şi ósele luĭ, *carĭ abĭa* se dărĭaŭ, se arată;
22 Sufletul sĕŭ se apropie de mormînt,
Şi viéţa luĭ de *ângerul* perdĕtor.
23 *Dară* de se află la dînsul un trimes, un tălcuitor,
Unul din miile *ósteĭ cerescĭ, care* să spună omul datoria sa,
24 Şi el se îndură de dînsul, şi dice:
„Apĕră-l, să nu se pogóre în mormînt,
„Am găsit cu cale a-*l* erta":
25 *Atuncea* carnea luĭ re'nfloresce maĭ mult decât în copilărie,
Şi el se re'ntórce în dilele tinereţeĭ sale;
26 Se rógă luĭ Dumnedeŭ, şi el îĭ este cu milă,
Îĭ lasă să-ĭ privéscă cu veselie faţa,
Şi re'ntórce omuluĭ nevinovăţia sa.
27 *Atuncea acest om* cântă între ómenĭ, şi dice:
Pĕcătuit-am, şi dreptul strâmbătăţit-am,
Dară nu mi s'a rĕsplătit *după făptuirea mea*.
28 El apĕrat-a sufletul meŭ, să nu se pogóre în mormînt,
Şi viéţa mea vede lumina.
29 Écă tóte acestea
Le face Dumnedeŭ de doĕ, de treĭ orĭ omuluĭ,
30 Ca să-l oprésca de la peire,
Şi să-*l* lumineze cu lumina vieţeĭ.
31 Ié aminte, Iov, ascultă-mĕ!
Tacĭ! şi voiŭ vorbi.

32 *Dară* de aĭ ceva de spus, rĕspunde-mĭ,
Vorbesce! căcĭ doresc să te îndreptez;
33 Ér de nu, ascultă-mĕ;
Tacĭ! şi înţelepcĭune te voiŭ învĕţa.

Cuvîntarea a doua a luĭ Elihu: el mustră pre Iov pentru vorbele sale semeţe. A-tot-puternicul nu strică dreptatea sa.

34 Şi Elihu urmă, şi ḑise:
2 Ascultaţĭ, *voĭ* înţelepţilor, cuvintele mele,
Şi, voĭ scriitorilor, auḑiţi-mĕ!
3 Căcĭ urechia cercetéză cuvintele,
Precum gura gustă bucatele.
4 Să alegem ce *este* drept,
Şi să vedem între noĭ ce *este* bun!
5 Căcĭ Iov a ḑis: „Sûnt nevinovat,
„Şi Dumneḑeŭ îmĭ ĭea dreptul meŭ.
6 „*Pentru-că apĕr* dreptul meŭ, să trec óre de mincĭunos!
„Rana 'mi *este* fără vindecare, *de şi sûnt* fără vină."
7 Ce om *este* acest Iov,
Care bea blestemul ca apa:
8 Care se însoţesce cu făcĕtorĭ de rele,
Şi umblă cu ómeniĭ ceĭ reĭ!
9 Căcĭ a ḑis: „Nimic nu folosesce omuluĭ
„De a plăcé luĭ Dumneḑeŭ."
10 Decĭ ascultaţi-mĕ, voĭ bărbaţĭ aĭ pricepereĭ:
Departe de Dumneḑeŭ *este* rĕul,
Şi *de* A-tot-puternicul, nedreptatea.
11 Căcĭ *după* fapta omuluĭ el îĭ dă,
Şi după purtarea fie-căruĭa îĭ rĕsplătesce;
12 Nu, nu! Dumneḑeŭ nu condamnă *pre nimenea pentru nimic*,
Şi A-tot-puternicul nu strâmbătăţesce pre cel drept.
13 Cine ĭ-a dat stăpânirea asupra pămentuluĭ?
Şi cine ĭ-a încredinţat universul?
14 De ar lua sémă numaĭ la sine,
Şi ar strânge la sine suflarea şi rĕspirarea, *dată făpturelor*,
15 *Atuncea* tot *ce e* carne ar peri,
Şi omul în pulbere s'ar re'ntórce.
16 De *aĭ* pricepere, ascultă acésta,
Ié sémă la vocea cuvintelor mele!
17 Póte să domnéscă cel ce urăsce dreptul?
Condamna-veĭ pre cel Pré-drept?
Pre cel A-tot-puternic?
18 Care ḑice către regĭ: Netrebnicilor!
Către domnĭ: Înrĕutăţiţilor!
19 Care nu caută la faţa maĭ marilor,
Şi nu preţuesce pre bogat maĭ mult decât pre sărac;
Căcĭ făpturĭ ale mânelor sale *sûnt şi* unul şi altul.
20 *Ceĭ tarĭ* într'o clipélă, în mijlocul nopţeĭ, mor,
Poporul se scólă şi trece;
Fără silnicie despare cel tare.
21 Căcĭ ochiĭ luĭ *Dumneḑeŭ sûnt îndreptaţĭ* pe căile omuluĭ,
Şi el vede toţĭ paşiĭ seĭ.
22 Nu *este* nicĭ întunerec, nicĭ umbră a morţeĭ,
În care să se ascundă făcĕtorul de rele.
23 El n'*are trebuinţă* să privéscă de doĕ orĭ pre om,
Spre a-*l* trage înaintea sa la judecată.
24 El sdrobesce pre ceĭ puternicĭ fără cercetare,
Şi aşéḑă pre alţiĭ în locul lor;
25 Căcĭ el cunósce faptele lor,
Îĭ rĕstórnă nóptea, şi-ĭ sdrobesce;
26 Îĭ lovesce ca pre făcĕtorĭ de rele,
În faţa tuturor;
27 Fiind-că s'aŭ abătut de la el,
Şi n'aŭ băgat în sémă căile sale,
28 Aşa că aŭ lăsat să vină înaintea luĭ strigarea săracilor;
Şi aude strigarea celor apĕsaţĭ.
29 De dă el linisce, cine póte a *o* turbura?
De-şĭ ascunde faţa *sa*, cine o póte vedé?
De o ascunde, fie de un popor, fie de un singur om;
30 Ca *să împedece* domnia celuĭ rĕŭ,
Şi amăgirea poporuluĭ.
31 Óre ḑis-a *Iov* către Dumneḑeŭ:
„Suferit-am, *dară* nu voiŭ *maĭ* pĕcătui!
32 „*Ce* nu înţeleg, învaţă-mĕ;
„De am făcut nedreptate, nu voiŭ maĭ face."
33 *Bine! Rĕsplătéscă-ţĭ el* după părerea ta;
Dacă o veĭ respinge saŭ o veĭ primi, *el o va rĕsplăti*, şi nu eŭ:
Decĭ spune ce cugeţĭ!
34 Bărbaţiĭ cu înţelegere îmĭ vor ḑice,
Şi *tot* omul înţelept va conveni:
35 Iov n'a vorbit cu înţelepcĭune,
Şi cuvintele sale *sûnt* fără înţeles;
36 Eĭ bine: Iov fie încercat cu desevârşire,
Căcĭ a rĕspuns ca un făcĕtor de rele;

37 El a adaus pĕcat cătră pĕcat;
Îşĭ rîde *de noĭ* în faţa nóstră,
Şi îmmulţesce cuvintele sale asupra luĭ Dumneḑeŭ.

Cuvîntarea a treia a luĭ Elihu: Prin tânguirea sa omul îşĭ strică luĭ însuşĭ. Dumneḑeŭ face judecată dréptă.

35 Şi Elihu urmă, şi ḑise:
2 Socotiţĭ drept acésta, *când* ḑicĭ:
„*Sûnt* maĭ drept decât Dumneḑeŭ?"
3 Când ḑicĭ: „Ce-ţĭ folosesce *dreptatea*?
„Ce câştig eŭ maĭ mult *făcênd-o*, decât când aşĭ pĕcătui?"
4 Voiŭ rĕspunde *şi la acésta* ţie
Şi amicilor teĭ cu tine.
5 Caută spre cer şi veḑĭ!
Uĭtă-te la nŭorĭ, *şi veḑĭ, cât* maĭ înalţĭ sûnt eĭ, decât tine!
6 De pĕcătuescĭ, ce-ĭ facĭ luĭ?
Saŭ *de* vor fi fără-de-legile tale încă pe atât de multe, ce-ĭ facĭ?
7 De escĭ drept, ce-ĭ daĭ?
Saŭ ce primesce el din mâna ta?
8 *Numaĭ* pre om, semenul tĕŭ, *póte se strice* rĕutatea ta,
Numaĭ fiuluĭ omuluĭ *póte folosi* dreptatea ta.
9 *Ceĭ împilaţĭ* strig pentru mulţimea apĕsărilor,
Se tânguesc de asuprirea celor puternicĭ:
10 Dară nicĭ unul nu ḑice:
„Unde *este* Dumneḑeŭ, făcătorul meŭ?
„Care dăruesce *pre aĭ seĭ cu* cântece nóptea;
11 „Care ne-a dat pricepere maĭ multă decât vitelor pămêntuluĭ;
„Şi ne-a dat înţelepcĭune maĭ multă decât păsĕrilor ceruluĭ"
12 Eĭ strigă pentru îngâmfarea celor reĭ,
Dară nimenea nu *le* rĕspunde.
13 Da, Dumneḑeŭ nu ascultă deşertăcĭunea,
Şi A-tot-puternicul nu caută la ea.
14 Cu atât maĭ puţin când ḑicĭ, că nu-ţĭ pasă de el;
Judecata *ta este* înaintea luĭ,
Astéptă-l!
15 Dară, fiind-că mânia sa nu pedepsesce pe dată;
Şi el nu ĭea sémă la fără-de-legea *luĭ*,
16 De aceea Iov deschide gura cu deşertăcĭune;
Şi vorbesce atâtea cuvinte fără înţeles.

Sfârşitul vorbeĭ luĭ Elihu: El maĭ arată încă o dată dreptatea şi mărirea luĭ Dumneḑeŭ.

36 Şi Elihu urmă, şi ḑise:
2 Aştéptă puţin, şi eŭ 'ţĭ voiŭ arĕta;
Căcĭ *multe am* încă de vorbit pentru Dumneḑeŭ.
3 De departe 'mĭ voiŭ aduce doveḑile mele,
Şi voiŭ îndreptăţi pre Făcătorul meŭ.
4 *Şi fiĭ* sigur, fără înşelăcĭune *vor fi* cuvintele mele;
Căcĭ cu sciinţă deplină *este* cel ce-ţĭ *vorbesce*.
5 Écă, Dumneḑeŭ *este* mare, şi nu despreţuesce *pre nimenea*,
Este mare *prin* tăria înţelepcĭuneĭ sale.
6 El pre cel rĕŭ nu-*l* lasă să trăéscă,
Şi celor apĕsaţĭ le face dreptate;
7 El nu-şĭ trage ochiĭ seĭ de la cel drept,
Ci-ĭ *pune* pe tron cu regiĭ;
Da, el îĭ pune pentru tot-dé-una, şi-ĭ înalţă;
8 Şi când *sûnt* ferecaţĭ cu lanţurĭ,
Prinşĭ în funiele mişelieĭ,
9 Le pune înainte faptele lor,
Şi fără-de-legile lor, cu cari s'aŭ sumeţit;
10 Le deschide urechĭa spre îndreptare;
Şi *le* ḑice, să se întórcă de la rele.
11 De ascultă şi se supun,
Îşĭ sfârşesc ḑilele lor cu fericire,
Şi aniĭ lor cu bucurie;
12 Er de nu ascultă; cad de sabie,
Şi mor prin nepricepere;
13 Da, ceĭ nelegĭuiţĭ îngrămădesc *asupră-lor* mânia sa,
Nu se rógă, când el îĭ ferecă;
14 Mor de tinerĭ,
Şi *petrec* viéţa între ceĭ desfrânaţĭ.
15 Pre cel suferind îl scapă prin suferinţa sa;
Prin apĕsarea deschide urechĭa sa.
16 Pre tine chĭar te-ar fi scos din gura apĕsăreĭ
La loc larg, unde nu *este* nevoĭe,
Şi masa ta *ar fi* încărcată cu grăsime.
17 Dară tu aĭ făcut pe deplin lucrul rĕuluĭ;
Decĭ judecata şi dreptatea *te*-aŭ apucat.
18 *Şi nu te măguli*, că veĭ amăgi mânia *sa*,

Şi *speranţa* uneĭ marĭ rĕscumpĕrărĭ
să nu te rătăcéscă!
19 *Căcĭ* lua-va óre el în sémă avuţia ta!
Nu! nicĭ aurul, nicĭ tóte tesaurele avuţieĭ!
20 Nu-ţĭ dori nóptea,
Nóptea popórelor din infern!
21 Păzesce-te de a te maĭ întórce la *aceste cugete* pĕcătóse,
Carĭ *te-aŭ făcut* să alegĭ maĭ bine *mórtea* decât suferinţa.
22 Écă, Dumneḑeŭ este măreţ în puterea sa;
Cine dă învĕţătură ca el?
23 Cine-ĭ prescrie calea sa?
Şi cine-ĭ póte ḑice:
„Tu facĭ nedreptate?"
24 *Maĭ bine* gândesce-te a înălţa faptele luĭ,
Pre carĭ ómeniĭ le zăresc,
25 Toţĭ ómeniĭ le vĕd,
Fie-care *le* privesce de departe.
26 Écă, Dumneḑeŭ *este* mare, şi nu-*l* putem pricepe,
Numĕrul anilor seĭ este preste *tótă* pătrunderea.
27 El trage în sus picăturele apelor,
Carĭ rĕspândesc plóĭa aburuluĭ sĕŭ;
28 Nŭoriĭ o strecor,
Şi o picură asupra ómenilor cu îmbelşugare.
29 *Cine* póte pricepe ruperea nŭorilor,
Şi bubuitul cortuluĭ sĕŭ?
30 Écă, *acum* rĕspândesce în juru-ĭ lumina sa,
Acum ascunde fundul mărilor.
31 Da, printr'înşi judecă pre popóre;
Şi printr'înşi dă de mâncare cu îmbelşug.
32 El ascunde în mânele *sale* fulgerul,
Şi-l aruncă asupra celuĭ, ce-*ĭ* stă împotrivă.
33 Tunetul sĕŭ îl dă de scire,
Până şi turmele *presimt* apropierea *furtuneĭ.*

Încheerea cuvîntăriĭ luĭ Elihu: Mărirea luĭ Dumneḑeŭ în furtună.

37 Da, la *auḑirea* acesteĭa se cutremură inima mea,
Şi sare din locul eĭ.
2 Ascultaţĭ trăsnetul tunetuluĭ sĕŭ,
Şi rĕsunetul, *ce* ese din gura luĭ!
3 Prin tóte cerurile duce fulgerul *sĕŭ*,
Şi-l *duce* până la marginile pământuluĭ.
4 În urmă-ĭ se aude un bubuit;
El tună din măréţa sa voce;
Şi *fulgerile* nu le opresce, îndată ce rĕsună vocea sa.
5 Dumneḑeŭ tună din minunata sa voce,
El face lucrurĭ marĭ, nepătrunse de noĭ:
6 El ḑice omĕtuluĭ: „Fiĭ *pe* pământ!"
Aşa şi bureĭ şi plóĭlor marĭ ale putereĭ sale;
7 Legând *ast-fel* mâna omuluĭ,
Ca toţĭ să rĕcunóscă lucrul sĕŭ.
8 Chĭar férele se trag în pesterea *lor*,
Şi se ascund în culcuşul lor.
9 Dintr'o cameră de la méḑă-ḑi vine furtuna,
Şi de la méḑă-nópte frigul.
10 Prin suflarea luĭ Dumneḑeŭ se face ghĭaţa,
Şi apele cele maĭ late se strâng.
11 El stórce nŭorii prin scurgerea *lor*;
Şi împrăstie negura *prin* lumina sa.
12 Eĭ se duc dintr'o parte în alta, supt conducerea sa,
Ca să împlinéscă tóte, câte le-a ordonat,
Preste tótă faţa pământuluĭ:
13 Când spre bicĭ asupra fĕpturelor sale,
Când spre îndurare le întrebuinţéză.
14 Iov, ascultă acésta!
Stă, şi ĭea aminte la minunile luĭ Dumneḑeŭ!
15 Óre sciĭ, cum Dumneḑeŭ rânduesce nŭoriĭ,
Şi face să strălucéscă din eĭ fulgerul sĕŭ?
16 Óre cunoscĭ cumpănirea nŭorilor,
Minunile celuĭ Desĕvârşit în înţelepcĭune?
Saŭ cum se înferbintă vestmintele tale,
17 Când se înăduşă pământul de *vîntul de* méḑă-ḑi?
18 Poţĭ tu întinde ca dînsul cerul,
Cel tare ca o oglindă turnată?
19 Învaţă-ne ce ĭ-am puté spune?
Căcĭ nu putem rosti *nimic* din nesciinţa *nóstră*.
20 *Cine*-ĭ va spune cele ce vorbesc?
Care *e* omul, ce doresce perderea *sa*?
21 Şi acum *ómeniĭ* nu vĕd lumina cea curată, cea *ascunsă* în cer,
Dară *écă*, un vînt trece, şi-l curăţă.
22 De la méḑă-nópte *ne* vine aurora;
O măreţie înspăimântătóre a luĭ Dumneḑeŭ!
23 Pre A-tot-puternicul noĭ nu-l cuprindem,
Măreţ în putere şi judecată,
Şi plin de dreptate, el nu rĕspunde *nimenuĭ*.

24 De aceea, ómenilor, temeţi-vĕ de dînsul,
Înţelepţiĭ, toţĭ *împreună*, nu-*l* pot vedé.

Ânteia cuvîntarea luĭ Iehova cătră Iov. El descrie minunile creaţiuneĭ şi cârmuirea lumeĭ şi combate curiositatea luĭ Iov.

38 Atuncea Iehova rĕspunse luĭ Iov din furtună, şi ḑise:
2 Cine *éste* cel ce întunecă sfatul
Prin cuvinte fără sciinţă?
3 *Scólă-te*, încinge cópsele tale ca un bărbat;
Eŭ să te întreb, şi tu să mĕ înveţĭ!
4 Unde eraĭ, când am întemeĭat pămêntul?
Spune, de aĭ pricepere!
5 Cine a hotărît măsurele luĭ, de sciĭ?
Saŭ cine a tras măsura luĭ?
6 Pe ce sûnt aşeḑate temeliele sale?
Saŭ cine a pus pétra luĭ unghĭulară,
7 *Atuncea* când stelele dimineţeĭ cântaŭ în chor,
Şi toţĭ fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ aruncaŭ strigăte de bucurie?
8 *Cine* a închis marea cu porţĭ,
Atuncea când, spărgênd mitra *mumeĭ* se arĕtă?
9 Când iĭ dăduĭ nŭoriĭ de vestmînt,
Şi întunerecul drept faşă;
10 Când iĭ hotărîĭ hotarele,
Şi *i*-am pus porţĭ şi zăvóre,
11 Şi am ḑis: Până aicea să viĭ, şi maĭ departe nu,
Şi aicea frângă-se sumeţirea valurilor tale.
12 Ordonat-aĭ tu când-va dimineţeĭ?
Saŭ însemnat-aĭ tu auroreĭ locul eĭ?
13 Ca să apuce de aripele pămêntuluĭ,
Şi să scuture reiĭ de pe el;
14 Prefăcênd *pămêntul*, ca sigilul *pe* lut,
Şi *cele de pe el* făcêndu-*i*-se vestmînt;
15 Ca să opréscă celor reĭ lumina lor,
Şi să se frângă *tot* braţul ridicat *spre rĕŭ*.
16 Ajuns-aĭ până la isvórele măreĭ,
Saŭ umblat-aĭ pe fundul adânculuĭ?
17 Deschisu-ţi-s'aŭ porţile morţeĭ?
Şi vĕḑut-aĭ porţile umbreĭ morţeĭ?
18 Cuprins-aĭ întinsul pămêntuluĭ?
Spune-mĭ, căcĭ tóte le sciĭ!
19 Unde *este* calea cătră locaşul lumineĭ?
Şi unde-*şĭ are* locul întunerecul?
20 Ca să le mâĭ la hotarele lor;
De sigur, cărările *cătră* casa lor le cunoscĭ:
21 Tu le cunoscĭ, căcĭ atuncĭ eraĭ *deja* născut,
Şi mare *este* numĕrul ḑilelor tale?
22 Venit-aĭ până la cămările omĕtuluĭ?
Şi vĕḑut-aĭ cămările grindineĭ?
23 Pre carĭ le am păstrat pentru timpul strâmtorăreĭ,
Pentru ḑiŭa de luptă şi de resbel.
24 Pre care cale se împarte lumina?
Se împrăstie vîntul de rĕsărit preste pămênt?
25 Cine deschide scurgerile torentuluĭ *de plóĭe*,
Şi calea fulgeruluĭ?
26 Ca să plóŭĕ preste pămêntul nelocuit,
Preste deşertul, lipsit de ómenĭ;
27 Ca să sature sĕlbătĭcĭunea cea uscată,
Şi să facă să rĕsară colţul erbeĭ.
28 Cine *este* părintele plóĭeĭ?
Saŭ cine a născut picăturile roŭeĭ?
29 Din al cuĭ sîn a eşit ghĭaţa?
Saŭ bruma ceruluĭ cine a născut-o?
30 *După care* se ascunde apa, *prefăcêndu-se* în pétra,
Şi faţa adânculuĭ se légă,
31 Prins-aĭ tu legăturile Pleĭadelor?
Saŭ desprins-aĭ tu lanţurile Orionuluĭ?
32 Aŭ tu facĭ să ésă zodiacul la timpul sĕŭ,
Şi Ursa Mica cu fiiĭ seĭ tu o conducĭ?
33 Cunoscĭ tu aşeḑămintele ceruluĭ?
Hotărît-aĭ tu domnia sa preste pămênt?
34 Ridica-veĭ tu vocea ta cătră nŭor,
Ca să te acopere mulţimea apeĭ?
35 Aŭ tu trimeţĭ fulgeriĭ, ca eĭ plecând,
Să-ţĭ ḑică: Écă-ne!
36 Cine pune înţelepcĭune în rĕrunchĭ?
Saŭ cine dă pricepere inimeĭ?
37 Cine numĕră nŭoriĭ prin înţelepcĭunea *sa*?
Şi fólele ceruluĭ, cine-le revarsă?
38 De se adună pulbere şi se îngróşă,
Şi brazdele se prind.
39 Tu óre vânezĭ leóĭcii prada *sa*?
Saŭ aŭ dóră tu alinĭ fómea leilor tinerĭ?
40 Când staŭ culcaţĭ în vizuinele lor,
Şi aşteptă, pândind în tufarĭ.
41 Cine dă corbuluĭ hrana sa,
Când puiĭ seĭ strigă cătră Dumneḑeŭ,
Rătăcind fără mâncare?

Urmare: Minunile lumiĭ animale, mărturisesc despre înțelepciunea luĭ Dumnedeŭ.

39 Sciĭ tu timpul nașcereĭ caprelor sĕlbatice?
Păzit-aĭ tu fĕtatul cerbóĭcelor;
2 Numĕrat-aĭ tu lunele îngrecăreĭ lor,
Saŭ șciĭ tu timpul fĕtatuluĭ lor?
3 Ele îngenunchĭézĕ, fată puiĭ lor,
Și se ușuréză de durerile lor.
4 Puiĭ lor se îngrașă, cresc supt cer,
Se duc, și nu se maĭ întorc la dînsele.
5 Cine a lăsat liber onagrul?
Și cine a deslegat frânele asinuluĭ sĕlbatic?
6 Căruĭa ĭ-am dat deșertul drept casă,
Și sărătura drept locuință?
7 El îșĭ rîde de vuetul cetăților,
Și nu aude strigarea mânătoruluĭ;
8 Ce-șĭ găsesce în munțĭ *este* hrana sa,
Și-șĭ caută pășunea orĭ-unde.
9 Óre 'țĭ va lucra rinocerul de bunăvoĭe?
Pune-se-va el la eslele tale?
10 Puté-veĭ lega la brazdă rinocerul cu funie?
Grăpa-va el văile în urma ta?
11 Încrede-te-veĭ luĭ, fiind-că mare *este* puterea luĭ?
Și lăsa-veĭ luĭ lucrul *câmpuluĭ* tĕŭ?
12 Lăsa-te-veĭ pe el pentru căratul semĕnătureĭ tale,
Și *o* va aduce el *în* aria ta?
13 Aripa struțuluĭ bate fără încetare,
Dară totușĭ are ea óre aripa saŭ pana cocostârculuĭ?
14 El încredințéză pămêntuluĭ ouĕle sale,
Și lasă să se încăldéscă în nisip;
15 Și uĭtă, că piciorul le póte strivi,
Și că férele câmpuluĭ le pot călca.
16 Este crud cu puiĭ seĭ, *ca și cum* nicĭ n'*ar fi* aĭ seĭ;
Deșértă-ĭ *este* ostenéla, nu *pórtă* nicĭ o grijă *de ei*;
17 Căcĭ Dumnedeŭ l-a lipsit de înțelepcĭune,
Și nu-i-a dat pricepere.
18 *Écă-l!* cum se ridică,
Rîde de cal și de călĕrețul sĕŭ.
19 Tu dat-aĭ putere caluluĭ,
Tu îmbrăcat-aĭ gâtul sĕŭ cu *cómă* mândră?
20 Tu-l facĭ să sară ca locusta?
Cât de măreț și înspăimântător *e* nechezatul sĕŭ!
21 Bătênd pămêntul, și vesel de puterea *sa*,
Se repede asupra celor înarmațĭ;
22 Îșĭ rîde de temere, și nu tremură,
Nu dă îndĕrĕt înaintea săbieĭ;
23 *Când* săgețile șueră deasupra luĭ,
Și sulița și lancea lucesc,
24 Nechézá puternic, sapă pămêntul cu furie,
Și nu are astâmpĕr, de îndată ce rĕsună trâmbița;
25 La sunetul trâmbițeĭ *pare* a dice: Haĭde!
Din depărtare mirόse lupta,
Frémĕtul căpitenielor și strigătul *armateĭ*.
26 Aŭ prin înțelepcĭunea ta sbóră uliul,
Și-șĭ întinde aripa sa cătră médă-dĭ?
27 Óre din ordinul tĕŭ se ridică vulturul,
Și-șĭ face cuĭbul sĕŭ pe înălțimĭ?
28 El locuesce și mâne pe stâncĭ,
În dințătura stâncelor și *pe* locurĭ tarĭ;
29 D'acĭ descopere el prada;
Pre care ochiĭ seĭ *o* vĕd de departe;
30 Puiĭ seĭ *ĭĭ* sorb sângele,
Și unde *sûnt* ucișĭ, acolo *este* și el.

Supunerea luĭ Iov la mustrarea luĭ Dumnedeŭ.

40 Și urmă Iehova, și dise luĭ Iov:
2 Maĭ voescĭ să te judecĭ cu Atot-puternicul, *tu* pârâtorul *sĕŭ?*
Mustrătorule de Dumnedeŭ, *maĭ aĭ* ce rĕspunde?
3 Atuncea rĕspunse Iov luĭ Iehova, și dise:
4 Écă, sûnt pré mic; ce să-țĭ rĕspund?
Maĭ bine voiŭ pune mâna mea la gura mea!
5 Vorbit-am odată, dară nu voiŭ *maĭ* rĕspunde,
Ba de doĕ orĭ, dară nu voiŭ maĭ adăugi.

Cuvîntarea a doa a luĭ Iehova, unde îșĭ descrie puterea în balaur și Leviatan.

6 Și Iehova rĕspunse luĭ Iov din furtună, și dise:
7 *Scólă-te*, încinge cópsele tale ca un bărbat,
Eŭ să te întreb, și tu să mĕ învețĭ!
8 Aŭ dóră voescĭ să frângĭ dreptatea mea;
Condamna-mĕ-veĭ, spre a te îndrepta?
9 Aĭ tu braț ca al luĭ Dumnedeŭ;
Saŭ detunĭ tu cu vocea ca dînsul?
10 *De este ast-fel*, împodobesce-te *cu* mărire și mărețíe,
Și îmbracă-te cu strălucire și pompă!
11 Revarsă valurile mânieĭ tale;

Privesce pre toţĭ mândriĭ, şi-ĭ dobóră;
12 Privesce pre toţĭ mândriĭ, şi-ĭ umilesce,
Şi sfărâmă pe loc pre ceĭ reĭ!
13 Ascunde-ĭ pre toţĭ în pulbere;
Faţa lor învelesce-o cu întunerecul!
14 Atuncea voiŭ mărturisi şi eŭ în lauda ta,
Că drépta ta póte să te mântuéscă.
15 Écă Behemotul, pre care ca şi pre tine eŭ l-am făcut,
Ce mănâncă érbă ca şi boul.
16 Én vedĭ, *ce* putere în cópsele sale,
Şi *ce* tărie e în muşchiĭ pântecelui sĕŭ!
17 El mişcă códa sa ca un cedru,
Şi nervii cópselor sale sûnt întreţesuţĭ;
18 Ósele sale *sûnt* ţevĭ de aramă,
Şi oşciórele sale drugĭ de fer;
19 El *este* capo-d'opera luĭ Dumnedeŭ;
Făcătorul sĕŭ ĭ-a dăruit sabia sa;
20 Munţiĭ îĭ aduc hrana *sa*,
Şi tóte férele câmpuluĭ jócă în juru-*ĭ*;
21 Supt desişul lotuluĭ se repausézâ,
Ascuns în trestie şi mocirla.
22 Desişul lotuluĭ îl acopere *cu* umbra sa,
Şălciile părâuluĭ îl ascund.
23 Écă, *de* se umple rîul, el nu se spăimântă,
Ar sta liniscit, chĭar dacă Iordanul până la gura sa s'ar ridica.
24 *Cine* se va încumeta să-l atace în faţă!
Cu laţul să-ĭ străpungă nasul!

Urmarea descrieriĭ leviatanuluĭ.

41 Trage-veĭ Leviatanul cu undiţă?
Saŭ prinde-veĭ limba luĭ cu funie?
2 Petrece-veĭ papura prin nările luĭ,
Saŭ străpunge-veĭ cu cârligul fălcile sale?
3 Îţĭ va face óre multe rugăminţĭ?
Îţĭ va vorbi óre *cu* blândeţe?
4 Încheĭa-va legămînt cu tine,
Ca să-l ĭeĭ serv pentru tot-da-una?
5 Juca-te-veĭ cu el ca *cu* o pasĕre?
Saŭ lega-veĭ pre el *cu un fir, spre petrecerea* copilelor tale?
6 Soţiĭ face-vor din el prânzurile *lor*?
Neguţătoriĭ pot óre a-l împărţi întrc dînşi?
7 Umplé-veĭ pelea luĭ cu ţepuşe,
Saŭ capul sĕŭ cu ostia pĕscarilor?
8 Pune mâna ta pe dînsul:
Veĭ ţiné o minte, *şi* nu te *veĭ maĭ încerca* să înnoescĭ lupta!
9 Ecă, asteptarea *da-l prinde* este amăgită!
Cadĭ *numaĭ* la privirea luĭ!
10 Cine *este atât de* sumeţ, ca să-l întărîte,
Decĭ cine va puté sta înaintea mea;
11 Cine m'a îndatorit, ca să-ĭ rĕsplătesc?
Tot ce este supt întregul cer *este* al meŭ!
12 Nu voiŭ tăcé de membrele sale, nicĭ de puterea sa,
Şi nicĭ de frumuseţea armătureĭ sale.
13 Cine póte desveli póla vestmîntuluĭ sĕŭ,
Cine se póte apropia de îndoita sa dinţătură?
14 Cine póte descleşta canaturile gureĭ sale?
Şirurile dinţilor seĭ,
Cât sûnt de înspăimêntătóre!
15 Minunatele părţĭ ale zalelor *sale*,
Strâns legate, ca *supt* sigil,
16 Se ţin una de alta,
Aşa că aerul nu le străbate;
17 Una de alta lipite,
Sûnt prinse între dînsele, şi nu se desprind.
18 Strănutatul luĭ face să lucéscă fulgerul,
Şi ochiĭ luĭ *sûnt* ca géna dorilor;
19 Din gura luĭ isbucnesc flacărĭ,
Şi es scânteĭ de foc.
20 Din nările luĭ ese fum,
Ca *dintr*'un vas, *ca dintr*'o căldare ferbinte.
21 Suflarea luĭ aprinde cărbuniĭ,
Şi flacărĭ es din gura luĭ;
22 În cerbicea luĭ locuesce tăria,
Şi fiorul păşesce înaintea sa.
23 Muşchiĭ seĭ cărnoşĭ, bine încordaţĭ,
Staŭ ca turnaţĭ pe dînsul, neclintiţĭ.
24 Inima luĭ este tare ca pétra,
Da, tare ca pétra stătătóre de móră.
25 Când el se ridică, vitejiĭ tremură,
De spaĭmă es din simţirĭ.
26 Cată *cine-va* a-l lovi cu sabie?
Ea nu-*l* prinde, *nicĭ* lancea, *nicĭ* săgéta, nicĭ pavĕza.
27 Pentru dînsul ferul paiŭ este,
Şi arama, lemn putred.
28 Săgéta nu-l face să fugă;
În plévă se prefac înainte-ĭ petrele praştielor.
29 Plévă pentru dînsul este ghĭóga;
Şi de sgomotul lăncilor îşĭ rîde.
30 *Pórtă* ţesturĭ ascuţite supt dînsul,
Ce lasă urme ca grapa în glod.
31 Ca o ólă face să se clocotéscă adâncul,

Şi preface marea într'un amestec de
mir.
32 El face să strălucéscă urma *luĭ* du-
pă dînsul,
Şi adâncul *să pară* cărunt de bă-
trâneţe.
33 Nimic nu i se asémĕnă pe pămênt;
Este făcut, *să* nu *cunóscă* frica;
34 Privesce cu despreţ pre tóte *férele*
cele puternice,
Este regele tuturor răpitorilor.

Iov se mărturisesce de pĕcătos.

42 Atuncea Iov rĕspunse luĭ Iehova,
şi ḑise:
2 Sciŭ, că tóte le poţĭ,
Şi *că* hotărîreĭ tale *nimenea* nu se
póte împotrivi.
3 „Cine *este* cel ce întunecă sfatul cu
nepricepere?"
Da, vorbĭam de cele ce nu înţele-
geam,
Lucrurĭ maĭ înalte decât mine, pre
cari nu le puteam pătrunde.
4 Ascultă, rogu-te, şi să vorbesc;
„Te voiŭ întreba, şi tu învaţă-mĕ!
5 Cu auḑul urechĭlor *mele* auḑisem de
tine,
Dară acum *şi* ochĭul meŭ te vede;
6 De accea îmĭ întorc cuvîntul,
Şi mĕ căesc în pulbere şi cenuşă.

Dumneḑeŭ desvinuesce pe Iov înpotriva prietenilor seĭ.

7 Şi după ce vorbi Iehova aceste
cuvinte către Iov, ḑise Iehova către
Elifaz, Temaneul: Aprinsu-s'a mânia
mea asupra ta şi asupra celor doĭ a-
micĭ aĭ teĭ; căcĭ voĭ n'aţĭ vorbit aşa
de drept de mine, ca servul meŭ Iov.
8 Şi acum luaţi-vĕ şépte taurĭ şi şépte
berbecĭ, şi mergeţĭ la servul meŭ Iov,
şi aduceţi-ĭ olocauste pentru voĭ; şi
servul meŭ, Iov, se va ruga pentru
voĭ, căcĭ eŭ îl voiŭ primi, ca să nu vĕ
fac *după* neînţelepcĭunea *vóstră*; căcĭ
voĭ n'aţĭ vorbit drept de mine, ca ser-
vul meŭ Iov.
9 Decĭ se duseră Elifaz, Temaneul,
şi Bildad, Şuheul, *şi* Zofar, Naamateul,
şi făcură precum le ḑisese Iehova; şi
Iehova bine-primi pre Iov.

Dumneḑeŭ binecuvintéză pe Iov, maĭ mult ca înnainte.

10 Şi Iehova scóse pre Iov din mi-
şelia sa, după ce se rugă pentru ami-
ciĭ seĭ; şi Iehova redădu îndoit luĭ Iov
tóte câte avusese. 11 Atuncea ve-
niră la dînsul toţĭ fraţiĭ seĭ, tóte su-
rorile luĭ şi toţĭ cunoscuţiĭ seĭ de maĭ
înainte, şi mâncară cu dînsul pânea în
casa luĭ, şi compătimiră pentru dînsul,
şi-l mângăiară de tóte relele, pre cari
Iehova le adusese preste el; şi-ĭ dădu-
ră fie-care câte o kesită (o *monedă de
argint*), şi fie-care câte un inel de aur.
12 Aşa Iehova bine-cuvîntă maĭ
mult starea de pe urmă a luĭ Iov, de-
cât cea dântêĭ, şi el avu patru-spre-
ḑece miĭ de oĭ, şése miĭ de cămile, şi
o mie de perechĭ de boĭ, şi o mie de
asine. 13 Şi avu şépte fiĭ şi treĭ fete;
14 Şi chĭemă numele uneĭa, Iemima,
şi numele celeĭ a doa, Kezia; şi numele
celeĭ a treĭa, Keren-Happuc. 15 Şi
nu se afla în tot pămêntul *accla* nicĭ
o femee *aşa de* frumósă ca fetele luĭ
Iov; şi părintele lor le dădu moştenirĭ
între fraţiĭ lor.
16 *Şi* Iov trăi după acéstă o sută
patru-ḑecĭ de anĭ, şi vĕḑu pre fiiĭ seĭ
şi pre fiiĭ fiilor seĭ, patru generaţiunĭ.
17 Şi muri Iov bătrân şi sătul de ḑile.

CARTEA PSALMILOR.

Cartea ânteia. Fericirea evlavioşilor. Nefericirea nelegiuiţilor.

I Fericit bărbatul, care nu umblă în
sfatul nelegĭuiţilor,
Şi în calea pĕcătoşilor nu stă,
Şi în scaunul deriḑĕtorilor nu şéde:
2 Ci în legea luĭ Iehova *este* plăcerea
luĭ,
Şi în legea luĭ cugetă ḑiŭa şi nóp-
tea
3 Acela este ca pomul sădit lângă
curgerea apelor,
Care fruptul sĕŭ îl dă la timpul sĕŭ,
Şi a căruĭa frunză nu vestejesce,
Şi tot ce el face prosperéză.
4 Nu aşa *sûnt* nelegĭuiţiĭ,
Ci ca pléva, pre care o spulberă
vîntul.
5 De aceea nelegĭuiţiĭ nu se vor puté
ţiné la judecată,
Nicĭ pĕcătoşiĭ în adunarea drepţilor;

6 Căcĭ Iehova cunósce calea drepţilor,
Dară calea nelegĭuiţilor va peri.

Prorocire despre împărăţia fiuluĭ luĭ Dumnedeŭ şi biruinţa asupra duşmanilor seĭ.

2 De ce s'aŭ înfuriat popórele,
Şi naţiunile cugetă deşerte?
2 Regiĭ pământuluĭ s'aŭ rĕsculat,
Şi maĭ mariĭ împreună se sfătuesc,
Asupra luĭ Iehova şi asupra Unsuluĭ sĕŭ, *dicĕnd*:
3 Să rupem legăturile lor,
Şi să lepĕdăm de la noĭ funiele lor!
4 Cel ce locuesce în cer rîde,
Domnul îşĭ bate joc de dînşi;
5 Atuncea va vorbi cătră dînşi în mânia sa,
Şi în aprinderea sa îĭ va spăimânta:
6 „Uns-am, *dice-va-el*, pre regele meŭ
„În Sion, muntele meŭ cel sânt."
7 Voiŭ prochĭema aşedămîntul *sĕŭ*;
Iehova a dis cătră mine:
8 „Tu *escĭ* fiul meŭ,
„Astă-dĭ te-am născut.
9 „Cere de la mine;
„Şi-*ţĭ* voiŭ da popórele *drept* moştenire,
„Şi mărginile pământuluĭ *drept* stăpânire:
„Tu cu sceptru de fer îĭ veĭ sdrobi,
„Ca vasele olaruluĭ îĭ veĭ sfărâma.
10 Şi acum, regilor, înţelepţiţi-vĕ,
Învĕţaţi-vĕ, judecătorĭ aĭ pământuluĭ!
11 Serviţĭ luĭ Iehova cu frică,
Şi bucuraţi-vĕ cu cutremur!
12 Sărutaţĭ pre fiiŭ, ca să nu se mânie,
Şi să *nu* periţĭ în cale;
Căcĭ mânia luĭ curând se aprinde;
Ferice de toţĭ, carĭ se încred într'însul!

Încrederea în Dumnedeŭ în potriva tuturor duşmanilor seĭ.

3 Un psalm al luĭ David, când a fugit de fiul sĕŭ Absalom.
2 Iehova, cât de mulţĭ sûnt neamiciĭ meĭ!
Mulţĭ se rĕscólă asupră-mĭ.
3 Mulţĭ dic de sufletul meŭ:
„Pentru dînsul nu *e* nicĭ un ajutor la Dumnedeŭ. Sela."
4 Dară tu, Iehova, *escĭ* scut în jurul meŭ,
Mărirea mea, şi înălţătorul capuluĭ meŭ.
5 Cu vocea mea am strigat cătră Iehova,
Şi el mĭ-a rĕspuns din muntele sĕŭ cel sânt. Sela.
6 Eŭ m'am culcat, şi am adormit;
Desteptatu-m'am, căcĭ Iehova mĕ sprijinesce.
7 Nu mĕ tem de miriadele poporuluĭ,
Carĭ s'aŭ rânduit asupră-mĭ de jur împrejur.
8 Scólă-te, Iehova, ajută-mĕ, Dumnedeul meŭ,
Căcĭ tu aĭ bătut *preste* fălcĭ pre toţĭ neamiciĭ meĭ;
Dinţiĭ nelegĭuiţilor ĭ-aĭ sdrobit.
9 La Iehova *este* mântuire,
Preste poporul tĕŭ *este* bine-cuvîntarea ta. Sela.

Rugăciunea de séră al luĭ David, plină de credinţă înpotriva duşmanilor. Dumnedeŭ dă de ruşine pe prieteniĭ descurajaţĭ.

4 Un psalm al luĭ David de cântat pe córde.
2 Rĕspunde-mĭ, când strig, Dumnedeul dreptăţeĭ mele!
Din strâmtorare la loc larg m'aĭ scos;
Îndură-te de mine, şi ascultă ruga mea!
3 O voĭ, fiiĭ ómenilor! până când mărirea mea *va fi* spre batjocură?
Până când veţĭ ĭubi deşertăcĭunea, *şi* veţĭ căuta mincĭuna? Sela.
4 Aflaţĭ decĭ, că Iehova şĭ-a ales pre cel cuvios;
Iehova aude, când strig cătră dînsul.
5 Cutremuraţi-vĕ, şi nu pĕcătuiţĭ,
Cugetaţĭ în inimele vóstre
Pe patul vostru, şi tăceţĭ. Sela.
6 Sacrificaţĭ sacrificiĭ de dreptate,
Şi încredeţi-vĕ în Iehova.
7 Mulţĭ dic: „Cine ne va arĕta fericirea?
Înalţă preste noĭ lumina feţeĭ tale, Iehova!
8 Tu aĭ dat veselie în inima mea,
Maĭ mare decât în timpul, *când* grâul şi mustul lor eraŭ cu îmbelşugare.
9 În pace mĕ voiŭ culca, şi voiŭ dormi;
Căcĭ numaĭ tu, Iehova, mĕ facĭ să locuesc în siguranţă.

Rugăciunea de diminéţă a luĭ David plină de încredere în ajutorul luĭ Dumnedeŭ drept, în potriva duşmanilor seĭ nelegiuiţĭ.

5 Un psalm al luĭ David, de cântat pentru moştenire.

2 Asculta, Iehova, cuvintele mele, *și*
ié aminte la gândirea mea.
3 Ascultă vocea strigăreï mele, rege-
le meŭ și Dumnedeul meŭ!
Căcï rogu-mě ție;
Iehova, de diminéță veï audi vocea
mea;
4 *De* diminéță *mè* voiŭ îndrepta că-
tră tine, și *te* voiŭ pândi.
5 Căcï tu nu escï un Dumnedeŭ, că-
ruïa să-ï placă nedreptatea,
Cel rěŭ cu tine nu va locui;
6 Smintițiï nu vor puté sta înaintea
ochilor teï;
Tu pre toțï făcětoriï de rele îï u-
răscï;
7 Tu pre ceï ce vorbesc mincïunï îï
perdï,
Bărbatul sângïurilor și cel înșelă-
tor urîcïos este luï Iehova.
8 Ér eŭ întru mulțimea îndurăreï tale
voiŭ intra *în* casa ta,
Și mě voiŭ închina în sântul těŭ
templu întru frica ta.
9 Iehova, condu-mě prin dreptatea ta;
pentru ceï ce mě pândesc,
Îndréptă înaintea mea calea ta;
10 Căcï în gura lor nu *este* aděvěr,
Laîntrul lor *este* însășï rěutatea,
Gâtlejul lor un mormînt deschis,
Limbele lor lingușesc.
11 O Dumnedeule, judecă-ï,
Ca să cadă prin plănuirile lor;
Pentru mulțimea fără-de-legilor lor
alungă-ï,
Căcï s'aŭ rěsculat asupră-țï.
12 Dară să se bucure toțï ceï, ce se
încred în tine,
În etern să se veseléscă, și tu să-ï
aperï,
Și să se laude întru tine ceï ce ïu-
besc numele těŭ.
13 Căcï tu, Iehova, bine-cuvintezï pre
cel drept,
Ca *cu* un scut îl acoperï cu bună-
voința *ta*.

*Rugăciune de pocăință în durerï tru-
pescï și sufletescï. Nădejde în ajutorul
Domnuluï.*

6 Un psalm al luï David de cântat
pe opt córde.
2 Iehova, nu mě mustra în mânia ta,
Și nicï nu mě pedepsi în urgia ta.
3 Îndură-te de mine, Iehova, căcï slab
sûnt;
Vindecă-mě, Iehova, căcï cutremu-
ratu-s-aŭ ósele mele.
4 Chïar și sufletul meŭ s'a cutremu-
rat fórte;
Și tu Iehova, până când?
5 Reîntórce-te, Iehova, mântue sufle-
tul meŭ;
Ajută-mě pentru îndurarea ta.
6 Căcï în mórte nu *este* aducere-amin-
te de tine,
În infern cine te va lăuda?
7 Obosit-am de suspinare,
În tótă nóptea scald patul meŭ,
În lăcrimile mele moï așternutul
meŭ;
8 Ochiï meï se topesc de mâhnire,
Îmbătrânesc din causa tuturor nea-
micilor meï.
9 Depărtați-vě de la mine, toțï făcě-
toriï de rele!
Căcï Iehova a audit vocea plânge-
reï mele.
10 Iehova a audit cererea mea,
Iehova primesce ruga mea.
11 Să se rușineze și să se spăimânte
fórte toțï neamiciï meï,
Într'o clipă să se întórcă rușinațï.

*Dumnedeul cel drept scapă nevinovăția
luï David împotriva dușmanuluï nedrept.*

7 Nevinovăția luï David despre care
a cântat Domnuluï pentru cuvintele
luï Cuș, Beniaminitul.
2 Iehova, Dumnedeul meŭ, încredu-
mě ție,
Mântue-mě de toțï ceï ce mě urmă-
resc, și scapă-mě;
3 Ca să nu răpéscă ca un leŭ sufle-
tul meŭ,
Sfășiându-*l*, fără *să fie* cine să mě
scape.
4 Iehova, Dumnedeul meŭ, de am fă-
cut acésta,
De este nedreptate în mânele mele,
5 De am rěsplătit cu rěŭ celuï ce tră-
ïa în pace cu mine,
De am prădat pre neamicul meŭ
fără cuvînt:
6 Neamicul *meŭ* să urmăréscă sufle-
tul meŭ, și să-*l* ajungă,
Să calce la pământ vïéța mea,
Și sufletul meŭ în pulbere să-l tra-
gă Sela.
7 Ridică-te, Iehova, în mânia ta,
Înalță-te împotriva furieï neamici-
lor meï,
Și scólă-te pentru mine, ordonéză
judecată.
8 Și adunarea popórelor să te încon-
jóre,
Și pune-te désupră-ï în înălțime.
9 Iehova, judecă popórele:
Judecă-mě, Iehova, după dreptatea
mea,
Și după neprihănirea mea.

10 Pună-se capĕt relelor celor nelegĭuiţĭ,
Şi întăresce pre cel drept:
Căcĭ cercător al inimelor şi al rărunchilor *este* Dumneḑeul cel drept.
11 Scutul meŭ *este* la Dumneḑeŭ,
Ajutătorul celor dreptĭ la inimă.
12 Dumneḑeŭ *este* judecător drept,
Şi Dumneḑeŭ, *ce* se mâniă pe tótă ḑiŭa asupra celor nelegĭuiţĭ.
13 De nu se căesce, el ascute sabia sa,
Arcul sĕŭ îl întinde, şi-l îndréptă;
14 Şi asupra luĭ îndréptă armele morţeĭ,
Săgeţile sale, *pre cari le*-a făcut ardĕtóre.
15 Écă, *nelegĭuitul* concepe nedreptate,
Şi umblă îngrecat cu rĕutate,
Şi nasce deşertăcĭunea;
16 A săpat grópă, şi a adâncit-o:
Dară va cădé în grópa *ce* a făcut.
17 Întórce-se-va rĕutatea luĭ pe capul sĕŭ însuşĭ.
Şi pe chĭar crestetul luĭ pogorî-se-va silniciele sale.
18 Lăuda-voiŭ pre Iehova după dreptatea luĭ,
Şi voiŭ cânta numeluĭ luĭ Iehova, celuĭ Pré-înalt.

Mărirea luĭ Dumneḑeŭ în creaţiune. Josimea şi înnălţimea fiuluĭ omuluĭ.

8 Un psalm al luĭ David de cântat pe Ghittith.
2 Iehova, Domnul nostru!
Cât de măreţ *este* numele tĕŭ în tot pământul;
Tu cel ce aĭ pus măreţia ta preste cer!
3 Din gura pruncilor şi a sugătorilor
Ţĭ-aĭ întemeĭat puterea,
Pentru neamiciĭ teĭ,
Ca să amuţescĭ pre neamic şi rĕsbunător.
4 Când privesc cerurile tale, lucrul degetelor tale,
Luna şi stelele, pre cari tu le-aĭ aşeḑat:
5 Ce *este* omul, de-ţĭ amintescĭ de dînsul,
Şi fiul omuluĭ, de ĭeĭ sémă la el?
6 Cu puţin maĭ mic decât ângeriĭ l-aĭ făcut,
Cu onóre şi cu mărire l-aĭ încoronat;
7 L-aĭ făcut domn preste lucrurile mânelor tale,
Tóte le-aĭ pus supt picĭórele luĭ:
8 Tóte oile şi *toţĭ* boiĭ,
Ba şi férele câmpuluĭ;
9 Păserile ceruluĭ şi pesciĭ măreĭ,
Tot ce străbate cărările măreĭ.
10 Iehova, Domnul nostru!
Cât de măreţ *este* numele tĕŭ în tot pământul?

Cântare de mulţumită pentru scăparea de duşmanì şi rugă pentru ajutor.

9 Un psalm al luĭ David, despre frumósa tinereţe.
2 Lăuda-voiŭ pre Iehova din tótă inima mea,
Spune-voiŭ tóte minunile tale;
3 Mĕ voiŭ bucura şi mĕ voiŭ lăuda întru tine,
Voiŭ cânta numeluĭ tĕŭ, Pré-înalte!
4 Pentru-că neamiciĭ meĭ se întórseră îndărăt,
Căḑură şi periră înaintea feţeĭ tale.
5 Căcĭ tu aĭ apĕrat dreptul meŭ şi judecata mea,
Şeḑênd pre scaun *ca* un judecător al dreptăţeĭ.
6 Mustrat-aĭ popórele,
Perdut-aĭ pre ceĭ nelegĭuiţĭ,
Numele lor l-aĭ stins în etern şi perpetu.
7 *În* ruină eternă sfârşitu-s'ą neamicul,
Şi cetăţile *sale* le-aĭ dărâmat;
Perit-a amintirea lor.
8 Dară Iehova va trona în etern,
Pus-a scaunul sĕŭ spre judecată;
9 Şi el lumea cu dreptate va judeca,
Cu îndreptare va judeca popórele.
10 Da, Iehova este scăpare celuĭ apĕsat,
Scăpare în timp de strâmtorare:
11 În tine se încred ceĭ ce cunosc numele tĕŭ,
Căcĭ tu nu părăsescĭ pre ceĭ ce te caută, O Iehova.
12 Cântaţĭ luĭ Iehova ce locuesce în Sion,
Daţĭ în scire între popóre de faptele sale!
13 Căcĭ el, rĕsbunătorul sângeluĭ, îşĭ aduce aminte de eĭ,
Nu uĭtă strigarea sĕrmanilor.
14 Îndură-te de mine, Iehova!
Privesce mişelia mea din *partea* celor ce mĕ urăsc,
Tu, care mĕ ridicĭ din porţile morţeĭ;
15 Pentru-ca să spun tóte laudele tale în porţile fiĭceĭ Sionuluĭ,
Ca să mĕ bucur de ajutorul tĕŭ.
16 Popóre s'aŭ cufundat în grópa, *ce* ele aŭ făcut-*o*;
În cursa, pre care aŭ ascuns-o, s'a prins picĭorul lor.

17 Făcutu-s'a cunoscut Iehova, făcênd judecată;
Împletind pre cel rěu în chiar lucrul mânelor sale. Higgaïon, Sela.
18 În mormînt se vor reîntórce nelegiuiţiĭ,
Tóte popórele ce uĭtă pre Dumnedeŭ.
19 Căcĭ nu pentru tot-dé-una va fi uĭtat saracul.
Nicĭ în etern se va perde speranţa sěrmanilor.
20 Scólă-te, Iehova, ca să nu se îndărătnicéscă muritorul;
Ca popórele să fie judecate înaintea feţeĭ tale.
21 Însuflă, Iehova, în eĭ temerea:
Ca să cunóscă popórele, *că nu sûnt decât* ómenĭ! Sela.

Tânguire pentru zăbovirea ajutoruluĭ dumnedeesc, când duşmaniĭ se înşemeţesc şi rugăciune pentru scăparea asupriţilor.

10 De ce, Iehova, staĭ departe,
Te ascundĭ în timpurile de strâmtorare?
2 Nelegiuitul în mândria *sa* urmăresce pre cel sěrman;
O! de s'ar prinde eĭ însişĭ în planurile, pre cari le-aŭ născocit!
3 Căcĭ nelegiuitul se fălesce în dorinţele sufletuluĭ sěŭ,
Şi sgârcitul blestemă şi defaĭmă pre Iehova.
4 Nelegiuitul în mândria sa *dice*:
„El nu pedepsesce;"
„Nu *este* Dumnedeŭ;" *acestea sûnt* tóte cugetarile luĭ.
5 Căile sale prosperéza în tot timpul,
Departe *sûnt* judecăţile tale de dînsul;
Pre toţi neamiciĭ seĭ îĭ suflă.
6 El dice în inima sa:
„Nu mě voiŭ clati,
„Voiŭ *rěmâné* din generaţiune în generaţiune,
„Şi nicĭ o data nu *voiŭ fi* în nevoie."
7 Gura sa *este* plină de blestem, de vicleşug şi de amarâciune,
Supt limba sa *este* rěutate şi nedreptate.
8 El şéde la pânda prin curţi,
În locurĭ ascunse ucide pre cel nevinovat,
Ochiĭ seĭ pândesc pre cel nefericit.
9 El pândesce în loc ascuns, ca un leŭ în tufar;
Pândesce, ca să prinda pre cel sěrman;
El prinde pre cel sěrman, trăgêndu-l în cursa sa.
10 El se tupiléză, se pléčă,
Şi nefericiţiĭ cad supt laba luĭ.
11 El dice în inima sa: „Dumnedeŭ uĭtă;
„El ascunde faţa sa, nu vede nicĭ o data."
12 Scólă-te, Iehova! Dumnedeule, ridică mâna ta!
Nu uĭta pre ceĭ sěrmanĭ!
13 Pentru ce defaĭmă nelegiuitul pre Dumnedeŭ,
Şi dice în inima sa:
„Tu nu pedepsescĭ?"
14 Tu vedĭ *acésta*:
Căcĭ tu privescĭ amărâcĭunea şi întristarea, spre a *le* păstra în mânele tale:
„Ţie ţi se încredinţéză nefericitul;
Orfanuluĭ tu îĭ escĭ ajutor;
15 Sfărâmă braţul nelegiuituluĭ şi al rěuluĭ,
Pedepsesce rěutatea sa, ca să péră de dinaintea ta.
16 Iehova *este* rege din etern şi în etern,
Peri-vor popórele din pămêntul seu.
17 Dorinţa celor sěrmanĭ aĭ ascultat-o Iehova!
Tu întărescĭ inima lor, *şi* facĭ să asculte urechia ta,
18 Ca să facĭ dreptate celuĭ orfan şi celuĭ apěsat,
Ca omul de pe pămênt să nu se maĭ teme.

Strâmtorat de duşmaniĭ seĭ, David se bizuesce în Dumnedeŭ.

11 Un psalm al luĭ David, de cântare.
2 În Iehova mě încred;
Cum de diceţĭ sufletuluĭ meŭ:
„Sbóră în munţiĭ voştri, *ca* pasěrea?"
3 Căcĭ écă, nelegiuiţiĭ întind arcul,
Aşédă săgeţile lor pe córdă,
Ca să săgeteze în întunerec pre ceĭ drepţi cu inimă.
4 *Căcĭ* temeliele de se surpă,
Dreptul ce póte sa faca?
5 Iehova în sântul sěŭ templu,
Iehova, al caruĭ tron *este* în cer,
Ochiĭ seĭ privesc, pleópele sale cérca pre fiiĭ ómenilor.
6 Iehova cérca pre cel drept,
Ér pre cel nelegiuit şi pre cel ce ĭubesce silnicia, urasce sufletul sěu:
7 El va face să plouă preste ceĭ nelegiuiţi
Fulgere, foc şi pucıósă;

Vênt ardĕtor *va fi* partea paharuluĭ lor.
8 Căcĭ drept *este* Iehova, dreptate ĭubesce el,
Drepţiĭ vĕd faţa luĭ.

Tânguire despre scăderea evlavioşilor şi sporirea nelegĭuiţilor. Încrederea în ajutorul dumnedeesc.

12 Un psalm al luĭ David de cântat pe opt córde.
2 Ajută, Iehova, căcĭ cuvioşiĭ se împuţinéză,
Ceĭ credincĭoşĭ se sfârşesc dintre fiiĭ ómenilor.
3 Deşerte vorbesc unul altuĭa,
Cu buze linguşitóre, cu inimă faţarnică vorbesc.
4 Stârpesce, Iehova, tóte buzele linguşitóre,
Limba *celor* ce vorbesce cu sumeţie;
5 Carĭ dic: „Prin limbele nóstre sûntem puternicĭ,
Buzele nóstre *sûnt* cu noĭ: cine ne *este* domn?
6 Pentru apĕsarea săracilor, pentru suspinul lipsiţilor,
Mĕ voiŭ scula acum, dice Iehova,
Îl voiŭ mântui pe cel ce râvnesce.
7 Cuvintele luĭ Iehova *sûnt* cuvinte curate,
Argintul curăţit în cuptor de pămênt, curăţit de şépte orĭ.
8 Tu, Iehova, îĭ veĭ păzi,
Îĭ veĭ apĕra de generaţiunea acésta în etern.
9 *Căcĭ* nelegĭuiţiĭ umblă pretutindenea,
Când mişelia se înalţă *între* fiiĭ ómenilor.

Dor după ajutorul ce a zăbovit mult timp sub asuprirea duşmanilor. Nădejde sigură în bunătatea luĭ Dumnedeŭ.

13 Un psalm al luĭ David de cântat.
2 Până când, Iehova, de tot mĕ veĭ uĭta?
Până când veĭ ascunde faţa ta de la mine?
3 Până când voiŭ pune sfaturĭ în sufletul meŭ,
Durerĭ în inimă, diŭa *şi nóptea*?
Până când se va înălţa neamicul meŭ asupră-mĭ?
4 O privesce-*mĕ*, rĕspunde-mĭ, Iehova, Dumnedeul meŭ!
Luminéză ochiĭ meĭ, ca să nu dorm *somnul* morţeĭ;
5 Ca să nu dică neamicul meŭ: „L-am învins;"
Nicĭ să se bucure apĕsătoriĭ meĭ, că mĕ clătesc.
6 Ér eŭ în îndurarea ta m'am încredut;
Veseli-se-va *decĭ* inima mea de ajutorul tĕŭ;
Cânta-voiŭ luĭ Iehova,
Căcĭ mĭ-a făcut bine!

Oftare după mântuirea din corupţiunea generală a ómenilor.

14 Un psalm al luĭ David de cântat.
2 Nebunul dice în inima sa: „Nu *este* Dumnedeŭ!"
Stricaţi, urîţĭ sûnt în lucrările *lor*,
Nicĭ unul nu face bine.
3 Iehova din cer se uĭtă preste fiiĭ ómenilor,
Să vadă, de este vre-un înţelept,
Care caută pre Dumnedeŭ:
4 Toţĭ s'aŭ abătut,
S'aŭ stricat de tot,
Nimenea nu face bine, nicĭ unul chĭar.
5 Aŭ n'aŭ pricepere toţĭ făcĕtoriĭ de rele,
Toţĭ câţĭ mănâncă pre poporul meŭ,
Precum ar mânca pâne? Luĭ Iehova nu s'aŭ rugat:
6 Decĭ cutremur ĭ-a cuprins;
Căcĭ Dumnedeŭ *este* cu generaţiunea celuĭ drept.
7 Aţĭ ruşinat sfatul celuĭ sărac;
Dară Iehova *este* scăparea sa.
8 O, de *ar veni* din Sion mântuirea luĭ Israel!
Când Iehova va întórce captiviĭ poporuluĭ sĕŭ,
Bucura-se-va Iacob, veseli-se-va Israel.

Cine stă în faţa luĭ Dumnedeŭ.

15 Un psalm al luĭ David.
2 Iehova, cine va locui în cortul tĕŭ?
Cine va petrece în muntele tĕŭ cel sânt?
3 Cel ce umblă cu neprihănire şi face dreptate,
Şi vorbesce adevĕr în inima sa;
4 Nu clevetesce cu limba sa,
Nu face rĕŭ aprópeluĭ sĕŭ,
Şi nu aduce ruşinare asupra amiculuĭ sĕŭ;
5 În ochiĭ căruĭa cel vrednic de dispreţ este urît,
Şi pre ceĭ ce se temu de Iehova îĭ onoréză,
Acela, de s'a jurat, *chĭar şi* în paguba *sa*, nu-şĭ schimbă *cuvîntul*!
6 Baniĭ seĭ nu-ĭ dă cu camătă,

Şi mită în contra celuĭ nevinovat nu ĭea:
Cel ce face aceste în etern nu se va clăti.

Frumósa moştenire a sfântuluĭ şi mântuirea sa de mórte.

16 O cântare de aur a luĭ David.
2 Păzesce-mě, Dumneḑeule;
Căcĭ ţie mě încred.
3 Ḑis-am luĭ Iehova: Tu *escĭ* Domnul meŭ!
„Afară de tine nu *aflu* fericire:“
4 *Şi* sânţilor, ce *sûnt* pe pămênt,
„*Voĭ sûnteţĭ* ceĭ aleşĭ, *în carĭ aflu* tótă plăcerea mea.“
5 Durerea îşĭ îmmulţesc ceĭ *ce* alérgă *după un* alt *ḑeŭ*:
Eŭ nu voiŭ aduce libaţiunile lor de sânge,
Şi nicĭ nu voiŭ lua numele lor pe buzele mele.
6 Iehova *este* parţea mosteniref mele şi paharul meŭ,
Tu susţiĭ sorţul meŭ.
7 Moştenirea mĭ-a căḑut în *locurĭ* plăcute,
Da, plăcută mi-ĭ moştenirea.
8 Bine-cuvintez pre Iehova, care mĭ-a dat sfat,
Încă şi nóptea mě îndémnă rărunchiĭ meĭ.
9 Pururea pun pre Iehova înaintea mea,
El îmĭ *stă* de a drépta, nu mě voiŭ clăti.
10 De aceea bucure-se inima mea, şi veseléscă-se sufletul meŭ,
Şi în siguranţă locuesce corpul meŭ.
11 Căcĭ tu nu veĭ lăsa infernuluĭ sufletul meŭ,
Nicĭ nu veĭ lăsa pre cuviosul tĕŭ să vaḑă mormîntul;
12 Tu-mĭ facĭ cunoscută calea vieţeĭ:
Plinitatea bucurielor de dinaintea feţeĭ tale;
Căcĭ la drépta ta *sûnt* desfĕtărĭ fără capĕt.

Rugăciunea nevinovăţieĭ spre a scăpa de viclenia vrăjmaşilor puternicĭ şi bogaţĭ.

17 O rugăciune al luĭ David.
2 Ascultă, Iehova, nevinovăţia,
Ĭé aminte strigarea mea,
Ĭé în urechĭ ruga mea din buze fără viclenie.
3 Ésă dreptul meŭ din faţa ta;
Ochiĭ teĭ vadă dreptatea.
4 Tu aĭ cercat inima mea,
Cercatu-*o*-aĭ nóptea;
Cercatu-m'aĭ, *şi* n'aĭ aflat *nimic*:
Cugetarea *rea* n'a trecut *prin* gura mea.
5 În faptele ómenilor, după cuvîntul buzelor tale,
Feritu-*m*'am *de* cărările celuĭ fărăde-lege,
6 Întărind paşiĭ meĭ în căile tale;
Picióreie mele nu s'aŭ clătit.
7 Te chiem, Dumneḑeule; căcĭ tu teaĭ deprins a mě auḑi;
Plécă urechĭa ta cătră mine, ascultă cuvîntul meŭ;
8 Minunate fă îndurările tale,
Tu, cel ce mântuescĭ cu drépta ta
Pre ceĭ ce se încred *în tine* de ceĭ ce staŭ *în potriva ta*!
9 Păzesce-mě ca lumina ochĭuluĭ,
Supt umbra aripelor tale ascunde-mě,
10 De nelegiuiţiĭ, carĭ m'aŭ surprins,
De neamiciĭ meĭ de mórte, *carĭ* mě înconjóră.
11 Închis'aŭ inima lor,
Cu gura lor vorbesc sumeţiĭ.
12 Acum, la *tot* pasul ce facem ne înconjóră,
Şi caută să *ne* dea la pămênt,
13 Asemenea leuluĭ, lacom de pradă,
Şi puĭuluĭ de leŭ, ce şéde ascuns.
14 Scólă-te! Iehova, întâmpină-l! dobóră-l!
Scapă sufletul meŭ de cel nelegĭuit *prin* sabia ta,
15 De ómeniĭ *acestia prin* mâna ta, Iehova,
De ómeniĭ lumeĭ *acesteĭa*: în viéţa *de tóte ḑilele aŭ* eĭ partea lor;
Şi cu avuţiele tale aĭ umplut pântecele lor;
Eĭ sunt avuţĭ de fiĭ, şi prisosul lor îl lasă copiilor lor.
16 *Dară* eŭ *numaĭ* prin dreptate vĕd faţa ta;
Când mě destept, mě satur de chipul tĕŭ.

Mulţumită pentru scăpare minunată şi încredere în tarele ajutor al luĭ Dumneḑeŭ.

18 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David, servul luĭ Iehova,
care a vorbit cătră Iehova cuvintele
cântăreĭ acesteĭa în ḑiŭa când l-a mântuit Iehova din mâna tuturor neamicilor seĭ şi din mâna luĭ Saul, Şi a ḑis:
2 Iubescu-te, Iehova, tăria mea!
3 Iehova *este* stânca mea, cetatea mea şi mântuitorul meŭ,
Dumneḑeul meŭ, stânca mea, la care voiŭ căuta adăpost,

Scutul meŭ şi cornul mântuireĭ me-
e, turnul meŭ înalt.
4 Pre cel vrednic de laudă, pre Ie-
hova, l-am chiemat,
Şi de neamiciĭ meĭ m'am mântuit.
5 Pre mine înconjuratu-m'aŭ legătu-
rile morţeĭ,
Şi torentele fără-de-legeĭ mĕ înspăi-
mêntaŭ.
6 Legăturile infernuluĭ mĕ înveliaŭ,
Preste mine căḑură laţurile morţeĭ:
7 În strâmtorarea mea chĭemaĭ pre
Iehova, şi strigaĭ către Dumne-
ḑeul meŭ:
Şi el auḑi din templul sĕŭ vocea
mea,
Şi strigătul meŭ veni la urechile
sale.
8 Atuncea s'a sguduit şi s'a cutremu-
rat pămêntul.
Şi temeliile munţilor s'aŭ mişcat, şi
se clătiră,
Că el s'a mâniat:
9 Fum se ridică din nările luĭ,
Şi foc *ce* mistui din gura luĭ,
Cărbuniĭ se aprinseră dintr'însul.
10 El plecă cerurile, şi se pogorî,
Şi întunerecul *era* supt picĭórele
sale.
11 El călărĭa pe un cherubim, şi sbura,
Şi plutĭa pe aripele vêntuluĭ.
12 Drept acoperemînt pus-a întunecimĭ,
Drept cort în juru-ĭ,
Adunătură de apă, nŭorĭ deşĭ.
13 Decĭ strălucirea cea dinaintea luĭ
trecură *prin* nŭoriĭ seĭ,
Grindină şi cărbunĭ de foc.
14 Şi Iehova tună din cer,
Şi cel Pré-înalt făcu să audă vocea
sa:
Grindină şi cărbunĭ de foc.
15 Aruncă săgeţile sale, şi-ĭ împrăştiă,
Fulgere multe, şi-i-a risipit.
16 Şi fundurile apelor se vĕḑură,
Şi temeliile pămêntuluĭ se descope-
riră,
De certarea ta, Iehova!
De suflarea vêntuluĭ nărilor tale!
17 El întinse *mâna sa* din înălţime, mĕ
apucă,
Mĕ scóse din ape puternice:
18 El mĕ scăpă de puternicul meŭ ne-
amic,
Şi de ceĭ ce mĕ uraŭ,
Când eraŭ maĭ tarĭ de cât mine.
19 Surprinsu-m'aŭ în ḑiŭa necazuluĭ
meŭ,
Dară Iehova mĭ-a fost sprijin,
20 Şi m'a scos la larg;
Mântuitu-m'a, pentru că a bine-voit
pentru mine.
21 Rĕsplătitu-mi-a Iehova după drep-
tatea mea,
După curăţenia mânelor mele m'a
întors.
22 Căcĭ căile luĭ Iehova am păzit,
Şi nu am pĕcătuit Dumneḑeuluĭ
meŭ.
23 Căcĭ tóte judecăţile luĭ înaintea
mea *aŭ fost*,
Şi aşeḑămintele luĭ nu le-am depăr-
tat de la mine;
24 Fost-am nevinovat înaintea luĭ,
Şi de fără-de-lege păzitu-m'am.
25 De aceea Iehova rĕsplătitu-mi-a du-
pă dreptatea mea,
După curăţenia mânelor mele îna-
intea ochilor seĭ.
26 Către cel bun, bun te-aĭ arĕtat;
Către bărbatul întegru, întegru te-
aĭ arĕtat;
27 Către cel curat, curat te-aĭ arĕtat.
Şi cu cel strâmb, strâmb te-aĭ lup-
tat:
28 Şi pre popor în nĕcazul *sĕŭ* l-aĭ
mântuit,
Şi ochiĭ ceĭ mândri ĭ-aĭ umilit.
29 Căcĭ tu facĭ să lumineze candela
mea,
Iehova, Dumneḑeul meŭ, luminéză
întunerecul meŭ.
30 Că cu tine alerg asupra mulţimeĭ,
Cu Dumneḑeul meŭ sar preste zid.
31 Desevârşită *este* calea luĭ Dumne-
ḑeŭ;
Curat este cuvîntul luĭ Iehova,
Scut *este* el pentru toţĭ, carĭ se în-
cred într'însul.
32 Căcĭ cine *este* Dumneḑeŭ, afară de
Iehova?
Şi cine *este* stâncă, afară de Dum-
neḑeul nostru?
33 Dumneḑeŭ, cel ce mĕ încinge cu
putere,
Desevârşită face calea mea;
34 El picĭórele mele ca ale cerbilor le
făcu,
Şi pe înălţimile mele m'a pus;
35 El a deprins mânele mele la luptă,
Ca braţele mele să întindă arcul
de aramă.
36 Tu-mĭ dădu-şĭ scutul mântuireĭ tale,
Drépta ta m'a sprijinit,
Şi mila ta m'a ridicat.
37 Tu aĭ lărgit paşiĭ meĭ supt mine,
Şi glesnele mele nu s'aŭ clătit.
38 Urmărit-am pre neamiciĭ meĭ, ĭ-am
ajuns,
Şi nu m'am întors, până ce n'aŭ
fost nimicițĭ;
39 Sfărâmatu-i-am, de nu s'aŭ maĭ ri-
dicat;

Cădut-aŭ supt piciórele mele.
40 Încinsu-m'aĭ cu putere spre luptă;
Repus-aĭ pre neamiciĭ meĭ supt mine;
41 Şi întors-aĭ spre mine spetele neamicilor meĭ,
Şi *ale celor* ce mĕ urĭaŭ, ca să-ĭ nimicesc.
42 Eĭ strigară, dară nu *aflară* niciĭ un mântuitor,
Cătră Iehova, dară nu-ĭ audi:
43 Atuncea ca pulberea, *spulberată de* vênt, tocatu-i-am,
Ca tina de pe ulițĭ ĭ-am călcat.
44 Mântuitu-m'aĭ din certele poporuluĭ;
Pusu-m'aĭ cap popórelor;
Popóre, *ce* nu am cunoscut, îmĭ servesc;
45 *Numaĭ* audind de mine, mi s'aŭ supus;
Fiiĭ celor străinĭ mĕ lingușesc;
46 Fiiĭ străinilor veștejesc,
Şi tremură în întăririle lor.
47 Viŭ este Iehova, bine-cuvîntată *este* stânca mea,
Pré-înalt este Dumnedeul mântuireĭ mele;
48 Dumnedeul, care m'a rĕsbunat,
Şi popórele mĭ-a supus;
49 Din *mijlocul* neamicilor meĭ m'a smuls,
Da, din *mijlocul* împotrivitorilor meĭ m'a ridicat,
De apĕsătorĭ m'aĭ mântuit.
50 De aceea te laud, Iehova, între popóre,
Şi cânt numeluĭ tĕŭ;
51 Care măresce mântuirea regeluĭ sĕŭ,
Şi arată milă unsuluĭ sĕŭ,
Luĭ David și semințieĭ sale în etern!

Mândrețea luĭ Dumnedeŭ în natură și în cuvîntul sĕŭ. Rugăciune pentru ertarea pĕcatelor și pentru ferirea de cele rele.

19 Un psalm al luĭ David de cântat.
2 Cerurile prochĭémă mărirea luĭ Dumnedeŭ,
Şi lucrul mânelor sale îl arată întinsul.
3 Dilele una alteĭa revarsă ordin,
Şi nopțile una alteĭa daŭ scire,
4 Fără vorbe și fără cuvinte;
Neaudită este vocea lor.
5 În tot pămêntul este sunetul lor,
Şi până la marginile lumeĭ disele lor.
Între ele aședat-a cort sóreluĭ;
6 Şi acesta ca un mire *ce* ese din camera sa de nuntă,
Se bucură ca un vitéz, făcêndu-șĭ cursul *sĕŭ.*
7 De la o margine a ceruluĭ plécă,
Şi drumul sĕŭ *se încheĭă* la *ceea-l-altă* margine a luĭ,
Şi nimic nu se ascunde de căldura sa.
8 Desevârșită *este* legea luĭ Iehova;
ca reînsuflețesce sufletul;
Credincĭósă *este* marturia luĭ Iehova; ea înțelepțesce pre ceĭ simpli;
9 Drepte *sûnt* aședămintele luĭ Iehova;
ele înveselesc inima;
Luminate *sûnt* ordinele luĭ Iehova;
ele luminéză ochiĭ;
10 Curată *este* frica de Iehova; ea rĕmâne în etern;
Adevĕrate *sûnt* judecățile luĭ Iehova, în totul drepte;
11 Maĭ de dorit decât aurul, da, decât mult aur curat,
Şi maĭ dulcĭ decât mĭerea și fagurul:
12 Şi de ele se luminéză servul tĕŭ;
În păzirea lor mare rĕsplată *este.*
13 Greșelele cele din nesciință cine le cunósce?
De cele ascunse curățesce-mĕ.
14 Feresce încă pre servul tĕŭ de ceĭ mândriĭ,
Ca eĭ să nu mĕ stăpânéscă:
Atuncea voiŭ fi nevinovat,
Şi curat de marĭ pĕcate.
15 Fie bine-plăcute cuvintele gureĭ mele,
Şi cugetarea inimeĭ mele înaintea ta,
O, Iehova, stânca mea și mântuitorul meŭ!

Rugăciunea poporuluĭ pentru regele sĕŭ, în timpul nevoilor de rĕsboiŭ.

20 Un psalm al luĭ David de cântat.
2 Audă-te Iehova în diŭa strâmtorăreĭ,
Scutéscă-te numele Dumnedeuluĭ luĭ Iacob;
3 Trimétă-țĭ ajutorul *tĕŭ* din sanctuar,
Şi din Sion sprijinéscă-te;
4 Amintéscă-șĭ de tóte darurile tale de pâne.
Şi olocaustul tĕŭ fie bine-primit.
Sela.
5 Dea-țĭ după inima ta,
Şi tot sfatul tĕŭ să-l împlinéscă.
6 *Fie ca* să ne bucurăm de mântuirea ta,

Și în numele Dumnedeuluĭ nostru
să ridicăm stégul;
Împlinéscă Iehova tóte cererile tale.
7 Acum cunosc, că Iehova ajută pre
unsul sĕŭ;
El îĭ va rĕspunde din cerul sĕŭ cel
sânt,
Prin A-tot-puternicul ajutor al drep-
teĭ sale.
8 Acestia *se résămă* în care, și aceĭa
în caiĭ *lor*:
Dară noĭ ne amintim de numele luĭ
Iehova, Dumnedeul nostru;
9 Eĭ s'aŭ plecat, și aŭ cădut;
Dară noĭ stăturăm și ne ținurăm.
10 Iehova ajută pre rege;
Rĕspunde-ne în diŭa în care *te* vom
chĭema.

Cântare de mulțumită pentru bine-face-rile și isbândile date de Dumnedeŭ regeluĭ.

21 Un psalm al luĭ David de cân-
tare.
2 Iehova, bucure-se regele de pute-
rea ta,
Și mult veseléscă-se de ajutorul tĕŭ:
3 Tu dorința inimeĭ sale aĭ făcut-o.
Și cererea buzelor luĭ nu aĭ respin-
s-o. Sela.
4 Căcĭ întîmpinatu-l-aĭ cu bine-cuvîn-
tările fericireĭ,
Pus-aĭ pe capul luĭ cunună de aur.
5 Viéța a cerut de la tine, *și* ĭ-aĭ dat
Lungime de dile în etern și per-
petu.
6 Mare *este* mărirea luĭ prin ajutorul
tĕŭ,
Strălucire și măreție pus-aĭ preste
dînsul.
7 Căcĭ tu pusu-l-aĭ *drept* bine-cuvîn-
tare în etern,
Veselitu-l-aĭ cu bucurie înaintea ta.
8 Căcĭ regele se încrede în Iehova,
Și prin îndurarea celuĭ Pré-înalt nu
se va clăti.
9 Ajunge-va mâna ta pre toțĭ neami-
ciĭ teĭ,
Ajunge-va drépta ta pre ceĭ ce te
urăsc.
10 În cuptor de foc preface-ĭ veĭ în
timpul mânieĭ tale:
Iehova în urgia sa nimici-va pre eĭ,
Și foc îĭ va mistui.
11 Perde-veĭ fruptul lor de pe pămênt,
Și sémînța lor dintre fiiĭ ómenilor.
12 Căcĭ aŭ uneltit rele asupra-țĭ,
Cugetat-aŭ vicleșug, *dară* nu vor
isbuti.
13 Căcĭ tu îĭ veĭ face să întórcă do-
sul,
Cu săgețile tale îĭ veĭ țintui în față.
14 Înalță-te, Iehova, în puterea ta;
Cânta-vom și vom psalmodia pute-
rea ta.

Suferința și mărirea dreptuluĭ. (Psalmul de suferință al luĭ Christos.)

22 Un psalm al luĭ David de cântat.
2 Dumnedeul meŭ! Dumnedeul
meŭ! de ce m'aĭ părăsit?
Departe de ajutorul meŭ *sûnt* cu-
vintele strigăreĭ mele.
3 Dumnedeul meŭ! strig diŭa, și tu
nu mĕ audĭ,
Strig și nóptea, și nu aflu repaus!
4 Totușĭ tu sânt *escĭ*,
Tronând preste laudele luĭ Israel.
5 În tine s'aŭ încredut părințiĭ nos-
tri;
S'aŭ încredut, și tu ĭ-aĭ mântuit;
6 Către tine aŭ strigat, și aŭ fost scă-
pațĭ:
În tine s'aŭ încredut, și n'aŭ fost
rușinațĭ.
7 Dară eŭ verme *sûnt*, și nu om,
De rușine ómenilor și de dispreț
poporuluĭ;
8 Toțĭ cățĭ mĕ vĕd îșĭ bat joc de
mine,
Deschid buzele, clatină din cap, *di-
cênd*:
9 „Încrédă-se în Iehova, scape-l el,
„Mântuéscă-l, de are plăcere asu-
pră-ĭ“
10 Dară tu *escĭ* cel ce maĭ scos din
mitră,
Care aĭ îngrijit de mine la țițele
mumeĭ mele;
11 La tine m'am aruncat din sînul
mumeĭ;
Din mitra mumeĭ mele tu *escĭ* Dum-
nedeul meŭ.
12 Nu te departa de la mine, căcĭ
strâmtorarea este aprópe,
Și nu *este* niciĭ un ajutor.
13 Înconjuratu-m'aŭ taurĭ mulțĭ,
Taurĭ puternicĭ din Basan m'aŭ o-
colit;
14 Deschis-aŭ la mine gura lor,
Ca un leŭ ce sfâșiă și mugesce.
15 Ca apa m'am vĕrsat,
Și s'aŭ risipit tóte ósele mele;
Inima mea făcutu-s'a ca céră,
Topitu-s'a în măruntaĭele mele;
16 Secat-a ca un hârb puterea mea,
Și limba mea lipitu-s'a de cerul gu-
reĭ mele,
Și în țărâna morțeĭ m'aĭ pus.
17 Că m'aŭ înconjurat cânĭ *mulțĭ*,
Adunarea celor rĕĭ m'a cuprins,

Străpuns'aŭ mânele mele şi piciórele mele.
18 Pot numĕra tóte ósele mele;
Eĭ cautā la mine şi mĕ privesc.
19 Împărţit-aŭ vestmintele mele între eĭ,
Şi pentru mantia mea aŭ aruncat sorţĭ.
20 Dară tu, Iehova, nu te depărta!
Tăria mea, grăbesce-te întru ajutorul meŭ!
21 Mântue de sabie sufletul meŭ,
Din mâna câneluĭ pre unicul meŭ;
22 Scapă-mĕ din gura leuluĭ,
Auḑi-mĕ, şi *mĕ scóte* din córnele rinoceruluĭ!
23 Spune-voiŭ numele tĕŭ fraţilor meĭ,
În mijlocul adunăreĭ te voiŭ lăuda.
24 Ceĭ ce vĕ temeţĭ de Iehova, lăudaţi-l,
Tótă seminţia luĭ Iacob, măriţi-l,
Şi temeţi-vĕ de el, tótă seminţia luĭ Israel!
25 Căcĭ el n'a despreţuit, şi nicĭ n'a urît apĕsarea celuĭ întristat,
Nicĭ n'a ascuns faţa sa de la el,
Ci când a strigat cătră dînsul, *l*-a ascultat.
26 De la tine *va fi* lauda mea în adunare mare;
Votul meŭ îl voiŭ îndeplini înaintea celor ce se tem de el.
27 Mânca-vor săraciĭ, şi se vor sătura;
Lăuda-vor pre Iehova ceĭ ce-l caută;
Vîeţui-va inima vóstră în etern.
28 Aduce-şi-vor aminte, şi se vor întórce cătră Iehova tóte marginile pământuluĭ,
Şi se vor închina înaintea ta tóte némurile popórelor.
29 Căcĭ a luĭ Iehova *este* împĕrăţia,
Şi el domnesce preste popóre.
30 Mânca-vor şi se vor închina toţĭ ceĭ graşĭ aĭ pĕmêntuluĭ;
Înaintea luĭ vor pleca genunchĭul toţĭ ceĭ ce se cobor în ţărână,
Şi cel ce nu-şĭ póte întreţiné vîeţa.
31 Seminţa *ce*-ĭ va servi,
Socoti-se-va drept neam Domnuluĭ:
32 Veni-va ea, şi va prochĭema dreptatea sa
Poporuluĭ ce se va nasce, că el a făcut *acésta*.

Păstorul cel bun.

23 Un psalm al luĭ David.
Iehova *este* păstorul meŭ;
Nimic nu-mĭ va lipsi:
2 Pe păşunĭ erbóse mĕ face să odihnesc;
La apele odihneĭ mĕ conduce;
3 Sufletul meŭ îl întăresce;
El mĕ conduce pe cărărĭ drepte, pentru numele sĕŭ.
4 De şi umblă în valea umbrelor morţeĭ,
De nicĭ un rĕŭ nu mĕ tem; căcĭ tu cu mine *escĭ*;
Toégul tĕŭ şi sprijinul tĕŭ, ele mĕ mângăĭe.
5 Tu gătescĭ masa înaintea mea în faţa neamicilor meĭ,
Cu oleiŭ uns-aĭ capul meŭ,
Şi paharul meŭ plin *este* preste măsură.
6 Numaĭ fericirea şi îndurarea urmări-mĕ-vor tóte ḑilele vîeţeĭ mele,
Şi locui-voiŭ în casa luĭ Iehova ḑile îndelungate.

Intrarea regeluĭ mărireĭ.

24 Un psalm al luĭ David.
Al luĭ Iehova *este* pămêntul şi plinitatea luĭ,
Lumea şi ceĭ ce locuesc într'însa;
2 Căcĭ el l-a întemeĭat pe mărĭ,
Şi pe fluviĭ l-a întărit.
3 Cine se va sui în muntele luĭ Iehova?
Şi cine va sta în locul sĕŭ cel sânt?
4 Cel nevinovat cu mânele, şi cel curat la inimă,
Cel ce nu-şĭ aplică sufletul la deşertăciune, şi nu se jură cu viclenie:
5 El va lua bine-cuvîntare de la Iehova,
Şi rĕsplată de la Dumneḑeul mântuireĭ luĭ.
6 Acesta *este* némul celor ce-l cercetéză,
Carĭ caută faţa ta, *Dumneḑeul* luĭ Iacob. Sela.
7 Ridicaţĭ, porţilor, capetele vóstre;
Ridicaţi-vĕ, porţilor eterne!
Ca să între regele mărireĭ.
8 Cine *este* acest rege al mărireĭ.
Iehova cel tare şi puternic,
Iehova cel puternic în resbel.
9 Ridicaţĭ, porţilor, capetele vóstre,
Ridicaţi-*vĕ*, porţilor eterne!
Ca să între regele mărireĭ.
10 Cine *este* acest rege al mărireĭ?
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, el *este* regele mărireĭ. Sela.

Rugăciune pentru ocrotirea luĭ Dumneḑeŭ, ca să ne povăţuéscă cu harul sĕŭ şi ca să ne erte pĕcatele.

25 Un psalm al luĭ David.
Cătră tine, Iehova, înalţ sufletul meŭ.

2 Dumnedeul meŭ, în tine mě încred:
Nu lăsa să fiŭ ruşinat;
Să nu se laude neamicii meĭ asu-pră-mĭ.
3 Da, toţĭ ceĭ ce speră în tine nu se vor ruşina,
Ruşineze-se ceĭ ce viclenesc fără cu-vînt.
4 Căile tale, Iehova, arată-mĭ,
Cărările tale învaţă-mě;
5 Condu-mě în adevěrul těŭ, şi înva-ţă-mě;
Căcĭ tu *escĭ* Dumnedeul mântuireĭ mele,
În tine sper în tóte ḑilele.
6 Adu-ţĭ aminte de îndurările tale, Iehova, şi de milele tale;
Căcĭ din etern *sûnt* ele.
7 Pěcatele tinereţelor mele şi abate-rile mele nu le aminti,
După îndurarea ta adu-ţĭ aminte de mine,
Pentru bunătatea ta, Iehova!
8 Bun şi drept *este* Iehova,
De aceea el arată pěcătoşilor ca-lea.
9 El conduce pe ceĭ umiliţĭ în drep-tate,
Şi învaţă pre ceĭ umiliţĭ calea luĭ.
10 Tóte cărările luĭ Iehova *sûnt* îndu-rare şi adevěr,
Pentru ceĭ ce păzesc legămîntul sěŭ şi mărturiile sale.
11 Pentru numele těŭ, Iehova, értă-mĭ fără-de-legea mea,
Căcĭ mare *este*.
12 Cine *este* omul, care se teme de Ie-hova,
Luĭ îĭ arată calea, *ce trebue* să a-légă;
13 Sufletul sěŭ întru bunătăţĭ va locui,
Şi seminţa sa va mosteni pămêntul.
14 Lă-întrul sěŭ *deschide* Iehova celor ce se tem de dînsul,
Şi el îĭ învaţă legămîntul sěŭ.
15 Ochiĭ meĭ *sûnt* pururea cătră Ie-hova;
Căcĭ el va scóte din cursă piciórele mele.
16 Întórce-te spre mine, şi îndură-te de mine;
Căcĭ singur şi întristat *sûnt*.
17 Nevoiĭle inimeĭ mele se lăţesc;
Din strâmtorarea mea scóte-mě;
18 Privesce sărăcia mea şi munca mea,
Şi értă-mĭ tóte pěcatele mele;
19 Privesce pre neamiciĭ meĭ, căcĭ mulţĭ sûnt,
Şi cu ură turbată mě urăsc.
20 Păzesce sufletul meŭ şi mântui-mě,
Nu lăsa să fiŭ ruşinat, căcĭ în tine mě încred.
21 Neprihănirea şi dreptatea *mea* să mě păzéscă,
Căcĭ în tine am sperat.
22 Scapă, Dumnedeule, pre Israel din tóte nevoile sale.

Rugăciune pentru scăparea nevinovăţieĭ.

26 Un psalm al luĭ David.
Judecă-mě, Iehova!
Căcĭ în neprihănirea mea am um-blat,
Şi în Iehova m'am încredut: nu mě voiŭ clăti!
2 Cércă-mě, Iehova, şi cercetéză-mě,
Cércă rěrunchiĭ meĭ şi inima mea.
3 Căcĭ îndurarea ta este înaintea o-chilor meĭ,
Şi am umblat în adevěrul těŭ.
4 Cu ómenĭ deşerţĭ n'am şedut,
Şi cu ceĭ viclenĭ n'am umblat;
5 Urăsc adunarea făcătorilor de rele,
Şi cu ceĭ nelegĭuiţĭ nu şed.
6 În nevinovăţie spěla-voiŭ mânele mele,
Şi aşa voiŭ înconjura altarul těŭ, Iehova!
7 Ca să fac să se audă vocea mulţu-mireĭ,
Şi să prochiem tóte minunile tale.
8 Iehova, ĭubesc locaşul caseĭ tale,
Şi locul, în care locuesce mărirea ta,
9 Nu răpi sufletul meŭ cu pěcătoşiĭ.
Nicĭ viéţa mea cu věrsătoriĭ de sânge,
10 În ale căror mânĭ *este* rěutate,
Şi drépta cărora este plină de mi-tuire.
11 Ér eŭ în neprihănirea mea voiŭ um-bla;
Mântui-mě, şi îndură-te de mine.
12 Piciorul meŭ stă pe calea cea dréptă;
În adunărĭ voiŭ bine-cuvînta pre Iehova.

Şi în timp de resbel, David e apěrat de Dumnedeŭ.

27 Un psalm al luĭ David.
Iehova *este* lumina mea şi mân-tuirea mea;
De cine să mě tem?
Iehova *este* scutul vieţeĭ mele:
De cine să mě înfricoşez?
2 De se apropiară de mine făcětorĭ de rele,
Spre a mânca carnea mea,
Apěsătoriĭ meĭ şi neamiciĭ meĭ:
Eĭ se poticniră şi căḑură.
3 De taběră asupră-mĭ o óste chĭar,
Inima mea nu se temu;

De se ridică asupră-mĭ resbelul,
Totușĭ sigur *am fost.*
4 Una cer luĭ Iehova,
Acésta o caut:
Să locuesc în casa luĭ Iehova tóte ḑilele vĭeţeĭ mele,
Ca să vĕd frumuseţea luĭ Iehova,
Şi să cercetez templul sĕŭ.
5 Căcĭ el mĕ va ascunde în coliba sa în ḑiŭa nefericireĭ,
El mĕ va acoperi cu acoperimîntul cortuluĭ sĕŭ;
Pe stâncă mĕ va înălţa.
6 Şi acum se va înălţa capul meŭ asupra neamicilor meĭ din jurul meŭ,
Şi voiŭ aduce în cortul sĕŭ sacrificiĭ de bucurie;
Voiŭ cânta și psalmodia luĭ Iehova.
7 Ascultă, Iehova, vocea mea,
Eŭ strig; îndură-te de mine, și rĕspunde-mĭ.
8 *Tu ḑiseșĭ*: „Căutaţĭ faţa mea!"
Inima mea ţĭ-a rĕspuns:
„Faţa ta, Iehova, voiŭ căuta."
9 Nu ascunde faţa ta de la mine,
Nu lepĕda în mânie pre servul tĕŭ;
Tu, *care* aĭ fost ajutorul 'meŭ, nu me lăsa,
Nicĭ nu mĕ părăsi, Dumneḑeul mântuireĭ mele!
10 Căcĭ părintele meŭ și muma mea m'aŭ părăsit;
Dară Iehova mĕ primesce.
11 Arată-mĭ, Iehova, calea ta, și condu-mĕ în calea cea dréptă,
De téma neamicilor meĭ;
Nu mĕ lăsa în voĭa apĕsătorilor meĭ;
12 Căcĭ asupră-mĭ ridică-se marturĭ mincĭunoșĭ,
Şi cel ce nu respiră de cât silnicie.
13 *Aș fi perdut*, de n'așĭ crede, că voiŭ vedé bunĕtăţile luĭ Iehova
În pămêntul celor viĭ; speră în Iehova,
14 Întăresce-te, și îmbărbătéză inima ta;
Da, speră în Iehova!

Rugă pentru a scăpa de nelegiuiţiĭ. Mulţumită pentru ascultare.

28 Un psalm al luĭ David,
Cătră tine, Iehova, strig! stânca mea, să nu-mĭ tacĭ!
Ca nu, tăcêndu-mĭ, să mĕ asemĕn cu ceĭ ce se pogor în grópă.
2 Ascultă vocea cerereĭ mele, când strig cătră tine,
Când ridic mânele mele cătră sântul tĕŭ oracul.
3 Nu mĕ răpi cu nelegĭuiţiĭ și cu făcătoriĭ de rele,
Cari cuvintéză pacea aprópeluĭ lor,
Şi rĕutatea *este* în inima lor.
4 Dă-le după faptele lor,
După rĕutatea lucrărilor lor;
După lucrul mânelor lor dă-le;
Dă-le plata lor.
5 Căcĭ eĭ nu ïéŭ aminte la faptele luĭ Iehova,
Nicĭ la lucrul mânelor sale;
Surpă-ĭ, și nu-ĭ rezidi.
6 Bine-cuvîntat *fie* Iehova,
Pentru-că a ascultat vocea cerereĭ mele.
7 Iehova *este* puterea mea și scutul meŭ;
În el s'a încreḑut inima mea, și am fost ajutat;
Veseli-se-va decĭ *forte* inima mea,
Şi prin cântarea mea îĭ voiŭ mulţumi.
8 Iehova *este* puterea *poporuluĭ*,
Şi tăria mântuireĭ unsuluĭ sĕŭ *este* el.
9 Ajută pe poporul tĕŭ, și bine-cuvintéza moștenirea ta,
Păstoresce-ĭ, și înalţă-ĭ până în etern.

Mărirea luĭ Dumneḑeŭ în furtună.

29 Un psalm al luĭ David.
Daţĭ luĭ Iehova, fiiĭ celor puternicĭ!
Daţĭ luĭ Iehova mărire și putere!
2 Daţĭ luĭ Iehova mărirea cuvenită numeluĭ sĕŭ,
Închinaţi-vĕ înaintea luĭ Iehova în podóbă sântă!
3 Vocea luĭ Iehova *este* preste ape:
Dumneḑeul măririĭ tună,
Iehova *ce séde* pe ape multe;
4 Vocea luĭ Iehova *este* puternică,
Vocea luĭ Iehova *este* măréţă.
5 Vocea luĭ Iehova sfărâmă cedriĭ,
Da, Iehova sfărâmă cedriĭ Libanuluĭ,
6 Şi-ĭ face să salte ca un viţel,
Pre Liban și pre Sirion ca pre un rinocer tinĕr.
7 Vocea luĭ Iehova varsă flacărĭ de foc;
8 Vocea luĭ Iehova cutremură deșertul,
Iehova cutremură deșertul Kadeș.
9 Vocea luĭ Iehova face cerbóĭcele să nască,
Şi desgolesce pădurile,
Şi în templul sĕŭ totul ḑice: Mărire!
10 Iehova a preșeḑut preste diluviŭ.

Și *ca* un rege va președe în etern.
11 Iehova va da putere poporuluĭ sĕŭ,
Iehova va bine-cuvînta pre poporul sĕŭ cu pace.

Cântarea de mulțumită a luĭ David pentru scăparea viețeĭ sale.

30 Un psalm, o cântare compusă la sânțirea caseĭ luĭ David.
2 Te voiŭ înălța, Iehova; căcĭ m'aĭ mântuit,
Și n'aĭ lăsat pre neamiciĭ meĭ să se bucure de mine.
3 Iehova, Dumnedeul meŭ, strĭgat-am cătră tine,
Și maĭ vindecat.
4 Iehova, scos-aĭ din infern sufletul meŭ,
Păstratu-mi-aĭ vĭéță, ca să nu mĕ cobor în grópă.
5 Cântațĭ luĭ Iehova, ceĭ cuvioșĭ aĭ seĭ!
Și lăudațĭ amintirea se cea sântă;
6 Căcĭ o clipă *ține* mânia sa.
O vĭéță bună-voința sa;
Este séra plângerea,
Diminéța bucuria.
7 Dară eŭ dis-am în fericirea mea:
„Nu mĕ voiŭ clăti în etern."
8 Iehova, prin bună-voința ta dat-aĭ tărie munteluĭ meŭ:
Ascuns-aĭ fața ta, *și* am fost înspăĭmântat.
9 Cătră tine, Iehova, am strigat,
Și pre tine, Iehova, te am rugat:
10 „Ce folos *este* de sângele meŭ,
„De mĕ voiŭ pogorî în grópă?
„Aŭ pulberea te póte lăuda, póte da în șcire de adevĕrul tĕŭ?"
11 Ascultă, Iehova, și îndură-te de mine;
Iehova, fiĭ ajutătorul meŭ!
12 Schimbat-aĭ plângerea mea în veselie,
Deslegat-aĭ sacul meŭ, și m'aĭ încins cu bucurie,
13 Ca să-țĭ cânte sufletul *meŭ*, și să nu tacă:
Iehova, Dumnedeul meŭ, în etern te voiŭ lăuda.

Nădejdea nu ne lasă să pierim.

31 Un psalm al luĭ David de cântare.
2 In tine, Iehova, mĕ încred,
Nu lăsa să fiŭ rușinat nicĭ o dată;
Întru dreptatea ta scapă-mĕ.
3 Plécă spre mine urechĭa ta;
Grabnic scapă-mĕ, fiĭ mie stâncă tare,
Cetate, ca să mĕ mântui.
4 Căcĭ stânca mea și cetatea mea *escĭ*;
Decĭ pentru numele tĕŭ îndréptămĕ, și condu-mĕ;
5 Scóte-mĕ din cursa, ce în ascuns eĭ mĭ-aŭ întins;
Căcĭ tu *escĭ* întărirea mea.
6 Mâneĭ tale încredințez spiritul meŭ:
Tu m'aĭ mântuit, Iehova, Dumnedeul adevĕruluĭ!
7 Urăsc pre ceĭ ce se dedaŭ deșertăcĭunilor amăgitóre;
Și în Iehova mĕ încred.
8 Fă să mĕ veselesc și să mĕ bucur de îndurarea ta;
Căcĭ aĭ vĕdut mișelia mea;
Tu în strâmtorare căutat-aĭ spre sufletul meŭ,
9 Și nu m'aĭ dat în mâna neamiculuĭ;
Picĭorul meŭ pusu-l-aĭ în larg.
10 Îndură-te de mine, Iehova, că sûnt în strâmtorare;
Topit de întristare este ochĭul meŭ,
Sufletul meŭ și corpul meŭ.
11 Căcĭ viéța mea se trece în necaz,
Și aniĭ meĭ în suspinurĭ:
Slăbită de suferință este puterea mea, din vină de fără-de-legea mea,
Și ósele mele se topesc.
12 Din causa tuturor apĕsătorilor meĭ ajuns-am de ocară
Vecinilor meĭ fórte,
Și spaĭma cunoscuților meĭ;
Ceĭ ce mĕ vĕdură afară
Fugiră de dinaintea mea.
13 Din amintirea *tuturor*, ca un mort, sûnt uĭtat,
Ajuns-am ca vasul cel stricat.
14 Căcĭ audit-am pre mulțĭ defăimându-*mĕ*,
Cuprinsu m'a spaĭma din tóte părțile;
Căcĭ se sfătuesc la un loc asuprămĭ;
Cugetând să-mĭ răpéscă vĭéța.
15 Er eŭ în tine încredêndu-mĕ, Iehova,
Dis-am: „Tu *escĭ* Dumnedeul meŭ."
16 În mâna ta *sûnt* timpurile mele,
Mântui-mĕ din mâna neamicilor meĭ,
Și de ceĭ ce mĕ urmăresc.
17 Fă să lumineze fața ta asupra servuluĭ tĕŭ,
Ajută-mĕ întru îndurarea ta.
18 Iehova! nu lăsa să fiŭ rușinat, căcĭ pre tine te chĭem;
Rușineze-se nelegĭuițiĭ, tacă în infern.
19 Amuțéscă buzele mincĭuneĭ,

Cari vorbesc asupra dreptuluĭ nerușinat
Cu mândrie și dispreț!
20 Cât de mare *este* bunătatea ta,
Pre care aĭ păstrat-o celor ce se tem de tine,
Pre care aĭ făcut-*o* celor ce se încred în tine înaintea fiilor omuluĭ!
21 Tu-ĭ acoperĭ cu acoperemîntul fețeĭ tale de conjurările ómenilor,
Tu-ĭ ascundĭ în cortul *tĕŭ* de cérta limbelor.
22 Bine-cuvîntat *fie* Iehova;
Că în chip minunat prefăcutu-mi-a îndurarea sa
Într'o cetate tare.
23 Și în cutezarea mea dis-am:
„Răpit sûnt de dinaintea ochilor teĭ;"
Dară tu audit-aĭ vocea rugăminteĭ mele,
Când am strigat către tine.
24 Iubițĭ pre Iehova, toțĭ cuvioșiĭ seĭ!
Pre ceĭ credincioșĭ îĭ păzesce Iehova,
Și rĕsplătesce cu prisos celor ce lucréză mândria.
25 Întăriți-vĕ, și îmbărbăteze-se inima vóstră,
Toțĭ ceĭ ce asteptațĭ pre Iehova!

Fericirea celor ce li se iértă pĕcatele.

32 O povățuire a luĭ David.
Fericit *bărbatul*, *căruĭa* s'aŭ ertat abaterile,
Al căruĭ pĕcat *este* acoperit.
2 Fericit omul, căruĭa Iehova nu-ĭ socotesce pĕcatul,
În al căruĭ spirit nu *este* viclenie.
3 Tăcênd, topitu-s'aŭ ósele mele
Prin strigarea mea de tótă diŭa.
4 Căcĭ diŭa și nóptea mâna ta s'a îngreŭét asupra-mĭ,
Vlaga mea prefăcutu-s'a în uscăciunĭ de vară. Sela.
5 Pĕcatele mele țĭ le-am mărturisit,
Și fără-de-legea mea nu am acoperit-o; dis-am:
„Mărturisi-voiŭ abaterile mele luĭ Iehova,
Și tu vina pĕcatelor mele aĭ ertat. Sela.
6 Pentru acésta róge-se către tine
Tot cuviosul în timpul cuvenit;
Cu adevĕrat, de se vor revĕrsa ape multe,
Pre el nu-l vor ajunge.
7 Tu-mĭ *escĭ* scăpare,
De apĕsare tu m'aĭ păzit,
Cu cântărĭ de mântuire m'aĭ înconjurat. Sela.
8 Învĕța-te-voiŭ, și-țĭ voiŭ arĕta calea, în care să umblĭ,
Cu ochĭul meŭ te voiŭ învĕța;
9 Nu fițĭ ca calul,
Ca cătârul, fără înțelegere;
Cu frâŭ și cu zăbală, podóba lor,
Se înblândesc;
Alt-fel eĭ nu se apropie de tine.
10 Multe durerĭ *cuprind* pre cel nelegiuit;
Ér pre cel ce speră în Iehova *cu* îndurare îl înconjurĭ.
11 Bucurați-vĕ în Iehova, și veseliți-vĕ, drepților!
Și cântațĭ cu bucurie, toțĭ ceĭ dreptĭ cu inimă?

Laudă a-tot-puterniceĭ bunătățĭ dumnedeescĭ.

33 Bucurați-vĕ, drepților, în Iehova;
Celor dreptĭ se cuvine laudă.
2 Mulțumițĭ luĭ Iehova din citară,
Din harpă cu dece strune cântați-ĭ.
3 Cântați-ĭ cântare nouă,
Cântați-ĭ cu măĭestrie, cu strigăte!
4 Căcĭ drept *este* cuvîntul luĭ Iehova,
Și tóte faptele sale *sûnt* cu credință;
5 El ĭubesce dreptatea și judecata;
De îndurarea luĭ Iehova pămêntul este plin.
6 Prin cuvîntul luĭ Iehova cerul s'a făcut,
Și prin suflarea gureĭ sale tótă oștirea luĭ.
7 El adună în grămedĭ apele măreĭ,
Și pune adâncurile în cămărĭ.
8 Témă-se de Iehova tot pămêntul,
Cutremure-se de el toțĭ locuitoriĭ lumeĭ!
9 Căcĭ el a dis, și s'a făcut,
El a ordonat, și s'a zidit.
10 Iehova nimicesce sfaturile popórelor,
Cugetările națiunilor le zădărnicesce.
11 Sfatul luĭ Iehova rĕmâne în etern,
Cugetările inimeĭ sale din generațiune în generațiune.
12 Fericit poporul, al căruĭ Dumnedeŭ *este* Iehova,
Și națiunea, *pre care* șĭ-a ales-*o* de moștenire!
13 Din cer caută Iehova,
Vede pre toțĭ fiiĭ ómenilor.
14 Din locul ședereĭ sale se uĭtă
Preste toțĭ locuitoriĭ pămêntuluĭ,
15 Cel ce a făcut inima lor,
Cel ce cunósce tóte faptele lor.

16 Regele nu prin mulţimea oştireĭ învinge,
Vitézul nu prin mărimea putereĭ scapă.
17 Zădarnic *este* calul pentru biruinţă,
Şi prin marea sa putere *călĕreţul* nu va scăpa.
18 Écă, ochĭul luĭ Iehova *este* preste ceĭ ce se tem de dînsul,
Preste ceĭ ce astéptă îndurarea sa;
19 Ca să scape de mórte sufletele lor,
Întreţinêndu-ĭ în fómete.
20 Sufletul nostru a sperat în Iehova,
El *este* ajutorul nostru şi scutul nostru.
21 Într'însul se va bucura inima nóstră,
Căcĭ în sântul sĕŭ nume ne-am încredut.
22 Fie îndurarea ta, Iehova, preste noĭ,
După cum ne-am încreḑut în tine.

Înviosêre spre a preamări ajutorul luĭ Dumneḑeŭ şi a se teme de dînsul.

34 Un psalm al luĭ David, compus când îşĭ prefăcu mintea înaintea luĭ Abimelec, care-l alungă, şi el se duse.
2 Bine-cuvînta-voiŭ pre Iehova în tot timpul;
Pururea *fie* lauda luĭ în gura mea.
3 În Iehova laude-se sufletul meŭ;
Auḑi-vor ceĭ săracĭ, şi se vor bucura.
4 Mărițĭ pre Iehova cu mine,
Şi să înălţăm împreună numele sĕŭ!
5 Căutat-am pre Iehova, şi el mĭ-a rĕspuns,
Şi de tóte temerile mele m'a scăpat.
6 Eĭ căutară spre el, şi eraŭ plinĭ de bucurie,
Şi faţa lor nu se roşi.
7 Săracul acesta a strigat, şi Iehova *l*-a auḑit,
Şi din tóte nevoĭele luĭ l-a mântuit.
8 Ângerul luĭ Iehova tabĕră în jurul celor ce se tem de dînsul,
Şi-ĭ mântue.
9 Gustaţĭ, şi vedeţĭ cât de bun *este* Iehova,
Fericit bărbatul, *ce* se încrede în el.
10 Temeţi-vĕ de Iehova, voĭ sânţiĭ seĭ,
Căcĭ nimic nu lipsesce celor ce se tem de dînsul,
11 Leiĭ tinerĭ sufer lipsă şi flămânḑesc,
Er ceĭ ce caută pre Iehova nu duc lipsă de bine.
12 Veniţĭ, fiilor, ascultaţi-mĕ,
Temerea de Iehova vĕ voiŭ învĕţa.
13 Cine *este* omul, *ce* doresce viéţă,
Şi ĭubesce ḑile *multe*, să vaḑă binele?
14 Feresce limba ta de rĕŭ,
Şi buzele tale de a vorbi viclenie;
15 Depărtéză-te de rĕutate, şi fă bine,
Caută pace, şi urméză-o,
16 Ochiĭ luĭ Iehova *sûnt* spre ceĭ drepţĭ,
Şi urechĭle luĭ spre strigarea lor;
17 Faţa luĭ Iehova *este* împotriva făcătorilor de rele,
Ca să pérdă de pe pămênt amintirea lor.
18 *Drepţiĭ* strigă, şi Iehova aude,
Şi din tóte nevoile lor îĭ scapă.
19 Aprópe *este* Iehova celor cu inima sdrobită,
Şi pre ceĭ cu spirit umilit îĭ ajută.
20 Multe *sûnt* durerile drepţilor,
Dară din tóte îĭ scapă Iehova,
21 Cel ce păzesce tóte ósele luĭ,
Ba nicĭ unul din ele să nu se frângă.
22 Pre cel rĕŭ îl ucide nefericirea,
Şi ceĭ ce urăsc pre cel drept se vor pedepsi.
23 Iehova mântue vĭéţa servilor seĭ,
Şi toţĭ ceĭ ce se încred în el nu se vor pedepsi.

Rugăciune spre a scăpa de vrăjmaşĭ îndârjiţĭ.

35 Un psalm al luĭ David.
Cértă, Iehova, pre ceĭ ce se cértă cu mine;
Luptă-te cu ceĭ ce se luptă cu mine.
2 Ĭé pavăza şi scutul,
Şi scólă-te în ajutorul meŭ.
3 Întinde lancea,
Şi închide *calea* celor ce mĕ urmăresc;
Ḑi sufletuluĭ meŭ: „Ajutorul tĕŭ eŭ *sûnt*."
4 Ruşinaţĭ şi înfruntaţĭ să fie,
Ceĭ ce caută sufletul meŭ;
Fie fugăriţĭ şi ruşinaţĭ
Ceĭ ce cugetă nefericirea mea;
5 Fie ca pléva înaintea vîntuluĭ,
Şi ângerul luĭ Iehova să-*ĭ* urmăréscă;
6 Fie calea lor întunecată şi lunecósă;
Şi ângerul luĭ Iehova să-ĭ gonéscă.
7 Căcĭ fără cuvînt îmĭ puseră *în* grópă latul lor,
Fără cuvînt sĕpară *grópă* vieţeĭ mele.
8 Vie preste dînsul pe neasteptate ruina,
Şi laţul sĕŭ, pre care în ascuns l-a întins, să-l prindă;
Cadă el în ruina sa.

9 Ér sufletul meŭ să se veseléscă în
Iehova,
Să se bucure de mântuirea luĭ.
10 Tóte ósele mele să ḑică:
„Iehova, cine *este* ca tine?
„Care scapĭ pre cel sěrman de cel
ce este maĭ tare decât dînsul,
„Da, pre cel apěsat şi pre cel să-
rac de prădătorul sěŭ."
11 Marturĭ nedreptĭ se scólă;
De cele ce nu sciam m'aŭ între-
bat;
12 Rěsplătitu-mi-aŭ rěŭ pentru bine,
Văduvind sufletul meŭ.
13 Ér eŭ, când eĭ eraŭ bolnavĭ,
Îmbrăcatu-m'am cu sac,
Amârît-am sufletul meŭ cu ajunare,
Şi rugatu-m-am cu *capul* plecat la
sîn.
14 Ca *cu* un amic, *ca cu* un frate m'am
purtat, ca cel ce plânge pre mu-
mă-sa,
Plin de durere, cu *capul* plecat.
15 Ér eĭ se bucurară de căderea mea,
şi se adunară;
Se adunară asupră-mĭ *cu* ómenĭ de
nimic şi necunoscuţĭ,
Mě defăĭmară, şi nu încetéză;
16 Cu caraghioşiĭ ospeţelor
Crâşnesc dinţiĭ lor asupră-mĭ.
17 Dómne, până când veĭ privi *acé-
sta*?
Scapă sufletul meŭ din stricăcĭunea
lor,
De puiĭ leuluĭ pre unicul meŭ!
18 Lăuda-te-voiŭ în adunare mare,
În popor numěros te voiŭ mări.
19 O, să nu se bucure de mine neami-
ciĭ ceĭ fără cuvînt aĭ meĭ,
Ceĭ ce mě urăsc fără temeiŭ să nu-
şĭ facă cu ochĭul.
20 De pace eĭ nu vorbesc,
Şi împotriva celor linistiţĭ aĭ pă-
mêntuluĭ cugetă cuvinte amăgi-
tóre.
21 Şĭ-aŭ largit gura asupră-mĭ, ḑicênd:
Ha, ha! A věḑut ochĭul nostru *îm-
plinirea dorinţeĭ nóstre.*
22 Věḑut-aĭ *acésta*, Iehova; nu tăcé,
Dómne!
Nu te depărta de la mine!
23 Scólă-te, şi destéptă-te pentru drep-
tatea mea,
Dumneḑeul meŭ şi Domnul meŭ,
pentru cérta mea!
24 Judecă-mě după dreptatea ta, Ieho-
va, Dumneḑeul meŭ,
Ca eĭ să nu se bucure de mine;
25 Să nu ḑică în inima lor:
„Ha, dorinţa nóstră *s'a împlinit!*"
Să nu ḑică: „Înghiţitu-l-am!"
26 Ruşineze-se şi roşéscă-se de la o-
l-altă
Ceĭ ce se bucură de nefericirea
mea;
Îmbrace-se cu ruşine şi ocară
Ceĭ ce *se* îngâmfă asupră-mĭ.
27 Să se bucure, şi să se veseléscă
Ceĭ ce doresc dreptatea mea:
Şi să ḑică pururea:
„Mare este Iehova,
„Care voesce pacea servuluĭ sěŭ."
28 Şi limba mea va spune dreptatea ta,
Tótă ḑiŭa lauda ta.

*Tânguire despre ceĭ nelegiuiţĭ. Bunăta-
tatea luĭ Dumneḑeŭ faţă de ceĭ cuvioşĭ.*

36 Un psalm al luĭ David, robul
Domnuluĭ.
2 Fără-de-legile nelegĭuituluĭ ḑic în
inima mea:
Nu *este* temere de Dumneḑeŭ înain-
tea ochilor seĭ.
3 Căcĭ *fără-de-legea* îĭ măgulesce ve-
derea
Cu nedescoperirea *şi* nepedepsirea
nelegĭuireĭ sale.
4 Cuvintele gureĭ sale *sûnt* rěutate şi
vicleşug,
Lăsatu-s'a de a fi înţelept, de a fa-
ce bine.
5 Rěutate cugetă pe patul sěŭ,
Pusu-s'a pe o cale, *ce* nu *este* bună;
Rěul nu-l urăsce.
6 Iehova, până la cer *se întinde* în-
durarea ta,
Credincĭoşia ta până la nŭorĭ,
7 Dreptatea ta *este* ca munţiĭ ceĭ în-
alţĭ,
Judecăţile tale *ca* adâncul cel mare;
Pre ómenĭ şi vite ajuţĭ, Iehova!
8 Cât de preţióse *sûnt* îndurările tale,
Dumneḑeule!
Şi fiiĭ ómenilor se trag supt umbra
aripelor tale,
9 Eĭ se satură din grăsimea caseĭ
tale.
Şi cu torentul desfătărilor tale îĭ
adăpĭ.
10 Căcĭ la tine *este* isvorul vĭeţeĭ;
În lumina ta vedem lumina.
11 Urméză cu îndurarea ta către ceĭ
ce te cunosc,
Şi cu dreptatea ta către ceĭ dreptĭ
cu inimă.
12 Să nu mě calce picĭorul mândrieĭ,
Şi mâna nelegĭuiţilor să nu mě a-
lunge!
13 Acolo căḑură făcătoriĭ de rele,
Eĭ fură rěsturnaţĭ, şi nu putură să
se scóle.

Fericirea nelegiuiților să nu mâhnéscă sufletul cuvioșilor.

37 Un psalm al luĭ David.
Nu te aprinde cu făcătoriĭ de rele,
Nu râvnițĭ pre ceĭ ce fac nelegĭuire.
2 Căcĭ curând se vor cosi ca fânul,
Și ca érba verde vor veșteji.
3 Încrede-te în Iehova, și fă bine,
Locuesce pămêntul, și pasce adevĕrul;
4 Desfătéză-te în Iehova:
Și el îțĭ va da dorințele inimeĭ tale.
5 Încredințéză luĭ Iehova calea ta,
Și încrede-te în el, și el va face *acésta*:
6 Va scóte, ca lumina, dreptatea ta,
Și judecata ta, ca médă-diŭa.
7 Fiĭ liniscit înaintea luĭ Iehova, și astéptă-l;
Nu te aprinde asupra celuĭa ce sporesce în calea sa,
Asupra omuluĭ, ce aduce întru îndeplinire planurile *sale*.
8 Lasă-te de mânie, și părăsesce furia;
Nu te aprinde spre facere de rĕŭ.
9 Căcĭ făcătoriĭ de rele se vor stârpi;
Dară ceĭ ce speră în Iehova, aceĭa vor mosteni pămêntul.
10 Încă puțin, și nelegĭuitul nu *va maĭ fi*,
Și de veĭ căuta spre locul sĕŭ, el nu *va maĭ fi*.
11 Dară ceĭ blândĭ vor moșteni pămêntul,
Și se vor desfĕta între belșugul păceĭ.
12 Nelegĭuitul urzesce asupra celuĭ drept,
Și crâșnesce la dînsul din dințiĭ seĭ:
13 Domnul rîde de el,
Căcĭ vede, că vine diŭa luĭ.
14 Nelegĭuițiĭ scot sabia, și-șĭ întind arcul,
Ca să dobóre pre cel sĕrman și sărac,
Ca să junghĭe pre ceĭ ce umblă pe calea cea dréptă;
15 *Dară* sabia lor va intra în inima lor,
Și arcurile lor se vor sfărâma.
16 Maĭ bun *este* puținul celuĭ drept,
Decât prisosul multor nelegĭuițĭ.
17 Căcĭ brațele nelegĭuiților se vor sfărâma;
Dară pre ceĭ dreptĭ îĭ sprijine Iehova.
18 Iehova scie dilele celor fără prihană,
Și moștenirea lor va fi în etern;
19 Eĭ nu vor fi rușinațĭ în timpul nefericireĭ,
Și în dilele fómeteĭ se vor sătura.
20 Er nelegĭuițiĭ vor peri,
Și neamiciĭ luĭ Iehova, ca grăsimea mieilor.
Și vor stinge, în fum se vor stinge.
21 Nelegĭuitul împrumută, și nu plătesce;
Ér dreptul *este* îndurător și dă:
22 Căcĭ ceĭ bine-cuvîntațĭ de el vor moșteni pămêntul,
Și ceĭ blestemațĭ de el se vor stârpi.
23 De Iehova se îndréptă pașiĭ omuluĭ *celuĭ drept*,
Căcĭ calea sa e bine plăcută luĭ.
24 Chĭar de va cădé, nu se va sdruncina,
Căcĭ Iehova sprijine mâna luĭ.
25 Tinĕr am fost, și am îmbătrânit,
Și n'am vĕdut pre cel drept părăsit,
Saŭ semința luĭ cerênd pâne.
26 În tot timpul *este* îndurător, și împrumută,
Și sĕmînța luĭ *este* bine-cuvîntată.
27 Depărtéză-te de rĕŭ, și fă bine,
Și veĭ rĕmâné în etern;
28 Căcĭ Iehova ĭubesce dreptatea,
Și nu va părăsi pre cuvioșiĭ seĭ;
În etern vor fi păzițĭ:
Dară sĕmînța nelegĭuituluĭ se va stârpi.
29 Ceĭ drepțĭ vor moșteni pămêntul,
Și vor locui întrînsul în etern.
30 Gura dreptuluĭ grăesce ințelepcĭune,
Și limba luĭ vorbesce dreptate.
31 Legea Dumnedeuluĭ sĕŭ *este* în inima sa,
Și pașiĭ seĭ nu se vor clăti.
32 Nelegĭuitul pândesce pre cel drept,
Și caută a-l omorî.
33 Iehova nu-l va lăsa în mâna luĭ,
Și nu-l va lăsa să fie condamnat, când *îl* vor judeca.
34 Speră în Iehova, și păzesce calea luĭ,
Și el te va înălța, ca să moștenescĭ pămêntul;
Stârpirea nelegĭuiților o veĭ vedé.
35 Vĕdut-am un nelegĭuit cutezător,
Întindêndu-se ca un arbore verde pămêntén!
36 Totușĭ peri, și écă, n'a maĭ fost,
Căutatu-l-am, și nu se putu afla.
37 Ié sémă la cel nevinovat, și caută la cel drept:
Căcĭ omul păceĭ are viitor.
38 Er făcĕtoriĭ de rele de la o-l-altă se stârpesc,

Viitorul nelegĭuiţilor se nimicesce.
39 Dară ajutorul celor drepţi *vine* de
la Iehova,
El *este* tăria lor în timp de nevoĭe.
40 Căcĭ pre eĭ îĭ ajută Iehova, şi-ĭ
scapă;
Îĭ scapă de ceĭ nelegĭuiţĭ, şi-ĭ mân-
tue,
Fiind-că se încred în el.

Tânguirea luĭ David fiind năpăstuit de suferinţĭ şi duşmănie. Rugă pentru a-jutor.

38 Un psalm al luĭ David spre adu-
cere aminte.
2 Iehova, nu mĕ mustra în mânia ta,
Şi nicĭ nu mĕ pedepsi în urgia ta.
3 Căcĭ săgeţile tale s'aŭ înfipt în
mine,
Şi mâna ta mĕ apasă.
4 Nimic nu *este* sănătos în carnea
mea,
De mânia ta; nicĭ o linisce în ósele
mele,
De pĕcatul meŭ.
5 Căcĭ nedreptăţile mele aŭ covârşit
capul meŭ;
Ca o sarcină grea s'aŭ îngreŭét pre-
ste mine.
6 Împuţite, puruĭate sûnt rănile mele,
Din nebunia mea.
7 Încovăĭat, gârbovit sûnt fórte;
Tótă ḑiŭa umblu plin de durere.
8 Căcĭ cópsele mele *sûnt* pline de ar-
sură,
Şi nimic nu *este* sănătos în carnea
mea.
9 Înţepenit, sfărâmat sûnt fórte,
Mugesc de neliniscea inimeĭ mele.
10 O Dómne, înaintea ta *este* tot do-
rul meŭ,
Şi suspinul meŭ de tine nu este a-
scuns;
11 Inima mea bate tare, părăsitu-m'a
puterea mea,
Şi lumina ochilor meĭ, nicĭ ea nu
este cu mine.
12 Ĭubiţiĭ meĭ şi amiciĭ meĭ staŭ de-
parte de rana mea,
Şi rudele mele s'aŭ aşeḑat departe.
13 Căcĭ o cursă *îmĭ* întinseră ceĭ ce
caută sufletul meŭ,
Şi ceĭ ce caută nefericirea mea aŭ
hotărît ruina *mea*,
Şi cugetă vicleşug tótă ḑiŭa.
14 Dară eŭ, ca un surd, nu aud;
Sûnt ca un mut, *ce* nu-şĭ deschide
gura sa:
15 Sûnt ca un om, ce nu aude,
Şi în a căruĭ gură nu *este* rĕspuns.
16 Căcĭ pre tine, Iehova, te astept;
Tu veĭ rĕspunde, Dómne, Dumne-
ḑeul meŭ!
17 Căcĭ ḑis-am: *Ascultă-mĕ*,
Căcĭ alt-fel eĭ se vor bucura de
mine!
Când picĭorul meŭ se clătesce, eĭ *se*
înalţă asupră-mĭ.
18 Căcĭ aprópe de cădere sûnt,
Şi durerea mea *este* pururea înain-
tea mea.
19 Căcĭ eŭ mărturisesc fără-de-legea
mea,
Mĕ întristezĭ de pĕcatul meŭ.
20 Dară neamiciĭ meĭ *sûnt* viĭ, sûnt
tarĭ,
Şi mulţĭ sûnt ceĭ ce fără cuvînt mĕ
urăsc,
21 Şi rĕsplătind cu rĕŭ pentru bine,
Mĕ urăsc, pentru că urmez binele.
22 Nu mĕ părăsi, Iehova, Dumneḑeul
meŭ!
Nu te depărta de la mine.
23 Grăbesce-te spre ajutorul meŭ,
Dómne, mântuirea mea.

Vĕḑînd slăbiciunea omuluĭ iea hotărîrea de a tace cu răbdare. Rugăciune pentru mângăiere dumneḑeéscă.

39 Maĭstruluĭ de cântare, luĭ Iedutun.
Un psalm al luĭ David.
2 Ḑis-am: Păzi-voiŭ căile mele,
Ca să nu pĕcătuesc cu limba mea;
Pune-voiŭ frâŭ gureĭ mele,
Cât va sta nelegĭuitul înaintea mea.
3 Amuţit-am în tăcere,
Tăcut-am chĭar şi binele;
Dară durerea mea *tot* s'a aţâţat.
4 Inima mea înferbintatu-s-a în lăîn-
trul meŭ,
Şi cugetând eŭ, foc a cuprins-*o*;
Atuncea vorbit-am cu limba mea:
5 Fă-mĭ cunoscut, Iehova, sfârşitul
meŭ,
Şi măsura ḑilelor mele, cât *este*,
Ca să sciŭ, cât de trecĕtor sûnt.
6 Écă, pe degete urḑit-aĭ ḑilele mele,
Şi vĭéţa mea o nimică *este* înaintea
ta:
Da, o suflare *este* tot omul, orĭ cât
de tare *ar sta*. Sela.
7 Da, ca o nălucă umblă omul,
În zadar se neliniscesce:
Adună *avuţiĭ*, şi nu scie cine le va
strânge.
8 Şi acum ce se astept, Dómne?
Speranţa mea *este* în tine!
9 De tóte fără-de-legile mele scapă-mĕ;
Nu mĕ face de ruşine nebunuluĭ.
10 Tăcut-am, gura mea n'am deschis,
Căcĭ tu aĭ făcut *acésta*.
11 Depărtéză de la mine rana ta.

Căcĭ per de lovirea mâneĭ tale.
12 Când mustri pre om, şi-l pedepsescĭ pentru pĕcatul *sĕŭ*,
Tu facĭ să se mistue, ca molia, cele maĭ dorite ale luĭ;
Da, numaĭ o suflare *este* tot omul. Sela.
13 Ascultă ruga mea, Iehova!
Şi ĭé în urechĭ strigarea mea;
La lacrimele mele nu tăcé:
Căcĭ străin *sûnt* la tine,
Nimernic, ca toţĭ părinţiĭ meĭ.
14 Întórce-te de la mine, ca să maĭ fiŭ voĭos,
Maĭ 'nainte de a mĕ duce şi a nu maĭ fi.

Cuviosul mântuit, jertfesce luĭ Dumnedeŭ mulţumită ascultare şi rugă.

40 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.
2 Sperat-am în Iehova,
Şi el se plecă cătră mine, şi audi strigarea mea.
3 Şi mĕ scóse din grópa stricăcĭuneĭ,
Din tina noroiósă.
Şi puse pe o stâncă picĭórele mele,
Întărind paşiĭ meĭ;
4 Şi puse în gura mea o cântare noŭă,
Lauda Dumnedeuluĭ nostru,
Mulţĭ *o* vor vedé, şi se vor teme,
Şi se vor încrede în Iehova.
5 Fericit bărbatul, ce pune speranţa sa în Iehova,
Şi nu caută spre ceĭ îngâmfaţĭ şi amicĭ aĭ mincĭuneĭ!
6 Iehova, Dumnedeul meŭ, marĭ *sûnt* minunile tale, pre cari le-aĭ făcut;
Şi cugetările tale, *pre cari le areţĭ* noŭĕ; ţie nu *este* cine să se asemene;
Voiŭ spune, şi voiŭ vorbi *de dînsele*,
De şi nu se pot numĕra.
7 Sacrificiĭ şi darurĭ nu voescĭ,
Urechĭle mi-aĭ găurit,
Olocaustele şi sacrificiele pentru pĕcat n'aĭ cerut.
8 Atuncea dis-am: Écă, vin;
În tuĭul cărţeĭ scris *este* pentru mine;
9 Îmĭ place să fac voĭa ta, Dumnedeul meŭ,
Şi legea ta *este* în lă-întrul meŭ;
10 Predicat-am dreptatea *ta* în adunare mare;
Écă, buzele mele nu le-am oprit,
Iehova, tu *o* scii.
11 Dreptatea ta n'am ascuns-o în inima mea,
Credinţa ta şi mântuirea ta am prochĭemat.
N'am ascuns îndurarea ta şi adevĕrul tĕŭ în adunare mare.
12 Tu, Iehova, nu veĭ opri îndurarea ta de la mine,
Mila ta şi adevĕrul tĕŭ pururea mĕ vor păzi.
13 Căcĭ înconjuratu-m'aŭ nefericirĭ nenumĕrate,
Ajunsu-m'aŭ fără-de-legile mele,
De nu pot vedé;
Maĭ numĕróse sûnt de cât pĕrul capuluĭ meŭ,
Şi bărbăţia îmĭ lipsesce.
14 O, bine-voesce, Iehova, a mĕ mântui,
Iehova, spre ajutorul meŭ grăbesce-te!
15 Ruşineze-se şi roşéscă toţĭ
Ceĭ ce caută sufletul meŭ, ca să-l pérdă;
Dea înapoĭ şi ruşineze-se
Ceĭ ce doresc nefericirea mea.
16 Să se pérdă, şi să aĭbă ruşinea de rĕsplată
Ceĭ ce-mĭ dic: Ha! Ha!
17 *Dară* bucure-se şi veseléscă-se în tine
Toţĭ ceĭ ce te caută;
Să dică pururea: „Mare este Iehova!"
Ceĭ ce ĭubesc ajutorul tĕŭ.
18 De şi *sûnt* sĕrman şi sărac,
Dară Domnul va îngriji de mine;
Ajutătorul meŭ şi mântuitorul meŭ tu *escĭ*;
Dumnedeul meŭ, nu întărdia!

Tânguire în timpul bóleĭ, în privinţa duşmanilor ce-ĭ poftesc peirea luĭ şi în privinţa prietenilor necredincioşĭ.

41 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.
2 Fericit cel, ce ĭé aminte celuĭ sărac!
În diŭa nefericireĭ îl va scăpa Iehova.
3 Iehova îl va păzi, şi-l va ţiné în vĭéţă,
Şi va fi bine-cuvîntat pe pămênt;
Tu nu-l veĭ da în voĭa neamicilor seĭ.
4 Iehova îl va sprijini pe patul durerilor;
Tu veĭ face tot aşternutul sĕŭ în bóla sa.
5 Eŭ am dis: „Iehova, îndură-te de mine,
„Vindecă sufletul meŭ; căcĭ am pĕcătuit ţie."
6 Neamiciĭ meĭ vorbesc rĕŭ de mine,

„Când va muri și va peri numele luĭ?“
7 Și când *vre-unul* vine, să *mĕ* vadă, Vorbesce fățarnic, inima sa adună gândurĭ rele,
Ele es afară, *și* o spune.
8 Împreună șoptesc asupra-mĭ ceĭ ce mĕ urăsc;
Cugetă stricăcĭunea mea;
9 „Bólă rea se ține de dînsul,
„Și cel ce zace nu se va maĭ ridica!“
10 Chĭar și omul, cu care eram în pace, în care mĕ încredeam,
Care mânca pânea mea, ridicat-a călcâĭul asupră-mĭ.
11 Dară tu, Iehova, îndură-te de mine,
Și ridică-mĕ, ca să le rĕsplătesc!
12 În acésta voiŭ cunósce că aĭ plăcere de mine:
Că neamicul meŭ nu se va veseli de mine.
13 *Căcĭ* pre mine în neprihănirea mea tu m'aĭ sprijinit,
Și m'aĭ pus înaintea fețeĭ tale în etern.
14 Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dumnedeul luĭ Israel,
Din etern și în etern!
Amin și Amin.

CARTEA A DOUA.

Dor după sanctuar în țară străină.

42 Maĭstruluĭ de cântare. O învĕțătură de la fiiĭ luĭ Korah.
2 Cum cerbul doresce după isvorul de apă,
Așa doresce sufletul meŭ după tine, Dumnedeule!
3 Sufletul meŭ însetéză după Dumnedeŭ, după Dumnedeul cel viŭ:
„Când voiŭ veni și mĕ voiŭ arĕta înaintea luĭ Dumnedeŭ?“
4 Lacrimele mele făcutu-s'aŭ pânea mea diŭa și nóptea,
Când în tóte dilele mi se dicea:
„Unde *este* Dumnedeul tĕŭ?“
5 De acestea amintĭam, revĕrsând în mine sufletul meŭ:
Când mergeam cu glóta, *când* mĕ duceam la casa luĭ Dumnedeŭ
Cu strigăte de bucurie și de laudă,
Cu mulțime ce serbătorĭa.
6 Ce escĭ întristat, suflete al meŭ?
Și *ce* suspinĭ în mine?
Astéptă pre Dumnedeŭ, căcĭ încă îĭ voiŭ lăuda.
Pentru ajutorul fețeĭ sale.
7 Dumnedeul meŭ, sufletul meŭ este întristat în mine:
De aceea îmĭ amintesc de tine din pământul Iordanuluĭ și al Hermonuluĭ,
Din muntele Mizar.
8 Adâncul pre adânc chĭémă, la vuetul jghiaburilor tale,
Tóte undele tale și valurile tale aŭ trecut preste mine,
9 Iehova diŭa ordonéză îndurarea sa,
Și nóptea cântarea luĭ *este* cu mine,
Și ruga mea către Dumnedeul vĭeței mele.
10 Voiŭ dice către Dumnedeŭ, stânca mea:
„Pentru ce m'aĭ uĭtat?
„De ce trebue să umblu plin de durere supt apĕsarea neamiculuĭ?“
11 Când sdrobite eraŭ ósele mele, batjocoritu-m'aŭ apĕsătoriĭ meĭ,
Pe tótă diŭa, dicêndu-mĭ:
„Unde *este* Dumnedeul tĕŭ?“
12 Ce escĭ întristat, suflete al meŭ,
Și ce suspinĭ în mine?
Astéptă pre Dumnedeŭ, căcĭ încă îl voiŭ lăuda,
Ajutorul fețeĭ mele, și Dumnedeul meŭ!

Urmare.

43 Judecă-mĕ, Dumnedeule, și apĕră causa mea,
Împotriva unuĭ popor necuvios;
De omul viclenieĭ și al nedreptățeĭ scapă-mĕ.
2 Căcĭ tu *escĭ* Dumnedeul meŭ scutitor!
Pentru ce m'aĭ lepĕdat?
De ce trebue să umblu plin de durere supt apĕsarea neamiculuĭ?
3 Trimete lumina ta și adevĕrul tĕŭ,
Ca să mĕ conducă,
Ca să mĕ ducă la muntele tĕŭ cel sânt și la locuințele tale;
4 Ca să vin la altarul luĭ Dumnedeŭ,
La Dumnedeŭ, bucuria mea cea mare,
Și să te laud din citară, Dumnedeule, Dumnedeul meŭ!
5 Ce escĭ întristat, suflete al meŭ.
Și ce suspinĭ în mine?
Astéptă pre Dumnedeŭ, căcĭ încă îl voiŭ lăuda,
Ajutorul fețeĭ mele și Dumnedeul meŭ!

Tânguire că Dumnedeŭ a rĕspins pe poporul sĕŭ.

44 Maĭstruluĭ de cântare. O învĕțătură de la fiiĭ luĭ Korah.

2 Dumneḑeule, cu urechĭle nóstre am audit:
Părinţiĭ noştri ne-aŭ spus
Faptele, *ce le*-aĭ făcut în ḑilele lor,
În ḑilele trecute.
3 Tu prin mâna ta alungat-aĭ naţiunĭ,
Ér pre dînşi ĭ-aĭ plantat;
Perdut-aĭ popóre,
Ér pre eĭ ĭ-aĭ lăţit.
4 Că nu prin sabia lor luat-aŭ pămêntul *acesta* în stăpânire,
Şi nu braţul lor ajutatu-i-a pre eĭ;
Ci drépta ta şi braţul tĕŭ şi lumina feţeĭ tale;
Căcĭ ĭ-aĭ ĭubit.
5 Tu escĭ regele meŭ, Dumneḑeule!
Fă mântuire luĭ Iacob.
6 Prin tine vom împunge pre apĕsătoriĭ noştri,
În numele tĕŭ călca-vom în picĭóre pre împotrivitoriĭ noştri.
7 Căcĭ nu în arcul meŭ mĕ voiŭ încrede,
Şi sabia mea nu mĕ va ajuta:
8 Ci tu ajutatu-ne-aĭ împotriva apĕsătorilor noştri,
Şi pre ceĭ ce ne urăsc aĭ ruşinat.
9 Pre Dumneḑeŭ lăudăm tótă ḑiŭa,
Şi numele tĕŭ îl mărturisim în etern. Sela.
10 Dară *acum* lepĕdatu-*ne*-aĭ, şi ne-aĭ ruşinat,
Şi nu eşĭ cu oştirile nóstre:
11 Tu ne-aĭ făcut să ne întórcem îndărăt de dinaintea neamicilor *noştri*,
Şi ceĭ ce ne urăsc şĭ-aŭ făcut prada lor,
12 Făcutu-ne-aĭ ca oile *hotărîte* spre mâncare,
Şi între popóre ne-aĭ împrăstĭat.
13 Vîndut-aĭ pentru puţin poporul tĕŭ,
Şi n'aĭ suit preţul vînḑăreĭ lor.
14 Făcutu-ne-aĭ de ruşine vecinilor noştri,
De ris şi de batjocură celor din împrejurul nostru.
15 Făcutu-ne-aĭ de proverb între popóre,
De clătire cu capul între naţiunĭ.
16 În tótă ḑiŭa ruşinarea mea *stă* înainte-mĭ,
Şi faţa mea de ruşine s'a acoperit,
17 La auḑul voceĭ înjurătoruluĭ şi a batjocoritoruluĭ,
La *vederea* neamiculuĭ şi a celuĭ lacom de rĕsbunare.
18 Venit-aŭ tóte acestea preste noĭ,
Dară noĭ nu te-am uĭtat,
Nicĭ n-am fost necredincĭoşĭ legămîntuluĭ tĕŭ;
19 Inima nóstră nu s'a întors îndărăt,
Şi pasul nostru nu s'a abătut din calea ta:
20 De şi ca pre dragonĭ ne-aĭ sdrobit,
Şi ne-aĭ acoperit cu umbrele morţeĭ.
21 De am fi uĭtat numele Dumneḑeuluĭ nostru,
Şi *de* am fi întins mânele nóstre către un ḑeŭ străin:
22 Aŭ nu ar cerceta Dumneḑeŭ acésta?
Căcĭ el cunósce ascunsurile inimeĭ.
23 Da, în tóte ḑilele sûntem ucişĭ pentru tine,
Socotiţĭ ca oile *hotărîte* la junghĭere.
24 Scólă-te! pentru ce dormĭ, Dómne?
Deştéptă-te! nu *ne* lepĕda pentru tot-da-una.
25 De ce ascunḑĭ faţa ta?
De ce uĭţĭ mişelia şi apĕsarea nóstră?
26 Căcĭ plecat spre pulbere este sufletul nostru,
Corpul nostru lipit de pămênt.
27 Scólă-te întru ajutorul nostru,
Şi mântui-ne pentru îndurarea ta.

Cântare de laudă pentru unsul luĭ Dumneḑeŭ şi pentru mirésa sa.

45 Maĭstruluĭ de cântare, pe Şoşanim. O învĕţătură saŭ o cântare de la fiiĭ luĭ Korah, despre ĭubire.
2 Inima mea ferbe de o cântare frumósă,
Eŭ închin regeluĭ lucrarea mea,
Limba mea *este* condeĭul unuĭ scriitor iscusit!
3 Tu escĭ maĭ frumos de cât fiiĭ ómenilor,
Harul este vĕrsat pe buzele tale:
De aceea Dumneḑeŭ bine-cuvîntatu-te-a în etern.
4 Vitézule! Încinge la cópsă sabia ta,
Mărirea ta şi strălucirea ta;
5 Prosperă în strălucirea ta,
Înaintéză pentru *apĕrarea* adevĕruluĭ dreptăţeĭ *strămbĕtăţite*, şi a blândeţeĭ,
Şi drépta ta te va învĕţa lucrurĭ înfricoşate!
6 Ascuţéscă-se săgeţile tale, *străpungă* inimele neamicilor regeluĭ;
Supt paşiĭ teĭ cadă popórele.
7 Tronul tĕŭ, Dumneḑeule, *stă* în etern şi perpetu,
Sceptrul dreptăţeĭ *este* sceptrul împĕrăţieĭ tale.
8 Tu ĭubescĭ dreptatea, şi urăscĭ nelegĭuirea;
De aceea unsu-te-a Dumneḑeŭ, Dumneḑeul teŭ

Cu oleĭul bucurieĭ maĭ mult de cât pre soţiĭ teĭ.
9 Smirnă şi aloe *şi* casie *sûnt* tóte vestmintele tale;
În palaturĭ de fildeş cu cântărĭ de organe te-aŭ veselit.
10 Fete de regĭ *sûnt* între scumpele tale,
Regina stă la drépta ta în aur de Ofir.
11 Ascultă, fiĭcă, şi veḑĭ, şi plécă urechĭa ta:
Uĭtă pre poporul tĕŭ şi casa părinteluĭ tĕŭ.
12 Atuncea va pofti regele frumuseţea ta;
Căcĭ el *este* domnul tĕŭ, şi închinăte luĭ,
13 Şi cu darurĭ, fiĭcă a Tiruluĭ,
Vor saluta avuţiĭ poporuluĭ faţa ta.
14 Însăşĭ măreţie *este* fata regeluĭ în camera *sa*,
Ţesătură de aur *este* vestmîntul eĭ.
15 În vestminte pestriţe ea se aduce la rege,
În urmă fecĭórele, amicele eĭ,
Se aduc la tine:
16 Se aduc cu bucurie şi veselie,
Intră în palatul regeluĭ.
17 În locul părinţilor teĭ vor fi fiiĭ teĭ,
Pre carĭ-ĭ veĭ pune domnĭ preste tótă ţara.
18 Voiŭ face să se amintéscă numele tĕŭ din generaţiune în generaţiune,
Şi popórele te vor lăuda în etern şi perpetu.

Cetate tare este Dumneḑeul nostru.

46 Maĭstruluĭ de cântare. O învĕţătură de la fiiĭ luĭ Korah, pe Alamot.
2 Dumneḑeŭ ne *este* scăpare şi putere,
Ajutor cercat fórte în nevoĭ.
3 De aceea nu ne temem,
Chĭar când pămêntul s'ar rĕsturna,
Când munţiĭ s'ar muta în inimele măreĭ;
4 *Când* apele sale ar vui şi ar spuma,
Şi munţiĭ s'ar clăti de urgia eĭ. Sela.
5 El *este* fluvĭul,
Ale căruĭ pâraĭe desfĕtéză cetatea luĭ Dumneḑeŭ,
Sanctuarul locuinţelor celuĭ Préînalt.
6 Dumneḑeŭ *este* în mijlocul eĭ,
Nu se va clăti;
Dumneḑeŭ o va ajuta la rĕvĕrsatul ḑorilor.
7 Popóre aŭ vuit, regate s'aŭ clătit;
El sună cu vocea sa, pămêntul se topesce;
8 Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* cu noĭ,
Scăparea nóstră *este* Dumneḑeul luĭ Iacob. Sela.
9 Veniţĭ, priviţĭ lucrurile luĭ Iehova,
Cel ce pustiirĭ a făcut pe pămênt!
10 El până la marginile pămêntuluĭ pune capĕt resbelelor;
Rupe arcul şi sfărâmă lancea,
Cu foc arde carele.
11 Fiţĭ linistiţĭ, şi recunósceţĭ că eŭ *sûnt* Dumneḑeŭ,
Înalt între popóre,
Înalt pe pămênt!
12 Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* cu noĭ,
Scăparea nóstră *este* Dumneḑeul luĭ Iacob. Sela.

Dumneḑeŭ e rege.

47 Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.
2 Popórelor tóte, bateţĭ în palme;
Strigaţĭ luĭ Dumneḑeŭ cu voce de bucurie!
3 Căcĭ Iehova, cel Pré-înalt, înfricoşat *este*,
Rege mare preste tot pămêntul.
4 El supusu-ne-a popórele,
Şi naţiunile supt picĭórele nóstre;
5 Alesu-ne-a moştenirea nóstră,
Fala luĭ Iacob, pre care l-a ĭubit. Sela.
6 Suitu-s-a Dumneḑeŭ cu strigărĭ de bucurie,
Iehova cu voce de trâmbiţă.
7 Cântaţĭ luĭ Dumneḑeŭ, cântaţi-ĭ,
Cântaţĭ regeluĭ nostru, cântaţi-ĭ!
8 Căcĭ rege preste tot pămêntul *este* Dumneḑeŭ,
Cântaţi-ĭ cântare:
9 Dumneḑeŭ domnesce preste popóre,
Dumneḑeŭ şéde pe sântul sĕŭ tron.
10 Domniĭ popórelor s-aŭ adunat,
Poporul Dumneḑeuluĭ luĭ Abraam:
Căcĭ ale luĭ Dumneḑeŭ *sûnt* scuturile pămêntuluĭ:
El este înalt fórte.

Bucuria Sionuluĭ pentru ajutorul luĭ Dumneḑeŭ în strâmtorările de nevoĭ.

48 Maĭstruluĭ de cântare. O cântare saŭ un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.
2 Mare *este* Iehova şi vrednic de laudă,
În cetatea Dumneḑeuluĭ nostru, pe muntele sĕŭ cel sânt.
3 Frumósă înălţime, bucuria a tot pămêntul *este* muntele Sion;

În laturile de cătră médă-nópte *este* cetatea regeluĭ celuĭ mare.
4 Dumneḑeŭ, în palaturile eĭ, este cunoscut ca o întărire înaltă.
5 Căcĭ écă, regiĭ s'aŭ adunat,
Trecut-aŭ de la o-la-altă.
6 *O* vĕḑură; şi se uĭmiră,
Se spăimântară, *şi* fugiră repede.
7 Tremur ĭ-a cuprins acolo,
Durerĭ, ca pre femee în facere.
8 Prin vêntul de rĕsărit aĭ sfărâmat
Corăbiile Tarşişuluĭ.
9 După cum am auḑit, aşa am şi vĕḑut
În cetatea luĭ Iehova *Dumneḑeul* oştirilor, în cetatea Dumneḑeuluĭ nostru;
Dumneḑeŭ o va întări în etern. Sela.
10 Cugetat-am, Dumneḑeule, la îndurarea ta,
În templul tĕŭ.
11 Cum *este* numele tĕŭ, Dumneḑeule!
Aşa *este şi* lauda ta până la marginile pămêntuluĭ:
De dreptate este plină drépta ta.
12 Muntele Sion se veselesce,
Şi fiĭcele luĭ Iuda se bucură pentru judecăţile tale.
13 Înconjuraţĭ Sionul, şi-l ocolițĭ,
Numĕraţĭ turnurile sale;
14 Luaţĭ sémă la zidul sĕŭ, privițĭ palaturile luĭ,
Ca să spuneţĭ *de ele* generaţiuncĭ viitóre.
15 Căcĭ acest Dumneḑeŭ *este* Dumneḑeul nostru în etern şi perpetu,
Şi el până la mórte ne va fi conducător.

Norocul nelegiuiţilor se isprăvesce cu mórtea.

49 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.
2 Ascultaţĭ acestea, tóte popórele,
Luaţĭ în urechĭe, toţĭ locuitoriĭ lumeĭ!
3 Cel mic, ca şi cel mare,
Avutul şi săracul împreună.
4 Înţelepcĭune *vĕ* va vorbi gura mea,
Şi cugetarea inimeĭ mele *va fi* cu pricepere.
5 Pleca-voiŭ urechĭa mea în parabolă,
Cu citară descoperi-voiŭ adânca mea sciinţă.
6 De ce să mĕ tem în ḑilele de nefericire,
Când mĕ înconjóră rĕutatea celor ce mĕ pândesc,
7 Celor ce se încred în avuţia lor,
Şi se fălesc în mulţimea avereĭ lor?
8 Fratele pre frate nu póte rĕscumpĕra de mórte,
Nu póte da luĭ Dumneḑeŭ preţul rĕscumpĕrăreĭ sale;
9 (Pré scumpă este rĕscumpĕrarea vieţeĭ lor,
Şi în etern nu se póte face;)
10 *Adecă*, să trăéscă în etern,
Să nu vadă el mormîntul.
11 Da, el îl va vedé; *chĭar* înţelepţiĭ mor,
Şi cu dînşi pere *şi* nebunul şi prostul,
Şi lasă altora averea lor.
12 Lă-întrul lor *se măgulesce, că* casele lor *vor sta* în etern,
Şi locuinţele lor din generaţiune în generaţiune;
Şi numesc *încă* cu numele *lor* pămênturile lor.
13 Totuşĭ în strălucire omul nu se póte ţiné,
Ci asemenea animalelor se stinge.
14 Acésta *este* calea lor, nebunia lor;
Şi pre dînşi îĭ urméză ceĭ, cărora le plac cuvintele lor. Sela.
15 Ca oile în infern vor fi puşĭ,
Mórtea îĭ va pasce;
Şi în diminéţa *aceea* vor domni preste dînşi ceĭ drepţĭ,
Şi mutra lor o va mânca infernul, locaş nu vor maĭ avé.
16 Dară Dumneḑeŭ va rĕscumpĕra sufletul meŭ din puterea infernuluĭ,
Şi mĕ va primi. Sela.
17 Nu te teme, când se înavuţesce careva,
Când se îmmulţesce mărirea caseĭ sale:
18 Căcĭ nimic va lua *cu sine* la mórtea sa,
Mărirea luĭ nu se va pogorî după dînsul.
19 Cu tóte că a îndestulat sufletul sĕŭ în viéţa sa,
(Şi escĭ lăudat, când îţĭ lucrezĭ bunurĭ),
20 El se va duce la generaţiunea părinţilor seĭ,
Carĭ în etern nu vĕd lumina.
21 Omul în mărire şi fără de minte
Asemenea vitelor va peri.

Adevĕrata jertfă de mulţumire.

50 Un psalm al luĭ Asaf.
A-tot-puternicul Dumneḑeŭ, Iehova, vorbesce,
Şi chĭémă pămêntul
De la rĕsăritul sóreluĭ până la apusul luĭ.

2 Din Sion, descvârşirea frumuseţeĭ,
Dumnedeŭ strălucesce.
3 Dumnedeul nostru vine, şi nu tace;
Focul mistue înaintea luĭ,
Şi în jurul sĕŭ vifor cumplit.
4 El chĭémă cerul de sus şi pămên-
tul,
Ca să judece pre poporul sĕŭ:
5 „Adunaţi-mĭ pre cuvioşiĭ meĭ,
„Cari aŭ încheĭat legămînt cu mine
prin sacrificiŭ."
6 Şi cerurile prochĭémă dreptatea luĭ,
Căcĭ Dumnedeŭ *este* cel ce judecă.
Sela.
7 „Ascultă, poporul meŭ, şi-ţĭ voiŭ
vorbi,
„*Ascultă*, Israele, că voiŭ mărturisi
asupră-ţĭ;
„Dumnedeŭ, Dumnedeul tĕŭ, eŭ
sûnt.
8 „Nu pentru sacrificiele tale te voiŭ
mustra,
„Nicĭ pentru olocaustele tale, *ce* pu-
rurea *sûnt* înaintea mea.
9 „Nu voiŭ lua din casa ta taurĭ,
„*Nicĭ* din staulele tale ţapĭ;
10 „Căcĭ ale mele *sûnt* tóte férele pă-
dureĭ,
„Şi vitele *ce pasc* în miĭ de munţĭ;
11 „Cunosc tóte păsĕrile munţilor,
„Şi tot se mişcă pe câmp îmĭ *este*
cunoscut.
12 „De aşĭ fi flămând, nu ţĭ-aşĭ spune;
„Căcĭ a mea *este* lumea şi plinita-
tea eĭ.
13 „Aŭ mănânc eŭ carnea taurilor,
„Şi béŭ sângele ţapilor?
14 „Sacrifică luĭ Dumnedeŭ mulţumire,
„Şi plătesce celuĭ Pré-înalt voturile
tale;
15 „Şi chĭémă-mĕ în diŭa nevoĭeĭ:
„Eŭ te voiŭ mântui, şi tu mĕ veĭ
mări."
16 „Dară celuĭ nelegĭuit îĭ dice Dum-
nedeŭ:
„Ce aĭ tu să prochĭemĭ aşedăminte-
le mele?
„Şi în gura ta să ĭeĭ legămîntul
meŭ?
17 „Căcĭ urăscĭ învĕţătura,
„Şi lepedĭ cuvintele mele înapoĭa
ta.
18 „De vedĭ un fur, escĭ amic cu el,
„Şi cu adulterul este partea ta.
19 „Gura ta împins-aĭ spre rele,
„Şi limba ta urdesce vicleşug.
20 „Şedĭ *şi* vorbescĭ asupra frateluĭ
tĕŭ,
„Pre fiul mumeĭ tale îl înnegrescĭ.
21 „Acestea aĭ făcut, şi eŭ am tăcut,
„Socotit-aĭ *póte*, că eŭ ca tine *sûnt*:
„*Dară* te voiŭ mustra, şi voiŭ pune
tóte înaintea ochilor teĭ.
22 „Luaţĭ decĭ sémă de acésta, ceĭ ce
uĭtaţĭ pre Dumnedeŭ!
„Ca să nu sfăşiŭ, fără *să fie* cine să
vĕ scape.
23 „Cine sacrifică laudă, mĕ onoréză;
„Şi celuĭ ce ĭé aminte la calea sa,
„Îĭ voiŭ arĕta mântuirea luĭ Dum-
nedeŭ."

Rugăcĭunea de pocăinţă a luĭ David.

51 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm
al luĭ David.¶
2 Compus când veni la dînsul pro-
fetul Natan, după ce a intrat la
Bat-Şeba.
3 Miluesce-mĕ, Dumnedeule,
După mila ta;
După mulţimea îndurărilor tale,
Sterge fără-de-legea mea.
4 Spală-mĕ de tot de fără-de-legea
mea,
Şi de pĕcatul meŭ curăţesce-mĕ.
5 Căcĭ fără-de-legea mea o cunosc,
Şi pĕcatul meŭ *este* pururea înain-
tea mea.
6 Numaĭ ţie unuĭa am greşit,
Şi *acest* rĕŭ înaintea ta am făcut,
Ca să te îndreptezĭ întru cuvintele
tale,
Şi să fiĭ curat în judecăţile tale.
7 *Că* écă, întru fără-de-legĭ m'am nă-
scut,
Şi în pĕcate m'a conceput muma
mea.
8 *Că* écă, adevĕrul ĭubescĭ în lă-în-
trul *omuluĭ*,
Şi înţelepcĭunea *ta* m'aĭ învĕţat în
ascunsul inimeĭ mele.
9 Stropi-mĕ-veĭ cu isop, şi mĕ voiŭ cu-
răţi,
Spăla-mĕ-veĭ, şi maĭ tare decât o-
mĕtul mĕ voiŭ albi.
10 Audulŭĭ meŭ dă bucurie şi veselie,
Ca să se bucure ósele, *ce le*-aĭ sfă-
râmat.
11 Întórce faţa ta de la pĕcatele mele,
Sterge tóte fără-de-legile mele.
12 Inima curată zidesce întru mine,
Dumnedeule,
Şi spirit drept înnoŭesce în lă-în-
trul meŭ.
13 Nu mĕ lepĕda de la faţa ta,
Şi spiritul tĕŭ cel sânt nu-l lua de
la mine.
14 Dă-mĭ érăşĭ bucuria mântuireĭ tale,
Şi cu spirit bine-voitor sprijinesce-mĕ.
15 *Atuncea* învĕţa-voiŭ pre ceĭ fără-
de-lege căile tale,
Şi ceĭ pĕcătoşĭ la tine se vor întórce.

16 Scapă-mĕ de sângiurĭ,
Dumneḑeule, Dumneḑeul mântuireĭ mele,
Şi bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.
17 Dómne, deschide buzele mele,
Şi gura mea va cuvînta lauda ta.
18 Căcĭ sacrificiŭ de aĭ fi bine-voit, aşĭ fi dat;
Olocauste nu cerĭ.
19 Sacrificiele luĭ Dumneḑeŭ *sûnt* un spirit sdrobit,
O inimă înfrântă şi sdrobită nu veĭ urgisi, Dumneḑeule.
20 Fă bine întru bună-voinţa ta Sionuluĭ,
Zidesce zidurile Ierusalimuluĭ.
21 Atuncea veĭ bine-primi sacrificĭele dreptăţeĭ,
Olocaustele şi arderile de tot;
Şi atuncea vor aduce pe altarul tĕŭ taurĭ.

Mângăerea cuviosuluĭ în ciuda clevetitoruluĭ.

52 Maĭstruluĭ de cântare. O învĕţătură a luĭ David.
2 Compusă când Doeg, Edomitul, veni, şi însciinţă pre Saul, şi-ĭ ḑise: David a venit în casa luĭ Ahimelec.
3 De ce te fălescĭ întru rĕutate, puternice?
Îndurarea luĭ Dumneḑeŭ pe tótă ḑiŭa *se arată.*
4 Limba ta nedreptate vorbesce,
Ca un bricĭ ascuţit, uneltind viclenie.
5 Tu ĭubescĭ rĕul maĭ mult decât binele,
A vorbi minciuna maĭ mult decât adevĕrul. Sela.
6 Ĭubescĭ tóte cuvintele ruinătóre,
Limbă viclénă!
7 De aceea Dumneḑeŭ te va sfărâma pentru tot-dé-una,
Te va răpi, şi te va smulge din cort,
Şi te va desrădĕcina din pămêntul celor viĭ. Sela.
8 Ceĭ dreptĭ vor vedé *acésta*, şi se vor teme,
Şi vor rîde de el, *ḑicênd*:
9 „Écă omul, *care* n'a luat pre Dumneḑeŭ de scut al sĕŭ,
„Ci s'a încreḑut în mulţimea avuţieĭ sale,
„*Şi* s'a rĕzămat pe rĕutatea sa!"
10 Er eŭ ca un oliv verde *sûnt* în casa luĭ Dumneḑeŭ!
Mĕ încred în îndurarea luĭ Dumneḑeŭ în etern şi perpetu.
11 Te voiŭ lăuda în etern, pentru-că aĭ făcut *acésta*,
Şi voiŭ spera în numele tĕŭ,
Căcĭ el *este* bun cuvioşilor teĭ.

Oftare după mântuirea din corupţiunea generală omenéscă.

53 Maĭstruluĭ de cântare, pe Mahalat. O învĕţătură a luĭ David.
2 Nebunul ḑice în inima sa: „Nu *este* Dumneḑeŭ."
Stricaţĭ şi urîţĭ sûnt în fără-de-legile lor,
Nicĭ unul nu face bine.
3 Dumneḑeŭ din cer privesce la fiiĭ ómenilor,
Să vadă, de este vre-un înţelept,
Care caută pre Dumneḑeŭ:
4 Toţĭ s'aŭ abătut, S'aŭ stricat de tot;
Niminea nu face bine, chĭar nicĭ unul.
5 Aŭ n'aŭ sciinţă făcătoriĭ de rele,
Cari mănâncă pre poporul meŭ,
Cum ar mânca pânea? Luĭ Dumneḑeŭ nu s'aŭ rugat.
6 Decĭ cutremur ĭ-a cuprins, *unde* frica nu încăpea;
Căcĭ Dumneḑeŭ a împrăstiat ósele apĕsătorilor teĭ:
Făcut-*i*-aĭ de ruşine, pentru că Dumneḑeŭ ĭ-a lepĕdat.
7 O! de *ar veni* din Sion mântuirea luĭ Israel!
Când Dumneḑeŭ va întórce pre captiviĭ poporuluĭ sĕŭ,
Bucura-se-va Iacob, veseli-se-va Israel.

Rugăciune pentru mântuire.

54 Maĭstruluĭ de cântare pe córde. O învĕţătură a luĭ David; 2 compusă, când Zifeiĭ veniră, şi ḑiseră luĭ Saul: Écă, David este ascuns la noĭ.
3 Dumneḑeule, mântui-mĕ prin numele tĕŭ,
Şi prin puterea ta apĕră dreptul meŭ!
4 Dumneḑeule, ascultă ruga mea,
Ié în urechie cuvintele gureĭ mele.
5 Căcĭ străiniĭ s'aŭ sculat asupră-mĭ,
Şi ómenĭ cumplițĭ caută vĭéţa mea,
Cari nu pun pre Dumneḑeŭ înaintea lor. Sela.
6 Écă, Dumneḑeŭ îmĭ *este* ajutor,
Domnul *este* între ceĭ ce sprijinesc vĭéţa mea.
7 Rĕutatea *lor* o va întórce asupra împotrivitorilor meĭ;
Întru adevĕrul tĕŭ nimicesce-ĭ.
8 Îţĭ voiŭ sacrifica cu spirit binevoitor,

Voiŭ lăuda numele tĕŭ, Iehova; căcĭ *este* bun.
9 Căcĭ din tótă nevoĭa el m'a scăpat,
Şi asupra neamicilor meĭ ochĭul meŭ a vĕḑut *împlinirea dorinţeĭ sale.*

Rugăciune în potriva fraţilor falşĭ. Mângăiere în Dumneḑeŭ.

55 Maĭstruluĭ de cântare pe córde. O învĕţătură a luĭ David.
2 Ié în urechĭ, Dumneḑeule, ruga mea,
Şi nu te ascunde de cererea mea!
3 Ascultă-mĕ, şi rĕspunde-mĭ;
Umblu rătăcind în întristarea mea, şi suspin,
4 De vocea neamiculuĭ,
De apĕsarea nelegĭuituluĭ;
Căcĭ eĭ aruncă preste mine nefericire,
Şi cu mânie mĕ urĕsc.
5 Inima mea tremură în mine,
Şi spaĭme de mórte aŭ căḑut preste mine.
6 Temere şi cutremur aŭ venit preste mine,
Şi gróza m'a acoperit.
7 Ḑis-am atuncea: „Cine-mĭ va da aripĭ, ca de porumb?
„Să sbor, şi să găsesc repaus.
8 „Ecă, departe aşĭ sbura,
„În pustiŭ m'aşĭ opri; Sela;
9 „M'aşĭ grăbi să scap
„De d'inaintea vêntuluĭ aprig, de dinaintea fortuneĭ."
10 Nimicesce-ĭ, Dómne, împarte limbele lor,
Căcĭ vĕd silnicie şi cértă în cetate:
11 Ḑiŭa şi nóptea ocolesc zidurile eĭ,
Şi necazul şi neliniscea *sûnt* în mijlocul eĭ;
12 Rĕutatea *este* în lă-întrul eĭ;
Apĕsarea şi vicleşugul nu se depărtéză din uliţele eĭ.
13 Că nu un neamic m'a batjocorit;
Aşĭ fi suferit *acésta*;
Nu cel ce mĕ ura s'a sculat asupra-mĭ;
M'aşĭ fi ascuns de el;
14 Ci tu, omule, *care eraĭ* de o potrivă mie,
Amicul meŭ şi cunoscutul meŭ;
15 Avut-am dulcĭ întrevorbirĭ,
Împreună mers-am în casa luĭ Dumneḑeŭ cu mulţimea.
16 Surprindă-ĭ mórtea!
Cobóră-se de viĭ în infern!
Căcĭ rĕutate *este* în locuinţa lor, în lă-întrul lor.
17 Striga-voiŭ către Dumneḑeŭ,
Şi Iehova mĕ va mântui.
18 Séra şi diminéţa şi la améḑă mĕ voiŭ tângui,
Şi voiŭ suspina;
Şi el va asculta vocea mea.
19 Scuti-va cu pace vĭéţa mea în lupta ce mi *se face*;
Căcĭ mulţĭ vin asupră-mĭ.
20 Dumneḑeŭ va asculta, şi-ĭ va umili,
El, care tronéză din vechime: Sela:
Pre eĭ, pentru cari nu *este speranţă* de schimbare,
Pre ceĭ ce nu se tem de Dumneḑeŭ.
21 Pus-aŭ mânele lor pe ceĭ ce eraŭ în pace cu eĭ,
Şi aŭ frânt legămîntul *făcut* cu eĭ.
22 Cuvintele gureĭ orĭ-*căruĭa* din eĭ sûnt maĭ alunicóse decât untul,
Dară resbelul *este* în inima sa;
Cuvintele sale sûnt maĭ moĭ decât oleul,
Dară ele *sûnt* tot atâtea săbiĭ.
23 Aruncă luĭ Iehova sarcina ta,
Şi el te va uşura;
Nu va lăsa în etern ca cel drept să se clatine.
24 Ci pre eĭ Dumneḑeŭ îĭ va coborî în adâncul mormîntuluĭ,
Bărbaţiĭ sângĭurilor şi aĭ vicleşuguluĭ nu vor ajunge nicĭ la jumătatea ḑilelor lor;
Dară eŭ, eŭ mĕ încred în tine.

Rugăciune de mângăiere în timpul prigonireĭ.

56 Maĭstruluĭ de cântare, după Ionat-elem-rehakim. O cântare de aur a luĭ David, compusă când Filistenĭĭ îl prinseră în Gat.
2 Îndură-te de mine, Dumneḑeule!
Căcĭ un muritor forăesce la mine,
Tótă ḑiŭa luptându-se, mĕ asupresce;
3 Tótă ḑiŭa forăesc neamiciĭ meĭ;
Că mulţĭ *sûnt* ceĭ ce se luptă cu mine *din* înălţime.
4 În ḑiŭa când mĕ voiŭ teme,
Încrede-mĕ-voiŭ în tine.
5 În *tine*, Dumneḑeule, al căruĭ cuvînt laud,
În Dumneḑeŭ încrede-mĕ-voiŭ: nu mĕ voiŭ teme;
Ce-mĭ póte face carnea?
6 În tot timpul eĭ strâmbătăţesc cuvintele mele,
Asupră-mĭ *sûnt îndreptate* spre rĕŭ tóte gândurile lor.
7 Se adună, se ascund,
Pândesc călcâĭul meŭ;
Căcĭ caută sufletul meŭ.
8 Aŭ dóră întru rĕutatea vor scăpa?
Dumneḑeule, cu mânia *ta* sfărâmă popórele *acestea.*
9 Tu aĭ numĕrat păsurile mele;
În foĭ aĭ pus lăcrimele mele:

Óre nu *sûnt* ele în cartea ta?
10 Orĭ în ce ḑi *te* voiŭ chiema, întór-
ce-se-vor înapoĭ neamiciĭ meĭ;
Acésta o sciŭ, căcĭ cu mine *este*
Dumneḑeŭ.
11 În Dumneḑeŭ, al căruĭ cuvînt laud,
În Iehova, al căruĭ cuvînt laud,
12 În Dumneḑeŭ mĕ încred: nu mĕ
tem;
Ce mĭ póte face omul?
13 Spre mine, Dumneḑeule, *sûnt* votu-
rile tale,
Sacrificiĭ de bucurie îţĭ voiŭ plăti.
14 Căcĭ de mórte aĭ mântuit sufletul
meŭ,
De alunecare piciórele mele;
Ca să umblu înaintea luĭ Dumne-
ḑeŭ în lumina vieţeĭ.

Rugăciunea luĭ David pentru ajutor. Preamărirea bunătăţiĭ luĭ Dumneḑeŭ.

57 Maĭstruluĭ de cântare, după Al-
taşet. O cântare de aur a luĭ Da-
vid, compusă când fugi de d'inaintea
luĭ Saul în pesceră.
2 Îndură-te de mine, Dumneḑeule, în-
dură-te de mine,
Căcĭ în tine se încrede sufletul meŭ,
Şi supt umbra aripelor tale caut a-
dăpost,
Până va trece fortuna.
3 Striga voiŭ cătră Dumneḑeul cel
Pré-înalt,
Cătră Dumneḑeŭ, care *tóte* mĭ-a îm-
plinit.
4 El va trimete din cer, şi mĕ va ajuta;
Va batjocori pre cel ce forăesce la
mine. Sela.
Dumneḑeŭ va trimete îndurarea sa
şi adevĕrul sĕŭ,
5 *Să scape* sufletul meŭ *din mijlocul*
leilor,
Ce zac aprinşĭ *în juru-mĭ*,
De fiiĭ ómenilor, aĭ căror dinţĭ *sûnt*
lăncĭ şi săgeţĭ,
Şi limba lor sabie ascuţită.
6 Înalţă-te maĭ sus de cerurĭ, Dum-
neḑeule!
Preste tot pămêntul *fie* mărirea ta!
7 Eĭ pregătesc cursă paşilor meĭ,
Sufletul meŭ se încovóie;
Grópă sapă înaintea mea;
Să cadă eĭ *înşişĭ* în ea. Sela.
8 Gata *este* inima mea, Dumneḑeule,
gata *este* inima mea,
Voiŭ cânta şi voiŭ psalmodia,
9 Deştéptă-te, suflete al meŭ, deştép-
tă-te, harpă şi citară!
Să deştept ḑorile.
10 Lăuda-te-voiŭ între popóre, Dum-
neḑeule,
Cânta-te-voiŭ între naţiunĭ.
11 Căcĭ mare până la cer *este* îndura-
rea ta,
Şi până la nŭorĭ adevĕrul tĕŭ.
12 Înalţă-te maĭ sus de cerurĭ, Dum-
neḑeule,
Preste tot pămêntul *fie* mărirea ta!

Dumneḑeŭ maĭ e încă judecător pe pă-mênt.

58 Maĭstruluĭ de cântare, după Al-ta-
şet. O cântare de aur a luĭ David.
2 Adecă adevĕr, dreptate, vorbiţĭ,
judecatorilor?
Judecaţĭ óre cu drept, voĭ fiĭ aĭ ó-
menilor?
3 Dară în inimă uneltiţĭ rĕutate,
Şi cu mânele vóstre cumpăniţĭ sil-
nicie pe pămênt.
4 Din mitra *mumeĭ lor* se abat *de la*
lege ceĭ nelegiuiţĭ,
Din sînul eĭ rătăcesc ceĭ ce vorbesc
minciunĭ.
5 Venin este întrînşi, ca şi veninul
de şérpe,
Sûnt ca vipera cea surdă, *ce*-şĭ a-
stupă urechile sale;
6 Ce ne ascultă de vocea încântăto-
rilor,
De a fermecătoruluĭ celuĭ maĭ is-
cusit.
7 Dumneḑeule sfărâmă dinţiĭ lor în
gura lor,
Dinţiĭ măsclarĭ aĭ leilor celor tinerĭ
sdrobesce-ĭ, Iehova.
8 Topéscă-se ca apa, *ce* se scurge;
Întindă-şĭ săgeţile luĭ până se vor
tâmpi.
9 Péră ca culbecul, *care* tărîndu-se,
se topesce,
Ca abortul femeeĭ, să nu vadă só-
rele.
10 Maĭ 'nainte de ce ólele vóstre să
vadă *focul de* spin,
Pre cel verde, ca şi pre cel uscat
îl va spulbera.
11 Cel drept se va bucura, că va vedé
rĕsbunarea *sa*;
Piciórele sale le va spĕla în sân-
gele nelegiuituluĭ;
12 Şi omul va ḑice:
„Da, *este* rĕsplătire pentru cel drept,
„Da, este un Dumneḑeŭ, care ju-
decă pămêntul.

Rugăciune pentru ajutorul luĭ Dumne-ḑeŭ împotriva uneltirilor rele.

59 Maĭstruluĭ de cântare, după Al-
taşet. O cântare de aur a luĭ Da-
vid, compusă când Saul trimese, şi-ĭ
pândiră casa, ca să-l omóră.

2 Mântui-mĕ de neamicii mei, Dumnedeul meŭ!
Apĕră-mĕ de cei ce se scólă asupră-mi.
3 Mântui-mĕ de făcĕtorii de rele,
Şi ajută-mĕ în contra bărbaţilor sângiurilor.
4 Căci écă, pândesc sufletul meŭ.
Asupră-mi se adună cei puternici,
Fără vinovat să fiŭ, şi fără să fiŭ greşit, Iehova!
5 Fără *să am* vină, alérgă, şi se pregătesc;
Deştéptă-te să mĕ ajuţi, şi privesce.
6 Tu, Iehova, Dumnedeul oştirilor, Dumnedeul luĭ Israel,
Deştéptă-te, să pedepsesci tóte popórele;
Nu te îndura de toţi *acesti* nelegiuiţi vicleni. Sela.
7 Ei se întorc séra, urlă ca cânele,
Şi înconjóră cetatea.
8 Écă, ei varsă *cuvinte* cu gura lor;
Săbii *sûnt* în buzele lor;
Căci dic: „Cine aude *acésta?*"
9 Dară tu, Iehova, îţi ridi de dînşi,
Îţi baţi joc de tóte popórele.
10 Puterea mea, pre tine te astept;
Căci Dumnedeŭ *este* scăparea mea.
11 Dumnedeul îndurărei mele mĕ va preîntâmpina,
Dumnedeŭ mĕ va face să vĕd *împlinirea dorinţei mele* asupra neamicilor mei;
12 Nu-i ucide, ca poporul meŭ să nu uite *acésta*;
Sgudui-i prin puterea ta, şi surpă-i,
Scutul nostru, o Dómne!
13 *Tot* cuvîntul gurei lor *şi* al buzelor lor *este* pĕcat;
Prindă-se deci în mândria lor,
Pentru blestemul şi minciuna ce vorbesc.
14 Nimicesce-i în mânia *ta*, nimicesce-i, ca *să* nu *mai fie*,
Ca să scie, că Dumnedeŭ domnesce în Iacob,
Până la marginile pămêntului. Sela.
15 Ei se întorc séra, urlă ca cânele,
Şi înconjóră cetatea;
16 Ei merg din loc în loc după mâncare;
Şi mârăesc de nesaţ.
17 Dară eŭ voiŭ cânta puterea ta,
Diminéţa voiŭ lăuda îndurarea ta;
Căci tu mi-ai fost tărie şi scăpare în diŭa strâmtorărei mele.
18 Puterea mea, ţie-ţi voiŭ psalmodia;
Căci Dumnedeŭ *este* tăria mea,
Dumnedeul îndurărei mele.

Rugăciune în timpuri de resbel.

60 Maĭstrului de cântare, după Şuşan-Edut. O cântare de aur al luĭ David, spre învĕţătură; 2 compusă când cuceri Aram-Naharaimul şi Aram-Zoba, şi Ioab se întórse şi bătu din Edom în Valea Sărei doĕ-spre-dece mii de inşi.
3 Dumnedeule, tu ne-ai lepĕdat şi ne-ai risipit,
Te-ai mâniat; întórce-te éră-şi spre noi.
4 Cutremurat-ai pămêntul, l-ai despicat:
Vindecă stricăciunile lui, căci se clatină.
5 Făcut-ai pre poporul tĕŭ să vadă asprimea.
Adăpatu-ne-ai cu vin îmbĕtător,
6 *Dară pe urmă* dat-ai celor ce se tem de tine stég,
Ca să-l înalţe pentru *biruinţa* adevĕrului. Sela.
7 Ca să se mântuéscă iubiţii tei,
Ajută *cu* drépta ta, şi rĕspunde-mi.
8 Dumnedeŭ a promis în sânţenia sa;
Bucura-mĕ-voiŭ, împărţindu-*vĕ* Sichemul,
Şi valea Sichemului măsurând-o;
9 Al meŭ *este* Galaadul şi al meŭ Manasse,
Efraimul *este* tăria capului meŭ,
Iuda legislatorul meŭ:
10 Moabul *este* lighénul meŭ,
Asupra Edomului arunc încălţămintea mea;
Filistio! bucură-te de mine.
11 Cine mĕ va duce *la* cetatea cea întărită?
Cine mĕ va duce la Edom?
12 Aŭ nu tu, Dumnedeule, *cel ce* ne-ai lepĕdat?
Şi aŭ nu tu, Dumnedeule, *cel ce* n'ai eşit cu oştirile nóstre?
13 Dă-ne ajutor, ca *să scăpăm* din strâmtorare,
Căci amăgitor *este* ajutorul omului.
14 Cu Dumnedeŭ face-vom lucruri măreţe,
Şi el va călca în picióre pre neamicii noştri.

Rugăciunea regeluĭ năpăstuit.

61 Maĭstrului de cântare, pe córde. Un psalm al luĭ David.
2 Ascultă, Dumnedeule, strigarea mea,
Ié sémă la ruga mea!
3 De la marginea pămêntului strig către tine.

În lâncedirea inimeĭ mele;
Du-mĕ pe stâncă, *că* este pré înaltă pentru *mine*;
4 Căcĭ tu aĭ fost adăpostul meŭ,
Turnul *meŭ* cel tare înaintea neamiculuĭ.
5 Fă-mĕ să locuesc în cortul tĕŭ pururea,
Să aflu adăpost supt scutul aripelor tale. Sela.
6 Căcĭ tu, Dumnedeule, aĭ ascultat voturile mele,
Mĭ-aĭ dat moştenirea celor ce se tem de numele tĕŭ,
7 Adauge dile la dilele regeluĭ,
Aniĭ seĭ *fie* ca şirul generaţiunilor;
8 Să troneze în etern înaintea luĭ Dumnedeŭ,
Fă ca să-l păzéscă mila şi adevĕrul *tĕŭ*,
9 Aşa voiŭ cânta numeluĭ tĕŭ pururea;
Ca să plătesc voturile mele în fiecare di.

Speranţă tăcută în Dumnedeŭ. Nimicnicia ómenilor.

62 Maĭstruluĭ de cântare, luĭ Iedutun. Un psalm al luĭ David.
2 Numaĭ în Dumnedeŭ este linistit sufletul meŭ;
De la dînsul *vine* ajutorul meŭ.
3 Numaĭ el *este* stânca mea şi ajutorul meŭ,
Scăparea mea: cu totul nu mĕ voiŭ clăti.
4 Până când vĕ vĕţĭ repedi asupra unuĭ singur om?
Veţĭ năvăli toţĭ *asupră-ĭ*,
Ca la un perete, gata a cădé,
Ca pe un zid, gata a se surpa?
5 Da, se sfatuesc să-*l* rĕstórne din înălţimea sa, ĭubesc mincĭuna;
Cu gura lor bine-cuvintézà, şi în inima lor blestemă. Sela.
6 Numaĭ în Dumnedeŭ este linistit sufletul meŭ;
Căcĭ de la dînsul *vine* speranţa mea.
7 Numaĭ el *este* stânca mea şi ajutorul meŭ,
Adăpostul meŭ: nu mĕ voiŭ clăti.
8 În Dumnedeŭ *este* ajutorul meŭ şi onórea mea;
Stânca putereĭ mele, adăpostul meŭ *este* în Dumnedeŭ.
9 Încrede-te în el în tot timpul, poporule,
Vĕrsaţĭ înaintea luĭ inima vóstră;
Dumnedeŭ *este* adăpostul nostru. Sela

10 O suflare numaĭ *sûnt* ceĭ micĭ, minciună ceĭ marĭ,
Puşĭ în cumpĕnă, cu toţiĭ *sûnt* maĭ uşorĭ decât suflarea.
11 Nu speraţĭ în apĕsare saŭ în răpire; nu fiţĭ deşerţĭ;
De sporesce avuţia *vóstră*, nu vĕ alipiţĭ inima *de ea*.
12 Odată vorbi Dumnedeŭ, de doĕ orĭ am audit acésta:
Că puterea *este* a luĭ Dumnedeŭ.
13 Şi a ta Dómne, *este* îndurarea;
Căcĭ tu rĕsplătescĭ omuluĭ după fapta luĭ.

Dor de Dumnedeŭ în sanctuarul sĕŭ.

63 Un psalm al luĭ David, compus când era în deşertul luĭ Iuda.
2 Dumnedeule, Dumnedeul meŭ tu *escĭ*; pre tine te caut;
Sufletul meŭ însetéză după tine, carnea mea lâncedesce după tine
Într'un pămênt sec, uscat şi fără apă;
3 Ca să vĕd puterea ta şi mărirea ta,
Aşa precum te-am vĕdut în sanctuar.
4 Căcĭ maĭ bună *este* îndurarea ta decât viéţa;
Buzele mele te vor lauda;
5 Aşa te voiŭ bine-cuvînta în viéţa mea;
În numele tĕŭ voiŭ ridica mânele mele.
6 Sufletul meŭ se satură *de* măduvă şi *de* grăsime,
Şi gura mea *te* laudă cu buze de bucurie:
7 Când îmĭ aduc aminte de tine în aşternutul meŭ,
În veghĭerile *nopţeĭ* cuget la tine.
8 Căcĭ tu aĭ fost ajutorul meŭ,
Şi supt umbra aripelor tale voiŭ căuta adăpost.
9 Sufletul meŭ este lipit de tine,
Drépta ta mĕ sprijine.
10 Dară ceĭ ce caută să pérdă viéţa mea,
Vor intra în adâncurile pămêntuluĭ.
11 Vor cădé de sabie,
Vor fi partea şacalilor.
12 Veseli-se-va regele în Dumnedeŭ;
Laude-se tot cel ce se jură în *numele* sĕŭ:
Căcĭ astupa-se-va gura celor ce vorbesc mincĭună.

Rugăciunea luĭ David pentru ocrotirea dumnedeéscă înpotriva clevetitorilor.

64 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.

2 Ascultă, Dumneḑeule, vocea mea în plângerea mea;
De spaîma neamiculuî păzesce viéța mea.
3 Ascunde-mĕ de adunarea celor nelegîuițî,
De céta făcătorilor de rele;
4 Carî ascut, ca o sabie, limba lor,
Aruncă, *ca* pre săgețî, cuvintele lor amare;
5 Ca să săgeteze întru ascuns pre cel fără prihană;
De o dată îl săgetéză, și nu se tem.
6 Se întăresc *în* planul cel rĕŭ.
Pun la cale, ca să întindă curse;
Ḑic: „Cine va vedé?"
7 Uneltesc rele:
Sûnt gata la planul uneltit!
Lă-întrul fie-căruîa și inima *luî sûnt* adâncî.
8 Dară Dumneḑeŭ îî va lovi de o dată *cu* săgéta.
Şi rănile lor se vor ivi.
9 Şi înse-șî limbele lor îî vor rĕsturna;
Clăti-va cu capul tot cel ce-î va privi.
10 Şi se vor teme toțî ómeniî, și vor da în șcire fapta luî Dumneḑeŭ,
Şi vor înțelege lucrarea sa.
11 Cel drept bucura-se-va în Iehova, și se va încrede în el,
Şi se vor lăuda toțî ceî dreptî cu inimă.

O cântare de mulțumită a poporuluî luî Dumneḑeŭ pentru bine-cuvîntarea duhovnicéscă și trupéscă.

65 Maîstruluî de cântare. Un psalm saŭ o cântare a luî David.
2 Ție, Dumneḑeule, cuvine-se laudă în Sion,
Şi ți se va plăti votul.
3 Tu cel ce ascultî rugăcîunea,
Cătră tine alérgă tótă ființa.
4 Învinsu-m'aŭ fără-de-legile;
Tu ertî abaterile nóstre.
5 Fericit *bărbatul, pre care* tu-*l* alegî,
Şi-l lașî să se apropie, ca să locuéscă în curțile tale,
Sătura-ne-vom de bunurile caseî tale,
Templul tĕŭ cel sânt!
6 Tu ne rĕspunḑî, *făcênd* lucrurî înfricoșate cu dreptate,
Dumneḑeul mântuireî nóstre,
Speranța tuturor *celor ce locuesc până la* marginile pămêntuluî,
Şi ale măreî celeî maî îndepărtate.
7 Tu cel ce întărescî munțiî prin puterea ta.
Tu cel ce escî încins cu tărie;
8 Care alină mugetul mărilor,
Mugetul valurilor și frémĕtul popórelor,
9 Şi ceî ce locuesc chîar la marginile *pămêntuluî* se tem de semnele tale.
Eșirile dimineței și ale sereî tu le facî să cânte de bucurie:
10 Cercetezî pămêntul, și-l adapî;
Şi-l umpli de avuțiî.
(Plin de apă este părâul luî Dumneḑeŭ;)
Tu pregătescî grâul lor;
Așa-l pregătescî:
11 Brazdele sale adapî,
Bulgăriî seî îî neteḑescî,
Cu plóîe îî înmoî,
Şi bine-cuvintezî fruptele sale;
12 Încununî anul cu bunurile tale,
Şi dîra caruluî tĕŭ stropesce grăsime.
13 Stropesce chîar și pășunile pustiuluî;
Şi colinele se împodobesc;
14 Cu turme se îmbracă câmpiile,
Şi văile în grâŭ se învelesc:
Se îmmâudresc, și cântă.

Mulțumită luî Dumneḑeŭ, pentru minunata sa povățuire a poporuluî sĕŭ.

66 Maîstruluî de cântare. O cântare saŭ un psalm.
Țărilor tóte, strigațî de bucurie luî Dumneḑeŭ,
2 Cântațî măriruî numeluî seŭ.
Dați-î mărire *și* laudă;
3 Ḑicețî luî Dumneḑeŭ: „Cât de înfricoșate *sûnt* faptele tale!
„De mărimea putereî tale neamiciî teî te lingușesc.
4 „Tot pămêntul ți se prosterne, și-țî cântă,
„Cântă numeluî tĕŭ." Sela.
5 Venițî, și vedețî lucrurile luî Dumneḑeŭ;
Minunat *este* el în faptele *sale* asupra fiilor ómenilor:
6 Prefăcut-a marea în uscat,
Prin fluviŭ trecură pe jos;
Acolo ne-am bucurat de dînsul.
7 El domnesce prin puterea sa în etern,
Ochiî seî privesc popórele,
Ca să nu se înalțe rĕsculătoriî. Sela.
8 Bine-cuvîntațî, popórelor, pre Dumneḑeul nostru,
Şi facețî să se audă vocea laudeî sale,
9 A celuî ce a păstrat în viéță sufletul nostru.

Şi n'a lăsat să se clătéscă piciorul nostru.
10 Că tu Dumnedeule, ne-aĭ cercat pre noĭ,
Ne-aĭ curăţit, cum se curăţă argintul.
11 Dusu-ne-aĭ în cursă;
Pus-aĭ sarcină grea pe cópsele nóstre;
12 *Lăsat-aĭ* pre *ómenĭ* să încalece pe capul nostru,
Trecut-am prin foc şi prin apă:
Şi scosu-ne-aĭ la *loc* îmbelşugat.
13 Veni-voiŭ în casa ta cu olocauste,
Şi-ţĭ voiŭ plăti voturile mele,
14 Pre cari le-aŭ cuvîntat buzele mele,
Şi le-a vorbit gura mea în strâmtorarea mea.
15 Olocauste de *vite* grase îţĭ voiŭ aduce, cu grăsimea berbecelui;
Sacrifica-voiŭ ţie boĭ şi ţapĭ. Sela.
16 Veniţĭ şi ascultaţĭ, toţĭ ceĭ ce vĕ temeţĭ de Dumnedeŭ!
Căcĭ voiŭ spune ceea ce a făcut sufletuluĭ meŭ:
17 Cătră dînsul am strigat cu gura mea,
Şi cântare de laudă a fost supt limba mea.
18 De aşĭ fi cugetat rele întru inima mea,
Domnul nu *m*'ar fi ascultat;
19 *Dară* cu adevĕrat! Dumnedeŭ a ascultat,
A luat aminte de vocea rugăciuneĭ mele.
20 Bine-cuvîntat *fie* Dumnedeŭ,
Care n'*a respins* rugăciunea mea, şi n'a îndepărtat de la mine îndurarea sa.

Preamărirea bine-cuvîntăriĭ dumnedeescĭ asupra tuturor popórelor.

67 Maĭstruluĭ de cântare, pe córde. Un psalm saŭ o cântare.
2 Miluesce-ne, Dumnedeule, şi ne bine-cuvintéză;
Fă să lucéscă faţa sa preste noĭ. Sela.
3 Ca să se cunóscă pe pământ calea ta,
Între tóte popórele mântuirea ta.
4 Să te laude pre tine, Dumnedeule!
Să te laude pre tine tóte popórele!
5 Popórele să se bucure şi să-*ţĭ cânte* de bucurie;
Căcĭ popórele cu dreptate le judecĭ,
Şi conducĭ naţiunile pe pământ. Sela.
6 Pre tine să te laude popórele, Dumnedeule!
Pre tine să te laude tóte popórele!
7 Pământul să dea fruptele sale;
Bine-cuvinteze-ne Dumnedeŭ, Dumnedeul nostru;
8 Bine-cuvinteze-ne Dumnedeŭ,
Şi să se témă de el tóte marginile pământuluĭ.

Cântare de biruinţă.

68 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm saŭ o cântare a luĭ David.
2 Scóle-se Dumnedeŭ, risipéscă-se neamiciĭ seĭ,
Şi să fugă de dinaintea luĭ ceĭ ce-l urăsc!
3 Cum se spulberă fumul, *aşa* să-ĭ spulberĭ,
Cum se topesce céra înaintea foculuĭ,
Aşa péră nelegiuiţiĭ de dinaintea luĭ Dumnedeŭ!
4 Ér ceĭ drepţĭ să se bucure,
Şi să se laude înaintea luĭ Dumnedeŭ,
Să se veseléscă în desfĕtare!
5 Cântaţĭ luĭ Dumnedeŭ psalmodiaţĭ numeluĭ luĭ,
Faceţĭ calea celuĭ ce călĕtoresce prin deşerturĭ;
Iah *este* numele luĭ, şi bucuraţi-vĕ înaintea luĭ.
6 Părinte al orfanilor şi judecător al văduvelor
Este Dumnedeŭ în sântul sĕŭ locaş.
7 Dumnedeŭ aşédă pre ceĭ singuraticĭ în familiĭ,
Scóte pre ceĭ încătuşaţĭ la fericire;
Ér ceĭ ce se abat locuesc pământ sterp.
8 Dumnedeule, când aĭ eşit înaintea poporuluĭ tĕŭ,
Când aĭ păşit în pustiŭ, Sela:
9 Cutremuratu-s-a pământul,
Cerurile însĕşĭ vĕrsatu-s-aŭ în *ape* înaintea luĭ Dumnedeŭ,
Chiar şi Sinaĭul *tremurat-a* înaintea luĭ Dumnedeŭ, Dumnedeul luĭ Israel.
10 Cu plóĭe îmbelşugată stropit-aĭ, Dumnedeule, moştenirea ta;
Şi slabă fiind, aĭ întărit-o.
11 Turma ta locui întrînsa;
Dară turmeĭ apĕsate tu pregătit-aĭ bunurile tale, Dumnedeule!
12 Domnul dă cuvînt,
Mare *este* oştirea vestitórelor luĭ.
13 *La audul luĭ* regiĭ oştirilor fug,
Şi dómnă a-casă împarte prada *lor*,
14 Când rĕpausat-aţĭ în staulele *vóstre*,
Strălucind aţĭ fost ca aripele argintiĭ ale porumbuluĭ,
Şi *ca* penişul sĕŭ, *ce bate* în verde şi aurit.

15 Atuncea când A-tot-puternicul împrăstiând pre regiĭ din mijlocul eĭ,
Alb ca omĕtul *de ósele lor* a fost muntele Zalmon.
16 Munte înalt *este* muntele Basanuluĭ,
Munte cu piscurĭ multe *este* muntele Basanuluĭ.
17 De ce privițĭ cu pismă, munţilor cu piscurĭ multe,
La muntele, *pre care* alesu-*l*-a Dumneḑeŭ sie-șĭ spre locuința *sa*?
Da, Iehova va locui *pe el* în etern.
18 Carele luĭ Dumneḑeŭ *se numĕră cu* miĭ de miĭ,
În mijlocul lor *este* Domnul; Sinai ajuns Sionul în sânțenie.
19 Suitu-te-aĭ pe înălțime, luat-aĭ captivĭ,
Primit-aĭ darurĭ de la ómenĭ,
Chĭar și *de la* ceĭ ce s-aŭ abătut, ca să troneze *acolo* Iehova, Dumneḑeŭ.
20 Bine-cuvîntat *fie* Domnul în tóte ḑilele;
Sarcine *de* se pun asupră-ne, Dumneḑeŭ *este* ajutorul nostru. Sela.
21 Dumneḑeul nostru *este* Dumneḑeŭ al mântuireĭ,
Și ale luĭ Iehova, Domnul, *sânt* eșirile din mórte.
22 Dară Dumneḑeŭ va sfărâma capul neamicilor seĭ,
Crestetul pĕros al aceluĭa, ce pururea umblă în pĕcatele sale.
23 Domnul a ḑis: „Din Basan *îĭ* voiŭ întórce,
„*Îĭ* voiŭ întórce din adâncurile măreĭ;
24 „Ca pĭcĭorul tĕŭ, sfărămându-ĭ, *să calce* în sângele *lor*;
„Și limba cânilor teĭ să aĭbă parte de neamicĭ."
25 *Écă*, eĭ vĕd ducerea ta, Dumneḑeule,
Ducerea Dumneḑeuluĭ meŭ,
Regeluĭ meŭ, în sanctuar.
26 Înainte *merg* cântăreţiĭ, în urmă ceĭ ce joc din citară,
În mijloc fecĭórele ce cântă din timpane.
27 Bine-cuvîntaţĭ în adunărĭ pre Dumneḑeŭ,
Pre Domnul, *voĭ* ceĭ din isvórele luĭ Israel!
28 Acolo *este* Beniaminul, cel maĭ tinĕr, domnul lor.
Maĭ mariĭ luĭ Iuda, céta lor,
Maĭ mariĭ luĭ Zabulon, maĭ mariĭ luĭ Neftali.
29 Dumneḑeul tĕŭ a rânduit puterea ta:
Întăresce, Dumneḑeule, ceea ce aĭ făcut pentru noĭ.
30 Pentru templul tĕŭ cel din Ierusalim,
Aducă-ţĭ regiĭ darurĭ.
31 Mustră féra trestieĭ, mulțimea taurilor cu viţeiĭ popórelor,
Ca să se supună cu plăcĭ de argint.
El a risipit popórele, *ce* ĭubesc resbelul.
32 Maĭ mariĭ Egiptuluĭ vin,
Etiopia întinde ĭute mânele sale cătră Dumneḑeŭ.
33 Regate ale pămêntuluĭ, cântaţĭ luĭ Dumneḑeŭ,
Psalmodiaţĭ Domnuluĭ, Sela:
34 Luĭ, celuĭ ce călăresce pe cerurile cerurilor din vechime!
Écă, el face să rĕsune vocea sa, vocea puternică.
35 Daţĭ putere luĭ Dumneḑeŭ;
Preste Israel *este* mărirea luĭ,
Și puterea luĭ în norĭ.
36 Înfricoșat *escĭ*, Dumneḑeule, din sanctuarele tale;
Dumneḑeul luĭ Israel dă putere și tărie poporuluĭ,
Bine-cuvîntat *fie* Dumneḑeŭ.

Robul luĭ Dumneḑeŭ în suferința cea maĭ adâncă.

69 Maĭstruluĭ de cântare, după Șoșanim. Un psalm al luĭ David.
2 Ajută-mĕ, Dumneḑeule!
Căcĭ apele aŭ străbătut până la sufletul *meŭ*.
3 Afundat sûnt în nomol adânc, unde nu *este* loc de stătut;
Am dat de adâncimile apelor, și valurile m'aŭ înundat.
4 Obosit sûnt de strigarea mea, uscat este gâtlejul meŭ,
Slăbesc ochiĭ meĭ, asteptând pre Dumneḑeul meŭ.
5 Maĭ mulţĭ decât pĕrul capuluĭ meŭ,
Sûnt ceĭ ce mĕ urăsc fără cuvînt;
Tarĭ *sûnt* ceĭ ce caută a mĕ perde, pe nedreptul neamicĭ aĭ meĭ;
Ceea ce n'am răpit apucat *sûnt* să plătesc.
6 Dumneḑeule, tu scĭĭ nebunia mea,
Și greșelele mele nu sûnt ascunse de tine.
7 Să nu se rușineze prin mine
Ceĭ ce speră în tine, Iehova, Domnul oștirilor!
Să nu se rușineze prin mine
Ceĭ ce caută pre Dumneḑeul luĭ Israel!

8 Căcĭ pentru tine sufer ocară,
Ruşinea acopere faţa mea,
9 *Ajuns-am* străin fraţilor meĭ,
Da, străin fiilor mumeĭ mele;
10 Căcĭ râvna pentru casa ta m'a perdut;
Şi defaimele celor ce te defaimă, cădut-aŭ preste mine.
11 Şi de am plâns, cu ajun *umilind* sufletul meŭ:
Chĭar şi acésta îmĭ fu de defaĭmă.
12 Şi mĭ-am luat sac drept vestmînt,
Şi fost-am lor de proverb.
13 De mine vorbesc ceĭ ce şed în pórtă,
Şi de cântec *sûnt* beţivilor.
14 Dară eŭ *îndreptat-am* la tine ruga mea,
Dómne *în* timpul bine-voinţeĭ *tale*;
După mulţimea îndurăreĭ tale, Dumneḑeule, rĕspunde-mĭ cu adevérul ajutoruluĭ tĕŭ.
15 Scóte-mĕ din nomol, ca să nu mĕ afund,
Ca să scap de ceĭ ce mĕ urăsc şi din adâncimile apelor;
16 Ca să nu mĕ inunde valurile apelor,
Şi să nu mĕ înghiţă adâncul,
Şi puţul să nu-şĭ închidă asupră-mĭ gura sa.
17 Rĕspunde-mĭ, Iehova, căcĭ bună *este* îndurarea ta,
După mulţimea mileĭ tale întórce-te spre mine.
18 Şi nu ascunde faţa ta de la servul tĕŭ,
Căcĭ strâmtorat sûnt; ĭute rĕspunde-mĭ!
19 Apropie-te de sufletul meŭ, scapă-l,
Faţă cu neamiciĭ meĭ mântui-mĕ.
20 Tu cunoscĭ ocara mea, ruşinea mea şi defaĭma mea,
Înaintea ta *sûnt* toţĭ apĕsătoriĭ meĭ.
21 Ocara mĭ-a frânt inima, şi bolnav de mórte am fost;
Şi compătimire am asteptat:
Dară n'*am găsit*:
Şi mângăĭetorĭ: şi n'am aflat.
22 De mâncare datu-mi-aŭ fiere,
Şi în setea mea cu oţet m'aŭ adăpat.
23 În cursă prefacă-se masa lor înaintea lor,
Şi în laţ celor fără de grijă;
24 Întunece-se ochiĭ lor, ca se nu vadă,
Şi fă ca cópsele lor pururea să se clatine!
25 Varsă preste dînşi mânia ta,
Şi aprinderea mânieĭ tale apuce-ĭ!
26 Pustiéscă-se curţile lor,
În corturile lor să nu fie locuitorĭ!
27 Căcĭ *pre cel* ce tu l-aĭ lovit, eĭ îl *maĭ* urmăresc,
Şi-şĭ fac basme din durerea celor răniţĭ de tine.
28 Adauge-le vină preste vină,
Şi să nu intre în dreptatea ta!
29 Stérgă-se din cartea celor viĭ,
Şi cu ceĭ dreptĭ să nu se înscrie!
30 Dară pre mine, *care sûnt* sărac şi în suferinţĭ,
Ajutorul tĕŭ, Dumneḑeule, mĕ va înălţa.
31 Lăuda-voiŭ numele luĭ Dumneḑeŭ în cântare,
Îl voiŭ mări în laude;
32 Maĭ plăcut va fi luĭ Iehova *acésta*, decât taurĭ tinerĭ
Cu córne *şi* copite.
33 Vedé-vor *acésta* ceĭ săracĭ, *şi* se vor bucura;
Ceĭ ce căutaţĭ pre Dumneḑeŭ, reînsufleţéscă-se inima vóstră.
34 Căcĭ Iehova ascultă pre ceĭ lipsiţĭ,
Şi nu despreţuesce pre ceĭ încătuşaţĭ aĭ seĭ.
35 Lăuda-vor pre el cerul şi pămêntul,
Mările şi tot ce se mişcă într'însele.
36 Căcĭ Dumneḑeŭ va mântui Sionul, şi va rezidi cetăţile luĭ Iuda,
Şi într'însele vor locui, şi le vor stăpâni;
37 Şi sĕmînţa servilor seĭ le va moşteni,
Şi ceĭ ce ĭubesc numele luĭ vor locui într'însele.

Rugăciunea luĭ David pentru ajutor împotriva duşmanilor seĭ.

70 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David, spre amintire.
2 Dumneḑeule, spre mântuirea mea,
Iehova, spre ajutorarea mea, grăbesce-te.
3 Ruşineze-se şi roşéscă ceĭ ce caută sufletul meŭ;
Întórcă-se îndĕrăt plinĭ de ocară
4 Ceĭ ce doresc nefericirea mea,
Ceĭ ce ḑic: „Ha! Ha!"
5 *Dară* bucure-se, şi veseléscă-se în tine
Toţĭ ceĭ ce caută; ḑică pururea:
„Mare *este* Dumneḑeŭ!" ceĭ ce ĭubesc ajutorul tĕŭ.
6 Ér eŭ *sûnt* sărac şi lipsit;
Dumneḑeule, grăbesce-te către mine;
Ajutorul meŭ şi mântuitorul meŭ tu *escĭ*;
Iehova, nu întârḑia.

Rugăciune pentru harul luĭ Dumnedeŭ, când s'apropie bătrânețea.

71 La tine, Iehova, caut adăpost;
Nu mě lăsa să fiŭ rușinat nicĭ o-
dată.
2 În dreptatea ta mântui-mě și mě
scapă;
Plécă urechea ta către mine, și a-
jută-mě.
3 Fii-mĭ stâncă de adăpostire, la care
tot-da-una să alerg;
Decretéză mântuirea mea,
Căcĭ stânca mea și întărirea mea
tu *escĭ*,
4 Dumnedeul meŭ, scapă-mě din mâna
nelegĭuituluĭ,
Din palma celuĭ rěŭ și asupritor.
5 Căcĭ tu *escĭ* speranța mea, Dómne,
Iehova;
În tine mě încred din tinerețele
mele.
6 Pe tine mě sprijin din sînul *mumeĭ*,
Din mitra mumeĭ mele tu *escĭ* în-
grijitorul meŭ;
În tine pururea *este* lauda mea.
7 Ca o arětare sûnt pentru mulțĭ;
Dară tu *escĭ* scăparea mea cea tare.
8 *De* lauda ta *este* plină gura mea,
De mărirea ta tótă diŭa.
9 Nu mě lepěda în timpul bătrânețe-
lor,
Nu mě lăsa când slăbesc puterile
mele;
10 Căcĭ neamiciĭ meĭ vorbesc de mine,
Și ceĭ ce pândesc sufletul meŭ se
sfătuesc între eĭ,
11 Dicênd: „Dumnedeŭ l-a părăsit, ur-
măriți-l, și-l apucațĭ;
„Căcĭ nu *este* nicĭ un mântuitor *pen-
tru el*."
12 Dumnedeule, nu fiĭ departe de mine,
Dumnedeul meŭ, grăbesce-te întru
ajutorul meŭ.
13 Rușineze-se, pérdă-se,
Ceĭ ce urăsc sufletul meŭ;
Înveléscă-se *cu* ocară și rușine,
Ceĭ ce caută nefericirea mea.
14 Dară eŭ pururea voiŭ aștepta,
Și tot maĭ mult te voiŭ lăuda.
15 Gura mea va spune dreptatea ta,
Tótă diŭa ajutorul těŭ;
Căcĭ nu *le* pot numěra.
16 Voiŭ veni cu faptele cele marĭ ale
luĭ Iehova, Domnul,
Voiŭ aminti dreptatea ta, *da*, nu-
maĭ a ta.
17 Dumnedeule, tu aĭ fost învěțătorul
meŭ din tinerețele mele,
Și până acum prochiem minunile
tale;
18 Și *le voiŭ prochiema* încă până la
bătrânețe și căruntețe;
Dumnedeule, nu mě părăsi,
Până voiŭ da în scire puterea ta
generațiuneĭ *acesteĭa*,
Tăria ta tuturor *celor ce* vor veni.
19 Până în înălțime *este* dreptatea ta,
Dumnedeule,
Care aĭ făcut lucrurĭ marĭ; Dum-
nedeule, cine *este* ca tine?
20 *Tu*, care ne-aĭ făcut să vedem mul-
te și grele nevoĭ,
Éră-șĭ ne veĭ reînsufleți,
Și din adâncimile pămêntuluĭ éră-șĭ
ne veĭ scóte.
21 Veĭ îmmulți mărirea mea,
Și te veĭ întórce, ca să mě mângăĭ.
22 Decĭ éră-șĭ te voiŭ lăuda în harpă,
Pentru credincĭoșia ta, Dumnedeul
meŭ!
Îțĭ voiŭ psalmodia în citară,
Ție, sântul luĭ Israel!
23 Buzele mele să se bucure,
Când îțĭ cânt,
Și sufletul meŭ, pre care l-aĭ mân-
tuit.
24 Și limba mea va vorbi tótă diŭa
de dreptatea ta,
Căcĭ rușinațĭ, căcĭ roșițĭ sûnt ceĭ
ce caută nefericirea mea.

Cântare de laudă pentru Domnitorul păciĭ și împěrăția sa.

72 Un psalm al luĭ Solomon.
Dumnedeule, dă judecățile tale
regeluĭ,
Și dreptatea ta fiuluĭ regeluĭ;
2 Ca să judece pre poporul těŭ cu
dreptate,
Și pre săraciĭ teĭ după drept.
3 Munțiĭ să aducă pace poporuluĭ,
Și colinele îmbelșugare.
4 Să judece pre săraciĭ poporuluĭ,
Să ajute pe fiiĭ săracululuĭ,
Și să sfărâme pre cel apěsător.
5 Să se témă de tine, cât *va luci* só-
rele, și luna se va arěta,
În tóte generațiunile.
6 Să se cobóre ca plóĭa pe érba co-
sită,
Ca picăturile plóĭeĭ *ce* adapă pă-
mêntul;
7 Înflorésca în dilele luĭ cel drept,
Și belșugul păceĭ, până nu va maĭ
fi lună;
8 Domnéscă de la mare până la mare,
Și de la rîŭ până la marginile pă-
mêntuluĭ;
9 Plece-i-se înainte locuitoriĭ deșertu-
rilor,
Și neamiciĭ seĭ să guste pulbere;

10 Regiĭ Tarşişuluĭ şi aĭ ţărmurilor
să-ĭ aducă tribut,
Regiĭ din Şeba şi Şeba, să-ĭ aducă
darurĭ;
11 Şi proştérnă-i-se toţĭ regiĭ,
Tóte popórele servéscă-ĭ.
12 Căcĭ el va scăpa pre cel sărac, ca-
re strigă *după ajutor*,
Şi pre cel apĕsat, care n'are nicĭ
un ajutător.
13 Va cruţa pre cel nebăgat în sémă
şi pre cel sărac,
Şi sufletele lipsiţilor le va mântui;
14 De apĕsare şi asuprire va scăpa
sufletele lor,
Şi scump va fi sângele lor în ochiĭ
seĭ.
15 Şi eĭ vor trăi, şi el le va da din
aurul Şebeĭ,
Şi eĭ se vor ruga pentru dînsul pu-
rurea,
Tótă diŭa îl vor bine-cuvînta.
16 Belşug de grâŭ va fi pe pământ,
pe vârfurile munţilor,
Foşni-vor ca Libanul fruptele sale,
Şi *ómeniĭ* din cetate ca érba pă-
mêntuluĭ vor înflori.
17 Numele luĭ va fi în etern: cât va
luci sórele, numele luĭ se va lăţi;
Şi se vor bine-cuvînta întrînsul
Tóte popórele, *şi*-l vor fericĭ.
18 Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dumnedeŭ,
Dumnedeul luĭ Israel,
Care singur face minunĭ!
19 Şi bine-cuvîntat *fie* măreţul sĕŭ nu-
me în etern,
Şi umple-se tot pământul *de* mări-
rea luĭ, Amin şi Amin!
20 Sfârşitu-s'aŭ rugăciunile luĭ David,
fiul luĭ Işaĭ.

CARTEA A TREIA.

Ispita şi mângăierea cuviosuluĭ pe când nelegiuiţiĭ se află norociţĭ.

73 Un psalm al luĭ Asaf.
Da, bun *este* Dumnedeŭ către Is-
rael,
Către ceĭ cu inimă curată.
2 Dară mie picĭórele maĭ mi s'aŭ clă-
tit,
Paşiĭ meĭ puţin a lipsit să alunece.
3 Căcĭ pismuĭam pre ceĭ mândri,
Vĕdênd fericirea nelegĭuiţilor.
4 Căcĭ mórtea le *este* fără chin,
Şi gras *este* corpul lor.
5 În necazurile ómenilor nu *sûnt*,
Şi nu sûnt loviţĭ ca *alţĭ* ómenĭ.
6 De aceea podóba gâtuluĭ lor *este*
mândria,
Asuprirea îĭ învelesce *ca* un vest-
mînt.
7 Ochiĭ lor se bulbucă de grăsime,
Eĭ covârşesc poftele inimeĭ lor;
8 Batjocoresc şi vorbesc cu rĕutate
de asuprire;
Vorbesc cu mândrie;
9 Înalţă gura lor până la cer,
Şi limba lor cutreeră pământul.
10 Pentru aceea întórce-se spre eĭ po-
porul lor,
Şi s'adapă cu belşug apele *lor*,
11 Dicênd: „Óre scie Dumnedeŭ,
„Şi cel Pré-înalt are óre sciinţă *de
acésta*?
12 Écă, acestia *sûnt* ceĭ nelegĭuiţĭ,
Şi pururea *fiind* fără grijă, adună
avuţiĭ.
13 Da, *în* zădar am lămurit inima mea,
Şi am spălat în nevinovăţie mâne-
le mele;
14 În tóte dilele am fost chinuit,
Şi pedepsit în tótă diminéţa.
15 De aşĭ fi dis: „Voiŭ vorbi aşa,"
Écă, aşĭ fi fost necredincĭos *către*
generaţiunea fiilor teĭ.
16 Totuşĭ gândit-am a înţelege acésta;
Dară mi *s'a părut* cu anevoĭe fórte,
17 Până ce am intrat în sanctuarul
luĭ Dumnedeŭ,
Şi am înţeles sfârşitul lor:
18 Pusu-ĭ-aĭ *numaĭ* în locurĭ lune-
cóse,
Lăsatu-ĭ-aĭ să cadă în prăpastie.
19 Cum se pustiiră într'o clipă!
Se perdură, periră de spaĭmă!
20 Ca un vis după deşteptare,
Dómne, la trezirea *ta*, aĭ despreţuit
chipul *lor*.
21 Când inima mea *ast-fel* se frământă,
Şi *până în* rĕrunchiĭ meĭ mĕ jun-
ghia,
22 Nebun eram şi fără înţelegere;
Ca un dobitoc eram înaintea ta.
23 Totuşĭ *sûnt* pururea cu tine,
Tu aĭ apucat drépta mea.
24 Prin sfatul tĕŭ condu-mĕ,
Şi *în* mărire primesce-mĕ,
25 Pre cine am în cer *afară de tine*?
Şi lângă tine nu cer nimic pe pă-
mênt.
26 Carnea mea şi inima mea se to-
pesc;
Dară Dumnedeŭ *este* stânca inimeĭ
mele şi partea mea în etern.
27 Căcĭ écă, ceĭ ce sûnt depărtaţĭ de
la tine per,
Tu perdĭ pre tot cel ce desfrânéză
de la tine.
28 Ér eŭ, fericirea mea *este* a mĕ a-
propia de Dumnedeŭ;

Pun în Iehova, Domnul, adăpostul meŭ,
Ca să spun tóte faptele tale.

Rugăciune pentru ajutor în timpul pustiireĭ sanctuaruluĭ.

74 O învĕţătură a luĭ Asaf.
Pentru ce, Dumnedeule, *ne*-aĭ lepĕdat pentru tot-da-una,
Fumegă mânia ta preste turma păşuneĭ tale?
2 Adu-ţĭ aminte de comunitatea ta, *pre care* din vechime *ţi*-aĭ câştigat-*o*,
De seminţia moştenireĭ tale, *pre care* tu aĭ rĕscumpĕrat-*o*,
De muntele Sion, pre care aĭ locuit.
3 Ridică paşiĭ teĭ spre ruinele eterne;
Neamicul tóte strică în sanctuar.
4 Mugit-aŭ neamiciĭ teĭ în locaşul tĕŭ,
Ridicat-aŭ semnele lor *drept* semne.
5 Eraŭ la privire, ca ceĭ ce ridică în sus
Securile în desişul pădureĭ;
6 Aşa sfărâmă eĭ acum tóte săpăturile luĭ
Cu topóre şi ciocane.
7 Foc aruncară în sanctuarul tĕŭ,
Profanat-aŭ locaşul numeluĭ tĕŭ *tot* până la pământ.
8 Disu-şi-aŭ în inima lor;
„Îĭ vom nimici cu totul;"
Ars-aŭ tóte locaşurile luĭ Dumnedeŭ în ţară.
9 Semnele nóstre nu le maĭ vedem;
Nu maĭ *este* nicĭ un profet,
Şi cu noĭ nu *este* nimenea care să scie, până când *va ţiné acésta*,
10 Până când, Dumnedeule, neamicul să-şĭ bată joc,
Să blesteme neamicul numele tĕŭ pururea?
11 Pentru ce-ţĭ retragĭ mâna ta şi drépta ta?
Scóte-o din sînul tĕŭ, nimicesce-*ĭ*!
12 Căcĭ din vechime *este* Dumnedeŭ regele meŭ,
Care a făcut mântuire pe pământ:
13 Despicat-aĭ marea prin puterea ta,
Sfărâmat-aĭ pe ape capetele crocodililor;
14 Sdrobit-aĭ capul Leviatanuluĭ,
Datu-l-aĭ *de* mâncare unuĭ popor, locuitorĭ aĭ deşerturilor;
15 Rupt-aĭ isvóre şi pâraie,
Secat-aĭ rîurĭ pururea-curgătóre.
16 A ta *este* diŭa şi a ta nóptea,
Tu aĭ pregătit lumina şi sórele;
17 Tu aĭ aşedat tóte marginile pământuluĭ,
Vara şi ĭérna tu le-aĭ făcut,
18 Adu-ţĭ aminte de acésta, *că* neamicul şĭ-a bătut joc de Iehova,
Şi *că* un popor nebun a blestemat numele tĕŭ.
19 Nu da férelor lacome turturica ta,
Viéţa săracilor nu o uĭta pentru tot-dé-una;
20 Caută legămîntul, căcĭ s'a umplut de locuinţele asupririĭ
Chĭar şi locurile cele maĭ îndosite ale ţăreĭ.
21 Cel impilat să nu se întórcă ruşinat,
Cel sărac şi lipsit să laude numele tĕŭ.
22 Scólă-te, Dumnedeule, apĕră dreptul meŭ,
Adu-ţĭ aminte de ocara asupră-ţĭ a celuĭ nebun tot-dé-una.
23 Nu uĭta strigătul neamicilor teĭ, sgomotul împotrivitorilor teĭ,
Carĭ pururea se ridică asupră-ţĭ.

Mulţumită pentru judecata luĭ Dumnedeŭ asupra trufaşilor saŭ îngâmfaţilor.

75 Maĭstruluĭ de cântare, după Altaşet. Un psalm saŭ o cântare a luĭ Asaf.
2 Ţie-ţĭ mulţumim, Dumnedeule!
Ţie-ţĭ mulţumim, şi aprópe este numele tĕŭ:
Minunile tale istorisesc *acésta*.
3 Când voiŭ lua timp cuvenit,
Atuncea cu dreptate voiŭ judeca:
4 Ţara se topĭa, şi toţĭ locuitoriĭ eĭ;
Dară eŭ întărit-am stâlpiĭ seĭ. Sela.
5 Dis-am către ceĭ îngâmfaţĭ:
„Nu fiţĭ îngâmfaţĭ;"
Şi către ceĭ nelegĭuiţĭ:
„Nu înălţaţĭ cornul;
6 „Nu înălţaţĭ în sus cornul vostru,
„*Nu* vorbiţĭ *cu* gâtul dârj!"
7 Căcĭ nu de la rĕsărit, nicĭ de la apus,
Şi nicĭ din deşert nu *vine* înălţare!
8 Căcĭ Dumnedeŭ *este* judecător:
El umilesce pre unul, şi pre altul înalţă.
9 Căcĭ o cupă *este* în mâna luĭ Iehova.
Şi vinul spumegă *în ea*, de amestecătură este plină;
Şi el tórnă dintr'însa:
Cu adevĕrat, toţĭ nelegĭuiţiĭ pământuluĭ vor suge din ea drojdiele, *şi le* vor bé.
10 Dară eŭ pururea voiŭ istorisi,
Voiŭ psalmodia Dumnedeuluĭ luĭ Iacob.

11 Şi tóte córnele nelegiuiţilor se vor
sdrobi;
Dară córnele celuĭ drept se vor
înălţa.

Preamărirea judecătoruluĭ ceresc.

76 Maĭstruluĭ de cântare, pe córde.
Un psalm saŭ o cântare a luĭ Asaf.
2 Cunoscut *este* Dumneḑeŭ în Iuda,
În Israel mare *este* numele luĭ;
3 Fost-a în Salem cortul sĕŭ,
Şi în Sion locuinţa sa.
4 Acolo sfărâmat-a el fulgerile arcu-
luĭ,
Scuturĭ, săbiĭ şi *tóte ale* resbeluluĭ.
Sela.
5 Strălucit, măreţ te-*aĭ arĕtat*,
Pe *aceştĭ* munţĭ aĭ prăḑeĭ,
6 Despuĭatu-s'aŭ ceĭ tarĭ la inimă,
Dorm somnul lor,
Şi toţĭ vitejiĭ nu maĭ aŭ putere în
mânele lor.
7 De mustrarea ta, Dumneḑeul luĭ
Iacob!
Cufundatu-s'aŭ în somn adânc car
şi cal.
8 Tu, tu numaĭ *escĭ* înfricoşat!
Şi cine póte sta înaintea ta, când
te mâniĭ?
9 Din cer aĭ făcut să se audă jude-
cata;
Îngrozitu-s'a pămêntul, şi tăcu,
10 Când Dumneḑeŭ se sculă la jude-
cată,
Ca se scape pre toţĭ ceĭ apĕsaţĭ aĭ
ţăreĭ. Sela.
11 Căcĭ furia omuluĭ te laudă,
Şi cu rĕmăşiţa furieĭ te încingĭ,
12 Faceţĭ şi plătiţĭ voturĭ luĭ Iehova,
Dumneḑeul vostru;
Toţĭ ceĭ de prin prejurul luĭ, adu-
ceţĭ darurĭ celuĭ Înfricoşat.
13 El taĭă suflarea domnilor,
Înfricoşat *este el* regilor pămêntuluĭ.

*Oftare în nevoe grea; mângăere din în-
durarea luĭ Dumneḑeŭ de maĭ înnainte
arătată poporuluĭ sĕŭ.*

77 Maĭstruluĭ de cântare, luĭ Iedu-
tun. Un psalm al luĭ Asaf.
2 Îndreptat-am către Dumneḑeŭ vo-
cea mea, şi am strigat;
Îndreptat-am către Dumneḑeŭ vo-
cea mea, şi el m'a ascultat.
3 În ḑiŭa strâmtorăreĭ mele căutat-am
pre Domnul
Mâna mea *la el* era întinsă nóptea
fără încetare,
Sufletul meŭ nu voĭa să fie mân-
găĭat.
4 De Dumneḑeŭ îmĭ amintĭam, şi su-
spinam,
Cugetam, şi spiritul meŭ lâncezĭa.
Sela.
5 Deschise ţineaĭ pleópele ochilor meĭ,
Eram neliniscit, şi nu puteam vorbi.
6 Gândĭam la ḑilele din vechime,
La aniĭ seculilor *trecuţĭ*;
7 Mĭ-aduceam aminte de cântarea nop-
ţeĭ,
Cugetam în inima mea,
Şi, spiritul meŭ se'ntreba:
8 „Óre lepĕdatu-*m*'a Domnul pentru
tot-da-una?
„Óre maĭ mult nu *mĕ* va milui?
9 „Sfârşit-a pentru tot-da-una îndura-
rea sa?
„Încetat-a făgăduinţa *sa* din gene-
raţiune în generaţiune?
10 Uĭtat-a Dumneḑeŭ, de a fi îndurat?
„Óre închis-a în mânie îndurarea
sa?“ Sela.
11 „Şi-*mĭ* ḑiceam:
„Acésta-*ĭ* slăbicĭunea mea,
„A crede schimbăcĭósă drépta celuĭ
Pré-înalt.“
12 *Dară* amintitu-mi-am de faptele luĭ
Iehova,
Da, amintitu-mi-am de minunile tale
din vechime;
13 Gândit-am asupra tuturor faptelor
tale,
Şi cugetat-am asupra lucrărilor tale.
14 Dumneḑeule, în sânţenie *este* calea
ta;
Ce ḑeŭ *este atât de* mare ca Dum-
neḑeŭ?
15 Tu *escĭ* Dumneḑeul, care facĭ mi-
nunĭ:
Tu aĭ arĕtat popórelor puterea ta;
16 Rĕscumpĕrat-aĭ cu braţ *tare* pre po-
porul tĕŭ,
Pre fiiĭ luĭ Iacob şi aĭ luĭ Iosef.
Sela.
17 Vĕḑutu-te-aŭ apele, Dumneḑeule,
Vĕḑutu-te-aŭ apele, şi se cutremu
rară,
Şi adâncurile tremurară.
18 Noriĭ vĕrsară apă,
Cerul făcu să rĕsune vocea *sa*,
Şi săgeţile tale sburară încóce şi
încolo.
19 În vârtejurĭ *era* vocea tunetuluĭ
tĕŭ,
Fulgerile *tale* luminară lumea;
Se cutremură şi se clăti pămên-
tul.
20 Prin *mijlocul* măreĭ *fu* calea ta,
Şi cărarea ta prin *mijlocul* apelor
puternice,
Si urmele tale nu se cunoscură.

21 Condus-aĭ, ca pe o turmă, pre poporul tĕŭ
Prin Moisi şi Aaron.

Credincosia luĭ Dumneḑeŭ în povăţuirea poporuluĭ sĕŭ neascultător.

78 O învĕţătură al luĭ Asaf.
Ascultă, poporul meŭ, învĕţătura mea,
Plecaţĭ urechĭa vóstră la cuvintele gureĭ mele.
2 Deschide-voiŭ în parabole gura mea,
Descoperi-voiŭ cele tăinuite din timpiĭ trecuţĭ;
3 Cele ce noĭ am auḑit şi am aflat,
Şi părinţiĭ noştri ne-aŭ istorisit.
4 Nu voim a *le* ascunde de la fiiĭ lor,
Pentru ca şi eĭ să spună lauda luĭ Iehova generaţiuneĭ viitóre,
Puterea luĭ şi minunile luĭ, ce le-a făcut.
5 Căcĭ el a aşeḑat mărturie în Iacob,
Şi a pus lege în Israel,
Ordonând părinţilor noştri,
Ca să le facă cunoscute fiilor lor;
6 Ca să *le* cunóscă generaţiunea viitóre,
Fiiĭ, *ce* se vor nasce;
Ca acestia să se scóle şi să *le* spună fiilor lor:
7 Să pună în Dumneḑeŭ speranţa lor,
Şi să nu uĭte faptele luĭ Dumneḑeŭ,
Şi ordinele luĭ să le păzéscă;
8 Şi să nu ajungă ca părinţiĭ lor:
O generaţiune neascultătóre şi rĕsculătóre,
O generaţiune, *ce* nu şĭ-a pregătit inima,
Şi al căreĭ spirit nu era credincĭos către Dumneḑeŭ.
9 Fiiĭ luĭ Efraim, arcaşĭ înarmaţĭ,
Se întórseră îndĕrĕt în ḑiŭa lupteĭ.
10 Nu ţinură legămîntul luĭ Dumneḑeŭ,
Şi nu voiră să umble în legea luĭ;
11 Şi uĭtară faptele sale,
Şi minunile sale, pre carĭ le-a arătat lor.
12 Înaintea părinţilor lor a făcut minunĭ
În pămêntul Egiptuluĭ, *în* câmpia Zoanuluĭ:
13 Despică marea, şi-ĭ trecu,
Şi făcu să stea apele ca o grămadă.
14 Îĭ conduse ḑiŭa întru nŭor,
Şi tótă nóptea întru lumină de foc.
15 Despică stâncĭ în pustiŭ,
Şi-ĭ adăpă, ca *din* adâncurile cele marĭ;
16 Scóse din stâncă rîurĭ,
Făcu să curgă apă ca fluviŭ.
17 Dară eĭ tot urmară a pĕcătui asupră-ĭ,
Rĕsculându-se asupra celuĭ Préînalt în deşert.
18 Şi ispitiră pre Dumneḑeŭ în inima lor.
Cerênd mâncare după pofta lor.
19 Şi vorbiră asupra luĭ Dumneḑeŭ, ḑicênd:
„Dumneḑeŭ puté-va óre să pregătéscă masă în pustiŭ?"
20 Écă, el lovi stânca, şi apele curseră,
Şi pârâie se rĕvĕrsară.
Puté-va încă şi pâne să dea?
„Pregăti-va óre carne pentru poporul sĕŭ?"
21 Drept aceea auḑind Iehova *acésta*, se mânió;
Şi se aprinse foc în Iacob,
Şi urgie se ridică în Israel.
22 Căcĭ nu creḑură în Dumneḑeŭ,
Şi nu se încreḑură în ajutorul luĭ.
23 Totuşĭ el a ordonat norilor celor de sus,
Şi deschise porţile ceruluĭ;
24 Şi ploŭă preste dînşi manna spre mâncare,
Şi datu-le-a grânele ceruluĭ.
25 Pânea celor putemicĭ mâncă fiecare,
Hrană trimesu-le-a spre îndestulare.
26 El porni în cer vêntul de rĕsărit,
Şi conduse prin puterea sa pre cel de méḑă-ḑi.
27 Şi ploŭă carne preste dînşi ca pulberea,
Şi păserĭ aripate ca nisipul măreĭ;
28 Şi *le* făcu să cadă în mijlocul tabereĭ lor,
În jurul locuinţelor lor.
29 Şi eĭ mâncară şi pré se săturară;
Că dorinţa lor le o împlini.
30 Eĭ *încă* nu-şĭ perduseră pofta,
Mâncarea lor era încă în gura lor
31 *Când* mânia luĭ Dumneḑeŭ se ridică asupră-le,
Şi ucise între graşiĭ lor,
Şi doborî pre tineriĭ luĭ Israel.
32 Cu tóte acestea eĭ maĭ pĕcătuiră,
Şi nu creḑură în minunile luĭ.
33 Deci el lăsă să péră ca suflarea ḑilele lor,
Şi aniĭ lor cu spaĭmă.
34 Când îĭ ucidea, atuncĭ întrebaŭ de el,
Şi se întorceaŭ şi căutaŭ pre Dumneḑeŭ;
35 Şi-şĭ aduceaŭ aminte, că Dumneḑeŭ *este* stânca lor,

Şi Dumnedeŭ cel Pré-Înalt, mântuitorul lor.
36 Dară il îmblândíaŭ cu gura lor,
Şi cu limba lor iĭ minţíaŭ;
37 Căcĭ inima lor nu era statornică cu dînsul,
Şi nu eraŭ credincíoşĭ legămîntuluĭ sĕŭ.
38 Totuşĭ el îndurător *fiind*,
Ĭerta fără-de-legile *lor*, şi nu-ĭ perdea:
Ci adese orĭ îşĭ întorcea mânia sa,
Şi nu se destepta tótă urgia sa.
39 Căcĭ îşĭ amintía, că *nu sûnt decât* carne,
Un vênt, ce trece şi nu se maĭ întórce.
40 De câte orĭ sculatu-s'aŭ asupră-ĭ în pustiiŭ,
Amărîtu-l-aŭ în deşert!
41 Şi ispitit-aŭ din noŭ pre Dumnedeŭ,
Şi desonorat-aŭ pre Sântul luĭ Israel!
42 Neamintindu-şĭ de mâna luĭ,
De diŭa, când l-a mântuit de neamic.
43 Când a făcut în Egipt semnele sale,
Şi minunile sale în câmpia Zoanuluĭ;
44 Când a prefăcut în sânge fluviele lor,
Şi eĭ *din* isvórele lor nu putură bé;
45 *Când* a trimes asupră-lor tot felul de insecte, cari-ĭ mâncaŭ,
Şi brósce, ce le aduceaŭ stricácíune;
46 Şi venitul lor l-a dat omidelor,
Şi lucrul lor locustelor;
47 *Când* a bătut cu grindină viele lor,
Şi sicomorele lor cu plóĭe de pétră;
48 Dând grindineĭ vitele lor,
Şi fulgerelor turmele lor;
49 Trimiţênd asupra-lor aprinderea mânieĭ sale, urgia,
Furia şi strâmtorarea;
O solie de ângerĭ aĭ nefericireĭ.
50 Gătit-a cale mânieĭ sale,
Necruţând de mórte sufletele lor,
Ci viéţa lor dând-o cíumeĭ.
51 Şi a bătut pre tot ântĕiŭ-născutul în Egipt,
Începutul putereĭ în corturile luĭ Ham.
52 Şi a pornit pre poporul sĕŭ ca pre oĭ,
Şi ĭ-a dus în pustiŭ ca pre o turmă.
53 Şi ĭ-a dus în siguranţă, aşa că nu s'a temut *de nimic*;
Ér pre neamiciĭ lor marea ĭ-a acoperit.
54 'I-a adus în sântul sĕŭ ţinut, în acest munte,
Pre care l-a dobândit drépta sa.
55 Şi alungă de dinaintea lor popórele,
Şi le însemnă sorţurile moşteniriĭ *lor*,
Şi făcu să locuéscă în corturile lor seminţiele luĭ Israel.
56 Dară eĭ ispitiră pre Pré-înaltul Dumnedeŭ, şi se rĕsculară *asupră-ĭ*,
Şi mărturiele sale nu le păziră;
57 Se abătură şi se făcură necredincíoşĭ, ca şi părinţiĭ lor,
Se întórseră ca un arc amăgitor.
58 Îl mâniară cu înălţimile lor,
Şi cu idoliĭ lor l-aŭ întărîtat.
59 Audi Dumnedeŭ *acésta*, şi se mânie,
Şi luă în ură fórte pre Israel;
60 Şi părăsi locaşul din Şilo,
Cortul, *ce* şi-l pusese între ómenĭ,
61 Şi dădu în captivitate puterea sa,
Şi mărirea sa în mâna neamiculuĭ;
62 Şi dădu sabieĭ pre poporul sĕŭ,
Şi asupra moşteniriĭ sale se mânià;
63 Pre tineriĭ seĭ iĭ mistui focul,
Şi fecíórele sale nu fură lăudate *cu cântărĭ de nuntă*;
64 Preoţiĭ seĭ cădură de sabie,
Şi văduvele lor nu plânseră.
65 Atuncea se deşteptă Domnul ca din somn,
Ca un vitéz vesel de vin,
66 Şi lovi pre neamiciĭ seĭ la spate,
Şi puse ruşine perpetuă preste dînşi.
67 Şi lepĕdă cortul luĭ Iosef,
Şi nu alese seminţia luĭ Efraim.
68 Ci alese sĕmînţa luĭ Iuda, pre muntele Sion,
Pre care-l íubi.
69 Şi zidi sanctuarul sĕŭ înalt ca cerul,
Aşedatu-l-a ca pamêntul, pre care la întemeĭat pentru etern.
70 Şi alese pre David, servul sĕŭ,
Şi-l luă de la turmele oilor;
71 Din urma oilor neînţercate luatu-l-a,
Ca să pască pre Iacob, poporul luĭ,
Şi pre Israel, moştenirea sa.
72 Şi el iĭ păstorĭ întru neprihănirea inimeĭ sale,
Şi cu iscusinţa mânelor sale ĭ-a condus.

Tânguire înpotriva distrugătorilor Ierusalimuluĭ.

79 Un psalm al luĭ Asaf.
Dumnedeule, popóre venit-aŭ în moştenirea ta,
Întinat-aŭ sântul tĕŭ templu,
În ruinĭ prefăcut-aŭ Ierusalimul.
2 Dat-aŭ stârvurile servilor teĭ
Mâncare păserilor ceruluĭ,

Carnea cuvioşilor teĭ
Férelor pămêntuluĭ.
3 Vĕrsat-aŭ sângele lor ca apa în jurul Ierusalimuluĭ,
Şi nimenea nu-ĭ îmmormîntă.
4 De ocară ajuns-am vecinilor noştri,
De rîs şi de batjocură celor din jurul nostru.
5 Până când, Iehova, te veĭ mânia?
Óre pururea ca focul va arde râvna ta?
6 Varsă mânia ta preste popórele, ce nu te cunosc,
Şi preste regatele, ce nu chĭémă numele tĕŭ;
7 Căcĭ înghiţiră pre Iacob,
Şi pustiiră locuinţele sale.
8 Nu-ţĭ aminti asupră-ne fără-de-legile strămoşilor *noştri*;
Iute să ne întâmpine îndurarea ta;
Căcĭ înjosiţĭ fórte sûntem.
9 Ajută-ne, Dumneḑeul mântuireĭ nóstre,
Pentru mărirea numeluĭ tĕŭ;
Scapă-ne, şi curăţesce pĕcatele nóstre,
Pentru numele tĕŭ.
10 De ce să ḑică popórele: „Unde este Dumneḑeul lor?"
Facă-se cunoscută între popóre înaintea ochilor noştri
Rĕsbunarea sângeluĭ vĕrsat al servilor teĭ.
11 Vină înaintea ta suspinul celuĭ încătuşat;
Păzesce, prin puterea ta cea mare, pre ceĭ ce sûnt hotărîţĭ morţeĭ;
12 Şi întórce vecinilor noştri
De şépte orĭ în sinul lor
Defaĭma, cu care te-aŭ defăimat, Dómne!
13 Dară noĭ, poporul tĕŭ şi oile păşuneĭ tale,
Îţĭ vom mulţumi în etern;
Din generaţiune în generaţiune vom prochiema lauda ta.

Rugăciune pentru menţinerea luĭ Israel ca viţa luĭ Dumneḑeŭ.

80 Maĭstruluĭ de cântare, după Şoşanim-Edut. Un psalm al luĭ Asaf.
2 Păstorule a luĭ Israel! Ié în urechĭ; tu cel ce conducĭ pre Iosef ca pre o turmă,
Tu cel ce şeḑĭ *între* cherubimĭ, fă să lucéscă strălucirea ta.
3 Deştéptă puterea ta înaintea luĭ Efraim, a luĭ Beniamin şi a luĭ Manase,
Şi vino într'ajutorul nostru.
4 Dumneḑeule! re'ntórce-ne éră-şĭ,
Şi fă să lucéscă faţa ta, ca să fim mântuiţĭ.
5 Iehova, Dumneḑeul oştirilor!
Până când te veĭ mânia la ruga poporuluĭ tĕŭ?
6 Datu-le-aĭ de mâncare pâne de lacrimĭ,
Şi adăpatu-i-aĭ de lacrimĭ cu plină măsură;
7 Pusu-ne-aĭ de cértă vecinilor noştri,
Şi neamicíĭ noştri îşĭ rîd *de noĭ*.
8 Dumneḑeul oştirilor! re'ntórce-ne éră-şĭ,
Şi fă să lucéscă faţa ta, ca să fim mântuiţĭ.
9 Un butuc de vie strămutat-aĭ din Egipt,
Gonit-aĭ popórele, şi l-aĭ sădit;
10 *Loc* făcut-aĭ înaintea luĭ,
De a prins rădĕcină, şi a umplut ţara;
11 Munţiĭ acoperitu-s'aŭ *de* umbra luĭ,
Şi ramurile luĭ *eraŭ ca* cedriĭ ceĭ înalţĭ;
12 Întinse viţele sale până la mare,
Şi până la fluviŭ odraslele sale.
13 De ce *dară* aĭ surpat gardurile luĭ,
De-l smulg toţĭ trecĕtoriĭ pe drum?
14 Mistreţul sĕlbatic îl rîmă,
Şi férele câmpuluĭ îl pasc.
15 Dumneḑeul oştirilor! rugămu-te, întórce-te,
Caută din cer, uĭtă-te, şi cercetéză via acésta.
16 Şi sprijină sadul ce a sădit drépta ta,
Şi viţa *ce* ţĭ-aĭ întărit.
17 Arsă de foc, tăĭată *este*,
De mustrarea feţeĭ tale pere.
18 Fie mâna ta pe bărbatul drepteĭ tale,
Pe fiĭul omuluĭ, *pre care* ţi *l*-aĭ întărit.
19 Şi aşa nu ne vom abate de la tine;
Re'nviéză-ne, şi numele tĕŭ îl vom chiema.
20 Iehova, Dumneḑeul oştirilor! re'ntórce-ne éră-şĭ,
Fă să lucéscă faţa ta, ca să fim mântuiţĭ.

Adevĕrata prăznuire.

81 Maĭstruluĭ de cântare, după Ghittit. Un psalm al luĭ Asaf.
2 Cântaţĭ luĭ Dumneḑeŭ, puterea nóstră,
Strigaţĭ cu bucurie Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob.
3 Sunaţĭ cântare, bateţĭ timpana,
Citara cea plăcută cu harpa împreună

4 Sunaţĭ din trâmbiţă la lună nouă,
La lună plină, în diua sĕrbăreĭ nóstre.
5 Căcĭ pentru Israel aşeḑămînt *este* a-
céstа,
Lege a Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob,
6 Pre care a pus-o *drept* mărturie în
Iosef,
Când eşi asupra pămêntuluĭ Egip-
tuluĭ.
Vocea unuĭ *popor* necunoscut am
audit.
7 Depărtat-am de supt sarcină umeriĭ
seĭ,
Mânele sale scutitu-s'aŭ de coşniţă.
8 În strâmtorare strigat-aĭ, şi te-am
mântuit,
Rĕspunsu-le-am în locul ascuns al
tunetuluĭ,
Cercetu-te-am la apa Meriba *(cértă)*.
Sela.
9 Ascultă, poporul meŭ, şi voiŭ măr-
turisi asupră-ţĭ:
De m'aĭ fi ascultat, Israele,
10 Să nu fie în tine nicĭ un ḑeŭ străin;
Şi să nu te închinĭ vre unuĭ ḑeŭ
străin;
11 Eŭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
Care te-am scos din pămêntul Egip-
tuluĭ, *ţĭ-aşĭ fi ḑis:*
Lărgesce gura ta, şi o voiŭ umplé.
12 Dară poporul meŭ nu ascultă de
vocea mea,
Şi Israel nu mĕ voi:
13 De aceea lăsatu-i-am în învărtoşa-
rea inimeĭ lor,
Şi eĭ umblară în sfaturile lor.
14 O! de m'ar asculta poporul meŭ!
De ar umbla Israel în căile mele!
15 Îndată aşĭ umili pre neamiciĭ lor,
Şi asupra apĕsătorilor lor aşĭ întór-
ce mâna mea;
16 Ceĭ ce urăsc pre Iehova l-ar linguşi,
Er ḑilele lor ar fi în etern.
17 El ĭ-ar da de mâncare din grăsimea
grâuluĭ,
Şi cu mĭere din stâncă te-aşĭ sătura.

Cuvîntare ameninţătóre către dirigătoriĭ nedrepte.

82 Un psalm al luĭ Asaf.
Dumneḑeŭ stă în adunarea sa,
În mijlocul ḑeilor judecă.
2 Până când veţĭ judeca strâmb?
Şi veţĭ fi părtinitorĭ aĭ celor nele-
gĭuiţĭ? Sela.
3 Judecaţĭ pre cel sărac şi pre cel
orfan;
Celuĭ apĕsat şi celuĭ sĕrman faceţĭ
dreptate;
4 Scăpaţĭ pre cel sărac şi pre cel lipsit,
Mântuiţi-ĭ din mâna celor nelegĭuiţĭ.
5 Eĭ nu cunosc, nicĭ nu înţeleg,
Umblă în întunerec;
Tóte temeliele pămêntuluĭ se clă-
tesc.
6 Ḑis-am: Sûnteţĭ ḑeĭ,
Din fiiĭ aĭ celuĭ Pré-înalt *sûnteţĭ* voĭ
toţĭ.
7 Da ca *tot* omul veţĭ muri,
Şi ca unul din maĭ marĭ veţĭ cădé.
8 Scólă-te, Dumneḑeule, judecă pă-
mêntul,
Căcĭ tu escĭ stăpânul tuturor po-
pórelor.

Rugăciune pentru ajutor, în potriva duşmanilor luĭ Israel.

83 O cântare saŭ un psalm al luĭ Asaf.
2 Dumneḑeule, nu tăcé:
Nu tăcé, nicĭ nu te odihni, Dumne-
ḑeule!
3 Căcĭ écă, neamiciĭ teĭ fac sgomot,
Şi ceĭ ce te urăsc ridică capul.
Asupra poporuluĭ tĕŭ uneltesc pla-
nurĭ viclene,
4 Şi se sfătuesc asupra ocrotiţilor teĭ,
5 Ḑicênd: „Haĭdeţĭ! să-ĭ stârpim din
numĕrul popórelor,
„Ca să nu se maĭ amintéscă numele
luĭ Israel“
6 Căcĭ sfătuitu-s'aŭ toţĭ într'una,
Asupra ta făcut-aŭ legăturĭ:
7 Corturile Edomuluĭ şi Işmaeliţiĭ,
Moabul şi Agoriţiĭ,
8 Ghebalul, Ammonul şi Amalekul,
Filistia cu locuitoriĭ Tiruluĭ;
9 Chĭar şi Asiria s'a unit cu dînşi,
Ajutând pre fiiĭ luĭ Lot. Sela.
10 Fă-le ca Madianuluĭ, ca luĭ Sisera,
Ca luĭ Iabin la pârâul Kişon;
11 *Carĭ* fură nimiciţĭ în En-dor,
Se făcură gunoĭul pămêntuluĭ.
12 Fă pre eĭ, pre domniĭ lor, ca pre
Oreb şi pre Zeeb;
Ca pre Zebah şi pre Zalmuna pre
toţĭ unşiĭ lor,
13 Căcĭ îşĭ ḑiseră: „Să luăm în stăpâ-
nire pentru noĭ
„Locaşurile luĭ Dumneḑeŭ.“
14 Dumneḑeul meu! fă-ĭ ca vârtejul,
Ca miristea înaintea vîntuluĭ,
15 Ca focul, ce mistue pădurea,
Şi ca flacăra, ce aprinde munţiĭ;
16 Aşa urmăresce-ĭ cu furtuna ta,
Şi spăĭmântă-ĭ cu vijelia ta;
17 Umple faţa lor cu ruşine,
Ca să caute numele tĕŭ, Iehova!
18 Ruşineze-se şi spăimânte-se pentru
tot-dé-una,
Roşéscă şi péră.
19 Şi să cunóscă, că tu, al căruĭ nume
este Iehova, tu numaĭ

Esci cel Pré-înalt preste tot pămêntul.

Dor după sanctuar.

84 Maĭstruluĭ de cântare, după Ghittit. Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.
2 Cât de ĭubite *sûnt* locaşurile tale, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor!
3 Sufletul meŭ doresce, lâncezesce, După curţile luĭ Iehova; Inima mea şi carnea mea strigă Cătră viul Dumneḑeŭ.
4 Da, pasĕrea a aflat casă, rândunica cuĭb Unde aŭ depus puiĭ lor; *Şi eŭ* altarele tale, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, Regele meŭ şi Dumneḑeul meŭ!
5 Ferici[ţ]ĭ sûnt ceĭ ce locuesc în casa ta, *Ce* pururea te laudă! Sela.
6 Ferice bărbatul, a căruĭ putere *este* în tine, Care ĭubesce călĕtoriile *sânte*;
7 Trecênd prin valea plângereĭ, în isvor o prefac, Şi *cu* bine-cuvîntărĭ o acoperă plóĭa.
8 Eĭ merg din putere în putere, Se arată înaintea luĭ Dumneḑeŭ în Sion.
9 Iehova, Dumneḑeul oştirilor! ascultă ruga mea! Ié în urechĭ, Dumneḑeul luĭ Iacob. Sela.
10 Privesce, Dumneḑeule, scutul nostru, Şi caută pre faţa unsuluĭ tĕŭ.
11 Căcĭ maĭ bună *este* o ḑi în curţile tale, decât o mie *aĭurea*; Maĭ bucuros voiŭ păzi pragul în casa Dumneḑeuluĭ meŭ, Decât să locuesc în corturile celor nelegĭuiţĭ.
12 Căcĭ sóre şi scut *este* Iehova, Dumneḑeŭ; Har şi mărire dă Iehova: Nu va opri nicĭ un bun De la ceĭ ce umblă în nepribănire.
13 Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, fericit *este* bărbatul, Ce se încrede în tine.

Rugă pentru binecuvîntare nouă, a poporuluĭ ce maĭ înnainte a avut harul.

85 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.
2 Bine-voit-aĭ, Iehova, pămêntuluĭ tĕŭ, Adus-aĭ îndărăt captiviĭ luĭ Iacob;
3 Ertat-aĭ fără-de-legea poporuluĭ tĕŭ, Acoperit-aĭ tóte pĕcatele lor. Sela.
4 Îndărăt tras-aĭ tótă mânia ta, Potolitu-*te*-aĭ de la aprinderea mânieĭ tale.
5 Re'ntórce-ne éră-şĭ, Dumneḑeul mântuireĭ nóstre! Fă să înceteze mânia ta asupra nóstră.
6 Aŭ dóră în etern te veĭ mânia asupră-ne? Prelungi-veĭ mânia ta din generaţiune în generaţiune?
7 Aŭ nu ne veĭ re'nsufleţi éră-şĭ, Ca poporul tĕŭ să se bucure în tine?
8 Arată-ne, Iehova, îndurarea ta, Şi dă-ne mântuirea ta.
9 Voiŭ asculta cele ce va cuvînta Dumneḑeŭ, Iehova; Căcĭ el cuvintéză pace poporuluĭ sĕŭ şi cuvioşilor seĭ; Numaĭ cât să nu se maĭ întórcă la nebunia *lor*.
10 Da, aprópe de ceĭ ce se tem de dînsul *este* ajutorul sĕŭ, Ca éră-şĭ să locuéscă mărirea în pămêntul nostru.
11 Îndurarea şi adevĕrul se vor întâmpina, Dreptatea şi pacea *se* vor săruta;
12 Adevĕrul din pămênt va rĕsări, Dreptatea va căuta din cer;
13 Da, Iehova va da bunurĭ, Şi pămêntul nostru va da fruptul sĕŭ;
14 Dreptatea va umbla înaintea luĭ, Şi va urma pe calea paşilor seĭ.

Rugăciune în strâmtorare mare.

86 O rugăciune a luĭ David. Plécă, Iehova, urechia ta, rĕspunde-mĭ, Căcĭ sărac şi lipsit sûnt.
2 Păzesce sufletul meŭ, căcĭ cuvios sûnt, Ajută, Dumneḑeul meŭ, pre servul tĕŭ, carele în tine se încrede.
3 Îndură-te de mine, Dómne! Căcĭ cătră tine strig tótă ḑiŭa.
4 Veselesce sufletul servuluĭ tĕŭ. Căcĭ cătră tine, Dómne, ridic sufletul meŭ.
5 Căcĭ tu, Dómne, *escĭ* bun şi ertător, Plin de îndurare cătră toţĭ ceĭ ce te chiemă.
6 Ié în urechĭ, Iehova, ruga mea, Şi ascultă vocea cererilor mele.
7 În ḑiŭa strâmtorăreĭ mele te chĭem, Căcĭ tu mĕ veĭ auḑi.
8 Nimenea nu *este* ca tine între ḑeĭ, Dómne, Şi nimic ca faptele tale.
9 Tóte popórele, pre carĭ le-aĭ făcut,

Vor veni, și se vor închina înaintea ta, Dómne!
Și vor mări numele tĕŭ.
10 Căcĭ mare *escĭ* tu și făcător de minunĭ,
Numaĭ tu *escĭ* Dumnedeŭ.
11 Învață-mĕ, Iehova, calea ta,
Să umblu în adevĕrul tĕŭ;
Unesc inima mea, ca să se témă de numele tĕŭ.
12 Pre tine te voiŭ lăuda, Dómne, Dumnedeul meŭ, din tótă inima mea,
Și voiŭ mări numele tĕŭ în etern.
13 Căcĭ îndurarea ta asupră-mĭ *este* mare,
Și tu aĭ mântuit sufletul meŭ din infernul cel maĭ de jos.
14 Dumnedeule, ceĭ îngâmfațĭ rĕsculatu-s'aŭ asupră-mĭ,
Și céta asupritorilor căutat-aŭ sufletul meŭ,
Și nu te-aŭ pus pre tine înaintea lor.
15 Dară tu, Dómne, Dumnedeŭ îndurător și milos *escĭ*,
Tărdiŭ la mânie și plin de îndurare și adevĕr.
16 Întórce-te *decĭ* către mine, și îndură-te de mine;
Dă tăria ta servuluĭ tĕŭ,
Și ajută pre fiul serveĭ tale.
17 Arată-mĭ un semn spre bine,
Ca să-*l* vadă ceĭ ce me urăsc, și să se rușineze;
Căcĭ tu, Iehova, m'aĭ ajutat, și m'aĭ mângăiat.

Mărirea Sionuluĭ prin întórcerea păgânilor câtre Dumnedeŭ.

87 Un psalm saŭ o cântare de la fiiĭ luĭ Korah.
Întemeĭat pe munțĭ sânțĭ *este* Sionul;
2 Iehova ĭubesce porțile luĭ maĭ mult decât tóte locuințele luĭ Iacob.
3 Mărețe se spun de tine,
Tu cetate a luĭ Dumnedeŭ. Sela.
4 Amintescu-mĭ Rahabul și Babilonul, ca pre cunoscuțiĭ meĭ;
Écă *încă și* Filistia, Tirul și Etiopia,
Și dic: „Acesta acolo s'a născut."
5 Ér *despre tot însul* din Sion dice-se-va:
„El s'a născut într'însul."
Căcĭ însu-șĭ cel Pré-înalt l-a întărit.
6 Iehova înscriind popórele, va numĕra:
Acesta acolo s'a născut. Sela.
7 Chĭar cântărețiĭ și dănțuitoriĭ *dicevor*:
Tóte cugetările mele spre tine *sûnt*.

Rugăciune în ispită mare și în apropierea morțiĭ.

88 O cântare saŭ un psalm de la fiiĭ luĭ Korah. Maĭstruluĭ de cântare, pe Mahalatu-Leanot. O învĕțătură a luĭ Heman, Ezraheul.
2 Iehova, Dumnedeul mântuireĭ mele!
Diŭa *și* nóptea strigat-am înaintea ta.
3 Vie *decĭ* înaintea ta ruga mea,
Plécă urechĭa ta spre strigarea mea.
4 Căcĭ sătul de rele *este* sufletul meŭ,
Și vĭéța mea se apropie de infern.
5 Asemĕnat sûnt celor ce se cobor în mormînt;
Sûnt ca omul fără putere.
6 Între morțĭ *este* culcușul meŭ cu ceĭ ucișĭ,
Ce zac în mormînt,
De carĭ nu-țĭ maĭ aducĭ aminte,
Și carĭ s'aŭ rupt de supt mâna ta.
7 Pusu-m'aĭ în grópa cea maĭ de jos,
În întunerec, în adâncime.
8 Asupra mea zace mânia ta,
Și cu tóte valurile tale *mĕ* apeșĭ. Sela.
9 Depărtat-aĭ pre cunoscuțiĭ meĭ de la mine,
Făcutu-m-aĭ urâcĭune lor;
Închis *sûnt*, și nu pot eși.
10 Ochĭul meŭ lâncedesce de mișelie;
Chĭemu-te pre tine;
Iehova, pe tótă diŭa
Întind către tine mânele mele.
11 Óre morților le veĭ face minunĭ?
Scula-se-vor umbrele, *ca* să te laude? Sela.
12 Óre spune-vor în mormînt de îndurarea ta?
De credincĭoșia ta în peire?
13 Cunósce-se-vor în întunerec minunile tale,
Și dreptatea ta în pămêntul uĭtăreĭ?
14 Și eŭ către tine, Iehova, strigat-am,
Și diminéța ruga mea te-a preîntâmpinat.
15 De ce, Iehova, lepedĭ sufletul meŭ?
Ascundĭ fața ta de la mine?
16 Din tinerețe în suferințĭ sûnt și aprópe de mórte,
Rabd spaĭmele tale, nu sciŭ unde sûnt:
17 Asupră-mĭ trec mâniele tale,
Înfricoșările tale mĕ perd;
18 Ca o apă pe tótă diŭa mĕ înconjóră,
Tóte m'aŭ cuprins.

19 Depărtat-aĭ de la mine amic și soție,
Cunoscuții meĭ sûnt *în* întunerec.

Mângăere pentru casa luĭ David din făgăduința luĭ Dumnedeŭ.

89 O învĕțătură a luĭ Etan, Ezraheul.
2 În etern cânta-voiŭ îndurările luĭ Iehova,
Din generațiune în generațiune voiŭ prochiema cu gura mea credincĭoșia ta.
3 Căcĭ dis-am; În etern îndurarea sa se va întemeia,
Întări-veĭ credincĭoșia ta chĭar și în cer.
4 Încheĭat-am legămînt cu alesul meŭ;
Jurat-am luĭ David, servul meŭ:
5 În etern voiŭ întări semința ta,
Voiŭ întemeĭa din generațiune în generațiune tronul tĕŭ. Sela.
6 Și cerurile laudă minunile tale, Iehova!
Și credincĭoșia ta în adunarea sânților.
7 Căcĭ cine în cer sémĕnă cu Iehova?
Cine este asemenea luĭ Iehova între fiiĭ deilor?
8 Dumnedeŭ este pré măreț în sfatul sânților,
Înfricoșat *este* preste toțĭ ceĭ din jurul luĭ!
9 Iehova, Dumnedeul oștirilor! cine *este* puternic ca tine, Iehova?
Și credincĭoșia ta *este* în jurul tĕŭ.
10 Tu stăpânescĭ îngâmfarea măreĭ;
Când valurile eĭ se ridic, tu le alinĭ.
11 Tu aĭ sfărâmat, ca pre ceĭ ucișĭ, Rahabul,
Cu brațul tĕŭ cel tare aĭ risipit pre neamiciĭ teĭ.
12 Al tĕŭ *este* cerul, al tĕŭ pămêntul,
Lumea și plinitatea eĭ tu *le*-aĭ întemeĭat.
13 Médă-nóptea și médă-dĭŭa tu le-aĭ făcut,
Taborul și Hermonul se bucură în numele tĕŭ.
14 Braț puternic aĭ,
Tare este mâna ta, înaltă drépta ta.
15 Dreptatea și judecata *sûnt* temeliele tronuluĭ tĕŭ,
Îndurarea și adevĕrul merg înaintea ta.
16 Fericit poporul, ce cunósce sunetul trâmbițeĭ,
Ce umblă în lumina fețeĭ tale, Iehova!
17 El se bucură în numele tĕŭ tótă dĭŭa,
Și se înalță prin mântuirea ta;
18 Căcĭ tu escĭ podóba putereĭ lor,
În bună-voința ta înalțĭ cornul nostru;
19 Căcĭ Iehova *este* scutul nostru,
Și sântul luĭ Israel regele nostru.
20 În visiune cuvîntat-aĭ o dată către cuviosul tĕŭ,
Și aĭ dis: Dat-am ajutor celuĭ vitéz,
Înălțat-am un tînĕr din popor:
21 Aflat-am pre David, servul meŭ,
Cu oleĭul meŭ cel sânt unsu-l-am;
22 Cu el pururea va fi mâna mea,
Și brațul meŭ îl va întări.
23 Neamicul nu-l va strâmtora,
Și fiul rĕutățeĭ nu-l va apĕsa;
24 Voiŭ sfărâma înaintea luĭ pre neamiciĭ seĭ,
Și voiŭ bate pre ceĭ ce-l urăsc.
25 Credincĭoșia mea și îndurarea mea *vor fi* cu dînsul,
Și în numele meŭ se va înălța cornul sĕŭ.
26 Mâna luĭ o voiŭ pune asupra mărcĭ,
Și asupra fluvielor drépta sa.
27 El va striga către mine: Tu *escĭ* Părintele meŭ,
Dumnedeul meŭ, și stânca mântuireĭ mele!
28 Da, eŭ îl voiŭ face ântĕĭ-născutul *meŭ*,
Înalt preste regiĭ pămêntuluĭ.
29 În etern îĭ voiŭ păstra îndurarea mea,
Și legămîntul meŭ cu dînsul va fi statornic.
30 Sĕmînța sa o voiŭ face *să ție* în etern,
Tronul sĕŭ ca dilele cerurilor.
31 Fiiĭ seĭ de vor părăsi legea mea,
Și în judecățile mele nu vor umbla;
32 De vor profana aședămintele mele,
Și ordinele mele nu le vor păzi:
33 Pedepsi-voiŭ cu toég abaterile lor,
Cu bătaĭ fără-de-legile lor.
34 Dară nu voiŭ retrage îndurarea mea de la dînsul,
Nicĭ nu voiŭ minți credincioșieĭ mele.
35 Legămîntul meŭ nu-l voiŭ strica,
Nicĭ ceea ce a eșit din buzele mele nu voiŭ schimba.
36 Una am jurat pe sânțenia mea, și nu voiŭ minți luĭ David:
37 Sĕmînța sa va fi în etern,
Tronul sĕŭ ca sórele înaintea mea;
38 Ca luna va sta în etern,
Și *ca* martorul cel credincĭos în norĭ. Sela.
39 Totuși lepĕdatu-*l*-aĭ, și *l*-aĭ despre-țuit,
Mânĭatu-te-aĭ asupra unsuluĭ tĕŭ.

40 Lepědat-aĭ legămîntul servuluĭ tĕŭ,
Spurcat-aĭ coróna luĭ, la pămênt *aruncând-o*;
41 Surpat-aĭ tóte îngrădirile luĭ,
În ruinĭ prefăcut-aĭ întăririle luĭ.
42 Predatu-l-aŭ toţĭ trecătoriĭ pe drum;
De ocară ajuns-a vecinilor seĭ;
43 Înălţat-aĭ drépta celor ce-l strâmtoraŭ,
Veselit-aĭ pre toţĭ neamiciĭ seĭ;
44 Tocit-aĭ ascuţitul săbieĭ sale,
Şi făcutu-l-aĭ la luptă să nu pótă sta.
45 Pus-aĭ capĕt strălucireĭ sale,
Tronul sĕŭ datu-l-aĭ la pămênt;
46 Scurtat-aĭ ḑilele tinereţelor sale,
Acoperitu-l-aĭ cu ruşine. Sela.
47 Până când Iehova, te veĭ ascunde?
Óre pururea ca focul va arde mânia ta?
48 Adu-ţĭ aminte, că trecător sûnt;
Aŭ dóră în deşert să fi făcut tu pre toţĭ fiiĭ ómenilor?
49 Care *este* omul *ce* va trăi, şi mórtea nu va vedé?
Care va scăpa sufletul sĕŭ de infern? Sela.
50 Unde *sûnt* îndurările tale cele de maĭ 'nainte, Dómne!
Pre cari le-aĭ jurat luĭ David pe credincĭoşia ta?
51 Adu-ţĭ aminte, Dómne, de ocara servilor teĭ,
Pre care o port în sînul meŭ de la tóte *aceste* multe popóre;
52 Prin care neamiciĭ tei *mĕ* defaĭmă, Iehova,
Prin care defaimă urmele unsuluĭ tĕŭ.
53 Bine-cuvîntat *fie* Iehova în etern.
Amin şi Amin.

CARTEA A PATRA.

Vecinicia luĭ Dumneḑeŭ, vremelnicia ómenilor păcătoşĭ. Rugă pentru hor.

90 Rugăcĭunea luĭ Moisi, omul luĭ Dumneḑeŭ.
Dómne, fostu-ne-aĭ adăpost din generaţiune în generaţiune;
2 Maĭ 'nainte de ce munţiĭ să se fie născut,
Saŭ să se fi făcut pămêntul şi lumea,
Din etern şi în etern tu *escĭ*, Dumneḑeule!
3 În ţărână prefacĭ pre om,
Şi ḑicĭ: Fiiĭ aĭ ómenilor, *în pămênt* re'nturnaţi-vĕ.
4 Căcĭ o mie de anĭ în ochiĭ teĭ
Sûnt ca ḑiŭa de erĭ, care a trecut,
Ca o straja de nópte.
5 Ca un şivoiŭ îĭ risipescĭ; un vis sûnt;
Diminéţa *sûnt* ca érba, *ce* cresce,
6 *Ce* diminéţa înfloresce, şi cresce,
Dară séra vestejesce şi sécă!
7 Că perduţĭ sûntem prin mânia ta,
Îngroziţĭ de urgia ta;
8 Pus-aĭ fără-de-legile nóstre înaintea ta,
Cele ascunse ale nóstre înaintea lumineĭ feţeĭ tale.
9 Că tóte ḑilele nóstre per înaintea mânieĭ tale;
Cu gândul petrecem aniĭ noştri.
10 Ḑilele anilor noştri *sûnt* şépte-ḑecĭ de anĭ,
Şi de *sûnt* puternice fórte, opt-ḑecĭ de anĭ;
Şi cea maĭ mândră din ele *nu-ĭ decât* muncă şi trudă;
Căcĭ iute trec, şi noĭ disparem.
11 Cine cunósce puterea mânieĭ tale?
Căcĭ după temerea de tine *este şi* mânia ta.
12 Învaţă-*ne* a numĕra ḑilele nóstre,
Să căpătăm o inimă înţeléptă.
13 Întórnă-te, Iehova! până când *te veĭ mânia?*
Fie-ţĭ milă de serviĭ teĭ.
14 Satură-ne diminéţa de îndurarea ta,
Ca să ne bucurăm şi să ne veselim în tóte ḑile nóstre.
15 Bucură-ne atâtea ḑile, *pe câte* ne-aĭ apĕsat,
Atâţia anĭ, *în câţĭ* vĕḑurăm nefericirea.
16 Arete-se servilor teĭ faptele tale,
Şi mărirea ta fiilor lor.
17 Bună-voinţa luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru, fie asupră-ne,
Şi întăresce preste noĭ fapta mânelor nóstre;
Da, fapta mânelor nóstre întăresce-o!

Ocrotirea a-tot-puternicululuĭ Dumneḑeŭ în tóte primejdiile.

91 Cel ce locuesce supt adăpostul celuĭ pré-înalt,
Supt umbra A-tot-puterniculuĭ va şi mâné.
2 Ḑice-voiŭ către Iehova: *Tu escĭ* adăpostul meŭ şi cetăţuea mea,
Dumneḑeul meŭ, în care mĕ încred.
3 Că el te va mântui de laţul păsĕrarului,
De cĭuma perḑĕtóre.
4 Cu aripele sale te va acoperi,
Şi supt penişul sĕŭ te veĭ adăposti;

Scut şi pavĕză *îţĭ va fi* adevĕrul sĕŭ.
5 Nu te veĭ teme de ceea ce înspăimântă nóptea,
De săgéta, *ce* diŭa sbóră,
6 De cĭuma, *ce* umblă prin întunerec,
De bóla molipsitóre, *ce* pustiesce la amédă:
7 Cădé-va o mie de alăturea ta, şi dece miĭ de a drépta ta;
Dară nu se va apropia de tine.
8 Numaĭ veĭ privi cu ochiĭ teĭ,
Şi veĭ vedé rĕsplătirea celor nelegĭuiţĭ;
9 Căcĭ pre Iehova, adăpostul meŭ,
Pre cel Pré-înalt făcutu-l-aĭ locaşul tĕŭ;
10 *De aceea* nicĭ un reŭ nu ţi se va întâmpla,
Nicĭ o plagă nu se va apropia de cortul tĕŭ.
11 Căcĭ ordin va da pentru tine ângerilor seĭ,
Ca în tóte căile tale să te păzéscă;
12 Pe mânĭ te vor purta,
Ca de pétra să nu lovescĭ picĭorul tĕŭ.
13 Pe leŭ şi viperă veĭ păşi,
Leĭ tinerĭ şi balaurĭ cu picĭórele veĭ călca.
14 Fiind-că în mine pus-a ĭubirea sa, *dice Domnul*,
De aceea îl voiŭ scăpa, şi-l voiŭ înălţa;
Căcĭ cunósce numele meŭ.
15 El mĕ va chĭema, şi eŭ îĭ voiŭ rĕspunde,
In strâmtorare cu dînsul voiŭ fi;
Îl voiŭ mântui, şi-l voiŭ mări.
16 Cu dile îndelungate îl voiŭ sătura,
Şi-ĭ voiŭ arĕta mântuirea mea.

Laudă luĭ Dumnedeŭ, care pedepsesce pe nelegiuiţĭ şi bine-cuvintéză pe ceĭ evlavioşĭ.

92 Un psalm saŭ o cântare pentru diŭa sabatuluĭ.
2 Bine *este* a mulţumi luĭ Iehova,
Şi a cânta numeluĭ tĕŭ, Pré-înalte;
3 Diminéţa a spune îndurarea ta,
Şi nopţile credincĭoşia ta,
4 Pe instrumente cu dece strune şi pe harpă,
Pe higgaĭon şi pe citară.
5 Că tu, Iehova, desfĕtatu-m'aĭ întru lucrurile tale,
Bucura-mĕ-voiŭ întru lucrurile mânelor tale.
6 Cât de marĭ sûnt lucrurile tale, Iehova!
Adâncĭ fórte sûnt cugetările tale.
7 Omul tâmpit nu cunósce,
Nebunul nu înţelege acésta:
8 Că ceĭ nelegĭuiţĭ ca érba rĕsar,
Şi toţĭ făcĕtoriĭ de rele înfloresc,
Ca să se stêrpéscă pentru tot-déuna;
9 Dară tu, Iehova, în etern *tronezĭ* în înălţime!
Cacĭ écă, neamiciĭ teĭ, Iehova,
10 Căcĭ écă, neamiciĭ teĭ vor peri;
Risipi-se-vor toţĭ făcĕtoriĭ de rele.
11 Dară tu înălţat-aĭ cornul meŭ ca pre al rinoceruluĭ;
Cu oleĭŭ próspet sûnt uns.
12 Şi ochĭul meŭ va vedé *împlinirea dorinţeĭ sale*
Asupra celor ce mĕ pândesc,
Şi urechea mea va audi *ceea ce doresce*
Asupra celor ce se scólă asupră-mĭ.
13 Ca palmĭerul vor înflori ceĭ drepţĭ,
Cresce-vor, ca cedrul pe Liban.
14 Săditĭ în casa luĭ Iehova,
În curţile Dumnedeuluĭ nostru vor înflori;
15 Chĭar în betrâneţe vor rodi,
Plinĭ de vlagă şi verdéţă vor fi:
16 Ca să arete, că drept *este* Iehova, stânca mea,
Şi *că* nu *este* într'însul nicĭ o nedreptate.

Mărirea înpărăţieĭ luĭ Dumnedeŭ.

93 Iehova, domnesce, cu măreţie este îmbrăcat,
Îmbrăcatu-s-a Iehova, cu tărie încinsu-s-a:
Întemeĭatu-s-a lumea, *şi* nu se va clăti;
2 D'atuncĭ întăritu-*s-a* şi tronul tĕŭ;
Din etern escĭ.
3 Iehova, înălţat-aŭ fluviile,
Înălţat-aŭ fluviile vocea lor,
Înălţat-aŭ fluviile valurile lor.
4 Din vocile apelor celor multe,
Din valurile puternice ale mărcĭ *se aude*:
„Iehova *este* puternic în înălţime."
5 Mărturiile tale sûnt sigure fórte,
Caseĭ tale, Iehova, cuvine-se sânţire în lungul dilelor.

Rugăciune împotriva asupritorilor poporuluĭ luĭ Dumnedeŭ.

94 Iehova, Dumnedeul rĕsbunăreĭ,
Dumnedeul rĕsbunăreĭ, arată-te!
2 Înalţă-te, judecător al pamêntuluĭ,
Dă rĕsplătire celor mândri!
3 Până când ceĭ nelegĭuiţĭ, Iehova,
Până când ceĭ nelegĭuiţĭ să trăsalte!
4 Eĭ rostesc, vorbèsc cu îngâmfare,

Toţĭ făcĕtoriĭ de rele se laudă.
5 Pre poporul tĕŭ, Iehova îl calcă *în piciore*,
Şi moştenirea ta o apasă.
6 Pre văduve şi pre străini zugrumă,
Şi pre orfanĭ îĭ ucid,
7 Şi dic: Iehova nu vede *acésta*,
Nicĭ nu ĭea aminte *acésta* Dumnedeul luĭ Iacob.
8 Înţelepţiţi-vĕ o dată voĭ ceĭ tonţĭ din popor,
Şi *voĭ* nebunilor, când vĕ veţĭ face cuminţĭ?
9 Cel ce a sădit urechea, aŭ nu aude?
Cel ce a făcut ochĭul, aŭ nu vede?
10 Cel ce înţelepţesce popórele,
Cel ce învaţă pre ómenĭ sciinţă, să nu mustre!
11 Iehova cunósce cugetele ómenilor,
Că deşertăcĭune *sûnt*.
12 Fericit *este* bărbatul, pre care tu-l înţelepţescĭ, Iehova,
Şi din legea ta îl înveţĭ!
13 Ca să-l liniscescĭ de dilele de nefericire,
Până se va sĕpa grópa celuĭ nelegĭuit.
14 Căcĭ Iehova nu va lepĕda pre poporul sĕŭ,
Şi moştenirea sa nu o va părăsi;
15 Căcĭ la dreptate se va re'ntórce judecata,
Şi pre dînsa o vor urma toţĭ ceĭ drepţĭ cu inimă.
16 Cine se va scula cu mine asupra celor reĭ?
Cine se va înfăţişa cu mine asupra făcătorilor de rele?
17 De n'*ar fi fost* mie întru ajutor Iehova,
Puţin şi sufletul meŭ ar fi zăcut în locul tăcereĭ.
18 De am dis: Se clatină picĭorul meŭ,
Pe dată îndurarea ta, Iehova, m'a sprijinit.
19 În mulţimea grijelor mele în lă-întrul meŭ
Mântuirile tale desfĕtat-aŭ sufletul meŭ.
20 Óre are cu tine împărtăşire tronul rĕutăţeĭ,
Care hotăresce nedreptate prin lege?
21 Eĭ se adună cétă asupra sufletuluĭ celuĭ drept,
Şi condamnă sânge nevinovat.
22 Dară Iehova îmĭ este turn înalt,
Şi Dumnedeul meŭ îmĭ *este* stâncă de adăpostire.
23 El va întórce asupră-le chĭar uneltirea lor,
Şi prin rĕutatea lor îĭ va stârpi;
Îĭ va stârpi Iehova, Dumnedeul nostru.

Învitare spre a lăuda pe Domnul. Să ne ferim de neascultare.

95 Veniţĭ, să cântăm luĭ Iehova,
Să strigăm cu bucurie stânceĭ mântuireĭ nóstre!
2 Cu laude să venim înaintea luĭ,
Cu cântărĭ de bucurie să-ĭ strigăm!
3 Căcĭ Iehova *este* Dumnedeŭ mare,
Şi rege mare preste toţĭ deiĭ.
4 În mâna luĭ *sûnt* locurile cele maĭ de jos ale pămêntuluĭ,
Ale luĭ *sûnt* înălţimile munţilor.
5 A luĭ *este* marea, şi el a făcut-o,
Şi *tot* mânele sale aŭ făcut şi uscatul,
6 Veniţĭ, să ne închinăm şi să ne plecăm,
Să îngenunchĭem înaintea luĭ Iehova, Făcătorul nostru;
7 Căcĭ el *este* Dumnedeul nostru,
Şi noĭ poporul păşuneĭ sale, şi turma mâneĭ sale.
Chĭar şi astă-dĭ, de veţĭ asculta vocea luĭ:
8 Nu învârtoşaţĭ inima vóstră, ca la Meriba,
Ca *în* diŭa ispiteĭ în pustiŭ;
9 Unde părinţiĭ voştri mĕ ispitiră,
Mĕ cercară, de şi vĕduseră lucrurile mele.
10 Patru-decĭ de anĭ urât-am generaţiunea *aceea*, şi dis-am:
Popor cu inimă rătăcită *sûnt* eĭ,
Şi n'aŭ cunoscut căile mele;
11 De aceea jurat-am în mânia mea,
Că nu vor intra în repausul meŭ.

Vestirea împărăţieĭ luĭ Dumnedeŭ prin naţiunĭ.

96 Cântaţĭ luĭ Iehova cântare nouĕ,
Să cânte luĭ Iehova tot pămêntul!
2 Cântaţĭ luĭ Iehova, bine-cuvîntaţĭ numele luĭ,
Di pe di prochiemaţĭ ajutorul sĕŭ!
3 Spuneţĭ între popóre mărirea luĭ,
Între tóte naţiunile minunile sale!
4 Căcĭ mare *este* Iehova, şi fórte de lăudat.
Înfricoşat *este* el preste toţĭ deiĭ.
5 Căcĭ toţĭ deiĭ popórelor idolĭ *sûnt*;
Dară Iehova făcut-a cerul.
6 Măreţia şi strălucirea înaintea luĭ *sûnt*,
Tăria şi podóba în sanctuarul sĕŭ.
7 Daţĭ luĭ Iehova, voĭ némurile popórelor,
Daţĭ luĭ Iehova mărire şi putere!

8 Daţĭ luĭ Iehova mărirea cuvenită numeluĭ sĕŭ,
Aduceţĭ darurĭ, şi veniţĭ în curţile sale!
9 Închinaţi-vĕ luĭ Iehova din podóbă săntă;
Tremure înaintea luĭ tot pămêntul!
10 Cuvîntaţĭ între popóre: Iehova domnesce!
Întemeĭatu-s-a lumea, şi nu se va clăti.
El popórele cu dreptate le judecă.
11 Bucure-se cerul, şi veseléscă-se pămêntul,
Mugéscă marea şi tóte ce o umplu!
12 Trăsalte câmpia şi tot ce *este* pe ea,
Veselésc-se toţĭ arborii pădureĭ
13 Înaintea luĭ Iehova; căcĭ vine;
Vine să judece pămêntul;
Va judeca lumea cu dreptate,
Şi popórele cu adevĕrul sĕŭ.

Bucuria Sionuluĭ, că Dumneḑeŭ este cel maĭ mare în tóte ţările.

97 Iehova domnesce! veselésc-se pămêntul!
Bucure-se însulele cele multe!
2 Nor şi negură *sûnt* în jurul luĭ,
Dreptatea şi judecata *sûnt* temelia tronuluĭ sĕŭ.
3 Foc merge înaintea luĭ,
Şi cu flacărĭ mistuesce din tóte părţile pre neamiciĭ seĭ,
4 Fulgerile sale luminéză lumea,
Pămêntul vede, şi se cutremură:
5 Munţiĭ ca céra se topesc înaintea luĭ Iehova,
Înaintea Domnuluĭ a tot pămêntul.
6 Cerurile prochĭémă dreptatea luĭ,
Şi tóte popórele vĕd mărirea sa.
7 Ruşineze-se toţĭ ceĭ ce servesc la chipurĭ cĭoplite,
Ceĭ ce se fălesc în idolĭ.
Închinaţi-vĕ luĭ, toţĭ ḑeiĭ!
8 Sionul a ascultat *acésta*, şi se bucură,
Şi fiĭcele luĭ Iuda se veseliră,
Pentru judecăţile tale, Iehova!
9 Căcĭ tu, Iehova, *escĭ* pré înalt preste tot pămêntul,
Pré-înălţat preste toţĭ ḑeiĭ.
10 Ceĭ ce ĭubiţĭ pre Iehova, urâţĭ rĕul!
El păzesce sufletele cuvioşilor seĭ;
Din mâna celor nelegĭuiţĭ îĭ scapă.
11 Pentru cel drept semĕnatu-s-a lumina,
Şi pentru ceĭ neprihăniţĭ în inimă, bucurie.
12 Drepţilor, bucuraţi-vĕ în Iehova,
Şi serbaţĭ amintirea sânţenieĭ sale.

Cântare de veselie pentru biruinţele Domnuluĭ în tótă lumea.

98 Un psalm.
Cântaţĭ luĭ Iehova cântare noŭă;
Căcĭ minunĭ a făcut;
Ajutatu-l-a pre el
Drépta sa şi sântul sĕŭ braţ.
2 Iehova arĕtat-a mântuirea sa;
Înaintea ochilor popórelor
Descoperit-a fericirea sa.
3 Adusu-şi-a aminte de îndurarea sa şi de credincĭoşia sa
Cătră casa luĭ Israel;
Tóte marginile pămêntuluĭ vĕḑutaŭ mântuirea Dumneḑeuluĭ nostru.
4 Strige de bucurie luĭ Iehova, tot pămêntul!
Chiuiţĭ, strigaţĭ şi cântaţĭ.
5 Cântaţĭ luĭ Iehova cu citară,
Cu citară şi cu cântec din gură;
6 Cu trâmbiţă şi sunet de corn
Cântaţĭ de bucurie înaintea luĭ Iehova, regele.
7 Mugéscă marea şi tot ce o umple,
Lumea şi ceĭ ce locuesc într'însa;
8 Bată în palme fluviele,
Munţiĭ cânte de bucurie cu toţĭ împreună
9 Înaintea luĭ Iehova; căcĭ vine să judece pămêntul;
Va judeca lumea cu dreptate,
Şi popórele cu ecitate.

Sfinţenia domnesce în împărăţia Domnuluĭ.

99 Iehova domnesce; cutremure-se popórele!
El tronéză *între* cherubimĭ, clătéscă-se pămêntul:
2 Iehova mare *este* în Sion,
Şi înălţat preste tóte popórele.
3 Laude-se numele tĕŭ, cel mare şi înfricoşat;
Căcĭ sânt *este* el:
4 *Lăudaţĭ* puterea regeluĭ, *că* dreptatea ĭubesce,
Întemeĭat-aĭ îndreptările;
Judecată şi dreptate făcut-aĭ în Iacob.
5 Înălţaţĭ pre Iehova, Dumneḑeul nostru;
Închinaţi-vĕ înaintea aşternutuluĭ picĭórelor sale;
Căcĭ sânt *este* el.
6 Moisi şi Aaron *fost-aŭ* dintre preoţiĭ seĭ,
Şi Samuel dintre ceĭ ce chĭémă numele sĕŭ;

Eĭ chiemară pre Iehova, și el le-a rĕspuns.
7 În stâlp de nŭor le vorbi;
Eĭ păziră mărturiile sale,
Și așeḑămintele *ce* le-a fost dat.
8 Iehova, Dumneḑeul nostru! rĕspunsu-le-aĭ;
Dumneḑeŭ ertător fostu-le-aĭ,
Și rĕsbunător faptelor lor.
9 Înălțațĭ pre Iehova, Dumneḑeul nostru;
Închinați-vĕ în muntele cel sânt al sĕŭ!
Căcĭ sânt *este* Iehova, Dumneḑeul nostru.

Cântare de laudă pentru poporul luĭ Dumneḑeŭ.

100 Un psalm de mulțumire.
Strige de bucurie luĭ Iehova tot pămêntul!
2 Servițĭ luĭ Iehova cu veselie!
Cu cântare venițĭ înaintea luĭ!
3 Aflațĭ, că Iehova *este* Dumneḑeŭ;
El ne-a făcut, și nu noĭ înșine;
Poporul sĕŭ *suntem*, și turma pășiuneĭ sale.
4 Intrațĭ în porțile luĭ cu *cântărĭ de* mulțumire,
În curțile sale cu *cântărĭ de* laudă:
Mulțumiți-ĭ, *și* bine-cuvîntațĭ numele sĕŭ,
5 Căcĭ bun *este* Iehova, în etern îndurarea sa,
Din generațiune în generațiune *ține* credincĭoșia sa.

Norma de guvernare a luĭ David.

101 Un psalm al luĭ David.
Milă și judecată voiŭ cânta,
Ție, Iehova, îțĭ voiŭ cânta.
2 Voiŭ lua aminte la calea neprihănireĭ;
Când veĭ veni la mine?
Voiŭ umbla în nevinovăția inimeĭ mele
În lă-întrul caseĭ mele.
3 Nu voiŭ pune înaintea ochilor meĭ nicĭ un rĕŭ,
Urăsc lucrarea celor ce se abat;
Nu se va lipi de mine;
4 Inima îndărătnică de mine departe fie,
Rĕutatea nu voiŭ cunósce.
5 Pre cel ce vorbesce de rĕŭ într'ascuns de aprópele sĕŭ,
Îl voiŭ stârpi;
Pre cel ce are ochĭ mândri și inimă îngâmfată,
Nu-l voiŭ suferi.
6 Ochiĭ meĭ *vor fi* spre ceĭ credincĭoșĭ aĭ țăreĭ, ca eĭ să locuéscă cu mine;
Cel ce umblă pe calea neprihănireĭ,
acela *numaĭ* îmĭ va servi.
7 Cel ce vicleșug lucrézĕ, nu va locui în lă-întrul caseĭ mele,
Cel ce mincĭunĭ spune, înaintea ochilor meĭ nu va sta.
8 În tóte diminețele voiŭ stârpi pre toțĭ nelegĭuițiĭ țăreĭ,
Nimicind din cetatea luĭ Iehova pre toțĭ făcĕtoriĭ de rele.

Rugăciune de pocăință, ca să se restabilésca Sionul.

102 Rugăcĭunea unuĭ apĕsat, când este în nelinisce și revarsă înaintea luĭ Iehova plângerea sa.
2 Iehova, ascultă ruga mea,
Și strigarea mea vie până la tine.
3 Nu ascunde fața ta de mine în ḑiŭa nevoĭeĭ mele,
Plécă urechĭa ta către mine în ḑiŭa *când* strig,
Grăbesce-te a-mĭ rĕspunde.
4 Căcĭ ḑilele mele per, ca fumul,
Și ósele mele ca tăcĭune ard;
5 Lovită este inima mea, și s'a uscat ca érba;
Căcĭ uĭtat-am a mânca pânea mea.
6 De vocea suspinuluĭ meŭ
Ósele mele se lipsesc de carnea mea;
7 Ajuns-am ca și pelicanul pustiuluĭ,
Sûnt ca cucuvéua între ruinĭ.
8 Veghĭez, și sûnt ca pasărea singuratică pe acoperiș.
9 Tótă ḑiŭa mĕ batjocoresc neamiciĭ meĭ;
Ceĭ ce se înfurie asupră-mĭ pe mine se jură.
10 Căcĭ drept pâne mâncat-am cenușă,
Și bĕutura mea cu lacrimĭ am amestecat,
11 De mânia ta și urgia ta;
Căcĭ tu m'aĭ ridicat, și m'aĭ asvârlit.
12 Ca o umbră întinsă *sûnt* ḑilele mele,
Și eŭ ca érba mĕ usuc.
13 Dară tu, Iehova, în etern tronezĭ,
Și amintirea ta ține din generațiune în generațiune.
14 Scula-te-veĭ, îndura-te-veĭ de Sion,
Căcĭ timp *este* să te îndurĭ de el;
Căcĭ sosit-a timpul hotărît.
15 Căcĭ servilor teĭ le place de petrele sale,
Și ĭubesc pulberea luĭ.
16 Și teme-se-vor popórele de numele luĭ Iehova,
Și toțĭ regiĭ pămêntuluĭ de mărirea ta.

17 Căcĭ Iehova a rezidit Sionul,
În mărirea sa arĕtatu-s-a.
18 La rugăcĭunea celuĭ nemângăiat plecatu-s-a,
Şi cererea lor n'a nesocotit.
19 Scri-se-va acésta pentru generaţiunea viitóre,
Ca poporul renăscut să laude pre Iehova.
20 Căcĭ el privit-a din sânta sa înălţime,
Iehova din cer s'a uĭtat pe pămênt:
21 Ca să audă suspinul celuĭ încătuşat,
Ca să scape pre ceĭ hotărîţĭ la mórte;
22 Ca eĭ să prochĭeme în Sion numele luĭ Iehova,
Şi lauda luĭ în Ierusalim,
23 Când se vor aduna împreună popórele
Şi regatele, ca să servéscă luĭ Iehova.
24 Pe cale el a slăbit puterea mea,
A scurtat ḑilele mele.
25 Ḑisu-*mi*-am: Dumneḑeul meŭ! nu mĕ răpi la jumătatea ḑilelor mele;
Din generaţiune în generaţiune *sûnt* aniĭ teĭ;
26 Din vechime întemeĭat-aĭ pămêntul,
Şi cerul lucrul mânelor tale *este.*
27 Ele vor peri, dară tu veĭ rĕmâné,
Da, ca un vestmînt ele tóte se vor învechi,
Ca un vestmînt le veĭ schimba, şi se vor schimba.
28 Dară tu tot acelaşĭ *veĭ fi,*
Şi aniĭ teĭ nu se vor sfârşi.
29 Fiiĭ servilor teĭ locui-vor,
Şi seminţa lor întări-se-va înaintea ta.

Preamărirea îndurăriĭ Domnuluĭ faţă de ómenĭ păcătoşĭ şi neputincioşĭ.

103 Un psalm al luĭ David.
Bine-cuvintéză, sufletul meŭ, pre Iehova!
Şi tóte cele din lă-întrul meŭ numele cel sânt al sĕŭ!
2 Bine-cuvintéză, suflete al meŭ, pre Iehova;
Şi nu uita tóte bine-facerile luĭ:
3 Cel ce értă tóte fără-de-legile tale,
Cel ce vindecă tóte bólele tale!
4 Cel ce scapă de mormînt vĭéţa ta,
Cel ce te încununéză cu milă şi îndurare!
5 Cel ce umple de bunĕtăţĭ sufletul tĕŭ,
Aşa că se înnoŭesc, ca ale vulturuluĭ, tineretele tale.
6 Dreptate şi judecată face Iehova
Tuturor celor apĕsaţĭ.
7 Făcut-a cunoscute luĭ Moisi căile sale,
Fiilor luĭ Israel faptele sale.
8 Îndurat şi milostivit *este* Iehova,
Tărḑiŭ la mânie şi plin de îndurare;
9 Nu va mustra în etern,
Nicĭ pururea va ţine *mânia sa*;
10 După pĕcatele nóstre nu ne-a făcut,
Nicĭ după fără-de-legile nóstre nu ne-a rĕsplătit.
11 Căcĭ, pe cât este înalt cerul preste pămênt,
Înălţatu-s'a mila sa spre ceĭ ce se tem de dînsul;
12 Pe cât de departe este rĕsăritul de la apus,
Depărtat-a de la noĭ fără-de-legile nóstre.
13 În ce chip miluesce părintele pre fiĭ,
Miluesce Iehova pre ceĭ ce se tem de dînsul.
14 Căcĭ cunósce zidirea nóstră,
Aduce-şĭ aminte, că ţărână sûntem.
15 Omul, ca érba *sûnt* ḑilele luĭ,
Ca flórea câmpuluĭ, aşa va înflori;
16 Un vênt trece dé-asupră-ĭ, şi nu maĭ este,
Şi locul sĕŭ nu se maĭ cunósce.
17 Dară mila luĭ Iehova *ţine* din etern şi în etern spre ceĭ ce se tem de dînsul,
Şi mântuirea sa spre fiiĭ fiilor,
18 Ce păzesc legămîntul sĕŭ,
Şi-şĭ aduc aminte de ordinele luĭ, ca să le facă.
19 Iehova gătit-a în cer tronul sĕŭ,
Şi împĕrăţia sa preste tóte domnesce.
20 Bine-cuvîntaţĭ pre Iehova, voĭ îngeriĭ seĭ,
Ceĭ tarĭ cu puterea, şi carĭ faceţĭ ordinul sĕŭ,
Ascultând de vocea cuvîntuluĭ sĕŭ!
21 Bine-cuvîntaţĭ pre Iehova, tóte oştirile luĭ,
Serviĭ luĭ, carĭ faceţĭ voĭa luĭ!
22 Bine-cuvîntaţĭ pre Iehova, tóte lucrurile luĭ,
În tóte locurile stăpânireĭ luĭ!
Bine-cuvintéză, suflete al meŭ, pre Iehova!

Preamărirea luĭ Dumneḑeŭ din fápturile creaţiuniĭ.

104 Bine-cuvintéză, suflete al meŭ, pre Iehova!

Iehova, Dumnedeul meŭ, măritu-teaĭ fórte.
În măreţie şi strălucire te-aĭ îmbrăcat.
2 Cel ce cu lumina, ca *cu* o mantie, *te*-aĭ învělit,
Cel ce aĭ întins cerul ca un covor!
3 Cel ce cu ape zidit-a cămările luĭ cele maĭ de sus;
Cel ce *din* nŭorĭ face carul sěŭ;
Cel ce umblă pe aripele vêntuluĭ;
4 Cel ce face vênturile trimeşiĭ seĭ,
Flăcările de foc serviĭ seĭ.
5 Întemeĭat-aĭ pămêntul pe temeliele sale,
Ca în etern şi perpetu să nu se clătéscă.
6 Cu adâncul, ca *cu* un vestmînt, l-aĭ acoperit;
Apele preste munţĭ stătut-aŭ.
7 Fugit-aŭ de mustrarea ta,
La vocea tunetuluĭ tĕŭ luat-aŭ ĭute fugă.
8 (Munţiĭ ridicându-se, văile plecându-se,)
Spre locul, în care tu le-aĭ întemeĭat.
9 Marginĭ pusu-*li*-aĭ, preste cari să nu trécă,
Să nu se întórcă, ca să acoper pămêntul.
10 Trimes-a isvóre în văĭ,
Printre munţĭ strecuratu-s'aŭ *apele*.
11 Din ele adapă-se tóte férele câmpieĭ,
Asiniĭ sălbaticĭ îşĭ potolesc setea lor.
12 Aprópe de ele locuesc păserile ceruluĭ,
Cari fac să rěsune vocea *lor* dintre ramurĭ.
13 El adapă munţiĭ din cămările sale,
Din fruptul lucrurilor tale saturĭ pămêntul
14 El face ră rěsară érbă pentru vită,
Şi verdéţă pentru trebuinţa omuluĭ;
El scóte pâne din pămênt,
15 Şi vinul, *ce* veselesce inima omuluĭ,
Şi face să strălucéscă faţa *luĭ* maĭ mult decât oleĭul;
Şi pânea *ce* întăresce inima omuluĭ.
16 Arboriĭ luĭ Iehova se satură,
Cedriĭ Libanuluĭ, pre cari el ĭ-a sădit;
17 În cari pasěrea îşĭ face cuĭbul sěŭ:
Cocostârculuĭ bradiĭ sûnt locuinţă;
18 Capriórelor, munţiĭ ceĭ înalţĭ,
Şóriceluĭ de munte stâncele ĭĭ *sûnt* adăpost.
19 Făcut-aĭ luna pentru timpurĭ,
Sórele cunósce *timpul* apusuluĭ sěŭ.
20 Făcut-aĭ întunerecul, ca să fie nópte,
În care să se misce tóte férele păduriĭ;
21 Puiĭ de leŭ, ce mugesc după pradă,
Căutând de la Dumnedeŭ mâncarea lor.
22 Sórele rĕsare: eĭ se retrag,
Şi în vizuniele lor se culcă.
23 Omul ese la lucrul sĕŭ
Şi la munca sa până în séră.
24 Cât de multe sûnt lucrările tale, Iehova!
Tóte cu înţelepcĭune le-aĭ făcut.
Plin este pămêntul de bunurile tale.
25 *Aşa şi* marea acésta, întinsă şi largă;
În ea *sûnt* târĕtóre fără numĕr,
Animale micĭ şi marĭ.|
26 Pe ea plutesc corăbiĭ,
Şi Leviatanul, *pre care l*-aĭ făcut,
Ca să se jóce într'însa.
27 Tóte pre tine te aşteptă,
Ca să *le* daĭ mâncarea la timpul *lor*.
28 Le daĭ, ele adună;
Deschidĭ mâna ta, ele se satură de bunurĭ.
29 Ascundĭ faţa ta, ele se neliniscesc,
Ĭeĭ suflarea lor, ele per, şi în pulbere se re'ntorc,
30 Trimeţĭ spiritul tĕŭ, ele din noŭ se fac,
Şi *aşa* tu înnoŭescĭ faţa pămêntuluĭ.
31 Fie mărirea luĭ Iehova în etern;
Iehova să se bucure de lucrurile sale!
32 Privesce spre pămênt, şi acesta se cutremură,
Atinge munţiĭ, şi eĭ fumegă.
33 Voiŭ cânta luĭ Iehova tótă viéţa mea,
Voiŭ psalmodia Dumnedeuluĭ meŭ, cât voiŭ fi
34 Fie 'ĭ plăcută gândirea mea!
Căcĭ mě bucur în Iehova.
35 Péră pěcătoşiĭ de pe pămênt,
Şi ceĭ nelegĭuiţĭ să nu maĭ fie!
36 *Dară*, suflete al meŭ, bine-cuvintéză pre Iehova!
Toţĭ, lăudaţĭ pre Iehova!

Preamărirea luĭ Dumnedeŭ pentru binefacerile sale către Israel.

105 Lăudaţĭ pre Iehova, chĭemaţĭ numele luĭ!
Între popóre faceţĭ cunoscute faptele luĭ!
2 Cântaţi-ĭ, psalmodiaţi-ĭ,
Vorbiţĭ de tóte minunile luĭ!
3 Lăudaţi-vě în sântul sěŭ nume!

Bucure-se inima celor ce caută pre
Iehova!
4 Căutaţĭ pre Iehova şi puterea luĭ,
Căutaţĭ pururea faţa luĭ.
5 Amintiţi-vĕ de minunile luĭ, pre cari le-a făcut,
De semnele luĭ şi de judecăţile gureĭ sale,
6 Voĭ seminţia luĭ Abraam, servul sĕŭ,
Fiiĭ luĭ Iacob, aleşiĭ seĭ!
7 El, Iehova, *este* Dumneḑeul nostru,
Preste tot pămêntul *sûnt* judecăţile sale.
8 El pururea îşĭ aduce aminte de legămîntul sĕŭ,
De cuvîntul *ce l*-a ordonat la miĭ de generaţiunĭ:
9 Pre care l-a încheĭat cu Abraam,
Şi de jurămîntul sĕŭ către Isaac,
10 Şi pre care l-a întărit aşeḑămînt luĭ Iacob,
Legămînt etern luĭ Israel,
11 Ḑicênd: Ţie îţĭ voiŭ da pămêntul Canaan,
De sorţ al moşteniriĭ vóstre.
12 Când eraŭ *încă* puţinĭ la numĕr,
Puţinĭ fórte, şi străinĭ acolo;
13 Când merseră din popor în popor,
Din regat în alt popor;
14 Nelăsind pre nimenea să-ĭ apese,
Şi pre regĭ pedepsindu-ĭ pentru dînşi, *ḑicênd*:
15 De unşiĭ meĭ nu vĕ atingeţĭ,
Şi profeţilor meĭ niciĭ un rĕŭ nu le faceţĭ!
16 Chiemă şi fómetea asupra pămêntuluĭ,
Sfărămând sprijinul vieţeĭ, pânea.
17 Trimese înainte-le un bărbat,
Pre Iosef cel vîndut ca sclav.
18 În cătuşe strîns-aŭ piciórele luĭ,
Ferul străpuns-a sufletul sĕŭ;
19 Până la timpul, când se împlini cuvîntul sĕŭ,
Cuvîntul luĭ Iehova, *care* l-a cercat.
20 Trimes-a regele, de l-aŭ deslegat,
Domnul popórelor, de l-a pus în libertate.
21 Făcutu-l-a domn preste casa sa,
Şi stăpân preste tótă averea sa:
22 Ca să lege pre maĭ mariĭ seĭ după voĭa sa,
Pre bătrâniĭ seĭ să-ĭ înţelepţéscă.
23 Şi veni Israelul în Egipt,
Şi Iacob se opri în pămêntul luĭ Ham.
24 Şi el îmmulţi fórte pre poporul sĕŭ,
Îl făcu maĭ tare decât apĕsătoriĭ seĭ.
25 Întórse inima lor, ca să urască pre poporul sĕŭ,
Să facă vicleşug servilor seĭ.
26 Trimese pre Moisi, servul sĕŭ,
Pre Aaron, pre care l-a ales;
27 Eĭ făcură între dînşi semnele luĭ,
Şi minunĭ în pămêntul luĭ Ham.
28 El trimese întunecime, şi se făcu întunerec,
Şi nimic nu se împotrivi cuvintelor luĭ.
29 Prefăcu apele lor în sânge,
Şi omorî pesciĭ lor.
30 Pămêntul lor foi de brósce,
Până în cămările regilor lor.
31 Ḑise, şi musca-câneluĭ veni,
Musce rele în tot cuprinsul lor.
32 În loc de plóĭe le dădu grindină,
Flacărĭ de foc în pămêntul lor;
33 Bătu viele lor şi smochiniĭ lor,
Şi sfărâmă arboriĭ cuprinsuluĭ lor.
34 *Éră-şĭ* ḑise; şi locusta veni,
Şi omiḑĭ fără numĕr;
35 Cari mâncară tótă verdéţa pămênluĭ lor,
Şi înghiţiră fruptul ţarineĭ lor.
36 El bătu pre tot ântĕĭ-născutul în pămêntul lor,
Prinosul a tótă puterea lor.
37 Scosu-i-a cu argint şi cu aur,
Şi în seminţiele sale nu *era* niciĭ unul, care să şovăéscă;
38 Egiptul bucuratu-s-a de plecarea lor,
Căcĭ frica de dînşi căḑuse preste eĭ.
39 El întinse nŭor drept acoperemînt,
Şi foc, spre a-le lumina nóptea.
40 Eĭ cerură, şi el aduse prepeliţe,
Şi cu pânea ceruluĭ îĭ sătură.
41 Deschise stânca, şi se versă apă,
Ce, *ca* un părâŭ, a curs prin locurĭ secetóse.
42 Căcĭ amintitu-şi-a de cuvîntul sĕŭ cel sânt,
De Abraam, servul sĕŭ;
43 Şi scóse pre poporul sĕŭ în bucurie,
În cântărĭ de veselie pre aleşiĭ seĭ.
44 Şi le dădu ţările naţiunilor,
Şi stăpâniră *fruptul* lucruluĭ popórelor;
45 Ca să păzéscă aşeḑămintele luĭ,
Şi legile luĭ să le ţină.
Lăudaţĭ pre Iehova.

Cântare de laudă pentru harul luĭ Dumneḑeŭ în ciuda tuturor călcărilor de lege a luĭ Israel.

106 Lăudaţĭ pre Iehova!
Mulţumiţĭ luĭ Iehova, căcĭ bun *este*,
Şi în etern *ţine* îndurarea sa.
2 Cine póte spune faptele cele mărete ale luĭ Iehova?

Cine va face să rĕsune tótă lauda sa?
3 Fericiţĭ ceĭ ce se ţin de judecată,
Şi dreptate fac în tot timpul!
4 Adu-ţĭ aminte de mine, Iehova, întru bună-voinţa, *ce porţĭ* poporuluĭ tĕŭ,
Cercetéză-mĕ cu ajutorul tĕŭ:
5 Ca să vĕd fericirea aleşilor teĭ;
Să mĕ bucur de bucuria poporuluĭ tĕŭ,
Şi să mĕ laud cu moştenirea ta.
6 Pĕcătuit-am şi noĭ şi părinţiĭ noştri,
Strâmbătate lucrat-am, nelegĭuit-am:
7 În Egipt părinţiĭ noştri nu ţinură sémă de minunile tale,
Nu-şĭ amintiră de mulţimea îndurărilor tale;
Ci rĕsculatu-s'aŭ la marea, la Marea Roşie.
8 Totuşĭ el îĭ mântui pentru numele sĕŭ,
Ca să facă cunoscută puterea sa.
9 Certat-a Marea Roşie, şi ea a secat,
Şi trecutu-i-a prin adâncurĭ, ca prin pustiŭ.
10 Mântuitu-i-a din mâna celuĭ ce-ĭ urĭa,
Şi ĭ-a scăpat din mâna neamiculuĭ.
11 Şi apele acoperiră pe apĕsătoriĭ lor,
Nicĭ unul dintrînşi nu rĕmase.
12 Atuncea credură în cuvintele sale,
Cântară lauda luĭ.
13 *Dară* ĭute uĭtară faptele sale,
Nu asteptară sfatul sĕŭ;
14 Şi se cuprinseră de poftă în pustiŭ,
Ispitiră pre Dumnedeŭ în *mijlocul* deşertuluĭ.
15 Şi el le dădu cererea lor,
Dară trimese uscăcĭune în corpurile lor.
16 Şi pismuiră şi pre Moisi în taberă,
Pre Aaron, sântul luĭ Iehova.
17 *De aceea* deschisu-s'a pămêntul, şi înghiţi pre Datan,
Şi acoperi céta luĭ Abiram;
18 Şi focul aprinsu-s'a în céta lor,
Şi flacările mistuiră pre ceĭ nelegĭuiţĭ.
19 Un viţel îşĭ făcură în Horeb,
Şi se închinară la un chip vĕrsat;
20 Schimbând mărirea lor
Cu chipul unuĭ taur, ce mănâncă érbă.
21 Uĭtară pre Dumnedeŭ, mântuitorul lor,
Care făcuse măreţe în Egipt,
22 Minunate în pămêntul luĭ Ham,
Înfricoşate la Marea-Róşiă.
23 Drept accea dis-a el: Îĭ voiŭ stârpi;
Dară Moisi, alesul sĕŭ, stătut-a la spărtură înaintea luĭ,
Ca să înlăture mânia luĭ de a-ĭ nimici.
24 Şi defăimară pămêntul cel dorit,
Nu credură în cuvîntul sĕŭ;
25 Ci murmurară în corturile lor,
Nu ascultară de vocea luĭ Iehova.
26 Atuncea ridicat-a el asupră-le mâna sa,
Jurând, că-ĭ va surpa în pustiŭ,
27 Şi că va arunca seminţia lor între popóre,
Şi că-ĭ va risipi prin ţărĭ,
28 Şi eĭ se alipiră de Baal-Peor,
Şi mâncară sacrificiĭle *idolilor* fără vĭéţă.
29 Şi întărîtară *pre Dumnedeŭ* prin faptele lor,
Şi plagă isbucni între dînşi.
30 Atuncea se sculă Fineas, şi făcu judecată,
Şi plaga conteni.
31 Acésta spre dreptate i se socoti,
Din generaţiune în generaţiune până în etern.
32 Şi eĭ *îl* mâniară la apa Merĭba *(céŕtă)*,
Şi ajunse rĕul *încă şi* pre Moisi pentru eĭ;
33 Căcĭ amărîră spiritul sĕŭ,
Până cuvîntă nesocotite cu buzele sale.
34 *Şi* nu stârpiră popórele,
Pre cări le-a dis Iehova;
35 Ci se amestecară cu popórele,
Şi învĕţară faptele lor;
36 Şi serviră idolilor lor;
Cari le fură spre cursă;
37 Şi sacrificară pre fiiĭ lor
Şi pre fetele lor demonilor:
38 Vĕrsară sânge nevinovat:
Sângele fiilor lor şi al fetelor lor,
Pre cari-ĭ sacrificară idolilor Canaanuluĭ;
Şi pămêntul cu sânge s'a pângărit.
39 Şi aşa se mânjiră prin faptele lor,
Şi desfrânară prin apucăturile lor.
40 Atuncĭ aprinsu-s'a mânia luĭ Iehova asupra poporuluĭ sĕŭ,
Şi avu în ură moştenirea sa;
41 Şi datu-i-a în mânele popórelor,
De aŭ domnit preste eĭ ceĭ ce-ĭ uraŭ;
42 Şi neamiciĭ lor apĕsatu-i-aŭ,
Şi umilitiĭ fură supt mânele lor.
43 De multe orĭ el ĭ-a scăpat,
Dară eĭ *tot îl* amărîră cu sfatul lor.
Şi împilatu-s'aŭ prin fără-de-legea lor.
44 Totuşĭ el căutat-a la nevoĭa lor,
Când audi strigătul lor.

45 Şi-şĭ aduse aminte de legămîntul
sĕŭ pentru eĭ,
Şi se îndură după mulţimea îndu-
rărei sale.
46 Şi-ĭ făcu să afle milă
Înaintea tuturor celor ce ĭ-aŭ luat
prinşĭ.
47 Mântui-ne, Iehova, Dumneḑeul no-
stru,
Şi adună-ne dintre popóre,
Ca să mulţumim sântuluĭ tĕŭ nume,
Ca să ne fălim în lauda ta.
48 Bine-cuvîntat *fie* Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ Israel,
Din etern şi în etern;
Şi tot poporul să ḑică: Amin!
Lăudaţĭ pre Iehova!

CARTEA A CINCIA.

Cântare de mulţumită a mântuiţilor, cari aŭ strigat la Dumneḑeŭ înnevoia lor.

107 Mulţumiţĭ luĭ Iehova, că bun
este,
Şi în etern *ţine* îndurarea sa.
2 *Aşa* ḑică ceĭ mântuiţĭ de Iehova,
Pre carĭ ĭ-a mântuit din mâna apĕ-
sătoruluĭ;
3 Şi din ţărî ĭ-a adunat:
De la rĕsărit şi de la apusu,
De la méḑă-nópte şi de la méḑă-ḑi.
4 În pustiŭ se rătăciaŭ, în cale ne-
umblată,
Cetate de locuit nu aflaŭ;
5 Flămânḑĭ şi setoşĭ,
Sufletul lor în eĭ lânceḑia.
6 Atuncea strigară către Iehova în
nevoia lor,
Şi el din strâmtorările lor ĭĭ scăpă;
7 Şi-ĭ conduse pe cale dréptă,
Ca să ajungă la cetate de locuit.
8 Mulţuméscă luĭ Iehova *pentru* în-
durarea luĭ,
Pentru minunile luĭ către fiiĭ óme-
nilor;
9 Căcĭ săturat-a sufletul lâncediţ,
Şi umplut-a de bunĕtăţĭ sufletul flă-
mând.
10 Ceĭ ce şedeaŭ în întunerec şi în
umbra morţeĭ,
Încătuşaţĭ în apĕsare şi fer;
11 Pentru-că se împotriviseră cuvinte-
lor luĭ Dumneḑeŭ,
Şi sfatul celuĭ Pré-înalt îl nesoco-
tiseră;
12 De aceea umilit-a sufletul lor prin
muncă;
Căḑut-aŭ, şi nu *era* cine să *le* a-
jute.
13 Atuncea strigară către Iehova în
nevoia lor,
Şi el din strâmtorările lor ĭ-a aju-
tat;
14 Scosu-i-a din întunerec şi din um-
bra morţeĭ,
Şi rupt-a lanţurile lor.
15 Mulţuméscă luĭ Iehova *pentru* în-
durarea luĭ,
Pentru minunile luĭ către fiiĭ óme-
nilor;
16 Că el a sfărâmat porţile de aramă,
Şi zăvórele de fer le-a tăiat.
17 Nebuniĭ apĕsatu-s'aŭ pentru calea
lor pĕcătósă,
Pentru fără-de-legea lor,
18 *Până în atâta* că sufletul lor urî
orĭ-ce mâncare,
Şi până la porţile morţeĭ ajunseră.
19 Atuncea strigară către Iehova în
nevoia lor,
Şi el din strâmtorările lor ĭ-a a-
jutat,
20 Trimese cuvîntul sĕŭ, ca să-ĭ vin-
dece,
Şi să-ĭ scape din grópele lor.
21 Mulţumĕscă luĭ Iehova *pentru* îndu-
rarea luĭ,
Pentru minunile luĭ către fiiĭ óme-
nilor;
22 Să sacrifice sacrificiĭ de laudă,
Şi să prochieme faptele luĭ cu cân-
tărĭ de bucurie.
23 Ceĭ ce în corăbiĭ se pogóră pe mare,
Carĭ fac negoţ pe ape puternice:
24 Acestia vĕd faptele luĭ Iehova,
Şi minunile luĭ în adâncurĭ.
25 Căcĭ el ḑice, şi se ridică furtuna,
Care înalţă valurile măreĭ;
26 La cer se ridică,
În adâncurĭ se pogor,
Sufletul lor se topesce în nĕcaz:
27 Se clatină şi şovăesc ca cel bét,
Şi tótă înţelepciunea lor se perde.
28 Atuncĭ eĭ strigă către Iehova în ne-
voia lor,
Şi el din strâmtorările lor ĭĭ scóte.
29 Opresce furtuna, în adiere *o preface*,
Şi valurile se alin.
30 Atuncĭ eĭ se bucură, că s'aŭ linistit,
Şi el ĭĭ conduce la limanul dorit
de eĭ.
31 Mulţumĕscă luĭ Iehova *pentru* în-
durarea luĭ,
Pentru minunile luĭ către fiiĭ óme-
nilor;
32 Să-l înalţe în adunarea poporuluĭ,
Şi să-l laude pe scaunul celor bă-
trânĭ.
33 El preface rîurile în deşert,
Şi isvórele de apă în uscăciune;
34 Pămêntul roditor în pămênt sără-
turos,

Pentru rĕutatea locuitorilor luĭ;
35 Preface deşertul în ezer de apă,
Şi pămêntul uscat în isvóre de apă;
36 Lăsând să locuéscă acolo ceĭ flămândĭ,
Să întemeĭeze cetate de locuit;
37 Şi să semene câmpia, şi să sădéscă viĭ,
Carĭ să producă frupt pe tot anul.
38 Şi el îĭ bine-cuvintéză, şi eĭ se îmmulţesc fórte,
Şi nu lasă să se împuţineze vitele lor.
39 De sûnt împuţinaţĭ şi umiliţĭ
De apĕsarea nefericireĭ şi întristăreĭ,
40 El varsă dispreţul asupra maĭ marilor,
În deşerturĭ fără căĭ îĭ face să se rătăcéscă.
41 Dară el ridică pre cel lipsit din apĕsare.
Şi ca pre turme îmmulţesce némurile *lor*;
42 Ceĭ drepţĭ vĕd *acésta*, şi se bucură,
Şi tótă rĕutatea îşĭ închide gura eĭ.
43 Tot înţeleptul vadă acésta,
Şi pricépă îndurările luĭ Iehova.

Preamărtrea bunătăţiĭ şi credinciosieĭ dumneḑeescĭ. Rugă pentru isbânda înpotriva duşmanilor.

108 O cântare saŭ un psalm al luĭ David.
2 Gata *este* inima mea, Dumneḑeule!
Voiŭ cânta, şi voiŭ psalmodia;
Aşa şi sufletul meŭ.
3 Destéptă-te, harpă şi citară,
Ca să destept aurora.
4 Te voiŭ lăuda între popóre, o Iehova,
Îţĭ voiŭ psalmodia între naţiunĭ.
5 Cacĭ mare preste cerurĭ *este* îndurarea ta,
Şi până la norĭ adevĕrul tĕŭ.
6 Înalţă-te preste cerurĭ, Dumneḑeule,
Preste tot pămêntul mărirea ta;
7 Ca să fie mântuiţĭ ĭubiţiĭ teĭ,
Ajută *cu* drépta ta, şi rĕspunde-mĭ;
Dumneḑeŭ a promis în sânţenia sa:
8 Bucura-mĕ-voiŭ, împărţindu-*vĕ* Sichemul,
Şi valea Succotuluĭ mĕsurând-o;
9 Al meŭ *este* Galaadul, *şi* al meŭ Manasse,
Efraimul *este* tăria capuluĭ meŭ, Iuda legislatorul meŭ;
10 Moabul *este* lighénul meŭ,
Asupra Edomuluĭ voiŭ arunca încălţămintea mea,
Asupra Filistieĭ voiŭ birui.
11 Cine mĕ va duce la cetatea cea întărită?
Cine mĕ va duce la Edom?
12 Aŭ nu *tu* óre, Dumneḑeule, *cel ce* ne-aĭ lepĕdat?
Şi aŭ nu tu Dumneḑeule, *cel ce* n'aĭ eşit cu oştirile nóstre?
13 Dă-ne ajutor *ca să scăpăm* din strâmtorare,
Căcĭ amăgitor *este* ajutorul omuluĭ.
14 Cu Dumneḑeŭ vom lucra fapte măreţe,
Şi el va călca în picĭóre pre neamiciĭ noştri.

Rugăciunea prigonituluĭ spre a se pedepsi duşmaniĭ seĭ şi ca Dumneḑeŭ să reverse asupra sa harul sĕŭ în miseria sa.

109 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.
Dumneḑeul laudeĭ mele, nu tăcé;
2 Căcĭ gura nelegĭuituluĭ şi gura viclenieĭ s'aŭ deschis asupră-mĭ;
Vorbit-aŭ cu mine cu limba mincĭuneĭ,
3 Cu cuvinte de ură m'aŭ înconjurat,
Şi fără cuvînt se luptară cu mine.
4 Pentru ĭubirea mea eĭ mĕ pârĕsc;
Dară eŭ, eŭ m'am rugat pentru eĭ.
5 Şi eĭ pentru bine cu rĕŭ mĭ-aŭ rĕsplătit,
Cu ură pentru ĭubirea mea.
6 Pune preste dînsul pre cel nelegĭuit,
Şi pârâtorul să stea de a drépta luĭ;
7 Când va fi judecat, fă să ésă vinovat,
Şi ruga luĭ ca pĕcat să se socotéscă!
8 Puţine fie ḑilele sale,
Diregĕtoria sa altul să o ĭea!
9 Orfanĭ fie fiiĭ seĭ, Şi femea sa văduvă!
10 Rătăcéscă-se fiiĭ seĭ şi să cerşetoréscă,
Să caute pâne în afara ruinelor lor!
11 Împrumutătorul răpéscă tóte ce sûnt ale luĭ,
Şi străiniĭ să prade munca sa!
12 Să nu aĭbă pre nimenea, care să întindă îndurare asupră-Ĭ,
Nimenea să nu fie, care să aĭbă milă de orfaniĭ seĭ!
13 Stârpéscă-se urmaşiĭ seĭ,
În generaţiunea viitóre fie sters numele lor!
14 Vina părinţilor luĭ amintéscă-se înaintea luĭ Iehova,
Pĕcatul mumeĭ sale să nu se stérgă!
15 Pururea fie înaintea luĭ Iehova,
Ca el să stârpéscă de pe pămênt amintirea lor.

16 Fiind-că nu-şĭ aduce aminte a face milă,
Ci urmăresce pre cel sărac şi lipsit,
Pre cel cu inimă sdrobită până la mórte.
17 Iubit-a blestemul, decĭ cadă asu-pră-ĭ;
Bine-cuvîntarea n'a iubit, decĭ fie departe de dînsul.
18 Cu blestemul, ca cu un vestmînt, s'a îmbrăcat,
Decĭ să intre ca apa în lăîntrul sĕŭ,
Ca oleĭul în ósele luĭ!
19 Fie-ĭ blestemul cu vestmîntul, *cu ca-re* se învelesce,
Ca cingĕtórea, cu care se încinge tot-dé-una!
20 Acésta *fie* plata pârătorilor meĭ de la Iehova,
A acelora ce vorbesc de rĕŭ asu-pră-mĭ!
21 Dară tu lucréză pentru mine, Dóm-ne, Iehova,
Pentru numele tĕŭ:
Căcĭ bună *este* îndurarea ta, scapă-mĕ.
22 Căcĭ sărac şi lipsit sûnt,
Şi inima mea rănită în lăîntrul meŭ.
23 Ca o umbră, ce se întinde, per,
Alungat sûnt ca locustele.
24 Genunchiĭle mele se clatină de a-junare,
Şi carnea mea s'a scurs de grăsime;
25 Aşa că am ajuns *a le fi* de ocară;
Când mĕ vĕd, clatină din cap.
26 Ajută-mĕ, Iehova, Dumneḑeul meŭ!
Mântui-mĕ după îndurarea ta;
27 Ca eĭ să cunóscă, că acésta *este* mâ-na ta,
Că tu Iehova aĭ făcut-o.
28 Blesteme eĭ, dară tu bine-cuvintéză,
De se vor scula, ruşineze-se;
Dară servul tĕŭ să se bucure.
29 Pârătoriĭ meĭ cu ruşine să se îm-brace,
În ruşinea lor să se înveléscă, ca cu o mantie.
30 Mulţumi-voiŭ fórte luĭ Iehova cu gura mea,
În mijlocul multora îl voiŭ lăuda.
31 Căcĭ el stă de a drépta celuĭ lipsit,
Ca să-*l* scape de ceĭ ce condamnă sufletul sĕŭ.

Christos vecĭnicul rege şi mare preot.

110 Un psalm al luĭ David.
Ḑis-a Iehova Domnuluĭ meŭ,
„Şeḑĭ de a drépta mea,
„Până voiŭ pune pre neamiciĭ teĭ aşternut picĭórelor tale“.
2 Toégul putereĭ tale-l va trimete Ie-hova din Sion;
Să domnescĭ în mijlocul neamicilor teĭ.
3 Poporul tĕŭ *va aduce* darurĭ de bu-nă-voie în ḑiŭa putereĭ tale,
În podóbă sântă; *cu* din sînul au-roreĭ,
Îţĭ va fi *atuncea* roŭa tinereţelor tale.
4 Iehova a jurat, şi nu se va căi;
„Tu *escĭ* preot în etern după chipul luĭ Melchisedek.“
5 Domnul de a drépta ta va sfărâma
Pre regĭ, în ḑiŭa mânieĭ sale.
6 El va judeca între naţiunĭ;
De stârvurĭ *le* va umplé,
Va sfărâma pre capiĭ multor ţĕrĭ.
7 Pe drumurĭ din pârăŭ va bé,
De aceea îşĭ va ridica capul.

Cântare de mulţumită pentru binecuvîn-tarea trupéscă şi sufletéscă a Domnuluĭ.

111 Lăudaţĭ pre Iehova!
Lăuda-voiŭ pre Iehova din tó-tă inima,
În societatea celor drepţĭ şi *în* a-dunarea lor.
2 Marĭ *sûnt* faptele luĭ Iehova,
Căutate de toţĭ ceĭ ce se plac în-trînsul.
3 Măreţie şi strălucire *este* fapta sa,
Şi dreptatea sa ţine în etern.
4 *Vrednice* de amintire făcut-a minu-nile sale;
Milos şi îndurat *este* Iehova.
5 Hrană dă celor ce se tem de dînsul,
Îşĭ amintesce în etern de legămîn-tul sĕŭ.
6 Puterea faptelor sale descoperit-a poporuluĭ sĕŭ,
Dându-le moştenirea popórelor
7 Faptele mânelor sale *sûnt* adevĕr şi dreptate,
Sigure *sûnt* tóte ordinele sale,
8 Întărite în etern şi perpetu,
Făcute cu adevĕr şi dreptate.
9 Rĕscumpĕrare a trimes poporuluĭ sĕŭ,
Datu-i-a în etern legămîntul sĕŭ;
Sânt şi înfricoşat *este* numele luĭ.
10 Începutul înţelepcĭuneĭ *este* temerea de Iehova,
Bunĭ de minte *sûnt* toţĭ ceĭ ce fac *ordinele luĭ*;
Lauda luĭ fie în etern.

Fericirea evlavioşilor şi a miloşilor.

112 Lăudaţĭ pre Iehova!
Fericit *este* bărbatul, *ce* se teme de Iehova,

Ce se place fórte în ordincle luĭ!
2 Puternică pe pămênt va fi sementa sa;
Generaţiunea celor dreptĭ va fi bine-cuvîntată.
3 Bunurĭ şi avuţiĭ *sûnt* în casa sa,
Şi dreptatea sa în etern ţine.
4 Lumină a rĕsărit în întunerec pentru ceĭ onestĭ:
Eĭ sûnt miloşĭ, înduraţĭ şi dreptĭ.
5 Fericit *este* bărbatul, *ce* dăruesce şi împrumută;
El îngrijesce afacerile sale cu cuviinţă.
6 Căcĭ etern nu se va clăti,
Spre amintire eternă va fi cel drept.
7 De o scire rea nu se va teme,
Tare este inima sa, încreḑêndu-se în Iehova;
8 Întărită inima sa, nu se va teme,
Până ce va vedé *împlinirea dorinţeĭ sale* asupra neamicilor seĭ.
9 A împărţit, a dat săracilor,
Dreptatea sa în etern ţine,
Cornul sĕŭ se va înălţa în mărire.
10 Nelegĭuitul vede *acésta*, şi se măhnesce,
Dinţiĭ îşĭ crâşnesce şi se topesce:
Pofta nelegĭuiţilor va peri.

Smeritului Dumneḑeŭ îĭ dă harul sĕŭ.

113 Lăudaţĭ pre Iehova!
Lăudaţĭ, voĭ serviĭ luĭ Iehova,
Laudaţĭ numele luĭ Iehova.
2 Fie numele luĭ Iehova bine-cuvîntat,
De acum şi până în etern.
3 De la rĕsăritul sóreluĭ până la apusul luĭ,
Fie numele luĭ Iehova lăudat.
4 Înalt preste tóte popórele *este* Iehova,
Preste cerurĭ mărirea sa.
5 Cine *este* ca Iehova, Dumneḑeul nostru?
Care tronéză în înălţime,
6 Care *se* înjosesce, spre a privi
La cerurĭ şi pe pămênt;
7 Care ridică pre cel sărac din pulbere,
Care din tină înalţă pre cel lipsit:
8 Ca să-*l* pună alăturea cu ceĭ maĭ marĭ,
Alăturea cu maĭ mariĭ poporuluĭ sĕŭ;
9 Care face ca stérpa caseĭ să ajungă
Mumă voĭósă de copiĭ.
Lăudaţĭ pre Iehova!

Minunile luĭ Dumneḑeŭ scoţênd pre poporul sĕŭ din Egipt.

114 Când eşi din Egipt Israel,
Casa luĭ Iacob din mijlocul unuĭ popor străin,
2 Iuda făcutu-s'a sanctuarul sĕŭ,
Israel stăpânirea sa
3 Marea vĕḑu, şi fugi,
Iordanul se întórse îndărăt;
4 Munţiĭ săltară ca berbeciĭ,
Colinele ca mieĭ.
5 Ce-ţĭ *este* ţie, mare, de fugĭ?
Ţie, Iordanule, *de* te întorcĭ îndărăt?
6 Voŭĕ, munţilor, *de* săltaţĭ ca berbeciĭ,
Voŭĕ, colinelor, ca mieiĭ?
7 Înaintea Dumneḑeuluĭ cutremură-te, pămêntule!
Înaintea Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob;
8 Care preface stânca *în* éz de apă,
Şi cremenea în isvor de apă.

Numaĭ luĭ Dumneḑeŭ să-ĭ dăm onóre.

115 Nu noŭĕ, Iehova, nu noŭĕ,
Ci numeluĭ tĕŭ dă-ĭ mărire,
Pentru îndurarea ta, pentru adevĕrul tĕŭ!
2 Pentru ce să ḑică popórele:
„Unde *este* Dumneḑeul lor?"
3 Dară Dumneḑeul nostru *este* în cerurĭ,
Tóte câte ĭ-aŭ plăcut, le-a făcut.
4 Idoliĭ lor *sûnt* argint şi aur,
Lucru de mânĭ omenescĭ.
5 Gură aŭ, şi nu vorbesc;
Ochĭ aŭ, şi nu vĕd;
6 Urechĭ aŭ, şi nu aud;
Nas aŭ, şi nu miros;
7 Mânĭ aŭ, şi nu pipăesc,
Picĭóre aŭ, şi nu umblă.
Nu daŭ nicĭ sunet prin gâtlejul lor.
8 Ceĭ ce-ĭ fac sûnt ca dînşi,
Tot cel ce se încrede în eĭ.
9 Israele, încrede-te în Iehova!
Ajutorul lor şi scutul lor el *este*.
10 Casă a luĭ Aaron, încredeţi-vĕ în Iehova,
Ajutorul lor şi scutul lor el *este*.
11 Ceĭ ce vĕ temeţĭ de Iehova, încredeţi-vĕ în Iehova,
Ajutorul lor şi scutul lor el *este*.
12 Iehova cel ce şĭ-a adus aminte de noĭ, va bine-cuvînta:
Va bine-cuvînta casa luĭ Israel,
Va bine-cuvînta casa luĭ Aaron;
13 Va bine-cuvînta pre ceĭ ce se tem de Iehova,
Pre ceĭ micĭ şi pre ceĭ marĭ,
14 Iehova să vĕ adaugă,

Voŭĕ şi fiilor voştri.
15 Bine-cuvîntaţĭ *fiţĭ* de Iehova,
Cel ce făcu cérul şi pămêntul.
16 Cerurile *sûnt* cerurile luĭ Iehova,
Şi pămêntul l-a dat fiilor ómenilor.
17 Nu morţiĭ laudă pre Iehova,
Nicĭ toţĭ ceĭ pogorîţĭ în locul tăcereĭ;
18 Ci noi vom bine-cuvînta pre Iehova
De acum şi până în etern.
Lăudaţĭ pre Iehova!

Mulţumită şi făgăduinţă pentru scăparea de primejdie mare mortală.

116 Iubesc pre Iehova; căcĭ a audit
Vocea mea, plângerea mea.
2 Căcĭ a plecat urechĭa sa către mine,
În *tóte* dilele mele *îl* voiŭ chĭema.
3 Funiele morţeĭ mĕ înconjuraseră
Strâmtorările infernuluĭ m'aflaseră,
Nevoĭe şi întristare întâmpinasem;
4 Atuncea chĭemat-am numele luĭ Iehova,
„Ah, Iehova, scapă sufletul meŭ!"
5 Milos şi drept *este* Iehova,
Îndurat Dumnedeul nostru.
6 Iehova păzesce pre ceĭ simpliĭ;
Eram slab, şi m'a ajutat.
7 Întórce-te, suflete al meŭ, la repausul tĕŭ,
Căcĭ Iehova ţĭ-a făcut bine.
8 Căcĭ tu aĭ scăpat sufletul meŭ de mórte,
Ochĭul meŭ de lăcrimĭ, *şi* picĭorul meŭ de cădere.
9 Voiŭ umbla înaintea luĭ Iehova.
În pămêntul celor viĭ.
10 Credut-am; de aceea am vorbit;
Apĕsat fórte am fost.
11 Dis-am în uĭmirea mea,
„Toţĭ ómeniĭ mint",
12 Cum se rĕsplătesc luĭ Iehova
Tóte bine-facerile luĭ către mine?
13 Paharul mântuireĭ voiŭ lua,
Şi voiŭ chĭema numele luĭ Iehova.
14 Voturile mele le voiŭ plăti luĭ Iehova,
Înaintea întreguluĭ sĕŭ popor.
15 Scumpă este în ochiĭ luĭ Iehova
Mórtea cuvioşilor seĭ.
16 Ah, Iehova, în adevĕr servul tĕŭ sûnt,
Servul tĕŭ, fiul serveĭ tale;
Tu aĭ deslegat legăturile mele.
17 Ţie-ţĭ voiŭ sacrifica sacrificiĭ de mulţumire,
Şi voiŭ chĭema numele luĭ Iehova.
18 Voturile mele le voiŭ plati luĭ Iehova,
Înaintea întreguluĭ sĕŭ popor,
19 În curţile caseĭ luĭ Iehova,
În mijlocul tĕŭ, Ierusalime!
Lăudaţĭ pre Iehova!

Învitare spre a lăuda pe Dumnedeŭ.

117 Lăudaţĭ pre Iehova, tóte popórele!
Serbaţi-l, tóte naţiunile!
2 Căcĭ mare este îndurarea luĭ spre noĭ,
Şi adevĕrul luĭ Iehova în etern.
Lăudaţĭ pre Iehova!

Cântare de biruinţă a drepţilor.

118 Mulţumiţĭ luĭ Iehova că bun *este*,
Şi în etern *ţine* îndurarea sa.
2 Şi Israel dică:
Că în etern *ţine* îndurarea sa.
3 Şi casa luĭ Aaron dică:
Că în etern *ţine* îndurarea sa.
4 Ceĭ ce se tem de Iehova dică:
„Că în etern *ţine* îndurarea sa.
5 Din strâmtorare chĭemat-am pre Iehova;
Iehova mĭ-a rĕspuns, *şi* la loc larg *m'a scos.*
6 Iehova *este* pentru mine; nu mĕ tem;
Ce-mĭ póte face omul?
7 Iehova *este* pentru mine, între ajutătoriĭ meĭ,
Şi voiŭ vedé *împlinirea dorinţeĭ mele* asupra celor ce mĕ urasc.
8 Maĭ bine *este* a se încrede în Iehova,
De cât a-şĭ pune încrederea în ómenĭ.
9 Maĭ bine *este* a se încrede în Iehova,
De cât a-şĭ pune încrederea în ceĭ marĭ.
10 Tóte popórele m'aŭ înconjurat;
În numele luĭ Iehova le-am stârpit;
11 Înconjuratu-m'aŭ, da, m'aŭ înconjurat,
În numele luĭ Iehova le-am stârpit.
12 M'aŭ înconjurat ca albinele,
Se stinseră ca focul din spinĭ:
În numele luĭ Iehova le-am stârpit.
13 Îmbrâncitu-m'aŭ fórte, ca să cad,
Dară Iehova m'a ajutat.
14 Tăria mea şi cântarea mea *este* Iehova,
Şi fostu-mi-a de ajutor.
15 Vocea cântăreĭ de bucurie şi de mântuire *este* în corturile celor drepţĭ:
„Drépta luĭ Iehova face fapte marĭ".
16 Drépta luĭ Iehova înalţă,
Drépta luĭ Iehova face fapte marĭ.
17 Nu voiŭ muri, ci voiŭ trăi,
Şi voiŭ spune faptele luĭ Iehova.
18 Iehova m'a mustrat;
Dară nu m'a dat morţeĭ.

19 Deschideţi-mĭ porţile dreptăţeĭ;
Voiŭ intra printrînsele, voiŭ lăuda pre Iehova.
20 Acésta *este* pórta luĭ Iehova,
Ceĭ dreptĭ intră printr'însa.
21 Lăuda-te-voiŭ, că mĭ-aĭ rĕspuns;
Şi mĭ-aĭ fost spre mântuire.
22 Pétra, *pre care* zidariĭ aŭ lepedat-*o*,
Pétra unghĭuluĭ s'a făcut,
23 De la Iehova s'a făcut acésta;
Minunat *este* acésta în ochiĭ noştri.
24 Acésta *este* ḑiŭa, pre care Iehova a făcut-o,
Să ne bucurăm şi să ne veselim întrînsa.
25 Ah, Iehova, ajută, rogu-te;
Ah, Iehova, trimete, rogu-te, prosperitate.
26 Bine-cuvîntat *fie* cel ce vine în numele luĭ Iehova;
Bine-cuvîntămu-vĕ pre voĭ ceĭ din casa luĭ Israel.
27 Iehova *este* Dumneḑeŭ, şi ne luminéză;
Legaţĭ sacrificĭul cu funiĭ până la córnele altaruluĭ.
28 Dumneḑeul meŭ tu *escĭ*, şi eŭ te voiŭ lăuda;
Dumneḑeul meŭ, te voiŭ înălţa.
29 Mulţumiţĭ luĭ Iehova, că bun *este*,
Că în etern *ţine* îndurarea sa.

Măreția și mândrețea cuvîntuluĭ luĭ Dumneḑeesc. (Numit şi alfabetul de aur, de vreme ce în textul original fiecare opt verseturĭ au la început aceiaşĭ iniţială, după ordinea alfabetică.)

Alef.

119 Fericiţĭ *sûnt* ceĭ fără prihană în cale,
Cari umblă în legea luĭ Iehova.
2 Fericiţĭ ceĭ ce păzesc mărturiile sale,
Şi-l caută din tótă inima;
3 Ceĭ ce nu fac nicĭ o fără-de-lege,
Ci umblă în căile sale.
4 Tu *ne*-aĭ ordonat, ordinele tale
Să le păzim cu îngrijire.
5 Ah, de s'ar întări căile mele,
În păzirea aşeḑămintelor tale.
6 Atuncea nu m'aş ruşina,
Când aş privi la tóte ordinele tale.
7 Lăuda-te-voiŭ în curăţenia inimeĭ,
Învĕţându-mĕ judecăţile dreptăţeĭ tale.
8 Aşeḑămintele tale voiŭ ţiné;
Nu mĕ părăsi de tot!

Bet.

9 În ce chip tînĕrul calea sa curată va ţiné?
Când *o* va ţiné după cuvîntul tĕŭ.
10 Cu tótă inima mea te-am căutat;
Nu mĕ lăsa să rătăcesc de la ordinele tale.
11 În inima mea ascuns-am cuvîntul tĕŭ,
Ca să nu-ţĭ pĕcătuesc.
12 Bine-cuvîntat *fiĭ*, Iehova!
Învaţă-me aşeḑămintele tale.
13 Cu buzele mele spus-am
Tóte judecăţile gureĭ tale.
14 De calea mărturiilor tale mĕ bucur,
Ca de tóte avuţiile.
15 Cugeta-voiŭ la ordinele tale,
Şi căuta-voiŭ căile tale.
16 Desfĕta-mĕ-voiŭ în aşeḑămintele tale;
Cuvîntul tĕŭ nu voiŭ uĭta.

Ghimel.

17 Fă bine servuluĭ tĕŭ, *ca* să trăesc;
Şi voiŭ păzi cuvîntul tĕŭ.
18 Deschide ochiĭ meĭ,
Ca să vĕd minunile legeĭ tale.
19 Străin *sûnt* pe pământ,
Nu ascunde de la mine ordinele tale.
20 Sdrobit este sufletul meŭ,
De dorul judecăţilor tale în tot timpul.
21 Mustrat-aĭ pre ceĭ mândri, ceĭ blestemaţĭ,
Cari s'aŭ rătăcit de la ordinele tale.
22 Ridică de de-asupra mea ocara şi dispreţul;
Căcĭ mărturiile tale le-am păzit.
23 Chĭar şi ceĭ maĭ marĭ aŭ şeḑut, şi aŭ vorbit asupră-mĭ;
Dară servul tĕŭ la aşeḑămintele tale cugetă.
24 Şi mărturiile tale *sûnt* desfĕtările mele,
Sfătuitoriĭ meĭ.

Dalet.

25 Lipitu-s'a de ţărână sufletul meŭ;
Reînsufleţesce-mĕ după cuvîntul tĕŭ.
26 Spus-am căile mele, şi tu mĭ-aĭ rĕspuns;
Învaţă-mĕ aşeḑămintele tale.
27 Calea ordinelor tale fă-mĕ să înţeleg,
Şi voiŭ cugeta la minunile tale.
28 Sufletul meŭ lăcriméză de întristare;
Ridică-mĕ după cuvîntul tĕŭ.
29 Calea minciuneĭ depărtéză de la mine,
Cu legea ta miluesce-mĕ.
30 Calea credincĭoşieĭ ales-am,
Judecăţile tale pus-am *înaintea mea*.
31 Lipit sûnt de mărturiile tale;

Iehova! nu lăsa să fiu ruşinat.
32 Pe calea ordinelor tale voiŭ alerga;
Căcĭ la larg veĭ scóte inima mea.

He.

33 Învaţă-mĕ, Iehova, calea aşedămintelor tale,
Şi o voiŭ păzi *până* în sfârşit.
34 Dă-mĭ înţelepcĭune, ca să păzesc legea ta,
Şi să o ţin cu tótă inima.
35 Fă-mĕ să umblu în calea ordinelor tale,
Căcĭ în ea aflu plăcere.
36 Plécă inima mea la mărturiile tale,
Şi nu la sgârcenie.
37 Întórce ochiĭ meĭ de la căutarea de deşertăcĭune;
Reînsufleţesce-mĕ în calea ta.
38 Îndeplinesce servuluĭ tĕŭ cuvîntul tĕŭ,
Ce *l-aĭ promis celor ce* se tem de tine.
39 Depărtéză ocara mea, de care mĕ tem;
Căcĭ judecăţile tale bune *sûnt*.
40 Écă, duc dorul ordinelor tale;
Întru dreptatea ta reînsufleţesce-mĕ.

Vaf.

41 Şi vină preste mine îndurările tale, Iehova,
Mântuirea ta, după cuvîntul tĕŭ;
42 Şi voiŭ rĕspunde celuĭ ce mĕ defăimă;
Că în cuvîntul tĕŭ mĕ încred.
43 Şi nu lua de tot din gura mea cuvîntul adevĕruluĭ,
Căcĭ judecăţile tale am aşteptat.
44 Şi voiŭ păzi legea ta pururea,
În etern şi perpetu.
45 Şi în larg voiu umbla;
Căcĭ ordinele tale le caut.
46 Voiŭ vorbi de mărturiile tale înaintea regilor,
Şi nu mĕ va ruşina.
47 Şi mĕ voiŭ desfĕta în ordinele tale,
Pre carĭ le ĭubesc.
48 Voiŭ ridica mânele mele spre ordinele tale, pre carĭ le ĭubesc,
Şi voiŭ cugeta la aşedămintele tale.

Zain.

49 Adu-ţĭ aminte de cuvîntul *tĕŭ* către servul tĕŭ,
Pre care m'aĭ făcut să-l astept.
50 Acésta *este* mângâierea mea în apĕsarea mea;
Căcĭ cuvîntul tĕŭ m'a reînsufleţit.
51 Ceĭ mândri fórte şi-aŭ rîs de mine;
De legea ta nu m'am depărtat.
52 Adusu-mi-am aminte de judecăţile tale din etern, Iehova,
Şi m'am mângăiat,
53 Fiorĭ cuprinsu-m'aŭ pentru ceĭ nelegĭuiţĭ,
Carĭ părăsesc legea ta.
54 Cântărĭ fostu-mi-aŭ aşedămintele tale,
În casa nimernicieĭ mele.
55 Nóptea adusu-mi-am aminte de numele tĕŭ, Iehova,
Şi am păzit legea ta.
56 Acésta mi s'a făcut:
Căcĭ ordinele tale le-am păzit.

Het.

57 „Partea mea *tu escĭ*, Iehova!"
Dis'am, ca să păzesc cuvintele tale.
58 Din tótă inima rugatu-m'am ţie,
Îndură-te de mine după cuvîntul tĕŭ.
59 *De dinainte* cugetat-am la căile mele,
Şi am întors picĭórele mele către mărturiile tale.
60 Grăbitu-m'am, şi n'am întârzĭat,
A păzi ordinele tale.
61 Cetele celor nelegĭuiţĭ înconjuratu-m'aŭ;
Legea ta nu am uĭtat.
62 La miedul nopţeĭ scolu-mĕ, spre a-ţĭ mulţumi,
Pentru judecăţile dreptăţeĭ tale.
63 Soţ *sûnt* tuturor *celor* ce se tem de tine,
Şi celora ce ţin ordinele tale.
64 De îndurarea ta, Iehova, este plin pământul;
Învaţă-mĕ aşedămintele tale.

Tet.

65 Făcut-aĭ bine servuluĭ tĕŭ, Iehova,
După cuvîntul tĕŭ.
66 Înţelegere bună şi cunoscinţă învaţa-mĕ;
Căcĭ cred ordinelor tale.
67 Maĭ 'nainte să fi fost umilit, greşit'am;
Dară acum cuvîntul tĕŭ îl păzesc.
68 Bun *escĭ* şi bine-făcător;
Învaţă-mĕ aşedămintele tale.
69 Mincĭună aŭ uneltit asupră-mĭ ceĭ mândri;
Ér eŭ cu tótă inima păzesc ordinele tale.
70 Grasă ca seul este inima lor;
Ér eŭ în legea ta mĕ desfĕtez.
71 Spre bine *fostu*-mi-*a*, că am fost umilit:
Ca să învĕţ aşedămintele tale.
72 Maĭ bună 'mĭ *este* legea gureĭ tale

Decât miĭ *de bucăţĭ* de aur şi de
argint.

Iod.

73 Mânele tale m'aŭ făcut, şi m'aŭ zidit;
Înţelepţesce-mĕ, ca să învĕţ ordinele tale.
74 Ceĭ ce se tem de tine mĕ vor vedé,
şi se vor bucura;
Căcĭ cuvîntul tĕŭ am asteptat.
75 Sciŭ, Iehova, că drepte *sûnt* judecăţile tale,
Şi *că* cu credincĭoşie m'aĭ umilit.
76 Fie, rogu-te, îndurarea ta spre mângăierea mea,
După cuvîntul tĕŭ către servul tĕŭ.
77 Vie asupră-mĭ mila ta, ca să trăesc;
Căcĭ legea ta *este* desfĕtarea mea.
78 Ruşineze-se ceĭ mândri; căcĭ fără
cuvînt aŭ nelegĭuit asupră-mĭ;
Că eŭ la ordinele tale cuget,
79 Întórcă-se spre mine ceĭ ce se tem
de tine,
Şi ceĭ ce cunosc mărturiile tale.
80 Fie inima mea fără prihană în aşedămintele tale,
Ca sa nu mĕ ruşinez.

Caf.

81 Lâncedesce sufletul meŭ după ajutorul tĕŭ;
Cuvîntul tĕŭ am aşteptat.
82 Lâncedesc ochiĭ meĭ după cuvîntul
tĕŭ,
Dicênd: „Când mĕ veĭ mângăia?"
83 Căcĭ ajuns'am ca un fóle în fum;
Aşedămintele tale nu le-am uĭtat.
84 Câte *sûnt* dilele servuluĭ tĕŭ?
Când veĭ face judecată celor ce mĕ
urmăresc?
85 Gropĭ săpatu-mi-aŭ ceĭ mândri,
Ceĭ ce nu *sûnt* după legea ta.
86 Tóte ordinele tale cu credincĭoşie
sûnt;
Fără cuvînt eĭ mĕ urmăresc; ajutămĕ!
87 Puţin lipsit-a să mĕ stérgă de pe
pămênt;
Dară eŭ ordinele tale n'am părăsit.
88 Dară îndurarea ta reînsufleţesce-mĕ,
Şi voiŭ ţiné mărturia gureĭ tale.

Lamed.

89 În etern, Iehova,
Stă cuvîntul tĕŭ în cerurĭ,
90 Din generaţiune în generaţiune credicĭoşia ta;
Întemeĭat-aĭ pămêntul, şi el stă.
91 *Totul* după rânduéla ta stă *până*
astă-dĭ;
Căcĭ tóte serve ale tale *sûnt.*
92 De nu *era* legea ta desfĕtarea mea,
Aş fi perit întru necazul meŭ.
93 Nicĭ o dată nu voiŭ uĭta ordinele
tale;
Căcĭ printr'însele m'aĭ reînsufleţit.
94 Al tĕŭ *sûnt*; mântui-mĕ;
Căcĭ ordinele tale am căutat.
95 Nelegĭuiţiĭ mĕ aştéptă, ca să mĕ
pérdă;
Dară eŭ ĭéŭ aminte la mărturiile
tale.
96 La tótă desăvârşirea vĕdut-am margine;
Dară ordinul tĕŭ nemărginit *este.*

Mem.

97 Cât ĭubesc legea ta!
Tótă diŭa cugetarea mea ea *este.*
98 Maĭ mult de cât pre neamiciĭ meĭ
mĕ înţelepţescĭ prin ordinele
tale;
Căcĭ în etern *sûnt* cu mine.
99 De cât învĕţătoriĭ meĭ maĭ înţelept am ajuns;
Căcĭ mărturiele tale *sûnt* cugeta
rea mea.
100 De cât bătrâniĭ maĭ cu minte sûnt;
Căcĭ ordinele tale am păzit.
101 Oprit-am picĭorul meŭ de la orĭ-ce
cale rea,
Ca să păzesc cuvîntul tĕŭ.
102 De judecăţile tale nu m'am depărtat,
Căcĭ tu m'aĭ învĕţat.
103 Cât de dulcĭ *sûnt* ceruluĭ gureĭ
mele cuvintele tale!
Da, *maĭ dulcĭ sûnt* gureĭ mele de
cât mĭerea.
104 Din ordinele tale mĕ cuminţesc;
De aceea urăsc tótă calea mincĭunel.

Nun.

105 Candelă picĭoruluĭ meŭ *este* cuvîntul tĕŭ,
Şi lumină cărăreĭ mele.
106 Juratu-m'am, şi am ţinut
Paza judecăţilor dreptăţeĭ tale.
107 Mâhnit fórte sûnt, Iehova!
Reînsufleţesce-mĕ după cuvîntul
tĕŭ.
108 Darurile de bună-voĭe ale gureĭ
mele primesce-le, Iehova,
Şi judecăţile tale învaţă-mĕ.
109 Sufletul meŭ pururea *este* în mâna
mea,
Şi legea ta nu am uĭtat.
110 Întinsu-mi-aŭ cursă nelegĭuiţiĭ;
Dară de la ordinele tale nu m'am
rătăcit.

111 Moştenire în etern luat-am mărturiele tale;
Căcĭ ele *sûnt* bucuria inimeĭ mele.
112 Plecat-am inima mea la împlinirea aşeḑămintelor tale
În etern, *până* în sfârşit.

Samech.

113 Urăsc pre ceĭ nestatornicĭ,
Dară ĭubesc legea ta.
114 Scăparea mea şi scutul meŭ tu *escĭ*;
Cuvîntul tĕŭ îl astept.
115 Depărtaţi-vĕ de la mine, făcĕtorĭ de rele,
Ca să păzesc ordinele Dumneḑeuluĭ meŭ.
116 Sprijinesce-mĕ după cuvîntul tĕŭ, ca să trăesc,
Şi nu lăsa să fiŭ ruşinat în speranţa mea.
117 Sprijinesce-mĕ, ca să fiŭ mântuit,
Ca să caut pururea spre aşeḑămintele tale.
118 Tu calcĭ pre toţĭ ceĭ ce se abat de la aşeḑămintele tale;
Căcĭ minciuna *este unélta* viclenieĭ lor.
119 *Ca* sgură înlăturat-aĭ pre toţĭ nelegĭuiţiĭ pămêntuluĭ;
De aceea ĭubesc mărturiile tale.
120 Carnea mea se spăimântă de temerea ta,
Şi de judecăţile tale mĕ tem.

Ain.

121 Făcut-am judecată şi dreptate;
Nu mĕ lăsa în puterea apĕsătorilor meĭ.
122 Asigurézǎ binele servuluĭ tĕŭ,
Nu lăsa pre ceĭ mândri să mĕ apese.
123 Ochiĭ meĭ lânceḑesc după ajutorul tĕŭ,
Şi după cuvîntul dreptăţeĭ tale,
124 Fă cu servul tĕŭ după îndurarea ta;
Şi aşeḑămintele tale învaţă-mĕ.
125 Servul teŭ *sûnt*, înţelepţesce-mĕ,
Ca să cunosc mărturiile tale.
126 *Este* timp, ca tu să lucrezĭ, Iehova;
Eĭ stricat-aŭ legea ta.
127 De aceea ĭubesc ordinele tale, maĭ mult de cât aurul,
Ca, de cât aurul curat.
128 De aceea socotit-am drepte tóte ordinele *tale*;
Tótă calęa minciuneĭ am urât.

Pe.

129 Minunate *sûnt* mărturiile tale,
De aceea le-a păzit sufletul meŭ.
130 Descoperirea cuvintelor tale luminézǎ;
Pre ceĭ simpli înţelepsesce.
131 Gura mea am deschis, şi am sorbit;
Căcĭ după preceptele tale am dorit.
132 Întórce-te către mine, şi îndură-te de mine,
Cum obicĭnuescĭ către ceĭ ce ĭubesc numele tĕŭ.
133 Paşiĭ meĭ întăresce-ĭ prin cuvîntul tĕŭ.
Şi nu lăsa să domnéscă preste mine fără-de-legea.
134 De apĕsarea ómenilor scapă-mĕ,
Ca să păzesc ordinele tale.
135 Faţa ta fă să lucéscă preste servul tĕŭ,
Şi învaţă-mĕ aşeḑămintele tale.
136 Rîurĭ de apă curg din ochiĭ meĭ;
Căcĭ nu se păzesce legea ta.

Ţadi.

137 Drept *escĭ*, Iehova,
Şi drepte *sûnt* judecăţile tale.
138 Drepte *sûnt* mărturiele *ce* tu aĭ dat,
Şi sigure fórte.
139 Zelul meŭ m'a surpat,
Căcĭ apĕsătoriĭ meĭ aŭ uĭtat cuvintele tale.
140 Lămurit fórte *este* cuvîntul tĕŭ,
Şi servul tĕŭ îl ĭubesce.
141 Mic *sûnt* şi despreţuit;
Dară ordinele tale n'am uĭtat.
142 Dreptatea ta *este* dreptate eternă,
Şi legea ta adevĕr.
143 Nevoie şi strâmtorare aŭ dat preste mine;
Totuşĭ ordinele ale *sûnt* desfĕtarea mea.
144 Dreptatea mărturielor tale *este* în etern;
Înţelepţesce-mĕ, ca să trăesc.

Kof.

145 Din tótă inima strig; rĕspunde-mĭ, Iehova!
Aşeḑămintele tale voiŭ păzi.
146 Te chĭem; ajută-mĕ;
Şi voiŭ păzi mărturiile tale,
147 Întrecut-am ḑorile, şi am strigat,
Asteptând cuvintele tale.
148 Întrecut-aŭ ochiĭ meĭ străjile *nopţeĭ*,
Ca să cuget la cuvîntul tĕŭ.
149 Ascultă vocea mea după îndurarea ta;
Iehova, după judecăţile tale reînsufleţesce-mĕ.
150 Apropiatu-s'aŭ ceĭ ce urmăresc planurĭ viclene,

Depărtatu-s'aŭ de legea ta.
151 Aprópe *escĭ*, Iehova,
Şi tóte ordinele tale *sûnt* adevĕr.
152 De de mult cunoscut-am din mărturiile tale,
Că în etern le-aĭ întemeĭat.

Reş.

153 Privesce apĕsarea mea, şi scapămĕ;
Căcĭ legea ta nu am uĭtat.
154 Apĕră dreptul meŭ, şi mântui-mĕ;
Reînsufleţesce-mĕ după cuvîntul tĕŭ.
155 Departe *este* mântuirea *ta* de ceĭ nelegĭuiţĭ;
Căcĭ aşeḑămintele tale nu le caută.
156 Mare *este* îndurarea ta, Iehova!
După judecăţile tale reînsufleţesce-mĕ.
157 Mulţĭ *sûnt* următoriĭ meĭ şi apĕsătoriĭ meĭ;
Dară de la mărturiile tale nu m'am plecat.
158 Vĕḑut-am călcătorĭ de lege, şi m'am îngreţoşat;
Căcĭ cuvîntul tĕŭ n'aŭ păzit.
159 Veḑĭ, cât ĭubesc ordinele tale!
Iehova, după îndurarea ta reînsufleţesce-mĕ.
160 Temelia cuvîntuluĭ tĕŭ *este* adevĕrul,
Şi în etern tótă judecata dreptăţeĭ tale.

Şin.

161 Ceĭ maĭ marĭ fără cuvînt urmăritu-m'aŭ,
Dară inima mea tremurat-a *numaĭ* înaintea cuvîntuluĭ tĕŭ.
162 Veselescu-mĕ de cuvîntul tĕŭ,
Ca cel ce găsesce pradă mare.
163 Mincĭuna urăsc, şi în ură o am,
Legea ta ĭubesc.
164 De şépte orĭ pe ḑi te laud,
Pentru judecăţile dreptăţeĭ tale.
165 Multă pace aŭ ceĭ ce ĭubesc legea ta,
Şi preste nicĭ o pedecă nu *daŭ*.
166 Sperat-am în ajutorul tĕŭ, Iehova,
Şi ordinele tale făcut-am.
167 Sufletul meŭ păzesce mărturiile tale,
Şi le ĭubesce fórte.
168 Păzit-am ordinele şi mărturiile tale,
Căcĭ tóte căile mele *sûnt* înaintea ta.

Tav.

169 Apropie-se tânguirea mea înaintea ta, Iehova,
După cuvîntul tĕŭ înţelepţesce-mĕ.
170 Viiă cererea mea înaintea ta;
După cuvîntul tĕŭ scapă-mĕ;
171 *Ca* buzele mele să isvoréscă laudă,
Căcĭ tu mĕ înveţĭ aşeḑămintele tale.
172 Vorbéscă limba mea de cuvîntul tĕŭ;
Căcĭ tóte ordinele tale *sûnt* dreptate.
173 Fie mâna ta în ajutorul meŭ;
Căcĭ ordinele tale am ales.
174 Doresc după ajutorul tĕŭ, Iehova,
Şi legea ta *este* desfĕtarea mea.
175 Trăéscă sufletul meŭ, şi laude-te,
Şi judecăţile tale ajute-mĕ.
176 Rătăcit sûnt, ca óiea perdută; caută pre servul tĕŭ;
Căcĭ ordinele tale nu le-am uĭtat.

În potriva clevetitorilor.

120 O cântare de suire.
Strigat-am către Iehova în strâmtorarea mea,
Şi el mĭ-a rĕspuns.
2 Iehova, scapă sufletul meŭ de buzele mincĭunóse,
De limba viclénă.
3 Ce-ţĭ dă ţie,
Ce-ţĭ adauge limba viclénă?
4 *Ele sûnt ca* săgeţile ascuţite ale coluĭ vitéz,
Ca cărbuniĭ de juniper.
5 Vaĭ mie, că nimernicesc în Meşec,
Că locuesc în corturile Kedaruluĭ!
6 Mult fórte locuit-a sufletul meŭ
Cu cel ce urăsce pacea.
7 Pace *ĭubesc*; dară când *de ea* vorbesc,
Eĭ *se gătesc* de resbel.

Dumneḑeŭ credinciosul păzitor al ómenilor.

121 O cântare de suire.
Ridic ochiĭ meĭ spre munţĭ,
De unde vine ajutorul meŭ.
2 Ajutorul meŭ *vine* de la Iehova,
Care a făcut cerul şi pămêntul.
3 Nu va lăsa să se clatine picĭorul tĕŭ,
Nu dórme pazitorul tĕŭ.
4 Ecă, nu dórme,
Nicĭ nu dormitéză păzitorul luĭ Israel.
5 Iehova *este* păzitorul tĕŭ,
Iehova umbra ta la drépta ta.
6 Ḑiŭa sórele nu te va lovi,
Nicĭ luna nóptea.
7 Iehova te va păzi de tot rĕul,
Va păzi sufletul tĕŭ.

8 Iehova va păzi eşirea ta şi intrarea ta,
De acum şi până în etern.

Măreția şi mândrețea Ierusalimuluĭ.

122 O cântare de suire a luĭ David.
Bucuratu-m-am, când mĭ-aŭ ḑis:
„Să mergem la casa luĭ Iehova!"
2 Piciórele nóstre staŭ
În porţile tale, Ierusalime!
3 Ierusalimul este zidit,
Ca o cetate bine-încheĭată.
4 Unde se suiŭ seminţiele,
Seminţiele luĭ Iehova, *după* rânduéla *dată* luĭ Israel,
Ca să mulţuméscă numeluĭ luĭ Iehova.
5 Că acolo sûnt aşeḑate scaunele de judecată,
Scaunele caseĭ luĭ David.
6 Rugaţi-vĕ pentru pacea Ierusalimuluĭ,
Să prospereze ceĭ ce te ĭubesc.
7 Pace fie în lă-întrul zidurilor tale,
Prosperitate în palaturile tale.
8 Pentru fraţiĭ şi amiciĭ meĭ voiŭ ḑice:
„Pace ţie."
9 Pentru casa luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru,
Voiŭ căuta fericirea ta.

Dorință după ajutor, fiind ocărât şi batjocorit.

123 O cântare de suire.
Cătră tine am ridicat ochiĭ meĭ,
Cel ce locuescĭ în cerurĭ.
2 Écă, precum ochiĭ servilor *sûnt îndreptațĭ* cătră mâna stăpânuluĭ lor,
Precum ochiĭ serveĭ cătră mâna stăpâneĭ sale,
Aşa ochiĭ noştri *sûnt îndreptațĭ* cătră Iehova, Dumneḑeul nostru,
Până se va îndura de noĭ.
3 Îndură-te de noĭ, Iehova, îndură-te de noĭ;
Căcĭ sătuĭ fórte sûntem de dispreţ;
4 De ajuns este săturat sufletul nostru,
De batjocură celor fără de grijĭ,
De dispreţul celor mândri.

Dumneḑeŭ e cu noĭ în timp de nevoĭ.

124 O cântare de suire a luĭ David.
De n'ar fi fost pentru noĭ Iehova,
Dică acum Israel;
2 De n'ar fi fost pentru noĭ Iehova,
Când óineniĭ s'aŭ sculat asupră-ne,
3 Atuncea de viĭ ne-ar fi înghiţit,
În aprinderea mânieĭ lor asupră-ne;
4 Atuncĭ apele preste noĭ s'ar fi rĕvĕrsat,
Părâŭ ar fi trecut preste sufletul nostru;
5 Atuncĭ apele umflate ar fi trecut preste sufletul nostru.
6 Bine-cuvîntat *fie* Iehova,
Că nu ne-a dat prada dinţilor lor.
7 Sufletul nostru a scăpat ca o pasĕre din laţul păsĕrarilor;
Laţul s'a rupt, şi noĭ scăpaţĭ sûntem.
8 Ajutorul nostru *este* în numele luĭ Iehova,
Cel ce a făcut cerul şi pămêntul.

Speranța nu te lasă ca să te prăpădescĭ.

125 O cântare de suire.
Ceĭ ce se încred în Iehova *sûnt* ca muntele Sion,
Ce nu se clătesce, *ci* stă în etern.
2 *Cum sûnt* munţiĭ în jurul Ierusalimuluĭ,
Aşa *este* Iehova în jurul poporuluĭ sĕŭ,
De acum şi până în etern.
3 Căcĭ sceptrul rĕutăţeĭ nu va repausa pe sorţul celor drepţĭ,
Ca să nu întindă ceĭ drepţĭ mânele lor la fără-de-lege.
4 Fă bine, Iehova, celor bunĭ,
Şi celor drepţĭ în inima lor.
5 Er pre ceĭ ce se abat în căĭ sucite,
Iehova îĭ va face să mérgă cu făcĕtoriĭ de rele.
Pace preste Israel!

Mântuirea prinşilor Sionuluĭ.

126 O cântare de suire.
Când a întors Iehova captivitatea Sionuluĭ,
Ca ceĭ în visurĭ eram.
2 Atuncea gura nóstră de rîs era plină,
Şi limba nóstră de cântare;
Atuncea se ḑicea între popóre:
„Lucrurĭ marĭ făcut-a Iehova cu acestia!"
3 *Da*, lucrurĭ marĭ făcut-a Iehova cu noĭ: eram veselĭ.
4 Întórce, Iehova, captivitatea nóstră.
Ca pre pâraie într'un pămênt sec.
5 Ceĭ ce aŭ sĕmĕnat în lacrimĭ,
Secera-vor în bucurie.
6 Eĭ merg şi plâng, aruncând sĕmînţa;
Dară veni-vor cu bucurie, purtând snopiĭ lor.

Tóte depind de binecuvîntarea luĭ Dumneḑeŭ.

127 O cântare de suire, a luĭ Solomon.

De n'ar zidi Iehova casa,
În zadar s'ar osteni ceĭ ce o zidesc;
De n'ar păzi Iehova cetatea,
În zadar ar veghĭa păzitorul.
2 În zadar vĕ sculaţĭ diminéţa, *şi* priveghĭaţĭ *până* tărḑiŭ,
Mâncând pânea durerilor:
El în somn dă *acésta* iubituluĭ sĕŭ.
3 Écă, fiiĭ *sûnt* moştenire de la Iehova,
Fruptul mitreĭ o rĕsplătire *este.*
4 Ca săgeţile în mâna vitézuluĭ,
Aşa *sûnt* fiiĭ tinereţelor.
5 Fericit bărbatul, care umplut-a cu ele tolba!
Uniĭ ca acestia nu se vor ruşina,
Ci pre neamicĭ îĭ vor nimici în pórtă.

Binecuvîntarea evlavioşilor în gospodăria lor.

128 O cântare de suire.
Fericit *este* tot cel, ce se teme de Iehova,
Cel ce umblă în căile luĭ.
2 Căcĭ tu veĭ mânca munca mânelor tale,
Fericit *escĭ*, şi bine îţĭ *va fi*:
3 Femea ta *va fi* ca butucul de viĭe roditor în lă-întrul caseĭ tale,
Fiiĭ teĭ ca ramurile de olivĭ în jurul meseĭ tale.
4 Écă! aşa va fi bine-cuvîntat bărbatul,
Ce se teme de Iehova.
5 Bine-cuvinteze-te Iehova din Sion,
Să veḑĭ fericirea Ierusalimuluĭ în tóte ḑilele vieţeĭ tale;
6 Să veḑĭ pre fiiĭ fiilor teĭ;
Pace preste Israel.

Coplesitoriĭ luĭ Israel trebue s'o păţéscă.

129 O cântare de suire.
Mult m'aŭ strîmtorat eĭ din tinereţele mele,
Ḑică acum Israel;
2 Mult m'aŭ strâmtorat din tinereţele mele;
Dară nu m'aŭ biruit,
3 Pe spinarea mea plugarĭ aŭ arat,
Făcut-aŭ brasde lungĭ.
4 Iehova *este* drept,
Tăiat-a funia nelegĭuiţilor.
5 Ruşineze-se, şi întórcă-se îndărăt,
Toţĭ ceĭ ce urĕsc Sionul;
6 Fie ca érba *de pe* acoperiş,
Ce se usucă, înainte de a se smulge:
7 Cu care nu-şĭ umple secerătorul mâna sa,
Nicĭ legătorul de snopĭ braţul sĕŭ.
8 Şi trecĕtoriĭ nu *le* ḑic:
„Bine-cuvîntarea luĭ Iehova preste voĭ!
„Vĕ bine-cuvîntăm în numele luĭ Iehova!“

Rugăciune pentru ertarea pĕcatelor.

130 O cântare de suire.
Din adâncurĭ te chiem, Iehova!
2 Dómne, ascultă vocea mea,
Ascultătóre *fie* urechĭle tale la vocea cereriĭ mele!
3 Iehova, de veĭ lua aminte la fără-de-legile *nóstre*,
Dómne, cine va *maĭ* sta?
4 Dară cu tine *este* ertarea,
Ca temut să fiĭ.
5 Astept pre Iehova, sufletul meŭ *îl* astéptă,
Şi în cuvîntul sĕŭ sper.
6 Sufletul meŭ *astéptă* pre Domnul,
Maĭ mult de cât străjeriĭ diminéţa,
Da, maĭ mult de cât străjeriĭ diminéţa.
7 Astéptă, Israele, pre Iehova;
Căcĭ în Iehova *este* îndurare,
Şi cu dînsul *este* multă mântuire;
8 Şi el va mântui pre Israel
Din tóte fără-de-legile luĭ.

Smerenie credinciósă a inimeĭ.

131 O cântare de suire, a luĭ David.
Iehova, inima mea nu s'a îngâmfat,
Nicĭ ochiĭ meĭ nu s'aŭ înălţat,
Nicĭ n'am umblat întru cele pré marĭ,
Nicĭ întru cele pré înalte pentru mine;
2 Ci domolit-am, şi tăcereĭ supus-am sufletul meŭ;
Ca cel înţercat lângă muma sa,
Ca un înţercat este în mine sufletul meŭ.
3 Astéptă, Israele, pre Iehova,
De acum şi până în etern.

Rugăciune pentru casa luĭ David în privinţa făgăduinţeĭ luĭ Dumneḑeŭ.

132 O cântare de suire.
Adu-ţĭ aminte, Iehova, de David
Şi de tóte suferinţele luĭ;
2 Care jură luĭ Iehova,
Făcu vot Puterniculuĭ luĭ Iacob:
3 „Nu voiŭ întra în cortul caseĭ mele,
„Nicĭ nu mĕ voiŭ sui pe patul, în care mĕ culc;
4 „Nu voiŭ da somn ochilor meĭ,
„*Nicĭ* pleópelor mele dormitare:
5 „Până voiŭ afla un loc pentru Iehova,
„Locaş Puterniculuĭ luĭ Iacob.“

6 „Écă, noĭ audirăm de acésta în E-
frata,
În câmpiile pădureĭ o aflarăm.
7 Să intrăm în locaşul sĕŭ,
Să ne prosternem înaintea aşternu-
tuluĭ piciórelor luĭ.
8 Scólă-te, Iehova, *şi vino* la repausul
tĕŭ,
Tu şi chivotul putereĭ tale.
9 Preoţiĭ teĭ îmbrace-se cu dreptate,
Şi cuvioşiĭ teĭ bucure-se.
10 Pentru David, servul tĕŭ,
Nu întórce faţa *ta de la* unsul tĕŭ.
11 Iehova a jurat luĭ David adevĕr,
Nu se va întórce de la acésta:
„Din fruptul cópselor tale pune-
voiŭ pe tronul tĕŭ.
12 „De vor păzi fiiĭ teĭ legămîntul meŭ,
„Şi mărturiele mele, pre cari le în-
vĕţ,
„*Atuncea şi* fiiĭ lor vor şedé puru-
rea pe tronul tĕŭ.
13 Căcĭ Iehova a ales Sionul,
Poftitu-*l*-a de scaun al sĕŭ.
14 „Acesta *este* locul meŭ de repaus în
etern,
„Aci voiŭ locui; căcĭ de acesta am
poftit.
15 „Hrana sa o voiŭ bine-cuvînta,
„Pre lipsiţiĭ seĭ *de* pâne îĭ voiŭ să-
tura.
16 „Pre preoţiĭ seĭ cu mântuire îĭ voiŭ
îmbrăca,
„Şi cuvioşiĭ seĭ cânta-vor de bucurie.
17 „Acolo face-voiŭ să crescă cornul
luĭ David,
„Candelă pregătit-am unsuluĭ meŭ.
18 „Îmbrăca-voiŭ pre neamiciĭ seĭ cu
ruşine,
„Dară coróna luĭ pe el va înflori.

Binecuvîntarea unireĭ frăţescĭ.

133 O cântare de suire a luĭ David.
Ecă, cât de frumos şi cât de
plăcut *este*,
Când fraţiĭ locuesc în unire!
2 *Acésta'ĭ* ca mirul cel bun *turnat* pe
cap,
Ce curge pe barbă, pe barba luĭ
Aaron,
Şi se scurge pe marginile vestmin-
telor sale.
3 Ca roŭa Hermonuluĭ,
Ce cade pe munţiĭ Sionuluĭ;
Căcĭ acolo a aşedat Iehova bine-
cuvîntarea,
Viéţă până în etern.

Cântare de laudă nóptea în templu.

134 O cântare de suire.
Ecă, bine-cuvîntaţĭ pre Iehova,
Toţĭ serviĭ luĭ Iehova,
Cari staţĭ nóptea în casa luĭ Ie-
hova!
2 Ridicaţĭ mâncle vóstre *în* sanctuar,
Şi bine-cuvîntaţĭ pre Iehova!
3 Din Sion să te bine-cuvinteze Ie-
hova,
Care a făcut cerul şi pămêntul.

Atotputinţa luĭ Dumnedeŭ, neputinţa idolilor.

135 Lăudaţĭ pre Iehova!
Lăudaţĭ numele luĭ Iehova!
Lăudaţi-*l*, voĭ serviĭ luĭ Iehova:
2 Ceĭ ce staţĭ în casa luĭ Iehova,
În curţile caseĭ Dumnedeuluĭ nos-
tru!
3 Lăudaţĭ pre Iehova; căcĭ bun *este*
Iehova,
Psalmodiaţĭ numeluĭ luĭ; căcĭ *este*
plăcut.
4 Căcĭ pre Iacob Iehova şĭ-a ales,
Pre Israel de moştenire a sa.
5 Căcĭ sciŭ, că mare *este* Iehova,
Şi Domnul nostru maĭ pe sus de toţĭ
deiĭ.
6 Tóte câte ĭ-a plăcut *le*-a făcut Ie-
hova
În cerurĭ şi pe pămênt,
În mărĭ şi în tóte adâncurile;
7 El ridică noriĭ de pe marginea pă-
mêntuluĭ,
El face fulgerile pentru plóĭe,
Şi scóte vêntul din cămările sale.
8 Cel ce bătu pre ântêĭ-născuţiĭ E-
giptuluĭ,
De la om până la animal;
9 Trimese semne şi minunĭ în mijlo-
cul tĕŭ, Egiptule!
Asupra luĭ Faraon şi asupra tutu-
ror servilor seĭ.
10 Cel ce bătu popóre multe.
Şi ucise regĭ puternicĭ;
11 Pre Sihon, regele Amoreilor,
Pre Og, regele Basanuluĭ,
Şi tóte regatele Canaanuluĭ;
12 Şi dădu pămêntul lor *spre* moşte-
nire,
Spre moştenire luĭ Israel, poporul
sĕŭ.
13 Iehova, numele tĕŭ *este* în etern;
Iehova, amintirea ta din generaţiu-
ne în generaţiune.
14 Căcĭ Iehova apĕră dreptul poporu-
luĭ sĕŭ,
Şi de serviĭ seĭ se îndură.
15 Idoliĭ popórelor *sûnt* argint şi aur,
Lucru de mânĭ omenescĭ.
16 Gură aŭ, şi nu vorbesc;
Ochĭ aŭ, şi nu vĕd;
17 Urechĭ aŭ, şi nu aud,

Şi nicĭ o suflare nu *este* în gura lor.
18 Ceĭ ce-ĭ fac sûnt ca dînşi,
Tot cel ce se încrede în eĭ.
19 Casă a luĭ Israel, bine-cuvîntaţĭ pre Iehova!
Casă a luĭ Aaron, bine-cuvîntaţĭ pre Iehova!
20 Casă a luĭ Levi, bine-cuvîntaţĭ pre Iehova!
Ceĭ ce vĕ temeţĭ de Iehova, bine-cuvîntaţĭ pre Iehova!
21 Bine-cuvîntat *fie* Iehova din Sion,
Cel ce locuesce în Ierusalim.
Lăudaţĭ pre Iehova!

Preamărirea vecînicei bunătăţĭ a luĭ Dumnedeŭ şi ale minunilor sale.

136 Mulţumiţĭ luĭ Iehova, că bun *este*,
Şi în etern *ţine* îndurarea luĭ.
2 Mulţumiţĭ Dumnedeuluĭ deilor,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ.
3 Mulţumiţĭ Domnuluĭ domnilor,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
4 Celuĭ ce singur a făcut minunĭ marĭ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
5 Celuĭ ce a făcut cerurile cu înţelepcĭune,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
6 Celuĭ ce a întins pămêntul preste ape,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
7 Celuĭ ce a făcut pre luminătoriĭ ceĭ marĭ:
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
8 Sórele, ca să guverneze diŭa,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
9 Luna şi stelele, ca să guverneze nóptea,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
10 Celuĭ ce bătu pre Egipt în ântĕiŭ-născuţiĭ seĭ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
11 Şi scóse pre Israel din mijlocul lor,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
12 Cu mână tare şi cu braţ întins,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
13 Celuĭ ce împărţi Marea-Roşie în doĕ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
14 Şi trecu pre Israel prin mijlocul eĭ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
15 Şi aruncă pre Faraon şi oştirea luĭ în Marea-Roşie,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
16 Celuĭ ce conduse pre poporul sĕŭ prin pustiŭ;
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
17 Celuĭ ce bătu regĭ marĭ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
18 Şi ucise regĭ puternicĭ:
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
19 Pre Sihon, regele Amoreilor,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
20 Pre Og, regele Basanuluĭ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
21 Şi dădu pămêntul lor spre moştenire,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
22 Spre moştenire luĭ Israel, servul sĕŭ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
23 Celuĭ ce în înjosirea nóstră adusu-şi-a aminte de noĭ,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
24 Şi ne-a mântuit de apĕsătoriĭ noştri,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
25 Celuĭ ce dă hrană la tótă carnea,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ;
26 Mulţumiţĭ Dumnedeuluĭ cerurilor,
Căcĭ în etern *ţine* îndurarea luĭ.

Jeluirea prinşilor din Babilon.

137 Lângă fluviele Babilonuluĭ, acolo şedut-am, şi plânserăm,
Când adusu-ne-am aminte de Sion.
2 Pe sălciele, ce *eraŭ* acolo, pânzurat-am harpele nóstre;
3 Căcĭ acolo cântărĭ cerutu-ne-aŭ ceĭ ce ne-aŭ dus prinşĭ,
Şi bucurie, ceĭ ce ne-aŭ despuĭat:
„Cântaţi-ne din cântecele Sionuluĭ.“
4 Cum să cântăm cântarea luĭ Iehova,
Pe pămênt străin?
5 De te voiŭ uĭta, Ierusalime!
Uite drépta mea *iscusinţa eĭ*;
6 Lipéscă-se limba mea de cerul gureĭ mele,
De nu-mĭ voiŭ aduce aminte de tine
De nu voiŭ pune Ierusalimul în culmea bucurieĭ mele.
7 Adu aminte, Iehova, fiilor Edomuluĭ,
În diŭa Ierusalimuluĭ,
Carĭ dis-aŭ: Surpaţi-*l*,
„Surpaţi-*l* până la temeliele luĭ.“
8 Fată a Babilonuluĭ, ceea pustiită,
Fericit *este* cel ce ţĭ-a rĕsplătit
Plata ta, cu care ne-aĭ plătit.
9 Fericit *este* acela,
Ce a apucat pre prunciĭ teĭ, şi de pétră ĭ-a sdrobit.

Cântare de mulţumită pentru ajutorul dumnedeesc în strâmtorare.

138 Lăuda-te-voiŭ din tótă inima mea,
Înaintea deilor îţĭ voiŭ psalmodia;
2 Înaintea sântuluĭ tĕŭ templu mĕ voiŭ proşterne,

Și voiŭ lăuda numele tĕŭ pentru îndurarea ta și adevĕrul tĕŭ,
Căcĭ mărit-aĭ făgăduința ta preste tot numele tĕŭ.
3 În ḑiŭa, când am strigat, rĕspunsu-mi-aĭ, încuragĭatu-m'aĭ;
În sufletul meŭ *este o noŭă* putere.
4 Laude-te, Iehova, toțĭ regiĭ pămêntuluĭ;
Căcĭ auḑit-aŭ cuvintele gureĭ tale.
5 Și să cânte căile luĭ Iehova,
Căcĭ mare *este* mărirea luĭ Iehova.
6 De și înalt *este* Iehova, totușĭ caută spre cel umilit,
Și de departe cunósce pre cel mândru.
7 De umblu în strâmtorare, tu mĕ reînsuflețescĭ,
Asupra mânieĭ neamicilor meĭ întinḑĭ mâna ta,
Și drépta ta mĕ ajută.
8 Iehova sfârși-va pentru mine *ceea ce a început*;
Iehova, îndurarea ta *este* în etern;
Lucrările mânelor tale nu le părăsi.

Atotștința și atotpresența luĭ Dumneḑeŭ.

139 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.
Iehova, cercatu-m'aĭ, și *mĕ* cunoscĭ;
2 Cunoscĭ șederea mea și scularea mea;
Tu de departe pricepĭ cugetele mele:
3 Umblarea mea și culcarea mea cercetat-aĭ,
Și tóte căile mele le cunoscĭ.
4 Cuvîntul nu *este încă* pe limba mea,
Și écă, Iehova, tu în totul îl scii.
5 Împresuratu-m'aĭ din dărăt și din față,
Și pus-aĭ mâna ta pe mine.
6 O sciință *ca acésta e* pré minunată pentru mine,
Și așa de înaltă, în cât nu o pot *ajunge.*
7 Unde să mĕ duc de dinaintea spirituluĭ tĕŭ?
Și unde să fug de dinaintea fețeĭ tale?
8 De mĕ voiŭ sui încer: tu acolo *escĭ*;
Și de mĕ voiŭ culca în infern: écă, tu *și* acolo *escĭ*;
9 Aripele auroreĭ de voiŭ lua,
Și la marginele măreĭ de mĕ voiŭ așeḑa:
10 Și acolo mâna ta mĕ va conduce,
Și drépta ta mĕ va apuca.
11 De voiŭ ḑice: Ca, întunerecul să mĕ acopere,
Și nópte se fie lumina din jurul meŭ:
12 Întunerecul nu va întuneca înaintea ta,
Ci nóptea ca ḑiŭa va lumina;
De o potrivă-*țĭ sûnt* întunerecul și lumina.
13 Căcĭ tu aĭ făcut rărunchiĭ meĭ,
M'aĭ acoperit în mitra mumeĭ mele.
14 Mulțumescu-țĭ, că sûnt făcut într'un chip *atât* de înfricoșat și minunat;
Minunate *sûnt* faptele tale,
Și sufletul meŭ bine fórte scie *acésta.*
15 Ósele mele nu țĭ-aŭ fost ascunse,
Când în ascuns am fost făcut,
Și cu măestrie împletit în cele maĭ de jos ale pămêntuluĭ.
16 Ochiĭ teĭ vĕḑut-aŭ ființa mea, când era plod,
Și scrisu-s'aŭ tóte în cartea ta,
Ḑilele, *câte-mĭ* fură hotărîte, când *încă* nu *era* nicĭ una din ele.
17 O, cât de prețióse îmĭ sûnt cugetările tale, Dumneḑeule!
Cât de mare este totul lor!
18 *De* așĭ voi să le numĕr:
Maĭ numĕróse sûnt de cât nisipul;
Când mĕ destept, cu tine sûnt încă.
19 Dumneḑeule, o de aĭ ucide pre cel nelegĭuit!
Decĭ depărtați-vĕ de la mine, bărbațiĭ sângĭurilor!
20 Căcĭ vorbesc cu rĕutate asupră-țĭ,
Neamiciĭ teĭ ĭéŭ în deșert *numele tĕŭ.*
21 Aŭ nu voiŭ urî, Iehova, pre ceĭ ce te urăsc?
Și să *nu* am desgust de ceĭ ce se scólă asupră-țĭ.
22 Cu ură desevârșită îĭ urăsc,
Neamicĭ aĭ meĭ făcutu-mi-s'aŭ.
23 Cércă-mĕ, Dumneḑeule, și cunósce inima mea,
Cercetéză-mĕ, și cunósce cugetele mele,
24 Veḑĭ, de *este* cale rea în mine,
Și du-mĕ în calea cea eternă.

Rugăciune pentru ajutor când te prigonesc dușmanĭ viclenĭ.

140 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.
2 Mântui-mĕ, Iehova, de omul rĕŭ,
De omul aprig păzesce-mĕ;
3 Care cugetă rĕutate în inima *lor*,
Și tótă ḑiŭa ațâță resbelul.
4 Ca șérpele ascut limba lor;
Venin de viperă *este* supt buzele lor. Sela.
5 Feresce-mĕ, Iehova, de mânele celuĭ nelegĭuit,

De omul aprig păzesce-mě,
Care cugetă, să rěstórne piciórele
mele.
6 Ceĭ mândri cursă şi laţurĭ ascunsu-
mi-aŭ,
Cursă întins-aŭ în calea *mea*,
Pusu-mi-aŭ capcane. Sela.
7 Dis-am cătră Iehova: „Tu *escĭ* Dum-
nedeul meŭ;
„Iea în urechĭ vocea rugăciuneĭ
mele.
8 „Iehova, Dómne, puterea mântuireĭ
mele!
„Acopere capul meŭ în diŭa băta-
ieĭ.
9 „Nu face, Iehova, dorinţele nelegiui-
tuluĭ,
„Nu lăsa să se împlinéscă cugeta-
rea luĭ;
„*Căcĭ* s'ar sumeţi." Sela.
10 Acoperi-va rěutatea buzelor, *lor*,
Capetele celor ce mě împresóră.
11 Cărbunĭ cădé-vor asupră-le,
În foc îĭ va arunca,
În gropĭ adâncĭ, ca să nu se maĭ
scóle.
12 Vorbitorul de reŭ nu se va întări
pe pământ;
Pre cel aprig nenorocirea îl va go-
ni până la peire.
13 Sciŭ, că Iehova va apěra causa ce-
luĭ apěsat,
Dreptul celor lipsiţĭ.
14 Da, ceĭ drepţĭ vor mulţumi nume-
luĭ těŭ,
Ceĭ fără prihană vor şedé înaintea
ta.

Rugăciune ca Dumnedeŭ să ne feréscă de cel rěŭ.

141 Maĭstruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.
Iehova, strigat-am cătră tine; gră-
besce *a veni* la mine,
Iea aminte vocea mea, când strig
cătră tine.
2 Îndrepte-se rugăciunea mea *ca* tă-
mâia înaintea ta,
Ridicarea mânelor mele *ca* sacrifi-
ciul de séră.
3 Pune, Iehova, strajă gureĭ mele,
Păzesce uşa buzelor mele.
4 Nu abate inima mea la lucrurĭ rele,
Ca să nu fac fapte rele din rěutate,
cu ómeniĭ făcětorĭ de rele;
Şi să nu mănânc din cele maĭ gus-
tóse mâncărĭ ale lor.
5 Cel drept lovéscă-mě: milă *'mĭ va
fi acésta*;
Mustre-mě:
Oleiŭ *pentru* capul *meŭ va fi acésta*,
Capul meŭ nu o va respinge;
Ci chiar ruga-mě-voiŭ în nenoroci-
rile lor.
6 Când de pe stâncĭ arunca-se-vor ju-
decătoriĭ lor,
Atuncea vor asculta de cuvintele
mele, şi *le* vor fi plăcute.
7 Cum se brăsduesce şi se spintecă
pământul,
Aşa risipéscă-se ósele nóstre la gu-
ra mormîntuluĭ.
8 De aceea cătră tine, Iehova, Dóm-
ne, *îndrept* ochiĭ meĭ,
La tine caut adăpost: nu věrsa vié-
ţa mea.
9 Păzesce-mě de cursa, *ce* eĭ mĭ-aŭ în-
tins,
Şi de prinsorile făcětorilor de rele.
10 Cadă în mrejele lor *toţĭ* ceĭ nele-
giuiţĭ,
Până ce voiŭ trece.

Oftare după ajutorul luĭ Dumnedeŭ în nevoe mare.

142 O învěţătură a luĭ David. O rugăciune, făcută când era în pesteră.
2 Cu vocea mea strig cătră Iehova,
Cu vocea mea rogu-mě luĭ Iehova.
3 Věrs înaintea luĭ plângerea mea,
Spun înaintea luĭ strâmtorarea mea.
4 Când spiritul meŭ lâncedesce în
mine,
Tu cunoscĭ calea mea;
În calea, în care umblu,
Eĭ mĭ-aŭ ascuns cursă.
5 Cată la drépta, şi vedĭ:
Nimenea nu mě cunósce,
Scăparea perit-a de la mine,
Nimenea nu se îngrijesce de sufle-
tul meŭ.
6 Strig cătră tine, Iehova,
Şi dic: „Tu *escĭ* adăpostul meŭ,
„Partea mea în pământul celor viĭ.
7 „Iea aminte la strigarea mea; căcĭ
sûnt apěsat fórte;
„Scapă-mě de ceĭ ce mě urmăresc,
„Căcĭ maĭ tarĭ de cât mine sûnt eĭ.
8 „Scóte sufletul meŭ din închisóre,
„Ca să laude numele těŭ;
„Înconjura-mě-vor drepţiĭ,
„Că mĭ-aĭ făcut bine."

Rugăciune pentru scăpare şi povăţuire dumnedeéscă.

143 Un psalm al luĭ David.
Iehova, ascultă rugăciunea mea,
Iea în urechĭ cererea mea;
Rěspunde-mĭ în credincioşia ta, în
dreptatea ta.
2 Şi nu întra în judecată cu servul těŭ,

Căcĭ nicĭ un om viŭ nu póte fi drept
față cu tine.
3 Căcĭ neamicul urmăresce sufletul
meŭ,
Calcă pe pămênt vĭéța mea,
Pusu-m'a la întunerec,
Ca pre ceĭ de mult morțĭ;
4 Și spiritul meŭ lâncedesce în mine,
Și inima mea este nemângăĭată în
lă-întrul meŭ.
5 Aducu-mĭ aminte de dilele de de-
mult;
Gândescu-mĕ la tóte faptele tale;
La lucrul mânelor tale cuget;
6 Întind mânele mele către tine,
Sufletul meŭ după tine *însetéză*, ca
un pămênt însetat. Sela.
7 Iute rĕspunde-mĭ, Iehova; *căcĭ* se
perde sufletul meŭ;
Nu ascunde fața ta de la mine,
În cât să nu semĕn cu ceĭ ce se
cobor în mormînt.
8 Fă-mĕ să aud diminéța îndurarea ta,
Căcĭ în tine mĕ încred;
Fă-mĭ cunoscută calea, în care să
umblu,
Căcĭ către tine înalț sufletul meŭ.
9 Scapă-mĕ de neamiciĭ meĭ, Iehova;
În tine mĕ încred.
10 Învață-mĕ să fac voĭa ta,
Căcĭ tu *escĭ* Dumnedeul meŭ;
Spiritul tĕŭ cel bun învețe-mĕ ca-
lea cea dréptă.
11 Pentru numele tĕŭ, Iehova, reînsu-
flețesce-mĕ,
Întru dreptatea ta scóte din strâm-
torare sufletul meŭ.
12 Și întru îndurarea ta nimicesce pre
neamiciĭ meĭ,
Și perde pre toțĭ apĕsătoriĭ sufletu-
luĭ meŭ:
Căcĭ eŭ *sûnt* servul tĕŭ.

Rugăciune pentru ocrotirea și binecu-vîntarea luĭ Dumnedeŭ pentru poporul sĕŭ.

144 Un psalm al luĭ David.
Bine *este* cuvîntat Iehova, stân-
ca mea,
Cel ce deprinde mânele mele la os-
tire,
Degetele mele la resbel.
2 Îndurarea mea și cetățuea mea,
Turnul meŭ cel înalt și mântuito-
rul meŭ,
Scutul meŭ, în care mĕ încred,
Cel ce supune poporul meŭ supt
mine,
3 Iehova, ce *este* omul, că tu-l cu-
noscĭ?
Saŭ fiĭul omuluĭ, că ĭeĭ sémă la el?
4 Omul, suflăreĭ se asémĕnă,
Dilele luĭ ca umbra trec,
5 Iehova, plécă cerurile tale, și te co-
bóră,
Atinge-te de munțĭ, și vor fumega.
6 Fulgeră fulgere, și-ĭ risipesce,
Trimete săgețele tale, și-ĭ învălmă-
șesce.
7 Întinde mâna ta din înălțime,
Mântui-mĕ, și scapă-mĕ de apele pu-
ternice;
Din mâna fiilor celor străinĭ,
8 A căror gură deșertăcĭune vorbesce,
Și a căror dréptă *este* drépta amă-
gireĭ.
9 Dumnedeule, cântare noŭă îțĭ voiŭ
cânta,
În harpă cu dece strune îțĭ voiŭ
psalmodia:
10 Celuĭ ce a dat regilor biruință,
Celuĭ ce a mântuit pre David, ser-
vul tĕŭ, de sabia nenorocireĭ.
11 Mântui-mĕ și scapă-mĕ din mâna
fiilor celor străinĭ,
A căror gură vorbesce deșertăcĭune,
Și a căror dréptă *este* drépta amă-
gireĭ.
12 Ca fiiĭ noștri *să fie* ca plantele,
Ce cresc în tinerețele lor,
Fetele nóstre ca petrele de colț,
Tăiate *pentru* podóba unuĭ palat;
13 Grânele nóstre pline,
Dând tot felul de bucate;
Oile nóstre înmulțéscă-se cu miile,
Cu decele de miĭ în câmpiele nós-
tre;
14 Boiĭ noștri *fie* încărcațĭ *de grăsime*;
Nicĭ o daună, nicĭ o perdere,
Nicĭ o strigare se nu *fie* în târgu-
rile nóstre.
15 O, fericit *este* poporul, căruĭa-ĭ va
merge ast-fel;
Fericit *este* poporul, al căruĭ Dum-
nedeŭ *este* Iehova.

Harul și dreptatea luĭ Dumnedeŭ în îm-părăția sa.

145 O cântare de laudă a luĭ David.
Înălța-te-voiŭ, Dumnedeul meŭ,
o rege,
Și voiŭ bine-cuvînta numele tĕŭ în
etern și perpetu.
2 În tótă diŭa te voiŭ bine-cuvînta,
Și voiŭ lăŭda numele tĕŭ în etern
și perpetu.
3 Mare *este* Iehova, și lăudat fórte,
Și mărirea sa nepătrunsă.
4 Lăuda-va o generațiune către altă
lucrurile tale,
Și va spune faptele tale cele marĭ.
5 De strălucirea măririĭ măreţieĭ tale

Şi de minunile tale voiŭ vorbi.
6 Şi se va istorisi puterea înfricoşatelor tale fapte,
Şi de mărirea ta voiŭ cuvînta.
7 Rĕspândi-va amintirea mareĭ tale bunĕtăţĭ,
Şi bucura-se-vor de dreptatea ta.
8 Îndurat şi milos *este* Iehova,
Tărḍiŭ la mânie şi mare în îndurare.
9 Bun *este* Iehova cătră toţĭ,
Şi îndurarea sa preste tóte lucrurile sale.
10 Laude-te, Iehova, tóte lucrurile tale,
Şi cuvioşiĭ teĭ bine-cuvinteze-te.
11 Vorbi-vor de mărirea împĕrăţieĭ tale,
Şi istorisi-vor de puterea ta;
12 Ca să facă cunoscute faptele sale cele marĭ fiilor ómenilor,
Şi mărirea mărétă a împĕrăţieĭ sale.
13 Împĕrăţia ta *este* împĕrăţia eternă.
Şi domnia ta în tóte generaţiunile.
14 Iehova sprijine pre toţĭ ceĭ căḍuţĭ,
Şi îndréptă pre toţĭ ceĭ încovăiaţĭ.
15 Ochiĭ tuturor pre tine te aştéptă,
Şi tu le daĭ hrană la timpul cuvenit,
16 Deschiḍênd mâna ta,
Şi săturând dorinţa a tot ce este viŭ.
17 Drept *este* Iehova în tóte căile sale,
Şi îndurat în tóte lucrurile sale.
18 Aprópe *este* Iehova tuturor celor ce-l chiémă,
Tuturor celor ce-l chiémă într'adevĕr.
19 Dorinţa celor ce se tem de dînsul o împlinesce,
Strigarea lor o aude, şi-ĭ ajută.
20 Iehova păzesce pre toţĭ ceĭ ce-l iubesc,
Dară pre toţĭ nelegiuiţiĭ îĭ nimicesce.
21 Lauda luĭ Iehova să spuiă gura mea,
Şi numele luĭ cel sânt să-l bine-cuvinteze tótă carnea în etern şi perpetu.

Vecinica credincioşie a luĭ Dumneḍeŭ.

146 Lăudaţĭ pre Iehova!
Laudă, suflete al meŭ, pre Iehova.
2 Voiŭ lăuda pre Iehova cât voiŭ trăi,
Voiŭ psalmodia Dumneḍeuluĭ meŭ, cât voiŭ fi.
3 Nu vĕ încredeţĭ în ceĭ mari, în fiul omuluĭ,
La care nu *este* ajutor.
Eşi-va spiritul sĕŭ, şi în ţărână se va întórce,
Şi în ḍiŭa aceea vor peri planurile luĭ.
4 Fericit *este acela*, al căruĭ ajutor *este* Dumneḍeul luĭ Iacob,
A căruĭ speranţă *este* în Iehova, Dumneḍeul sĕŭ;
5 Cel ce a făcut cerul şi pămêntul,
Marea şi tóte cele dintr'însa;
6 Cel ce păstrézà adevĕrul în etern;
Cel ce face dreptate celor apĕsaţĭ,
7 Cel ce dă pâne celor flămânḍĭ;
Iehova deslégă pre ceĭ încătuşaţĭ.
8 Iehova orbilor dă vedere,
Iehova îndréptă pre ceĭ încovăiaţĭ,
Iehova iubesce pre ceĭ drepţĭ!
9 Iehova păzesce pre ceĭ străinĭ,
Pre orfan şi pre vĕduvă ţine;
Dară calea nelegiuiţilor o strâmbătăţesce.
10 Domni-va în etern Iehova,
Dumneḍeul tĕŭ, Sióne, din generaţiune în generaţiune.
Lăudaţĭ pre Iehova!

Preamărire pentru binecuvintările trupescĭ şi duhovnicescĭ ale luĭ Dumneḍeŭ.

147 Lăudaţĭ pre Iehova!
Căcĭ bine *este* a psalmodia Dumneḍeuluĭ nostru,
Căcĭ frumósă şi plăcută *este* cântarea de laudă.
2 Iehova zidesce Ierusalimul,
Pre ceĭ risipiţĭ aĭ luĭ Israel îĭ adună;
3 Vindecă inimele sdrobite,
Şi légă rănile lor;
4 Numĕrul stelelor numĕră,
Pre tóte pe nume le numesce.
5 Mare *este* Domnul nostru şi mult puternic,
Înţelepciunea luĭ *este* nemărginită;
6 Iehova ţine pre ceĭ apĕsaţĭ,
Dară la pămênt aruncă pre ceĭ nelegiuiţĭ.
7 Intonaţĭ luĭ Iehova cântare de mulţumire,
Psalmodiaţĭ în citară Dumneḍeuluĭ nostru!
8 Celuĭ ce îmbracă cerul cu nŭorĭ,
Celuĭ ce gătesce pămêntuluĭ plóie,
Celuĭ ce rĕsare în munţĭ érbă,
9 Celuĭ ce dă viteĭ hrana eĭ,
Puilor de corb, când strigă.
10 Nu de puterea caluluĭ se bucură,
Nicĭ bine-voesce omuluĭ uşor la picĭor.
11 Bine-voi-va Iehova celor ce se tem de dînsul,
Celor ce aştéptă îndurarea sa.

12 Laudă, Ierusalime, pre Iehova!
Laudă pre Dumnedeul tĕŭ, Sióne!
13 Căcĭ el a întărit zăvórele porţilor tale,
Şi a bine-cuvîntat pre fiiĭ teĭ în mijlocul tĕŭ.
14 El dă pace hotarelor tale,
Cu grăsimea grâuluĭ te satură;
15 El trimete cuvîntul sĕŭ *pe* pământ,
Iute fórte alérgă cuvîntul sĕŭ;
16 El aruncă omĕtul ca fulgiĭ de lână,
Şi presară bruma ca pre cenuşă;
17 El asvârlă în jos ghiaţa sa în bucăţĭ,
Înaintea geruluĭ sĕŭ cine póte sta?
18 El trimete cuvîntul sĕŭ, şi le topesce,
Face să adie vêntul sĕŭ, *şi* apele curg.
19 El face cunoscut luĭ Iacob cuvîntul sĕŭ,
Aşedămintele şi judecăţile sale luĭ Israel.
20 Nu aşa a făcut popórelor;
Şi ele nu aŭ cunoscut judecăţile luĭ.
Lăudaţĭ pre Iehova!

Tótă lumea laudă pe Domnul.

148 Lăudaţĭ pre Iehova!
Lăudaţĭ pre Iehova în cerurĭ!
Lăudaţi-l în înălţime!
2 Lăudaţi-l, toţĭ îngeriĭ seĭ!
Lăudaţi-l, tóte oştirile luĭ!
3 Lăudaţi-l, sóre şi lună!
Lăudaţi-l, tóte stelele lumineĭ!
4 Lăudaţi-l, cerurile cerurilor!
Şi apele, ce *sûnt* preste cerurĭ!
5 Să laude numele luĭ Iehova;
Căcĭ el a dis, şi s'a făcut;
6 Şi le-a aşedat în etern şi perpetu,
Lege impusu-*le*-a, ce nu se calcă.
7 Să laude pre Iehova de pe pământ,
Bălauriĭ şi tóte adâncurile!
8 Focul şi grindina, omĕtul şi negura,
Furtuna ce împlinesce cuvîntul luĭ!
9 Munţiĭ şi tóte colinele!
Pomiĭ roditorĭ şi toţĭ cedriĭ!
10 Férele şi tóte vitele,
Tărâtórele şi păsĕrile aripate!
11 Regiĭ pământuluĭ şi tóte popórele,
Maĭ mariĭ şi toţĭ judecătoriĭ pământuluĭ!
12 Tineriĭ şi fecĭórele,
Bătrâniĭ şi prunciĭ,
13 Să laude numele luĭ Iehova;
Căcĭ numaĭ numele luĭ este înalt,
Măreţia sa *este* preste pământ şi cer;
14 Şi el înalţă cornul poporuluĭ sĕŭ,
Lauda tuturor cuvioşilor seĭ, fiiĭ luĭ Israel,
Poporul, ce *este* aprópe de el;
Lăudaţĭ pre Iehova.

Sionul laude pe Domnul.

149 Lăudaţĭ pre Iehova;
Cântaţi luĭ Iehova cântare noŭă,
Lauda luĭ în adunarea cuvioşilor.
2 Bucure-se Israel de Făcătorul sĕŭ,
Fiiĭ Sionuluĭ veseléscă-se întru regele lor.
3 Laude numele luĭ în cor,
În timpane şi în citare să-ĭ psalmodieze.
4 Căcĭ Iehova bine-voesce pentru poporul sĕŭ,
Împodobesce pre ceĭ săracĭ cu ajutorul *sĕŭ*.
5 Tresalte cuvioşiĭ cu mărire,
Cânte de bucurie pe paturile lor!
6 Înălţările luĭ Dumnedeŭ *fie* în gura lor,
Şi sabia cu doĕ tăişurĭ în mâna lor;
7 Ca să facă rĕsbunărĭ între popóre,
Mustrărĭ între naţiunĭ;
8 Ca în cătuşe să lege pre regiĭ lor,
Şi pre ceĭ mărițĭ aĭ lor cu lanţurĭ de fer;
9 Ca să facă între ele judecata cea scrisă:
Acéstă mărire aŭ toţĭ cuvioşiĭ seĭ.
Lăudaţĭ pre Iehova!

Tot ce are suflet să laude pe Domnul.

150 Lăudaţĭ pre Iehova!
Lăudaţĭ pre Dumnedeŭ în sanctuarul sĕŭ,
Lăudaţi-l în tăria putereĭ luĭ!
2 Lăudaţi-l pentru faptele sale cele marĭ!
Lăudaţi-l după mărimea măririĭ sale!
3 Lăudaţi-l în sunet de trâmbiţă;
Lăudaţi-l în harpe şi citare;
4 Lăudaţi-l în timpane şi în cor!
Lăudaţi-l în strune şi flaute!
5 Lăudaţi-l în cimbale bine-rĕsunătóre,
Lăudaţi-l în cimbale de alarmă!
6 Tótă suflarea laude pre Iehova!
Lăudaţĭ pre Iehova!

PROVERBELE LUI SOLOMON.

Prietenósa strigare a înțelepciuniĭ.

I Proverbele luĭ Solomon, fiul luĭ David, regele luĭ Israel;
2 Pentru ca să se cunóscă înțelepcĭunea și învĕțătura,
Pentru ca să se pricépă cuvintele mințiĭ,
3 Pentru ca să capete învĕțătura prevedereĭ,
Dreptățeĭ, judecățeĭ *sănĕtóse* și echitățiĭ;
4 Pentru a da agerime de minte celor proștĭ,
Cunoscință și prevedere celor tinerĭ;
5 *Ca* auḑindu-*le* înțeleptul, maĭ învĕțat să se facă,
Și cel cu pricepere cârmuire *de sine* să câștige;
6 Și să pricépă proverbul și vorbirea adâncă,
Cuvintele înțelepților și cimiliturile lor.

Îndemnărĭ și desteptărĭ.

7 Începutul sciințeĭ *este* temerea de Iehova,
Dară nebuniĭ înțelepcĭunea și învĕțătura le nesocotesc.
8 Ascultă, fiĭule, învĕțătura părintelui tĕŭ,
Și nu părăsi ceea ce te-a învĕțat muma ta.
9 Căcĭ cunună plăcută ele *vor fi* pentru capul tĕŭ,
Și lanț prețios în jurul gâtuluĭ tĕŭ.

A se feri de ispite.

10 Fiĭule de *vor căuta* pĕcătoșiĭ să te ademenéscă, tu nu te'nvoi;
11 De vor ḑice: „Vino cu noĭ; să pândim sânge;
„Să întindem curse fără cuvînt celuĭ nevinovat;
12 „Să-ĭ înghițim de viĭ, ca infernul,
„Și pre ceĭ întregĭ, ca pre ceĭ ce se pogor în mormînt;
13 „Să găsim averĭ scumpe de tot felul,
„*Și* să umplem casele nóstre de prăḑĭ:
14 „Pune sorțul tĕŭ cu noĭ,
„*Și* o pungă va fi pentru noĭ toțĭ."
15 Fiule, pe un drum cu eĭ să nu umbli,
Ci opresce picĭorul tĕŭ de la cărarea lor!
16 Că picĭórele lor la rĕutate alérgă,
Și grabnice sûnt a vĕrsa sânge.
17 *Nu* în zădar se întinde lațul
În fața a tot ce are aripĭ;
18 Așa pândesc acestia sângele acelora,
Și întind cursă *chĭar* asupra vĭețeĭ lor;
19 Așa *sûnt* căile tuturor celor ce caută un câștig nedrept;
Posesorul luĭ îĭ ĭea vĭéța.

Pedépsa neascultătorilor.

20 *Ér* înțelepcĭunea în locurĭ deschise țipă,
În ulițĭ face să se audă vocea eĭ;
21 Ea strigă în rĕspântiĭ,
În întrarea porților, în cetate, ḑice cuvintele acestea:
22 „Până când, proștilor, vețĭ ĭubi prostia?
„Și batjocoritoriĭ se vor plăcé în batjocură,
„Și nebuniĭ vor urî cuminția?
23 „Întorceți-vĕ la îndemnul meŭ;
„Écă, vĕ voiŭ revĕrsa spiritul meŭ,
„Vĕ voiŭ face să cunósceți cuvintele mele.
24 „De óre ce strigat-am, și n'ațĭ voit a auḑi,
„*Și* am întins mâna mea, și nimenea nu a ascultat;
25 „Ci ațĭ lepĕdat orĭ-ce sfat al meŭ,
„Și n'ațĭ voit de îndemnul meŭ:
26 „*De aceea* și eŭ voiŭ rîde de nenorocirea vóstră.
„*Și*-mĭ voiŭ bate joc, când va ajunge frica vóstră.
27 „Când ca un vârtej *vĕ* va năvăli frica vóstră,
„Și ca o furtună va sosi nenorocirea vóstră,
„Când vor veni preste voĭ lipsă și strâmtorare;
28 „Atuncea mĕ vor chiema, dară eŭ nu voiŭ rĕspunde,
„Mĕ vor căuta, dară nu mĕ vor afla:
29 „Fiind-că aŭ urît sciința,
„Și frica luĭ Iehova nu aŭ ales-o;
30 „Sfatul meŭ nu l-aŭ voit,
„*Și* aŭ despreţuit orĭ-ce îndemn al meŭ;
31 Mănânce decĭ fruptul urmăreĭ lor,

„Şi sature-se din sfaturile lor.
32 „Căcĭ pre ceĭ proştĭ însă-şĭ fără-delegea îĭ omóră,
„Şi pre nebunĭ însă-şĭ nepĕsarea lor îĭ perde.
33 „Dară cel ce pre mine mĕ ascultă va locui în siguranţă,
„Şi liniscit, fără frică de orĭ-ce rĕŭ.

Îndemnare ca să căutăm serios înţelepciunea spre a ne feri prin acésta de amăgitorĭ.

2 Fiule, de veĭ primi cuvintele mele,
Şi veĭ păstra la tine ḑisele mele;
2 De va asculta urechĭa ta de înţelepcĭune,
Şi inima ta o veĭ pleca înţelegereĭ;
3 Da, de veĭ chiema *la tine* priceperea,
Şi veĭ îndrepta vocea ta înţelegereĭ;
4 De o veĭ căuta ca argintul,
Şi ca pre un tesaur o veĭ cerceta:
5 Atuncea veĭ pricepe frica de Iehova,
Şi veĭ găsi cunoscinţa luĭ Dumneḑeŭ.
6 Căcĭ Iehova dă înţelepcĭunea,
Din gura luĭ *es* sciinţa şi înţelegerea;
7 El păstréză ajutor celor oneştĭ,
Este scut celor ce umblă în neprihănire;
8 El păzesce cărările dreptăţeĭ,
Şi veghiéză asupra căeĭ cuvioşilor seĭ,
9 Atuncea veĭ cunósce dreptul şi dreptatea
Şi echitatea, tótă calea cea bună.
10 De va întra înţelepcĭunea în inima ta,
Şi sciinţa va fi plăcută sufletuluĭ tĕŭ;
11 *Atuncea* prevederea va veghĭa preste tine,
Cuminţia te va păzi.
12 Ca să te scape de calea celuĭ rĕŭ,
De omul ce vorbesce rĕutăţĭ,
13 *De* ceĭ ce aŭ părăsit căile niprihănireĭ
Ca să umble în căile întunereculuĭ,
14 *De* ceĭ ce se bucură a face rele,
Şi se veselesc în rĕutăţile celor reĭ;
15 Ale căror cărărĭ *sûnt* sucite,
Şi *carĭ sûnt* înrĕutăţiţĭ în căile lor.
16 Ea te va scăpa de femea altuĭa,
De străina, *care* ademenesce *cu* vorbele eĭ,
17 Care părăsesce pre conducătorul juneţeĭ sale,
Şi uită legămîntul Dumneḑeuluĭ sĕŭ.
18 Căcĭ spre mórte se afundă casa eĭ,
Şi spre umbre căile eĭ.
19 Toţĭ ceĭ ce merg la dînsa nu se maĭ întorc,
Şi nu maĭ ajung pe cărările vĭeţeĭ.
20 Umblă decĭ pe calea celor bunĭ,
Şi păstréză cărările celor drepţĭ!
21 Căcĭ ceĭ oneştĭ vor locui pămêntul,
Şi ceĭ fără prihană vor rĕmâné pe el.
22 Ér nelegĭuiţiĭ se vor stârpi de pe pămênt,
Şi ceĭ fără-de-lege desrădĕcina-se-vor dintrînsul.

Folosul temereĭ de Dumneḑeŭ şi al înţelepciuniĭ.

3 Fiiule, nu uita învĕţătura mea,
Şi inima ta păzéscă sfaturile mele,
2 Căcĭ vĭéţă lungă, anĭ fericiţĭ şi pace 'ţĭ vor adăugi.
3 Mila şi adevĕrul să nu te părăséscă:
Légă-le în jurul gâtuluĭ tĕŭ;
Scrie-le pe tabla inimeĭ tale!
4 Şi veĭ afla har şi bună reuşită
În ochiĭ luĭ Dumneḑeŭ şi aĭ omuluĭ.
5 Din tótă inima ta încrede-te în Iehova,
Şi nu te sprijini pe priceperea ta!
6 În tóte căile tale recunósce-l,
Şi el va face drepte cărările tale.
7 Nu fiĭ înţelept în ochiĭ teĭ;
Teme-te de Iehova, şi depărtéză-te de rĕŭ,
8 Acésta va fi vindecare corpuluĭ tĕŭ,
Şi măduvă óselor tale.
9 Onóră pre Iehova din avutul tĕŭ,
Şi din prinósele a tot venitul tĕŭ;
10 Şi se vor umplé grănarele tale cu belşug,
Şi téscurile tale vor revĕrsa mustul.
11 Învĕţătura luĭ Iehova, fiĭule, nu o despreţui,
Şi nicĭ să-ţĭ fie greŭ de mustrarea luĭ;
12 Căcĭ Iehova mustră pre cine ĭubesce,
Şi-ĭ bine-voesce, ca un părinte fiĭuluĭ sĕŭ.

Fericirea ce urméză înţelepcĭuneĭ adevărate.

13 Fericit *este* omul, *care* a aflat înţelepcĭunea,
Şi omul, *care* a câştigat înţelegere.
14 Căcĭ câştigurile eĭ maĭ bune *sûnt* de cât câştigurile argintuluĭ,
Şi venitul eĭ de cât al auruluĭ:

15 Maĭ preţiósă *este* de cât mărgăritarele,
Şi tóte cele de dorit nu se asémenă eĭ:
16 În drépta eĭ *este* lungimea ḑilelor,
În stânga eĭ avuţiile şi onórea;
17 Căile eĭ *sûnt* căĭ plăcute,
Şi tóte cărările eĭ *sûnt* pace:
18 Pom al vieţeĭ *este* pentru ceĭ ce o îmbrăţişéză,
Şi ceĭ ce o cuprind *sûnt* fericiţĭ.
19 Iehova prin înţelepcĭune a întemeĭat pămêntul,
Cu înţelegere a întărit cerul.
20 Prin sciinţa luĭ despicatu-s'aŭ adâncurile,
Şi noriĭ picară roŭă.
21 Fiule, să nu se depărteze aceste de dinaintea ochilor teĭ,
Păzesce drépta cunoscinţă şi prevederea:
22 Şi ele vor fi viéţă pentru sufletul tĕŭ,
Şi podóbă pentru gâtul tĕŭ.
23 Atuncea veĭ merge cu siguranţă în calea ta,
Şi picĭorul tĕŭ nu se va lovi.
24 De te veĭ culca, nu te veĭ teme,
Şi culcat de veĭ fi, dulce va fi somnul tĕŭ.
25 De spaĭma năpraznică nu te veĭ teme,
Nicĭ de ruina celor nelegĭuiţĭ, când *îĭ* va năvăli.
26 Căcĭ Iehova va fi speranţa ta,
Şi va feri picĭorul tĕŭ d'a fi prins.

Desteptărĭ asupra nedreptăţeĭ şi a lipseĭ de bunătate.

27 Nu opri bine-facerea celuĭa ce se cuvine,
De stă în puterea mâneĭ tale a *o* face.
28 Nu ḑice către aprópele tĕŭ: „Du-te, şi maĭ vino!
„Mâne-*ţĭ* voiŭ da," când aĭ cu tine.
29 Nu născoci vre-un rĕŭ asupra aprópeluĭ tĕŭ,
De óre ce fără temere locuesce cu tine.
30 Nu avé judecată cu nimenea fără cuvînt,
Dacă nu ţĭ-a făcut nicĭ un rĕŭ.
31 Pre bărbatul aprig nu-l pismui,
Şi nicĭ alege vre-una din căile sale.
32 Căcĭ urâcĭune *este* luĭ Iehova cel înrĕutăţit,
Dară el celor dreptĭ *este* amic.
33 Blestemul luĭ Iehova *este* în casa celuĭ nelegĭuit,
Dară el bine-cuvintéză coliba drepţilor.
34 De şi îşĭ bate joc de batjocoritorĭ,
Dă înse har celor umiliţĭ.
35 Ceĭ înţelepţĭ vor moşteni mărire,
Dară ruşinea va răpi pre ceĭ nebunĭ.

Îndemnare părintéscă, de a urma şi a asculta de învĕţăturile înţelepciuniĭ.

4 Ascultaţĭ, fiilor, învĕţătura părinteluĭ,
Şi luaţĭ sémă să învĕţaţĭ minte.
2 Căcĭ vĕ daŭ bună învĕţătură;
Decĭ nu părăsiţĭ cele ce vĕ învĕţ.
3 Căcĭ şi eŭ am fost fiiŭ al *unuĭ* părinte,
Gingaş şi unic la muma mea,
4 Care mĕ învĕţa, şi-mĭ ḑicea:
„Inima ta cuprindă cuvintele mele,
Păzesce sfaturile mele, şi veĭ trăi."
5 Dobândesce înţelepcĭune, dobândesce pricepere.
Nu uĭta, şi nu te abate de la cuvintele gureĭ mele.
6 Nu le părasi, şi ele te vor păzi;
Iubesce-le, şi te vor păzi.
7 *Acesta*-ĭ începutul înţelepcĭuneĭ: dobândesce înţelepcĭune,
Şi întru tóte câte *'ţĭ* veĭ dobândi, dobândesce pricepere.
8 Înalţă-o, şi ea te va ridica,
La mărire te va duce, de o veĭ îmbrăţişa.
9 Ea pune-va pe capul tĕŭ cunună plăcută,
Corónă strălucită 'ţĭ va da.
10 Ascultă, fiule, şi primesce cuvintele mele.
Ca mulţĭ să-ţĭ fie aniĭ vieţeĭ.
11 Te învĕţ calea înţelepcĭuneĭ,
Te conduc pe cărărĭ drepte.
12 De veĭ umbla *pe ele*, nu se vor strâmta paşiĭ teĭ,
Şi de veĭ alerga, nu te veĭ clăti.
13 Ţine-te de învĕţătură, şi nu *o* părăsi!
Păzesce-*o*, căcĭ ea *este* viéţa ta!
14 Nu intra în cărarea celor nelegĭuiţĭ,
Şi nu păşi în calea celor reĭ.
15 Părăsesce-o, nicĭ nu trece pe lângă ea,
Abate-te de la dînsa, şi trecĭ înainte!
16 Căcĭ eĭ n'ar dormi, de n'ar fi făcut *vre-un* rĕŭ;
Şi somnul li s'ar fi luat, de n'ar fi făcut *pre care-va* să cadă.
17 Căcĭ pânea rĕutăţeĭ mănâncă,
Şi béŭ vinul fără-de-legeĭ.

18 Dară cărarea celor drepţĭ *este* ca
dorile strălucitóre,
Cari tot maĭ mult luminéză până
se face diŭa deplină.
19 Calea celor nelegĭuiţĭ *este ca* întu-
nerecul;
Eĭ nu sciŭ de ce se împedică.
20 Fiĭule, ĭé aminte la cuvintele mele,
Plécă urechĭa ta diselor mele!
21 Să nu se depărteze din ochiĭ teĭ,
Păzesce-le în lă-întrul inimeĭ tale!
22 Că vĭéţă *sûnt* pentru ceĭ ce le află,
Şi vindecare a tot corpul lor.
23 Cu tótă sârguinţa păzesce inima ta!
Căcĭ din ea *sûnt* eşirile vĭeţeĭ.
24 Depărtéză de la tine strâmbĕtatea
gureĭ,
Şi lépĕdă de la tine rĕutatea bu-
zelor.
25 Ochiĭ teĭ drept înainte să caute,
Şi pleópele tale să se îndrepte îna-
intea ta.
26 Cumpănesce calea, *pe care calcă* pi-
cĭorul tĕŭ,
Şi tóte căile tale vor fi temeĭnice.
27 Nu te abate *nicĭ* la drépta, nicĭ la
stânga,
Depărtéză picĭorul tĕŭ de rele!

Feresce-te de dĕsfrânare.

5 Fiĭule, ĭé séma la înţelepcĭunea mea,
Şi plécă urechĭa ta la mintea mea.
2 Ca să fiĭ cu prevedere,
Şi buzele tale să păstreze sciinţă.
3 Căcĭ *ca* din fagurĭ strecóră-se mĭe-
rea din buzele femeeĭ străine,
Şi maĭ neted de cât oleĭul *este* ce-
rul gureĭ sale;
4 Dară amar ca pelinul sûnt urmă-
rile *cu ea.*
Străpungĕtóre, ca sabia cu doĕ tăi-
şurĭ.
5 Picĭórele eĭ duc la mórte,
Paşiĭ seĭ es la mormînt.
6 Ca să nu cumpănescĭ calea vĭeţeĭ,
Schimbăcĭóse sûnt cărările eĭ, *ca* se
nu *le* poţĭ cunósce.
7 Decĭ, fiilor, ascultaţi-mĕ,
Şi nu vĕ abateţĭ de la cuvintele gu-
reĭ mele.
8 Depărtéză calea ta de la dînsa,
Şi nu te apropia de uşa caseĭ eĭ!
9 Ca nu cum-va să daĭ flórea *vĭeţeĭ*
tale altora,
Şi aniĭ teĭ celuĭ crud;
10 Ca să nu se sature străinul de pu-
terea ta,
Saŭ *să intre* ostenelele tale în casa
altuĭa;
11 Şi tu pe urmă să *nu* gemĭ,
Când carnea ta şi corpul tĕŭ vor fi
perite:
12 Şi să *nu* dicĭ: „O, cât am urât în-
vĕţătura,
„Şi inima mea a despreţuit îndem-
nul;
13 N'am ascultat de vocea învĕţători-
lor meĭ,
„Şi n'am plecat urechĭa mea la ceĭ
ce mĕ învĕţaŭ;
14 „Puţin a lipsit, să nu cad în tot
soĭul de rele,
„Chĭar în mijlocul adunăreĭ şi a co-
munităţeĭ.
15 Bé apă *numaĭ* din fântâna ta,
Şi din isvórele puţuluĭ tĕŭ;
16 *Ca* să se rĕspândéscă departe fân-
tânele tale,
Ca pâraĭele de apă în uliţĭ.
17 Numaĭ ale tale să fie,
Nu şi ale străinilor cu tine!
18 Isvorul tĕŭ fie bine-cuvîntat,
Şi bucură-te de femea tinereţeĭ tale;
19 Cerbóică ĭubită, căprióră plăcută,
Ţâţele eĭ îndestuleze-te tot-dé-una,
Şi *numaĭ* în ĭubirea eĭ să te tot îm-
beţĭ.
20 Şi de ce aĭ voi, fiĭule, să te îmbeţĭ
de la o străină?
Şi să îmbrăţişezĭ sînul uneĭ alteĭa.
21 Căcĭ căile fie-căruĭa *sûnt* înaintea
ochilor luĭ Iehova,
Şi el cumpănesce cărările lor.
22 Pre cel nelegĭuit înse-şĭ fără-de-le-
gile sale îl vânéză,
Şi în însĕ-şĭ funiile pĕcatelor sale
se prinde;
23 El din lipsă de învĕţătură va muri,
Şi se va rătaci în multa sa nebu-
nie.

Asupra chezăşieĭ.

6 Fiiule, de aĭ dat chezăşie pentru a-
micul tĕŭ,
Saŭ de aĭ bătut palma te pentru
un străin,
2 Tu te-aĭ înlaţuit prin cuvintele gu-
reĭ tale,
Te-aĭ prins prin cuvintele gureĭ tale.
3 Fiĭule, fă decĭ acésta, şi mântui-te,
Căcĭ cădut-aĭ în puterea amiculuĭ
tĕŭ:
Mergĭ, grăbesce-te, şi silesce pre a-
micul tĕŭ!
4 Nu da somn ochilor teĭ,
Nicĭ adormire pleópelor tale.
5 Mântui-te, ca o cĭută din mâna *vâ-
nătoruluĭ,*
Şi ca o pasĕre din mâna păsĕraru-
luĭ.

Feresce-te de lenevie.

6 Mergĭ la furnică, leneşule,
Vedĭ căile eĭ, şi fiĭ înţelept:
7 Care, neavênd nicĭ căpitenie, nicĭ cine să o priveghieze, nicĭ domn,
8 *Îşĭ* gătesce de cu vară hrana sa,
Şi odată cu secerişul adună bucate.
9 Până când, leneşule, veĭ zăcé?
Când te veĭ scula din somnul tĕŭ?
10 O lécă de somn, o lécă de adormitare,
O lécă de şedere cu mânele tologite,
11 Şi sărăcia ta, ca un hoţ, te va ajunge,
Şi lipsa ta, ca un haiduc.

Feresce-te de rĕutăciune.

12 Om de nimica, înrĕutăţit,
Este cel ce umblă cu gură clevitităre,
13 Cel ce clipesce din ochiĭ seĭ,
Cel ce vorbesce cu piciórele sale,
Cel ce arată cu degetele sale;
14 Rĕutate în inima luĭ tot-dé-una uneltesce,
Şi sémĕnă desbinărĭ.
15 De aceea peirea luĭ într'o clipă îl va ajunge,
Fără de şcire va fi lovit, *şi* vindecare nu va avé.
16 Aceste şése urasce Iehova,
Ba, şépte *sûnt lucrurile ce*-ĭ sûnt în urâcĭune:
17 Ochĭ mândri, limbă mincinósă,
Şi mânĭ ce varsă sânge nevinovat;
18 Inima ce uneltesce gândurĭ rele,
Piciórele cele grabnice a face rĕŭ;
19 Marturul mincinos, *care* rĕsuflă mincĭunĭ,
Şi cel ce sémĕnă desbinărĭ între fraţĭ.

Feresce-te de adulter.

20 Păzesce, fiiule, sfatul părinteluĭ tĕŭ,
Şi nu părăsi învĕţătura mumeĭ tale!
21 Légă-*le* de a pururea de inima ta,
Şi le prinde în jurul gâtuluĭ tĕŭ!
22 *Şi* când veĭ merge, te vor conduce;
Când veĭ fi culcat, vor veghĭa asupră-ţĭ;
Când te veĭ deştepta, vor vorbi cu tine.
23 Căcĭ candelă *este* sfatul *meŭ*, şi lumină învĕţatura *eĭ*,
Şi mustrările *spre* învĕţătură *sûnt* drumul vieţeĭ:
24 Ca să te păzéscă de femee rea,
De limba linguşitóre a străineĭ.
25 Nu dori în inima ta frumuseţea eĭ;
Şi nu lăsa să te prindă prin pleópele eĭ.
26 Căcĭ pentru femee meretrice *ajunge omul* până la pânea cea de pe urmă;
Căcĭ femea altuĭa vânéză însă-şĭ viéţa, cea *atât de* scumpă *omuluĭ*.
27 Aŭ póte care-va lua foc în sînul sĕŭ,
Fără să-şĭ ardă vestmintele sale?
28 Aŭ póte care-va să umble pe cărbunĭ aprinşĭ,
Fără să i se frigă piciórele?
29 Aşa *întâmplă-se* celuĭ ce intră la femea aprópeluĭ sĕŭ;
Tot însul, care o va atinge, nepedepsit nu va rĕmâné.
30 Furuluĭ nu se trece cu vedere,
Chĭar de fură, ca să se sature, fóme fiindu-ĭ;
31 Căcĭ, *de* se va aprinde, înşeptit va înapoĭ,
Până şi tótă averea caseĭ sale o va da.
32 *Dară* cel ce desfrânéză cu femea *altuĭa este* fără minte,
Şi peirea sufletuluĭ sĕŭ va câştiga.
33 Lovirĭ şi ruşine va suferi,
Şi ocara luĭ nu se va sterge.
34 Căcĭ gelosia bărbatuluĭ *este* o furie,
Şi luĭ nu-ĭ va fi milă *de el* în ḑiŭa rĕsbunăreĭ.
35 El nu se va uĭta la nicĭ o rĕscumpĕrare,
Şi nu va primi orĭ-cât veĭ îmmulţi darurile.

Descrierea ispitireĭ spre desfrânare şi urmările sale nenorocite.

7 Fiiule, păzesce cuvintele mele,
Şi păstréză cu tine sfaturile mele!
2 Sfaturile mele păzesce-le, şi veĭ trăi,
Şi învĕţătura mea ca lumina ochĭuluĭ tĕŭ.
3 Înfăşură-le în jurul degetelor tale,
Scrie-le pe tabla inimeĭ tale!
4 Ḑi înţelepcĭuneĭ: „*Fiĭ* sora mea!"
Şi chiemă „amică" mintea.
5 Ca să te feréscă de femea altuĭa,
De străina, *care* linguşesce cu cuvintele eĭ.
6 Căcĭ prin feréstra caseĭ mele,
Prin gratiele mele privit-am;
7 Şi căutat-am între ceĭ proştĭ,
Vĕḑut-am între tinerĭ pre un tîner fără de minte.
8 Trecea pe uliţă, pe la colţul *caseĭ* uneĭ *asemenea*,
Şi aţinea drumul ce duce la casa eĭ:

9 În amurg, în séra dilei,
În nóptea négră și întunecósă:
10 Și écă, o femee îi eși înainte,
Ca o meretrice îmbrăcată și cu inima șirétă,
11 Bună de gură și fără astâmpĕr,
Și piciórele în casă nu-i stăteau;
12 Când în uliță, când în drum,
Și la tóte colțurile pândind.
13 Ea 'l cuprinse, și-l sărută,
Și cu frunte nerușinată îi dise:
14 „Darurĭ de bucurie *am* asupră-mĭ,
„Astă-dĭ plătit-am voturile mele.
15 „De aceea eșitu-ți-am înainte,
„Să te caut, și te-am găsit!
16 „Cu gătelĭ împodobit-am patul meŭ,
„Cu așternut de pânzurĭ de Egipt.
17 „Stropit-am patul meŭ
„Cu smirnă, aloe, și scorțișóră!
18 „Vino, să ne îmbĕtăm cu ĭubire până diminéță,
„Cu ĭubire să ne desfĕtăm;
19 „Căcĭ bărbatul *meŭ* nu-ĭ a casă,
„S'a dus în cale îndelungată;
20 „Punga cu argint luând în mâna sa,
„D'abia înainte de luna plină se va înturna a casă."
21 *Și* l-a atras cu vorbele eĭ măgulitóre,
L-a ademenit cu buzele eĭ lingușitóre.
22 El de grabă a mers după ea,
Cum merge boul la junghiere,
Și ca nebunul, *legat* în lanțurĭ, la pedépsă.
23 Până săgéta îi va străpunge ficatul,
Cum pasĕrea ce se grăbesce la laț,
Nesciind, că *este întins* asupra vieței sale.
24 Și acum, fiilor, ascultați-mĕ,
Și fițĭ luătorĭ aminte la cuvintele gureĭ mele:
25 Nicĭ o dată inima ta să nu se abată în calea eĭ;
Să nu te rătăcescĭ în cărările eĭ;
26 Căcĭ ea a făcut pre mulțĭ să cadă rănițĭ de mórte,
Și mulțĭ a ucis ea.
27 Calea spre infern *este* casa eĭ,
Ducĕtóre la cămerile morțeĭ.

Strigare și făgăduința înțelepciuniĭ care a fost din vecĭ la Dumnedeŭ.

8 Aŭ înțelepcĭunea nu strigă?
Și mintea *nu* face să se audă vocea eĭ?
2 Pe vârful înălțimilor, pe drum,
În respânțiĭ stă.
3 Ea strigă la porțĭ, la intrarea cetățeĭ,
La intrarea în porțĭ:
4 „Cătră voĭ, bărbaților, strig,
5 „Și vocea mea *se îndréptă* la fiiĭ ómenilor:
„Învĕțațĭ, proștilor, minte,
„Nebunilor, faceți-vĕ înțelegĕtorĭ cu inimă!
6 „Ascultați-*mĕ*, căcĭ lucrurĭ mărețe voiŭ vorbi,
„Și din buzele mele dreptate voiŭ scóte.
7 „Căcĭ gura mea adevĕr va vorbi,
„Și fără-de-legea în urăcĭune *va fi* buzelor mele.
8 „Cu dreptate *vor fi* tóte cuvintele gureĭ mele,
„*Și* nimic rĕsucit saŭ strâmb în ele nu *va fi*;
9 „Tóte *vor fi* netede celuĭ cu pricepere,
„Și drepte celor ce aŭ câștigat sciință;
10 „Primițĭ învĕțătura mea, și nu argint,
„Și sciința maĭ bine decât aurul ales!
11 „Căcĭ înțelepcĭunea maĭ bună *este* de cât mărgăritarele,
„Și tóte cele de dorit cu ea nu pot să se asemene.
12 „Eŭ, înțelepcĭunea, cu mintea locuesc,
„Și planurile cele maĭ iscusite descoper.
13 „Temerea de Iehova *este* a urî rĕul·
„Mândria și sumeția,
„Reŭa purtare și gura rea le urăsc.
14 „Al meŭ *este* sfatul și iscusința;
„Eŭ *sûnt* mintea, la mine *este* puterea.
15 „Prin mine domnesc regiĭ;
„Și domniĭ prochiémă dreptatea;
16 „Prin mine domnesc domnitoriĭ,
„Și ceĭ marĭ: toțĭ judecătoriĭ pămêntuluĭ;
17 „Eŭ ĭubesc pre ceĭ ce mĕ ĭubesc,
„Și ceĭ ce mĕ caută de timpuriŭ, mĕ găsesc;
18 „La mine *sûnt* averea și onórea,
„Bunurile statornice și fericirea.
19 „Maĭ bun *este* fruptul meŭ decât aurul cel maĭ curat,
„Și câștigul meŭ *maĭ bun este* de cât argintul cel maĭ ales.
20 „Pe cărarea dreptățeĭ umblu,
„În calea judecățeĭ;
21 „Ca să daŭ în mostenire bunurĭ statornice celor ce mĕ ĭubesc,
„Și să le umplu tesaurele lor.
22 „Iehova m'a zidit la începutul căilor sale,

„Înaintea lucrurilor sale, de demult.
23 „Din etern dómnă am fost,
„Din început, înainte de a fi pămêntul.
24 „Născută am fost, când adâncurile încă nu eraŭ,
„*Nicĭ* isvórele încărcate cu apă.
25 „Maĭ 'nainte de ce s'aŭ înfipt munţiĭ,
„Înainte de coliniĭ am fost născută;
26 „Când încă nu făcuse pămêntul şi câmpiele,
„Nicĭ începutul pulbereĭ lumeĭ.
27 „Când gătĭa cerurile, acolo *eram*,
„Când el trăgea cercul în jurul adâncurilor;
28 „Când întăria noriĭ de sus,
„Şi întăriturĭ făcea adânculuĭ:
29 „Când punea măreĭ aşeḑămînt,
„Ca apele *eĭ* să nu trécă preste ţărmurile eĭ,
„Şi tarĭ făcea temeliele pămêntuluĭ;
30 „Atuncea lângă el eram, *ca* un înfiat *al sĕŭ*,
„Bucuria *sa* de tóte ḑilele, veselindu-mĕ pururea înaintea feţeĭ sale.
31 „Şi mĕ plăceam în lumea pămêntuluĭ sĕŭ,
„Şi plăcerile mele *eraŭ* cu fiiĭ ómenilor.
32 „Şi acum, fiilor, ascultaţi-mĕ,
„Căcĭ fericiţĭ *vor fi ceĭ ce* vor păzi căile mele!
33 „Ascultaţĭ învĕţătura, şi fiţĭ înţelepţĭ,
„Şi n'o lepĕdaţĭ.
34 „Fericit *este* omul, care ascultă de mine,
„Veghiând la uşile mele în tóte ḑilele,
„Păzind pragurile uşelor mele.
35 „Căcĭ cel ce mĕ găsesce, vĭéţă găsesce,
„Şi bună-voinţa luĭ Iehova câştigă;
36 „Dară cel ce pĕcătuesce asupră-mĭ, neajuns sufletuluĭ sĕŭ face:
„Toţĭ ceĭ ce mĕ urăsc, ĭubesc mórtea.

Strigarea prietenósă a înţelepciuniĭ.

9 Zidit-a înţelepcĭunea casa sa,
Tăĭat-a ceĭ şépte stâlpĭ aĭ eĭ;
2 Junghiat-a vitele sale,
Dres-a vinul eĭ, şi întins-a masa sa;
3 Servele eĭ trimes-a;
Ea strigă de pe culmile locurilor înalte ale cetăţeĭ, *ḑicênd*:
4 „Cel neînţelept abată-se aicea!"
Celuĭ fără de minte ḑice:
5 „Veniţĭ, mâncaţĭ din pânea mea,
„Şi beţĭ din vinul dres de mine;
6 „Lăsaţĭ neînţelepcĭunea, şi veţĭ trăi,
„Şi umblaţĭ pe calea minţeĭ."
7 Cel ce învaţă pre luătorul în rîs, ruşine 'şĭ câştigă,
Şi cel ce mustră pre cel nelegĭuit, pată.
8 Nu mustra pre luătorul în rîs, ca să nu te urască,
Mustră pre cel înţelept, şi el te va ĭubi.
9 Dă *sfat* celuĭ înţelept şi maĭ înţelept se va face;
Arată celuĭ drept, şi va adăugi a învĕţa.
10 Începutul înţelepcĭuneĭ *este* temere de Iehova,
Şi sciinţa celuĭ Sânt *este* priceperea;
11 Căcĭ prin mine ḑilele tale se vor îmmulţi,
Şi ţi se vor adăugi anĭ de vĭéţă.
12 De escĭ înţelept, pentru tine însuţĭ înţelept escĭ,
Şi *de* escĭ derîḑĕtor, singur veĭ suferi.
13 Femea nebună, cea bună de gură,
E fără înţelegere, şi nu scie nimic.
14 Ea s'aşéḑă în uşa caseĭ sale,
Pe scaun, în locurile înalte ale cetăţeĭ,
15 Ca să chieme pre trecătoriĭ de pe drum,
Cari merg drept în drumul lor, *ḑicêndu-le*:
16 „Cel prost abată-se aicea;"
Şi celuĭ fără de minte, îĭ ḑice:
17 „Dulce este apa furată,
„Şi pânea *luată* pe ascuns plăcută."
18 Şi el nicĭ scie, că acolo *sûnt* umbrele morţeĭ,
Şi că ceĭ chemaţĭ de ea *sûnt* în adâncul mormîntuluĭ.

Binecuvîntarea dreptăţiĭ, blestemul păcatuluĭ.

10 Proverbele luĭ Solomon:
Fiul înţelept face bucurie părinteluĭ *sĕŭ*,
Ér fiul nerod *este* întristare mumeĭ sale.
2 Nimic nu folosesc tesaurele nedrepte,
Dară dreptatea mântuesce de mórte.
3 Iehova nu lasă să flămânḑéscă sufletul celuĭ drept,
Dară respinge pofta celor reĭ.
4 Mâna leneşă sărăcesce,
Ér mâna celor harnicĭ se înavuţesce.
5 Fiul înţelept adună de cu vară,

Ér cel ce dórme pe *timpul* culesului *este* fiiŭ aducĕtor de rușine.
6 Bine-cuvîntărĭ *sûnt* pe capul celuĭ drept,
Ér gura celor nelegĭuițĭ ascunde nedreptate.
7 Amintirea dreptuluĭ *rĕmâne* în bine-cuvîntare,
Ér numele celor nelegĭuițĭ va putreḑi.
8 Cel cu inima înțeléptă primesce sfaturile,
Ér cel cu buze nesocotite *în nenorocire* se aruncă.
9 Cel ce merge în neprihănire, în siguranță umblă,
Ér cel ce strâmbătățesce căile sale va fi cunoscut.
10 Cel ce face din ochĭŭ, aduce scârbă,
Și cel cu buze nesocotite *în nenorocire* se aruncă.
11 Gura dreptuluĭ *este* isvorul vĭețeĭ,
Ér gura celor nelegĭuițĭ ascunde nedreptate.
12 Ura scornesce sfadă,
Ér ĭubirea tăĭnuesce tóte pĕcatele.
13 Ințelepcĭunea se găsesce în buzele celuĭ cu minte,
Dară varga *este* pentru spinarea celuĭ lipsit de minte.
14 Ințelepțiĭ ascund sciința *lor*,
Ér gura celuĭ nesocotit *este* o ruină apropiată.
15 Averea avutuluĭ *este* cetatea cea tare a sa,
Ruina săracilor *este* sărăcia lor.
16 Lucrarea dreptuluĭ *duce* la viéță,
Ér câștigul celuĭ rĕŭ la păcat.
17 Pe calea vĭețeĭ *umblă* ceĭ ce păzesce învĕțătura,
Ér cel ce nesocotesce mustrarea, se rătăcesce.
18 Cel ce tăĭnuesce ura, *are* buze mincinóse,
Și cel ce rĕspândesce vorbirea de rĕŭ *este* nebun.
19 In vorba multă greșelele nu lipsesc,
Ér cel ce-șĭ stăpânesce buzele sale, *este* ințelept.
20 Limba celuĭ drept *este ca* argintul cel maĭ ales,
Ér inima celor nelegĭuițĭ puțin *lucru este*.
21 Buzele dreptuluĭ pre mulțĭ îĭ pasc,
Ér ceĭ nesocotițĭ mor din lipsă de minte.
22 Bine-cuvîntarea luĭ Iehova, ea înavuțesce,
Și grija nimic nu adauge la ea.
23 *Precum* nesocotituluĭ îĭ *este* bucurie a face rele,
Așa este ințelepcĭunea celuĭ cu minte.
24 De ce se teme rĕul, i se va întâmpla,
Dară drepților *Dumneḑeŭ* dorința lor o împlinesce.
25 Precum trece furtuna, așa cel nelegĭuit nu *va* maĭ *fi*,
Dară cel drept *este pe* temeliă eternă.
26 Precum dinților oțĕtul și ochilor fumul,
Așa *este* leneșul pentru ceĭ ce-l trimet.
27 Temerea de Iehova înmulțesce ḑilele,
Ér aniĭ celor nelegĭuițĭ se scurtéză.
28 Asteptarea drepților *este* bucurie,
Ér speranța nelegĭuiților va peri.
29 Calea luĭ Iehova *este* scăpare celuĭ fără de prihană,
Dară ruină făcătorilor de rele.
30 Dreptul nicĭ odată nu se va clăti,
Ér nelegĭuițiĭ nu vor locui pămêntul,
31 Gura dreptuluĭ scóte ințelepcĭune,
Ér limba rĕsvrătitóre se va stârpi.
32 Buzele celuĭ drept cunosc bunăvoința,
Ér gura nelegĭuiților *nu-ĭ de cât* rĕsvrătitóre.

Fericirea cuvioșilor, nenorocirea rĕilor.

11 Cumpĕna amăgitóre *este* urîcĭune luĭ Iehova,
Ér greutățile depline îĭ *sûnt* plăcute.
2 *De* vine îmmândrirea, vine și rușinea,
Ér cu ceĭ modestĭ *este* ințelepcĭunea.
3 Neprihănirea celor oneștĭ, ea îĭ conduce,
Ér viclenia celor vînḑĕtorĭ îĭ strică.
4 Nimic nu folosesce avuția în ḑiŭa mânieĭ,
Ér dreptatea mântue de mórte.
5 Dreptatea celuĭ fără prihană dréptă face calea luĭ,
Ér nelegĭuitul în chĭar nelegĭuirea sa va cădé.
6 Dreptatea celor oneștĭ îĭ mântue,
Ér ceĭ vînḑĕtorĭ *chĭar* în lăcomia *lor* se prind.
7 Cu mórtea omul rĕŭ perde *și* asteptarea *sa*,
Și speranța făcătorilor de rele va peri.
8 Dreptul se mântue din nevoĭ,
Și nelegĭuitul vine în locul sĕŭ.

9 Făţarnicul perde pre aprópele sĕŭ cu gura sa,
Dară scăpa-vor *de ea* prin înţelepcĭunea *lor ceĭ* dreptĭ.
10 De fericirea drepţilor se bucură cetatea,
Şi la peirea nelegĭuiţilor *se fac* cântărĭ de bucurie.
Cetatea se înalţă prin bine-cuvîntarea celor oneştĭ,
11 Dară se surpă prin gura celor nelegĭuiţĭ.
12 Cel de defaĭmă pre aprópele sĕŭ *este* fără de minte,
Ér cumintele tace.
13 Vorbitorul de rĕŭ descopere secretele,
Ér cel cu minte credincĭósă ascunde lucrul.
14 Unde nu *este* conducere, poporul cade,
Ér mântuirea *vine* de la mulţimea celor cu *bun* sfat.
15 Rĕŭ fórte ajunge cel ce se pune chezaş pentru un străin,
Ér cel ce urasce darea de mână, *este* în siguranţă.
16 Femea plăcută capĕtă onóre,
Şi ceĭ puternicĭ capĕtă averĭ.
17 Omul milos sie-şĭ 'şĭ face bine,
Ér cel crud carnea sa însă-şĭ o chinuesce.
18 Nelegĭuitul îşĭ dobândesce câştig amăgitor,
Ér cel ce sémĕnă dreptate, plată sigură.
19 Precum dreptatea *duce* la vĭéţă,
Aşa cel ce urmăresce rĕul *merge* la mórte.
20 Urîcĭunĭ *sûnt* luĭ Iehova ceĭ cu inimă înrĕutăţită,
Dară bine-plăcuţĭ îĭ *sûnt* ceĭ ce umblă în neprihănire.
21 *Din* ném în ném cel rĕŭ nu va rĕmâné nepedepsit,
Ér seminţa celor dreptĭ se va mântui.
22 Inel de aur în râtul porculuĭ,
Este femea frumósă fără de minte.
23 Dorinţa drepţilor nu *este* de cât bună,
Asteptarea reilor, mânia.
24 Unul împarte, şi maĭ avut încă se face,
Altul opresce maĭ mult de cât se cuvine, dară *numaĭ* spre lipsa sa.
25 Sufletul bine-făcĕtor se îngraşă,
Şi cel ce adapă, însu-şĭ se va adăpa.
26 Cel ce opresce grânele, pre acela îl blestemă poporul,
Dară bine-cuvîntare *este* pe capul celuĭ ce *le* vinde.
27 Cel ce caută cele bune, bună-voinţă capĕtă,
Ér cel ce caută rele, *rĕŭ* i se va întâmpla.
28 Cel ce se încrede în avuţia sa, cădé-va,
Dară ca frunza vor înverdi ceĭ dreptĭ.
29 Cel ce chinuesce casa sa, vênt va stăpâni,
Şi cel nesocotit *va ajunge* servul celuĭ înţelept cu inima.
30 Fruptul dreptuluĭ *este* pom al vĭeţeĭ,
Şi cel ce câştigă inimele, înţelept *este.*
31 Écă, dreptuluĭ i se va rĕsplăti pe pământ,
Cu cât maĭ mult încă nelegĭuituluĭ şi pĕcatosuluĭ.

Purtarea înţeleptuluĭ şi a prostuluĭ.

12 Cel ce ĭubesce povaţa, ĭubesce sciinţa,
Ér cel ce urăsce mustrarea, prost *rĕmâne.*
2 Cel bun află bună-voinţă de la Iehova,
Ér pre omul uneltitor de rele îl condamnă.
3 Nimenea nu se va întări prin nelegĭuire,
Dară rădăcina drepţilor nu se va clăti.
4 Femea virtuósă *este* coróna bărbatuluĭ sĕŭ,
Ér cea aducătóre de ruşine *este* ca putregaĭul în ósele luĭ.
5 Gândurile drepţilor *ţintesc la* dreptate,
Ér sfaturile nelegĭuiţilor *la* înşelăcĭune.
6 Vorbele nelegĭuiţilor *sûnt* la pânda sângeluĭ,
Ér gura celor oneştĭ îĭ va scăpa.
7 Nelegĭuiţiĭ se rĕstórnă, şi nu maĭ *sûnt,*
Ér casa drepţilor va sta.
8 După a sa minte se laudă bărbatul,
Ér cel ce *are* inimă înrĕutăţită, spre dispreţ va fi.
9 Maĭ bun *este acela, ce* nu se fălesce, şi are serv,
Decât cel ce face pre mândru, şi n'are pâne.
10 Dreptul scie până şi trebuinţele animalelor sale,
Ér inima nelegĭuiţilor *este* crudă.

11 Cel ce lucréză ogorul sĕŭ, se va sătura de pâne;
Ér cel ce umblă după deşertăcĭunĭ, *este* lipsit de minte.
12 Nelegĭuitul doresce întărirea reilor,
Ér rădăcinele drepţilor daŭ *acestora* tăria *lor*.
13 *Este* o cursă rea în pĕcatul buzelor,
Ér dreptul va eşi din strâmtorare.
14 Sătura-se-va omul de bunurĭ cu însu-şĭ fruptul gureĭ *sale*,
Şi da-se-va omuluĭ plata mânelor sale.
15 În ochiĭ nebunuluĭ dréptă *este* calea sa,
Dară cel ce ascultă sfatul, *este* înţelept.
16 Nesocotitul pe dată 'şĭ vĕdesce mânia sa,
Ér cel cu minte ascultă ocara.
17 *Cel ce* mărturisesce adevĕrul, dă *mărturiĭ* drepte,
Ér marturul mincinos înşelăcĭune.
18 Vorbele unora sûnt ca loviturele de sabie,
Ér limba înţelepţilor *este* vindecare:
19 Buza adevĕruluĭ în etern se va întări,
Ér limba mincĭuneĭ numaĭ o clipă.
20 Înşelăcĭune *aŭ* în inimă ceĭ ce urzesc rele,
Ér ceĭ ce sfătuesc la pace, *simt* bucurie.
21 Celuĭ drept nicĭ un rĕŭ nu i se va întâmpla,
Ér ceĭ nelegĭuiţĭ se vor covârşi de nenorocirĭ.
22 Urâcĭune *sûnt* luĭ Iehova buzele mincinóse,
Ér aceĭa ce lucréză cu credincĭoşie, *sûnt* plăcerea luĭ.
23 Omul cu minte ascunde sciinţa,
Ér inima nebunilor prochiémă nebunia *lor*.
24 Mâna celor harnicĭ domnesce,
Ér cea leneşă plătesce dare.
25 Întristare în inimă plécă pre om,
Şi cuvîntul bun îl veselesce.
26 Cel drept conduce şi pre aprópele luĭ,
Ér calea nelegĭuiţilor îĭ rătăcesce.
27 Leneşul nicĭ nu frige ceea ce a vênat;
Bun scump omuluĭ *este* hărnicia.
28 Pe cărarea dreptăţeĭ *este* vĭéţă,
Şi calea cărăreĭ *sale* nu *duce* la mórte.

Urmare maĭ departe a descrieriĭ purtăriĭ înţelepte şi smintite.

13 Fiĭul cel înţelept *ascultă* învĕţătura părinteluĭ,
Ér cel deriḑĕtor nicĭ mustrărĭ nu ascultă.
2 Cel bun mănâncă din fruptele gureĭ sale,
Ér sufletul celor fără credincĭoşie, silnicie.
3 Cel ce-şĭ păzesce gura sa, vĭéţa 'şĭ păzesce,
Ér cel ce cască pré tare buzele sale, dĕrăpănare 'şĭ pregătesce.
4 Sufletul leneşuluĭ doresce, dară nimic nu *capĕtă*,
Ér sufletul celor harnicĭ se satură.
5 Cuvîntul mincĭuneĭ îl urăsce cel drept,
Ér cel nelegĭuit căşunéză ruşine şi ocară.
6 Dreptatea păzesce pre cel fără prihană în calea *sa*,
Ér rĕutatea perde pre cel pĕcătos.
7 Cutare se dă de avut, nimica *avênd*,
Şi cutare se dă de sărac, averĭ marĭ *avênd*.
8 Unora averea lor nu le *servesce* de cât spre rĕscumpĕrarea vĭeţeĭ,
În timp ce săracul nicĭ n'aude ameninţărĭ.
9 Lumina drepţilor arde bine,
Ér candela celor nelegĭuiţĭ se va stinge.
10 Mândria n'aduce de cât certe,
Ér cu ceĭ ce primesc sfaturĭ *este* înţelepcĭunea.
11 Averea cu înşelăcĭune *câştigată* scade,
Ér cel ce o adună cu mâna *sa*, *o* va îmmulţi.
12 Asteptarea îndelungată îmbolnăvesce inima,
Ér dorinţa împlinită *este* pom al vĭeţeĭ.
13 Cel ce nu bagă în sémă cuvîntul, ruinase-va,
Ér cel ce se teme de ordin, rĕsplăti-se-va.
14 Învĕţătura înţeleptuluĭ *este* un isvor al vĭeţeĭ,
Ce-*l* depărtéză de la laţurile morţeĭ,
15 Înţelegerea bună face *pre om* plăcut,
Dară calea celor fără credincĭoşie *este* aspră.
16 *Tóte le* face cumintele cu sciinţă,
Ér nebunul dă de gol nebunia *sa*.
17 Trimesul fără-de-lege cădé-va în nenorocire,
Ér solul credincĭos *aduce* vindecare.
18 Sărăcia şi ocara *vor lovi* pre cel ce lépĕdă învĕţătura,

Ér cel ce se folosesce de mustrărĭ
se va mări.
19 *Tótă* pofta împlinită este dulce sufletuluĭ,
Decĭ urât *este* nebunilor de a se lăsa de rele.
20 Cel ce umblă cu înțelepțiĭ, înțelept va fi,
Ér cel ce se însoțesce cu nebuniĭ, nebun va fi.
21 Pre păcătoșĭ îĭ urmăresce rĕul,
Ér pre dreptĭ îĭ rĕsplătesce binele.
22 Cel bun lăsa-va moștenirea fiilor fiilor seĭ,
Ér averea pĕcătosuluĭ păstra-se-va pentru cel drept.
23 Bucate multe *sûnt în* țarina săracilor,
Dară răpesce-se avuția prin nedreptate,
24 Cel ce cruță varga sa, urăsce pre fiul sĕŭ,
Er cel ce-l ĭubesce, îl cértă de timpuriŭ.
25 Cel drept mănâncă până la săturarea sufletuluĭ sĕŭ,
Dară lipsă va suferi pântecele celor nelegĭuițĭ.

Laudă înțelepciuniĭ adevĕrate în viéța omenéscă.

14 Tótă femea înțeléptă zidesce casa sa,
Ér cea nebună o surpă cu înse-șĭ mânele sale.
2 Cel ce cu dreptate se pórtă, teme-se de Iehova,
Ér cel, ale căruĭ căĭ strâmbe *sûnt*, îl nesocotesce.
3 Chĭar gura nesocotituluĭ *este* vargă *pentru* mândria *sa*,
Ér buzele înțelepților îĭ păzesc.
4 Unde nu *sûnt* boĭ, eslele curate *sûnt*,
Dară mult câștig *se scóte* din puterea bouluĭ
5 Marturul credincĭos nu minte,
Dară marturul mincĭunos mincĭunĭ spune.
6 Derîdĕtorul caută înțelepcĭunea, dară nu o *găsesce*,
Ér celuĭ cu sciință la îndemână îĭ *este*.
7 Depărtéză-te de nebun,
Căcĭ nu veĭ afla *la dînsul* buzele sciințeĭ.
8 Înțelepcĭunea celuĭ cu minte *este* d-a înțelege calea sa,
Er nebunia nebunilor *îĭ* amăgesce.
9 Ceĭ nesocotițĭ glumesc cu pĕcatele,
Dară între ceĭ oneștĭ *este* bună-voință.
10 Inima singură scie întristarea sa,
Și în bucuria eĭ nu se amestecă un străin.
11 Casa celor nelegĭuițĭ dĕrîma-se-va,
Dară cortul celor dreptĭ va înflori.
12 Sûnt căĭ ce drepte se par omuluĭ *că sûnt*,
Ér la urmă *arată-se* căĭ *conducĕtóre* la mórte.
13 Chĭar în mijlocul rîsuluĭ se măhnesce inima,
Și sfârșitul aceleĭ bucuriĭ *fi-va* întristarea.
14 Cel cu inimă abătută *de la Domnul* sătura-se-va de căile luĭ,
Și omul cel bun din *ceea ce este în* el.
15 Prostul crede tóte vorbele,
Ér cel cuminte ĭé sémă la pașiĭ seĭ,
16 Înțeleptul se teme, și se depărtéză de rĕŭ,
Dară nebunul se îngâmféză, și este fără temere.
17 Cel ĭute la mânie face prostiĭ,
Și bărbatul viclén este urît.
18 Ceĭ proștĭ moștenesc prostiĭ,
Dară ceĭ cumințĭ se cunună cu sciință.
19 Reiĭ se plécă celor bunĭ,
Și ceĭ nelegĭuițĭ înaintea porților celuĭ drept.
20 Săracul urît este chĭar și aprópeluĭ sĕŭ,
Dară numĕroșĭ *sûnt* amiciĭ celuĭ avut.
21 Cel ce despre țuesce pre aprópele sĕŭ pĕcătuesce,
Ér acela ce se îndură de ceĭ săracĭ *este* fericit.
22 Aŭ nu se rătăcesc ceĭ ce urzesc rele?
Dară ĭubire și credincĭoșie *este partea* celor ce se gândesc de bine.
23 În tot lucrul este câștig,
Dară bolboroséla buzelor *aduce* numaĭ lipsă.
24 Cununa înțelepților *este* avuția lor,
Dară nebunia nebunilor nebunie *rĕmâne*.
25 Marturul adevĕrat mântue suflete,
Dară cel mincinos mincĭunĭ spune.
26 În temere de Iehova *este* siguranță tare,
Și fiilor seĭ fi-va el adăpost.
27 Temerea de Iehova *este* isvorul vieței,
Ce depărtéză pre om de lațurile morțeĭ.
28 Măreția regeluĭ *stă* în mulțimea poporuluĭ,
Și peirea domnilor în lipsă de popor.

29 Cel tărḑiŭ la mănie cu multă minte este,
Ér cel ĭute la mânie înalţă nebunia.
30 Inima sănĕtósă este vïéţa corpuluĭ,
Dară pisma putreḑirea óselor.
31 Cel ce apasă pre sărac, batjocoresce pre Făcătorul sĕŭ,
Dară cel ce se îndură de cel lipsit, îl măresce.
32 În însă-şĭ rĕutatea sa va fi aruncat cel nelegĭuit,
Dară dreptul avé-va speranţă *chĭar şi* la mórtea sa.
33 În inima celuĭ priceput zace înţelepcĭunea,
Dară *ce este* în peptul nebunuluĭ se va sci.
34 Dreptatea ridică pre popor,
Dară pĕcatul *este* ruşinea naţiunilor.
35 Bună-voinţa regeluĭ, partea servuluĭ cuminte *este*,
Dară *asupra* celuĭ ce face ruşine, mânia sa.

Înţelepciunea aduce cu sine fericire. Nebunia şi pĕcatul aduce nenorocire.

15 Rĕspunsul blând înlătură mânia,
Ér cuvîntul aspru întărîtă mânia.
2 Limba înţelepţilor plăcută face sciinţa,
Dară *din* gura nebunilor nebunia isvoresce.
3 În tot locul *sûnt* ochiĭ luĭ Iehova,
Vĕḑênd pre ceĭ reĭ şi pre ceĭ bunĭ.
4 Limba *ĭubitóre de* pace *este* un pom al vïeţeĭ.
Ér rĕutatea în ea *face* spărtură sufletuluĭ.
5 Nesocotitul nesocotesce învĕţătura părinteluĭ,
Ér cel ce ĭé aminte la mustrărĭ cuminte se face.
6 În casa dreptuluĭ *este* un mare tesaur,
Dară în venitul celuĭ nelegĭuit este neodihnă.
7 Buzele înţelepţilor rĕspândesc sciinţă,
Dară inima nebunilor nedreptate.
8 Sacrificĭul celor nelegĭuiţĭ *este* urîcĭune luĭ Iehova,
Dară ruga celor dreptĭ plăcerea sa.
9 Urîcĭune *este* luĭ Iehova calea nelegĭuituluĭ,
Dară pre cel ce urmézâ dreptatea îl ĭubesce.
10 Grea *se pare* pedépsa pentru cel ce părăsesce calea *cea dréptă*,
Şi cel ce urasce mustrarea, va muri.
11 Infernul şi adâncul *sûnt* înaintea luĭ Iehova,
Cu cât maĭ mult inimele fiilor ómenilor!
12 Derîḑĕtorul nu ĭubesce să fie mustrat,
Cu ceĭ înţelepţĭ el nu merge.
13 Inima voĭósă înveselesce faţa,
Dară prin tristeţea inimeĭ se frânge sufletul.
14 Inima înţelegătóre caută sciinţă,
Dară gura nebunilor pasce nebunia.
15 Tóte ḑilele apĕsatuluĭ *sûnt* rele,
Dară o inimă voĭósă *este* un ospĕţ neîntrerupt.
16 Maĭ bine *este* puţinul cu temerea luĭ Iehova,
De cât multe tesaure şi neodihnă cu dînsele.
17 Maĭ bun *este* un prânḑ de legume cu ĭubire,
De cât de un boŭ îngrăşat, şi ură cu dînsul.
18 Omul mânios întărîtă sfeḑile,
Dară cel tărḑiŭ la mânie potolesce cérta.
19 Drumul leneşuluĭ *este* ca un gard de spinĭ,
Ér cărarea celor dreptĭ *ca* calea bătută.
20 Fiul înţelept înveselesce pre părintele *sĕŭ*,
Ér omul nebun nesocotesce pre muma sa.
21 Nebunia *este* bucuria *celuĭ* fără de minte,
Dară bărbatul cuminte merge drept pe drumul *sĕŭ*.
22 Unde nu *este* sfat, planurile se nimicesc,
Dară prin multa sfătuire se întăresc.
23 Omul are bucurie de rĕspunsul gureĭ sale,
Şi un cuvînt la timpul sĕŭ, cât de bun *este*!
24 Calea vïeţeĭ *merge tot* în sus pentru cel înţelept,
Ca să se depărteze de infernul de jos.
25 Casa mândrilor o surpă Iehova,
Dară hotarul văduveĭ îl întăresce.
26 Cugetele celuĭ rĕŭ *sûnt* urîcĭune luĭ Iehova,
Dară *sacrificĭele* cele maĭ curate *sûnt* cuvinte plăcute.
27 Cel ce capĕtă căştig nedrept, turbură casa sa,
Ér cel ce urăsce mituirea va trăi

28 Inima dreptuluĭ gândesce *ce are* să rĕspundă,
Dară *din* gura nelegĭuiţilor isvoresc cele rele.
29 Departe *este* Iehova de ceĭ nelegĭuiţĭ,
Dară ruga celor dreptĭ o ascultă.
30 Lumina ochilor înveselesce inima;
Şi scirea bună îngraşă ósele.
31 Urechĭa ce ascultă mustrarea *dătătóre de* vĭéţă,
Între înţelepţĭ va petrece.
32 Cel ce lépĕdă învĕţătura urasce sufletul sĕŭ,
Ér cel ce ascultă mustrărĭ capĕtă minte.
33 Temerea de Iehova *este* o învĕţătură a înţelepcĭuneĭ,
Şi înainte de mărire *este* umilinţa.

Dumnedeŭ vede faptele ómenilor.

16 Cugetele inimeĭ ale omuluĭ *sûnt*.
Dară de la Iehova *vine* rĕspunsul limbeĭ.
2 În ochiĭ omuluĭ tóte căile sale *sûnt* curate,
Dară Iehova cumpănesce spiritele.
3 Trebele tale încrede-le luĭ Iehova,
Şi *ast-fel* planurile tale tarĭ vor fi.
4 Iehova tóte le-a făcut *aşa*, ca să rĕspundă una alteĭa,
Şi chĭar pre cel nelegĭuit pentru diŭa de nenorocire.
5 Urîcĭune *este* luĭ Iehova tot *cel ce are* inimă îngâmfată,
Din ném în ném nu vor rĕmâné nepedepsiţĭ.
6 Prin ĭubire şi adevĕr se espiézĕ vinovăţia,
Şi temerea de Iehova este ferirea de rĕŭ.
7 Iehova de are plăcere de căile unuĭ om,
El şi pre neamiciĭ seĭ îĭ împacă cu dînsul.
8 Maĭ bun *este* puţinul cu dreptate,
De cât multul câştig cu nedrept.
9 Inima omuluĭ cugetă la căile sale,
Dară Iehova îndréptă paşiĭ seĭ.
10 Hotărîre dumnedeéscă *fie* pe buzele regeluĭ,
Şi la judecată gura sa să nu pĕcătuéscă.
11 Cântarul şi cumpĕna dréptă ale luĭ Iehova *sûnt*,
Tóte greutăţile lucrul sĕŭ *sûnt*.
12 Urîcĭune *fie* regilor a face nelegĭuire,
Căcĭ prin dreptate se întăresce tronul.
13 Buzele drepte *fie* plăcerea regilor,
Şi pre cel ce vorbesce drept să-l ĭubéscă.
14 Mânia regeluĭ *este* trimesul morţeĭ,
Dară omul înţelept o va împăca.
15 În lumina feţeĭ regeluĭ *este* vĭéţă,
Şi bună-voinţa luĭ ca un nŭor de plóĭe tărdie.
16 Câştigarea înţelepcĭuneĭ cu cât *este* maĭ bună de cât a auruluĭ,
Şi câştigarea înţelegereĭ maĭ bună de cât a argintuluĭ.
17 Calea bătută a celor dreptĭ *este*, a se întórce de la rĕŭ;
Acela 'şĭ păzesce sufletul sĕŭ, *care* ĭé aminte la calea sa.
18 Mândria *merge* înaintea dărăpănăreĭ,
Şi măreţia înaintea cădereĭ.
19 Maĭ bine *este a fi* umilit cu ceĭ săracĭ,
De cât a împărţi prada cu ceĭ mândri.
20 Cel ce-şĭ ĭé sémă la vorbă, află bine,
Şi cel ce se încrede în Iehova, fericit *va fi*.
21 Cel înţelept cu inima cuminte se numesce,
Şi vorbele plăcute înmulţesc învĕţătura.
22 Mintea *este* un isvor al vĭeţeĭ pentru stăpânul eĭ,
Dară nebunia pedépsă *este* pentru nebunĭ.
23 Inima înţeleptuluĭ face cuminte gura sa,
Şi înmulţesce învĕţătura pe buzele luĭ.
24 Fagur de mĭere *sûnt* vorbele plăcute,
Dulcĭ pentru suflet, şi tămăduire óselor.
25 *Sûnt* căĭ ce se par omuluĭ drepte *că sûnt*,
Ér la urmă arată-se căĭ *conducătóre la* mórte.
26 Cel ce lucréză, pentru el lucréză,
Căcĭ gura luĭ îl silesce *la lucru*.
27 Omul de nimic nenorocirea *îşĭ* sapă,
Şi pe buzele luĭ *este* ca un foc ardĕtor.
28 Omul rĕsvrătitor sémĕnă sfadă;
Şi limbutul desbină pre amicĭ.
29 Omul silnic amăgesce pre amicul sĕŭ,
Şi-l duce pe o cale ce nu *este* bună.
30 El închide ochiĭ seĭ, ca să cugete rĕsturnărĭ,
Mişcându-şĭ buzele, sĕvârşesce nenorocirĭ.
31 Pĕrul cărunt *este* cunună de onóre;
Ea găsi-se-va pe calea dreptăţeĭ.

32 Cel tărḑiŭ la mâniă *este* maĭ mare
de cât un vitéz,
Şi cel ce scie a stăpâni sufletul sĕŭ
decât cel ce ĭé o cetate.
33 În sîn se aruncă sorţul,
Dară de la Iehova *vine* tótă hotărîrea luĭ.

Înţelepciune şi nebunie, maĭ ales la vorbire.

17 Maĭ bună *este* o bucată de pâne
sécă în pace,
Decât o casă plină de cărnurĭ *pregătite,* cu cértă.
2 Servul cuminte va domui preste fiul
aducător de ruşine,
Şi cu fraţiĭ *acestuĭa* va împărţi moştenirea.
3 Tigaĭa *este* pentru *lămurirea* argintuluĭ, şi cuptorul pentru a auruluĭ,
Dară Iehova cercetéză inimele.
4 Făcătorul de rele pléčă urechĭa la
buze nedrepte,
Şi mincinosul ascultă limba dărăpănăreĭ.
5 Cel ce rîde de cel sărac îşĭ bate
joc de Făcătorul sĕŭ,
Cel ce se bucură de nenorocirea *altuĭa,* nu va rĕmâné nepedepsit.
6 Cununa bătrânilor *sûnt* fiiĭ fiilor *lor,*
Şi fala fiilor părinţiĭ lor.
7 Cuvintele alese nu se potrivesc *în*
gura nebunuluĭ,
Cu cât maĭ puţin vorbele mincinóse *în gura* celor maĭ marĭ *aĭ poporuluĭ.*
8 *Ca* o pétră scumpă *este* darul în ochiĭ celuĭ ce-l primesce,
Orĭ-unde se îndréptă, isbutesce.
9 Cel ce tăinuesce greşelele *altora,*
caută ĭubire,
Ér cel ce istorisesce lucrul, desbină
pre amicĭ.
10 Mustrarea pătrunde maĭ adânc pre
cel cuminte,
Decât o sută de loviturĭ pre cel nebun.
11 Cel rĕŭ caută numaĭ rĕscólă,
Dară trimete-se-va asupră-ĭ un sol
crud.
12 Maĭ bine să întâmpine pre om o
ursóĭcă, lipsită de puiĭ eĭ,
De cât un nebun în nebunia luĭ.
13 Cel ce rĕsplătesce binele cu rĕŭ,
De la casa aceluĭa rĕul nu se va
depărta.
14 Începutul sfeḑeĭ *este, ca şi* când s'ar
da drumu apelor,
De aceea părăsesce cérta, înainte
de a se aprinde.
15 Cel ce îndreptăţesce pre cel nelegĭuit, şi cel ce condamnă pre cel
drept,
Amândoĭ urâcĭune *sûnt* luĭ Iehova.
16 La ce *servesce* preţul în mâna nebunuluĭ,
Să-şĭ cumpere înţelepcĭune?
Dară îĭ lipsesce mintea!
17 Amicul ĭubesce în tot timpul,
Şi la nevoie frate se face.
18 Lipsit de minte *este* cel ce dă mâna,
Cel ce chezăşuesce pentru aprópele
sĕŭ.
19 Cel ce ĭubesce cérta, pĕcatul ĭubesce,
Cel ce-şĭ zidesce pórta sa pré înaltă, ruină caută.
20 Cel ce *este* rĕŭ de inimă bine nu
află,
Şi cel ce are limbă sucită în nenorocire cade.
21 Cel ce nasce pre nebun, supĕrare
cu el va avé,
Şi nicĭ o bucuriă nu va avé părintele nebunuluĭ.
22 Inimă veselă dă sănĕtate corpuluĭ,
Ér sufletul frânt séčă ósele.
23 Mituirea din sîn o ĭé cel nelegĭuit,
Ca să sucéscă căile judecăţeĭ.
24 Înţelepcĭunea *se cetesce* în faţa celuĭ cuminte,
Ér ochiĭ nebunuluĭ *caută* la marginile pămêntuluĭ.
25 Supĕrare părinteluĭ sĕŭ *este* fiĭul nebun,
Şi amărîcĭune celeĭ ce l-a născut.
26 Nu *e* bine a pedepsi pre cel drept,
Nicĭ a bate pre ceĭ marĭ pentru
dreptate.
27 Cel cu sciinţă înfrânéză cuvintele
sale,
Şi cel cu sânge rece *este* un om cuminte.
28 Chĭar când nebunul tace, se socotesce înţelept,
Şi priceput, când închise ţine buzele sale.

Prietenia şi îngăduinţa.

18 Omul hursuz caută plăcerea luĭ,
Sfădindu-se în tóte trebele.
2 Celuĭ nebun nu-ĭ place cuminţia,
Ci *numaĭ* descoperirea inimeĭ sale.
3 Când vine cel nelegĭuit, vine şi dispreţul,
Şi cu fapta de ruşine *vine* ocara.
4 Ape adâncĭ *sûnt* cuvintele gureĭ unuĭ om;
Părâŭ curgător *este* isvorul înţelepcĭuneĭ.

5 Nu *este* bine a căuta în faţa unuĭ
nelegĭuit,
Ca să înfrângĭ pre cel drept la judecată.
6 Buzele nebunuluĭ vin în cértă,
Şi gura luĭ chiémă loviturile.
7 Gura nebunuluĭ *este* ruina luĭ,
Şi buzele sale *sûnt* laţul vieţeĭ sale.
8 Cuvintele clevititoruluĭ *sûnt* ca mâncările cele alese,
Ele se cobor înlă-întrul pântecelui.
9 Cel leneş la lucrul sĕŭ,
Este frate cu risipitorul.
10 Turnul cel maĭ tare *este* numele luĭ
Iehova:
Într'însul va alerga cel drept, şi va
fi ocrotit.
11 Avuţia avutuluĭ îĭ *este* cetaţea sa
cea tare,
Şi ca un zid înalt în închipuirea sa.
12 Înainte de cădere se înalţă inima
omuluĭ,
Şi înainte de mărire *este* umilinţă.
13 Cel ce rĕspunde, înainte de a asculta,
Acésta nebunie şi ruşine îĭ este.
14 Spiritul omuluĭ *îl* susţine *în* neputinţa sa,
Dară pre un suflet sdrobit cine-l
póte susţiné?
15 Inima celuĭ înţelegĕtor câştigă sciinţă,
Şi urechĭa înţelepţilor caută sciinţă.
16 Darul omuluĭ îĭ face loc,
Şi-l aduce înaintea celor marĭ.
17 Drept *pare-se* la judecată cel ce *vine*
maĭ ântĕĭ,
Dară vine cela-l-alt, şi-l descóse.
18 Sorţul face să contenéscă certele,
El chĭar şi între ceĭ puternicĭ hotăresce.
19 Un frate înjurat *este maĭ greŭ de redobândit* de cât o cetate tare,
Şi certele *lor sûnt* ca zăvórele uneĭ
întăriturĭ.
20 Din fruptul gureĭ sale se satură
corpul fie-căruĭa,
Din venitul buzelor luĭ se satură.
21 Mórtea şi vĭéţa *sûnt* în puterea limbeĭ,
De aceea ceĭ ce o ĭubesc, vor mânca din fruptele sale.
22 Cel *ce* a găsit o femeă *vrednică*, găsit-a bunurĭ,
Şi bună-voinţă de la Iehova a câştigat.
23 Cu cererĭ vorbesce săracul.
Dară cu asprime rĕspunde avutul.
24 Cel ce ĭubesce mulţĭ soţĭ, se va ruina,
Dară amicul adevĕrat maĭ tare de
cât fratele se lipesce *de tine.*

Sărăcie cuviósă. Paguba sminteliĭ, leneviĭ şi a batjocureĭ.

19 Maĭ bun este săracul, care umblă
în neprihănirea sa,
Decât cel cu buze înrĕutăţite şi nebun.
2 Ca sufletul să fie fără prevedere nu
este bine,
Şi cel ce se grăbesce cu picĭórele,
face greş.
3 Nebunia omuluĭ strâmbĕtăţesce calea sa,
Şi inima luĭ se aprinde asupra luĭ
Iehova.
4 Avuţia îmmulţesce numĕrul amicilor,
Dară săracul se desparte *chĭar şi* de
amicul sĕŭ.
5 Marturul mincinos nu rĕmâne nepedepsit,
Şi *cel ce* spune mincĭunĭ nu va scăpa.
6 Mulţĭ linguşesc faţa celuĭ darnic,
Şi fie-cine *este* amicul celuĭa ce dă
darurĭ.
7 Toţĭ fraţiĭ săraculuĭ îl urăsc,
Cu cât maĭ mult se depărtéză de
dînsul amiciĭ seĭ!
El urmăresce făgăduinţele *lor*, dară
ele nu *însémnă* nimic.
8 Cel ce-şĭ dobândesce minte, ĭubesce sufletul sĕŭ,
Cel ce păzesce cuminţia, află bunurĭ.
9 Marturul mincinos nu rĕmâne nepedepsit,
Şi *cel ce* spune mincĭunĭ va peri.
10 Nebunuluĭ nu-ĭ şéde rĕsfăţarea.
Cu cât maĭ puţin servuluĭ, a domni preste maĭ marĭ.
11 Mintea omuluĭ îl face tărḑiŭ la mânie,
Şi fala luĭ *este* a trece cu vederea
greşelele.
12 Ca mugetul leuluĭ *este* mânia regeluĭ,
Dară ca roŭa pe érbă bună-voinţa
sa.
13 Fiĭul nebun nenorocire *este* părintelui sĕŭ,
Şi certele femeeĭ o picurătură neîntreruptă.
14 Casă şi avere *sûnt* moştenirĭ de la
părinţĭ,
Dară o femeă cu minte *este* de la Iehova.
15 Lenea *te* face a cădé în adormire,
Şi sufletul leneş va flămânḑi.
16 Cel ce păzesce ordinul vĭéţa 'şĭ păzesce,

Dară cel ce nu ĭé séma la căile sale va muri.
17 Cel ce pre săracĭ miluesce, împrumută pre Iehova,
Şi el îĭ va rĕsplăti fapta sa.
18 Pedepsesce pre fiĭul tĕŭ, când încă este speranţă,
Şi sufletul tĕŭ să nu poftéscă mórtea sa.
19 Cel ce se lasă să cadă în mâniă mare, îşĭ va purta pedépsa,
Şi de veĭ căuta să-l scoţĭ *din ea*, încă şi maĭ mult veĭ mări *mânia luĭ*.
20 Ascultă sfatul, şi primesce învĕţătura,
Ca la sfârşitul tĕŭ înţelept să ajungĭ.
21 Multe *sûnt* gândurile în inima omuluĭ,
Dară *numaĭ* hotărîrea luĭ Iehova se îndeplinesce.
22 *După* plăcerea omuluĭ *este* şi mila sa,
Şi maĭ bun *este* săracul de cât omul mincinos.
23 Temerea de Iehova *duce* la vĭéţă,
Şi *cel ce o are*, sătul va petrece; de rele nu va fi bătut.
24 Leneşul pune mâna sa în strachină,
Dară nicĭ nu o aduce la gura sa.
25 Bate pre batjocoritor, şi *încă şi* cel prost se va face cuminte,
Şi mustră pre cel cuminte, *şi* el va veni la înţelegere.
26 Fiul aducător de ruşine şi ocară,
Pradă pre părinte, alungă pre mumă.
27 Păzesce-te, fiĭule, a asculta învĕţăturĭ,
Carĭ abat de la cuvintele înţelepcĭuneĭ.
28 Marturul de nimic îşĭ rîde de dreptate,
Şi gura celor nelegĭuiţĭ înghite nedreptatea.
29 Pregătite *sûnt* judecăţile pentru *pedepsirea* batjocoritorilor,
Şi loviturile pentru spinarea nebunilor.

Feresce-te de înbuibare cu bĕutură şi mâncare.

20 Batjocoritor *este* vinul, şi sgomotósă bĕutura înbĕtatóre,
Şi cel ce se întrec în ele nu este înţelept.
2 Ca mugetul leuluĭ *este* spaĭma de rege,
Cel ce se aprinde asupră-ĭ, pĕcătuesce asupra sa chĭar.
3 Mărire *este* bărbatuluĭ a se lăsa de certe,
Dară tot nebunul se vâră *într'însele.*
4 De téma friguluĭ leneşul nearând,
Cerşetoresce pe la seceriş, dară în zădar.
5 *Ca o* apă adâncă *este* sfatul în inima omuluĭ,
Dară omul cu minte îl scóte *din el.*
6 Ceĭ maĭ mulţĭ ómenĭ se laudă cu bunĕtatea lor,
Dară cine va afla pre bărbatul credincĭos?
7 În nepribănirea sa umblă cel drept,
Fericiţĭ *fi-vor* după dînsul fiiĭ seĭ.
8 Regele şeḑênd pe tronul judecăţeĭ,
Cu *simplă* privirea sa risipesce tot rĕul.
9 Cine póte ḑice: „Curăţitu-mi-am inima;
„Curăţit sûnt de pĕcatul meŭ?“
10 Greutatea mare şi mică, mĕsură mare şi mică,
Amândoĕ urîcĭunĭ sûnt luĭ Iehova.
11 Cunósce-se copilul chĭar din jocurile sale,
De are a fi cu purtare curată şi dréptă.
12 Auḑul urechĭeĭ şi vĕḑul ochĭuluĭ,
Iehova pre amândoĕ le-a făcut.
13 Nu ĭubi somnul, ca să nu sărăcescĭ,
Deschide-ţĭ ochiĭ teĭ, *şi* veĭ avé pâne de ajuns.
14 Rĕŭ, rĕŭ! ḑice cel ce cumpĕră,
Dară cum se duce, se laudă *cu cumpĕrătura sa.*
15 *Este* aur, şi mărgăritare multe *sûnt*,
Dară scula cea maĭ scumpă *sûnt* buzele înţelepte.
16 Ĭé-ĭ vestmîntul, căcĭ a chezeşuit *pentru* un străin,
Şi pentru *femea* străină împlinesce-l.
17 Dulce *este* bărbatuluĭ pânea înşelăcĭuneĭ,
Dară la urmă cu prunḑiş umple-se gura luĭ.
18 Prin consfătuirĭ se întâresc planurile,
De aceea începe resbelul cu chibzuinţă.
19 Vorbitorul de rĕŭ descopere secretele;
Cu cel limbut decĭ nu umbla.
20 Cel ce blestemă pre părintele sĕŭ, saŭ pre muma sa,
Lumina aceluĭa stinge-se-va în întunerecul cel maĭ negru.
21 Moştenirea, pentru care cine-va s'a pré grăbit la început,
La urmă nu se va bine-cuvînta.
22 Nu ḑice: „Cu rĕŭ voiŭ rĕsplăti!“

Aştéptă pre Iehova, şi el te va a-
juta!
23 Urîcîune *este* luî Iehova greutatea
mare şi mică,
Şi cumpăna înşelătóre nu *este* bună.
24 De Iehova *sûnt îndreptaţî* paşiî o-
muluî,
Căcî omul, ce înţelege el din calea
sa?
25 Laţ *este* pentru om a ḑice cu ïuţé-
lă! „Sânte *sûnt!*“
Şi apoî a cerceta voturile.
26 Regele înţelept risipesce pre ceî ne-
legïuţî.
Şi pórtă rótă preste eî.
27 Lumină a luî Iehova *este* sufletul
omuluï,
Ea cércă tóte cămările *cele din lă-
întrul* inimeî.
28 Iubirea şi adevĕrul ocrotesc pre re-
ge,
Şi prin ïubire îşî sprijină tronul sĕŭ.
29 Fala tinerilor *este* puterea lor,
Şi podóba bătrânilor pĕrul cărunt.
30 Mijlócele de vindecare pentru cel
rĕŭ *sûnt* bătăïle, şi vânătăïele
până la rană.

*Pronia cerêscă mână inimile şi căile ó-
menilor.*

21 Ca pâraiele de apă *este* inima re-
geluî în mâna luî Iehova,
O îndréptă orî-unde voesce.
2 În ochiî omuluî tóte căïle sale drep-
te sûnt,
Dară Iehova cumpănesce inimele.
3 A face dreptate şi judecată
Maî plăcut *este* luî Iehova de cât
sacrificïele.
4 Privire suméţă şi inimă îngâmfată;
Şi candela celor nelegïuiţî pĕcate
sûnt.
5 Gândurile celor harnicî numaî în-
destulare *aduc*,
Dară aceluï pré grabnic, lipsă nu-
maî.
6 Câştigare de tesaure cu limba în-
şelăcïuneî,
Nu-ĭ de cât o deşertăcïune, pre ca-
re o vânéză ceî ce caută mórtea.
7 Pre ceî nelegïuiţî însă-şî prădăcïu-
nea lor îî răpesce,
Căcî nu voesc a face dreptate.
8 Sucit *este* drumul celuî îngreuïat
de pĕcate,
Dară drépta *este* munca celuî curat.
9 Maî bine *este* a locui în colţul unuî
acoperiş,
De cât într'o casă mare cu o fe-
mee sfădicïósă.
10 Sufletul nelegïuitului rele poftesce;
Chïar şi amicul sĕŭ nu află har în
ochiî luî.
11 De se va pedepsi cel batjocoritor,
atuncea şi prostul se va face în-
ţelept;
De se va înălţa cel drept, *atuncea
şi* sciinţa va cresce.
12 Cel Pré-drept ïé sémă la casa ne-
legïuitului,
Şi aruncă pre nelegïuiţî în nenoro-
cire.
13 Cel ce-şî astupă urechïa la strigă-
tul săraculuî,
Va chiema şi el, şi nu va fi ascul-
tat.
14 Darul în ascuns îmblânḑesce mâ-
nia,
Şi mituirea în sîn, furia cea maî
mare.
15 Bucuriă *este* dreptuluî de a face
drept,
Dară perdere făcătorilor de rele.
16 Omul ce se rătăcesce din calea în-
ţelepcïuneî,
Repausa-se-va în adunarea umbre-
lor.
17 Cel ce ïubesce petrecerile, om al
lipseî *va fi*,
Cel ce ïubesce vinul şi oleïul nu se
va înavuţi.
18 Rĕscumpĕrare *va fi* cel nelegïuit
pentru cel drept,
Şi vînḑĕtorul pentru ceî oneştî.
19 Maî bine *este* a locui în pămênt pu-
stiiŭ,
De cât o femee sfădicïósă şi supĕ-
rătóre.
20 Tesaure preţióse şi oleiŭ *mult sûnt*
în casa înţeleptuluî,
Dară omul nebun le risipesce.
21 Cel ce urméză dreptatea şi ïubirea,
Află vïéţă, fericire şi onóre.
22 În cetatea celor tarî intră înţelep-
tul,
Şi surpă tăria încredereî lor.
23 Cel ce-şî păzesce gura sa şi limba
sa,
Păzesce şi sufletul sĕŭ de strâmto-
rărî.
24 Derîḑĕtor *şi* mândru şi îngâmfat
este numele aceluïa,
Ce lucréză cu aprindere de mânie.
25 Pre leneş îl omor poftele sale,
Căcî mânele luî nu voesc a lucra.
26 *Cel lacom* tótă ḑiŭa numaî în pofte
o duce,
Dară cel drept dă, şi nu 'cruţă.
27 Sacrificïul celor nelegïuiţî urîcïune
este,
Cu cât maî vârtos *ḑe*-l aduc cu gând
reŭ?

28 Marturul mincinos va peri,
Dară cel ce *vorbesce numaĭ cesa ce* aude, vorbesce cu isbândă.
29 Omul nelegĭuit are căutătură obraznică,
Dară cel onest ĭé aminte la cărările sale.
30 Nicĭ o înţelepcĭune, nicĭ o minte,
Nicĭ un sfat nu *isbutesce* asupra luĭ Iehova.
31 Calul *póte fi* cât de bine pregătit pentru ḑiŭa de luptă,
Dară biruinţa *vine* de la Iehova.

Despre nume bun, cum se dobândesce şi cum se perde.

22 Maĭ de ales *este* un nume *bun* de cât avuţie mare,
Şi bună-voinţa de cât argintul şi aurul.
2 Avutul şi săracul se întâlnesc unul cu altul,
Iehova ĭ-a făcut pre toţĭ.
3 Cel cu minte vede rĕul, şi se ascunde,
Dară ceĭ proştĭ trec *înainte*, şi sufer.
4 Rĕsplata umilinţeĭ *şi* a temereĭ de Iehova *este*:
Avuţia, şi onórea, şi vĭéţa.
5 Spinĭ şi laţurĭ *sûnt* în calea celuĭ strâmb,
Dară cel ce voesce a-şĭ păstra vĭéţa, să se depărteze de dînsele.
6 Învaţă pre copil calea, pe care *trebue* să umble,
Şi când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.
7 Avutul domnesce preste săracĭ,
Şi cel ce se împrumută, *se face* servul creditoruluĭ *sĕŭ*.
8 Cel ce sémênă nedreptate, nenorocire va culege,
Şi *însu-şĭ* pregătesce varga pedepseĭ sale.
9 Ochĭul bine-voitor bine-cuvîntat va fi,
Căcĭ din pânea sa dă săracilor.
10 Gonesce pre batjocoritor, şi *cu dînsul şi* sfada va eşi,
Şi cérta şi ocara vor înceta.
11 Cel ce ĭubesce curăţenia inimeĭ
Şi buze plăcute, amicul acelŭĭa rege *va fi*.
12 Ochiĭ luĭ Iehova apĕră sciinţa,
Dară surpă cuvintele vînḑătoruluĭ.
13 Leneşul ḑice: „Leul *este* afară,
„Voiŭ fi zugrumat în uliţă.“
14 Gura femeelor străine *este* o grópă adâncă,
Acela cade în ea, pre care-l mâniă Iehova.
15 Nebunia *este* legată de inima copiluluĭ,
Dară varga pedepsitóre o va scóte din el.
16 Cel ce apasă pre cel sărac, ca să se înavuţéscă,
Şi dă celuĭ avut, numaĭ lipsă va suferi.
17 Plécă urechĭa ta, şi ascultă cuvintele înţelepţilor,
Şi îndréptă-ţĭ inima ta către înţelepcĭunea mea.
18 Căcĭ *sûnt* plăcute, de le veĭ păstra în lăîntrul tĕŭ,
De se vor întări pe buzele tale.
19 Pentru ca încrederea ta să fie în Iehova,
De aceea astă-ḑĭ învĕţatu-te-am pre tine.
20 Aŭ nu ţĭ-am prescris de demult
Sfatul şi sciinţa?
21 Ca să te învĕţ adevĕrul, cuvintele credincĭóse,
Ca să respunḑĭ cu cuvintele adevĕruluĭ celor ce te trimet.
22 Nu despuĭa pre cel sărac, pentru-că neputincĭos *este*,
Nicĭ nu apĕsa pre cel sărac la póртă.
23 Căcĭ Iehova apĕră dreptul lor,
Şi pradă vĭéţa celora ce-ĭ pradă.
24 Nu te însoţi cu bărbatul ĭute la mânie,
Şi nu petrece cu omul furios;
25 Ca să nu înveţĭ deprinderile luĭ,
Şi să nu ĭeĭ laţurile în sufletul tĕŭ.
26 Să nu fiĭ *unul* dintre ceĭ ce daŭ mâna,
Dintre ceĭ ce daŭ chezeşie pentru datoriĭ.
27 Când n'aĭ nimic, cu ce plăti,
De ce să-ţĭ ĭea patul tĕŭ de supt tine?
28 Nu muta pétra de hotar cea vechiă, pre care aŭ pus-o părinţiĭ teĭ.
29 Veḑĭ tu un bărbat iscusit în trebele sale?
Să sciĭ, că va sta înaintea regilor,
Şi nu va sta înaintea ómenilor de jos.

Poveţe filosofice şi de cuvioşie.

23 Când şeḑĭ la masa unuĭ domn,
Caută *numaĭ* la cele ce *ţi se pun* înainte,
2 Ţĭ-aĭ pune cuţitul la gât,
De *te veĭ arĕta* om lacom.
3 Nu pofti după mâncările luĭ cele alese,
Căcĭ pâne amăgitóre *sûnt* ele.

4 Nu te osteni să te înavuţescĭ,
Ci lasă-te de *acésta* hotărîre a ta.
5 Aŭ 'ţĭ veĭ pune ochiĭ teĭ pe ceea ce în *curând* nu va maĭ fi,
Căcĭ ea aripĭ îşĭ va face,
Şi asemenea vulturuluĭ va sbura la cer.
6 Nu mânca din pânea celuĭ pismătăreţ,
Şi nu pofti mâncările luĭ cele alese:
7 Căcĭ precum nepotrivire *este* în sufletul sĕŭ, aşa *este şi* el,
„Mănâncă şi bé," îţĭ ḑice,
Dară inima sa nu *este* cu tine,
8 Bucata, *ce* aĭ mâncat-*o*, *o* veĭ vĕrsa,
Şi *ast-fel* perdute 'ţĭ vor fi vorbele frumóse ale tale.
9 În urechĭle nebunuluĭ nu vorbi,
Căcĭ el vorbele tale, orĭ cât de înţelepte, le nesocotesce.
10 Nu muta pétra de hotar cea vechiă,
Şi nu intra în câmpul orfanilor;
11 Căcĭ rĕsbunătorul lor *este* puternic,
El va apĕra dreptul lor în contra ta.
12 Plécă inima ta la învĕţătură,
Şi urechĭle tale la cuvintele sciinţeĭ.
13 Nu cruţa copiluluĭ mustrare.
Căcĭ, *de*-l veĭ bate cu varga, nu va muri.
14 Bate-l cu varga,
Ca să scapĭ sufletul sĕŭ de peire.
15 Fiule, de va fi înţeléptă inima ta,
Bucura-se-va inima mea, da, eŭ însu-mĭ;
16 Şi rĕrunchiĭ meĭ se vor veseli, când buzele tale vor vorbi *ce este* drept.
17 Inima ta să nu pismuéscă pre ceĭ pĕcătoşĭ,
Ci tótă ḑiŭa *fiĭ* cu temere de Iehova.
18 Căcĭ cu adevĕrat bun viitor veĭ avé,
Şi speranţa ta nu se va stinge.
19 Ascultă, fiule, şi fiĭ înţelept,
Şi îndréptă inima ta pe calea *cea bună*.
20 Nu petrece cu bĕutoriĭ de vin,
Nicĭ cu nesăţioşiĭ de cărnurĭ.
21 Căcĭ beţivul şi nesăţiosul de cărnurĭ sărăcesce,
Şi *beţia* în sdrenţe îmbracă pre cel somnoros.
22 Ascultă pre părintele tĕŭ, care te-a născut,
Şi nu despreţui pre muma ta, când ea va îmbătrâni.
23 Cumpĕră adevĕrul, şi nu-*l* vinde,
Înţelepcĭune, învĕţătură şi minte.
24 Părintele celuĭ drept se va bucura,
Şi cel ce a născut pre cel înţelept, va avé bucurie de el.
25 Părintele tĕŭ şi muma ta se vor bucura,
Şi aceea, care te-a născut, se va veseli.
26 Dă-mĭ, fiule, inima ta,
Şi ochiĭ teĭ să ĭea sémă la căile mele.
27 Căcĭ o grópă adâncă *este* meretricea,
Şi un puţ strâmt *femea* străină.
28 Ea pândesce ca un hoţ,
Şi face pre mulţĭ bărbaţĭ necredincĭoşĭ.
29 Ale cuĭ *sûnt* vaetele? Ale cuĭ *sûnt* oftările?
Ale cuĭ *sûnt* sfeḑile? Ale cuĭ *sûnt* plângerile?
Ale cuĭ *sûnt* sdrobirile în zădar?
Aĭ cuĭ ochĭ *sûnt* slăbiţĭ?
30 *Aŭ nu* a acelora, ce se întârḑie la vin?
A acelor ce merg să caute vinurile drese?
31 Nu te uĭta la vin, când e roşiŭ,
Şi sclipesce în pahar, când aluneca uşor.
32 *Căcĭ* la urmă muşcă ca un şérpe,
Şi împunge ca o viperă.
33 *Şi* ochiĭ teĭ vor căuta la femeĭ străine,
Şi inima ta va vorbi prostiĭ.
34 Şi veĭ fi ca cel ce dórme în mijlocul măreĭ,
Şi ca cel ce dórme pe capĕtul cârmeĭ;
35 *Şi veĭ ḑice*: „Bătutu-m'aŭ, *şi* durere nu am simţit,
„Lovitu-m'aŭ, *şi* nicĭ n'am sciut *măcar*;
„Când óre mĕ voiŭ destepta, éră-şĭ să-l caut.

Îndemnărĭ spre a fi maĭ răbdător şi îngăduitor.

24 Nu pismui pre óameniĭ reĭ,
Nicĭ nu pofti a fi cu eĭ:
2 Căcĭ stricăcĭune cugetă inima lor,
Şi buzele lor nenorocire vorbesc.
3 Cu înţelepcĭune se zidesce o casă,
Şi cu cuminţie se întăresce.
4 Şi cu sciinţă se umplu cămările
Cu tóte tesaurele cele scumpe şi plăcute.
5 Bărbatul înţelept *este* puternic,
Şi bărbatul sciinţeĭ întăresce puterea.
6 Căcĭ cu sfaturĭ bune poţĭ să-ţĭ facĭ resbelul,
Şi biruinţa *atârnă* de la multa sfătuire.
7 Pré înaltă *este* nebunuluĭ înţelepcĭunea,

La judecată nu-şĭ deschide gura sa.
8 Cel ce se gândesce a face rele,
Chiema-se-va uneltitor de rĕutăţĭ.
9 Cugetarea nebună *este* pĕcat,
Şi deriḑĕtorul urîcĭune *este* omuluĭ.
10 *De* perḑĭ curagĭul în ḑiŭa nevoĭeĭ,
Puterea ţi se va micşura.
11 Scapă pre ceĭ ce se duc la mórte,
Şi pre ceĭ ce *sûnt* aprópe de a fi ucişĭ,
O. opresce *mórtea lor*;
12 *Că*, de veĭ ḑice: „Écă, n'am sciut de una ca acésta,
Aŭ dóră cel ce cumpănesce inimele n'a luat sémă?
Şi *nu* scie cel ce păstréză sufletul tĕŭ?
Şi *nu* va rĕsplăti fie-căruĭa după fapta sa?
13 Mănâncă, fiĭule, mĭere, că plăcută *este*,
Şi fagurul cel dulce ceruluĭ gureĭ tale.
14 *Dară* tot aşa învaţă înţelepcĭunea pre sufletul tĕŭ;
Că de veĭ afla-*o*, bun viitor veĭ avé,
Şi speranţa ta nu se va stinge.
15 Tu, nelegĭuitule, nu pândi locuinţa celuĭ drept,
Şi nu despuĭa coliba sa cea linistită;
16 Căcĭ de şépte orĭ va cădé cel drept, şi éră-şĭ se va scula;
Dară nelegĭuiţiĭ se aruncă în nenorocire.
17 De cade neamicul tĕŭ, nu te bucura,
Şi de se clătesce, să nu se veselécă inima ta:
18 Ca să nu vadă Iehova, şi să fie *fapta ta* neplăcută în ochiĭ seĭ,
Şi să-şĭ întórcă mânia sa de la dînsul!
19 Nu te aprinde asupra făcătorilor de rele,
Nicĭ nu pismui pre ceĭ nelegĭuiţĭ;
20 Căcĭ pentru cel rĕŭ nu va fi viitor *bun*;
Candela nelegĭuiţilor se va stinge.
21 Teme-te de Iehova, fiĭule, şi de rege;
Şi cu rĕsturnătoriĭ nu te însoţi;
22 Căcĭ într'o clipă rĕsare ruina lor,
Şi nenorocirea de la amândoĭ cine o póte prevedé?
23 Încă şi acestea le *avem* de la ceĭ înţelepţĭ:
Nu *este* bine a căuta în faţă la judecată.
24 Cel ce ḑice nelegĭuituluĭ: „Drept escĭ,"
Pre acela îl vor blestema popórele
şi naţiunile în ură îl vor avé.
25 Dară ceĭ ce-*l* mustră, bine *le* va fi,
Şi preste eĭ va veni bine-cuvîntarea celor bunĭ.
26 Cel ce rĕspunde cu dreptate *cuĭ-va*,
Îĭ dă o sărutare cu buzele.
27 Mântue afară lucrul tĕŭ,
Şi îngrijesce-ţĭ câmpul tĕŭ,
Şi apoĭ *apucă-te de*-ţĭ zidesce casa.
28 Fără cuvînt nu fiĭ martur asupra aprópeluĭ tĕŭ;
Căcĭ poţĭ să amăgescĭ *dreptatea* cu buzele tale.
29 Nu ḑice: „Precum mĭ-a făcut, *aşá* îĭ voiŭ face şi eŭ,
„Voiŭ rĕsplăti *acestuĭ* om după fapta sa."
30 Trecut-am pe lângă ţarina unuĭ *om* leneş,
Şi pe lângă viĭa unuĭ om fără de minte:
31 Şi écă, *eraŭ* în totul numaĭ scaĭ înalţĭ,
Spiniĭ le acoperiseră întinsul lor,
Şi îngrădirea lor de pétră era surpată.
32 Vĕḑut-am *acestea*, *şi le*-am luat în inima mea,
Am căutat, *şi* am tras *acéstă* învĕţătură:
33 O lécă de somn, o lécă de dormitare,
O lécă de şedere cu mânele culcate,
34 Şi sărăcia, *ca* un hoţ, te va ajunge,
Şi lipsa, ca un haiduc.

Adevĕrata onóre e plata înţelepciuniĭ.

25 Încă şi acestea *sûnt* proverbe de ale luĭ Solomon,
Pre carĭ le-aŭ adunat bărbaţiĭ luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda:
2 Mărirea luĭ Dumneḑeŭ *stă* în a ascunde un lucru,
Dară mărirea regilor în a cerceta un lucru.
3 Cerul pentru înălţimea *sa*, şi pămêntul pentru adâncimea *sa*,
Şi inima regilor nepătrunḑătóre *sûnt*.
4 Scóte sgura din argint,
Şi va eşi argintaruluĭ un vas *ales*.
5 Depărtéză pre cel nelegĭuit *de* dinaintea regeluĭ,
Şi tronul sĕŭ prin dreptate se va întări.
6 Nu te sumeţi înaintea regeluĭ,
Şi nu sta în locul celor marĭ;
7 Căcĭ maĭ bine *este* să-ţĭ ḑică: „Suite aicea!
De cât să te pogorĭ de faţa celuĭ maĭ mare.

După ce l-aŭ vĕḑut ochiĭ teĭ.
8 Nu *fiĭ* grabnic a eşi la judecată,
De témă ca nu la urmă să facĭ ceva rĕŭ,
Dacă potrivnicul tĕŭ te va rĕpune.
9 *Aşa* pórtă-*te* în neînţelegerea cu aprópele tĕŭ,
Încât să nu descoperĭ taina altuĭa;
10 Ca să nu te defaime cel ce-*o* va auḑi,
Şi să nu-ţĭ *atragĭ* un nume rĕŭ, *care* nu se va duce *de la tine.*
11 Mere de aur în pănere de argint
Este cuvîntul ḑis la timp.
12 Cercel de aur şi podóbă de aur ales
Este înţeleptul ce mustră pentru o urechie ascultătóre.
13 Ca omĕtul rĕcoritor în timpul culesuluĭ,
Este solul credincĭos pentru ceĭ ce-l trimet;
Căcĭ el reînsufleţesce sufletul domnuluĭ sĕŭ.
14 Ca noriĭ şi vêntul fără plóĭe,
Este bărbatul ce se fălesce cu un dar mincĭunos.
15 Prin îndelungă răbdare se înduplecă cel puternic,
Şi limba móle frânge ósele.
16 *De* găsescĭ mĭere, mănâncă *numaĭ* cât îţĭ este destul,
Ca să nu te pré saturĭ de ea, şi să o verşĭ.
17 Pune rar picĭorul tĕŭ în casa amicului tĕŭ,
Ca să nu se desguste de tine, şi să te urască.
18 Cel ce vorbesce mărturie mincĭunósă asupra aprópeluĭ sĕŭ
Este ca un ciocan, *ca* o sabie şi o săgétă ascuţită.
19 Încrederea *ce se pune* în timp de nevoĭe într'un necredincĭos,
Este ca dintele rupt şi picĭorul olog.
20 Cel ce cântă cântărĭ uneĭ inimĭ triste
Este ca şi cel ce se desbracă de vestminte într'o ḑi rece.
Şi ca oţetul pe tibişir.
21 De *este* flămând neamicul tĕŭ, satură-l cu pâne,
Şi de este însetat, adapă-l cu apă:
22 Căcĭ *ast-fel făcênd*, cărbunĭ de foc adunĭ pe capul luĭ,
Şi Iehova îţĭ va rĕsplăti.
23 Vêntul de médă-nópte nasce plóie,
Şi limba cea clevetitóre o faţă scârbită.
24 Maĭ bine *este* a locni în colţul unuĭ acoperiş,
De cât într'o casă mare cu o femee sfădicĭósă.
25 O şcire bună din ţară depărtată.
Este ca apa rĕcoritóre pentru sufletul însetat.
26 Dreptul ce se clatină înaintea céluĭ nelegĭuit
Este ca o fântână turbure, şi ca un isvor stricat.
27 Nu *este* bine a mânca pré multă mĭere,
Şi *nu este de* laudă a alerga după mărire.
28 *Ca* o cetate surpată, fără ziduri,
este cel,
Ce nu-şĭ stăpânesce sufletul sĕŭ.

Ómenĭ smintiţĭ, leneşĭ şi falşĭ nu sûnt vrednicĭ de nicĭ o cinste.

26 Precum omĕtul vara, şi plóĭa la cules,
Aşa nu se cade mărire celuĭ nebun.
2 Precum pasĕrea, când sare ici şi colea,
Precum rândunica, când sbóră;
Aşa blestemul cel nemeritat.
Nu cade *pe capul nimenuĭ.*
3 Bicĭul *este* pentru cal, frâul pentru asin,
Şi varga pentru spinarea nebunilor.
4 Nu rĕspunde nebunuluĭ după nebunia sa,
Ca să nu te facĭ asemenea luĭ.
5 Rĕspunde nebunuluĭ după nebunia luĭ.
Ca să nu fie înţelept în ochiĭ seĭ.
6 Cel ce trimete şcire printr'un nebun
Este ca cel ce-şĭ taĭă picĭórele, ca cel ce bea dureri.
7 Picĭórele ologuluĭ sûnt slabe,
Aşa *este* proverbul în gura nebunilor.
8 Ca cel ce légă pétra în praştie,
Aşa *este şi* cel ce dă mărire celuĭ nebun.
9 Ca un toég de spinĭ, încăput în mâna celuĭ bét,
Aşa *este* proverbul în gura nebunilor.
10 *Ca* arcaşul ce ţintesce în tóte,
Aşa este cel ce-şĭ năimesce nebunĭ,
cel ce-şĭ năimesce trecătorĭ.
11 Cum se întórce cânele la vĕrsătura sa,
Aşa nebunul se întórce la nebunia sa.
12 Vĕḑut-aĭ pre care-va, că înţelept se crede?
Maĭ multă speranţă pentru un nebun *este* de cât pentru dînsul.

13 Leneşul ḑice: Leul *stă* la drum!
Leul *stă* pe ulitĭ!
14 *Cum* uşa se învârtesce în ţîţînele eĭ,
Aşa şi leneşul în patul sĕŭ,
15 Leneşul pune mâna în strachină,
Dară cu anevoĭe o duce la gură.
16 Leneşul maĭ înţelept *este* în ochiĭ
seĭ,
De cât şépte *ómenĭ* gata la tot rĕ-
spunsul.
17 Cel ce în tréćĕt se amestecă cu a-
prindere într'o ćértă, ce nu-l *pri-
vesce*,
Acela apucă de urechĭ un câne.
18 Ca nebunul ce aruncă foc, săgeţĭ şi
mórte,
19 Aşa *este* cel *ce* înşélă pre amicul sĕŭ,
Şi *apoĭ* ḑice: Au n'am glumit?
20 Unde lemne nu maĭ *sûnt*, focul se
stinge,
Şi unde clevetitor nu *maĭ este*, cér-
ta încetéză.
21 *Cum* cărbuniĭ *adaugă* la jăratic, şi
lemnele la foc,
Aşa sfădicĭosul la aţiţarea certeĭ.
22 Cuvintele clevetitoruluĭ *sûnt* ca mân-
cările cele alese,
Şi se cobor în lă-întrul pântecelui.
23 Argint plin de sgure, turnat preste
vas de lut,
Sûnt buzele arḑĕtóre şi o inimă rea.
24 Neamicul cu buzele se preface,
Şi păstréză înşelăcĭunea în lă-întrul
sĕŭ;
25 De-ţĭ vorbesce plăcut, nu-l crede,
Căcĭ şépte urĭ *sûnt* în inima sa:
26 Ura *sa* se ascunde supt amăgire,
Totu-şĭ rĕŭtatea sa se va da pe fa-
ţă în adunare.
27 Cel ce sapă grópă, însu-şĭ cădé-va
în ea,
Şi pétra cădé-va asupra celuĭ ce o
rostogolesce.
28 Limba mincĭnósă urasce *pre ceĭ ce*
ĭ-aŭ doborît,
Şi gura linguşitóre aduce strică-
cĭune.

Ferecesce-te de preamărire proprie şi de semeţie.

27 Nu te lăuda cu ḑiŭa de mâne;
Căcĭ nu şciĭ ce póte aduce o ḑi.
2 Altul să te laude, ér nu gura ta,
Străinul, ér nu buzele tale.
3 Grea *este* pétră, *şi* greŭ este nisipul,
Dară mânia celuĭ nebun maĭ grea
este de cât amândoĕ.
4 Crudă *este* mânia, şi *ca* o înundare
este furia,
Dară cine póte sta înaintea gelo-
sieĭ?
5 Maĭ bună *este* mustrarea pe faţă de
cât ĭubirea în ascuns.
6 Rănile *făcute* de amic cu bună cre-
dinţă *sûnt*,
Dară amăgitóre *sûnt* sărutările nea-
miculuĭ.
7 Cel sătul calcă în picĭóre fagurul,
Dară celuĭ flămând tóte amărăcĭu-
nile dulcĭ i se par.
8 Ca pasĕrea alungată din cuĭbul eĭ,
Aşa *este* bărbatul gonit din locul
sĕŭ.
9 Oleĭul şi tămâĭa veselesc inima,
Aşa şi dulcéţa amiculuĭ, *venită* din-
tr'un sfat din inimă.
10 Pre amicul tĕŭ şi pre amicul pă-
rinteluĭ tĕŭ nu-ĭ părăsi,
Şi în casa frateluĭ tĕŭ să nu întri
în ḑiŭa necazuluĭ;
Maĭ bun *este* un vecin de apropie-
re, de cât un frate în depăr-
tare.
11 Fiĭ înţelept, fiule, şi înveselesce ini-
ma mea;
Ca să pot da rĕspuns celuĭ ce mĕ
defaĭmă.
12 Cel cu minte vede rĕul, *şi* sĕ as-
cunde.
Dară ceĭ proştĭ trec înainte, *şi* su-
fer.
13 Ié-ĭ vestmîntul! căcĭ a chizeşluit
pentru un străin,
Şi pentru femea străină împline-
sce-l.
14 Cel ce bine-cuvintéză pre amicul
sĕŭ cu vocea tare de diminéţă,
Drept blestem i se va socoti.
15 O picurătură neîntreruptă în ḑi de
plóĭe,
Şi o femee sfădicĭósă una sûnt;
16 Cel ce *caută* să o opréscă *este ca* şi
cum ar căuta să opréscă vêntul,
Şi să *ţină* oleĭul în drépta sa.
17 Ferul cu fer se ascute,
Aşa şi vederea amiculuĭ ascute pre
amic.
18 Cel ce păzesce smochinul va mânca
din fruptele sale,
Şi cel ce păzesce pre domnul sĕŭ
va fi onorat.
19 Precum în apă faţă *rĕspunde* la faţă,
Aşa şi inima unuĭ om la *inima* al-
tuĭa.
20 *Precum* iadul şi adâncul nu se sa-
tură,
Aşa nu se satură nicĭ ochiĭ omuluĭ.
21 *Precum* tigaĭa *este* pentru lămurirea
argintuluĭ, şi cuptorul pentru a
auruluĭ,
Aşa *să cércă* omul prin *gura celor
ce-l* laudă.

22 Pre nebun chîar în piŭă de-l veĭ sdrobi la un loc cu grăunţele supt pilug,
Dintr'însul *tot* nu se va duce nebunia.
23 Îngrijesce-te bine de oile tale,
Şi îé sémă la turmele tale;
24 Căcĭ avuţia în etern nu ţine,
Nicĭ coróna din generaţiune în generaţiune.
25 Fânul se strânge, şi otava se arată,
Şi erburile din munţĭ se adună;
26 Mieiĭ îţĭ *sûnt* pentru a te îmbrăca,
Şi berbeciĭ *sûnt* preţul ogoruluĭ *tĕŭ*;
27 Şi laptele îmbelşugat al capreĭ *este* pentru hrana ta,
Pentru hrana caseĭ tale,
Şi mijloc de traiŭ pentru servele tale.

Fericirea evlavieĭ şi a cinsteĭ, nefericirea nelegiuiriĭ.

28 Cel nelegĭuit fuge, fără ca nimenea să-*l* gonéscă,
Dară curagĭoşĭ ca leul sûnt ceĭ dreptĭ.
2 Pentru pĕcatele uneĭ ţărĭ *sûnt* mulţĭ domnĭ în ea,
Dară printr'un om înţelept *şi* cu minte ea capĕtă stabilitate.
3 Omul sărac, care apasă pre ceĭ lipsiţĭ,
Este ca şivoĭul de plóĭe, *ce aduce* lipsă de pâne,
4 Ceĭ ce părăsesc legea, laudă pre nelegĭuiţĭ,
Dară ceĭ ce păzesc legea se céită cu dînşi.
5 Ómeniĭ reĭ nu sciŭ ce *este* drept,
Dară ceĭ ce caută pre Iehova tóte le înţeleg.
6 Maĭ bun *este* săracul, ce umblă în neprihănirea sa,
De cât cel făţarnic *în* căile *sale*, şi *este* avut.
7 Cel ce păzesce legea *este* un fiŭ cuminte,
Dară cel ce umblă cu ceĭ lacomĭ, ruşine face părinteluĭ sĕŭ.
8 Cel ce îmmulţesce averea sa prin camătă şi prin dobândĭ,
O adună pentru cel ce miluesce pre ceĭ săracĭ.
9 Cel ce-şĭ întórnă urechĭa sa, ca să nu audă legea,
Chĭar şi rugăcĭunea luĭ urîcĭune *este*.
10 Cel ce pe căĭ rele rătăcesce pre ceĭ oneştĭ,
Cădé-va în însă-şĭ grópa sa,
Dară ceĭ fără prihană cele bune moşteni-vor.
11 Omul avut *trece de* înţelept în ochiĭ seĭ,
Dară săracul cel cuminte îl înţelege.
12 Când biruesc ceĭ dreptĭ, multă mărire *se* face,
Dară când se scólă ceĭ nelegĭuiţĭ, toţĭ se ascund.
13 Cel ce ascunde fără-de-legile sale nu va prospera,
Dară cel ce *le* mărturisesce şi *le* părăsesce va afla îndurare.
14 Fericit *este* cel ce tot-dé-una se teme,
Dară cel ce-şĭ învârtoşéză inima în necaz va cădé.
15 Leŭ mugitor şi urs flămând
Este domnul rĕŭ preste un popor sărac.
16 Domnul lipsit de minte mare *este* în apĕsările *sale*,
Dară cel ce urăsce sgârcenia prelungesce dilele *sale*.
17 Omul împovorat cu sânge de om,
Fugar va fi până la mormînt, nimenea apucându-l.
18 Cel ce umblă în neprihănire va fi mântuit,
Dară cel făţarnic *în* căile *sale* pe dată va cădé.
19 Cel ce lucréză ţarina sa, sătura-se-va de pâne,
Dară cel ce se îé după *ómenĭ* deşerţĭ, de sărăcie se va sătura.
20 Bărbatul cu credincĭoşie bogat va fi în bine-cuvîntărĭ,
Dară cel ce pré se grăbesce să se înavuţéscă, nu va fi nevinovat.
21 Nu *este* bine a căuta la faţa *cuĭ va*,
Căcĭ pentru o bucată de pâne el, *póte*, va pĕcătui.
22 Cel pismaş alérgă după avere,
Şi nu şcie, că lipsa îl va lovi.
23 Cel ce mustră pre ómenĭ,
Afla-va în urmă maĭ mult har,
De cât cel ce linguşesce cu limba *sa*.
24 Cel ce pradă pre părintele sĕŭ saŭ pre muma sa,
Şi dice: „Nu-*ĭ* pĕcat acésta,"
Soţ *este* cu hoţul.
25 Trufaşul aţîţă sfada;
Dară cel ce se încrede în Iehova se va îngrăşa.
26 Cel ce se încrede în inima sa, nebun este,
Dară cel ce umblă cu înţelepcĭune va scăpa.
27 Cel ce dă săraculuĭ, lipsă nu va suferi;
Dară cel ce închide ochiĭ seĭ, bogat va fi în blestme.

28 Când ceĭ nelegiuiţĭ se scólă, ómeniĭ se ascund,
Dară când per, drepţiĭ se îmmulţesc.

Înţelepciunea aduce fericire, nebunia şi pĕcatul aŭ ca urmare peirea.

29 Cel ce cu *tóte* mustrările rĕmâne tare la cerbice,
Sfărâma-se-va într'o clipă, fără vindecare.
2 Când drepţiĭ se îmmulţesc, se bucură poporul,
Dară când cel nelegiuit domnesce, poporul geme.
3 Cel ce iubesce înţelepciunea înveselesce pre părintele sĕŭ,
Er celuĭ ce este soţul meretricilor risipesce averea.
4 Regele ţara prin dreptate o stăpânesce,
Dară cel ce ridică dărĭ, o surpă.
5 Omul ce linguşesce pre aprópele sĕŭ,
Întinde cursă paşilor luĭ.
6 În fără-de-legea celuĭ rĕŭ *este* laţul *sĕŭ*;
Dară cel drept va cânta, şi se va bucura.
7 Cel drept caută judecata săracilor,
Dară cel nelegiuit nicĭ nu voesce să scie *de ea*.
8 Ceĭ batjocoritorĭ scólă cetatea,
Dară înţelepţiĭ împacă furia *eĭ*.
9 Cel înţelept, *când* cu nebunul se cértă,
Saŭ de se mâniă saŭ de rîde, pace *tot n'are*.
10 Bărbaţiĭ sângiurilor urăsc pre cel fără prihană,
Şi caută viéţa celor oneştĭ.
11 Nebunul îşĭ arată tótă mânia sa,
Dară înţeleptul o stăpânesce.
12 Când domnul dă ascultare cuvintelor minciunóse,
Toţĭ serviĭ seĭ *sûnt* nelegiuiţĭ.
13 Săracul şi apĕsătorul se întâlnesc;
Iehova ochiĭ amândurora îĭ lumineză.
14 Regele ce cu credincioşie judecă pre săracĭ,
Tronul aceluia în etern se va întări.
15 Varga şi mustrarea înţelepciune daŭ,
Dară copilul, lăsat *în voia sa*, ruşine va aduce mumeĭ sale.
16 Când nelegiuiţiĭ se îmmulţesc, îmmulţescu-se *şi* pĕcatele,
Dară ceĭ drepţĭ vor vedé perirea lor
17 Îndréptă pre fiiul tĕŭ, şi el repaus îţĭ va da,
Da, bucurie va aduce sufletuluĭ tĕŭ
18 Unde visiuncă *dumnedeéscă* lipsesce, poporul este desfrânat,
Dară cel ce păzesce legea *este* fericit.
19 Cu cuvinte *numaĭ* nu se îndréptă servul,
Când pricepe, că nimenea nu-*l* va pedepsi.
20 Vedĭ pre care-va, *că* se pré grăbesce în cuvintele sale?
Maĭ multă speranţă pentru un nebun de cât pentru dînsul este.
21 Cel ce desmérdă pre servul sĕŭ din tinereţea sa,
Până la urmă de fiŭ îl va avé,
22 Cel mânios aţîţă sfada;
Şi cel ce iute se aprinde multe pĕcate face.
23 Trufia înjosesce pre om,
Dară cel cu spiritul umilit capĕtă onóre.
24 Cel ce împărţesce cu furul urasce sufletul sĕŭ,
El aude blestemul, şi nu-l spune.
25 *Cel cu* témă de ómenĭ curse *îşĭ* întinde;
Dară cel ce se încrede în Iehova va fi scăpat.
26 Mulţĭ caută faţa domnitoruluĭ,
Dară de la Iehova *vine* judecata fie-căruia.
27 Nelegiuitul în urîciune *este* celor drepţĭ,
Şi urîciune *este* celuĭ nelegiuit cel onest în calea *sa*.

Mărturisirea luĭ Agur.

30 Cuvintele luĭ Àgur, fiul luĭ Iake,
Învĕţătura, *pre care* a cuvîntat-*o acest* bărbat către Itiel,
Către Itiel şi Ucal:
2 Cu adevĕrat maĭ tâmpit *sûnt* de cât orĭ-cine,
Şi mintea ómenilor nu o am.
3 Înţelepciune n'am învĕţat,
Nicĭ sciinţa celor sânţĭ n'am.
4 Cine s'a suit în cerurĭ, şi *înapoĭ* s'a pogorît?
Cine a adunat vêntul în pumniĭ seĭ?
Cine a legat apa în vestmîntul sĕŭ?
Cine a întărit tóte marginile pămêntuluĭ?
Care *este* numele sĕŭ? care numele fiiuluĭ sĕŭ? *spune*, de sciĭ?
5 Lămurite *sûnt* tóte cuvintele luĭ Dumnedeŭ?
Scut *este* acelora ce se încred într'însul.

6 Nu adăugi *nimic* la cuvintele luĭ,
Ca să nu te certe, şi să *nu* te gă-
séscă mincĭunos.

Ruga luĭ Agur.

7 Pentru doĕ lucrurĭ te rog:
Nu mi *le* opri, înainte de ce voiŭ
muri:
8 Deşertăcĭunea şi cuvîntul mincinos
depărtéză-le de la mine;
Nu-mĭ da nicĭ sărăcie nicĭ avuţie;
Hrănesce-mĕ din pânea ce mi se
cuvine:
9 Ca nu pré săturându-mĕ, să *te* le-
pĕd,
Şi să ḑic: „Cine *este* Iehova?"
Saŭ pré sărac ajungênd, să fur,
Şi să ĭéŭ *în deşert* numele Dumne-
ḑeuluĭ meŭ!

Proverbele înţelepte ale luĭ Agur.

10 Nu cleveti pre serv la domnul sĕŭ,
Ca să nu te blesteme, şi să *nu* fiĭ
vinovat.
11 *Este* un ném *de ómenĭ*, cari bleste-
mă pre părintele lor,
Şi nu bine-cuvintéză pre muma lor.
12 *Este* un ném *de ómenĭ, cari sûnt* cu-
raţĭ în ochiĭ lor,
Şi *totu-şĭ* nu sûnt spălaţĭ de mâr-
şăvia lor.
13 *Este* un ném *de ómenĭ, cari* sûnt su-
meţĭ fórte în ochiĭ lor,
Şi înalţĭ în pleópele lor.
14 *Este* un ném, aĭ căror dinţĭ *sûnt*
săbiĭ,
Şi măselele lor cuţite;
Ca să mănânce pre ceĭ săracĭ din
ţară,
Şi pre ceĭ lipsiţĭ *dintre* ómenĭ.
15 Lipitórea doĕ fete are, *ce ḑic*: „Adu,
adu."
Treĭ *lucrurĭ* sûnt, *ce* nu se maĭ
satură,
Da patru, *ce* nu ḑic: Destul:
16 Înfernul, mitra stérpă,
Pămêntul neadăpat de apă,
Şi focul, ce nicĭ o dată nu ḑice:
Destul.
17 Ochĭul, *ce-şĭ* bate joc de părintele
sĕŭ,
Şi despreţuesce a asculta pre mu-
ma *sa*,
Să-l scobéscă pre el corbiĭ,
Şi să-l mănânce puiĭ de vultur!
18 Treĭ *lucrurĭ* sûnt pré grele pentru
mine,
Ba *încă* patru, pre cari nu le cu-
nosc:
19 Calea vulturuluĭ în aer,
Calea şérpeluĭ pe stâncă,
Calea corăbieĭ în inima măreĭ,
Şi calea bărbatuluĭ cu fecĭóră.
20 Aşa *este* calea femeeĭ adultere,
Ea mănâncă, îşĭ sterge gura,
Şi ḑice: „N'am făcut nicĭ un rĕŭ."
21 De treĭ *lucrurĭ* se clatină pămên-
tul,
Ba *încă* de patru, *pre cari* nu *le* pó-
te suferi:
22 De serv, când ajunge rege,
Şi de nebun, când se satură de hra-
nă;
23 De o *femee* urîtă, când se mărită;
Şi de o servă, când moştenesce pre
stăpâna sa.
24 Patru *lucrurĭ* sûnt micĭ pe pămênt,
Dară cu multă înţelepcĭune:
25 Furnicele, popor neputernic,
Ce-şĭ pregătesc de cu vara hrana
lor;
26 Şórecil de munte, popor neputin-
cĭos,
Ce-şĭ fac prin stâncĭ casele lor;
27 Locustele, popor fără de rege,
Ce merg în cete;
28 Păégenul, care cu mânele *se* apucă,
Şi *totu-şĭ şéde* în palaturile regeluĭ.
29 Treĭ *lucrurĭ* sûnt, ce sûnt măreţe în
paşiĭ lor,
Ba *încă* patru *sûnt cele* ce merg
frumos:
30 Leul, cel maĭ puternic între ani-
male,
Care nu se întórce dinaintea nicĭ
unuĭa;
31 Calul încins la cópse, şi berbecele,
Şi regele cu poporul sĕŭ lângă dîn-
sul.
32 De aĭ lucrat cu nebunie, sumeţin-
du-te,
Şi de aĭ gândit rĕŭ,
Pune-ţĭ mâna pe gură.
33 Căcĭ din bătutul lapteluĭ se scóte
untul,
Din scărpinatul nasuluĭ se scóte
sânge,
Şi din lovirea în furie se scóte cértă.

Sfaturĭ date luĭ Lemuel de muma sa.

31 Cuvintele regeluĭ Lemuel,
Învĕţătura, pre care l-a învĕţat
muma sa.
2 O fiule, fruptul mitreĭ mele,
O tu, fiul voturilor mele:
3 Nu da tăria ta femeelor,
Nicĭ căile tale celor ce strică pre
regĭ.
4 Nu *se cade* regilor, o Lemuele,
Nu *se cade* regilor a bé vin,
Nicĭ domnitorilor *aplecarea spre* bĕu-
turĭ îmbĕtătóre.

5 Ca nu bênd să-şĭ uĭte legea,
Şi să frângă dreptul tuturor săracilor.
6 Daţĭ bĕuturĭ îmbĕtătóre celuĭ apró-pe de peire,
Şi vin celuĭ cu suflet amărît.
7 Acesta să bea, ca să uĭte sărăcia sa,
Şi să nu-şĭ maĭ amintéscă nĕcazul sĕŭ.
8 Deschide-ţĭ gura pentru cel mut,
Pentru judecata tuturor orfanilor.
9 Deschide-ţĭ gura, judecă în drep-tate,
Şi apără pre cel apĕsat şi lipsit.

Femea bună descrisă şi lăudată.

10 Femee virtuósă cine póte găsi?
Căcĭ preţul eĭ covârşesce cu mult pre al mărgăritarilor.
11 În ea se încrede inima bărbatuluĭ eĭ,
Şi câştigul nu-ĭ lipsesce.
12 Ea 'ĭ arată binele, şi nicĭ o dată rĕul,
În tóte ḑilele vieţeĭ sale.
13 Ea caută de lână şi in,
Şi lucréză cu mânele sale sârgui-tóre.
14 Ea este ca şi corabia neguţătoruluĭ,
Ce de departe 'şĭ aduce hrana sa.
15 Se scólă, când încă-ĭ nópte,
Şi dă de mâncare casnicilor eĭ,
Şi *imparte* lucrul de preste ḑi servilor eĭ.
16 Ea 'şĭ pune în gând un câmp, şi-l cumpĕră;
Din munca mânelor eĭ sădesce viĭe.
17 Cu putere îşĭ încinge cópsele eĭ,
Şi-şĭ întăresce braţele sale *la lucru.*
18 Ea simte, că bun *este* câstigul eĭ,
Lumînarea sa nu se stinge nicĭ *în puterea* nopţeĭ.
19 Ea pune mânele pe furcă,
Şi degetele sale apucă fusul.
20 Ea întinde mâna sa săracului,
Da ea întinde mânele sale celuĭ lipsit.
21 Ea nu are témă de omĕt pentru casnicii seĭ,
Căcĭ toţĭ casniciĭ seĭ aŭ vestminte de *lână* roşie.
22 Singură 'şĭ face învelitórile de pat;
În in subţire şi în purpură *este* îm-brăcată.
23 Bărbatul eĭ este cunoscut în pórtă,
Căcĭ şéde alăturea cu bătrâniĭ ţă-reĭ.
24 Face cămăşĭ, şi *le* vinde,
Şi cingătorĭ dă neguţătoruluĭ.
25 *Întru* putere şi măreţie se îmbracă,
Şi-şĭ rîde de ḑiua ce vine.
26 Cu socotélă îşĭ deschide gura,
Şi legea bunătăţeĭ *este* pe limba eĭ.
27 Ea veghiézā purtarea casnicilor seĭ,
Şi nu mănâncă *din* pânea lenevi-reĭ.
28 Fiiĭ eĭ se scólă, fericită o numesc,
Bărbatul eĭ o laudă, *ḑicênd*:
29 „Multe fete aŭ lucrat cu virtute,
„Dară tu pre tóte le-aĭ întrecut."
30 Nuriĭ *sûnt* amăgitorĭ, şi frumuseţea o deşertăcĭune,
Dară femea *ce* se teme de Iehova, aceea se va lăuda.
31 Daţĭ din fruptele mânelor eĭ,
Şi să o măréscă în porţĭ înse-şĭ faptele eĭ.

ECCLESIASTUL.

Deşertăcĭunea tuturor lucrurilor pămên-tescĭ.

I Cuvintele ecclesiastuluĭ, fiul luĭ Da-
vid, regele în Ierusalim.
2 Deşertăcĭunea deşertăcĭunilor! ḑi-
ce ecclesiastul; deşertăcĭunea deşertă-
cĭunilor! tóte *sûnt* deşertăcĭune! 3 Ce
folos are omul din tótă truda sa cu
care se trudesce supt sóre. 4 O ge-
neraţiune trece, şi *altă* generaţiune vi-
ne; dară pămêntul rĕmâne în etern.
5 Sórele rĕsare, şi sórele apune; şi
grăbindu-se la locul sĕŭ, rĕsare acolo.
6 Vêntul bate spre méḑă-ḑi, şi se în-
tórnă la méḑă-nópte; vêntul tot se în-
tórnă şi se întórnă în cercurile sale
7 Tóte rîurile curg în mare, şi marea
nu se maĭ umple; la locul, de unde aŭ
venit rîurile, acolo *éră-şĭ* se întorc.
8 Tóte lucrurile *sûnt* în trudă, maĭ
mult de căt póte spune omul: ochĭul
nu se satură de privire, şi urechĭa nu
se *maĭ* umple de auḑire. 9 *Tóte* cele
ce aŭ fost, *acele éră-şĭ* vor fi; şi cele
ce s'aŭ făcut, acele *éră-şĭ* se vor face;
da, *nimic* nu *este* noŭ supt sóre. 10 Aŭ
este ce-va, de care s'ar puté ḑice?
„Écă, acésta *este* noŭ!" acésta a fost
deja în timpul de demult, ce a fost

înaintea de noĭ. 11 *Cum* nu *este* nicĭ
o aducere-aminte de lucrurile trecute,
aşa nu va fi nicĭ o aducere-aminte de
lucrurile, ce vor fi, la ceĭ ce vor veni
în urma *lor*.

12 Eŭ ecclesiastul fost-am rege pre-
ste Israel în Ierusalim. 13 Şi îndrep-
tatu-mi-am inima în a cerceta şi a a-
dânci cu înţelepcĭune tóte ce se fac
supt cer; acéstă trudă grea dat-o-a
Dumneḑeŭ fiilor ómenilor, ca să se
muncéscă cu ea.

14 Privit-am tóte ce se făceaŭ supt
sóre; şi écă, tóte *eraŭ* deşertăcĭune şi
vânare de vênt! 15 Ce este strâmb
nimenea nu póte îndrepta; şi lipsurile
nicĭ unul a le număra.

16 Vorbit-am cu inima mea, ḑicênd:
Écă, eŭ am maĭ mare şi maĭ multă în-
ţelepcĭune de cât toţĭ *ceĭ* ce aŭ fost
înainte de mine în Ierusalim: da, ini-
ma mea a vĕḑut multă înţelepcĭune şi
sciinţă. 17 Şi îndreptatu-mi-am ini-
ma mea, ca să cunosc înţelepcĭunea,
şi să cunosc nebunia şi nesocotinţa;
şi aflat-am, că şi acésta este vânare
de vênt. 18 Căcĭ unde *este* multă în-
ţelepcĭune, *acolo este şi* mult amar; şi
cel ce înmulţesce sciinţa, înmulţesce
durerea.

*Plăcerile pămêntescĭ, chiar vesela plă-
cere a munceĭ e deşértă.*

2 Ḑis-am în inima mea: Haide! să te
încerc cu bucurie; decĭ gustă bi-
nele; şi écă, şi acésta *tot* deşertăcĭune
este. 2 Ḑis-am rîsuluĭ: *Escĭ* nebun!
şi bucurieĭ: Ce folosescĭ?

3 Cugetat-am în inima mea cu vin
să deprind corpul meŭ, şi totu-şĭ ini-
ma mea să se dedea la înţelepcĭune,
şi să înţeleg nebunia, până voiŭ vedé,
ce *este* maĭ bun pentru fiiĭ ómenilor
dintre tóte câte fac supt cer în tóte
ḑilele vieţeĭ lor.

4 Făcutu-mi-am lucrurĭ marĭ: zidi-
tu-mi-am palaturĭ; săditu-mi-am viĭ;
5 Făcutu-mi-am grădinĭ şi raĭurĭ; şi
săditu-mi-am într'însele tot *felul* de
pomĭ roditorĭ; 6 Făcutu-mi-am ézurĭ
de apă, să adap din ele pădurea de
pomĭ; 7 Cumpĕratu-*mi*-am servĭ şi
serve; şi avut-am servĭ născuţĭ în ca-
să; şi avut-am o turmă de vite marĭ
şi micĭ, maĭ numĕrósă de cât toţĭ ceĭ
ce aŭ fost înainte de mine în Ierusa-
lim; 8 Adunatu-mi-am şi argint şi
aur şi tesaurele cele scumpe ale regi-
lor şi ale provincielor; ţinutu-mi-am
cântareţĭ şi cântăreţe, şi desfĕtările fii-
lor ómenilor: femeĭ multe. 9 Ast-fel
fost-am maĭ mare şi maĭ avut decât
toţĭ ceĭ ce aŭ fost înainte de mine în
Ierusalim; şi înţelepcĭunea mea cu mi-
ne a rĕmas. 10 Şi tóte cele ce ochiĭ
meĭ aŭ cerut, nu le-am îndepărtat de
la eĭ; n'am oprit inima mea de la nicĭ
o mulţumire; căcĭ inima mea s'a bu-
curat din tótă truda mea. Şi acésta a
fost *tótă* partea mea din tótă truda
mea. 11 Şi *apoĭ* privit-am la tóte lu-
crurile, pre carĭ le-aŭ lucrat mânele
mele, şi la truda *mea*, cu care m'am
trudit, ca să *le* fac; şi écă, tóte *eraŭ*
deşertăcĭune şi vânare de vênt; şi *în
ele* n'*am găsit* nicĭ un folos supt sóre.

12 Întorsu-m'am decĭ să privesc în-
ţelepcĭunea şi nebunia şi prostia; căcĭ
ce *póte face* acela, care va urma pre
rege? cele ce s'aŭ făcut deja. 13 Şi
vĕḑut-am, că înţelepcĭunea cu atâta
maĭ de folos este de cât nebunia, pe
cât lumina este maĭ de folos de cât
întunerecul. 14 Înţeleptul în capul
sĕŭ *are* ochiĭ seĭ, dară nebunul umblă
în întunerec; dară éră-şĭ am cunoscut,
că aceea-şĭ întâmplare se întâmplă la
toţĭ.

15 Şi ḑis-am în inima mea: *Ci*, în-
tâmpla-*mi*-se-va tocmaĭ ca şi celuĭ ne-
bun? Decĭ pentru ce să fiŭ maĭ înţe-
lept? Atuncea ḑis-am în inima mea:
Şi acésta *este* deşertăcĭune. 16 Căcĭ
nu *este* aducere-aminte de cel înţelept,
cum *nu* este *nicĭ* de cel nebun în e-
tern; căcĭ *tóte* cele din trecut se vor
uĭta în ḑilele ce vor veni. Şi înţelep-
tul móre întocmaĭ ca şi cel nebun!

17 De aceea urît-am viéţa; căcĭ mi
s'a făcut desgust de tot ce se face supt
sóre; căcĭ tóte *sûnt* deşertăcĭune şi
vânare de vênt. 18 Şi urît-am tóte
trudele mele, *cu* carĭ m'am trudit supt
sóre; fiind-că trebue să le las celuĭ ce
va fi după mine. 19 Şi cine póte sci,
de va fi înţelept saŭ nebun? Totu-şĭ
el va stăpâni tot lucrul meŭ, cu care
m'am trudit şi cu care m'am înţelep-
ţit supt sóre; *decĭ* şi acésta *este* o de-
şertăcĭune. 20 Şi ajuns-am în atâta,
că inima mea a perdut *tot* curagĭul
pentru tot lucrul meŭ, cu care m'am
trudit supt sóre. 21 Căcĭ sûnt óme-
nĭ, carĭ aŭ lucrat cu înţelepcĭune, cu
sciinţă şi cu iscusinţă, *şi carĭ totu-şi*
aŭ lasat *totul* celor ce n'aŭ lucrat, *ca
să fie* partea lor; *decĭ* şi acésta *este* o
deşertăcĭune şi un rĕŭ mare. 22 Căcĭ
ce are omul din tótă truda sa, şi din
poftele inimeĭ sale, cu carĭ s'a trudit
supt sóre? 23 Căcĭ tóte ḑilele luĭ *nu
sûnt de cât* durere, şi ostenelele luĭ *de*

cât scârbă; nicĭ nóptea inima luĭ nu
are repaus; *decĭ* şi acésta este o de-
şertăcĭune.
24 Nu *stă* în puterea omuluĭ să mă-
nânce şi să bea, şi să-şĭ bucure inima
de lucrul sĕŭ. Şi vĕḑut-am, că şi acé-
sta *vine* de la mâua luĭ Dumneḑeŭ.
25 Căcĭ cine a mâncat şi s'a desfĕtat
maĭ mult de cât mine? 26 Căcĭ el
dă celuĭ bun înaintea sa înţelepcĭune,
sciinţă şi bucurie; dară celuĭ pĕcătos
îĭ lasă ostenéla d'a strânge şi a adu-
na, ca să dea celuĭ bun înaintea luĭ
Dumneḑeŭ; *decĭ* şi acésta *este* o deşer-
tăcĭune şi vânare de vânt.

Tótă tréba omuluĭ îşĭ are timpul sĕŭ.
Ce face Dumneḑeŭ rĕmâne.

3 Tóte *aŭ* timpul *lor*, şi pentru tot
lucrul supt cer *este* timp:
2 Timp *este* de a se nasce, şi timp de
a muri.
Timp de a sădi, şi timp de a smul-
ge cele sădite;
3 Timp de a ucide, şi timp de a vin-
deca;
Timp de a surpa, şi timp de a zidi;
4 Timp de a plânge, şi timp de a
rîde;
Timp de a jeli, şi timp de a juca;
5 Timp de a arunca petre, şi timp
de a culege petre;
Timp de a îmbrăţişa, şi timp de a
se depărta de îmbrăţişare:
6 Timp de a câştiga, şi timp de a
perde;
Timp de a ţiné, şi timp de a le-
pĕda;
7 Timp de a rupe, şi timp de a cóse;
Timp de a tăcé, şi timp de a vorbi;
8 Timp de a ĭubi, şi timp de a urî;
Timp de resbel, şi timp de pace.
9 Ce folos *are* cel ce lucrézĕ de *lu-
crul*, cu care se ostenesce?
10 Vĕḑut-am munca, pre care a da-
t-o Dumneḑeŭ fiilor ómenilor, ca să se
chinuéscă cu ea. 11 Pe tóte făcutu-
le-a frumóse la timpul lor; şi pus-a
înţelegerea în inima lor, fără ca omul
să pótă înţelege, din început până în
sfârşit, lucrul, pre care l-a făcut Dum-
neḑeŭ. 12 Cunoscut-am, că într'ace-
ste nimic nu *este* bun, decât a se bu-
cura şi de a se veseli în viéţa lor.
13 Şi chĭar a mânca şi a bé şi a gu-
sta tot omul din bunurile ostenelelor
sale, *încă şi* acésta *este* un dar de la
Dumneḑeŭ. 14 Sciŭ bine, că tot ce
face Dumneḑeŭ, se face pentru tot-dé-
una; nimic nu se póte adaugi la acé-
sta, şi nimic nu i se póte lua; şi Dum-
neḑeŭ face *acésta*, ca *omul* să se témă
de el. 15 Ceca ce este, a fost deja;
şi ceea ce va fi, a fost de demult; şi
Dumneḑeŭ rechĭémă trecutul.

Teme-te de Dumneḑeŭ şi mulţumesce-te
cu partea ta.

16 Şi maĭ vĕḑut-am supt sóre, *că*
în locul de judecată, *tocmaĭ* acolo *era*
nedreptate; în locul, *unde trebuea să*
se facă dreptate, *tocmaĭ* acolo *era* ne-
dreptate. 17 *Şi* ḑis-am în inima mea:
Dumneḑeŭ va judeca pre cel drept şi
pre cel nelegĭuit; căcĭ *este* timp pen-
tru tot lucrul, şi el ĭé sémă la tótă
fapta. 18 Asupra vorbeĭ fiilor óme-
nilor, că Dumneḑeŭ *maĭ* deosebit *de*
cât tóte ĭ-a făcut, gândit-am în inima
mea, şi vĕḑut-am, că eĭ între eĭ *ca* vi-
tele sûnt. 19 Căcĭ sórta fiilor óme-
nilor *este* ca şi sórta vitelor; a amân-
durora tot acea-şĭ sórtă *este*: cum unul
móre, aşa móre şi cel-l-alt: un suflet
aŭ toţĭ; şi nimic maĭ mult n'are omul
de cât vita; căcĭ şi unul şi altul de-
şertăcĭune *sûnt*. 20 Toţĭ la acela-şĭ
loc se duc: toţĭ sûnt din pulbere, şi
toţĭ se întorc în pulbere. 21 Cine
scie, dacă sufletul fiilor ómenilor se
sue în sus, şi *dacă* sufletul vitelor se
pogóră în jos la pământ? 22 De a-
ceea vĕḑut-am, că nimic nu *este* maĭ
bun, decât ca omul să se bucure de
lucrurile sale; căcĭ acésta *este* partea
sa; căcĭ cine-l póte aduce *la aceea*, ca
să se bucure de cele, ce vor fi în ur-
ma luĭ?

Săracul e fără mângâiere, sârguitorul
fără liniste, şi chiar regele fără sigu-
ranţă.

4 Şi vĕḑut-am éră-şĭ tóte apĕsările,
ce se fac supt sóre; şi écă, lacri-
mile celor apĕsaţĭ, celor ce n'aŭ nicĭ
un mângăietor! şi puterea *este* pe par-
tea apĕsatorilor lor; dară *aceĭa* n'aŭ
nicĭ un mângăietor. 2 Atuncea am
fericit pre ceĭ morţĭ, *pre ceĭ* ce deja
aŭ murit, maĭ mult de cât pre ceĭ viĭ,
ce traesc încă. 3 Ér maĭ norocit de
cât amândoĭ *este* cel ce încă n'a fost,
care *încă* n'a vĕḑut rĕutăţile ce se fac
supt sóre.
4 Vĕḑut-am de asemenea tótă oste-
néla şi iscusinţa maĭstrilor, că ea *nu-ĭ*
decât pisma unuĭa asupra altuĭa. *Decĭ*
şi acésta *este* o deşertăcĭune şi vânare
de vênt.
5 Nebunul încrucişézĕ mânele sale,
şi mănâncă însă-şĭ carnea sa.
6 Maĭ bine *este* o mână plină *în*

pace de cât amândoĭ pumniĭ *cu* oste-
nélă și vânare de vênt.
7 Și vĕḑut-am încă și *acéstă* deșer-
tăcĭune supt sóre; *anume*: este unul,
ce nu *are* pre nimenea, chĭar fiiŭ saŭ
frate nu are, și *totu-șĭ* munca luĭ n'*are*
sfârșit, și ochĭul sĕŭ nu se satură de
avuțiĭ; 8 Și *nu ḑice nicĭ cum în ini-*
ma sa: „Pentru cine mĕ ostenesc, și
lipsesc de bunătățĭ sufletul meŭ? Și
acésta este o deșertăcĭune și lucru rĕŭ.
9 Maĭ bine doĭ de cât unul! căcĭ
maĭ bună plată aŭ pentru munca lor.
10 Căcĭ de cad, unul pre altul se ri-
dică; dară vaĭ de acela, ce *este* sin-
gur, când cade, și nu *este* cine să-l
ridice! 11 Chĭar de dorm împreună
doĭ, le *este* cald; dară unul *singur* cum
se va încălḑi? 12 Apoĭ și dacă pre
dînsul *singur* l'ar puté birui care-va,
dară doĭ ar puté să-ĭ stea împotrivă;
și un fir, pus în treĭ, nu se rupe cu-
rênd.
13 Maĭ bun *este* un tînĕr sărac și
înțelept, decât un rege bătrân, și ne-
bun, care nu sufere să maĭ fie învĕ-
țat. 14 Căcĭ, *precum acela* póte eși
din închisóre, ca să domnéscă, așa și
cel ce s'a născut rege póte sărăci.
15 Vĕḑut-am pre toțĭ viețuitoriĭ, ce
umblă supt sóre, în jurul aceluĭ tînĕr,
care îĭ urmă, *și* care îĭ luă locul.
16 Poporul, înaintea căruĭa a stat, era
fără numĕr; totu-șĭ ceĭ ce vor veni
maĭ pe urmă, nu se vor bucura de
dînsul; cu adevĕrat, că și acésta *este*
deșertăcĭune și vânare de vênt.

Nu vorbi nechibzuit și fără rost.

5 Păzesce picĭorul tĕŭ, când mergĭ în
casa luĭ Dumneḑeŭ; și apropie-te
maĭ bine spre a asculta, decât să a-
ducĭ sacrificĭele nebunilor; căcĭ *ceĭ ce*
ast-fel se vor purta nu vor puté făptui
rele. 2 Nu te grăbi cu gura ta, și
nicĭ inima ta să nu se pré grăbéscă a
cuvînta înaintea luĭ Dumneḑeŭ; căcĭ
Dumneḑeŭ *este* în cerurĭ și tu pe pă-
mênt; pentru acésta puține fie cuvin-
tele tale! 3 Căcĭ cu mulțimea grije-
lor visul vine, și vocea nebunuluĭ *cu-*
nósce-se din mulțimea cuvintelor. 4 De
aĭ făcut vot luĭ Dumneḑeŭ, să nu în-
târḑiĭ a-l împlini; căcĭ el nu se place
cu nebuniĭ; ceea ce aĭ votat, plătesce.
5 Maĭ bine *este*, să nu facĭ vot, decât
să facĭ vot, și să nu plătescĭ. 6 Nu
învoi gureĭ tale să te tragă în pĕcat;
și nu ḑice înaintea trimesuluĭ *luĭ Dum-*
neḑeŭ: „Că greșélă a fost;“ pentru ce
să se mânie Dumneḑeŭ de vorba ta,
și să pérdă lucrul mânelor tale. 7 Că-
cĭ *cum* în mulțimea visurilor *sûnt* mul-
te deșertăcĭunĭ, *așa* și în vorbele mele;
decĭ teme-te de Dumneḑeŭ.

Deșertăciunea bogăţieĭ.

8 Când veĭ vedé apĕsarea celuĭ să-
rac și siluirea dreptuluĭ și a dreptă-
țeĭ într'o provincie, să nu te înspăĭ-
mânțĭ de acésta; căcĭ unul maĭ înalt
veghĭéză preste cel înalt, și alțiĭ maĭ
înalțĭ preste acestia. 9 Și în tóte
este un folos pentru țară: Regele de-
dat *lucrurilor* țăreĭ.
10 Cel ce ĭubesce argintul, de ar-
gint nu se satură; nicĭ cel ce ĭubesce
avuția, de veniturĭ; acésta éră-șĭ *este*
o deșertăcĭune. 11 Când se îmmul-
țesc bunurile, îmmulțescu-se *și* ceĭ ce
le mănâncă; și ce folos *are* stăpânul
lor, decât că *le* privesce cu ochiĭ seĭ?
12 Dulce *este* somnul lucrĕtoruluĭ, de
mănâncă mult saŭ puțin; dară pre a-
vut nu-l lasă să dórmă îmbelșugarea sa.
13 *Maĭ* este un mare rĕŭ, *pre care*
vĕḑutu-*l*-am supt sóre: avuție păstrată
chĭar spre rĕul celuĭ ce *o* stăpânesce.
14 Căcĭ perde-se acéstă avuție prin o
întâmplare rea; și *de* a născut el un
fiŭ, nimic *din ea* nu rĕmâne în mâna
luĭ; 15 Precum a eșit din mitra mu-
meĭ, gol se va *și* întórce, cum a ve-
nit; și nimic din tot câștigul sĕŭ nu
va lua să ducă cu dînsul. 16 Da, și
acesta *e* un mare rĕŭ: așa, cum a ve-
nit, așa se și va duce; și ce folos are,
că s'a ostenit în vênt? 17 Da, tóte
ḑilele luĭ a mâncat în întunerec, *și a*
avut multă durere, grijă și supărare.

Mulțumirea cu puțin.

18 Écă, vĕḑut-am acésta, *că este*
bun și plăcut *pentru om* a mânca, și
a bé, și a gusta bunurile din ostené-
la, cu care se ostenesce supt sóre, *în*
ḑilele vĭețeĭ sale cele puține, câte ĭ-a
dat Dumneḑeŭ; căcĭ acésta *este* par-
tea sa. 19 Căcĭ dacă unuĭ om ĭ-a
dat Dumneḑeŭ avuție și bunurĭ, și ĭ-a
dat putere să mănânce din ele, și să-
șĭ ĭea partea sa, ca să se bucure de
ostenéla sa; acésta un dar *este* de la
Dumneḑeŭ. 20 Căcĭ el nu-șĭ iea mult
sémă la ḑilele vĭețeĭ sale; căcĭ Dum-
neḑeŭ *îl* îndestuléză prin bucuria *cea*
de față a inimeĭ sale.

Averea și onórea sûnt de asemenea de-
șertăciunĭ.

6 Maĭ vĕḑut-am *și alt* rĕŭ supt sóre,
și care des *se întâlnesce* între ómenĭ;

2 *Sûnt* ómenĭ, cărora le-a dat Dumne-
ḑeŭ avuțiĭ, bunurĭ, și onóre, și nimic
nu le lipsesce din tóte câte doresc;
dară Dumneḑeŭ nu le-a dat putere să
guste dintrînsele, ci altul mănâncă din
ele; *și* acésta *este* o deșertăcĭune și un
mare rĕŭ. 3 De ar nasce unul *din*
acestia o sută *de copiĭ*, și ar trăi anĭ
mulțĭ, orĭ cât s'ar prelungi ḑilele vĭe-
țeĭ sale, dară sufletul sĕŭ nu s'ar să-
tura de bunătățĭ; și chĭar nicĭ înmor-
mîntare n'ar avé; ḑic: Maĭ norocit
decât dînsul *este* cel născut înainte de
timp. 4 Căcĭ *acesta* în deșert a ve-
nit, și în întunerec s'a dus, și în
întunerec s'a acoperit numele sĕŭ.
5 Chĭar sórele nu *l*-a vĕḑut, și nu
l-a cunoscut; acesta maĭ mult repaus
are decât acela. 6 Și chĭar de ar
maĭ trăi de doĕ orĭ o mie de anĭ, și
totu-șĭ bunĕtățĭ nu va vedé; aŭ nu to-
țĭ se duc la acelaș loc?

7 Tótă ostenéla omuluĭ *este* pentru
gura sa, și totu-șĭ dorința *sa* nu se
satură. 8 Cu cât decĭ *este* maĭ mult
celuĭ înțelept decât celuĭ nebun? Cu
cât maĭ bine *este* celuĭ sărac, care scie
a umbla înaintea celor viĭ? 9 Maĭ
bună *este* lumina ochilor de cât rătă-
cirea dorințelor; și acésta *decĭ este* de-
sertăcĭune și vânare de vênt.

10 Ceea ce este, de mult s'a chĭe-
mat cu numele sĕŭ; și ce este omul,
se cunósce; și nicĭ nu se póte să se ju-
dece cu cel ce este maĭ puternic de
cât dînsul. 11 Căcĭ de sûnt multe
lucrurĭ, carĭ înmulțesc deșertăcĭunea,
ce folos are omul? 12 Căcĭ cine scie
ce *este* maĭ bun pentru om în vĭéța în
ḑilele cele puține ale vĭețeĭ sale, pre
care o petrece ca o umbră? Căcĭ cine
va spune omuluĭ ce va fi după dînsul
supt sóre?

Recomandarea înțelepcĭuniĭ, mulțumiriĭ și a simplicitățiĭ.

7 Maĭ bun *este* un nume bun de cât oleĭul prețios,
Și ḑiŭa morțeĭ de cât ḑiŭa nasce-reĭ.
2 Maĭ bine *este* a merge în case de jale decât a merge în case de ospețe;
Căcĭ aceea *este* sfârșitul fie-căruĭ om,
Și *tot* muritorul se gândesce la el.
3 Maĭ bună *este* mâhnirea decât rîsul,
Căcĭ prin mâhnirea fețeĭ inima maĭ bună se face.
4 Inima înțeleptuluĭ *este* în casă de jale,
Ér inima celuĭ nebun în casă de veselie.
5 Maĭ bine *este* a asculta mustrarea înțeleptuluĭ,
Decât a asculta cântarea celor nebunĭ.
6 Căcĭ ca fâsiitul spinilor supt căldare,
Așa *este* și rîsul nebunuluĭ: și acésta *este* o deșertăcĭune.
7 Apĕsarea chĭar și pre înțelept îl scóte din minte,
Și mituirea strică inima.
8 Maĭ bun *este* sfârșitul unuĭ lucru decât începutul sĕŭ,
Maĭ bun *este* cel cu suflet răbdător, decât cel cu suflet îngâmfat.
9 Nu te grăbi să te mâniĭ în sufletul tĕŭ,
Căcĭ mânia *numaĭ* în sînul nebunilor se odihnesce.
10 Nu ḑice: „ore cum se face *acésta*, că ḑilele trecute maĭ bune eraŭ decât cele de acum?
Căcĭ nu cu înțelepcĭune întrebĭ de una ca acésta.
11 Bună *este* înțelepcĭunea la un loc cu moștenirea,
Și ceĭ ce vĕd sórele se folosesc *de ele*.
12 Căcĭ de adăpost *este* înțelepcĭunea, de adăpost *sûnt* baniĭ;
Totu-șĭ folosul sciințeĭ *este*: *că* înțelepcĭunea păstréză vĭéța celor ce o aŭ.
13 Privesce lucrul luĭ Dumneḑeŭ!
Cine póte îndrepta ceea ce a strâmbat el?
14 Fiĭ vesel în ḑiŭa fericireĭ,
Și păzesce-te în ḑiŭa nenorocireĭ;
Căcĭ Dumneḑeŭ a pus-o față cu cea-l-altă,
Ca omul să nu afle nimic *de ḑis* în urma eĭ.

15 Tóte le-am vĕḑut în ḑilele deșertă-
cĭuneĭ mele: găsescu-se ómenĭ dreptĭ, ce
per cu *tótă* dreptatea lor; și sûnt nele-
gĭuițĭ, ce trăesc maĭ mult în rĕutatea lor.
16 Nu fiĭ pré drept, și nu te face pré
înțelept! pentru ce să te perḑĭ însu-
țĭ? 17 Nu fiĭ pré rĕŭ, și nu fiĭ ne-
bun! pentru ce să morĭ înainte de
timpul tĕŭ? 18 Bine *este*, să te țiĭ
de acésta, și să nu îngrijescĭ de aceea;
căcĭ cel ce se teme de Dumneḑeŭ din
tóte scapă.

19 Înțelepcĭunea dă înțeleptuluĭ
maĭ multă tărie decât ḑece domnĭ pu-
ternicĭ. 20 Nicĭ un om nu *este* pe
pământ *atât de* drept, încât să facă
numaĭ binele și să nu greșéscă.

21 Nu lua sémă la tótă vorba ce

se vorbesce, ca să nu audĭ, că servul
tĕŭ te blestemă; 22 Căcĭ inima ta
scie, că şi tu aĭ blestemat de multe
orĭ pre alţiĭ.
23 Tóte acestea cercatu-le-am cu
înţelepcĭune, şi am ḑis: Mĕ voiŭ înţe-
lepţi! Dară acésta departe era de mi-
ne; 24 Departe a rĕmas ceea ce *de-*
parte era, şi adânc ceea ce adânc *era*,
cine le póte găsi? 25 Îndreptatu-
m'am pre mine *şi* inima mea întru a
cunósce, şi a cerceta, şi a căuta înţe-
lepcĭunea *şi* mintea, *şi* a cunósce rĕu-
tatea nebunieĭ şi prostia necuminţieĭ.
26 Şi aflat-am maĭ amară decât mór-
tea pre femee; laţ *este* ea, şi o reţé
inima eĭ, *şi* cătuşe mânele eĭ; cel ce
este bun înaintea luĭ Dumneḑeŭ, ace-
la va scăpa de dînsa; ér pĕcătosul va
fi prins de ea. 27 Ecă, aflat-am a-
césta, ḑice ecclesiastul, *cercetând tóte*
una după alta, ca să aflu socotéla *lor*;
28 Ceea ce caută inima mea, dară n'a
aflat este acésta; un bărbat dintr'o
mie am aflat; dară o femee din tóte
aceste n'am aflat. 29 Ecă, numaĭ a-
césta am aflat: că Dumneḑeŭ a făcut
pre om fără prihană, dară eĭ caută tot
felul de uneltirĭ.

Ascultare de diregătorie. Le merge bine acelora care se tem de Dumneḑeŭ.

8 Cine *este* ca cel înţelept? şi cine
pricepe înţelesul unuĭ lucru? Înţe-
lepcĭunea omuluĭ face să strălucéscă
faţa sa; şi asprimea feţeĭ sale se schim-
bă *înainte-ĭ*.
2 Păzesce, *ḑicu-ţĭ*, cuvîntul regeluĭ,
şi cuvîntul jurămîntuluĭ luĭ Dumneḑeŭ.
3 Nu te grăbi de a te depărta de la
faţa luĭ; nu întra în punere de rele la
cale; căcĭ tóte câte le voesce, le face;
4 Că puternic *este* cuvîntul regeluĭ, şi
cine-ĭ va ḑice: Ce facĭ? 5 Cel ce
păzesce ordinul, nicĭ un rĕŭ nu va su-
feri; şi inima celuĭ înţelept scie tim-
pul şi chipul *sĕŭ*. 6 Căcĭ tot lucrul
îşĭ are timpul *sĕŭ* şi chipul *sĕŭ*; căcĭ
nefericirea omuluĭ *este* mare preste el.
7 Căcĭ nu scie ceea ce se va întâm-
pla; şi cum se va întâmpla, cine-ĭ va
spune?
8 *Precum* un om nu *este* stăpân pe
vênt, *şi* nu póte opri vêntul; şi *precum*
nimenea nu este stăpân pe ḑiŭa mor-
ţeĭ, şi *precum* nicĭ o scăpare nu *este* în
resbel; *aşa* nicĭ rĕutatea nu va scăpa
pre ceĭ ce o fac.
9 Tóte acestea vĕḑutu-le-am, şi în-
dreptatu-mi-am inima mea la tot lu-
crul, ce se face supt sóre; *este* un timp,
când un om stăpânesce pre altul spre
nenorocirea sa însă-şĭ. 10 Şi maĭ vĕ-
ḑut-am pre ceĭ nelegĭuiţĭ îmmormîntaţĭ
şi veniţĭ *la mărire*, ér pre ceĭ ce lu-
crară drept *vĕḑutu-ĭ-am* depărtaţĭ de
la locul sânt şi uĭtaţĭ în cetate; şi a-
césta *este* o deşertăcĭune.
11 Fiind-că hotărîrea pentru fapta
rea nu se îndeplinesce pe dată, de a-
ceea inima fiilor ómenilor *este* plină de
facere de rele. 12 Facă pĕcătosul
chĭar de o sută de orĭ rĕŭ, şi rabde-*l*
orĭ cât de îndelung *va voi Dumneḑeŭ*;
dară totu-şĭ sciŭ, că acelora va fi bi-
ne, cărora le e témă de Dumneḑeŭ, şi
aŭ frică de dînsul; 13 Dară bine nu
va fi celuĭ nelegĭuit, şi ḑilele nu *ĭ* se
vor prelungi; *ci va peri* ca o umbră,
pentru-că nu s'a temut de Dumneḑeŭ.
14 *Maĭ* este o deşertăcĭune ce se
întâmplă pe pămênt: că sûnt drepţĭ,
cărora li se întâmplă după faptele ce-
lor nelegĭuiţĭ; şi sûnt nelegĭuiţĭ, că-
rora li se întâmplă după faptele celor
drepţĭ; decĭ ḑis-am, că şi acésta *este* o
deşertăcĭune. 15 Atuncea lăudat-am
bucuria; că nimic maĭ bun are omul
supt sóre decât a mânca, şi a bé, şi a
se bucura; da, acestea îl însoţesc în
ostenelele luĭ în ḑilele vieţeĭ sale, câte
i le-a dat Dumneḑeŭ supt sóre.
16 Când mĭ-am îndreptat inima mea,
ca să cunosc înţelepcĭunea, şi să vĕd
lucrurile ce se fac pe pămênt: (căcĭ
sûnt uniĭ ce nu vĕd somn în ochiĭ lor
nicĭ ḑiŭa nicĭ nóptea); 17 Atuncea
vĕḑut-am tot lucrul luĭ Dumneḑeŭ, că
omul nu póte afla lucrurile ce se fac
supt sóre; căcĭ de şi s'ar osteni omul
să *le* caute, dară totu-şĭ nu *le* va afla;
şi chĭar de va ḑice cel înţelept, că *le*
scie, totu-şĭ nu *le* póte afla.

Să nu te amăgéscă egalitatea esterióră a cuvioşilor şi a reilor.

9 Da, pusu-mi-am în inimă tóte ace-
stea, ca să cercetez tóte acestea:
cum drepţiĭ şi înţelepţiĭ şi faptele lor
sûnt în mâna luĭ Dumneḑeŭ: nicĭ ĭubi-
rea nicĭ ura omul nu le scie; tóte *aŭ*
fost hotărîte înainte de eĭ. 2 Şi unul
şi altul tot o sórtă *aŭ*; o sórtă are cel
drept ca şi cel nelegĭuit; cel bun şi
cel curat, ca şi cel necurat; cel ce sa-
crifică, ca *şi* cel ce nu sacrifică *nicĭ*
odată; cel bun, ca şi cel pĕcătos; cel
ce jură, ca şi cel ce se teme de jură-
mînt. 3 Da, *este* şi acésta un rĕŭ pe
lângă tóte *cele-l'alte* ce se fac supt só-
re, că toţĭ tot o sórtă *aŭ*; pentru a-
ceea şi inima fiilor ómenilor este plină

de rele, și nebunia *este* în inima lor în
vieța lor, și apoi *se duc* la cei morți.
4 Aŭ face-se *vr'*o scutire *de la acésta*
cui-va? Pentru toți cei ce trăesc este
o speranță; și un câne viŭ este mai
bun decât un leŭ mort. 5 Cei ce
trăesc *cel puțin* sciŭ, că vor muri; da-
ră cei morți nu sciŭ nimic, și nu aŭ
nici o rĕsplătire; căci chiar și aminti-
rea lor se uită. 6 Și iubirea lor, și
ura lor, și zelul lor, acum a perit; și
ei nu mai aŭ parte pentru tot-da-una
din tóte câte se fac supt sóre.

Folosesce-te în veselie de darurile lui Dumnedeŭ și fă ce ți-e poruncit.

7 Du-te *deci*, mănâncă în bucurie
pânea ta, și bé cu inimă veselă vinul
tĕŭ, căci Dumnedeŭ are plăcere de lu-
crările tale de demult. 8 Tot-da-una
vestmintele tale să fie albe, și pe ca-
pul tĕŭ să nu lipséscă oleiul. 9 Gu-
stă viéța cu femea ce o iubesci, în
tóte dilele vieței tale celei deșerte,
pre cari ți le-a dat supt sóre în dilele
deșertăciunei tale; căci acésta *este* par-
tea ta în viéță și în ostenelele tale, cu
cari te ostenesci supt sóre. 10 Tóte
câte-ți sûnt la îndemână, fă-*le* cu tótă
puterea ta; căci nu *este* nici lucru, ni-
ci minte, nici sciință, nici înțelepciune
în mormînt, unde te duci.
11 Vĕdut-am încă supt sóre, că nu
a celor iuți *este* alergarea, nu a puter-
nicilor resbelul, nu a înțelepților pâ-
nea, și nu a celor cu minte avuția, și
nu a celor înțelegĕtori harul; ci pre
toți îi află timpul și întâmplarea.
12 Căci nici omul nu-și cunósce tim-
pul sĕŭ; cum se prind pescii în mré-
jă, cum se prind păsĕrile în laț, așa
se prind fiii omului în ora cea rea,
când vine fără de scire asupră-le.
13 Vĕdut-am și acéstă înțelepciune
supt sóre, și mare mi-*a părut*: 14 *Era*
o cetate mică, și în ea puțini ómeni;
și veni asupră-i un rege mare, și a în-
conjurat-o, și a ridicat asupră-i valuri
mari. 15 Dară s'a găsit în ea un om
sărac, *însă* înțelept; și acesta scăpă
cetatea cu înțelepciunea sa, de și ni-
menea nu gândise la acest om sărac.
16 Dis-am atuncea: Mai bună *este* în-
țelepciunea decât tăria; chiar de *ar fi*
desprețuită înțelepciunea celui sĕrman,
și *ar rĕmâné* neascultate cuvintele lui.
17 Mai bune *sûnt* cuvintele înțelepți-
lor *ce* se ascult în tăcere,
De cât strigătul celui mai mare în-
tre nebuni.
18 Mai bună *este* înțelepciunea, decât
armele resbelului;
Dară un singur păcătos multe bu-
nuri strică.

Înțelepciunea și nebunia la mare și mic.

10 Precum muscele mórte fac să se
împuțéscă *și* să dospéscă oleiul
amestecătorului de mir;
Așa face și o lécă de nebunie *cu*
cel însemnat prin înțelepciune
și onóre.
2 Inima înțeleptului *stă* de a drépta
sa,
Dară inima nebunului de a stânga
sa.
3 Chiar dacă cel nebun merge pé
cale,
Îi lipsesce mintea sa,
Și spune tuturor, că *este* nebun.
4 De se va ridica asupră-ți mânia
domnitorului,
Nu părăsi locul tĕŭ;
Căci linistea alină multe greșeli.
5 *Este* și acest *lucru* rĕŭ *ce* l-am vĕ-
dut supt sóre;
Greșélă eșind de la domnitor:
6 Nebunia pusă în locuri înalte,
Și cei avuți ședênd în locuri de jos;
7 Vĕdut-am servii pe cai,
Și pre mai mari mergênd pe jos ca
servii.
8 Cel ce *altuia* sapă grópă, însu-și va
cădé în ea,
Și cel ce găuresce zidul, șérpele îl
va mușca.
9 Cel ce rostogolesce petre, singur își
va face dureri cu ele;
Cel ce taiă lemne, însu-și se pri-
mejduesce cu ele.
10 Ferul, de este tocit și nu se ascute
tăișul sĕŭ,
Mai multă putere trebue să se pună.
Deci înțelepciunea de folos *este* pen-
tru o bună reușită.
11 Când mușcă șérpele, fiind-că nu s'a
descântat,
Atuncea descântătorul nu-i de nici
un folos.
12 Cuvintele din gura înțeleptului mie-
róse și nurlii sûnt,
Ér buzele nebunului pre el însu-și
îl perd;
13 *Chiar* începutul cuvintelor gurei sa-
le *este* prostie,
Ér sfârșitul cuvîntărei sale *este* o
nebunie perdătóre.
14 Nebunul spune multe;
Dară omul nu scie ce se va face;
Căci cine-i póte spune ce se va fa-
ce după aceea?

15 Pre nebunĭ ostenelele lor nu fac *decât* a-ĭ osteni;
Căcĭ *între eĭ unul măcar* nu scie *drumul* de mers în cetate.
16 Vaĭ de tine, ţară! când regele tĕŭ *este* copil,
Şi *când* maĭ mariĭ teĭ se îndópă diminéţa.
17 Ferice de tine, ţară! când regele tĕŭ *este* fiiŭ de ném ales,
Şi *când* maĭ mariĭ teĭ mănâncă la timpul cuvenit,
Ca să se întăréscă, ér nu ca să se îmbete.
18 Prin *multă* lene se afundă clădirea,
Şi din lenevirea mânelor ploŭă în casă.
19 Pentru petrecere se pregătesc mâncările, şi vinul *pre toţĭ* înveselesce;
Ér argintul este pentru tóte.
20 Nicĭ chĭar în gândul tĕŭ nu vorbi de rĕŭ pre rege,
Nicĭ chĭar în cămările tale de dormire nu vorbi de rĕŭ pre cel avut;
Căcĭ o pasĕre a ceruluĭ va duce vocea *ta*,
Şi o înaripată va spune acésta.

Sémĕnă-ţĭ sĕmînţă din vreme.

11 Aruncă pânea ta pe suprafaţa apeĭ,
Şi după multe ḑile o veĭ afla éră-şĭ.
2 Imparte-o în şépte, *ba* şi în opt părţĭ,
Căcĭ nu sciĭ ce nenorocire va cădé preste pămênt.
3 Când noriĭ s'aŭ umplut, eĭ revarsă *plóiă* pe pămênt,
Şi când cade arborele spre méḑăḑi saŭ spre méḑă-nópte,
În cotro cade arborele, acolo rĕmâne.
4 Cel ce uĭtă la vĕnt nu va semĕna,
Şi cel ce caută la norĭ, nu va secera.
5 Cum nu sciĭ, care *este* calea vântuluĭ,
Nicĭ cum *se fac* ósele în mitra celeĭ îngreunate,
Aşa nu sciĭ lucrările luĭ Dumneḑeŭ, care pre tóte le-a făcut.
6 Diminéţa sémănă-ţĭ semînţa,
Nicĭ séra nu lasa să se odihnéscă mânele tale;
Căcĭ nu sciĭ, care va reuşi, acésta saŭ aceea,
Saŭ dacă amândoĕ *vor fi* de o potrivă bune.
7 Dulce *este* lumina,
Şi plăcut *este* ochilor a vedé sórele.
8 De ar trăi omul orĭ-cât de mulţĭ anĭ, *tot* să se bucure de tóte;
Şi să-şĭ amintéscă ḑilele întunereculuĭ,
Cari multe vor fi;
Totul ce are să vină, deşertăcĭune *va fi*.
9 Bucură-te, tinere, în copilăria ta,
Şi inima ta să se veselécă în ḑilele tinereţeĭ tale,
Şi umblă în căile inimeĭ tale,
Şi în căutările ochilor teĭ:
Dară să sciĭ că pentru tóte acestea,
Dumneḑeŭ te va duce la judecată.
10 Depărtéză decĭ scârba din inima ta,
Şi înlăturéză durerea din corpul tĕŭ;
Căcĭ şi copilăria şi tinereţele deşertăcĭunĭ *sûnt*.

Amintesce-ţĭ de Dumneḑeŭ în tinereţea ta şi atuncĭ veĭ avea la bătrâneţe mângăere.

12 Dară adu-ţĭ aminte de Făcătorul tĕŭ în ḑilele tinereţeĭ tale;
2 Înainte de ce să vină ḑilele cele rele,
Şi să soséscă aniĭ,
De cari aĭ să ḑicĭ: Nu am plăcere de eĭ;
Înainte de ce să se întunece sórele şi lumina,
Şi luna şi stelele,
Şi de ce să se întórne noriĭ *îndată* după plóie.
3 Înainte de ce păzitoriĭ caseĭ, *(mânele)*, să tremure,
Şi să se încovóie cele tarĭ, *(picĭórele)*,
Şi *înainte de ce* ceĭ ce macină, *(dinţiĭ)* se înceteze, fiind-că s'aŭ împuţinat,
Şi *înainte de ce* ceĭ caută prin ferestre, *(ochiĭ)*, să se întunece.
4 Şi *înainte de* ce uşile, *(buzele)*, de din afară să se închidă,
Când vocea măcinătorilor slăbesce,
Şi se ridică la vocea uneĭ păserĭ;
Şi se plécă tóte fiĭcele cântăreĭ, *(sunetele)*;
5 Şi *înainte de ce* să-ţĭ fie témă de *orĭ-ce* înălţime,
Şi să te spăimânţĭ pe cale.
Înainte de a-ţĭ înflori migdalul *cu perĭ albĭ*,
Şi să ţi se facă supărătóre locusta;

Şi înainte de ce să-ţĭ trécă poftele;
Căcĭ omul păşesce spre casa sa e-
ternă,
Şi bocitoriĭ îl înconjóră afară.
6 Înainte de ce să se rupă funia de
argint,
Şi să se sfărâme vasul de aur;
Şi ulcĭorul să se strice la fântână,
Şi róta puţuluĭ să se sfărâme;
7 Şi să se întórcă acéstă pulbere în
pământ, precum a fost,
Şi sufletul să se întórne înapoĭ la
Dumnedeŭ, care l-a dat.
8 Deşertăcĭunea deşertăcĭunilor, dice
ecclesiastul, tóte sûnt deşertă-
cĭunĭ!
9 Şi afară de acésta, ecclesiastul
fiind înţelept, maĭ învĕţa pre poporul
sciinţă, cerceta şi căuta, şi făcu pro-
verbe multe. 10 Ecclesiastul căută
să găséscă cuvinte plăcute, şi ceea ce
s'a scris era adevĕrat: cuvintele ade-
vĕruluĭ. 11 Cuvintele înţelepţilor sûnt
nisce ghimpĭ, şi ca nisce piróne înfip-
te. Ele aŭ fost date de un învĕţător
pentru ómeniĭ adunăreĭ. 12 Şi afară
de acésta, fiule, păzesce-te; facerea
multor cărţĭ nu are sfârşit, şi pré mul-
tă cetire este obosire corpuluĭ.
13 Să ascultăm sfârşitul a tot lu-
crul: Teme-te de Dumnedeŭ, şi păze-
sce poruncile luĭ! căcĭ acésta este tótă
datoria omuluĭ. 14 Căcĭ tótă fapta
o va aduce Dumnedeŭ înaintea jude-
căţeĭ, cu tóte cele ascunse, fie bune
saŭ rele.

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR.

Dragostea focósă a mireluĭ şi a mireseĭ.

1 Cântarea cântărilor luĭ Solomon.
2 Să mĕ sărute cu sărutările gureĭ
sale!
Căcĭ maĭ plăcute sûnt desmerdările
tale de cât vinul.
3 Plăcute sûnt mirosuluĭ aromele tale;
Aromă revĕrsată este numele tĕŭ;
De aceea fecĭórele te ĭubesc.
4 Trage-mĕ după tine! să alergăm!
Dusu-m'a regele în cămările sale;
Dară ne vom veseli şi ne vom bu-
cura numaĭ în tine;
Aminti-ne-vom desmerdările tale ce-
le maĭ dulcĭ de cât vinul;
Tóte cu dreptate te ĭubesc.
5 Négră sûnt, dară plăcută, fiĭcelor
Ĭerusalimuluĭ!
Négră ca corturile Kedaruluĭ, fru-
mósă ca covórele luĭ Solomon.
6 Nu vĕ uĭtaţĭ, că sûnt négră;
Căcĭ sórele m'a privit;
Mâniatu-s'aŭ pre mine fiiĭ mumeĭ
mele;
Pusu-m'aŭ păzitóre preste viĭ;
Dară viĭa frumusceţeĭ mele n'am pă-
zit.
7 Spune-mĭ, tu, pre care ĭubesce su-
fletul meŭ, unde păşunezĭ,
Unde poposescĭ la amédă?
Căcĭ de ce să rătăcesc pe la tur-
mele soţilor teĭ?
8 De nu sciĭ tu, cea maĭ frumósă
dintre femeĭ,
Eşĭ pe urmele oilor,
Şi pasce-ţĭ ediĭ aprópe de colibele
păstorilor!
9 Te asémĕn, scumpa mea,
Cu caiĭ caruluĭ luĭ Faraon!
10 Cât de frumoşĭ sûnt obrajiĭ teĭ cu
lănţujele,
Şi gâtul tĕŭ cu şirurĭ de mărgari
tare!
11 Îţĭ vom face decĭ lănţişóre de aur,
Cu stropiturĭ de argint.
12 Când regele stă la masă,
Nardul meŭ îşĭ rĕspândesce miro
sul sĕŭ.
13 Iubitul meŭ plăcut îmĭ este, ca să
culeţul de mir
Ce se odihnesce pe sînul meŭ.
14 Iubitul meŭ plăcut îmĭ este, ca stru-
gurele de cipru
Din viĭele En-Ghedeĭ.
15 Ecă, frumósă escĭ, scumpa mea,
Ecă, frumósă escĭ cu ochiĭ teĭ de
porumbiţă.
16 Ecă, frumos şi plăcut escĭ, ĭubitul
meŭ!
Verdéţa este aşternutul nostru,
17 Cedriĭ sûnt bârnele caseĭ nóstre,
Şi bradiĭ bolţile nóstre.

Dorul mirescĭ după mirele eĭ.

2 Rosa Şaronuluĭ,
Crinul văilor sûnt eŭ.
2 Ca crinul între spinĭ,
Este scumpa mea între fecĭóre.
3 Ca mĕrul între arboriĭ pădureĭ,
Este ĭubitul meŭ între ceĭ tinerĭ:

Îmĭ place umbra luĭ, supt ea petrec;
Şi dulce *este* fruptul sĕŭ cerului gureĭ mele.
4 Dusu-m'a în casă de ospĕţ,
Şi ĭubirea sa *a fost* o flamură preste mine.
5 Întăriţi-mĕ cu must de strugurĭ;
Recoriţi-mĕ *cu must* de mere!
Căcĭ *sûnt* bolnavă de ĭubirea *luĭ*.
6 Stânga luĭ *fie* supt capul meŭ!
Şi drépta sa să mĕ îmbrăţişeze!
7 Fete ale Ierusalimuluĭ, vĕ jur
Pe gazele şi pe căpriórele câmpuluĭ,
Nu treziţĭ şi nu desteptaţĭ ĭubirea; căcĭ de sine va veni.
8 *Aud* vocea ĭubituluĭ meŭ!
Écă, el vine sărind preste munţĭ,
Săltând pe colinĭ!
9 Ca gazela, *ca* puĭul de cerb *este* ĭubitul meŭ;
Écă-*l*! stă în dosul ziduluĭ nostru,
10 Prin ferestră se uĭtă, printre gratiĭ caută:
Iubitul meŭ luat-a cuvîntul, şi mĭ-a ḑis!
„Scólă-te, amica mea, frumósa mea, şi vino!
11 „Căcĭ *écă*, ĭérna a trecut,
„Trecut-aŭ, trecut-aŭ cu totul ploĭle;
12 „Pe câmp s'aŭ arĕtat florile,
„Timpul cântăreĭ *păserilor* a sosit,
„Şi vocea turtureceĭ se aude în ţarina nóstră;
13 „Smochinul umple cu aromă smochinele sale încă verḑĭ,
Viţa înfloresce, *şi* rĕspândesce mirosul *sĕŭ*;
„Scólă-te, amica mea, frumósa mea, şi vino!
14 „Porumbiţa mea, *ce staĭ* în crăpăturile stâncelor,
„În adânciturile prăpăstielor,
„Lasă-mĕ să vĕd faţa ta, lasă-mĕ să aud vocea ta;
Căcĭ dulce *este* vocea ta şi plăcută *este* faţa ta.
15 Prindeţi-ne vulpele, vulpele cele micĭ, ce strică viĭle,
Căcĭ viĭle nóstre înfloresc.
16 Al meŭ *este* ĭubitul meŭ, şi eŭ a luĭ *sûnt*,
El pasce printre crinĭ.
Până la rĕcórea ḑileĭ, când umbrele fug,
Întórce-te, ĭubitul meŭ, alérgă ca gazela, *ca* puĭul de cerb,
Preste munţiĭ despărţireĭ.

Credinciošia mireseĭ.

3 În patul meŭ nóptea
Căutat-am pre cel ce ĭubesce sufletul meŭ,
Căutatu-l'am, dară nu l-am găsit.
2 Decĭ sculatu-m'am,
Şi am cutreerat cetatea,
Stradele şi uliţele,
Şi am căutat pre cel ce ĭubesce sufletul meŭ;
Căutatu-l-am, dară nu l-am aflat.
3 Aflatu-m'aŭ păzitoriĭ, ce umblă prin cetate, *şi ĭ-am întrebat*:
N'aţĭ vĕḑut pre cel ce ĭubesce sufletul meŭ?
4 *Şi* abia am trecut pre lângă eĭ,
Şi am aflat pre cel ce ĭubesce sufletul meŭ,
Apucatu-l-am, şi nu l-am lăsat,
Până ce *nu* l-am dus în casa mumeĭ mele,
În camera celeĭ ce m'a născut.
5 Fete ale Ierusalimuluĭ, vĕ jur
Pe gazele şi pe căpriórele câmpuluĭ,
Nu treziţĭ, şi nu desteptaţĭ ĭubirea; căcĭ de sine va veni.

Sosirea mireluĭ cu mare strălucire.

6 Ce *este* acésta ce se ridică în deşert?
Acesti stâlpĭ de fum,
Parfumaţĭ cu mir şi tămâie,
Şi cu tóte dresurile neguţătorilor de arome?
7 Écă, pătaşca luĭ Solomon!
Şése-ḑecĭ de vitejĭ îl înconjóră din ceĭ maĭ tarĭ aĭ luĭ Israel;
8 Toţĭ încinşĭ cu săbiĭ, deprinşĭ la resbel,
Fie-care *cu* sabia la cópsă, de téma nopţeĭ.
9 Făcutu-şi-a regele Solomon *acésta* pătaşca din lemnul Libanuluĭ;
10 Stâlpiĭ eĭ făcutu-i-a *de* argint,
Răzamătórea eĭ *de* aur, şi şeḑătórea eĭ *de* purpura,
Lăîntrul eĭ frumos împodobit de fetele Ierusalimuluĭ.
11 Eşiţĭ, fetele Sionuluĭ, şi priviţĭ la regele Solomon,
Cu cununa, cu care l-a încununat mumă-sa,
În ḑiŭa cununieĭ sale,
Şi în ḑiŭa înveselireĭ inimeĭ luĭ.

Însuşirile alese ale mireseĭ.

4 Écă, frumósă escĭ, amica mea, écă, frumósă escĭ!

Ochiĭ *teĭ* supt vĕlul tĕŭ *sûnt ca ochiĭ* de porumbiță,
Pĕrul tĕŭ *este* ca o turmă de capre,
Ce poposesc pe muntele Galaad;
2 Dinţiĭ teĭ ca o turmă *de oĭ* tunse,
Ce es din scăldătóre,
Cari tóte nasc gemenĭ,
Şi între cari niciĭ o stérpă *nu se găsesce.*
3 Ca firul de purpură *sûnt* buzele tale,
Şi gura ta plină de dulcéță;
Ca bucăţele de rodiĭ *arată-se* obrajiĭ teĭ supt vĕlul tĕŭ;
4 Gâtul tĕŭ ca turnul *de marmură* al luĭ David, zidit pentru paza armelor sale.
De care atârnă o mie de scuturĭ,
Tóte scuturĭ de vitejĭ.
5 Cele doĕ ţîţe ale tale *sûnt* ca doĭ puĭ de gemenĭ aĭ uneĭ gazele,
Ce pasc între crinĭ.
6 Cătră rĕcórea dileĭ, când umbrele fug,
Veni-voiŭ *la tine*, munte de mir, şi colină de tămâie!
7 De tot frumósă *escĭ*, amica mea,
Şi nicĭ un cusur nu *este* în tine.
8 De pe Liban vino cu mine, mirésa *mea*,
Cu mine de pe Liban!
Caută de pe vârful *munteluĭ* Amana.
De pe vârful *munteluĭ* Şenir şi Hermon,
Din vizuniele leilor *şi* din munţiĭ panterilor!
9 Răpitu-mi-aĭ inima, sora mea, mirésa *mea*!
Răpitu-mi-aĭ inima *numaĭ* cu o *căutătură* a ochilor teĭ,
Numaĭ cu un lănţişor al gâtuluĭ tĕŭ!
10 Cât de dulcĭ *sûnt* desmerdările tale, sora mea, mirésa *mea*!
Cu cât maĭ plăcute de cât vinul *sûnt* desmerdările tale!
Şi mirosul parfumurilor tale de cât tóte aromele!
11 Mirésa *mea*, faguriĭ picură *din* buzele tale,
Mĭere şi lapte *este* supt limba ta,
Şi mirosul vestmintelor tale ca mirosul Libanuluĭ.
12 Grădină închisă *escĭ*, sora mea, mirésa *mea*!
Escĭ un isvor închis, o fântână sigilată.
13 Vlăstările tale *sûnt* o grădină de rodiĭ cu frupte plăcute:
14 Chiparoşĭ şi narde, narde şi şofran.
Trestie mirositóre şi scorţişóră, cu tot soiul de tufarĭ şi tămâie,
Mir şi aloe, cu tóte aromele cele alese:
15 Fântână a grădineĭ, isvor de apă vie,
Ce curge din Liban.
16 Deştéptă-te, crivĕţule! şi ridică-te, vêntule de médă-di!
Aburesce grădina mea,
Ca să curgă aromele sale!
Viĭe ĭubitul meŭ în grădina sa,
Să mănânce fruptele sale cele plăcute.

Mirésa aude glasul mireluĭ, jelesce despărţirea luĭ şi laudă frumuseţea sa.

5 Venit-am în grădina mea, sora mea, mirésa *mea*,
Smuls-am smirna mea cu plantele mele mirositóre.
Mâncat-am faguriĭ meĭ şi mĭerea mea.
Bĕut-am vinul meŭ cu laptele meŭ;
Mâncaţĭ amicilor, şi betĭ; şi îmbĕtaţi-vĕ, ĭubiţilor!
2 Dormit-am, dară inima mea veghĭa;
Vocea ĭubituluĭ! el bate, *şi dice*:
„Deschide-mĭ, sora mea, amica mea porumbiţa mea, neprihănita mea!
„Căcĭ capul îmĭ *este* plin de roŭă,
„Buclele mele pline de picurăturile nopţeĭ."
3 *Dară* m'am despuĭat de vestminte, *dice ea*,
Cum să mĕ îmbrac éră-şĭ?
Spălat-am picĭórele mele;
Cum să le festelesc éră-şĭ?
4 Întins-a ĭubitul meŭ prin crăpătura uşeĭ mâna sa,
Şi *tot* lă-întrul meŭ s'a miscat pentru dînsul.
5 Sculatu-m'am, să deschid ĭubituluĭ meŭ,
Şi picurat-aŭ smirnă mânele mele,
Şi degetele mele smirna cea plăcută pe mânerul zăvoruluĭ.
6 Deschis-am ĭubituluĭ meŭ;
Dară ĭubitul meŭ se dusese, fugise.
Sufletul meŭ se topĭa, când el vorbĭa.
Căutatu-l-am, dară nu l-am aflat,
Chĭămatu-l-am, dară nu mĭ-a rĕspuns.
Aflatu-m'aŭ păzitoriĭ, ce cutrieraŭ cetatea,
7 Bătutu-m'aŭ, şi m'aŭ rănit,
Păzitoriĭ zidurilor vĕlul mĭ-aŭ rupt.
8 Fete ale Ierusalimuluĭ, vĕ jur,
De veţĭ afla pre ĭubitul meŭ, spuneţi-ĭ,

Că *sûnt* bolnavă de ĭubire.
9 Ce, óre ĭubitul tĕŭ *este* maĭ mult decât un altul?
O tu cea maĭ frumósă dintre femeĭ!
Ce, óre ĭubitul tĕŭ *este* maĭ mult decât un altul,
De ne jurĭ ast-fel?
10 Alb şi rumen *este* ĭubitul meŭ,
Ales între ḑecĭ de miĭ!
11 Capul sĕŭ *este ca* aurul cel maĭ curat,
Buclele sale *ca* ramurile de palmĭerĭ, negre ca corbul;
12 Ochiĭ seĭ *sûnt* ca porumbiĭ la curgerile apelor,
Scăldaţĭ în lapte, puşĭ în ferecăturĭ;
13 Obrajiĭ luĭ *sûnt* ca straturile *de florĭ* mirositóre, *ca* tufariĭ înalţĭ, *plinĭ* de aromă;
Buzele sale *ca* criniĭ, ce picură smirna ce se revarsă;
14 Mânele sale *ca* un sul de aur, ferecat cu crisolit.
Corpul luĭ *ca* un chip de fildeş acoperit cu safir;
15 Şelele luĭ *ca* stâlpiĭ de marmură, puşĭ pe pedestal de aur curat;
Privirea sa ca Libanul, un tînĕr asemenea cedruluĭ;
16 Dulce de tot *este* gura sa, cu totul plăcut *este* el;
Aşa *este* ĭubitul meŭ,
Aşa *este* amicul meŭ,
Fete ale Ierusalimuluĭ!

Bucuria reînpreunăriĭ.

6 Unde s'a dus ĭubitul tĕŭ,
O tu, cea maĭ frumósă dintre femeĭ?
În cotro s'a înturnat ĭubitul tĕŭ?
Ca să-l căutăm cu tine.
2 Pogorîtu-s'a în grădina sa ĭubitul meŭ,
La straturile *de florĭ* mirositóre,
Să pască în grădinĭ, şi se culégă crinĭ.
3 A ĭubituluĭ meŭ *sûnt* eŭ, şi ĭubitul meŭ al meŭ *este*,
El pasce între crinĭ,
4 Frumósă escĭ, ĭubita mea, ca Tirza,
Plăcută ca Ierusalimul, *şi* cumplită ca ceĭ ce se adun în jurul stégurilor!
5 Întórce ochiĭ teĭ de la mine,
Căcĭ eĭ mĕ turbură;
Pĕrul tĕŭ *este* ca o turmă de capre,
Ce poposesce pe Galaad;
6 Dinţiĭ teĭ ca o turmă de meĭóre,
Ce es din scăldatóre;
Ce tóte nasc gemenĭ,
Şi între cari nicĭ o stérpă nu *este*.
7 Ca bucăţele de rodiĭ *arată-se* obrajiĭ teĭ supt vĕlul tĕŭ.
8 Şése-ḑeci de regine şi opt-ḑecĭ de concubine am,
Şi fecĭóre nenumĕrate;
9 *Dară* numaĭ *acésta este* porumbiţa mea, neprihănita mea;
Unde *este* la mumă-sa,
Cea maĭ alésă a celeĭ ce a născut-o.
10 Fecĭórele aŭ vĕḑut-o, şi aŭ fericit-o;
Reginele şi concubinele *aŭ vĕḑut-o*, şi aŭ lăudat-o, *ḑicênd*:
Cine-ĭ acésta, *ce* se arată ca o aurоră,
Frumósă ca luna, curată ca sórele,
Şi cumplită ca ceĭ ce se adun în jurul stégurilor?
11 Mĕ pogorisem în grădina cu nucĭ,
Ca să vĕd florile din vale;
Să vĕd, de înverḑesce viĭa,
Şi de înfloresc rodiile;
12 Şi fără să sciŭ, ĭubirea mea m'a prefăcut ca pre carele luĭ Aminadab.
Întórce-te, întórce-te Şulamito!
13 Întórce-te, întórce-te, să te vedem.
Aŭ dóră veţĭ privi la mine, Şulamita, ca *la fecĭórele* ce dănţuesc în chor?

Întrevorbire între mirele şi mirésa.

7 Cât de frumoşĭ sûnt paşiĭ teĭ cu în călţemintele *tale*, fecĭóră alésă!
Rotundul cópselor tale *este* ca colanul,
Lucru de mână de meşter;
2 Buricul tĕŭ *este* ca o cupă rotundă,
Căruĭa nu-ĭ lipsesce nicĭ o dată vinul;
Pântecele tĕŭ *ca* un snop de grâŭ,
Încins cu crinĭ;
3 Cele doĕ ţîţe ale tale,
Ca doĭ puĭ gemenĭ de gazelă;
4 Gâtul tĕŭ *este* ca un turn de fildeş,
Ochiĭ teĭ *ca* ézurile din Heşbon, lângă pórta Batu-Rabbimuluĭ;
Nasul tĕŭ, ca turnul Libanuluĭ, ce caută spre Damasc;
5 Capul tĕŭ pe tine ca Carmelul,
Pĕrul capuluĭ tĕŭ *ca* purpura;
Un rege *este* încătuşat în buclele *tale!*
6 Cât de frumósă şi cât de plăcută escĭ tu, ĭubito, în nurĭ!
7 Statura ta sémĕnă cu palmĭerul,
Ţîţele tale cu struguriĭ.
8 Gândit-am: O, de m'aş puté sui în palmĭer!
Să apuc ramurile sale,

Şi fire-ar ţîţele tale ca strugurii viţei!
Mirosul respirăreĭ tale *este* ca de mĕr,
9 Cerul gureĭ tale ca vinul plăcut.
Ce lunecă uşor *în gâtul* ĭubituluĭ meŭ,
Şi face să vorbéscă buzele celor adormiţĭ.
10 Eŭ *sûnt* a ĭubituluĭ meŭ;
Şi el de mine doresce.
11 Haĭde, ĭubitul meŭ, să eşim la câmp,
Să petrecem în sat!
12 Diminéţa ne vom duce la viĭe,
Să vedem, de a înflorit viţa,
De s'aŭ deschis florile, *şi de* aŭ înflorit rodiile.
Acolo 'ţĭ voiŭ da desmerdările mele.
13 Mandragorele rĕspândesc mirosul *lor*,
Şi la uşa nóstră *este* tot felul de *frupte* alese, noŭĕ şi vechĭ,
Ce eŭ, ĭubitul meŭ, ţĭ-am păstrat.

Fidelitatea saŭ credincioşia celor pentru în veci înpreunaţi.

8 O de *aĭ fi* fratele meŭ,
Care a supt ţîţa mumeĭ mele!
În uliţă *de* te-aş găsi, te-aşĭ săruta,
Şi nimenea nu m'ar ţiné de rĕŭ;
2 Te-aşĭ duce *şi* te-aş aduce în casa mumeĭ mele;
Care m'ar învĕţa, să te adap cu vin aromat,
Şi cu mustul din rodiile mele.
3 O, *de ar fi* stânga luĭ supt capul meŭ,
Şi drépta luĭ m'ar îmbrăţişa!
4 O fete ale Ierusalimuluĭ, vĕ jur!
Nu treziţĭ, şi nu desteptaţĭ ĭubirea, căcĭ de sine va veni.
5 Cine-ĭ acésta, ce se urcă din deşert?
Rĕzămată pe ĭubitul eĭ? *dicênd*:
Deşteptatu-te-am de supt mĕrul,
Unde te născu mumă-ta,
Unde te-a făcut ceea *ce* te-a născut.
6 Pune-mĕ ca un sigil pe inima ta,
Ca un sigul pe braţul tĕŭ;
Căcĭ tare ca mórtea *este* ĭubirea;
Puternică că infernul gelosia *eĭ*;
Jăratecul eĭ un foc, o flacără a luĭ Dumnedeŭ.
7 Ape puternice nu pot stinge ĭubirea,
Nicĭ torentele a o înneca;
De ar da cine-va şi tot avutul caseĭ sale pentru ĭubire,
Nimenea nu ĭ-ar ţiné socotélă.
8 Mică este sora nóstră, *diseră fraţiĭ eĭ*,
Ţîţele încă-ĭ lipsesc;
Ce vom face cu sora nóstră,
În diŭa, când vor peţi-o?
De *ar fi* zid, am zidi un palat de argint pe ea;
9 De *ar fi* uşă, am închide-o cu scândurĭ de cedru.
10 *Sûnt* zid, şi ţîţele mele ca turnurile;
De aceea fost-am în ochiĭ seĭ ca una ce află har.
11 Solomon avea o viĭe la Baal-Hamon;
Dat-a păzitorilor via,
Ca fie-care să-ĭ aducă pentru ródele eĭ o mie de arginţĭ.
12 Viĭa mea *este* a mea pentru mine:
Ale tale, Solomóne, *fie* cele una mie *de arginţĭ*,
Şi doĕ sute celora ce păzesc ródele eĭ!
13 O, tu, cea ce locuescĭ în grădinĭ'
Soţiĭ aştéptă vocea ta;
Lasă-mĕ s'*o* aud!
14 Pornesce repede, ĭubitul meŭ,
Iute ca gazela, ca puĭul de cerb pe munţiĭ de aromate!

PROFETUL ISAIA.

Apostasia şi pedépsa luĭ Israel.

1 Visiunea luĭ Isaia, fiul luĭ Amoz,
pre care o vĕdu despre Iuda şi Ierusalim în dilele luĭ Uzia, ale luĭ Iotam, ale luĭ Ahaz *şi* ale luĭ Hezekia, regĭ aĭ luĭ Iuda.
2 Audiţĭ, cerurilor; şi ascultă, pămêntule!
Căcĭ Iehova vorbesce, *dicênd*:
Fiĭ am hrănit şi am crescut,
Dară eĭ necredinciosĭ mĭ-aŭ fost.
3 Boul cunósce pre stăpânul sĕŭ,
Şi asinul eslele domnuluĭ sĕŭ,
Ér Israel nu *m*'a cunoscut,

Poporul meŭ nu ĭé aminte *la mine*,
4 Vaĭ, națiune pĕcătósă, popor încărcat de nedreptățĭ,
Semînță de făcătorĭ de rele, fiĭ stricațĭ!
Aŭ părăsit pre Iehova,
Aŭ despreţuit pre Sântul luĭ Israel,
S'aŭ întors îndărăt.
5 Pe ce *parte* vĕ va maĭ bate?
Voĭ şi maĭ mult vĕ vețĭ rĕscula;
Tot capul *este* bolnav, tótă inima moleşită;
6 De la talpa picĭoruluĭ până la cap nu *este* într'însul nimic întreg,
Numaĭ rănĭ, vînĕtăĭ, şi plăgĭ prós-pete,
Ce încă nicĭ nu s'aŭ stors, nicĭ nu s'aŭ legat,
Nicĭ nu s'aŭ muĭat cu oleiŭ.
7 Pămêntul vostru *este* pustiit,
Cetățile vóstre arse de foc;
Pămêntul vostru vi-l mănâncă străiniĭ în față,
Este pustiit, stricat de străinĭ.
8 Şi fata Sionuluĭ a rĕmas ca o colibă în viĭe,
Ca un pătul într'un câmp de castravețĭ,
Ca o cetate împresurată.
9 De nu ne-ar fi lăsat Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, o mică rĕmăşiță,
Am fi ca Sodoma,
Ne-am asemena cu Gomorra.

Poftirea de a se converti, în locul uneĭ slujbe dumnedeescĭ esterióre saŭ în locul formalismuluĭ.

10 Ascultațĭ cuvîntul luĭ Iehova, domniĭ aĭ Sodomeĭ!
Luațĭ în urechĭ legea Dumnedeuluĭ nostru, popor al Gomorreĭ!
11 Ce-mĭ *trebue* mulțimea sacrificielor vóstre? dice Iehova:
Sătul sûnt de olocaustele de berbecĭ şi *de* grăsimea îngrăşatelor;
Şi nu *maĭ* voĭesc sângele taurilor, al mieilor şi al țapilor.
12 Când venițĭ să vĕ arĕtațĭ înainte-mĭ,
Cine cere acésta de la voĭ,
Ca să călcațĭ curțile mele?
13 Să nu-*mĭ* maĭ aducețĭ darurĭ deşerte;
Urâcĭune-mĭ *este* tămâĭa,
Luna noŭă şi sabatul, convocarea adunărilor;
Nu pot suferi fără-de-legea şi sĕrbătorirea.
14 Lunile vóstre cele noŭĭ şi sĕrbătorile vóstre le urasce sufletul meŭ:
Făcutu mi-s'aŭ sarcină;
Nu le *maĭ* pot purta.
15 De aceea, când vețĭ întinde mânele vóstre,
Ascunde-voiŭ ochiĭ meĭ de la voĭ;
Chĭar de vețĭ face multe rugăcĭunĭ, nu *le* voiŭ asculta:
Căcĭ mânele vóstre sûnt pline de sânge.
16 Spălați-vĕ *decĭ*, *şi* curățiți-vĕ,
Depărtațĭ rĕutatea faptelor vóstre de dinaintea ochilor meĭ;
Încetațĭ de a face rĕŭ;
17 Învĕțați-vĕ a face bine;
Căutațĭ dreptatea, ajutațĭ pre cel apĕsat,
Facețĭ dreptate orfanuluĭ, *şi* apĕrațĭ dreptul vĕduveĭ.

Făgăduință şi amenințare.

18 Venițĭ acum, să ne judecăm, dice Iehova;
De vor fi pĕcatele vóstre *roşii* ca cărmâzul, face-se-vor albe ca omĕtul;
Şi de vor fi roşiĭ ca stacojul, vor ajunge *albe* ca lâna.
19 De vețĭ voi, şi *mĕ* vețĭ asculta,
Vețĭ mânca bunĕtățile pămêntuluĭ *vostru.*
20 Ér de nu vețĭ voi, ci vĕ vețĭ împotrivi,
De sabie vețĭ fi înghițițĭ;
Căcĭ gura luĭ Iehova a vorbit *acésta.*
21 Cetatea cea credincĭósă, cum s'a făcut curvă!
Era plină de drept,
Dreptatea locuĭa într'însa; ér acum ucigaşiĭ.
22 Argintul tĕŭ în sgură prefăcutu-s'a,
Vinul tĕŭ amestecatu-s'a cu apă.
23 Maĭ mariĭ teĭ *sûnt* rĕsculătorĭ, părtaşĭ furilor:
Fie-care ĭubesce mita, şi umblă după plată,
Orfanuluĭ dreptate nu fac,
Şi judecata vaduveĭ nicĭ nu ajunge până la eĭ.
24 De aceea dice Iehova, Domnul oştirilor,
Atot-puternicul luĭ Israel:
Vaĭ! pedepsi-voiŭ pe împotrivitoriĭ meĭ,
Şi rĕsbuna-mĕ-voiŭ asupra neamicilor meĭ;
25 Şi voiŭ întórce mâna mea asupra ta,
Şi voiŭ curăți, ca *cu* leşiă, sgura ta,
Şi voiŭ depărta *din tine* tótă arama ta:

26 Voiŭ restatornici judecătoriĭ teĭ, ca maĭ 'nainte,
Şi consilieriĭ teĭ, ca şi la început;
Şi apoĭ té veĭ numi,
Cetatea Dreptăţeĭ, Cetăţuiă Credincĭósă.
27 Sionul se va rĕscumpĕra prin judecată,
Şi ceĭ re'nturnaţĭ aĭ luĭ prin dreptate.
28 Dară dĕrâmarea celor fără de lege şi a pĕcătoşilor tot atuncea *se va face,*
Şi ceĭ ce aŭ părăsit pre Iehova se vor nimici.
29 Căcĭ vĕ vetĭ ruşina de *dumbrăvile de* stejarĭ, pre cari *acum* le ĭubiţĭ,
Şi vĕ veţĭ roşi de grădinele, pre cari *acum* vi le alegeţĭ.
30 Că veţĭ fi ca stejarul, care-şĭ lépĕdă frunzele,
Şi ca grădina, în care nu este apă.
31 Şi cel *maĭ* tare va ajunge ca câlţul,
Şi lucrul sĕŭ ca scânteiă;
Şi amândoĭ vor arde împreună,
Şi nu *va fi cine* să-ĭ stingă.

Mărirea Sionuluĭ în ḑilele de pe urmă; judecăţile ce vor preceda ḑilele acelea.

2 Cuvîntul, pre care-l vĕḑu Isaia, fiul luĭ Amoz, despre Iuda şi Ierusalim:
2 În ḑilele de pe urmă,
Muntele caseĭ luĭ Iehova
Se va întemeĭa pe vârful munţilor,
Şi se va înălţa preste colinĭ;
Şi vor curge la dînsul tóte naţiunile.
3 Multe popóre se vor duce, şi vor ḑice:
„Veniţĭ, să ne suim pe muntele luĭ Iehova,
„La casa Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob;
„Şi ne va învĕţa căile luĭ, şi vom umbla în cărările luĭ."
Căcĭ din Sion va eşi legea,
Şi cuvîntul luĭ Iehova din Ierusalim.
4 Şi el va judeca între naţiunĭ,
Şi va hotărî între popóre multe;
Şi-şĭ vor făuri săbiele lor în fére de plug,
Şi lăncile lor în cosóre;
Popor asupra *altuĭ* popor nu-şĭ va *maĭ* ridica sabia *sa,*
Nicĭ se vor maĭ deda resbeluluĭ.
5 Casă a luĭ Iacob, veniţĭ!
Şi umblăm în lumina luĭ Iehova!
6 Căcĭ aĭ părăsit pre poporul tĕŭ, pre casa luĭ Iacob,
Pentru-că s'aŭ umplut de *idololatria* rĕsărituluĭ,
Şi *sûnt* vrăjitorĭ, ca Filisteniĭ,
Şi s'aŭ unit cu fiiĭ străinilor.
7 Umplut este pământul lor de argint şi *de* aur,
Şi tesaurele lor n'*aŭ* sfârşit;
Şi umplut este pământul lor de caĭ,
Şi n'*aŭ* sfârşit carele lor;
8 Şi umplut este pământul lor de idolĭ,
S'aŭ închinat la lucrul mânelor lor,
La ceea ce făcură degetele lor.
9 Decĭ omul se plécă,
Şi bărbatul se umilesce,
Şi tu nu-ĭ ĭerţĭ pe eĭ.
10 Intră în stâncă, şi ascunde-te în pulbere,
De arătarea înfricoşată a luĭ Iehova şi de mărirea mărețieĭ sale;
11 Căcĭ ochiĭ ceĭ mândri aĭ omuluĭ se vor umili,
Şi trufia bărbaţilor se va pleca;
Şi Iehova singur se va înălţa în ḑiŭa aceea.
12 Căcĭ ḑiŭa luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *va fi acésta,*
Preste tot cel mândru şi înalt,
Preste tot cel falnic, şi el se va umili;
13 Şi preste toţĭ cedriĭ Libanuluĭ, ceĭ înalţĭ şi falnicĭ,
Şi preste toţĭ stejariĭ din Basan;
14 Preste toţĭ munţiĭ ceĭ înalţĭ,
Şi preste tóte colinele cele falnice;
15 Preste tot turnul înalt,
Şi preste tot ḑidul întărit;
16 Preste tóte corăbiile Tarşişuluĭ,
Şi preste tóte lucrurile de plăcere.
17 Mândria omuluĭ se va pleca,
Trufia bărbaţilor se va umili,
Şi Iehova singur se va înălţa în ḑiŭa aceea.
18 Şi idoliĭ îĭ va perde *Iehova* de tot.
19 Şi vor intra în pesterile stâncelor,
Şi în crĕpăturele pămêntuluĭ,
De arĕtarea înfricoşată a luĭ Iehova şi de mărirea măreţieĭ sale,
Când se va scula, ca să înspăĭmênte pămêntul.
20 În ḑiŭa aceea omul va arunca idoliĭ seĭ de argint şi idoliĭ seĭ de aur,
Pre cari ĭ-a făcut, ca să *li* se închine,
La cârtiţele şi la liliecĭ:
21 Ca să între în găurile stâncelor,
Şi în crĕpăturile petrelor,
De arĕtarea înfricoşată a luĭ Iehova şi de mărirea măreţieĭ luĭ,

Când se va scula, ca să înspăĭmênte pămêntul.
12 Lăsaţĭ *decĭ* pre om, în ale căruĭ nărĭ *este* suflare;
Căcĭ în ce se póte ţiné socotélă de el?

Pedépsa în privinţa pĕcatelor popórelor, maĭ ales în privinţa luxuluĭ femeesc.

3 Căcĭ, écă, Iehova, Domnul oştirilor,
Va depărta Ierusalimul şi Iuda
Din tótă susţinerea şi sprijinul,
Susţinerea de pâne, şi susţinerea de apă:
2 Pe ceĭ vitejĭ şi pe bărbaţĭ de resbel,
Pe judecător, pe profet, pe divinător şi pe bătrân,
3 Pe maĭ marele preste cincĭ-ḑecĭ şi pe *tot* omul cu însemnĕtate,
Pe consilier, pe cel cunoscător în vrăjbĭ, şi pe descântătorul iscusit;
4 Şi le voiŭ da, *ḑice Iehova*, tinerĭ drept guvernătorĭ,
Şi copiiĭ vor domni preste dînşi.
5 Şi poporul va fi apĕsat,
Om de către om, şi fie-care de aprópele sĕŭ;
Cel tînĕr se va sumeţi asupra bătrânuluĭ,
Şi cel despreţuit asupra celuĭ onorat.
6 Că se va apuca omul de fratele sĕŭ, din casa părinteluĭ sĕŭ, *ḑicênd*:
„Tu aĭ vestmînt, *decĭ* fiĭ domn preste noĭ,
„Şi ruina acésta *fie* supt mâna ta!“
7 *Dară* el se va jura în ḑiŭa aceea, ḑicênd:
„Nu voiŭ să fiŭ vindecător;
„Că în casa mea nu *este* nicĭ pâne nicĭ vestmînt;
„Nu mĕ fă *decĭ* domn preste popor!“
8 Căcĭ Ierusalimul este ruinat, şi Iuda este căḑut,
Pentru-că limba lor, şi faptele lor *sûnt* împotriva luĭ Iehova,
Întărîtând ochiĭ măririĭ luĭ.
9 Însă-şĭ privirea feţeĭ lor mărturisesce asupră-le:
Şi se fălesc cu pĕcatul lor ca Sodoma; nu-*l* ascund.
Vaĭ de sufletul lor! căcĭ eĭ lor însi-şĭ îşĭ fac rĕŭ.
10 Spuneţĭ celuĭ drept, că bine *ĭĭ va fi*;
Căcĭ vor mânca fruptele faptelor lor.
11 Vaĭ de cel nelegiuit! rĕŭ *ĭĭ va fi*;
Căcĭ rĕsplătirea mânelor luĭ i se va face.
12 *Cât pentru* poporul meŭ, copiiĭ *sûnt* apĕsătoriĭ seĭ,
Şi femeele domnesc preste el.
Poporul meŭ! conducătoriĭ teĭ *te* rătăcesc,
Şi strică urmele căilor tale.
13 Iehova s'a pus să pârască,
Şi stă să judece popórele.
14 Iehova va întra în judecată
Cu bătrâniĭ poporuluĭ sĕŭ şi cu maĭ mariĭ seĭ;
Căcĭ voĭ aţĭ mâncat viĭa,
Şi ceea ce aţĭ răpit de la cel sărac *este* în casele vóstre.
15 Ce socotiţĭ, *de* sdrobiţĭ pre poporul meŭ,
Şi sfărămaţĭ faţa săracilor?
Ḑice Iehova, Domnul oştirilor.
16 Iehova maĭ ḑice încă:
Fiind-că fetele Sionuluĭ s'aŭ mândrit,
Şi umblă cu gâtul întins,
Şi fac *semne* cu ochiĭ,
Umblă mĕrunţel,
Şi cu glesnele lor fac să sune verigele *lor*;
17 De aceea Domnul va pleşuvi
Crestetul fetelor Sionuluĭ,
Şi Iehova va goli ruşinea lor.
18 În ḑiŭa aceea Domnul *le* va ridica podóbele verigelor glesnelor *lor*,
19 Sorişoriĭ şi lunişórele, cerceĭ, braţarile şi vĕlurile;
20 Legăturile de cap, lănţişórele, şi brâiele,
Cutiĭle de parfum şi amuletele,
21 Inelele şi cerceiĭ de nas;
22 Vestmintele de sĕrbătorĭ şi eşarpele,
Mantiele şi pungile;
23 Oglinḑile şi cămăşile,
Tiarele şi vĕlurile lungĭ.
24 Atuncea va fi, *că* în loc de miros plăcut va fi putóre;
În loc de cingĕtóre, funie;
În loc de pĕr încreţit, pleşuvie;
În loc de vestmînt larg, sac;
Şi înferarea în loc de frumuseţe.
25 Bărbaţiĭ teĭ vor cădé de sabie,
Şi puterea ta, în resbel.
26 Şi porţile *fiiceĭ Sionuluĭ* vor plânge, şi vor jeli,
Şi *singuratică fiind*, va şedé pe pămênt.

Despre mântuirea luĭ Mesia.

4 Şi în ḑiŭa aceea şépte femeĭ se vor apuca de un singur bărbat, ḑicênd:
„Vom mânca pânea nóstră,

„Şi ne vom îmbrăca *cu* vestmintele nóstre,
„Numaĭ să fim numitĭ după numele tĕŭ;
„Depărtéză ocara nóstră."
2 În ḑiŭa aceea odrasla luĭ Iehova va fi întru frumuseţe şĭ mărire,
Şi fruptul pămêntuluĭ întru măreție şi strălucire
Pentru ceĭ scăpaţĭ aĭ luĭ Israel.
3 Şi va fi, *că* cel lăsat în Sion,
Şi cel rĕmas în Ierusalim,
Se va numi sânt,
Fie-care scris spre vĭéţă în Ierusalim:
4 Când Domnul va spăla scârna fetelor Sionuluĭ,
Şi va stórce sângele Ierusalimuluĭ din mijlocul luĭ,
Prin spiritul judecăţeĭ şi prin spiritul stricăcĭuneĭ.
5 Atuncĭ Iehova va crea preste tótă întinderea munteluĭ Sion,
Şi preste adunările luĭ,
Nŭor şi fum ḑiŭa,
Şi lucire de foc înflăcărat nóptea;
Căcĭ preste tótă mărirea *va fi* adăpostire.
6 Şi ḑiŭa *va fi* o colibă de adumbrire în contra căldureĭ,
De adăpost şi scăpare de vijelie şi plóie.

Parabola cu viĭa neroditóre, şi însemnarea eĭ.

5 Cânta-voiŭ acum ĭubituluĭ meŭ
Cântarea ĭubituluĭ meŭ de viĭa sa.
Viĭe avea ĭubitul meŭ
Pe o câmpie mănósă fórte;
2 El a săpat-o, de petre a curăţit-o,
Şi a sadit-o cu viţele cele maĭ alese;
Zidit-a şi turn în mijlocul eĭ,
Şi tésc sĕpat-a într'însa;
Atuncĭ a aşteptat să facă strugurĭ;
Dară ea făcut-a strugurĭ sĕlbaticĭ.
3 Şi acum, locuitorilor Ierusalimuluĭ şi bărbaţilor luĭ Iuda!
Judecăţĭ, rogu-vĕ, *ḑice Iehova*, între mine şi viĭa mea:
4 Ce puteam să maĭ fac pentru viĭa mea,
Şi *ce* nu ĭ-am făcut?
De ce *dară*, când mĕ aşteptam să facă strugurĭ,
A făcut strugurĭ sĕlbaticĭ?
5 Şi acum să vĕ spun
Ce voiŭ face viĭeĭ mele:
Lua-voiŭ gardul eĭ, şi se va păşuna;
Surpa-voiŭ zidul eĭ, şi va fi călcată;
6 Şi o voiŭ pustii,
Şi va fi netăiată şi nesĕpată,
Ca să rĕsară în ea scaĭ şi spinĭ;
Şi voiŭ ordona norilor
Să nu reverse plóie preste ea.
7 Căcĭ viĭa luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* casa luĭ Israel,
Şi bărbaţiĭ luĭ Israel planta cea plăcută a sa;
Şi el astepta judecată, dară écă apĕsarea!
Astepta dreptatea, dară écă jale!

Amenințarea cu judecățile dumneḑeescĭ, maĭ ales cu o năvălire vrăjmașă.

8 Vaĭ de ceĭ ce înşiră casă lângă casă,
Şi lipesc câmp cătră câmp,
Până ce nu maĭ *rĕmâne* loc,
Şi ajungeţĭ *de a fi* singurĭ *locuitorĭ* aĭ ţăreĭ.
9 În auḑul meŭ *ḑis-a* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Cu adevĕrat multe case vor rĕmâné pustiĭ,
Case marĭ şi frumóse, fără locuitorĭ;
10 Da, ḑece pogóne de viĭe vor da *numaĭ* un bat,
Şi un homer de sĕminţă va da *numaĭ* o efă.
11 Vaĭ de ceĭ carĭ, sculându-se de diminéţă, alérgă după bĕuturĭ îmbĕtătóre,
De ceĭ ce şed până târḑiŭ nóptea, *până ce-*ĭ înferbîntă vinul;
12 Şi citara şi harpa, timpana şi flautul, şi vinul sûnt la ospeţele lor;
Ér lucrarea luĭ Iehova nu privesc,
Şi la lucrul mânelor luĭ nu ĭéŭ sémă.
13 De aceea poporul meŭ este dus în captivitate, pentru lipsa de cunoscinţă:
Fruntaşiĭ luĭ sufer de fóme,
Şi mulţimea luĭ se topesce de sete.
14 De aceea se lărgesce infernul,
Şi deschide gura sa cea fără de marginĭ;
Şi mărirea lor, mulţimea lor, şi vuetul lor,
Şi ceĭ ce s'aŭ desfĕtat se cobor într-însul.
15 Aşa se va pleca omul,
Barbatul se va umili,
Şi ochiĭ celor mândri se vor umili;
16 Dară Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, se va înălţa prin judecată,
Şi sântul Dumneḑeŭ se va sânţi prin dreptate.

17 Şi écă, mieii vor pasce ca *din* păşiunea lor,
Şi străiniĭ se vor hrăni *din* locurile pustiite ale avuţilor.
18 Vaĭ de ceĭ ce trag nedreptatea cu funiele minciuneĭ,
Şi pĕcatul, ca cu frânghiile de car!
19 Ce ḑic: Să se grăbéscă el, să facă ĭute lucrul sĕŭ,
„Ca să-*l* vedem;
„Şi hotărîrea Sântuluĭ luĭ Israel apropie-se, şi să viĭe,
„Ca să *o* aflăm.
20 Vaĭ de ceĭ ce reuluĭ ḑic bun, şi bineluĭ rĕŭ,
Ce fac întunerecul lumină, şi lumina întunerec,
Ce fac amarul dulcéţă, şi dulcéţa amar!
21 Vaĭ de *ceĭ ce sûnt* înţelepţĭ în ochiĭ lor,
Şi cuminţĭ *numaĭ* în părerea lor!
22 Vaĭ de ceĭ tarĭ la bĕutul de vin,
Şi *de* bărbaţiĭ vitejĭ la amestecarea bĕuturelor îmbĕtătóre!
23 Cari dreptăţesc pre cel nelegĭuit pentru darurĭ,
Şi dreptatea celuĭ drept o răpesc de la el.
24 De aceea, precum focul mistue mirestea,
Şi flacăra mistue paĭele,
Aşa rădăcina lor ca putreḑicĭunea va fi,
Şi flórea lor se va ridica ca pulberea;
Fiind-că aŭ lepădat legea luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi aŭ despreţuit cuvîntul Sântuluĭ luĭ Israel.
25 De aceea mânia luĭ Iehova s'a aprins asupra poporuluĭ sĕŭ,
Şi a întins mâna sa asupra luĭ;
Şi l-a lovit, de s'aŭ cutremurat munţiĭ,
Şi stârvurile luĭ s'aŭ prefăcut ca tină în uliţă.
Şi totuşĭ mânia sa nu se întórce,
Şi mâna luĭ tot întinsă *stă*.
26 Şi va ridica stég popórelor îndepărtate,
Şi le va fluera de la marginea pămêntuluĭ,
Şi écă, vor veni ĭute, în pripă;
27 Nicĭ unul dintrînşi nu va fi obosit, nicĭ unul şovăind:
Nimenea nu va dormi, şi nicĭ va dormita,
Nicĭ nu-şĭ va deslega cingĕtórea cópselor sale,
Nicĭ nu-şĭ va rupe curéŭa încălţămintelor sale.
28 Săgeţile lor *sûnt* ascuţite,
Şi tóte arcurile lor întinse;
Copitele cailor lor asemenea cu pétră,
Şi rótele *carelor* lor, ca furtuna.
29 Mugetul lor *este* ca a leuluĭ,
Da, mugesc ca puiĭ de leŭ;
Mugesc, şi prind prada,
O ĭeŭ *cu dînşi*, şi nimenea nu scapă.
30 În ḑiŭa aceea vor mugi asupră-le, ca mugetul măreĭ;
Vor căuta la pămênt, şi écă întunerec, şi strâmtorare,
Şi lumina se va întuneca în nŭorĭ triştĭ.

Visiunea luĭ Isaia, mărirea Domnuluĭ şi misiunea sa ca profet.

6 În anul morţeĭ regeluĭ Uzia vĕḑutam pre Domnul şeḑênd pe un tron înalt şi ridicat, şi pólele luĭ umplură templul. 2 Serafimiĭ stăteaŭ désupra luĭ; câte şése aripĭ avea fie-care; cu doĕ 'şĭ acoperĭa faţa sa, cu doĕ 'şĭ acoperĭa picĭórele sale, şi cu doĕ sbura. 3 Şi striga unul către altul, şi ḑicea:
„Sânt, sânt, sânt *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
„Tot pămêntul *este* plin de mărirea luĭ."
4 Şi se cutremuraŭ uşoriĭ uşeĭ de vocea celuĭ ce striga, şi casa se umplu de fum.
5 Atuncea ḑis-am: Vaĭ mie, căcĭ sûnt perdut; căcĭ *sûnt* om necurat la buze, şi locuesc în mijlocul unuĭ popor necurat la buze; căcĭ ochiĭ meĭ aŭ vĕḑut pre Iehova, regele oştirilor.
6 Atuncea sbură spre mine unul din serafimĭ, avênd în mâna sa un cărbune aprins, ce-*l* luase cu clescele de pe altar. 7 Şi-*l* atinse de gura mea, şi ḑise: Écă, atingêndu-se acesta de buzele tale, nedreptatea ta s'a depărtat, şi împăcatu-s'a pĕcatul tĕŭ.
8 Şi auḑit-am vocea Domnuluĭ, ce ḑicea: Pre cine să trimet? şi cine va merge pentru noĭ? Şi ḑis-am: Écă-mĕ, trimete-mĕ. Şi el ḑise:
9 Du-te şi spune poporuluĭ acestuĭa:
Auḑiţĭ, dară nu înţelegeţĭ;
Şi vedeţĭ, dară nu cunósceţĭ.
10 Îngraşă inima poporuluĭ acestuĭa,
Îngreuĭéză urechĭle lor, şi orbesce ochiĭ lor,
Ca se nu vadă cu ochiĭ lor, nicĭ se audă cu urechĭle lor,
Nicĭ să înţelégă cu inima lor;

Ca să *nu* se întórcă, şi să *nu* se însănătoşeze.
11 Atuncea ḑis-am: Dómne, până când?
Şi el a rĕspuns:
Până se vor pustii cetăţile, *rĕmânênd* fără locuitorĭ,
Şi casele fără ómenĭ,
Şi pământul se va pustii cu totul;
12 Şi Iehova va depărta pre om *de pe dînsul*,
Şi pustiire mare *va fi* în ţară.
13 Şi de *va rĕmâné* într'însa chĭar *numaĭ* a ḑecea *parte*,
Éră-şĭ se va pustii;
Dară precum terebinteĭ şi stejaruluĭ la tăĭere le rĕmâne tulpina,
Aşa şi tulpina eĭ seminţă săntă *va fi*.

Strâmtorarea Ierusalimuluĭ prin Sirieni şi Israeliţi.

7 Şi în ḑilele luĭ Ahaz, fiul luĭ Iotam, fiul luĭ Uzia, regele luĭ Iuda,
se suĭ Rezin, regele Sirieĭ, şi Pekah,
fiul luĭ Remalia, regele luĭ Israel, asupra Ierusalimuluĭ, ca să-l bată; dară
nu putură să-l învingă. 2 Şi s'a spus
caseĭ luĭ David, ḑicênd: Siria s'a unit
cu Efraim. Atuncea se cutremură inima luĭ *Ahaz* şi inima poporuluĭ sĕŭ,
cum se clatină arboriĭ pădureĭ înaintea vêntuluĭ.
3 Şi ḑise Iehova către Isaia: Eşĭ
spre întâmpinarea luĭ Ahaz, tu şi Şear-Iaşub, fiul tĕŭ, la marginea apăductuluĭ ézuluĭ de sus, pe calea ţarineĭ albitoruluĭ;
4 Şi ḑi-ĭ: Ié sémă, şi fiĭ
linistit; nu te teme, şi inima ta să nu
se îmmóĭe de cele doĕ coḑĭ ale acestor
tăcĭunĭ fumĕgătorĭ, de aprinderea mânieĭ luĭ Rezin şi a Sirieĭ şi a fiuluĭ luĭ
Remalia. 5 Fiind-că Siria, Efraim şi
fiul luĭ Remalia aŭ sfătuit rele asupra
ta, ḑicênd: 6 Să ne suim asupra luĭ
Iuda, şi să-l strâmtorim, să-l spargem,
şi să ni-l luăm, şi să punem rege în
el pre fiĭul luĭ Tabeal; 7 *De aceea*
aşa ḑice Iehova, Domnul:
Acésta nu va sta, nicĭ va fi;
8 Căcĭ capul Sirieĭ *este* Damascul,
Şi capul Damasculuĭ, Rezin;
Şi în şése-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ *de acum*
Efraim se va sfărâma *aşa, că nu va maĭ fi* un popor;
9 Şi capul luĭ Efraim *este* Samaria,
Şi capul Samarieĭ *este* fiul luĭ Remalia;
De nu credeţĭ *acésta*, cu adevĕrat voĭ nu vĕ veţĭ întări.

Făgăduinţă plină de mângăere despre Emanuel.

10 Şi Iehova adause a vorbi către Ahaz, ḑicênd:
11 Cere-ţĭ un semn de la Iehova, Dumneḑeul tĕŭ;
Cere-l în adâncime, orĭ sus în înălţime.
12 Ér Ahaz ḑise: Nu voiŭ cere, nicĭ voiŭ ispiti pre Iehova.
13 Şi el ḑise: Ascultă dară, casă a luĭ David:
Aŭ pré puţin vĕ *este* a obosi pre ómenĭ,
De obosiţĭ şi pre Dumneḑeul meŭ?
14 De aceea Domnul însu-şĭ vĕ dă un semn:
Écă, fecĭóra este grea, şi va nasce un fiiŭ,
Şi va chĭema numele luĭ, Emmanuel *(Dumneḑeŭ este cu noĭ)*;
15 Unt şi mĭere va mânca,
Până când va şci să lepede rĕul şi se alégă binele.
16 Căcĭ înainte de ce va sci copilul,
Să lepede rĕul şi să alégă binele,
Va fi părăsit pământul,
De aĭ căruĭ doĭ regĭ te îngrozescĭ.

Pedépsa preḑisă prin Assirienĭ.

17 Iehova va aduce asupra ta,
Şi asupra poporuluĭ tĕŭ, şi asupra caseĭ părinteluĭ tĕŭ,
Ḑile, *asemenea* cărora n'aŭ fost,
Din ḑiŭa *aceea*, când s'a rupt Efraim de Iuda:
Regele Asirieĭ.
18 Şi în ḑiŭa aceea Iehova va şuera
Musceĭ, ce *este* la marginea fluvielor Egiptuluĭ,
Şi albineĭ, ce *este* în pământul Asirieĭ;
19 Şi vor veni, şi ele tóte se vor aşeḑa
În văĭ deşerte şi în crăpăturile stâncelor,
Pe tóte mărăcinile şi pre tóte păşĭunile.
20 În ḑiŭa aceea Domnul va rade cu bricĭul,
Tocmit de dincolo de fluviŭ,
Cu regele Asirieĭ,
Capul şi pĕrul picĭoruluĭ;
Şi barba o va lua.
21 Şi în ḑiŭa aceea,
Va nutri un om o juncă şi doĕ oĭ;
22 Şi din belşugul lapteluĭ *ce* vor da, el va mânca unt;
Că unt şi mĭere va mânca tot cel ce va fi rĕmas în ţară.

23 Şi în ḑiŭa aceea, verĭ-ce loc,
În care se dă *acum* o mie de viţe
pentru o mie *de sicli* de argint,
Se va preface în spinĭ şi scaĭ.
24 Cu săgeţĭ şi arcurĭ vor veni într'a-
colo;
Căcĭ în spinĭ şi scaĭ se va preface
tótă ţara.
25 Şi *în* toţĭ munţiĭ, ce cu securea se
curăţesc,
Nu te veĭ *maĭ* duce, de téma de
spinĭ şi *de* scaĭ;
Că se vor preface în păşune pen-
tru boĭ,
Şi în bătătură de oĭ.

Mângăerea credincioşilor în timp de nevoĭ.

8 Şi Iehova ḑise către mine:
„Ié-ţĭ o tablă mare, şi scrie pe dîn-
ca cu condeiŭ de om: Maher-Şalal,
Haş-Baz. *(Grăbesce-te, pradă; Iute, ră-
pire.)* 2 Şi mĭ-am luat marturĭ cre-
dincĭoşĭ, pre preotul Uria, şi pre Ze-
caria, fiul luĭ Ieberechia. 3 Şi m'am
apropiat de profetésa, care concepu şi
născu un fiiŭ; şi Iehova ḑise cătră
mine: Chĭamă numele luĭ: Maher-Şa-
lalu, Haş-Baz. 4 Căcĭ înainte de a
sci copilul să strige: Tatăl meŭ! şi
mumă-mea! se vor purta avuţiile Da-
mascuMuĭ şi prăḑile Samarieĭ înaintea
regeluĭ Asirieĭ.
5 Şi Iehova maĭ vorbi cătră mine,
ḑicênd:
6 Fiind-că poporul acesta despreţue-
sce apele cele lin-curgătóre ale
Şiloahuluĭ,
Şi se bucură de Rezin şi de fiul luĭ
Remalia;
7 De aceea, écă, Domnul va face să
viĭe preste dînşi
Apele cele puternice şi multe ale
fluvĭuluĭ,
Pre regele Asirieĭ cu tótă oştirea
luĭ;
Acesta se va sui preste tóte albie-
le *rîurilor*,
Şi va eşi din tóte malurile sale:
8 Şi va străbate până la Iuda;
Va înunda, şi se va revĕrsa,
Va ajunge până la gât;
Şi aripele sale cele întinse
Vor umplé largimea pămêntuluĭ tĕŭ,
Emmanuele!
9 Înfuriaţi-vĕ, *cât veţĭ voi*, popórelor!
voĭ tot vĕ veţĭ descurajĭa;
Ascultaţĭ *voĭ* toţĭ, *până la* margini-
le pămêntuluĭ!
Încingeţi-vĕ! voĭ tot vĕ veţĭ descu-
ragia;
Încingeţi-vĕ! voĭ tot vĕ veţĭ descu-
ragĭa.
10 Sfătuiţi-vĕ! *sfatul* tot se va zădar-
nici;
Vorbiţĭ vorbe! ele nu vor sta;
Căcĭ cu noĭ *este* Dumneḑeŭ.

Îndemnare să credem în viul Dumneḑeŭ.

11 Căcĭ aşa ḑis-a Iehova cătră mine
în puterea inspiraţiuneĭ,
Învĕţându-mĕ să nu umblu în calea
poporuluĭ acestuĭa,
12 Ḑicênd: Nu numiţĭ conjurare
Tóte cele çe poporul acesta le nu-
mesce conjurare;
Şi de ceea, de care el se teme, voĭ
să nu vĕ temeţĭ, nicĭ nu vĕ în-
fricoşaţĭ.
13 Pre Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
pre dînsul să-l sânţiţĭ;
El *fie* temerea vóstră, el înfricoşa-
rea vóstră.
14 Şi *aşa* el *vĕ* va fi sanctuar;
Va fi şi pétră de poticnire şi stân-
că de sdruncinare,
Pentru amândoĕ casele luĭ Israel,
Cursă şi laţ pentru tot locuitorul
Ierusalimuluĭ;
15 Şi mulţĭ dintrînşi se vor sdruncina,
şi vor cădé,
Se vor sfărâma, vor da în cursă,
Şi se vor prinde.
16 Légă *acésta* mărturie,
Sigiléză *acéstă* învĕţatură între dis-
cipuliĭ meĭ;
17 Şi eŭ aştept pre Iehova,
Care ascunde faţa sa de la casa luĭ
Iacob,
Şi sper în el.
18 Écă, eŭ şi copiiĭ *meĭ*, pre cari mĭ
ĭ-a dat Iehova.
Sûnt semne şi minunĭ în Israel
De la Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
ce locuesce pe muntele Sion.
19 Şi când vĕ vor ḑice:
„Întrebaţĭ pre necromanţĭ şi pre
magĭ,
„Ce şoptesc şi murmură:
„Să nu întrebe un popor pre Dum-
neḑeul sĕŭ?
„*Cade-se să întrebe* pre ceĭ morţĭ
pentru ceĭ viĭ?"
20 La lege şi mărturie!
Căcĭ pentru ceĭ ce nu vorbesc după
cuvîntul acesta,
Nu le *va rĕsări* nicĭ o lumină;
21 Ci vor cutriera în acest *pămênt*
greŭ apĕsaţĭ şi flămânḑĭ;
Şi când vor flămânḑi, se vor în-
furia,

Şi vor blestema pre regele lor şi pre ḑeul lor;
Şi de vor căuta în sus,
22 Saŭ de vor privi pre pămênt,
Ecă, nevoie şi întunerec; —
Dară întunerecul apĕsăreĭ şi al nopţeĭ *se va* risipi.

Naşcerea, numele şi împărăţia luĭ Messia.

9 Că nu *va maĭ fi* întunerec pentru cel apĕsat.
În timpul de demult el a desonorat
Pămêntul luĭ Zabulon şi pămêntul luĭ Neftali;
Dară în cele din urmă a onorat
Partea cea de lângă mare, dincolo de Iordan, Galilea naţiunilor.
2 Poporul ce umblă în întunerec, vede *acum* o lumină mare,
Asupra celor ce şedeaŭ în pămêntul umbrelor morţeĭ, strălucesce lumina.
3 Tu îmmulţescĭ poporul,
Şi mărescĭ bucuria sa;
Se bucură înaintea ta ca cu bucuria secerişuluĭ,
Cum se bucură, când împărţesc prada.
4 Căcĭ jugul cel împovorat al sĕŭ,
Şi toégul de pe spinarea luĭ,
Şi biciul apĕsătoruluĭ sĕŭ,
Le-aĭ sfărâmat, ca în ḑiŭa Madianuluĭ.
5 Căcĭ tótă armătura resbeluitoruluĭ în învĕlmăşag,
Şi orĭ-ce vestmînt tăvălit în sânge,
Se va arde, *şi va fi* mâncare focuIuĭ.
6 Căcĭ un copil ni s'a născut
Un fiiŭ ni s'a dat,
Şi domnie *este pusă* pe umeriĭ seĭ;
Şi se va chiema numele luĭ:
Minune, Sfătuitor, Dumneḑeŭ Puternic,
Părinte Etern, Domn al Păceĭ;
7 Crescerea domnireĭ *luĭ* şi a păceĭ *sale* nu *va avé* capĕt
Pe tronul luĭ David şi în împĕrăţia sa;
Ca să o întăréscă şi să-o sprijinéscă
Cu drept şi cu dreptate,
De acum şi până în etern.
Zelul luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, va face acésta.

Pedepse preḑise pentru Israel.

8 Cuvînt trimes-a Domnul asupra luĭ Iacob,
Şi a căḑut asupra luĭ Israel.
9 Şi să cunóscă acésta tot poporul,
Efraim şi locuitoriĭ Samarieĭ,
Cari vorbesc cu mândria şi trufia inimeĭ *lor*:
10 „Cărămiḑĭ aŭ căḑut, dară noĭ vom zidi cu petre cioplite;
„Sicomorĭ s'aŭ tăĭat, dară noĭ îĭ vom schimba *în* cedri.“
11 *Écă* pentru ce Iehova va ridica pre maĭ mariĭ luĭ Rezin asupra luĭ;
Şi pre neamiciĭ seĭ îĭ va întărîta:
12 Pre Sirienĭ din faţă, şi pre Filistenĭ din dos,
Cari vor înghiţi pre Israel cu tótă gura;
Şi totu-şĭ mânia sa nu se întórce,
Şi mâna sa tot întinsă *stă*.
13 Dară poporul nu se întórce spre cel ce-l lovesce,
Şi nu caută pre Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
14 De aceea Iehova va stârpi din Israel şi cap şi códă,
Finicul şi rogozul, într'o ḑi.
15 Bătrânul şi fruntaşul, acesta *e* capul,
Şi profetul ce învaţă minciunĭ, acesta *e* códa.
16 Căcĭ conducătoriĭ poporuluĭ acestuĭa *îl* rătăcesc,
Şi ceĭ conduşĭ de dînşi se perd.
17 De aceea de tineriĭ luĭ nu se bucură Domnul,
Şi de orfaniĭ seĭ şi de văduvele sale nu se îndură;
Pentru-că toţi *sûnt* făţarnicĭ şi făcătorĭ de rele,
Şi tótă gura vorbesce nebuniĭ.
Şi totu-şĭ mânia sa nu se întórce,
Şi mâna luĭ tot întinsă *stă*.
18 Căcĭ nelegiuirea arde ca focul,
Mistue scaĭ şi spinĭ,
Şi aprinde desişul pădureĭ,
De se înalţă stâlpĭ de fum.
19 De mânia luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, se aprinde pămêntul *acesta*,
Şi poporul se face mâncare focului;
Nimenea nu se îndură de altul:
20 Răpesce în drépta, şi *tot* flămânḑesce,
Înghite în stânga, şi *tot* nu se satură;
Fie-care mănâncă carnea braţuluĭ sĕŭ:
21 Manase *se ridică* asupra luĭ Efraim, şi Efraim asupra luĭ Manase,
Şi amândoĭ împreună asupra luĭ Iuda;

De aceea mânia sa nu se întórce,
Şi mâna sa tot întinsă *stă*.

Pedépsa judecătorilor nedrepţi.

10 Vaĭ de ceĭ ce hotăresc hotărîrile nedreptăţeĭ,
Şi de scriitoriĭ, *ce* scriŭ nefericirea;
2 Ca să depărteze pre sărac de la dreptate,
Şi să răpéscă dreptul lipsiţilor poporuluĭ meŭ,
Ca să facă văduvele prada lor,
Şi să despóie pre orfanĭ.
3 Şi ce veţĭ face în ḑiŭa pedepseĭ,
Şi a peireĭ *ce* vine de departe?
La cine veţĭ fugi pentru ajutor?
Şi unde veţĭ lăsa mărirea vóstră?
4 Părăsiţĭ de mine, vor îngenunchĭa între prinşĭ,
Vor cădé între ucişĭ.
De aceea mânia sa nu se va întórce,
Şi mâna luĭ tot întinsă *stă*.

Obraznicia şi smerirea luĭ Asur.

5 Vaĭ de Asirién, toégul mânieĭ mele!
Bicĭul din mâna luĭ este urgia mea,
6 Asupra uneĭ naţiunĭ nelegĭuite l-am trimes,
Şi asupra poporuluĭ mânieĭ mele ĭ-am dat ordinĭ,
Ca să prade prăḑĭ, şi să răpéscă răpirĭ,
Şi să-l calce, ca pre tina de pe uliţă.
7 Dară el nu cugetă aşa,
Şi inima sa nu gândesce ast-fel;
Ci în inima luĭ *este* să pérdă,
Şi să stârpéscă nu puţine naţiunĭ.
8 Căcĭ ḑice: „Óre toţĭ maĭ mariĭ meĭ nu *sûnt* regĭ?
9 „Au nu *este* Calnoul ca şi Carchemişul?
„Aŭ nu *este* Hamatul ca şi Arpadul?
„Aŭ nu *este* Samaria ca şi Damascul!
10 „Precum mâna mea a lovit împĕrăţiile idolilor,
„Ale căror chipurĭ cĭoplite eraŭ maĭ multe de cât ale Ierusalimuluĭ şi ale Samarieĭ;
11 „Precum am făcut Samarieĭ şi idolilor seĭ,
„Aŭ nu tot ast-fel voiŭ face şi Ierusalimuluĭ şi chipurilor sale?"
12 De aceea după ce Domnul va sfârşi tot lucrul sĕŭ
În muntele Sion şi în Ierusalim,
Voiŭ pedepsi gândurile îngâmfateĭ inimĭ a regeluĭ Asirieĭ,
Şi trufia sumeţilor seĭ ochĭ.
13 Fiind-că a ḑis:
„Prin puterea mâneĭ mele am făcut *acésta*,
„Şi prin înţelepcĭunea mea; căcĭ sûnt cu minte;
„Am strămutat hotarele popórelor,
„Şi tesaurele lor le-am predat;
„Am surpat, ca un vitéz, locuitorii *lor*,
14 „Şi mâna mea a găsit, ca pre un cuĭb, avuţia popórelor:
„Şi precum se strâng oŭĕle părăsite,
„Aşa am strâns eŭ tot pămêntul,
„Şi nimenea n'a fost, care să bată din aripĭ,
„Să deschidă gura, saŭ să cârîéscă."
15 Aŭ fălesce-se securea asupra celuĭ ce taiă cu dînsa?
Aŭ mândresce-se ferĕstrĕul asupra celuĭ ce-l mişcă?
Ca şi când toégul ar mişca pre ceĭ ce-l ridică!
Ca şi când bĕţul ar ridica pre om!
16 De aceea Domnul, Domnul oştirilor, va trimete
Uscăcĭune celor graşĭ aĭ seĭ,
Şi supt mărirea luĭ va arde arşiţă,
Ca arşiţa foculuĭ.
17 Şi lumina luĭ Israel în foc se va preface,
Şi Sântul sĕŭ în flacără,
Ce va aprinde şi va înghiţi spiniĭ seĭ
Şi scaiĭ seĭ *tot* într'o ḑi.
18 Şi va nimici mărirea pădureĭ sale şi a mănóse sale câmpiĭ,
De la suflet *până la* carne,
De va fi ca şi peirea bolnavuluĭ.
19 Şi rĕmăşiţa arborilor pădureĭ sale va fi puţină,
Aşa ca un copil va puté-o scrie.

Convertirea (întórcerea) celor rĕmăşĭ în Israel.

20 Şi în ḑiŭa aceea
Nu se va maĭ răzăma rĕmăşiţa luĭ Israel,
Şi ceĭ scăpaţĭ aĭ caseĭ luĭ Iacob,
Pe cel, ce ĭ-a lovit;
Ci se vor răzăma pe Iehova,
Sântul luĭ Israel, cu încredere.
21 Rĕmăşiţa se va întórce,
Rĕmăşiţa luĭ Iacob, către puternicul Dumneḑeŭ.
22 Căcĭ chĭar de ar fi poporul tĕŭ Israel ca nisipul măreĭ,
Numaĭ o rĕmaşiţă din eĭ se va întórce;
23 *Căcĭ* nimicirea *este* hotărîtă, rĕvĕrsătóre de dreptate.

Căcĭ nimicire, da, *nimicire* hotărîtă,
va face Iehova, Domnul oştirilor,
În mijlocul ţăreĭ întregĭ.
24 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul oştirilor:
Nu te teme, poporul meŭ, cela ce locuescĭ Sionul, de Asiriénul,
Care te lovesce cu toég,
Şi *care* ridică biciŭl sĕŭ asupra ta, după chipul Egiptuluĭ.
25 Căcĭ, încă fórte puţin, şi urgia *mea* va înceta,
Şi mânia mea *se va îndrepta* spre nimicirea lor.
26 Şi va ridica Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, biciŭl asupra luĭ,
Ca în bătaĭa Madianuluĭ la stânca Horeb;
Şi toégul sĕŭ îl va înălţa preste mare,
Dară chipul Egiptuluĭ.
27 Şi în ḑiŭa aceea
Se va depărta sarcina sa de pe umĕrul tĕŭ,
Şi jugul sĕŭ de pe grumazul tĕŭ,
Şi se va sfărâma jugul de multă grăsime.
28 El a venit la Aiat; a trecut prin Migron,
A lăsat în Micmaş uneltele sale;
29 A trecut trecătórea,
A mas în Gheba;
Rama se cutremură,
Ghibea a luĭ Saul fuge.
30 Înalţă vocea ta, fiĭcă a Gallimuluĭ!
Ascultă, Laişo!
Sermane Anathot!
31 Madmena fuge,
Locuitoriĭ Gebimuluĭ fug grămadă.
32 Astă-ḑĭ se maĭ oplesce în Nob;
El ridică *deja* mâna sa *asupra* munteluĭ fiĭceĭ Sionuluĭ,
Asupra colineĭ Ierusalimuluĭ.
33 Écă, Iehova, Domnul oştirilor,
Va rupe ramurile cu putere cumplită,
Şi ceĭ înalţĭ la statură se vor tăia,
Şi se vor umili ceĭ sumeţĭ.
34 Cu fer va tăia desimea pădureĭ,
Şi Libanul va cădé de mână puternică.

Domnia cea plină de pace şi de prosperitate a luĭ Mesia.

11 Atuncea va eşi o odraslă din tulpina luĭ Işaĭ,
Şi o ramură va cresce din rădăcinile luĭ;
2 Şi se va repausa pe el spiritul luĭ Iehova,
Spiritul înţelepcĭuneĭ şi al pricepereĭ,
Spiritul sfatuluĭ şi al putereĭ,
Spiritul sciinţeĭ şi al temereĭ de Iehova.
3 Şi plăcerea luĭ va fi în temerea de Iehova,
Şi nu va judeca după părerea ochilor seĭ,
Nicĭ nu va hotărî după auḑirea urechĭelor sale;
4 Ci va judeca pre ceĭ săracĭ cu dreptate,
Şi va hotărî drept pentru ceĭ sărmanĭ aĭ ţăreĭ;
Va lovi pămêntul cu varga gureĭ sale,
Şi cu suflarea buzelor sale va ucide pre ceĭ nelegĭuiţĭ.
5 Dreptatea va fi cingĕtórea cópselor sale,
Şi credincĭoşia cingĕtórea şelelor sale.
6 Atuncea va locui lupul la un loc cu mielul,
Şi leopardul se va odihni împreună cu edul;
Viţelul şi puĭul leuluĭ şi vitele îngrăşate *vor fi* la un loc,
Şi un copil mic le va mâna.
7 Vaca şi ursóĭca vor pasce,
Împreună se vor odihni puiĭ lor;
Leul va mânca paiŭ, ca şi boul;
8 Şi pruncul sugĕtor se va juca la gura *borteĭ* vipereĭ,
Şi în vizunia basilisculuĭ va băga mâna sa copilul *d'abia* înţercat.
9 Nu vor face nicĭ un rĕŭ nicĭ o derăpănare pe tot muntele meŭ cel sânt;
Căcĭ plin va fi pămêntul de sciinţa luĭ Iehova,
Precum apele acoper *fundul* măreĭ.

Mântuirea poporuluĭ risipit.

10 Şi în ḑiŭa aceea rădăcina luĭ Işaĭ,
Ce va sta drept stég al popórelor,
O vor căuta naţiunile;
Şi locul eĭ de repaus va fi mărirea.
11 Şi în ḑiŭa aceea se va întâmpla,
Că Domnul éră-şĭ va întinde mâna sa, de a doŭa óră,
Ca să redobândéscă rĕmăşiţa poporuluĭ sĕŭ,
Ce va fi rĕmas, de la Asiria şi de la Egipt,
De la Patros, de la Etiopia, şi de la Elam,
De la Şinar, de la Hamat, şi de la insulele măreĭ.
12 Şi va înălţa stég naţiunilor,

Şi va aduna pre ceĭ împrăstĭaţĭ aĭ luĭ Israel,
Şi va strînge pre ceĭ rĕspândiţĭ aĭ luĭ Iuda
Din cele patru colţurĭ ale pămêntuluĭ.
13 Atuncea pisma luĭ Efraim se va depărta,
Şi neamicia luĭ Iuda va înceta;
Efraim nu va *maĭ* pismui pre Iuda,
Şi Iuda nu va maĭ duşmăni pre Efraim:
14 Ci vor sbura pe spinarea Filistenilor către apus;
Vor preda împreună pre fiiĭ rĕsărituluĭ:
Asupra, Edomuluĭ şi Moabuluĭ vor întinde mâna lor,
Şi fiiĭ luĭ Ammon vor asculta de eĭ.
15 Şi Iehova va despica limba măreĭ Egiptuluĭ,
Şi va mişca mâna sa asupra Eufrateluĭ în aprinderea mânieĭ sale,
Şi-l va lovi *în* şépte rîurĭ,
Şi vor păşi preste *dînsul* cu încălţăminte.
16 Şi va fi o cale pentru rĕmăşiţa poporuluĭ sĕŭ,
Ce va fi rĕmas, de la Asiria;
Precum a fost pentru Israel în ḑiŭa,
Când a eşit din pămêntul Egiptuluĭ.

Cântare de mulţumită a mântuiţilor.

12 Şi veĭ ḑice în ḑiŭa aceea:
„Ţie-ţĭ mulţumesc, Iehova;
„Că mâniându-te pre mine, mânia ta s'a întors *de la mine*,
„Şi m'aĭ mângăĭat.
2 „Ecă, Dumneḑeŭ 'mĭ *este* mântuirea mea,
„*În el* mĕ încred, şi nu mĕ tem:
„Căcĭ tăria mea şi lauda *mea este* Iah, Iehova;
„Şi el s'a făcut mie spre mântuire,
3 Şi cu veselie veţĭ scóte apă din isvórele mântuireĭ.
4 Şi în ḑiŭa aceea veţĭ ḑice:
„Mulţumiţĭ luĭ Iehova,
„Chĭemaţĭ numele luĭ,
„Faceţĭ cunoscute faptele luĭ între popóre;
„Lăudaţi-*l*, căcĭ înălţat este numele luĭ.
5 „Cântaţĭ luĭ Iehova, căcĭ fapte marĭ a făcut,
„Cunoscute *fie* acestea pe tot pămêntul!
„Saltă, şi bucură-te, locuitóre a Sionuluĭ,
„Căcĭ mare *este* în mijlocul tĕŭ Sântul luĭ Israel."

Profeţia despre dărâmarea Babilonuluĭ prin Meḑĭ.

13 Profeţia împovĕrătóre asupra Babilonuluĭ, pre care o vĕḑu Isaia, fiul luĭ Amoz:
2 Ridicaţĭ stég pe muntele pleş!
Înălţaţĭ spre eĭ vocea, faceţĭ cu mâna!
Ca să între în porţile puternicilor *Babilonuluĭ!*
3 Dat-am ordin celor însărcinaţĭ de mine;
Chiemat-am pentru îndeplinirea mânieĭ mele pre vitejiĭ meĭ,
Pre ceĭ voĭoşĭ *şi* falnicĭ aĭ meĭ.
4 *Écă!* voce de mulţime pe munţĭ, ca *şi cea* a unuĭ popor numĕros;
Vocea vuetuluĭ popórelor, adunate *din multe* ţărĭ:
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor cercetéză óstea *gata* de resbel.
5 Eĭ vin din pămênt de departe,
De la marginea cerurilor,
Iehova şi uneltele mânieĭ sale;
Ca să strice tótă ţara.
6 Urlaţĭ, că aprópe *este* ḑiŭa luĭ Iehova;
Ea vine ca o dărăpênare de la Atot-puternicul.
7 De aceea tóte mânele slăbesc,
Şi inima a tot omul se topesce;
8 Eĭ s'înspăimêntă,
Durere şi chinurĭ 'ĭ cuprind;
Sûnt în durere, ca o femeă în facere;
Cu încremenire se uĭtă unul la altul;
Feţe de flacără *sûnt* feţele lor.
9 Écă! ḑiŭa luĭ Iehova vine,
Plină de gróză, de urgiă, şi de aprinderea mânieĭ;
Ca să prefacă pămêntul acela în pustiŭ,
Şi să stârpéscă de pe el pĕcătoşiĭ luĭ.
10 Căcĭ stelele cerurilor şi constelaţiunile lor,
Nu-şĭ vor da lumina lor;
Sórele se va întuneca la rĕsăritul sĕŭ,
Şi luna nu va rĕspândi lumina sa.
11 Şi voiŭ pedepsi lumea pentru rĕutatea *eĭ*,
Şi pre ceĭ nelegĭuiţĭ pentru nedreptatea lor;
Voiŭ face să înceteze trufia celor sumeţĭ,
Şi voiŭ umili îngâmfarea celor puternicĭ.

12 Maĭ rar voiŭ face pre bărbat de
cât aurul curat,
Şi pre om decât aurul de Ofir.
13 De aceea voiŭ cutremura cerurile,
Şi se va clăti pămêntul din locul
sĕŭ,
La urgia luĭ Iehova, *Dumneḑeul* o-
ştirilor,
Şi în ḑiŭa aprindereĭ mânieĭ luĭ.
14 Şi ca o căprióră vênătă,
Ca oĭele, pre cari nu le adună ni-
menea,
Se va întórce fie-care cătră popo-
rul sĕŭ,
Şi va fugi fie-care cătră pămêntul
sĕŭ.
15 Cine *din eĭ* se va găsi, va fi stră-
puns,
Şi vor cădé toţĭ ceĭ uniţĭ cu eĭ de
sabie;
16 Copiiĭ lor vor fi sdrobiţĭ înaintea
ochilor lor,
Casele lor prădate, şi femeele lor
siluite.
17 Écă! voiŭ deştepta asupra lor pre
Meḑiĭ,
Ce nu preţuesc argintul,
Şi nu aŭ plăcere de aur.
18 Arcurile *lor* vor sdrobi pre tinerĭ,
Şi de fruptul mitreĭ nu se vor în-
dura;
Ochĭul lor nu va cruţa *nicĭ chĭar*
pre copiĭ.
19 Aşa Babilonul, podóba împĕrăţie-
lor;
Mândria falnică a Chaldeilor, va a-
junge,
Ca Sodoma şi Gomorra, *pre cari*
Dumneḑeŭ *le*-a nimicit.
20 În etern, nu va trona,
Nu va fi locuit din generaţiune în
generaţiune;
Nu-şĭ va întinde acolo Arabul cor-
tul *sĕŭ*,
Nicĭ păstoriĭ vor poposi acolo *tur-
mele lor*,
21 Ci férele sĕlbatice ale deşerturilor
se vor odihni acolo,
Şi bufniţe vor umplé casele lor;
Acolo vor locui struţiĭ,
Şi *caprele* pĕróse acolo vor juca.
22 Şi şacaliĭ vor urla în palaturile lor,
Şi dragoniĭ în casele *lor* de plăcere;
Că aprópe *este* să vină timpul luĭ,
Şi ḑilele luĭ nu se vor îndelungi.

*Mântuirea luĭ Israel. Cântarea trium-
fală pentru rĕsturnarea regeluĭ din Ba-
bilon.*

14 Că se va îndura Iehova de Iacob,
Şi éră-şĭ va alege pre Israel,
Şi-Ĭ va aşeḑa în pămêntul lor;
Şi străiniĭ se vor însoţi cu dînşi,
Şi se vor lipi de casa luĭ Iacob.
2 Popórele ĭĭ vor lua, şi-ĭ vor aduce
la locul lor;
Dară casa luĭ Israel în moştenire
ĭĭ va lua în pămêntul luĭ Ie-
hova,
Ca servĭ şi serve;
Şi vor ţiné robĭ pre ceĭ ce ĭ-aŭ ro-
bit,
Şi vor stăpâni pre apĕsătoriĭ lor.
3 Şi în ḑiŭa, când Iehova îţĭ va
da repaus de necazul tĕŭ, de tur-
burarea ta, şi de servitutea *ta* cea
grea, la care aĭ fost supus, 4 Ri-
dica-veĭ acest cuvînt batjocoritor a-
supra regeluĭ Babilonuluĭ; şi veĭ
ḑice:
Écă cum repauséză cel ce apăsa!
„*Écă*, cum repauséză cel lacom de
aur!
5 „Iehova a sfărâmat toégul neleguĭui-
ţilor,
„Sceptrul domnitorilor!
6 „Ceea ce a bătut popóre cu urgie,
„Cu bătăĭ fără de încetare;
„Ceea ce a domnit cu mânie preste
naţiunĭ,
„Da însă-şĭ este *acum* prigonită fă-
ră contenire.
7 „Tot pămêntul se odihnesce, este
liniscit,
„Şi isbucnesce în strigărĭ de bucu-
rie.
8 „Îşĭ rîd de tine piniĭ,
„*Şi* cedriĭ Libanuluĭ, *ḑicênd:*
„De când tu dormĭ,
„Tăĭător nu s'a sculat preste noĭ."
9 Infernul de desupt s'a cutremurat
pentru tine,
Ca să *te* întâmpine la venirea ta;
Pentru tine el a deşteptat umbrele
Tuturor maĭ marilor pămêntuluĭ;
El a sculat de pe tronurile lor
Pre toţĭ regiĭ popórelor.
10 Toţĭ acestia ĭéŭ cuvîntul, şi ḑic că-
tră tine;
„*Cum!* făcutu-te-aĭ şi tu neputincĭos
ca noĭ!
„Făcutu-te-aĭ şi tu asemenea nouĕ!"
11 În infern pogorîtu-s'a fala ta,
Sunetul harpelor tale;
Vermele *îţĭ* este aşternut supt tine,
şi vermiĭ te acopĕr.
12 Cum aĭ cădut din cer,
Lucifere, fiiŭ al auroreĭ!
Écă-te aruncat la pămênt,
Călcătorule al popórelor!
13 Căcĭ tu ḑiceaĭ în inima ta:
„Sui-mĕ-voiŭ în cer,

„Înălța-voiŭ tronul meŭ maĭ pe sus decât stelele luĭ Dumnedeŭ;
„*Și* voiŭ ședé pe muntele întruni-reĭ *deilor*,
„Pe nordul cel maĭ depărtat;
14 „Sui-mĕ-voiŭ pe înălțimile nuorilor,
„Voiŭ fi asemenea celuĭ Pré-înalt.“
15 Dară în infern *écă-te* aruncat,
În grópa cea maĭ adâncă!
16 Ceĭ ce te vĕd, căutând la tine, a-țintindu-te *vor dice*:
„*Écă* omul! care făcu să se cutremure pământul!
„Care făcu să se clatine împĕrațiĭ!
17 „*Care* prefăcu lumea într'un pustiiŭ,
„Și nimici cetățile eĭ!
„Care nu dădea drumu prinșilor seĭ.“
18 Toțĭ regiĭ popórelor, da, toțĭ
Se repauséză în mărire, fie-care în locașul sĕŭ.
19 Ér tu zacĭ asvârlit fără mormînt,
Ca o ramură putredită,
Avênd de vestmînt pre ceĭ ucișĭ, pre ceĭ străpunșĭ de sabie,
Ce se pogóră la petrele mormîntuluĭ;
Escĭ ca stârvul ce se calcă în picĭóre.
20 Nu te veĭ uni cu dînșii întru îmmormîntare;
Căcĭ aĭ pustiit *chĭar* pământul tĕŭ,
Și aĭ ucis *chĭar pre* poporul tĕŭ;
Semînța celor făcĕtorĭ de rele renume *nu póte* dobândi.
21 Pregătițĭ înjunghĭerea copiilor luĭ,
Pentru nedreptatea părinților lor;
Ca să nu se scóle, nicĭ să moștenéscă pământul:
Nicĭ să *maĭ* umple fața lumeĭ de turburătorĭ.
22 Căcĭ *și* eŭ mĕ voiŭ scula asupra lor,
Dice Iehova, *Dumnedeul* oștirilor,
Și voiŭ stârpi din Babilon numele și rĕmășița,
Fiĭul și nepotul, dice Iehova,
23 Îl voiŭ preface în moștenire aricĭului, și în bălțĭ de ape,
Și-l voiŭ mătura cu mătura nimicireĭ, dice Iehova, *Dumnedeul* oștirilor.

Pràpădirea Assirienilor și a Filistenilor.

24 Jurat-a Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, dicênd:
Da, cum am gândit, așa se va face,
Și precum am hotărît, *așa* va rĕmâné:
25 Că voiŭ sfărâma pre Asirén în pământul mĕŭ,
Și-l voiŭ călca în picĭóre pe munțiĭ meĭ;
Atuncea jugul sĕŭ se va depărta de pe eĭ,
Și sarcina luĭ se va lua de pe umeriĭ lor.
26 Acésta *este* hotărîrea, hotărîtă asupra a tot pământul,
Și acésta *este* mâna cea întinsă asupra popórelor.
27 Căcĭ Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, a hotărît, și cine va zădarnici?
Mâna luĭ s'a întins, și cine o va întórce?
28 În anul, în care a murit regele Ahaz, fost-a acéstă profeție împovĕrătóre.
29 Nu te bucura, tu, tot *pământul* Filistenilor,
Că s'a sfărâmat toégul celuĭ ce te-a lovit;
Căcĭ din códa șérpeluĭ va eși basiliscul,
Și fruptul sĕŭ *va fi* șérpe sburător.
30 Dară ântĕiŭ-născuțiĭ săracilor vor pasce,
Și lipsițiĭ vor repausa în siguranță;
Dară voiŭ omorî rădĕcina ta cu fóme,
Și se va ucide rĕmășița ta.
31 Urlă, pórtă! țipă, cetate!
Tu, întregule *pământ* al Filistenilor, te veĭ topi;
Căcĭ fum vine de la médă-nópte,
Și nicĭ un om nu *rĕmâne* singur de cetele sale.
32 *Și* ce se va rĕspunde solilor acestuĭ popor?
Că Iehova a întemeĭat Sionul,
Și în el vor afla adăpost săraciĭ poporuluĭ sĕŭ.

Căderea Moabuluĭ predisă.

15 Profeția împovĕrătóre Moabuluĭ.
Da, nóptea s'a predat Arul Moabuluĭ, *și* a perit;
Da, nóptea s'a predat Chirul Moabuluĭ, *și* a perit.
2 *Poporul* s'a suit în casa *idolilor*, și Dibonul pe înălțimĭ, ca să plângă;
Urla-va Moabul pentru *perderea* Neboluĭ și a Medibeĭ;
Tóte capetele *sûnt* pleșuve,
Tótă barba *este* tăĭată.
3 În ulițe se încing cu sacĭ;
Cu toțiĭ urlă pe acoperișurile lor și în ulițele lor,
Topindu-se de plâns.

4 Se vaĭtă Heşbonul, şi Elealul;
Vaetul lor se aude până la Iaaz;
Pentru acestea se bocesc ceĭ înarmaţĭ aĭ Moabuluĭ,
Şi este amărît sufletul lor.
5 Inima mea jelesce pentru Moab,
Aĭ căruĭ fugarĭ *alérgă* până la Zoar, *până la* al treilea Eglat;
Căcĭ la suişul Luhituluĭ plângênd se suiŭ,
Şi în calea Horonaimuluĭ înalţă strigare de nimicire.
6 Apele Nimrimeĭ s'aŭ pustiit,
Şi érba s'a uscat, verdéţa s'a dus,
Nu maĭ este nimic verde.
7 De aceea bunurile, pre cari le-aŭ câştigat, şi *averea* ce aŭ păstrat,
Eĭ *le* duc d'incolo de părâul sălcielor.
8 Strigarea *lor* a înconjurat cuprinsul Moabuluĭ.
Urletul sěŭ până la Eglaim,
Şi urletul sěŭ până la Beer-Elim;
9 Căcĭ apele Dimonieĭ se umplu de sânge;
Căcĭ asupra Dimonieĭ aduc cete noŭě:
Leĭ asupra celuĭ scăpat din Moab,
Şi asupra rěmăşiţeĭ ţăreĭ.

Urmarea prorocireĭ în potriva Moabuluĭ.

16 Trimeteţĭ mielul domnitoruluĭ ţăreĭ,
De la Şeba prin deşert
Către muntele fiĭceĭ Sionuluĭ!
2 Căcĭ, ca pasěrea ce se rătăcesce,
Gonită *fiind* din cuĭbul eĭ,
Aşa sûnt fiĭcele Moabuluĭ,
Cari stând la trecătorile Arnonuluĭ, *ḑic*:
3 „Sfătuesce-te, lucréză drept;
„Ca nóptea *cea maĭ adâncă* fă-ţĭ umbra ta în améḑa ḑileĭ;
„Ascunde pre ceĭ goniţĭ,
„Nu da faţă pre ceĭ fugarĭ;
4 „Ceĭ goniţĭ aĭ meĭ *din* Moab rěmână la tine,
„Să fiĭ lor *loc* de scăpare de faţa prădătoruluĭ,
„Până va înceta apěsarea,
„Va trece dărăpănarea,
„Şi va peri cel încălcător din ţară:
5 „Căcĭ prin ĭubire s'a întemeĭat tronul *těŭ*
„Şi şéde pe el cu credincĭoşie în cortul luĭ David,
„Un judecător, *ce* caută judecata, şi se silesce la dreptate.
6 Auḑit-am mândria Moabuluĭ, (*că* mândru fórte este,)
De fala luĭ, îngâmfarea luĭ şi mânia luĭ;
Dară de nicĭ un raḑăm nu *maĭ sûnt* mincĭunile luĭ.
7 Pentru acésta Moabul urlă pentru sine;
Urlă cu toţiĭ;
Suspin pentru struguriĭ Kiru-Haresetuluĭ,
Întristaţĭ cu totul.
8 Căcĭ câmpiele Heşbonuluĭ lâncedesc,
Viĭa Sibmeĭ *se usucă*;
Domniĭ popórelor ĭ-a nimicit viţele cele maĭ alese,
Cari ajungeaŭ până la Gazer,
Rătăcĭaŭ *prin* pustiŭ,
Şi ale căreĭ ramurĭ se întinseră, trecuseră marea.
9 De aceea cu plânsul Iazereĭ *te* plâng *şi eŭ*, viĭa Sibmeĭ;
Şi te adap cu lăcrimile mele, Heşbonule şi Elealule;
Căcĭ asupra culesuluĭ fruptelor tale şi asupra secerişuluĭ těŭ
A repeḑit strigăt de resbel.
10 S'a luat bucuria şi veselia din mânósele *tale* câmpiĭ,
Şi în viĭle *tale* nu se *maĭ* cântă cântărĭ de bucurie, nicĭ se *maĭ* chiuiesce;
Călcătorul nu va călca vin în linurĭ;
Strigătul *culesuluĭ těŭ* făcutu-l-am să înceteze.
11 De aceea měruntaĭele mele fac vuet, ca citara, pentru Moab,
Şi lăĭntrul meŭ pentru Kir-Hareş.
12 Şi *écă*, Moabul, după ce s'a arětat,
Şi s'a obosit pe înalţimĭ,
Vine în sanctuarul sěŭ, ca să se róge;
Dară nu isbutesce.
13 Acesta *este* cuvîntul, pre care
l-a vorbit Iehova despre Moab de demult;
14 Dară acum Iehova vorbesce, ḑicênd:
„În treĭ anĭ, cum *sûnt* aniĭ unuĭ năĭmit,
„Mărirea Moabuluĭ se va înjosi,
„Cu tótă marea mulţime *a luĭ*;
„Şi rěmăşiţa *luĭ va fi* puţină, de tot nebăgată în sémă.

Profeţie asupra Damasculuĭ.

17 Profeţia împověrătóre Damasculuĭ.
Écă, Damascul se ĭea dintre cetăţĭ,
Şi va fi grămadă de ruinĭ.
2 Cetăţile Aroeruluĭ se vor părăsi:

Vor fi *de păşune* turmelor,
De se vor odihni *pe locul* lor, şi nu *va fi* cine să *le* sperie.
3 Lipsi-va şi luĭ Efraim întăriturile sale,
Şi Damascululĭ regatul sĕŭ; şi rĕmăşiţa Sirieĭ
Va fi ca şi mărirea fiilor luĭ Israel,
Dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
4 Şi în diŭa aceea mărirea luĭ Iacob se va micşura,
Şi grăsimea corpuluĭ sĕŭ se va usca:
Le va fi, ca şi secerătoruluĭ *ce* culege grâul,
Şi seceră spicele cu braţul sĕŭ;
5 Şi *li* se va întâmpla, ca şi celuĭ ce adună spice în valea Refaimuluĭ;
6 Dară le va rĕmâné bobiţătură, cum *rĕmâne* la scuturatul oliveluĭ,
Doĭ *saŭ* treĭ sîmburĭ pe vârful ramurelor pomuluĭ,
Patru *saŭ* cincĭ pe crengile sale cele maĭ rodite,
Dice Iehova, Dumnedeul luĭ Israel.
7 În diŭa aceea omul privi-va către Făcătorul sĕŭ,
Şi ochiĭ luĭ se vor uĭta spre Sântul luĭ Israel;
8 Nu va *maĭ* privi către altarele, lucrul mânelor sale,
Nicĭ nu se va uĭta la *aceea* ce aŭ făcut degetele luĭ,
Nicĭ la Astarteele, nicĭ la chipurile sóreluĭ.
9 În diŭa aceea vor fi cetăţile cele întărite ale sale ca o pădure părăginită,
Şi ca vârful munteluĭ,
Pre care *Amoreiĭ şi Eveiĭ* l-aŭ părăsit de faţa fiilor luĭ Israel;
Şi va fi pustiire.
10 Pentru-că aĭ uĭtat pre Dumnedeul mântuireĭ tale,
Şi nu ţĭ-aĭ adus-aminte de stânca putereĭ tale,
De aceea tu poţĭ planta plante plăcute,
Şi poţĭ sădi vlăstare străine:
11 Te poţĭ trudi diŭa, să crescă planta ta,
Şi te poţĭ sili diminéţa să 'nflorescă seminţa ta;
Dară secerişul se va perde în diŭa durereĭ,
Şi a mâhnireĭ descurăgiătóre.

Prorocire înpotriva luĭ Israel.

12 Ah! vuetul multor popóre!
Ce vuesc, ca vuetul măreĭ;
Şi mugetul naţiunilor!
Ce mugesc, ca mugetul apelor puternice.
13 Mugesc popórele, ca mugetul multor ape;
Dară *Dumnedeŭ* le va mustra, şi vor fugi departe;
Vor fi gonite, ca pléva munţilor înaintea vêntuluĭ,
Şi ca pulberea vârtejuluĭ înaintea furtuneĭ.
14 În-de-séră *totul* va fi turburat,
Şi maĭ 'nainte de auroră nu *vor maĭ fi*;
Acésta e partea celor ce ne-aŭ prodat,
Şi sorţul celor ce ne-aŭ răpit.

Etiopia dă onórea luĭ Dumnedeŭ.

18 O *tu*, pământ cu umbră îndoită,
Cel de preste rîurile Etiopieĭ!
2 Cel ce trimeţĭ solĭ pe mare,
Şi în vase de papură pe ape!
Mergeţĭ, trimeşĭ iuţĭ, la poporul *acela*, cel înalt la statură şi strălucitor,
La *acel* popor gróznic din începutul *sĕŭ* şi până acum,
Popor ce mĕsóră cu frânghia, şi încalcă *tot*,
Pre al căruĭ pământ îl înundă fluviele.
3 Toţĭ locuitoriĭ lumeĭ, şi câţĭ locuiţĭ *acest* pământ,
Luaţĭ sémă, când se va înălţa stégul pe munţĭ!
Ascultaţĭ, când se va sufla din trâmbiţă!
4 Căcĭ aşa a dis Iehova către mine
Cu linisce privit-am
Din locaşul meŭ,
Ca arşiţă strălucitóre pe érbă verde,
Ca norul de roŭă în arşiţa secerişuluĭ;
5 Dară maĭ 'nainte de seceriş, după ce s'a trecut flórea,
Şi flórea s'a făcut aguridă,
Atuncea tăĭatu-s'aŭ ramurile cu cosorul,
Şi s'aŭ îndepărtat viţele, tăindu-se:
6 S'aŭ lăsat tóte pentru păsĕrile răpitóre ale munţilor,
Şi pentru férele pămêntuluĭ;
Ca să vĕreze în ele păserile răpitóre,
Şi să ĭerneze într'însele tóte férele pămêntuluĭ.
7 În timpul acela aduce-se-va dar luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor,
De la poporul cel înalt la stătură şi strălucitor,

De la poporul gróznic din începutul sĕŭ şi până acum,
Popor ce mĕsóră cu frânghia şi încalcă *tóte*,
Pre al căruĭ pămênt îl înundă fluviele,
În locul numeluĭ luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, *în* muntele Sion.

Predicerĭ de pedepse asupra Egiptuluĭ.

19 Profeţie apĕsătóre Egiptuluĭ.
Écă, Iehova călăresce pe un nor uşor,
Şi va întra în Egipt:
Şi idoliĭ Egiptuluĭ se vor clăti dînaintea luĭ,
Şi inima Egiptuluĭ se va topi în el.
2 Că voiŭ întărîta pre Egipteniĭ asupra Egiptenilor;
Se vor bate unul cu altul,
Şi fie-care cu aprópele sĕŭ,
Cetate cu cetate,
Regat cu regat.
3 Şi va peri spiritul Egiptuluĭ din mijlocul sĕŭ,
Şi voiŭ rĕsturna sfatul sĕŭ.
Puté-vor atuncea să se sfătuéscă cu idoliĭ şi cu fermecătoriĭ *lor*,
Cu necromanţiĭ *lor* şi cu magiĭ *lor*!
4 Dară voiŭ da pre Egipteni în mâna unuĭ domn crud,
Şi un rege aspru 'ĭ va domni,
Dice Iehova, Domnul oştirilor.
5 Apele vor seca din mărĭ,
Şi rîul va peri, şi se va usca:
6 Fluviele vor seca:
Rîurile Mazoruluĭ se vor deşerta, şi se vor usca,
Trestia şi papura se vor veşteji.
7 Livedile din *lungul* fluviuluĭ, de la gura fluviuluĭ,
Şi tótă sĕmĕnătura din *lungul* fluviuluĭ,
Se vor usca, se vor spulbera, şi nu vor *maĭ* fi.
8 Şi pescariĭ se vor boci,
Toţĭ ceĭ ce aruncă cu undiţa în fluviŭ vor plânge,
Şi ceĭ ce întind mreje asupra apelor vor lâncedi.
9 Cel ce lucréză inul pestriţ,
Şi ceĭ ce împletesc lese, vor fi de batjocură.
10 Stâlpiĭ ţăreĭ se vor sdrobi,
Şi toţĭ ceĭ ce lucréză pentru simbrie *vor fi cu* inima întristată.
11 Cu adevĕrat înnebunit-aŭ maĭ mariĭ Zoanuluĭ,
Sfatul înţelepţilor consilierĭ aĭ luĭ Faraon s'a prostit:
Cum *maĭ* diceţĭ *decĭ* luĭ Faraon;
„Noĭ sûntem fiiĭ înţelepţilor,
„Fiiĭ vechilor regĭ?“
12 *Dară* unde *sûnt* înţelepţiĭ teĭ, *Faraóne?*
Spune-ţĭ de sciŭ şi eĭ singurĭ,
Ce a hotărît Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, asupra Egiptuluĭ!
13 Maĭ mariĭ Zoanuluĭ aŭ înnebunit,
Maĭ mariĭ Nofuluĭ s'aŭ amăgit;
Aŭ rătăcit Egiptul capiĭ seminţielor sale.
14 Iehova a turnat într'însul un spirit de turburare,
Şi aŭ rătăcit Egiptul în tóte faptele luĭ,
Cum se clatină cel bét în vĕrsătura sa:
15 Şi nimic nu va ajuta pre Egipt
Din tóte câte le va puté face capul sĕŭ códa, ramura saŭ papura.

Înpreunarea Egiptuluĭ cu Asur şi Israel spre închinarea adevĕratuluĭ Dumnedeŭ.

16 În diŭa aceea Egipteniĭ vor fi ca femeele,
Se vor înspăĭmânta şi se vor teme
De mişcarea mânieĭ luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor,
Pre care o va mişca asupra lor.
17 Şi pămêntul luĭ Iuda va fi spaĭmă Egiptenilor;
Fie-care, aducêndu-şĭ aminte de el, se va înfricoşa,
Pentru sfatul luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor,
Pre care l-a hotărît asupra lor.
18 În diŭa aceea cincĭ cetăţĭ vor fi în pămêntul Egiptuluĭ,
Vorbind limba Canaanuluĭ,
Şi jurând pe Iehova, *Dumnedeul* oştirilor;
Una se va numi: Heliopolia, *(cetatea sóreluĭ.)*
19 În diŭa aceea va fi altar luĭ Iehova
În pămêntul Egiptuluĭ;
Şi un stâlp la hotarele luĭ pentru Iehova:
20 Şi va fi drept semn şi mărturie
Pentru Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, în pămêntul Egiptuluĭ:
Căcĭ strigând eĭ cătră Iehova de rĕul apĕsătorilor,
El le va trimete un mântuitor mare,
Şi-ĭ va mântui.
21 Şi se va cunósce Iehova la Egiptenĭ:
Şi Egipteniĭ vor cunósce pre Iehova în diŭa aceea,

Şi-*l* vor servi *cu* sacrificiŭ şi *cu* dar
de pâne,
Vor face voturĭ luĭ Iehova,
Şi *le* vor împlini.
22 Lovi-va Iehova Egiptul; *îl* va lovi,
şi-*l* va mântui;
Şi se vor întórce la Iehova,
Care se va pleca la rugile lor, şi-ĭ
va vindeca.
23 În ḑiŭa aceea va fi cale mare
de la Egipt la Asiria:
Asirieniĭ vor veni în Egipt,
Şi Egipteniĭ în Asiria:
Şi Egipteniĭ vor servi cu Asirieniĭ
luĭ Iehova.
24 În ḑiŭa aceea Israel va fi al treilea
Cu Egiptul şi cu Asiria,
O bine-cuvîntare pe pămênt:
25 Pre cari Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, ĭ-a bine-cuvîntat, ḑicênd:
Fie bine-cuvîntat Egiptul, poporul
meŭ,
Şi Asiria, lucrul mânelor mele,
Şi Israel, moştenirea mea.

Profeţiă despre învingerea şi captivitatea Egiptenilor şi a Etiopienilor.

20 În anul, când a venit Tartan în
Aşdod, (când l-a trimes Sargon,
regele Asirieĭ,) şi s'a luptat asupra Aş-
doduluĭ, şi l-a luat; 2 Tot în acel
timp a vorbit Iehova prin Isaia, fiul
luĭ Amoz, ḑicênd: Du-te şi deslégă sa-
cul de la cópsa ta, şi scóte-ţĭ încălţă-
mintele tale din piciórele tale. Şi a
făcut aşa, umblând gol şi desculţ.
3 Şi a ḑis Iehova: Precum servul meŭ
Isaia umblă gol şi desculţ, *drept* semn
şi simbol *pentru cele ce se vor face în*
treĭ anĭ asupra Egiptuluĭ şi asupra E-
tiopieĭ; 4 Aşa regele Asirieĭ va du-
ce pre Egipteniĭ captivĭ şi pre Etio-
pieniĭ prinşĭ, pre tinerĭ şi bătrânĭ, golĭ
şi desculţĭ, chiar şi cu şeḑutul gol,
spre ruşinea Egiptuluĭ. 5 Şi se vor
înspăĭmânta, şi se vor ruşina *locuito-
riĭ din Aşdod* de Etiopia, încrederea
lor, şi de Egipt fala lor. 6 Şi locui-
toriĭ acestuĭ ţărm vor ḑice în ḑiŭa a-
ceea: Ecă ce *este* încrederea nóstră! la
care am fugit întru ajutor, ca să ne
mântuim de regele Asirieĭ; şi cum ne
vom mântui!

Preḑicerĭ asupra Babilonuluĭ.

21 Profeţie apĕsătóre deşertuluĭ de
lângă mare.
Cum vârtejele de améḑa-ḑi, *ce* cu-
treeră deşertul,
Aşa vine el dir. gróznicul *sĕŭ* pă-
mênt!
2 Gróznică visiune mi s'a arĕtat:
Prădătorul pradă, şi răpitorul ră-
pesce;
„Urcă-te, Elame! împresură, Media!
„*Ecă*, fac să înceteze tóte suspinu-
rile lor."
3 De aceea cópsele mele s'aŭ umplut
de durerĭ;
Şi chinurĭ m'aŭ cuprins, ca chinu-
rile femeeĭ în facere;
Sûnt apĕsat, de nu pot auḑi;
Mĕ turbur, de nu pot vedé.
4 Inima mi se rătăcesce,
Gróza mĕ înspăĭmântă,
Nóptea desfătăreĭ mele mi s'a schim-
bat în frică.
5 Eĭ pregătesc masa, straja veghéză,
mănâncă şi beŭ;
Sculaţi-vĕ, maĭ marilor! ungeţĭ scu-
turile!
6 Căcĭ Domnul aşa a ḑis către mine:
„Du-te, pune strajă,
„Ca să spună ce va vedé."
7 Şi a vĕḑut călăreţĭ, călărind doĭ
câte doĭ,
Călăreţĭ pe asinĭ, călăreţĭ pe că-
mile.
8 Şi a ascultat cu luare-aminte, cu
multă luare-aminte,
Şi a strigat *ca* un leŭ:
„Dómne, de strajă staŭ mereŭ ḑiŭa,
„Şi la strajă am stat tóte nopţile;
9 „Şi écă, încóce vin bărbaţĭ călă-
reţĭ, doĭ câte doĭ!"
Şi *profetul* a rĕspuns, şi a ḑis:
„A căḑut, a căḑut Babilonul!
„Şi tóte chipurile cĭoplite ale ḑeilor
seĭ *aŭ căḑut* sfărâmate la pă-
mênt,
10 O, *poporul* meŭ strivit şi călcat în
piciόre!
Ceea ce am auḑit de la Iehova,
Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel,
Făcutu-ţi-am cunoscut.

Profeţia asupra Dumeĭ.

11 Către mine *se* strigă din Seir:
Păzitorule, cât *maĭ este* din nópte?
Păzitorule, cât *maĭ este* din nópte?
12 Şi, păzitorul ḑise:
„Ecă, sosesce diminéţa, dară *întu-
necósă* ca nóptea,
„De voiţĭ să întrebaţĭ, întrebaţĭ;
„Şi éră-şĭ veniţĭ.

Profeţia asupra Arabieĭ.

13 În pădurea Arabieĭ înoptaţĭ,
Caravane ale Dedaneilor!

14 Aduceţĭ apă în întâmpinarea celuĭ
setos,
Locuitorĭ aĭ pămêntuluĭ Teman!
Şi reîntâmpinaţĭ cu pânĭ pre cel
fugar;
15 Căcĭ fug de sabie,
De sabie scósă,
De arcul cel întins,
Şi de greutatea resbeluluĭ.
16 Căcĭ aşa a ḑis Domnul cătră mine:
Încă un an, precum sûnt aniĭ unuĭ
năĭmit,
Şi va peri tótă mărirea Kedareĭ;
17 Şi rĕmăşiţa numĕruluĭ arcurilor ce-
lor puternicĭ aĭ fiilor Kedareĭ se
va împuţina;
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,
o ḑice.

Descriere profetică a împresurăreĭ Ierusalimuluĭ.

22 Profeţie asupra văĭeĭ visiuneĭ.
Ce-ţĭ este,
De se sue tot *poporul* pe înveli-
torĭ?
2 Tu cea plină de vuet,
Cetate sgomotósă, cetate voĭósă!
Ucişiĭ teĭ n'*aŭ fost* ucişĭ de sabie,
Nicĭ n'aŭ murit în resbel.
3 Toţĭ maĭ mariĭ teĭ aŭ fugit împre-
ună,
De arcurile *neamicilor* sûnt închişĭ.
Toţĭ ceĭ ce se află în tine cu toţiĭ
sûnt închişĭ,
Cari din departare fugiseră *la tine.*
4 De aceea am ḑis:
Întorceţi-*vĕ privirea* de la mine; voiŭ
plânge cu amar;
Nu vĕ *maĭ* osteniţĭ a mĕ mângăĭa
pentru dĕrăpănarea fiĭceĭ popo-
ruluĭ meŭ.
5 Că *este* ḑiŭa de turbare, de strivire
şi de pustiire
A văĭeĭ visiuneĭ, de la Iehova, Dum-
neḑeul oştirilor;
Ḑiŭa surpăreĭ zidurilor
Şi a strigăreĭ, *ce rĕsbate* până la
munţĭ.
6 Şi Elamul pórtă tolba
Cu cete de bărbaţĭ *şi* de călăreţĭ,
Şi Kirul desvelesce scutul.
7 Văile tale cele alese s'aŭ umplut
de care,
Şi călăreţiĭ s'aŭ aşeḑat la porţile
tale.
8 Atuncea s'a ridicat vĕlul *de pe o-
chiĭ* luĭ Iuda:
Şi te-aĭ uĭtat în ḑiŭa aceea la ar-
mele din casa pădureĭ;
9 Şi aţĭ vĕḑut, că spărturile cetăţeĭ
luĭ David sûnt multe;
Şi aţĭ adunat apele ézuluĭ de jos;
10 Aţĭ numĕrat casele Ierusalimuluĭ,
Şi aţĭ stricat casele, ca să întăriţĭ
zidul;
11 Şi aţĭ făcut între cele doĕ ziduri
şanţ,
Ca să cuprindă apele ézuluĭ celuĭ
vechĭ;
Dară nu v'aţĭ uĭtat la făcătorul a-
cestora,
Nicĭ nu v'aţĭ uĭtat la cel ce din
vechime a pregătit acestea.
12 În ḑiŭa aceea Iehova, Domnul oşti-
rilor, *v'a* chĭemat
La plâns *şi* la bocet,
13 La pleşuvie şi la încingere cu sac;
Dară écă! bucuria şi veselia,
Înjunghĭerea boilor şi tăĭerea oilor,
Mâncarea cărneĭ şi berea vinuluĭ!
„Să mâncăm, şi să bem,
„Căcĭ mâne vom muri."
14 Şi s'a descoperit urechĭlor mele prin
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Cu adevĕrat, nedreptatea acésta nu
vi se va ĭerta până la mórtea
vóstră,
Ḑice Iehova, Domnul oştirilor.

Şebna este alungat.

15 Aşa ḑice Iehova, Domnul oştirilor,
Du-te, intră la acest tesaurar,
La Şebna, maĭ marele preste palat,
şi ḑi:
16 Ce aĭ aci? şi pre cine aĭ aci?
Că aci ţĭ-aĭ sĕpat mormîntul *tĕŭ*;
Mormînt înalt îşĭ sapă,
În pétră scobesce locaşul sĕŭ.
17 Écă, Iehova te va arunca dintr'o
aruncătură, omule,
Apucându-te cu putere;
18 Ca pre un ghem te va învêrti,
Şi ca pre o minge *te va asvêrli* în-
tr'un pămênt întins;
Acolo veĭ muri,
Şi acolo *vor fi* carele tale cele fru-
móse,
O *tu*, ruşinea caseĭ domnuluĭ tĕŭ.
19 Te voiŭ alunga din starea ta,
Şi el te va smulge din postul tĕŭ.

Eliachim e înnălţat.

20 Şi în ḑiŭa aceea,
Voiŭ chiema pre servul meŭ Elia-
chim, pre fiĭul luĭ Hilchia:
21 Îl voiŭ îmbrăca cu vestmîntul tĕŭ,
Şi-l voiŭ încinge cu cingătórea ta;
Domnia ta o voiŭ da-o în mâna luĭ,
Şi va fi părinte locuitorilor Ierusa-
limuluĭ,
Şi caseĭ luĭ Iuda.

22 Şi voiŭ pune pe umĕrul sĕŭ cheĭea
caseĭ luĭ David;
Şi va deschide, şi nimenea nu va
închide,
Şi va închide, şi nimenea nu va de-
schide.
23 Îl voiŭ întări, *ca* pre un drug pe
loc tare;
Şi va fi ca un scaun de mărire la
casa părinteluĭ sĕŭ;
24 Şi pe dînsul vor atârna tótă mări-
rea caseĭ părinteluĭ sĕŭ,
Pre copiiĭ şi nepoţiĭ *seĭ*,
Tóte vasele cele micĭ, de la vasul
cupelor până la vasul ulcĭóre-
lor.
25 În ḑiŭa aceea, ḑice Iehova, *Dum-
neḑeul* oştirilor,
Drugul, înţepenit pe locul tare, se
va depărta,
Se va tăĭa, şi va cădé,
Şi sarcina désupra luĭ va peri;
Căcĭ Iehova o ḑice.

Căderea Tiruluĭ, şi restatornicirea sa în onórea luĭ Dumneḑeŭ.

23 Profeţia asupra Tiruluĭ.
Urlaţĭ, corăbiĭ ale Tarşişuluĭ,
Căcĭ *Tirul* s'a pustiit,
De nu va maĭ fi într'însul nicĭ ca-
să nicĭ întrare;
Din pămêntul Chitteilor vi se va
descoperi *acésta*.
2 Amuţiţĭ, locuitorĭ aĭ ţĕrmuluĭ,
Pre care-l umplură neguţătoriĭ Si-
donuluĭ,
Ce trec pe faţa măreĭ;
3 Ale căruĭ veniturĭ *eraŭ* sĕmînţa Si-
horuluĭ, secerişul Niluluĭ, *adus*
pe ape multe,
De se făcu târgul popórelor.
4 Ruşinéză-te, Sidóne! căcĭ marea a
vorbit,
Cetatea măreĭ, ḑicênd:
„Nu *maĭ* sûnt în durerĭ de facere,
nicĭ nu *maĭ* nasc copiĭ,
„Nicĭ nu *maĭ* nutresc tinerĭ, *nicĭ
nu maĭ* cresc fecĭóre."
5 Când *va veni* şcire Egiptuluĭ,
Şcire despre Tir, se vor cutremura.
6 Treceţĭ la Tarşiş!
Urlaţĭ, locuitorĭ aĭ ţĕrmuluĭ!
7 Aŭ nu *este* el *cetatea* vóstră cea
sgomotósă,
Al căruĭ început *este* din ḑilele ve-
chĭ?
Écă acum picĭórele eĭ o duc, să lo-
cuéscă departe!
8 Cine a hotărît acésta asupra Tiru-
luĭ,
Care împărţia cununĭ,
Aĭ căruĭ târgoveţĭ *eraŭ* ceĭ maĭ
marĭ,
Şi aĭ căruĭ neguţătorĭ *eraŭ* ceĭ maĭ
de sémă aĭ pămêntuluĭ?
9 Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, a ho-
tărît acésta;
Ca să ruşineze mândria a tótă mă-
rirea,
Ca să înjoséscă pre toţĭ ceĭ maĭ
de sémă aĭ pămêntuluĭ.
10 Fată a Tarşişuluĭ, străbate pămén-
tul tĕŭ, ca un fluviŭ,
Cingĕtórea nu maĭ *este*.
11 Întins-a mâna sa asupra măreĭ,
Clătit-a regatele,
Iehova dat-a ordin împotriva *ace-
stor* Cananeĭ,
Ca să se strice cetăţile lor.
12 Şi a ḑis: „Nu te veĭ maĭ bucura,
„Fecĭóră siluită, fată a Sidonu-
luĭ;
Scólă-te, trecĭ la Chitteĭ;
Nicĭ acolo nu veĭ avé repaus.
13 Écă pămêntul Chaldeilor!
Poporul acesta nu era nimic;
Asiriénul l-a întemeĭat pentru ceĭ
ce locuesc deşertul;
Şi eĭ ridicară valurĭ asupra *Tiru-
luĭ*,
Surpară palaturile luĭ,
Şi-l prefăcură în ruinĭ.
14 Urlaţĭ, corăbiĭ ale Tarşişuluĭ;
Că pustiitu-s'a cetatea vóstră.
15 Şi în ḑiŭa aceea,
Tirul va rĕmâné în uĭtare şépte-
ḑecĭ de anĭ,
Cât *ţin* ḑilele unuĭ rege:
Şi la sfârşitul celor şépte-ḑecĭ de
anĭ se va cânta *de Tir ca de* o
meretrice:
16 „Ié-ţĭ citară, umblă prin cetate,
„Meretrice uĭtată,
„Jócă bine, cântă cântărĭ multe,
„Pentru ca să-şĭ aducă aminte de
tine."
17 Dară la sfârşitul celor şépte-ḑecĭ de
anĭ,
Iehova îşĭ va aminti de Tir,
Şi el se va întórce éră-şĭ la câşti-
gul sĕŭ,
Şi va sta în legătură cu tóte rega-
tele lumeĭ de pe pămênt.
18 Dară câştigul luĭ şi plata luĭ se
vor consacra luĭ Iehova:
Nu se vor păstra, şi nu se vor
strânge;
Ci câştigul luĭ va fi pentru ceĭ ce
locuesc înaintea luĭ Iehova,
Ca să mănânce, să se sature, şi să
aĭbă vestminte traĭnice.

Judecata dumnedeéscă asupra pămêntului.

24 Écă, Iehova deşértă ţara, şi o pustiesce,
O rĕstórnă, şi risipesce pre locuitorii seĭ!
2 Şi va fi poporuluĭ, ca şi preotuluĭ,
Servuluĭ, ca şi domnuluĭ sĕŭ,
Serveĭ, ca şi dómneĭ sale;
Cumpĕrătoruluĭ, ca şi vîndĕtoruluĭ;
Împrumutătoruluĭ, ca şi celuĭ împrumutat;
Creditoruluĭ, ca şi datorniculuĭ.
3 Se deşértă ţara, şi se pradă:
Căcĭ Iehova a dis cuvîntul acesta.
4 Ţara jelesce, *şi* se veştejesce;
Lumea lâncedesce, *şi* se veştejesce;
Maĭ mariĭ poporuluĭ ţăreĭ lâncedesc.
5 Că ţara s'a pângărit prin locuitoriĭ seĭ:
Căcĭ aŭ călcat legile, aŭ schimbat aşedămîntul,
Aŭ frânt eternul legămînt.
6 Pentru acésta blestemul a înghiţit ţara,
Şi locuitoriĭ din ea s'aŭ pedepsit;
Pentru acésta datu-s-a foc locuitorilor ţăreĭ,
Şi *numaĭ fórte* puţinĭ ómenĭ aŭ rĕmas.
7 Mustul bocesce, viĭa lâncedesce,
Toţĭ ceĭ cu inima voĭósă suspin.
8 Desfătarea timpanelor a încetat;
Vuetul celor ce se veselesc a contenit;
A încetat desfătarea citareĭ.
9 Nu *maĭ* béŭ vin cu cântece:
Bĕutura cea îmbĕtătóre amară este celor ce o béŭ.
10 Cetatea cea deşértă s'a sfărâmat;
Tóte casele s'aŭ închis *aşa*, că nimene nu *maĭ* întră într'*însele*.
11 O strigare *este* în *tóte* părţile pentru vin;
Trecut-a orĭ-ce veselie, bucuria ţăreĭ a fugit.
12 Pustiirea a rĕmas în cetate,
Şi pórta cu ruinĭ s'a lovit.
13 Căcĭ face-se-va ţăreĭ *şi* seminţielor *sale*,
Ca la scuturatul olivilor,
Ca la bobiţătură după sfărşitul culesuluĭ;
14 *Puţiniĭ acestia ce vor rĕmâné*
Vor înălţa vocea lor, vor cânta de bucurie,
Şi ceĭ de cătră mare vor lăuda măreţia luĭ Iehova.
15 De aceea măriţĭ pre Iehova, Dumnedeul luĭ Israel, *ceĭ* din însulele măreĭ!
16 Din marginea pămêntuluĭ audit-am noĭ cântările:
„Mărire Dreptuluĭ."
Dară eŭ dis-am:
Mĕ sting, mĕ sting, vaĭ mie!
Prădătoriĭ prădă,
Da, prădătoriĭ prădă fórte.
17 Grózǎ şi grópă şi cursă
Sûnt asupra ta, locuitorule al ţăreĭ.
18 Şi va fi, *ca* cel ce va fugi de vuetul grózeĭ, va cădé în grópă;
Şi cel ce se va ridica din grópă,
Se va prinde în cursă:
Căcĭ stavilele ceruluĭ s'aŭ deschis,
Şi temeliele pămêntuluĭ se clătesc.
19 Pămêntul s'a sfărâmat,
Pămêntul s'a îmbucăţit,
Pămêntul s'a smâncit *din locul sĕŭ*;
20 Pamêntul se clatină încóce şi încolo, ca bel bét,
Şi se mişcă *în tóte părţile* ca un légân spânzurat;
Că nelegiuirea luĭ este grea preste el:
Cade, şi nu se va maĭ ridica.

Desevelirea viitóre a măririĭ Domnuluı pe muntele Sion.

21 Şi în diŭa aceea,
Iehova va pedepsi oştirea celor înalţĭ întru înălţime,
Şi pre regiĭ pămêntuluĭ de pe pămênt;
22 Şi se vor aduna,
Cum se adună încătuşaţiĭ la grópă,
Şi vor fi închişĭ la închisóre;
Şi după dile multe vor fi pedepsiţĭ.
23 Atuncea luna va roşi, şi sórele se va ruşina,
Căcĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, va domni pe muntele Sion,
Şi în Ierusalim, şi înaintea bătrânilor seĭ în mărire.

Preamărirea Domnuluı.

25 Iehova, tu escĭ Dumnedeul meŭ;
Pre tine te înalţ, *şi* laud numele tĕŭ;
Că tu aĭ făcut *lucrurĭ* minunate,
Şi sfaturile *tale* cele de demult *arĕtatu-s'aŭ* credincĭóse *şi* adevĕrate.
2 Căcĭ făcut-aĭ din cetăţĭ movile *de petre*,
Şi ruinĭ din cetăţile întărite,
Palaturile neamicilor, *aşa* că ele cetăţĭ nu *maĭ* sûnt,
Şi nicĭ odată nu se vor rezidi.

3 De aceea te vor mări popórele puternice,
Şi cetăţile naţiunilor celor dătătóre de grózǎ se vor teme de tine;
4 Căcĭ tu tărie aĭ fost săracilor,
Tăria celor neavuţĭ în strâmtorarea lor,
Loc de scăpare în contra fortuneĭ, umbră în contra arşiţeĭ:
Căcĭ suflarea *mâniei* gróznicilor *neamicĭ este* ca furtuna *pentru* ziduri.
5 Cum *se domolesce* arşiţa în uscăcĭune,
Aĭ umilit fala gróznicilor *neamicĭ*;
Ca pre arşiţa prin umbra noruluĭ,
Aşa aĭ umilit fala gróznicilor *neamicĭ*.

Ospĕţul de veselie al popórelor pe muntele Sion.

6 Şi Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, va face pe acest munte tuturor popórelor
Ospeţe de vite grase, ospeţe de vinurĭ pe drojdiele *lor*,
De vite grase, pline de măduvă, de vinurĭ bine limpeḑite pe drojdiele *lor*.
7 Şi în muntele acesta el va depărta
Acoperĕmîntul, ce acopere tóte popórele,
Şi vĕlul ce învĕlesce tóte naţiunile.
8 Va înghiţi mórtea pentru etern;
Şi Iehova, Domnul, va sterge lăcrimele de pe tóte feţele,
Şi va depărta ocara poporuluĭ sĕŭ de pe tot pămêntul;
Căcĭ Iehova a vorbit.
9 Şi, în ḑiŭa aceea vor ḑice:
„Ecă, acesta *este* Dumneḑeul nostru,
„Îl asteptăm, ca să ne mântue;
„Acesta *este* Iehova;
„Îl asteptăm;
„Ne vom bucura şi ne vom desfĕta în mântuirea luĭ."
10 Căcĭ în muntele acesta mâna luĭ Iehova va repausa,
Şi Moabul va fi călcat supt dînsul,
Cum se calcă paĭele din bălegar.
11 Şi va întinde mânele sale asupra luĭ,
Cum întinde *mânele sale* înnotătorul, ca să înnóte;
Şi va umili mândria luĭ
Prin încovăerea mânelor sale.
12 Şi înaltele tăriĭ ale zidurilor tale le va pleca,
Le va înjosi, *le* va arunca la pămênt, în ţărână.

Cântare de laudă a poporuluĭ luĭ Dumneḑeŭ şi speranţa sa.

26 În ḑiŭa aceea în pămêntul luĭ Iuda se va cânta cântarea acésta:
Cetate tare avem,
Şi Dumneḑeŭ pus-a *în ea* mântuirea *sa* drept zid şi val.
2 Deschideţĭ porţile,
Şi va întra în *ele* poporul drept, ce păzesce credincĭoşia *sa*.
3 Pre cel cu cugetare statornică
Îl veĭ păzi în pace desevârşită:
Căcĭ în tine se încrede.
4 Încredeţi-vĕ în Iehova pururea,
Căcĭ stâncă eternă *este* în Iah, Iehova.
5 Căcĭ el înjosesce pre ceĭ ce locuesc întru înălţime:
El plécă cetatea cea înaltă;
Până la pămênt o plécă,
Aruncând-o în pulbere.
6 Picĭorul o calcă,
Picĭórele săraculuĭ, paşiĭ celor neavuţĭ.
7 Netedă *este* calea dreptuluĭ;
Calea dreptuluĭ tu o neteḑescĭ.
8 Şi în calea judecăţilor tale, Iehova, te-am aşteptat:
Dorinţa sufletuluĭ *nostru a fost* în numele tĕŭ şi în amintirea ta.
9 Din suflet nóptea te-am dorit;
Da, cu spiritul meŭ în lă-întrul meŭ te-am căutat;
Căcĭ, când judecăţile tale *sûnt* pe pămênt,
Locuitoriĭ lumeĭ învaţă dreptatea.
10 Cu cel nelegĭuit *chĭar* milă *de* se va face,
El *tot* nu va învĕţa dreptatea;
Ci în pămêntul dreptăţeĭ va nedreptăţi,
Şi nu va căuta la măreţia luĭ Iehova.
11 Mâna ta, Iehova, înalţă-se, *dară* eĭ nu o vĕd;
Dară vor vedé zelul *tĕŭ pentru* poporul *tĕŭ*,
Focul mânieĭ, ce mistue pre neamiciĭ teĭ;
Şi se vor ruşina.
12 Iehova, tu ne veĭ da pacea;
Căcĭ tóte lucrurile *marĭ*, ce ni s'aŭ făcut, tu le-aĭ lucrat.
13 Iehova, Dumneḑeul nostru, *alţĭ* domnĭ afară de tine aŭ domnit preste noĭ;
Dară acum numaĭ pre tine singur
Şi numele tĕŭ vom lăuda.
14 Eĭ *sûnt* morţĭ; nu vor reînvia;
Sûnt umbră; nu se vor scula;

Căcĭ tu ĭ-aĭ pedepsit, ĭ-aĭ stârpit,
Şi aĭ nimicit tótă amintirea lor.
15 Îmmulţit-aĭ poporul *tĕŭ*, Iehova,
Îmmulţit-aĭ poporul *tĕŭ*, te-aĭ mărit;
Aĭ lărgit tóte marginile ţăreĭ *luĭ*.
16 În strîmtorarea *lor* pre tine te căutară, Iehova,
Spre tine revĕrsară ruga *lor*, *când* pedépsa ta *era* asupra lor.
17 Ca o îngrecată, aprópe de facere,
Ce este în dureri de facere, *şi* în durerile sale strigă,
Aşa eram noĭ înaintea luĭ, Iehova:
18 Eram îngrecaţĭ, eram în dureri de facere;
Dară ce am născut, vênt era;
Nicĭ o mântuire n'am făcut pentru ţară,
Nicĭ nu căḑură locuitoriĭ lumeĭ.
19 Morţiĭ teĭ vor trăi,
Mórtele mele corpurĭ se vor scula.
Sculaţi-vĕ şi cântaţĭ, voĭ locuitorĭ aĭ pulbereĭ!
Căcĭ roŭa ta *este* ca roŭa erburilor,
Şi pămêntul va arunca afară pre ceĭ morţĭ.
20 Vino, poporul meŭ, întră în cămările tale,
Şi închide uşile tale după tine;
Ascunde-te pentru puţin timp, până să trécă mânia *mea*.
21 Căcĭ, écă, Iehova ese din locul sĕŭ,
Ca să pedepséscă pre locuitoriĭ pămêntuluĭ pentru nedreptatea lor;
Şi pămêntul va descoperi sângĭurile luĭ,
Şi nu va maĭ acoperi pre ucişiĭ seĭ.

Umilirea puterilor lumescĭ, strângerea luĭ Israel.

27 În ḑiŭa aceea va pedepsi Iehova cu sabia sa cea grea şi mare şi tare,
Pre Leviatan, pre şérpele cel repede,
Da, pre Leviatan, pre şérpele cel inelat;
Şi va ucide pre crocodilul din mare.
2 În ḑiŭa aceea să cântaţĭ viĭa cea plăcută
3 „Eŭ, Iehova, o păzesc;
„În tótă clipa o ud;
„Ca *nimenea* să nu o vateme,
„Nóptea-ḑiŭa o păzesc.
4 „Urgia nu *maĭ este* în mine;
„O de s'ar lupta spiniĭ *şi* scaiĭ eĭ cu mine!
„M'aşĭ repeḑi asupră-le, pre toţĭ ĭ-aşĭ arde.
5 „Dară *maĭ bine* apuce-se de mine, tăria *lor*.
„Facă pace cu mine;
„Pace facă cu mine."
6 In *ḑilele* viitóre Iacob va prinde rădĕcină,
Israel va îmboboci, va înflori,
Şi va umplé faţa lumeĭ de frupte.
7 Aŭ dóră lovitu-l-a pre el, cum a lovit pre ceĭ ce-l loviră pre dînsul?
Saŭ fost-a el ucis cu uciderea celor ucişĭ pentru dînsul?
8 *Nu*, *ci* cu stâmpĕrare te lupţĭ cu el,
Îl alungĭ *ca* cu vênt puternic
În ḑiŭa vêntuluĭ de rĕsărit.
9 Decĭ cu acésta *pedepsire* se va împăca nedreptatea luĭ Iacob;
Şi acésta *va fi* fruptul *eĭ*: îndepărtarea a tot pĕcatul sĕŭ:
Că va sfărâma tóte petrele altaruluĭ *idolilor*, ca petrele de var,
Şi Astarteele şi chipurile sóreluĭ nu se vor *maĭ* ridica.
10 Dară cetatea cea întărită *va fi* singuratică,
Ca o locuinţă lăsată şi părăsită în pustiiŭ;
Pe locul eĭ vor pasce viţeiĭ, se vor repausa într'însa,
Şi vor mânca ramurile *arborilor crescuţĭ* în ea.
11 Când ramurile eĭ se usucă, se vor rupe;
Femeele venind, le vor aprinde;
Că fără de minte *este* poporul *acesta*:
De aceea Făcĕtorul sĕŭ nu se îndură de dînsul,
Şi Creatorul sĕŭ nu-l miluesce
12 Şi în ḑiŭa aceea,
Iehova va scutura *fruptele*
De la canalul Eufratuluĭ până la rîul Egiptuluĭ,
Şi voĭ vĕ veţĭ aduna unul câte unul, voĭ fiiĭ luĭ Israel.
13 Şi *tot* în acea ḑi se va sufla din trâmbiţa cea mare,
Şi vor veni ceĭ gata de peire în pămêntul Asirieĭ,
Şi ceĭ risipiţĭ în pămêntul Egiptuluĭ;
Şi se vor închina înaintea luĭ Iehova, pe muntele cel sânt, în Ierusalim.

Pedépsa seminţiilor Efraim şi Iuda.

28 Vaĭ de cununa cea mândră a beţivilor luĭ Efraim,
A căror măréţă frumuseţe *este ca* o flóre veştejită,
De pe colinele mănóseĭ văĭ a celor învinşĭ de vin.

2 Écă, Iehova are la *în-de-mână* un *om* tare şi puternic,
Care, ca plóĭa, ca grindina, ca furtuna cea stricăcĭósă,
Ca curgerile cele puternice ale apelor ce înundă,
O va surpa la pământ cu mâna *sa*.
3 Cununa cea mândră a beţivilor luĭ Efraim
Va fi călcată în picĭóre.
4 Şi flórea cea veştejită a măreţeĭ lor frumuseţe
De pe colinele mănóseĭ *lor văĭ*,
Va fi ca un frupt timpuriŭ, copt înaintea vereĭ;
Pre care cine-va n'apucă *bine* a-l vedé,
Şi-l iea în mână, *şi*-l şi înghite.
5 În ḑiŭa aceea Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, va fi cunună frumósă,
Şi diademă mărétă pentru rĕmăşiţa poporuluĭ sĕŭ,
6 Şi spirit de judecată pentru cel ce şéde la judecată,
Şi tăriă la ceĭ ce împing resbelul până la porţĭ.
7 Dară şi acestia se rătăcesc de vin,
Şi se clatină de bĕutura îmbĕtătóre;
Preotul şi profetul se rătăcesc de bĕutura îmbĕtătóre;
Sûnt stăpâniţĭ de vin,
Se clatină de bĕutura îmbĕtătóre;
Se rătăcesc, când profeţesc,
Se poticnesc, *când* judecă.
8 Căcĭ tóte mesele sûnt pline de vĕrsătură scărbósă;
Nicĭ un loc nu *este curat*.
9 *Eĭ ḑic*: „Pre cine *voĭesce* el să înveţe sciinţa?
„Şi pre cine *caută* să facă să înţelégă înţelepcĭune?
„Óre pre ceĭ înţercaţĭ de la ţîţă?
10 „*De ne dă* ordin preste ordin, ordin preste ordin,
„Învĕţătură preste învĕţătură, învĕţătură preste învĕţătură,
„Puţin aci, puţin acolo."
11 De aceea cu buze gângave, şi cu limbă străină,
Va vorbi cătră acest popor
12 Cel ce a ḑis: Écă repausul! daţĭ repaus celor osteniţĭ;
Şi écă rĕcorirea!
Dară eĭ nu' voiră să asculte.
13 De aceea cuvîntul luĭ Iehova va fi cătră eĭ:
Ordin preste ordin, ordin preste ordin,
Învĕţătură preste învĕţătură, învĕţatură preste învĕţătură,
Puţin aci, puţin acolo,
Cum să umble, şi *cum* să cadă pe spate,
Cum să se sfărâme, *cum* să se încurce, şi *cum* să se prindă.
14 Pentru acésta ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova, ómenĭ batjocoritorĭ,
Carĭ cârmuiţĭ poporul acesta din Ierusalim!
15 Pentru că aţĭ ḑis:
„Noĭ am încheĭat legămînt cu mórtea,
„Şi cu infernul am făcut învoélă;
„Când bicĭul înundăreĭ va trece, el nu va ajunge la noĭ;
„Căcĭ ne-am făcut mincĭună locul nostru de scăpare,
„Şi supt minţire ne vom ascunde":

Piétra unghiulară preţiósă.

16 Pentru acésta, aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, pun în Sion pétră,
Pétră cercată, preţiósă, *pétră* ungulară, temelie puternică:
Cel ce crede să nu se témă!
17 Şi voiŭ pune judecata în liniă;
Şi dreptatea în cumpĕnă;
Şi grindina va mătura locul de scăpare al mincĭuneĭ,
Şi apele vor înunda locul de ascundere;
18 Şi legămîntul vostru cu mórte se va rupe,
Şi învoéla vóstră cu infernul nu va sta;
Şi când bicĭul înundăreĭ va trece,
Veţĭ fi striviţĭ de dînsul.
19 De câte orĭ va trece, vĕ va răpi:
Căcĭ pe fie-care diminéţă va trece,
Ḑiŭa şi nóptea;
Şi numaĭ scirea *despre venirea luĭ* va fi o spaĭmă grozavă.
20 Căcĭ *împlini-se-va proverbul*: În patul scurt nu *te* poţĭ întinde;
Şi cu plapoma ângustă nu te poţĭ înfăşura.
21 Căcĭ Iehova se va scula, ca *în* muntele Perazim,
Se va repeḑi, ca *în* valea Ghibeonuluĭ;
Ca să facă lucrarea sa, lucrarea cea străină;
Şi să îndeplinéscă fapta sa, fapta cea străină *fireĭ* luĭ.
22 Şi acum nu batjocoriţĭ,
Ca să nu se facă maĭ tarĭ lanţurile vóstre;
Căcĭ auḑit-am de la Iehova, Domnul oştirilor,

Că s'a hotărît nimicire preste tótă
țara.

Minunatul sfat al Domnuluĭ.

23 Luațĭ în urechĭe, și audițĭ vocea
mea;
Ascultațĭ, și audițĭ cuvîntul meŭ!
24 Aŭ dóră plugarul ară în tóte dile-
le, ca să semene?
Aŭ dóră el *necontenit* brăzdéză, și
grăpéză țarina sa?
25 Aŭ dóră, după ce a netedit fața eĭ,
Nu va arunca măzeriche, și nu va
presera chimenul:
Și *nu* va pune grâul în rândurĭ,
Și *nu va semĕna* ordul la locul sĕŭ,
Și alacul împrejurul acestuĭa?
26 Dumnedeul sĕŭ îĭ arată ce trebue
să facă,
Și-l învață *așa.*
27 Măzerichea nu se treeră în lésă,
Nicĭ róta caruluĭ nu se învârtesce
asupra chimionuluĭ;
Ci cu bĕțul se bate măzerichea, și
chimionul cu umblecĭugul.
28 *Grâul* pentru pâne se mĕrunțesce;
Căcĭ *treerătorul* nu vrea să-l treere
necontenit;
Nicĭ cu róta caruluĭ se sfărâmă,
Nicĭ *cu* caiĭ nu se mĕrunțesce,
29 Și acésta a eșit de la Iehova, *Dum-
nedeul* oștirilor,
Cel minunat în sfat,
Și mare în fapte.

Jerusalimul va fi îngrozit și mântuit.

29 Vaĭ de Ariel, de Ariel,
De cetatea *în care* a tăbĕrît Da-
vid;
Adăugațĭ an preste an;
Întórne-se sĕrbătorile în cerc:
2 Tot voiŭ strâmtori Arielul,
Și va fi un bocet și vaet:
Și-mĭ va fi un Ariel *adevĕrat (altar
de sacrificiĭ).*
3 Și voiŭ tăbĕrî în jurul tĕŭ,
Te voiŭ strâmtori cu val,
Și voiŭ ridica întăriturĭ asupra ta;
4 Așa veĭ fi înjosit, veĭ vorbi *ca* din
pămênt,
Și vorba ta va fi slabă, *ca și cum
ar eși* din pulbere,
Și vocea ta va fi ca a necromantu-
luĭ, *eșind* din pămênt,
Și cuvîntarea ta va fi *ca* o șóptă
din țĕrână.
5 Dară ca pulberea cea mĕruntă va
fi mulțimea neamicilor teĭ,
Și mulțimea celor groznicĭ ca pléva
spulberată:
Și acésta se va face într'o clipă,
de o dată.
6 Ea va fi pedepsită de către Iehova,
Dumnedeul oștirilor,
Cu tunet, cu cutremur și cu vuet
mare,
Cu vifor și furtună,
Și cu vulvóre de foc mistuitor.
7 Da mulțimea tuturor popórelor,
Ce se vor lupta asupra Arieluluĭ,
Tóte câte se vor lupta asupra luĭ
și asupra întăririlor luĭ, și-l vor
strâmtori,
Vor fi ca visul ce se vede nóptea;
8 Va fi,
Cum e visul celuĭ flămând, căruĭa
îĭ pare că mănâncă:
Dară écă, se deștéptă, și fómea luĭ
este neînduplecată;
Saŭ, cum e visul celuĭ însetat, *că-
ruĭa îĭ pare* că bea,
Dară écă, se deștéptă, și *este* slab,
și setea luĭ *este* neastâmpĕrată;
Așa va fi mulțimea tuturor popóre-
lor,
Ce se vor lupta asupra munteluĭ
Sion.

Poporul va fi orbit.

9 Înmărmuriți-vĕ și înlemnițĭ
Orbiți-vĕ, și fițĭ orbĭ,
Voĭ ce sûntețĭ bețĭ, dară nu de vin,
Voĭ ce vĕ clătinațĭ, dară nu de bĕu-
tură îmbĕtătóre;
10 Căcĭ Iehova a vĕrsat asupra vóstră
spirit de somn adânc,
Și a închis ochiĭ voștri;
Preste profețiĭ și preste capiĭ voș-
tri, preste vĕdetorĭ, a pus vĕl;
11 Așa că tótă visiunea este pentru
voĭ,
Ca cuvintele uneĭ cărțĭ sigilate,
Ce se dă cuĭ-va, ce scie carte,
Dicêndu-*i-se*: Cetesce acésta, rogu-
te;
Și el rĕspunde:
Nu pot, că *este* sigilată;
12 Apoĭ se dă cartea celuĭ ce nu scie
carte,
Dicêndu-*i-se*: Cetesce acésta, rogu-te;
Și el rĕspunde: Nu sciŭ carte.
13 De aceea dice Domnul:
Fiind-că poporul acesta se apropiă
de *mine* cu gura sa,
Și mĕ onoréză cu buzele sale;
Dară inima luĭ este departe de mine,
Și temerea luĭ de mine este *ca* un
ordin învĕțat de la ómenĭ:
14 De aceea, écă, *lucrurĭ* din ce în ce
maĭ minunate voiŭ sĕvârși asu-
pra poporuluĭ acestuĭa,

Minunate şi straşnice:
Că înţelepcîunea înţelepţilor luĭ va peri,
Şi cuminţia cuminţilor seĭ se va ascunde.
15 Vaĭ de ceĭ ce-şĭ ascund adânc planurile lor de Iehova,
Şi faptele cărora sûnt de întunerec;
Şi ḑic: Cine óre ne va vedé?
Şi cine óre ne va lua sémă?
16 O, ce zăpăciţĭ sunteţĭ,
Aŭ dóră să se socótă olarul ca lutul?
Aŭ dóră va ḑice zidirea de cel ce a zidit-o:
Nu el m'a zidit?
Saŭ va ḑice făptura de cel ce a făcut-o,
Că nu se pricepe?

Preşchimbare minunată.

17 Aŭ nu încă pré puţin timp,
Şi Libanul se va schimba în câmpie roditóre,
Şi câmpia roditóre se va socoti ca o pădure.
18 Şi în ḑiŭa aceea surḑiĭ vor auḑi cuvintele cărţeĭ,
Şi ochiĭ orbilor vor vedé din céţă şi din întunerec;
19 Şi ceĭ blânḑĭ vor îmmulţi bucuria *lor* în Iehova,
Şi ceĭ lipsiţĭ între ómenĭ se vor desfĕta în sântul luĭ Israel.
20 Căcĭ cel groznic se va sfârşi, şi cel batjocoritor va peri,
Şi toţĭ ceĭ ce veghĭaŭ nedreptatea, se vor stârpi:
21 Ceĭ ce condamnă pre om la judecată,
Şi pun cursă celuĭ ce mustră la pórtă,
Şi prin înşelăcĭune strică pre cel drept.
22 De aceea Iehova, care a mântuit pre Abraam, aşa ḑice despre casa luĭ Iacob:
Iacob nu se va maĭ ruşina,
Şi faţa luĭ nu se va maĭ îngălbeni.
23 Căcĭ, când vor vedé pre copiiĭ lor, lucrul mânelor mele,
În mijlocul lor, vor sânţi numele meŭ,
Vor sânţi pre Sântul luĭ Iacob,
Şi se vor teme de Dumneḑeul luĭ Israel.
24 Şi ceĭ rătăciţĭ cu spiritul vor învĕţa priceperea.
Şi ceĭ îndĕrătnicĭ vor primi învĕţătură.

Vaĭ de aceia ce sĕ adăpostesc la Egipteni.

30 Vaĭ de fiiĭ neascultătorĭ, ḑice Iehova,
Carĭ îéŭ sfatul, dară nu de la mine;
Şi cari fac legăminte, dără nu prin spiritul meŭ,
Ca să adauge pĕcat preste pĕcat;
2 Cari se pogóră în Egipt,
Fără să întrebe gura mea;
Ca să se întăréscă cu puterea luĭ Faraon,
Şi să se încrédă în umbra Egiptuluĭ!
3 De aceea puterea luĭ Faraon va fi ruşinea vóstră,
Şi încrederea în umbra Egiptuluĭ ocara vóstră.
4 Căcĭ maĭ mariĭ lor fură *trimeşĭ* în Zoan,
Şi soliĭ lor aŭ ajuns până în Hanes.
5 Toţĭ se vor ruşina de un popor, ce nu putu să le foloséscă,
Ce nu póte ajuta nicĭ folosi,
Dară le va fi de ruşine şi de ocară.
6 Écă vitele încărcate *şi gata de mers* spre méḑă-ḑi,
În pământul întristăreĭ şi al strâmtorăreĭ,
Unde *se află* leul cel tare şi leul bătrân,
Vipera, şi şérpele sburător cel văpăĭos;
Acolo aduc avuţiele lor pe spinarea asinilor,
Şi tesaurele lor pe ghebul cămilelor,
La un popor, *ce* nu *le* va folosi.
7 Căcĭ Egipteniĭ în deşert şi fără folos vor ajuta;
De aceea numesc pre acesta:
Rahav Hem Şavet, *(plin de fală, dară fără ispravă.)*
8 Acum du-te, scrie acésta înaintea lor pe tabla,
Însemnéză-o în carte,
Ca să fie pentru ḑilele viitóre în etern şi perpetu:
9 Că acesta *este* popor resculător, fiĭ mincĭunoşĭ,
Fiĭ, *cari* nu vor să audă legea luĭ Iehova;
10 Cari ḑic către vĕḑĕtorĭ:
„Nu vedeţĭ;“ Şi către profeţĭ:
„Nu profeţiţĭ pentru noĭ cele drepte;
„Cuvîntaţi-ni *lucrurĭ* plăcute,
„Profeţiţĭ *profeţiĭ* măgulitóre:
11 „Depărtaţi-vĕ din cale,
Daţi-vĕ în lăturĭ din cărare.

„Luaţĭ de dinaintea nóstră pre Sântul luĭ Israel,"
12 De aceea aşa ḑice Sântul luĭ Israel:
Fiind-că nesocotiţĭ cuvîntul acesta,
Şi vě încredeţĭ în apěsare şi vicleniĭ,
Şi vě răzămaţĭ pe ele:
13 De aceea fi-va pentru voĭ acest pěcat ca spărtura unuĭ zid înalt,
Care spărgêndu-se, ameninţă să cadă,
Şi a căruĭ prăbuşire se face de o dată, într'o clipă.
14 Şi-l va sfărâma,
Cum se sfarămă vasul olaruluĭ,
Ce se sfărămă fără milă,
De nu se maĭ găsesce nicĭ un hârb în sfărâmăturile luĭ,
Cu ce să se eĭa foc din vatră,
Saŭ să se scótă apă din puţ.
15 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul, Sântul luĭ Israel:
Prin întórcere şi repaus aţĭ fi fost mântuiţĭ;
În linisce şi în încredere ar fi fost puterea vóstră; dară n'aţĭ voit;
16 Ci aţĭ ḑis: Nu; căcĭ vom fugi pe caĭ;
De aceea veţĭ fugi;
Şi *éră-şĭ aţĭ ḑis*: Vom încăleca pe *caĭ* ĭuţĭ:
De aceea gonaşiĭ voştri vor fi ĭuţĭ:
17 O mie *va fugi* înaintea ameninţăreĭ unuĭa,
Şi *voĭ toţĭ* de ameninţările a cincĭ veţĭ fugi,
Până când veţĭ rěmâné ca un stâlp pe vârful unuĭ munte,
Şi ca un stég *ridicat* pe o colină.

Fericiţĭ carĭ se încred în puterea Domnuluĭ.

18 Totu-şĭ va aştepta Iehova, ca să vě miluéscă,
Şi totu-şĭ se va înălţa, ca să se îndure de voĭ;
Pentru că Iehova *este* Dumneḑeŭ al judecăţeĭ;
Fericiţĭ toţĭ aceĭa, carĭ-l aştéptă.
19 Căcĭ, poporule din Sion, tu cel ce locuescĭ în Ierusalim,
Să nu maĭ plângĭ;
Că el te va milui la vocea strigăreĭ tale:
Când *te* va auḑi, îţĭ va rěspunde.
20 Şi Domnul îţĭ va da
Pâne *în* strâmtorare şi apă *în* întristare,
Şi învěţătoriĭ teĭ nu se vor maĭ ascunde:
Ci ochiĭ teĭ vor vedé pre învěţătoriĭ teĭ;
21 Şi urechĭle tale vor auḑi cuvînt înapoĭa ta, ḑicênd:
„Acésta *este* calea, umblaţĭ în ea, fără a vě abate din drum, nicĭ la drépta, nicĭ la stânga.
22 Şi veţĭ socoti de pângărire
Vělul chipurilor vóstre *ferecate cu* argint,
Şi chipurile *idolilor* voştri îmbrăcate în aur;
Şi le veĭ lepěda, ca pre o strénţă necurată,
Ḑicêndu-le: „Afară."
23 Atuncea el va da plóie pentru sĕmînţa ta,
Cu care veĭ fi seměnat ţarina ta;
Şi pânea venituluĭ pămêntuluĭ *těŭ*
Va fi grasă şi hrănitóre;
În ḑiŭa aceea vitele tale vor pasce în păşunĭ întinse.
24 Şi boiĭ şi asinele *tale*, carĭ lucréză pămêntul,
Vor mânca paĭe curate,
Cernute prin cĭur şi prin vênturătóre.
25 Şi se vor ivi pe tot muntele înalt,
Şi pe tótă colina ridicată,
Fluviĭ *şi* rîurĭ de apă:
Fi-vor acestea în ḑiŭa învingereĭ celeĭ marĭ *a Asirienilor*,
Când turnurile vor cădé.
26 Atuncea lumina luneĭ va fi ca lumina sóreluĭ,
Şi lumina sóreluĭ va fi de şépte orĭ pe atâta, ca lumina a şépte ḑile,
În ḑiŭa în care Iehova va drege spărtura poporuluĭ sěŭ.

Pedépsa asupra luĭ Assur.

27 Écă, numele luĭ Iehova vine de departe!
Aprinsă *este* mânia luĭ, şi flacăra grea;
Buzele luĭ sûnt pline de furie,
Şi limba luĭ ca focul mistuitor.
28 Şi suflarea luĭ ca rîul înundător,
Ce ajunge până la grumaz:
Că să cérnă naţiunile în sita peireĭ,
Şi *să pună* pe fălcile popórelor un frâŭ al rătăcireĭ.
29 Dară pentru voĭ va fi cântare, ca şi în nóptea sărbătorireĭ uneĭ sěrbărĭ,
Şi bucuria a inimeĭ, ca şi a aceluĭa ce merge cu fluere,
Ca să vină la muntele luĭ Iehova, cătră stânca luĭ Israel.
30 Şi va face Iehova să se audă vocea sa cea mărétă.

Și va arĕta coborîrea bratului sĕŭ,
Cu aprinderea urgieĭ *luĭ*, și cu flacăra de foc mistuitor,
Cu furtună, și *cu* plóie și *cu* petre de grindină.
31 Căcĭ prin vocea luĭ Iehova se va dărâma Asiria,
Pre care o va bate cu toégul *sĕŭ*.
32 Și *tótă* trecerea toégulul *sĕŭ* celuĭ hotărît,
Pre care Iehova îl va lăsa să stea asupra eĭ,
Cu timpane și citare *se* va însemna:
Căcĭ cu vuetul resbelelor se va lupta cu dînsa.
33 Căcĭ Tofetul *eĭ este* de mult pregătit,
Da, pentru regele *eĭ este* pregătit,
Dumnedeŭ l-a făcut adânc *și* lat;
Rug *gătit* foculuĭ cu lemn îndestul,
Pre care suflarea luĭ Iehova ca un rîŭ de pucĭósă îl va aprinde.

Ajutorul zădarnic al Egiptenilor. Biruință divină împotriva Asirienilor.

31 Vaĭ de ceĭ ce se cobóră în Egipt pentru ajutor,
Și se razămă pe caĭ,
Și se încred în care, pentru că *sûnt* multe,
Și în călărețĭ, pentru că sûnt puternicĭ fórte:
Și nu se uĭtă la Sântul luĭ Israel, nicĭ pre Iehova nu-l cautǎ.
2 Și totu-șĭ el *este cel ce este* înțelept,
El este cel ce a adus relele, și *care* nu întórce cuvintele sale;
Ci se scólă asupra caseĭ făcătorilor de rele,
Și asupra ajutoruluĭ celor ce fac nedreptatea.
3 Dară Egipteniĭ *sûnt* ómenĭ, și nu Dumnedeŭ,
Și caiĭ lor cărnurĭ, și nu spirit;
Când Iehova întinde mâna sa,
Atuncea cel ce ajută se poticnesce, și cel ajutat cade,
Și amândoĭ per împreună.
4 Căcĭ așa a dis Iehova cătră mine:
După cum leul saŭ puĭul de leŭ mugesce asupra prădeĭ,
Si *chĭar* de s'a adunat asupră-ĭ mulțime de păstorĭ,
Nu se teme de vocea lor,
Nicĭ nu se umilesce la strigarea lor:
Așa Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, se va coborî, ca să se lupte
Pe muntele Sion și pe colinele luĭ.
5 Ca pĕsĕrile sburătóre *pe puiĭ lor*,
Așa Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, va apĕra Ierusalimul,
Apĕrându-*l îl* va mântuĭ,
Cruțându-*l îl* va scăpa.
6 Înturnațĭ-vĕ la acela,
De la care *voĭ*, fiĭ aĭ luĭ Israel, atâta v'ațĭ abătut.
7 Căcĭ în diŭa aceea, *când* fie-care va lepĕda
Idoliĭ seĭ de argint și idoliĭ seĭ de aur,
Pre carĭ mânele vóstre cele pĕcătóse vi le-aŭ făcut:
8 Atuncĭ Asiria va cădé de sabie, nu de om,
Și o sabie nu de om, o va sfâșĭa:
Și va fugi de sabie,
Și tineriĭ eĭ se vor robi;
9 Și de témă va trece pe dinaintea cetățeĭ eĭ,
Și maĭ mariĭ seĭ, spăĭmântându-se, *vor părăsi* stégul,
Dice Iehova, al căruĭ foc *este* în Sion,
Și cuptorul sĕŭ în Ierusalim.

Starea fericită a poporuluĭ luĭ Dumnedeŭ subt un rege drept, după ce vor fi fost maĭ 'nainte pedepse marĭ.

32 Écă, regele va domni cu dreptate,
Și maĭ mariĭ vor guverna după drept;
2 Și fie-care va fi ca un adăpost împotriva vêntuluĭ,
Și *ca* un loc de scăpare împotriva furtuneĭ,
Ca pâraĭe de apă în locurĭ secetóse,
Ca umbra uneĭ stâncĭ marĭ pe un pământ însetat.
3 Ochiĭ celor ce vĕd nu vor fi întunecațĭ,
Și urechĭle celor ce aud vor fi ascultătóre.
4 Și inima nesocotiților va cunósce înțelepcĭunea,
Și limba gângavilor se va grăbi să vorbéscă curat.
5 Prostul nu se va maĭ numi nobil,
Nicĭ sgârcitul nu se va maĭ numi darnic;
6 Căcĭ prostul spune prostiĭ, și inima luĭ lucréză nedreptatea,
Făptuind rĕutate, și prochiemând rătăcire împotriva luĭ Iehova;
Așa că face să lâncedéscă sufletul celuĭ flămând,
Și să lipéscă adăparea la cel însetat.
7 Și uneltele sgârcituluĭ *sûnt* rele:
El cugetă viclenii,
Ca să pérdă pre ceĭ săracĭ cu cuvinte mincĭunóse,

Chĭar și atuncea când ceĭ săracĭ cer
dreptul *lor.*
8 Ér nobilul cugetă *fapte* nobile,
Și prin *fapte* nobile trăesce.
9 Sculațĭ, femeĭ fără grijă!
Audițĭ vocea mea, fete fără témă!
Luațĭ în urechie cuvintele mele!
10 Multe dile și *mulțĭ* anĭ vețĭ fi neli-
nistite, voĭ cele fără témă;
Căcĭ culesul *viĭelor* a perit, și se-
cerea nu va maĭ veni.
11 Tremurațĭ, cele fără de grijă!
Turburați-vĕ, cele fără de témă!
Desbrăcați-vĕ și desgoliți-vĕ,
Și încingețĭ *cu sac* cópsele
12 Și țîțele *vóstre*; plângênd câmpiele
cele plăcute,
Viĭele cele roditóre;
13 *Căcĭ* pe pământul poporului meŭ
spinĭ și scaĭ vor rĕsări,
Da, pe tóte casele bucurieĭ *din* ce-
tatea cea sgomotósă.
14 Căcĭ părăsi-se-vor palaturile,
Sgomotul cetățeĭ va înceta;
Întăriturile și turnurile vor fi tot
atâtea speluncĭ în etern,
Locurĭ de desfĕtare pentru asiniĭ
sĕlbaticĭ, de pășĭune turmelor:
15 Până când spiritul din înălțime se
va revĕrsa asupra nóstră,
Și deșertul se va preface în câmpie
roditóre,
Și câmpia roditóre pădure se va so-
coti.
16 Atuncea judecata se va aședa în
pustiŭ,
Și dreptatea va locui în câmpia cea
roditóre:
17 Și lucrarea dreptățeĭ va fi pacea,
și fruptul dreptățeĭ liniscea și
asigurarea în etern.
18 Și poporul meŭ va locui în colibă
pacĭnică,
În locuințe liniscite și *în* locurĭ fă-
ră grijă;
19 Dar va cădea grindină asupra pă-
dureĭ doborînd-o.
Și orașul va fi adânc înjosit.
20 Ferictițĭ voĭ ceĭ ce vețĭ sĕmĕna tóte
acele locurĭ adăpate de apă,
Și vețĭ da drumu boulul și asinu-
luĭ.

*Rĕsbunarea luĭ Dumnedeŭ asupra Asi-
rienilor și celor pĕcătoșĭ din Sion; feri-
cirea și înălțarea cuvioșilor din Sion.*

33 Vaĭ ție, pustiitorule, care *singur*
n'aĭ fost pustiit!
Și *ție*, prădătorule, care *singur* n'aĭ
fost prădat!
Când veĭ înceta de a pustii, veĭ fi
pustiit;
Când veĭ sfârși de a preda, veĭ fi
predat.
2 Iehova, miluesce-ne; pre tine te a-
șteptăm,
Fiĭ ajutorul *poporuluĭ tĕŭ* în tóte
diminețele,
Și mântuirea nóstră în timp de
strâmtorare.
3 De vocea *ta* cea gróznică fugit-aŭ
popórele;
Când tu te-aĭ sculat, împrăstĭatu-
s'aŭ națiunile.
4 Și prada vóstra, *Asirienilor!* se cu-
lege, *cum* culege mușiță,
Și sare preste ea, cum sare locusta
ici și colo.
5 Iehova s'a înălțat,
Tronéză în înălțime,
Umplut-a Sionul de judecată și
dreptate.
6 Și înțelepcĭunea și sciința sûnt în-
tărirea timpurilor tale, *Israele!*
Puterea mântuireĭ:
Temerea de Iehova *este* tesaurul
luĭ.
7 Écă, vitejiĭ seĭ strigă afară,
Soliĭ păceĭ plâng cu amar;
8 Căile sûnt deșerte;
Călătoriĭ încetéză;
El a rupt legămîntul *de pace*, a de-
sprețuit cetățile,
Nesocotesce pre om.
9 Pământul jelesce, lâncedesce,
Libanul se rușinéză, veștejesce;
Caronul sémĕnă a pustiiŭ;
Și Basanul și Carmelul s'aŭ des-
brăcat cu totul *de frunze.*
10 Acum scolu-mĕ, dice Iehova;
Acum mĕ înalț, acum mĕ ridic!
11 Sûntețĭ îngrecațĭ cu fên, *Asirieni-
lor*! nascețĭ miriște:
Suflarea vóstră *este* un foc *ce* vĕ
mistue;
12 Așa că poporul *vostru* arde ca va-
rul:
Ca spiniĭ tăĭațĭ se ard cu foc.
13 Ceĭ de departe, audițĭ ce am fă-
cut!
Și voĭ ceĭ de aprópe, recunóscețĭ
puterea mea!
14 Pĕcătoșiĭ în Sion se înfricoșéză;
Grózǎ cuprinde pre ceĭ nelegĭuițĭ,
și eĭ dic:
„Cine dintre noĭ póte locui cu fo-
cul mistuitor?
„Cine dintre noĭ póte locui în fla-
cărĭ eterne?"
15 Cel ce a umblat în dreptate, și *cel
ce* a vorbit dreptate,

Cel ce a despreţuit câştigul prin a-
supriri,
Cel ce şi-a scuturat mânele *sale* ca
să nu ĭea mită,
Cel ce şi-a astupat urechĭa, ca să
nu audă de *vĕrsarea de* sânge,
Şi cel ce şi-a închis ochiĭ, ca să nu
vadă reul:
16 Acela locuesce pe înălţimĭ;
Tăriele stâncelor *sûnt* scăparea sa;
Pânea sa i se dă,
Apa luĭ *este* sigură.
17 Ochiĭ teĭ vĕd pre rege în frumuse-
ţea luĭ,
Vĕd o ţară întindêndu-se în depăr-
tare.
18 Şi acum inima ta cugetă la gróza
trecută, şi ḑice:
„Unde este cel ce impunea tri-
but?
„Unde este cel ce-l cumpĕnĭa?
„Unde este cel ce numĕra turnu-
rile?"
19 Poporul cel sĕlbatec nu-l *maĭ* veḑĭ,
Poporul cu limbă încâlcită, *de* n'o
puteaĭ înţelege,
Cu limba gângavă, *de* n'o *puteaĭ*
pricepe.
20 *Ér acum* veḑĭ Sionul, cetatea sĕr-
bătorilor nóstre;
Ochiĭ teĭ vĕd Ierusalimul, locaş li-
niştit,
Cort *care* nu se va desface;
Drugiĭ căruĭa nu se vor strămuta
nicĭ o dată,
Şi nicĭ una din funiele luĭ nu se
va rupe;
21 Ci Iehova A-tot-puternicul *este* aco-
lo pentru noĭ;
El ţine locul fluvielor şi rîurilor
late,
În cari *totu-şĭ* nu întră corabiĭ cu
vâsle,
Nicĭ nu trece o corabie puternică.
22 Căcĭ Iehova *este* judecătorul nos-
tru;
Iehova *este* legĭuitorul nostru;
Iehova *este* regele nostru; el ne-a
mântuit.
23 Funiele tale s'aŭ lăsat,
Nu *maĭ* apucă *puternic* de catargul
lor,
Nu *maĭ* întind pânzele;
De aceea prada se împarte în aşa
mulţime,
Că şi ologiĭ se împărtăşesc din
pradă.
24 Şi *nicĭ unul* din locuitoriĭ *Sionuluĭ*
nu *maĭ* ḑice: Sûnt bolnav;
Poporuluĭ ce locuesce într'însul, îĭ
se értă pĕcatul *sĕŭ*.

*Pedepsele luĭ Dumneḑeŭ, asupra tutu-
ror duşmanilor poporuluĭ sĕŭ, maĭ ales
asupra luĭ Edom.*

34 Apropiaţi-vĕ, popórelor, ca să au-
ḑiţĭ;
Şi naţiunilor, ca să ascultaţĭ.
Audă pămêntul şi plinitatea luĭ,
Lumea şi tótă făpturile dintrînsa!
2 Căcĭ mânia luĭ Iehova *este* preste
tóte naţiunile,
Şi urgia *luĭ* preste tóte oştirile lor;
Cu desevârşire le-a nimicit,
Le-a dat junghiereĭ.
3 Şi ucişiĭ lor şi cadavrele lor se a-
runcă,
Putórea lor se ridică,
Şi munţiĭ se topesc de sângele lor.
4 Tótă oştirea ceruluĭ pere,
Cerurile se înfăşură ca o carte;
Şi tótă oştirea lor cade,
Cum cade frunza de viţă,
Şi ca *frunza* veştejită din smochin.
5 Căcĭ sabia mea s'a adăpat în ce-
rurĭ;
Écă, asupra Edomuluĭ se cobóră,
Şi asupra poporuluĭ blestemuluĭ
meŭ, la judecată.
6 Sabia luĭ Iehova este plină de sânge,
S'a îngrăşat cu grăsime,
Cu sângele meilor şi al ţapilor,
Cu grăsimea rĕrunchilor berbeci-
lor;
Fiind-că Iehova are sacrificiĭ în
Bozra,
Şi junghiere mare în pămêntul E-
domuluĭ.
7 Şi la un loc cu rinoceriĭ se cobor
Viţeĭ şi taurĭ;
Şi pămêntul lor se adapă de sânge,
Şi ţărâna lor se îngraşă de gră-
sime.
8 Căcĭ *este* ḑiŭa rĕsbunăreĭ luĭ Ie-
hova,
Anul rĕsplătirilor lupteĭ Sionuluĭ.
9 Şi rîurile luĭ se prefac în smólă,
Şi ţerâna luĭ în pucĭósă;
Şi ţara luĭ se face smólă ce arde;
10 *Şi* nu se va stinge nicĭ nóptea, nicĭ
ḑiŭa;
Fumul eĭ se va sui înetern,
Din generaţiune în generaţiune va
remâné deşértă;
Nimenea nu va trece prin ea în
etern şi perpetu.
11 Ci pelicanul şi aricĭul o vor moş-
teni,
Şi bufniţa şi corbul vor locui în ea;
Şi *Iehova* va întinde preste ea fu-
niă de peire,
Şi cumpĕna deşertăcĭuneĭ.

12 Chiema-vor la regat pre fruntaşiĭ seĭ,
Dară nu *se va găsi* niciĭ unul;
Că toţĭ maĭ mariĭ eĭ în nimic s'aŭ prefăcut.
13 Şi spiniĭ vor rĕsări în palaturile eĭ,
Urzicĭ şi scaĭ în tăriele eĭ,
Şi ea va fi locaşul şacalilor,
Curtea struţilor.
14 Şi férele deşerturilor se vor întâlni *într'însa* cu sacaliĭ;
Şi satirul va striga către soţul sĕŭ.
15 În ea se va adăposti şi năluca nopţeĭ,
Găsindu-şĭ loc de repaus.
În ea va cuĭbări corbul de nópte, ce va oŭa,
Va cloci, şi-şĭ va aduna *puiĭ* supt umbra sa:
Acolo se vor însoţi vulturiĭ,
Unul cu altul.
16 Căutaţĭ în cartea luĭ Iehova, şi cetiţĭ:
Nicĭ una din acestea nu va lipsi,
Nicĭ una din ele nu va da greş;
Căcĭ acésta a ordonat gura mea, şi suflarea sa le-a adunat.
17 Şi el le-a aruncat sorţul,
Şi mâna luĭ le-a împărţit cu măsurătórea acest *pămênt*;
Şi-l vor moşteni în etern,
Din generaţiune în generaţiune vor locui întrînsul.

Starea strălucită a poporuluĭ luĭ Dumnedeŭ, după suferinţele biruite.

35 Pustiiul şi uscatul se vor bucura,
Deşertul se va veseli, şi va înflori ca rosa;
2 Va înflori, şi se va veseli;
Da, se va veseli, şi va cânta de bucurie;
Da-se-va la mărirea Libanuluĭ,
Măreţia Carmeluluĭ şi a Şaronuluĭ;
Aceste vedé-vor mărirea luĭ Iehova,
Mărirea Dumnedeuluĭ nostru.
3 Împuterniciţĭ mânele slabe,
Şi întăriţĭ genunchĭle cele şovăitóre!
4 Spuneţĭ către ceĭ slabĭ de inimă:
„Fiţĭ tarĭ, nu vĕ temeţĭ;
„Écă, Dumnedeul vostru vine cu rĕsbunare,
„Dumnedeŭ *vine cu* rĕsplătire,
„El vine, şi vĕ mântuie."
5 Atuncĭ ochiĭ orbilor se vor deschide,
Şi urechĭle surdilor se vor destupa.
6 Atuncĭ ologul va sări ca cerbul,
Şi limba mutuluĭ va cânta;
Căcĭ în pustiĭurĭ vor isbucni ape,
Şi rîurĭ în deşert.
7 Marea de nisip în lac se va preface,
Şi pămêntul însetat în fântânĭ de apă;
Locul unde locuesc şacaliĭ,
Va fi locul trestieĭ şi al papureĭ.
8 Şi fi-va acolo o cale şi un drum,
Ce se va numi; Drumul Sânt:
Cel necurat printr'însul nu va trece, ci *fi-va* el *numaĭ* pentru ceĭ *mântuiţĭ*;
Călcătoriĭ, chĭar şi ceĭ ce nu cunosc calea, nu se vor rătăci.
9 Leŭ acolo nu va fi,
Nicĭ féra sĕlbatică nu se va sui pe dînsul;
Nu se va afla pe el;
Ci ceĭ mântuiţĭ vor umbla *pe dînsul.*
10 Şi ceĭ mântuiţĭ aĭ luĭ Iehova se vor înturna;
Vor veni cu cântare de bucurie în Sion,
Cu bucurie eternă pe capul lor;
Veselie şi bucurie vor dobândi,
Ér păsul şi suspinul vor fugi.

Năvălirea luĭ Senacherib în Iuda.

36 În al patru-spre-decelea an al luĭ
Hezekia, regele, Senacherib, re-
gele Asirieĭ, se sui asupra tuturor ce-
tăţilor întărite ale luĭ Iuda, şi le luă.
2 Şi trimese regele Asirieĭ pre Rab-
şake din Lachiş la Ierusalim către re-
gele Hezekia cu putere mare. Şi stătu
lângă apăductul ezuluĭ de sus în calea
cea mare a ţarineĭ albitoruluĭ.
3 Şi
eşiră la el Eliakim, fiul luĭ Hilkia, ca-
re *era* preste casă, Şebna, secretarul,
şi Ioah, fiul luĭ Asaf, cancelarul.
4 Şi dise către eĭ Rabşake: Spune-
ţĭ, rogu-vĕ, luĭ Hezekia: Aşa dice re-
gele cel mare, regele Asirieĭ: Care *este*
încrederea acésta, pe care te încredĭ?
5 Eŭ dic, *dicĭ tu,* (dară *acestea* nu *sûnt*
decât vorbe): Sfatul şi puterea *sûnt de
trebuinţă* la resbel; acum în cine te
încredĭ, de te-aĭ rĕsculat asupră-mĭ.
6 Écă, te încredĭ în acel toég de tre-
stie frântă, în Egipt; pe care de se va
răzăma cine-va, îşĭ va înţepa mâna sa,
şi o va străpunge; aşa *este* Faraon, re-
gele Egiptuluĭ, către toţĭ ceĭ ce se în-
cred în el.
7 Er de-mĭ veĭ dice: În
Iehova, Dumnedeul nostru, ne încre-
dem; óre nu *este* el acela, ale căruĭ
înălţimĭ şi altare le depărtă Hezekia,
şi dise luĭ Iuda şi Ierusalimuluĭ: Îna-
ea acestuĭ altar vĕ veţĭ închina?

8 Şi acum dă ostatecĭ domnuluĭ meŭ,
regeluĭ Asirieĭ, şi eŭ îţĭ voiŭ da doĕ
miĭ de caĭ, dacă poţĭ din partea ta să
daĭ *atâţia* calĕreţĭ, *spre a-ĭ încăleca*.
9 Şi cum veĭ întórce îndărăt faţa unuĭ
guvernător dintre ceĭ maĭ micĭ servĭ
aĭ domnuluĭ meŭ, şi te veĭ încrede în
Egipt pentru care şi călăreţĭ? 10 Şi
acum, óre fără Iehova m'am suit eŭ
asupra pămêntuluĭ acestuĭa, ca să-l
stric? Iehova îmĭ ḑise: Sui-te asupra
pămêntuluĭ acestuĭa, şi-l strică.“
11 Atuncea ḑiseră Eliakim şi Şeb-
na şi Ioah cătră Rabşake: „Rugămu-
te, vorbesce cătră serviĭ teĭ în limba
Siriană, căcĭ o înţelegem; şi nu ne vor-
bi în limba Iudeilor, în urechĭle po-
poruluĭ de pe zid.“ 12 Dară Rabşa-
ke ḑise: „Óre domnul meŭ m'a trimes
cătră domnul tĕŭ şi cătră tine, ca să
vorbesc cuvintele acestea? Óre nu *m'a
trimes* cătră barbaţiĭ, cari şed pe zid,
ca să mănânce balega lor, şi să bea
chĭar udul lor cu voĭ.
13 Şi a stat Rabşake, şi striga în
limba Iudeilor cu voce tare, şi ḑise:
„Ascultaţĭ cuvintele regeluĭ celuĭ
mare, ale regeluĭ Asirieĭ: 14 Aşa ḑi-
ce regele: Să nu vĕ înşele Hezekia;
căcĭ nu va puté să vĕ scape. 15 Şi
să nu vĕ mângăie Hezekia cu Iehova,
ḑicênd: Iehova ne va scăpa; *şi* ceta-
tea acéstă nu se va da în mâna rege-
luĭ Asirieĭ.“ 16 Să nu ascultaţĭ de
Hezekia; căcĭ aşa ḑice regele Asirieĭ:
„Faceţĭ cu mine împăcăcĭune, eşiţĭ la
mine, şi mâncaţĭ fie-care din viţa sa
de viie, şi fie-care din smochinul sĕŭ,
şi beţĭ fie-care *din* apele cisterneĭ sale;
17 Până ce voiŭ veni, şi vĕ voiŭ lua
într'un pămênt asemenea cu pămêntul
vostru, pămêntul grâuluĭ, şi al mustu-
luĭ, pămêntul pâneĭ şi al vieĭ. 18 Să
nu vĕ amăgéscă Hezekia, ḑicênd: „Ie-
hova ne va scăpa.“ Ḑeiĭ căruĭ popor
scăpatu-şi-aŭ pămêntul lor din mâna
regeluĭ Asirieĭ? 19 Unde *sûnt* ḑeiĭ
Hamatuluĭ şi aĭ Arpaḑuluĭ? Unde *sûnt*
ḑeiĭ Safarvaimuluĭ? Óre scăpat-aŭ Sa-
maria din mâna mea? 20 Cine dintre
toţĭ ḑeiĭ ţărilor acelora a scăpat ţara
sa din mâna mea, ca Iehova să scape
Ierusalimul din mâna mea?“
21 Dară eĭ tăcură, şi nu-ĭ rĕspun-
seră nicĭ un cuvînt; căcĭ ordinul rege-
luĭ era, ḑicênd: „Să nu-ĭ rĕspundeţĭ.“
22 Atuncĭ Eliakim, fiul luĭ Hilkia,
care *era* preste casă, Şebna, secretarul,
şi Ioah, fiul luĭ Asaf, cancelarul, ve-
niră la Hezekia cu vestminte rupte,
şi-ĭ spuseră cuvintele luĭ Rabşake.

*Rugându-se Hiskia, puterea luĭ Sanhe-
rib e bătută într'o nópte.*

37 Şi regele Hezekia auḑind, îşĭ rup-
se vestmintele sale, se acoperi cu
sac, şi întră în casa luĭ Iehova. 2 Şi
trimese pre Eliakim, care *era* preste
casă, pre Şebna, secretarul, şi pre ceĭ
maĭ bătrânĭ dintre preoţĭ, acoperiţĭ cu
sacĭ, la Isaia, profetul, fiul luĭ Amoz;
3 Şi-ĭ ḑiseră: Aşa ḑice Hezekia: „Ḑi
de strâmtorare, de cercetare, şi de ble-
stem *este* ḑiŭa acésta; căcĭ pruncĭĭ aŭ
ajuns până la naşcere, şi nu *este* pu-
tere, ca să nască. 4 Póte, va auḑi
Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, cuvintele luĭ
Rabşake, pre care regele Asirieĭ, dom-
nul sĕŭ, l-a trimes să blesteme pre viul
Dumneḑeŭ, şi să-*l* ocăréscă cu cuvin-
tele, ce le auḑi Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ; de aceea înalţă rugăcĭunea *ta* pen-
tru rĕmăşiţa ce a *maĭ* rĕmas.
5 Şi *aşa* veniră serviĭ regeluĭ He-
zekia la Isaia. 6 Şi le ḑise Isaia:
„Aşa veţĭ ḑice domnuluĭ vostru: Aşa
ḑice Iehova: Nu te teme de cuvintele,
ce le-aĭ auḑit, cu cari serviĭ regeluĭ
Asirieĭ mĕ blestemară. 7 Écă, eŭ
voiŭ dispune spiritul *sĕŭ*, ca el auḑind
scire, să se întórcă în ţara sa; şi-l voiŭ
face să cadă de sabie în ţara sa.“
8 Şi Rabşake se întórse, şi află pre
regele Asirieĭ luptându-se asupra Lib-
neĭ; căcĭ el auḑise, că *regele* a purces
din Lachiş. 9 Şi *regele*, cum auḑi ḑi-
cêndu-se despre Tirhaka, regele Etio-
pieĭ: *Écă*, el eşi, ca să se lupte cu
tine, 10 Auḑind *acésta*, trimese *éră-
şĭ* solĭ cătră Hezekia, ḑicênd: „Aşa
veţĭ spune luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda,
ḑicênd: Dumneḑeul tĕŭ, în care te în-
credĭ, să nu te înşele, ḑicênd: Ierusa-
limul nu se va da în mâna regeluĭ
Asirieĭ. 11 Écă, tu aĭ auḑit, ce aŭ
făcut regiĭ Asirieĭ tuturor ţărilor pre
cari le-aŭ stricat; şi óre tu veĭ scăpa?
12 Óre ḑeiĭ poporelor scăpară pre a-
ceĭa, pre cari părinţiĭ meĭ le stricară
Gozanul, Haranul, Rezeful şi pre fiiĭ
Edenuluĭ din Thelassar? 13 Unde
este regele Hamatuluĭ, regele Arpadu-
luĭ, şi regele cetăţilor Sefarvaim, He-
na şi Iva?“
14 Şi luând Hezekia epistola din
mâna solilor, o ceti; şi se sui Hezekia
în casa luĭ Iehova, şi o întinse înain-
tea luĭ Iehova. 15 Şi se rugă Heze-
kia luĭ Iehova, ḑicênd: 16 „Iehova,
Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel,
cel ce şeḑĭ *între* cherubimĭ, tu singur
escĭ Dumneḑeŭ al tuturor regatelor pă-

mêntuluĭ; tu aĭ făcut cerul şi pămên-
tul. 17 Iehova, plécă-ţĭ urechĭa, şi
ascultă; deschide-ţĭ, Iehova, ochiĭ, şi
vedĭ; şi ascultă tóte cuvintele luĭ Se-
nacherib, care a trimes, ca să blesteme
pre Dumnedeŭ cel viŭ. 18 În ade-
vĕr, Iehova, regiĭ Asirieĭ nimiciră tóte
popórele şi ţările lor; 19 Şi arunca-
ră în foc pre deiĭ lor; pentru că nu
eraŭ deĭ, ci fĕptura mânelor ómenilor,
lemne şi petre; pentru acésta le nimi-
ciră. 20 Şi acum Iehova, Dumnedeul
nostru! mântui-ne din mâna luĭ, ca să
cunóscă tóte regatele pămêntuluĭ, că
tu *escĭ* Iehova, numaĭ tu singur."
21 Atuncea trimese Isaia, fiul luĭ
Amoz, cătră Hezekia, dicênd: Aşa di-
ce Iehova, Dumnedeul luĭ Israel: Câte
te-aĭ rugat mie asupra luĭ Senacherib,
regele Asirieĭ, *le-am audit.* 22 Acesta
este cuvîntul, ce Iehova a dis pentru
dînsul:

Fecĭóra, fiĭca Sionuluĭ, te despre-
ţuesce,
Şi rîde de tine:
Fiĭca Ierusalimuluĭ clătesce din cap
dinapoĭa ta.
23 Pre cine aĭ înjurat şi aĭ blestemat?
Asupra cuĭ aĭ înălţat vocea?
Şi aĭ ridicat sus ochiĭ teĭ?
Asupra Sântuluĭ luĭ Israel.
24 Aĭ înjurat pre Domnul prin serviĭ
teĭ, şi aĭ dis:
„Cu mulţimea carelor mele m'am
suit
„Pe înălţimea munţilor, pe cóstele
Libanuluĭ,
„Şi am tăĭat cedriĭ seĭ ceĭ înalţĭ şi
piniĭ seĭ ceĭ aleşĭ;
„Întrat-am până la înălţimile sale
cele maĭ îndepărtate în pădurea
Carmeluluĭ sĕŭ.
25 „Eŭ am săpat şi am bĕut ape *străine*,
„Şi cu tălpile picĭórelor mele am
secat tóte fluviele Egiptuluĭ."
26 N'aĭ audit, *că* eŭ de demult am fă-
cut acésta,
Şi că din vechiŭ am voit-o?
Acum am făcut-o,
Ca să fiĭ spre prefacerea cetăţilor
întărite
În grămedĭ de ruinĭ.
27 De aceea aŭ slăbit locuitoriĭ lor,
S'aŭ înspăĭmântat, şi s'aŭ ruşinat;
S'aŭ făcut *ca* érba câmpuluĭ, *ca* ver-
déţa,
Ca érba de pe acoperişe,
Şi *ca grâul* cel pârlit înainte de în-
spicare.
28 Dară am cunoscut şederea ta, eşi-
rea ta, intrarea ta,
Şi înfuriarea ta asupră-mĭ.
29 Fiind-că furia ta asupra mea, şi
mândria ta aŭ ajuns la urechile
mele,
De aceea voiŭ pune veriga mea în
nările tale,
Şi zăbalele mele în buzele tale,
Şi te voĭ întórce pe calea, pe care
aĭ venit.
30 Şi acésta *va fi* ţie semn:
Anul *acesta* veţĭ mânca orĭ-ce cres-
ce singur de la sine;
Şi în al doilea an orĭ-ce va rĕsări
din acésta:
Şi în al treilea an să sĕmĕnaţĭ şi
să seceraţĭ,
Să sădiţĭ viĭ, şi să mâncaţĭ fruptul
lor.
31 Şi rĕmăşiţa caseĭ luĭ Iuda, cât a
maĭ rĕmas,
Éră-şĭ va prinde rădĕcinĭ de de-
supt,
Şi de-asupra va da frupt.
32 Căcĭ din Ierusalim va eşi o rĕmă-
şiţă,
Şi din muntele Sion *toţĭ* ceĭ ce vor
scăpa:
Râvna luĭ Iehova, *Dumnedeul* oşti-
rilor, va face acésta.
33 Pentru acésta aşa dice Iehova
de regele Asirieĭ:
Nu va întra în cetatea acésta,
Nicĭ va săgeta în ea săgétă,
Nicĭ va sta înaintea eĭ cu scutul,
Nicĭ va ridica val asupra eĭ.
34 Pe calea pe care a venit, pe aceea
se va întórce;
Şi în cetatea acésta nu va întra,
dice Iehova.
35 Căcĭ eŭ voiŭ apĕra cetatea acéstă,
ca să o mântuesc,
Pentru mine, şi pentru servul meŭ
David.
36 Atuncĭ a eşit îngerul luĭ Ieho-
va, şi ucise în tabĕra Asirienilor o sută
opt-decĭ şi cincĭ de miĭ; şi când *locui-
toriĭ* s'aŭ sculat diminéţa, écă, toţĭ *ză-
ceau* corpurĭ mórte. 37 Şi a plecat
Senacherib, regele Asirieĭ, se duse, şi
se întórse; şi locui în Ninive. 38 Şi
a fost, pe când se închina în casa luĭ
Nisroc, deul sĕŭ, Adramelec şi Şar-
ezer, fiiĭ seĭ, îl loviră cu sabia; şi fu-
giră în pămêntul Armenieĭ; *şi* în lo-
cul seŭ domni Esahaddon, fiul sĕŭ.

Bóla şi însănĕtoşirea minunată a luĭ Hezekia; şi psalmul sĕŭ de mulţumire.

38 În dilele acelea Hezekia se 'nbol-
năvi de mórte; şi veni la el Isa-
ia, profetul, fiul luĭ Amoz, şi-ĭ dise:

Aşa ḑice Iehova: „Reguléză-ţĭ casa:
căcĭ veĭ muri, şi nu veĭ trăi.“ 2 A-
tuncea ’şĭ întórse Hezekia faţa la pe-
rete, şi se rugă luĭ Iehova, şi ḑise:
3 „O Iehova, amintesce-ţĭ acum, rogu-
te, că am umblat înaintea ta cu cre-
dinţă şi cu inima întrégă, şi am făcut
ce este plăcut în ochiĭ teĭ.“ Şi a plâns
Hezekia plângere mare.

4 Atuncea veni cuvîntul luĭ Iehova
către Isaia, ḑicênd: 5 Mergĭ şi ḑi luĭ
Hezekia: Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul
luĭ David, părintele tĕŭ; Auḑit-am ru-
găcĭunea ta, vĕḑut-am lăcrimele tale;
écă, voiŭ adăugi la ḑilele tale cincĭ-
spre-ḑece anĭ; 6 Şi te voiŭ scăpa
pre tine şi cetatea acésta din mâna
regeluĭ Asirieĭ, şi voiŭ apĕra cetatea
acésta. 7 Şi acésta *va fi* ţie semnul
de la Iehova, că va face Iehova lu-
crul, ce a promis: 8 Écă, voiŭ în-
tórce înapoĭ cu ḑece trepte umbra
treptelor, care se pogorîse în cadranul
luĭ Ahaz; şi s’a întors sórele ḑece
trepte, pe treptele pe carĭ se pogorîse.

9 Scrisórea luĭ Hezekia, regele luĭ
Iuda, când s’a înbolnăvit, şi s’a vin-
decat din bóla sa:

10 Ḑis’am pe la méḑă-ḑiŭa ḑilelor mele:
Mĕ voiŭ duce la porţile infernuluĭ,
Lipsi-mĕ-voiŭ de rĕmăşiţa anilor
meĭ.
11 Ḑis-am: Nu voiŭ *maĭ* vedé pre Ie-
hova,
Pre Iehova în pămêntul celor viĭ;
Nu voiŭ maĭ vedé pre ómenĭ, lo-
cuitoriĭ lumeĭ.
12 Locaşul mi se rupe şi se mută de
la mine, ca un cort de păstorĭ:
Tăia-se-va viéţa mea, ca *ţesătura*
ţesătoruluĭ;
Tăia-mĕ-va din iţe;
De diminéţă până în séră ’mĭ va
pune capĕt.
13 *Decĭ* aşteptat-am până diminéţă,
spre a vedé,
De-mĭ va sfărâma, ca un leŭ, tóte
ósele mele;
De diminéţă până în séră *de*-mĭ va
pune capĕt.
14 Ca rândunica, *ca* cocorul, aşa ciri-
pĭam;
Mĕ văitam ca turturica;
Ochiĭ meĭ lânceḑĭaŭ, *aţintindu-se* în
sus;
Iehova, sûnt în strâmtorare, scapă-
mĕ.
15 Ce să ḑic?
El mĭ-a promis, şi a făcut;
Duce-mĕ-voiŭ în toţĭ aniĭ meĭ *în
locaşul sĕŭ,*
Când sufletul meŭ va fi amărît.
16 Iehova, în acestea trăesc ómeniĭ,
Şi în tóte acestea *se află* vĭéţa su-
fletuluĭ meŭ;
Căcĭ tu m’aĭ întărit, şi m’aĭ vinde-
cat.
17 Écă, amărîcĭunea mea cea mare *s’a
prefăcut* în pace,
Şi tu în ĭubire *aĭ scăpat* sufletul
meŭ din grópa stricăcĭuneĭ;
Căcĭ aĭ aruncat la dosu-ţĭ tóte pĕ-
catele mele.
18 Căcĭ nu infernul te va lăuda,
Nicĭ mórtea te va mări;
Nicĭ ceĭ ce se cobor în grópă vor
aştepta credincĭoşia ta.
19 „Ci cel ce trăesce, cel ce trăesce te
va lăuda, precum *fac* eŭ în ḑiŭa
acésta;
„Părintele va da în scirea fiilor *seĭ*
credincĭoşia ta.
20 „Iehova *a venit* să mĕ mântuéscă;
„De aceea vom cânta cântarea mea
în instrumente pe strune
„În tóte ḑilele vieţeĭ nóstre, în casa
luĭ Iehova.“

21 Căcĭ ḑisu-*le*-a Isaia, ca eĭ să ĭea
o turtă de smochine, şi să *o*-pună ca
cataplasmă pe umflătură, şi se va vin-
deca. 22 Şi ḑis-a Hezekia: Care *este*
semnul, ca eŭ mĕ voiŭ sui în casa luĭ
Iehova?

Solia din Babilon.

39 În acel timp Merodac-Baladan,
regele Babilonuluĭ, trimese epis-
tole şi dar luĭ Hezekia; căcĭ auḑise,
că a fost bolnav, şi s’a vindecat. 2 Şi
s’a bucurat de acestea Hezekia, şi le-a
arĕtat casa lucrurilor celor preţióse ale
sale: argintul, aurul, aromatele, şi mi-
rurile cele preţióse, şi întréga casă de
arme, şi tot ce se afla în tesaurele sa-
le; n’a fost nimic în casa luĭ, nicĭ în
regatul sĕŭ, pre care Hezekia să nu le
fi arĕtat.

3 Atuncea veni Isaia, profetul, că-
tră regele Hezekia, şi-ĭ ḑise: Ce aŭ
spus ómeniĭ acestia? Şi de unde aŭ
venit la tine? Şi Hezekia ḑise: Din
pămênt depărtat aŭ venit eĭ la mine,
de la Babilon. 4 Şi el ḑise: Ce vĕ-
ḑură în casa ta? Şi Hezekia rĕspunse:
Vĕḑură tot ce *este* în casa mea; nimic
nu este în tesaurele mele, care eŭ să
nu le fi arĕtat.

5 Atuncea ḑise Isaia cătră Heze-
kia: Ascultă cuvîntul luĭ Iehova, *Dum-
neḑeul* oştirilor: 6 Écă, vin ḑile, în
care tot ce *este* în casa ta, şi *tot* ce
părinţiĭ teĭ aŭ adunat până în ḑiŭa de

astă-dĭ, se va duce la Babilon; nu va
rĕmâne nimic, dice Iehova. 7 Şi din
fiiĭ teĭ ce vor eşi din tine, ce-ĭ veĭ na-
şce, se vor lua, şi se vor face eunuchĭ
în palatul regeluĭ Babilonuluĭ.
8 Atuncea dise Hezekia către Isa-
ia: Bun *este* cuvîntul luĭ Iehova, pre
care l-aĭ vorbit. Şi maĭ dise: *Aŭ nu
este aşa*, dacă va fi pace şi siguranţă
în dilele mele.

Israel mângâĭat prin făgăduinţă de o arĕtare noŭă a luĭ Iehova ca Mântuitor.

40 Mângăiaţĭ, mângăĭaţĭ pre poporul meŭ,
Dice Dumnedeul vostru.
2 Vorbiţĭ la inima Ierusalimuluĭ, şi strigaţĭ către dînsul,
Că timpul oştireĭ luĭ s'a împlinit,
Că ĭertatu-s-a pĕcatul sĕŭ;
Căcĭ a luat din mâna luĭ Iehova
Îndoită *pedépsă* pentru tóte pĕcatele luĭ.
3 O voce strigă în pustiŭ:
Gătiţĭ calea luĭ Iehova;
Dréptă faceţĭ calea în deşert Dumnedeuluĭ nostru.
4 Înalţe-se tótă valea,
Umiléscă-se tot muntele şi *tótă* colina,
Dréptă facă-se orĭ-ce cotitură,
Şi netedéscă-se locurile cele gloduróse:
5 Ca să se arete mărirea luĭ Iehova,
Şi tótă carnea la un loc să *o* vadă:
Căcĭ gura luĭ Iehova a vorbit.
6 Dis-a vocea: Strigă; şi el a dis: Ce să strig?
„Tótă carnea *este* érbă,
„Şi tot nurul sĕŭ ca flórea câmpuluĭ.
7 „Erba se usucă, flórea veştejesce,
„Pentru că vêntul luĭ Iehova a suflat preste ea;
„Cu adevĕrat érba *este* poporul;
8 „Erba se usucă, flórea veştejesce,
„Dară cuvîntul Dumnedeuluĭ nostru rĕmâne în etern."
9 Tu, cel ce aducĭ *în* Sion şcirĭ bune,
Urcă-te pe muntele cel înalt;
Tu cel ce aducĭ scirĭ bune *la* Ierusalim,
Înalţă puternic vocea ta;
Înalţă-*o*, nu te teme;
Dĭ cetăţilor luĭ Iuda;
„Écă, Dumnedeul vostru!"
10 Ecă, Iehova, Dumnedeul, va veni cu putere,
Şi braţul sĕŭ va stăpâni pentru el:
Ecă, plata luĭ *este* cu dînsul,
Şi rĕsplătirea luĭ înaintea luĭ.
11 Va pasce turma sa ca un păstor,
Va strânge mieĭ în braţul sĕŭ,
Şi-ĭ va purta în sînul sĕŭ;
Şi va conduce blând pre ceĭ ce sug.

Dumnedeirea unică a luĭ Iehova dovedită prin lucrurile sale ca Creator, Păzitor şi Domn al tuturor, şi ca protectorul luĭ Israel.

12 Cine a măsurat apele în deşertul mâneĭ sale,
Şi a mĕsurat cerurile cu palma *sa*,
Şi a cuprins într'o *singură* mĕsură ţărâna pămêntuluĭ,
A cântărit munţiĭ cu cântarul,
Şi colinele cu balanţa?
13 Cine a îndreptat spiritul luĭ Iehova?
Saŭ fiind consilierul sĕŭ l-a învĕţat?
14 Cu cine s'a sfătuit, şi ĭ-a dat înţelegerea,
Şi l-a învĕţat calea dreptuluĭ;
Şi l-a învĕţat cunóscerea,
Şi ĭ-a arĕtat calea înţelepcĭuneĭ?
15 Ecă, popórele sûnt socotite ca picăturile din vadră,
Ca praful din balanţă;
Écă, el ridică insulele, ca praful.
16 Libanul nu *este* în deajuns pentru *pregătirea* foculuĭ.
Nicĭ animalele luĭ nu *sûnt* destule pentru olocaustele *sale*.
17 Tóte popórele o nimică *sûnt* înaintea sa,
Maĭ puţin decât nimicul, şi *decât* deşertăcĭunea socotescu-se de dînsul.
18 Cu cine dară veţĭ asemĕna pre Dumnedeŭ?
Saŭ cu ce asemĕnare îl veţĭ asemĕna?
19 Cel meşter varsă un chip,
Şi aurarul îl îmbracă cu aur,
Şi-ĭ tórnă lanţurĭ de argint.
20 Cel pré sărac pentru aceste alege un lemn *ce* nu putredesce,
Şi-şĭ caută un meşter iscusit, ca să-ĭ facă un chip, *care* să nu se clatine.
21 Nu cunósceţĭ? n'aţĭ audit?
Nu vi s'a dat în scire de la început?
N'aţĭ înţeles de la întemeerea pămêntuluĭ?
22 *Acesta este* cel ce şéde de asupra cerculuĭ pămêntuluĭ,
Şi locuitoriĭ luĭ *sûnt* ca locustele;
Cel ce întinde cerurile ca un vĕl,
Şi le lăţesce ca un cort spre locuinţă;

23 Cel ce preface în nimică pre domnĭ,
Şi face în nimic pre judecătoriĭ pămêntuluĭ.
De abia s'aŭ sădit;
De abia s'aŭ semênat;
24 De abia s'a înrădĕcinat în pămênt tulpina lor;
El suflă preste eĭ, şi se usucă,
Şi vârtejul îĭ smulge ca pre o plévă.
25 Cu cine dară mĕ veţĭ asemĕna,
Ca să fim de o potrivă?
Dice cel Sânt.
26 Ridicaţĭ în sus ochiĭ voştri şi vedeţĭ!
Cine a făcut acestea?
Scoţênd oştirea lor după numĕr;
Chiemând tóte cu numile *lor*;
Înaintea măririeĭ putereĭ sale, şi a mareĭ sale puterĭ,
Nimic nu lipsesce.
27 De ce dicĭ, Iacóbe, şi vorbescĭ, Israele:
Calea mea este ascunsă luĭ Iehova,
Şi judecata mea se nesocotesce de Dumnedeul meŭ?
28 Nu *o* cunoscĭ tu? n'aĭ audit?
Dumnedeul cel etern, Iehova,
Făcătorul marginilor pămêntuluĭ,
El nu ostenesce, nicĭ nu se obosesce,
Înţelepcĭunea luĭ nu se póte cuprinde.
29 El dă tărie celor osteniţĭ,
Şi cresce puterea celor neputincĭoşĭ;
30 Căcĭ copiĭ ostenesc şi se obosesc,
Şi chĭar tineriĭ poticnesc;
31 Dară ceĭ ce aşteptă pre Iehova înnoesc puterea *lor*,
Înalţă aripele *lor* ca vulturiĭ,
Alérgă, şi nu se obosesc;
Umblă, şi nu ostenesc.

Dumnedeŭ chémă pe robul sĕŭ spre mângăerea ticăiţilor şi spre ruşinea păgânilor.

41 Tăceţĭ înaintea mea, ţărĭ depărtate,
Şi popórele înnoéscă-şĭ puterea;
Apropie-se, şi vorbéscă;
Să venim împreună la judecată!
2 Cine a sculat pre învingĕtorul de la rĕsărit?
Cine l-a chiemat, ca să-l urmeze pas cu pas?
Cine a supus popórele înaintea luĭ,
Şi *l*-a făcut domn preste regĭ?
Prefăcênd în praf sabia lor,
Şi arcurile lor ca paĭele purtate de vênt.
3 El ĭ-a urmărit, *şi* a trecut în siguranţă,
Pe o cale, *pre care* nu călcaseră picĭórele sale.
4 Cine a lucrat şi a făcut *acésta*,
Chiemând generaţiunile de la început?
Eŭ, Iehova, cel ântĕiŭ,
Şi cu ceĭ din urmă; eŭ sûnt.
5 Ţărmurile îndepărtate vĕdură, şi se temură,
Marginile pămêntuluĭ se cutremurară,
Se apropiară, şi veniră.
6 A ajutat fie-care pre aprópele sĕŭ,
Şi a dis unul către altul:
Fiĭ tare!
7 Lemnarul îmbărbăta pe argintar,
Şi cel ce bătea *cu* cĭocanul pre cel ce bătea *cu ilăul* pe nicovală,
Dicênd de îmbinare: Bună *este*;
Şi *apoĭ şi* cu cuĭe întărit-aŭ *idolul*, *ca* să nu se clatine.
8 Dară tu, Israele, servul meŭ,
Iacóbe, pre care te-am ales,
Sĕmînţa luĭ Abraam, amicul meŭ;
9 *Tu*, pre care te-am luat din marginile pămêntuluĭ,
Şi te-am chiemat de la hotarele luĭ,
Şi ţĭ-am dis: Tu *escĭ* servul meŭ;
Eŭ pre tine *te-am* ales, şi nu te voiŭ lepĕda.
10 Nu te teme; căcĭ eŭ cu tine *sûnt*;
Nu te înspăĭmênta, căcĭ eŭ *sûnt* Dumnedeul tĕŭ,
Eŭ te voiŭ întări, şi te voiŭ ajuta,
Te voiŭ scuti cu drépta mea cea învingĕtóre.
11 Écă, toţĭ ceĭ ce s'aŭ mâniat asupra ta,
Se vor ruşina şi vor roşi;
Vor fi nimiciţĭ;
Şi ceĭ ce ţi se vor împotrivi vor peri.
12 Tu-ĭ veĭ căuta, dară nu-ĭ veĭ găsi,
Pre ceĭ ce s'aŭ certat cu tine;
Ceĭ ce s'aŭ luptat asupra ta
Vor fi nimiciţĭ, perduţĭ.
13 Căcĭ eŭ, Iehova, Dumnedeul tĕŭ,
sûnt cel ce ţine drépta ta,
Dicênd către tine: Nu te teme, eŭ te voiŭ ajuta.
14 Nu te teme, verme a luĭ Iacob, grămădĭóră a luĭ Israel!
Eŭ te voiŭ ajuta, dice Iehova,
Rĕscumpĕrătorul teŭ, Sântul luĭ Israel.
15 Écă, eŭ te voiŭ face treerătóre ascuţită, nouă, cu multe tăĭşurĭ;
Veĭ treera munţiĭ, şi-ĭ veĭ mărunţi,
Şi veĭ face colinele ca pléva.
16 Le veĭ vêntura, şi vêntul le va duce,

Şi vârtejul le va risipi;
Er tu te veĭ bucura în Iehova,
Te veĭ făli în Sântul luĭ Israel.
17 *Când* săracií şi neavuţiĭ *teĭ* vor căuta apă, şi negăsind-o,
Limba lor se va usca de sete,
Eŭ Iehova îĭ voiŭ asculta,
Eŭ Dumneḑeul luĭ Israel nu-ĭ voiŭ părăsi.
18 Voiŭ deschide fluviĭ pe înălţimĭ,
Şi fântânĭ în văĭ;
Voiŭ face deşertul baltă de apă,
Şi pămêntul uscat isvóre de apă;
19 Sădi-voiŭ în pustiŭ cedrul, sălciĭ,
Mirul şi olivul;
Voiŭ pune în deşert ciparosul
La un loc cu pinul şi cu bradul;
20 Ca să vadă, şi să cunóscă,
Să pricépă, şi să înţelégă cu toţiĭ,
Că mâna luĭ Iehova a făcut acésta,
Şi *că* Sântul luĭ Israel a creat acésta.
21 Aduceţĭ judecata vóstră, ḑice Iehova;
Apropiaţi-*vĕ cu* doveḑile vóstre, ḑice regele luĭ Iacob.
22 Apropie-se, şi spună-ne ce se va întâmpla;
Spună cele ce *aŭ fost* maĭ 'nainte,
Ca să ne gândim *la* ele, şi ca să pricepem eşirea lor;
Saŭ facă-ne să auḑim cele viitóre.
23 Spuneţĭ cele ce se vor întâmpla la urmă,
Ca să cunóscem, că *sûnteţĭ* ḑeĭ;
Da, faceţĭ bine saŭ faceţĭ rĕŭ,
Ca să ne mirăm şi să vedem cu toţiĭ.
24 Écă, *sûnteţĭ* nimic,
Şi lucrul vostru *maĭ puţin* decât nimicul;
Urâcĭune *este cel ce* v'a ales.
25 Sculatu-*l*-am de méḑă-nópte, şi el a venit,
De la rĕsăritul sóreluĭ a chĭemat numele meŭ,
Şi a călcat preste domnĭ, ca *pe* lut,
Cum calcă olarul lutul.
26 Cine *ne*-a spus *acestea* de la început, ca să *le* cunóscem,
Şi maĭ 'nainte *de a se întâmpla*, ca să ḑicem: „Drept?"
Nimenea n'*a fost*, care să *le* fi spus,
Da, nimenea n'*a fost*, care să *le* fi dat în şcire,
Nimenea n'*a fost*, care să fi auḑit cuvintele vóstre.
27 *Eŭ sûnt* cel d'ântĕĭ *care spun* Sionuluĭ:
Écă, écă acestea!
Şi daŭ Ierusalimuluĭ un spunător de şcire bună.
28 Căcĭ m'am uĭtat, şi nu *era* nimenea,
Da, între dînşi nu *era* nicĭ unul, care să-ĭ sfătuéscă,
Care să fi respuns un cuvînt, când ĭ-am întrebat.
29 Écă, toţĭ *sûnt* deşertăcĭune,
Lucrurile lor nimic;
Chipurile cele cĭoplite ale lor *sûnt* vênt şi deşertăcĭune.

Servul luĭ Dumneḑeŭ Messia, în blândeţea sa, o lumină pentru păgânĭ şi un povăţuitor al poporuluĭ orbit.

42 Écă servul meŭ, pre care-l sprijin;
Alesul meŭ, *întru care* bine-voĭesce sufletul meŭ;
Pus-am spiritul meŭ preste dînsul;
Va rĕspândi dreptul între naţiunĭ.
2 Nu va striga, nicĭ nu va ridica vocea sa,
Nicĭ nu va face să o audă pe uliţă.
3 Trestia sdrobită nu o va sfărâma,
Nicĭ nu va stinge mucul ce se trece;
Va rĕspândi dreptul după adevĕr;
4 Nu va obosi, nicĭ va slăbi,
Până ce va întemeĭa dreptul pe pămênt,
Până şi ţările depărtate vor aştepta învăţătura luĭ.
5 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeŭ,
Cel ce a creat cerurile, şi le-a întins;
Cel ce a lăţit pămêntul cu făpturile luĭ,
Cel ce dă suflare poporuluĭ de pe dînsul,
Şi spirit la ceĭ ce umblă pe el:
6 Eŭ Iehova chiematu-te-am spre mântuire,
Şi voiŭ sprijini mâna ta;
Te voiŭ păstra, şi te voiŭ face legămînt poporuluĭ,
Lumina naţiunilor;
7 Ca se deschiḑĭ ochiĭ celor orbĭ,
Ca se scoţĭ din închisóre pre ceĭ legaţĭ,
Pre ceĭ ce şed în întunerecul din prinsóre.
8 Eŭ *sûnt* Iehova; acesta *este* numele meŭ;
Şi nu voiŭ da mărirea mea altuĭa,
Nicĭ lauda mea chipurilor cĭoplite.
9 Écă, s'aŭ împlinit cele d'ântĕĭ,
Şi *altele* noŭĕ *vĕ* daŭ în şcire;
Înainte de ce ele să se arete, vi le daŭ în şcire.
10 Cântaţĭ luĭ Iehova cântare nouă,

Lauda luĭ, *voĭ ceĭ* de la marginea pămêntuluĭ,
Voĭ, ce vĕ coborîţĭ pe mare, şi cele d'într'însa;
Ţărĭ îndepărtate şi locuitoriĭ lor;
11 Pustiul şi cetăţile lor ridice-şĭ *vocea*,
Cătunele, *pre carĭ* locuesce Kedarul;
Să cânte locuitoriĭ stânceĭ,
Răcnéscă din vârful munţilor;
12 Dea mărire luĭ Iehova,
Şi spuĭe lauda sa în ţărĭ îndepărtate.
13 Iehova ese ca un vitéz,
Destéptă râvna *lor*, ca un luptător;
Strigă şi mugesce,
Biruesce pre neamiciĭ seĭ.
14 Mult timp tăcut-am,
Stătut-am în tăcere,
Şi m-am stăpânit!
Acum voiŭ striga, ca femea în facere;
Voiŭ sfărâma, şi voiŭ înghiţi la-o-l-altă;
15 Voiŭ pustii munţiĭ şi colinele,
Şi voiŭ usca erburile lor;
Voiŭ preface fluviele în pămênt uscat,
Şi bălţile le voiŭ usca.
16 Şi voiŭ conduce pre orbĭ pe calea, *ce* nu *o* sciaŭ,
Îĭ voiŭ îndrepta în cărările, *pre carĭ* nu *le* cunosceaŭ;
Întunerecul lumină îl voiŭ face înaintea lor,
Şi cele strâmbe drepte;
Acestea le voiŭ face pentru eĭ, şi nu-ĭ voiŭ părăsi.
17 Înturna-se-vor înapoĭ, ruşina-se-vor,
Ceĭ ce se încred în chipurĭ cĭoplite,
Ceĭ ce dic chipurilor turnate:
„Voĭ *sûnteţĭ* deiĭ noştri."
18 Ascultaţĭ, surdilor!
Şi căutaţĭ, orbilor! ca să vedeţĭ.
19 Cine *este* orb, afară de servul meŭ?
Saŭ surd, ca solul meŭ *pre care l*-am trimes?
Cine *este* orb, ca cel ascultător?
Şi *cine este* orb, ca servul luĭ Iehova?
20 Vedĭ multe, dară nu ĭeĭ sémă *la ele*,
Deschidĭ urechĭle, dară nu audĭ.
21 Plăcutu-i-a luĭ Iehova, din mila sa,
Ca legea să se măréscă, şi măréţă să fie.
22 Dară acesta *este* un popor jefuit şi răpit;
Eĭ toţĭ *sûnt* prinşĭ în speluncĭ,
Şi ascunşĭ în închisorĭ;
Eĭ sûnt de pradă fără mântuitor,
De jaf, şi nimenea nu dice: Dă înapoĭ.
23 Care din voĭ va lua acésta în urechĭ?
Va asculta, şi va audi pentru viitor?
24 Cine a dat pre Iacob jafuluĭ,
Şi pre Israel predătorilor?
Aŭ nu Iehova, asupra căruĭa noĭ am pĕcătuit?
Căcĭ în căile luĭ n'aŭ voit să umble,
Şi de învĕţătura luĭ n'aŭ ascultat.
25 De aceea a rĕvĕrsat el asupra lor,
Aprinderea mânieĭ sale şi puterea resbeluluĭ;
L-a aprins de jur împrejur;
Dară el n'a înţeles;
L-a ars, dară el n'a luat la inimă.

Dumnedeŭ îşĭ mântuesce poporul, după cum a făgăduit şi din harul sĕŭ îĭ értă vina sa.

43 Şi acum aşa dice Iehova,
Creatorul tĕŭ, Iacóbe,
Şi Făcătorul tĕŭ, Israele:
Nu te teme: căcĭ eŭ te-am mântuit,
Te-am chiemat pe numele tĕŭ; al meŭ *escĭ*.
2 Când veĭ trece prin ape, cu tine *voiŭ fi*;
Şi prin fluviĭ, nu te vor acoperi;
Când veĭ umbla prin foc, nu te veĭ frige,
Nicĭ nu te va arde flacăra;
3 Căcĭ eŭ, Iehova, Dumnedeul tĕŭ,
Sântul luĭ Israel, *sûnt* Mântuitorul tĕŭ.
Pentru rĕscumpĕrarea ta dat-am Egiptul,
Pentru tine *dat-am* Etiopia şi Şeba.
4 Fiind-că escĭ scump în ochiĭ meĭ,
Fiind-că escĭ onorat, şi te-am ĭubit;
De aceea dat-am ómenĭ *mulţĭ* pentru tine,
Şi popóre pentru vĭéţa ta.
5 Nu te teme; căcĭ eŭ *sûnt* cu tine;
De la rĕsărit voiŭ aduce sĕmînţa ta,
Şi de la apusurĭ te voiŭ aduna;
6 Dice-voiŭ către médă-nópte: Dă;
Şi către médă-di: Nu-*l* opri;
Adu pre fiiĭ meĭ din depărtare,
Şi pre fetele mele de la marginile pămêntuluĭ;
7 Pre tot cel ce se chiémă cu numele meŭ,
Pre cel ce l-am creat pentru mărirea mea, pre care l-am format,
Şi l-am făcut.
8 Scóte pre poporul cel orb, ce are ochĭ,
Şi pre cel surd, ce are urechĭ;
9 Adune-se tóte naţiunile,
Şi stringă-se *tóte* popórele!

Care dintre ele póte să *ne* spună acésta?
Să ne dea în scire cele de maĭ 'nainte?
Aducă pre marturiĭ lor, ca să se îndrepteze,
Ca să se audă, şi să se ḑică: Cu adevĕrat!
10 Voĭ *sûnteţĭ* marturiĭ meĭ, ḑice Iehova,
Şi servul meŭ, pre care l-am ales:
Ca să cunósceţĭ, şi să credeţĭ în mine,
Şi să înţelegeţĭ că eŭ *sûnt*;
Înainte de mine nicĭ un Dumneḑeŭ n'a fost,
Nicĭ va fi după mine.
11 Eŭ, eŭ *sûnt* Iehova;
Şi afară de mine mântuitor nu *este.*
12 Eŭ am preḑis, şi am mântuit,
Şi datu-*v*'am în scire, pre-când ḑeŭ străin încă nu era între voĭ;
De aceea voĭ sûnteţĭ marturiĭ meĭ, ḑice Iehova,
Că eŭ sûnt Dumneḑeŭ.
13 De la începerea ḑilelor sûnt,
Şi nu este cine să mântuéscă din mâna mea:
Lucrez, şi cine *mĕ* va împedeca?
14 Aşa ḑice Iehova,
Rĕscumpĕrătorul vostru, Sântul luĭ Israel.
Pentru voĭ am trimes la Babilon,
Şi am dat jos tóte zăvórele luĭ;
Şi cântarea de bucurie a Chaldeilor în suspinurĭ *am prefăcut-o.*
15 Eŭ *sûnt* Iehova, Sântul vostru,
Făcĕtorul luĭ Israel, Regele vostru.
16 Aşa ḑice Iehova,
Care a făcut drum prin mare,
Şi cărare în apele cele puternice;
17 Cel ce a scos care şi caĭ, armată şi putere;
Toţĭ la un loc staŭ întinşĭ jos, nu se vor *maĭ* scula,
Trecutu-s-aŭ, stinsu-s-aŭ, ca mucul.
18 Să nu vĕ aduceţi aminte de cele de maĭ 'nainte?
Şi să nu vĕ gândiţĭ la cele din vechime?
19 Écă! fac un lucru noŭ;
Curând se va ivi; nu-l cunósceţĭ?
Da, fac drum în pustiŭ,
Fluviĭ în locurĭ secetóse.
20 Férele câmpuluĭ,
Şacaliĭ şi struţiĭ onora-mĕ-vor;
Pentru că daŭ ape în pustiiŭ,
Fluviĭ în locurĭ secetóse:
Ca să adap poporul cel ales al meŭ,
21 Pre poporul, pre care mi l-am format;
El să prochieme lauda mea.
22 Dară tu, Iacóbe, nu m'aĭ invocat,
Obositu-te-aĭ de mine, Israele;
23 Tu nu mĭ-aĭ adus mieiĭ olocaustelor tale,
Nicĭ nu m'aĭ onorat cu sacrificiele tale;
Nicĭ nu te-am îngreuĭét cu darurile de pâne;
Nicĭ nu te-am obosit, *aducêndu-mĭ* tămăĭere;
24 Tu pentru mine cu argint trestie mirositóre n'aĭ cumpĕrat,
Nicĭ m'aĭ îndestulat din grăsimea sacrificielor tale;
Ci îngreuĭétu-m'aĭ cu pĕcatele tale,
Obositu-m'aĭ cu fără-de-legile tale.
25 Eŭ, eŭ *sûnt* cel ce sterge fără-delegile tale, pentru mine,
Şi pĕcatele tale nu mi le voiŭ aminti.
26 Adu-mĭ aminte, să ne judecăm împreună,
Vorbesce, ca să te îndreptezĭ:
27 Arhiereul tĕŭ a pĕcătuit,
Şi profeţiĭ teĭ aŭ nelegiuit împotriva mea:
28 Pentru aceea profanat-am pre maĭ mariĭ sanctuaruluĭ,
Şi am dat pre Iacob blestemuluĭ,
Şi pre Israel ocăreĭ.

Vĕrsarea duhuluĭ şi haruluĭ.

44 Ér acum, ascultă, servul meŭ, Iacóbe,
Şi Israele, pre care *te*-am ales:
2 Aşa ḑice Iehova, care te-a făcut,
Şi te-a format din mitră, *care* te va ajuta;
Nu te teme, servul meŭ, Iacóbe,
Şi tu Ieşurune, pre care te-am ales;
3 Căcĭ rĕspândi-voiŭ apă pe *locurile* secĭ,
Şi fluviĭ pe uscat;
Rĕspândi-voiŭ spiritul meŭ preste sĕmînţa ta,
Şi bine-cuvîntarea mea preste urmaşiĭ teĭ:
4 Vor rĕsări *ca firele din* érbă,
Ca salcia lângă pâraĭele de apă.
5 Unul ḑice-va:
Eŭ *sûnt* al luĭ Iehova:
Şi altul numi-*se*-va cu numele luĭ Iacob:
Şi un altul scrie-va *cu* mâna sa: *A luĭ* Iehova *sûnt,*
Şi *se* va numi cu numele luĭ Israel.

Nebunia idolatrieĭ.

6 Aşa ḑice Iehova, regele luĭ Israel.

Şi rĕscumpĕrătorul luĭ, Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Eŭ sûnt cel d'ântêĭ şi cel din urmă,
Şi afară de mine nu *este* Dumnedeŭ.
7 Şi cine póte dice, *că este* asemenea cu mine?
Prochĭemĕ-se, şi spuĭe, şi să înşire *tóte* câte *saŭ întâmplat*!
Apoĭ să spună cele viitóre,
Cele ce aŭ să fie.
8 Nu te teme, niciĭ nu te înspăĭmânta!
Aŭ nu ţĭ-am dat în scire din început, şi aŭ nu *ţĭ*-am spus *acestea*;
Voĭ *sûnteţĭ* marturiĭ meĭ:
Că nu *este alt* Dumnedeŭ afară de mine,
Nicĭ *altă* stâncă:
Unul ca acesta nu-l cunosc.
9 Făcătoriĭ de idolĭ toţĭ *sûnt* deşertăcĭune,
Şi lucrurile lor cele maĭ frumóse nu folosesc:
Şi *apoĭ* eĭ însi-şĭ mărturisesc asupră-le, spre ruşinea lor;
Căcĭ nu vĕd, nicĭ nu înţeleg.
10 Cine a format un deŭ,
Saŭ a turnat un chip cĭoplit, *ce* de nicĭ un folos nu este?
11 Écă! toţĭ soţiĭ luĭ roşesc *de dînsul*!
Căcĭ însi-şĭ maestriĭ seĭ *sûnt* ómenĭ;
Se adună toţĭ împreună, să stea,
Se tem, *şi* se ruşinéză la un loc.
12 *Unul* taĭă *o bucată* de fer *cu* maĭul,
Lucréză cu cărbunĭ, şi cu cĭocanele îĭ dă formă;
O lucréză cu braţul sĕŭ cel tare,
Şi flămândind, slăbesce;
Nebênd apă, obosesce.
13 *Altul* lucréză lemne, întinde dreptarul, îl însemnéză cu condeĭul;
Îl netedesce cu oblul;
Îl însemnéză cu compasul,
Şi-l face după chipul unuĭ om,
După frumuseţea omenéscă;
Ca să rĕmână în casă.
14 Îşĭ taĭă cedri:
Îşĭ ĭé ciparosul şi stejarul,
Pre cari şi-ĭ alege din arboriĭ pădureĭ;
El sădesce pinul, şi plóĭa *îl ajută* să crescă.
15 Şi pe urmă servesce omuluĭ de ars;
El ĭé dintrînsul, şi se încăldesce;
Arde *dintrînsul*, şi cóce pâne;
Şi apoĭ *îşĭ maĭ* face şi un deŭ, şi se închină *luĭ*,
Îl face chip cĭoplit, şi îngenunchĭéză înaintea luĭ!
16 O parte dintr'însul a ars-o cu foc;
Cu *cea-l-altă* parte mănâncă carnea;
Frige friptură, şi se satură;
Şi *se* încăldesce, dicênd:
„M'am încăldit, vĕdut-am focul;"
17 Şi rĕmăşiţa din el o face deŭ, chip cĭoplit,
Îngenunchĭéză înaintea luĭ, şi i se prosterne, i se rógă, şi dice:
„Scapă-mĕ, căcĭ tu *escĭ* deul meŭ!"
18 Eĭ nu cunosc, şi nu înţeleg:
Căcĭ *şi*-aŭ tâncuit ochiĭ lor, ca să nu vadă,
Şi inimele lor, ca să nu înţelégă.
19 Şi nu s'aŭ socotit cu sine,
Nicĭ nu *este* cunoscinţă şi înţelegere *într'înşiĭ*, ca să dică:
„Ars-am o parte dintr'însul în foc,
„Copt-am pâne pe cărbuniĭ luĭ,
„Fript-am carne, şi am mâncat-o,
„Şi rĕmăşiţa din el să o fac urîcĭune,
„Îngenunchĭa-voiŭ la butucul de lemn."
20 Pasce cenuşă; inima *luĭ* amăgită l-a rătăcit,
Ca să nu-şĭ pótă mântui sufletul, nicĭ să dică:
„La drépta mea óre nu *este* mincĭună?

Ertarea şi mântuirea luĭ Israel.

21 Ţine minte acestea, Iacóbe şi Israele.
Căcĭ serv al meŭ *escĭ*:
Eŭ te-am format; serv al meŭ *escĭ*;
Israele, nu veĭ fi uĭtat de mine.
22 Făcut-am să péră, ca aburiĭ, fărădelegile tale,
Şi ca pre un nor, pĕcatele tale;
Întórce-te la mine, că eŭ te-am rĕscumpĕrat.
23 Cântaţĭ, cerurilor! căcĭ Iehova a făcut *acésta*;
Strigaţĭ, cele de supt pămênt!
Scóteţĭ cântare de bucurie, voĭ munţilor!
Pădurilor, şi toţĭ arboriĭ din ele!
Căcĭ Iehova a rĕscumpĕrat pre Iacob,
Şi s'a mărit întru Israel.
24 Aşa dice Iehova, Rĕscumpĕrătorul tĕŭ,
Şi care te-a format din mitra *mumeĭ*:
Eŭ *sûnt* Iehova, care a făcut tóte;
Care singur a întins cerurile;
Care de la sine a lăţit pămêntul;
25 Care zădărnicesce semnele vorbitorilor de mincĭunĭ,
Şi dă de smintélă pre divinătorĭ;
Care întórce îndărăt pre ceĭ înţelepţĭ,
Şi prostesce sciinţa lor:

26 Care întăresce cuvîntul servuluĭ sĕŭ,
Şi împlinesce sfatul solilor seĭ;
Care ḑice către Ierusalim:
„Veĭ fi locuit;"
Şi către cetăţile luĭ Iuda:
„Vĕ veţĭ rezidi,
„Şi voiŭ ridica ruinele luĭ."
27 Care ḑice către adâncime:
„Usucă-te,"
„Seca-voiŭ fluviele tale;"
28 Care ḑice către Ciru:
„*Acesta este* păstorul meŭ,
„*Care* va îndeplini tótă voïa mea;"
Şi care ḑice către Ierusalim:
„Te veĭ rezidi:"
Şi către templu:
„Se vor aşeḑa temeliele tale."

Cores (Ciru) unélta Atotputerniculuĭ, spre umilirea idolilor şi spre mântuirea luĭ Israel.

45 Aşa ḑice Iehova către unsul sĕŭ,
Către Cir, pre care l-am ţinut la drépta;
Ca să supun popórele înaintea luĭ,
Ca să desleg cópsele regilor,
Ca să deschid uşile înaintea luĭ;
Şi porţile să nu se închidă:
2 Eŭ merge-voiŭ înaintea ta,
Şi neteḑi-voiŭ înălţimile cele mărețe:
Sfărâma-voiŭ uşile de aramă,
Şi tăia-voiŭ zăvórele de fer;
3 Şi-ţĭ voiŭ da tesaurele întunerecului,
Şi avuţiïle ascunse:
Ca să cunoscĭ, că eŭ Iehova,
Care pe nume *te* chiem,
Sûnt Dumneḑeul luĭ Israel.
4 Pentru Iacob, servul meŭ,
Şi *pentru* Israel, alesul meŭ,
Te-am chiemat pe numele tĕŭ;
Te-am numit, de şi nu m'aĭ cunoscut.
5 Eŭ *sûnt* Iehova, şi alt *Dumneḑeŭ* nu *este*,
Afară de mine nu *este alt* Dumneḑeŭ;
Eŭ te-am încins, de şi nu m'aĭ cunoscut;
6 Ca să cunóscă de la rĕsăritul sórelui,
Şi de la apus, că afară de mine nu *este* nimenea;
Eŭ *sûnt* Iehova, şi nu *este* altul;
7 Cel ce face lumina, şi creéză întunerecul,
Cel ce face pacea, şi creéză rĕul,
Eŭ Iehova fac tóte acestea.
8 Picuraţĭ de sus, cerurilor!
Şi norilor, faceţĭ să curgă fericirea!
Deschidă-se pămêntul, şi nască mântuirea,
Şi dreptatea rĕsară împreună!
Eŭ Iehova am făcut acésta.
9 Vaĭ celuĭ, care se cértă cu Făcĕtorul sĕŭ,
Un hârb dintre hârburile ţĕrâneĭ:
Lutul să ḑică óre către formatorul sĕŭ:
„Ce facĭ?"
Saŭ făptura ta:
„El n'are mânĭ?"
10 Vaĭ celuĭ ce ḑice părinteluĭ *sĕŭ*:
„Ce nascĭ?"
Saŭ către femee:
„La ce aĭ durerĭ de facere?"
11 Aşa ḑice Iehova,
Sântul luĭ Israel şi Făcătorul sĕŭ:
Aŭ dóră întreba-mĕ-veţĭ de cele viitóre de fiiĭ meĭ?
Şi da-mĭ-veţĭ ordin pentru lucrul mânelor mele?
12 Eŭ am făcut pămêntul,
Şi am creat omul de pe dînsul;
Eŭ cu mânele mele am întins cerurile,
Şi am dat ordin la tótă oştirea lor.
13 Eŭ am sculat pre acela spre mântuire,
Şi voiŭ face drepte tóte căile luĭ;
El va zidi cetatea mea, şi va da drumu captivilor meĭ,
Nu pentru preţ, nicĭ pentru darurĭ,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
14 Aşa ḑice Iehova:
Câştigul Egiptuluĭ şi comercĭul Etiopieĭ,
Şi al Sabeilor, bărbaţĭ marĭ de corp,
Vor trece la tine, *Ierusalimule*, şi ale tale vor fi;
Din dărăt te vor urma; cu lanţurĭ vor trece,
Ţi se vor prosterne, şi se vor închina înaintea ta,
Ḑicênd: Numaĭ în tine *este* Dumneḑeŭ,
Nu *este* alt Dumneḑeŭ afară de *dînsul!*
15 Cu adevĕrat tu *escĭ* Dumneḑeŭ, tu cel ce te ascundĭ,
Dumneḑeŭ al luĭ Israel, Mântuitorul!
16 Se vor ruşina şi vor roşi cu toţiĭ,
Vor ajunge de ruşine la un loc
Toţĭ făcătoriĭ de idolĭ.
17 *Dară* Israel se va mântui prin Iehova cu mântuire eternă;
Nu vĕ veţĭ ruşina nicĭ veţĭ roşi în etern şi perpetu.
18 Căcĭ aşa ḑice Iehova, cel ce a creat cerurile,

Acest Dumneḑeŭ care a format pămêntul, l-a făcut,
Şi l-a întemeïat;
Nu în zădar el l-a creat, *ci* l-a format ca să se locuéscă:
Eŭ *sûnt* Iehova, şi un altul nu *este*.
19 N'am vorbit în ascuns, în vre-un loc întunecos al pămêntuluĭ;
N'am ḑis către sĕmînţa luĭ Iacob:
Căutaţi-mĕ în zădar;
Eŭ, Iehova, vorbesc dreptatea, spun cele drepte.
20 Adunaţi-vĕ, şi veniţĭ!
Apropiéţi-vĕ împreună, voĭ ceĭ scăpaţĭ aĭ popórelor!
Sûnt fără pricepere *toţĭ câţĭ* pórtă lemn de chip cĭoplit,
Şi se rógă către un ḑeŭ *ce* nu-ĭ póte mântui.
21 Spuneţi-*le*, şi aduceţi-ĭ încóce;
Şi sfătuéscă-se:
Aŭ dóră cine a dat în şcire acésta din vechime?
Saŭ cine a spus-o de atuncea?
Aŭ nu eŭ, Iehova?
Nu *este* alt Dumneḑeŭ afară de mine:
Dumneḑeŭ drept şi mântuitor; afară de mine un altul nu *este*.
22 Căutaţĭ la mine, şi mântuiţi-vĕ, tóte marginile pămêntuluĭ!
Căcĭ eŭ *sûnt* Dumneḑeŭ, şi altul nu *este*.
23 Pe mine însu-mĭ m'am jurat;
Mântuirea a eşit din gura mea,
Un cuvênt, *ce* nu se va înturna:
Că tot genunchĭul se va pleca înaintea mea,
Tótă limba *îmĭ* va jura;
24 Şi-*mĭ* vor ḑice:
„Numaĭ în *tine*, Iehova“ *este* mântuirea şi puterea;
La el vor veni,
Şi se vor ruşina toţĭ ceĭ ce se mâniă asupra luĭ:
25 În Iehova se va îndrepta, şi se va făli,
Tótă sĕmînţa luĭ Israel.

Dumneḑeirea luĭ Iehova arĕtată în rĕsturnarea idolilor şi idolatrilor din Babilon.

46 Bel căḑut-a pe genunchĭ, încovăĭatu-s'a Nebo,
Idoliĭ seĭ pusu-s'aŭ pe animale şi pe vite;
Idoliĭ, pre cari eraţĭ deprinşĭ a-ĭ purta, *le-aŭ* impovórat;
Eĭ *sûnt* o sarcină pentru *animalul* ostenit.
2 Eĭ se încovóie, cad pe genunchĭ,
Nu pot scăpa sarcina;
Şi eĭ înşişĭ sûnt duşĭ în captivitate.
3 Ascultaţi-mĕ, casă a luĭ Iacob,
Şi tótă rĕmăşiţa caseĭ luĭ Israel,
Voĭ, cu cari m'am însărcinat din mitra *mumeĭ*,
Voĭ toţĭ, pre cari ĭ-am purtat din sînul eĭ!
4 Până la bătrâneţele *vóstre* eŭ acela-şĭ *voiŭ fi*;
Până la perĭ căruntĭ eŭ *vĕ* voiŭ purta;
Eŭ *v*'am făcut, şi eŭ *vĕ* voiŭ duce,
Da, *vĕ* voiŭ duce, şi *vĕ* voiŭ scăpa.
5 Cu cine mĕ veţĭ asemĕna şi *mĕ* veţĭ potrivi?
Cu cine asemĕnându-mĕ, de o potrivă vom fi?
6 Eĭ varsă aurul din sac,
Şi cumpănesc argint cu balanţă;
Năĭmesc pre argintar, ca să-l prefacă în ḑeŭ;
Şi *apoĭ* îngenunchĭéză, şi se închină *luĭ*:
7 Îl ridică pe umerĭ, îl aduc,
Şi-*l* aşéḑă la locul sĕŭ, ca să stea;
Din locul sĕŭ nu se maĭ mişcă;
Şi *de* strigă *care-va* către el, el nu póte rĕspunde;
Din nevoĭa sa nu póte să-l mântuéscă.
8 Ţineţĭ minte acésta, şi arĕtaţi-vĕ barbaţĭ,
Luaţi-*o* la inimă, voĭ ceĭ fără-delege;
9 Ţineţĭ minte cele de maĭ 'nainte, din vechime:
Căcĭ eŭ *sûnt* Dumneḑeŭ, şi altul nu *este*;
Eŭ sûnt Dumneḑeŭ şi nimenea asemenea mie;
10 Care din început spun sfârşitul,
Şi de maĭ 'nainte cele neîntêmplate,
Ḑicênd: „Sfatul meŭ va sta,
„Şi voiŭ împlini tótă voinţa mea:“
11 Chiemând pasĕrea răpitóre de la rĕsăriturĭ,
Pre bărbatul sfatuluĭ meŭ din ţară îndepărtată;
Da, am ḑis-*o*, şi o voiŭ face să vină,
Am cugetat-o, şi o voiŭ şi face.
12 Ascultaţi-mĕ, voĭ ceĭ tarĭ de inimă,
Ceĭ depărtaţĭ de la mântuire!
13 Am apropiat fericirea mea; nu *maĭ* este departe,
Şi mântuirea mea nu va întârḑia;
Voiŭ da Sionuluĭ mântuirea,
Pentru Israel, mărirea mea.

Peirea îndărjituluĭ şi superstiţiosuluĭ Babilon.

47 Cobóră-te, şi şeḑĭ în ţĕrână, fecĭóră, fată a Babilonuluĭ,

Şeḑĭ pe pămênt,
Fără *tron*, fată a Chaldeilor!
Căcĭ nu te veĭ maĭ numi móle şi gingaşă.
2 Ié răşniţa, şi macină făină!
Ridică vĕlul, suflecă-ţĭ pólele!
Desgolesce-ţĭ şoldurile, trecĭ rîurile!
3 Golicĭunea ta se va desgoli,
Da, ruşinea ta se va vedé;
Rĕsbunare voiŭ lua,
Şi nu voĭŭ cruţa pre nimenea.
4 *Cât pentru* rĕsbunătorul nostru,
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* numele luĭ,
Sântul luĭ Israel.
5 Şeḑĭ tăcênd, şi intră în întunerec, fată a Chaldeilor!
Căcĭ nu te veĭ maĭ numi regina regatelor.
6 Mâniatu-m'am asupra poporuluĭ meŭ,
Profanat-am moştenirea mea,
Şi ĭ-am dat în mâna ta;
Dară tu nu le-aĭ arĕtat îndurare:
Aĭ îngreuĭat fórte jugul tĕŭ *chĭar* şi asupra bătrânuluĭ.
7 Şi aĭ ḑis: „În etern voiŭ fi regină“:
Şi n'aĭ gândit acésta în inima ta,
Nicĭ ţĭ-aĭ adus aminte de cele de pe urmă.
8 Acum dară ascultă acésta, tu cea dedată plăcerilor,
Ceea ce locuescĭ fără grijă,
Ceea ce ḑicĭ în inima ta;
„Eŭ *sûnt*, şi afară de mine alta nu *este*;
„Nu voiŭ şedé văduvă.
„Şi nu voiŭ cunósce perderea de copiĭ.“
9 Dară amândoĕ acestea vor veni asupră-ţĭ de o dată, într'o ḑi:
Perderea de copiĭ şi văduvia;
Vor veni preste tine în *tótă* plinitatea lor
Pentru mulţimea farmecelor tale,
Şi pentru multa îmbelşugare a descântecelor tale.
10 Şi aĭ fost sigură în rĕutatea ta;
Aĭ ḑis: „Nu mĕ vede nimenea“,
Înţelepcĭunea ta şi sciinţa ta te-aŭ amăgit;
Şi aĭ ḑis în inima ta:
„Eŭ *sûnt*, şi afară de mine alta nu *este*.“
11 Pentru aceea va veni nefericirea preste tine,
Fără să o poţĭ abate prin încântările *tale*;
Şi nevoĭea va cădé preste tine,
Fără să poţĭ a o împăca;
Şi peirea va veni preste tine de o dată, pe neasteptate.
12 Opresce-te acum cu descântecele tale,
Şi cu mulţimea farmecelor tale,
Cu cari te-aĭ muncit din tinereţele tale;
Póte, veĭ trage *din ele* vre-un folos,
Póte, veĭ reuşi!
13 Óre obositu-te-aĭ în mulţimea sfaturilor tale?
Scóle-se acum şi să te ajute ceĭ ce împart cerul, privitoriĭ stelelor,
Ceĭ ce preḑic pe tótă luna
De cele ce se vor întâmpla!
14 Écă, eĭ vor fi ca mirescea,
Pre care focul o arde:
Eĭ nu vor puté să se mântuéscă de puterea flacăreĭ,
Care cu adevĕrat nu *va fi* ca cărbunele, *cu care* să se pótă încălḑi *care-va*,
Nicĭ ca jăraticul, ca să stea *care-va* înaintea luĭ.
15 Aşa 'ţĭ vor fi aceĭa, cu carĭ te-aĭ ostenit,
Cu cari aĭ avut a face din tinereţele tale;
Fie-care se va trage la o parte,
Nimenea nu te va mântui.

Învitarea luĭ Dumneḑeŭ către poporul sĕŭ încăpăţînat, se créḑă milósa sa mântuire şi să-l asculte.

48 Ascultă acésta, casă a luĭ Iacob,
Voĭ ceĭ ce vĕ chiemaţĭ cu numele luĭ Israel,
Şi *voĭ* ceĭ eşiţĭ din isvórele luĭ Iuda;
Ceĭ ce juraţĭ în numele luĭ Iehova,
Şi mărturisiţĭ pre Dumneḑeul luĭ Israel,
Dară nu cu adevĕr, nicĭ în dreptate.
2 Căcĭ eĭ îşĭ ĭéŭ numele de la cetatea cea sântă,
Şi se razămă pe Dumneḑeul luĭ Israel,
Pe Iehova, al căruĭ nume *este Dumneḑeul* oştirilor.
3 Spus-am de demult cele de dinainte;
Eşit-aŭ din gura mea, şi le-am dat în şcire;
Pe neasteptate făcutu-*le*-am, şi s'aŭ întâmplat.
4 Pentru că scĭam, că *escĭ* îndărătnic,
Grumazul tĕŭ vênă de fer,
Şi fruntea ta *de* aramă:
5 De aceea spusu-ţi-am de demult *acestea*;
Până a nu se face, datu-ţi-*le*-am în şcire.

Ca să nu ḑicĭ: Idolul meŭ le-a făcut,
Şi chipul meŭ cel cĭoplit şi chipul meŭ cel vĕrsat le-aŭ ordonat.
6 *Le*-aĭ auḑit; *decĭ* veḑi-le tóte;
Aŭ nu *le* veţĭ mărturisi?
Şi acum *écă!* îţĭ daŭ în şcire lucrurĭ nouĕ
Şi ascunse, pre cari nu le scĭaĭ.
7 Acum se făcură, nu de demult,
Înaintea ḑileĭ *acesteĭa* n'auḑişĭ de dînsele;
Ca să nu ḑicĭ: Écă, le sciam!
8 Nicĭ auḑişĭ, nicĭ sciuseşĭ,
Nicĭ de demult nu se deschisese urechĭa ta;
Căcĭ scĭam, că cu necredincĭoşĭe te porţĭ,
Şi că din mitra *mumeĭ* neascultător te chiemĭ.
9 Pentru numele meŭ amân mânia mea,
Şi pentru lauda mea mĕ stăpânesc,
Să nu te stârpesc.
10 Écă, topitu te-am, dară n'*am aflat* argint,
Alesu-te-am în cuptorul strâmtorăreĭ.
11 Pentru mine, pentru mine făcut-am *acésta*;
Căcĭ *alt-fel* cât de mult *nu s'ar fi* profanat *numele meŭ*!
Dară nu daŭ altuĭa mărirea mea.
12 Ascultă-mĕ, Iacóbe,
Şi tu, Israele, pre care te-am chemat,
Eŭ *sûnt*: eŭ *sûnt* cel dântĕiŭ şi cel din urmă;
13 Mâna mea întemeĭat-a chĭar şi pămêntul,
Drépta mea întins-a şi cerurile;
Când le chĭem, tóte se înfăţişéză.
14 Adunaţi-vĕ, voĭ toţĭ, şi ascultaţĭ:
Care din eĭ preḑisu-*v'a* acestea?
Iehova l-a ĭubit: *decĭ* va face voĭa luĭ asupra Babilonuluĭ,
Şi braţul sĕŭ *va fi preste* Chaldeĭ.
15 Eŭ, eŭ am vorbit; da, eŭ l-am chĭemat,
L-am adus, şi calea sa a prosperat.
16 Apropiaţi-vĕ de mine, ascultaţĭ acésta:
De la început n'am vorbit pe ascuns;
Când vre-un *lucru* s'a hotărît, acolo *eram*.
Şi acum Iehova Domnul m'a trimes pre mine, şi pre Spiritul sĕŭ.
17 Aşa ḑice Iehova,
Rĕscumpĕrătorul tĕŭ, Sântul luĭ Israel;
Eŭ *sûnt* Iehova, Dumneḑeul tĕŭ, cel ce te învaţă pentru folosul *tĕŭ*,
Cel ce te conduce pe calea, *pe care* să mergĭ:
18 Ah, de aĭ fi ascultat de ordinele mele!
Atuncea pacea ta ar fi fost ca un fluviŭ,
Şi fericirea ta ca valurile măreĭ;
19 Sĕmînţa ta ar fi fost ca nisipul,
Şi urmaşiĭ măruntaĭelor tale ca prundişul eĭ;
Numele luĭ nu s'ar fi stârpit nicĭ s'ar fi sters de dînaintea mea!
20 Eşiţĭ din Babilon!
Fugiţĭ de Chaldeĭ!
Cu voce de cântare spuneţĭ, daţĭ în şcire acésta:
Rĕspândiţĭ acésta până la marginile pămêntuluĭ;
Spuneţĭ: „Iehova a rĕscumpĕrat pre servul sĕŭ Iacob!"
21 Şi eĭ nu însetară, *când* îĭ conducea prin deşerturĭ;
Făcut-a să curgă pentru dînşi ape din stânca,
Despicat-a stânca, şi apele aŭ curs.
22 Pace nu *este* pentru ceĭ nelegĭuiţĭ, ḑice Iehova.

Servul luĭ Dumneḑeŭ lumina păgânilor şi mântuirea luĭ Israel.

49 Auḑiţi-mĕ, ţărilor!
Şi ascultaţĭ popóre îndepărtate;.
Iehova m'a chiemat din mitră,
Din sînul mumeĭ mele a amintit numele meŭ,
2 Şi a făcut gura mea ca sabie ascuţită;
Supt umbra mâneĭ sale m'a ascuns,
Şi m'a făcut *ca* o săgétă poleită;
În tolba sa m'a închis;
3 Şi a ḑis către mine:
„Tu *escĭ* servul meŭ,
„Israele, în care mĕ voiŭ mări."
4 Er eŭ ḑis-am: „În zădar m'am ostenit,
„În deşert şi fără folos mĭ-am risipit puterea;
„Dară dreptul meŭ *este* cu Iehova,
„Şi rĕsplătirea mea cu Dumneḑeul meŭ."
5 Şi acum, ḑice Iehova,
Care m'a făcut din mitră, *să-ĭ fiŭ* serv,
Ca să întorc la el pre Iacob:
„De şi Israel nu se *maĭ* strânge:
„Totu-şĭ voiŭ fi măreţ în ochiĭ luĭ Iehova,

„Şi Dumnedeul meŭ va fi puterea mea."
6 Şi a dis: „Este *lucru* puţin, să fiĭ servul meŭ;
„Ca să ridicĭ seminţiele luĭ Iacob,
„Şi să întorcĭ pre ceĭ scăpaţĭ aĭ luĭ Israel:
„Te voiŭ face şi lumină popórelor,
„Ca să fiĭ mântuirea mea până la marginea pămêntuluĭ."
7 Aşa dice Iehova.
Rĕscumpĕrătorul luĭ Israel, Sântul sĕŭ,
Către acela, pre care fie-cine îl despreţuesce,
Către acela, pre care-l defaĭmă poporul,
Către servul domnilor:
„Regiĭ *te* vor privi, şi se vor scula,
„Şi domniĭ; şi se vor închina *ţie*,
„Pentru Iehova, care este credincĭos,
„*Pentru* Sântul luĭ Israel, care te-a ales."
8 Aşa dice Iehova:
În timpul îndurăreĭ te-am ascultat,
Şi în diŭa mântuireĭ te-am ajutat,
Şi te voiŭ păzi, şi te voiŭ da de legămînt poporuluĭ:
Ca să reîntocmescĭ ţara, şi să facĭ să mostenéscă mostenirile pustiite;
9 Ca să dicĭ celor închişĭ: „Eşiţĭ!"
Celor din întunerec:
„Arĕtaţi-vĕ."
Vor pasce pe lângă căĭ,
Şi păşunele lor *vor fi* pe tóte înălţimile;
10 Nu vor flămândi, nicĭ nu vor înseta,
Nu-ĭ va lovi nicĭ arşiţa, nicĭ sórele;
Căcĭ cel ce-ĭ miluesce îĭ va conduce,
Şi pe lângă isvórele de apă îĭ va purta.
11 Şi voiŭ face toţĭ munţiĭ meĭ căĭ,
Şi căile mele se vor înălţa.
12 Écă! acestia vin de departe,
Şi écă! acestia de la médă-nópte şi de la apus,
Şi acestia din pămêntul Sinimuluĭ!
13 Cântaţĭ, cerurilor! şi bucură-te, pămêntule!
Scóteţĭ cântărĭ, munţilor!
Căcĭ Iehova a mângăĭat pre poporul sĕŭ,
Şi pre ceĭ strâmtoraţĭ aĭ seĭ ĭ-a miluit.

Sion se mângăiă cu mântuitorul sĕŭ.

14 Dis-a Sionul:
Iehova m'a părăsit,
Şi domnul meŭ m'a uĭtat.
15 Aŭ dóră puté-va femea să uĭte *până la atâta* pre sugĕtorul eĭ,
Încât să n'aĭbă nicĭ milă de fiul mitreĭ eĭ?
Şi chĭar de va uĭta ea,
Dară eŭ pre tine nu te voiŭ uĭta.
16 Écă pe palmele mele te-am săpat,
Zidurile tale tot-dé-una *sûnt* înaintea mea!
17 Fiiĭ teĭ alérgă;
Dară ceĭ ce te-aŭ surpat şi te-aŭ pustiit se duc de la tine.
18 Înalţă în jur ochiĭ teĭ, şi vedĭ:
Toţĭ acestia se adună, vin către tine!
Viŭ *sûnt*, dice Iehova,
Cu toţĭ acestia, ca cu o podóbă te veĭ îmbrăca,
Şi cu eĭ te veĭ încinge, ca o mirésă *sculele eĭ*.
19 Căcĭ deşerturile tale, şi locurile cele pustiite ale tale, şi pămêntul tĕŭ cel stricat,
Vor fi acum pré strimte pentru locuitoriĭ luĭ;
Ér ceĭ ce te mâncaŭ se vor îndepărta de tine.
20 Fiiĭ, pre carĭ îĭ veĭ căpĕta, după perderea ta de ceĭ-l-alţĭ,
Vor dice încă la urechĭle tale:
„Strâmt *este* locul pentru mine;
„Fă-mĭ loc să locuesc."
Atuncea veĭ dice în inima ta;
21 Cine-mĭ născu pre acestia?
Eram fără de copiĭ şi stérpă,
„Róbă şi înstrăinată: cine decĭ a crescut pre acestia?
„Écă, rĕmăsesem singură; unde *eraŭ* eĭ?
Aşa dice Iehova, Domnul:
22 Écă, înălţa-voiŭ mâna mea către naţiunĭ,
Şi ridica-voiŭ stégul meŭ către popóre:
Şi vor aduce pre fiiĭ teĭ în braţe,
Şi pre fetele tale le vor duce pe umerĭ;
Şi regiĭ vor fi hrănitoriĭ *copiilor teĭ*,
23 Şi reginele lor doĭcele tale,
Închina-se-vor ţie cu faţa la pămênt,
Şi vor linge ţarâna picĭórelor tale!
Şi veĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Şi că ceĭ ce mĕ aşteptă nu se vor ruşina.
Póte-se lua prada de la cel tare,
24 Saŭ cel prins să scape de la învingĕtor?
Ér Iehova aşa dice:
25 Chĭar şi cel prins lua-se-va de la cel tare,

Şi prada scăpa-se-va *de la* cel puternic;
Căcĭ eŭ mĕ voiŭ certa cu ceĭ ce se cértă cu tine,
Şi voiŭ mântui pre fiiĭ teĭ.
26 Dară pre ceĭ ce te-aŭ apĕsat voiŭ face să-şĭ mănânce însă-şĭ carnea lor,
Şi se vor îmbĕta, ca de must, cu însu-şĭ sângele lor:
Şi va cunósce tótă carnea,
Că eŭ, Iehova, *sûnt* Mântuitorul tĕŭ şi Rescumpĕrătorul tĕŭ,
Puternicul luĭ Iacob.

Israel e lepădat prin propria luĭ vină, robul luĭ Dumnedeŭ aduce mântuire.

50 Aşa dice Iehova:
Unde este cartea de despărţenie a mumeĭ vóstre,
Pre care am lepĕdat-o?
Saŭ cine *este* dintre împrumutătoriĭ meĭ, la care v'am vîndut?
Écă! pentru nedreptăţile vóstre v'aţĭ vîndut,
Şi pentru fară-de-legile vóstre este lepĕdată muma vóstră!
2 Pentru ce, când am venit, nu *era* nimenea?
Când am chĭemat, nu *era* nimenea, ca să rĕspundă?
Mâna mea este ea atât de scurtă, încât să nu pótă rĕscumpĕra?
Saŭ n'am putere de a mântui?
Écă, eŭ cu mustrarea mea usuc marea,
Şi fluviele în deşerturĭ le prefac,
Pesciĭ lor se împuţesc de lipsa de apă,
Şi de sete mor;
3 Eŭ cerurile cu întunerec le îmbrac,
Şi sac le pun drept înveliş.
4 Iehova, Dumnedeŭ, mĭ-a dat o limbă iscusită,
Ca să sciŭ, cum să vorbesc cuvîntul la timp către cel obosit;
Îmĭ deştéptă în tótă diminéţa, îmĭ deştéptă urechĭa,
Ca să ascult, ca un discipul *învĕţătura luĭ.*
5 Iehova, Domnul, mĭ-a deschis urechĭa,
Şi eŭ n'am fost neascultător,
Nicĭ nu m'am dat înapoĭ.
6 Dosul meŭ datu-l-am celor ce mĕ băteaŭ,
Şi fălcile mele celor ce mĕ smulgeaŭ;
Batjocureĭ şi scuĭpatuluĭ n'am ascuns faţa mea.
7 Dară Iehova, Domnul, m'a ajutat;
De aceea nu m'am ruşinat;
De aceea făcutu-mi-am faţa, ca pre o cremene,
Şi sciŭ, că nu mĕ voiŭ ruşina.
8 Aprópe *este cel ce* mĕ va îndreptăţi;
Cine se va judeca cu mine? să stăm împreună!
Care *este* potrivnicul meŭ? apropie-se de mine!
9 Écă, Iehova, Domnul, mĕ ajută!
Cine mĕ va condamna?
Écă, toţĭ acestia se vor învechi ca un vestmînt;
Molia îĭ va mânca.
10 Cine între voĭ se teme de Iehova,
Şi ascultă de vocea servuluĭ luĭ?
Acela, chĭar şi *în* întunerec de va umbla, şi lumina *de* nu va avé,
Totu-şĭ să se încrédă în numele luĭ Iehova,
Şi să se razeme în Dumnedeul sĕŭ.
11 Écă, voĭ toţĭ, ceĭ ce aţâţaţĭ focul,
Şi puneţĭ tăcĭunĭ,
Umblaţĭ în lumina focului vostru,
Şi în tăcĭuniĭ, *pre carĭ* ĭ-aţĭ aprins,
Din mâna mea vi se trage acésta,
ca să zăceţĭ în durerĭ.

Ceĭ dreptĭ se întorc din amărăciune mare şi în Sion e bucurie.

51 Ascultaţi-mĕ, voĭ ceĭ ce urmărițĭ dreptatea,
Ceĭ ce căutaţĭ pre Iehova;
Căutaţĭ la stânca, *din care* sûnteţĭ cĭopliţĭ,
Şi la gaura grópeĭ, *din care* v'aţĭ tras.
2 Căutaţĭ la Abraam, pĕrintele vostru,
Şi la Sara, *care* v'a născut;
Căcĭ eŭ l-am chĭemat, *pre când* singur *era*;
L-am bine-cuvîntat, şi l-am îmmulţit.
3 Căcĭ Iehova va mângăĭa Sionul;
Va mângăĭa tóte ruinele luĭ;
Va face pustiul luĭ asemenea Edenuluĭ,
Şi deşertul luĭ asemenea grădineĭ luĭ Iehova;
Afla-se-vor într'însul bucurie şi veselie,
Mulţumire şi voce de cântare.
4 Ascultă-mĕ, poporul meŭ,
Şi íé în urechĭ, naţiunea mea!
Căcĭ lege va eşi de la mine,
Şi voiŭ pune judecata mea pentru lumina popórelor.
5 Mântuirea mea aprópe *este*; fericirea mea a eşit,

Şi braţele mele vor face dreptate popórelor;
Ţările depărtate mĕ aşteptă,
Şi speră în braţul meŭ.
6 Înălţaţi ochiĭ voştri la cerurĭ,
Şi căutaţi la pămênt jos;
Căcĭ cerurile, ca fumul, vor dispăré,
Şi pămêntul se va învechi, ca un vestmînt,
Şi ceĭ ce locuesc într'însul vor muri, ca muscele;
Dară mântuirea mea va fi în etern,
Şi fericirea mea nu se va frânge.
7 Ascultaţi-mĕ, voĭ ce cunósceţĭ dreptatea:
Tu poporule, în inima căruĭa *este* legea mea,
Nu vĕ temeţĭ de ocara ómenilor,
Nicĭ vĕ înspăĭmêntaţĭ de batjocurile lor;
8 Căcĭ îĭ va mânca molia, ca pre un vestmînt,
Îĭ va mânca vermele, ca pre lână;
Dară mântuirea mea va fi în etern,
Şi fericirea mea din generaţiune în generaţiune.
9 Scólă-te, scólă-te, îmbracă-te cu putere, *tu* braţul luĭ Iehova!
Scólă-te, ca în ḑilele din vechime, *ca* în generaţiunile trecute!
Aŭ nu *escĭ* tu cel ce aĭ tăĭat Raabul,
Care aĭ rănit crocodilul?
10 Aŭ nu *escĭ* tu cel ce aĭ uscat marea,
Apele adânculuĭ celuĭ mare?
Cel ce aĭ făcut adâncurile măreĭ cale de trecut celor rĕscumpĕraţĭ?
11 Ast-fel ceĭ rĕscumpĕraţĭ aĭ luĭ Iehova se vor înturna,
Vor veni în cântare de bucurie în Sion,
Şi bucurie eternă *va fi* pe capul lor;
Veselie şi bucurie vor dobândi,
Şi întristarea şi suspinul vor fugi.
12 Eŭ, eŭ *sûnt* mângăĭătorul vostru,
Tu, cine *escĭ*, că te temĭ de un om muritor,
Si de fiul omuluĭ, *care* ajunge *ca* érba?
13 Şi uĭţĭ pre Iehova, Făcătorul tĕŭ,
Pre cel ce a întins cerurile, şi a întemeĭat pămêntul;
Şi te temĭ în tóte ḑilele tot-dé-una
De urgia apĕsătoruluĭ,
Ca şi cum ar fi gata să *te* pérdă.
Şi aŭ unde *este* urgia apĕsătoruluĭ?
14 Cel apĕsat curând va fi deslegat,
Şi nu va muri în grópă,
Nicĭ nu-ĭ va lipsi pânea sa;
15 Căcĭ eŭ *sûnt* Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
Cel ce stârnesc marea,
Şi fac să vuéscă valurile eĭ;
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* numele luĭ.
16 Am pus şi cuvintele mele în gura ta,
Şi te-am acoperit cu umbra mâneĭ mele,
Ca să plantez cerul, şi să întemeĭez pămêntul,
Şi sa ḑic către *poporul* Sionuluĭ:
„Tu *escĭ* poporul meŭ?“
17 Scólă-te, scólă-te, deştéptă-te, Ierusalime,
Tu, care aĭ bĕut din mâna luĭ Iehova cupa mânieĭ sale,
Bĕut-aĭ, deşertat-aĭ cupa cea mare a ameţeleĭ.
18 Nu *este* cine să-l conducă
Din toţĭ fiiĭ, *pre cari ĭ*-a născut:
Din toţĭ fiiĭ, *pre cari ĭ*-a crescut,
nicĭ unul nu *este*,
Care să-l ĭea de mână.
19 Venit-aŭ aceste doĕ asupra ta;
Cine te va milui?
Dărăpănarea cu sfărâmarea, şi fómetea şi sabia,
Prin cine să te mângâĭ?
20 Fiiĭ teĭ s'aŭ lânceḑit,
Zac la rĕspântiele tuturor căilor, ca un taur sĕlbatec *prins* în laţurĭ:
Sûnt plinĭ de mânia luĭ Iehova,
De mustrarea Dumneḑeuluĭ tĕŭ.
21 Decĭ, ascultă acésta, tu *ce escĭ* întristat,
Şi îmbĕtat, dară nu de vin:
22 Aşa ḑice Domnul tĕŭ, Iehova,
Şi Dumneḑeul tĕŭ, *care* aperă dreptul poporuluĭ sĕŭ:
Écă! luat-am din mânele tale cupa ameţeleĭ,
Cupa cea mare a urgieĭ mele:
Maĭ mult nu veĭ bé din ea:
23 Ci o voiŭ pune în mâna apĕsătorilor teĭ,
Cari ḑis-aŭ sufletuluĭ tĕŭ:
„Plécă-te; căcĭ vom trece“;
Şi tu aĭ făcut corpul tĕŭ una cu pămêntul,
Ca o uliţă pentru trecătorĭ.

Mântuirea Sionuluĭ vestită prin solĭ aĭ păciĭ.

52 Scólă-te, scólă-te, îmbracă-*te cu* puterea ta, Sióne:
Îmbracă vestmintele tale cele măreţe, Ierusalime, cetate sântă;
Căcĭ maĭ mult nu va întra la tine

Cel necircumcis, nicĭ cel necurat.
2 Scutură-ţĭ ţărâna!
Şedĭ drept, Ierusalime!
Deslégă legăturile de la grumazul tĕŭ,
Fiĭcă captivă a Sionuluĭ!
3 Căcĭ aşa ḑice Iehova:
Precum pe nimica aţĭ fost vînduţĭ,
Aşa şi rĕscumpĕraţĭ veţĭ fi fără argint.
4 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
Poporul meŭ coborîtu-s'a o dată în Egipt,
Ca să petrécă acolo;
Aşa şi Asirieniĭ fără cuvînt ĭ-aŭ apĕsat.
5 Şi acum ce-mĭ *este* aicea, ḑice Iehova,
Că poporul meŭ pe nimic a fost luat?
Ceĭ ce-l stăpânesc, urlă *la el*, ḑice Iehova,
Şi numele meŭ se blestemă tot-déuna în tóte ḑilele.
6 De aceea poporul meŭ va cunósce numele meŭ,
Cunósce-va în ḑiŭa aceea,
Că eŭ *sûnt* cel ce cuvîntez; écă, eŭ.
7 Cât de frumóse sûnt pe munţĭ
Piciórele celuĭ ce dă în scire binele, celuĭ ce face să se audă pacea,
Celuĭ ce dă în scire binele, celuĭ ce face să se audă mântuirea,
Celuĭ ce ḑice cătră Sion:
Dumneḑeul tĕŭ domnesce!
8 Vocea custoḑilor teĭ! eĭ înalţă vocea,
Eĭ cântă cu toţiĭ;
Căcĭ vĕd, ochiŭ cătră ochiŭ,
Că Iehova s'a întors în Sion.
9 Tresaltaţĭ, cântaţĭ cu tótele,
Voĭ, ruine ale Ierusalimuluĭ:
Căcĭ Iehova a mângăĭat poporul sĕŭ, a rĕscumpĕrat Ierusalimul.
10 Iehova a desgolit sântul sĕŭ braţ
Înaintea ochilor tuturor popórelor;
Şi tóte marginile pămĕntuluĭ
Vĕd mântuirea Dumneḑeuluĭ nostru.
11 Depărtaţi-vĕ! depărtaţi-vĕ! eşitĭ d'acolo!
Şi de necurat să nu vĕ atingeţĭ!
Eşiţĭ din mijlocul luĭ!
Curăţiţi-vĕ, voĭ *toţĭ*, cari purtaţĭ uneltele luĭ Iehova!
12 Căcĭ nu veţĭ eşi cu ĭuţélă,
Nicĭ cu fugă veţĭ merge:
Căcĭ Iehova merge înaintea vóstră,
Şi Dumneḑeul luĭ Israel *este* códa armieĭ vóstre.

Profeţia despre servul cel drept al luĭ Iehova; arĕtarea, suferinţele şi rĕsplătirea sa.

53 Écă, servul meŭ va prospera,
Se va ridica, şi se va înălţa, şi va fi înalt fórte!
2 Precum mulţĭ îngrozitu-s'aŭ de tine,
(Atâta era faţa luĭ stricată maĭ mult decât la orĭ-care,
Şi chipul sĕŭ maĭ mult decât al fiilor ómenilor;)
3 Aşa trage-va *la sine* popóre multe;
Regiĭ vor astupa gurile lor asupră-ĭ;
Că vor vedé *ceea* ce *încă* nu li se spusese,
Şi vor înţelege ceea ce încă nu auḑiseră.
4 Cine creḑut-a în şcirea nóstră?
Şi braţul luĭ Iehova cuĭ s'a descoperit?
5 Căcĭ crescut-a înaintea luĭ ca o odraslă fragetă,
Ca o rădăcină din pămênt uscat;
N'avea nicĭ chip nicĭ frumuseţe;
Şi noĭ vĕḑêndu-l,
Arĕtos nu *era*, ca să-l dorim.
6 Fu despreţuit şi cel maĭ din urmă între ómenĭ,
Omul durerilor şi cunoscut cu păsurĭ;
Fu ca şi cel ce-şĭ ascunde faţa *luĭ* de noĭ;
Despreţuitu-l-am, şi nu l-am socotit.
7 Dară el a purtat păsurile nóstre,
Şi cu durerile nóstre s'a încărcat;
Dară noĭ socotirăm, *că* de la Dumneḑeŭ *este* bătut, lovit şi chinuit.
8 Dară el rănitu-*s'a* pentru fără-delegile nóstre,
Sdrobitu-*s'a* pentru nelegĭuirile nóstre;
Pedépsă, *aducătóre* noŭĕ de pace, *era* asupra luĭ,
Şi prin rănile luĭ noĭ ne-am vindecat.
9 Noĭ toţĭ rătăcitu-ne-am, ca oile,
Înturnatu-ne-am fie-care în calea sa;
Ér Iehova lăsat-a să-l nimeréscă fără-de-legea nóstră a tuturor.
10 El apĕsat şi chinuit era,
Şi totu-şĭ n'a deschis gura sa;
Adusu-s-a ca un miel spre junghiere;
Şi ca óĭea mută înaintea tunḑătoruluĭ eĭ,
N'a deschis gura sa.
11 Răpit a fost de apĕsare şi judecată;
Dară generaţiunea luĭ cine o va spune?

Căcĭ stârpitu-s-a din pămêntul celor viĭ;
Lovit a fost pentru fără-de-legea poporuluĭ meŭ.
12 Şi s'a făcut mormîntul sĕŭ cu nelegĭuiţiĭ,
Şi cu cel avut *a fost* îmmormîntarea luĭ;
De şi nedreptate n'a făcut,
Nicĭ *s'a aflat* vicleşug în gura luĭ.
13 Dară plăcutu-i-a luĭ Iehova să-l lovéscă,
Să-l întristeze;
Dară după ce sufletul sĕŭ se va aduce sacrificiŭ pentru vină,
Vedé-va urmaşĭ îndelungi-se-vor ḑilele *luĭ*,
Şi voinţa luĭ Iehova va prospera în mâna luĭ.
14 Vedé-va *fruptele* dureriĭ sufletuluĭ sĕŭ, *şi* se va sătura:
Prin cunóscerea luĭ servul meŭ cel drept pre mulţĭ va îndrepta;
Căcĭ purtat-a fără-de-legile lor.
15 De aceea parte îĭ voiŭ da între ceĭ marĭ,
Şi cu ceĭ puternicĭ îşĭ va împărţi prada;
Căcĭ dat-a la mórte sufletul sĕŭ,
Şi numĕratu-s'a cu ceĭ fară-de-lege,
A purtat păcatele multora,
Şi s'a rugat pentru ceĭ fără-de-lege.

Dumneḑeŭ făgăduiesce poporuluĭ sĕŭ împrăştiere în tótă lumea şi îĭ asigură vecinicul sĕŭ har.

54 Bucură-te, cea stérpă, tu *care* nu născeaĭ!
Scóte cântare de bucurie, *şi* strigă, tu *care* n'aveaĭ dureri de facere!
Căcĭ maĭ mulţĭ *vor fi* copiiĭ celeĭ părăsite,
Decât copiiĭ celeĭ căsătorite, ḑice Iehova.
2 Lărgesce locul cortuluĭ tĕŭ,
Şi întindă-se covórele locaşurilor tale;
Nu *te* opri; lungesce funiele tale,
Şi întăresce ţăruşiĭ teĭ.
3 Căcĭ te veĭ întinde la drépta şi la stânga,
Şi sĕmînţa ta va moşteni popórele,
Şi va face să se locuéscă cetăţile cele pustiite.
4 Nu-ţĭ fie témă; căcĭ nu te veĭ ruşina,
Nicĭ nu veĭ roşi; căcĭ ruşine nu ţi se va face;
Că veĭ uĭta ruşinea tinereţelor tale,
Şi nu-ţĭ veĭ maĭ aminti de ocara văduvieĭ tale.
5 Căcĭ Făcătorul tĕŭ *este* bărbatul tĕŭ,
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* numele luĭ,
Şi Rĕscumpĕrătorul tĕŭ *este* Sântul luĭ Israel;
El se va numi Dumneḑeul a tot pămêntul.
6 Căcĭ Iehova te-a chĭemat, ca pre o femee părăsită şi întristată la suflet,
Da, *pre tine*, femea tinereţeĭ, de şi fuşĭ lepĕdată, ḑice Dumneḑeul tĕŭ.
7 Pentru puţin timp te-am părăsit,
Dară cu îndurare mare te voiŭ readuna.
8 În pornirea mânieĭ ascuns-am faţa mea de la tine pentru o clipélă;
Dară cu milă eternă te voiŭ milui,
Ḑice Iehova, Rĕscumpĕrătorul tĕŭ.
9 Căcĭ acésta-mĭ *este ca* apele luĭ Noe;
Că *precum* am jurat,
Că apele luĭ Noe nu vor maĭ trece asupra pămêntuluĭ;
Aşa am jurat,
Că nu mĕ voiŭ mânia *maĭ mult* asupra ta, nicĭ te voiŭ mustra.
10 Căcĭ muta-se-vor munţiĭ,
Şi clatina-se-vor colinele;
Dară mila mea nu se va strămuta de la tine,
Nicĭ legămîntul păceĭ mele nu se va clatina,
Ḑice Iehova, cel ce se îndură de tine.
11 O tu cea strâmtorată, *tu* cea aruncata de fortună, cea nemângăĭată!
Écă, aşterne-voiŭ în rubinurĭ petrele *tale*,
Şi pune-voiŭ safirul drept temeliele tale;
12 Voiŭ face crestele tale de agat,
Porţile tale de carbuncul,
Şi tóte hotarele tale de petre scumpe.
13 Şi toţĭ fiiĭ tĕĭ *vor fi* discipuliĭ luĭ Iehova,
Şi mare *va fi* pacea fiilor teĭ.
14 Prin dreptate te veĭ întări;
Fi-veĭ departe de spăĭmântare, căcĭ nu veĭ avé a te teme *de ea*;
Şi de frică, căcĭ nu se va apropia de tine.
15 Écă! pot să se mânie *neamiciĭ teĭ*; dară nu de la mine *va veni acésta*!
Câţĭ se vor mânia asupra ta, *maĭ pe urmă* vor trece la tine.
16 Ecă! eŭ am facut pre făurar,
Pre cel, ce suflă cărbuniĭ în foc,

Și scóte unélta pentru lucrul sĕŭ;
Și eŭ am făcut pre pustiitor, ca să nimicéscă.
17 Nicĭ o armă gătită asupra ta nu va prospera,
Și tótă limba, *ce* se va ridica asupra ta, tu o veĭ condamna la judecată.
Acésta *este* moștenirea servilor luĭ Iehova,
Și îndreptarea lor de mine, ḑice Iehova.

Bine-cuvîntările împĕrăției luĭ Mesia; tótă lumea chĭemată a căuta mântuire în el.

55 O voĭ toțĭ ceĭ însetațĭ,
Venițĭ la ape;
Și ceĭ ce n'aŭ argint, venițĭ, cumpĕrațĭ, și mâncațĭ;
Da, venițĭ, cumpĕrațĭ vin și lapte
Fără argint și fără preț.
2 De ce cumpănițĭ argintul pentru *ceea ce* nu *este* pâne?
Și câștigul vostru pentru *ceea ce* nu satură?
Ascultați-mĕ, și vețĭ mânca bunătățĭ,
Și sufletul vostru se va desfĕta în grăsime.
3 Plecațĭ urechĭa vóstră, și venițĭ la mine;
Ascultațĭ, și sufletul vostru va trăi,
Și voiŭ încheĭa cu voĭ legămînt etern,
Îndurările cele adevĕrate ale luĭ David.
4 Ecă! l-am dat *de* martur popórelor,
Conducător și căpetenie popórelor!
5 Ecă! veĭ chĭema un popor, *pre care* n'aĭ cunoscut;
Și popóre, *cari* nu te cunosceaŭ, vor alerga la tine,
Pentru Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
Și pentru Sântul luĭ Israel; căcĭ te-a mărit.
6 Căutați pre Iehova, cât încă se póte afla,
Chĭemați-l, cât încă este aprópe;
7 Părăséscă nelegĭuitul calea sa,
Și nedreptul cugetările sale,
Și întórne-se la Iehova, și-l va milui,
Și la Dumneḑeul nostru, că multe îĭ va ĭerta.
8 Căcĭ cugetarile mele nu *sûnt* cugetarile vóstre,
Nicĭ căile vóstre căile mele, ḑice Iehova.
9 Ci *cât* este înalt cerul de la pĕmênt,
Așa sûnt de înalte căile mele de căile vóstre,
Și cugetările mele de cugetările vóstre.
10 Că precum se pogóră plóĭa și omĕtul din cer,
Și nu se re'ntórce;
Ci adapă pămêntul,
Și-l face să rodéscă și să odrăsléscă,
Ca să dea sămînță celuĭ ce sémĕnă, și pâne celuĭ ce mănâncă;
11 Așa va fi cuvîntul meŭ, care ese din gura mea;
Nu se va întórce la mine deșert,
Ci va împlini *tóte* câte am voit,
Și va prospera *în tóte* câte l-am trimes.
12 Căcĭ cu bucurie vețĭ eși,
Și vețĭ fi conduşĭ în pace;
Munțiĭ și colinele vor rĕsuna cu cântărĭ înaintea vóstră,
Și toțĭ arboriĭ câmpuluĭ vor bate în mânĭ.
13 În locul spinilor va rĕsări ciparosul,
Și în locul urḑiceĭ va rĕsări mirtul,
Și acésta va fi la Iehova spre nume,
Spre semn etern, *care* nu va lipsi.

Îndemnare spre evlavie. Convertirea păgânilor.

56 Așa ḑice Iehova:
Păzițĭ judecată, și facețĭ dreptate;
Că aprópe *este* să vină mântuirea mea,
Și fericirea mea să se descopere.
2 Fericit bărbatul, *ce* face acésta,
Și fiul omuluĭ, *ce* ține tare de acésta:
Cel ce păzesce sabatul, ca să nu-l profaneze,
Și-șĭ stăpânesce mâna, ca să nu facă nicĭ un rĕŭ.
3 Și fiul străinuluĭ, cel ce s'a lipit cătră Iehova, să nu spună,
Ḑicênd: Iehova m'a despărțit de poporul sĕŭ,
Nicĭ eunuchul să nu ḑică: Écă, eŭ *sûnt* arbore uscat.
4 Căcĭ așa ḑice Iehova cătră eunuchĭ,
Câțĭ păzesc sabatele mele,
Îșĭ aleg cele plăcute mie,
Și țin tare de legămîntul meŭ:
5 Da-le-voiŭ în casa mea,
Și în lă-întrul zidurilor mele, loc și nume,
Maĭ bun decât al fecĭorilor și al fecĭórelor;
Da-le-voiŭ nume etern,
Care nu se va stinge.

6 Şi pentru fiiĭ străinuluĭ, care se lipesc cătră Iehova,
Ca să-ĭ servéscă, şi să ĭubéscă numele luĭ Iehova,
Ca să fie serviĭ luĭ;
Câţĭ păzesc sabatul, neprofanându-l,
Şi ţin tare de legămîntul meŭ;
7 Îĭ voiŭ aduce la sântul meŭ munte,
Şi-ĭ voiŭ desfĕta în casa mea de rugăcĭune;
Olocaustele lor şi sacrificĭele lor *vor fi* bine-primite pe altarul meŭ;
Căcĭ casa mea se va numi: Casă de rugăcĭune pentru tóte popórele.
8 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeŭ, cel ce adună pre ceĭ respândiţĭ aĭ luĭ Israel:
Voiŭ aduna încă *şi pre alţiĭ* la dînşi,
Afară de ceĭ ce sûnt *acum* adunaţĭ.

Pedepsirea păstorilor reĭ aĭ poporuluĭ.

9 Veniţĭ, mâncaţĭ, tóte vitele câmpuluĭ!
Tóte férele pădureĭ!
10 Orbĭ *sûnt* păḑitoriĭ seĭ; toţĭ *sûnt* fără înţelegere;
Toţĭ cânĭ muţĭ, neputênd să latre;
Aiuréză, staŭ tolăniţĭ le place să dórmă.
11 Da, *sûnt* cânĭ lacomĭ, *ce* nu cunosc satul;
Şi *sûnt* păstorĭ, *ce* nu înţeleg *nimic*;
Toţĭ s'aŭ întors în calea lor,
Fie-care în partea sa pentru câştigul sĕŭ.
12 Veniţĭ, *ḑice fie-cine*, aduce-voiŭ vin,
Şi să ne îmbĕtăm cu bĕutură îmbĕtătóre;
Şi ḑiŭa de mâne să fie ca şi acésta,
Şi încă şi maĭ mare.

Drepţiĭ şi în mórte aŭ pace, nelegiuiţiĭ neliniştе.

57 Pere dreptul, şi nimenea nu se sinchisesce,
Răpescu-se bărbaţiĭ cuvioşĭ, şi nimenea nu iea aminte,
Că cel drept se răpesce de dinaintea nefericireĭ,
2 Intră în pace; se repauséză în paturile lor,
Ceĭ ce aŭ umblat *fie-care în* dreptatea luĭ.
3 Dară voĭ apropiaţĭ-vĕ aci, fiiĭ fermecătoreseĭ,
Semînţa a adulteruluĭ şi a meretriceĭ!
4 De cine vĕ bateţĭ joc?
Asupra luĭ lărgiţĭ gura,
Şi scóteţĭ limba?
Aŭ nu *sûnteţĭ* fiĭ aĭ fără-de-legeĭ, semînţa mincĭuneĭ?
5 Ceĭ ce vĕ aprindeţĭ după idolĭ
Supt tot arborele verde;
Ceĭ ce înjunghĭaţĭ pre fiiĭ *voştri* în văĭ,
În crăpăturile stâncelor?
6 Partea ta *este* între *petrele* netede ale văiĭ,
Acestea, acestea *sûnt* moştenirea ta;
Şi acestora aĭ vĕrsat libaţiune,
Aĭ adus dar de pâne;
Aŭ să *nu* mĕ rĕsbun pentru acestea!
7 Pusu-ţi-aĭ patul pe muntele înalt şi ridicat;
Acolo te-aĭ urcat, ca să aducĭ sacrificiŭ.
8 Şi în dosul uşelor şi a uşĭorilor pus-aĭ amintirea ta;
Că desgolitu-*te*-aĭ *altuĭa* decât mine;
Suitu-te-aĭ, şi ţĭ-aĭ lărgit patul tĕŭ,
Şi te-aĭ unit cu aceĭa;
Iubit-aĭ patul lor, căutatu-*ţi*-aĭ loc *îndemănatic*.
9 Dusu-te-aĭ chĭar la rege cu oleĭurĭ *scumpe*,
Şi aĭ îmmulţit mirurile tale;
Aĭ trimes solĭ de departe,
Şi te-aĭ umilit până la infern.
10 Ostenitu-te-aĭ în drumul tĕŭ cel îndelungat;
Dară n'aĭ ḑis: „În deşert,“
Aflat-aĭ *încă* putere în mâna ta;
De aceea nu te întristezĭ.
11 Şi de cine te-aĭ sfiit, saŭ te-aĭ temut,
Ca să ajungĭ necredincĭósă,
Şi să nu-ţĭ aducĭ aminte de mine,
nicĭ să-ţi ĭeĭ *acésta* la inimă?
Aŭ dóră pentru că eŭ îndelung am tăcut,
De aceea nu te-aĭ temut de mine?
12 Eŭ datu-*ţi*-am în şcire fericirea, dară faptele tale nu te folosesc.
13 Când veĭ striga, să te scape mulţimile tale *de idolĭ*!
Dară vêntul îĭ va răpi pre toţĭ,
O suflare *îĭ* va lua;
Dară cel ce se încrede în mine
Va mosteni ţara,
Şi va stăpâni sântul meŭ munte;
14 Şi va ḑice: Înălţaţĭ, înălţaţĭ, pregătiţĭ calea,
Scóteţĭ afară pedicele din calea poporuluĭ meŭ.
15 Căcĭ aşa ḑice cel Pré-înalt şi Înălţat,
Cel ce tronéză în etern,
Numele căruĭa *este* Sântul:
Eŭ locuesc întru înălţime, şi în *loc* sânt,

Dară şi cu cel sdrobit şi umilit la suflet;
Spre a re'nsufleţi sufletul celor umiliţĭ,
Spre a re'nsufleţi inima celor sdrobiţĭ.
16 Căcĭ nu voiŭ certa în etern,
Nicĭ voiŭ fi tot-dé-una mânios;
Fiind-că ar lipsi dinaintea mea spiritul,
Şi sufletele *ce le*-am făcut.
17 Pentru nedreptatea sgârcenieĭ sale m'am mâniat, şi l-am lovit;
M-am ascuns, şi m-am mâniat;
Atuncĭ el a urmat cu neascultare drumul inimeĭ sale.
Am vědut căile luĭ, şi-l voiŭ vindeca,
18 Îl voiŭ conduce, şi-ĭ voiŭ da éră-şĭ mângăĭerĭ,
Luĭ şi plângătorilor luĭ.
19 *Eŭ sûnt cel ce* fac fruptul buzelor;
Pace, pace *celuĭ* depărtat şi *celuĭ* de aprópe,
Dice Iehova; şi-l voiŭ vindeca.
20 Dară nelegĭuiţiĭ *sûnt* ca marea turburată,
Când nu se póte linisci,
Şi valurile eĭ aruncă afară tină şi lut.
21 Pacea nu *este* cu nelegĭuiţiĭ, dice Dumnedeul meŭ.

Pedépsa făţărnicieĭ.

58 Strigă cu gură mare, nu te opri,
Ca o trâmbiţă înalţă vocea ta,
Şi spune poporuluĭ meŭ fără-de-legile luĭ,
Şi caseĭ luĭ Iacob păcatele sale.
2 În tóte dilele mě caută,
Le place să afle căile mele,
Ca un popor, ce lucréză dreptatea,
Şi n'a părăsit ordinul Dumnedeuluĭ sěŭ;
Cere le la mine hotărirĭ drepte,
Le place să se apropie de Dumnedeŭ.
3 Cum postim, *dic eĭ*, şi tu nu vedĭ?
Chinuim sufletul nostru, şi tu nu ţiĭ sémă?
Écă, *pentru-că* în dilele posturilor vóstre vě găsiţĭ plăcerile vóstre,
Şi necăjiţĭ pre toţĭ serviĭ voştri!
4 Ecă, postiţĭ spre cértă şi sfadă,
Şi bateţĭ cu pumnul nelegĭuireĭ:
Nu postiţĭ cum *se cade în acea* di,
Ca să se audă sus vocea vóstră.
5 re acesta este postul, pre care l-am ales?
Să-şĭ chinuéscă omul sufletul o di!
Să-şĭ plece capul ca papura,
Şi *supt dînsul* să-şĭ aştérnă sac şi cenuşă!
Post veĭ numi acesta şi di bine-primită luĭ Iehova?
6 Aŭ nu *este* acesta postul, pre care l-am ales?
Să deslegĭ lanţurile nelegĭuireĭ,
Să desfacĭ legăturile juguluĭ,
Să laşĭ liber pre ceĭ apěsaţĭ,
Şi să sfărâmĭ orĭ-ce jug?
7 Aŭ nu *este*, ca să împărţĭ pânea ta celuĭ flămând,
Şi să ducĭ în casa ta pre săraciĭ ceĭ fără adăpost?
Când vedĭ pre cel gol, să-l îmbracĭ,
Şi să nu te ascundĭ de însă-şĭ carnea ta?
De veĭ face acésta,
8 Atuncea lumina ta va rěsări ca dorile,
Şi sănětatea ta ĭute va cresce;
Fericirea ta va merge înaintea ta,
Şi mărirea luĭ Iehova va fi códarmieĭ tale.
9 Atuncea veĭ chiema, şi Iehova va rěspunde,
Veĭ striga, şi el va dice: Écă-mě!
De veĭ depărta din mijlocul těŭ jugul,
Arătarea cu degetul şi vorbirea nelegĭuireĭ.
10 *De* veĭ întinde sufletul těŭ către cel flămând,
Şi veĭ sătura sufletul întristat;
Atuncea lumina ta va rěsări în întunerec,
Şi întunerecul těŭ *va fi* ca médădiŭa;
11 Şi Iehova te va conduce pururea,
Va sătura sufletul těŭ în secetă,
Şi va întări ósele tale;
Şi veĭ fi ca o grădină adăpată, şi ca un isvor de apă,
Apele căruĭa nu lipsesc.
12 Şi *ceĭ* de la tine vor rezidi ruinele cele vechĭ;
Veĭ ridica temeliele multor generaţiunĭ;
Şi te veĭ numi: Întocmitorul stricăcĭunilor,
Restatornicitorul căilor de locuire.
13 De veĭ trage picĭorul těŭ din sabat,
Nefăcênd plăcerea ta în sânta mea di;
Şi *de* veĭ numi desfětăcĭune sabatul,
Di sântă, onorată a luĭ Iehova;
Şi *de* o veĭ onora, neurmând căile tale,
Nefacênd plăcerea ta,

Nicĭ bolborisind vorbe *deşerte*:
14 Atuncea te veĭ desfĕta întru Iehova;
Şi eŭ te voiŭ face să te suĭ pe înălţimile pămêntuluĭ,
Şi te voiŭ face să guştĭ moştenirea părinteluĭ tĕŭ, Iacob;
Căcĭ gura luĭ Iehova a cuvîntat.

Rĕutatea poporuluĭ nelegiuit.

59 Ecă, mâna luĭ Iehova nu s'a scurtat, că sa nu *vĕ* pótă mântui;
Nicĭ urechĭa luĭ nu s'a îngreuĭat, ca să nu potă auḑi;
2 Ci fără-de-legile vóstre aŭ pus despărţirĭ
Între voĭ şi între Dumneḑeul vostru;
Şi păcatele vóstre aŭ ascuns faţa *luĭ* de la voĭ, ca să nu audă.
3 Căcĭ mânele vóstre sûnt pângărite cu sânge,
Şi degetele vóstre cu nedreptate;
Buzele vóstre vorbesc minciunĭ;
Limba vóstră spune nedreptate.
4 Nimenea nu strigă după dreptatea, nimenea nu se judecă într'adevĕr;
Se încred în deşertăcĭune, şi vorbesc mincĭunĭ,
Concep rĕutate, şi nasc nefericire.
5 Clocesc oŭe de basilisc,
Şi ţes pânză de păéjen;
Cine mănâncă din oŭele lor móre,
Şi *de* se calcă *vre-unul*, ese *din el* vipere.
6 Ţesăturile lor nu sûnt *bune* de vestminte,
Nicĭ nu se vor acoperi din lucrurile lor;
Lucrurile lor *sûnt* lucrurile rĕutăţeĭ.
Şi fapta silniciei *este* în mânele lor.
7 Picĭórele lor alérgă spre rĕŭ,
Şi se grăbesc să verse sânge nevinovat;
Cugetările lor *sûnt* cugetările rĕutaţeĭ,
Dărăpânarea şi nimicirea *sûnt* în căile lor.
8 Calea păceĭ eĭ n'o cunosc,
Şi nu *este* dreptate în paşiĭ lor,
Şi sucesc cărările lor;
Cel ce umblă întrînsele nu va cunósce pace.
9 De aceea mântuirea este departe de noĭ,
Şi fericirea nu ne ajunge;
Sperăm lumina, dara écă întunerec,
Lucirea, *dară* umblăm în întunecime.
10 Pipaim zidul, ca orbiĭ,
Da, pipăim, ca *ceĭ ce* n'*aŭ* ochĭ;
În améḑă ne împedicăm, ca în amurg,
Ca morţiĭ în întunecime.
11 Toţĭ mormăim, ca urşiĭ,
Şi ne văitâm, ca turturelele;
Fericirea asteptăm, dară nu *este*;
Mântuirea, *dară* este departe de noĭ.
12 Căcĭ fără-de-legile nóstre s'aŭ înmulţit înaintea ta,
Şi păcatele nóstre mărturisesc asupra nóstră;
Căcĭ *sûnt* cu noĭ fără-de-legile nóstre,
Şi noĭ cunóscem nedreptăţile nóstre.
13 Păcătuirăm şi minţirăm luĭ Iehova,
Şi ne departarăm de la Dumneḑeul nostru,
Cuvîntarăm apĕsare şi neascultare;
Concepênd şi cugetând din inimă cuvinte de mincĭună.
14 Decĭ mântuirea s'a întors îndărăt,
Şi fericirea stă departe;
Căcĭ adevĕrul a poticnit în cale,
Şi dreptatea nu póte să intre.
15 Da, lipsesce adevĕrul,
Şi cel *ce* se lépĕdă de rĕŭ se ţine de nebun.
Şi a vĕḑut Iehova,
Şi nu ĭ-a plăcut, ca nu *era* mântuire;

Făgăduinţa unuĭ Mântuitor.

16 Şi a vĕḑut, că nu *este* om,
Şi s'a mirat, că nu *este* cine să se pună la mijloc;
De aceea ajutatu-l-a braţul sĕŭ,
Şi mântuirea luĭ, ea l-a sprijinit.
17 Şi s'a îmbrăcat cu mântuirea, ca cu o pavăză,
Şi *a pus* pe cap coĭful fericireĭ;
S'a îmbrăcat, ca cu un straiŭ, cu vestmintele rĕsbunăreĭ,
Şi, ca într'o mantie, s'a înfăşurat cu zelul.
18 După faptele *lor*, aşa va rĕsplăti;
Urgiă împotrivitorilor seĭ, rĕsplată neamicilor seĭ:
Face-va rĕsplată ţărilor depărtate.
19 Atuncea teme-se-vor de numele luĭ Iehova *ceĭ* de la apus,
Şi de mărirea luĭ *ceĭ* de la rĕsăritul sóreluĭ;
Când neamicul va năvăli ca un fluviŭ,
Spiritul luĭ Iehova îl va pune în fugă;
20 Şi Rĕscumpĕrătorul va veni în Sion,
Şi către aceĭ din Iacob, ce se vor întórce de la fară-de-legile *lor*
ḑice Iehova.

21 Cât pentru mine, acesta *este* legămîntul meŭ cu dînşi, ḑice Iehova:
Spiritul meŭ cel de de-asupra ta,
Şi cuvintele mele, pre carĭ le-am pus în gura ta,
Nu se vor depărta din gura ta,
Nicĭ din gura seminţieĭ tale,
Nicĭ din gura seminţieĭ seminţieĭ tale, ḑice Iehova,
De acum şi până în etern.

Mărirea Sionuluĭ. Convertirea păgânilor.

60 Scólă-te, luminéză! căcĭ lumina ta a venit,
Şi mărirea luĭ Iehova a rĕsărit asupra ta.
2 Căcĭ écă! întunerecul acoperă pămêntul,
Şi un nor des pre popóre;
Dară asupra ta va rĕsări Iehova,
Şi mărirea luĭ se va arĕta asupra ta.
3 Şi popórele vor veni la lumina ta,
Şi regiĭ la strălucirea ta cea rĕsărindă.
4 Ridică împrejur ochiĭ teĭ, şi veḑĭ!
Toţĭ acestia se adună, vin la tine;
Fiiĭ teĭ vin de departe,
Şi fîĭcele tale se pórtă pe braţe.
5 Atuncea, *făcêndu-se acésta*, veĭ vedé, şi te veĭ bucura,
Şi inima ta va bate, şi se va lărgi;
Pentru-că plinitatea măreĭ se va înturna spre tine,
Averile popórelor vor veni la tine.
6 Mulţime de cămile te vor acoperi,
Dromadirele Madianuluĭ şi ale Efeĭ,
Toţĭ ceĭ de la Şeba vor veni;
Aur şi tămâiă vor aduce,
Şi vor prochĭema laudele luĭ Iehova.
7 Tóte oile Kedaruluĭ se vor aduna la tine;
Berbeciĭ Nebaotuluĭ vor fi pentru trebuinţa ta;
Aducêndu-se pe altarul meŭ, vor fi bine-primiţĭ,
Şi eŭ voiŭ mări casa măriréĭ mele.
8 Cine *sûnt* acestia *ce* sbóră ca noriĭ,
Şi ca porumbiĭ în porumbarele lor?
9 Da, ţărĭ îndepărtate mĕ vor aştepta,
Şi maĭ ântĕiŭ corăbiile tarsice,
Ca să aducă de departe pre fiiĭ teĭ,
Argintul lor şi aurul lor cu dînşi,
Pentru numele luĭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
Şi pre Sântul luĭ Israel; căcĭ te măresce.
10 Şi fiiĭ celor străinĭ vor rezidi zidurile tale,
Şi regiĭ lor îţĭ vor servi;
Căcĭ în mâniă te-am lovit;
Dară în mila mea mĕ voiŭ îndura de tine.
11 Şi porţile tale vor fi tot-dé-una deschise,
Nu se vor închide ḑiŭa şi nóptea,
Ca să se ducă la tine averile popórelor,
Şi *ca* pre prinşĭ pre regiĭ lor.
12 Căcĭ poporul şi regatul,
Ce nu vor voi să-ţĭ servéscă, vor peri;
Da, popórele *acele* de tot se vor stârpi.
13 Mărirea Libanuluĭ va veni la tine,
Ciparosul, pinul şi bradul împreună,
Că să împodobéscă locul sanctuaruluĭ meŭ;
Şi voiŭ mări locul piciórelor mele.
14 Şi fiiĭ celor ce te-aŭ strâmtorat vor veni, închinându-se ţie;
Şi toţĭ ceĭ ce te-aŭ despreţuit se vor arunca la tălpile piciórelor tale;
Şi te vor numi: Cetatea luĭ Iehova,
Sionul Sântuluĭ luĭ Israel.
15 Şi de unde aĭ fost părăsită şi urîtă,
Încât nimenea nu trecea prin *tine*,
Te voiŭ face mărire eternă,
Bucuria multor generaţiunĭ.
16 Şi veĭ suge laptele popórelor,
Da, veĭ suge ţîţele regilor;
Şi veĭ cunósce, că eŭ, Iehova, *sûnt* Mântuitorul tĕŭ,
Şi rĕscumpĕrătorul, cel puternic al luĭ Iacob.
17 În loc de aramă voiŭ aduce aur,
În loc de fer voiŭ aduce argint,
Şi în loc de lemn, aramă,
Şi în loc de petre, fer;
Şi voiŭ face pacea pre diregătoriĭ teĭ,
Şi dreptatea pre judecătoriĭ teĭ.
18 Nu se va maĭ auḑi silnicia în pămêntul tĕŭ,
Dĕrăpânarea şi nimicirea în hotarele tale;
Ci veĭ numi zidurile tale: Mântuire,
Şi porţile tale: Laudă.

Domnul, lumina vecĭnică a poporuluĭ sĕŭ.

19 Nu va maĭ fi în tine sórele lumina ḑileĭ,
Nicĭ luna prin lucirea *eĭ* nu te va lumina;
Ci Iehova va fi ţie lumină eternă,
Şi Dumneḑeul tĕŭ măreţia ta.

20 Sórele tĕŭ nu va maĭ apune,
Nicĭ nu se va trage luna ta *de la tine*;
Căcĭ Iehova va fi eterna ta lumină,
Şi ḑilele plângereĭ tale vor fi sfârşite.
21 Şi poporul tĕŭ *vor fi* toţĭ drepţĭ,
Vor mosteni pămêntul în etern,
Odrasla sădireĭ mele,
Lucrul mânelor mele, ca să mĕ măresc.
22 Cel mic mie se va face,
Şi puţinul popor, tare;
Eŭ, Iehova, voiŭ grăbi acésta în timpul sĕŭ.

Evangelia despre venirea plină de har a luĭ Mesia.

61 Spiritul luĭ Iehova, Domnul, *este* asupra mea,
Fiind-că Iehova m'a uns,
Ca să bine-vestesc celor sĕrmanĭ:
M'a trimes ca să vindec pre ceĭ sdrobiţĭ la inimă;
2 Ca să prochĭem libertatea celor prinşĭ,
Şi deschiderea închisoreĭ celor încătuşaţĭ;
Ca să prochĭem anul îndurăreĭ luĭ Iehova,
Şi ḑiŭa rĕsbunăreĭ Dumneḑeuluĭ nostru;
3 Ca să mângâĭ pre toţĭ, carĭ plâng;
Ca să pun înainte celor ce plâng în Sion:
Căcĭ li se va da podóba în locul cenuşeĭ,
Oleĭul bucurieĭ în locul plângereĭ,
Şi vestmîntul laudeĭ în locul sufletuluĭ întristat:
Ca să se numéscă: Arborĭ aĭ dreptăţeĭ,
Sădire a luĭ Iehova; ca să se măréscă.
4 Şi vor rezidi ruinele cele vechĭ;
Vor ridica pustiirile de maĭ 'nainte;
Şi vor reînnoi cetăţile pustiite,
Cele ruinate de multe generaţiunĭ.
5 Şi străiniĭ vor sta, şi vor păşĭuna turmele vóstre.
Şi fiiĭ străinilor *vor fi* plugariĭ voştri, şi vĭeriĭ voştri;
6 Ér voĭ vĕ veţĭ numi: Preoţĭ aĭ luĭ Iehova;
Serviĭ Dumneḑeuluĭ vostru vĕ vor ḑice;
Veţĭ mânca bunurile popórelor,
Şi în mărirea lor vĕ veţĭ fali.
7 În locul ruşineĭ vóstre *veţĭ avé* îndoită *onóre*;
Şi în *locul* ocăreĭ se vor veseli în moştenirea lor:
Decĭ în pămêntul lor vor moşteni îndoit;
Eternă bucurie vor avé.
8 Căcĭ eŭ Iehova ĭubesc dreptatea,
Urăsc răpirea şi nedreptatea;
Decĭ le voiŭ da plata lor în credinţă,
Şi voiŭ încheĭa cu dînşi un legămînt etern.
9 Şi sĕmînţa lor va fi cu nume între popóre,
Şi urmaşiĭ lor între naţiunĭ:
Toţĭ, vĕḑêndu-ĭ, vor cunósce,
Că *sûnt* sĕmînţa, *pre care* Iehova a bine-cuvîntat-o.
10 Mĕ bucur în Iehova,
Sufletul meŭ este vesel în Dumneḑeul meŭ;
Căcĭ m'a îmbrăcat cu vestmîntul mântuireĭ,
M'a învĕlit cu mantia fericireĭ,
Ca pre un mire, *ce-şĭ* pune podóba,
Şi ca pre o mirésă, *ce se* împodobesce cu sculele eĭ.
11 Căcĭ precum pămêntul face să rĕsară vlăstarul sĕŭ,
Şi precum grădina face să créscă sĕmĕnăturile sale,
Aşa Iehova, Domnul, va face fericirea şi lauda
Să rĕsară înaintea tuturor popórelor.

Strălucirea viitóre a Sionuluĭ.

62 Pentru Sion nu voiŭ tăcé,
Şi pentru Ierusalim nu voiŭ înceta;
Până când fericirea luĭ va eşi ca lucirea,
Şi mântuirea luĭ ca făclia ce arde.
2 Şi vor vedé popórele fericirea ta;
Şi toţĭ regiĭ mărirea ta;
Şi te veĭ numi cu nume noŭ,
Pre care-l va numi gura luĭ Iehova.
3 Şi veĭ fi cunună măréţă în mâna luĭ Iehova,
Şi diademă regéscă în palma Dumneḑeuluĭ tĕŭ.
4 Nu te veĭ maĭ numi: părăsită;
Nicĭ ţara ta nu se va maĭ numi; Deşértă;
Ci te veĭ numi: Hefziba *(plăcerea mea este într'însa)*;
Şi ţara ta: Beula *(măritată)*;
Căcĭ Iehova are plăcere în tine, şi ţara ta va fi măritată.
5 Căcĭ *precum* tinĕrul se însóră cu o fecióră,
Aşa fiiĭ teĭ se vor însura cu tine;

Şi *precum* mirele se bucură de mirésă,
Aşa Dumneḑeul tĕŭ se va bucura de tine.
6 Pe zidurile tale, Ierusalime, am aşeḑat păzitorĭ,
Cari nicĭ o dată nu vor tăcé, nicĭ ḑiŭa nicĭ nóptea;
7 Câţĭ chĭemaţĭ pre Iehova nu vĕ odihniţĭ,
Şi nu-ĭ daţĭ repaus,
Până când va întemeĭa Ierusalimul, şi-l va face de laudă pe pămênt.
8 Iehova a jurat pe drépta sa, şi pe braţul sĕŭ cel puternic;
Nu voiŭ maĭ da grâul tĕŭ,
Hrană neamicilor teĭ;
Nicĭ fiiĭ străinuluĭ nu vor *maĭ* bé vinul tĕŭ,
Pentru care tu te-aĭ ostenit.
9 Ci ceĭ ce l-aŭ adunat îl vor mânca,
Şi vor lăuda pre Iehova;
Şi culegĕtorĭ de viĭ îl vor bé
În curţile mele cele sânte.
10 Treceţĭ, treceţĭ prin porţĭ!
Pregătiţĭ drumul poporuluĭ!
Înălţaţĭ, înălţaţĭ calea!
Scóteţĭ afară petrele!
Înălţaţĭ stég popórelor!
11 Ecă! Iehova a prochiemat până la marginile pământuluĭ:
Spuneţĭ fiiceĭ Sionuluĭ:
Ecă mântuirea ta vine;
Ecă, plata luĭ *este* cu dînsul, şi resplătirea luĭ înaintea luĭ!
12 Şi-ĭ vor numi: Popor sânt,
Rĕscumpĕraţiĭ luĭ Iehova;
Şi tu te veĭ numi: Căutată,
Cetate nepărăsită.

Domnul calcă duşmaniĭ.

63 Cine *este* acesta, ce vine din Edom?
În vestminte roşiĭ, din Bozra?
Acest *om* măreţ în vestmîntul sĕŭ,
Umblând în plinitatea putereĭ sale?
„Eŭ cel ce vorbesc de fericire,
„*Cel ce* am putere, ca să mântuesc.“
2 De ce *sûnt aceste pete* roşie în vestmîntul tĕŭ?
De ce *sûnt* haĭnele tale ale călcătoruluĭ în lin?
3 „Călcat-am singur în lin,
„Şi nimenea din popor nu *era* cu mine;
„I-am strivit în mânia mea,
„Şi ĭ-am călcat în furia mea;
„Sângele lor a stropit vestmintele mele,
„Şi am mânjit tótă îmbrăcămintea mea.
4 „Căcĭ ḑiŭa rĕsbunăreĭ *era* în inima mea,
„Şi sosise anul celor rĕscumpĕraţĭ aĭ meĭ.
5 „Şi uĭtându-mĕ împrejur, nu *era* nicĭ un ajutător:
„Şi m'am mirat, că nu *era* cine să *mĕ* sprijine;
„Decĭ *numaĭ* braţul meŭ a lucrat mântuire pentru mine,
„Şi *numaĭ* urgia mea m'a sprijinit.
6 „Am călcat poporul în mânia mea,
„L-am îmbĕtat cu urgia mea,
„Şi am vĕrsat la pămênt sângele lor.“

Laudă pentru mântuirile de maĭ 'nainte.

7 Voiŭ aminti îndurările luĭ Iehova,
Laudele luĭ Iehova,
După tóte bunătăţile, câte ne-a făcut Iehova,
Şi bunĕtatea *sa* cea mare către casa luĭ Israel,
Pre care a făcut-o pentru eĭ după îndurarea sa,
Şi după multa sa milă.
8 Căcĭ a ḑis: Da, poporul meŭ *sûnt* acestia,
Sûnt fiĭ, nu-*mĭ* vor fi necredincĭoşĭ;
Şi el a fost mântuitorul lor.
9 În tótă strâmtorarea lor fost-a *şi* el în strâmtorare,
Şi îngerul feţeĭ luĭ ĭ-a mântuit,
Întru ĭubirea sa şi mila sa ĭ-a rĕscumpĕrat,
I-a ridicat, şi ĭ-a purtat în tóte ḑilele din vechime.
10 Dară eĭ fură neascultătorĭ, şi supĕrară sântul sĕŭ Spirit;
Decĭ schimbatu-s'a în neamic pentru eĭ,
Şi a luptat *singur* asupra lor.
11 Atuncea şi-a adus aminte de poporul sĕŭ, *şi* de ḑilele din vechime, ale luĭ Moĭsi:
Cum ĭ-a scos din mare,
Cu păstorul turmeĭ sale;
Cum a pus pre sântul sĕŭ Spirit în mijlocul lor;
12 Conducêndu-ĭ la drépta luĭ Moĭsi cu măreţul sĕŭ braţ;
Despicând apele înaintea lor,
Pentru ca să-şĭ facă nume etern:
13 Conducêndu-ĭ prin adâncurĭ,
Ca un cal pe drum neted; *aşa* nu se poticniră.
14 Ca pre o vită, *ce* se cobóră în vale,
Aşa spiritul luĭ Iehova l-a odihnit;
Aşa aĭ condus tu pre poporul tĕŭ,
Ca să-ţĭ facĭ nume mărit.

Rugăciune pentru mântuire.

15 Caută din cer,
Și vedĭ din locașul tĕŭ cel sânt și mărit!
Unde *este* zelul tĕŭ și puterea ta,
Mila ta și îndurarea ta?
Opritu-s'aŭ pentru mine?
16 Da, tu *escĭ* părintele nostru:
Chiar de nu ne scie Abraam,
Și Israel nu ne cunósce;
Tu, Iehova, *escĭ* părintele nostru, rĕscumpĕrătorul nostru,
Din eternitate *este* numele tĕŭ.
17 De ce, Iehova, lăsatu-ne-aĭ să rătăcim de la căile tale,
Și să *se* învârtoșeze inima nóstră, încăt să nu ne temem de tine?
Întórnă-te pentru serviĭ teĭ,
Seminţiele moștenireĭ tale.
18 Poporul tĕŭ cel sânt puţin a fost în moștenirea *sa*,
Neamiciĭ noștri aŭ călcat în picióre sanctuarul tĕŭ;
19 Ajuns-am *ca aceia*, asupra cărora nicĭ odată n'aĭ domnit,
Nicĭ nu s'aŭ chiemat după numele tĕŭ.

Urmarea rugăciuniĭ pentru măntuire.

64 Ah! de aĭ despica cerurile, *și* te aĭ pogorî,
Munţiĭ s'ar topi înaintea ta,
2 Ca de un foc, ce mistue vréscurile,
Ca de un foc, *ce* face să clocotéscă apa;
Ca să facĭ numele tĕŭ cunoscut la împotrivitoriĭ teĭ,
Ca să se spăîmânte popórele înaintea ta!
3 Când făceaĭ lucrurile înfricoșate, *ce* nu *le* asteptam,
Te-aĭ coborît, *și* munţiĭ s'aŭ topit înaintea ta.
4 Căcĭ din etern nu s'a pomenit,
Nicĭ cu urechia nu s'a audit,
Nicĭ ochiul n'a vĕdut *alt* Dumnedeŭ afară de tine,
Care să fi făcut *unele ca acestea* la ceĭ ce sper într'însul.
5 Întâmpinat-aĭ pre ceĭ ce eraŭ în bucurie, lucrând cele drepte,
Cari-și aduceaŭ aminte de tine în căile tale;
Écă, mâniatu-te-aĭ, pentru că îndelung pĕcătuirăm în contra lor;
Și totu-șĭ vom fi mântuiţĭ.
6 Făcutu-ne-am cu toţiĭ necuraţĭ:
Și tóte dreptăţile nóstre ca cârpa celeĭ ce are la fire;
De aceea veștejitu-ne-am cu toţiĭ ca frunda,
Și fără-de-legile nóstre, ca vêntul, ne-aŭ răpit.
7 Și nimenea nu chiémă numele tĕŭ,
Nicĭ se scólă, ca să ţie de tine,
Căcĭ ţĭ-aĭ ascuns faţa ta de la noĭ,
Și ne-aĭ făcut să perim prin fără-de-legile nóstre.
8 Și acum, Iehova, tu *escĭ* părintele nostru,
Noĭ *sûntem* lutul, și tu olarul nostru;
Toţĭ sûntem lucrul mânelor tale.
9 Nu te mânia tare, Iehova,
Nicĭ nu ţine minte în etern fără-de-legea *nóstră*,
Écă! uĭtă-te, noĭ poporul tĕŭ *sûntem* toţĭ.
10 Sântele tale cetăţĭ în pustiŭ prefăcutu-s'aŭ,
Sionul este un pustiŭ, Ierusalimul o pustietate,
11 Sânta și frumósa nóstră casă,
În care părinţiĭ noștri te lăudaŭ,
S'a ars cu foc,
Și tóte cele plăcute ale nóstre s'aŭ pustiit.
12 După *tóte* acestea, opri-te-veĭ, Iehova?
Tăcé-veĭ *încă*, și ne veĭ strâmtora atâta?

Rĕspunsul luĭ Iehova la acea rugăciune. Primirea naţiunilor și o rĕmășiţă din Israel.

65 Ajuns-am căutat de *ceĭ ce* nu întrebaŭ *de mine*;
Aflatu-m'aŭ *ceĭ ce* nu mĕ căutaŭ;
Dis-am: Écă-mĕ, écă-mĕ!
Unuĭ popor, *ce* nu se numia după numele meŭ.
2 Întins'am mânele mele tótă diŭa
Unuĭ popor neascultător,
Care umblă în o cale, *ce* nu *e* bună,
După cugetările lor:
3 Un popor ce mĕ întărîtă tot-dé-una chiar în faţa mea;
Care sacrifică în dumbravĭ,
Și tămâéză pe acoperișe;
4 Care șéde în morminte,
Și noptéză în pescerĭ,
Mâncând carne de porc,
Și *în* vasele sale *are* zémă de *animale* uriciόse;
5 Cari dic: Retrage-te, nu mĕ atinge;
Că sûnt maĭ sânt decât tine.
Fum *sûnt* acestia în nările mele,
Foc ce arde tótă diŭa.
6 Écă! scris *este* înaintea mea,
Nu voiŭ tăcé, ci voiŭ rĕsplăti,

Da, le voiŭ rĕsplăti în sînul lor
7 Fără-de-legile vóstre, ḑice Iehova,
şi fără-de-legile părinţilor voştri
a tuturor;
Câţĭ aŭ tămâiat pe munţĭ,
Şi m'aŭ desonorat pe coline:
Pentru aceea voiŭ rĕsplăti în sînurile lor fapta lor cea d'ântĕiŭ.
8 Aşa ḑice Iehova:
Precum *când* se află must în strugure,
Ḑice-se: Nu-l strica, căcĭ *este* binecuvîntare în el:
Aşa voiŭ face pentru serviĭ meĭ,
ca să nu-ĭ perd pre toţĭ.
9 Voiŭ scóte o sĕmînţă din Iacob,
Şi un moştenitor al munţilor meĭ
din Iuda;
Şi aleşiĭ meĭ vor moşteni pre eĭ,
Şi serviĭ meĭ vor locui acolo.
10 Şi Şaronul va fi stîna turmelor,
Şi valea Achoruluĭ loc de odihnă
pentru oĭ,
Pentru poporul meŭ, care mĕ cautā.

Pedépsa poporuluĭ decăḑut.

11 Dară pre voĭ, ceĭ ce părăsiţĭ pre
Iehova,
Carĭ uĭtaţĭ sântul meŭ munte,
Cari pregătiţĭ masă luĭ Gad *(Norocul)*,
Şi cari faceţĭ libaţiune luĭ Meni
(Destinul),
12 Vĕ voiŭ hotărî săbieĭ,
Şi toţĭ vĕ veţĭ pleca spre junghĭere;
Pentru că chiemam, şi nu rĕspundeaţĭ;
Cuvîntam, şi nu auḑiaţĭ;
Ci făceaţĭ rĕŭ în ochiĭ meĭ,
Şi alegeaţĭ *lucrurĭ*, de cari nu am
plăcere.
13 Ḑecĭ, aşa ḑice Iehova, Domnul:
Ecă! serviĭ meĭ vor mânca;
Ḑară voĭ veţĭ fi flămânḑĭ;
Ecă! serviĭ meĭ vor bé;
Ḑară voĭ veţĭ înseta;
Ecă! serviĭ meĭ se vor bucura;
Dară voĭ vĕ veţĭ ruşina;
14 Ecă! serviĭ meĭ vor cânta în veselia inimeĭ;
Dară voĭ veţĭ striga în durerea inimeĭ,
Şi veţĭ urla de sdrobirea sufletuluĭ.
15 Şi veţĭ lăsa numele vostru la aleşiĭ
meĭ drept blestem;
Căcĭ Iehova, Domnul, te va omorî,
16 Şi cu alt nume va numi pre serviĭ
seĭ;
Că cine se bine-cuvîntéză pre sine
pe pământ, să se bine-cuvinteze
în Dumneḑeul credincĭoşieĭ;
Şi cine se jură pe pământ să se jure pe Dumneḑeul credincĭoşieĭ:
Că strâmtorările cele de maĭ 'nainte
s'aŭ uĭtat,
Şi s'aŭ ascuns de la ochiĭ meĭ.

Cer nou pământ noŭ.

17 Căcĭ écă! creez cerurĭ noŭĕ şi un
pământ noŭ,
Aşa că nu se vor aminti cele de
maĭ 'nainte,
Nicĭ nu vor veni în minte.
18 Ci vĕ veţĭ bucura şi vĕ veţĭ veseli
în etern
De cele ce creez;
Căcĭ, écă! eŭ fac Ierusalimul *spre*
bucurie,
Şi pe poporul luĭ *spre* desfătare.
19 Şi mĕ voiŭ bucura de Ierusalim;
Şi mĕ voiŭ veseli de poporul meŭ,
Şi nu se va maĭ auḑi în el voce de
plângere,
Nicĭ voce de jale.
20 Nu va maĭ fi acolo prunc cu ḑile
puţine,
Nicĭ bĕtrân care să nu împlinéscă
ḑilele luĭ;
Căcĭ, *ca* un copil, va muri *cel de* o
sută de anĭ,
Şi *cel ce móre* de o sută de anĭ va
fi blestemat *ca* un păcătos.
21 Vor zidi case, şi vor locui *în ele*;
Vor sădi viĭ, şi vor mânca fruptul
lor.
22 Nu vor zidi eĭ, şi altul să locuéscă.
Nu vor sădi eĭ, şi altul să mănânce;
Căcĭ ḑilele poporuluĭ meŭ *vor fi* ca
ḑilele arboreluĭ,
Şi aleşiĭ meĭ vor gusta mult timp
lucrul mânelor lor.
23 Nu vor munci în deşert,
Nicĭ nu vor naşce spre mórte grabnică;
Căcĭ *sûnt* semînţa celor bine-cuvîntaţĭ aĭ luĭ Iehova,
Şi urmaşiĭ lor cu eĭ.
24 Şi până a nu *mĕ* chĭema eĭ, eŭ voiŭ
rĕspunde,
Şi încă eĭ vorbind, *ĭĭ* voiŭ auḑi.
25 Lupul şi mielul vor paşce împreună;
Şi leul va mânca paĭĕ, ca boul;
Şi pânea şérpeluĭ *va fi* ţărâna:
În tot Sântul meŭ munte nu vor
dăuna, nicĭ strica,
Ḑice Iehova.

Pedépsa făţarnicilor.

66 Aşa ḑice Iehova:
Cerul *este* tronul meŭ,

Şi pămêntul, aşternutul piciórelor mele;
Ce casă veţĭ zidi pentru mine?
Şi ce loc *veţĭ găsi* pentru repausul meŭ?
2 Căcĭ mâna mea a făcut tóte acestea,
Ca tóte acestea să fie, ḑice Iehova;
Şi la acesta mĕ uĭt,
La cel sĕrman şi *la cel* sdrobit cu sufletul,
Care tremură de cuvîntul meŭ.
3 Cel ce înjunghie un boŭ, *este ca* cel ce ucide un om;
Cel ce sacrifică un miel, *ca* cel ce taiă gâtul cânelui;
Cel ce aduce dar de pâne, *ca şi cel ce aduce* sânge de porc;
Cel ce arde tămâiă, *ca* cel ce binecuvîntéză pre un idol.
Precum şi-aŭ ales eĭ căile lor,
Şi sufletul lor se bucură de urâcĭunile lor,
4 *Aşa* şi eŭ voiŭ alege nefericirea lor,
Şi voiŭ aduce asupra lor *tóte* acele, de cari se tem:
Pentru-că chiemam, şi nimenea nu respundea,
Cuvîntam, şi nu auḑiaŭ;
Ci făceaĭ reŭ în ochiĭ meĭ,
Şi alegeaŭ *lucrurĭ*, de cari n'aveam plăcere.
5 Ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova,
Voĭ ceĭ ce tremuraţĭ de cuvîntul sĕŭ:
Fraţiĭ voştri, cari vĕ urĕsc,
Şi vĕ lépĕdă pentru numele meŭ, aŭ ḑis:
Măréscă-se Iehova;
Dară el se va arĕta spre bucuria vóstră, şi aceĭa se vor ruşina.
6 Voce de vuet din cetate!
Voce din templu!
Vocea luĭ Iehova, care rĕsplătesce neamicilor seĭ!
7 Maĭ 'nainte de a suferi durerĭ de facere, a făcut,
Până a nu-ĭ veni durerile, s'a uşurat de copil!
8 Cine a auḑit asemenea lucrurĭ?
Cine a vĕḑut asemenea lucrurĭ?
Póte o ţară avé durerĭ de facere într'o ḑi?
Saŭ o naţiune a se nasce de o dată?
Căcĭ *fiĭca* Sionuluĭ, îndată ce avu durerea de facere, a şi născut pre fiiĭ seĭ.
9 Aŭ dóră deschide-voiŭ mitra, şi nu voiŭ face să se nască? ḑice Iehova,
Aŭ dóră face-voiŭ să se nască, şi *în naşcere* voiŭ închide *mitra*? ḑice Dumneḑeul tĕŭ.
10 Bucuraţi-vĕ cu Ierusalimul,
Şi veseliţi-vĕ cu dînsul, toţĭ ceĭ ce-l ĭubiţĭ.
Bucuraţi-vĕ cu bucurie cu dînsul,
Toţĭ ceĭ ce aŭ plâns pentru dînsul;
11 Ca să sugeţĭ, şi să vĕ săturaţĭ din ţîţele mângăĭerilor luĭ,
Ca să sugeţĭ, şi să vĕ desfĕtaţĭ din plinitatea măririĭ luĭ.
12 Căcĭ aşa ḑice Iehova:
Écă! face-voiŭ să curgă în el pacea, ca pre un rîŭ,
Şi avuţia popórelor, ca un părâŭ ce se revărsă;
Atuncea veţĭ suge,
Veţĭ fi purtaţĭ pe braţe,
Şi veţĭ fi desmerdaţĭ pe genunchĭ.
13 Ca un *copil*, pre care-l mângâiă mumă-sa,
Aşa eŭ vĕ voiŭ mângăĭa;
Da, vĕ veţĭ mângâĭa în Ierusalim.
14 Şi veţĭ vedé *acésta*, şi inima vóstră se va bucura,
Şi ósele vóstre vor înflori, ca érba;
Şi mâna luĭ Iehova se va cunósce la serviĭ seĭ,
Dară mânia *luĭ* la neamiciĭ luĭ.
15 Căcĭ écă! Iehova vine cu foc,
Şi cu carele luĭ, ca un vârtej,
Ca să verse urgia sa cu văpaiă,
Şi mustrarea sa cu flacără de foc;
16 Căcĭ cu focul şi cu sabia luĭ
Va judeca Iehova tótă carnea;
Şi mulţĭ vor fi ceĭ ucişĭ de Iehova.
17 Ceĭ ce se sânţesc şi se curăţă în dumbrăvĭ,
Umblând unul după altul,
Cari mănâncă carne de porc şi urâcĭunĭ şi şórecĭ,
Vor peri împreună, ḑice Iehova;
18 Căcĭ eŭ *voiŭ pedepsi* faptele lor şi cugetele lor.
Dară va veni *timpul*, când voiŭ aduna tóte popórele şi limbele;
Şi vor veni, şi vor vedé mărirea mea;
19 Şi voiŭ pune semn între dînşi;
Şi pre ceĭ scăpaţĭ dintrînşi voiŭ trimete la popóre:
La Tarşiş, Pul şi Lud, cari întind arcul,
La Tubal, Iavan, şi *la* însulele depărtate,
Cari nu auḑiră faĭma mea,
Nicĭ nu vĕḑură mărirea mea;
Şi vor da în şcire mărirea mea între popóre.

20 Şi vor aduce pre fraţiĭ voştri din
tóte popórele,
Ca un dar, la Iehova,
Pe caĭ, în care şi pe tărgĭ,
Pe catârĭ şi pre dromadirĭ,
La sântul meŭ munte, Ierusalimul,
ḑice Iehova,
Precum fiiĭ luĭ Israel aduc darurĭ
În vase curate în casa luĭ Iehova.
21 Şi dintr'acestia voiŭ lua,
Ca să fie preoţĭ *şi* Leviţĭ, ḑice Iehova.
22 Căcĭ, precum cerurile cele noŭĕ şi
pămêntul cel noŭ,
Pre cari le voiŭ face,
Se vor statornici înaintea mea, ḑice
Iehova,
Aşa va sta statornic sĕmînţa vóstră şi numele vostru.
23 Şi se va întâmpla, de la o lună
noŭă până la cea-l-altă,
Şi de la un sabat până la cel-l-alt,
Că va veni tótă carnea, ca să se
închine înaintea mea,
Ḑice Iehova.
Şi vor eşi, şi vor vedé cadavrele
ómenilor,
Cari aŭ nelegĭuit asupra mea;
Căcĭ vermele lor nu va muri,
Nicĭ focul lor nu se va stinge;
Şi vor fi ură la tótă carnea.

CARTEA LUĬ IEREMIA.

Chiemarea luĭ Ieremia şi misiunea sa de profet; şi doĕ visiunĭ simbolice.

I Cuvintele luĭ Ieremia, fiul luĭ Hilkia, *unul* dintre preoţiĭ, cari *eraŭ*
în Anatot în pămêntul luĭ Beniamin:
2 Cătră care a fost cuvîntul luĭ Iehova în ḑilele luĭ Iosia, fiul luĭ Amon,
regele luĭ Iuda, în anul al treĭ-spre-ḑecelea al domnieĭ acestuĭa. 3 Ase-
menea a fost şi în ḑilele luĭ Iehoĭakim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, până la sfârşitul anuluĭ al un-spre-ḑecelea al luĭ Zedekia, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda; *adecă*, până la strămutarea Ierusalimuluĭ în luna a cincea.
4 Atuncea cuvîntul luĭ Iehova a fost
cătră mine, ḑicênd:
5 Maĭ 'nainte de a te forma în mitra
mumeĭ, eŭ te-am cunoscut;
Maĭ 'nainte de a eşi tu din matrice,
eŭ te-am sânţit,
Şi te-am hotărît profet popórelor.
6 Atuncĭ am rĕspuns: O Iehova, Dómne!
Écă, eŭ nu sciŭ să vorbesc, că tînĕr sûnt.
7 Şi Iehova a ḑis cătră mine: Nu ḑice: tînĕr sûnt;
Că tu veĭ merge cătră toţĭ *aceĭ la*
cari te voiŭ trimete,
Şi *le* veĭ vorbi tóte câte 'ţĭ voiŭ ordona.
8 Nu te teme de dînşi, că eŭ cu tine
sûnt,
Ca să te scap, ḑice Iehova.
9 Atuncĭ întins-a Iehova mâna sa,
şi atinse gura mea; şi Iehova a ḑis cătră mine:
Écă, pus-am cuvintele mele în gura ta.
10 Veḑĭ, eŭ astă-ḑĭ pusu-te-am pre-
ste popóre şi preste regate, ca să smul-
gĭ şi să stricĭ, ca să nimicescĭ şi să
surpĭ, ca să zidescĭ şi să sădescĭ.
11 Cuvîntul luĭ Iehova fost-a érăşĭ cătră mine, ḑicênd: Ce veḑĭ, Iere-
mia? Şi am rĕspuns: „Vĕd un toég de
migdal *(veghietor)*.“ 12 Şi a ḑis Iehova cătră mine: Bine aĭ vĕḑut; căcĭ eŭ veghiez, ca să împlinesc cuvîntul meŭ.
13 Şi fost-a cuvîntul luĭ Iehova că-
tră mine a doa óră, ḑicênd: Ce veḑĭ?
Şi am rĕspuns: „Vĕd un cazan ferbênd,
şi faţa luĭ *întórsă* cătră méḑă-nópte.“
14 Şi Iehova a ḑis cătră mine:
De la méḑă-nópte se va vĕrsa rĕul
Preste toţĭ locuitoriĭ ţăreĭ.
15 Căcĭ écă, eŭ voiŭ chĭema tóte némurile regatelor de la méḑă-nópte,
Ḑice Iehova; şi vor veni,
Şi va pune fie-care tronul sĕŭ
La intrarea porţilor Ierusalimuluĭ,
Şi împrejurul tuturor zidurilor,
Şi a tuturor cetăţilor luĭ Iuda.
16 Şi voiŭ prochiema judecăţile mele
asupra *locuitorilor* lor pentru tótă rĕutatea lor;
Fiind-că mĕ lăsară, şi tamâĭară ḑeilor străinĭ.
Şi se închinară înaintea faptelor
mânelor lor.

17 Tu decĭ încinge cópsele tale, şi scólă-te,
Şi spune-le tóte câte îţĭ ordon;
Nu te teme de dînşi,
Ca să nu te sfărâm înaintea lor.
18 Căcĭ écă, eŭ te-am făcut astă-ḑĭ cetate întărită şi stâlp de fer,
Şi zid de aramă preste ţara întrégă,
Preste regiĭ luĭ Iuda şi preste maĭ mariĭ luĭ,
Preste preoţiĭ luĭ, şi preste poporul ţăreĭ.
19 Şi se vor lupta asupra ta;
Dară nu te vor învinge;
Căcĭ eŭ *sûnt* cu tine, ḑice Iehova,
Ca să te scap.

Nerecunoştinţa şi pedepsirea luĭ Israel.

2 Şi cuvîntul luĭ Iehova fost-a cătră
mine, ḑicênd: 2 Du-te, şi strigă
în urechĭle Ierusalimuluĭ, ḑicênd: Aşa
ḑice Iehova:
Adusu-mi-am aminte de tine,
De credincĭoşia *ta* în tinereţea ta,
De ĭubirea *din timpul* logodireĭ tale,
Când aĭ venit după mine în pustiŭ,
Într'un pământ nesĕmĕnat.
Israel *era atuncea* sânt luĭ Iehova,
Pârga veniturilor sale;
3 Toţĭ câţĭ voĭaŭ să-l înghită, aŭ fost pedepsiţĭ;
Rĕul a venit preste dînşi,
Ḑice Iehova!
4 Ascultă cuvîntul luĭ Iehova, casă a luĭ Iacob!
Şi *voĭ*, tóte némurile caseĭ luĭ Israel!
5 Aşa ḑice Iehova:
Ce nedreptate aflară în mine părinţiĭ voştri,
De se departară de la mine,
Şi umblară după deşertăcĭune, şi se facură deşerţĭ?
6 Şi nu ḑiseră: Unde *este* Iehova?
Care ne-a scos din pământul Egiptuluĭ,
Care ne-a condus prin pustiiŭ,
Prin pământul deşerturilor şi al prăpăstielor,
Prin pământul seceteĭ şi al umbreĭ morţeĭ,
Prin pământul, prin care nu trecuse nicĭ un om,
Şi unde nimenea nu locuise.
7 Şi v'am adus într'un pământ roditor,
Ca să mâncaţĭ fruptele luĭ şi bunurile luĭ;
Dară după ce aţĭ intrat, aţĭ necurăţit pământul meŭ,
Şi aţĭ prefăcut moştenirea mea *în* urîcĭune;
8 Preoţiĭ nu *maĭ* ḑiseră: Unde *este* Iehova?
Şi ceĭ ce se ţin de lege nu mĕ cunoscură;
Păstoriĭ se rĕsculară asupra mea,
Şi profeţiĭ profeţiră pentru Baal,
Şi umblară după *lucrurĭ* fără de folos.
9 Pentru acésta mĕ voiŭ certa cu voĭ, ḑice Iehova,
Şi cu fiiĭ fiilor voştri mĕ voiŭ certa.
10 Căcĭ treceţĭ *în* insulele Chittim, şi vedeţĭ;
Şi trimeteţĭ la Kedar, şi luaţĭ sémă bine;
Şi vedeţĭ, dacă se întâmplă ce-va asemenea?
11 Schimbat-a vre-un popor pre ḑeiĭ *seĭ*, de şi acestia nu *sûnt* ḑeĭ?
Dară poporul meŭ a schimbat mărirea sa cu *un lucru* fără de folos.
12 Spăĭmântaţi-vĕ, cerurilor, de acésta,
Şi înfricoşaţi-vĕ!
Cutremuraţi-vĕ fórte, ḑice Iehova.
13 Căcĭ poporul meŭ făcu doĕ rele:
Mĕ lăsă pre mine, isvorul apelor viĭ,
Şi-şĭ sĕpă sie-şĭ puţurĭ, puţurĭ crĕpate,
Cari nu pot ţiné apă.
14 Óre *este* Israel sclav, *saŭ* fiiŭ de sclav?
De ce a ajuns pradă?
15 Puiĭ de leŭ mugit-aŭ asupră-ĭ, ridicatu-*şi*-aŭ vocea,
Şi făcut-aŭ pământul sĕŭ un deşert;
Cetăţile sale arsu-s'aŭ, *şi aŭ rĕmas* fără locuitorĭ.
16 Chĭar şi fiiĭ Nofuluĭ şi aĭ Tahapanesuluĭ îţĭ vor pasce crestetul capuluĭ.
17 Aŭ nu ţĭ-aĭ făcut singur acésta,
Părăsind pre Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
Pre-când el te conducea pe cale?
18 Şi acum ce aĭ a face în calea Egiptuluĭ,
Ca sa beĭ *din* apa Niluluĭ?
Saŭ ce aĭ *a face* în calea Asirieĭ,
Ca să beĭ *din* apa Eufrateluĭ?
19 Rĕutatea ta are să te pedepséscă,
Şi abaterile tale aŭ să te mustre;
Cunósce dară şi veḑĭ,
Cât de rĕŭ şi amar *este*,
Că aĭ lăsat pre Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
Şi că nu *este* frică de mine în tine,
Ḑice Iehova, Domnul oştirilor.

20 Căcĭ de demult aĭ sfărâmat jugul
tĕŭ,
Aĭ rupt legăturile tale;
Şi aĭ ḑis: Nu voiŭ *maĭ* asculta.
Căcĭ pe tótă colina înaltă,
Şi supt tot arborele verde,
Te-aĭ culcat, ca o curvă.
21 Dară eŭ te sădisem viţă alésă,
Din sad cu totul curat;
Decĭ cum te-aĭ prefăcut înaintea
mea într'o córdă de viţă sĕlbatică?
22 Căcĭ şi cu nitru de te veĭ spăla,
Şi săpun mult îţĭ veĭ lua,
Păcatul tĕŭ *tot* va rĕmâné scris înaintea mea,
Ḑice Iehova, Dumneḑeŭ.
23 Cum poţĭ ḑice: Nu m'am necurăţit,
N'am urmat Baalilor?
Veḑĭ calea ta în valea *fiuluĭ luĭ
Hinnom*,
Cunósce ce aĭ făcut;
24 Dromadir uşor *escĭ*, ce bate tóte
drumurile,
Asină sĕlbatică deprinsă în pustiŭ,
Ce în aprinderea sa înghite vêntul;
Pofta sa, cine o póte îndestula?
Toţĭ câţĭ o caută nu trebue să se
ostenéscă;
În luna eĭ o vor afla.
25 Feresce piciorul tĕŭ, să nu umble
desculţ,
Şi gâtul tĕŭ de la sete;
Dară tu aĭ ḑis: „În zădar, nu!
„Căcĭ ĭubit-am *ḑeiĭ* străinĭ,
„Şi în urma lor voiŭ merge."
26 Precum furul se ruşinézǎ, când se
prinde,
Aşa se va ruşina casa luĭ Israel,
Eĭ, regiĭ lor, maĭ mariĭ lor,
Preoţiĭ lor şi profeţiĭ lor;
27 Cari ḑic lemnuluĭ:
„Tu *escĭ* părintele meŭ;"
„Şi petreĭ: „Tu m'aĭ născut;"
Căcĭ aŭ întors spre mine dosul, şi
nu faţa;
Dară în timpul nenorocireĭ lor ḑic:
Scólă-te, şi mântuĭ-ne!
28 Dară unde *sûnt* ḑeiĭ teĭ, pre cari ţi
ĭ-aĭ făcut?
Eĭ să se scóle, de pot să te mântuéscă în timpul nenorocireĭ *tale*:
Căcĭ câte *sûnt* cetăţile tale, *atâţia*
sûnt ḑeiĭ teĭ, o Iuda.
29 Pentru ce vĕ certaţĭ cu mine?
Voĭ toţĭ v'aţĭ rĕsculat asupră-mĭ,
ḑice Iehova.
30 În zadar am lovit pre fiiĭ voştri;
N'aŭ primit îndreptare;
Sabia vóstră a sfâşiat pre profeţiĭ
voştri,
Ca un leŭ perḑĕtor.
31 O *voĭ* generaţiune *de astă-ḑi!*
Socotiţĭ cuvîntul luĭ Iehova, *care
ḑice*:
„Óre fost-am un pustiŭ luĭ Israel?
„Un pămênt al întunereculuĭ?
„De ce ḑice poporul meŭ;
„Sûntem domnĭ *preste noĭ*,
„Nu vom maĭ veni la tine?"
32 Aŭ póte fecióra să uĭte podóbele
sale, *saŭ* mirésa gătéla sa?
Totu-şĭ poporul meŭ m'a uĭtat de
ḑile nenumĕrate.
33 Cât îţĭ îmbunătăţescĭ calea ta, căutând ĭubire!
Cu adevĕrat chĭar pre cele maĭ rele le-aĭ învĕţat căile tale.
34 Şi în pólele tale aflatu-s'a sângele
sufletelor sĕrmanilor nevinovaţĭ,
Pre cari nu ĭ-aĭ prins spărgênd zidul;
35 Şi totu-şĭ tu ḑicĭ: „Sûnt nevinovată,
„Cu drept cuvînt mânia luĭ se va
întórce de la mine."
Écă, eŭ mĕ voiŭ judeca cu tine,
Fiind-că ḑicĭ: N'am păcătuit.
36 De ce alergĭ atât de mult, schimbându-ţĭ drumurile?
Ruşina-te-veĭ de Egipt,
Cum te-aĭ ruşinat de Asiria;
37 Da, tu veĭ eşi de aicea
Cu mânele tale pe capul tĕŭ;
Fiind-că Iehova a lepĕdat pre ceĭ
în cari te încreḑĭ,
Şi nu veĭ prospera cu dînşi.

Învitare spre pocăinţă.

3 Ḑice-se: Dacă cine-va lasă pre femea sa,
Şi *ea* se duce de la dînsul, şi se face *femea* altuĭ bărbat.
Maĭ póte acela să se întórcă la dînsa?
Aŭ pămêntul acela nu ar fi cu totul necurat?
Écă, desfrênat-aĭ cu mulţĭ ĭubiţĭ:
Şi tu *maĭ gândescĭ* a te re-nturna
la mine, ḑice Iehova,
2 Ridică ochiĭ teĭ spre locurile înalte,
Şi caută, unde nu te-aĭ necinstit;
Aţinitu-le-aĭ calea,
Ca Arabul *în* pustiiŭ;
Şi aĭ pângărit ţara
Cu desfrânările tale şi cu relele tale.
3 De aceea opritu-s'aŭ ploile,
Şi *nicĭ măcar* plóĭe tarḑie nu s'a
dat;
Frunte de curvă aĭ avut,
Nicĭ ruşine n'aĭ voit să aĭ.
4 Aŭ nu *este aşa: şi* acum să maĭ
strigĭ către mine:

„Părintele meŭ, tu *escĭ* conducătorul tinereţeĭ mele!
5 „Aŭ ţiné-va *mânia sa* pentru totda-una?
„Până în etern *o* va păzi?"
Écă, *aşa* aĭ vorbit, şi *tot* aĭ făcut rele, cât aĭ putut.
6 Iehova éră-şĭ a dis către mine în
dilele regeluĭ Iosia: Vědut-aĭ ce a fă-
cut *fiĭca luĭ* Israel cea neascultătóre?
Dusu-s-a pe tótă colina înaltă, şi supt
tot arborele verde, şi a desfrânat a-
colo. 7 Şi după ce a făcut tóte ace-
stea, disu-*ĭ*-am: Întórce-te către mine;
dară nu s'a întors. Şi vědut-a *acésta*
sóră-*sa* cea necredinciósă, *fiĭca* luĭ Iu-
da. 8 Şi am vědut, că, de şi am lă-
sat pre *fiĭca luĭ* Israel cea neascultă-
tóre, pentru adulterul sěŭ, şi ĭ-am dat
carte de despărţenie, Iuda, soră-sa cea
necredinciósă, nu s'a temut; ci s'a dus,
şi a desfrânat. 9 Şi prin desfrânarea
nesocotită a eĭ a pângărit ţara, şi a
făcut adulter cu petrele şi cu lemnele.
10 Şi pe lângă tóte acestea, Iuda, sora
sa cea necredinciósă, nu s'a întors că-
tră mine din tótă inima sa, ci cu min-
ciunĭ, dice Iehova.

Făgăduinţa haruluĭ dumnedeesc.

11 Şi Iehova a dis către mine: *Fiĭ-
ca luĭ* Israel cea neascultătóre s'a în-
dreptat înaintea mea maĭ mult de cât
Iuda cea necredinciósă. 12 Mergĭ şi
prochiemă cuvintele acestea spre médă-
nópte, şi di:
Întórce-te, Israele neascultător, dice Iehova,
Şi nu voiŭ face ca să cadă mânia mea preste voĭ;
Căcĭ sûnt milos, dice Iehova;
Şi nu voiŭ maĭ ţiné *mânia* pentru tot-dé-una.
13 Numaĭ cunósce-ţĭ păcatul těŭ,
Că aĭ păcătuit împotriva luĭ Iehova, Dumnedeul těŭ,
Şi aĭ alergat încóce şi încolo la străinĭ,
Supt tot arborele verde;
Şi n'aţĭ ascultat de vocea mea, dice Iehova.
14 Întorceţi-vě, fiĭ neascultătorĭ,
Dice Iehova;
Căcĭ eŭ am dreptul soţuluĭ asupra vóstră;
Şi vě voiŭ lua câte unul din cetate şi câte doĭ din ném,
Şi vě voiŭ duce la Sion;
15 Şi vě voiŭ da păstorĭ după inima mea,
Carĭ vě vor pasce cu sciinţă şi cu minte.
16 *Şi* când vě veţĭ îmmulţi, şi veţĭ cresce în ţară,
În dilele acelea, dice Iehova,
Nu vor maĭ dice: Chivotul legeĭ luĭ Iehova;
Nicĭ *le* va veni în gând,
Nicĭ îşĭ vor aduce aminte de el; nicĭ *îl* vor cerceta;
Nicĭ nu se va maĭ face.
17 În timpurile acelea vor numi Ierusalimul: Tronul luĭ Iehova,
Şi tóte popórele se vor aduna către dînsul,
La numele luĭ Iehova, la Ierusalim;
Şi nu vor maĭ urma învârtoşireĭ inimeĭ lor celeĭ rele.
18 În dilele acele casa luĭ Iuda va umbla cu casa luĭ Israel,
Şi vor veni împreună din pământul de la médă-nópte
În pământul, pre care eŭ l-am dat de moştenire părinţilor voştri.
19 Dară eŭ disesem: Cum să te pun între fiiĭ *meĭ*,
Şi să-ţĭ daŭ pământul plăcut,
Moştenirea, podóbă între podóbele popórelor!
Dară gândit-am: Tu mě veĭ numi părinte,
Şi nu te veĭ *maĭ* întórce de la mine.
20 Cu adevěrat, *precum* o femee este necredinciósă ĭubituluĭ sěŭ,
Aşa v'aţĭ făcut necredincioşĭ *şi* voĭ mie,
Casă a luĭ Israel, dice Iehova.
21 O voce s'a audit din locurile înalte,
Plângerea *şi* rugăcĭunea fiilor luĭ Israel;
Pentru că suciseră calea lor,
Uĭtaseră pre Iehova, Dumnedeul lor.
22 Întorceţi-vě, fiĭ abătuţĭ,
Şi voiŭ vindeca abaterile vóstre.
„Écă, noĭ venim la tine;
„Pentru că tu *escĭ* Iehova, Dumnedeul nostru.
23 „Cu adevěrat, în deşert *se aştéptă mântuire* de la înălţimĭ,
„*Şi de la* mulţimea munţilor;
„Numaĭ la Iehova, Dumnedeul nostru, *este* mântuirea luĭ Israel.
24 „Da, *idoliĭ*, ruşinea *nóstră*, aŭ mâncat din tinereţea nóstră câştigul părinţilor noştri,
„Oile lor şi boiĭ lor,
„Pre fiiĭ lor, şi pre fetele lor.
25 „În ruşinea nóstră zăcem,
„Şi necinstea nóstră ne acopere;

„Căcĭ am pĕcătuit împotriva luĭ
Iehova, Dumneḑeul nostru,
„Noĭ şi părinţiĭ noştri din tinereţea
nóstră, până în ḑiŭa de astă-ḑĭ,
„Şi n'am ascultat de vocea luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru."

Predică de pocăinţă repeţită.

4 Israele, de te veĭ întórce,
Ḑice Iehova, *de* te veĭ întórce către mine;
Şi de veĭ depărta de dinaintea mea
urîcĭunile tale,
Şi nu veĭ maĭ rătăci;
2 Şi *de* te veĭ jura:
Viŭ *este* Iehova!
În adevĕr, în drept şi în dreptate:
Atuncea popórele se vor bine-cuvînta într'însul,
Şi se vor lăuda într'însul.
3 Căcĭ aşa ḑice Iehova
Către bărbaţiĭ luĭ Iuda şi aĭ Ierusalimuluĭ:
Araţĭ pămêntul vostru cel înţelenit,
Şi nu semênaţĭ în spiniĭ!
4 Voĭ bărbaţĭ aĭ luĭ Iuda şi locuitorĭ
aĭ Ierusalimuluĭ,
Circumcideţi-vĕ luĭ Iehova,
Şi depărtaţĭ prepuţul inimeĭ vóstre;
Ca nu cum-va să isbucnéscă mânia
mea, ca un foc,
Şi să ardă, şi nimenea să nu pótă
să *o* stingă,
De rĕutatea faptelor vóstre.

Profeţie despre pustiirea ţăreĭ evreescĭ.

5 Spuneţĭ *acésta* în Iuda,
Şi *o* prochiemaţĭ în Ierusalim, şi
cuvîntaţĭ
Suflaţĭ în trâmbiţă în *tótă* ţara:
Strigaţĭ cu voce tare, şi ḑiceţĭ:
„Strângeţi-vĕ, şi să intrăm în cetăţile cele întărite!"
6 Înălţaţĭ stégul spre Sion;
Fugiţĭ, nu staţĭ:
Că aduc rĕul de la méḑă-nópte,
Şi nenorocire mare.
7 Leul s'a ridicat din tufarul sĕŭ,
Şi perḑĕtorul popórelor a plecat;
A eşit din locul sĕŭ, ca să prefacă
pămêntul tĕŭ în pustiiŭ;
Şi cetăţile tale se vor nimici din
lipsa de locuitorĭ.
8 De aceea încingeţi-vĕ cu sacĭ, plângeţĭ şi urlaţĭ;
Pentru că mânia cea înfocată a luĭ
Iehova nu s'a întors de la noĭ.
9 Şi în ḑiŭa aceea, ḑice Iehova,
Inima regeluĭ şi inima maĭ marilor
se va perde,
Şi preoţiĭ se vor spăĭmânta, şi profeţiĭ se vor îngrozi.
10 Atuncĭ am ḑis: O Iehova, Dómne!
Da, aĭ amăgit pre poporul acesta
şi Ierusalimul,
Ḑicênd: Veţĭ avé pace;
De óre-ce sabia a ajuns până la
suflet.
11 În timpul acela se va ḑice poporuluĭ acestuĭa şi Ierusalimuluĭ:
„Un vênt arḑĕtor *suflă de pe* locurile înalte din deşert;
„Către fata poporuluĭ meŭ, nu ca
să vênture, nicĭ ca să cureţe":
12 *Da*, un vênt puternic vine din *locurile* acestea de la mine;
Şi acum voiŭ prochĭema hotărîrea
mea asupra lor.
13 Écă, el se înalţă, ca noriĭ,
Şi carele luĭ, ca un vârtej;
Caiĭ luĭ sûnt maĭ ĭuţĭ decât vulturiĭ;
Vaĭ de noĭ, căcĭ sûntem prădaţĭ!
14 Ierusalime, spală inima ta de rĕutate,
Ca să te mântuĭ;
Până când vor locui în mijlocul
tĕŭ cugetările tale cele rele?
15 Căcĭ o voce spune de la Dan,
Şi dă în şcire nenorocirea de la
muntele luĭ Efraim.
16 Amintiţĭ *acésta* popórelor,
Écă! publicaţĭ Ierusalimuluĭ,
Că împresurătoriĭ sosesc din o ţară
îndepărtată,
Şi strigă asupra cetăţilor luĭ Iuda.
17 Aşeḑatu-s'aŭ în jurul *luĭ*, ca păzitoriĭ de ţărâne;
Pentru că s'aŭ rĕsculat asupra mea,
ḑice Iehova.
18 Purtarea ta şi faptele tale ţĭ-aŭ adus acésta,
Nenorocirea ta cea atât de amară,
Care a ajuns până la inima ta.

Jalea profetuluĭ.

19 Măruntaĭele mele! măruntaĭele mele!
Mi se cutremură până în zidurile
inimeĭ mele;
Inima mea se turbură în mine: nu
pot să tac:
Pentru că aĭ auḑit, suflete al meŭ,
Sunetul trâmbiţeĭ, alarma resbeluluĭ.
20 Sfărâmare preste sfărâmare! un ţipĕt!
Căcĭ tótă ţara este pustiită;
Pustiitu-s'aŭ corturile mele de o
dată,
Covórele mele într'o clipă.

21 Până când voiŭ vedé stégul,
Şi voiŭ audi sunetul trâmbiţeĭ?
22 „Pentru că poporul meŭ *este* fără de minte;
„Nu m'a cunoscut;
„*Sûnt* fiĭ nebunĭ,
„Şi n'aŭ minte;
„*Sûnt* înţelepţĭ în a face rĕul,
„Dară a face bine nu sciŭ.“
23 Mĕ uĭt preste ţară, şi écă, ea *este* fără formă şi deşértă;
Şi la cerurĭ, *şi écă*, nu *aŭ* lumina *lor*!
24 Mĕ uĭt la munţĭ, şi écă eĭ tremură,
Şi tóte colinele se cutremură!
25 Mĕ uĭt, şi écă, nu *este* nicĭ un om,
Şi tóte păsĕrile ceruluĭ aŭ fugit!
26 Mĕ uĭt, şi écă, Carmelul *este* deşert,
Şi tóte cetăţile luĭ sûnt ruinate,
De faţa luĭ Iehova,
Din aprinderea mânieĭ luĭ!
27 Căcĭ aşa dice Iehova:
Tótă ţara va ajunge un pustiŭ;
Totu-şĭ nu *o* voiŭ nimici cu totul.
28 De aceea pămêntul este în jale,
Şi cerul de dé-asupra se întunecă,
Pentru că eŭ am dis, am hotărît,
Şi nu-mĭ va păré rĕŭ, nicĭ mĕ voiŭ întórce de la acésta.
29 Tótă cetatea fuge,
De vuetul călăreţilor şi al arcaşilor;
Întră în tufarĭ,
Şi se acaţă pe stâncĭ;
Tótă cetatea *este* părăsită,
Şi nicĭ un om nu locuesce într'însa.
30 Şi tu, cea pustiită, ce veĭ face?
De te veĭ îmbrăca cu purpură,
De te veĭ împodobi cu podóbe de aur,
De-ţĭ veĭ boi ochiĭ cu dresurĭ,
În zadar te veĭ împodobi;
Căcĭ ĭubiţiĭ *teĭ* te despreţuesc,
Eĭ caută vĭéţa ta.
31 Căcĭ aud o voce, ca a uneĭ femeĭ în facere,
Un suspin, ca aceleĭ ce nasce pre ântéiŭ-născutul sĕŭ:
Vocea fiĭceĭ Sionuluĭ;
Suspină, întindênd mânele sale, *şi dicênd*:
„Vaĭ de mine!
„Căcĭ sufletul meŭ se stinge de ucigaşĭ.“

Se pomenesc felurite păcate ale evreilor şi pedepsele lor.

5 Cutreeraţĭ uliţele Ierusalimuluĭ,
Şi uĭtaţi-vĕ, şi cunósceţĭ, şi cercetaţĭ în pĭeţele luĭ,
De puteţĭ afla *în el* un om,
De este *vrc-unul*, care să facă dreptatea,
Care să caute adevĕrul; şi-l voiŭ ĭerta.
2 De şi dic eĭ: Viŭ *este* Iehova!
Totu-şĭ jură mincĭunos.
3 Iehova, ochiĭ teĭ aŭ nu *caută* spre adevĕr?
Tu ĭ-aĭ lovit, dară eĭ n'aŭ simţit;
I-aĭ nimicit, *dară* n'aŭ voit să se îndrepte;
Împetritu-s'aŭ feţele lor maĭ mult decât stânca,
N'aŭ voit să se întórne.
4 Atuncĭ am dis: Acestia *sûnt* nisce săracĭ, sûnt proştĭ,
Ce nu cunosc calea luĭ Iehova,
Judecata Dumnedeuluĭ lor.
5 Mĕ voiŭ duce către ceĭ marĭ,
Şi voiŭ vorbi către eĭ:
Căcĭ acestia cunosc calea luĭ Iehova,
Judecata Dumnedeuluĭ lor;
Dară acestia aŭ sfărâmat cu totul jugul,
Şi aŭ rupt legăturile.
6 De aceea leul din pădure îĭ va lovi,
Lupul deşertuluĭ îĭ va pustii,
Leopardul va pândi cetăţile lor;
Tot cel ce va eşi din ele va fi sfâşiat;
Pentru că s'aŭ îmmulţit păcatele lor,
Şi s'aŭ mărit abaterile lor.
7 Cum? să te ĭert pentru acésta?
Fiiĭ teĭ m'aŭ lăsat,
Şi jură pe *ceĭ ce* nu *sûnt* deĭ:
După ce ĭ-am îndestulat, apoĭ aŭ săvârşit adulter,
Şi se adunară în casa curveĭ.
8 Sûnt *ca* nisce caĭ sătuĭ *şi* cotoĭoşĭ,
Nechéză fie-care după femea apróapeluĭ sĕŭ.
9 Să nu pedepsesc pentru acésta? dice Iehova;
Şi sufletul meŭ să nu se rĕsbune asupra unuĭ aşa popor?
10 Suiţi-vĕ pe zidurile luĭ, şi *le* sfărâmaţĭ;
Dară să nu *le* nimicĭţĭ cu totul,
Smulgeţĭ curpeniĭ luĭ;
Că nu *sûnt* aĭ luĭ Iehova.
11 Căcĭ casa luĭ Israel şi casa luĭ Iuda,
S'aŭ purtat către mine cu necredinţă, dice Iehova.
12 Se lepĕdară de Iehova,
Şi aŭ dis: „El nu *este*,
„Şi nicĭ nu va veni asupră-ne *vrcun* rĕŭ,

„Nicĭ vom vedé nicĭ sabie, nicĭ fómete;
13 „Şi profeţiĭ se vor preface în vênt,
Şi cuvîntul *luĭ Iehova* nu *este* întrînşi.“
Aşa li se va întâmpla lor înşi-şĭ.
14 De aceea aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor:
Fiind-că voĭ cuvîntaţĭ aceste cuvinte;
Ecă, eŭ voiŭ face vorbele mele *să fie ca* focul în gura ta,
Şi pre poporul acesta *să fie ca* lemnele, şi-ĭ va mistui.
15 O casă a luĭ Israel, ḑice Iehova:
Ecă, aduc asupră-vĕ un popor de departe;
Popor puternic, un popor vechĭ,
Un popor, a căruĭ limbă nu o cunoscĭ,
Nicĭ înţelegĭ ce vorbesce;
16 Tolba luĭ *este* ca un mormînt deschis,
Toţĭ *sûnt* vitejĭ.
17 Vor mânca secerişul tĕŭ şi pânea ta,
Pre cari fiiĭ teĭ şi fetele tale trebuiaŭ să *le* mănânce;
Vor mânca oile tale şi turmele tale;
Vor mânca viĭle tale şi smochiniĭ teĭ;
Şi vor nimici prin sabie cetăţile tale cele întărite,
În cari te încredĭ.
18 Dară cu tóte acestea, ḑice Iehova, în ḑilele acelea,
Nu vĕ voiŭ nimici cu totul.
19 Şi va fi, când veţĭ ḑice:
Pentru ce ne-aĭ făcut Iehova, Dumneḑeul nostru, tóte acestea?
Atuncea le veĭ rĕspunde:
Precum m'aţĭ lăsat,
Şi aţĭ servit pre ḑeiĭ străinĭ în pămêntul vostru:
Aşa veţĭ servi pre străinĭ într'un pămênt, *care* nu *este* al vostru.
20 Spuneţĭ acestea caseĭ luĭ Iacob,
Şi daţĭ în scire acestea în Iuda, ḑicênd:
21 O popor nebun şi fără de minte, ascultă acum acestea:
Voĭ, cari aveţĭ ochĭ, şi nu vedeţĭ;
Cari aveţĭ urechĭ, şi nu auḑiţĭ;
22 Aŭ nu vĕ temeţĭ de mine? ḑice Iehova,
Şi nu tremuraţĭ înaintea mea?
Cel ce am pus nisipul hotar măreĭ,
După un ordin perpetu, preste care nu póte trece;
Se muncesc valurile eĭ, dară nu-l pot birui;
Ele mugesc, dară nu-l pot trece.
23 Dară acest popor are o inimă dârjă şi îndărătnică;
S'aŭ rĕsculat, şi s'aŭ dus;
24 Şi nu ḑic în inima lor: Să ne temem de Iehova, Dumneḑeul nostru,
Care dă plóĭe timpurie şi *plóie* tărḑie, la timpul sĕŭ;
Şi păzesce pentru noĭ sĕptĕmânele hotărîte ale culesuluĭ.
25 Nedreptăţile vóstre le-aŭ îndepărtat,
Şi pĕcatele vóstre aŭ oprit *aceste* bunĕtăţĭ de la voĭ.
26 Căcĭ află-se în poporul meŭ nelegiuiţĭ,
Ce se pun la pândă, cum se plécă păsĕrariĭ;
Aşéḑă reţéŭa, prind pre ómenĭ.
27 Precum cuşca este plină de păserĭ,
Aşa şi casele lor *sûnt* pline de înşelăcĭune;
Prin ea s'aŭ mărit şi s'aŭ înavuţit;
28 S'aŭ îngrăşat, s'aŭ făcut tarĭ,
Şi trec cu vederea faptele celor reĭ;
Nu fac judecată,
Judecata orfanuluĭ, ca să prospereze;
Nicĭ dreptatea săracilor nu o fac.
29 Să nu pedepsesc pentru acestea? ḑice Iehova;
Şi sufletul meŭ să nu se rĕsbune asupra unuĭ aşa popor?
30 *Lucrurĭ* înspăĭmântătóre şi cumplite se întâmplă în ţară:
31 Profeţiĭ profeţesc mincĭunĭ,
Şi preoţiĭ domnesc cu ajutorul lor:
Şi poporul meŭ îĭ place acésta:
Şi ce veţĭ *maĭ* face *până* în sfârşit?

Asupra poporuluĭ ce pare a fi sigur şi asupra amăgitorilor seĭ, vin duşmanĭ înverşunaţĭ.

6 Fiĭ aĭ luĭ Beniamin, fugiţĭ
Din mijlocul Ierusalimuluĭ,
Şi trâmbiţaţĭ în Tekoa,
Şi ridicaţĭ un semn de foc în Bet-Haccherem:
Căcĭ rĕul se apropiă de la méḑănópte,
Şi o ruină mare.
2 Pre cea frumósă şi gingaşă,
Pre fata Sionuluĭ, o voiŭ dărâma.
3 Păstoriĭ şi turmele lor vin la dînsa;
Aşéḑă corturĭ în jurul eĭ;
Fie-care pasce pe partea luĭ.
4 Pregătiţĭ resbelul asupra eĭ;
Sculaţi-vĕ, şi să ne suim cătră méḑă-ḑi;

Păcat pentru noï, că ḑiŭa se plécă,
Că se întind umbrele de séră.
5 *Dară* sculaţi-vĕ, şi ne vom sui nóp-
tea,
Şi vom ruina palaturile sale.
6 Căcï aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul*
oştirilor:
Tăïaţï arborï,
Şi faceţï un val asupra Ierusalimu-
luï;
Acésta *este* cetatea de pedépsă,
Într'însa nu *este* decât apĕsare.
7 Precum fântâna isvoresce apa sa,
Aşa isvoresce ea rĕutatea eï;
Silnicia şi răpirea se aud într'însa;
Înaintea mea ne'ncetat *se înfăţişéză*
suferinţï şi plângerï.
8 Înţelepţesce-te, Ierusalime!
Ca nu cum-va să se tragă sufletul
meŭ de la tine;
Ca nu cum-va să te prefac într'un
deşert, într'un pămênt nelocuit.
9 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştiri-
lor;
Vor culege, ca pre o viïe, rĕmăşi-
ţele luï Israel;
Maï întinde-ţï mâna, ca şi culegă-
torul cu panerul *sĕŭ*!
10 Către cine voiŭ vorbi?
Saŭ *pre cine* voiŭ destepta, să *mĕ*
asculte?
Écă urechïa lor nu *este* circumcisă,
Şi nu pot să audă;
Écă, cuvîntul luï Iehova le este de
batjocură,
Nu aŭ plăcere de dînsul.
11 De aceea eŭ sûnt plin de mânia luï
Iehova;
Sûnt sătul de a o *maï* purta:
O voiŭ vĕrsa asupra pruncilor pe
cale,
Şi asupra adunăreï tinerilor;
Căcï prinde-se-vor şi bărbatul şi
femea,
Şi bătrânul şi cel sătul de ḑile.
12 Şi casele lor vor trece *în stăpâni-
rea* altora,
Cu ţarinele şi femeele *lor* împre-
ună;
Căcï voiŭ întinde mânïa mea
Asupra locuitorilor pămêntuluï ace-
stuïa, ḑice Iehova.
13 Căcï de la cel maï mic al lor până
la cel maï mare al lor,
Fie-care s'a dedat interesuluï sĕŭ
personal;
Şi de la profet până la preot,
Fie-care lucréză înşelăcïune.
14 Şi vindecă cu uşurinţă rănile po-
poruluï meŭ,
Ḑicênd: Pace, pace!
Şi pacea nu *este*.
15 Óre ruşinatu-s'aŭ, când aŭ făcut
urâcïune?
Nu, nicï decum nu s'aŭ ruşinat,
Nicï nu cunosc *ce este* ruşinea:
De aceea vor cădé unul preste al-
tul;
Când îï voiŭ pedepsi, vor cădé, ḑi-
ce Iehova.
16 Aşa ḑice Iehova:
Staţï în drumurï, şi căutaţï,
Şi întrebaţï de cărările cele vechï,
Care *este* calea cea bună; şi um-
blaţï pe dînsa;
Şi *aşa* veţï afla repaus pentru su-
fletele vóstre.
Dară eï aŭ ḑis:
„Nu voim să umblăm *pe ea*.“
17 Pus'am încă şi custoḑï preste voï,
Cari să ḑică: „Ascultaţï sunetul
trâmbiţeï;“
Dară eï aŭ ḑis:
„Nu voim să auḑim.“
18 De aceea ascultaţï, popórelor! şi
tu, comunitate, cunósce,
Ce se petrece între acestia.
19 Ascultă, pămêntule!
Écă, eŭ voiŭ aduce asupra poporu-
luï acestuïa nenorocire,
Fruptul cugetărilor lor;
Pentru că n'aŭ ascultat de cuvin-
tele mele,
Nicï de legea mea; ci aŭ lepĕda-
t-o.
20 La ce-mï *folosesce* tămâïa adusă din
Şeba?
Şi trestia aromatică din pămênt de-
părtat?
Olocaustele vóstre nu-mï *sûnt* binc-
primite,
Şi sacrificïele vóstre nu-mï plac.
21 De aceea, aşa ḑice Iehova:
Écă, eŭ voiŭ pune petre de potic-
nire poporuluï acestuïa,
De carï şi părinţiï şi fiiï luï se vor
poticni;
Vecinul şi amicul luï vor peri.
22 Aşa ḑice Iehova:
Écă, vine un popor din pămêntul de
către méḑă-nópte,
Şi o naţiune mare se ridică de la
marginea pămêntuluï;
23 Arc şi lance are în mânï;
Sûnt cruḑï şi fără de milă;
Vocea lor mugesce, ca marea,
Şi vine călare pe caï,
Înşiraţï, ca bărbaţiï de resbel
Asupră-ţï, fică a Sionuluï.
24 Noï auḑit-am faïma lor;
Slabit-aŭ mânele nóstre;
Agonia ne-a cuprins,

Și chinurĭ, ca ale uneĭ femeĭ în facere.
25 Nu eșițĭ la câmp, nicĭ nu umblațĭ pe cale;
Căcĭ sabia neamiculuĭ *și* gróza *de el este* pretutindenea.
26 Fată a poporuluĭ meŭ, încinge-*te* cu sac,
Și culcă-te în cenușă,
Fă-țĭ jale, *ca pentru fiul* unul-născut,
Și plângerĭ amare;
Că pustiitorul a venit fără de șcire asupra nóstră.
27 *Ca* un topitor de aur te-am pus în mijlocul poporuluĭ meŭ,
Ca să cunoscĭ și să cercetezĭ urmările lor.
28 Toțĭ *sûnt* neascultătorĭ, vorbitorĭ de rĕŭ,
Aramă și fer; cu toțiĭ *sûnt* stricațĭ.
29 Foile s'aŭ ars;
Plumbul s'a mistuit de foc;
Topitorul topesce în zădar,
Căcĭ reiĭ nu s'aŭ despărțit.
30 Argint lepĕdat se vor numi,
Pentru că Iehova ĭ-a lepĕdat.

Slujba dumneḑeéscă esterióră, fără pocăință, e în fața luĭ Dumneḑeŭ urâciune.

7 Cuvîntul, care a fost de la Iehova către Ieremia, ḑicênd: 2 Staĭ în pórta caseĭ luĭ Iehova, și prochĭémă acolo cuvîntul acesta, și ḑi:
Auḑiți cuvîntul luĭ Iehova, toțĭ *ómeniĭ* luĭ Iuda,
Câțĭ intrațĭ prin porțile acestea, ca să vĕ închinațĭ luĭ Iehova.
3 Așa ḑice Iehova, Dumneḑeul oștirilor și al luĭ Israel:
Îndreptațĭ căile vóstre și faptele vóstre,
Și vĕ voiŭ lăsa să locuițĭ în locul acesta.
4 Nu vĕ încredețĭ în cuvinte mincĭunóse, ḑicênd:
„Templul luĭ Iehova,
„Templul luĭ Iehova,
„Templul luĭ Iehova e acesta!"
5 Căcĭ de vețĭ îndrepta căile vóstre și faptele vóstre;
De vețĭ face judecată între om și aprópele sĕŭ;
6 *De* nu vețĭ asupri pre străin, pre orfan și pre vĕduvă,
Și nu vețĭ vĕrsa sânge nevinovat în locul acesta,
Nicĭ nu vețĭ urma pre ḑeiĭ străinĭ spre dauna vóstră;
7 Atuncea vĕ voiŭ lăsa să locuițĭ în locul acesta,
În pămêntul, pre care l-am dat părinților voștri, în etern și perpetu.
8 Écă, voĭ vĕ încredețĭ în cuvinte mincinóse, ce nu folosesc nimic.
9 *Cum!* furațĭ, ucidețĭ și săvârșițĭ adulter,
Jurațĭ strâmb, și tămăĭațĭ luĭ Baal,
Și urmațĭ altor ḑeĭ, pre carĭ nu-ĭ cunóscețĭ,
10 Și apoĭ venițĭ și stațĭ înaintea mea în casa acésta,
Care se numesce după numele meŭ,
Și ḑicețĭ: „Sûntem scăpațĭ!" *și érășĭ* facețĭ tóte aceste urâcĭunĭ!
11 Casa acésta, care se numesce după numele meŭ,
Aŭ dóră făcutu-s'a în ochiĭ voștri pesteră de tâlharĭ?
Écă, eŭ însu-mĭ am vĕḑut *acestea*, ḑice Iehova.
12 Dară ducețĭ-vĕ acum la locul meŭ, care *era* în Șilo,
Unde am pus numele meŭ la început,
Și vedețĭ ce ĭ-am făcut,
Pentru rĕutatea poporuluĭ meŭ Israel!
13 Și acum, fiind-că ațĭ făcut tóte acestea fapte, ḑice Iehova,
Și v'am vorbit,
Sculându-mĕ de diminéță, și vorbind,
Dară n'ațĭ auḑit,
Și v'am strigat, dară n'ațĭ rĕspuns:
14 Pentru acésta voiŭ face caseĭ, care se numesce după numele meŭ,
În care vĕ încredețĭ,
Și loculuĭ, pre care l-am dat voŭĕ și părinților voștri,
Precum am făcut Șilouluĭ:
15 Vĕ voiŭ arunca de la fața mea,
Precum am aruncat pre toțĭ frațiĭ voștri,
Pre tótă seminția luĭ Efraim.
16 De aceea nu te ruga pentru poporul acesta,
Nicĭ nu ridica cerere saŭ rugăcĭune pentru dînsul,
Nicĭ nu mijloci către mine;
Că nu te voiŭ asculta.
17 Nu veḑĭ ce fac eĭ în cetățile luĭ Iuda,
Și în ulițele Ierusalimuluĭ?
18 Fiiĭ culeg lemne, și părințiĭ aprind focul,
Și femeele frământă aluatul,
Ca să facă turte regineĭ ceruluĭ,

Şi să verse libaţiunĭ ḑeilor străinĭ,
Ca să mĕ întărîte.
19 Óre pre mine mĕ întărîtă? ḑice Iehova;
Óre nu pre eĭ înşi-şĭ, spre ruşinea feţelor lor?
20 De aceea, aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, mânia mea şi furia mea se va vĕrsa asupra loculuĭ acestuĭa,
Asupra omuluĭ, şi asupra animaluluĭ;
Asupra arborilor câmpuluĭ,
Şi asupra fruptelor pămêntuluĭ;
Şi va arde, şi nu se va stinge.
21 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Adăugaţĭ olocaustele vóstre *la* sacrificĭele vóstre,
Şi mâncaţĭ *din* carnea *lor*.
22 Căcĭ n'am vorbit cu părinţiĭ voştri, nicĭ nu le-am dat ordinĭ,
În ḑiŭa, în care ĭ-am scos din pămêntul Egiptuluĭ,
Pentru olocauste şi sacrificiĭ;
23 Ci cuvîntul acesta le-am ordonat, ḑicênd:
Ascultaţĭ de vocea mea,
Şi eŭ vĕ voiŭ fi Dumneḑeŭ,
Şi voĭ 'mĭ veţĭ fi popor:
Şi umblaţĭ pe tóte căile, câte vi le pun înainte,
Ca să vĕ fie bine.
24 Dară n'aŭ ascultat, nicĭ nu şĭ-aŭ plecat urechĭa;
Ci aŭ umblat după sfaturile *şi* învârtoşirea inimeĭ lor celeĭ rele;
S'aŭ dat înapoĭ, şi n'*aŭ mers* înainte.
25 Din ḑiŭa în care aŭ eşit părinţiĭ voştri din pămêntul Egiptuluĭ,
Până în ḑiŭa de astă-ḑĭ.
Am trimes la voĭ pre toţĭ serviĭ meĭ, pe profeţĭ,
Sculându-mĕ în fie-care diminéţă, şi trimeţêndu-ĭ:
26 Totu-şĭ nu m'aŭ ascultat, nicĭ nu şĭ-aŭ plecat urechĭa:
Şi s'aŭ încăpaţânat.
Aŭ făcut maĭ reŭ decât părinţiĭ lor.
27 Şi chiar de le veĭ vorbi tóte aceste cuvinte,
Nu te vor asculta;
Şi de veĭ striga la dînşi,
Nu-ţĭ vor rĕspunde.
28 De aceea ḑi-le lor:
Acesta *este* un popor, care nu ascultă de vocea luĭ Iehova, Dumneḑeul sĕŭ,
Nicĭ nu primesce învĕţăturĭ;
Adevĕrul a perit şi s'a stins din gura lor.
29 Tunde-ţĭ pĕrul tĕŭ, *Ierusalime!* şi-*l* lépĕdă,
Şi scóte bocet pe locurile înalte!
Că Iehova a lepĕdat şi a părăsit generaţiunea *acésta* a mânieĭ sale.
30 Căcĭ fiiĭ luĭ Iuda aŭ făcut rele înainte-mĭ, ḑice Iehova;
Aŭ pus urâcĭunile lor în casa,
Care se numesce după numele meŭ,
Ca să o necurăţéscă;
31 Şi aŭ zidit înălţimile Tofetuluĭ,
Care *este* în valea fiĭuluĭ luĭ Hinnom,
Ca să ardă pre fiiĭ lor şi pre fetele lor în foc;
Ceea ce n'am ordonat, şi în cuget nu mĭ-a intrat.
32 De aceea écă, vin ḑilele, ḑice Iehova,
În carĭ nu se va numi, Tofet,
Nicĭ, Valea Fiĭuluĭ luĭ Hinnom,
Ci, Valea Tăiereĭ;
Căcĭ vor îmmormînta în Tofet, ne maĭ fiind *aĭurea* loc.
33 Şi cadavrele acestuĭ popor se vor face hrană
Păsĕrilor ceruluĭ şi férelor pămêntuluĭ;
Şi nu *va fi* cine să le sperie.
34 Şi voiŭ face să înceteze din cetăţile luĭ Iuda,
Şi din uliţele Ierusalimuluĭ,
Vocea bucurieĭ şi vocea veselieĭ,
Vocea mireluĭ, şi vocea mireseĭ;
Căcĭ pămêntul *acesta* în pustiŭ se va preface.

Ocara cea maĭ mare, pustiirea cea maĭ mare şi surghiunul cel maĭ mare cad asupra poporuluĭ din pricina apostasieĭ.

8 În timpul acela, ḑice Iehova, vor scóte ósele regilor luĭ Iuda, şi ósele maĭ marilor luĭ,
Ósele preoţilor, şi ósele profeţilor,
Şi ósele locuitorilor Ierusalimuluĭ, din mormintele lor;
2 Şi le vor întinde în faţa sóreluĭ şi a luneĭ,
Şi în faţa tuturor oştirilor cerescĭ, pre carĭ le-aŭ ĭubit,
Pre carĭ le-aŭ servit, şi pre carĭ le-aŭ urmat,
Pre carĭ le-aŭ căutat, şi cărora s'aŭ închinat.
Nu se vor *maĭ* aduna, nicĭ nu se vor îmmorminta;
Ci se vor face gunoiŭ pe faţa pămêntuluĭ.

3 Şi mórtea va fi maĭ dorită decât
viéţa
De tótă rĕmăşiţa celor ce vor fi rĕ-
maşĭ din acea generaţiune rea,
Ce va fi rĕmasă în tóte locurile,
unde-ĭ voiŭ fi alungat,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
4 Şi éră-şĭ ḑi către eĭ:
Aşa ḑice Iehova:
De cade *cine-va*, aŭ nu se scólă?
De rătăcesce *cine-va*, aŭ nu se în-
tórce?
5 De ce *decĭ* poporul acesta al Ieru-
salimuluĭ a rătăcit,
Cu rătăcire perpetuă?
Eĭ ţin tare la înşelăcĭune,
Şi nu voĭesc să se întórcă.
6 *I*-am ascultat, şi *ĭ*-am auḑit;
Nu vorbesc drept;
Nu *este* nimenea, *căruĭa* să-ĭ pară
rĕŭ de rĕutatea sa,
Saŭ să ḑică: Ce am făcut?
Fie-care se întórce la alergătura sa,
Cu calul *ce* se aruncă în luptă.
7 Chĭar şi cocostârcul de supt cer cu-
nósce timpul sĕŭ;
Turturica, rândunica, şi cocorul pă-
zesc timpul venireĭ lor;
Dară poporul meŭ nu cunósce drep-
tul luĭ Iehova.
8 Cum ḑiceţĭ: Sûntem înţelepţĭ,
Şi legea luĭ Iehova *este* cu noĭ?
Cu adevĕrat, în zadar ea s'a făcut:
Pana scriitorilor *o-aŭ prefăcut* în
mincĭună.
9 Înţelepţiĭ sûnt ruşinaţĭ,
Se spăimântă şi sûnt prinşĭ;
Écă, eĭ lepĕdară cuvîntul luĭ Ie-
hova;
Ce înţelepcĭune decĭ *este* într'înşiĭ?
10 De aceea voiŭ da femeele lor al-
tora,
Şi ţarinele lor *altor* stăpânĭ;
Pentru că fie-care, de la cel maĭ
mic până la cel maĭ mare,
Vĕd numaĭ de interesul lor propriŭ;
De la profet până la preot,
Fie-care lucréză înşelăcĭune.
11 Şi vindecă cu uşurinţă rănile fiĭceĭ
poporuluĭ meŭ,
Ḑicênd: Pace! pace!
Şi pacea nu *este*.
12 Óre ruşinatu-s'aŭ, când aŭ făcut u-
râcĭunĭ?
Nu, nicĭ decum nu s'aŭ ruşinat,
Nicĭ nu cunosc ce *este* ruşinea;
De aceea vor cădé unul preste al-
tul;
Când îĭ voiŭ pedepsi, vor cădé,
Ḑice Iehova.
13 Cu totul îĭ voiŭ mistui, ḑice Iehova;
Nu *se vor afla* strugurĭ în viĭe,
Nicĭ smochine pe smochinĭ;
Şi frunza va veşteji;
Şi *bunurile, pre cari* le-am dat, se
vor duce de la dînşi.
14 De ce şedem?
Adunaţi-vĕ, să intrăm în cetăţile
întărite,
Şi să tăcem acolo;
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul nostru,
ne-a adus la tăcere,
Şi ne-a adăpat cu fiere;
Că luĭ Iehova am păcătuit.
15 Aşteptat-am pace, dară nicĭ un bi-
ne nu *ne-a venit:*
Timp de vindecare, şi écă! spaĭmă.
16 Forăitul cailor luĭ s'a auḑit de la
Dan;
Tot pămêntul s'a mişcat,
De sunetul nechezătureĭ *cailor* luĭ
celor puternicĭ;
Căcĭ veniră, şi mistuiră ţara şi tot
ce era într'însa,
Cetatea şi locuitoriĭ eĭ.
17 Şi écă *maĭ* trimet asupră-vĕ şerpĭ,
basiliscĭ,
Pentru cari nu *este* nicĭ un descân-
tec,
Şi eĭ vĕ vor muşca, ḑice Iehova.
18 *Unde* să aflu vre-o mângăĭere în
întristarea mea!
Inima mea *este* bolnavă în mine.
Écă, vocea de strigare a fiĭceĭ po-
poruluĭ meŭ din pămênt înde-
părtat!
19 „Aŭ nu *este* Iehova în Sion?
„Regele luĭ aŭ nu *este* într'însul?
„De ce m'aŭ întărîtat prin chipu-
rile lor cĭoplite?
„Prin deşertăcĭunĭ străine?
20 „Trecutu-s'a secerişul, sfârşitu-s'a
vara,
„Şi noĭ *încă* nu sûntem mântuiţĭ."
21 Eŭ sûnt rănit pentru rana fiĭceĭ po-
poruluĭ meŭ,
Sûnt în jale, spaĭma m'a cuprins!
22 Óre nu *este* balsam în Galaad?
Óre nu *este* acolo vre-un medic?
De ce óre fiĭca poporuluĭ meŭ nu
se vindecă?

Plângere pentru depravarea şi demoralisarea poporuluĭ care-le cu inima împetrită despreţuesce unica cale a mântuiriĭ.

9 Ah, de s'ar preface capul meŭ în
apă,
Şi ochiĭ meĭ într'un isvor de lă-
crimĭ,
Ca să plâng ḑiŭa şi nóptea
Pre ucişiĭ fiĭceĭ poporuluĭ meŭ!

2 O de aşĭ avé o colibă de călĕtor
în pustiŭ!
Mĭ-aşĭ lăsa poporul meŭ, şi m'aşĭ
duce de la el;
Căcĭ toţĭ *sûnt* adulterĭ,
O adunătură de făcătorĭ de rele!
3 Întind limba lor, arcul lor de minciună,
Şi în pămêntul *lor* nu biruesc prin
adevĕr;
Ci trec din rĕutate în rĕutate,
Şi de mine nu sciŭ, ḑice Iehova.
4 Păziţi-vĕ tot însul de aprópele sĕŭ,
Şi nu vĕ încredeţĭ în nicĭ un frate;
Căcĭ până şi frate *pre frate* înşélă,
Şi tot amicul se pórtă *ca* un vorbitor de rĕŭ.
5 Da, tot însul înşélă pre aprópele
sĕŭ,
Şi nu vorbesc adevĕrul;
Aŭ deprins limba lor ca să vorbéscă minciună,
Şi se ostenesc într'a face rele.
6 Locaşul tĕŭ *este* în mijlocul înşelăciuneĭ,
Şi prin înşelăciune nu voiesc să
mĕ cunóscă, ḑice Iehova.
7 De aceea, aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Écă, îĭ voiŭ topi, şi-ĭ voiŭ cerca;
Căcĭ ce *alta* să fac pentru fiica poporuluĭ meŭ?
8 Limba lor *este ca* o săgétă ucigătóre;
Ea vorbesce amăgire;
Fie-care vorbesce de pace cu gura
luĭ către aprópele sĕŭ,
Dară în inimă 'ĭ pune pândă.
9 Să nu-ĭ pedepsesc pentru acestea?
ḑice Iehova;
Şi sufletul meŭ să nu-şĭ rĕsbune asupra unuĭ aşa popor?
10 (Pentru munţĭ voiŭ scóte plângerĭ
şi ţipete,
Şi pentru păşunile deşertuluĭ, bocire;
Căcĭ pustiitu-s'aŭ, încât nicĭ un om
nu póte să tréců *preste eĭ*,
Nicĭ nu se aude vocea de turme
în eĭ;
Fugit-aŭ păserile ceruluĭ şi animalele,
Depărtatu-s'aŭ:)
11 Şi voiŭ preface Ierusalimul în grămeḑĭ, în locuinţă de şacalĭ,
Şi cetăţile luĭ Iuda le voiŭ face un
deşert, fără locuitorĭ.
12 Cine este omul cel înţelept, care
póte să înţelégă acésta?
Şi către cine a cuvîntat gura luĭ
Iehova, ca să spună,
Pentru ce ţara s'a perdut,
Şi s'a pustiit ca un pustiŭ, încât
nimenea nu póte să trécă *prin
ea?*
13 Iehova a maĭ ḑis:
Pentru că lăsară legea mea,
Pre care le-am pus-o înainte,
Şi nu ascultară de vocea mea,
Nicĭ nu umblară după dînsa;
14 Ci aŭ umblat după învârtoşarea
inimeĭ lor,
Şi după Baaliĭ, pre carĭ ĭ-aŭ învĕţat părinţiĭ lor,
15 De aceea aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Écă, eŭ 'ĭ voiŭ hrăni, pre acest popor *al meŭ*, cu pelin,
Şi-ĭ voiŭ adăpa cu apă de fiere;
16 Şi-ĭ voiŭ împrăstia pr'intre popórele,
Pre carĭ nicĭ eĭ nicĭ părinţiĭ lor nu
le cunoscură;
Şi voiŭ trimete sabia în urma lor,
Până când îĭ voiŭ nimici.
17 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Căutaţĭ şi chiemaţĭ plângătórele, ca
să vină;
Şi trimeteţĭ după cele deprinse *a
jeli*, ca să vină;
18 Să se grăbéscă, şi să ridice plângere pentru noĭ;
Ca ochiĭ noştri să lase lăcrimĭ,
Şi pleópele nóstre să isvoréscă apă.
19 Căcĭ voce de jale se aude din Sion:
„Cât sûntem de nimiciţĭ! sûntem
ruşinaţĭ fórte!
„Căcĭ trebue să părăsim ţara;
„Căcĭ aŭ surpat locuinţele nóstre."
20 Ascultaţĭ decĭ, femeĭ! cuvîntul luĭ
Iehova,
Şi să priméscă urechia vóstră cuvîntul gureĭ sale,
Şi învĕţaţĭ pre ficele vóstre plângere,
Şi *tótă* femea pre vecina sa cântarea de jale.
21 Căcĭ mórtea se sue prin ferestrele
nóstre,
Intră în palaturile nóstre,
Ca să stârpéscă pre pruncĭ în uliţă,
Şi pre tinerĭ în pieţe.
22 Di, aşa ḑice Iehova:
Cadavrele ómenilor vor cădé, ca
gunoiul pe faţa pămêntuluĭ.
Şi ca snopul în urma secerătoruluĭ,
Şi *pre care* nime nu-*l* culege.
23 Aşa ḑice Iehova:
Să nu se laude înţeleptul cu înţelepciunea sa,

Să nu se laude puternicul cu puterea sa,
Să nu se laude avutul cu avuţia sa;
24 Ci cel ce se laudă să se laude cu acésta,
Că *mě* înţelege, şi mě cunósce,
Că eŭ *sûnt* Iehova, cel ce face milă,
Dreptul şi dreptatea pe pămênt;
Căcĭ în acestea mě plac, ḑice Iehova.
25 Ecă, vin ḑilele, ḑice Iehova,
Când voiŭ pedepsi pre toţĭ, *şi* pre circumcişĭ şi pre necircumcişĭ:
26 Pre Egipt, pre Iuda şi pre Edom,
Pre fiiĭ luĭ Ammon şi pre Moab,
Şi pre toţĭ câţĭ taiă marginile *pěruluĭ capuluĭ* lor,
Cari locuesc în pustiŭ;
Căcĭ tóte *acestea* popóre *sûnt* necircumcise,
Şi tótă casa luĭ Israel *este* necircumcisă la inimă.

Pe idolĭ şi pe idolatriĭ viul Dumneḑeŭ ĭĭ va nimici, dar pe poporul sěŭ îl va pedepsi aspru.

10 Ascultaţĭ cuvîntul, pre care vi-l ḑice Iehova, casă a luĭ Israel!
2 Aşa ḑice Iehova:
Nu vě deprindeţĭ în urmările pâgânilor,
Şi nu vě spăimântaţĭ de semnele ceruluĭ,
De şi păgâniĭ se sperie de ele.
3 Căcĭ datinele păgânilor *sûnt* deşertăcĭunĭ;
Căcĭ eĭ taiă un lemn din pădure,
Mânele de meşter îl lucrézâ cu securea;
4 Îl împodobesc cu argint şi cu aur;
Îl întăresc cu cuĭe şi cu cĭocane,
Ca să nu se clatine.
5 *Staŭ* ca *un stâlp* de palmĭer, lucrat în strug,
Dară nu vorbesc;
Sûnt duşĭ *de alţĭ*;
Căcĭ nu pot să umble.
Nu vě temeţĭ de dînşi; că rěŭ nu pot să facă,
Nicĭ a face bine nu pot.
6 Nimenea nu *este* asemenea ţie, Iehova!
Escĭ mare, şi numele těŭ *este* mare în putere.
7 Cine să nu se témă de tine, Rege al popórelor!
Căcĭ *acésta* ţi se cuvine;
Căcĭ între toţĭ înţelepţiĭ popórelor,
Şi între tóte regatele lor, nu *este* nimenea asemenea ţie.
8 Ci cu toţiĭ sûnt proştĭ şi nebunĭ,
Chĭar lemnul *însu-şĭ este* mustrarea deşertăcĭuneĭ *lor*.
9 Argint cĭocănit se aduce din Tarşiş,
Şi aur din Ufaz,
Lucru de maĭestru,
Şi de mână de argintar:
Vestmîntul lor *este* vînăt şi purpur;
Tóte *acestea sûnt* lucrurĭ de *ómenĭ* iscusiţĭ.
10 Dară Iehova *este* Dumneḑeul cel adevěrat,
Este Dumneḑeul cel viŭ, şi Regele etern,
De mânia luĭ pămêntul se cutremură,
Şi popórele nu pot să pórte urgia luĭ.
11 (Aşa veţĭ vorbi către eĭ:
„Ḑeiĭ, cari n'aŭ făcut cerul şi pămêntul,
„Vor peri de pe faţa pămêntuluĭ şi de supt cerul acesta.")
12 El făcu pămêntul cu puterea sa,
Întemeĭă lumea cu înţelepcĭunea sa,
Şi întinse cerurile cu mintea sa.
13 La vuetul *ce se face*, când el pune mulţimea apelor în cerurĭ,
Şi ridică noriĭ de la marginile pămêntuluĭ,
Întórnă fulgerile în plóie,
Şi scóte vêntul din tesaurele sale;
14 *Atuncĭ* omul se arată *cât este de* prost cu sciinţa *sa*;
Şi tot argintarul rěmâne ruşinat de chipurile sale cele cĭoplite;
Căcĭ chipul sěŭ turnat *este o* mincĭună,
Şi nicĭ o suflare nu *este* într'însul.
15 *Sûnt* deşertăcĭunĭ, lucru de amăgire,
La timpul pedepseĭ lor vor peri.
16 Moştenirea luĭ Iacob nu *este* ca acestia,
Căcĭ el *este* Făcătorul a tóte;
Şi Israel *este* sěmînţa moştenireĭ luĭ;
Numele luĭ *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
17 Adună de pe pămênt lucrările tale,
Tu, cel ce locuescĭ în împresurare!
18 Căcĭ aşa ḑice Iehova:
Ecă, eŭ de astă dată voiŭ asvârli *departe* pre locuitoriĭ ţăreĭ;
Căcĭ ĭ-am năpustit, ca să-ĭ găsécă.
19 Vaĭ mie de durerea mea!
Rana mea este mare; şi am ḑis:
„Orĭ cum, acésta-ĭ o bólă, *ce trebue să o sufer*, şi o voiŭ suferi;

20 „Cortul meŭ s'a pustiit, şi tóte funiele mele s'aŭ rupt;
„Fiiĭ meĭ s'aŭ dus de la mine, şi nu maĭ sûnt,
„Nu *este* cine să maĭ întindă cortul meŭ,
„Saŭ să ridice covórele mele."
21 Căcĭ păstoriĭ s'aŭ împrostit,
Şi n'aŭ căutat pre Iehova;
Pentru acésta nu prosperéză,
Şi tóte turmele lor s'aŭ risipit.
22 Vocea vesteĭ, écă, vine!
Şi mişcare mare din pământul de la méḑă-nópte;
Pentru ca să prefacă cetăţile luĭ Iuda într'un deşert,
În locuinţă pentru şacalĭ.
23 Iehova, cunosc, că nu a omuluĭ *este* calea sa,
Că nu *este* în *puterea* omuluĭ ce umblă, de a-şĭ îndrepta paşiĭ seĭ.
24 Iehova pedepsesce-mĕ, dară cu astâmpĕr;
Nu cu mânia ta, ca să nu mĕ nimicescĭ.
25 Varsă mânia ta asupru popórelor, carĭ nu te cunosc,
Şi asupra némurilor, carĭ nu chĭémă numele tĕŭ;
Căcĭ aŭ mâncat pre Iacob,
L-aŭ mâncat, l-aŭ nimicit,
Şi aŭ pustiit locuinţa luĭ.

Legămîntul luĭ Dumneḑeŭ.

11 Cuvîntul, care a fost către Ieremia de la Iehova, ḑicênd:
2 Ascultaţĭ cuvintele legămîntuluĭ acestuĭa, şi spune bărbaţilor luĭ Iuda
şi locuitorilor Ierusalimuluĭ; şi ḑi că-
tră eĭ: 3 Aşa ḑice Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ Israel:
Blestemat *fie* omul, care nu ascultă de cuvintele legămîntuluĭ acestuĭa,
4 Pre care l-am dat părinţilor voştri,
În ḑiŭa *în care* ĭ-am scos din pământul Egiptuluĭ,
Din cuptoruĭ de fer, ḑicênd:
Ascultaţĭ de vocea mea, şi faceţĭ
Tóte câte vĕ ordon;
Aşa *ca* să-mĭ fiţĭ popor,
Şi eŭ să vĕ fiŭ Dumneḑeŭ;
5 Ca să împlinesc jurămîntul, ce l-am jurat părinţilor voştri,
De a le da un pământ, în care curge lapte şi mĭere,
Precum *se vede* în ḑiŭa de astă-ḑĭ.
Atuncĭ eŭ am rĕspuns, şi am ḑis:
Aşa să fie, Iehova.
6 Iehova a maĭ ḑis către mine:
Prochĭémă tóte cuvintele acestea în cetăţile luĭ Iuda,
Şi pe uliţele Ierusalimuluĭ, ḑicênd:
Ascultaţĭ cuvintele legămîntuluĭ acestuĭa,
Şi faceţi-le
7 Căcĭ am mărturisit pre părinţiĭ voştri,
În ḑiŭa *în care* ĭ-am scos din pământul Egiptuluĭ până în ḑiŭa de astă-ḑı,
Sculându-mĕ de diminéţă, deşteptându-ĭ, *şi* ḑicênd:
Ascultaţĭ vocea mea.
8 Dară n'aŭ auḑit, şi nu şĭ-aŭ plecat urechĭa;
Ci aŭ umblat fie-care după învârtoşarea inimeĭ lor celeĭ rele;
Pentru acésta voiŭ aduce asupra lor *cuprinsul* tuturor cuvintelor legămîntuluĭ acestuĭa,
Pre carĭ *le*-am ordonat de a *le* face, dară nu *le*-aŭ făcut.

Necredincioşia poporuluĭ.

9 Şi Iehova ḑise către mine:
Între bărbaţiĭ luĭ Iuda,
Şi între locuitoriĭ Ierusalimuluĭ este o conjurare;
10 S'aŭ re'ntors la fără-de-legile strămoşilor lor,
Carĭ nu voiră să audă de cuvintele mele,
Şi aŭ urmat după alţĭ ḑeĭ, ca să le servéscă;
Casa luĭ Israel şi casa luĭ Iuda aŭ rupt legămîntul meŭ,
Pre care l-am facut cu părinţiĭ lor.
11 De aceea aşa ḑice Iehova:
Écă, voiŭ aduce preste eĭ nenorocirea,
De care nu vor puté scăpa;
Şi vor striga către mine,
Dară nu voiŭ asculta;
12 Ci mérgă cetăţile luĭ Iuda şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ,
Şi strige către ḑeiĭ, cărora le tămăĭară;
Dară eĭ nu vor puté să-ĭ scăpe,
În timpul nenorocireĭ lor.
13 Căcĭ câte *sûnt* cetăţile tale, atâţia sûnt *şi* ḑeiĭ teĭ, o Iuda!
Şi după numĕrul uliţelor Ierusalimuluĭ,
Aţĭ ridicat altare de ruşine,
Altare de tămâĭere luĭ Baal.
14 Şi acum nu te ruga pentru poporul acesta,
Nicĭ nu ridica cerere, nicĭ rugăcĭune pentru dînşi;

Căcĭ nu-ĭ voiŭ asculta, când vor striga cătră mine
Din nenorocirea lor.
15 Ce va face ĭubita mea în casa mea,
De óre ce atâţia săvârşesc desfrânarea lor *acolo*,
Şi s'a luat de la tine carnea cea săntă?
Căcĭ când facĭ rĕul, atuncea te bucurĭ.
16 Iehova te-a numit:
Oliv pururea verde, frumos, cu frupte măreţe;
Dară cu voce de alarmă mare s'a aprins focul preste dînsul,
Şi ramurile luĭ s'aŭ rupt.
17 Căcĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *care* te-a sădit,
Ţĭ-a cuvîntat nenorocire,
Pentru rĕutatea caseĭ luĭ Israel şi a caseĭ luĭ Iuda,
Pre care eĭ aŭ făcut-o,
Întarîtându-mĕ, *şi* tămăiând luĭ Baal.

Viéţa luĭ Ieremia în primejdie.

18 Şi Iehova mĭ-a dat în scire, ca să *o* cunosc;
De demult arĕtatu-mi-a faptele lor.
19 Dară eŭ *eram* ca un miel desmerdat, *pre care-l* duc spre junghĭere;
Şi n'am înţeles, că eĭ aŭ făcut uneltirĭ asupră-mĭ, *ḑicênd*:
„Să nimicim pomul şi fruptul luĭ,
„Şi să-l stârpim din pămêntul celor viĭ,
„Ca nicĭ numele luĭ să nu se maĭ amintéscă."
20 Dară o Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, cel ce judecĭ drept,
Cel ce cercĭ rĕrunchiĭ şi inima,
Fă ca să vĕd rĕsbunarea ta asupra acestora,
Pentru că ţie ţĭ-am încredinţat causa mea.
21 De aceea aşa ḑice Iehova
De barbaţiĭ din Anatot, cari caută după vĭéţa ta, ḑicênd:
Să nu profeţescĭ în numele luĭ Iehova,
Ca să nu morĭ de mânele nóstre:
22 De aceea aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Écă, eŭ îĭ voiŭ pedepsi;
Tineriĭ vor muri de sabie;
Fiiĭ lor şi fetele lor vor muri de fóme;
23 Şi nu va fi nicĭ o rĕmăşiţă din eĭ;
Căcĭ voiŭ aduce rele preste bărbaţiĭ din Anatot,
Adecă, anul pedepseĭ lor.

Stare tristă a ţĕriĭ din pricina pĕcatelor locuitorilor seĭ.

12 Drept escĭ, Iehova, când mĕ judec cu tine;
Totuşĭ te întreb de judecăţile *tale*:
De ce calea reilor prosperéză?
De ce sûnt fericiţĭ toţĭ ceĭ ce se pórtă cu necredincĭoşie?
2 Săditu-i-aĭ, şi aŭ prins rădăcină;
Cresc, şi încă şi fruptul daŭ;
Tu *escĭ* aprópe de gura lor,
Dară departe de rĕrunchiĭ lor.
3 Dară tu, Iehova, mĕ cunoscĭ;
M'aĭ vĕḑut, şi aĭ cercat inima mea cătră tine;
Trage-ĭ ca pre oĭ la junghĭere.
Şi pregătesce-ĭ pentru ḑiŭa junghiereĭ!
4 Până când ţara va jeli,
Şi érba se va usca de pe *tótă* câmpia
De rĕutatea locuitorilor eĭ?
Vitele şi păserile s'aŭ stârpit;
Căcĭ ḑis'aŭ eĭ: *Iehova* nu vede viitorul nostru.
5 Dacă fugind cu ceĭ pedestri te făcură să ostenescĭ,
Atuncea cum te veĭ întrece cu caiĭ?
Şi *de n'aĭ* siguranţă într'un pămênt de pace,
Atuncea ce veĭ face la umflarea Iordanuluĭ?
6 Căcĭ şi fraţiĭ teĭ şi casa părinteluĭ tĕŭ,
Şi acestia s'aŭ purtat cu necredincĭoşie cătră tine:
Da, acestia aŭ strigat în urma ta *cu voce* tare.
Nu te încrede în eĭ,
Chĭar de vor vorbi cu tine cuvinte plăcute.
7 Părăsit-am casa mea,
Lăsat-am moştenirea mea,
Dat-am pre ĭubita sufletuluĭ meŭ în mânele neamicilor eĭ.
8 Moştenirea mea facutu-s'a pentru mine ca un leŭ în pădure;
Dat-a asupră-mĭ vocea sa;
De aceea eŭ am urît-o.
9 Moştenirea mea *făcutu-s'a* pentru mine o pasĕre răpitóre pestriţă;
Păserĭ răpitóre *decĭ fi-vor* în jurul eĭ;
Veniţĭ, adunaţi-vĕ, tóte férele câmpuluĭ,
Veniţĭ să *o* mâncaţĭ.
10 Mulţĭ păstorĭ stricat-aŭ viĭa mea,
Aŭ călcat în picĭóre partea mea,
Prefăcut-aŭ partea mea cea *atât de* plăcută într'un pustiŭ deşert.

11 Prefăcut-o-aŭ într'o pustietate;
Şi pustiită *fiind*, ea jelesce în ju-ru-mĭ.
Tótă ţara s'a pustiit,
Pentru că nu *este* nimenea, *care* să *o* ĭea la inimă.
12 Pe tóte înălţimile în pustiŭ veniră prădătorĭ;
Căcĭ sabia luĭ Iehova mistue
De la o margine a ţăreĭ până la cea-l-altă;
Nicĭ un muritor n'are pace.
13 Semĕnat-aŭ grâŭ, dară vor secera spinĭ;
Ostenitu-s'aŭ, *dară* nicĭ un folos nu vor avé;
Vĕ veţĭ ruşina de venitul vostru,
Pentru aprinderea mânieĭ luĭ Iehova.

Prorocirea asupra popórelor învecinate.

14 Aşa ḑice Iehova:
Asupra tuturor vecinilor meĭ celor reĭ,
Carĭ se ating de moştenirea, ce am dat-o în stăpânire poporuluĭ meŭ Israel:
Écă, îĭ voiŭ smulge de pe pămên-tul lor,
Şi voiŭ smulge casa luĭ Israel din mijlocul lor.
15 Şi va fi, după ce 'ĭ voiŭ smulge,
Că éră-şĭ îĭ voiŭ milui, şi voiŭ în-tórce
Pre fie-care la moştenirea sa, şi pre fie-care la pămêntul sĕŭ.
16 Şi va fi, de vor învĕţa căile popo-ruluĭ meŭ,
Şi vor jura pe numele meŭ:
Viŭ *este* Iehova!
Cum învĕţat-aŭ poporul meŭ să ju-re pe Baal;
Atuncea eĭ vor fi întărițĭ în mijlo-cul poporuluĭ meŭ;
17 Dară de nu vor asculta,
Voiŭ smulge pre aceste popóre, smulgêndu-le şi nimicindu-le,
Ḑice Iehova.

Pedépsa evreilor arătată prin douĕ sim-bole.

13 Aşa a ḑis Iehova cătră mine:
Du-te, şi cumpĕră-ţĭ o cingătóre
de in, pune-o în jurul cópselor tale,
dară să nu o daĭ la apa. 2 Decĭ
cumpĕrat-am cingatóre, după cuvîntul
luĭ Iehova, şi am pus-o în jurul cóp-
selor mele.
3 Şi a fost cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova de a doa óră, ḑicênd: 4 Ié
cingătórea ce ţĭ-aĭ cumpĕrat, *şi* care
este în jurul cópselor tale, şi sculându-
te, mergĭ la Eufrat, şi o ascunde în
crăpătura *vre-uneĭ* stâncĭ. 5 Decĭ du-
su-m'am, şi am ascuns-o lângă Eufrat,
precum Iehova mĭ-a ordonat.
6 Şi după trecerea a maĭ multor
ḑile, a ḑis Iehova cătră mine: Scólă-
te, mergĭ la Eufrat, şi ĭé de acolo cin-
gătórea, de care ţĭ-am ordonat, ca să
o ascunḑĭ acolo. 7 Atuncea dusu-
m'am la Eufrat, săpat-am, şi am luat
cingătórea din locul, în care o ascun-
sesem; şi écă, cingătórea era stricată
şi nu era bună de nimic. 8 Atuncea
cuvîntul luĭ Iehova a fost cătră mine
ḑicênd:
9 Aşa ḑice Iehova:
Ast-fel voiŭ strica mândria luĭ Iuda
Şi mândria cea mare a Ierusalimu-luĭ.
10 Acest popor rĕŭ, care nu voĭesce să asculte de cuvintele mele,
Ci umblă după învârtoşarea inimeĭ lor,
Şi merg după alţĭ ḑeĭ,
Ca să le servéscă şi să le se în-chine:
Preface-se-vor ca cingătórea acésta, ce nu este bună de nimic.
11 Căcĭ, precum cingĕtórea este lipită de cópsele omuluĭ,
Aşa şi eŭ am lipit de mine tótă casa luĭ Israel,
Şi tótă casa luĭ Iuda, ḑice Iehova;
Ca să-mĭ fie mie popor,
Şi renume, laudă şi mărire;
Dară n'aŭ voit să asculte.
12 De aceea le veĭ ḑice cuvîntul acesta:
Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel:
Tot burduful se umple cu vin;
Şi *de*-ţĭ vor ḑice:
Da, nu scim că tot burduful se um-ple cu vin?
13 Atuncea le veĭ ḑice: Aşa ḑice Iehova:
Écă, voiŭ umple de beţie pe toţĭ locuitoriĭ pămêntuluĭ acestuĭa,
Pe regiĭ, carĭ şed pe tronul luĭ David,
Pe preoţiĭ, pe profeţiĭ,
Şi pe toţĭ locuitoriĭ Ierusalimuluĭ.
14 Şi-ĭ voiŭ cĭocni pe eĭ uniĭ de alţiĭ,
Pe părinţĭ şi pe fiĭ la un loc, ḑice Iehova;
Nu mĕ voiŭ îndura, nicĭ nu-*ĭ* voiŭ cruţa, nicĭ nu-*ĭ* voiŭ milui,
Ci-ĭ voiŭ nimici.

Transportarea poporuluĭ.

15 Auḑiţĭ şi ascultaţĭ, *şi* nu vĕ îngâm-faţĭ,
Căcĭ Iehova a vorbit;

16 Daţĭ mărire luĭ Iehova, Dumnedeul vostru,
Maĭ 'nainte de a aduce el întunerecul,
Şi maĭ 'nainte de ce să se împedece picĭórele vóstre pe munţĭ întunecoşĭ:
Şi voĭ asteptând lumina,
El o va schimba în umbră de mórte,
Şi o va preface în întunerec des.
17 Er de nu veţĭ asculta acésta,
Sufletul meŭ va plânge în ascuns pentru sumeţirea *vóstră*;
Şi ochiĭ meĭ vor plânge amar, şi vor scóte lăcrimĭ;
Că turma luĭ Iehova se va duce în captivitate.
18 Spuneţĭ regeluĭ şi regineĭ:
Umiliţi-vĕ, înjosiţi-vĕ:
Căcĭ *de pe* capetele vóstre este cădută
Coróna vóstră cea măréţă.
19 Cetăţile de la médă-di sûnt închise,
Şi nu *este* cine să *le* deschidă;
Tot Iuda se duce în captivitate,
Se face captiv cu totul.
20 Ridicaţĭ ochiĭ voştri, şi uĭtaţi-vĕ la ceĭ ce vin de la médă-nópte;
Unde *este* turma dată ţie, frumósa ta turmă?
21 *Şi* ce veĭ dice, când *aceştĭ străinĭ* te vor pedepsi?
Căcĭ tu ĭ-aĭ deprins să *fie* maĭ marĭ *şi* capĭ preste tine.
Aŭ dóră nu te vor cuprinde durerĭ, ca pre o femee în facere?
22 Şi de veĭ dice în inima ta:
De ce mi s'a întâmplat acésta? *Rĕspund:*
Pentru mulţimea fără-de-legilor tale s'aŭ descoperit pólele tale,
S'aŭ desgolit cu silnicie călcăĭele tale.
23 Póte Etiopénul să schimbe pelea luĭ, saŭ pantera petele sale?
Atuncea veţĭ puté şi voĭ să faceţĭ bine, voĭ ceĭ ce sûnteţĭ deprinşĭ a face rĕul.
24 De aceea ĭĭ voiŭ împrăstĭa, ca pre paĭele,
Ce se duc de vêntul deşertuluĭ.
25 Acésta *este* sórta ta, partea ta cea horărîtă de mine, dice Iehova;
Căcĭ m'aĭ uĭtat, şi te-aĭ încredut în mincĭună.
26 De aceea voiŭ desgoli pólele tale, *şi le voiŭ da* peste cap,
Şi se va arĕta ruşinea ta.
27 Vĕdut-am adulteriile tale şi nechezările tale,
Desfrânarea ta cea rea,
Şi urâcĭunile tale,
Pe délurĭ *şi* pe câmpurĭ;
Vaĭ de tine, Ierusalime!
Tot nu te curăţescĭ, ah până când!

Vestirea seceteĭ şi fómeteĭ.

14 Cuvîntul luĭ Iehova, care a fost către Ieremia despre secetă:
2 Iuda jelesce, şi porţile *Ierusalimuluĭ* sûnt lâncedite;
Zac în jale pe pămênt;
Şi se sue *la cerurĭ* strigătul Ierusalímuluĭ.
3 Şi ceĭ puternicĭ aĭ lor trimet pre supuşiĭ lor după apă;
Eĭ vin la fântână, *şi* apă nu găsesc,
Se întorc cu vasele lor deşerte;
Se ruşinéză, şi roşesc,
Şi-şĭ învelesc capetele.
4 Căcĭ pămêntul a crăpat,
Pentru că n'a ploŭat pe pămênt;
Plugariĭ s'aŭ ruşinat,
Învelitu-şi-aŭ capetele.
5 Chĭar cerbóĭca pe câmp,
Născênd *pre puiĭ seĭ, ĭĭ* părăsesce,
căcĭ nu este érbă;
6 Şi asinii sălbaticĭ staŭ pe locurile înalte,
Îşĭ trag suflarea, ca şacaliĭ;
Ochiĭ lor se întunecă, căcĭ nu *este* érbă.
7 Iehova, de şi fără-de-legile nóstre mărturisesc asupra nóstră,
Fă totu-şĭ pentru numele tĕŭ;
Da, abaterile nóstre sûnt multe:
Pĕcătuitu-ţi-am.
8 Speranţă a luĭ Israel, mântuitorul sĕŭ la timp de strâmtorare!
De ce escĭ ca un străin în ţară,
Şi ca un călĕtor *ce* se abate, ca să mâĭe?
9 De ce escĭ ca un om surprins,
Ca un vitéz, *ce* nu póte să ajute?
Dară tu, Iehova, *escĭ* în mijlocul nostru,
Şi noĭ ne numim după numele tĕŭ;
Nu ne lăsa.
10 Aşa dice Iehova către poporul acesta:
Fiind că le-a plăcut a rătăci,
Şi n'aŭ oprit picĭórele lor:
De aceea Iehova n'are plăcere de dînşi;
Acum îşĭ aduce aminte de fără-de legea lor,
Şi pedepsesce păcatele lor.
11 Şi Iehova a dis către mine:
Nu te ruga pentru poporul acesta spre binele *luĭ*.

12 De vor posti, nu voiŭ asculta strigarea lor,
Şi de vor aduce olocauste şi darurĭ de pâne, nu le voiŭ primi;
Ci-ĭ voiŭ nimici prin sabie,
Prin fómete şi prin cĭumă.
13 Atuncea dis-am: O Iehova, Dómne!
Écă, profeţiĭ le dic:
„Nu veţĭ vedé sabie, nicĭ veţĭ avé fómete;
„Ci vě voiŭ da pace adevěrată, *dice Iehova*, în locul acesta.
14 Şi Iehova a dis cătră mine:
Profeţiĭ profeţesc mincĭunĭ în numele meŭ;
Eŭ nu ĭ-am trimes, nicĭ nu le-am ordonat,
Nicĭ n'am vorbit cu dînşi;
Eĭ vě profeţesc visiunĭ mincĭunóse, mofturĭ,
Deşertăcĭunea şi înşelăcĭunea inimeĭ lor.
15 De aceea aşa dice Iehova:
Cât pentru profeţiĭ ce profeţesc în numele meŭ, pre carĭ eŭ nu ĭ-am trimes,
Şi carĭ dic: „Sabie şi fómete nu vor fi în pămêntul acesta;"
Prin sabie şi fómete se vor nimici profeţiĭ acestia;
16 Şi poporul, căruĭa eĭ profeţesc,
Vor fi aruncaţĭ pe uliţele Ierusalimuluĭ,
Dinaintea fómeteĭ şi a săbieĭ;
Şi nu *va fi* cine să-ĭ îmmormînteze,
Pre eĭ, pre femeele lor, pre fiiĭ lor şi pre fiĭcele lor;
Aşa voiŭ vĕrsa preste dînşi *pedépsa* rĕutăţeĭ lor.
17 De aceea spune-le cuvintele acestea:
Ochiĭ meĭ varsă lăcrimĭ nóptea şi diŭa,
Şi nu încetéză:
Căcĭ fecĭóra, fiĭca poporuluĭ meŭ, cu sdrobire mare
S'a sdrobit, şi cu rană duĭósă fórte.
18 De ės în câmp,
Écă, ceĭ ucişĭ de sabie!
Şi de întru în cetate,
Écă, ceĭ ce mor de bólele fómeteĭ!
Chĭar şi profetul şi preotul
Cutreeră pămêntul, şi nu sciŭ *ce să facă*.
19 Lepĕdat-aĭ pre Iuda?
Sufletul tĕŭ îngrăţoşatu-s'a de Sion?
De ce ne-aĭ lovit întru atâta, de nu *este* nicĭ vindecare pentru noĭ?
Aşteptat am pace, dară nicĭ un bine nu *ne-a venit*;
Timpul vindecăreĭ, şi écă neliniste!
20 Cunóscem, Iehova, rĕutatea nóstră,
Şi fără-de-legea părinţilor noştri;
Căcĭ ţĭ-am pĕcătuit.
21 Pentru numele tĕŭ nu *ne* lepĕda;
Nu lăsa de batjocură scaunul măririeĭ tale:
Adu-ţĭ aminte de legămîntul tĕŭ cu noĭ, *şi* nu-*l* rupe.
22 Aŭ este între idoliĭ popórelor *vreunul* care să pótă da plóie?
Saŭ óre cerurĭ *de sine* daŭ plóĭe?
Óre nu *escĭ* tu acela, o Iehova, Dumnedeul nostru?
De aceea sperăm în tine;
Căcĭ tu facĭ tóte acestea.

Prăpădirea poporuluĭ e inevitabilă; dar rĕmăşiţa va afla har.

15 Şi *éră-şĭ* a dis Iehova cătră mine:
Chĭar Moisi şi Samuel de ar sta înaintea mea,
Sufletul meŭ n'*ar fi* pentru poporul acesta;
Alungă-ĭ de la faţa mea, ca să se ducă.
2 Şi va fi, de-ţĭ vor dice: Unde să ne ducem?
Atuncea le veĭ rĕspunde: Aşa dice Iehova:
Câţĭ *sûnt hotărîţĭ* spre mórte, la mórte:
Şi câţĭ spre sabie, la sabie;
Şi câţĭ spre fómete, la fómete;
Şi câţĭ spre captivitate, la captivitate.
3 Căcĭ hotărît-am asupra lor patru némurĭ *de pedepse*, dice Iehova:
Sabie, ca să ucidă; şi cânĭ, ca să sfâşĭe;
Păsĕrile ceruluĭ şi férele pămêntuluĭ,
Ca să mănânce şi să strice.
4 Şi-ĭ voiŭ da apĕsăreĭ tuturor regatelor pămêntuluĭ,
Pentru Manase, fiul luĭ Hezekia, regele luĭ Iuda,
Pentru câte a făcut în Ierusalim.
5 Căcĭ cuĭ îĭ va fi milă de tine, Ierusalime?
Saŭ cine va jeli pentru tine?
Şi cine se va întórce, ca să te întrebe de sănĕtate!
6 Tu m'aĭ părăsit, dice Iehova,
Aĭ mers îndărăt;
De aceea voiŭ întinde mâna mea asupra ta, şi te voiŭ strica;
Căcĭ sûnt sătul de a milui.
7 Şi-ĭ voiŭ vêntura cu vênturătóre în porţile ţăreĭ,

Îĭ voiŭ lipsi de copiĭ, *şi* voiŭ nimici pre poporul meŭ;
Că nu se întorc de la căile lor.
8 Văduvele lor se vor înmulţi maĭ mult decât nisipul măreĭ;
Adus-am asupra lor, asupra mumeĭ tinerilor *lor*,
Un prădător în amédă-di.
Făcut-am să cadă asupra-le de o dată cutremur şi spaimă.
9 Ceea ce născuse şépte, *acum* lâncedesce,
Îşĭ dă sufletul,
Îĭ apune sórele, încă diŭa *fiind*,
Ruşinatu-s'a, şi a roşit;
Şi rĕmăşiţa lor o voiŭ da săbieĭ
Înaintea neamicilor lor, dice Iehova.
10 Vaĭ de mine, muma mea,
Că m'aĭ născut, *ca să fiŭ* bărbat de cértă,
Şi bărbat de sfadă ţăreĭ întregĭ!
Nicĭ nu am împrumutat *pre cine-va*, nicĭ nu m'am împrumutat de la el,
Şi totu-şĭ toţĭ mĕ blestemă.
11 Dis-a Iehova:
Cu adevĕrat, te voiŭ mântui spre binele *tĕŭ*,
Face-voiŭ ca neamicul să te cruţe
În timpul nenorocireĭ şi al strâmtorăreĭ.
12 Óre frânge-va ferul pre ferul de la médă-nópte şi arama?
13 Avutul tĕŭ şi tesaurele tale le voiŭ da pradă, fără preţ;
Şi *acestea* pentru tóte pĕcatele tale şi în tóte hotarele tale.
14 Şi *te* voiŭ duce cu neamiciĭ teĭ
Într'un pământ, *pre care* tu nu-*l* cunoscĭ;
Pentru că focul mânieĭ mele a isbucnit, *şi* s'a aprins asupra vóstră.

Cuvinte de mângăiere deosebite pentru Ieremia.

15 Tu, Iehova, o scĭĭ; adu-ţĭ aminte de mine,
Şi caută la mine, şi mĕ rĕsbună de ceĭ ce mĕ urmăresc;
Cu îndelunga ta răbdare nu mĕ răpi;
Cunósce, că pentru tine ocară am suferit.
16 *Cum* aŭ ajuns cuvintele tale, sorbitu-le-am;
Şi cuvîntul tĕŭ fost-a mie bucurie şi veselie inimeĭ mele!
Căcĭ eŭ mĕ numesc după numele tĕŭ, Iehova, Dumnedeul oştirilor!
17 În adunarea celor veselĭ n'am şedut, nicĭ nu m'am veselit *cu eĭ*;
Şedut-am singur pentru înspiraţiunea ta;
Căcĭ tu m'aĭ umplut de mânia *ta*.
18 De ce durerea mea este perpetuă,
Şi rana mea atât de grea, *că* nu póte a se vindeca?
Aŭ fi-veĭ pentru mine ca *isvorul* cel amăgitor?
Ca apele *ce* nu ţin?
19 De aceea aşa dice Iehova:
Dacă te veĭ întórce, eŭ te voiŭ reaşeda,
Şi veĭ sta înaintea mea;
Şi de veĭ deosebi ce *este* de preţ *şi* ce *este* fără preţ,
Veĭ fi ca gura mea;
Eĭ să se întórcă la tine,
Dară tu să nu te întorcĭ la eĭ.
20 Şi te voiŭ face *să fiĭ* către acest popor zid tare de aramă;
Se vor lupta cu tine, dară nu te vor birui;
Căcĭ eŭ *sûnt* cu tine, ca să te mântuĭ,
Şi să-te scap, dice Iehova.
21 Da, te voiŭ scăpa din mâna celor reĭ,
Şi te voiŭ mântui din mâna celor ce *te* îngrozesc.

Pustiirea şi surghiunul Iudei din pricina idolatrieĭ sale.

16 Şi cuvîntul luĭ Iehova a fost către mine, dicênd:
2 Femee să nu-ţĭ ieĭ,
Nicĭ să nu aĭ fiĭ nicĭ fete în locul acesta.
3 Căcĭ aşa dice Iehova
De fiiĭ şi fetele născuţĭ în acest loc,
Şi de mumele lor, cari ĭ-aŭ născut,
Şi de părinţiĭ lor, cari ĭ-aŭ făcut în pământul acesta:
4 Eĭ vor muri de bólă grea;
Nu vor fi plânşĭ, nicĭ îmmormîntaţĭ;
Vor ajunge ca gunoiul pe faţa pământuluĭ;
Şi se vor nimici de sabie şi de fóme;
Şi cadavrele lor vor ajunge de hrană
Păsĕrilor ceruluĭ şi férelor pământuluĭ.
5 Căcĭ aşa dice Iehova:
Să nu întri în casă de jale,
Nicĭ să te ducĭ să jelescĭ, saŭ să plângĭ pentru dînşi;
Căcĭ tras-am de la poporul acesta pacea mea,
Bunătatea şi îndurarea *mea*, dice Iehova.

6 Muri-vor și ceĭ marĭ și ceĭ micĭ în pămêntul acesta;
Nu vor fi îmmormîntațĭ, nicĭ plânșĭ;
Nicĭ nu vor face tăĭerĭ în *corpurile lor*,
Nicĭ nu se vor pleșuvi pentru dînși;
7 Nicĭ le va împărți *care-va pâne* în timpul jelireĭ,
Ca să-ĭ mângăĭe pentru cel mort;
Nicĭ nu-ĭ va adăpa cu paharul mângăĭereĭ
Pentru părintele lor saŭ pentru muma lor.
8 Să nu întri în casă de ospěț,
Ca să șeḑĭ cu dînși mâncând și bênd.
9 Căcĭ așa ḑice Iehova, Dumneḑeul oștirilor și al luĭ Israel:
Écă, voiŭ face ca să înceteze din locul acesta,
Înaintea ochilor voștri și în ḑilele vóstre,
Vocea bucurieĭ și vocea veselieĭ,
Vocea de mire și vocea de mirésă.
10 Și va fi, când veĭ spune poporuluĭ acestuĭa tóte cuvintele acestea,
și-țĭ vor ḑice: De ce Iehova a cuvîntat tótă nenorocirea acésta mare asupră-ne? și care *este* fără-de-legea nóstră? și care *este* pěcatul nostru, cu
care am pěcătuit asupra luĭ Iehova,
Dumneḑeul nostru? 11 Atuncea să
le rěspunḑĭ:
Pentru că m'aŭ părăsit părințiĭ voștri, ḑice Iehova,
Și aŭ urmat după alțĭ ḑeĭ,
Le-aŭ servit, și li s'aŭ închinat,
Dară pre mine părăsitu-m'aŭ, și n'aŭ păzit legea mea;
12 Și voĭ ațĭ făcut maĭ rěŭ decât părințiĭ voștri;
Și écă, fie-care *din voĭ* umblă după învârtoșarea inimeĭ sale celeĭ rele,
Nevoind să maĭ ascultațĭ de mine;
13 De aceea vě voiŭ arunca din pămêntul acesta
Într'un pămênt, pre care nu l-ațĭ cunoscut, *nicĭ* voĭ nicĭ părințiĭ voștri;
Și acolo vețĭ servi altor ḑeĭ ḑiŭa și nóptea;
Căcĭ nu voĭesc a vě face îndurare.

Readucerea luĭ Israel din Babilon.

14 De aceea écă, veni-vor ḑilele, ḑice Iehova,
Când nu se va maĭ ḑice:
Viŭ *este* Iehova!
Care a scos pre fiiĭ luĭ Israel din pămêntul Egiptuluĭ;
15 Ci: Viŭ *este* Iehova!
Care a scos pre fiiĭ luĭ Israel din pămêntul de la méḑă-nópte,
Și din tóte țările, unde ĭ-a alungat;
Căcĭ îĭ voiŭ întórce éră-șĭ în pămêntul lor,
Pre care l-am dat părinților lor.
16 Écă, trimete-voiŭ pescarĭ mulțĭ, ḑice Iehova,
Cari-ĭ vor pěscui;
Și după aceea trimete-voiŭ vânătorĭ mulțĭ,
Cari-ĭ vor vâna de pe toțĭ munțiĭ,
De pe tóte colinele și din tóte crăpăturele stâncelor.
17 Căcĭ ochiĭ meĭ *sûnt îndreptațĭ* în spre tóte căile lor;
Ele nu sûnt ascunse de la fața mea,
Nicĭ fără-de-legea lor nu este ascunsă de dinaintea ochilor meĭ.
18 Dară maĭ ântâiŭ rěsplăti-voiŭ îndoit fără-de-legea lor și pěcatul lor,
Pentru că aŭ profanat pămêntul meŭ;
Cu urâcĭunile și spurcăcĭunile lor cele fără de viéță
Aŭ umplut moștenirea mea.
19 Iehova, puterea mea, cetatea mea,
Și scăparea mea în ḑi de strâmtorare!
La tine veni-vor popórele de la marginile pămêntuluĭ,
Și vor ḑice:
Cu adevěrat, părințiĭ noștri aŭ moștenit mincĭună,
Deșertăcĭune, și lucrurĭ fără de folos.
20 Aŭ omul *cade-se* să-șĭ facă ḑeĭ
Pre ceĭ ce nu *sûnt* ḑeĭ?
21 De aceea écă, îĭ voiŭ face de astădată să cunóscă,
Îĭ voiŭ face să cunóscă mâna mea și puterea mea;
Și vor cunósce, că numele meŭ *este* Iehova.

Pedepsirea idolatrieĭ, a bizuiriĭ în ómenĭ, a amăgiriĭ.

17 Păcatul luĭ Iuda scris *este* cu condeiŭ de fer,
Cu muchie de diamant;
Este săpat pe tabla inimeĭ lor,
Și pe córnele altarelor vóstre,
2 Ca amintirea fiilor lor, *așa* le *sûnt și* altarele și Astarteele lor,
De lângă arboriĭ verḑĭ, pe colinele înalte.
3 *Ierusalime,* munte cu câmp *cu tot!*
Da-voiŭ prăḑiĭ avutul těŭ și tóte tesaurele tale.

Şi înălţimile tale, pentru pĕcatul *ce l-aĭ făcut* în tóte cuprinsurile tale.
4 Şi tu pentru păcatul teŭ veĭ lăsa în repaus
Moştenirea ta, pre care eŭ ţĭ-am dat-o,
Şi te voiŭ face să servescĭ pre neamiciĭ teĭ
Într'un pămênt, pre care nu l-aĭ cunoscut;
Căcĭ foc aţĭ aprins în mânia mea,
Care va arde în etern.
5 Aşa ḑice Iehova:
Blestemat *fie* omul ce se încrede în om,
Şi-şĭ face din carne sprijinul sĕŭ,
Şi inima căruĭa se depărtéză de Iehova.
6 Fi-va el ca un *arbore* sec într'un deşert,
Şi nu va vedé venirea binelui;
Ci locui-va în locurĭ uscate în deşert,
Într'un pămênt sărat şi nelocuit.
7 Bine-cuvîntat *este* omul ce se încrede în Iehova,
Şi a căruĭ speranţă *este* Iehova;
8 Fi-va el ca un arbore sădit lângă ape,
Ce întinde rădăcinele sale până la rîŭ,
Şi nu simte venirea arşiţeĭ;
De aceea verde îĭ este frunza,
Şi nu se teme de anul de secetă,
Nicĭ nu încetéză de a face frupte.
9 Inima maĭ înşelătóre decât totul *este*,
Şi stricată fórte; cine póte să o cunóscă?
10 Eŭ, Iehova, cercetez inima,
Cerc rărunchiĭ,
Ca să daŭ fie-căruĭa după urmările sale,
Şi după fruptul faptelor sale.
11 *Precum* potârnichea cresce *puĭ*, pre cari nu ĭ-a născut,
Aşa şi cel ce adună cu nedreptul avuţiĭ,
Le va lăsa în mijlocul ḑilelor sale,
Şi la sfârşitul sĕŭ va fi un nebun.
12 Locul sanctuaruluĭ nostru *este*
Un scaun de mărire, *înălţat* de la început.
13 Iehova, speranţa luĭ Israel!
Toţĭ ceĭ ce te părăsesc se vor ruşina,
Şi ceĭ ce se abat *de la tine*, vor fi scrişĭ în ţărână;
Pentru că aŭ părăsit pre Iehova, isvor de apă vie.
14 Iehova, vindecă-mĕ, şi voiŭ fi vindecat;
Mântui-mĕ, şi voiŭ fi mântuit;
Căcĭ tu *escĭ* lauda mea.
15 Écă, acestia ḑic cătră mine:
Unde *este* cuvîntul luĭ Iehova?
Să vină acum!
16 Dară eŭ nu m'am dat îndărăt de a te urma, ca un păstor,
Nicĭ n'am dorit ḑiŭa nenorocireĭ;
Tu bine *o* sciĭ;
Cele eşite din buzele mele sûnt *drepte* înaintea ta.
17 Nu-mĭ fiĭ de spaĭmă,
Tu, speranţa mea în ḑi de nenorocire!
18 Ruşineze-se ceĭ ce mĕ urmăresc,
Dară nu eŭ să mĕ ruşinez;
Spăĭmânte-se eĭ,
Dară nu eŭ să mĕ spăĭmânt;
Adu asupră-lor ḑiŭa nenorocireĭ,
Şi sdrobesce-ĭ cu sdrobire îndoită.

Porunca de a sfinţi sabatul.

19 Aşa ḑice Iehova cătră mine.
Mergĭ şi staĭ în pórta fiilor poporuluĭ,
prin care întră şi prin care es regiĭ
luĭ Iuda, şi în tóte porţile Ierusalimu-
luĭ; 20 Şi ḑi cătră dînşi: Ascultaţĭ
cuvîntul luĭ Iehova, regĭ aĭ luĭ Iuda,
şi tot Iuda, precum şi toţĭ locuitoriĭ
Ierusalimuluĭ, cari întraţĭ prin porţile
acestea? 21 Aşa ḑice Iehova: Luaţĭ
sémă asupră-vĕ, şi să nu purtaţĭ sar-
cină în ḑiŭa sabatuluĭ, nicĭ să *o* adu-
ceţĭ prin porţile Ierusalimuluĭ; 22 Ni-
cĭ să scóteţĭ sarcină din casele vóstre
în ḑiŭa sabatuluĭ, şi nicĭ *o* muncă să
nu faceţĭ; ci sânţiţĭ ḑiŭa sabatuluĭ,
precum am ordonat părinţilor voştri.
23 Dară eĭ n'aŭ ascultat, nicĭ n'aŭ ple-
cat urechĭa lor, ci şĭ-aŭ întărit cerbi-
cea lor, ca să nu audă, şi să nu pri-
méscă învĕţătură.
24 Şi va fi, de mĕ veţĭ asculta, ḑi-
ce Iehova, neaducênd sarcină prin
porţile cetăţeĭ acesteĭa în ḑiŭa saba-
tuluĭ; şi de veţĭ sânţi ḑiŭa sabatuluĭ,
nefăcênd nicĭ un lucru într'însa: 25 A-
tuncea vor întra prin porţile cetăţeĭ
acesteĭa regĭ şi maĭ marĭ, şeḑênd pe
tronul luĭ David, traşĭ în trăsurĭ, şi
călărĭ, eĭ şi maĭ mariĭ lor, ómeniĭ luĭ
Iuda şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ; şi ce-
tatea acésta va fi locuită în etern.
26 Şi vor veni din cetăţile luĭ Iuda,
şi din împrejurimile Ierusalimuluĭ, şi
din pămêntul luĭ Beniamin, de la şes,
de la munţĭ şi de la méḑă-ḑi, aducênd
olocauste şi sacrificiĭ, darurĭ de pâne

și tămăierĭ, și aducênd sacrificiĭ de mulțumire în casa luĭ Iehova.

27 Dară de nu mĕ vețĭ asculta, ca să sânțițĭ ḑiŭa sabatuluĭ, și să nu purtațĭ sarcină, și să *nu* întrațĭ prin porțile Ierusalimuluĭ în ḑiŭa sabatuluĭ; atuncea voiŭ aprinde foc în porțile luĭ, care va arde palaturile Ierusalimuluĭ, și nu se va stinge.

Pocăință te păstréză, nepocăința te prăpădesce.

18 Cuvîntul ce a fost cătră Ieremia de la Iehova, ḑicênd: 2 Scólă-
te, și pogóră-te în casa olaruluĭ, și a-
colo voiŭ face să auḑĭ cuvintele mele.
3 Decĭ pogorîtu-m'am în casa olaru-
luĭ; și écă, lucra cu róta. 4 Și s'a
stricat în mânele olaruluĭ vasul din lut, pre care-l făcuse; și făcu un alt vas, așa cum îĭ plăcu olaruluĭ să-*l* facă.

5 Atuncĭ a fost cuvîntul luĭ Iehova cătră mine, ḑicênd:

6 Casă a luĭ Israel! Aŭ nu pot eŭ să vĕ fac,
Precum acest olar? ḑice Iehova.
Écă, precum lutul în mânele olaruluĭ,
Așa *sûnteţĭ* și voĭ, casă a luĭ Israel, în mâna mea.
7 În clipa, *în care* voiŭ ḑice de un popor saŭ de un regat,
Că-*l* voiŭ smulge, și-*l* voiŭ surpa, și-*l* voiŭ nimici;
8 Dacă acel popor, de care am vorbit,
Se va întórce de la rĕutatea luĭ:
Atuncea și eŭ mĕ voiŭ căi de rĕul, ce am voit să-ĭ fac.
9 Și în clipa, *în care* voiŭ ḑice de un popor saŭ de un regat,
Că-*l* voiŭ zidi, și-*l* voiŭ sădi;
10 Dacă va face rĕŭ înaintea mea, și nu va asculta de vocea mea:
Atuncea și eŭ mĕ voiŭ căi de binele, ce am ḑis că-ĭ voiŭ face.
11 Și acum spune bărbaților luĭ Iuda,
Și locuitorilor Ierusalimuluĭ, ḑicênd:
Așa ḑice Iehova:
Écă, eŭ pregătesc rele asupră-vĕ;
Și uneltesc plan în contra vóstră;
Întórcețĭ-vĕ decĭ fie-care de la calea sa cea rea,
Și îndreptațĭ urmările vóstre și faptele vóstre.
12 Dară eĭ aŭ ḑis: În zădar;
Căcĭ vom urma cugetelor nóstre,
Și fie-care va face *după* învârtoșarea inimeĭ sale celeĭ rele.
13 De aceea așa ḑice Iehova:
Întrebațĭ acum popórele,
Cine a auḑit unele ca acestea?
Fecióra luĭ Israel a făcut un lucru grozav fórte.
14 Lăsa-va óre *care-va* pentru locurĭ stâncóse un câmp *udat de* omĕtul Libanuluĭ?
Aŭ lăsa-va *care-va*, *pentru* ape depărtate, să se usuce apele cele recĭ ce curg *din fântâna sa*?
15 Totu-șĭ poporul meŭ m'a uĭtat, a tămâĭat deșertăciuneĭ,
Și s'a abătut din calea lor, *din* căile cele vechĭ;
Aŭ umblat pe cărărĭ, *pe* căĭ nebătute;
16 Punênd pămêntul lor în pustiire, într'o batjocorire perpetuă;
Tot însul ce trece printr'însul rĕmâne uĭmit, și clatină din capul sĕŭ.
17 Împrăștia-voiŭ pre eĭ de dinaintea neamiculuĭ, ca cu vêntul de rĕsărit;
Arĕta-le-voiŭ dosul și nu fața în ḑiŭa nenorocireĭ lor.

Tânguirea și rugăciunea luĭ Ieremia.

18 Atuncea ḑis-aŭ:
Venițĭ, și să facem uneltirĭ asupra luĭ Ieremia;
Căcĭ legea nu va peri de la preot,
Nicĭ sfatul de la înțelept,
Nicĭ cuvîntul de la profet:
Haĭdețĭ, și să-l lovim cu limba,
Și să nu luăm sémă la cuvintele luĭ!
19 Ié sémă la mine, Iehova,
Și auḑĭ vocea celor ce se cértă cu mine.
20 Aŭ cu rĕŭ se rĕsplătesce binele?
Căcĭ aŭ săpat grópă pentru viéța mea.
Adu-țĭ aminte, cum am stat înaintea ta, ca să vorbesc de bine pentru dînșĭ,
Ca să întorc mânia ta de la dînșĭ.
21 De aceea dă pre fiiĭ lor fómeteĭ,
Și pre eĭ dă-ĭ săbieĭ;
Femeele lor să fie lipsite de copiĭ și *să ajungă* văduve;
Bărbațiĭ lor să fie lovițĭ de mórte,
Și tineriĭ lor *să fie* bătuțĭ de sabie în luptă.
22 Auḑă-se strigăt din casele lor,
Când cetele aduse de tine *vor cădé* de o dată asupră-le;
Căcĭ aŭ săpat grópă, ca să mĕ prindă,
Și aŭ ascuns curse pentru piciórele mele.

23 Tu, Iehova, *cel ce* cunoscĭ tóte sfa-
turile lor împotriva mea, pentru
uciderea *mea*,
Nu le ĭerta fără-de-legea,
Şi păcatul lor să nu-l stergĭ de di-
naintea ta;
Fie rĕsturnaţĭ înaintea ta;
Lucréză împotriva lor în timpul
mânieĭ tale.

Pustiirea Ierusalimuluĭ închipuită prin spargerea unuĭ borcan.

19 Aşa ḑice Iehova: Du-te, şi cum-
pĕră-*ţĭ* un vas de lut de olar, şi
ĭé cu tine câţĭ-va din bătrâniĭ poporu-
luĭ şi din ceĭ maĭ bătrânĭ aĭ preoţilor;
2 Şi eşĭ în Valea Fiuluĭ luĭ Hinnom,
care *este* la intrarea porţeĭ olarilor, şi
prochĭémă acolo cuvintele, ce-ţĭ voiŭ
spune, 3 Şi ḑi:
Ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova, regĭ
aĭ luĭ Iuda, şi locuitorĭ aĭ Ierusalimu-
luĭ! Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul oşti-
rilor şi al luĭ Israel: Écă, eŭ voiŭ a-
duce asupra loculuĭ acestuĭa nenoro-
cirĭ, de carĭ tot cel ce le va auḑi, îĭ
vor ţipa urechĭle. 4 Pentru că m'aŭ
părăsit, aŭ profanat locul acesta, şi aŭ
tămăĭat aicĭ altor ḑeĭ, pre carĭ nu-ĭ
cunoscuseră, nicĭ eĭ, nicĭ părinţiĭ lor,
nicĭ regiĭ luĭ Iuda; şi aŭ umplut locul
acesta de sângele nevinovaţilor; 5 Şi
aŭ zidit înălţimĭ luĭ Baal, ca să ardă
pre fiiĭ lor în foc, *drept* olocauste luĭ
Baal; aceea ce n'am ordonat, nicĭ n'am
vorbit, şi nicĭ în gând nu mĭ-a venit;
6 De aceea écă, veni-vor ḑilele, ḑice
Iehova, când locul acesta nu se va
maĭ numi Tofet, nicĭ, Valea Fĭiuluĭ
luĭ Hinnom, ci, Valea Taĭăreĭ. 7 Şi
voiŭ nimici în locul acesta sfatul luĭ
Iuda şi al Ierusalimuluĭ; şi-ĭ voiŭ face
să cadă de sabie înaintea neamiculuĭ
lor, şi de mâna celor cautĭ vĭéţa
lor; şi cadavrele lor le voiŭ da spre
mâncare păsĕrilor ceruluĭ şi férelor
pămĕntuluĭ; 8 Şi voiŭ preface acéstă
cetate într'un deşert şi în batjocură:
tot cel ce va trece pe lângă ea va rĕ-
mâné îngrozit, şi *batjocorind-o* va flu-
era pentru tóte rănile eĭ. 9 Şi voiŭ
face, ca să mănânce carnea fiilor lor
şi carnea fetelor lor; şi va mânca fie-
care carnea amiculuĭ sĕŭ în *timpul* îm-
presurăreĭ şi al strâmtorăreĭ, cu care
neamiciĭ lor şi ceĭ ce caută vĭéţa lor
îĭ vor strâmtora.
10 Atuncea să stricĭ vasul înaintea
ochilor ómenilor, ce vor eşi cu tine;
11 Şi să ḑicĭ cătră eĭ: Aşa ḑice Ieho-
va, *Dumneḑeul* oştirilor: Aşa voiŭ sfă-
râma pre acest popor şi acéstă cetate,
precum sfărâmă *care-va* vasul olaruluĭ,
ce nu se maĭ póte drege; şi vor îm-
mormînta în Tofet, ne *maĭ fiind* loc
de îmmormîntare *aĭurea*. 12 Aşa voiŭ
face loculuĭ acestuĭa, ḑice Iehova, şi
locuitorilor luĭ, şi voiŭ face cetatea
acésta asemenea Tofetuluĭ. 13 Şi ca-
sele Ierusalimuluĭ şi casele regilor luĭ
Iuda vor fi necurate, ca locul Tofetu-
luĭ, cu tóte casele, pe acoperişul că-
rora tămăĭară tuturor oştirilor cerescĭ,
şi vĕrsară libaţiunĭ altor ḑeĭ.
14 Atuncea s'a întors Ieremia din
Tofet, unde Iehova l-a trimes să pro-
fețéscă; şi stând în curtea caseĭ luĭ
Iehova, ḑis-a cătră tot poporul: 15 Aşa
ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al
luĭ Israel: Écă, voiŭ aduce asupra ce-
tăţeĭ şi asupra tuturor oraşelor eĭ tóte
nenorocirile, câte am hotărît asupră-ĭ;
pentru că şĭ-aŭ întărit cerbicea lor,
neascultând cuvintele mele.

Ieremia înpilat de câtre Paşur, vestesce captivitatea babilonică.

20 Dară Paşur, fiul luĭ Immer, pre-
otul, care *era* şi supraveghietor
în casa luĭ Iehova, auḑind pre Iere-
mia profeţind lucrurile acestea; 2 A-
tuncea Paşur lovi pre Ieremia, profe-
tul, şi l-a pus în butucul din pórta de
sus a luĭ Beniamin, în casa luĭ Ie-
hova.
3 Şi a doa ḑi a scos Paşur pre Ie-
remia din butuc; şi Ieremia a ḑis că-
tră el: Iehova nu te-a chiemat Paşur,
(Noroc din tóte părţile), ci, Magor-Mi-
sabib *(spaĭmă în tóte părţile)*. 4 Căcĭ
aşa ḑice Iehova: Écă, eŭ te voiŭ face
de spaimă ţie şi tuturor amicilor teĭ;
şi vor cădé de sabia neamicilor lor, şi
ochiĭ teĭ vor vedé *acésta*; şi voiŭ da
pre tot Iuda în mâna regeluĭ Babilo-
nuluĭ, care îĭ va duce prinşĭ la Babi-
lon, şi-ĭ va ucide cu sabie. 5 Şi voiŭ
da tótă averea cetăţeĭ acesteĭa, şi tot
câştigul eĭ, şi tóte cele de preţ ale eĭ,
şi tóte tesaurele regilor luĭ Iuda, în
mâna neamicilor lor, carĭ-ĭ vor preda,
îĭ vor lua, şi-ĭ vor duce la Babilon.
6 Şi tu, Paşur, şi toţĭ ceĭ ce locuesc
în casa ta, veţĭ merge în captivitate;
şi tu veĭ veni la Babilon, acolo veĭ
muri, şi acolo te vor îmmormînta pre
tine şi pre toţĭ amiciĭ teĭ, cărora le-aĭ
profeţit mincĭunĭ.

Ieremia se vaită, că s'a făcut profet.

7 Iehova, amăgitu-m'aĭ, şi m'am amă-
git:

Tu aĭ fost maĭ tare decât mine, şi aĭ biruit,
Ajuns'am de rîs în tóte ḑilele:
Fie-care mě batjocoresce.
Căcĭ, de câte orĭ vorbesc,
8 Ţip *pentru* silnicie, şi strig *pentru* derăpănarea *ce mi se face.*
Căcĭ cuvîntul luĭ Iehova mi s'a făcut
Spre ruşine şi batjocură în tóte ḑilele.
9 Decĭ ḑisu-*mi*-am:
Nu voiŭ aminti de Iehova,
Nicĭ nu voiŭ maĭ vorbi în numele luĭ;
Dară *cuvîntul sěŭ* era în inima mea ca un foc aprins, închis în ósele mele;
Ostenitu-m'am purtându-le, şi nu maĭ pot.
10 Căcĭ am auḑit ocărĭ de la mulţĭ; frică din tóte părţile;
Eĭ *ḑic*: Pêrîţi-*l*; îl vom pêrî;
Toţĭ câţĭ eraŭ în pace cu mine pândit-aŭ greşelele mele, *ḑicêndu-şĭ*:
Póte, se va amăgi, şi-l vom birui,
Şi ne vom rěsbuna de dînsul.
11 Dară Iehova *este* cu mine, ca un vitéz puternic;
De aceea ceĭ ce mě urmăresc vor cădé, şi nu vor birui;
Se vor ruşina fórte, că nu vor isbuti,
Cu ruşine eternă, ce nu se va maĭ uĭta.
12 Da, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, cel ce încercĭ pre cel drept,
Cel ce veḑĭ rěrunchiĭ şi inima,
Lasă-mě să věd rěsbunarea ta asupra lor;
Căcĭ ţie ţĭ-am încredinţat judecata mea.
13 Cântaţĭ luĭ Iehova, lăudaţi pre Iehova,
Căcĭ a mântuit vĭéţa săraculuĭ din mâna celor reĭ.
14 Blestemată *fie* ḑiŭa, în care m'am născut;
Acea ḑi, în care muma mea m'a născut, să nu fie bine-cuvîntată.
15 Blestemat *fie* omul, care a dat de şcire părinteluĭ meŭ,
Ḑicênd: Ţi s'a născut un fiŭ,
Bucurându-l fórte.
16 Omul acela fie ca cetăţile,
Pre cari Iehova le-a stricat, şi fără îndurare;
Să se audă diminéţă strigătul *sěŭ*,
Şi la ameḑă-ḑi urletele *sale*.
17 De ce n'am fost ucis din mitra *mumeĭ* mele,
De ce muma mea n'a fost mormîntul meŭ,
Saŭ *de ce* mitra eĭ n'*a rěmas* pururea îngrecată *de mine*?
18 De ce am eşit din mitră,
Ca să věd ostenéla şi întristarea,
Să se sfârşéscă ḑilele mele cu ruşine?

La întrebarea luĭ Zedekia, Ieremia vestesce dărâmarea Ierusalimuluĭ şi care e unica cale a scăpăreĭ.

21 Cuvîntul ce a fost de la Iehova cătră Ieremia, când a trimes la
dînsul regele Zedekia pre Paşur, fiul
luĭ Melchia, şi pre Zefania, fiul luĭ
Maaseia, preotul, ḑicênd: 2 Întrébă,
rogu-te, pre Iehova pentru noĭ; căcĭ
Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, se
luptă cu noĭ; póte că Iehova va lucra
pentru noĭ după tóte minunile sale, ca
acela să se ducă de la noĭ.
3 Şi Ieremia le-a rěspuns: Aşa să
spuneţĭ luĭ Zedekia: 4 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Ecă, armele de resbel, ce *sûnt* în mânele vóstre, cu cari vě luptaţĭ asupra regeluĭ
Babilonuluĭ şi a Chaldeilor, ce vě împresură, le voiŭ întórce de din afara
zidurilor *vóstre*, şi le voiŭ strânge în
mijlocul cetăţeĭ acesteĭa; 5 Şi mě
voiŭ lupta asupra vóstră cu mână întinsă şi cu braţ puternic, cu mânie şi
furie şi cu aprindere mare. 6 Şi voiŭ
lovi pre locuitoriĭ cetăţeĭ acesteĭa, şi
om şi vite; şi vor muri de cĭumă mare.
7 Şi după acestea, ḑice Iehova, voiŭ
da pre Zedekia, regele luĭ Iuda, pre
serviĭ seĭ, pre popor, şi pre ceĭ ce vor
fi rěmaşĭ în cetatea acésta, după cĭumă, sabie şi fómete, în mâna luĭ Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, şi în
mâna neamicilor lor, în mânele celor
ce caută vĭéţa lor; şi el îĭ va lovi cu
ascuţitul săbieĭ; nu-ĭ va cruţa, nicĭ nu
va compătimi *cu dînşi*, şi nicĭ nu se
va îndura *de dînşi*.
8 Şi poporuluĭ acestuĭa să ḑicĭ: Aşa
ḑice Iehova: Ecă, eŭ vě pun înainte
calea vĭeţeĭ şi calea morţeĭ: 9 Cine
va rěmâné în cetatea acésta va muri
de sabie, de fómete, saŭ de cĭumă; ér
cine va eşi, şi va trece la Chaldeiĭ
ce vě împresură, va trăi, şi vĭéţa
luĭ îĭ va fi drept pradă. 10 Căcĭ
pus-am faţa mea preste cetatea acésta spre rěŭ, dară nu spre bine, ḑice

Iehova; *şi* se va da în mânele regeluĭ
Babilonuluĭ, care cu foc o va arde.
11 Şi cătră casa regeluĭ luĭ Iuda
veĭ dice: Ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova,
12 *Voĭ din* casa luĭ David! Aşa dice
Iehova: Judecaţĭ drept diminéţa, şi
mântuiţĭ pre cel prădat din mânele a-
pĕsătoruluĭ; ca nu cum-va mânia mea
să isbucnéscă, ca un foc, şi să ardă,
fără ca să fie cine să *o* stingă, pentru
rĕutatea faptelor vóstre. 13 Ecă, *sûnt*
şi împotrivă-ţĭ, tu cel ce zacĭ în vale,
tu stânca câmpuluĭ, dice Iehova: *sûnt*
împotrivă-ţĭ, tu cel ce dicĭ: Cine se va
pogorî asupră-mĭ? şi cine va întra în
locuinţele nóstre? 14 Dară eŭ vĕ
voiŭ pedepsi după fruptul faptelor vó-
stre, dice Iehova; căcĭ voiŭ aprinde
foc în pădurile luĭ, care va mistui tóte
împrejurimile luĭ.

Prorocire înpotriva regilor Sallum (Ioahas) Ioiachim şi Ieconia.

22 Aşa dice Iehova: Pogóră-te în
casa regeluĭ luĭ Iuda, şi vorbesce
acolo cuvîntul acesta, 2 Şi di: As-
cultă cuvîntul luĭ Iehova, rege al luĭ
Iuda! *tu* cel ce şedĭ pe tronul luĭ Da-
vid, tu, serviĭ teĭ şi poporul tĕŭ, cari
intraţĭ prin porţile acestea. 3 Aşa
dice Iehova:
Faceţĭ drept şi dreptate,
Şi scăpaţĭ pre cel prădat din mânele apĕsătoruluĭ;
Şi nu nedreptăţiţĭ, nicĭ nu siluiţĭ
Pre străin, pre orfan şi pre văduvă;
Şi nu vĕrsaţĭ în locul acesta sânge nevinovat.
4 Căcĭ de veţĭ face acésta,
Atuncea vor întra prin porţile caseĭ acesteia
Regĭ ce şed pe tronul luĭ David,
Traşĭ de trăsurĭ, şi călărĭ,
Eĭ, serviĭ lor şi poporul lor.
5 Dară de nu veţĭ asculta cuvintele acestea,
Mĕ jur pe mine însu-mĭ, dice Iehova,
Că casa acésta se va preface în ruinĭ.
6 Căcĭ aşa dice Iehova de casa regeluĭ luĭ Iuda:
Tu-mĭ *escĭ* mie *ca* Galaadul, *şi ca* un vârf al Libanuluĭ;
Dară te voiŭ preface în pustiŭ,
În cetăţĭ nelocuite.
7 Şi voiŭ pregăti asupră-ţĭ perdătorĭ,
Pre fie-care cu armele sale,
Şi vor tăĭa cedrii teĭ ceĭ aleşĭ,
Şi-ĭ vor arunca în foc.
8 Şi popóre multe trecênd pe dinaintea acesteĭ cetăţĭ,
Vor dice unul cătră altul:
De ce Iehova a făcut ast-fel acesteĭ cetăţĭ marĭ?
9 Şi vor rĕspunde:
Pentru că părăsiră legămîntul luĭ Iehova, Dumnedeul lor,
Şi se închinară la alţĭ deĭ, şi le serviră
10 Nu plângeţĭ pre cel mort,
Şi nu *vĕ* purtaţĭ în negru pentru dînsul;
Plângeţĭ maĭ bine pre cel dus;
Căcĭ nu se va maĭ întórce,
Şi nu va maĭ vedé pămêntul naşcereĭ sale.
11 Căcĭ aşa dice Iehova
De Şallum, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda,
Care domnĭa în locul luĭ Iosia, párintele sĕŭ,
Şi care a eşit din locul acesta:
Aicea nu se va maĭ întórce;
12 Ci va muri în locul,
În care l-aŭ dus prins;
Şi nu va maĭ vedé pămêntul acesta.
13 Vaĭ de cel ce zidesce casa sa pe nedreptate,
Şi cămările sale pe nedrept;
Cel ce se servesce de aprópele sĕŭ pe nimica,
Şi nu-ĭ dă *plată*;
14 Cel ce dice: Îmĭ voĭ zidi casă mare
Şi cămărĭ întinse;
Şi-ĭ face ferestre,
Şi *o* acopere cu cedru, şi *o* văpsesce cu roşiŭ.
15 Óre rege escĭ, ca să te întrecĭ cu cedriĭ?
Aŭ părintele tĕŭ nu mânca şi bea *şi el?*
Şi *când* făcea drept şi dreptate,
Atuncea îĭ mergea bine.
16 *Când* apĕra dreptul săraculuĭ şi lipsituluĭ,
Atuncea îĭ mergea bine:
Aŭ acésta nu *este* a mĕ cunósce? dice Iehova.
17 Dară ochiĭ teĭ şi inima ta nu *sûnt* *îndreptate* decât cătră sgârcenia ta,
Şi la vĕrsarea de sânge nevinovat,
Şi cătră facerea apĕsăreĭ şi a silniciеĭ.
18 De aceea aşa dice Iehova
De Iehoiakim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda:
Nu-l vor plânge, *dicênd*:
Vaĭ de fratele meŭ, şi vaĭ de soră mea!

Nu-l vor plânge, *dicênd*:
Vaĭ, dómne! şi vaĭ măreția sa!
19 *Ci* se va îmmormînta cu îmmormîntare de asin,
Tĕrît şi aruncat dincolo de porțile Ierusalimuluĭ.
20 Sui-te, *Ierusalime*, în Liban,
Şi strigă,
Ridică vocea ta din Basan,
Şi strigă din Abarim!
Pentru că aŭ perit toțĭ ĭubițiĭ teĭ.
21 Vorbit-am cu tine în *timpul* prosperităţeĭ tale;
Dară aĭ dis: Nu voĭesc să ascult.
Acésta *a fost* purtarea ta din tinc-rețele tale,
Că n'aĭ ascultat de vocea mea.
22 Vêntul va pasce pre toțĭ păstoriĭ teĭ,
Şi ĭubițiĭ teĭ vor merge în captivitate;
Atuncea te veĭ ruşina, şi veĭ roşi,
Pentru tótă rĕutatea ta,
23 Tu care locuescĭ în *lemn din* Liban,
Care facĭ cuĭbul tĕŭ în cedri,
Cât aĭ se fiĭ vrednic de plâns, când vor veni durerile asupră-țĭ,
Chinul, ca al uneĭ femeĭ în facere!
24 Viŭ *sûnt*! dice Iehova,
Şi dacă *tu*, Conia, fiul luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda,
Aĭ fi un sigil pe mâna mea cea dréptă,
Chĭar şi de acolo te-aşĭ smulge.
25 Da, da-te-voiŭ în mâna celor, ce caută viéța ta,
Şi în mânele *acelora* de a cărora fețe te temĭ,
În mânele luĭ Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ,
Şi în mâna Chaldeilor.
26 Şi te voiŭ arunca, pre tine,
Şi pre muma ta, care te-a născut,
Într'un pămênt străin, în care nu v'ațĭ născut:
Şi acolo vețĭ muri;
27 Dară în pămêntul, unde doresc să se întórcă,
Acolo nu se vor întórce.
28 Acest om Conia, *este el* óre un vas despreţuit *şi* sfărâmat?
O unéltă de nicĭ o trébă?
De ce s'aŭ asvârlit el şi semînța luĭ,
Şi s'aŭ aruncat într'un pămênt, pre care nu-l cunosc?
29 O pămênte! pămênte! pămênte! ascultă cuvîntul luĭ Iehova.
30 Aşa dice Iehova:
Scriețĭ pe omul acesta fără copiĭ,
Un om *ce* nu va prospera în dilele luĭ;
Căcĭ nu va prospera din semînța luĭ nicĭ un om,
Care să şédă pe tronul luĭ David,
Şi să domnéscă încă în Iuda.

Înpotriva păstorilor reĭ. Făgăduința bunuluĭ păstor şi rege din némul luĭ David.

23 Vaĭ de păstoriĭ, ce stric şi risipesc oile păşĭuneĭ mele,
Dice Iehova.
2 De aceea, aşa dice Iehova, Dumnedeul luĭ Israel,
De păstoriĭ ce păstoresc pre poporul meŭ:
Voĭ ațĭ împrăstĭat oile mele, şi le-ațĭ alungat,
Şi n'ațĭ luat sémă de dînsele;
Écă, eŭ vĕ voiŭ pedepsi
Pentru rĕutatea faptelor vóstre, dice Iehova.
3 Şi voiŭ aduna rĕmăşița oilor mele
Din tóte țările, unde le-am alungat,
Şi le voiŭ aduce éră-şĭ la staulele lor,
Şi vor cresce, şi se vor îmmulți.
4 Şi voiŭ ridica păstorĭ preste dînsele, cari le vor păstori:
Şi nu se vor maĭ teme, nicĭ se vor înspăimênta,
Şi *nicĭ unul* dîntr'înşi nu va lipsi, dice Iehova.
5 Écă, vin dile, dice Iehova,
Că voiŭ ridica luĭ David odraslă dréptă,
Şi rege va domni, şi va prospera,
Şi va face drept şi dreptate pe pămênt.
6 În dilele sale Iuda se va mântui,
Şi Israel va locui în siguranță;
Şi acesta *este* numele luĭ, cu care se va numi:
Iehova, Mântuirea Nóstră.
7 De aceea écă, vin dile, dice Iehova,
Că nu vor maĭ dice: Viŭ *este* Iehova,
Care a scos pre fiiĭ luĭ Israel din pămêntul Egiptuluĭ;
8 Ci: Viŭ *este* Iehova,
Care a scos şi care a adus sĕmînța caseĭ luĭ Israel
Din pămêntul de la médă-nópte şi din tóte țările, unde 'ĭ alungasem;
Şi vor locui în pămêntul lor.

Mustrărĭ şi amenințărĭ îndreptate cătră profețiĭ ceĭ mincĭunoşĭ.

9 Cătră profețĭ. Inima mea se sfărâmă în mine,

Tremură tóte óscle mele;
Sûnt ca omul cel bét,
Şi ca omul repus de vin,
De téma luĭ Iehova,
Şi de téma cuvintelor celor sânte ale luĭ.
10 Căcĭ pămêntul *acesta* este plin de adulterĭ;
Pentru blesteme jelesce ţara,
Şi păşĭunile pustiĭuluĭ s'aŭ uscat;
Purtarea lor *este* rĕutatea, şi puterea lor cu nedreptate.
11 Căcĭ şi profetul şi preotul aŭ nelegĭuit;
Chĭar şi în casa mea eŭ am aflat rĕutăţile lor, ḑice Iehova.
12 De aceea calea lor va ajunge pentru eĭ,
Ca *locurile* alunecóse în întunerec;
Vor fi împinşĭ, şi vor cădé într'însa;
Căcĭ voiŭ aduce asupra lor rele:
Anul pedepseĭ lor, ḑice Iehova.
13 Vĕḑut-am prostia şi în profeţiĭ Samarieĭ;
Aŭ profeţit în *numele luĭ* Baal, şi aŭ amăgit pre poporul meŭ Israel;
14 Şi chĭar între profeţiĭ Ierusalimuluĭ am vĕḑut un lucru înfricoşat:
Fac adulter, umblă cu mincĭunĭ,
Şi împuternicesc mânele reilor,
Aşa că nicĭ unul nu se întórce de la rĕutatea sa;
Toţĭ acestia ajuns'aŭ înaintea mea ca Sodoma,
Şi locuitoriĭ luĭ ca aĭ Gomoreĭ.
15 De aceea aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, de profeţĭ:
Écă, eŭ îĭ voiŭ nutri cu pelin,
Şi-ĭ voiŭ adăpa cu apă de fiere;
Căcĭ de la profeţiĭ Ierusalimuluĭ
Eşi nelegĭuirea preste tot pămêntul *acesta*.
16 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
Nu ascultaţĭ cuvintele profeţilor cari vĕ profeţesc;
Acestia vĕ ademenesc la deşertăcĭune,
Vorbind visiunĭ din inima lor,
Şi nu din gura luĭ Iehova.
17 Eĭ ḑic celor ce mĕ despreţuesc;
Aşa ḑice Iehova: „Pace veţĭ avé;"
Şi *maĭ* ḑic cătră tot cel ce umblă după învârtoşarea inimeĭ sale:
„Nu va veni rĕul asupra vóstră."
18 Dară cine a fost de faţă la sfătuirea luĭ Iehova,
Încât să fi priceput şi să fi auḑit cuvîntul sĕŭ?
Cine a ascultat cuvîntul sĕŭ, încât să-*l* fi auḑit?
19 Écă, furtuna luĭ Iehova, furia *sa*, ese,
Şi un vârtej puternic,
Care va învĕlui capul celor nelegĭuiţĭ.
20 Mânia luĭ Iehova nu se va întórce,
Până ce nu se va face, şi până ce nu va întări cugetările inimeĭ sale;
În ḑilele de apoĭ veţĭ înţelege acéstă pe deplin.
21 N'am trimes eŭ pre acestĭ profeţĭ, totu-şĭ eĭ aŭ alergat;
Nu le-am vorbĭt, totu-şĭ eĭ profeţesc.
22 Căcĭ de ar fi fost la sfătuirea mea,
Atuncea ar fi făcut pre poporul meŭ să audă cuvintele mele,
Şi ĭ-ar fi întors de la calea lor cea rea,
Şi de la rĕutatea faptelor lor.
23 Óre *numaĭ* de apróре *sûnt* Dumneḑeŭ, ḑice Iehova,
Şi nu *sûnt* şi de departe Dumneḑeŭ?
24 *De* se ascunde cine-va în locurĭ ascunse,
Aŭ dóră nu pot eŭ să-l vĕd? ḑice Iehova;
Aŭ nu umplu cerul şi pămêntul? ḑice Iehova.
25 Auḑit-am ce ḑic profeţiĭ,
Ceĭ ce profeţesc în numele meŭ mincĭună,
Ḑicênd: Am visat! am visat!
26 Până când va fi *acésta* în inimele profeţilor, ce profeţesc mincĭuna?
Ale celor ce profeţesc *numaĭ* înşelăcĭunile inimeĭ lor;
27 Eĭ cugetă să facă pre poporul meŭ
Să uĭte numele meŭ prin visurile lor,
Pre cari le spune unul altuĭa,
Precum uĭtară părinţiĭ lor numele meŭ pentru Baal.
28 Profetul, care viséză, să spună visul *sĕŭ*;
Şi acela ce are cuvîntul meŭ, să prochieme cuvîntul meŭ într'adevĕr,
Ce *are a face* paĭele cu grâul? ḑice Iehova.
29 Aŭ nu *este* ca un foc cuvîntul meŭ? ḑice Iehova,
Şi ca un cĭocan, *ce* sfărâmă stânca?
30 De aceea écă, eŭ *sûnt* împotrivă profeţilor, ḑice Iehova,
Cari fură cuvintele mele, unul de la altul.

31 Écă eŭ *sûnt* împotriva profeţilor, ḑice Iehova,
Carĭ deprind limba lor, ca să ḑică: *Iehova* ḑice.
32 Écă, eŭ *sûnt* împotrivă celora, ce profeţesc visurĭ mincĭunóse, ḑice Iehova,
Şi le spun, şi amăgesc pre poporul meŭ
Cu mincĭunile lor şi cu sumeţia lor;
Şi totu-şĭ nu ĭ-am trimes, nicĭ nu le-am ordonat;
Şi nicĭ nu folosesc poporuluĭ acestuĭa,
Ḑice Iehova.
33 Şi dacă poporul acesta, saŭ profetul, saŭ preotul,
Te vor întreba, ḑicênd:
„Care *este* sarcina luĭ Iehova?"
Atuncea le veĭ rĕspunde:
„Care *este* sarcina? *Acésta*:
„Voĭesc să vĕ părăsesc, ḑice Iehova."
34 *Cât pentru* profetul saŭ preotul saŭ poporul,
Care ar ḑice: „Sarcina luĭ Iehova!"
Eŭ voiŭ pedepsi pre unul ca acesta şi casa luĭ.
35 Aşa să vorbiţĭ unul către altul,
Şi fie-care către fratele sĕŭ:
„Ce a rĕspuns Iehova?"
Saŭ: „Ce a ḑis Iehova?"
36 Dară să nu maĭ vorbiţĭ de „sarcina luĭ Iehova";
Căcĭ cuvîntul unuĭa ca acestuĭa va fi sarcina sa.
Fiind-că suciţĭ cuvintele Dumneḑeuluĭ celuĭ viŭ,
Ale luĭ Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al nostru.
37 Aşa să ḑiceţĭ profetuluĭ:
Ce ţĭ-a rĕspuns Iehova?
Saŭ: Ce a ḑis Iehova?
38 Dară fiind-că ḑiceţĭ: „Sarcina luĭ Iehova,"
39 De aceea aşa ḑice Iehova:
Fiind-că spuneţĭ cuvîntul acesta:
„Sarcina luĭ Iehova,"
Şi eŭ am trimes către voĭ, ḑicênd:
Să nu ḑiceţĭ: „Sarcina luĭ Iehova;"
De aceea écă, eŭ vĕ voiŭ alunga,
Şi vĕ voiŭ lepĕda de la faţa mea,
Şi cetatea ce v'am dat voŭĕ şi părinţilor voştri;
40 Şi voiŭ aduce asupra vóstră ocară perpetuă,
Şi ruşine eternă, care nu se va uĭta.

Partea bună şi rea a poporuluĭ arĕtată prin emblema a doĕ panere de smochine bune şi rele.

24 Iehova mĕ făcu să vĕd, şi écă, doĕ panere de smochine *eraŭ* puse înaintea templuluĭ luĭ Iehova, după ce strămutase Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, din Ierusalim pre Ieconia, fiul luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda, pre maĭ mariĭ luĭ Iuda, pre teslarĭ şi pre ferarĭ, şi ĭ-a dus la Babilon. 2 Un paner *avea* smochine bune fórte, ca smochinele cele ântĕĭ, dară cel-l-alt paner *avea* smochine rele de tot, carĭ, de rele ce eraŭ, nu puteaŭ fi mâncate.
3 Atuncea m'a întrebat Iehova, *ḑicênd*: Ce veḑĭ, Ieremia? şi am rĕspuns: Smochine; smochine bune, bune fórte; şi rele, rele fórte, de nu pot fi mâncate, de rele ce sûnt.
4 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova către mine, ḑicênd:
5 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel:
Precum aceste smochine sûnt bune,
Aşa voiŭ recunósce pre ceĭ strămutaţĭ din Iuda,
Pre carĭ ĭ-am trimes din locul acesta.
În pămêntul Chaldeilor, spre binele *lor*:
6 Căcĭ voiŭ îndrepta asupra lor ochiĭ meĭ spre bine,
Şi-ĭ voiŭ întórce în pămêntul acesta,
Şi-ĭ voiŭ zidi, şi nu-ĭ voiŭ surpa,
Şi-ĭ voiŭ sădi, şi nu-ĭ voiŭ desrădĕcina.
7 Şi le voiŭ da inimă, ca să mĕ cunóscă,
Că eŭ *sûnt* Iehova;
Şi eĭ 'mĭ vor fi popor,
Şi eŭ le voiŭ fi Dumneḑeŭ;
Căcĭ se vor întórce către mine din tótă inima lor.
8 Şi precum *acele* smochine rele nu pot fi mâncate, de rele ce sûnt,
Aşa ḑice Iehova:
Ast-fel voiŭ da pre Zedekia, regele luĭ Iuda,
Pre maĭ mariĭ luĭ,
Pre rĕmaşiţa Ierusalimuluĭ, care rĕmâne în pămêntul acesta,
Şi pre ceĭ ce locuesc în pămêntul Egiptuluĭ,
9 Îĭ voiŭ da tuturor regatelor pămêntuluĭ,
Ca să fie de apĕsare, de nenorocire, de ruşine,
Şi de proverb, de rîs şi de blestem,

În tóte locurile, unde îĭ voiŭ a-
lunga.
10 Şi voiŭ trimete asupră-le sabie, fó-
mete şi cĭumă,
Până ce se vor nimici de pe pă-
mêntul, pre care l-am dat lor şi
părinţilor lor.

Preḑicerĭ despre captivitate de şépte-ḑecĭ anĭ.

25 Cuvîntul care a fost cătră Iere-
mia despre *tot* poporul luĭ Iuda,
în anul al patrulea *al domnieĭ* luĭ Ie-
hoiakim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda,
care *a fost* anul ântêĭ al luĭ Nebuco-
donosor, regele Babilonuluĭ: 2 Pre
care Ieremia profetul l-a vorbit cătră
tot poporul luĭ Iuda, şi cătră toţĭ lo-
cuitoriĭ Ierusalimuluĭ, ḑicênd:
3 De la anul al treĭ-spre-ḑecelea al
luĭ Iosia, fiul luĭ Amon, regele luĭ Iu-
da, până în ḑiŭa acésta, care *este* anul
al doĕ-ḑecĭ şi treilea, cuvîntul luĭ Ie-
hova a fost cătră mine, *şi* eŭ v'am
vorbit, sculându-mĕ de diminéţă şi vor-
bind: dară n'aţĭ ascultat.. 4 Şi a tri-
mes Iehova cătră voĭ pre toţĭ serviĭ
seĭ, pre profeţĭ, sculându-se de dimi-
néţă şi trimeţêndu-ĭ; dară n'aţĭ ascul-
tat, nicĭ aţĭ plecat urechĭa vóstră, ca
să auḑiţĭ. 5 El a ḑis: Întorceţi-vĕ
fie-care de la calea sa cea rea şi de
la rĕutatea faptelor sale, şi locuiţĭ pe
pămêntul, ce Iehova v'a dat voŭĕ şi
părinţilor voştri în etern şi perpetu:
6 Şi nu urmaţĭ după alţĭ ḑeĭ, ca să le
serviţĭ şi să vĕ închinaţĭ lor; şi nu mĕ
întărîtaţĭ prin lucrurile mânelor vós-
tre; şi *atuncea* nu vĕ voiŭ face nicĭ un
rĕŭ. 7 Dară n'aţĭ ascultat de mine,
ḑice Iehova: *aşa* că m'aţĭ întărîtat prin
lucrurile mânelor vóstre, spre dauna
vóstră.
8 De aceea aşa ḑice Iehova, *Dum-
neḑeul* oştirilor: Fiind-că n'aţĭ ascultat
de cuvintele mele; 9 Ecă, eŭ voiŭ
trimete, şi voiŭ aduna tóte némurile
de la méḑă-nópte, ḑice Iehova, şi pre
Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, ser-
vul meŭ, şi le voiŭ aduce asupra pă-
mêntuluĭ acestuĭa, asupra locuitorilor
luĭ, şi asupra tuturor popórelor aces-
tora de jur împrejur, şi le voiŭ nimici;
le voiŭ face de gróză, de dispreţ şi de
ruină eternă. 10 Şi voiŭ face să în-
ceteze dintre dînşi vocea bucurieĭ şi
vocea veselieĭ, vocea de mire şi vocea
de mirésă, vuetul petreĭ de móră şi
lumina de candelă. 11 Şi tot pămên-
tul acesta va fi *prefăcut în* ruină *şi*
pustietate; şi popórele acestea vor ser-
vi pre regele Babilonuluĭ şépte-ḑecĭ
de anĭ.

Prăpădirea Babilonuluĭ.

12 Dară la împlinirea celor şépte-ḑecĭ
de anĭ, voiŭ pedepsi, ḑice Iehova, pre
regele Babilonuluĭ şi pre poporul a-
cela pentru nelegĭuirea lor, şi pre pă-
mêntul Chaldeilor, pre care-l voiŭ pre-
face într'o pustietate eternă. 13 Şi
voiŭ face să vină asupra pămêntuluĭ
aceluĭa tóte cuvintele mele, pre cari
le-am vorbit asupra luĭ, *adecă* tot ce
este scris în cartea acésta, ce Ieremia
a profeţit asupra tuturor popórelor.
14 Căcĭ multe popóre şi regĭ marĭ le
vor supune şi pre dînsele; şi le voiŭ
rĕsplăti după faptele lor, şi după făp-
turile mânelor lor.

Cupa de mânie pentru tóte popórele.

15 Căcĭ aşa ḑice cătră mine Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel; Ié acéstă cupă
de vin a mânieĭ *mele* din mâna mea,
şi adapă din ea pre tóte popórele, că-
tră cari te voiŭ trimete. 16 Vor bé,
vor şovăi, şi se vor înfuria de sabia,
pre care o voiŭ trimete între ele.
17 Atuncea am luat cupa din mâna
luĭ Iehova, şi am adăpat tóte popó-
rele, la cari Iehova m'a trimes; 18 *A-
decă*: Ierusalimul, şi cetăţile luĭ Iuda,
pre regiĭ luĭ şi pre maĭ mariĭ luĭ, ca
să-ĭ aducă în pustiire, în *gróză*, în bat-
jocură şi în blestem, precum *sûnt* as-
tă-ḑĭ; 19 Pre Faraon, regele Egip-
tuluĭ, pre serviĭ luĭ, pre maĭ mariĭ luĭ,
şi pre tot poporul sĕŭ; 20 Şi pre tot
poporul ceĭ amestecat, şi pre toţĭ re-
giĭ pămêntuluĭ Uz, şi pre toţĭ regiĭ
pămêntuluĭ Filistenilor, şi Aşkalonul,
şi pre Gaza, şi Ekronul, şi rĕmăşiţa
Aşdoduluĭ; 21 Edomul, şi Moabul,
şi pre fiiĭ luĭ Ammon; 22 Pre toţĭ
regiĭ Tiruluĭ, şi pre toţĭ regiĭ Sidonu-
luĭ, şi pre regiĭ insulelor, cari *se află*
dincolo de mare; 23 Dedanul şi Te-
ma, şi Buzul, şi pre toţĭ ceĭ ce taiă
marginile *pĕruluĭ capuluĭ*; 24 Şi pre
toţĭ regiĭ Arabieĭ, şi pre toţĭ regiĭ po-
pórelor amestecate, cari locuesc în pus-
tiŭ; 25 Pre toţĭ regiĭ Zimreĭ, pre toţĭ
regiĭ Elamuluĭ, şi pre toţĭ regiĭ Meḑi-
lor: 26 Pre toţĭ regiĭ de la méḑă-
nópte, *pre ceĭ* de departe şi *pre ceĭ* de
aprópe, unul cu altul, şi pre tóte re-
gatele ţărilor, ce *se află* pe suprafaţa
pămêntuluĭ; şi regele Şeşaculuĭ *(Babi-
lonuluĭ)* va bé după dînşi.
27 Şi le veĭ ḑice: Aşa ḑice Iehova,
Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel

Beţĭ, până ce vĕ veţĭ îmbĕta, veţĭ vĕrsa şi veţĭ cădé, aşa ca să nu vĕ maĭ sculaţĭ, de sabia, pre care o voiŭ trimete între voĭ.
28 Şi de nu vor voi să ĭea cupa din mâna ta, ca să bea, atuncea să le ḑicĭ: Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: Tot veţĭ bé;
29 Căcĭ écă, eŭ încep a aduce rĕul asupra cetăţeĭ ce se numesce după numele meŭ, şi voĭ veţĭ rĕmâné óre nepedepsiţĭ? nu veţĭ rémâné nepedepsiţĭ; că eŭ voiŭ chiema sabia asupra tuturor locuitorilor pămêntuluĭ, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
30 De aceea tu proŕeţesce asupră-le tóte cuvintele acestea, şi ḑi-le lor:

Iehova tună din înălţime,
Şi face să rĕsune vocea luĭ din locaşul sĕŭ cel sânt;
Tună puternic asupra colibeĭ sale;
Scóte strigăte, ca ale călcătorilor *de vin*,
Asupra tuturor locuitorilor pămêntuluĭ.
31 Vuetul pătrunde până la marginile pămêntuluĭ;
Căcĭ Iehova se va judeca cu pópórele;
El a prochiemat hotărîrea *sa* asupra tuturor muritorilor,
Şi va da săbieĭ pre toţĭ nelegĭuiţiĭ,
Ḑice Iehova.
32 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Écă, rĕul ese de la popor la popor,
Şi un vârtej mare se ridică
De la marginile pămêntuluĭ.
33 Şi în ḑiŭa aceea ucişiĭ de Iehova vor zăcé
De la *o* margine a pămêntuluĭ până la *ceea-l-altă* margine a luĭ;
Nu vor fi plânşĭ, nicĭ strânşĭ, nicĭ *chĭar* îmmormîntaţĭ;
Vor fi *ca* gunoĭul pe faţa pămêntuluĭ.
34 Urlaţĭ, păstorilor şi strigaţĭ!
Tăvăliţi-vĕ *în pulbere*, conducătorĭ aĭ turmeĭ!
Căcĭ aŭ venit ḑilele sfăşiereĭ vóstre şi ale împrăştiereĭ vóstre:
Şi veţĭ cădé *pe pămênt*, ca un vas de preţ.
35 Şi păstoriĭ nu vor avé nicĭ o scăpare;
Şi conducătoriĭ turmeĭ nu *vor avé* nicĭ un adăpost.
36 Rĕsună strigarea păstorilor,
Şi urletul conducătorilor turmeĭ;
Căcĭ Iehova a pustiit păşunea lor.
37 Şi colibele cele pacĭnice amuţesc,
De aprinderea mânieĭ luĭ Iehova.
38 El a părăsit tufarul sĕŭ, ca un leŭ;
Căcĭ pămêntul lor s'a prefăcut într'o pustietate,
Înaintea furieĭ *săbieĭ* perḑĕtóre,
Şi înaintea aprindereĭ mânieĭ sale.

Ieremia preḑice nimicirea templuluĭ; şi cu anevoiă scapă de mórte.

26 La începutul domnieĭ luĭ Iehoiakim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, a fost cuvîntul acesta de la Iehova *către Ieremia*, ḑicênd:
2 Aşa ḑice Iehova: Păseşce în porticul caseĭ luĭ Iehova, şi vorbesce tuturor cetăţilor luĭ Iuda, carĭ vin să se închine în casa luĭ Iehova, tóte cuvintele, ce-ţĭ voiŭ ordona să le vorbescĭ; nu lăsa nicĭ un cuvînt.
3 Póte, că vor auḑi, şi se vor întórce fie-care de la calea sa cea rea, şi mie îmĭ va păré rĕŭ de rĕul, ce am în gând să le fac pentru rĕutatea faptelor lor.
4 Şi spune-le: Aşa ḑice Iehova: De nu mĕ veţĭ asculta, ca să umblaţĭ după legea mea, ce v'am pus-o înainte,
5 *Şi* ca să ascultaţĭ de cuvintele servilor meĭ, profeţilor, pre carĭ-ĭ trimet către voĭ, sculându-mĕ de diminéţă şi trimeţêndu-ĭ; *de* nu mĕ veţĭ asculta:
6 Atuncea voiŭ face casa acésta ca Şiloul, şi pre cetatea acésta o voiŭ face de blestem tuturor popórelor pămêntuluĭ.
7 Şi aŭ auḑit preoţiĭ şi profeţiĭ şi tot poporul pre Ieremia vorbind cuvintele acestea în casa luĭ Iehova.
8 Şi după ce Ieremia a încetat de a vorbi tóte câte ĭ-a ordonat Iehova să vorbéscă către tot poporul, preoţiĭ şi profeţiĭ şi tot poporul l-aŭ prins, ḑicênd: Trebue să morĭ.
9 Pentru ce aĭ profeţit în numele luĭ Iehova, ḑicênd: Casa acésta va ajunge ca Şiloul, şi cetatea acésta se va pustii, *aşa că* nu *va fi* cine să locuéscă *într'însa*? Şi tot poporul s'a adunat asupra luĭ Ieremia în casa luĭ Iehova.
10 Şi auḑind maĭ mariĭ luĭ Iuda aceste lucrurĭ, s'aŭ suit din casa regeluĭ în casa luĭ Iehova, şi aŭ şeḑut la întrarea porţeĭ celeĭ noŭe *a caseĭ* luĭ Iehova.
11 Atuncea preoţiĭ şi profeţiĭ aŭ vorbit către maĭ mari şi către tot poporul, ḑicênd: Pedépsă de mórte *se cuvine* omuluĭ acestuĭa, pentru că a profeţit *rele* asupra cetăţeĭ acesteĭa, cum cu urechĭle vóstre aţĭ auḑit.
12 Atuncea Ieremia vorbi către toţĭ maĭ mariĭ şi către tot poporul, ḑicênd: Iehova m'a trimes, ca să profeţesc a-

supra caseĭ acesteĭa şi asupra cetăţeĭ
acesteĭa tóte cuvintele, pre cari le-aţĭ
audit. 13 Şi acum îndreptaţĭ urmă-
rile vóstre şi faptele vóstre, şi ascul-
taţĭ de vocea luĭ Iehova, Dumneḑeul
vostru; şi luĭ Iehova îĭ va păré rĕŭ
de rĕul, ce a prochiemat asupră-vĕ.
14 Dară eŭ *sûnt* în mânele vóstre; fa-
ceţĭ cu mine cum *este* bine şi drept în
ochiĭ voştri. 15 Dară să sciţĭ, că de
mĕ veţĭ omorî, veţĭ aduce sânge ne-
vinovat asupra vóstră, asupra cetăţeĭ
acesteĭa şi asupra locnitorilor eĭ; căcĭ
Iehova cu adevĕrat m'a trimes cătră
voĭ, ca să vorbesc în urechĭle vóstre
tóte cuvintele acestea.
16 Atuncea ḑiseră maĭ mariĭ şi tot
poporul cătră preoţĭ şi cătră profeţĭ:
Pedépsă de mórte nu *se cuvine* omuluĭ
acestuĭa; că a vorbit cătră noĭ în nu-
mele luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru.
17 Atuncea s'aŭ ridicat óre-cari din
bătrâniĭ ţăreĭ, şi aŭ vorbit cătră tótă
adunarea poporuluĭ, ḑicênd: 18 Mi-
cha, Moraşteneul, profeţi în ḑilele luĭ
Hezekia, regele luĭ Iuda, şi vorbi că-
tră tot poporul luĭ Iuda, ḑicênd: Aşa
ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: Sio-
nul se va ara *ca* un ogor, şi Ierusali-
mul va ajunge o grămadă de petre, şi
muntele templuluĭ *se va face* ca loçu-
rile înalte ale uneĭ pădurĭ. 19 Óre
Hezekia, regele luĭ Iuda, şi tot Iuda
l-a omorît? Aŭ nu s'a temut de Ieho-
va, şi aŭ nu a rugat pre Iehova, şi luĭ
Iehova ĭ-a părut rĕŭ de rĕul ce a cu-
vîntat asupră-le? Noĭ am face decĭ un
rĕŭ mare sufletelor nóstre.
20 S'a sculat încă şi un om, care
profeţi în numele luĭ Iehova, *adecă*,
Urija, fiul luĭ Şemaia, din Kiriatu-Iea-
rim, şi profeţi asupra cetăţeĭ acesteĭa
şi asupra pămêntuluĭ acestuĭa, după
tóte cuvintele luĭ Ieremia; 21 Şi
când a auḑit regele Iehoiakim, şi toţĭ
puterniciĭ luĭ, şi toţĭ maĭ mariĭ *luĭ*,
cuvintele luĭ, regele a căutat să-l o-
móră; dară când auḑi Urija, se temu,
şi fugi, şi se duse în Egipt; 22 Şi
regele Iehoiakim trimese ómenĭ în E-
gipt: pre Elnatan, fiul luĭ Acbor, şi
câţĭ-va cu dînsul în Egipt; 23 Şi
scóseră pre Urija din Egipt, îl aduse-
ră cătră regele Iehoiakim, care-l u-
cise cu sabie, şi aruncă corpul sĕŭ
mort în mormintele fiilor poporuluĭ de
rând.
24 Dară mâna luĭ Ahikam, fiul
luĭ Şafan, era cu Ieremia, ca să nu-l
dea în mânele poporuluĭ, ca să-l o-
móră.

*Profetul sfătuesce pre Iudeĭ şi pre po-
pórele din vecinătate de a se supune luĭ
Nebucodonosor.*

27 La începutul domnieĭ luĭ Iehoia-
kim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iu-
da, a fost acest cuvînt de la Iehova
cătră Ieremia, ḑicênd: 2 Aşa ḑice
Iehova cătră mine: Fă-ţĭ legăturĭ şi
jugurĭ, şi le pune pe grumazul tĕŭ:
3 Şi le trimete regeluĭ Edomuluĭ, re-
geluĭ Moabuluĭ, regeluĭ fiilor luĭ Am-
mon, regeluĭ Tiruluĭ, şi regeluĭ Sido-
nuluĭ, prin mânele solilor, cari aŭ să
vină la Ierusalim cătră Zedekia, rege-
le luĭ Iuda; 4 Şi ordonéză-le să ḑi-
că domnilor lor: Aşa ḑice Iehova,
Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel;
aşa veţĭ ḑice domnilor voştri: 5 Eŭ
am făcut pămêntul, *ḑice Iehova*, pre
om, şi animalele de pe faţa pămêntu-
luĭ, cu puterea mea cea mare şi cu
braţul meŭ cel întins; şi l-am dat cuĭ
mĭ-a plăcut. 6 Şi acum eŭ am dat
tóte aceste ţărĭ în mâna luĭ Nebuco-
donosor, regele Babilonuluĭ, servul
meŭ; şi chĭar şi pre férele câmpuluĭ
datu-i-le-am, ca să-ĭ servésca. 7 Şi
tóte popórele îl vor servi, pe el şi pe
fiul sĕŭ, şi pe fiul fiuluĭ sĕŭ, până când
va veni şi timpul pămêntuluĭ sĕŭ; şi
atuncea popóre multe şi regi marĭ îl
vor supune şi pre dînsul. 8 Şi pe
poporul şi pe regatul, care nu va ser-
vi pe Nebucodonosor, regele Babilo-
nuluĭ, şi care nu va voi să pună gru-
mazul sĕŭ supt jugul regeluĭ Babilo-
nuluĭ, pre poporul acela îl voiŭ pe-
depsi, ḑice Iehova, cu sabie, cu fómete
şi cu cĭumă, până când îl voiŭ nimici
prin mâna aceluĭa.
9 Dară voĭ să nu ascultaţĭ de pro-
feţiĭ voştri, nicĭ de ghicitoriĭ voştri,
nicĭ de visătoriĭ voştri, nicĭ de vrăji-
toriĭ voştri de timp, nicĭ de fermecă-
toriĭ voştri, cari vorbesc cătră voĭ, ḑi-
cênd: Nu veţĭ servi pre regele Babi-
lonuluĭ; 10 Căcĭ eĭ vĕ profeţesc
mincĭună, ca să vĕ depărteze din pă-
mêntul vostru, să vĕ alung, şi ca voĭ
să periţĭ. 11 Dară pe poporul, care
va pune grumazul sĕŭ supt jugul re-
geluĭ Babilonuluĭ, şi-l va servi, pre a-
cela îl voiŭ lăsa să rĕmână încă în
pămêntul sĕŭ, ḑice Iehova; îl va lucra,
şi va locui în el.
12 Vorbit-am şi luĭ Zedekia, regele
luĭ Iuda, după tóte cuvintele acestea,
ḑicênd: Puneţĭ grumajiĭ voştri supt
jugul regeluĭ Babilonuluĭ, şi-l serviţĭ,
pre el şi pre poporul sĕŭ; şi veţĭ trăi.

13 De ce să murițĭ, tu și poporul tĕŭ,
de sabie, de fómete și de cĭumă, pre-
cum Iehova a ḑis de poporul, ce nu va
servi pre regele Babilonuluĭ? 14 De
aceea să nu ascultațĭ de cuvintele pro-
feților, carĭ vĕ vorbesc, ḑicênd: Nu
vețĭ servi pre regele Babilonuluĭ; căcĭ
eĭ vĕ profețesc mincĭună. 15 Căcĭ eŭ
nu ĭ-am trimes, ḑice Iehova; dară eĭ
profețesc mincĭună în numele meŭ, ca
să vĕ alung, și ca să perițĭ voĭ și pro-
fețiĭ, carĭ profețesc către voĭ.
16 Vorbit-am și preoților și la tot
poporul acesta, ḑicênd: Așa ḑice Ie-
hova: Să nu ascultațĭ de cuvintele pro-
feților voștri, carĭ vĕ profețesc, ḑicênd:
Écă, vasele caseĭ luĭ Iehova se vor
aduce îndărăt în curênd din Babilon;
căcĭ eĭ vĕ profețesc mincĭună. 17 Nu-ĭ
ascultațĭ; servițĭ pre regele Babilonu-
luĭ, și vețĭ trăi; de ce acéstă cetate să
se prefacă în ruine? 18 De *sûnt* pro-
fețĭ, și cuvîntul luĭ Iehova de este cu
dînșĭ, să se róge acum luĭ Iehova,
Dumneḑeul oștirilor, ca să nu fie duse
la Babilon vasele, carĭ aŭ rĕmas în
casa luĭ Iehova și *în* casa regeluĭ luĭ
Iuda și în Ierusalim. 19 Căcĭ așa
ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor, pen-
tru stâlpiĭ, pentru marea, pentru pe-
destalele și pentru cele-l-alte vase, ce
aŭ *maĭ* rĕmas în cetatea acésta; 20 Pre
carĭ Nebucodonosor, regele Babilonu-
luĭ, nu le-a luat, când a strămutat din
Ierusalim în Babĭlon pre Ieconia, fiul
luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda, și pre
fruntașiĭ luĭ Iuda și aĭ Ierusalimuluĭ:
21 Da, așa ḑice Iehova, Dumneḑeul
oștirilor și al luĭ Israel, pentru vasele
ce aŭ *maĭ* rĕmas *în* casa luĭ Iehova
și *în* casa regeluĭ luĭ Iuda și *în* Ieru-
salim; 22 Ele vor fi duse în Babi-
lon, și vor rĕmâné acolo până în ḑiŭa,
în care îmĭ voiŭ aduce aminte de ele,
ḑice Iehova; atuncea le voiŭ sui éră-
șĭ, și le voiŭ aduce îndărăt în locul
acesta.

Un profet mincinos, Hanania se înpo-trivesce luĭ Ieremia, acesta ĭĭ preḑice mórtea, care și urméză în acelaș an.

28 Și în acela-șĭ an, la începutul
domnieĭ luĭ Zedekia, regele luĭ
Iuda, *adecă* pe la anul al patrulea, în
luna a cincea, Hanania, fiul luĭ Azur,
profetul, care *era* din Ghibeon, a vor-
bit către mine în casa luĭ Iehova, îna-
intea preoților și a tot poporul, ḑi-
cênd: 2 „Așa spune Iehova, Dumne-
ḑeul oștirilor și al luĭ Israel, ḑicênd:
Sfărâmat-am jugul regeluĭ Babilonu-
luĭ. 3 Până în doĭ anĭ de ḑile voiŭ
aduce îndărăt în locul acesta tóte va-
sele caseĭ luĭ Iehova, pre carĭ Nebu-
codonosor, regele Babilonuluĭ, le-a luat
din locul acesta, și le-a dus în Babi-
lon. 4 Și voiŭ aduce îndărăt în lo-
cul acesta, ḑice Iehova, pre Ieconia,
fiul luĭ Iehoiakim, regele luĭ Iuda, și
pre toțĭ prinșiĭ luĭ Iuda, carĭ s'aŭ dus
în Babilon; căcĭ voiŭ sfărâma jugul
regeluĭ Babilonuluĭ.“
5 Atuncĭ a ḑis Ieremia, profetul,
către profetul Hanania înaintea preo-
ților, și înaintea a tot poporul, carĭ
stăteaŭ în casa luĭ Iehova; 6 A ḑis
profetul Ieremia: Amin; Iehova să fa-
că așa; Iehova împlinéscă cuvintele
tale, pre carĭ tu le-aĭ profețit, să adu-
că îndărăt din Babilon în locul acesta
vasele caseĭ luĭ Iehova și pe toțĭ prin-
șiĭ. 7 Dară, rogu-mĕ, ascultă cuvîn-
tul acesta, pre care-l spun eŭ la auḑul
tĕŭ și la auḑul a tot poporul: 8 Pro-
fețiĭ, carĭ eraŭ înainte de mine și îna-
inte de tine din vechime, aŭ profețit
multor țărĭ și regatelor marĭ, de res-
bel, rele și cĭumă. 9 Profetul care
profețesce pace, când cuvîntul profe-
tuluĭ se va întâmpla, *atuncea* se va cu-
nósce profetul, că în adevĕr Iehova l-a
trimes.
10 Atuncea Hanania, profetul, a
luat jugul de pe grumazul profetuluĭ
Ieremia, și l-a sfărâmat. 11 Și a vor-
bit Hanania înaintea a tot poporul,
ḑicênd: Așa ḑice Iehova: Ast-fel voiŭ
sfărâma jugul luĭ Nebucodonosor, re-
gele Babilonuluĭ, de pe grumazul tu-
turor popórelor până în doĭ anĭ de
ḑile. Și profetul Ieremia s'a dus în ca-
lea sa.
12 Și a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Ieremia, după ce Hanania, profe-
tul, a sfărămat jugul de pe grumazul
profetuluĭ Ieremia, ḑicênd: 13 Du-te
și spune luĭ Hanania, ḑicênd: Așa ḑice
Iehova: Tu aĭ sfărămat jugurile de
lemn: dară în locul acestora veĭ face
jugurĭ de fer. 14 Căcĭ așa ḑice Ie-
hova, Dumneḑeul oștirilor și al luĭ
Israel: Jug de fer pus-am pe gruma-
zul tuturor acestor popóre, ca să ser-
véscă pre Nebucodonosor, regele Ba-
bilonuluĭ; și-l vor servi; și chĭar și
pre férele câmpuluĭ datu-i-le-am.
15 Atuncĭ a ḑis Ieremia, profetul,
către Hanania, profetul: „Ascultă, ro-
gu-mĕ, Hanania: Iehova nu te-a tri-
mes; ci tu facĭ pe poporul acesta să
se încrédă în mincĭună. 16 De aceea
așa ḑice Iehova: Écă, arunca-te-voiŭ

de pe faţa pămêntuluĭ: *în* anul acesta
veĭ muri; că aĭ cuvîntat rĕsculare asu-
pra luĭ Iehova. 17 Şi a murit Hana-
nia în anul acela, în luna a şéptea.

Scrisórea către Iudeiĭ ceĭ captivĭ din Babilon, cu ameninţărĭ asupra profeţilor minciunoşĭ.

29 Acestea *sûnt* cuvintele scrisóreĭ,
ce Ieremia, profetul, a trimes din
Ierusalim către rĕmăşiţa bătrânilor din
captivitate, către preoţiĭ, către profe-
ţiĭ, şi către tot poporul, pre care Ne-
bucodonosor l-a luat prins din Ierusa-
lim în Babilon; 2 (După ce Ieconia,
regele, şi regina, şi eunuchiĭ, maĭ ma-
riĭ luĭ Iuda şi aĭ Ierusalimuluĭ, tesla-
riĭ, şi ferariĭ, aŭ eşit din Ierusalim;)
3 Prin Elasa, fiul luĭ Şefan, şi *prin*
Ghemaria, fiul luĭ Hilkia, (pre carĭ Ze-
dekia, regele luĭ Iuda, îĭ trimesese în
Babilon către Nebucodonosor, regele
Babilonuluĭ), ḑicênd:
4 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul oş-
tirilor şi al luĭ Israel, către toţĭ ceĭ
din captivitate, pre carĭ ĭ-am strămu-
tat din Ierusalim în Babilon:
5 Zidiţĭ case, şi *le* locuiţĭ; sădiţĭ
grădinĭ, şi mâncaţĭ fruptul lor; 6 Lu-
aţĭ femeĭ, şi naşceţĭ fiĭ şi fete; luaţĭ
femeĭ pentru fiiĭ voştri, şi daţĭ pe fe-
tele vóstre după bărbaţĭ, să nască fiĭ
şi fete; şi vĕ înmulţiţĭ acolo, şi nu vĕ
împuţinaţĭ. 7 Şi căutaţĭ pacea cetă-
ţeĭ, în care v'am strămutat, şi vĕ ru-
gaţĭ luĭ Iehova pentru dînsa; căcĭ în
pacea eĭ veţĭ avé şi voĭ pace.
8 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul
oştirilor şi al luĭ Israel: Să nu vĕ în-
şele profeţiĭ voştri, carĭ *se aflâ* în mij-
locul vostru, şi ghicitoriĭ voştri; şi nu
luaţĭ sémă la visurile vóstre, pre carĭ
le faceţĭ să se viseze: 9 Căcĭ vĕ pro-
feţesc minciună în numele meŭ; eŭ
nu-i-am trimes. 10 Căcĭ aşa ḑice Ie-
hova: După ce se vor împlini şépte-
ḑecĭ de anĭ pentru Babilon, îmĭ voiŭ
aduce aminte de voĭ, şi voiŭ întări
pentru voĭ cuvîntul meŭ cel bun, că vĕ
voiŭ rĕ'ntórce în locul acesta. 11 Că-
cĭ eŭ cunosc, ḑice Iehova, cugetele ce
eŭ cuget pentru voĭ, cugete de pace,
şi nu de rĕŭ; ca să vĕ daŭ sfârşitul,
pre care-l doriţĭ. 12 Atuncea mĕ veţĭ
chiema, veţi veni, şi vĕ veţĭ închina
mie, şi eŭ vĕ voiŭ asculta. 13 Mĕ
veţĭ căuta, şi *mĕ* veţĭ afla; căcĭ mĕ
veţĭ căuta din tótă inima vóstră. 14 Şi
mĕ voiŭ lăsa să fiŭ găsit de voĭ, ḑice
Iehova; voiŭ reîntórce pre prinşiĭ voş-
tri, şi vĕ voiŭ ăduna dintre tóte popó-
rele şi din tóte locurile, unde v'am a-
lungat, ḑice Iehova; şi vĕ voiŭ re'n-
tórce în locul de unde v'am strămutat.
15 Fiind-că aţĭ ḑis: Iehova a scu-
lat pentru noĭ profeţĭ în Babilon;
16 *De aceea cunósceţĭ*, că aşa ḑice Ie-
hova de regele, ce şéde pe tronul luĭ
David, şi de tot poporul, ce locuesce
în cetatea acésta, de fraţiĭ voştri, carĭ
n'aŭ mers cu voĭ în captivitate; 17 A-
şa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Ecă, eŭ voiŭ trimete asupra lor sabie,
fómete şi ciumă, şi-ĭ voiŭ face ca smo-
chinele stricate, carĭ, de rele ce sûnt,
nu pot fi mâncate; 18 Şi-ĭ voiŭ ur-
mări cu sabie, cu fómete şi cu ciumă;
şi-ĭ voiŭ da tuturor regatelor pămên-
tuluĭ, ca să fie de apĕsare, de blestem,
de grózā, de despreţ şi de ocară tu-
turor popórelor, unde îĭ voiŭ alunga;
19 Pentru că n'aŭ ascultat de cuvin-
tele mele, ḑice Iehova, când am tri-
mes la dînşi pre serviĭ meĭ, profeţiĭ,
sculându-mĕ de diminéţă şi trimeţên-
du-ĭ; şi n'aţĭ ascultat, ḑice Iehova.
20 Ascultaţĭ decĭ cuvîntul luĭ Ie-
hova, voĭ toţĭ ceĭ strămutaţĭ, pre carĭ
ĭ-am trimes din Ierusalim în Babilon:
21 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul oşti-
rilor şi al luĭ Israel, de Ahab, fiul luĭ
Kolaia, şi de Zedekia, fiul luĭ Maaseia,
carĭ vĕ profeţesc minciunĭ în numele
meŭ: Ecă, eŭ 'ĭ voiŭ da în mâna luĭ
Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, ca-
re îĭ va ucide înaintea ochilor voştri.
22 Şi din *eĭ* se va lua blestem între
toţĭ prinşiĭ luĭ Iuda, carĭ *se aflâ* în
Babilon, ḑicênd: Iehova să te facă ca
pre Zedekia şi ca pre Ahab, pre carĭ
regele Babilonuluĭ ĭ-a fript în foc:
23 Pentru că făcură lucrurĭ de ruşine
în Israel, săvârşind adulter cu femeele
aprópilor lor, şi vorbind cuvinte min-
ciunóse în numele meŭ; ceea ce eŭ nu
le-am ordonat; da, eŭ şciŭ şi *sûnt* mar-
tur, ḑice Iehova.
24 Veĭ vorbi şi luĭ Şemaia, Nehe-
lameul, ḑicênd: 25 Aşa vorbesce Ie-
hova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Is-
rael, ḑicênd: Fiind-că tu aĭ trimes scri-
sorĭ în numele tĕŭ către tot poporul
din Ierusalim, şi către Zefania, fiul luĭ
Maaseia, preot, şi către toţĭ preoţiĭ,
ḑicênd: 26 „Iehova te-a pus preot în
locul luĭ Iehoiada, preotul, ca să fiĭ
supraveghietor în casa luĭ Iehova pre-
ste tot omul, ce *este* nebun şi care pro-
feţesce, *şi* să-l pună în butuc şi în lan-
ţurĭ: 27 Şi acum de ce n'aĭ mustrat
pre Ieremia din Anatot, care profeţia
către voĭ? 28 Căcĭ de aceea el a

trimes către noï *în* Babilon, ḑicênd:
Captivitatea acésta *va fi* lungă; zidiţĭ
case, şi locuiţĭ *în ele*; şi sădiţĭ grădinĭ,
şi mâncaţĭ fruptul lor.“ 29 Şi Zefa-
nia, preotul, ceti scrisórea acésta în
auḑul profetuluĭ Ieremia.
30 Atuncĭ a fost cuvîntul luĭ Ieho-
va către Ieremia, ḑicênd: 31 Trime-
te către toţĭ ceĭ din captivitate, ḑi-
cênd: Aşa ḑice Iehova de Şemaia,
Nehelameul: Fiind-că Şemaia a profe-
ţit către voĭ, fără ca eŭ să-l fi trimes,
şi v'a făcut să vĕ încredeţĭ în minciu-
nă; 32 De aceea aşa ḑice Iehova:
Ecă, eŭ voiŭ pedepsi pre Şemaia, Ne-
helameul, şi sêmînţa sa; el nu va avé
nicĭ un om, care să locuéscă în mij-
locul poporuluĭ acestuĭa, nicĭ va vedé
binele, ce eŭ voiŭ face poporuluĭ meŭ,
ḑice Iehova; pentru că el a cuvîntat
rĕscularea asupra luĭ Iehova.

Făgăduinţĭ de mântuire şi restatornicire a luĭ Israel şi Iuda; şi de venirea unsuluĭ.

30 Cuvîntul ce a fost către Ieremia
de la Iehova, ḑicênd: 2 Aşa
vorbesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Is-
rael, ḑicênd:
Scrie-ţĭ în carte tóte cuvintele, ce
le-am vorbit către tine; 3 Căcĭ écă,
vin ḑilele, ḑice Iehova, când voiŭ în-
tórce pre ceĭ prinşĭ aĭ poporuluĭ meŭ,
pre Israel şi Iuda, ḑice Iehova; şi-ĭ
voiŭ re'ntórce în pămêntul, pre care
l-am dat părinţilor lor, şi-l vor lua
éră-şĭ în stăpânire. 4 Şi acestea *sûnt*
cuvintele, ce a vorbit Iehova de Israel
şi de Iuda.

5 Aşa ḑice Iehova:
Auḑit-am noĭ voce de spaimă
Şi de frică; şi nu *este* pace.
6 Întrebaţĭ, şi vedeţĭ:
Aŭ are bărbatul durerĭ de facere?
De ce *dară* vĕd pre tot bărbatul cu
mânele pe cópsele sale,
Ca pre o femee în facere,
Şi tóte feţele *lor* îngălbenite?
7 Vaĭ! căcĭ mare *este* ḑiŭa aceea;
Asemenea eĭ n'*a fost*;
Este timpul strâmtorăreĭ luĭ Iacob;
Totu-şĭ el va scăpa din ea.
8 Şi în ḑiŭa aceea, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Voiŭ sfărâma jugul sĕŭ de pe grumazul tĕŭ,
Şi voiŭ rupe legăturile tale *aşa*,
Că străiniĭ nu-l vor maĭ supune;
9 Ci vor servi pre Iehova, Dumneḑeul lor,
Şi pre David, regele lor, pre care-l voiŭ scula lor.
10 Decĭ tu, servul meŭ, Iacóbe, nu te teme ḑice Iehova:
Nicĭ nu te înspăimânta, Israele;
Căcĭ écă, eŭ te voiŭ mântui din *ţărĭ* depărtate.
Şi sĕmînţa ta din pămêntul captivităţeĭ lor;
Şi Iacob se va re'ntórce,
Şi va fi în repaus şi liniscit;
Şi niminea nu-*l* va înspăimânta.
11 Căcĭ eŭ *sûnt* cu tine, ḑice Iehova, ca să te mântuĭ;
Şi de şi voiŭ nimici pre tóte popórele, între carĭ te-am împrastĭat,
Pre tine înse nu te voiŭ nimici,
Ci te voiŭ mustra după dreptate,
Şi nu te voiŭ lăsa cu totul nepedepsit.
12 Căcĭ aşa ḑice Iehova:
Lovitura ta *este* fără de vindecare,
Şi rana ta *este* durerósă.
13 Nu *este* cine să apere dreptul *tĕŭ*, ca să te vindecĭ;
Pentru tine nu *se găsesc* lécurĭ de tămăduire.
14 Toţĭ ĭubiţiĭ teĭ te-aŭ uĭtat;
Nu te caută;
Căcĭ eŭ te-am lovit cu lovitură de neamic,
Cu o pedépsă crudă,
Pentru mulţimea fără-de-legilor tale,
Păcatele tale cele multe.
15 De ce *dară* strigĭ pentru rana ta?
Durerea ta *este* fără vindecare pentru mulţimea fără-de-legilor tale;
Şi pentru pĕcatele tale cele multe ţĭ-am făcut acestea.
16 Totu-şĭ toţĭ ceĭ ce te mănâncă vor fi mâncaţĭ;
Şi toţĭ neamiciĭ teĭ cu toţiĭ vor fi duşĭ prinşĭ;
Şi ceĭ ce te despóĭă vor fi despuĭaţĭ,
Şi toţĭ ceĭ ce te pradă îĭ voiŭ trăda prăḑeĭ.
17 Căcĭ voiŭ pune cataplasme pe tine,
Şi te voiŭ vindeca de rănile tale, ḑice Iehova;
De şi te-aŭ numit „Cel alungat“, *ḑicênd*:
„Acesta *este* Sionul, de care nimenea nu întrébă“.
18 Aşa ḑice Iehova:
Écă, eŭ voiŭ re'ntórce pre prinşiĭ corturilor luĭ Iacob,
Şi mĕ voiŭ milui de locuinţele luĭ;
Şi cetatea se va rezidi pe ruinele sale,

Și palatul va fi locuit, ca și maĭ
'nainte.
19 Și din *gura* lor va eși laudă,
Și vocea celor ce se bucură;
Și-ĭ voiŭ îmmulți, Și nu se vor împuțina:
Și-ĭ voiŭ mări, Și nu se vor înjosi.
20 Și copiĭ lor vor fi ca maĭ 'nainte,
Și adunarea lor se va întări înaintea mea,
Și voiŭ pedepsi pre toțĭ apĕsătoriĭ lor.
21 Și maĭ marele lor va fi dintre dînșĭ,
Și guvernătorul lor va eși din mijlocul lor;
Și-l voiŭ pleca, ca să se apropie de mine.
Căcĭ cine óre 'șĭ pléčă inima, ca să se apropie de mine?
Dice Iehova.
22 Și vețĭ fi mie popor,
Și eŭ vĕ voiŭ fi Dumnedeŭ.
23 Écă, furtuna luĭ Iehova, furia *sa*, ese,
Și un vârtej cumplit; el se va învălui preste capul celor nelegiuițĭ.
24 Aprinderea mânieĭ luĭ Iehova nu se va întórce, până ce nu va face,
Și nu va împlini cugetele inimeĭ sale.
În dilele de apoi vețĭ înțelege acésta.

Tot despre fericirea viitóre a Israeluluĭ și a Iudeĭ.

31 În timpul acela, dice Iehova,
Fi-voiŭ Dumnedeul tuturor némurilor luĭ Israel,
Și eĭ 'mĭ vor fi popor.
2 Așa dice Iehova:
Poporul cel scăpat de sabie aflat-a har în pustiiŭ,
Israel, când se ducea *în pământul* de repaus.
3 De departe arĕtatu-mi-s'a Iehova, *dicĕnd*:
Iubitu-te-am cu ĭubire eternă;
De aceea prelungit-am mila *mea* către tine.
4 Eŭ te voiŭ rezidi,
Și veĭ fi rezidită, fecĭóră a luĭ Israel!
Te veĭ împodobi éră-șĭ cu timpanele tale,
Și veĭ eși éră-șĭ *în mijlocul* coruluĭ celor ce jócă.
5 Veĭ sădi éră-șĭ viĭ pe munțiĭ Samarieĭ:
Săditoriĭ vor sădi, și vor mânca *fruptul lor.*
6 Căcĭ va fi o di,
În care custodiĭ vor striga pe muntele luĭ Efraim:
„Sculați-vĕ, să ne suim în Sion,
„La Iehova, Dumnedeul nostru!“
7 Căcĭ așa dice Iehova:
Cântațĭ cântărĭ de bucurie pentru Iacob,
Și chiuițĭ în fruntea națiunilor;
Dațĭ în scire, lăudațĭ, și dicețĭ:
Mântue, Iehova, pre poporul tĕŭ, pe rĕmășița luĭ Israel.
8 Écă, eŭ îĭ voiŭ aduce din pământul de médă-nópte,
Îĭ voiŭ aduna de la marginile pământuluĭ,
Și cu dînșĭ și pre orbul și pre schĭopul,
Pre femea cea grea, și pre ceea ce nasce,
Adunare mare se va întórce aci.
9 Vor veni cu plâns,
Și-ĭ voiŭ aduce în rugĭ;
Îĭ voiŭ conduce pe lângă isvórele apelor,
Pe cale netedă, în care nu se vor poticni;
Căcĭ eŭ sûnt părinte luĭ Israel,
Și Efraim *este* ântĕi-născutul meŭ.
10 Ascultațĭ, popóre, cuvîntul luĭ Iehova!
Și spunețĭ țărilor îndepărtate, și dicețĭ:
Cel ce a împrăștĭat pre Israel, éră-șĭ îl va aduna,
Și-l va păzi, ca păstorul pre turma sa.
11 Căcĭ Iehova a mântuit pre Iacob,
Și *l*-a rĕscumpĕrat din mâna *celuĭ* maĭ tare decât dînsul.
12 Vor veni, și vor cânta pe înălțimea Sionuluĭ,
Și vor alerga la bine-cuvîntarea luĭ Iehova
În grâŭ, în must și în oleiŭ,
În oĭ și în boĭ;
Și sufletul lor va fi ca o grădină udată;
Și nu se vor maĭ întrista.
13 Atuncea fecĭóra se va bucura în jocurĭ,
Și cu dînsa tineriĭ și bătrâniĭ;
Căcĭ voiŭ schimba jalea lor în bucurie;
Îĭ voiŭ mângăĭa, și-ĭ voiŭ înveseli, *scăpându-ĭ* din întristare.
14 Și voiŭ sătura sufletul preoților de grăsimĭ;
Și poporul meŭ se va sătura de bunul meŭ,
Dice Iehova.

15 Așa dice Iehova:
O voce s'a audit în Rama
Bocet *și* plângere amară:
Rahela plângênd pre fiiĭ seĭ,
Nu voiesce a fi mângăĭată pentru fiiĭ eĭ, căcĭ nu *maĭ sûnt*.
16 Așa dice Iehova:
Opresce-țĭ vocea de la plâns,
Și ochiĭ teĭ de la lăcrimĭ;
Căcĭ fapta ta va fi rĕsplătită, dice Iehova;
Și se vor re'ntórce din pămêntul neamiculuĭ.
17 Și este speranță pentru viitorul tĕŭ, dice Iehova;
Și fiiĭ teĭ se vor re'ntórce în cuprinsul lor.
18 Audit-am pre Efraim plângêndu-se:
„Tu m'aĭ învĕțat, și m'am învĕțat,
„Ca un junc nedeprins *la jug*:
„Întórce-mĕ, și mĕ voiŭ întórce;
„Căcĭ tu *escĭ* Iehova, Dumnedeul meŭ!
19 „Și cu adevĕrat, după ce m'am întors, m'am căit;
„Și după ce m'am învĕțat, cópsa *mĭ*-am lovit;
„Rușinatu-m'am și roșit-am;
„Căcĭ purtat-am ocara tinerețelor mele.“
20 Efraim *nu*-mĭ *este* óre un fiiŭ scump?
Un copil plăcut?
Căcĭ de câte orĭ vorbesc de dînsul,
Cu gingășie 'mĭ aduc aminte de el;
De aceea măruntaĭele mele se mișcă pentru el,
Și mĕ miluesc asupra luĭ,
Dice Iehova.
21 Pune-țĭ semne pe cale,
Fă-țĭ stâlpĭ de petre;
Ațintesce inima ta spre calea cea bătută,
Spre calca, *pe care* te-aĭ dus:
Întórce-te, fecĭóră a luĭ Israel!
Întórce-te în aceste cetățĭ ale tale.
22 Până când veĭ rătăci, fiĭcă neascultătóre,
Căcĭ Iehova a făcut un ce noŭ pe pămênt;
Femea va pețĭ pre bărbat.
23 Așa dice Iehova, Dumnedeul oștirilor și al luĭ Israel:
Vor dice încă și cuvîntul acesta
În pămêntul luĭ Iuda, și în cetățile luĭ,
Când voiŭ re'ntórce pre prinșiĭ lor:
„Iehova să te bine-cuvinteze, locaș al dreptățeĭ,
Munte sânt!
24 Și va locui într'însul Iuda,
Și în *tóte* cetățile luĭ cu dînsul
Plugariĭ și ceĭ *ce* pornesc cu turmele.
25 Căcĭ voiŭ adăpa pre *tot* sufletul obosit,
Și voiŭ îndestula pre tot sufletul întristat.
26 La acestea m'am desteptat, și m'am uĭtat;
Și dulce mĭ-a fost somnul.
27 Ecă, vin dilele, dice Iehova,
Când voiŭ semĕna casa luĭ Israel și casa luĭ Iuda
Cu sămînță de om și cu sămînță de vite:
28 Și precum am veghĭat asupra lor,
Ca să-ĭ desrădăcinez, să-ĭ sfărâm, să-ĭ surp,
Să-ĭ perd, și să le fac rĕŭ;
Așa voiŭ veghĭa asupra lor,
Ca să-ĭ zidesc, și să-ĭ sădesc,
Dice Iehova.
29 În dilele acelea nu vor maĭ dice:
Părințiĭ aŭ mâncat aguridă,
Și dințiĭ fiilor s'aŭ strepezit;
30 Ci fie-care va muri pentru fără-de-legea sa,
Și tot omul, care va mânca aguridă,
Aĭ seĭ dințĭ se vor strepezi.
31 Ecă, vin dilele, dice Iehova,
Când voiŭ încheĭa legămînt noŭ
Cu casa luĭ Israel, și cu casa luĭ Iuda;
32 Nu ca legămîntul, ce l-am încheĭat cu părințiĭ lor,
În diŭa, *în care* ĭ-am luat de mână,
Ca să-ĭ scot din pămêntul Egiptuluĭ;
Legămînt, pre care l-aŭ frânt,
De și aveam dreptul soțuluĭ asupra lor,
Dice Iehova.
33 Ci acesta *este* legămîntul,
Pre care-l voiŭ încheĭa cu casa luĭ Israel:
După dilele acelea, dice Iehova,
Voiŭ pune legea mea în lă-întrul lor,
Și o voiŭ scri în inimele lor;
Și le voiŭ fi Dumnedeŭ;
Și eĭ 'mĭ vor fi popor.
34 Și nu vor maĭ învĕța fie-care pre aprópele sĕŭ, și fie-care pre fratele sĕŭ,
Dicênd: Cunósceţĭ pre Iehova:
Căcĭ toțĭ mĕ vor cunósce
De la cel maĭ mic al lor până la cel maĭ mare al lor, dice Iehova;
Căcĭ voiŭ ĭerta fără-de-legile lor,

Și nu-mĭ voiŭ maĭ aminti de păcatul lor.
35 Așa ḑice Iehova,
Cel ce dă sórele spre lumina ḑileĭ,
Și așeḑămintele luneĭ și ale stelelor spre lumina nopțeĭ,
Cel ce mișcă marea, ca valurile eĭ să mugéscă;
Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor, *este* numele luĭ:
36 Aceste așeḑăminte de vor peri de dinaintea mea, ḑice Iehova,
Atuncea sĕmînța luĭ Israel va înceta de a fi poporu înaintea mea pentru tot da-una.
37 Așa ḑice Iehova:
Dacă sus cerul se póte măsura,
Și jos temeliele pămêntuluĭ a se cerceta,
Atuncea și eŭ voiŭ lepĕda tótă sĕmînța luĭ Israel,
Pentru tóte câte a făcut, ḑice Iehova.
38 Écă, vin ḑilele, ḑice Iehova,
Când cetatea se va rezidi luĭ Iehova,
De la turnul luĭ Hananeel până la pórta de la unghĭ:
39 Și fringhia de măsură va trece încă prin dreptul eĭ
Preste colina Gareb,
Și se va întórce spre Gaat.
40 Și tótă valea cadavrelor și a cenușeĭ,
Și tóte ogórele până la rîul Kedron,
Și până la unghĭul porțeĭ cailor spre rĕsărit,
Vor fi sânte luĭ Iehova;
Nu se vor maĭ smulge,
Nicĭ nu se vor maĭ surpa în etern.

Ieremia cumpĕră o țarină ca semn al reîntórcere din Babilon.

32 Cuvîntul ce a fost de la Iehova către Ieremia în anul al ḑecelea al luĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, care *este* anul al opt-spre-ḑecelea al luĭ Nebucodonosor.
2 Atuncĭ óstea regeluĭ Babilonuluĭ împresură Ierusalimul; și profetul Ieremia era închis în curtea închisoreĭ, ce *se afla* în casa regeluĭ luĭ Iuda.
3 Căcĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, îl închisese, ḑicênd: Pentru ce profețescĭ și ḑicĭ: „Așa ḑice Iehova: Écă, eŭ voiŭ da cetatea acésta în mânele regeluĭ Babilonuluĭ, care o va cuprinde;
4 Și Zedekia, regele luĭ Iuda, nu va scăpa de mâna Chaldeilor, ci va fi dat în mâna regeluĭ Babilonuluĭ, și va
vorbi cu dînsul gură către gură, și ochiĭ seĭ vor vedé ochiĭ luĭ: 5 Și va
duce pre Zedekia în Babilon; și acolo va rĕmâné, până când îmĭ voiŭ aminti de dînsul, ḑice Iehova: și de vĕ vețĭ lupta cu Chaldeiĭ, nu vețĭ isbuti."
6 Și a ḑis Ieremia: Cuvîntul luĭ Iehova a fost către mine, ḑicênd: 7 Écă,
Hanameel, fiul luĭ Șallum, unchĭul tĕŭ, va veni la tine, *și-țĭ* va ḑice: Cumpĕră-țĭ ogorul meŭ din Anatot: căcĭ al tĕŭ *este* dreptul de rĕscumpĕrare; ca
să-*l* cumperĭ. 8 Și a venit la mine
Hanameel, fiul unchĭuluĭ meŭ, în curtea închisoreĭ, după cuvîntul luĭ Iehova, și a ḑis către mine: Cumpĕră, rogu-te, ogorul meŭ din Anatot, din pămêntul luĭ Beniamin; căcĭ al tĕŭ *este* dreptul de moștenire, și a ta *este* rĕscumpĕrarea; cumpĕră-*l* pentru tine. Atuncĭ am cunoscut, că cuvîntul luĭ Iehova *a fost* acesta. 9 Decĭ am
cumpĕrat de la Hanameel, fiul unchĭuluĭ meŭ, ogorul din Anatot, și am cumpănit pentru el banĭ, *adecă* șépte-spre-ḑece sicli de argint. 10 Și am
scris contractul, *l*-am sigilat, am luat marturĭ, și am cumpănit baniĭ în cumpănă. 11 Și am luat contractul de
vînḑare, sigilat *după* lege și învoĭélă, cum și pre cel deschis. 12 Și am
dat contractul de vînḑare luĭ Baruc, fiul luĭ Neria, fiul luĭ Maaseia, de față cu Hanameel, *fiul* unchĭuluĭ meŭ, și de față cu marturiĭ, cari aŭ subscris contractul de vînḑare, *și* de față cu toțĭ Iudeiĭ, cari se aflaŭ în curtea închisoreĭ. 13 Și am ordonat luĭ Baruc
de față cu eĭ, ḑicênd: 14 Așa ḑice
Iehova, Dumneḑeul oștirilor și al luĭ Israel: Ié contractele acestea, contractul acesta de vînḑare, și cel sigilat și cel deschis: și le pune într'un vas de lut, ca să rĕmână *acolo* ḑile multe.
15 Căcĭ așa ḑice Iehova, Dumneḑeul oștirilor și al luĭ Israel: Case, ogóre și viĭ éră-șĭ se vor cumpĕra în pămêntul acesta.

Ieremia se închină și primesce iarășĭ făgăduința dumneḑeéscă a mântuireĭ luĭ Israel.

16 După ce am dat contractul de vînḑare luĭ Baruc, fiul luĭ Neria, m'am
rugat luĭ Iehova, ḑicênd: 17 O, Iehova Dumneḑeule! Écă, tu aĭ făcut cerul și pămêntul cu puterea ta cea mare și cu brațul *tĕŭ* cel întins; pentru tine nimic nu este cu neputință:
18 Tu *cel ce* facĭ milă la miĭ, și rĕsplătescĭ fără-de-legea părinților în sî-

nul fiilor lor după dînşi; Dumneḑeŭ
mare, puternic, Iehova *Dumneḑeul* o-
ştirilor, *este* numele luĭ. 19 Mare în
sfaturĭ, puternic în fapte: aĭ căruĭ
ochiĭ *sûnt* deschişĭ asupra tuturor ur-
mărilor fiilor ómenilor, ca să plătescĭ
fie-căruĭa după urmările sale şi după
fruptul lucrurilor sale; 20 Cel ce a
făcut semne şi minunĭ în pămêntul E-
giptuluĭ, *cunoscute* până în ḑiŭa acé-
sta, şi în Israel şi *altor* ómenĭ; şi ţĭ-aĭ
făcut nume, ca în ḑiŭa de astă-ḑĭ;
21 Şi aĭ scos pre poporul tĕŭ Israel
din pamêntul Egiptuluĭ cu semne şi
minunĭ, cu mână tare, şi cu braţ în-
tins, şi cu grózā mare; 22 Şi le-aĭ
dat pămêntul acesta, pre care cu jură-
mînt l-aĭ promis părinţilor lor, că-*l* veĭ
da lor, pămênt, în care curge mĭere
şi lapte; 23 Şi eĭ aŭ întrat *aicea*, şi
l-aŭ luat în stăpânire; dară n'aŭ as-
cultat de vocea ta, nicĭ n'aŭ umblat
după legea ta; n'aŭ făcut *nimic* din
cele ce le-aĭ ordonat să facă; de aceea
aĭ adus asupra lor tot rĕul acesta.
24 Écă, valurile au ajuns şi până la
cetate, ca s'o cucerérscă; şi cetatea este
gata a se da în mânele Chaldeilor,
cari o bat, *şi va cădé* prin sabie, fó-
mete şi cĭumă: şi *tot* ce aĭ vorbit s'a
împlinit; şi écă, tu *o* veḑĭ. 25 Şi tu,
Iehova, Dumneḑeule, aĭ ḑis cătră mi-
ne: Cumpĕră-ţĭ un ogor cu banĭ, şi ĭé
marturĭ; cu tóte că cetatea este gata
a se da în mânele Chaldeilor.

26 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova
cătră Ieremia, ḑicênd: 27 Écă, eŭ
sûnt Iehova, Dumneḑeul a tótă car-
nea; óre este pentru mine ce-va cu
neputinţă? 28 De aceea aşa ḑice Ie-
hova: Écă, eŭ voiŭ da cetatea acésta
în mânele Chaldeilor şi în mânele luĭ
Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, ca-
re o va lua: 29 Şi Chaldeiĭ, cari bat
cetatea acésta, vor veni, şi vor pune
foc cetăţeĭ acesteĭa, şi o vor arde, pre
ea şi casele, pe acoperişurile cărora
aŭ tămâĭat luĭ Baal, şi aŭ vĕrsat li-
baţiunĭ altor ḑeĭ, ca să mĕ întărîte.
30 Căcĭ fiiĭ luĭ Israel şi fiiĭ luĭ Iuda
numaĭ rele aŭ lucrat înaintea mea din
ţinereţea lor; da, fiiĭ luĭ Israel alta
n'aŭ făcut, decât să mĕ întărîte prin
făpturile mânelor lor, ḑice Iehova.
31 Căcĭ cetatea acésta de mânie şi de
urgie mĭ-a fost, din ḑiŭa în care s'a
zidit şi până în ḑiŭa acésta; ca să o
lepĕd de la faţa mea. 32 Pentru tótă
rĕutatea fiilor luĭ Israel şi a fiilor luĭ
Iuda, ce aŭ făcut, ca să mĕ întărîte,
eĭ, regiĭ lor, maĭ mariĭ lor, preoţiĭ lor,
profeţiĭ lor, bărbaţiĭ luĭ Iuda şi locui-
toriĭ Ierusalimuluĭ; 33 Şi aŭ întors
spatele spre mine, şi nu faţa; de şi
ĭ-am învĕţat, sculându-mĕ de diminéţă
şi învĕtându-ĭ; dară n'aŭ ascultat, ca
să priméscă învĕţătură. 34 Ci aŭ
pus urâcĭunile lor în casa, ce se nu-
mesce după numele meŭ, ca să o ne-
curăţéscă; 35 Şi aŭ zidit înălţimĭ luĭ
Baal, din Valea Fiuluĭ luĭ Hinnom, ca
să tréca *prin foc* pre fiiĭ lor şi pre
fetele lor luĭ Moloc; ceea ce eŭ nu le-
am ordonat, nicĭ în gând nu mĭ-a ve-
nit, ca eĭ să facă urâcĭunea acésta, şi
să tragă pre Iuda în păcat.

36 Şi totu-şĭ aşa ḑice Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Israel, despre cetatea acé-
sta, de care voĭ ḑiceţĭ, *că* se va da în
mânele regeluĭ Babilonuluĭ prin sabie,
fómete şi cĭumă; 37 Écă, eŭ 'ĭ voiŭ
aduna din tóte ţările, unde ĭ-am alun-
gat în mânia mea şi în furia mea, şi
în aprinderea *mea* cea mare: îĭ voiŭ
întórce în locul acesta, şi-ĭ voiŭ face
să locuéscă în siguranţă; 38 Şi eĭ
'mĭ vor fi popor, şi eŭ le voiŭ fi Dum-
neḑeŭ; 39 Şi le voiŭ da o inimă şi
o urmare, ca să se témă de mine în
tóte ḑilele, pentru binele lor şi al fii-
lor lor după dînşi. 40 Şi voiŭ în-
cheĭa cu eĭ legămînt etern, că eŭ nu
mĕ voiŭ întórce îndărăt de la dînşi,
încetând de a le face bine; şi voiŭ pu-
ne frica mea în inima lor, ca să nu
se abată de la mine. 41 Mĕ voiŭ bu-
cura de dînşi, ca să le fac bine; şi-ĭ
voiŭ sădi în pămêntul acesta într'ade-
vĕr, din tótă inima mea şi din tot su-
fletul meŭ.

42 Căcĭ aşa ḑice Iehova: Precum
am adus asupra poporuluĭ acestuĭa tó-
te aceste rele marĭ, aşa voiŭ aduce
asupra lor tóte bunurile, ce eŭ le-am
promis. 43 Şi se vor cumpĕra ogóre
în pămêntul acesta, de care ḑiceţĭ:
„Este deşert, fără de om şi fără de
vită, este dat în mânele Chaldeilor."
44 Vor cumpĕra ogóre pentru argint,
vor subscrie contracte, şi *le* vor sigila,
şi vor lua marturĭ în pămêntul luĭ
Beniamin, în împrejurimile Ierusali-
muluĭ, în cetăţile luĭ Iuda, în cetăţile
munteluĭ şi în cetăţile şesuluĭ, şi în
cetăţile despre méḑă-ḑi; căcĭ voiŭ re-
'ntórce pre prinşiĭ lor, ḑice Iehova.

Prorocire despre scăparea din Babilon.

33 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova de
a doa óră cătră Ieremia, pre-
când era închis în curtea închisoreĭ,
ḑicênd:

2 Așa dice Iehova, cel ce va face a-
céstă,
Iehova, cel ce o va desăvârși, în-
temeiând-o;
Iehova *este* numele luĭ.
3 Strigă către mine, și-ți voiŭ rĕs-
punde,
Și-ți voiŭ da în șcire lucrurĭ marĭ
și nepătrunse,
Pre cari tu nu le cunoscĭ.
4 Căcĭ așa dice Iehova, Dumnedeul
luĭ Israel,
Pentru casele cetățeĭ acesteĭa,
Și pentru casele regilor luĭ Iuda,
Cari se sfărâmară prin valurĭ și
prin sabie:
Fiind-că locuitoriĭ eĭ se luptă cu
Chaldeiĭ,
Ea se umple de cadavrele ómeni-
lor,
5 Pre cari-ĭ lovesc în mânia mea și
aprinderea mea,
Și pentru rĕutatea cărora eŭ am
ascuns fața mea de la cetatea
acésta:
6 Écă, îĭ voiŭ da sănătate și însănă-
toșare, și-ĭ voiŭ vindeca.
Și-ĭ voiŭ face să vadă îndestulare
de pace și de adevĕr.
7 Voiŭ re'ntórce pre ceĭ prinșĭ aĭ luĭ
Iuda,
Și pre ceĭ prinșĭ aĭ luĭ Israel,
Și-ĭ voiŭ rezidi, ca maĭ 'nainte.
8 Îĭ voiŭ curăți de tóte fără-de-legile
lor,
Cu cari aŭ pĕcătuit asupră-mĭ,
Și voiŭ ĭerta tóte fără-de-legile lor,
Cu cari aŭ pĕcătuit,
Și prin cari s'aŭ rupt de la mine.
9 Și *cetatea acésta* îmĭ va fi mie un
nume de bucurie,
De laudă și mărire înaintea tutu-
ror popórelor pămêntuluĭ,
Cari vor audi tot binele, ce-ĭ voiŭ
face;
Și se vor spăĭmânta și se vor cu-
tremura de tot binele,
Și de tótă prosperitatea, ce-ĭ voiŭ
aduce.
10 Așa dice Iehova:
Eră-șĭ se va audi în locul acesta,
De care voĭ diceți:
„*Este* deșert, fără de om și fără de
vită,“
În cetățile luĭ Iuda și în ulițele Ie-
rusalimuluĭ,
Cari sûnt deșerte, fără de ómenĭ,
Și fără de locuitorĭ, și fără de vite:
11 Vocea de bucurie și vocea de ve-
selie,
Vocea de mire și vocea de mirésă,
Vocea celor ce dic:
„Lăudațĭ pre Iehova, *Dumnedeul*
oștirilor,
„Căcĭ bun *este* Iehova,
„Căcĭ în etern *ține* îndurarea luĭ,“
Și vocea celor ce aduc sacrificiĭ de
mulțumire în casa luĭ Iehova:
Căcĭ voiŭ întórce pre ceĭ prinșĭ aĭ
pămêntuluĭ *acestuĭa*,
Ca să fie ca maĭ 'nainte, dice Ie-
hova.
12 Așa dice Iehova, *Dumnedeul* oștiri-
lor:
În locul acesta, care *este* deșert,
Fără de om și fără de vită,
Și în tóte cetățile luĭ,
Eră-șĭ vor fi colibĭ de păstorĭ,
Cari vor face să poposéscă turmele
lor.
13 În cetățile munteluĭ și în cetățile
șesuluĭ,
În cetățile de la médă-di, și în pă-
mêntuluĭ Beniamin,
În împrejurimile Ierusalimuluĭ și în
cetățile luĭ Iuda,
Vor trece éră-șĭ turme
Prin mânele celuĭ ce *le* numĕră, di-
ce Iehova.

Prorocire despre Mesia.

14 Écă, vin dilele, dice Iehova,
Când voiŭ întări cuvîntul cel bun,
pre care l-am promis
Caseĭ luĭ Israel și caseĭ luĭ Iuda.
15 În dilele acelea, și în timpul acela
Voiŭ face să rĕsară luĭ David o
odraslă dréptă,
Și va face drept și dreptate pe pă-
mênt.
16 În dilele acelea Iuda va fi mântuit,
Și Ierusalimul va locui în sigu-
ranță:
Și acesta *este numele*, cu care *ceta-
tea* se va numi:
Iehova, Mântuirea Nóstră.
17 Căcĭ așa dice Iehova:
Nu va lipsi luĭ David bărbat,
Care să șédă pe tronul caseĭ luĭ
Israel:
18 Nicĭ dintre preoțĭ, Levițĭ, nu va
lipsi bărbat înaintea mea,
Care să aducă olocauste, să facă să
fumege darurile pe pâne,
Și să facă sacrificiĭ în tótă diŭa.

*Prorocire despre vecinicul legămînt dum-
nedeesc.*

19 Și a *maĭ* fost cuvîntul luĭ Iehova
către Ieremia, dicênd:
20 Așa dice Iehova:

De puteţĭ se rupeţĭ legămîntul meŭ
de ḑi,
Şi legămîntul meŭ de nópte,
Aşa ca nicĭ ḑiŭa, nicĭ nóptea să nu
maĭ fie la timpul sĕŭ:
21 *Atuncea* se va rupe şi legămîntul
meŭ cu David, servul meŭ,
În cât să nu aĭbă fiiŭ, care să dom-
néscă pe tronul sĕŭ,
Saŭ cu Leviţiĭ, preoţiĭ, cari mĕ ser-
vesc.
22 Precum oştirea cerulu̦ĭ nu se póte
numĕra,
Nicĭ nisipul măreĭ a se mĕsura,
Aşa voiŭ îmmulţi semînţa luĭ Da-
vid, servul meŭ,
Şi pe Leviţiĭ, cari mĕ servesc.
23 Şi a *maĭ* fost cuvîntul luĭ Iehova
cătră Ieremia, ḑicênd:
24 Aŭ dóră n'aĭ luat sémă ce a vor-
bit poporul acesta, ḑicênd:
„Cele doĕ némurĭ, pre cari Iehova
le-a ales,
„El le-a lepĕdat?"
Intru atâta aŭ despreţuit pre po-
porul meŭ,
Încât nu le maĭ este popor.
25 Aşa ḑice Iehova:
De n'*am făcut* legămîntul ḑileĭ şi
al nopţeĭ,
Şi de n'am întemeĭat aşeḑămintele
ceruluĭ şi ale pămêntuluĭ:
26 Atuncea voiŭ lepĕda semînţa luĭ
Iacob şi a luĭ David, servul meŭ,
Încât să nu ĭéŭ dintre urmaşiĭ seĭ
domnĭ
Preste semînţa luĭ Abraam, a luĭ
Isaac şi a luĭ Iacob;
Căcĭ re'ntórce-voiŭ pre prinşiĭ lor,
şi mĕ voiŭ îndura de dînşi.

Se vestesce regeluĭ Zedekia şi poporuluĭ sĕŭ, pedépsa dumneḑeéscă pentru că aŭ călcat legea anuluĭ de slobozenie.

34 Cuvîntul ce a fost cătră Ieremia
de la Iehova, când Nebucodono-
sor, regele Babilonuluĭ, şi tótă óstea
luĭ, şi tóte regatele pămêntuluĭ de supt
stăpânirea mâneĭ sale, şi tóte popóre-
le, se luptară asupra Ierusalimuluĭ şi
asupra tuturor cetăţilor sale, ḑicênd:
2 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ
Israel: Mergĭ, şi vorbesce luĭ Zedekia,
regele luĭ Iuda, şi-ĭ ḑi: Aşa ḑice Ie-
hova: Écă, eŭ voiŭ da cetatea acésta
în mânele regeluĭ Babilonuluĭ, care o
va arde cu foc; 3 Şi tu nu veĭ scă-
pa din mâna luĭ, ci veĭ fi prins, şi veĭ
fi dat în mâna luĭ; ochiĭ teĭ vor vedé
ochiĭ regeluĭ Babilonuluĭ, şi gura ta
va vorbi cu gura luĭ, şi veĭ merge la
Babilon.
4 Totu-şĭ tu, Zedekia, rege al luĭ
Iuda, ascultă cuvîntul luĭ Iehova: Aşa
ḑice Iehova de tine: Nu veĭ muri de
sabie; 5 Veĭ muri în pace; şi cu *tóte*
arderile *de aromate făcute* părinţilor
teĭ, regilor de maĭ 'nainte, cari aŭ dom-
nit maĭ 'nainte de tine, tot cu aceste
'ţĭ vor face arderĭ, şi te vor plânge,
ḑicênd:. Vaĭ, dómne! căcĭ eŭ am cu-
vîntat *acest* cuvînt, ḑice Iehova.
6 Şi a vorbit profetul Ieremia că-.
tră Zedekia, regele luĭ Iuda, tóte cu-
vintele acestea în Ierusalim. 7 Şi
óstea regeluĭ Babilonuluĭ se lupta a-
supra Ierusalimuluĭ şi asupra tuturor
cetăţilor luĭ Iuda, cari rĕmăseseră *ne-
luate*: Lachişul şi Azeka; căcĭ aceste
cetăţĭ întărite maĭ rĕmăseseră *neluate*
între cetăţile luĭ Iuda.
8 *Acesta este* cuvîntul, ce a fost că-
tră Ieremia de lă Iehova, după ce re-
gele Zedekia a încheĭat legămînt cu
tot poporul ce *se afla* în Ierusalim, ca
să prochĭeme libertate între dînşi;
9 *Anume*, ca fie-care să lase liber pre
servul sĕŭ, şi fie-care pre serva sa,
Ebreŭ saŭ Ebreă; ca nimenea să nu
se servéscă de vre-un Iudeŭ, fratele
sĕŭ, ca sclav; 10 Şi când auḑiră toţĭ
maĭ mariĭ şi tot poporul, care intra în
legămînt, ca fie-care să lase liber pre
servul sĕŭ, şi fie-care pre serva sa, ca
să nu se servéscă de eĭ *ca sclavĭ*, a-
tuncĭ aŭ ascultat, şi ĭ-aŭ lăsat. 11 Da-
ră după aceea 'şĭ schimbară gândul,
şi aduseră îndărăt pre serviĭ şi serve-
le, pre cari-ĭ lăsaseră liberĭ, şi-ĭ siliră
să fie servĭ şi serve.
12 Atuncĭ a fost cuvîntul luĭ Ieho-
va cătră Ieremia de la Iehova, ḑicênd:
13 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ
Israel: Încheĭat-am legămînt cu părin-
ţiĭ voştri, în ḑiŭa în care ĭ-am scos
din pămêntul Egiptuluĭ, din casa şer-
bieĭ, ḑicênd: 14 La sfârşitul a şépte
anĭ fie-care să lase pre fratele sĕŭ, E-
breŭ, care s'a vîndut ţie, şi ţĭ-a ser-
vit şése anĭ, *atuncea* să-l laşĭ liber de
la tine; dară părinţiĭ voştri nu m'aŭ
ascultat, nicĭ nu aŭ plecat urechĭa lor.
15 Şi acum v'aţĭ întors, şi aţĭ făcut
cele drepte înaintea mea, prochĭemând
fie-care libertate aprópeluĭ sĕŭ: şi aţĭ
încheĭat legămînt înaintea mea în ca-
sa, ce se numesce după numele meŭ;
16 Dară *în dată* v'aţĭ schimbat gân-
dul, aţĭ profanat numele meŭ, şi aţĭ
adus îndărăt fie-care pre servul sĕŭ,
şi fie-care pre serva sa, pre cari ĭ-aţĭ

fost lăsat liberĭ la voĭa lor, şi ĭ-aţĭ si-
lit, ca să vĕ fie *éră-şĭ* servĭ şi serve.
17 De aceea aşa ḑice Iehova: Voĭ
nu m'aţĭ ascultat, ca să prochiemaţĭ
fie-care libertate frateluĭ sĕŭ, şi fie-ca-
re aprópeluĭ sĕŭ, *şi* écă, ḑice Iehova,
eŭ prochĭem asupra vóstră libertatea
săbieĭ, cĭumeĭ şi fómeteĭ; şi vĕ voiŭ
da spre apĕsare tuturor regatelor pă-
mêntuluĭ. 18 Şi voiŭ da pre ómeniĭ,
carĭ aŭ călcat legămîntul meŭ, *şi* carĭ
n'aŭ împlinit cuvintele legămîntuluĭ,
ce aŭ încheĭat înaintea mea, când aŭ
tăĭat viţelul în doĕ, şi aŭ trecut prin
bucăţile luĭ: 19 Pre maĭ mariĭ luĭ
Iuda, şi pre maĭ mariĭ Ierusalimuluĭ,
pre eunuchĭ, şi pre preoţĭ şi pre tot
poporul ţăreĭ, care a trecut printre bu-
căţile viţeluluĭ, 20 Îĭ voiŭ da în mâne-
le neamicilor lor, şi în mânele celor ce
caută sufletul lor: şi cadavrele lor vor
fi spre mâncare păserilor ceruluĭ şi fé-
relor pămêntuluĭ. 21 Şi pre Zedekia,
regele luĭ Iuda, şi pre maĭ mariĭ luĭ
îĭ voiŭ da în mânele neamicilor lor:
în mânele celor ce caută vĭéţa lor, şi
în mânele ósteĭ regeluĭ Babilonuluĭ,
care s'a dus de la voĭ. 22 Écă, voiŭ
ordona, ḑice Iehova, şi-ĭ voiŭ aduce
éră-şĭ la cetatea acésta; şi eĭ o vor
bate, o vor cuprinde, şi o vor arde cu
foc; şi voiŭ preface cetăţile luĭ Iuda
într'un deşert, fără locuitorĭ.

Ieremia arată Iudeilor pre Rechabiţĭ drept esemplu de ascultare şi de rĕsplătirea eĭ.

35 Cuvîntul ce a fost de la Iehova
către Ieremia în ḑilele luĭ Ieho-
ĭakim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda,
ḑicênd: 2 Du-te la casa Rechabiţi-
lor, şi vorbesce cu eĭ, şi adu-ĭ în casa
luĭ Iehova, în una din chiliĭ; şi dă-le
vin să bea.
3 Atuncĭ am luat pre Jazania, fiul
luĭ Ieremia, fiul luĭ Habazinia, pre fra-
ţiĭ seĭ, pre toţĭ fiiĭ seĭ, şi pre tótă ca-
sa Rechabiţilor; 4 Şi ĭ-am adus în
casa luĭ Iehova, în chilia fiilor luĭ Ha-
nan, fiul luĭ Igdalia, omul luĭ Dumne-
ḑeŭ, ce *este* aprópe de chilia maĭ ma-
rilor, de asupra cămăreĭ luĭ Maaseia,
fiul luĭ Şallum, uşĭerul. 5 Şi am pus
înaintea fiilor caseĭ Rechabiţilor vase
pline de vin, şi cupe; şi le-am ḑis:
„Beţĭ vin!“
6 Dară eĭ aŭ rĕspuns: „Noĭ nu vom
bé vin: căcĭ Ionadab, fiul luĭ Rechab,
părintele nostru, ne-a ordonat, ḑicênd:
Să nu beţĭ vin, *nicĭ* voĭ nicĭ fiiĭ voştri
în etern; 7 Nicĭ să zidiţĭ casă, nicĭ
să sĕmĕnaţĭ semînţă, nicĭ să sădiţĭ viĭ,
nicĭ să *le* aveţĭ; ci în corturĭ să lo-
cuiţĭ în tóte ḑilele vóstre, ca să trăiţĭ
mult timp pe pămêntul, în care petre-
ceţĭ. 8 Şi noĭ ascultăm de vocea luĭ
Ionadab, fiul luĭ Rechab, părintele no-
stru, în tótă aceea ce ne-a ordonat,
ca să nu bem vin în tóte ḑilele nóstre,
noĭ, femeele nóstre, fiiĭ noştri, şi fete-
le nóstre; 9 Nicĭ să zidim case, ca
să le locuim; şi nicĭ să avem viĭ, saŭ
ţarină, saŭ semînţă; 10 Ci locuim în
corturĭ, şi am ascultat, şi am făcut
după tóte ce ne-a ordonat Ionadab,
părintele nostru. 11 Dară când Ne-
bucodonosor, regele Babilonuluĭ, s'a
suit în *acest* pămênt, am ḑis: Veniţĭ,
să mergem în Ierusalim de dinaintea
ósteĭ Chaldeilor şi a ósteĭ Sirienilor;
aşa locuim în Ierusalim.
12 Atuncĭ a fost cuvîntul luĭ Ieho-
va către Ieremia, ḑicênd: Aşa ḑice
Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ
Israel: 13 Mergĭ, şi vorbesce ómeni-
lor luĭ Iuda, şi locuitorilor Ierusalimu-
luĭ: Óre nu veţĭ primi învĕţătură, ca
să ascultaţĭ de cuvintele mele? ḑice
Iehova. 14 Cuvintele luĭ Ionadab,
fiul luĭ Rechab, care a ordonat fiilor
seĭ, să nu bea vin, se îndeplinesc; căcĭ
până în ḑiŭa de astă-ḑĭ nu beŭ, ci as-
cultă de ordinul părinteluĭ lor. Dară
eŭ v'am cuvîntat, sculându-mĕ de di-
minéţă şi vorbind; şi totu-şĭ nu m'aţĭ
ascultat. 15 Şi am trimes la voĭ pre
toţĭ serviĭ meĭ, pre profeţĭ, sculându-
mĕ de diminéţă, şi trimeţêndu-ĭ, ca să
vĕ vorbéscă: Întórceţi-vĕ fie-care de
la calea sa cea rea, şi îndreptaţi-vĕ
faptele, şi nu urmaţĭ după alţĭ ḑeĭ, ca
să le serviţĭ; şi *atuncea* veţĭ locui în
pămêntul, pre care l-am dat voŭĕ şi
părinţilor voştri; dară n'aţĭ plecat u-
rechĭa vóstră, şi nu m'aţĭ ascultat.
16 Pentru-că fiiĭ luĭ Ionadab, fiul luĭ
Rechab, îndeplinesc ordinul, ce părin-
tele lor l-a ordinat lor, dară poporul
acesta nu m'a ascultat; 17 De aceea
aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor
şi al luĭ Israel: Écă, eŭ voiŭ aduce
asupra luĭ Iuda şi asupra tuturor lo-
cuitorilor Ierusalimuluĭ tóte relele ce
le-am cuvîntat asupra lor; pentru că
le-am cuvîntat, dară eĭ nu *m*'aŭ ascul-
tat; şi am strigat către dînşi, dară eĭ
nu *mĭ*-aŭ rĕspuns.
18 Şi a cuvîntat Ieremia către casa
Rechabiţilor: Aşa ḑice Iehova, Dum-
neḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: Fiind-
că aţĭ ascultat de ordinul luĭ Ionadab,
părintele vostru, şi aţĭ păzit tóte ordi-

nele luĭ, şi aţĭ făcut după tóte cele ce
v'a ordonat el; 19 De aceea aşa ḑice
Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ
Israel: Nu va lipsi luĭ Ionadab, fiul
luĭ Rechab, bărbat care să stea înain-
tea mea în etern.

Profeţiele luĭ Ieremia cetite în templu şi înaintea regeluĭ, care arde tuĭul, în care ele eraŭ scrise, dar după porunca Domnuluĭ se scriu încăodată.

36 Şi în anul al patrulea al luĭ Ie-
hoiakim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ
Iuda, a fost cătră Ieremia cuvîntul a-
cesta de la Iehova, ḑicênd: 2 Ié-ţĭ
un tuiŭ de carte, şi scrie într'însul tó-
te cuvintele, ce ţĭ-am cuvîntat asupra
luĭ Israel şi asupra luĭ Iuda, şi asu-
pra tuturor popórelor, din ḑiŭa *în care*
am vorbit cătră tine, din ḑilele luĭ
Iosia, până în ḑiŭa acésta; 3 Póte,
că va auḑi casa luĭ Iuda tóte relele,
ce eŭ am de gând să-ĭ fac, pentru ca
să se întórcă fie-care de la calea sa
cea rea, şi eŭ să ĭert fără-de-legea lor
şi păcatul lor.
4 Atuncĭ a chĭemat Ieremia pre
Baruc, fiul luĭ Neria; şi Baruc a scris
în tuĭul de carte, din gura luĭ Iere-
mia, tóte cuvintele luĭ Iehova, ce le-a
vorbit cătră dînsul.
5 Şi a ordonat Ieremia luĭ Baruc,
ḑicênd: Eŭ *sûnt* închis, nu pot să în-
tru în casa luĭ Iehova; 6 Decĭ întră
tu, şi cetesce de pe tuiŭ în auḑul po-
poruluĭ cuvintele luĭ Iehova ce le-aĭ
scris din gura mea, în casa luĭ Ieho-
va, în ḑi de post; şi citesce acésta şi
în auḑul întreguluĭ Iuda, *la toţĭ* câţĭ
vor veni din cetăţile lor, 7 Póte, că
rugăcĭunea lor va ajunge înaintea luĭ
Iehova, şi *că* se va întórce fie-care de
la calea sa cea rea; căcĭ mare *este*
mânia şi furia, ce Iehova a cuvîntat
asupra acestuĭ popor.
8 Şi a făcut Baruc, fiĭul luĭ Neria,
după tóte cele ce ĭ-a ordonat Ieremia,
profetul, cetind de pe carte cuvintele
luĭ Iehova în casa luĭ Iehova.
9 Şi în anul al cincelea a luĭ Ie-
hoiakim, fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda,
în luna a noŭa, s'a prochĭemat post
înaintea luĭ Iehova, pentru tot popo-
rul din Ierusalim, şi pentru tot popo-
rul, ce venĭa de prin cetăţile luĭ Iuda
în Ierusalim. 10 Şi a cetit Baruc de
pe carte, în auḑul a tot poporul, cu-
vintele luĭ Ieremia în casa luĭ Iehova,
în chilia luĭ Ghemaria, fiul luĭ Şafan,
secretarul, în curtea de sus, la întra-
rea porţeĭ celeĭ noŭĭ a caseĭ luĭ Ie-
hova.
11 Şi a auḑit Micaia, fiul luĭ Ghe-
maria, fiul luĭ Şafan, tóte cuvintele luĭ
Iehova din cartea acésta. 12 Şi s'a
pogorît spre casa regeluĭ în camera
secretaruluĭ; şi écă, toţĭ maĭ mariĭ şe-
deaŭ acolo; *adecă*: Elişama, secreta-
rul; Delaia, fiul luĭ Şemaia; Elnatan,
fiul luĭ Acbor; Ghemaria, fiul luĭ Şa-
fan, şi Zedekia, fiul luĭ Hanannia; toţĭ
maĭ mariĭ. 13 Şi le-a spus Micaia
tóte cuvintele, pre carĭ le-a auḑit, când
Baruc cetĭa din cartea în auḑul popo-
ruluĭ.
14 Şi au trimes toţĭ maĭ mariĭ că-
tră Baruc pre Iehudi, fiul luĭ Netania,
fiul luĭ Şelemia, fiul luĭ Cuşi, ḑicênd:
Tuĭul, ce aŭ cetit în auḑul poporuluĭ,
ĭé-l în mânele tale, şi vino. Decĭ a
luat Baruc, fiul luĭ Neria, tuĭul în mâ-
nele sale, şi a venit la dînşi. 15 Şi
eĭ ĭ-aŭ ḑis: Acum şeḑĭ şi cetesce-l în
auḑul nostru; şi a cetit Baruc în auḑul
lor.
16 Şi cum auḑiră tóte cuvintele, s'aŭ
uĭtat înspăimântaţĭ unul la altul, şi aŭ
ḑis cătră Baruc: Vom spune regeluĭ
tóte cuvintele acestea, 17 Şi aŭ în-
trebat pre Baruc, ḑicênd: Spune-ne
acum cum aĭ scris tóte cuvintele ace-
stea din gura luĭ? 18 Şi le-a rĕspuns
Baruc: Din gură mĭ-a spus tóte cu-
vintele acestea, şi eŭ *le*-am scris cu
negrélă în carte. 19 Şi aŭ ḑis luĭ
Baruc maĭ mariĭ: Du-te, şi te ascun-
de, tu şi Ieremia; şi să nu scie nime-
nea unde vĕ aflaţĭ.
20 Şi aŭ intrat la regele în curte;
dară aŭ lăsat tuĭul în camera luĭ Eli-
şama, secretarul; şi aŭ spus în auḑul
regeluĭ tóte cuvintele. 21 Decĭ a tri-
mes regele pre Iehudi să ĭea tuĭul; şi
l-a luat din camera luĭ Elişama, secreta-
rul. Şi l-a citit Iehudi în auḑul regeluĭ
şi în auḑul tuturor maĭ marilor, carĭ stă-
teaŭ împrejurul regeluĭ. 22 Dară rege-
le şedea în casă de ĭérnă, în luna a noa,
şi *era* înaintea luĭ un foc de cărbunĭ
aprinşĭ. 23 Şi îndată ce Iehudi cetĭa
treĭ saŭ patru feţe, *regele* le tăĭă cu
cuţitaş de condee, şi *le* aruncă în fo-
cul din mangal, până când s'a mistuit
tot tuĭul în focul din mangal. 24 Da-
ră nu s'aŭ spăĭmântat, nicĭ şĭ-aŭ rupt
vestmintele lor, *nicĭ* regele, nicĭ serviĭ
luĭ, carĭ aŭ ascultat cuvintele acestea.
25 Dară Elnatan şi Delaia şi Ghema-
ria se rugaseră de rege, ca să nu ardă
tuĭul: dară el nu ĭ-a ascultat. 26 Şi
a ordonat regele luĭ Ierameel, fiul luĭ

Hamelec, luĭ Seraia, fiul luĭ Azriel, şi
luĭ Şelemia, fiul luĭ Abdeel, să prindă
pre Baruc, cărturarul, şi pre Ieremia,
profetul. Dară Iehova ĭ-a ascuns.
27 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Ieremia, după ce regele a ars tu-
ĭul, şi cuvintele pre cari le-a scris Ba-
ruc din gura luĭ Ieremia, ḑicênd:
28 Ié-ţĭ un alt tuiŭ, şi scrie într'însul
tóte cuvintele de maĭ 'nainte, cari aŭ
fost *scrise* în tuĭul ântêiŭ, ce l-a ars
Iehoiakim, regele luĭ Iuda: 29 Şi luĭ
Iehoiakim, regele luĭ Iuda, să-ĭ spuĭ:
Aşa ḑice Iehova: Tu aĭ ars tuĭul ace-
sta, ḑicênd: De ce aĭ scris într'însul,
ḑicênd: Regele Babilonuluĭ va veni,
şi va strica pămêntul acesta, şi va stâr-
pi de pe el ómenĭ şi vite? 30 De a-
ceea aşa ḑice Iehova de Iehoiakim, re-
gele luĭ Iuda: Nu va avé pre nimenea,
care să şédă pe tronul luĭ David; şi
cadavrul luĭ se va lepĕda la căldura
ḑileĭ şi la frigul nopţeĭ; 31 Şi-l voiŭ
pedepsi, pre el, pre urmaşiĭ seĭ, şi pre
serviĭ seĭ pentru fără-de-legea lor, şi
voiŭ aduce asupra lor, şi asupra locui-
torilor Ierusalimuluĭ, şi asupra ómeni-
lor luĭ Iuda, tóte relele, ce le-am vor-
bit pentru eĭ, şi *pre cari* nu le-a as-
cultat.
32 Şi a luat Ieremia un alt tui, şi
l-a dat luĭ Baruc, fiul luĭ Neria, căr-
turarul, care a scris în el din gura luĭ
Ieremia tóte cuvintele cărţeĭ, pre care
a ars-o Iehoiakim, regele luĭ Iuda, în
foc; şi s'aŭ adaus încă şi alte aseme-
nea cuvinte.

Ieremia e bătut şi închis.

37 Şi în locul luĭ Conia, fiul luĭ Ie-
hoiakim, se făcu rege Zedekia,
fiul luĭ Iosia, pre care Nebucodonosor,
regele Babilonuluĭ, îl făcu rege în pă-
mêntul luĭ Iuda. 2 Dară nicĭ el, nicĭ
serviĭ luĭ, nicĭ poporul ţăreĭ, nu ascul-
tară cuvintele, pre cari Iehova le-a
vorbit prin Ieremia, profetul.
3 Şi a trimes regele Zedekia pre
Iehucal, fiul luĭ Şelemia, şi pre Zefa-
nia, fiul luĭ Maaseia, preotul, cătră
profetul Ieremia, ḑicênd: Rógă-te pen-
tru noĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru.
4 Şi Ieremia intra şi eşĭa prin popor;
căcĭ nu-l puseseră *încă* în închisóre.
5 Şi a eşit óstea luĭ Faraon din Egipt;
şi când Chaldeiĭ, cari împresuraŭ Ie-
rusalimul, aŭ auḑit de şcirea lor, s'aŭ
depărtat de Ierusalim.
6 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Ieremia, profetul, ḑicênd: 7 Aşa
ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel:
Aşa să spuneţĭ regeluĭ luĭ Iuda, care
v'a trimes la mine, ca să mĕ întrebaţĭ:
Ecă, óstea luĭ Faraon, care a eşit spre
ajutorul vostru, se va întórce în pă-
mêntul sĕŭ, în Egipt. 8 Şi Chaldeiĭ
éră-şĭ vor veni, şi vor bate cetatea a-
césta, o vor cuprinde, şi o vor arde
cu foc. 9 Aşa ḑice Iehova: Nu vĕ
înşelaţĭ, ḑicênd: Chaldeiĭ se vor de-
părta de la noĭ; căcĭ nu se vor de-
părta. 10 Căcĭ chĭar de aţĭ fi bătut
tótă óstea Chaldeilor, cari se bat cu
voĭ, şi ar fi rĕmas din eĭ *numaĭ* băr-
baţĭ răniţĭ, *tot* s'ar scula acestia fie-
care în cortul sĕŭ, şi ar arde cetatea
acésta cu foc.
11 Şi când óstea Chaldeilor s'a de-
părtat de Ierusalim de frica ósteĭ luĭ
Faraon, 12 Atuncĭ a eşit Ieremia
din Ierusalim, ca să se ducă în pă-
mêntul luĭ Beniamin, ca să ĭea *moşte-
nirea sa* în mijlocul poporuluĭ; 13 Şi
sosind el în pórta luĭ Beniamin, *aflatu-
s'a* acolo căpitenia străjeĭ, şi numele
eĭ *era* Iriia, fiul luĭ Şelemia, fiul luĭ
Anania; şi el a prins pre profetul Ie-
remia, ḑicênd: Tu trecĭ la Chaldeĭ.
14 Şi a rĕspuns Ieremia: Mincĭunĭ; nu
trec la Chaldeĭ: dară nu l-a ascultat;
decĭ Iriia apucă pre Ieremia, şi l-a dus
la maĭ marĭ. 15 Şi maĭ mariĭ se mâ-
niară asupra luĭ Ieremia, şi bătêndu-l,
îl puseră în închisóre, în casa luĭ Io-
natan, secretarul, căcĭ din ea aŭ fost
făcut prinsóre.
16 Ieremia intrând în închisóre şi
în grópă, şi şeḑênd Ieremia acolo ḑile
multe, 17 Trimes-a Zedekia, regele,
şi l-a scos; şi l-a întrebat regele în
ascuns în casa sa, şi a ḑis: Este *vre-
un* cuvînt de la Iehova? şi Ieremia a
rĕspuns: Este; şi a adaus: Veĭ fi dat
în mânele regeluĭ Babilonuluĭ. 18 Şi
a ḑis Ieremia regeluĭ Zedekia: Ce am
greşit înaintea ta, saŭ înaintea servi-
lor teĭ, saŭ înaintea poporuluĭ aces-
tuĭa, de m'aţĭ pus în închisóre? 19 Şi
unde *sûnt* profeţiĭ voştri, ceĭ ce v'aŭ
profeţit, ḑicênd: Regele Babilonuluĭ
nu va veni asupra vóstră şi asupra
pămêntuluĭ acestuĭa? 20 De aceea
ascultă acum, rogu-te, domnul meŭ
rege, şi fie primită înaintea ta, rogu-
te, rugăcĭunea mea: să nu mĕ trimeţĭ
éră-şĭ în casa luĭ Ionatan, secretarul,
ca să nu mor acolo. 21 Atuncea a
ordonat regele Zedekia, de aŭ închis
pre Ieremia în curtea închisoreĭ, şi-ĭ
dădea acolo pe tótă ḑiŭa o pâne din
uliţa pitarilor, până când s'a sfârşit

tótă pânea din cetate. Aşa a rĕmas
Ieremia în curtea închisoreĭ.

Ieremia e aruncat într'o grópă; în ur-
ma poruncii regeluĭ e scos, şi iĭ cere a-
cestuia să i se predea duşmanuluĭ.

38 Şi aŭ audit Şefatia, fiul luĭ Mat-
tan, Ghedalia, fiul luĭ Paşur, Iu-
cal, fiul luĭ Şclemia, şi Paşur, fiul luĭ
Malchia, cuvîntul ce Ieremia a cuvîn-
tat la tot poporul, dicênd: 2 „Aşa
dice Iehova: Cine va rĕmâné în ceta-
tea acésta va muri de sabie, de fóme-
te şi de cĭumă; dară cine va eşi la
Chaldeĭ va trăi, şi vĭéţa luĭ iĭ va fi
de pradă, şi va trăi“: 3 Şi „Aşa di-
ce Iehova: Cetatea acésta se va da în
mânele ósteĭ regeluĭ Babilonuluĭ, care
o va cuprinde.“
4 Decĭ aŭ dis maĭ mariĭ către re-
ge: Să se omóre omul acesta; căcĭ
prin acesta se moleşéză mânele băr-
baţilor de resbel, cari aŭ rĕmas în ce-
tatea acésta, şi mânele a tot poporul,
cuvîntându-le el ast-fel de cuvinte;
căcĭ omul acesta nu caută binele po-
poruluĭ acestuĭa, ci rĕul. 5 Şi a rĕs-
puns Zedekia, regele: Ecă el *este* în
mânele vóstre; căcĭ regele nu póte ni-
mic împotriva vóstră. 6 Atuncĭ aŭ
luat pre Ieremia, şi l-aŭ aruncat în
grópa luĭ Malchia, fiul luĭ Hamelec,
care *se afla* în curtea închisoreĭ; şi aŭ
pogorît pre Ieremia *acolo* cu fringhiĭ;
şi în grópă nu *era* apă, ci *numaĭ* tină;
şi Ieremia s'a afundat în tină.
7 Şi când Etiopénul Ebed-Melec,
unul dintre eunuchiĭ ce se aflaŭ în
casa regeluĭ, a audit, că aŭ pus pre
Ieremia în grópă, pre-când regele şe-
dea în pórta luĭ Beniamin, 8 A eşit
Ebed-Melec din casa regeluĭ, şi a vor-
bit regeluĭ, dicênd: 9 Domnul meŭ re-
ge, ómeniĭ acestia aŭ făcut rĕŭ în tóte
câte aŭ făcut profetuluĭ Ieremia, pre
care l-aŭ aruncat în grópă; şi el *tot*
ar fi murit de fóme în locul unde era;
căcĭ nu maĭ este pâne în cetate. 10 Şi
a ordonat regele luĭ Ebed-Melec, Etio-
pénul, dicênd: Ié de aicea treĭ-decĭ de
ómenĭ cu tine, şi scóte pre profetul
Ieremia din grópă, maĭ 'nainte de a
muri.
11 Decĭ a luat Ebed-Melec ómenĭ
cu sine, şi a intrat în casa regeluĭ de
desubtul tesauruluĭ, şi a luat de acolo
petice şi sdrenţe vechĭ, şi le-a pogorît
cu funiĭ în grópă la Ieremia. 12 Şi
a dis Ebed-Melec, Etiopénul, luĭ Iere-
mia: Pune acum sdrenţele şi peticele
cele rupte supt suórele tale, şi preste
funie: şi a făcut Ieremia aşa. 13 Şi
aŭ tras pre Ieremia cu funiele, şi l-aŭ
scos din grópă; şi a rĕmas Ieremia în
curtea închisoreĭ.
14 Şi a trimes Zedekia, regele, şi
aŭ adus pre Ieremia profetul la dînsul
în intrarea a treia, care *se afla* în ca-
sa luĭ Iehova; şi a dis regele luĭ Ie-
remia: Am să te întreb ce-va, să nu
ascundĭ nimic de mine. 15 Şi a rĕs-
puns Ieremia luĭ Zedekia: De-ţĭ voiŭ
spune, aŭ nu mĕ veĭ omorî? şi de te
voiŭ sfătui, *tot* nu mĕ veĭ asculta.
16 Şi a jurat în ascuns Zedekia, rege-
le, luĭ Ieremia, dicênd: Viŭ *este* Ieho-
va, care ne-a dat acest suflet, *că* nu
te voiŭ omorî, nicĭ nu te voiŭ da în
mânele ómenilor acestora, cari caută
vĭéţa ta.
17 Atuncea Ieremia dise luĭ Zede-
kia: Aşa dice Iehova, Dumnedeul o-
ştirilor, Dumnedeul luĭ Israel: De veĭ
eşi către maĭ mariĭ regeluĭ Babilonu-
luĭ, sufletul tĕŭ va trăi, şi cetatea a-
césta nu se va arde cu foc; veĭ trăi
şi tu şi casa ta; 18 Dară de nu veĭ
eşi către maĭ mariĭ regeluĭ Babilonu-
luĭ, atuncea cetatea acésta se va da
în mânele Chaldeilor, cari o vor arde
cu foc, şi tu nu veĭ scăpa din mâne-
le lor.
19 Şi a dis Zedekia regele către
Ieremia: Mĕ tem de Iudeiĭ, cari aŭ
trecut la Chaldeĭ, ca nu cum-va să mĕ
dea în mânele lor, şi să-şĭ bată joc de
mine.
20 Atuncea Ieremia a rĕspuns: Nu
te vor da. Ascultă vocea luĭ Iehova
în cele ce-ţĭ vorbesc; şi-ţĭ va fi bine,
şi sufletul tĕŭ va trăi. 21 Dară de
nu veĭ voi să eşĭ, acesta *este* cuvîntul
ce Iehova mĭ-a arĕtat: 22 Ecă, tóte
femeele, ce aŭ rĕmas în casa regeluĭ
luĭ Iuda, se vor scóte către maĭ ma-
riĭ regeluĭ Babilonuluĭ, şi ele vor dice:
Amiciĭ teĭ te înşelară, şi te rĕpu-
seră;
Piciórele tale se afundară, *şi* aŭ
dat îndărăt.
23 Şi tóte femeele tale şi toţĭ co-
piiĭ teĭ se vor lua de Chaldeĭ, şi tu
nu veĭ scăpa din mânele lor, ci veĭ fi
prins de regele Babilonuluĭ, şi veĭ fa-
ce ca cetatea acésta să fie arsă cu foc.
24 Şi a dis Zedekia către Ieremia:
Să nu scie nimenea cuvintele acestea,
şi atuncea nu veĭ muri. 25 Dară de
vor audi maĭ mariĭ, că am vorbit cu
tine, şi vor veni la tine, şi-ţĭ vor dice:
„Spune-ne ce aĭ vorbit cu regele; nu
ascunde acésta de noĭ; şi nu te vom

omorî; și ce țî-a rĕspuns regele"; 26 A-
tuncea rĕspunde-le: Eŭ am înfățișat
cererea mea înaintea regeluĭ, să nu
mĕ re'ntórcă în casa luĭ Ionatan, spre
a muri acolo.
27 Venit-aŭ deci toțĭ maĭ mariĭ la
Ieremia, și l-aŭ întrebat; și le-a spus
după tóte aceste cuvinte, ce ĭ-a ordo-
nat regele; și eĭ aŭ încetat de a-l maĭ
întreba; căcĭ lucrul nu li se făcu cu-
noscut. 28 Și a rĕmas Ieremia în
curtea închisoreĭ până în ḑiŭa în care
s'a cuprins Ierusalimul; și a fost *acolo*,
când Ierusalimul s'a cuprins.

Ierusalimul cuprins de Nebucodonosor; Zedekia e dus cu ochiĭ scoșĭ la Babilon.

39 În anul al noŭĕlea al luĭ Zede-
kia, regele luĭ Iuda, în luna a
ḑecea, a venit Nebucodonosor, regele
Babilonuluĭ, și tótă óstea luĭ asupra
Ierusalimuluĭ, și l-a împresurat.
2 *Și* în anul al un-spre-ḑecelea al
luĭ Zedekia, în luna a patra, la noŭĕ
a luneĭ, s'a spart cetatea. 3 Și toțĭ
maĭ mariĭ regeluĭ Babilonuluĭ aŭ în-
trat, și aŭ șeḑut în pórta de mijloc:
adecă, Nergal-Șarezer, Șamgar-Nebo,
Sarsechim, maĭ marele eunuchilor, *și*
Nergal-Șarez, maĭ marele magilor, și
ceĭ-l-alțĭ maĭ marĭ aĭ regeluĭ Babilo-
nuluĭ.
4 Și cum ĭ-a vĕḑut Zedekia, regele
luĭ Iuda, și toțĭ bărbațiĭ de resbel, aŭ
fugit, și aŭ eșit nóptea din cetate pe
calea grădineĭ regeluĭ, prin pórta din-
tre doĕ ziduri, și *regele* apucă drumul
pe șes. 5 Dară óstea Chaldeilor ĭ-a
urmărit; și a ajuns pre Zedekia în șe-
surile din Iericho, l-a prins, și l-a dus
la Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ,
în Ribla din pămêntul Hamatuluĭ, ca-
re l-a și condamnat. 6 Și a tăĭat re-
gele Babilonuluĭ pre fiiĭ luĭ Zedekia
în Ribla înaintea ochilor luĭ; și a tă-
ĭat regele Babilonuluĭ pre toțĭ maĭ
mariĭ luĭ Iuda. 7 Și a scos ochiĭ luĭ
Zedekia, și l-a legat cu doŭĕ lanțurĭ
de aramă, ca să-l ducă în Babilon.
8 Și Chaldeiĭ aŭ ars cu foc casa re-
geluĭ și casele poporuluĭ, și aŭ stricat
zidurile Ierusalimuluĭ.
9 Dară rĕmășița poporuluĭ, care a
rĕmas în cetate, și pre ceĭ ce aŭ tre-
cut la dînsul, pre *tótă* rĕmășița popo-
ruluĭ ce a *maĭ* rĕmas, a dus-o prinsă
în Babilon Nebuzar-Adan, capul gar-
deĭ *domnescĭ*. 10 Dară din popor, pre
ceĭ săracĭ, carĭ n'aveaŭ nimic, ĭ-a lă-
sat Nebuzar-Adan, capul gardeĭ *dom-
nescĭ*, în pămêntul luĭ Iuda, și le-a dat
viĭ și țarine în ḑiŭa aceea.

Ieremia, ocrotit de Nebucodonosor, îĭ vestesce și luĭ Ebed-Melech, că e scăpat.

11 Și a dat ordin Nebucodonosor,
regele Babilonuluĭ, luĭ Nebuzar-Adan,
capul gardeĭ *domnescĭ*, pentru Ieremia,
ḑicênd: 12 Ié pre acesta, să aĭbĭ o-
chiĭ asupra luĭ, și să nu-ĭ facĭ vre-un
rĕŭ; ci cum îțĭ va ḑice, așa să-ĭ facĭ.
13 Și aŭ trimes Nebuzar-Adan, capul
gardeĭ *domnescĭ*, și Nebușașban, maĭ
marele eunuchilor, și Nergal-Șarezer,
maĭ marele magilor, și toțĭ maĭ mariĭ
regeluĭ Babilonuluĭ; 14 Aŭ trimes,
și aŭ luat pre Ieremia din curtea în-
chisoreĭ, și l-aŭ dat luĭ Ghedalia, fiul
luĭ Ahikam, fiul luĭ Șafan, ca să-l du-
că în casa *luĭ*; și a locuit în mijlocul
poporuluĭ.
15 Și a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Ieremia, pre-când era închis în
curtea închisoreĭ, ḑicênd: 16 Du-te,
și vorbesce luĭ Ebed-Melec, Etiopénul,
ḑicênd:

Așa ḑice Iehova, Dumneḑeul oști-
rilor și al luĭ Israel:
Écă, eŭ voiŭ împlini cuvintele me-
le asupra cetățeĭ acesteĭa
Spre rĕŭ, și nu spre bine;
Și se vor întâmpla înaintea ta în
ḑiŭa aceea.
17 Dară pre tine te voiŭ scăpa în ḑiŭa
aceea, ḑice Iehova;
Și nu veĭ fi dat în mânele ómeni-
lor,
De carĭ te temĭ;
18 Căcĭ te voiŭ scăpa,
Și nu veĭ cădé de sabie;
Ci viéța ta 'țĭ va fi drept pradă;
Pentru că te-aĭ încredut în mine,
ḑice Iehova.

Ieremia rĕmâne în țară la guvernatorul Ghedalia.

40 Cuvîntul ce a fost de la Iehova
cătră Ieremia, după ce Nebuzar-
Adan, capul gardeĭ *domnescĭ*, l-a lăsat
liber din Rama, după ce l-a fost luat,
pre-când era legat în lanțurĭ împreună
cu toțĭ ceĭ strămutațĭ din Ierusalim și
din *pămêntul luĭ* Iuda, carĭ aŭ fost
dușĭ prinșĭ la Babilon.
2 Și a luat capul gardeĭ *domnescĭ*
pre Ieremia, și ĭ-a ḑis: Iehova, Dum-
neḑeul tĕŭ a cuvîntat *tóte* relele ace-
stea asupra loculuĭ acestuĭa. 3 Ie-
hova deci a adus *acestea*, și a făcut
precum a ḑis; pentru că ațĭ pĕcătuit
înaintea luĭ Iehova, și n'ațĭ ascultat

de vocea luĭ, pentru acésta vi s'aŭ în-
tâmplat acestea: 4 Şi acum écă, eŭ
te desleg de lanţurile, carĭ *se află* pe
mânele tale: *şi* de-ţĭ place să mergĭ
cu mine în Babilon, vino; şi eŭ voiŭ
avé ochiĭ asupră-ţĭ; dară dacă nu-ţĭ
place a merge cu mine în Babilon,
lasă-te; écă, tótă ţara *este* înaintea ta!
unde veĭ socoti că *este* bine şi drept
să mergĭ, acolo du-te. 5 Şi pre-când
se învârtĭa *cu gândul*, *ḑisu*-i-*a*: Întór-
ce-te decĭ la Ghedalia, fiul luĭ Ahikam,
fiul luĭ Şafan, pre care regele Babilo-
nuluĭ l-a pus preste cetăţile luĭ Iuda,
şi locuesce cu dînsul în mijlocul po-
poruluĭ; saŭ du-te unde îţĭ place să
mergĭ. Şi ĭ-a dat capul gardeĭ *dom-
nescĭ* merinde şi darurĭ, şi-ĭ dădu dru-
mul. 6 Decĭ s'a dus Ieremia la Ghe-
dalia, fiul luĭ Ahikam, în Mizpa, şi a
locuit cu dînsul în mijlocul poporuluĭ
ce rĕmăsese în ţară.

*Ghedalia nu vrea să crédă că se unel-
tesce un complot în potrira sa.*

7 Dară auḑind tóte căpiteniele oşti-
rilor ce *se aflaŭ* în câmp, eĭ şi bărba-
ţiĭ lor, că regele Babilonuluĭ a pus pre
Ghedalia, fiul luĭ Ahikam, preste ţară,
şi că ĭ-a încredinţat pre bărbaţiĭ, fe-
meele şi copiiĭ, şi dintre săraciĭ ţăreĭ
pre aceĭ ce nu se strămutaseră în Ba-
bilon; 8 A venit la Ghedalia în Miz-
pa Işmael, fiul luĭ Netania, Iohanan şi
Ionatan, fiiĭ luĭ Kareah, şi Seraia, fiul
luĭ Tanhumet, şi fiiĭ luĭ Efai, Netofa-
teul, şi Iezania, fiŭ al unuĭ Maacatén,
eĭ şi bărbaţiĭ lor.
9 Şi a jurat lor şi bărbaţilor lor
Ghedalia, fiul luĭ Ahikam, fiul luĭ Şa-
fan, ḑicênd: Nu vĕ temeţĭ a fi servĭ
Chaldeilor; locuiţĭ în ţară, şi serviţĭ
regeluĭ Babilonuluĭ, şi vĕ va fi bine.
10 Dară écă, eŭ voiŭ locui în Mizpa,
ca să primesc pre Chaldeĭ, ce vor veni
la noĭ; şi voĭ adunaţĭ vinul, fruptele
şi oleĭul, şi *le* puneţĭ în vasele vóstre;
şi locuiţĭ în cetăţile vóstre, pre carĭ
le stăpâniţĭ.
11 Aşa şi toţĭ Iudeiĭ ce *se aflaŭ* în
Moab, şi între fiiĭ luĭ Ammon, şi în
Edom, şi în cele-l-alte ţărĭ, când aŭ
auḑit că regele Babilonuluĭ a lăsat o
rĕmăşiţă în Iuda, şi că preste dînşi a
pus pre Ghedalia, fiul luĭ Ahikam, fiul
luĭ Şafan; 12 Atuncea s'aŭ întors
toţĭ Iudeiĭ din tóte locurile, unde eraŭ
împrăştĭaţĭ, şi aŭ venit în pămêntul
luĭ Iuda către Ghedalia în Mizpa, şi
aŭ cules vinul şi frupte multe fórte.
13 Dară Iohanan, fiul luĭ Kareah,
şi tóte căpiteniele oştirilor, ce *se aflaŭ*
în câmp, aŭ venit la Ghedalia în Miz-
pa, 14 Şi ĭ-aŭ ḑis: Sciĭ, că Baalis,
regele fiilor luĭ Ammon, a trimes pre
Işmael, fiul luĭ Netania, ca să te o-
móre? Dară Ghedalia, fiul luĭ Ahikam,
nu-ĭ-a creḑut. 15 Atuncĭ Iohanan,
fiul luĭ Kareah, a vorbit în ascuns luĭ
Ghedalia în Mizpa, ḑicênd: Să mĕ duc,
rogu-te, şi să ucid pre Işmael, fiul luĭ
Netania, fără ca nimenea să scie; de
ce să te ucidă, şi aşa toţĭ Iudeiĭ, carĭ
sûnt adunaţĭ în jurul tĕŭ să se împră-
stie, şi rĕmăşiţa luĭ Iuda să peră?
16 Dară Ghedalia, fiul luĭ Ahikam, a
rĕspuns luĭ Iohanan, fiul luĭ Kareah:
Să nu facĭ lucrul acesta; căcĭ vorbescĭ
minciunĭ de Işmael.

*Ismael ucide pe Ghedalia, pe maĭ mulţĭ
evreĭ şi Chaldeĭ.*

41 Şi în luna a şéptea veniră Işmael,
fiul luĭ Netania, fiul luĭ Elişama,
din némul regeluĭ, *avênd* cu sine maĭ
mariĭ regeluĭ, ḑece bărbaţĭ, la Gheda-
lia, fiul luĭ Ahikam, în Mizpa, şi eĭ aŭ
mâncat pâne împreună în Mizpa. 2 A-
tuncea s'aŭ sculat Işmael, fiul luĭ Ne-
tania, şi ceĭ ḑece bărbaţĭ ce eraŭ cu
dînsul, şi aŭ lovit pre Ghedalia, fiul
luĭ Ahikam, fiul luĭ Şafan, cu sabia;
aŭ omorît pre acela, pre care regele
Babilonuluĭ îl pusese preste ţară. 3 Şi
a *maĭ* omorît Işmael pre toţĭ Iudeiĭ,
ce eraŭ cu dînsul, cu Ghedalia, în
Mizpa, şi pre Chaldeiĭ ce se aflaŭ a-
colo, bărbaţĭ de resbel.
4 Şi a doa ḑi după ce aŭ omorît
pre Ghedalia, fără ca nimenea să scie,
5 Veniră bărbaţĭ din Şechem, din Şilo,
şi din Samaria, opt-ḑecĭ de bărbaţĭ, a-
vênd barbele rase şi vestmintele sfă-
şiate şi cu tăĭăturĭ, *ţinênd* în mânele
lor darurĭ de pâne, şi tămâie, ca să
le aducă în casa luĭ Iehova. 6 Şi a
eşit Işmael, fiul luĭ Netania, spre în-
tâmpinarea lor din Mizpa, şi mergênd
plângea; şi când ĭ-a întâlnit, le-a ḑis;
Intraţĭ la Ghedalia, fiul luĭ Ahikam.
7 Şi când aŭ venit în mijlocul ce-
tăţeĭ, îĭ tăiă Işmael, fiul luĭ Netania,
el şi bărbaţiĭ ce *eraŭ* cu dînsul; şi *ĭ-a
aruncat* în grópă. 8 Dară aflatu-s'aŭ
între acestia ḑece bărbaţĭ, carĭ ḑiseră
luĭ Işmael: Nu ne omorî; căcĭ noĭ a-
vem în câmp tesaure de grâŭ, orḑ,
oleiŭ, şi de mĭere. Decĭ ĭ-a lăsat, şi
nu ĭ-a ucis cu fraţiĭ lor.
9 Şi grópa, în care Işmael a arun-
cat tóte cadavrele ómenilor, pre carĭ
ĭ-a ucis pe lângă Ghedalia, *era* aceea,

ce o făcuse regele Asa pentru Baaşa, re-
gele luĭ Israel; pre acésta Işmael, fiul
luĭ Netania, a umplut-o cu ceĭ ucişĭ.
10 Şi Işmael a dus prinsă tótă rĕ-
măşiţa poporuluĭ, *rĕmasă* în Mizpa, pre
fetele regeluĭ şi pre tot poporul, ce
remăsese în Mizpa, pre carĭ Nebuzar-
Adan, capul gardeĭ *domnescĭ*, ĭĭ încre-
dinţase luĭ Ghedalia, fiul luĭ Ahikam;
şi ĭ-a dus prinşĭ Işmael, fiul luĭ Neta-
nia, şi s'a dus, ca să trécă la fiiĭ luĭ
Ammon.

Iohanan prigonesce pe Ismael. Ebreiĭ vor să plece în Egipet.

11 Dară când a auḑit Iohanan, fiul
luĭ Kareah, şi tóte căpiteniele oştilor,
ce *eraŭ* cu dînsul, tóte relele ce a fă-
cut Işmael, fiul luĭ Netania, 12 Aŭ
luat pre toţĭ ómeniĭ *lor*, şi s'aŭ dus să
se lupte cu Işmael, fiul luĭ Netania,
şi l-aŭ aflat aprópe de apele cele marĭ,
ce *se află* în Ghibeon. 13 Şi cum a
vĕḑut tot poporul ce *era* cu Işmael
pre Iohanan, fiul luĭ Kareah, şi pre
tóte căpiteniele oştilor ce *eraŭ* cu dîn-
sul, s'aŭ bucurat. 14 Şi tot poporul,
pre care-l dusese prins Işmael din Miz-
pa, s'a întors, s'a înturnat, şi s'a dus
la Iohanan, fiul luĭ Kareah. 15 Da-
ră Işmael, fiul luĭ Netania, a fugit de
Iohanan cu opt ómenĭ, şi s'a dus la
fiiĭ luĭ Ammon.
16 Şi a luat Iohanan, fiul luĭ Ka-
reah, şi tóte căpiteniele oştirilor, carĭ
eraŭ cu dînsul, pre tótă rĕmăşiţa po-
poruluĭ, pre care a adus-o înapoĭ de
la Işmael, fiul luĭ Netania, din Mizpa,
după ce *acesta* ucise pre Ghedalia, fiul
luĭ Ahikam, *adecă*, pre bărbaţiĭ de res-
bel, pre femeĭ, pre copiĭ şi pre enun-
chĭ, pre carĭ ĭ-a adus înapoĭ din Ghi-
beon. 17 Şi s'aŭ dus, şi aŭ locuit în
Gherut-Chimham, ce vine aprópe de
Bet-Lehem, ca să se ducă în Egipt,
18 De frica Chaldeilor; căcĭ se temeaŭ
de dînşi, pentru că Işmael, fiul luĭ Ne-
tania, a ucis pre Ghedalia, fiul luĭ A-
hikam, pre care regele Babilonuluĭ îl
pusese asupra ţăreĭ.

După porunca Domnuluĭ, Ieremia o-presce pe Iohanan şi pe ceĭ l'alţĭ evreĭ să plece în Egipet.

42 Atuncea se apropiară tóte căpi-
teniele oştilor, şi Iohanan, fiul luĭ
Kareah, şi Iezania, fiul luĭ Hoşaia, şi
tot poporul, de la mic până la mare,
2 Şi aŭ ḑis profetuluĭ Ieremia: Să fie,
rugămu-ne, primită ruga nóstră de ti-
ne, şi rógă-te pentru noĭ luĭ Iehova,
Dumneḑeul tĕŭ, pentru tótă rĕmăşiţa
acésta; căcĭ din mulţĭ am rĕmas pu-
ţinĭ, precum ne vĕd ochiĭ teĭ; 3 Ca
să ne arete Iehova, Dumneḑeul tĕŭ,
calea, pe care trebue să umblăm, şi
lucrul ce trebue să facem.
4 Atuncea le-a rĕspuns profetul Ie-
remia: Auḑit-am; écă mĕ voiŭ ruga
luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru, după
cuvintele vóstre; şi orĭ-ce cuvînt vĕ
va rĕspunde Iehova, eŭ vi-*l* voiŭ spu-
ne; nu voiŭ ascunde nimic de voĭ.
5 Şi eĭ aŭ ḑis luĭ Ieremia: Iehova
să fie între noĭ martur adevĕrat şi cre-
dincĭos, că noĭ vom face după cuvin-
tele, pentru carĭ Iehova, Dumneḑeul
tĕŭ, te trimete la noĭ; 6 Saŭ bine
saŭ rĕŭ, vom asculta de vocea luĭ Ie-
hova, Dumneḑeul nostru, cătră care
noĭ te trimetem, ca să ne fie bine, de
vom asculta de vocea luĭ Iehova, Dum-
neḑeul nostru.
7 Şi după ḑece ḑile cuvîntul luĭ
Iehova a fost cătră Ieremia. 8 Şi a
chĭemat pre Iohanan, fiul luĭ Kareah,
şi pre tóte căpiteniele oştilor ce *eraŭ*
cu dînsul, şi pre tot poporul, de la
mic până la mare; 9 Şi le-a ḑis: Aşa
ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, că-
tră care voĭ m'aţĭ trimes, ca să-ĭ în-
făţişez cererea vóstră: 10 De veţĭ
urma să locuiţĭ în pămêntul acesta,
atuncea vĕ voiŭ zidi, şi nu *vĕ* voiŭ
surpa, vĕ voiŭ sădi, şi nu *vĕ* voiŭ smul-
ge; căcĭ rĕŭ îmĭ pare de nenorocirea
ce v'am făcut. 11 Nu vĕ temeţĭ de
regele Babilonuluĭ, de care *acum* vĕ
temeţĭ; nu vĕ temeţĭ de dînsul, ḑice Ie-
hova; căcĭ eŭ *sûnt* cu voĭ, ca să vĕ
mântuĭ, şi să vĕ scăp din mânele luĭ.
12 Şi vĕ voiŭ arĕta milă, ca el să se
miluéscă de voĭ, şi să vĕ re'ntórcă în
pămêntul vostru. 13 Dară de veţĭ ḑi-
ce: Nu voim să locuim în pămêntul a-
cesta, neascultând de vocea luĭ Iehova,
Dumneḑeul vostru, 14 Ḑicênd: Nu!
ci vom merge în pămêntul Egiptuluĭ,
unde nu vom vedé resbel, nicĭ nu vom
auḑi voce de trâmbiţă, nicĭ nu vom
avé lipsă de pâne; şi vom locui acolo.
15 Ascultaţĭ decĭ cuvîntul luĭ Iehova,
voĭ rĕmăşiţa din Iuda: Aşa ḑice Ie-
hova, Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ
Israel: De vĕ veţĭ îndrepta feţele vó-
stre, ca să mergeţĭ în Egipt, şi să vĕ
duceţĭ, ca să petreceţĭ acolo, 16 A-
tuncea sabia, de care vĕ temeţĭ, vĕ va
ajunge acolo în pămêntul Egiptuluĭ;
şi fómetea, de care vĕ spăĭmântaţĭ, se
va lipi de voĭ acolo în Egipt, şi veţĭ
muri acolo; 17 Şi toţĭ ómeniĭ, câţĭ

îşĭ vor îndrepta feţele, ca să se ducă
în Egipt, să petrécă acolo, vor muri de
sabie, de fómete şi de cĭumă; şi nime-
nea din eĭ nu va rĕmâné, nicĭ va scă-
pa de relele ce voiŭ aduce asupra lor.
18 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul
oştirilor şi al luĭ Israel: Precum mâ-
nia mea şi aprinderea mea s'aŭ vĕrsat
asupra locuitorilor Ierusalimuluĭ, aşa
se va vĕrsa mânia mea asupra vóstră,
de veţĭ intra în Egipt; şi veţĭ fi spre
blestem şi spre grózā, spre afurisenie
şi spre ocară; şi nu veţĭ maĭ vedé lo-
cul acesta.
19 Iehova a ḑis despre voĭ, rĕmă-
şiţă din Iuda: Nu vĕ duceţĭ în Egipt;
decĭ să sciţĭ, că astă-ḑĭ am mărturisit
asupră-vĕ. 20 Căcĭ înşi-vĕ v'aţĭ în-
şelat, când m'aţĭ trimes la Iehova,
Dumneḑeul vostru, ḑicênd: „Rógă-te
luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru, pentru
noĭ, şi spune-ne tot ce va ḑice Iehova,
Dumneḑeul nostru; şi noĭ vom face."
21 Şi *acum* astă-ḑĭ spusu-v'am; dară
voĭ nu aţĭ ascultat de vocea luĭ Ieho-
va, Dumneḑeul vostru, nicĭ de cele
pentru carĭ el m'a trimes la voĭ. 22 Şi
acum să sciţĭ, că veţĭ muri de sabie,
de fómete şi de cĭumă, în locul unde
vĕ place a merge ca să petreceţĭ.

În ciuda îndemnăriĭ luĭ Dumneḑeŭ, evreiĭ pornesc spre Egipet şi iau cu dînşi pe însuşĭ profetul, care prorocesce acolo despre năvălirea luĭ Nebucodonosor.

43 Şi încetând Ieremia de a spune
cătră tot poporul tóte cuvintele
luĭ Iehova, Dumneḑeul lor, pentru ca-
ri Iehova, Dumneḑeul lor, îl trimesese
la dînşi, *adecă* tóte cuvintele acestea,
2 Atuncĭ a vorbit Azaria, fiul luĭ Ho-
şaĭa, şi Iohanan, fiul luĭ Kareah, şi
toţĭ bărbaţiĭ ceĭ sumeţĭ, ḑicênd luĭ Ie-
remia: Mincĭunĭ spuĭ! Iehova, Dumne-
ḑeul nostru, nu te-a trimes să spuĭ:
„Nu vĕ duceţĭ în Egipt, ca să petre-
ceţĭ acolo"; 3 Ci Baruc, fiul luĭ Ne-
ria te aţîţă asupră-ne, ca să ne daĭ în
mânele Chaldeilor, să ne omóră şi să
ne ducă prinşĭ în Babilon. 4 Decĭ
n'aŭ ascultat Iohanan, fiul luĭ Kareah,
şi tóte căpiteniele oştirilor, şi tot po-
porul, de vocea luĭ Iehova, să locu-
éscă în pământul luĭ Iuda.
5 Ci Iohanan, fiul luĭ Kareah, şi
tóte căpiteniele oştilor aŭ luat pre tó-
tă rĕmăşiţa luĭ Iuda, care se întorsese
de prin tóte popórele, unde se împră-
stĭase, ca să petrécă în pământul luĭ
Iuda, 6 Pe bărbaţĭ, pe femeĭ, pe co-
piĭ, pe fetele regeluĭ şi pe tot însul,
ce Nebuzar-Adan, capul gardeĭ *dom-*
nescĭ, lăsase cu Ghedalia, fiul luĭ Ahi-
kam, fiul luĭ Şafan, şi pre profetul
Ieremia, precum şi pre Baruc, fiul luĭ
Neria; 7 Şi aŭ întrat în pământul
Egiptuluĭ; căcĭ n'aŭ ascultat de vocea
luĭ Iehova; şi aŭ venit până la Tah-
panes.
8 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Ieremia în Tahpanes, ḑicênd: 9 Ié
în mânele tale petre marĭ, şi ascunde-
le înaintea ochilor bărbaţilor luĭ Iuda
în lutul cuptoruluĭ de cărămiḑĭ, ce *se*
află la întrarea caseĭ luĭ Faraon din
Tahpanes. 10 Şi ḑi cătră eĭ: Aşa ḑi-
ce Iehova, Dumneḑeul oştirilor şi al
luĭ Israel:
Écă, voiŭ trimete, şi voiŭ lua pre
Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, ser-
vul meŭ, şi voiŭ pune tronul sĕŭ de
asupra acestor petre, pre carĭ le-am
ascuns; şi va întinde cortul sĕŭ de a-
supra lor. 11 Şi va veni, şi va lovi
pământul Egiptuluĭ, *şi va da* pre ceĭ
hotărîţĭ morţeĭ la mórte; pre ceĭ *hotă-*
rîţĭ pentru captivitate, captivităţeĭ; şi
pre ceĭ pentru sabie, sabieĭ. 12 Şi
voiŭ aprinde foc în casele ḑeilor Egip-
tuluĭ; şi casele le va arde, şi *pre ḑeĭ*
îĭ va duce prinşĭ; şi se va îmbrăca cu
pământul Egiptuluĭ, cum se îmbracă
păstorul cu vestmîntul sĕŭ; şi va eşi
de acolo cu pace. 13 Şi va sfărâma
colónele din Bet-Şemeş *(casa sóreluĭ)*,
ce *se află* în pământul Egiptuluĭ; şi
casele ḑeilor Egipteni le va arde cu
foc.

Evreiĭ din Egipet sûnt ameninţaţĭ de Dumneḑeŭ cu pedepse grele din pricina idolatrieĭ lor.

44 Cuvîntul ce a fost cătră Ieremia
asupra tuturor Iudeilor, carĭ lo-
cuĭaŭ în pământul Egiptuluĭ, locuind
în Migdol, în Tahpanes, în Nof şi în
pământul Patros, ḑicênd:
2 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul o-
ştirilor şi al luĭ Israel: Voĭ aţĭ vĕḑut
tóte relele, ce am adus asupra Ierusa-
limuluĭ şi asupra tuturor cetăţilor luĭ
Iuda; şi écă, ele astă-ḑĭ *sûnt* o ruină,
şi nu *este* cine să locuéscă într'însele:
3 Pentru rĕutăţile, ce aŭ făcut, întă-
rîtându-mĕ, ducêndu-se să tămâĭeze, *şi*
să servéscă altor ḑeĭ, pre carĭ nu ĭ-aŭ
cunoscut, nicĭ eĭ, nicĭ voĭ, nicĭ părin-
ţiĭ voştri. 4 Şi am trimes la voĭ pre
toţĭ serviĭ meĭ, pre profeţĭ, sculându-
mĕ de diminéţă şi trimeţêndu-ĭ, *ca să*
vĕ ḑică: Nu faceţĭ acéstă urâcĭune, pre
care o urăsc. 5 Dară n'aŭ ascultat,

nicĭ aŭ plecat urechĭa lor, ca să se în-
tórcă de la rĕutatea lor, în cât să nu
tămâĭeze altor ḑeĭ. 6 De aceea s'a
vĕrsat aprinderea mea şi mânia mea,
şi s'a aprins în cetăţile luĭ Iuda şi în
uliţele Ierusalimuluĭ, de s'aŭ prefăcut
ele în ruină *şi* pustiire, cum *se vede* în
ḑiŭa acésta.
7 Şi acum aşa ḑice Iehova, Dum-
neḑeul oştirilor, Dumneḑeul luĭ Israel:
De ce faceţĭ *acest* rĕŭ mare sufletuluĭ
vostru, ca să se stârpéscă dintre voĭ,
din mijlocul luĭ Iuda, bărbat şi femee,
copil şi prunc, *şi* ca să nu vĭ se lase
nicĭ o rĕmăşiţă? 8 Întăritându-mĕ
prin făpturile mânelor vóstre, *şi* tămă-
ĭând altor ḑeĭ, în pămêntul Egiptuluĭ,
unde aţĭ venit să petreceţĭ, în cât să
vĕ stârpéscă, şi să ajungeţĭ de blestem
şi de ocară la tóte popórele pămêntu-
luĭ. 9 Aŭ dóră uĭtat-aţĭ relele părin-
ţilor voştri, relele regilor luĭ Iuda, re-
lele femeelor lor, relele vóstre, şi re-
lele femeelor vóstre, pre cari le-aŭ
făcut în pămêntul luĭ Iuda şi în uli-
ţele Ierusalimuluĭ? 10 Nu s'aŭ umi-
lit până în ḑiŭa de astă-ḑĭ, nicĭ s'aŭ
temut, nicĭ n'aŭ umblat în legea mea
şi în aşeḑămintele mele, pre care eŭ
vĭ le-am dat voŭĕ şi părinţilor voştri.
11 De aceea aşa ḑice Iehova, Dum-
neḑeul oştirilor şi al luĭ Israel: Ecă,
eŭ îndrept faţa mea cătră voĭ spre
rĕŭ, ca să stârpesc pre tot Iuda. 12 Şi
voiŭ lua rĕmăşiţa luĭ Iuda, care şĭ-a
îndreptat feţele, ca să mérgă în pă-
mêntul Egiptuluĭ, spre a petrece acolo,
şi se vor nimici toţĭ în pămêntul E-
giptuluĭ, vor cădé de sabie, *şi* se vor
nimici de fómete: vor muri, de la mic
până la mare, de sabie şi de fómete;
şi vor ajunge de blestem, de grózǎ,
de afurişenie şi de ocară. 13 Şi voiŭ
pedepsi pre ceĭ ce locuesc în pămên-
tul Egiptuluĭ, cum am pedepsit Ieru-
salimul, prin sabie, fómete şi cĭumă;
14 Şi nimenea din rĕmăşiţa luĭ Iuda,
care s'a dus în pămêntul Egiptuluĭ, ca
să petrécă acolo, nu va scăpa, nicĭ nu
va rĕmâné, ca să se întórcă în pămên-
tul luĭ Iuda, unde doresce sufletul lor
ca să se întórcă *şi* să locuéscă acolo;
căcĭ nu se vor întórce, decât *puţiniĭ* ce
vor scăpa.
15 Atuncea toţĭ bărbaţiĭ, cari cu
noscură că femeele lor aŭ tămâĭat al-
tor ḑeĭ, şi tóte femeele ce eraŭ de
faţă, adunare mare, anume, tot popo-
rul, ce locuĭa în pămêntul Egiptuluĭ.
în Patros, a rĕspuns luĭ Ieremia, ḑi
cênd:
16 Nu-ţĭ vom asculta cuvîntul, ce
ne-aĭ vorbit în numele luĭ Iehova;
17 Ci vom face tot ce a eşit din gura
nóstră, tămăĭând regineĭ ceruluĭ, şi
vĕrsându-ĭ libaţiunĭ, cum făceam noĭ,
părinţiĭ noştri, regiĭ noştri şi maĭ ma-
riĭ noştri, în cetăţile luĭ Iuda şi în
uliţele Ierusalimuluĭ; căcĭ *atuncĭ* eram
sătuĭ de pâne, ne aflam bine, şi nu
vĕḑurăm nicĭ un rĕŭ. 18 Dară de
când am încetat să tămâĭăm regineĭ
ceruluĭ, şi să-ĭ vĕrsăm libaţiunĭ, ne-am
lipsit de tóte, şi am fost nimiciţĭ de
sabie şi de fómete. 19 Şi când noĭ
tămăĭam regineĭ ceruluĭ, şi-ĭ vĕrsam
libaţiunĭ, aŭ dóră fără de bărbaţiĭ no-
ştri ĭĭ făceam turte, *in carĭ* o închi-
puim, şi-ĭ vĕrsam libaţiunĭ?
20 Şi a rĕspuns Ieremia cătră tot
poporul, cătră bărbaţĭ şi femeĭ, cătră
tot poporul, care-ĭ dăduse acest rĕs-
puns, ḑicênd: 21 Aŭ nu de tămăĭe-
rile ce aţĭ făcut în cetăţile luĭ Iuda
şi în uliţele Ierusalimuluĭ, voĭ şi pă-
rinţiĭ voştri, regiĭ voştri, maĭ mariĭ
voştri, şi poporul ţăreĭ, şĭ-a adus a-
minte Iehova, şi aŭ nu acésta i s'a
suit la inimă? 22 De nu maĭ putu
Iehova a *vĕ* îngădui, pentru rĕutatea
faptelor vóstre *şi* pentru urâcĭunile ce
aţĭ făcut; pentru cari pămêntul vostru
a ajuns pustiŭ de grózǎ, şi de blestem,
fără locuitorĭ, cum *se vede* astă-ḑĭ.
23 Pentru că aţĭ tămăĭat, şi pentru că
aţĭ păcătuit împotriva luĭ Iehova, şi
n'aţĭ ascultat de vocea luĭ Iehova, şi
n'aţĭ umblat în legea luĭ, în aşeḑămin-
tele luĭ, şi în mărturiile luĭ, de aceea
vĭ s'a întâmplat nenorocirea acésta, ce
se vede astă-ḑĭ.
24 Şi a ḑis Ieremia cătră tot popo-
rul şi cătră tóte femeele: Ascultaţĭ
cuvîntul luĭ Iehova, toţĭ Iudeiĭ, ce *se*
află în pămêntul Egiptuluĭ! 25 Aşa
vorbesce Iehova, Dumneḑeul oştirilor
şi al luĭ Israel, ḑicênd: Voĭ şi femeele
vóstre aţĭ vorbit cu gura vóstră, şi
aţĭ împlinit cu mânele vóstre *cele ce*
aţĭ ḑis: „Vom ţiné voturile nóstre, pre
cari le-am făcut, tămăĭând regineĭ ce-
ruluĭ, şi vĕrsându-ĭ libaţiunĭ“; împli-
niţĭ decĭ votul vostru, şi faceţĭ cele
votate. 26 Decĭ ascultaţĭ cuvîntul
luĭ Iehova, toţĭ Iudeiĭ, câţĭ locuiţĭ în
pămêntul Egiptuluĭ: Ecă, eŭ m'am ju-
rat pe numele meŭ cel mare, ḑice Ie-
hova, că numele meŭ nu se va maĭ
chĭema de gura a nicĭ unuĭ om din Iu-
da în tot pămêntul Egiptuluĭ, ḑicênd:
Viŭ *este* Iehova, Domnul! 27 Ecă,
eŭ voiŭ veghĭa asupra lor spre rĕŭ, şi

nu spre bine; şi toţĭ bărbaţiĭ luĭ Iuda,
ce *sûnt* în pământul Egiptuluĭ, se vor
nimici de sabie şi de fómete, până ce
cu totul vor peri.
28 Ér ceĭ ce vor
scăpa de sabie, puţinĭ la numĕr, se
vor întórce din pământul Egiptuluĭ în
pământul luĭ Iuda; şi tótă rĕmăşiţa luĭ
Iuda ce s'a dus în pământul Egiptuluĭ,
ca să petrécă acolo, vor cunósce
al cuĭ cuvînt se va întări, al meŭ saŭ
al lor.
29 Şi acésta vĕ *va fi* semn, ḑice Iehova,
că eŭ vĕ voiŭ pedepsi în locul
acesta, ca să cunósceţĭ, că cuvintele
mele se vor întări asupra vóstră spre
rĕŭ;
30 Aşa ḑice Iehova: Écă, voiŭ
da pre Faraon-Hofra, regele Egiptuluĭ,
în mânele neamicilor seĭ, şi în mânele
celor ce caută viéţa sa, cum am dat
pre Zedekia, regele luĭ Iuda, în mânele
luĭ Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ,
neamiculuĭ sĕŭ, celuĭ ce căuta
viéţa sa.

Mângăiere îndreptată luĭ Baruc.

45 Cuvîntul, pre care profetul Ieremia
l-a vorbit luĭ Baruc, fiul luĭ
Neria, când *acesta* a scris cuvintele acestea
în carte din gura luĭ Ieremia,
în anul al patrulea al luĭ Iehoiakim,
fiul luĭ Iosia, regele luĭ Iuda, ḑicênd:
2 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,
despre tine, Baruce:
3 Dis-aĭ: Vaĭ mie!
Că Iehova a adaus întristare preste
durerea mea;
Ostenit-am în suspinurile mele,
Şi nu aflu repaus.
4 Deci ḑi către el:
Aşa ḑice Iehova:
Écă, *ceea* ce am zidit voiŭ ruina:
Şi ceea ce am sădit voiŭ smulge;
Adecă, tot pământul acesta.
5 Şi tu cerĭ óre pentru tine lucrurĭ
marĭ!
Nu cere!
Căcĭ écă, eŭ voiŭ aduce rele asupră
a tótă carnea, ḑice Iehova;
Dară ţie 'ţĭ voiŭ da viéţa ta spre
pradă,
Orĭ-unde veĭ merge.

Profeţiĭ înpotriva Egiptuluĭ.

46 Cuvîntul luĭ Iehova, care a fost
către Ieremia profetul asupra popórelor:
2 Asupra Egiptuluĭ, asupra
ósteĭ luĭ Faraon-Neco, regele Egiptuluĭ,
care era aprópe de fluviul Eufrat
în Charchemiş, pre care Nebucodonosor,
regele Babilonuluĭ, a bătut-o în
anul al patrulea al luĭ Iehoiakim, fiul
luĭ Iosia, regele luĭ Iuda.
3 Pregătiţĭ scutul şi pavĕza,
Şi apropiaţi-vĕ de luptă!
4 Înhămaţĭ caiĭ, şi încălecaţĭ, călăreţilor!
Înşiraţi-vĕ cu coifurĭ!
Ascuţiţĭ lăncile, îmbrăcaţĭ zalele!
5 De ce 'ĭ vĕd înspăimântaţĭ, *şi* ḑând
dosul?
Da, vitejiĭ lor sûnt sfâşiaţĭ,
Şi fug, fără să caute îndărăt;
Frica *se respândesce* în tóte părţile,
ḑice Iehova.
6 Cel iute nu va puté fugi,
Şi ceĭ vitejĭ nu vor scăpa;
Vor poticni, şi vor cădé,
Spre méḑă-nópte lângă fluviul Eufrat.
7 Cine *este* acesta, *care* se sue ca un
fluviŭ,
Ale căruia ape se rostogolesc, ca
apele fluvielor?
8 Egiptul se sue ca un fluviŭ,
Şi apele *luĭ* se rostogolesc, ca *apele*
fluvielor;
Şi ḑice: „Mĕ voiŭ sui, voiŭ acoperi
ţara,
„Voiŭ nimici cetăţile şi pre locuitoriĭ
lor!“
9 Suiţi-vĕ, cailor! alergaţĭ cu furie,
carelor!
Şi ésă vitejiĭ,
Ceĭ din Etiopia şi din Lidia, cari
mănuesc scutul,
Şi Nubieniĭ cari mănuesc *şi* întind
arcul!
10 Căcĭ acéstă ḑi *este* pentru Iehova,
Dumneḑeul oştirilor,
Ḑi de rĕsbunare, ca să-şĭ rĕsbune
asupra neamicilor seĭ:
Cu sabie să-ĭ mănânce,
Ca să se sature, şi să se îmbete de
sângele lor;
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul oştirilor
ţine un sacrificiŭ
În pământul despre méḑă-nópte, lângă
fluviul Eufrat.
11 Sui-te în Galaad, şi ia balsam,
Fecióră, fiică a Egiptuluĭ!
În zadar întrebuinţezĭ lécurĭ multe;
Căcĭ vindecare nu *este* pentru tine.
12 Popórele aud ruşinea ta,
Şi strigătul tĕŭ umple *tótă* ţara,
Căcĭ vitejiĭ se poticnesc unul de
altul,
Amânduoĭ cad împreună.
13 Cuvîntul ce a vorbit Iehova profetuluĭ
Ieremia, când era să vie Nebucodonosor,
regele Babilonuluĭ, ca să
lovéscă pământul Egiptuluĭ.

14 Spuneţĭ în Egipt, şi daţĭ în şcire în Migdol,
Şi daţĭ în şcire în Nof şi Tahpanes;
Diceţĭ: Înşiră-te, şi te pregătesce!
Căcĭ sabia va mânca *pre ceĭ* din prejurul tĕŭ:
15 De ce *ţi* s'aŭ răpit vitejiĭ teĭ?
Nu s'aŭ împotrivit, pentru că Iehova ĭ-a gonit;
16 A făcut pre mulţĭ să se poticnéscă,
Da, să cadă unul preste altul;
Acum dic eĭ: Sculaţi-vĕ! şi să ne înturnăm la poporul nostru,
Şi în pămêntul nasceriĭ nóstre,
De dinaintea săbieĭ perdătóre.
17 Eĭ strig acolo: Faraon, regele Egiptuluĭ, este perdut,
„A lăsat să trécă timpul potrivit!"
18 Viŭ *sûnt*, dice Regele,
Al căruĭ nume *este* Iehova, *Dumnedeul* oştirilor,
Cum *este* Taborul între munţĭ,
Şi Carmelul lângă mare, *aşa neamicul* vine.
19 Locuitóre, fată a Egiptuluĭ!
Pregătesce-ţĭ uneltele captivităţeĭ;
Că Noful se va pustii,
Şi va ajunge un deşert, fără locuitorĭ.
20 Juncă pré frumósă, Egiptule!
Junghietoriĭ *teĭ* vin, vin de la médă-nópte!
21 Năĭmiţiĭ luĭ în mijlocul luĭ *sûnt* ca viţeiĭ ceĭ îngrăsaţĭ;
Căcĭ şi acestia întorc *dosul*,
Fug cu toţiĭ, nu se opresc;
Căcĭ diŭa perdăreĭ lor a venit preste eĭ,
Timpul pedepsireĭ lor.
22 Vocca luĭ fâşie, ca *vocea* unuĭ şérpe;
Căcĭ eĭ se apropie cu putere de óste,
Şi vin cu topóre asupra luĭ,
Ca tăiătoriĭ de lemne.
23 Vor tăĭa, dice Iehova, pădurea luĭ;
De şi este fără capĕt;
Sûnt maĭ numĕroşĭ decât locustele,
Da, *sûnt* fără numĕr.
24 Ruşina-se-va fiĭca Egiptuluĭ;
Da-se-va în mânele poporuluĭ de médă-nópte.
25 Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel, dice:
Écă, voiŭ pedepsi pre Amon, *deul* din No,
Pre Faraon şi Egiptul,
Pre deiĭ lor şi pre regiĭ lor,
Da, pre Faraon şi pre ceĭ ce se încred în el;
26 Şi-ĭ voiŭ da în mânele celor ce caută viéţa lor,
În mânele luĭ Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ,
Şi în mânele servilor luĭ;
Şi apoĭ va fi locuit,
Ca şi maĭ 'nainte, dice Iehova.

Mângăere pentru Israel.

27 Dară tu, servul meŭ, Iacóbe! nu te teme,
Nicĭ nu te înspăĭmênta, Israele!
Căcĭ écă, te voiŭ mântui din *ţărĭ* depărtate,
Şi pre seminţa ta din pămêntul captivităţeĭ eĭ,
Şi Iacob se va re'ntórce, va avé linisce
Şi repaus, şi nu *va fi* cine să-*l* înspăĭmânte.
28 Nu te teme, servul meŭ, Iacóbe!
Căcĭ eŭ *sûnt* cu tine, dice Iehova;
Căcĭ *şi de* voiŭ nimici de tot pre tóte popórele.
Între cari te-am împrăstĭat,
Dară pre tine nu te voiŭ nimici de tot;
Ci te voiŭ mustra după dreptate,
Şi nu te voiŭ lăsa cu totul nepedepsit.

Supunerea Filistenilor predisă.

47 Cuvîntul luĭ Iehova, care a fost către profetul Ieremia asupra Filistenilor, maĭ 'nainte de ce Faraon a lovit Gaza:
2 Aşa dice Iehova:
Écă, ape se ridică de la médă-nópte,
Şi se fac fluviŭ ce varsă,
Şi înundă ţara şi totul de pe ea,
Cetatea şi locuitoriĭ seĭ;
Şi ómeniĭ vor striga,
3 Şi toţĭ locuitoriĭ ţăreĭ vor urla,
De tropoitul copitelor puternicilor seĭ *caĭ*,
De uruitul carelor sale,
Şi de scârţiitul roţilor sale;
Părinţiĭ nu se vor întórce spre copiiĭ *lor*,
În atâta *li* se vor moleşi mânele,
4 Din diŭa ce vine,
Să jăfuéscă pre toţĭ Filisteniĭ,
Să stârpéscă din Tir şi din Sidon
Tot ajutorul, ce *le*-a *maĭ* rĕmas;
Căcĭ Iehova va nimici pre Filistenĭ,
Rĕmăşiţa insuleĭ Caftor.
5 Pre Gaza a *şi* ajuns-o pleşuvia,
Aşkelonul cu rĕmăşiţa văĭeĭ sale a amuţit în tăcere!
Până când îţĭ veĭ face tăĭerĭ?
6 O sabie a luĭ Iehova!
Până când nu veĭ înceta?
Întră în téca ta,

Liniscesce-te, şi amuţesce!
7 *Dară* cum să înceteze?
Când Iehova î-a dat ordin
Asupra Aşkelonuluî şi ţărmuluî mă-
reî?
Într'acolo a îndreptat-o.

Pustiirea Moabuluî predisă.

48 Asupra Moabuluî,
Aşa dice Iehova, Dumnedeul o-
ştirilor şi al luî Israel:
Vaî de Nebo! căcî este pustiit,
Ruşinatu-s'a Kiriataimul, cuprinsu-
s'a;
Misgabul ruşinatu-s'a, şi s'a sfărâ-
mat!
2 Sfârşitu-s'a mărirea Moabuluî;
În Heşbon *(gândire)* gânditu-s'aŭ re-
lele asupra luî:
„Haideţî! să-l stârpim, că *să* nu
maî fie un popor!"
Şi tu, Madmenule *(ruină)* veî fi rui-
nat,
Urmări-te-va sabia.
3 Un strigăt se aude din Horonaim,
„Dărăpănare şi nimicire mare."
4 Moabul s'a sfărâmat!
Miciî seî scot strigăte;
5 Căcî la suişul Luhituluî,
Înalţă-se vaet preste vaet;
Căcî la coborîşul Horonaimuluî,
Chiar neamiciî aud strigătul *lor* de
nimicire.
6 Fugiţî, scăpaţi-vĕ vieţa!
Şi faceţi-vĕ ca despuiaţiî nevoiaşî
singuraticî aî pustiuluî!
7 Pentru că te-aî încredut în întări-
rile tale şi în tesaurele tale,
Veî fi cuprins;
Şi Chemoş va fi dus în captivitate,
Preoţiî seî, şi maî mariî seî cu toţiî.
8 Şi va veni prădătorul în tótă ce-
tatea;
Nicî o cetate nu va scăpa:
Şi valea va peri,
Şi şesul se va nimici,
Cum a dis Iehova.
9 Daţî aripî Moabuluî,
Ca să sbóre, şi să fugă!
Căcî cetăţile sale se vor preface
într'un deşert,
Şi nu *va fi* cine să locuéscă într'-
însele.
10 Blestemat *fie* cel ce va face cu le-
nevire *acest* lucru al luî Iehova,
Şi blestemat *fie* cel ce va împedeca
sabia sa de la *vĕrsarea* sângeluî
11 Din tinereţea sa Moabul rĕmas-a
liniscit,
Şi stat-a nemişcat pe drojdiele sale,
N'a fost turnat dintr'un vas în altul,
Nicî n'a fost dus în captivitate;
De aceea gustul sĕŭ a rĕmas într'-
însul,
Şi mirosul sĕŭ nu s'a schimbat.
12 De aceea, écă, vin dilele, dice Ie-
hova.
Când voiŭ trimete la dînsul ridi-
cătorî, şi-l vor ridica;
Şi vor vĕrsa vasele luî, şi vor stri-
ca borcanele luî;
13 Şi Moabul se va ruşina pentru Che-
moş,
Cum s'a ruşinat casa luî Israel pen-
tru Bet-El, încrederea lor.
14 Cum diceţî: „Sûntem vitejî,
Şi bărbaţî voinicî în resbel?"
15 Moabul s'a predat, cetăţile luî s'aŭ
ars,
Şi tineriî luî ceî aleşî s'aŭ plecat
junghiereî, dice Regele,
Al căruî nume *este* Iehova, *Dumne-
deul* oştirilor.
16 Perderea Moabuluî *este* aprópe să
vină,
Şi nenorocirea luî se grăbesce fórte.
17 Toţî ceî ce-l înconjuraţî, jeliţi-l!
Şi toţî ceî ce cunósceţî numele luî,
diceţî:
„Cum s'a sfărâmat sceptrul *sĕŭ* cel
puternic,
„Toégul *sĕŭ* cel măreţ!"
18 Pogóră-te din mărirea *ta*, şi şedî
în secete,
Tu locuitóre, fiică a Dibonuluî!
Căcî nimicitorul Moabuluî se sue
deasupra ta,
Sfărâmând întăririle tale.
19 Staî lângă cale, şi uită-te,
Locuitóre a Arveruluî!
Întrébă pre fugarî şi pre cea scă-
pată,
Di: „Ce s'a făcut?"
20 Ruşinatu-s'a Moabul, pustiitu-s'a;
Văitaţi-vĕ şi strigaţî,
Spuneţi-o în Arnon, că Moabul s'a
pustiit.
21 Şi judecata a sosit în pământul şe-
suluî
Asupra Holonuluî, asupra Iaazeî şi
asupra Mefaatuluî,
22 Asupra Dibonuluî, asupra Nebou-
luî, şi asupra Bet-Diblataimu-
luî,
23 Şi asupra Kiriataimuluî, asupra Bet-
gamuluî şi asupra Bet-Meonu-
luî,
24 Asupra Kiriotuluî şi asupra Bozreî,
Şi asupra tuturor cetăţilor pămên-
tuluî Moabuluî, cele de departe,
şi cele de aprópe.
25 Frântu-s'a cornul Moabuluî,

Şi sfărâmatu-s'a braţul sĕŭ, ḑice Iehova.
26 Îmbĕtaţi-l!
Căcĭ *s'a* sumeţit asupra luĭ Iehova,
Ca să se tăvălĕscă Moabul în vĕrsătura sa,
Şi să ajungă şi el de rîs.
27 Aŭ Israel nu ţĭ-a fost de batjocură?
Aŭ fost-a el prins cu furiĭ?
De clatinĭ din cap, de câte orĭ vorbescĭ de dînsul.
28 Locuitorĭ aĭ Moabuluĭ!
Lăsaţĭ cetăţile, şi locuiţĭ în stâncĭ,
Şi faceţi-vĕ ca porumba,
Ce-şĭ face cuĭbul sĕŭ pe la laturile gureĭ crăpătureĭ *stâncelor*.
29 Auḑit-am de fudulia Moabuluĭ, (este fórte năzuroş,)
De înfumurarea luĭ şi *de* trufia luĭ,
De sumeţirea şi îngâmfarea inimeĭ luĭ.
30 Cunosc furia ta, ḑice Iehova:
Mincĭnóse *sûnt* cuvintele luĭ,
Mincĭnóse faptele luĭ.
31 De aceea eŭ mĕ vait pentru Moab,
Da, strig pentru tot Moabul,
Suspină-se pentru ómeniĭ din Kir-Heres.
32 O viĭe din Sibma!
Plâng pentru tine maĭ mult de cât am plâns pentru Iazer:
Curpeniĭ teĭ aŭ trecut preste mărĭ,
Ajuns'aŭ până la marea Iazeruluĭ;
Jăfuitorul căḑut-a asupra fruptelor tale de vară şi asupra culesuluĭ tĕŭ.
33 Bucuria şi mulţumirea aŭ perit
Din câmpul cel mănos şi din pĕmêntul Moabuluĭ,
Şi am făcut să lipsĕscă vinul din tésc.
Şi nimenea nu-*l* va călca în strigăte de cules;
Strigăt de resbel, nu de cules!
34 De la Heşbon *rĕsună* strigătul până la Eleade;
Până la Iahaz se ridică vocea lor,
De la Zoar până la Horonaim, până la al treilea Eglat;
Căcĭ şi apele Nimrimuluĭ în deşerturĭ s'aŭ prefăcut.
35 Şi voiŭ face să péră din Moab, ḑice Iehova,
Cel ce se sue pe înălţimĭ,
Şi pre cel ce tămâĭéză ḑeilor seĭ.
36 De aceea inima mea bocesce pentru Moab ca fluerele,
Da, ca fluerele bocesce inima mea pentru bărbaţiĭ din Kir-Heres:
Pentru că *tóte* bunurile câştigate de dînsul aŭ perit.
37 Pe tot capul *fi-va* pleşuvie,
Şi rasă va fi tótă barba;
Pe tóte mânele *fi-vor* tăĭerĭ,
Şi sacĭ pe cópse.
38 Pe tóte acoperişurile Moabuluĭ şi pe uliţele luĭ,
Numaĭ un bocet;
Căcĭ sfărâmat-am Moabul,
Ca pre un vas neplăcut, ḑice Iehova.
39 Cât e de sfărâmat! urlaţĭ!
Cât de tare a întors Moabul dosul, *şi* s'a ruşinat!
Da, Moabul s'a făcut de rîs,
Şi de înfricoşare pentru toţĭ ceĭ ce-l înconjóră.
40 Căcĭ aşa ḑice Iehova:
Ecă, *neamicul* sbóră ca un vultur,
Şi întinde aripele sale asupra Moabuluĭ;
41 Cetăţuile *sale* s'aŭ aprins, şi întăririle sale s'aŭ luat;
Şi inimele vitejilor Moabuluĭ fi-vor în ḑiŭa aceea,
Ca inima femeeĭ în facere.
42 Şi Moabul se va dărâma ca să nu *maĭ fie* popor,
Pentru-că *s'a* sumeţit împotriva luĭ Iehova.
43 Frică, grópă şi cursă *vin* asupra ta,
Locuitorule al Moabuluĭ, ḑice Iehova.
44 Cel ce va fugi de frică va cădé în grópă,
Şi cel ce va eşi din grópă va fi prins în cursă;
Căcĭ eŭ aduc asupră-ĭ, asupra Moabuluĭ,
Anul pedepseĭ luĭ, ḑice Iehova.
45 La umbra Heşbonuluĭ se vor opri
Fără putere fugariĭ;
Dară foc va isbucni din Heşbon,
Şi flacără din mijlocul Sihonuluĭ,
Şi va mistui unghĭurile Moabuluĭ,
Şi cranĭul celor ce se fălesc.
46 Vaĭ de tine, Moabe,
Poporul din Chemos va fi perdut;
Căcĭ fiiĭ teĭ vor fi prinşĭ,
Şi fiĭcele tale prinse.
47 Dară eŭ voiŭ re'nturna pre prinşiĭ Moabuluĭ
În ḑilele cele de pe urmă, ḑice Iehova.
Până aicea merge judecata Moabuluĭ.

Pedépsa Ammoniţilor pentru purtarea lor către Israel; cu o făgăduinţă de re'ntórcere.

49 De fiiĭ luĭ Ammon.
Aşa ḑice Iehova:

Aŭ Israel nu are fiĭ?
Nu are moştenitorĭ?
De ce *decĭ* Milcam a mostenit pre Gad,
Şi poporul sĕŭ locuesce în cetăţile acestuĭa?
2 De aceea écă, vin ḑilele, ḑice Iehova,
Când voiŭ face să se audă strigare de resbel
În Rabba a fiilor luĭ Ammon;
În grămeḑĭ de ruine se va preface,
Şi cetăţile eĭ se vor arde cu foc;
Atuncĭ Israel va moşteni pre ceĭ ce aŭ moştenit pre dînsul, ḑice Iehova.
3 Ţipă, Heşbone! căcĭ Aĭul se va pustii,
Strigaţĭ, fiĭce ale Rabbeĭ!
Încingeţi-vĕ cu sacĭ;
Jeliţĭ, şi umblaţĭ în jurul zidurilor!
Căcĭ Milcam se va duce prins,
Cu preoţiĭ şi cu maĭ mariĭ seĭ.
4 De ce te îngâmfezĭ cu văile *tale*?
Valea ta se va scurge, fică neascultătóre!
Ce se încrede în tesaurele sale, *ḑicênd*: Cine va veni asupră-mĭ?
5 Écă, eŭ voiŭ aduce asupra ta frică,
Ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor,
De la toţĭ veciniĭ teĭ;
Şi vĕ veţĭ împrăstĭa fie-care drept înaintea sa.
Şi nu *va fi* cine să adune pre fugarĭ.
6 Dară după aceea voiŭ re'ntórce pre ceĭ prinşĭ aĭ fiilor luĭ Ammon,
Ḑice Iehova.

Pustiirea Edomuluĭ preḑisă.

7 De Edom.
Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Aŭ nu maĭ *este* înţelepcĭune în Teman?
Perit-a sfatul de la ceĭ cu minte?
Răpitu-li-s'a înţelepcĭunea?
8 Fugiţĭ, locuitorĭ aĭ Dedanuluĭ! întórceţĭ *dosurile*, faceţĭ gropĭ de locuire!
Căcĭ voiŭ aduce asupra Edomuluĭ nenorocire,
Timpul, *în care*-l voiŭ pedepsi.
9 De ţĭ-ar veni culegătorĭ,
Aŭ nu ţĭ-ar lăsa bobiţăturĭ?
De *ţĭ-ar veni* nóptea furiĭ, stricavor *maĭ mult* decât până s'ar îndestula?
10 Dară voiŭ desgoli pre Esaŭ,
Voiŭ descoperi locurile sale ascunse,
Ca să nu se *maĭ* pótă ascunde;
Sĕmînţa luĭ va fi nimicită, cu fraţiĭ seĭ şi veciniĭ seĭ,
Şi nu va *maĭ* fi *cine să ḑică:*
11 „Lasă pre orfaniĭ teĭ, eŭ *ĭ* voiŭ ţiné;
„Şi văduvele tale să se încrédă în mine."
12 Căcĭ aşa ḑice Iehova:
Écă aceĭa, cărora nu li *se cădea* să bea din cupă, aŭ bĕut-*o*;
Şi tu, tu să rĕmâĭ nepedepsit!
Nu veĭ rĕmâné nepedepsit, ci o veĭ bé.
13 Căcĭ juratu-m'am pe mine însu-mĭ, ḑice Iehova,
Că Bozra va fi dată pustiireĭ,
Şi tóte cetăţile eĭ se vor preface într'o ruină perpetuă.
14 Auḑit-am scire de la Iehova,
Şi sol trimesu-s'a la popóre, *să ḑică*:
„Adunaţi-vĕ, şi mergeţĭ asupră-ĭ,
„Şi sculaţi-vĕ la luptă!"
15 Căcĭ écă, te voiŭ face mică între popóre,
Şi despreţuită între ómenĭ.
16 Frica de tine, îmmândrirea inimeĭ tale,
Te-aŭ amăgit, tu ceea ce locuescĭ în crăpăturile stâncelor,
Cel ce stapânescĭ înălţimea munţilor.
Şi chĭar de-ţĭ veĭ înălţa cuĭbul tĕŭ, ca vulturul,
Încă şi de acolo te voiŭ coborî, ḑice Iehova;
17 Şi Edomul va ajunge pustiŭ,
Tot cel ce va trece pe lângă el, se va îngrozi,
Şi va batjocori pentru tóte plăgile luĭ.
18 Precum Sodoma şi Gomorra şi vecinităţile lor
S'aŭ surpat, ḑice Iehova,
Aşa nu va locui nicĭ un om acolo,
Nicĭ fiiŭ de om nu va petrece acolo.
19 Écă, *neamicul* se ridică,
Ca un leŭ la vĕrsarea Iordanuluĭ,
Către locurile tarĭ *ale tale*;
Dară în curând te voiŭ face să fugĭ şi de acolo;
Şi asupră-ĭ voiŭ pune pre alesul *meŭ*;
Căcĭ cine *este* de o potrivă cu mine?
Şi cine mĕ va chĭema la judecată?
Şi cine *este* păstorul, care să pótă sta înaintea mea?
20 De aceea ascultaţĭ hotărîrea luĭ Iehova,
Ce el a luat-o asupra Edomuluĭ.

Şi gândurile luĭ, pre carĭ le-a gândit asupra locuitoruluĭ Temanuluĭ:
Cu adevĕrat *îĭ* vor răpi, *ca* pre ceĭ micĭ aĭ turmeĭ;
Cu adevĕrat staulele lor surpa-se-vor cu eĭ împreună.
21 De sunetul cădereĭ lor se va clăti pămêntul,
Vocea bocetuluĭ eĭ se va audi până la Marea-Roşie.
22 Écă, se va înălţa, şi va sbura ca un vultur,
Şi va întinde aripele sale asupra Bozreĭ;
Şi în diŭa aceea inima vitejilor Edomuluĭ
Va fi ca inima femeeĭ în facere.

Predicerĭ despre nimicirea Damascuiuĭ.

23 De Damasc.
Ruşinatu-s'a Hamatul şi Arpadul,
Audit-aŭ şcire rea, şi s'aŭ topit;
Lângă mare *este* turburare,
Nu póte să se linistéscă.
24 Damascul a slăbit,
S'a întors pe fugă,
Şi tremur l-a cuprins;
Chinurĭ şi durerĭ l-aŭ apucat,
Ca pre o femee în facere.
25 Cum de n'a fost cruţată cetatea cea frumósă,
Cetatea bucurieĭ mele!
26 Da, tinerii seĭ vor cădé pe uliţele eĭ,
Şi toţĭ bărbaţiĭ de resbel vor fi nimiciţĭ în diŭa aceea,
Dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
27 Şi voiŭ aprinde foc în zidurile Damascului,
Care va arde palaturile luĭ Ben-Hadad.

Judecăţĭ asupra Kedaruluĭ şi a Hazoruluĭ predise.

28 De Kedar şi de regatele Hazoruluĭ, pre carĭ le-a bătut Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ,
Aşa dice Iehova:
Sculaţi-vĕ, şi vĕ suiţĭ asupra Kedaruluĭ,
Şi jefuiţĭ pre fiiĭ rĕsărituluĭ!
29 Corturile lor şi turmele lor se vor lua,
Vor lua pentru dînşi chĭoscurile lor,
Tóte vasele lor şi cămilele lor;
Şi vor striga către dînşi:
„Frică din tóte părţile."
30 Fugiţĭ, duceţi-vĕ departe,
Faceţĭ gropĭ adâncĭ de locuire, locuitorĭ aĭ Hazoruluĭ, dice Iehova;
Căcĭ Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, sfătuesce planurĭ asupra-vĕ,
Şi a luat hotărîre asupra vóstră.
31 Sculaţi-vĕ, şi vĕ suiţĭ la poporul cel linistit,
Ce locuesce în siguranţă, dice Iehova;
Carĭ n'aŭ nicĭ porţĭ nicĭ zăvóre,
Carĭ locuesc singurĭ.
32 Şi cămilele lor vor fi spre pradă,
Şi mulţimea vitelor lor de despuiere,
Şi-ĭ voiŭ împrăstĭa în tóte vênturile, pre ceĭ ce aŭ pĕrul *capuluĭ* tăĭat;
Şi le voiŭ aduce nenorocirea
Din tóte părţile lor, dice Iehova.
33 Şi Hazorul va ajunge locaş şacalilor,
Un deşert etern;
Omul acolo nu va locui, nicĭ va petrece întrînsul fiiŭ de om.

Predicere despre surparea şi împrăstĭerea Elamuluĭ, cu o făgăduinţă de re'ntórcere viitóre.

34 Cuvîntul luĭ Iehova care a fost către Ieremia, profetul, asupra Elamuluĭ, la începutul domnieĭ luĭ Zedekia, regele luĭ Iuda, dicênd:
35 Aşa dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Écă, eŭ voiŭ frânge arcul Elamuluĭ,
Puterea lor cea maĭ mare.
36 Şi voiŭ aduce asupra Elamuluĭ cele patru vênturĭ,
De la cele patru marginĭ ale ceruluĭ,
Şi-ĭ voiŭ împrăstĭa la tóte aceste vênturĭ;
Şi nu va fi nicĭ un popor,
La carĭ alungaţiĭ Elamuluĭ să nu mérgă.
37 Şi voiŭ face să tremure Elamul înaintea neamicilor seĭ,
Şi înaintea celor ce caută viéţa luĭ;
Şi voiŭ aduce rele asupră-ĭ,
Aprinderea mânieĭ mele, dice Iehova;
Şi voiŭ trimete sabia pe urma lor,
Până când îĭ voiŭ nimici.
38 Şi voiŭ aşeda tronul meŭ în Elam,
Şi voiŭ stârpi de acolo
Pre rege şi pre maĭ marĭ, dice Iehova.
39 Dară în dilele de pe urmă,
Voiŭ re'ntórce pre prinşiĭ Elamuluĭ, dice Iehova.

Profeţiĭ despre nimicirea Babilonuluĭ, şi despre scăparea şi re'ntórcerea luĭ Israel.

50 Cuvîntul ce Iehova a cuvîntat asupra Babilonuluĭ, asupra pămêntuluĭ Chaldeilor prin Ieremia, profetul:
2 Spuneţĭ între popóre,
Daţĭ în scire, şi ridicaţĭ stégul!
Daţĭ în scire, nu ascundeţĭ!
Diceţĭ: „Babilonul s'a cuprins!"
„Bel este ruşinat,
„Merodacul este sfărâmat!
„Ruşinatu-s'aŭ idoliĭ seĭ,
Şi chipurile sale sfărâmatu-s'aŭ!
3 Căcĭ de la médă-nópte se sue un popor asupră-ĭ,
Care va preface pămêntul sêŭ într'un deşert,
Şi nu *va fi* cine să locuéscă în el:
De la om până la vită,
Strămuta-se-vor, fugi-vor.
4 În dilele acelea şi în timpul acela, dice Iehova,
Veni-vor fiiĭ luĭ Israel,
Eĭ şi fiiĭ luĭ Iuda împreună,
Mergênd şi plângând;
Umbla-vor, şi vor căuta pre Iehova, Dumnedeul lor.
5 Întreba-vor de calea Sionuluĭ,
Şi întorcênd feţele lor într'acolo, *dice-vor*:
„Veniţĭ, şi să ne lipim de Iehova
„Cu legămînt etern, *care* nu se va uĭta".
6 Ajuns-a poporul meŭ *ca* oile perdute;
Păstoriĭ lor ĭ-aŭ rătăcit,
Şi ĭ-aŭ făcut să cutriere munţiĭ;
Trecut-aŭ de pe munte pe colină,
Uĭtat-aŭ bătătura lor.
7 Toţĭ câţĭ ĭ-aŭ găsit, sfăşĭatu-i-aŭ,
Şi neamiciĭ lor aŭ dis:
„Nu sûntem vinovaţĭ;
„Căcĭ pĕcătuit-aŭ asupra luĭ Iehova *in* locaşul mântuireĭ,
„Da asupra luĭ Iehova, speranţa părinţilor lor."
8 Fugiţĭ din Babilon!
Şi eşiţĭ din pămêntul Chaldeilor!
Şi fiţĭ ca ţapiĭ înaintea turmelor!
9 Că écă, voiŭ scula,
Şi voiŭ aduce asupra Babilonuluĭ,
O adunătură de popóre marĭ din pămêntul de la médă-nópte,
Şi se vor înşira asupră-ĭ;
Şi apoĭ va fi cuprins.
Săgeţile lor *fi-vor* ca ale vitézuluĭ biruitor;
Nu se vor întórce deşerte.
10 Şi Chaldea va ajunge o pradă,
Şi toţĭ prădătoriĭ eĭ se vor îndestula, dice Iehova.
11 Pentru că v'aţĭ bucurat şi v'aţĭ veselit,
Prădătorĭ aĭ moştenireĭ mele,
Pentru că aţĭ sburdat, ca junca în *mijlocul* verdeţeĭ,
Şi aţĭ nechezat, ca nisce caĭ;
12 *De aceea* muma vóstră ruşinatu-s'a fórte,
Şi născătórea vóstră a roşit;
Écă, *ea va fi* între popóre cea maĭ de pe urmă,
Pustiă, pămênt sterp şi deşert.
13 Din mânia luĭ Iehova fi-va nelocuită,
Preface-se-va cu totul într'un deşert;
Tot cel ce va trece pe lângă Babilon va rĕmâné îngrozit,
Şi-l va batjocuri pentru tóte plăgile luĭ.
14 Înşiraţi-vĕ asupra Babilonuluĭ de jur împrejur,
Toţĭ ceĭ ce întindeţĭ arcurile!
Săgetaţĭ asupră-ĭ, nu cruţaţĭ săgeţile!
Căcĭ a pĕcătuit asupra luĭ Iehova.
15 Strigaţĭ asupră-ĭ din tóte părţile!
El întinde mânele,
Temeliele luĭ cad,
Zidurile sale se surpă;
Căcĭ acésta-ĭ rĕsbunarea luĭ Iehova;
Rĕsbunaţi-vĕ asupra-ĭ;
Cum el a făcut, faceţi-ĭ.
16 Stârpiţĭ din Babilon pre sĕmĕnător.
Şi pre cel ce ţine secere în timpul secerişuluĭ!
De dinaintea săbieĭ perdătóre,
Întórce-se-va fie-care la poporul sêŭ,
Şi va fugi fie-care la pămêntul sêŭ.
17 Israel *este ca* óia cea rătăcită;
Leiĭ aŭ gonit-*o*;
Maĭ ântêiŭ a sdrobit-o regele Asirieĭ,
Şi după aceea acest Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, ĭ-a sfărâmat ósele.
18 De aceea aşa dice Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Écă, eŭ voiŭ pedepsi pre regele Babilonuluĭ şi pămêntul sêŭ,
Cum am pedepsit pre regele Asirieĭ;
19 Şi voiŭ re'ntórce pre Israel la locaşul sêŭ,
Şi va pasce pe Carmel şi pe Basan,
Şi sufletul luĭ se va îndestula
Pe muntele luĭ Efraim şi pe Galaad.

20 În ḑilele acelea şi în timpul acela, ḑice Iehova,
Fără-de-legea luĭ Israel se va căuta, şi nu *va fi*,
Şi pĕcatele luĭ Iuda, şi nu se vor afla;
Căcĭ ĭerta-voiŭ pre ceĭ ce voiŭ fi lăsat rĕmăşiţă.
21 Asupra pămêntuluĭ îndoiteĭ rĕsculărĭ.
Sui-te asupră-ĭ şi asupra locuitorilor pămêntuluĭ pedepseĭ!
Pustiesce şi nimicesce în urmă-le, ḑice Iehova,
Şi fă întocmaĭ cum ţĭ-am ordonat.
22 Voce de resbel în ţară,
Şi nimicire mare!
23 Cum s'a rupt şi s'a sfărâmat cĭocanul a tot pămêntul,
Cum a ajuns Babilonul de gróză *tuturor* popórelor!
24 Întinsu-ţi-am cursă, şi te-aĭ prins *în ea*,
Babilonule! fără să prinḑĭ de scire,
Aflatu-te-aĭ, şi te-aĭ prins;
Căcĭ te-aĭ sculat asupra luĭ Iehova.
25 Iehova deschis-a tesaurul sĕŭ,
Şi a scos armele mânieĭ sale:
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul oştirilor, are de lucru,
Asupra pămêntuluĭ Chaldeilor,
26 Veniţĭ asupră-ĭ de la marginile *pămêntuluĭ*;
Deschideţĭ grânarele sale;
Puneţi-l în grămeḑĭ, şi-l sfărâmaţĭ,
Şi să nu-ĭ rĕmână nicĭ o rĕmăşiţă!
27 Junghĭaţĭ toţĭ tauriĭ seĭ;
Pogóre-se la junghiere!
Vaĭ de eĭ! că venitu-le-a ḑiŭa,
Timpul pedepseĭ lor.
28 Vocea fugarilor şi a celor scăpaţĭ din pămêntul Babilonuluĭ,
Ca să prochĭeme în Sion rĕsbunarea luĭ Iehova, Dumneḑeul nostru,
Rĕsbunarea templuluĭ sĕŭ!
29 Adunaţi-vĕ asupra Babilonuluĭ, arcaşilor!
Toţĭ ceĭ ce încordaţĭ arcul,
Tăbĕrâţĭ asupră-ĭ jur împrejur!
Să nu scape nimenea din *locuitoriĭ* seĭ;
Rĕsplătiţi-ĭ după faptele sale,
După câte el a făcut, faceţi-ĭ;
Căcĭ s'a sumeţit asupra luĭ Iehova,
Asupra Sântuluĭ luĭ Israel.
30 De aceea tineriĭ seĭ cădé-vor pe uliţele *sale*,
Şi toţĭ bărbaţiĭ seĭ de resbel fi-vor nimiciţĭ în ḑiŭa aceea, ḑice Iehova.

31 Écă, eŭ *sûnt* asupră-ţĭ, sumeţule!
Ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor;
Căcĭ venit-a ḑiŭa ta, timpul *în care* te voiŭ pedepsi.
32 Cel sumeţ poticni-se-va, şi va cădé,
Şi nu *va fi* cine să-l ridice;
Şi voiŭ aprinde foc în cetăţile luĭ,
Care va arde tóte împrejurimile luĭ.
33 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Fiiĭ luĭ Israel şi fiiĭ luĭ Iuda *fost-aŭ* împreună apĕsaţĭ,
Şi toţĭ ceĭ ce ĭ-aŭ luat prinşĭ, ţinutu-i-aŭ strâns,
Şi n'aŭ voit a *le* da drumul.
34 *Dară* Mântuitorul lor *este* puternic;
Numele luĭ *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
El va apĕra dreptul lor;
Şi ca să linistéscă pămêntul,
Ėl va turbura pre locuitoriĭ Babilonuluĭ.
35 Sabie asupra Chaldeilor! ḑice Iehova,
Asupra locuitorilor Babilonuluĭ!
Asupra maĭ marilor seĭ şi asupra înţelepţilor seĭ!
36 Sabie asupra amăgitorilor *seĭ*, ca să înnebunéscă!
Sabie asupra vitejilor seĭ, ca să se spăĭmânte!
37 Sabie asupra cailor seĭ şi asupra carelor sale,
Şi asupra amestecătureĭ *luĭ*, ce *se află* în mijlocul luĭ,
Ca să ajungă ca femeele!
Sabie asupra tesaurelor luĭ, ca să se răpéscă!
38 Uscăcĭune asupra apelor luĭ, ca să se usuce!
Căcĭ *este* pămêntul chipurilor cĭoplite,
Şi *locuitoriĭ luĭ* aŭ nebunit cu idoliĭ lor.
39 De aceea férele sĕlbatice ale deşertuluĭ,
Şi sacaliĭ vor locui *acolo*,
Şi struţiĭ vor locui într'însul;
În etern nu va fi locuit,
Nimenea nu va locui întrînsul din generaţiune în generaţiune.
40 Cum a surpat Dumneḑeŭ Sodoma şi Gomora
Şi vecinităţile lor, ḑice Iehova,
Aşa nicĭ un om nu va locui acolo,
Nicĭ un fiiŭ de om nu va petrece întrînsul.
41 Écă, un popor vine de la méḑănópte, şi o naţiune mare;
Şi regĭ mulţĭ se scólă de la marginile pămêntuluĭ!

42 Apucă arcul și sulița;
Sûnt crudĭ și fără de milă;
Vocea lor rĕsună ca marea,
Eĭ încalecă pe caĭ,
Și sûnt înșirațĭ, ca bărbațĭ de resbel,
Asupră-țĭ, fiĭcă a Babilonuluĭ!
43 Regele Babilonuluĭ audit-a șcirea de dînșĭ,
Și mânele sale s'aŭ moleșit;
O agonie l-a cuprins,
Dureri, ca ale femeeĭ în facere.
44 Ecă, *ncamicul* se ridică,
Ca un leŭ la rĕversarea Iordanuluĭ,
Către locurile tarĭ *ale tale*;
Dară în curînd te voiŭ face să fugĭ și de acolo.
Și asupră-ĭ voiŭ pune pre alesul *meŭ*.
Căcĭ cine *este* de o potrivă cu mine? și cine mĕ va chĭema la judecată?
Și cine *este* păstorul, care să pótă sta înaintea mea?
45 De aceea ascultațĭ hotărîrea luĭ Iehova.
Ce a luat el asupra Babilonuluĭ,
Și gândurile luĭ, pre carĭ le-a gândit asupra pămêntuluĭ Chaldeilor:
Cu adevĕrat îĭ vor răpi *ca* pre ceĭ micĭ aĭ turmeĭ,
Cu adevĕrat staulele *lor* surpa-se-vor cu eĭ împreună.
46 De strigătul: „Babilonul s'a coprins"
se va clăti pămêntul,
Și bocetul lor audi-se-va între popóre.

Urmare; Babilonul e distrus prin Medĭ; evreiĭ se pot întórce acasă.

51 Așa dice Iehova:
Ecă, voiŭ scula asupra Babilonuluĭ,
Și asupra celor ce locuesc în mijlocul împotrivitorilor meĭ,
Un vênt stricător;
2 Și voiŭ trimete asupra Babilonuluĭ vînturătorĭ,
Carĭ-l vor vêntura, și vor deșerta pămêntul sĕŭ;
Căcĭ în diŭa nenorociriĭ de jur împrejur vor sta asupră-ĭ!
3 *Vino*, arcașule! asupra *celuĭ ce* întinde arcul,
Și asupra *celuĭ ce* se îngâmfézâ în zaŭa sa!
Nu cruțațĭ pre tineriĭ seĭ;
Nimicițĭ tótă óstea sa;
4 Ca să cadă rănițĭ de mórte în pămêntul Chaldeilor,
Și străpunșiĭ pe ulițele lor.
5 Căcĭ Israel nu *este* lăsat,
Nicĭ Iuda, de Dumnedeul sĕŭ, de Iehova, *Dumnedeul* oștirilor,
De Sântul luĭ Israel; căcĭ pămêntul acelora umplutu-s-a de pĕcate.
6 Fugițĭ din Babilon!
Și mântuițĭ-vĕ fie-care vĭéța;
Ca să nu perițĭ pentru fără-de-legea luĭ;
Căcĭ acesta *este* timpul rĕsbunăreĭ luĭ Iehova;
El îĭ rĕsplătesce *pentru* cele ce el a făcut.
7 Babilonul *fost-a* o cupă de aur în mânele luĭ Iehova,
Care îmbĕta tot pămêntul;
Din vinul luĭ bĕut-aŭ popórele;
De aceea popórele aŭ nebunit.
8 De o dată cădut a Babilonul, și s'a sfărămat!
Văitați-l!
Luațĭ balsam pentru durerea luĭ,
Póte că se va vindeca.
9 Căutat-am să vindecăm Babilonul,
Dară nu s'a vindecat;
Părăsiți-l, *și* să ne ducem fie-care la pămêntul sĕŭ!
Căcĭ judecata luĭ ajunge până la cer,
Se înalță până la norĭ.
10 Iehova a scos mântuirea nóstră:
Haĭdețĭ!
Și să spunem în Sion fapta luĭ Iehova, Dumnedeul nostru.
11 Ascuțițĭ săgețile, apucațĭ pavezele!
Iehova a desteptat spiritul regilor Medilor;
Căcĭ gândul sĕŭ *este* asupra Babilonuluĭ, ca să-l strice;
Căcĭ *este* rĕsbunarea luĭ Iehova,
Rĕsbunarea templuluĭ sĕŭ.
12 Ridicațĭ stég pe zidurile Babilonuluĭ,
Întărițĭ pază, punețĭ custodĭ,
Pregătițĭ pândașĭ!
Căcĭ Iehova a gândit și a făcut
Ceea ce a cuvîntat asupra locuitorilor Babilonuluĭ.
13 O tu, cel ce locuescĭ pe ape multe,
cel ce escĭ avut în tesaure,
Venit-a sfârșitul tĕŭ, măsura lăcomieĭ tale.
14 Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, juratu-s'a pe sine, dicênd:
Cu adevĕrat, umplé-te-voiŭ de ómenĭ, ca de locuste;
Și voiŭ ridica asupră-țĭ strigăt de resbel.

15 El a făcut pămêntul cu puterea sa,
Întemeiă lumea cu înţelepcîunea sa,
Şi a întins cerurile cu mintea sa.
16 La vuetul *ce se face*, când el pune mulţimea apelor în cerurĭ,
Şi ridică norĭ de la marginile pămêntuluĭ,
Şi întórnă fulgerile cu plóĭe,
Şi scóte vêntul din tesaurele sale,
17 *Atuncĭ* tot omul se arată *cât este de* prost cu sciinţa *sa*,
Şi tot argintarul rĕmâne ruşinat de chipurile *sale* cĭoplite;
Căcĭ chipul sĕŭ turnat *nu-ĭ decât* mincĭună.
Şi nicĭ o suflare nu *este* într'însul.
18 *Sûnt* deşertăcĭunĭ, lucru de amăgire;
La timpul pedepseĭ lor vor peri.
19 Moştenirea luĭ Iacob nu *este* ca acestia:
Căcĭ el este făcătorul a tóte,
Şi *Israel este* sĕmînţa moştenireĭ luĭ;
Numele luĭ *este* Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
20 Tu *aĭ fost* cĭocanul meŭ, armele *mele* de resbel;
Prin tine am sfărâmat popóre,
Şi prin tine am stricat regate;
21 Prin tine am sfărâmat pe cal şi călăreţul sĕŭ;
Pre tine am sfărâmat carul şi conducătorul luĭ;
22 Prin tine am sfărâmat pre bărbat şi pre femee;
Prin tine am sfărâmat pre bătrân şi pre tînĕr;
Prin tine am sfărâmat pre fecĭor şi pre fecĭóră.
23 Prin tine am sfărâmat pre păstor şi turma sa;
Prin tine am sfărâmat pre plugar şi perechĭa luĭ de boĭ,
Şi prin tine am sfărâmat pre guvernătorĭ şi căpiteniĭ.
24 Şi voiŭ rĕsplăti Babilonuluĭ,
Şi tuturor locuitorilor Chaldeeĭ,
Tóta rĕutatea lor ce aŭ făcut în Sion,
Înaintea ochilor voştri, dice Iehova.
25 Ecă, eŭ *sûnt* asupră-ţĭ, munte stricător, dice Iehova,
Care aĭ stricat tot pămêntul;
Voiŭ întinde mâna mea asupră-ţĭ,
Te voiŭ rostogoli de pe stâncĭ,
Şi te voiŭ preface în munte mâncat de foc.
26 Din tine pétră de unghiŭ nu se va lua,
Nicĭ pétră de temelie;
Ci fi-veĭ prefăcut într'un deşert etern, dice Iehova.
27 Ridicaţĭ stég în ţară;
Sunaţĭ din trâmbiţă între popóre!
Pregătiţĭ popórele asupră-ĭ!
Chĭemaţĭ asupră-ĭ regatele Araratuluĭ, ale Minniuluĭ şi ale Aşchenazuluĭ!
Puneţĭ asupră-ĭ căpiteniĭ,
Încălecaţĭ pe caĭ, ca locustele sburlite!
28 Pregătiţĭ asupră-ĭ pre popóre, pre regiĭ Medieĭ,
Pre guvernătoriĭ seĭ, pre căpiteniele sale,
Şi pre tot pămêntul stăpânireĭ sale!
29 Pămêntul să se clătéscă, şi să tremure!
Căcĭ tot gândul luĭ Iehova se va sevârşi asupra Babilonuluĭ,
De a preface pămêntul Babilonuluĭ într'un deşert,
Fără de locuitorĭ.
30 Vitejiĭ Babilonuluĭ încetéză de a se *maĭ* bate;
Eĭ staŭ în întăriturile *lor*;
A perit puterea lor,
Ajuns-aŭ ca femeele;
Ard locuinţele luĭ,
S'aŭ rupt zăvórele *porţilor* luĭ.
31 Un curier întâmpină pre altul,
Şi un vestitor întâmpină pre altul,
Ca să spună regeluĭ Babilonuluĭ,
Că cetatea luĭ s'a cuprins din *tóte* părţile;
32 Şi că vadurile sûnt luate,
Şi că s'a ars cu foc trestiişul,
Şi *că* bărbaţiĭ de resbel s'aŭ îngrozit.
33 Căcĭ aşa dice Iehova, Dumnedeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Fiĭca Babilonuluĭ *este* ca o arie,
În timpul treerăreĭ eĭ;
Încă puţin, şi va veni timpul secerişuluĭ eĭ.
34 Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, m'a mâncat,
M'a sdrobit,
M'a făcut un vas deşert,
Înghiţitu-m'a ca un şacal,
Şi a umplut pântecele sĕŭ din dulceţurile mele,
M'a alungat.
35 Silnicie facută asupra mea şi asupra corpuluĭ meŭ *să vină* asupra Babilonuluĭ!
Vor dice locuitoriĭ Sionuluĭ;
Şi sângele meŭ *să fie* asupra locuitorilor din Chaldea!
Va dice Ierusalimul.
36 De aceea aşa dice Iehova:
Ecă, voiŭ apĕra dreptul tĕŭ, şi voiŭ rĕsbuna resbunarea ta;

Dară voiŭ preface marea luĭ în uscat, şi voiŭ usca isvórele luĭ.
37 Şi Babilonul se va face în grămeḑĭ,
În locaş al şacalilor,
În lucru de grózǎ şi de batjocură,
Fără de locuitor.
38 Mugi-vor toţĭ, ca leiĭ,
Striga-vor, ca puiĭ de leŭ.
39 Când vor fi înferbântaţĭ *cu vin*, pregătile-voiŭ ospeţe,
Şi-ĭ voiŭ îmbĕta, ca să se înveseléscă,
Şi să dórmă un somn etern, şi să nu se maĭ destepte,
Ḑice Iehova.
40 Îĭ voiŭ pogorî, ca pre mieĭ la junghiere,
Ca pre berbecĭ şi ţapĭ.
41 Cum s'a luat Şeşacul!
Şi cum s'a prins *cel ce era* fala a tot pămêntul!
Cum a ajuns Babilonul de grózǎ popórelor!
42 Înălţatu-s-a marea preste Babilon
Acoperitu-s-a de mulţimea valurilor eĭ.
43 Cetăţile sale ajuns-aŭ un pustiŭ,
Pămênt sec şi deşert,
Pămênt, în care nu locuesce nicĭ un om,
Nicĭ fiiŭ de om nu trece prin el.
44 Şi voiŭ pedepsi pre Bel în Babilon,
Şi voiŭ scóte din gura luĭ câte a înghiţit;
Şi popórele nu se vor maĭ aduna la dînsul;
Şi zidul Babilonuluĭ va cădé.
45 Poporul meŭ, eşiţĭ dintr'însul!
Şi mântuiţi-vĕ fie-care viéţa
De aprinderea mânieĭ luĭ Iehova!
46 Ca nu inima vóstră să se móie,
Şi să vĕ temeţĭ de şcirea ce se va auḑi în *tótă* ţara;
Că veni-va scirea acésta în anul *acesta*,
Şi după aceea *altă* scire în anul *următor*,
Şi *fi-va* silnicie în ţară, domn asupra domnuluĭ,
47 De aceea écă, vin ḑilele,
Când voiŭ face judecată chipurilor cĭoplite ale Babilonuluĭ;
Şi tot pămêntul sĕŭ va fi ruşinat,
Şi toţĭ răniţiĭ seĭ vor cădé în mijlocul luĭ.
48 Atuncea cerul şi pămêntul şi cele dintr'însele vor cânta de bucurie asupra Babilonuluĭ,
Căcĭ pustiitoriĭ vor veni asupră-ĭ de la méḑă-nópte, ḑice Iehova.
49 Şi Babilonul va cădé, ucişilor aĭ luĭ Israel!
Şi cu Babilonul cădé-vor răniţiĭ a tot pămêntul.
50 Ceĭ ce aţĭ scăpat de sabie, fugiţĭ!
Nu staţĭ!
Aduceţi-vĕ aminte de departe de Iehova,
Şi Ierusalimul să se suie în gândul vostru.
51 Ruşinatu-ne-am, căcĭ ocară am auḑit;
Ruşinea acoperit-a faţa nóstră;
Căcĭ aŭ intrat străiniĭ în sanctuarele caseĭ luĭ Iehova.
52 De aceea, écă, vin ḑilele, ḑice Iehova,
Când îmĭ voiŭ face judecată chipurilor sale cĭoplite,
Şi preste tot pămêntul sĕŭ vor geme răniţiĭ.
53 *Că* Babilonul şi până la cer de s'ar înălţa,
Şi chĭar de ar întări înălţimile întăririlor sale;
Şi acolo vor veni asupră-ĭ de la mine stricătorĭ, ḑice Iehova.
54 Voce de strigare din Babilon,
Şi o sfărâmare mare din pămêntul Chaldeilor!
55 Căcĭ Iehova a pustiit Babilonul,
Şi nimicesce din mijlocul sĕŭ sgomotul cel mare.
Căcĭ valurile luĭ mugesc, ca ape puternice;
Aude-se vuetul voceĭ luĭ.
56 Căcĭ stricătoriĭ aŭ venit asupră-ĭ,
Asupra Babilonuluĭ;
Vitejiĭ luĭ sûnt prinşĭ,
Tóte arcurile lor s'aŭ frânt;
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul rĕsplăţeĭ, îĭ resplătesce.
57 Voiŭ îmbĕta pre maĭ mariĭ seĭ şi pre înţelepţiĭ seĭ,
Pre guvernătoriĭ seĭ, pre căpiteniele sale şi pre vitejiĭ seĭ;
Şi vor dormi un somn etern, şi nu se vor *maĭ* deştepta,
Ḑice Regele, al căruĭ nume *este* Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
58 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Zidurile cele late ale Babilonuluĭ se vor strica cu totul,
Şi porţile luĭ cele înalte se vor arde cu foc,
Aşa că în zădar s'a ostenit,
Şi naţiunile pentru foc s'aŭ obosit.
59 Ordinul, ce profetul Ieremia a
dat luĭ Seraia, fiul luĭ Neria, fiul luĭ
Maaseia, când el a mers la Babilon cu

Zedekia, regele luĭ Iuda, în anul al
patrulea al domnireĭ sale. Ér Seraia
era cămăraşul cel maĭ mare. 60 Şi
a scris Ieremia într'o carte tóte relele,
ce eraŭ să vină asupra Babilonuluĭ:
tóte aceste cuvinte, cari sûnt scrise a-
supra Babilonuluĭ. 61 Şi a ḑis Iere-
mia luĭ Seraia: Când veĭ veni la Ba-
bilon, să te uĭţĭ, şi să citescĭ tóte cu-
vintele acestea. 62 Atuncea să ḑicĭ:
Iehova, tu aĭ vorbit asupra loculuĭ
acestuĭa, că-l veĭ strica aşa, încât *să*
nu *fie* cine să locuéscă într'însul, de
la om până la vită; ci să fie un deşert
etern. 63 Şi după ce veĭ sfârşi de
cetit cartea acésta, să o legĭ de o pé-
tră, şi să o aruncĭ în mijlocul Eufra-
teluĭ; 64 Şi să ḑicĭ: Aşa să se cu-
funde Babilonul, şi să nu se scóle din
relele, ce eŭ voiŭ aduce asupra luĭ; şi
Babilonenii vor ajunge neputincĭoşĭ.
Până aicea *sûnt* cuvintele luĭ Iere-
mia.

Împresurarea a doua a Ierusalimuluĭ de cătră Nebucodonosor; cuprinderea şi surparea sa; jăfuirea templuluĭ, şi strămutarea multora din popor.

52 De doĕ-ḑecĭ şi unul de anĭ *era*
Zedekia, când se făcu rege; şi
domni un-spre-ḑece anĭ în Ierusalim;
şi numele mumeĭ sale *era* Hamutal,
fata luĭ Ieremia din Libna. 2 Şi fă-
cu rele în ochiĭ luĭ Iehova, în totul
cum făcu Iehoiakim. 3 Căcĭ din mâ-
nia luĭ Iehova asupra Ierusalimuluĭ şi
a luĭ Iuda, ca să-ĭ alunge de la faţa
sa, s'a făcut, că Zedekia se resculă a-
supra regeluĭ Babilonuluĭ.
4 Şi în anul al noŭelea al domnieĭ
sale, în luna a ḑecea, în *ḑiŭa* a ḑecea
a luneĭ, veni Nebucodonosor, regele
Babilonuluĭ, el şi tótă óstea luĭ, asu-
pra Ierusalimuluĭ, şi tăbĕrâră asupră-ĭ,
şi a ridicat val asupră-ĭ de jur împre-
jur. 5 Şi cetatea fu împresurată pâ-
nă în anul al un-spre-ḑecelea al rege-
luĭ Zedekia.
6 În a noŭa *ḑi* a luneĭ a patra fó-
metea crescu în cetate, aşa că nu era
pâne pentru poporul ţăreĭ. 7 Şi se
sparse cetatea, şi toţĭ bărbaţiĭ de res-
bel fugiră, şi aŭ eşit din cetate nóp-
tea pe calea porţeĭ, celeĭ dintre doĕ
ziduri, aprópe de grădina regeluĭ; şi
apucară calea câmpuluĭ; (ér Chaldeiĭ
eraŭ împrejurul cetăţeĭ;) 8 Dară ós-
tea Chaldeilor urmări pre rege, şi a-
junse pre Zedekia în şesurile Iericho-
nuluĭ; şi tótă óstea luĭ se împrăstĭa
de la el. 9 Şi a prins pre rege, şi
l-a dus la regele Babilonuluĭ în Ribla,
ce se află în pămêntul Hamatuluĭ; şi
l-a condemnat. 10 Şi a junghĭat re-
gele Babilonuluĭ pre fiiĭ luĭ Zedekia
înaintea ochilor seĭ; a junghĭat încă
în Ribla şi pre toţĭ maĭ mariĭ luĭ Iuda.
11 Şi regele Babilonuluĭ a orbit ochiĭ
luĭ Zedekia, şi legându-l cu lanţurĭ de
aramă, l-a dus în Babilon, şi l-a ţinut
în casa închisoreĭ până la ḑiŭa morţeĭ
sale.
12 Şi în luna a cincea, la ḑece a
luneĭ, în anul al noŭe-spre-ḑecelea al
luĭ Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ,
veni asupra Ierusalimuluĭ Nebuzar-A-
dan, capul gardeĭ *domnescĭ*, *care* servĭa
pre regele Babilonuluĭ. 13 Şi arse
casa luĭ Iehova şi casa regeluĭ; şi tóte
casele din Ierusalim şi tóte casele *băr-
baţilor* marĭ le aprinse cu foc. 14 Şi
tótă óstea Chaldeilor, cea *de desupt*
capul gardeĭ *domnescĭ*, a dărâmat tó-
te zidurile Ierusalimuluĭ de jur îm-
prejur.
15 Şi Nebuzar-Adan, capul gardeĭ
domnescĭ, strămutat-a *în Babilon* din-
tre ceĭ săracĭ aĭ poporuluĭ, şi pe rĕ-
măşiţa poporuluĭ ce rĕmăsese în ceta-
te, şi pre fugariĭ, cari treceaŭ la regele
Babilonuluĭ, şi pre rĕmăşiţa poporuluĭ.
16 Dară din *alţiĭ* săracĭ aĭ ţăreĭ Ne-
buzar-Adan, capul gardeĭ *domnescĭ*, lă-
sa, ca *să fie* lucrătorĭ de viĭe şi lucră-
torĭ de pămênt. 17 Şi stâlpiĭ de
aramă din casa luĭ Iehova, şi pedesta-
lele, şi marea de aramă din casa luĭ
Iehova, le-aŭ sfărâmat Chaldeiĭ; şi
tótă arama lor aŭ dus-o în Babilon.
18 Luat-aŭ şi ólele şi lopeţile, şi fór-
fecele, şi cupele, şi lingurile şi tóte
vasele cele de aramă, cu cari se făcea
servicĭul. 19 Luat-a încă capul gar-
deĭ *domnescĭ* şi strachinele, şi tămâĭă-
tórile, şi cupele, şi ólele, şi polican-
drele, şi lingurile, şi buţile, şi tot *ce*
era de aur şi de argint: 20 Ceĭ doĭ
stâlpĭ, o mare, şi ceĭ doĭ-spre-ḑece vi-
ţeĭ de aramă, cari *eraŭ* supt pedesta-
lele *lor*, pre cari-ĭ făcuse regele Solo-
mon pentru casa luĭ Iehova: arama
tuturor vaselor acestora nu *era* de
cumpĕnit. 21 Şi *cât pentru* stâlpĭ,
înălţimea unuĭ stâlp *era* de opt-spre-
ḑece coţĭ, şi un fir de doĭ-spre-ḑece
coţĭ îl cuprindea; şi grosimea luĭ *era*
de patru degete; *şi era* deşert. 22 Şi
capitelul de pe stâlp *era* de aramă;
înălţimea unuĭ capitel *era* de cincĭ
coţĭ; şi reţéŭa şi rodiile de prin pre-
jurul capiteluluĭ *eraŭ* tóte de aramă;
tóte acelea aveaŭ şi stâlpul al doilea

și rodiile. 23 Și eraŭ noŭe-ḑecĭ și
șése de rodiĭ pe *tóte* părțile; *și* tóte
rodiile din jurul uneĭ rețele *eraŭ* o
sută.
24 Și capul gardeĭ luă pre Seraia,
ântĕĭul preot, și pre Zefania, al doilea
preot, și pre ceĭ treĭ ușĭerĭ. 25 Și
luă din cetate un diregător, care avea
privegherea asupra bărbaților de res-
bel și șépte bărbațĭ din aceĭ ce eraŭ
tot-da-una înaintea regeluĭ, carĭ se a-
flaŭ în cetate; și pre secretarul maĭ
mareluĭ ósteĭ, care scriea la óste pre
poporul țăreĭ, și șése-ḑecĭ de bărbațĭ
din poporul țăreĭ, carĭ se aflaŭ în ce-
tate. 26 Și luându-ĭ Nebuzar-Adan,
capul gardeĭ *domnescĭ*, ĭĭ duse la re-
gele Babilonuluĭ, în Ribla. 27 Și-ĭ
lovi regele Babilonuluĭ, și-ĭ omorî în
Ribla în pămêntul Hamatuluĭ. Așa se
strămută Iuda din pămêntul sĕŭ.
28 Acesta *este* poporul, pre care l-a
strămutat Nebucodonosor; în anul al
șéptelea *el a strămutat* treĭ miĭ și doĕ-
ḑecĭ și treĭ de Iudeĭ; 29 *Ér* în anul
al opt-spre-ḑecelea al luĭ Nebucodono-
sor a strămutat din Ierusalim opt sute
treĭ-ḑecĭ și doĕ de suflete; 30 În anul
al doĕ-ḑecĭ și treilea al luĭ Nebucodo-
nosor, Nebuzar-Adan, capul gardeĭ, a
strămutat dintre Iudeĭ șépte sute pa-
tru-ḑecĭ și cincĭ de suflete; tóte sufle-
tele *aŭ fost preste tot* patru miĭ și șése
sute.

Captivitatea luĭ Iehoiachin se ușuréză de Evil-Merodac.

31 Ér în anul al treĭ-ḑecĭ și șépte-
lea al strămutăreĭ luĭ Iehoiachin, re-
gele luĭ Iuda, în a doĕ-spre-ḑecea lună,
la doĕ-ḑecĭ și cincĭ a luneĭ, Evil-Me-
rodac, regele Babilonuluĭ, în anul ce
începu a domni, înalță capul luĭ Ie-
hoiachin, regele luĭ Iuda, și l-a scos
din casa închisoreĭ. 32 Și cu bună-
voință ĭ-a vorbit, și a pus scaunul sĕŭ
dasupra scaunuluĭ regilor ce *eraŭ* cu
dînsul în Babilon. 33 Și a schimbat
vestmintele cele de închisóre; și el
mânca pâne înaintea luĭ tot-da-una în
tóte ḑilele vĭețeĭ sale. 34 Și hrana
luĭ, hrană necurmată, ĭĭ se dădu din
partea regeluĭ Babilonuluĭ pe fie-care
ḑi până la ḑiŭa morțeĭ luĭ, în tóte ḑi-
lele vĭețeĭ sale.

PLÂNGERILE LUĬ IEREMIA.

Elegia I. Înjosirea Ierusalimuluĭ, și pĕcatele și suferințele poporuluĭ.

I Cum șéde singuratică cetatea cea avută de popóre!
Ajuns-a ca o văduvă, cea mare între popóre!
Dómna țărilor făcutu-s'a birnică!
2 Chĭar și nóptea plânge, și lacrimele eĭ *cad* pe obrajiĭ eĭ,
Și nu este cine să *o* mângăie din câțĭ o ĭubĭaŭ;
Toțĭ amiciĭ eĭ cu necredincĭoșie purtatu-s'aŭ cu ea; făcutu-i-s'aŭ neamicĭ.
3 *Din loc în loc* strămută-se Iuda, pentru suferință și servire grea;
El locuesce printre popóre, nu află repaus;
Toțĭ câțĭ îl urmărĭaŭ, ajunsu-l-aŭ în strâmtorile *luĭ*.
4 Căile Sionuluĭ bocesc, căcĭ nu *este* nimenea *care* să vină la sĕrbătorĭ;
Tóte porțile luĭ sûnt pustiite; preoțiĭ seĭ suspin,
Fecĭórele luĭ sûnt întristate, și el însu-șĭ *este* plin de amărăcĭune.
5 Protivniciĭ luĭ ajuns-aŭ capiĭ *luĭ*, neamiciĭ *luĭ* prosperéză;
Căcĭ Iehova l-a întristat pentru mulțimea fără-de-legilor luĭ;
Pruncĭiĭ seĭ dusu-s'aŭ prinșĭ înaintea neamiculuĭ.
6 Și luatu-s'a de la fiĭca Sionuluĭ *tótă* mărirea eĭ:
Maĭ mariĭ seĭ ajuns-aŭ asemenea cerbilor, *carĭ* nu află pășĭune,
Și fug fără de putere înaintea gonașuluĭ.
7 Ierusalimul în ḑilele luĭ de suferință și de ticăloșie aduce-șĭ aminte
De tóte cele plăcute, ce eraŭ în ḑilele cele de maĭ 'nainte.
Când a căḑut poporul sĕŭ în mâna neamicŭluĭ, și nu *era* cine să-l ajute,

Vĕḑutu-l-aŭ neamiciĭ, şi rîs-aŭ de peirea luĭ.
8 Pĕcătuit-a greŭ Ierusalimul; de aceea ajuns-a de ură;
Despreţuitu-l-aŭ toţĭ câţĭ l-aŭ onorat, căcĭ aŭ vĕḑut goliciunea luĭ;
El însu-şĭ suspină, şi se întórce îndărăt.
9 Necurăţenia luĭ *lăsat-o-aŭ* în pólele luĭ;
Nu şĭ-a adus aminte de sfârşitul sĕŭ;
De aceea s'a înjosit până în atâta, şi nu *este* cine să-l mângăĭe.
Veḑĭ, o Iehova, suferinţa mea; căcĭ neamicul *se* îngâmfézĕ.
10 Întins-a neamicul mâna sa preste tóte cele maĭ plăcute ale luĭ:
Da, vĕḑut-a pre popóre întrând în sanctuarul sĕŭ,
De cari tu aĭ ḑis, să nu intre în adunarea ta.
11 Suspină tot poporul sĕŭ, căutându-şĭ pânea,
Datu-şi-aŭ tóte cele preţióse ale lor pentru hrană, ca să prindă la suflet.
Caută, Iehova, şi veḑĭ cât de despreţuit am ajuns.
12 Aŭ nu vĕ *pasă* nimica, voĭ tuturora câţĭ treceţĭ *pe cale*?
Căutaţĭ şi vedeţĭ, de este durere asemenea cu durerea mea, care mi s'a făcut,
Cu care *m*'a întristat Iehova în ḑiŭa aprindereĭ mânieĭ sale.
13 Aruncat-a din înălţime foc în ósele mele, care le-a cuprins;
Întins'a mreje piciórelor mele, întorsu-m'a îndărăt;
Făcutu-m'a nemângăĭat, bolnav tótă ḑiŭa.
14 Jugul fără-de-legilor mele strînsu-s'a cu mâna sa; împletitu-s'aŭ;
Şi pusu-s'aŭ pe grumazul meŭ; scăḑut-a puterea mea,
Datu-m-a Domnul în mânĭ, *din cari* nu pot să scap:
15 Rĕsturnat-a Domnul pre toţĭ puternicii meĭ în mijlocul meŭ;
Chĭemat-a asupră-mĭ o adunare, care să sfărâme pre tinerii meĭ;
Călcat-a, *ca* în tésc, Domnul pre fecióra, fiĭca luĭ Iuda.
16 De aceea plâng; ochiĭ meĭ, ochiĭ meĭ isvoresc lăcrimĭ;
Căcĭ departe de mine este mângăĭetorul, care să rĕcorésca sufletul meŭ;
Fiiĭ meĭ sûnt nemângăĭaţĭ, căcĭ neamicul a învins.
17 Sionul întinde mânele sale, şi nu *este* cine să-l mângâie;
Iehova chĭemat-a asupra luĭ Iacob pre neamiciĭ seĭ de jur împrejur;
De ură ajuns-a Ierusalimul între eĭ.
18 Drept este Iehova, căcĭ rĕsculatu-m'am împotriva cuvîntuluĭ sĕŭ.
Ascultaţĭ, popórelor tóte, şi vedeţĭ durerea mea!
Feciórele mele şi tineriĭ meĭ dusu-s'aŭ prinşĭ.
19 Strigat-am pre ĭubiţiĭ meĭ, *dară* eĭ m'aŭ amăgit;
Murit-aŭ în cetate preoţiĭ meĭ şi bătrâniĭ meĭ,
De şi li s'a căutat hrană, ca să prindă la suflet.
20 Caută, Iehova! căcĭ sûnt în strâmtorare; ard măruntaĭele mele:
Inima mea se bate în mine, căcĭ am fost rĕsculător.
Afară *mĕ* ucide sabia, în casă cĭuma.
21 Aude-se, cum suspin, *dară* nu *este* cine să mĕ mângăĭe;
Toţĭ neamiciĭ meĭ auḑit-aŭ nenorocirea mea, şi s'aŭ bucurat, că tu aĭ făcut *acésta*.
Fă să vină ḑiŭa, în *care* tu aĭ prochĭemat ca eĭ să fie asemenea mie.
22 Să vie înaintea ta tótă rĕutatea lor;
Şi fă-l cum aĭ făcut şi mie pentru tóte fără-de-legile mele;
Căcĭ multe *sûnt* suspinurile mele, şi bolnavă *este* inima mea.

Elegia IIa. Împresurarea şi fómetea, cuprinderea şi surparea Ierusalimuluĭ.

2 Cum Domnul în mânia sa a acoperit cu nor pre fiĭca Sionuluĭ!
Cum a aruncat din cer pe pămênt mărirea luĭ Israel,
Şi nu şĭ-a adus aminte în ḑiŭa mânieĭ sale de aşternutul piciórelor sale!
2 Domnul a perdut tóte locaşurile luĭ Iacob, şi nu *le*-a cruţat;
Surpat-a în mânia sa *tóte* întăririle fiiceĭ luĭ Iuda;
Aruncatu-*le*-a la pămênt, profanat-a regatul şi pre maĭ mariĭ luĭ.
3 Frânt-a în aprinderea mânieĭ *sale* tótă puterea luĭ Israel:
Întors-a îndărăt drépta sa de dinaintea neamiculuĭ;
Şi s'a aprins asupra luĭ Iacob, ca para foculuĭ, *care* mistue de jur împrejur.
4 Întins-a arcul sĕŭ ca un neamic, încordatu-s'a drépta sa ca un protivnic,

Şi a ucis tot *ce era* plăcut ochilor în cortul fiiceĭ Sionuluĭ;
Vĕrsat-a mânia sa ca un foc.
5 Făcutu-s'a Domnul ca un neamic, perdut-a pre Israel,
Perdut-a tóte palaturile sale; stricat-a întăririle sale,
Şi a îmmulţit fiiceĭ luĭ Iuda suspinul şi gemetul.
6 A rĕsturnat şi îngrădirea sa, ca pre a uneĭ grădinĭ, stricat-a locul întrunirilor sale;
Făcut-a Iehova să se uĭte în Sion sĕrbătórea şi sabatul;
În urgia mânieĭ sale lepĕdat-a şi pre rege şi pre preot.
7 Lepĕdat-a *de la sine* Domnul altarul sĕŭ, urît-a sanctuarul sĕŭ;
Dat-a în mânele neamicilor zidurile palaturilor sale;
Scos-aŭ strigăte în casa luĭ Iehova, ca în ḑiŭa sĕrbătoreĭ:
8 Iehova hotărîtu-s'a să strice zidul fiiceĭ Sionuluĭ,
Întins-a funie, mâna nu şĭ-a tras de la perderea *eĭ*;
A făcut să bocéscă zidul de dinafară şi zidul *din* lă-întru; amândoĕ s'aŭ nimicit.
9 Cufundatu-s'aŭ porţile luĭ în pământ; nimicit-a şi a sfărâmat zăvórele luĭ;
Regele luĭ şi maĭ mariĭ seĭ *sûnt* între popóre,
Legea nu *maĭ este*, niciĭ profeţiĭ luĭ nu *maĭ* vĕd visiunĭ de la Iehova.
10 Bătrâniĭ fiiceĭ Sionuluĭ şed la pământ în tăcere;
Presurat-aŭ cenuşă pe capul lor, încinsu-s'aŭ cu sacĭ;
Fecĭórele Ierusalimuluĭ plecat-aŭ capetele lor spre pământ.
11 Ochiĭ meĭ per de lăcrimĭ, măruntaĭele mele ard, *şi* ficatul meŭ vĕrsatu-s'a la pământ,
De sfărâmarea fiiceĭ poporuluĭ meŭ;
Căcĭ copiiĭ şi sugătoriĭ leşinat-aŭ în uliţele cetăţeĭ.
12 Dis-aŭ către numele lor:
„Unde *este* grâul şi vinul?“
Când aŭ leşinat în uliţele cetăţeĭ, ca rănitţiĭ,
Când vĕrsaŭ sufletul lor în sînul mumelor lor.
13 Cum să-ţĭ mărturisesc de bine?
Cu ce să te asemĕn, fiică a Ierusalimuluĭ?
Cu cine să te alăturez, ca să te mângăiŭ, fecĭóră, fiica Sionuluĭ?
Căcĭ sfărâmarea ta *este* mare, ca marea; cine póte să te vindece?
14 Profeţiĭ teĭ vĕḑut-aŭ pentru tine *visiunĭ* deşerte şi amăgitóre,
Şi n'aŭ descoperit fără-de-legea ta, ca să opréscă strămutarea ta;
Ci vĕḑut-aŭ pentru tine visiunĭ deşerte şi amăgitóre.
15 Toţĭ trecătoriĭ pe cale bătutu-şi-aŭ în palme,
Şuerat-aŭ, şi dat-aŭ din capete fiiceĭ Sionuluĭ, *ḑicênd*:
„Acésta-ĭ cetatea, care se numi:
„Desavârşirea frumuseţeĭ, bucuria a tot pămêntul“!
16 Deschisu-şi-aŭ asupră-ţĭ gura lor toţĭ neamiciĭ teĭ,
Şuerat-aŭ, şi scrâşnit-aŭ din dinţĭ, ḑicênd: „Am înghiţit-*o*:
„Cu adevĕrat acésta-ĭ ḑiŭa, pre care am asteptat-o, am aflat-*o*, am vĕḑut-*o*.“
17 Iehova a făcut ce el a hotărît; a împlinit cuvîntul sĕŭ, pre care din vechime l-a ordonat,
Nimicit-a şi n'a cruţat, şi făcut-a pre neamic să se bucure de tine;
Ridicat-a puterea apĕsătorilor teĭ.
18 Inima lor strigat-a către Domnul:
O zid al fiiceĭ Sionuluĭ!
Să verşĭ lăcrimĭ ḑiŭa şi nóptea, ca un părăŭ;
Repaus să nu afli, lumina ochilor teĭ să nu înceteze *de a plânge*!
19 Scólă-te, strigă nóptea, când străjile încep;
Varsă inima ta, ca o apă, înaintea feţeĭ Domnuluĭ;
Ridică spre dînsul mânele tale pentru viéţa pruncilor teĭ,
Cari lânceḑesc de fóme prin unghĭurile tuturor uliţelor.
20 Căută, Iehova! şi veḑĭ cuĭ aĭ făcut ast-fel;
Să mănânce femeele fruptul *mitreĭ* lor, pre pruncĭ din faşa *lor*?
Să fie ucişĭ în sanctuarul luĭ Dumneḑeŭ preot şi profet?
21 Copilul şi bătrânul zac la pământ pe uliţă;
Fecĭórele mele şi tineriĭ meĭ aŭ căḑut de sabie;
Ucisu-*i*-aĭ în ḑiŭa mânieĭ tale, junghĭatu-*i*-aĭ fără cruţare.
22 Chĭemat-aĭ pre apĕsătoriĭ meĭ din tóte părţile, ca într'o ḑi de sĕrbătóre.
Şi nimenea n'a fost mântuit, nicĭ n'a scăpat în diŭa mânieĭ luĭ Iehova;

Pre aceĭ ce ĭ-am înfăşat şi ĭ-am crescut nimicitu-i-a neamicul meŭ.

Elegia III[a]. *Durerile luĭ Ieremia pentru suferințele sale şi ale poporuluĭ sĕŭ şi mângăerea sa.*

3 Sûnt omul, *care* a vĕḑut suferința
supt varga mânieĭ sale:
2 Condusu-m'a, şi *m*'a făcut să umblu
în întunerec, şi nu *în* lumină;
3 Cu adevĕrat, el întorsu-s'a asupră-
mĭ; întins-a *asupră-mĭ* mâna sa
pe tótă ḑiŭa.
4 Învechit-a carnea mea şi pelea mea;
sfărâmat-a ósele mele.
5 Zidit-a *val* în juru-mĭ, înconjuratu-
m'a cu amărăcĭune şi suferință;
6 Pusu-m'a în întunerec, ca pre ceĭ
morțĭ de demult.
7 Îngrăditu-m'a, ca să nu maĭ es; în-
greŭĭat-a lanțul meŭ.
8 Chĭar când strig şi mĕ rog, opresce
ruga mea.
9 Astupat-a cu petre cĭoplite căile
mele, strâmbat-a cărările mele.
10 *Făcutu-s'a* mie, ca ursul la pândă,
şi ca leul în ascunḑătorile *sale.*
11 Abătut-a căile mele, şi m'a sfâşĭat,
făcutu-m'a nemângăĭat.
12 Întins'a arcul sĕŭ, şi pusu-m'a de
țintă săgeteĭ.
13 Înfipt-a în rĕrunchiĭ meĭ săgețile tol-
beĭ sale.
14 Ajuns-am de rîs la tot poporul meŭ,
şi de cântecul lor *tótă* ḑiŭa.
15 Săturatu-m'a de amărăcĭune, îmbĕ-
tatu-m'a cu pelin.
16 Şi sdrobitu-mi-a dințiĭ cu petre; a-
coperitu-m'a cu cenuşă.
17 Şi sufletul meŭ este departe de pa-
ce, uĭtat-am fericirea.
18 Şi ḑisu-*mi*-am: Perdutu-s'a încrede-
rea mea şi speranța mea în Ie-
hova.
19 Aducerea aminte de strâmtorarea
mea şi de mişelia mea *este ca*
pelinul şi fierea!
20 Aduce-şĭ aminte sufletul meŭ *de ele*,
şi el este sdrobit în lă-întrul
meŭ.
21 Atâta maĭ am la inimă, de aceea
şi sper.
22 Îndurarea luĭ Iehova *este*, că m'am
fost stins de tot, că mila sa în-
că nu s'a scurs.
23 Ea se înnoŭesce pe tótă diminéța;
mare *este* credincĭoşia ta.
24 Iehova *este* moştenirea mea, ḑisu-
şi-a sufletul meŭ; de aceea voiŭ
spera într'însul.
25 Bun *este* Iehova pentru ceĭ ce-l a-
stéptă, pentru sufletul *ce*-l caută.
26 Bine *este* a spera şi a astepta în li-
nisce mântuirea luĭ Iehova.
27 Bine *este* pentru om, să pórte jugul
în tinerețea sa;
28 Să şéḑă şi să tacă, căcĭ i l-a pus
Dumneḑeŭ;
29 Să pună gura sa în țărână, de este
vr'o speranță;
30 Să-şĭ dea obrazul la cel ce-l loves-
ce; să se îndestuleze de ocară.
31 Căcĭ Iehova nu lépĕdă pentru tot-
da-una;
32 Ci de întristéză, apoĭ şi milucsce
după mulțimea îndurăreĭ sale.
33 Căcĭ nicĭ strâmtoréză nicĭ întristéză
bucuros pre fiiĭ ómenilor.
34 Când se calc în picĭóre toțĭ ceĭ în-
cătuşațĭ aĭ pămêntuluĭ;
35 Când se strâmbătățesce dreptul o-
muluĭ înaintea fețeĭ celuĭ Pré-
înalt;
36 Când se nedreptățesce un om în
judecată; Iehova aŭ nu vede *a-
cestea?*
37 Cine ḑice: „Să se facă," fără ca
Iehova să nu ordoneze?
38 Aŭ rĕul şi binele nu es din gura
celuĭ Pré-înalt?
39 De ce decĭ ar murmura omul ce
trăesce, omul pentru pedépsa pĕ-
catelor sale?
40 Să căutăm căile *nóstre*, să le cer-
cetăm, şi să ne întórcem la Ie-
hova.
41 Să înălțăm inimele cu mânele *nós-
tre* spre Dumneḑeŭ în cer, *ḑi-
cênd:*
42 Pĕcătuit-am, rĕsculatu-ne-am; şi nu
ne-aĭ ĭertat.
43 Învelitu-te-aĭ cu mânia şi ne-aĭ ur-
mărit; omorîtu-*ne*-aĭ fară crutare.
44 Învelitu-te-aĭ cu nŭorĭ, ca să nu
străbată la tine rugăcĭunea *nós-
tră.*
45 Făcutu-ne-aĭ *ca* gunoĭŭ şi lepĕdă-
tură între popóre.
46 Toțĭ neamiciĭ noştri deschis-aŭ gu-
ra lor asupră-ne.
47 Frica şi cursa, pustiirea şi nimici-
rea venit-aŭ asupră-ne.
48 Rîurĭ de apă varsă ochĭul meŭ pen-
tru nimicirea fiĭceĭ poporuluĭ
meŭ.
49 Ochĭul meŭ lăcriméză, şi nu se o-
presce, şi nu află repaus,
50 Până când Iehova din cer se va
uĭta şi va privi.
51 Ochiu-mĭ mĕ întristéză pentru tóte
fiĭcele cetățeĭ mele.

52 Urmărescu-mĕ neamicii meĭ fără cuvînt, ca pre o pasĕre.
53 Nimicit-aŭ vĭéța mea în grópă, aruncând cu petre asupră-mĭ.
54 Revĕrsatu-s'aŭ apele preste capul meŭ; ḑis-am: „Sûnt perdut!"
55 Eŭ chĭem numele tĕŭ, Iehova, din grópa cea maĭ adâncă.
56 Auḑĭ vocea mea, nu ascunde urechĭa ta de la chĭemarea mea, de la strigarea mea.
57 În ḑiŭa, *în care* te chĭem, apropĭete; ḑi: „Nu te teme."
58 Apĕră, Iehova, dreptatea mea; mântue vĭéța mea.
59 Veḑĭ, Iehova, nedreptatea, *ce* mi *se face*; judecă judecata mea.
60 Veḑĭ tóte rĕsbunările lor, tóte uneltirile lor asupră-mĭ.
61 Auḑĭ, Iehova, ocările lor, tóte uneltirile lor asupră-mĭ:
62 Cuvintele celor ce s'aŭ sculat asupră-mĭ, planurile lor asupră-mĭ în tótă ḑiŭa.
63 Caută, când eĭ șed și când se scólă, eŭ *sûnt* de cântecul lor.
64 Rĕsplătesce-le, Iehova, după lucrul mânelor lor.
65 Dă-le învârtoșare de inimă, blestemul tĕŭ asupră-le!
66 Urmăresce-ĭ cu mânie, și stârpesce-ĭ de supt cerurile luĭ Iehova.

Elegia IVa. Miseria feluritelor clase ale poporuluĭ.

4 Cum s'a întunecat aurul! *cum* s'a schimbat aurul cel fin!
Cum petrele sanctuaruluĭ s'aŭ împrăștĭat prin colțurile ulițelor!
2 Cum fiiĭ ceĭ scumpĭ aĭ Sionuluĭ, carĭ ca aurul cel maĭ curat eraŭ prețuițĭ,
S'aŭ socotit ca vasele de lut, lucru al mânelor olaruluĭ!
3 Chĭar și balauriĭ aplécă țîțele, și alăptéză puiĭ lor;
Dară fiĭca poporuluĭ meŭ *făcutu-s'a* crudă ca struțiĭ deșertuluĭ.
4 Limba sugĕtoruluĭ de sete lipitu-s'a de cerul gureĭ sale!
Cerut-aŭ pâne pruncii, dară nu *era* niciĭ cine să le o rupă.
5 Ceĭ ce mâncaŭ bucate alese, perit-aŭ pe ulițe;
Ceĭ crescuțĭ în purpură îmbrățișat-aŭ grămăḑile de gunoiŭ.
6 Și pedépsa fără-de-legeĭ fiĭceĭ poporuluĭ meŭ maĭ mare este de cât pedépsa pĕcatuluĭ Sodomeĭ,
Care surpatu-s'a într'o clipă, fără ca mână *de om* să se fi ostenit pentru acésta.
7 Maĭ mariĭ *seĭ* maĭ curațĭ eraŭ de cât omĕtul, maĭ albĭ de cât laptele,
Maĭ strălucitor cu chipul decât mărgénul, și fața lor decât safirul;
8 *Dară acum* întunecatu-s'a fața lor maĭ mult decât negréla; pe uliță nu se maĭ cunosc;
Lipitu-s'a pelea lor de ósele lor; uscatu-s-a, ajuns-a ca lemnul.
9 Ceĭ ucișĭ de sabie maĭ norocițĭ sûnt decât ceĭ ucișĭ de fóme;
Căcĭ acestia perit-aŭ încetul cu încetul, străpunșĭ *de lipsa* ródelor câmpuluĭ.
10 Mânele femeelor celor duĭóse fert-aŭ pre copiiĭ lor;
Fostu-le-aŭ spre mâncare în *timpul* sfărâmăreĭ fiĭceĭ poporuluĭ meŭ!
11 Iehova îndestulatu-și-a mânia, vĕrsat-a aprinderea mânieĭ sale,
Și în Sion aprins-a foc, ce a mistuit temeliele luĭ.
12 Nu aŭ creḑut regiĭ pămĕntuluĭ, și toțĭ locuitoriĭ lumeĭ,
Că va intra apĕsătorul și neamicul în porțile Ierusalimuluĭ.
13 *Întâmplatu-sa acésta* pentru pĕcatele profeților seĭ, *și* pentru fără-de-legile preoților seĭ,
Carĭ vĕrsaŭ sângele celor dreptĭ în mijlocul luĭ.
14 Rătăcitu-s'aŭ ca orbiĭ în ulițe, mânjitu-s'aŭ cu sânge,
Încât nimenea nu *maĭ* putu să se atingă de vestmintele lor.
15 „Dați-vĕ îndărăt, necuraților!" strigaŭ către dînșĭ: dați-vĕ îndărăt, dați-vĕ îndărăt! nu vĕ atingețĭ *de noĭ!*
Și când fugĭaŭ și rătăcĭaŭ, ḑisu-s-a între popóre:
„Să nu maĭ locuéscă *cu noĭ.*"
16 Mânia luĭ Iehova ĭ-a împrăștĭat, *și* el nu maĭ caută spre dînșĭ;
Nu caută la fața preoților, nu miluesc pre ceĭ bătrânĭ.
17 Și pre când încă eram, ochiĭ noștri lânceḑit-aŭ după zădarnicul nostru ajutător;
Pre când *încă* speranță aveam, speram într'un popor, *ce* nu putea să *ne* mântuĭe.
18 Eĭ pândesc pașiĭ noștri, ca să nu umblăm pe ulițele nóstre;
Apropiatu-s'a sfârșitul nostru, ḑilele nóstre s'aŭ împlinit, da, venit-a sfârșitul nostru.

19 Următoriĭ noştri sûnt maĭ uşorĭ decât vulturiĭ ceruluĭ;
Urmăritu-ne-aŭ prin munţĭ, pânditu-ne-aŭ în pustiiŭ.
20 Suflarea nărilor nóstre, unsul luĭ Iehova, prinsu-s'a în grópele lor,
Acela de care ḑiceam:
„Supt umbra luĭ vom trăi între popóre."
21 Bucură-te şi desfătéză-te, fiĭca Edomuluĭ, cea ce locuescĭ în pămêntul Uz!
Trece-va şi la tine cupa; îmbĕtate-veĭ, şi te veĭ desgoli.
22 Fiică a Sionuluĭ! pedépsa fără-delegeĭ tale împlinitu-s'a, el nu te va maĭ strămuta;
Dar va pedepsi fără-de-legea ta, fiĭcă a Edomuluĭ, descoperi-va pĕcatele tale.

Elegia V. Poporul plânge păcatele şi suferinţele sale, şi se rógă pentru îndurare.*

5 Adu-ţĭ aminte, Iehova, de cele ce s'aŭ făcut cu noĭ;
Caută, şi veḑĭ ocara nóstră.
2 Moştenirea nóstră întorsu-s'a la alţiĭ,
Casele nóstre la străinĭ.
3 Ajuns-am orfanĭ, fără de părinţĭ,
Mumele nóstre, văduve.
4 Pe banĭ bĕut-am apa nóstră;
Cumpĕratu-ne-am lemnele nóstre,
5 Până la grumaz ne urmăresc;
Ne ostenim, *şi* nu avem repaus.
6 Întins-am mâna *nóstră la* Egiptenĭ,
La Asirienĭ, ca să ne îndestulăm de pâne.
7 Pĕcătuit-aŭ părinţiĭ noştri, *şi* nu *maĭ sûnt*,
Şi noĭ purtăm fără-de legile lor.
8 Serviĭ stăpânesc asupră-ne;
Nu *este* cine să *ne* răpéscă din mâna lor.
9 Ne aducem pânea *cu preţul* vieţeĭ nóstre,
De téma săbieĭ pustiĭuluĭ.
10 Ca un cuptor arde pelea pe noĭ,
De aprinderea fómeĭ,
11 Silit-aŭ femeele *nóstre* în Sion,
Şi fecĭórele în cetăţile luĭ Iuda.
12 Maĭ mariĭ *noştri* spânḑuratu-s'aŭ de eĭ,
Feţele bătrânilor n'aŭ onorat.
13 Tineriĭ fost-aŭ puşĭ să râşnéscă,
Şi copiiĭ aŭ căḑut supt *povara* lemnelor.
14 Bătrâniĭ încetat-aŭ *de a şedé* în judecată,
Şi tineriĭ de a *maĭ* cânta.
15 Încetat-a bucuria inimelor nóstre;
Danţurile nóstre prefăcutu-s'aŭ în bocet.
16 Căḑut-a cununa *de pe* capul nostru;
Vaĭ de noĭ! căcĭ am pĕcătuit.
17 De aceea bolnavă este inima nóstră,
De aceea ochiĭ noştri s'aŭ întunecat,
18 Pentru muntele Sionuluĭ, ce este pustiŭ;
Preumblă-se vulpile în el.
19 Iehova, tu tronezĭ în etern:
Tronul tĕŭ *este* din generaţiune în generaţiune.
20 De ce să ne uĭţĭ pentru tot-da-una?
Să ne părăsescĭ atâta timp?
21 Întórce-ne, Iehova, la tine,
Şi ne vom întórce; înnoŭesce ḑilele nóstre, ca maĭ 'nainte.
22 Lepĕdatu-ne-aĭ cu totul:
Mâniătu-ne-aĭ asupră-ne fórte.

CARTEA LUĬ EZEKIEL.

Arătarea măririĭ luĭ Dumneḑeŭ asupra Cherubimilor.

1 În anul al treĭ-ḑecelea, în *luna* a patra, la cincĭ a luneĭ, pre-când
eram cu ceĭ prinşĭ lângă rîul Chebar,
deschisu-s'a cerul, şi am vĕḑut visiunĭ
dumneḑeescĭ. 2 În *ḑiŭa* a cincea a
luneĭ, care *era* anul al cincelea al cap-
tivităţeĭ regeluĭ Iehoiachin, 3 A fost
cuvîntul luĭ Iehova către Ezekiel, pro-
fetul, fiul luĭ Buzi, în pămêntul Chal-
deilor, lângă rîul Chebar, şi acolo mâ-
na luĭ Iehova a fost asupră-ĭ.
4 Am vĕḑut, şi écă, un vârtej ve-
nĭa de la méḑă-nópte, un nŭor mare,
şi focul înlănţuindu-se; şi în jurul no-
ruluĭ *era* strălucire, şi în mijlocul fo-
culuĭ ca colórea arameĭ de aur.
5 Şi în mijlocul luĭ *se vedea* chipul
a patru animale. Şi acésta *era* privirea
lor: aveaŭ chip de om. 6 Şi fie-care
avea patru feţe, şi fie-care din ele avea
patru aripĭ. 7 Şi picĭórele lor *eraŭ*

picióre drepte; și talpa piciórelor lor
semĕna ca talpa copiteĭ vițeluluĭ; și
scânteĭaŭ ca colórea arameĭ străluci-
tóre. 8 Și *aveaŭ* mânĭ de om supt
aripele lor la *tóte* patru părțile lor;
și *tóte* patru aveaŭ fețe și aripĭ. 9 A-
ripele lor se prindeaŭ una de alta; *și*
mergênd nu se înturnaŭ, *ci* fie-care
mergea drept înainte. 10 Cât pentru
chipul fețelor lor, tóte patru aveaŭ
câte o față de om; și *aveaŭ câte* o față
de leŭ la drépta; și *tóte* patru la stân-
ga *câte* o față de boŭ; și *tóte* patru
aveaŭ *câte* o față de vultur. 11 Așa
eraŭ fețele lor; și aripele lor *eraŭ* în-
tinse în sus; *câte* doĕ la fie-care se
prindeaŭ una de alta, și *câte* doĕ aco-
perĭaŭ corpurile lor. 12 Și mergeaŭ
fie-care drept înainte; în cotro *le* era
dat să mérgă, mergeaŭ; *și* mergênd
nu se întorceaŭ. 13 Cât pentru chi-
pul animalelor, privirea lor *era* ase-
menea cărbunilor de foc aprinșĭ, ca
privirea făclielor; focul se purta pr'in-
tre animale; și strălucĭa, și fulger eșĭa
din foc. 14 Și animalele, alergând și
întorcêndu-se, *eraŭ* la privire ca ful-
gerul.
15 Am maĭ vĕḑut animalele, și écă,
era și o rótă pe pământ aprópe de ani-
male la *tóte* patru fețele lor. 16 Pri-
virea rótelor și lucrul lor *era* ca co-
lórea de crisolit; *tóte* patru un chip
aveaŭ; și privirea lor și lucrul lor *eraŭ*
ca și cum ar fi rótă în rótă. 17 Când
voiră să mérgă, putură să mérgă în
tóte patru laturile lor; *și* mergênd nu
se învârtĭaŭ. 18 Er obezele lor eraŭ
așa de înalte, că făceaŭ spaĭmă; și
obezele a *tóte* patru rotele *eraŭ* de jur
împrejur pline de ochĭ.
19 Și când animalele mergeaŭ, mer-
geaŭ și rótele lângă dînsele: și când
animalele se înălțaŭ de la pământ, se
înălțaŭ și rótele. 20 Unde le era dat
să mérgă, ele *acolo* mergeaŭ; *că* într'
acolo le era dat să mérgă; și rótele
se înălțaŭ împreună cu ele; căcĭ spi-
ritul animalelor *era* în roțĭ. 21 Când
mergeaŭ acele, mergeaŭ *și acestea*; și
când acelea stăteaŭ, stăteaŭ *și acestea*;
și când acelea se înălțaŭ de la pă-
mênt, *și* rótele se înalțaŭ împreună
cu ele; căcĭ spiritul animalelor *era* în
roțĭ.
22 Și chip de boltă *era* de asupra
capetelor animalelor, ca colórea cri-
stalului strălucitor, întinsă pe désupra
capetelor lor. 23 Și de desuptul bol-
țeĭ aripele *eraŭ*, îndreptate una către
cea-l-altă; fie-care avea câte doĕ *aripĭ*,
cari le acoperĭaŭ corpurile. 24 Și
când umblaŭ, auḑĭam bătaĭa aripelor
lor, ca sunetul de ape puternice, ca tu-
netul celuĭ A-tot-puternic; *și* vocea
vorbeĭ *lor era* ca sgomotul ósteĭ; *și*
când stăteaŭ, lăsaŭ în jos aripele lor.
25 Și o voce rĕsuna de deasupra bol-
țeĭ, ce *era* preste capul lor; când ele
stăteaŭ, lăsaŭ în jos aripele lor.
26 Și dasupra bolțeĭ, ce *era* preste
capul lor, *se vedea* chip de tron, ase-
menea petreĭ de safir, și pe chipul de
tron *se vedea alt* chip, asemenea unuĭ
om *ce ședea* pe tron. 27 Și am vĕ-
ḑut ca colórea de aramă de aur, ase-
menea unuĭ foc, în lăîntru și împrejur;
de la chipul cópselor omuluĭ în sus,
și de la chipul cópselor luĭ în jos vĕ-
ḑut-am chipul de foc, ce strălucĭa de
jur împrejur. 28 Și *era* privirea a-
cesteĭ străluciri de jur împrejur ase-
menea curcubeuluĭ, care se face în
nŭor într'o ḑi de plóie.
Privirea chipuluĭ mărireĭ luĭ Ieho-
va *era* acésta. Și vĕḑênd-o, căḑut-am
pe fața mea. Și am auḑit vocea vor-
bind:

Chemarea luĭ Ezekiel ca profet.

2 Și ḑis-a către mine: Fiĭul omuluĭ,
staĭ în piciórele tale, și voiŭ vorbi
cu tine. 2 Și vorbind cu mine, in-
trat-a în mine spiritul, și pusu-m'a pe
pecĭórele mele; și am auḑit pre cel ce
vorbĭa cu mine.
3 Și ḑis-a către mine: Fiul omuluĭ,
eŭ te trimet la fiiĭ luĭ Israel, către po-
porul rĕsculător, care s'a rĕsculat asu-
pră-mĭ; eĭ și părinții lor lĕpădatu-s'aŭ
de mine până în ḑiŭa de astă-ḑĭ;
4 *Sûnt* fiĭ obraznicĭ și cu inimă îndă-
rătnică. Eŭ te trimet la dînșĭ, și veĭ
ḑice către eĭ: Așa ḑice Iehova, Dom-
nul; 5 Și eĭ, saŭ *te* vor asculta, saŭ
se vor lăsa, (căcĭ *sûnt* o casă rĕsculă-
tóre), să sciĭ, că un profet a fost în-
tre eĭ.
6 Și tu, fiul omuluĭ, nu te teme de
dînșĭ, și nu te spăĭmânta de cuvintele
lor; de și *sûnt* către tine pălămiḑĭ și
spinĭ, și *ca* scorpiele; nu te teme de
cuvintele lor, nicĭ de fața lor să nu
te înspăĭmânțĭ, de și *sûnt* o casă ne-
ascultătóre. 7 Și spune-le cuvintele
mele, asculte, saŭ nu; căcĭ *sûnt* nea-
scultătorĭ.
8 Er tu, fiul omuluĭ, ascultă aceea
ce eŭ 'țĭ ḑic: Nu fi neascultător ca a-
céstă casă neascultătóre; deschide gu-
ra ta, și mănâncă aceea ce-țĭ daŭ.
9 Și am vĕḑut, și écă, o mână întinsă

spre mine, care *ţinea* un tuiŭ de carte,
10 Şi l-a desfăşurat înaintea mea, şi
era scris *şi* în lă-întru şi în afară; şi
în el *eraŭ* scrise bocirĭ, plângerĭ şi
văitărĭ.

Dumneḑeŭ dă profetuluĭ să mănânce o scrisóre.

3 Şi ḑis-a cătră mine: Fiul omuluĭ,
mănâncă aceea ce afli; mănâncă a-
cest tuiŭ; şi mergĭ, şi vorbesce caseĭ
luĭ Israel. 2 Decĭ am deschis gura
mea, şi-mĭ dădu să mănânc acel tuiŭ.
3 Şi ḑis-a cătră mine: Fiĭul omuluĭ,
fă să mănânce pântecele tĕŭ, şi umple
mĕruntaĭele tale cu acest tuiŭ, ce-ţĭ
daŭ. Şi *l*-am mâncat, şi era în gura
mea dulce ca mĭerea.
4 Şi ḑis-a cătră mine: Fiul omuluĭ,
mergĭ de te du la casa luĭ Israel, şi
vorbesce cuvintele mele cătră dînşi.
5 Căcĭ nu escĭ trimes cătră un popor
adânc la cuvînt şi greŭ la limbă, *ci*
cătră casa luĭ Israel; 6 Nu cătră po-
póre multe, adâncĭ la cuvînt şi grele
la limbă, a cărora cuvinte nu le în-
ţelegĭ. Cu adevĕrat, de te aş trimete
cătră acestea, ele te-ar asculta. 7 Da-
ră casa luĭ Israel nu va voi să te a-
sculte, căcĭ pre mine nu voĭesc să mĕ
asculte; căcĭ tótă casa luĭ Israel *este*
sfruntată şi cu inimă îndărătnică. 8 -
că, am obraznicia ta asupra obrăsni-
cieĭ lor, şi sfruntarea ta asupra sfrun-
tăreĭ lor; 9 Şi făcut-am fruntea ta
ca un diamant, maĭ tare *decât* creme-
nea; nu te teme de dînşi, şi nu te spăĭ-
mânta de faţa lor, de şi sûnt o casă
încăpăţânată.
10 Şi ḑis-a cătră mine: Fiul omu-
luĭ, ĭé în inima ta, şi ascultă cu ure-
chĭle tale tóte cuvintele mele, pre cari
ţi le voiŭ ḑice. 11 Mergĭ şi te du
la ceĭ din captivitate, la fiiĭ poporu-
luĭ tĕŭ, şi le vorbesce, şi spune-le:
Aşa ḑice Iehova, Domnul, saŭ *te* as-
cultă, saŭ nu.

Ezekiel e răpit în văzduh.

12 Şi m'a ridicat spiritul, şi am
auḑit d'inapoĭa mea vuet de cutremur
mare, *care ḑicea*: „Bine-cuvîntată *fie*
mărirea luĭ Iehova din locul sĕŭ."
13 Şi *am auḑit* bătaĭa aripelor, anima-
lelor cari se lovĭaŭ una de alta şi du-
ruitul rótelor în acelaşĭ timp, şi vuet
de cutremur mare. 14 Şi m'a ridicat
spiritul, şi m'a luat; şi am mers cu
amărăcĭune, şi aprinderea spirituluĭ
meŭ; şi mâna luĭ Iehova era tare pre-
ste mine.

Ezekiel e orânduit păzitorul caseĭ luĭ Israel.

15 Atuncĭ am venit la ceĭ din cap-
tivitate la Tel-Abib, cari locuĭaŭ lângă
rîul Chebar, şi am şeḑut şi eŭ acolo,
unde şedeaŭ eĭ, şi am rĕmas acolo în-
tre dînşi îngrozit şépte ḑile.
16 Şi la sfârşitul celor şépte ḑile,
cuvîntul luĭ Iehova a fost cătră mine,
ḑicênd: 17 Fiul omuluĭ, pusu-te-am
păzitor preste casa luĭ Israel; ascultă
decĭ cuvînt din gura mea şi povăţu-
esce-ĭ din partea mea. 18 Când ḑic
celuĭ nelegĭuit: „Veĭ muri," şi tu nu-l
vestescĭ şi nu vorbescĭ, ca cel nele-
gĭuit *să se întórcă* de la calea sa ne-
legĭuită, ca să-şĭ mântuéscă vĭéţa, acel
nelegĭuit muri-va în fără-de-legea sa;
dară din mâna ta voiŭ cere sângele
sĕŭ. 19 Er de veĭ înşciinţa pre cel
nelegĭuit, şi el nu se va întórce de la
nelegĭuirea sa şi de la calea sa nele-
gĭuită, el muri-va în fără-de-legea sa;
dară tu 'ţĭ veĭ scăpa sufletul.
20 Aşa şi dacă cel drept se va a-
bate de la dreptatea sa şi va face fă-
ră-de-lege, pune-voiŭ *pétră de* poticnire
înaintea luĭ, *şi* el va muri; dacă nu-l
povăţuescĭ, el va muri în păcatul sĕŭ;
nu se vor aminti dreptăţile, pre cari
le-a făcut; dară din mâna ta voiŭ cere
sângele sĕŭ. 21 Dară dacă tu veĭ
înşciinţa pre cel drept, ca cel drept
să nu păcătuéscă, şi el nu va păcătui;
el va trăi, pentru-că a fost înştiinţat;
şi tu 'ţĭ veĭ scăpa sufletul.

Profetul vede iarăşi mărirea luĭ Dumneḑeŭ.

22 Şi a fost acolo mâna luĭ Iehova
asupră-mĭ, şi ḑis-a cătră mine: Scólă-
te, eşĭ la vale, şi acolo voiŭ vorbi cu
tine. 23 Decĭ m'am sculat şi am eşit
la vale; şi écă mărirea luĭ Iehova sta
acolo, ca mărirea, pre care am vĕḑut-o
lângă rîul Chebar; şi am căḑut pe faţa
mea. 24 Şi a întrat Spiritul în mine,
m'a pus pe picĭórele mele, şi a vorbit
cătră mine, şi a ḑis cătră mine: Mergĭ
de te închide înlă-întrul caseĭ tale.
25 Şi tu, fiul omuluĭ, écă pune-te-vor
în funiĭ, şi te vor lega cu dînsele, ca
să nu eşĭ între eĭ. 26 Şi voiŭ lipi
limba ta de cerul gureĭ tale, veĭ fi
mut, şi nu veĭ fi pentru dînşi *om* mu-
strător; căcĭ sûnt o casă neascultătóre.
27 Dară când voiŭ vorbi cătră tine,
deschide-voiŭ gura ta, şi le veĭ ḑice:
Aşa ḑice Iehova, Domnul: Cel ce aude,

să audă: și cel ce neglijéză să neglijéze; căcĭ sûnt o casă neascultătóre.

Împresurarea Ierusalimuluĭ descrisă în profeție.

4 Și tu, fiul omuluĭ, ĭé-țĭ o cărămidă,
și pune-o înaintea ta, și sapă pe
dînsa o cetate, Ierusalimul. 2 Și pune
împresurare în juru-ĭ, zidesce întăriturĭ împotriva eĭ, și ridică val în jurul
eĭ; atuncea pune taberă împotriva eĭ,
și ridică berbecĭ asupră-ĭ de jur împrejur. 3 Și ĭé-țĭ o placă de fer, și o
pune *ca* zid de fer între tine și cetatea,
și îndréptă fața ta spre ea, ca *ea* să
fie împresurată, și *așa* o veĭ împresura.
Semn va fi acésta pentru casa luĭ Israel.
4 Și tu culcă-te pe cósta stângă, și
pune fără-de-legea caseĭ luĭ Israel preste ea; *după* numĕrul dilelor, ce veĭ
sta culcat pe ea, veĭ purta fără-de-legea lor. 5 Căcĭ pune voiŭ preste tine
aniĭ fără-de-legeĭ lor, după numĕrul
dilelor, treĭ sute noŭĕ-deci de dile; și
așa veĭ purta fără-de-legea caseĭ luĭ
Israel. 6 Și după ce veĭ fi împlinit
aceste *dile*, culcă-te apoĭ pe cósta dréptă; și veĭ purta fără-de legea luĭ Iuda
patru-decĭ de dile; eŭ pusu-țĭ-am pentru un an diŭa.
7 Și-țĭ veĭ întórce fața spre împresurarea Ierusalimuluĭ, și brațul tĕŭ *va
fi* gol, și veĭ profeți asupră-ĭ. 8 Și
écă pune-te-voiŭ în funiĭ, și nu te veĭ
întórce de pe o cóstă pe alta, până nu
veĭ sfârși dilele împresurăreĭ. 9 Și
ĭé țĭ grâŭ, orz, bobĭ, linte, meiŭ și alac, și le pune într'un vas, și fă-țĭ din
acestea pânĭ; *după* numĕrul dilelor, ce
veĭ sta culcat pe cóstă-țĭ, treĭ sute
noŭĕ-decĭ de dile, veĭ mânca din ele.
10 Și mâncarea, ce veĭ mânca, *va fi*
cu mĕsură, doĕ-decĭ de sicli pe di: din
când în când veĭ mânca din ele. 11 Și
apă veĭ bé cu mĕsură, o șesime de hin;
și veĭ bé din când în când. 12 Și o
veĭ mânca, *ca* turte de orz, pre carĭ le
veĭ cóce în balega lepĕdătureĭ omuluĭ
înaintea ochilor lor.
13 Și a dis Iehova: Așa vor mânca
fiiĭ luĭ Israel pânea lor, spurcată, între popórele printre carĭ 'ĭ voiŭ împrăștia.
14 Și am dis: Ah! Iehova, Dómne,
écă sufletul meŭ nu s'a spurcat *încă*;
căcĭ din tinerețea mea până acum n'am
mâncat nicĭ mortăcĭune și sfâșiată; și
nicĭ a intrat în gura mea carne de urâcĭune.
15 Și dis-a cătră mine: Écă, îțĭ daŭ
balegă de boŭ în loc de lepĕdătura
omuluĭ, și cu acésta veĭ cóce pânea ta
16 Și dis-a cătră mine: Fiul omuluĭ, écă, eŭ voiŭ sfărâma în Ierusalim
toégul pâneĭ; și vor mânca pâne cu
cumpĕnă și cu grijă; și vor bé apa cu
mĕsură și cu spaimă. 17 Căcĭ vor
duce lipsă de pâne și de apă; și vor
căuta unul la altul cu înfiorare, și vor
peri prin fără-de-legea lor.

Pedepsele luĭ Dumnedeŭ asupra orașuluĭ Ierusalim.

5 Și tu, fiul omuluĭ, ĭé-țĭ un cuțit ascuțit, briciŭ de bărbier să-țĭ ĭeĭ, și
trece-țĭ-*l* pe cap și pe barbă;. și ĭé-țĭ
o cumpĕnă cu talgere, și împarte pĕrul; 2 O treime să o ardĭ în foc în
mijlocul cetățeĭ, când se vor împlini
dilele împresurăreĭ, și o treĭme să o
ĭeĭ, *și* să o taĭ cu cuțitul împrejur; și
o treime să o împrăscĭĭ în vênt: și eŭ
voiŭ scóte după ea sabie. 3 Și să ĭeĭ
puținĭ *perĭ*, și-ĭ légă la pólele tale.
4 Atuncea din acestia să maĭ ĭeĭ, să-ĭ
aruncĭ în mijlocul foculuĭ, și să-ĭ ardĭ
cu foc; va eși din eĭ foc în tótă casa
luĭ Israel.

5 Așa dice Iehova, Domnul:
Acesta *este* Ierusalimul;
Écă l-am pus în mijlocul popórelor
Și țărilor din jurul luĭ.
6 Dară el rĕsculatu-s'a *împotriva* judecăților mele, cu maĭ rea în rĕutățire de cât a popórelor,
Și *împotriva* aședămintelor mele maĭ mult de cât țările din jurul sĕŭ.
Căcĭ aŭ lepĕdat judecățile mele și aședămintele mele;
N'aŭ umblat într'însele.
7 De aceea așa dice Iehova, Domnul:
Pentru că v'ațĭ înfuriat maĭ mult de cât popórele din jurul vostru,
Neumblând în aședămintele mele,
Și n'ațĭ făcut judecățile mele;
Și nicĭ *măcar* după datinele popórelor din jurul vostru n'ațĭ făcut:
8 De aceea așa dice Iehova, Domnul:
Écă, și eŭ *sûnt* împotriva ta,
Și voiŭ face judecățĭ în mijlocul tĕŭ, înaintea popórelor.
9 Îțĭ voiŭ face aceea ce n'am maĭ făcut,
Și asemenea căruĭa nu voiŭ *maĭ* face,
Pentru tóte urâcĭunile tale.
10 Căcĭ în tine părințiĭ vor mânca pre fiiĭ *lor*;
Și fiiĭ vor mânca pre părințiĭ lor:

Aşa 'ţĭ voiŭ face judecăţĭ:
Şi pre rĕmăşiţa ta o voiŭ împrăstĭa
în tóte vênturile.
11 De aceea, viŭ *sûnt*, dice Iehova, *Domnul*;
Cu adevĕrat, fiind-că tu aĭ pângărit sanctuarul meŭ ca toţĭ idoliĭ teĭ,
Şi cu tóte urâcĭunile tale;
Decĭ şi eŭ *te* voiŭ împuţina,
Şi ochĭul meŭ nu *te* va cruţa,
Nicĭ nu mĕ voiŭ *maĭ* îndura *de tine*:
12 O treime din tine va muri de cĭumă,
Şi va peri de fóme în mijlocul tĕŭ;
O treime va cădé de sabie în jurul tĕŭ;
Şi o treime o voiŭ împrăstĭa în tóte vênturile,
Şi voiŭ scóte sabia după ea.
13 Aşa se va împlini mânia mea,
Şi voiŭ odihni furia mea pe eĭ,
Şi mĕ voiŭ rĕsbuna:
Şi vor cunósce, că eŭ Iehova am dis *acésta* în râvna mea.
14 Când voiŭ împlini mânia mea asupra lor,
Te voiŭ preface într'un deşert,
Şi de ocară între popórele din jurul tĕŭ,
În ochiĭ a tot trecătorul.
15 Şi *pămêntul tĕŭ* va ajunge de ocară şi de batjocură,
De învĕţătură şi de grózā
Popórelor din jurul tĕŭ,
Când îţĭ voiŭ face judecăţĭ
În mânie şi aprindere şi în mustrarea furieĭ;
Eŭ Iehova am dis.
16 Când voiŭ trimete asupră-le săgeţile cele rele ale fómeteĭ,
Cele stricătóre,
Pre carĭ le voiŭ trimete, ca să vĕ nimicéscă,
Atuncea voiŭ grămădi fómetea asupră-vĕ,
Şi vĕ voiŭ sfărâma toégul pâncĭ.
17 Voiŭ trimete asupră-vĕ fómete şi fére rele.
Carĭ te vor lipsi de copiĭ;
Şi cĭumă şi omorul vor trece prin tine;
Şi voiŭ aduce sabia asupră-ţĭ;
Eŭ Iehova am dis.

Pustiirea ţăriĭ plină de idolatrie.

6 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova către
mine, dicĕnd: 2 Fiul omuluĭ, în-
dréptă faţa ta spre munţiĭ luĭ Israel,
şi profeţesce asupră le, 3 Şi di:
Munţĭ aĭ luĭ Israel, ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova, Domnul;
Aşa dice Iehova, Domnul, către munţĭ şi către délurĭ,
Către pârae şi către văĭ:
Ecă, voiŭ aduce asupra-vĕ sabia,
Şi voiŭ nimici înălţimile vóstre.
4 Şi altarele vóstre se vor pustii,
Şi chipurile sóreluĭ vostru se vor sfărâma;
Şi voiŭ face să cadă ucişiĭ voştri înaintea idolilor voştri;
5 Şi voiŭ aşterne cadavrele fiilor luĭ Israel înaintea idolilor lor;
Şi voiŭ împrăstĭa ósele vóstre
În jurul altarelor vóstre.
6 În tóte locuinţele vóstre, cetăţile vor ajunge deşerturĭ,
Şi înălţimile se vor pustii,
Aşa că altarele vóstre se vor pustii, şi se vor nimici,
Şi idoliĭ voştri se vor sfărâma, şi vor înceta,
Şi chipurile sóreluĭ vostru se vor tăĭa,
Şi făpturile *mânelor* vóstre vor peri.
7 Şi vor cădé în mijlocul vostru ucişiĭ;
Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
8 Dară voiŭ lăsa o rĕmăşiţă,
Ca să scape *uniĭ* dintre voĭ de sabie între popóre,
Când vĕ veţĭ împrăstĭa prin ţărĭ.
9 Şi aceştĭ scăpaţĭ aĭ voştri îşĭ vor aduce aminte de mine
Între popórele, unde vor fi duşĭ prinşĭ.
Căcĭ frânge-voiŭ inima lor cea desfrânată,
Care se abătea de la mine,
Şi pre ochiĭ lor, carĭ desfrânaŭ după idoliĭ lor;
Şi se vor desgusta de relele, câte aŭ făcut
În tóte urâcĭunile lor.
10 Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Şi *că* nu în zadar am dis, că voiŭ aduce asupră-le aceste rele.
11 Aşa dice Iehova, Domnul:
Bate cu mânele *în cópse*,
Şi lovesce cu picĭorul tĕŭ, şi di:
Vaĭ! pentru tóte urâcĭunile cele cumplite ale caseĭ luĭ Israel!
Căcĭ va cădé de sabie, de fómete şi de cĭumă.
12 Cel ce va fi departe va muri de cĭumă,
Şi cel ce va fi aprópe va cădé de sabie;
Şi cel ce va fi cruţat şi va fi împresurat va muri de fómete:
Aşa voiŭ împlini asupră-le furia mea.

13 Și vețĭ cunósce, că eŭ sûnt Iehova,
Când ceĭ ucișĭ dintre dînșĭ vor zăcé printre idoliĭ lor în jurul altarelor acestora,
Pe tot délul înalt și pe tóte vârfurile munților,
Supt tot arborele verde și supt tot stejarul tufos,
Locurĭ, unde aduceaŭ mirosurĭ plăcute tuturor idolilor lor.
14 Și voiŭ *maĭ* întinde mâna mea asupră-le,
Și voiŭ preface pămêntul *lor* într'un deșert,
Maĭ deșert decât deșertul Diblateĭ,
În tóte locuințele lor;
Și vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Pedepse îngrozitóre ale luĭ Dumnedeŭ asupra Israeluluĭ.

7 Și a fost cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova, dicênd: 2 Și tu, fiul omuluĭ, *ascultă*; așa dice Iehova, Domnul,
de pămêntul luĭ Israel:
Sfârșit! venit-a sfârșitul
Preste cele patru colțurĭ ale țăreĭ.
3 Acuma *va veni* sfârșitul asupră-țĭ:
Voiŭ trimete asupră-țĭ mânia mea,
Și te voiŭ judeca după urmările tale,
Și-țĭ voiŭ rĕsplăti pentru tóte urâcĭunile tale.
4 Ochĭul meŭ nu te va cruța,
Și nu mĕ voiŭ îndura:
Ci-țĭ voiŭ rĕsplăti pentru urmările tale,
Și urâcĭunile tale se vor vĕdi în mijlocul tĕŭ;
Și vețĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
5 Așa dice Iehova, Domnul:
Écă reul! vine reul!
6 Vine sfârșitul, vine sfârșitul!
Sculatu-s'a asupră-țĭ! écă, vine!
7 Nenorocirea vine asupră-țĭ, locuitor al țăreĭ!
Vine timpul, s'apropie diŭa învălmășaguluĭ,
Ér nu a strigărieĭ de bucurie pe munțĭ!
8 Acum pe dată voiŭ vĕrsa furia mea asupră-țĭ,
Voiŭ împlini mânia mea asupra ta;
Și te voiŭ judeca după urmările tale,
Și-țĭ voiŭ rĕsplăti pentru tóte urâcĭunile tale.
9 Ochĭul meŭ nu te va cruța,
Și nicĭ nu mĕ voiŭ îndura:
După urmările tale îțĭ voiŭ rĕsplăti,
Și urâcĭunile tale se vor vĕdi în mijlocul tĕŭ;
Și vețĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova, care vĕ lovesc.
10 Écă, diŭa, écă vine!
Nenorocirea ivesce-se!
Toégul înfloresce, sumeția odrăslesce!
11 Silnicia a crescut în toég al fără-de-legeĭ!
Nu va rĕmâné nimic, nicĭ din eĭ, nicĭ din mulțimea lor, nicĭ din sgomotul lor,
Și nicĭ nu *se va face* plângere pentru eĭ.
12 Vine timpul, apropie-se diŭa!
Să nu se bucure cel ce cumpĕră *țarina*, și să nu plângă cel ce *o* vinde!
Căcĭ mânia *vine* preste tótă mulțimea lor.
13 Căcĭ cel ce vinde nu se va maĭ întórce la *țarina* vîndută,
Chĭar de va fi între ceĭ viĭ;
Căcĭ visiunea *este* pentru tótă mulțimea lor;
Nimenea nu se va *maĭ* întórce,
Și nimenea, care trăesce în fără-de-legea sa,
Nu se va întări.
14 Eĭ sună din trâmbiță, și tóte se gătesc;
Dară nimenea nu se va duce la luptă;
Căcĭ mânia mea *vine* preste tótă mulțimea lor.
15 Afară *va fi* sabie, și în lă-întru cĭumă și fómete;
Cel ce *va fi* la câmp va muri de sabie:
Ér pre cel din cetate îl vor mânca fómetea și cĭuma.
16 Și fugariĭ lor *de și* vor scăpa,
Dară vor fi pe munțĭ, ca porumbiĭ văilor,
Toțĭ văitându-se, fie-care pentru fără-de-legea sa.
17 Tóte mânele vor slăbi,
Și tóte genunchĭele *ca* apa vor ajunge.
18 Cu sacĭ se vor încinge,
Și grózâ îĭ va acoperi;
Rușine *va fi* pe tótă fața,
Și pe tóte capetele lor pleșuvie.
19 Lepĕda-vor pe ulițĭ argintul lor,
Și aurul lor ajunge-va ca necurățenie;
Argintul și aurul lor nu va puté să-ĭ scape
În diŭa mânieĭ luĭ Iehova;
Nu *vor puté* să sature sufletele lor, și nu vor puté să umple corpul lor;

Căcĭ ele aŭ fost causa fără-de-legeĭ lor.
20 Şi acéstă podóbă frumósă a lor prefăcut-o-aŭ în sumeţie,
Şi făcut-aŭ din ea chipurile urîcĭunilor lor *şi* a idolilor lor;
De aceea şi eŭ o voiŭ face să ajungă în necurăţenie pentru eĭ.
21 Şi o voiŭ da în mâna străinilor spre răpire,
Şi spre pradă nelegĭuiţilor pămêntuluĭ;
Şi o voiŭ profana.
22 Şi voiŭ întórce faţa mea de la dînşi;
Şi prădătoriĭ vor profana sanctuarul meŭ;
Vor întra într'însul, şi-l vor profana.
23 Fă lanţ;
Căcĭ pămêntul este plin de vină de sânge,
Şi cetatea este plină de silnicie.
24 De aceea voiŭ aduce popórele cele maĭ rele,
Şi vor stăpâni casele lor;
Şi voiŭ face să înceteze sumeţia celor puternicĭ,
Şi sântele lor locurĭ vor fi profanate.
25 Nimicirea vine!
Vor căuta pace, dară nu *va fi*.
26 Nenorocire preste nenorocire va veni, şi şcire preste şcire va fi:
Atuncea vor cere visiune de la profet;
Dară perită va fi legea de la preot,
Şi sfatul de la ceĭ bătrânĭ.
27 Regele va jeli,
Şi maĭ marele se va îmbrăca cu plângerea,
Şi mânele poporuluĭ ţăreĭ se vor înţepeni.
Dupa urmările lor le voiŭ face,
Şi după judecăţile lor îĭ voiŭ judeca;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

O visiune arătând pĕcatele cele cumplite făcute în Ierusalim, şi judecăţile dumneḑeescĭ hotărîte poporuluĭ.

8 Şi în anul al şéselea, în a cincea
ḑi a luneĭ a şésea, pre-când şedeam
în casa mea, şi bătrâniĭ luĭ Iuda şe-
deaŭ înaintea mea, mâna luĭ Iehova,
Domnul, căḑut-a acolo preste mine.
2 Şi am vĕḑut, şi écă un chip, ca ase-
mĕnarea foculuĭ! De la asemĕnarea
cópselor luĭ în jos *era* foc; şi de la
cópsele luĭ în sus *era* ca privirea lu-
mineĭ, ca colórea arameĭ auruluĭ. 3 Şi
a întins chipul uneĭ mânĭ, şi m'a apu-
cat de zuluñĭ capuluĭ meŭ, şi ridicân-
du-mĕ Spiritul între pămênt şi cer,
adusu-m'a în visiunile luĭ Dumneḑeŭ
la Ierusalim, la uşa porţeĭ de din lă-
întru, ce caută spre méḑă-nópte, unde
era scaunul idoluluĭ gelosieĭ, care în-
tărîtă la gelosie. 4 Şi écă, mărirea
Dumneḑeuluĭ luĭ Israel *era* acolo, ca
în visiunea ce am vĕḑut-o în vale.
5 Şi ḑis-a către mine: Fiul omuluĭ,
ridică ochiĭ teĭ *spre* calea despre mé-
ḑă-nópte. Şi am ridicat ochiĭ meĭ *spre*
calea despre méḑă-nópte, şi în pórta
altaruluĭ *era* idolul acesta al gelosieĭ
la întrarea *altaruluĭ*.
6 Atuncea ḑis-a către mine: ,Fiul
omuluĭ, veḑĭ tu ce fac acestia? urâ-
cĭunile cele marĭ, ce casa luĭ Israel
face acolo, ca să mĕ depărteze de sanc-
tuarul meŭ? Dară urâcĭunĭ şi maĭ ma-
rĭ veĭ vedé.
7 Şi m'a adus în pórta curţeĭ, şi
am vĕḑut, şi écă, o gaură în perete!
8 Şi ḑis'a către mine: Fiul omuluĭ, sa-
pă în perete: şi am săpat în perete, şi
écă o uşă. 9 Şi ḑis-a către mine:
Intră, şi veḑĭ urâcĭunile cele cumplite
ce acestia fac aicea. 10 Şi am intrat
şi am vĕḑut: şi écă, tóte chipurile de
târâtóre şi de animale urâcĭóse, şi toţĭ
idoliĭ caseĭ luĭ Israel *eraŭ* săpaţĭ pe
pereţĭ de jur împrejur. 11 Şi stăteaŭ
înaintea lor şépte-ḑecĭ bărbaţĭ din bă-
trâniĭ caseĭ luĭ Israel, ér în mijlocul
lor sta Jaazania, fiul luĭ Şafan; şi *ţi-
nea* fie-care în mâna sa tămăiătórea
sa; şi se sui în sus un nŭor des de tă-
măie.
12 Şi ḑis-a către mine: Fiul omu-
luĭ, vĕḑut-aĭ ce fac la întunerec bă-
trâniĭ caseĭ luĭ Israel, fie-care în ca-
merile chipurilor sale? Căcĭ ḑic: „Ie-
hova nu ne vede; Iehova a părasit
ţara.“ 13 Şi ḑis-a către mine: Dară
urâcĭunĭ şi maĭ marĭ veĭ vedé că fac.
14 Şi m'a dus la intrarea porţeĭ ca-
seĭ luĭ Iehova, ce *caută* spre méḑă-
nópte, şi écă, acolo şedeaŭ femeĭ, ce
plângeaŭ pentru Tamuz.
15 Şi ḑis-a către mine: Vĕḑut-aĭ,
fiul omuluĭ? dară urâciunĭ şi maĭ marĭ
decât aceste veĭ vedé.
16 Şi m'a dus în curtea cea din lă-
întru a caseĭ luĭ Iehova: şi écă, în
uşa templuluĭ luĭ Iehova, între portic
şi altar, ca la doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de băr-
baţĭ, cu dosurile lor spre templul luĭ
Iehova, şi cu feţele lor spre rĕsărit; se
închinaŭ sóreluĭ spre rĕsărit.
17 Şi ḑis-a către mine: Vĕḑut-aĭ,

fiul omuluĭ? Aŭ mic este acésta pentru
casa luĭ Iuda, ca să facă urâcĭunile,
ce acestia fac aicea? umplênd de sil-
nicie tótă ţara, şi tot maĭ mult mâ-
niându-mĕ; şi écă eĭ pun în nările lor
ramură *sântă*! 18 De aceea şi eŭ
voiŭ lucra cu furie; ochĭul meŭ nu-ĭ
va cruţa, niciĭ nu mĕ voiŭ îndura; şi
când vor striga în auḑul meŭ cu voce
tare, nu-ĭ voiŭ asculta.

Măcelărire mare în Ierusalim, dar se cruţă evlavioşiĭ.

9 Şi a strigat în auḑul meŭ cu voce
tare, ḑicênd: Să se apropie supra-
veghietoriĭ cetăţeĭ, fie-care *cu* arma sa
de stricăcĭune în mâna sa. 2 Şi écă,
şése bărbaţĭ veniaŭ de pe calea por-
ţeĭ celeĭ de sus, ce caută spre méḑă-
nópte, *avênd* fie-care în mâna sa arma
sa de nimicire; şi unul din eĭ, om îm-
brăcat în in, *avea* la cópsele sale o că-
lămară de scriitor; şi intrând, a stătut
aprópe de altarul de aramă. 3 Atun-
cea mărirea Dumneḑeuluĭ luĭ Israel se
înălţă désupra cherubimuluĭ, désupra
caruĭa ea era, către pragul caseĭ.
Şi a strigat către bărbatul îmbră-
cat în in, care *avea* la cópsele sale
călămara de scriitor; 4 Şi a ḑis Ie-
hova către dînsul: Trecĭ prin cetate,
prin Ierusalim, şi fă semn pe frunţile
bărbaţilor, cari gem şi suspină pentru
tóte urâciunile, ce se fac în mijlocul
luĭ. 5 Er către ceĭ-l-alţĭ a ḑis în
auḑul meŭ: Treceţĭ în urma acestuĭa
prin cetate, şi loviţĭ; să nu cruţe o-
chĭul vostru, şi niciĭ să nu vĕ îndu-
raţĭ; 6 Ucideţĭ, până veţĭ nimici pre
bătrânĭ, tinerĭ, fecĭóre, pruncĭ şi femeĭ;
dară nu vĕ apropiaţĭ de tot omul, pe
care *este* semnul; şi începeţĭ de la sanc-
tuarul meŭ.
Decĭ eĭ aŭ început de la bărbaţiĭ
ceĭ bătrânĭ, cari *se aflaŭ* înaintea caseĭ.
7 Şi le-a ḑis: Necurăţiţĭ casa, şi um-
pleţĭ curţile de *ómenĭ* ucişĭ: eşiţĭ! Şi
aŭ eşit, şi aŭ ucis prin cetate.
8 Şi când acestia îĭ ucideaŭ, rĕmâ-
nênd eŭ singur acolo, căḑut-am pe fa-
ţa mea, strigat-am, şi am ḑis: Ah! Ie-
hova, Dómne! Veĭ stârpi óre pre tótă
rĕmăşiţa luĭ Israel, vĕrsând *mânia* ta
asupra Ierusalimuluĭ?
9 Şi ḑis-a către mine: Fără-de-legea
caseĭ luĭ Israel şi a luĭ Iuda *este* mare
fórte, şi ţara este plină de sânge, şi
cetatea plină de nedreptate; căcĭ eĭ
ḑic: „Iehova a părăsit ţara, şi Iehova
nu vede *nimic*.“ 10 De aceea ochĭul
meŭ nu-ĭ va cruţa, şi niciĭ nu mĕ voiŭ
îndura; *ci* voiŭ rĕsplăti preste capul
lor urmările lor.
11 Şi écă, bărbatul îmbrăcat în in,
care *purta* călămara la cópsele sale,
adus-a rĕspuns, ḑicênd: Făcut-am, pre-
cum mĭ-aĭ ordonat.

Mărirea luĭ Dumneḑeŭ asupra Cherubimilor.

10 Atuncĭ am vĕḑut, şi écă, pe bol-
ta cea de pe capul cherubimilor
se vedea deasupra lor ca o pétră de
safir, *şi* la privire asemenea unuĭ tron.
2 Şi a vorbit bărbatul îmbrăcat în in,
şi ĭ-a ḑis: Intră între rótele de supt
cherubimĭ, şi umple-ţĭ mâna cu căr-
bunĭ de foc din mijlocul cherubimilor,
şi-ĭ împrăştiă preste cetate. Şi a intrat
înaintea ochilor meĭ.
3 Şi cherubimiĭ stăteaŭ la drépta
caseĭ, când omul intră; şi nŭorul a
umplut curtea cea din lăîntru. 4 Şi
mărirea luĭ Iehova s'a înălţat deasu-
pra cherubimuluĭ spre pragul caseĭ;
şi s'a umplut casa de nŭor, şi curtea
s'a umplut de strălucirea măririeĭ luĭ
Iehova. 5 Şi bătaĭa aripelor cheru-
bimilor se auḑĭa până în curtea de
dinafară, ca vocea luĭ Dumneḑeŭ ce-
luĭ A-tot-puternic, când vorbesce.
6 Şi când a ordonat barbatuluĭ îm-
brăcat în in, ḑicênd: „Ié foc dintre
rótele, dintre cherubimĭ,“ atuncea el
intră, şi stătu lângă roţĭ. 7 Şi un
cherubim a întins mâna sa dintre che-
rubimĭ către focul, ce *era* între che
rubimĭ, şi luând *din el*, *l*-a pus în mâ-
nele *bărbatuluĭ* îmbrăcat în in: şi el
luându-*l* a eşit. 8 Şi se vĕḑu asemĕ-
nare de mână de om la cherubimĭ supt
aripele lor.
9 Şi am vĕḑut, şi écă, patru roţĭ
lângă cherubimĭ: câte o rótă lângă fie-
care cherubim: şi asemĕnarea rótelor
era ca colórea petreĭ de crisolit. 10 Şi
cât pentru privirea lor, *tóte* patru a-
veaŭ acelaşĭ chip, ca şi când era o
rótă în rótă. 11 Şi când mergeaŭ,
mergeaŭ pe *tóte* patru laturile lor; *şi*
când mergeaŭ, nu se învârtĭaŭ: ci în-
cotro mergea capul, într'acolo îl ur-
maŭ; nu se învârtĭaŭ, când mergeaŭ.
12 Şi tot corpul *cherubimilor*, spetele
lor, mânele lor, şi aripele lor, şi róte-
le, tóte patru rótele lor, eraŭ pline de
ochĭ de jur împrejur. 13 Şi s'a stri-
gat rótelor în auḑul meŭ: „Galgal“
(rótă uşóră). 14 Şi tot *animalul* avea
patru feţe; faţa unuĭa *era* faţă de che-
rub, şi aceluĭ al doilea, faţă de om:
a celuĭ al treilea faţă de leŭ, şi a ce-

luĭ al patrulea faţă de vultur. 15 A-
tuncea cherubimiĭ s'aŭ înălţat; acesta
este animalul, ce l-am vĕḑut lângă rîul
Chebar.
16 Şi când umblaŭ cherubimiĭ, um-
blaŭ şi rótele lângă eĭ; şi când che-
rubimiĭ ridicaŭ aripele lor, că să se
înalţe de la pămênt, rótele nu se de-
părtaŭ de eĭ. 17 *Şi* când eĭ stăteaŭ,
stăteaŭ şi *ele*; şi când se înălţaŭ eĭ, se
înălţaŭ *şi rótele* cu dînşi; căcĭ spiritul
animalelor *era* în roţĭ.
18 Atuncea mărirea luĭ Iehova a
eşit de deasupra praguluĭ caseĭ, şi a
stat deasupra cherubimilor. 19 Şi
cherubimiĭ aŭ ridicat aripele lor, şi
s'aŭ înălţat de la pămênt înaintea
mea; când eşĭaŭ eĭ, *eşĭaŭ* şi rótele lân-
gă eĭ; şi *fie-care din eĭ* a stat în uşa
porţeĭ despre rĕsăritul caseĭ luĭ Ieho-
va; şi mărirea Dumneḑeuluĭ luĭ Israel
era deasupra lor. 20 Acesta *este* ani-
malul, ce l-am vĕḑut supt Dumneḑeul
luĭ Israel lângă rîul Chebar: şi am
cunoscut, că eraŭ cherubimĭ. 21 Fie-
care avea câte patru feţe, şi fie-care
câte patru aripĭ; şi *eraŭ* asemĕnărĭ de
mânĭ de om supt aripele lor. 22 Şi
cât pentru chipul feţelor lor, *eraŭ* fe-
ţele ce le-am vĕḑut lângă rîul Chebar,
chipul lor şi ele înse-şĭ *tot aceleaşĭ*
eraŭ; şi fie-care mergea drept înainte.

Domnitoriĭ din Iudeia sûnt pedepsiţĭ, surghiunițiĭ mângăiéțĭ.

11 Şi éră-şĭ m'a ridicat spiritul, şi
m'a adus în pórta despre rĕsări-
tul caseĭ luĭ Iehova, ce caută spre rĕ-
sărit; şi écă, în uşa porţeĭ doĕ-ḑecĭ şi
cincĭ de bărbaţĭ, şi între acestia am
vĕḑut pre Iaazania, fiul luĭ Azur, şi
pre Pelatia, fiul luĭ Benaia, maĭ marĭ
aĭ poporuluĭ. 2 Şi ḑis-a către mine:
Fiul omuluĭ, acestia *sûnt* ómeniĭ, ce
uneltesc nedreptatea, şi *ceĭ* ce daŭ
sfaturile cele rele în cetatea acéstа:
3 Ceĭ ce ḑic: „*Timpul încă* nu s'a a-
propiat, ca să zidim case *noŭĭ*; ceta-
tea acésta *este* ca óla, şi noĭ carnea."
4 De aceea profeţesce asupră-le, pro-
feţesce, fiul omuluĭ! 5 Şi Spiritul luĭ
Iehova a cădut asupră-mĭ, şi mĭ-a ḑis:
Vorbesce:
Aşa ḑice Iehova:
Aşa aţĭ ḑis, casă a luĭ Israel!
Căcĭ eŭ sciŭ ce vĕ vine în minte.
6 Aţĭ omorît pre mulţĭ în cetatea a-
césta,
Şi aţĭ umplut uliţele eĭ de ucişĭ.
7 De aceea aşa ḑice Iehova, Dom-
nul:
Ucişiĭ voştri, pre carĭ ĭ-aţĭ pus în
mijlocul cetăţeĭ,
Acestia *sûnt* carnea, şi ea óla:
Dară pre voĭ vĕ voiŭ scóte din mij-
locul eĭ.
8 Vĕ temeţĭ de sabia,
Şi sabia voiŭ aduce asupră-vĕ, ḑice
Iehova, Domnul;
9 Şi vĕ voiŭ scóte din mijlocul ce-
tăţeĭ,
Şi vĕ voiŭ da în mânele străini-
lor;
Şi voiŭ împlini asupră-vĕ judecăţile
mele:
10 Cădé-veţĭ de sabie;
Şi vĕ voiŭ judeca la hotarele luĭ
Israel;
Şi veţĭ cunósce, ca eŭ *sûnt* Iehova.
11 *Cetatea* acésta nu va *maĭ* fi pentru
voĭ ólă;
Nicĭ voĭ nu veţĭ fi carnea din ea;
La hotarele luĭ Israel vĕ voiŭ ju-
deca;
12 Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova;
Pentru-că n'aţĭ umblat în aşeḑămin-
tele mele,
Nicĭ n'aţĭ făcut judecăţile mele;
Ci aţĭ făcut după datinele popóre-
lor, ce *sûnt* în jurul vostru.
13 Şi pre-când profeţĭam, murit-a
Pelatia, fiul luĭ Benaia. Atuncea că-
ḑut-am pre faţa mea, şi strigat-am cu
voce tare, şi am ḑis: Vaĭ, Iehova,
Dómne, aŭ nimici-veĭ cu totul rĕmă-
şiţa luĭ Israel? 14 Şi a *maĭ* fost că-
tră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
15 Fiul omuluĭ, fraţiĭ teĭ, bărbaţiĭ ru-
denieĭ tale, şi tótă casa luĭ Israel, eĭ
sûnt aceĭ cătră carĭ ḑis-aŭ locuitoriĭ
Ierusalimuluĭ: „Depărtaţi-vĕ de la Ie-
hova, datu-ni-s'a pămêntul acesta de
moştenire.
16 De aceea ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
De şi depărtatu-i-am între popóre,
De şi împrăstĭatu-i-am prin ţărĭ,
Dară fi-voiŭ pentru eĭ un sanctuar
mic
În ţările, unde aŭ venit.
17 De aceea ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Vĕ voiŭ aduna dintre popóre,
Şi vĕ voiŭ strânge din ţările, în
carĭ sûnteţĭ împrăstĭaţĭ,
Şi vĕ voiŭ da pămêntul luĭ Israel.
18 Şi venind acolo,
Vor depărta din el toţĭ idoliĭ luĭ şi
tóte urâciunile luĭ.
19 Şi le voiŭ da inimă neîmpărţită;
Şi voiŭ pune în voĭ un spirit
noŭ:

Și voiŭ lua din corpul lor inima cea de pétră,
Și le voiŭ da inimă de carne;
20 Ca să umble în așeḑămintele mele,
Ca să pădéscă judecățile mele, și să le facă;
Și-mĭ vor fi popor, și eŭ le voiŭ fi Dumneḑeŭ.
21 Ér *pentru aceĭa*, a cărora inima umblă
După inima idolilor lor și *după* urâcĭunile lor,
Eŭ voiŭ rĕsplăti asupra capuluĭ lor urmările lor,
Ḑice Iehova, Domnul.

22 Atuncea cherubimiĭ 'șĭ ridicară
aripele, și rótele împreună cu eĭ; și
mărirea Dumneḑeuluĭ luĭ Israel *era*
sus deasupra lor. 23 Și mărirea luĭ
Iehova s'a suit din mijlocul cetățeĭ, și
a stat pe muntele cel de către rĕsăritul cetățeĭ.

24 Și éră-șĭ m'a ridicat spiritul, și
m'a dus în visiune prin Spiritul luĭ
Dumneḑeŭ în Chaldea, la ceĭ din captivitate. Atuncea visiunea ce am vĕ-
ḑut-o, s'a suit de la mine. 25 Și am
spus celor din captivitate tóte lucrurile, câte mĭ-a arĕtat Iehova.

Captivitatea regeluĭ și a poporuluĭ representată prin simbole și cum se vestesce împlinirea repede a acesteĭ prorocirĭ.

12 Și a fost către mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ,
tu locuescĭ în mijlocul uneĭ case neascultătóre, care are ochĭ să vadă, și
nu vede; are urechĭ să audă, și nu
aude; căcĭ *este* casă neascultătóre.
3 De aceea tu, fiul omuluĭ, pregătesce-țĭ uneltele de fugă, și fugĭ ḑiŭa
înaintea ochilor lor; fugĭ înaintea ochilor lor dintr'un loc într'alt loc; póte, că vor cunósce, că sûnt casă neascultătóre. 4 Și scóte uneltele tale
ḑiŭa înaintea ochilor lor, ca unelte de
fugă; și eșĭ séra înaintea ochilor lor,
ca ceĭ ce es când fug. 5 Înaintea o-
chilor lor sapă-țĭ *gaură* în zid, și scóte-*le* prin ea. 6 Înaintea ochilor lor
du-*le* pe umerĭ, *și* scóte-*le* în întunerec;
acopere fața ta, ca să nu veḑĭ pămêntul; căcĭ pusu-te-am *drept* semn caseĭ
luĭ Israel.

7 Și am făcut așa, cum mi s'a ordonat; scos-am afară uneltele mele
ḑiŭa, ca pre unelte de fugă, și séra
săpat-am în zid *gaură* cu mâna; și *le*-am scos în întunerec, ducêndu-*le* înaintea ochilor lor pe umerĭ.
8 Și diminéța fost-a către mine cu-
vîntul luĭ Iehova, ḑicênd: 9 Fiul o-
muluĭ, casa luĭ Israel, casa cea neascultătóre, *de* te va întreba: Ce facĭ?
10 Rĕspunde-le: Așa ḑice Iehova, Domnul: Sarcina acésta *privesce* și pre domn
în Ierusalim, și pre tótă casa luĭ Israel, in care *sûnt* el *și maĭ mariĭ luĭ*.
11 Ḑi: Eŭ *sûnt* semnul vostru;
Cum am făcut eŭ, așa și cu eĭ se va face;
Merge-vor prinșĭ în captivitate.
12 Și domnul, ce *este* în mijlocul lor, va duce *uneltele sale* pe umerĭ
În întunerec, și se va duce;
Săpa-vor zidul, ca să scótă prin el *uneltele sale*;
Acoperi-va fața sa, ca să nu vaḑă pre pămênt cu ochiĭ *seĭ*.
13 Dară voiŭ întinde mreja mea preste dînsul, și se va prinde în firele mele;
Și-l voiŭ duce în Babilon, *în* pămêntul Chaldeilor,
Dară nu-l va vedé, de și va muri acolo.
14 Și voiŭ împrăștĭa în tóte vênturile
Pre toțĭ ceĭ ce-l înconjóră, ca să-l ajute, și tóte ostile luĭ;
Și voiŭ scóte sabia în urma-lor.
15 Și vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când îĭ voiŭ împrăștĭa printre popóre,
Și-ĭ voiŭ presera prin țărĭ.
16 Dară lăsa-voiŭ puținĭ din eĭ,
Carĭ să scape de sabie, de fómete și de cĭumă,
Ca să arete tóte urâcĭunile lor
Popórelor, unde se duc,
Și să cunóscă, că eŭ *sûnt* Iehova.
17 Și a *maĭ* fost către mine cuvîntul luĭ Iehova ḑicênd:
18 Fiul omuluĭ, mănâncă pânea ta cu cutremur,
Și bé apa ta cu frică și cu întristare;
19 Și vorbesce poporuluĭ țăreĭ:
Așa ḑice Iehova, Domnul, de locuitoriĭ Ierusalimuluĭ *și* de pămêntul luĭ Israel;
Mânca-vor pânea lor cu întristare,
Și bé-vor apa lor cu gróză,
Căcĭ pămêntul lor se va pustii, *lipsindu-se* de plinitatea sa,
Pentru silnicia tuturor celor ce locuesc în el.
20 Cetățile cele locuite se vor pustii,
Și pamêntul în deșert se va preface;
Și vețĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
21 Și a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră mine: ḑicênd: 22 Fiul omuluĭ, ce

este proverbul, *ce* aveţĭ în pămêntul luĭ
Israel, ḑicênd: Ḑilele se îndelungesc,
şi visiunea *tot* nu se împlinesce. 23 De
aceea ḑi cătră eĭ:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Face-voiŭ să înceteze proverbul acesta,
Şi nu-l vor maĭ întrebuinţa în Israel;
Ci ḑi-le: Apropie-se ḑilele
Şi împlinirea tuturor visiunilor.
24 Căcĭ nu va maĭ fi nicĭ o visiune mincĭnósă,
Nicĭ ghicitură linguşitóre în casa luĭ Israel.
25 Căcĭ eŭ, Iehova, *o* ḑic,
Şi cuvîntul, ce eŭ ḑic, se va face,
Şi nu va maĭ întărḑia;
Ci în ḑilele vóstre,
O casă neascultătóre, voiŭ spune cuvîntul,
Şi-l voiŭ împlini, ḑice Iehova, Domnul.
26 Şi a *maĭ* fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
27 Fiul omuluĭ, écă, casa luĭ Israel ḑice:
Visiunea, ce acesta vede, *este* pentru ḑile multe,
Şi el profeţesce pentru timpurĭ depărtate.
28 De aceea ḑi cătră eĭ:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Nicĭ un cuvînt al meŭ nu se va îndelungi,
Ci cuvîntul ce am ḑis, împlini-se-va,
Ḑice Iehova, Domnul.

Sórta hotărîtă profeţilor mincĭnoşĭ.

13 Şi a fost cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ,
profeţesce asupra profeţilor luĭ Israel,
carĭ profeţesc, şi ḑi celor ce profeţesc
numaĭ din inima lor:
Ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova!
3 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Vaĭ de profeţiĭ nebunĭ,
Carĭ umblă după spiritul lor, şi n'aŭ vĕḑut nimic!
4 Israele, profeţiĭ teĭ sûnt ca vulpile în deşert.
5 Nu v'aţĭ suit pe spărturile *zidurilor*,
Nicĭ n'aţĭ ridicat ziduri în jurul caseĭ luĭ Israel,
Ca să pótă sta la luptă în ḑiŭa luĭ Iehova.
6 Vĕḑut-aŭ *visiunĭ* deşerte şi ghiciturĭ mincĭnóse; şi ḑic:
„Iehova ḑice“; şi Iehova nu ĭ-a trimes;
Şi *singurĭ* aŭ ajuns să crédă,
Că cuvîntul *lor* se va împlini.
7 Aŭ dóră nu visiunĭ deşerte aţĭ vĕḑut,
Şi nu ghiciturĭ mincĭnóse aţĭ vorbit?
Ţotu-şĭ ḑiceţĭ: „Iehova a ḑis“,
Er eŭ nicĭ de cum n'am vorbit.
8 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru că vorbiţĭ deşertăcĭunĭ, şi vedeţĭ mincĭunĭ,
De aceea écă, sûnt împotriva vóstră,
Ḑice Iehova, Domnul.
9 Şi mâna mea va fi asupra profeţilor,
Carĭ vĕd deşertăcĭunĭ, şi ghicesc mincĭunĭ:
Eĭ în adunarea poporuluĭ meŭ nu vor *maĭ* fi,
Şi în cartea caseĭ luĭ Israel nu se vor *maĭ* înscrie,
Şi nicĭ nu vor intra în pămêntul luĭ Israel;
Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova, Domnul.
10 Pentru că, da, pentru că aŭ amăgit pre poporul meŭ,
Ḑicênd: Pace; şi pacea nu *era*;
Şi unul a zidit un zid;
Şi écă, alţiĭ l-aŭ tâncuit cu albélă.
11 Spune celor ce l-aŭ tâncuit cu albélă, că va cădé;
Fi-va o plóĭă rĕvĕrsătóre,
Şi voĭ, petrelor de grindină, veţĭ cădé,
Şi un vînt cu vifor va năvăli.
12 Écă, după ce zidul va fi căḑut, aŭ nu vĭ se va ḑice:
Unde *este* albéla, cu care *l*-aţĭ tâncuit?
13 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Repeḑi-voiŭ în mânia mea un vînt cu vifor:
Şi în furia *mea* va fi o plóĭe rĕvĕrsătóre,
Şi în aprinderea mea *cădé-vor* petre de grindină, ca să-*l* nimicéscă.
14 Şi voiŭ surpa zidul,
Pre care cu albélă l-aţĭ tâncuit;
Îl voiŭ arunca la pămênt,
Şi se vor descoperi temeliele luĭ;
Va cădé, şi voĭ veţĭ fi nimiciţĭ supt dînsul;
Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
15 Aşa voiŭ împlini mânia mea asupra ziduluĭ,
Şi asupra celor ce cu albélă l-aŭ tâncuit:

Şi vĕ voiŭ ḑice: Zidul nu *maĭ este*,
nicĭ ceĭ ce l-aŭ tâncuit!
16 *Adecă*, profeţiĭ luĭ Israel, cari profeţesc pentru Ierusalim,
Şi ceĭ ce vĕd visiunĭ de pace pentru dînsul,
Şi pacea nu *este*, ḑice Iehova, Domnul.
17 Şi tu, fiul omuluĭ,
Îndréptă-ţĭ faţa spre fiĭcele poporuluĭ tĕŭ,
Cari profeţesc din inima lor;
18 Profeţesce împotriva lor, şi ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Vaĭ de aceia ce cos perine pentru cótele mânelor,
Şi fac legăturĭ pentru capetele de tótă mărimea, ca să vâneze suflete!
Aŭ dóră sufletele poporuluĭ meŭ veţĭ vâna,
Şi sufletele vóstre veţĭ păstra în viéţă?
19 Căcĭ mĕ pângărițĭ la poporul meŭ,
Pentru mânĭ pline de orz şi bucate de pâne,
Ḑicênd, că vor muri aceĭa, cari nu vor muri,
Şi că vor trăi suflete, cari nu vor trăi,
Spunênd minciunĭ poporuluĭ meŭ,
ce ascultă minciunile *vóstre*.
20 Ḑe aceea aşa ḑice Iehova, Domnul;
Ecă, eŭ *sûnt* asupra perinelor vóstre,
Cu cari vînaţĭ sufletele, *ca* pe păserĭ;
Şi le voiŭ rupe din braţele vóstre,
Şi voiŭ lăsa sufletele să fugă,
Sufletele pre cari voĭ le vînaţĭ, că pre păserĭ.
21 Voiŭ rupe legăturile vóstre.
Şi voiŭ scăpa poporul meŭ din mânele vóstre.
Şi nu vor maĭ fi în mânele vóstre spre vênare;
Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
22 Pentru că cu minciunĭ aţĭ întristat sufletul celuĭ drept,
Pre care eŭ nicĭ *odată* nu l-am întristat;
Şi aţĭ întărit mânele celuĭ nelegiuit,
Aşa că nu s'a maĭ întors de la calea sa cea rea,
Făgăduindu-ĭ viéţa:
23 De aceea nu veţĭ maĭ vedé deşertăciune, şi nu veţĭ maĭ ghici ghiciturĭ;
Căcĭ voiŭ scăpa pre poporul meŭ din mânele vóstre;
Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Întrebătorĭ idolatrieĭ nu primesc rĕspuns de la Dumneḑeŭ.

14 Atuncea venit-aŭ la mine uniĭ
din bătrâniĭ luĭ Israel, şi aŭ şeḑut înaintea mea. 2 Şi a fost cătră
mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
3 Fiul omuluĭ, bărbaţiĭ acestia ridicatu-şi-aŭ idoliĭ în inimele lor, şi pusu-şi-aŭ înaintea lor pétra de poticnire a nedreptăţeĭ lor; şi lăsa-mĕ-voiŭ
să fiŭ întrebat de dînşiĭ? 4 De aceea
vorbesce cătră eĭ, şi ḑi-le: Aşa ḑice
Iehova, Domnul: Tot omul din casa
luĭ Israel, care îşĭ va ridica idolĭ în
inima sa şi-şĭ va pune pétra de poticnire a nedreptăţeĭ sale înaintea feţeĭ
sale, şi va veni la profetul, eŭ Iehova
rĕspunde-voiŭ aceluĭa după *fără-de-legea* sa şi după mulţimea idolilor seĭ;
5 Ca să prind casa luĭ Israel prin însă-şĭ inima lor; căcĭ toţĭ s'aŭ înstrăinat de la mine prin idoliĭ lor.
6 De aceea ḑi caseĭ luĭ Israel: Aşa
ḑice Iehova, Domnul: Căiţi-vĕ, şi întorceţi-*vĕ* de la idoliĭ voştri, şi întorceţi-*vĕ* feţele vóstre de la tóte urăciunile vóstre. 7 Căcĭ la tot omul din
casa luĭ Israel, şi dintre străiniĭ, ce
locuesc în Israel, care se va depărta
de la mine, şi-şĭ va ridica idoliĭ în
inima sa, şi-şĭ va pune pétra de poticnire a nedreptăţeĭ sale înaintea feţeĭ sale, şi va veni la profet, ca să-l
întrebe de mine; eŭ, Iehova, singur îĭ
voiŭ rĕspunde pentru mine. 8 Şi
voiŭ îndrepta faţa mea împotriva omuluĭ aceluĭa, şi-l voiŭ face *spre* semn
şi *spre*, proverb şi-l voiŭ stârpi din poporul meŭ; şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt*
Iehova.
9 Şi de se va amăgi profetul, vorbind vr'un cuvînt, eŭ Iehova amăgit-am pre profetul acela: şi voiŭ întinde
mâna mea asupră-ĭ, şi-l voiŭ nimici
din poporul meŭ Israel. 10 Şi vor
primi pedépsa fără-de-legeĭ lor; pedépsa profetuluĭ va fi ca şi pedépsa celuĭ
ce-*l* întrébă; 11 Pentru ca casa luĭ Israel să nu se maĭ abată de la mine, şi să
nu se maĭ pângărescă în tóte fără-delegile lor; ci să-mĭ fie popor, şi eŭ să
le fiŭ Dumneḑeŭ, ḑice Iehova, Domnul.

Pedepsele ce vin asupra Ierusalimuluĭ nu se pot opri nicĭ prin rugăciunea celor maĭ evlavioşĭ.

12 Şi a *maĭ* fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd: 13 Fiul omuluĭ, când o ţară îmĭ va păcătui, făp-

tuind fără-de-lege; şi-mĭ voiŭ întinde
mâna asupră-ĭ, şi voiŭ sfarâma toégul
pâneĭ eĭ, trimiţênd asupră-ĭ fómetea,
şi stârpind şi om şi animal din ea:
14 *Atuncea* de ar fi aceştĭ treĭ bărbaţĭ,
Noe, Daniel şi Iov în ea, acestia şĭ-ar
mântui *numaĭ* sufletele lor prin drep-
tatea lor, ḑice Iehova, Domnul.
15 De voiŭ face să trécă prin ţară
fére rele, ca să o despóĭe *de popor*, şi
să ajungă pustiĭ, încât nimenea să nu
pótă trece prin ea de fére, 16 *De ar*
fi aceştĭ treĭ bărbaţĭ în ea, viŭ sûnt,
ḑice Iehova, Domnul, eĭ nicĭ pre fiĭ
nicĭ pre fete n'ar mântui; ci numaĭ
pre dînşi s'ar mântui, dară ţară se va
pustii.
17 Saŭ *de* voiŭ aduce sabia asupra
ţăreĭ aceleĭa, şi voiŭ ḑice să trécă sa-
bia prin ţară, şi voiŭ stârpi din ea
om şi vită; 18 De ar fi aceştĭ treĭ
bărbaţĭ în ea, viŭ sûnt, ḑice Iehova,
Domnul, eĭ nicĭ pe fiĭ nicĭ pe fete
n'ar mântui; ci numaĭ pre dînşi s'ar
mântui.
19 Saŭ *de* voiŭ trimete cĭumă asu-
pra ţăreĭ aceleĭa, şi voiŭ vĕrsa asu-
pră-ĭ mânia mea cu sânge, ca să stâr-
pesc din ea om şi vite; 20 De *ar fi*
în ea Noe, Daniel şi Iov, viŭ sûnt, ḑi-
ce Iehova, Domnul, eĭ nicĭ pre fiĭ nicĭ
pre fete n'ar mântui; ci *numaĭ* pre dîn-
şi singurĭ s'ar mântui prin dreptatea
lor.
21 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
Cu atâta maĭ mult, când voiŭ trimete
asupra Ierusalimuluĭ cele patru jude-
căţĭ cumplite ale mele: sabia, fómetea,
férele rele, şi cĭuma, ca să stârpesc
din el om şi vită! 22 Dară écă, va
rĕmâné în el o rĕmăşiţă, care se va
scóte: fiĭ şi fete; écă, acestia vor eşi
la voĭ, şi veţĭ vedé urmările lor şi fap-
tele lor; şi vĕ veţĭ mângăĭa pentru
tóte relele, ce le-am adus asupra Ieru-
salimuluĭ, pentru tóte câte am adus
asupră-ĭ. 23 Şi acestia vĕ vor mân-
găĭa, când veţĭ vedé urmările lor şi
faptele lor; şi veţĭ cunósce, că eŭ n'am
facut fără cuvînt tóte câte ĭ-am făcut,
ḑice Iehova, Domnul.

Lemnul de viţă netrebuincios.

15 Fost-a cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd:
2 Fiul omuluĭ, ce *preţ* are lemnul de
viĭe maĭ mult decât alt lemn?
Viţele de viĭe *maĭ mult decât* ace-
lea ce sûnt între lemnele pădu-
reĭ?
3 Aŭ lua-se-va din el lemn, bun de
lucru?
Aŭ lua-se-va din el un cârlig, ca
să fie de aninat în el vr'o unĕltă?
4 Écă, el se dă foculuĭ, *să-ĭ fie* de
mâncare:
Focul mănâncă amândŭoĕ capetele
luĭ,
Şi mijlocul luĭ se pârlesce;
Aŭ este acesta de *vr'un* folos?
5 Écă, când era întreg, nu era bun
de lucru,
Cu cât maĭ puţin va maĭ fi bun de
lucru,
Când focul l-a mâncat, şi s'a pâr-
lit!
6 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Cum *este* lemnul viĭeĭ între lemnele
pădureĭ,
Pre care l-am dat de mâncare fo-
culuĭ,
Aşa face-voiŭ locuitorilor Ierusali-
muluĭ:
7 Voiŭ îndrepta faţa mea asupră-le:
De vor scăpa dintr'*un* foc,
Un *alt* foc îĭ va mânca;
Şi, când voiŭ îndrepta faţa mea a-
supră-le,
Veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
8 Şi voiŭ preface ţara într'un deşert;
Căcĭ aŭ făptuit fără-de-lege, ḑice
Iehova, Domnul.

Nemulţumirea şi necredincĭoşia luĭ Israel cătră Dumneḑeŭ, pedépsa şi ruşinea sa în urmarea acestor pĕcate; cu făgăduinţĭ de restatornicire.

16 Fost-a cătră mine cuvîntul luĭ Ie-
hova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ,
fă pre Ierusalim să cunóscă urâcĭunile
sale, şi ḑi:
3 Aşa ḑice Iehova, Domnul, cătră Ie-
rusalim:
Obârşia ta şi naşcerea ta *trage-se*
din pămêntul Chanaanuluĭ;
Părintele tĕŭ *fost-a* Amoreŭ, şi mu-
mă-ta Heteĭă.
4 Şi *la* naşcerea ta,
În ḑiŭa, în care te-aĭ născut, buri-
cul tĕŭ nu s'a tăĭat,
Şi în apă nu te-aĭ scăldat spre cu-
răţire;
Cu sare nu te-aĭ sărat; şi în scu-
tece nu te-aĭ înfăşat.
5 Nicĭ un ochiŭ nu s'a îndurat de
tine, să-ţĭ facă ce-va din acestea,
Din milă cătră tine;
Ci aruncată aĭ fost pe câmp, de
scârbă cătră tine,
În ḑiŭa în care te-aĭ născut.

6 Atuncea trecut-am pe lângă *tine*, și vědutu-te-am tăvălită în sângele těŭ,
Și disu-ți-am, *fiind tu încă* în sângele těŭ:
Trăesce!
Da, disu-ți-am, *fiind tu încă* în sângele těŭ:
Trăesce!
7 Făcutu-te-am spre miĭ de miĭ, ca pre érba câmpuluĭ;
Și aĭ crescut, te-aĭ mărit,
Și aĭ ajuns la culmea frumuseţeĭ;
Ridicatu-*ți*-s'aŭ țîțele, și periĭ țĭ-aŭ crescut;
Dară eraĭ gólă și fără vestminte,
8 Atuncea trecut-am pe lângă tine, și te-am vědut,
Écă, vârsta ta *era* vârsta ĭubireĭ;
Și întindêndu-mĭ pólele asupră-țĭ, acoperit-am golicĭunea ta,
Și juratu-m'am ție, și am intrat în legămînt cu tine,
Dice Iehova, Domnul; și ajuns-aĭ a mea.
9 Și te-am scăldat în apă,
Am spălat sângele těŭ de pe tine,
Și te-am uns cu oleiŭ;
10 Și te-am îmbrăcat cu vestminte înpestrițite,
Te-am încălțat cu sandalĭ de pele de vițel de mare,
Te-am încins cu in subțire,
Te-am îmbrăcat cu mătasă;
11 Și te-am împodobit cu scule,
Pus-am brațele pe mânele tale,
Și salbă pe grumazul těŭ;
12 Pus-am inel în nara ta,
Și cerceĭ în urechĭle tale,
Și cunună frumósă pe capul těŭ.
13 Așa aĭ fost împodobită cu aur și argint;
Și vestmintele tale *eraŭ de* in subțire, de mătasă, și vestminte înpestrițite,
Mâncat-aĭ flórea făineĭ, mĭere și oleiŭ;
Și făcutu-te-aĭ frumósă fórte, fórte,
Și aĭ ajuns a fi dómnă.
14 Și numele těŭ străbătut-a între popóre pentru frumuseța ta;
Căcĭ *eraĭ* desevârșită în podóbele,
Ce le-am pus pe tine, dice Iehova, Domnul.
15 Dară tu încredutu-te-aĭ în frumusețea ta,
Și desfrânat-aĭ din causa renumeluĭ těŭ,
Și rěvěrsat-aĭ desfrânările tale la tot trecătorul, făcêndu-te a luĭ.
16 Și aĭ luat din vestmintele tale,
Și țĭ-aĭ făcut înălțimĭ împestrițite,
Și aĭ desfrânat pe dînsele,
Așa cum nicĭ o dată nu s'a vědut, nicĭ se va vedé.
17 Și aĭ luat sculele tale cele mărețe,
Făcute din aurul și argintul meŭ, ce eŭ țĭ-am dat,
Și aĭ *făcut* chipurĭ de bărbat,
Și aĭ desfrânat cu dînsele;
18 Și aĭ luat vestmintele tale cele pestrițe, și acoperitu-le-aĭ *cu ele*;
Și pusu-le-aĭ înainte oleĭul meŭ, tămâĭa mea.
19 Și pânea mea, ce eŭ țĭ-am dat-o,
Flórea făineĭ, oleĭul și mĭerea, *cu care* te-am hrănit.
Pre acestea pusu-le-aĭ înaintea lor spre miros plăcut;
Așa s'a întâmplat, dice Iehova, Domnul.
20 Și luat-aĭ pre fiiĭ teĭ și pre fiĭcele tale,
Pre cari mi ĭ-aĭ născut,
Și ĭ-aĭ sacrificat lor spre mâncare.
Aŭ dóră pré puțin lucru *era* desfrânarea ta,
21 De aĭ junghĭat și pre fiiĭ meĭ, și ĭ-aĭ dat,
Ca să-ĭ trecĭ *prin foc* pentru dînsele?
22 Și în tóte urâcĭunile tale și desfrânările tale
Nu țĭ-aĭ adus aminte de dilele tinerețelor tale.
Când eraĭ góla și fără vestminte, tăvălindu-te în sângele těŭ.
23 Și după tótă rěutatea ta,
(Vaĭ, vaĭ de tine! dice Iehova Domnul,)
24 Ziditu-ți-aĭ movilĭ,
Și făcutu-ți-aĭ înălțimĭ în tóte ulițele;
25 În capětul a tot drumul ziditu-ți-aĭ înălțimĭ,
Și făcut-aĭ scârbósă frumusețа ta,
Și crăcitu-ți-aĭ picĭórele la tot trecătorul,
Immulțind desfrânările tale.
26 Și aĭ desfrânat cu Egiptenii, vecinii teĭ,
Ceĭ marĭ la corp;
Mult desfrânat-aĭ, ca să mě mâniĭ.
27 De aceea écă, întins'am mâna mea spre tine,
Și împuținatu-ți-am *hrana* cea hotărîtă,
Și te-am lăsat în voĭa celor ce te urăŭ,
Fiĭcelor Filistenilor, cari se rușinaŭ de calea ta cea desfrânată.
28 Aĭ desfrânat și cu Asirienii;

Căcĭ escĭ nesățiósă;
Da, desfrânat-aĭ cu eĭ,
Și tot nu te-aĭ săturat.
29 Și aĭ îmmulțit desfrânarea ta
În pămêntul Canaanuluĭ până la Chaldea;
Și nicĭ cu acésta nu te-aĭ săturat.
30 Cât este de desfrânată inima ta, ḑice Iehova, Domnul,
De facĭ tóte acestea!
Lucrurĭ, ca ale celeĭ maĭ nerușinate curve!
31 Căcĭ ziditu-țĭ-aĭ movilĭ la capĕtul a tot drumul,
Și făcutu-țĭ-aĭ înălțimĭ în tótă ulița;
Dară nicĭ ca o curvă n'aĭ fost; căcĭ aĭ desprețuit plata;
32 Ci *aĭ fost ca* o femee adulteră,
Ce primesce pre străinĭ în locul bărbatuluĭ eĭ.
33 Tuturor meretricilor se dă plată,
Dară tu dat-aĭ plată tuturor ĭubiților teĭ,
Și dăruitu-ĭ-aĭ, ca să între la tine din tóte părțile,
Să desfrâneze cu tine.
34 Așa desfrânarea ta a fost alt-fel *decât* la *alte* femeĭ:
Căcĭ după tine nimenea nu s'a luat să desfrâneze;
Ci tu datu-le-aĭ plată, și eĭ plată nu țĭ-a dat;
Decĭ fost-a cu tine cu totul altfel.
35 De aceea ascultă, curvă, cuvîntul luĭ Iehova;
36 Așa ḑice Iehova, Domnul:
Fiind-că cazanul tĕŭ s'a revĕrsat,
Și golicĭunea ta s'a descoperit în desfrânările tale cu ĭubițiĭ teĭ,
Și cu toțĭ idoliĭ teĭ ceĭ scârboșĭ,
Și în sângele fiilor teĭ, ce datu-ĭ-aĭ lor;
37 De aceea, écă, voiŭ aduna pre toțĭ ĭubițiĭ teĭ,
Cu carĭ te-aĭ desmerdat,
Și pre toțĭ, câțĭ ĭ-aĭ ĭubit,
Împreună cu toțĭ *aceĭa*, pre carĭ ĭ-aĭ urît;
Îĭ voiŭ aduna împotrivă-țĭ din tóte părțile,
Voiŭ descoperi golicĭunea ta înaintea lor,
Și vor vedé tótă golicĭunea ta.
38 Și te voiŭ judeca
După judecățile adulterelor și *a acelora* ce varsă sânge;
Și voiŭ aduce asupră-țĭ sângele mânieĭ și al gelosieĭ!
39 Și te voiŭ da în mânele lor:
Vor derâma movilele tale,
Și vor nimici înălțimile tale;
De vestmintele tale te vor desbrăca, și-țĭ vor lua sculele tale cele mărețe,
Și te vor lăsa gólă și fără vestminte.
40 Și vor aduce asupră-țĭ mulțimea,
Care cu petre te va ucide,
Și te vor străpunge cu săbiele lor.
41 Cu foc vor arde casele tale,
Și vor îndeplini asupră-țĭ *aceste* judecățĭ înaintea multor femeĭ;
Așa te voiŭ face să încetezĭ de a fi curvă,
Și plată nu veĭ maĭ da.
42 Și așa voiŭ pune capĕt mânieĭ mele asupră-țĭ,
Și gelosia mea se va depărta de la tine;
Și mĕ voiŭ linisci, și nu mĕ voiŭ maĭ mânia.
43 Pentru că nu țĭ-aĭ adus aminte de ḑilele tinerețelor tale,
Ci te-aĭ înfuriat asupră-mĭ în tóte aceste *lucrurĭ*,
De aceea écă, și eŭ voiŭ rĕsplăti urmările tale asupra capuluĭ *tĕŭ*,
Ḑice Iehova, Domnul;
Și nu veĭ *maĭ* face *după* desfrânarea acésta în tóte urîcĭunile tale.
44 Écă, tot *omul*, care se servesce de proverbe, face-va *acest* proverb asupră-țĭ,
Ḑicênd: „Cum *este* muma, *așa* și fata eĭ."
45 Tu escĭ fata mumeĭ tale,
Care s'a desgustat de bărbatul eĭ și de copiiĭ seĭ;
Și escĭ sora surorilor tale,
Carĭ s'aŭ desgustat de bărbațiĭ lor și de copiiĭ lor;
Muma ta *a fost* Heteĭă, și părintele teŭ Amoreŭ.
46 Soră-ta cea mare *este* Samaria,
Ea și fetele eĭ ce locuesc la stânga ta;
Și soră-ta cea maĭ tînĕră, ce locuesce la drépta ta,
Este Sodoma și fetele eĭ.
47 Dară tu n'aĭ umblat *numaĭ* în căile lor,
Și n'aĭ făcut după urâcĭunile lor:
Ci, ca *și* cum *ar fi fost acestea lucrurĭ* pré micĭ,
Făcutu-te-aĭ maĭ stricată de cât dînsele în tóte căile tale.
48 Viŭ *sînt*, ḑice Iehova, Domnul:
Soră-ta, Sodoma, n'a făcut, nicĭ ea și nicĭ fetele eĭ,
Cum aĭ făcut tu și fetele tale.

49 Écă, acésta a fost fără-de-legea suroreĭ tale, Sodoma:
Îngâmfarea, îndestularea de pâne şi lipsă de grijă
Aveaŭ ea şi fetele eĭ;
Dară pre cel sărac şi pre cel neavut nu-l ajutaŭ:
50 Ci se îngâmfaŭ, şi făceaŭ urâcĭunĭ înaintea mea;
Şi *acestea* vĕḑêndu-*le* eŭ, le-am depărtat.
51 Aşa şi Samaria n'a pĕcătuit nicĭ cu jumătate din pĕcatele tale;
Ci tu făcut-aĭ maĭ multe urâcĭunĭ decât aceea;
Şi *aşa* aĭ îndreptăţit pre surorile tale prin tóte urâcĭunile câte leaĭ făcut.
52 Decĭ pórtă ruşinea, pre care aĭ împutat-o surorilor tale,
Pentru pĕcatele tale, cu cari te-aĭ făcut maĭ urîtă decât dînsele:
Decât tine ele maĭ drepte sûnt.
Decĭ ruşinéză-te şi tu, şi pórtă ruşinea ta;
Căcĭ aĭ îndreptăţit pre surorile tale.
53 Şi voiŭ întórce pre prinşiĭ lor,
Pre prinşiĭ Sodomeĭ şi aĭ fetelor sale,
Şi pre prinşiĭ Samarieĭ şi aĭ fetelor eĭ;
Şi cu eĭ *întórce-voiŭ şi* pre prinşiĭ captivităţeĭ tale,
Ca să porţĭ ruşinea ta.
54 Ca să te ruşinezĭ pentru tóte câte aĭ făcut,
Şi să le fiĭ de mângăĭere.
55 Când soră-ta Sodoma şi fetele eĭ se vor întórce în starea lor de maĭ 'nainte,
Şi Samaria şi fetele eĭ se vor întórce în starea lor de maĭ 'nainte;
Atuncea tu şi fetele tale vĕ veţĭ întórce în starea vóstră de maĭ 'nainte.
56 De şi în gura ta nu s'a auḑit de soră-ta Sodoma
În ḑilele îngâmfăreĭ tale,
57 Maĭ 'nainte de ce s'a vĕḑut rĕutatea ta:
Cum *se vĕdise*, când te-aŭ ocărit fetele Sirieĭ,
Şi tóte cele ce o înconjóră, fetele Filistenilor,
Cari te urăsc din tóte părţile.
58 *Aşa* aĭ purtat *pedépsa* desfrânăreĭ tale
Şi a urîcĭunilor tale, ḑice Iehova.
59 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
După ce 'ţĭ voiŭ fi făcut, cum aĭ făcut tu,
Care aĭ despreţuit jurămîntul, călcând legămîntul,
60 Îmĭ voiŭ aduce aminte de legămîntul meŭ cu tine,
Ce l-am încheĭat în ḑilele tinereţelor tale;
Şi voiŭ întări cu tine un legămînt etern.
61 Şi atuncĭ îţĭ veĭ aduce aminte de urmările tale, şi te veĭ ruşina,
Când veĭ primi *la tine* pre surorile tale, pre cele maĭ marĭ şi pre cele maĭ micĭ;
Şi ţi le voiŭ da de fiĭce,
Dară nu după legămîntul, ce făcuşĭ *odată cu ele.*
62 Şi voiŭ întări legămîntul meŭ cu tine,
Şi veĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova;
63 Ca să-ţĭ aducĭ aminte, şi să te ruşinezĭ,
Şi să nu-ţĭ maĭ deschiḑĭ gura de ruşine,
Când îţĭ voiŭ ĭerta tóte câte aĭ făcut,
Ḑice Iehova, Domnul.

Cimilitura despre presenţa şi viitorul caseĭ luĭ David.

17 Fost-a către mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ,
pune o cimilitură, şi spune parabola
acésta caseĭ luĭ Israel, 3 Şi ḑi: Aşa
ḑice Iehova:
Un vultur mare cu aripĭ marĭ,
Cu aripĭ lungĭ, plin de pene pestriţe,
Venit-a în Liban, şi a răpit din cedru ramura cea maĭ de sus:
Rupt-a vârfurile vlăstarilor luĭ,
4 Şi dusu-le-a într'o ţară de negoţ;
Pusu-le-a într'o ţară de neguţătorĭ.
Atuncĭ a luat din seminţa ţăreĭ
5 Şi a pus-o în ţarină de sĕmĕnătură:
A dus-*o* lângă ape multe, a sădit-o-a *ca* pre o salcie.
Şi ea a crescut, şi s'a făcut butuc de viĭe, puternic, *dară* mic;
6 Viţele sale se îndreptaŭ spre dînsul, şi rădăcinele sale supt dînsul;
Aşa a ajuns butuc de viĭe,
A făcut viţe, şi a dat butaşĭ.
7 Şi maĭ era un vultur mare, cu aripĭ marĭ şi cu pene multe;
Şi écă, butucul de viĭe şĭ-a plecat rădăcinele sale spre dînsul,
Şi şĭ-a întins viţele sale spre el.

Pentru ca să o adape în straturile sădireĭ sale;
8 *De și* era sădită în pămênt bun, lângă ape multe,
Ca să facă vițe,
Și să dea frupt,
Și așa să ajungă o viïe alésă.
9 Ḑi: Așa ḑice Iehova, Domnul; isbuti-va?
Vulturul cel d'ântĕiŭ aŭ nu va rupe rădăcinele eĭ,
Și nu va tăïa fruptul eĭ, ca ele să se usuce,
Și să sece tóte frunzele odraslelor sale,
Fără *să fie nevoïe* de o putere mare saŭ de un popor mult, ca să o scóță din rădăcinele eĭ?
10 Écă *este* sădită! dară óre isbuti-va?
Aŭ nu se va usca, *ca și* cum un vînt de rĕsărit s'ar atinge de ea?
Usca-se-va în straturile, unde cresce.
11 Și a *maĭ* fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
12 Ḑi acum caseĭ celeĭ neascultătóre:
Aŭ nu sciţĭ ce *însémnă* acestea?
Ḑi-*le*: Écă, regele Babilonuluĭ a venit în Ierusalim,
A luat pre regele luĭ și pre maĭ mariĭ luĭ,
Și ĭ-a adus la sine în Babilon:
13 Și a luat *pre unul* din némul regeluĭ, a încheĭat legămînt cu el,
Și l-a pus să jure,
Luând cu sine și pre ceĭ fruntașĭ aĭ țăreĭ;
14 Ca regatul să se umiléscă,
Și să nu se *maĭ* ridice;
Ci numaĭ păzind legămîntul sĕŭ să pótă sta.
15 Dară el rĕsculatu-s'a, trimiţênd soliĭ seĭ în Egipt,
Ca să-ĭ dea caĭ și popor mult.
Isbuti-va óre? Scăpa-va cel ce face acestea?
Óre călcând legămîntul, mântui-se-va?
16 Viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul;
Unde *locuesce* regele, care l-a pus pre dînsul rege,
Al căruĭ jurămînt l-a despreţuit, și a căruĭ legămînt l-a călcat,
Acolo cu dînsul va muri, în Babilon.
17 Și Faraon, cu *tótă* óstea *luĭ* cea puternică și cu mulţimea luĭ cea mare, nu va face pentru dînsul *nimic* în resbel,
Când *neamicul* va înălța valurĭ și va zidi întărirĭ, ca să stârpéscă suflete multe.
18 Căcĭ a despreţuit jurămîntul călcând legămîntul;
Și écă, *după ce* a dat mâna sa,
A făcut tóte acestea; el nu va scăpa.
19 De aceea așa ḑice Iehova, Domnul:
Viŭ sûnt, pre jurămîntul meŭ, ce l-a despreţuit,
Și pre legămîntul meŭ, pre care l-a călcat,
Le voiŭ rĕsplăti pe capul luĭ.
20 Voiŭ întinde mréja mea asupră-ĭ,
Și se va prinde în firele mele;
Îl voiŭ aduce în Babilon,
Și acolo mĕ voiu judeca cu dînsul pentru abaterea luĭ,
Cu care s'a abătut de la mine.
21 Și toţĭ fugariĭ luĭ și tóte cetele luĭ vor cădé de sabie,
Și ceĭ rĕmașĭ vor fi împrăstĭaţĭ în tóte vênturile;
Și veţĭ cunósce, că eŭ Iehova am vorbit.
22 Așa ḑice Iehova, Domnul:
Voiŭ lua din ramura cea maĭ de sus a cedruluĭ celuĭ înalt, și *o* voiŭ sădi;
Voiŭ tăïa din mlădiţele luĭ cele tinere o *mlădiță* fragedă,
Și *o* voiŭ sădi pe munte înalt și ridicat;
23 Pe muntele cel înalt al luĭ Israel o voiŭ sădi;
Și va face mlădiţe, va da frupt, și se va face un cedru mare;
Supt dînsul va locui tot felul de sburătóre *și* tótă pasĕrea;
La umbra ramurelor sale vor locui.
24 Și toţĭ arboriĭ câmpuluĭ vor cunósce,
Că eŭ Iehova am umilit pre arborele cel înalt, *și* am înălţat pre arborele cel mic,
Uscat-am pre arborele cel verde, și făcut-am să înverḑéscă arborele cel uscat;
Eŭ, Iehova, am vorbit, și am făcut.

Fie-care móre numaĭ pentru păcatele sale.

18 Și a *maĭ* fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd: 2 Ce *este* voŭĕ, că ḑiceţĭ în pămêntul luĭ Israel proverbul acesta: Părinţiĭ aŭ mâncat aguride, și dinţiĭ fiilor s'aŭ strepeḑit?
3 Viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul:
Nu vĕ va maĭ fi *loc* a vĕ servi de proverbul acesta în Israel.
4 Écă tóte sufletele sûnt ale mele;
Precum sufletul părinteluĭ, așa și sufletul fiuluĭ al meŭ este;

Omul ce păcătuesce, acela va muri.
5 Dară de este un om drept,
Care face drept şi dreptate:
6 Nu mănâncă pe munţĭ,
Nu-şĭ ridică ochiĭ cătră idoliĭ caseĭ luĭ Israel,
Nu pângăresce pre femea aprópeluĭ sĕŭ,
Şi nu se apropie de femea, ce *este* în necurăţenia eĭ;
7 Nu înşélă pre nimenea,
Ci întórce datorniculuĭ amanetul sĕŭ;
Nu face niciĭ o răpire,
Ci dă pâne celuĭ flămând,
Şi îmbracă cu vestminte pre cel gol;
8 Nu dă cu dobinḑĭ,
Şi nu ĭé maĭ mult decât a dat;
Îşĭ întórce mâna de la nedreptate,
Şi face judecată dréptă între om şi om;
9 Umblă în aşeḑămintele mele,
Şi păzesce judecăţile mele, în adevĕr făcêndu-*le*:
Acela *este* drept; va trăi, ḑice Iehova, Domnul.
10 *Dară* de nasce un fiŭ nelegĭuit, vĕrsător de sânge,
Şi *care* face vre-unul din aceste *pĕcate*,
11 *Şi* nu face nicĭ una din acele *datoriĭ*;
Ci şi pe munţĭ mănâncă,
Şi pre femea aprópeluĭ sĕŭ pângăresce,
12 Pre cel sărac şi lipsit îl înşélă,
Şi face răpirĭ,
Amanetul nu-l întórce,
Şi-şĭ ridică ochiĭ cătră idolĭ,
Făcênd urâcĭunĭ;
13 Dă cu dobânḑĭ,
Şi ĭé maĭ mult decât a dat·
Trăi-va *unul ca* acesta?
Nu va trăi;
Făcut-a tóte urâcĭunile acestea; va muri;
Sângele sĕŭ va fi asupra luĭ.
14 Ecă, *de* nasce *acesta* un fiŭ,
Care, vĕḑênd tóte pĕcatele, ce a făcut părintele sĕŭ,
Ié sémă, şi nu face unele ca acestea;
15 Pe munţĭ nu mănâncă,
Şi nu-şĭ ridică ochiĭ cătră idoliĭ caseĭ luĭ Israel,
Nu pângăresce pre femea aprópeluĭ sĕŭ,
16 Nu înşélă pre nimenea,
Amanetul nu-l opresce,
Şi nu face răpire;
Ci dă pâne celuĭ flămând,
Cu vestmînt acopere pre cel gol,
17 Şi întórce mâna *de la nedreptăţirea* celuĭ sărac,
Şi dobânḑĭ saŭ maĭ mult decât a dat nu ĭé;
Ci face judecăţile mele, *şi* umblă în aşeḑămintele mele:
Acesta nu va muri pentru fără-delegea părinteluĭ sĕŭ: *ci* va trăi.
18 Părintele sĕŭ, fiind-că apĕsa fórte,
Făcea răpirĭ de la frate-seŭ,
Şi făcea în mijlocul poporuluĭ sĕŭ *ceea* ce nu *era* bine:
Écă, acesta va muri în fără-de-legea sa.
19 Dară voĭ ḑiceţĭ: Ce? Aŭ dóră fiul nu pórtă fără-de-legea părinteluĭ sĕŭ?
Când fiul face drept şi dreptate,
Şi păzesce tóte aşeḑămintele mele, şi le face,
El va trăi.
20 Omul ce păcătuesce, acela va muri.
Fiul nu va purta fără-de-legea părinteluĭ,
Nicĭ părintele nu va purta fără-delegea fiuluĭ;
Dreptatea celuĭ drept va fi asupra luĭ,
Şi fără-de-legea celuĭ nelegĭuit va fi asupra luĭ.

Dumneḑeŭ se bucură, când nelegĭuitul se întórce.

21 Dară de se va întórce cel nelegĭuit de la tóte pĕcatele ce a făcut,
Şi va păzi tóte aşeḑămintele mele, şi va face drept şi dreptatea,
Atuncea va trăi, nu va muri.
22 Tóte fără-de-legile, câte a făcut,
Nu i se vor aminti;
El va trăi în dreptatea, ce a făcut.
23 Aŭ dóră placu-mĕ în mórtea celuĭ nelegĭuit?
Ḑice Iehova, Domnul,
Şi nu în întórcerea luĭ de la căile sale, ca să trăéscă.
24 Dară când cel drept se va întórce de la dreptatea luĭ,
Şi va făptui nedreptatea,
Şi va face după tóte urâcĭunile câte le face cel nelegĭuit,
El trăi-va?
Tótă nedreptatea ce a făcut-o, nu *i* se va aminti;
În fără-de-legea, în care a nelegĭuit,
Şi în pĕcatul, în care a pĕcătuit,
În ele va muri.
25 Dară voĭ ḑiceţĭ:

Urmarea Domnuluĭ nu este dréptă.
Şi acum ascultă, casă a luĭ Israel!
Urmarea mea aŭ nu este dréptă?
Aŭ nu urmările vóstre sûnt nedrepte?
26 Când cel drept se abate de la dreptatea luĭ,
Şi face nedreptate, şi móre într'însa,
El móre pentru nedreptatea, pre care a făcut;
27 Şi când cel fără-de-lege se întórce
De la fără-de-legea, ce a făcut,
Şi face drept şi dreptate,
El se ţine în vĭéţă;
28 Fiind-că a luat sémă,
Şi s'a întors de la tóte fără-de-legile, câte a făcut,
Va trăi, nu va muri.
29 Dară casa luĭ Israel ḑice:
Urmarea Domnuluĭ nu este dréptă!
Casă a luĭ Israel, urmarea mea aŭ nu este dréptă?
Aŭ nu urmările vóstre *sûnt* nedrepte?
30 De aceea, casă a luĭ Israel, vĕ voiŭ judeca,
Pre fie-care după urmările sale, ḑice Iehova, Domnul:
Căiţi-vĕ, şi întorceţi-vĕ de la tóte fără-de-legile vóstre;
Şi *atuncea* nedreptatea vóstră nu va fi *spre* ruina vóstră.
31 Lepĕdaţĭ de la voĭ tóte fără-de-legile, câte le-aţĭ făcut,
Şi faceţi-vĕ o inimă noŭă şi un spirit noŭ;
De ce sa murițĭ, casă a luĭ Israel?
32 Căcĭ eŭ nu mĕ plac în mórtea celuĭ ce móre,
Ḑice Iehova, Domnul; de aceea întorceţi-vĕ, şi trăiţĭ.

Israel o leóică jelitóre şi un butuc de viţă stricată.

19 Ér tu ridică plângere pentru maĭ mariĭ luĭ Israel,
2 Şi ḑi:
Ce *a fost* mumă-ta! o leóică;
Ea şedea cu leiĭ,
Şi a crescut pre puiĭ seĭ între puiĭ de leŭ.
3 Şi a ridicat pre unul din puiĭ seĭ,
Până s'a făcut leuţ,
Şi s'a deprins a răpi prăḑĭ, *şi* a mânca ómenĭ.
4 Şi auḑind popórele de dînsul,
L-aŭ prins în grópa lor,
Şi l-aŭ adus în lanţurĭ în pĕmêntul Egiptuluĭ.
5 Şi *leóica* asteptându-*l*,
Vĕḑênd, *că* deşértă era aşteptarea eĭ,
Luatu-şi-a alt puiŭ,
Şi l-a făcut leuţ;
6 Care umblând cu leiĭ,
Făcutu-s-a leuţ,
Şi s'a deprins a răpi prăḑi, *şi* a mânca ómenĭ;
7 A năvălit în palaturile lor,
Şi a pustiit cetăţile lor;
Aşa că s'a spăĭmântat *acel* pământ şi tóte din el
De mugetul răcnituluĭ luĭ.
8 Atuncea popórele din ţările din jurul *luĭ* pusu-s'aŭ asupră-ĭ,
Întinsu-i-aŭ mrejele lor,
Şi prinsu-l-aŭ în grópa lor.
9 Şi l-aŭ pus în puşcă cu lanţurĭ,
Şi l-aŭ dus înaintea regeluĭ Babilonuluĭ;
Punêndu-l în întărirĭ,
Ca să nu se maĭ audă vocea luĭ
Pe munţiĭ luĭ Israel.
10 Mumă-ta *era*, — *ḑi* în parabola ta,
— ca o viĭe sădită lângă ape;
Ajungea roditóre şi plină de mlădiţe, de mulţimea apelor;
11 Şi se făceaŭ din ea toege tarĭ, *ce servĭaŭ* de sceptre domnilor;
Şi tulpina eĭ se înălţa în mijlocul mlădiţelor tufóse,
Aşa că se însemna prin înălţimea eĭ *şi* prin mulţimea ramurelor eĭ.
12 Dară fost-a cu furie smulsă,
Şi aruncată la pĕmênt;
Un vênt de rĕsărit a uscat fruptele eĭ,
Şi toegele cele tarĭ ruptu-s'aŭ, s-aŭ uscat,
Şi focul le-a mistuit.
13 Şi acum ea *este* sădită în pustiŭ,
Într'un pĕmênt sec şi uscat.
14 Şi isbucnind focul din o mlădiţă a ramurelor sale,
Mistuit-a fruptul eĭ,
Şi în ea nu maĭ *este* nicĭ un toég tare, *ce ar servi* de sceptru domnilor.
Acésta-ĭ plângere, şi plângere va fi.

Neascultarea luĭ Israel în trecut şi în present.

20 În anul al şéptelea, în *luna* a cincea, la ḑece a luneĭ venit-aŭ bătrâniĭ luĭ Israel, ca să întrebe pre Iehova, şi aŭ şeḑut înaintea mea.
2 Şi a fost către mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
3 Fiul omuluĭ, vorbesce bătrânilor luĭ Israel, şi ḑi-le: Aşa ḑice Iehova, Domnul: Aŭ dóră venit-aţĭ să mĕ întrebaţĭ? Viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul. nu voiŭ fi întrebat de voĭ.

4 Să *nu* te judecĭ *cu eĭ*? fiul omuluĭ,
să nu te judecĭ? Fă-ĭ să scie urâcĭu-
nile părinţilor lor; 5 Şi ḑi-le: Aşa
ḑice Iehova, Domnul:
În ḑiŭa, în care am ales pre Israel,
Şi am ridicat mâna mea spre sĕ-
mînţa caseĭ luĭ Iacob,
Şi m'am făcut lor cunoscut în pă-
mêntul Egiptuluĭ,
Când am ridicat mâna mea spre
dînşiĭ, ḑicênd:
Eŭ *sûnt* Iehova, Dumneḑeul vostru;
6 În ḑiŭa *aceea* înălţat-am mâna mea
spre dînşi,
Că-ĭ voiŭ scóte din pămêntul Egip-
tuluĭ
La un pămênt, pre care l-am des-
coperit pentru eĭ,
Un pămênt, în care curge mĭere şi
lapte,
Cel maĭ frumos din tóte pămêntu-
rile:
7 Atuncea ḑis-am către eĭ:
Să lepĕdaţĭ fie-care urâcĭunile ochi-
lor voştri,
Şi să nu vĕ spurcaţĭ cu idoliĭ Egip-
tuluĭ;
Eŭ *sûnt* Iehova, Dumneḑeul vostru.
8 Dară eĭ s'aŭ rĕsculat asupră-mĭ,
Şi n'aŭ voit să mĕ asculte;
Nicĭ unul n'a lepĕdat urâcĭunile o-
chilor seĭ,
Şi n'a părăsit idoliĭ Egiptuluĭ.
Atuncea ḑisu-*mi*-am: Vĕrsa-voiŭ fu-
ria mea asupră-lor,
Să împlinesc mânia mea asupră-lor
În pămêntul Egiptuluĭ.
9 Decât pentru numele meŭ,
Ca să nu se profaneze înaintea po-
pórelor,
Între cari eĭ *se aflaŭ*,
Şi înaintea cărora m'am făcut lor
cunoscut,
Lucrat-am scoţêndu-ĭ din pămêntul
Egiptuluĭ.
10 Ĭ-am scos din pămêntul Egiptuluĭ,
Şi ĭ-am adus în pustiŭ;
11 Datu-le-am aşeḑămintele mele,
Şi făcutu-le-am cunoscute judecăţile
mele,
Pre cari, *de* le va face omul, va
trăi prin ele;
12 Şi datu-le-am încă şi sabatele mele,
Ca să fie spre semn între mine şi
dînşi;
Şi să cunóscă, că eŭ *sûnt* Iehova,
cel ce-ĭ sânţesce.
13 Dară casa luĭ Israel sculatu-s'a în
pustiŭ asupră-mĭ:
În aşeḑămintele mele n'a umblat,
Ci a despreţuit judecăţile mele,
Pre cari, *de* le va face omul, va trăi
prin ele;
Şi sabatele mele le-a profanat fórte;
Atuncea ḑisu-*mi*-am: Vĕrsa-voiŭ mâ-
nia mea asupră-le în pustiŭ,
Ca să-ĭ nimicesc.
14 Decât, lucrat-am pentru numele
meŭ,
Ca să nu se profaneze înaintea po-
pórelor,
Înaintea cărora ĭ-am scos.
15 Şi éră-şĭ ridicat-am mâna mea asu-
pră-lor în pustiŭ,
Jurându-mĕ, că nu-ĭ voiŭ aduce în
pămêntul, pre cari *le*-am fost
dat,
În care curge mĭere şi lapte,
Cel maĭ frumos din tóte pămêntu-
rile;
16 Pentru-că aŭ despreţuit judecăţile
mele,
Şi n'aŭ umblat în aşeḑămintele me-
le, şi aŭ profanat sabatele mele;
Căcĭ inimele lor umblaŭ după ido-
liĭ lor.
17 Totu-şĭ ochĭul meŭ cruţatu-i-a, ca
să nu-ĭ stric,
Şi nu ĭ-am nimicit în pustiŭ.
18 Ci ḑis-am fiilor lor în pustiŭ:
Nu umblaţĭ în aşeḑămintele părin-
ţilor voştri,
Şi nu păziţĭ judecăţile lor,
Şi nu vĕ spurcaţĭ cu idoliĭ lor;
19 Eŭ *sûnt* Iehova, Domnul vostru;
În aşeḑămintele mele să umblaţĭ, şi
judecăţile mele să păziţĭ,
Şi se le faceţĭ;
20 Şi sânţiţĭ sabatele mele,
Şi ele să fie între mine şi voĭ spre
semn,
Şi să cunósceţĭ, ca eŭ *sûnt* Iehova,
Dumneḑeul vostru.
21 Dară *şi* fiiĭ s'aŭ sculat asupră-mĭ;
N'aŭ umblat în aşeḑămintele mele,
Şi n'aŭ căutat să facă judecăţile
mele,
Pre cari, *de* le va face omul, va
trăi prin ele;
Ci aŭ profanat sabatele mele;
Atuncea ḑisu-*mi*-am: Vĕrsa-voiŭ fu-
ria mea asupră-lor,
Să împlinesc mânia mea asupra-lor
în pustiŭ.
22 Totu-şĭ oprit-am mâna mea,
Şi lucrat-am pentru numele meŭ,
Ca să nu se profaneze înaintea po-
pórelor,
Înaintea cărora ĭ-am scos.
23 Ridicat-am asupră-lor éră-şĭ mâna
mea în pustiŭ,
Ca să-ĭ împrăsti printre popóre,

Și să-ĭ risipesc prin țărí;
24 Pentru-că judecățile mele n'aŭ fă-
cut,
Ci aŭ desprețuit așeḑămintele mele,
Aŭ profanat sabatele mele,
Și ochiĭ lor aŭ fost după idoliĭ pă-
rinților lor.
25 De aceea datu-le-am și eŭ așeḑă-
minte, *ce* nu *eraŭ* bune,
Și judecățĭ, prin cari nu putură
trăi.
26 Și ĭ-am lăsat să se spurce cu înse-
șĭ darurile lor,
Trecênd eĭ *prin foc* pre toțĭ ântêĭ-
născuțiĭ *lor*;
Ca eŭ să-ĭ pustiesc;
Ca să cunóscă, că eŭ *sûnt* Iehova.
27 De aceea, fiul omuluĭ, vorbesce ca-
seĭ luĭ Israel, și ḑi-le:
Așa ḑice Iehova, Domnul:
Și părințiĭ voștri în acésta m'aŭ
batjocorit:
Făcênd și *acésta* fără-de-lege împo-
triva mea,
28 *Că*, după ce dusu-ĭ-am în pămêntul,
Pentru care ridicat-am mâna, *ju-
rând* că-l voiŭ da lor;
Eĭ aŭ căutat la tótă înălțimea și
la tot arborele tufos;
Acolo aŭ sacrificat sacrificĭele lor,
Acolo aŭ pus darurile lor aducă-
tóre de mânie,
Acolo aŭ pus mirosurile lor cele
plăcute,
Acolo aŭ vĕrsat libațiunile lor.
29 Deci ḑis-am către eĭ;
Ce *'nsémnă* înălțimea la care mer-
gețĭ?
Și numele eĭ a rĕmas Bama *(înăl-
țime)* până astă-ḑĭ.

Pedepse și făgăduință.

30 De aceea ḑi caseĭ luĭ Israel:
Așa ḑice Iehova, Domnul:
Cum! vĕ spurcațĭ în căile părinți-
lor voștri,
Și desfrânațĭ după urâcĭunile lor,
31 Și vĕ spurcațĭ cu toțĭ idoliĭ voștri
până astă-ḑĭ,
Aducênd darurile vóstre,
Și trecênd pre fiiĭ voștri prin foc:
Și eŭ să *maĭ* fiŭ întrebat de voĭ,
casă a luĭ Israel!
Viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul, nu
voiŭ maĭ fi întrebat de voĭ.
32 Și ce vĕ vine în gând,
Că ḑicețĭ: Voim a fi ca popórele,
Ca némurile țărilor, servind lemne-
lor și petrelor;
Nu se va face.
33 Viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul,
Cu mână puternică, și cu braț în-
tins,
Și cu mânie revĕrsată, voiŭ domni
preste voĭ:
34 Vĕ voiŭ scóte dintre popórele,
Și vĕ voiŭ aduna din țările, unde
sûnteți împrăstĭațĭ,
Cu mână puternică, cu braț întins,
Și cu mânie revĕrsată.
35 Și vĕ voiŭ duce în pustiĭul popóre-
lor,
Și acolo judeca-mĕ-voiŭ cu voĭ față
în față.
36 Cum m'am judecat cu părințiĭ vo-
ștri în pustiul pămêntuluĭ Egip-
tuluĭ,
Așa mĕ voiŭ judeca cu voĭ, ḑice
Iehova, Domnul:
37 Și vĕ voiŭ trece pe supt toég,
Și vĕ voiŭ aduce în legăturile le-
gămîntuluĭ.
38 Voiŭ deosebi dintre voĭ pre ceĭ rĕ-
culătorĭ,
Și pre ceĭ ce se abat de la mine;
Pre acestĭa îĭ voiŭ scóte din pă-
mêntul, în care locuesc,
Și nu vor re'ntra în pămêntul luĭ
Israel;
Și vețĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
39 Și voĭ, casă a luĭ Israel, așa ḑice
Iehova, Domnul:
Mergețĭ de servițĭ fie-care pre ido-
liĭ seĭ,
Și de acum înainte, de nu voițĭ să
mĕ ascultațĭ!
Dară nu maĭ profanațĭ numele meŭ
cel sânt
Cu darurile vóstre și cu idoliĭ vo-
ștri.
40 Căcĭ pe muntele meŭ cel sânt,
Pe muntele înălțimeĭ luĭ Israel, ḑi-
ce Iehova, Domnul,
Acolo mĕ va servi tótă casa luĭ Is-
rael în țară,
Acolo mĕ voiŭ plăcé întru eĭ,
Și acolo voiŭ cere darurile vóstre,
Și prinósele darurilor vóstre cu tó-
te lucrurile cele sânte ale vós-
tre.
41 Plăcé-mĕ-voiŭ între voĭ, *ca* întru
mirósele cele plăcute ale vóstre,
Când vĕ voiŭ scóte dintre popórele,
Și vĕ voiŭ aduna din țările, în ca-
ri sûntețĭ împrăștĭațĭ;
Și mĕ voiŭ sânți în voĭ înaintea
popórelor.
42 Și vețĭ cunósce că eŭ *sûnt* Iehova,
Când vĕ voiŭ aduce în pămêntul
luĭ Israel,
În pămêntul, *pentru* care am ridi-
cat mâna mea,

Jurându-mĕ, că-l voiŭ da părinţilor
voştri.
43 Şi acolo vĕ veţĭ aduce aminte de
urmările vóstre,
Şi de tóte faptele cu cari v'aţĭ spurcat;
Şi vĕ veţĭ desgusta de voĭ înşi-vĕ
Pentru tóte relele, câte le-aţĭ făcut.
44 Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când vĕ voiŭ face *acésta* pentru
numele meŭ,
Nu după urmările vóstre cele rele,
nicĭ după faptele vóstre cele
stricate,
Casă a luĭ Israel, ḑice Iehova, Domnul.

Nimicirea cea d'aprópe a Ierusalimuluĭ.

45 Şi a fost cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd:
46 Fiul omuluĭ, îndréptă-ţĭ faţa spre
méḑă-ḑi,
Şi picură-*ţĭ cuvîntul* spre méḑă-ḑi,
Şi profeţesce asupra pădureĭ din
câmpul de méḑă-ḑi:
47 Şi ḑi pădureĭ de cătră méḑă-ḑi:
Ascultă cuvîntul luĭ Iehova!
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, voiŭ aprinde foc în tine,
Care va mistui în tine tot arborele
verde,
Şi tot arborele uscat;
Flacăra arḑătórĕ nu se va stinge;
Ci tótă faţa *pămêntuluĭ* de la méḑă-ḑi
şi până la méḑă-nópte se va
arde de ea.
48 Şi tótă carnea va vedé, că eŭ Iehova
am aprins-o;
Nu se va stinge.
49 Atuncea ḑis-am: Vaĭ, Iehova, Dómne!
Eĭ îmĭ ḑic: *Omul* acesta aŭ nu vorbesce
în parabole?

Sabia Chaldeilor împotriva Iudeilor şi Amoniţilor.

21 Fost'a cătră mine cuvîntul luĭ Iehova,
ḑicênd:
2 Fiul omuluĭ, îndréptă-ţĭ faţa spre
Ierusalim,
Şi picură-*ţĭ cuvîntul* spre locurile
cele sânte,
Şi profeţesce asupra pămêntuluĭ luĭ
Israel.
3 Ḑi pămêntuluĭ luĭ Israel: Aşa ḑice
Iehova;
Écă, eŭ *sûnt* împotrivă-ţĭ,
Şi voiŭ scóte sabia mea din téca eĭ,
Şi voiŭ stârpi din tine *şi* pre cel
drept şi pre cel nelegĭuit.
4 Fiind-că voĭesc să stârpesc din tine
şi pre cel drept şi pre cel nelegĭuit,
De aceea sabia mea va fi scósă din
téca eĭ
Împotriva a tótă carnea de la méḑă-ḑi
şi până la méḑă-nópte.
5 Şi va cunósce tótă carnea,
Că eŭ, Iehova, am scos sabia mea
din téca eĭ;
Ea nu se va maĭ întórce *într'însa.*
6 De aceea tu, fiul omuluĭ,
Suspină, până se vor sparge rĕnunchiĭ
în tine;
Suspină cu amar înaintea lor.
7 Şi când îţĭ vor ḑice: „De ce tu suspinĭ?"
Voĭ rĕspunde: „Pentru scirea; căcĭ
vine,
„Şi tótă inima se va topi, tóte mânele
se vor muĭa,
„Tóte spiritele se vor întuneca, şi
tóte genunchĭle vor ajunge *ca*
apă;
„Écă, vine, şi se face! ḑice Iehova,
Domnul."
8 Şi a fost cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd:
9 Fiul omuluĭ, profeţesce, şi ḑi: Aşa
ḑice Iehova:
Ḑi: Sabia, sabia se ascute, şi se oţelesce;
10 Se ascute spre junghĭere.
Se oţelesce, ca să lucéscă;
Un gemĕt ce scânteĭéză,
Un biciŭ cu văitare, ce despreţuesce
tot lemnul!
11 Şi *Iehova* a dat-o să se oţeléscă, ca
să se Ĭea în mână;
Ascuţitu-s-a şi oţelitu-s-a sabia acésta,
Pentru a o pune în mâna celuĭ ce
va ucide.
12 Strigă, şi vaită-te, fiul omuluĭ!
Căcĭ asupra poporuluĭ meŭ este ea,
Asupra tuturor maĭ marilor luĭ Israel;
Grózele săbieĭ *acesteĭa* cuprinde-vor
pre poporul meŭ,
De aceea bate-te preste şoldurĭ.
13 Căcĭ spre cercare *se trimete*;
Şi ce, dacă sceptrul, cel *a-tot*-despreţuitor,
Va peri, ḑice Iehova, Domnul?
14 De aceea tu, fiul omuluĭ, profeţesce,
Şi lovesce cu o mână în cea-l-altă,
Şi îndoesce sabia, şi întreĭesce sabia
celor ucişĭ;
Acésta-ĭ sabia ucisuluĭ celuĭ mare,
Care va străbate până în mĕruntaĭele
lor.

15 Pus-am sfăşiere de sabie în tóte porţile lor,
Ca să se topéscă *tótă* inima, şi să se prăpădéscă mulţĭ;
Vaĭ, făcutu-*s'a* să fulgere,
Ascuţitu-*s'a* pentru ucidere.
16 Întăresce-te, *sabie!*
Lovesce în drépta, în stânga,
Orĭ-unde se va îndrepta ascuţişul tĕŭ.
17 Şi eŭ voiŭ lovi cu o mână în cea-l-altă,
Şi-mĭ voiŭ săvârşi mânia mea;
Eŭ, Iehova, am vorbit.
18 Şi a fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
19 Şi tu, fiul omuluĭ, fă-ţĭ doŭĕ căĭ,
Prin cari să străbată sabia regeluĭ Babilonuluĭ;
Amândoĕ *căile* să plece din o ţară.
Şi fă-*ţĭ* un semn;
Fă-*l* la întrarea căieĭ cătră cetate.
20 Fă-*ţĭ* o cale, prin care să vină sabia la Rabba a fiilor luĭ Ammon,
Şi *alta* în Iuda asupra Ierusalimuluĭ celuĭ întărit.
21 Căcĭ regele Babilonuluĭ stă la rĕspântia căilor,
La capĕtul amânduror căilor ca să-ĭ dea cu bobiĭ;
El scutură săgeţile,
Întrébă pre terafimĭ,
Şi caută ficatul.
22 La dréptă-ĭ stă sorţul pentru Ierusalim,
Ca să îndrepteze *asupră-ĭ* berbeciĭ,
Să îmbărbăteze la ucidere,
Să ridice strigătul de alarmă,
Să îndrepteze berbeciĭ asupra porţilor,
Să ridice valurĭ, *şi* să zidéscă întăririĭ.
23 Dară acésta fi-va o vrăjitorie deşértă în ochiĭ
Acelora, cari aŭ jurat jurăminte *mincinóse*;
Dară el *le* va aduce aminte de necredincĭoşia *lor*,
Ca să fie prinşĭ.
24 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru-că v'a amintit necredincĭoşia vóstră,
Descoperind fără-de-legile vóstre,
De s'aŭ vĕdit pĕcatele vóstre în tóte faptele vóstre;
Pentru-că v'a adus a minte, *ḑic*,
Fi-veţĭ prinşĭ cu mâna.
25 Şi tu, domu fără-de-lege şi nelegĭuit al luĭ Israel, a căruĭa ḑi a sosit,
Find-că fără-de-legea *ta ajuns-a la* culmea *eĭ*,
26 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Să *i* se scótă diadema, şi să *i* se ĭea coróna!
Acésta nu *va maĭ fi*, cum a fost;
Înalţă pre cel umilit, şi umilesce pre cel înălţat:
27 *O* voiŭ rĕsturna, *o* voiŭ rĕsturna, *o* voiŭ rĕsturna,
Şi nu va *maĭ* sta, până ce nu va veni *acela* a căruĭa este dreptul;
Şi *acestuĭa* o voiŭ da.
28 Şi tu, fiul omuluĭ, profeţesce, şi ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul, de fiiĭ luĭ Ammon,
Şi de batjocura lor; da, ḑi:
Sabia, sabia *este* scósă,
Oţelită pentru sfăşĭére,
Ca să nimicéscă, fulgerând.
29 Pre-când eĭ vĕd pentru tine *vrăjitoriĭ* deşerte,
Pre-când eĭ daŭ în şcire pentru tine *ghicitoriĭ* mincĭunóse,
Eşĭ, sabie, de te pune pe grumazul celor ucişĭ,
Acelor fără de-lege, cărora le-a venit ḑiŭa;
Căcĭ fără-de-legea lor *a ajuns la* culme.
30 *Óre* voiŭ întórce-*o* în téca eĭ?
Te voiŭ judeca în locul, unde aĭ fost făcut,
În pămêntul obârşieĭ tale;
31 Şi voiŭ vĕrsa asupră-ţĭ mânia mea;
Voiŭ sufla asupră-ţĭ focul aprindereĭ mele,
Şi te voiŭ da în mânĭ de ómenĭ înfuriaţĭ, maĭstri în stricăcĭune.
32 Veĭ ajunge de hrană foculuĭ;
Sângele tĕŭ se va *vĕrsa* pe pămênt,
Şi nu-şĭ vor *maĭ* aduce aminte de tine;
Căcĭ eŭ, Iehova, am vorbit.

Pĕcatele şi pedépsa Ierusalimuluĭ şi a luĭ Iuda.

22 Fost-a cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
2 Şi tu, fiul omuluĭ, aŭ dóră veĭ pedepsi?
Aŭ veĭ pedepsi cetatea sângĭurilor?
Decĭ fă-o să scie tóte urîcĭunile eĭ;
3 Şi ḑi: Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Cetate, *ce* verşĭ sânge în mijloc, grăbindu ţĭ timpul,
Şi care facĭ idolĭ, spurcându-te;
4 Făcutu-te-aĭ vinovată prin sângele, ce aĭ vĕrsat;
Spurcatu-te-aĭ cu idoliĭ teĭ, ce aĭ făcut;
Şi apropĭat-aĭ sfârşitul ḑilelor tale,

Şi aĭ ajuns până la *capĕtul* anilor
teĭ;
De aceea făcutu-te-am de ocară po-
pórelor.
Şi de batjocură tuturor ţĕrilor.
5 *Şi cele* aprópe şi cele departe de
tine îşĭ vor bate joc de tine,
Cea spurcată cu numele *şi* plină de
turburare.
6 Écă, maĭ mariĭ luĭ Israel
Fost-aŭ în tine, ca să verse sânge,
fie-care după puterea sa;
7 În tine despreţuescu-se şi părintele
şi muma;
În mijlocul tĕŭ se fac asuprirĭ străi-
nuluĭ;
În tine înşélă-se şi orfanul şi vă-
duva.
8 Tu despreţuescĭ lucrurile mele cele
sânte,
Şi profanezĭ sabatele mele;
9 În tine sûnt bărbaţĭ vorbitorĭ de
rĕŭ, spre vĕrsare de sânge;
În tine se mănâncă în munţĭ;
În mijlocul tĕŭ se fac desfrânărĭ;
10 În tine se desvelesce golicĭunea pă
rinteluĭ;
În tine umilesc pre cea necurată
prin firea *eĭ*;
11 Unul face urâcĭunĭ cu femea apró-
peluĭ seŭ,
Şi cel-l-alt spurcă cu desfrânare pre
nora sa;
Un altul umilesce în tine pre sóră-
sa, pre fiica părinteluĭ sĕŭ;
12 În tine se ĭé darurĭ pentru vĕrsare
de sânge;
Se ĭé dobêndă şi maĭ mult decât
s'a dat,
Şi tu cauţĭ câştig de la aprópele
tĕŭ, apĕsându-*l*,
Şi uĭţĭ pre mine, ḑice Iehova, Dom-
nul.
13 Écă, de aceea bătut-am din mânĭ
Pentru câştigul tĕŭ cel nedrept, ce
ţĭ-aĭ făcut,
Şi pentru sângĭurile ce sûnt în mij-
locul tĕŭ.
14 Inima ta puté-va să se ţină? fi-vor
tarĭ mânele tale,
În ḑilele, în carĭ voiŭ lucra împo-
trivă-ţĭ?
Eŭ, Iehova, am vorbit, şi voiŭ face.
15 Te voiŭ împrăstĭa printre popóre,
Şi te voiŭ risipi prin ţărĭ,
Şi voiŭ mistui din tine necurăţenia ta.
16 Şi te veĭ profana pre tine însu-ţĭ
înaintea popórelor;
Şi veĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
17 Şi a fost către mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd:
18 Fiul omuluĭ, ajuns-a pentru mine
casa luĭ Israel ca sgură;
Toţĭ *sûnt* aramă şi cositor, fer şi
plumb în topitóre;
Sûnt sgură de argint.
19 De aceea aşa ḑice Iehova, Dom-
nul:
Pentru-că voĭ toţĭ aţĭ ajuns sgură;
Ecă, de aceea vĕ voiŭ aduna în
mijlocul Ierusalimuluĭ.
20 *Precum* se adună în topitóre argin-
tul, arama, ferul, plumbul şi co-
sitorul,
Ca să sufle focul asupră-ĭ, să *le* to-
péscă;
Aşa în mânia mea şi în aprinderea
mea *vĕ* voiŭ aduna,
Vĕ voiŭ pune *acolo*, şi vĕ voiŭ topi;
21 Da, vĕ voiŭ aduna, şi voiŭ sufla
asupra vóstră cu focul mânieĭ
mele,
Şi vĕ veţĭ topi într'însul.
22 Precum argintul se topesce în to-
pitóre,
Aşa vĕ veţĭ topi într'însul;
Şi veţĭ cunósce, ca eŭ Iehova am
vĕrsat mânia mea asupra vós-
tră.
23 Şi a *maĭ* fost către mine cuvîntul
luĭ Iehova, ḑicênd:
24 Fiul omuluĭ, ḑi-ĭ:
Tu *escĭ* un pămênt, ce nu s'a cu-
răţit,
Şi preste care n'a ploat în ḑiŭa mâ-
nieĭ.
25 În el *este* o conjurare de profeţĭ;
Eĭ sûnt ca un leŭ, ce mugesce *şi*
sfâşiă prada;
Eĭ aŭ înghiţit suflete,
Aŭ luat avuţiĭ şi lucrurĭ preţióse,
Şi aŭ îmmulţit văduvele luĭ în mij-
locul luĭ.
26 Preoţiĭ luĭ aŭ silnicit legea mea,
Şi aŭ profanat lucrurile mele cele
sânte;
N'aŭ făcut deosebire între sânt şi
profan,
Şi între curat şi necurat eĭ deose-
bire n'aŭ făcut.
Şi şĭ-aŭ ascuns ochiĭ lor de la sa-
batele mele;
Aşa m'aŭ profanat în mijlocul lor.
27 Maĭ mariĭ luĭ *sûnt* în mijlocul luĭ
ca nisce lupĭ, ce sfâşiă prada,
Ca să verse sânge, şi să perdă su-
flete,
Ca să câştige câştigurĭ nedrepte.
28 Şi profeţiĭ eĭ tâncuitu-i-aŭ cu al-
bélă,
Veḑênd *visiunĭ* deşerte, şi predicân-
du-le mincĭunĭ, ḑicênd:

Aşa ḑice Iehova, Domnul; şi Iehova n'a vorbit.
29 Poporul ţăreĭ face apĕsărĭ şi săvârşesce răpirĭ,
Înşélă pre cel sărac şi pre cel lipsit,
Şi pre cel străin îl asupresc fără drept.
30 Şi am căutat între eĭ pre un bărbat,
Care să drégă zidurile,
Şi să stea în spărturile *lor* înaintea mea
Pentru ţară, ca să nu o stric;
Dară n'am aflat.
31 De aceea am vĕrsat mânia mea asupră-lor;
Eĭ ĭ-am mistuit în focul mânieĭ mele;
Şi am rĕsplătit urmările lor asupra capetelor lor,
Ḑice Iehova, Domnul.

Idolatria Samarieĭ şi a Ierusalimuluĭ se compară cu purtarea a doĕ curve.

23 Fost-a cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
2 Fiul omuluĭ, eraŭ doĕ femeĭ,
Fete ale aceleĭaşĭ mume:
3 Şi aŭ desfrânat în Egipt;
Aŭ desfrânat în tinereţea lor:
Acolo aŭ fost strânse ţîţele lor,
Şi acolo a fost atins sânul lor fecĭoresc.
4 Numile lor *eraŭ*: a celeĭ maĭ marĭ: Ahola, şi a suroreĭ eĭ, Aholiba;
Fost-aŭ ale mele, şi aŭ născut fiĭ şi fiĭce.
Şi numile lor: Ahola *este* Samaria, şi Aholiba, Ierusalimul.
5 Şi Ahola a desfrânat, fiind a mea,
Era nebună după ĭubiţiĭ eĭ, după Asirienĭ, veciniĭ *seĭ*,
6 Cari *eraŭ* îmbrăcaţĭ în vînat, *şi eraŭ* guvernătorĭ şi diregătorĭ,
Toţĭ tinerĭ plăcuţĭ, călăreţĭ, călărind pe caĭ.
7 Şi a făcut desfrânările sale cu dînşi,
Cari *eraŭ* toţĭ ceĭ maĭ aleşĭ aĭ Asirienilor:
Şi cu toţĭ *aceĭa*, după cari înnebunĭa,
Se spurca cu toţĭ idoliĭ lor.
8 Nicĭ n'a părăsit desfrânările sale din Egipt;
Căcĭ cu ea s'aŭ culcat eĭ din tinereţea eĭ,
Şi-ĭ atinseră sînul sĕŭ cel fecĭoresc,
Şi vĕrsaŭ desfrânarea lor preste dînsa.
9 De aceea am dat-o în mânele ĭubiţilor seĭ,
În mânele Asirienilor, după cari nebunĭa.
10 Acestĭa desvĕlit-aŭ golicĭunea eĭ,
Luat-aŭ pre fiiĭ seĭ şi pre fetele sale, şi pre dinsa o-aŭ ucis cu sabie;
Aşa rĕmas-a cu nume între femeĭ;
Căcĭ făcut-aŭ judecă-ţĭ asupră-ĭ.
11 Şi când soră-sa Aholiba a vĕḑut *acésta*,
Stricatu-s-a în nebunia eĭ şi maĭ mult decât ea,
Şi în desfrânările eĭ maĭ mult decât soră-sa în desfrânările *eĭ*:
12 Nebunit-a după Asirienĭ, veciniĭ *seĭ*,
Guvernătorĭ şi diregătorĭ, frumos îmbrăcaţĭ,
Călăreţĭ, călărind pre caĭ,
Toţĭ tinerĭ plăcuţĭ.
13 Şi vĕḑut-o-am spurcându-se,
Amândoĕ un drum *avênd*.
14 Dară ea îmmulţĭa *din ce în ce* desfrânările eĭ;
Căcĭ, cum vedea bărbaţĭ zugrăviţĭ pe pereţĭ,
Chipurĭ de ale Chaldeĭlor, zugrăviţĭ cu roş,
15 Încinşĭ cu brâĭe preste cópsele lor,
Purtând pe capetele lor cununĭ de felurite colorĭ,
Şi că toţĭ semĕnaŭ *a fi* fruntaşĭ,
După chipul Babilonenilor din Chaldea, pămêntul naşcereĭ lor;
16 Îndată ce-ĭ zorĭa cu ochiĭ seĭ, ea se înnebunĭa după dînşi,
Şi îndruma după eĭ trimeşĭ în Chaldea.
17 Şi Babiloneniĭ aŭ venit la dînsa în patul de ĭubire,
Şi aŭ spurcat-o cu desfrânările lor,
Şi ea se spurca cu eĭ; şi *după aceea* sufletul eĭ se înstrăină de dînşi.
18 Când a dat pe faţă desfrânările eĭ,
şi a desvelit golicĭunea eĭ,
Atuncea sufletul meŭ s'a înstrăinat de ea,
Cum se înstrăinase sufletul meŭ de soră-sa.
19 Totu-şĭ ea a îmmulţit desfrânările eĭ,
Amintindu-şĭ de ḑilele tinereţeĭ eĭ,
Când făcea desfrânare în pămêntul Egiptuluĭ.
20 Căcĭ ea *tot* înnebunĭa după ĭubiţiĭ eĭ,
După ceĭ cu vînă, ca vîna de măgar,
Şi cu curgerea, ca curgerea de harmasar.

21 Așa adusu-ți-aĭ aminte *fără încetare* de desfrânările tinereţeĭ tale,
Când se atingeaŭ Egiptenii de sânul tĕŭ,
Pentru ţîţele tale fecĭorescĭ.

Când a dat desfrânările eĭ pe faţă şi a desvelit goliciunea eĭ.

22 De aceea, Aholibo, așa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, voiŭ scula asupră-ţĭ pre ĭubiţiĭ teĭ,
De cari s'a înstrăinat sufletul tĕŭ,
Şi-ĭ voiŭ aduce asupră-ţĭ din tóte părţile:
23 Pre Babilonenĭ, şi pre toţĭ Chaldeiĭ,
Pekodul, Şoa şi Koa, *şi* pre toţĭ Asirieniĭ cu dînşi,
Toţĭ tinerĭ plăcuţĭ,
Guvernătorĭ şi diregătorĭ, fruntaşĭ şi maĭ marĭ,
Toţĭ călăreţĭ pe caĭ.
24 Şi vor veni asupră-ţĭ cu care, căruţe şi roţĭ,
Şi cu mulţime de popor;
Cari vor rândui asupră-ţĭ scuturĭ, paveze şi coĭfurĭ;
Şi da-le-voiŭ judecata,
Şi te vor judeca după legile lor.
25 Şi voiŭ întórce gelosia mea împotrivă-ţĭ,
Şi se vor purta cu tine în furie;
Îţĭ vor tăĭa nasul şi urechĭle;
Şi ce va rĕmâné din tine va cădé de sabie;
Eĭ vor lua pre fiiĭ teĭ şi pre fiĭcele tale;
Şi ce va rĕmâné din tine se va mistui în foc.
26 Te vor desbrăca şi de vestmintele tale,
Şi-ţĭ vor lua sculele tale cele de preţ.
27 Așa voiŭ face să înceteze din tine desfrânarea ta,
Şi desfrăul tĕŭ *adus* din pămêntul Egiptuluĭ;
Şi nu-ţĭ veĭ maĭ aduce aminte de Egipt.
28 Căcĭ așa ḑice Iehova, Domnul;
Écă, te voiŭ da în mânele acelora, pre cari tu 'ĭ urăscĭ,
În mâna *acelora*, de cari s'a înstrăinat sufletul tĕŭ;
29 Şi se vor purta cu tine cu ură:
Vor lua tot câştigul tĕŭ,
Te vor lăsa gólă şi fără vestminte,
Şi se va desveli golicĭunea ruşineĭ tale.
Desfrânarea ta şi desfrăul tĕŭ.
30 Acestea-ţĭ voiŭ face,
Pentru că aĭ desfrânat după popóre,
Cu cari te-aĭ spurcat cu idoliĭ lor.
31 *Fiind-că* aĭ umblat în urmele suroreĭ tale,
De aceea voiŭ pune în mâna ta cupa eĭ.
32 Așa ḑice Iehova, Domnul!
Cupa suroreĭ tale veĭ bé, *cupa* adâncă şi largă,
Ca să cuprindă multe;
Şi veĭ fi de rîs şi de batjocură;
33 Umplé-te-veĭ de îmbĕtare şi de întristare,
Bênd din *acéstă* cupă de grózǎ şi uĭmire,
Din cupa suroreĭ tale, Samaria.
34 Da, veĭ bé din ea, *o* veĭ suge,
Veĭ róde hârburile eĭ,
Şi-ţĭ veĭ rupe ţîţele;
Căcĭ eŭ am vorbit, ḑice Iehova, Domnul.
35 De aceea așa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru că m'aĭ uĭtat, şi m'aĭ aruncat la dosu-ţĭ,
De aceea pórtă şi tu *pedépsa* desfrânăreĭ tale şi a desfrăurilor tale,
36 Şi ḑisu-mi-a Iehova:
Fiul omuluĭ, aŭ *nu* te veĭ judeca cu Ahola şi Aholiba?
Decĭ fă-le să scie urâcĭunile lor:
37 Cacĭ aŭ făcut adulter, şi *este* sânge pe mânele lor,
Aŭ făcut adulter cu idoliĭ lor,
Şi pre fiiĭ lor, pre cari ele mi ĭ-aŭ născut,
Trecutu-ĭ-aŭ lor *prin foc*, spre mâncare.
38 Făcutu-mi-aŭ încă şi acésta:
În aceeaşĭ ḑi spurcat-aŭ şi sanctuarul meŭ,
Şi aŭ profanat sabatele mele.
39 Căcĭ, când aŭ junghĭat pre fiiĭ lor idolilor lor,
Atuncea în aceeaşĭ ḑi intrară în sanctuarul meŭ, ca să-l profanéze;
Écă, aşa făceaŭ în casa mea.
40 Da, trimes-aŭ chĭar bărbaţĭ, cari veniră de departe,
Către ceĭ *după* cari îndrumară trimeşĭ, şi écă, aŭ venit;
Pentru aceştĭa scăldatu-te-aĭ,
Văpsitu-ţi-aĭ ochiĭ, şi înfrumuseţatu-te-aĭ cu podóbe.
41 Şi şeḑut-aĭ pe un pat măreţ, şi înaintea luĭ *sta* masa gata,
Pe care aĭ pus tămâĭa mea şi oleĭul meŭ.
42 Şi vocea de mulţime veselă *era* în juru-ĭ,

Şi cu ómeniĭ de rând întraŭ
Sabeeniĭ din deşert;
Şi pusu-şi-aŭ *amândoĕ* braţe pe mâ-
nele lor,
Şi cununĭ frumóse pe capetele lor.
43 Atuncea ḑis-am de cea îmbătrânită
în adulteriĭ:
Aŭ vor maĭ face desfrânărĭ cu ea,
fiind ea *ast-fel*!
44 Totu-şĭ eĭ întraŭ la dînsa;
Precum întră *cine-va* la o femee
curvă,
Aşa întraŭ la Ahola şi la Aholiba,
femeele cele desfrânate.
45 De aceea bărbaţiĭ drepţĭ o vor ju-
deca după legile adulterelor,
Şi după legea femeelor, ce varsă
sângele;
Căcĭ *sûnt* adultere, şi sânge *este* pe
mânele lor.
46 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
Voiŭ aduce asupră-le o mulţime *de
ómenĭ*,
Şi le voiŭ da apĕsăreĭ şi răpireĭ.
47 Şi mulţimea le va ucide cu petre,
Şi le va tăĭa cu săbiile;
Va ucide pre fiiĭ şi pre fiĭcele lor,
Şi casele lor le va arde cu foc.
48 Aşa voiŭ face să înceteze desfrâna-
rea din ţară:
Ca să se înveţe tóte femeele, să nu
facă după desfrânările vóstre.
49 Vi se vor rĕsplăti desfrânările vó-
stre,
Şi veţĭ purta pĕcatele idolilor vo-
ştri;
Şi veţĭ cunósce, că eŭ sûnt Iehova,
Domnul.

Dărâmarea Ierusalimuluĭ închipuită prin óla cu apă fértă în clocote şi prin mórtea soţieĭ luĭ Hezekiel.

24 În anul al noĕlea, în luna a ḑe-
cea, la ḑece a luneĭ, a fost că-
tră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
2 Fiul omuluĭ, scrie-ţĭ numele ḑileĭ, a
ḑileĭ acesteĭa; *căcĭ* în acéstă ḑi regele
Babilonuluĭ s'a îndreptat asupra Ieru-
salimuluĭ. 3 Şi pune înainte caseĭ
neascultătóre o parabolă, şi ḑi-le:
Aşa ḑice Iehova, Domnul: Pune
óla,
Pune-*o*, şi tórna apă în ea;
4 Strânge în ea bucăţile eĭ,
Tóte bucăţile cele bune, şoldul şi
umĕrul;
Şi umple-*o* cu cĭolanele cele maĭ
alese.
5 Ié şi din cele maĭ alese ale turmeĭ,
şi supt ólă *fă* o grămadă din
cĭolanele *cele próste*,
Ferbe bine, ca să férbă în ea şi
cĭolanele din ea.
6 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
Vaĭ de cetatea sângĭurilor,
De óla, a căreĭ rugină *este* în ea,
şi a căreĭ rugină n'a eşit din ea!
Scóte bucăţile eĭ una după alta, să
nu se arunce sorţ preste dînsele.
7 Căcĭ sângele eĭ este în mijlocul eĭ,
Pusu-l-a pe pétră uscată;
Nu l-a vĕrsat pe pămênt, ca să-l
acopere cu ţărână.
Pus-am *şi* eŭ sângele eĭ pe pétră
uscată,
Ca să rĕmână descoperit,
8 Pentru ca să aţâţe mânia spre lu-
cru de rĕsbunare.
9 De aceea aşa ḑice Iehova, Dom-
nul:
Vaĭ de cetatea sângĭurilor! mări-
voiŭ rugul eĭ.
10 Îngrămădesce lemne, aprinde focul,
Mistue carnea, şi amestecă bine, ca
să se ardă şi cĭolanele.
11 Şi apoĭ pune-o deşértă pe cărbunĭ,
să se înferbînte arama eĭ, şi să
ardă,
Ca să se topéscă în ea necurăţe-
nia eĭ,
Şi să se ducă rugina eĭ.
12 Zădarnică este osteneéla;
Căcĭ rugina eĭ cea mare n'a eşit
dintr'însa;
Rugina *nicĭ* cu focul *nu s'a scos*.
13 *Este* cumplită necurăţenia ta;
Căcĭ am voit să te curăţ de necu-
răţenia ta, tot nu te-aĭ curăţit,
Nicĭ nu te veĭ maĭ curăţi,
Până ce voiŭ face se repauseze mâ-
nia mea asupră-ţĭ.
14 Eŭ, Iehova, am ḑis:
Pedépsa vine, şi eŭ *o* fac;
Nu mĕ voiŭ întórce, nu *vĕ* voiŭ cru-
ţa, nicĭ nu mĕ voiŭ căi;
Te voiŭ judeca după urmările tale
şi după faptele tale,
Ḑice Iehova, Domnul.
15 Şi a *maĭ* fost cătră mine cuvîntul
luĭ Iehova, ḑicênd:
16 Fiul omuluĭ, écă eŭ voiŭ lua de la
tine plăcerea ochilor teĭ dintr'o
lovire;
Totu-şĭ să nu jelescĭ, să nu plângĭ,
Şi să nu curgă lăcrimele tale.
17 Opresce-te de la suspin, *şi* nu plân-
ge *ca* la morţĭ,
Încinge cu turban capul tĕŭ, şi pu-
ne în pĭcĭórcle tale încălţămin-
tele tale,
Şi nu acoperi buzele *tale*, şi pânea
ómenilor *în jale* n'o mânca.

18 Decĭ am vorbit poporuluĭ dimi-
néța, și séra a murit femea mea; și *a*
doa ḑi diminéța am făcut, cum mi s'a
ordonat. 19 Și ḑisu-mi-a poporul: Aŭ
nu ne veĭ spune ce *însémnă* pentru noĭ
ceea ce facĭ? 20 Și le-am rĕspuns:
Cuvîntul luĭ Iehova a fost către mine,
ḑicênd: 21 Spune caseĭ luĭ Israel:

Așa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, eŭ voiŭ profana sanctuarul meŭ, fala potereĭ vóstre,
Atât de plăcut ochilor voștri,
Atât de dorit de sufletele vóstre!
Și fiiĭ voștri și fiĭcele vóstre, ce ĭ-ațĭ lăsat, vor cădé de sabie.

22 Și vețĭ face voĭ, cum am făcut eŭ:
Nu vețĭ acoperi buzele *vóstre*, și nu vețĭ mânca pânea ómenilor *în jale.*

23 Și turbanele vóstre *vor fi* pe capetele vóstre,
Și încălțămintele vóstre în piciórele vóstre;
Nu vețĭ jeli, nicĭ nu vețĭ plânge;
Ci vețĭ lânceḑi pentru fără-de-legile vóstre,
Și vețĭ suspina unul către altul;

24 Și Ezekiel vĕ este semn:
Tóte câte a făcut el, vețĭ face și voĭ;
Și când acésta se va întâmpla, vețĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova, Domnul.

25 Cât pentru tine, fiul omuluĭ,
În ḑiŭa *aceea*, când voiŭ lua de la dînșĭ puterea lor,
Bucuria măririĭ lor, plăcerea ochilor lor,
Și dorința sufletelor lor:
Pre fiiĭ lor și pre ficele lor;

26 În ḑiŭa aceea va veni la tine un scăpat,
Ca să facă să audă urechĭle tale.

27 În ḑiŭa aceea gura ta se va deschide către cel scăpat,
Și veĭ vorbi, și nu veĭ maĭ fi mut:
Și veĭ fi pentru dînșĭ semn;
Și vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Judecățĭ preḑise asupra Ammoniților.

25 Și a fost către mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ,
îndréptă-țĭ fața către fiiĭ luĭ Ammon,
și profețesce asupră-le; 3 Și spune
fiilor luĭ Ammon;

Ascultațĭ cuvîntul luĭ Iehova, Domnul;
Așa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru că aĭ ḑis:
Ha! ha! sanctuaruluĭ meŭ, s'a profanat,
Și pămêntul luĭ Israel, s'a pustiit,
Și casa luĭ Iuda, s'a dus în captivitate;

4 De aceea écă, eŭ te voiŭ da de moștenire popórelor rĕsărituluĭ,
Și eĭ vor așeḑa staulele lor în tine,
Și vor face locuințele lor în tine;
Vor mânca fruptele tale, și vor bé laptele tĕŭ;

5 Și voiŭ face din Rabba staul de cămile,
Și din *pămêntul* fiilor luĭ Ammon stână de oĭ:
Și vețĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

6 Căcĭ așa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru-că aĭ bătut în mânĭ, și aĭ lovit cu piciorul,
Și te-aĭ bucurat cu tot disprețul sufletuluĭ tĕŭ de pămêntul luĭ Israel:

7 De aceea écă, voiŭ întinde mâna mea asupră-țĭ,
Și te voiŭ da de răpire popórelor,
Și te voiŭ stârpi dintre popóre,
Și te voiŭ perde dintre țărĭ;
Te voiŭ nimici; și veĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Preḑicere înpotriva Moabiților.

8 Așa ḑice Iehova, Domnul·
Pentru-că Moabul și Seirul ḑic:
Écă, casa luĭ Iuda *este* ca *și* tóte popórele;

9 De aceea écă, eŭ voiŭ deschide laturea Moabuluĭ dinspre cetățile,
Dinspre cetățile luĭ de pe hotarele luĭ, fala țăreĭ,
Dinspre Bet-Ieșimot, Baal-Meon, și Kiriat-Aim:

10 Popórelor rĕsărituluĭ, *ce vin* asupra fiilor luĭ Ammon;
Și le voiŭ da lor de moștenire,
Ca să nu se maĭ amintéscă fiiĭ luĭ Ammon între popóre.

11 Și voiŭ face judecățĭ asupra Moabuluĭ;
Și vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Preḑicere înpotriva Edomiților.

12 Așa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru-că Edomul s'a purtat cu rĕ sbunare către casa luĭ Iuda,
Și s'a făcut vinovat, și s'a rĕsbunat asupră-ĭ;

13 De aceea așa ḑice Iehova, Domnul:
Voiŭ întinde mâna mea asupra Edomuluĭ,
Și voiŭ stârpi de pe el om și vită,
Și-l voiŭ preface într'un deșert, de la Teman până la Dedan;

Vor cădé de sabie.
14 Şi voiŭ împlini rĕsbunarea mea asupra Edomuluĭ prin mâna poporuluĭ meŭ Israel,
Şi vor face Edomuluĭ după mânia mea şi după furia mea,
Şi vor cunósce rĕsbunareă mea,
Ḑice Iehova, Domnul:

Preḑicere înpotriva Filistenilor.

15 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru-că Filisteniĭ s'aŭ purtat cu rĕsbunare,
Şi s'aŭ rĕsbunat cu dispreţ în suflet,
Ca să-l nimicéscă, din neamicia *lor* cea vechie;
16 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă eŭ voiŭ întinde mâna mea asupra Filistenilor,
Şi voiŭ stârpi pre Creţĭ,
Şi voiŭ perde rĕmăşiţa malurilor măreĭ;
17 Şi voiŭ împlini asupră-le prin mustrărĭ furióse o rĕsbunare mare;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când voiŭ împlini asupră-le rĕsbunarea meă.

Profeţiĭ despre dărâmarea oraşuluĭ Tir.

26 În anul al un-spre-ḑecelea, în *ḑiŭa* ântĕĭa a luneĭ, a fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicêndu-*mĭ*:
2 Fiul omuluĭ, pentru-că Tirul a ḑis asupra Ierusalimuluĭ:
„Ha, ha! *cea care era* pórta popórelor s'a sfărâmat,
„Acésta a trecut la mine;
„Eŭ mĕ voiŭ umplé, *căcĭ* ea a ajuns un deşert;"
3 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă eŭ *sûnt* asupră-ţĭ, Tirule!
Şi voiŭ ridica asupră-ţĭ popóre multe,
Precum marea ridică valurile sale.
4 Acestea vor strica zidurile Tiruluĭ,
Şi vor surpa turnurile luĭ;
Eŭ voiŭ rade pulberea luĭ de pe dînsul,
Şi-l voiŭ preface în stâncă sécă;
5 *Şi* va fi locul de unde să se întindă mrejele în mijlocul măreĭ;
Căcĭ eŭ am vorbit, ḑice Iehova, Domnul:
Şi va ajunge de pradă popórelor.
6 Şi cetăţile luĭ cele din câmp se vor nimici de sabie;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
7 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul;
Écă, eŭ voiŭ aduce asupra Tiruluĭ
Pre Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ,
Regele regilor, de la méḑă-nóptе,
Cu caĭ şi cu care,
Cu călĕreţĭ şi cu adunătură de multe popóre:
8 El ve nimici cu sabia cetăţile tale cele din câmp;
Va clădi întarirĭ asupră-ţĭ,
Va ridica valurĭ asupră-ţĭ,
Şi va înălţa paveze împotrivă-ţĭ.
9 Va da bătaĭ de berbecĭ zidurilor tale,
Şi cu securile sale va dărâma turnurile tale.
10 Pulberea de la mulţimea cailor seĭ te va acoperi;
Zidurile tale vor tremura de vuetul călĕreţilor,
A rótelor şi a carelor,
Când va întra în porţile tale,
Cum intră ómeniĭ într'o cetate stricată.
11 Cu copitele cailor luĭ va călca tóte uliţele tale;
Pre poporul tĕŭ îl va omorî cu sabie,
Şi stâlpiĭ teĭ ceĭ tarĭ vor fi trântitĭ la pămênt.
12 Apoĭ vor preda avuţiele tale,
Vor răpi mărfurile tale;
Vor dărâma zidurile tale,
Vor ruina casele tale cele frumóse;
Şi vor arunca petrele tale, lemnele tale şi pulberea ta,
În mijlocul apeĭ.
13 Voiŭ face să înceteze vuetul cântărilor tale,
Şi nu se va maĭ auḑi sunetul citarelor tale;
14 Te voiŭ face stâncă sécă;
Veĭ ajunge un loc de unde să se întindă mrejele;
Şi nu te veĭ maĭ rezidi;
Căcĭ eŭ Iehova am vorbit, ḑice Iehova, Domnul.
15 Aşa ḑice Iehova, Domnul, cătră Tir:
Aŭ nu vor tremura ţărmurile la vuetul cădereĭ tale,
Când răniţiĭ *teĭ* vor geme,
Când uciderea va fi în mijlocul tĕŭ?
16 Atuncea toţĭ maĭ mariĭ mărеĭ se vor pogorî de pe tronurile lor,
Se vor desbrăca de mantiele lor, şi se vor desbrăca de vestmintele lor cele brodate,
Şi se vor îmbrăca cu spaĭma;
Vor şedé la pămênt,
Vor tremura în *tótă* clipa;

Şi se vor îngrozi de tine;
17 Şi vor ridica plângere asupră-ţĭ, şi-
ţĭ vor dice:
„Cum aĭ perit tu, *cel ce eraĭ* locuit
de *ceĭ ce se duc* pe mărĭ,
„Cetate renumită, care eraĭ tare pe
mare,
„Tu şi locuitoriĭ teĭ,
„Cari însuflaŭ spaĭmă la toţĭ, câţĭ
locuĭaŭ lângă dînsul:
18 „Acum ţărmurile tremură în diŭa
cădereĭ tale,
„Da, ţărmurile din marea sûnt în-
cremenite de peirea ta."
19 Căcĭ aşa dice Iehova, Domnul:
Când te voiŭ preface în cetate de-
şértă,
Ca pre cetăţile nelocuite:
Când voiŭ aduce asupră-ţĭ adâncul,
Şi ape multe te vor acoperi;
20 Când te voiŭ pogorî
Cu ceĭ ce se pogóră în grópă, la
poporul străvechĭ,
Şi te voiŭ pune în cele de desupt
ale pămêntuluĭ, în locurile de-
şerte din vechime,
Cu ceĭ ce se pogóră în grópă, ca
să nu maĭ fiĭ locuit;
Şi *când* voiŭ pune mărirea *mea* în
pămêntul celor viĭ:
21 *Într'o* clipă te voiŭ perde, ca *să* nu
maĭ fiĭ;
Veĭ fi căutat, şi nu veĭ maĭ fi aflat
în etern,
Dice Iehova, Domnul.

Cântare de jale asupra Tiruluĭ.

27 Şi a fost către mine cuvîntul luĭ
Iehova, dicênd: 2 Şi tu, fiul o-
muluĭ, ridică plângere asupra Tiruluĭ;
3 Şi di Tiruluĭ:
Tu cel ce şedĭ la intrările măreĭ,
Cel ce facĭ negoţ cu popórele mul-
tor ţărmurĭ,
Aşa dice Iehova, Domnul:
Tirule, tu ai dis:
„Eŭ *sûnt* desăvârşit în frumuseţe."
4 Hotarele tale *sûnt* în mijlocul mă-
rilor,
Ziditoriĭ teĭ aŭ desăvârşit frumuse-
ţea ta:
5 Aŭ zidit tóte laturile *corăbielor* ta-
le *de* ciparos din Senir;
Aŭ luat cedri din Liban, ca să fa-
că catargurile tale;
6 *Din* stejariĭ Basanuluĭ aŭ făcut vâs-
lele tale;
Şi lăiţele tale *le*-aŭ făcut *din* fildeş,
Încadrate în tisă, *adusă* din insule-
le Chittimilor.
7 Pânzele tale *eraŭ din* in subţire cu
horbotă de Egipt, *şi*-ţĭ eraŭ spre
stég;
Vînĕt şi stacojiu din însulele Elişeĭ
Era cortul tĕŭ.
8 Locuitoriĭ Sidonuluĭ şi aĭ Arvadu-
luĭ eraŭ vâslaşiĭ teĭ,
Ceĭ *maĭ* iscusiţĭ din tine, Tirule, a-
ceştĭa eraŭ cărmaciĭ teĭ.
9 Bătrâniĭ Ghebaluluĭ şi ceĭ *maĭ* iscu-
siţĭ aĭ luĭ eraŭ ceĭ ce dregeaŭ
spărturile tale;
Tóte corăbiile măreĭ şĭ marinariĭ
lor eraŭ în tine, spre a face ne-
goţul tĕŭ.
10 Perşiĭ şi Lidiĭ, şi Putiĭ eraŭ în ós-
tea ta, bărbaţiĭ teĭ de resbel;
Eĭ spândura în tine pavezele şi
coĭfurile;
Acestia făceaŭ măreţia ta!
11 Bărbaţiĭ Arvaduluĭ *eraŭ* cu óstea
ta pe zidurile tale de jur împre-
jur,
Şi bărbaţiĭ vitejĭ în turnurile tale;
Eĭ spândurau pe zidurile tale de
jur împrejur pavezele lor,
Acestia desevârşĭaŭ frumuseţea ta.
12 Tarşişul făcea negoţ cu tine cu tot
felul de avuţiĭ;
Veniaŭ la târgul tĕŭ cu argint, cu
fer, cu cositor şi cu plumb.
13 Iavanul, Tubanul şi Meşecul eraŭ
neguţătoriĭ teĭ;
Făceaŭ cu tine negoţ cu ómenĭ şi
vase de aramă.
14 Ceĭ din casa Togarmeĭ aduceaŭ
La târgul tĕŭ caĭ, călăreţĭ şi cătârĭ
15 Bărbaţiĭ din Dedan eraŭ neguţăto-
riĭ teĭ;
Ţărmurĭ multe luaŭ mărfurile tale;
Aduceaŭ la tine bucăţĭ de fildeş şi
abanos în schimb.
16 Siria făcea negoţ cu tine cu mul-
ţimea lucrurilor făcute de tine:
Cu smaragd, purpur şi horbotă;
Cu in subţire, mărgén şi agat ve-
nĭaŭ la târgul tĕŭ.
17 Iuda şi pămêntul luĭ Israel eraŭ
neguţătoriĭ teĭ;
Cu grâŭ de Minit şi cu turte,
Cu mĭere, cu oleĭŭ şi cu balsam,
venĭaŭ la târgul tĕŭ.
18 Damascul *era* neguţătorul tĕŭ cu
mulţimea lucrurilor făcute de
tine,
Cu tot felul de avuţiĭ,
Pentru vinul de Elbon şi lâna albă.
19 Danul, Iavanul şi Moselul venĭaŭ
la târgul tĕŭ
Cu fer lucrat, casie şi trestie;
Cu acestea făceaŭ negoţ cu tine.

20 Dedanul negustoria cu tine cu pânzăturile de preț pentru care.
21 Arabia și toți mai marii Kedarului
erau neguțătorii tei,
Cari negoțiau cu tine
Cu miei, berbeci și țapi.
22 Neguțătorii din Șeba și din Raama negoțiau cu tine
Cu miruri alese;
Cu tot *felul de* petre scumpe și cu aur veniau la târgul tĕu.
23 Haranul, Cannehul și Edenul,
Neguțătorii Șebei, ai Assurului *și* ai Chilmadului negoțau cu tine.
24 Negoțau cu tine în tot felul *de lucruri*:
Cu vestminte în vînĕt și brodate,
Și cu lădĭ cu adamasc, legate cu funii, și făcute din cedru,
La târgul tĕu.
25 Corăbiile Tarșișului erau caravanele negoțului tĕu;
Așa erai umplut,
Și ajunsesești măreț fórte în mijlocul mărilor.
26 Vâșlașii tei te duceau pe ape mari;
Dară vêntul de rĕsărit te-a sfărâmat în mijlocul mărilor.
27 Avuțiile tale și târgurile tale,
Negoțul tĕu, marinarii tei și cârmacii tei,
Cei ce dregeau spărturile tale, și cei ce faceau negoțul tĕu,
Și toți bărbații tei de resbel, ce *erau* în tine,
Și tótă mulțimea din tine,
Cădut-au în mijlocul mărei, în diua căderei tale.
28 Ținuturile *tale* s'au cutremurat
La vuetul strigătului cărmacilor tei;
29 Și toți vâslașii,
Marinarii *și* toți cărmacii mărei,
Pogorîndu-se din corăbiile lor,
Se pun pe pămênt;
30 Strigă cu vocea lor asupră-ți,
Și se plâng cu amar,
Presară pulbere pe capetele lor,
Și se tăvălesc în cenușă;
31 Se rad *până la* pleșuvie pentru tine,
Se îmbracă în saci,
Și te plâng cu amărîciunea sufletului, cu plângere amară.
32 În vaetul lor ridică plângere pentru tine,
Și te plâng, *dicênd*:
„Cine *mai este* ca Tirul,
„Cel amuțit în marea?"
33 Când mărfurile tale treceau mările,
Tu săturai popóre multe;
Cu mulțimea averilor tale și a negoțului tĕu
Ai înavuțit pre regii pămêntului.
34 Și acum *când* esci sfărâmat de mări,
În adâncurile apelor,
Negoțul tĕu și tótă mulțimea ta a cădut cu tine!
35 Toți locuitorii țărmurilor se îngrozesc de tine,
Și regii lor se înfióră,
Fețele *lor* se turbură.
36 Neguțătorii popórelor flueră asupră-ți;
Într'o clipă te-ai perdut, și în etern nu *vei* mai *fi*.

Înpotriva regelui de la Tir.

28 A mai fost către mine cuvîntul lui Iehova, dicênd:
2 Fiul omului, vorbesce cătră Domnul Tirului:
Așa dice Iehova, Domnul:
Pentru-că inima ta *s'a* înălțat, și ai dis:
„Eu *sûnt* Dumnedeu,
„*Și* șed *pe* scaunul lui Dumnedeu în mijlocul mărilor;"
De și esci om și nu Dumnedeu;
Și-ți înalți inima, ca și *cum ar fi* inima de Dumnedeu;
3 Écă-te mai înțelept decât Daniel!
Nici o taină nu te dobóră;
4 Cu înțelepciunea ta și cu mintea ta făcutu-ți-ai avere,
Și ai adunat în tesaurele tale aur și argint:
5 Cu desăvârșirea înțelepciunei tale îmmulțitu-ți-ai avuțiele tale cu negoțul tĕu;
Deci de avuție înălțatu-ți-ai inima.
6 De aceea așa dice Iehova, Domnul:
Pentru-că ți-ai înălțat inima, ca și *cum ar fi* inima de Dumnedeu,
7 Écă, de aceea voiu aduce asupră-ți pre străini,
Pre cele mai grozave dintre popóre,
Și vor scóte săbiile lor asupra frumuseței înțelepciunei tale,
Și vor pângări strălucirea ta.
8 În grópă te vei pogorî,
Și vei muri cu mórtea celor ucișĭ în mijlocul mărilor.
9 Au mai dice-vei: „Sûnt Dumnedeu"
celui ce te va ucide!
Căci om și nu Dumnedeu *vei fi*
În mânele celui ce te va răni de mórte.
10 Muri-vei de mâna străinilor, cu mórtea celor necircumciși;
Căci eu am vorbit, dice Iehova, Domnul.

11 Şi a *maĭ* fost cătră mine cuvîntul
luĭ Iehova, dicênd:
12 Fiul omuluĭ, înalţă plângere asupra
regeluĭ Tiruluĭ,
Şi-ĭ di: Aşa dice Iehova, Domnul:
Ajuns-aĭ până la desăvârşirea cea
maĭ înaltă,
Escĭ plin de înţelepcĭune, şi desevârşit în frumuseţe.
13 Fost-aĭ în Eden, grădina luĭ Dumnedeŭ;
Tot *felul de* petre precĭóse te-aŭ acoperit:
Sardonicul, topasul şi adamantul,
Crisolitul, onicul şi berilul,
Safirul, smaragdul, carbunculul şi
aurul.
Acordul tamburelor tale şi a flautelor tale era pregătit pentru
tine,
Pentru diŭa nascereĭ tale.
14 Eraĭ un cherubim cu *aripĭ* întinse
şi acoperitóre,
Şi pusu-te-am pe muntele cel sânt
al luĭ Dumnedeŭ;
Umblat-aĭ în mijlocul petrelor înfocate.
15 Fost-aĭ desevârşit în căile tale din
diŭa naşcereĭ tale,
Până când s'a aflat nedreptate în
tine.
16 De mărimea negoţuluĭ tĕŭ,
Umplutu-s-a lă-întrul tĕŭ de silnicie, şi aĭ păcătuit;
De aceea te voiŭ arunca de pe
muntele luĭ Dumnedeŭ, ca pre
un *lucru* spurcat;
Şi te voiŭ nimici, cherubimule acoperit, din mijlocul petrelor înfocate.
17 De frumuseţea-ţĭ înălţatu-ţi-s'a inima;
Stricatu-ţi-aĭ înţelepcĭunea prin strălucirea ta;
Dară te voiŭ arunca la pământ;
Şi te voiŭ da înaintéa regilor, ca
să fiĭ de privelişte.
18 Prin mulţimea fără-de-legilor tale,
prin nedreptatea negoţuluĭ tĕŭ,
Pângărit-aĭ sanctuarele tale;
De aceea voiŭ scóte foc din tine,
Care te va mistui, şi în cenuşă te
voiŭ preface pe pământ
Înaintea tuturor celor ce te privesc.
19 Toţĭ câţĭ te cunosc între popóre se
vor îngrozi de tine;
Într'o clipă veĭ fi perdut, şi în etern
nu *veĭ* maĭ *fi*.

Căderea Sidonuluĭ.

20 Şi a maĭ fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, dicênd: 21 Fiul omuluĭ, îndréptă-ţĭ faţa cătră Sidon, şi profeţesce asupră-ĭ, 22 Şi di:
Aşa dice Iehova, Domnul:
Écă eŭ *sûnt* împotrivă-ţĭ, Sidonule,
Şi mĕ voiŭ mări în mijlocul tĕŭ;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când voiŭ face judecăţile *mele* într'însul,
Şi mĕ voiŭ sânţi în el.
23 Căcĭ voiŭ trimete asupră-ĭ cĭumă,
şi sânge pe uliţele luĭ,
Şi ceĭ de mórte răniţĭ vor cădé în
mijlocul sĕŭ
De sabia, *ce va veni* asupră-ĭ din
tóte părţile;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
24 Şi nu va maĭ fi pentru casa luĭ Israel
Nicĭ un spin împungĕtor, şi nicĭ un
scaiŭ aducător de durerĭ
Din partea celor ce-l înconjóră, şi-l
dispreţuesc;
Şi vor cunósee, că eŭ *sûnt* Iehova,
Domnul.

Linistea sigură a Israeluluĭ.

25 Aşa dice Iehova, Domnul:
Când voiŭ aduna casa luĭ Israel
dintre popórele,
Între cari sûnt împrăstĭaţĭ,
Şi mĕ voiŭ sânţi între eĭ înaintea
popórelor;
Atuncea vor locui în pămêntul lor,
pre care l-am dat servuluĭ meŭ
Iacob.
26 Vor locui într'însul în siguranţă,
Vor zidi case, şi vor sădi viĭ;
Da, vor locui în siguranţă,
Când voiŭ săvârşi judecăţile mele
asupra tuturor celor de prin prejur, cari-ĭ dispreţuesc;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Dumnedeul lor.

Profeţiĭ asupra Egiptuluĭ.

29 În anul al decelea, în *luna* a decea, la doĕ-spre-dece a luneĭ, a fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, dicênd: 2 Fiul omuluĭ, îndréptă-ţĭ faţa împotriva luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ, şi profeţesce asupră-ĭ şi asupra a tot Egiptul; 3 Vorbesce, şi di:
Aşa dice Iehova, Domnul:
Écă, eŭ *sûnt* împotrivă-ţĭ, Faraóne,
rege al Egiptuluĭ!
Crocodilul cel mare, ce şede culcat
în mijlocul fluvĭelor sale;
Care a dis: „Fluvĭul acesta *este* al
meŭ, şi eŭ pentru mine *l*-am făcut.“

4 Dară voiŭ pune cârligul în fălcile
tale,
Şi voiŭ lipi de solḑiĭ teĭ pre pesciĭ
fluvĭuluĭ tĕŭ,
Şi te voiŭ scóte din mijlocul fluvĭe-
lor tale
Cu toţĭ pesciĭ fluvĭelor tale *ce* sûnt
lipiţĭ de solḑiĭ teĭ.
5 Şi te voiŭ arunca în pustiŭ,
Pre tine şi pre toţĭ pesciĭ fluvĭelor
tale;
Veĭ cădé pe faţa câmpuluĭ;
Nu te veĭ aduna, niciĭ veĭ fi strâns;
Te voiŭ da spre mâncare
Férelor pămêntuluĭ şi păserilor ce-
ruluĭ;
6 Şi toţĭ locuitoriĭ Egiptuluĭ
Vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Pentru-că eĭ aŭ fost *ca* un toég de
trestie pentru casa luĭ Israel.
7 Când eĭ s'aŭ agăţat cu mâna de
tine,
Tu te-aĭ rupt, şi le-aĭ străpuns tot
umĕrul lor;
Şi când eĭ s'aŭ răzămat de tine,
Te-aĭ rupt, şi aĭ scrântit şoldurile
lor.
8 De aceea, aşa ḑice Iehova, Dom-
nul:
Écă, eŭ voiŭ aduce asupră-ţĭ sabie,
Şi voiŭ stârpi din tine om şi vită;
9 Şi pămêntul Egiptuluĭ va ajunge
pustiŭ şi deşert;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova;
Pentru-că el a ḑis:
„Fluvĭul *este* al meŭ, şi eŭ *l*-am fă-
cut."
10 De aceea, écă, eŭ *sûnt* împotriva ta
şi împotriva fluvĭelor tale;
Şi voiŭ face pămêntul Egiptuluĭ cu
totul deşert *şi* pustiŭ,
De la Migdol până la Siene şi pâ-
nă la hotarul Etiopieĭ.
11 Picĭor de om nu va trece printr'-
însul,
Nicĭ picĭor de vită nu va trece prin-
tr'însul,
Şi nicĭ va fi locuit patru-ḑecĭ de
anĭ.
12 Căcĭ voiŭ preface pămêntul Egip-
tuluĭ într'un pustiŭ
În mijlocul ţărilor deşerte,
Şi cetăţile luĭ vor fi prefăcute în-
tr'un deşert în mijlocul cetăţi-
lor pustiite, patru-ḑecĭ de anĭ:
Şi voiŭ împrăstia pre Egipteni în-
tre popóre,
Şi-ĭ voiŭ risipi prin ţărĭ.
13 Totu-şĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
La sfârşitul celor patru-ḑecĭ de anĭ
voiŭ aduna pre Egipteni,
Dintre popórele, între cari aŭ fost
împrăstĭaţĭ;
14 Voiŭ întórce pre prinşiĭ Egiptuluĭ,
Şi-ĭ voiŭ aduce éră-şĭ *în* pămêntul
Patros,
În pămêntul obârşieĭ lor;
Şi acolo vor ajunge un regat umilit.
15 Va fi maĭ umilit decât *tóte* regatele,
Şi nu se va maĭ înălţa preste po-
póre;
Căcĭ eŭ îĭ voiŭ micşura, ca să nu
maĭ domnéscă preste popóre.
16 Şi el nu va maĭ fi caseĭ luĭ Israel
spre încredere,
Amintindu-ĭ fară-de-legea *eĭ*, *ce a
făcut-o*,
Pre-când căutaŭ la el;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Domnul.
17 Şi în anul al doĕ-ḑecĭ şi şépte-
lea, în *luna* ântĕĭa, în *ḑiŭa* ântĕĭa a
luneĭ, a fost către mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd:
18 Fiul omuluĭ, Nebucodonosor, regele
Babilonuluĭ, a făcut pe óstea sa
Să servéscă serviciŭ mare asupra
Tiruluĭ;
Tot capul *a* pleşuvit, şi tot umĕ-
rul s'a jupuit,
Dară n'a luat de la Tir, nicĭ el nicĭ
óstea luĭ, plată,
Pentru servicĭul ce a făcut asu-
pră-ĭ.
19 De aceea aşa ḑice Iehova, Dom-
nul;
Écă eŭ daŭ pămêntul Egiptuluĭ luĭ
Nebucodonosor, regele Babilo-
nuluĭ,
Care va lua mulţimea luĭ,
Va răpi prada luĭ, şi-l va jăfui;
Şi acésta va fi plata ósteĭ luĭ.
20 *Ca* o plată a sa, pentru care a ser-
vit, datu-i-am pămêntul Egiptu-
luĭ,
Pentru-că a lucrat pentru mine, ḑi-
ce Iehova, Domnul.
21 În ḑiŭa aceea voiŭ face se înflo-
réscă cornul caseĭ luĭ Israel,
Şi-ţĭ voiŭ da deschiderea gureĭ în
mijlocul lor;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

*Nebucodonosor dărâmă puterea Egiptu-
luĭ, a aliaţilor şi a regeluĭ sĕŭ.*

30 Şi a *maĭ* fost către mine cuvîn-
tul luĭ Iehova, ḑicênd:
2 Fiul omuluĭ, profeţesce, şi ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Văitaţi-vĕ: „Vaĭ de ḑiŭa!"
3 Căcĭ aprópe *este* ḑiŭa,

Da, ḑiŭa luĭ Iehova *este* aprópe;
Ḑi *plină* de norĭ va fi timpul *sfârşituluĭ* popórelor.
4 Căcĭ va veni asupra Egiptuluĭ sabia,
Şi va fi cutremur mare în Etiopia,
Când ceĭ de mórte rănițĭ vor cădé în Egipt,
Şi se va lua mulțimea luĭ,
Şi se vor surpa temeliele luĭ:
5 Etiopia *şi* Libia şi Lidia,
Şi tot poporul cel amestecat, şi Chubul,
Şi fiiĭ țăreĭ aliate,
Vor cădé cu dînşi de sabie.
6 Aşa ḑice Iehova:
Vor cădé şi ceĭ ce sprijinesc pre Egipt;
Şi îngâmfarea în puterea sa se va înjosi;
De la Migdol până la Siene vor cădé într'însul de sabie,
Ḑice Iehova, Domnul.
7 Şi se vor pustii în mijlocul țărilor pustiite,
Şi cetățile luĭ vor fi în mijlocul cetăților pustiite.
8 Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când voiŭ pune foc în Egipt,
Şi *când* se vor sfărâma toțĭ ceĭ ce-l ajutaŭ.
9 În ḑiŭa aceea vor eşi de la mine solĭ în corăbiĭ,
Ca să spăĭmânte pe Etiopeniĭ ceĭ fără temere;
Şi va veni asupră-le cutremur mare, ca în ḑiŭa Egiptuluĭ;
Căcĭ écă, vine!
10 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Voiŭ face să înceteze mulțimea Egiptuluĭ,
Prin mâna luĭ Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ.
11 El şi poporul sĕŭ cu dînsul, ceĭ maĭ groznicĭ dintre popóre
Vor fi aduşĭ să strice țara,
Şi vor scóte săbiile lor asupra Egiptuluĭ,
Şi vor umplé țara de ucişĭ;
12 Şi eŭ voiŭ seca rîurile:
Şi voiŭ da țara în mânele reilor;
Şi voiŭ pustii țara şi tot ce este într'însa,
Prin mânele străinilor;
Eŭ Iehova am vorbit.
13 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Voiŭ nimici şi idoliĭ,
Şi voiŭ face să înceteze chipurile din Nof;
Şi nu va maĭ fi domn din pămêntul Egiptuluĭ;
Şi voiŭ rĕspândi temere în pămêntul Egiptuluĭ.
14 Şi voiŭ pustii Patrosul,
Şi voiŭ pune foc în Zoan, şi voiŭ sĕvârşi judecățĭ în No;
15 Şi voiŭ vĕrsa mânia mea asupra Sinuluĭ, *(Pelus)*, cetățuea Egiptuluĭ,
Şi voiŭ stârpi mulțimea din No.
16 Şi voiŭ pune foc în Egipt;
Chinurile vor cuprinde Sinul,
Noul se va despica,
Şi Noful de neamicĭ, ḑiŭa *mare*:
17 Tineriĭ Avenuluĭ şi aĭ Pibesetuluĭ vor cădé de sabie,
Şi se vor duce prinşĭ.
18 În Tafnes se va întuneca ḑiŭa,
Când voiŭ sfărâma acolo zăvórele Egiptuluĭ;
Şi îngâmfarea în puterea sa va înceta într-însul;
Nor îl va acoperi,
Şi ficele sale se vor duce prinse.
19 Aşa voiŭ săvârşi judecățile *mele* asupra Egiptuluĭ;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova
20 Şi în anul al un-spre-ḑecelea, în *luna* ântêĭa, la şépte a luneĭ, a fost către mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
21 Fiul omuluĭ, eŭ am sfărâmat brațul luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ;
Şi écă, nu i se vor face legăturĭ, ca să se tămăduéscă,
Ca *nu* înfăşurându-se cu legăturĭ să capete putere, spre a ținé *sabia*.
22 Ḑe aceea aşa ḑice Iehova, Domnul;
Ecă, eŭ *sûnt* împotriva luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ,
Şi-Ĭ voiŭ frânge *amândoĕ* brațele sale, pe cel tare şi pe cel frânt;
Şi voiŭ face ca să cadă sabia din mâna luĭ.
23 Şi voiŭ împrăştĭa pre Egipteniĭ între popóre,
Şi-Ĭ voiŭ risipi prin țărĭ.
24 Şi voiŭ întări brațele regeluĭ Babilonuluĭ,
Şi voiŭ pune în mâna sa sabia mea;
Dară brațele luĭ Faraon le voiŭ sfărâma,
Şi va suspina înaintea luĭ cu suspinele celuĭ rănit de mórte.
25 Dară brațele regeluĭ Babilonuluĭ le voiŭ întări;
Şi brațele luĭ Faraon vor cădé;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când voiŭ pune sabia mea în mâna regeluĭ Babilonuluĭ,

Şi o va întinde asupra pămêntuluĭ Egiptuluĭ,
26 Şi când voiŭ împrăstĭa pre Egipteniĭ între popóre,
Şi-ĭ voiŭ risipi prin ţărĭ;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Atât regele Egiptuluĭ, ca şi regele Asirieĭ vor fi rĕsturnaţĭ.

31 Şi în anul al un-spre-ḑecelea, în *luna* a treĭa, la *ḑiŭa* ântêĭa a luneĭ, a fost cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
2 Fiul omuluĭ, ḑi luĭ Faraon, regele Egiptuluĭ, şi mulţimeĭ sale:
Cu cine te asemenĭ în mărirea ta?
3 Écă, Asiriénul *era ca* cedrul Libanuluĭ cel cu crengĭ frumóse,
Cu pâlcurĭ adumbritóre şi înalte;
Până la vârful sĕŭ era tufos.
4 Apele îl hrânĭaŭ, adâncul îl cresceа
Cu rîurile sale curgênd în jurul rădăcinelor luĭ,
Şi trimiţênd pâraele sale la toţĭ *ceĭ-l-alţĭ* arborĭ aĭ câmpuluĭ.
5 De aceea înălţimea luĭ s'a ridicat maĭ pe sus de toţĭ arboriĭ câmpuluĭ,
Crengele luĭ s'aŭ înmulţit, şi ramurile luĭ s'aŭ lungit,
Întinḑêndu-se de mulţimea apelor.
6 Tóte pĕsĕrile ceruluĭ în ramurele luĭ îşĭ făceaŭ cuĭburile lor;
Tóte férele câmpuluĭ fĕtaŭ supt craciĭ seĭ,
Şi la umbra luĭ şedeaŭ tóte popórele cele marĭ.
7 Era decĭ frumos prin mărimea sa,
Prin lungimea crăcilor sale;
Căcĭ rădăcinele luĭ eraŭ lângă ape marĭ.
8 Nicĭ un cedru din grădina luĭ Dumneḑeŭ nu-l întrecea:
Ciparoşiĭ nu se asemenaŭ nicĭ cu craciĭ seĭ,
Şi castaniĭ nu eraŭ nicĭ ca ramurile luĭ;
Nicĭ un arbore în grădina luĭ Dumneḑeŭ nu-ĭ sĕmĕna în frumuseţe.
9 Făcutu-l-am frumos prin mulţimea ramurilor sale,
Încât toţĭ arboriĭ Edenuluĭ, ce *se aflaŭ* în grădina luĭ Dumneḑeŭ îl pismuĭaŭ.
10 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru-că te-aĭ înălţat cu statura,
Şi aĭ făcut ca şi acela al căruĭa şi vârful era între tufiş,
Şi şĭ-a înălţat inima sa pe înălţarea sa:
11 Da aceea l-am dat în mânele celuĭ maĭ tare dintre popóre,
Care s'a purtat cu dînsul după rĕutatea sa:
L-am alungat.
12 Şi străiniĭ, popórele cele maĭ cumplite, l-aŭ tăĭat.
Şi l-aŭ părăsit;
Căḑut-aŭ crăcile sale pe munţĭ şi în tóte văile,
Şi ramurile luĭ ruptu-s'aŭ de tóte pâraĭele pămêntuluĭ;
Şi tóte popórele pămêntuluĭ s'aŭ tras de la umbra luĭ,
Şi l-aŭ părăsit.
13 Pe dînsul, *acuma* căḑut, şed tóte pĕserile ceruluĭ,
Şi tóte férele câmpuluĭ sûnt pe ramurele luĭ.
14 Ca nicĭ un arbore *adăpat* de apă să nu se înalţe pentru statura sa,
Şi să nu-şĭ facă vârfurĭ între tufiş;
Şi pentru ca nicĭ *unul din toţĭ* arboriĭ adăpaţĭ de apă,
Să nu se încumeteze întru înălţimea sa;
Căcĭ toţĭ sûnt daţĭ morţeĭ, celor maĭ de desupt ale pămêntuluĭ,
Între fiiĭ ómenilor,
Cu ceĭ ce se pogóră în grópă.
15 Aşa ḑice Iehova Domnul:
În ḑiŭa, în care s'a pogorît în infern, făcut-am să plângă *pentru dînsul*;
Am acoperit adâncul pentru el;
Am oprit fluviĭle luĭ, şi opritu-s'aŭ apele cele marĭ *ale luĭ*;
Şi am făcut ca Libanul să pórte jale pentru dînsul,
Şi toţĭ arboriĭ câmpuluĭ lânceḑitu-s'aŭ pentru el.
16 Făcut-am să se înspăĭmânte popórele de vuetul cădereĭ sale,
Când l-am pogorît în înfern cu ceĭ ce se pogóră în grópă;
Şi toţĭ arboriĭ Edenuluĭ, ceĭ aleşĭ şi frumoşĭ aĭ Libanuluĭ, toţĭ câţĭ sûnt adăpaţĭ de apă,
S'aŭ mângăĭat în cele de desupt ale pămêntuluĭ!
17 Şi acestia s'aŭ pogorît cu dînsul în infern
La ceĭ ucişĭ de sabie;
Şi ajutătoriĭ luĭ, *carĭ* locuĭaŭ supt umbra luĭ
În mijlocul popórelor
18 Cu cine te asemenĭ decĭ tu în mărire
Şi în mărime între arboriĭ Edenuluĭ?

Totu-şĭ te veĭ pogorî cu arboriĭ E-
denuluĭ
În cele maĭ de desupt ale pămên-
tuluĭ;
Culca-te-veĭ între ceĭ necircumcişĭ,
Cu ceĭ ucişĭ de sabie;
Da, el, Faraon, şi tótă mulţimea luĭ,
ḑice Iehova, Domnul.

Egiptenii trebuie să intre şi eĭ în mormînt ca şi cele l'alte popóre.

32 Şi în anul al doĭ-spre-ḑecelea, în
luna a doë-spre-ḑecea, în *ḑiŭa* ân-
tĕĭa a luneĭ, a fost cătră mine cuvîn-
tul luĭ Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omu-
luĭ, ridică plângere pentru Faraon, re-
gele Egiptuluĭ, şi-ĭ ḑi:
Tu semenĭ între popóre cu leul
tînĕr,
Şi escĭ ca crocodilul în mărĭ;
Aĭ plecat cătră fluviĭle tale,
Ai turburat apele cu picĭórele tale,
şi aĭ călcat fluviĭle lor.
3 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
De ceea eŭ, cu adunătură de mul-
te popóre, voiŭ întinde mrejele
mele preste tine,
Şi te vor trage în laţul meŭ;
4 Te voiŭ arunca pe pămênt,
Te voiŭ asvârli pe faţa câmpuluĭ;
Voiŭ face să stea pe tine tóte pă-
sĕrile ceruluĭ;
Voiŭ sătura din tine férele a tot
pămêntul;
5 Voiŭ pune carnea ta pe munţĭ,
Şi voiŭ umplé văile cu stârvul tĕŭ;
6 Voiŭ adăpa cu sângele tĕŭ pămên-
tul, unde tu plutescĭ,
Până la munţĭ;
Şi pâraĭele se vor umplé de tine.
7 Şi când te veĭ stinge,
Voiŭ acoperi cerul, şi voiŭ întune-
ca stelele luĭ;
Voiŭ înveli cu norĭ sórele, şi luna
nu va luci cu lumina sa.
8 Pentru tine voiŭ face să se întune-
ce toţĭ luminătoriĭ ceĭ străluciţĭ
aĭ ceruluĭ,
Şi voiŭ pune întunerec preste pă-
mêntul tĕŭ, ḑice Iehova, Dom-
nul.
9 Şi voiŭ face ca să se înspăĭmânte
inima multor popóre,
Când voiŭ aduce *scirea* sfărâmăreĭ
tale între popórele
Din ţările, ce tu nu le-aĭ cunoscut.
10 Şi voiŭ face ca multe popóre să se
îngrozéscă de tine,
Şĭ regilor lor li se va sbârli pĕrul
asupră-ţĭ,
Când îmĭ voiŭ mişca sabia pe dina-
intea lor:
Şi pe *tótă* clipa vor tremura,
Fie-care pentru sine, în ḑiŭa căde-
reĭ tale.
11 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
Sabia regeluĭ Babilonuluĭ va veni
asupră-ţĭ;
12 Voiŭ face să cadă mulţimea ta prin
săbiele celor vitejĭ,
Cari toţĭ sûnt ceĭ maĭ cumpliţĭ aĭ
popórelor;
Vor rĕsturna mândria Egiptuluĭ,
Şi tótă mulţimea luĭ se va nimici.
13 Şi voiŭ face să péră tóte vitele luĭ
de lângă apele cele marĭ,
Şi picĭor de om nu va maĭ turbura
aceste *ape*,
Şi nicĭ copite de vită nu le vor
maĭ turbura.
14 Atuncea voiŭ face să se linişcéscă
apele lor,
Ḑice Iehova, Domnul.
15 Când voiŭ face pămêntul Egiptuluĭ
pustiŭ,
Şi ţara o voiŭ deşerta de *tot* ce *este*
întrînsa:
Când voiŭ lovi pre toţĭ ceĭ ce lo-
cuesc în ea,
Atuncea vor cunósce, că eŭ *sûnt*
Iehova.
16 *Şi* acésta *este* plângerea, ce vor
cânta;
Ficele popórelor o vor cânta;
O vor cânta pentru Egipt
Şi pentru tótă mulţimea luĭ, ḑice
Iehova, Domnul.
17 Şi în anul al doĭ-spre-ḑecelea,
în a cincĭ-spre-ḑecea *ḑi* a luneĭ, a fost
cătră mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd:
18 Fiul omuluĭ, suspină pentru mul-
ţimea Egiptuluĭ, şi spune cum
se va pogorî
Şi el şi fetele popórelor celor mă-
reţe,
În cele maĭ de desupt ale pămên-
tuluĭ cu ceĭ pogorîţĭ în grópă.
19 De cât cine escĭ tu maĭ frumos?
Pogóră-te, şi culcă-te între ceĭ ne-
circumcişĭ!
20 Cădé-vor în mijlocul celor ucişĭ de
sabie;
Sabia s'a şi dat *neamiculuĭ*!
Trageţi-l *în mormînt*, *pre el* şi pe
tótă mulţimea luĭ.
21 Ceĭ maĭ puternicĭ dintre vitejĭ de
dînsul vor vorbi,
Din mijlocul infernuluĭ, *şi* de ceĭ
ce l-aŭ ajutat;
Pogorîtu-s'aŭ şi culcatu-s'aŭ necir-
cumcişiĭ ucişĭ de sabie.

22 Acolo *este* Asiriénul și tótă céta
lui; mormintele ei *staŭ* în ju-
ru-i;
Toți *sûnt* uciși, căḑuți de sabie.
23 Mormintele lor pusu-s'aŭ în locul
cel mai adânc al gropei,
Și mormintele cetei lui staŭ în ju-
ru-i;
Toți *sûnt* uciși, căḑuți de sabie,
Cei ce respândiaŭ témă în pămên-
tul celor vii.
24 Acolo *este* Elamul și tótă mulțimea
lui în jurul mormîntului sĕŭ;
Toți *sûnt* uciși, căḑuți de sabie,
Pogoriți necircumciși în cele de de-
supt ale pămêntului,
Cei ce respândiaŭ téma de ei în pă-
mêntul celor vii;
Și duc rușinea lor cu cei pogoriți
în grópă.
25 Pusu-i-s'a patul, lui și mulțimei sale,
În mijlocul celor morți; *și* mormin-
tele lor *staŭ* în juru-i,
Acesti toți necircumciși, uciși de
sabie;
De și frica de ei era rĕspândită în
pămêntul celor vii,
Totu-și duc rușinea lor la cei po-
goriți în grópă,
Și se pun la un loc cu cei uciși.
26 Acolo *este* Meșechiénul, Tubaliénul
Și tótă mulțimea lui; *și* mormintele
lor *staŭ* în juru-lor;
Acestia toți *sûnt* necircumciși, uciși
de sabie,
De și frica de ei era rĕspândită în
pămêntul celor vii.
27 Să nu se culce cu cei mai viteji
dintre necircumciși cari *aŭ* că-
ḑut?
Cari s'aŭ pogorît în infern cu ar-
mele lor de resbel,
Și *cari* aŭ pus săbiile lor supt ca-
petele lor,
Și *uneltele* fără-de-legilor lor pe óse-
le lor;
De și *eraŭ* frica celor puternici în
pămêntul celor vii.
28 Da, sfărâma-te-vei și tu și cei ne-
circumciși,
Și te vei culca cu cei uciși de sabie.
29 Acolo *este* Edomul, regii sei și toți
mai marii sei,
Cari cu *tótă* puterea lor șed *acuma*
între cei uciși de sabie;
Culcatu-s'aŭ cu cei necircumciși
Și cu cei pogoriți în grópă.
30 Acolo *sûnt* domnii de la méḑă-nóp-
te; toți acestia
Și toți Sidonienii s'aŭ pogorit cu
cei uciși,
Cu *tótă* téma, ce respândiaŭ prin
puterea lor, sûnt rușinați,
Și s'aŭ culcat necircumciși cu cei
uciși de sabie,
Și duc rușinea lor cu cei pogoriți
în grópă.
31 Pre acestia îi va vedé Faraon,
Și se va mângâia pentru tótă mul-
țimea lui,
Faraon și tótă óstea lui, cei uciși
de sabie, ḑice Iehova, Domnul.
32 De și am și rĕspândit téma de dîn-
sul în pămêntul celor vii;
Totu-și el se va culca cu cei necir-
cumciși,
Cu cei uciși de sabie,
Faraon și tótă mulțimea lui, ḑice
Iehova, Domnul.

Despre datoria păzitorilor duhovnicesci.

33 Fost-a către mine cuvîntul lui Ie-
hova, ḑicênd:
2 Fiul omului, vorbesce fiilor popo-
rului tĕŭ, și ḑi-le:
Când voiŭ aduce sabia asupra *vre-*
unei țări,
Și poporul acestei țări va lua un
om óre-care din mijlocul sĕŭ,
Și și-l va pune păzitor;
3 Și acesta vĕḑênd sabia venind asu-
pra țărei,
Va sufla din trâmbiță, și va des-
tepta pre popor;
4 Atuncea cel ce a auḑit vocea trâm-
biței, și nu se va feri,
Și sabia venind, îl va răpi,
Sângele aceluia fi-va pe capul sĕŭ.
5 A auḑit vocea trâmbiței, și nu s'a
ferit;
Sângele lui va fi asupra lui;
Dară cine se va feri, își va mântui
viéța.
6 Ér dacă păzitorul, vĕḑênd că sabia
vine,
Nu va sufla din trâmbiță, și popo-
rul nu se va feri,
Și sabia venind, va răpi pre *vre-*
unul din ei;
Pentru fără-de-legea sa răpi-se-va
acesta,
Dară sângele sĕŭ îl voiŭ cere din
mâna păzitorului.
7 Și tu, fiul omului!
Eŭ te-am pus păzitor preste casa
lui Israel;
Ascultă deci cuvîntul din gura mea,
și-i deștéptă din partea mea.
8 Când ḑic celui nelegiuit:
Nelegiuitule, vei muri;
Și tu nu vei vorbi, ca să destepți
pre cel nelegiuit de la calea sa,

Acest nelegiuit muri-va pentru fără-de-legea sa,
Dară din mâna ta voiŭ cere sângele sĕŭ.
9 Ér dacă tu veĭ destepta pre cel nelegiuit, ca să se întórcă de la calea sa,
Şi el nu se va întórce de la calea sa,
El va muri pentru fără-de-legea sa,
Dară tu îţĭ veĭ mântui viéţa.

Bunătatea şi dreptatea luĭ Dumneḑeŭ.

10 De aceea tu, fiul omuluĭ, ḑi caseĭ luĭ Israel:
Voĭ aşa vorbiţĭ şi ḑiceţĭ:
„Dacă fără-de-legile nóstre şi păcatele nóstre *sûnt* asupra nóstră,
şi noĭ pentru dînsele perim,
„Atuncea cum de maĭ trăim?"
11 Ḑi-le: Viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul,
Nu mé plac în mórtea celuĭ nelegiuit,
Ci să se întórcă cel nelegiuit de la calea sa, şi să trăéscă;
Întorceţi-vĕ întorceţi-vĕ de la căile vóstre cele rele!
Căcĭ de ce să murițĭ, casă a luĭ Israel?
12 De aceea tu, fiul omuluĭ, ḑi fiilor poporuluĭ tĕŭ:
Dreptatea celuĭ drept nu-l va mântui
În ḑiŭa nelegiuireĭ luĭ;
Nicĭ cel nelegiuit nu va muri pentru nelegiuirea sa
În ḑiŭa, în care se va întórce de la ea;
Nicĭ cel drept nu va trăi pentru *dreptatea* sa
În ḑiŭa, în care va pĕcătui.
13 Când voiŭ ḑice celuĭ drept,
Că va trăi,
Şi el, increḑêndu-se în dreptatea sa, va face nedreptate;
Tótă dreptatea luĭ nu se va *maĭ* aminti,
Ci va muri în nedreptatea, ce a făcut-o.
14 Şi când voiŭ ḑice celuĭ nelegiuit: Veĭ muri:
Dară el, întorcêndu-se de la pĕcatul sĕŭ, va face drept şi dreptate:
15 *Dacă* cel nelegiuit va înapoi amanetul;
Va întórce lucrul răpit;
Va umbla în aşeḑămintele vieţeĭ, nefăcênd nedreptatea:
El va trăi, nu va muri;
16 Tóte pacatele luĭ ce a făcut, nu i se vor *maĭ* aminti;
A făcut drept şi dreptate; va trăi.
17 Dară fiiĭ poporuluĭ tĕŭ ḑic:
„Calea Domnuluĭ nu este dréptă;"
Dară calea lor nu este dréptă.
18 Când cel drept se va întórce de la dreptatea luĭ,
Şi va face nedreptate,
În ea va muri.
19 Şi când cel nelegiuit se va întórce de la nelegiuirea sa,
Şi va face drept şi dreptate,
În ele va trăi.
20 Dară voĭ ḑiceţĭ: „Calea Domnuluĭ nu este dréptă;"
Casă a luĭ Israel, judeca-vĕ-voiŭ pre fie-care după căile sale.

Scire despre dărâmarea Ierusalimuluĭ.

21 Şi în anul al doĭ-spre-ḑecelea al
strămutăreĭ nóstre, în *luna* a ḑecea, la
cincĭ a luneĭ, a venit la mine un scă-
pat din Ierusalim, ḑicênd: Cetatea este
bătută.
22 Şi mâna luĭ Iehova a fost asu-
pra mea séra, maĭ 'nainte de a veni
scăpatul acela, şi mĭ-a deschis gura,
înainte de a veni *acela* la mine dimi-
néţa; şi am deschis gura mea, şi n'am
maĭ tăcut. 23 Şi a fost cătră mine
cuvîntul luĭ Iehova ḑicênd: 24 Fiul
omuluĭ, ceĭ ce locuesc ruinele acele în
pământul luĭ Israel vorbesc, şi ḑic:
Abraam *numaĭ* unul a fost, şi a moş-
tenit *acel* pământ, dară noĭ *sûntem* mul-
ţĭ, *cu atât maĭ mult* datu-ni-s'a pămên-
tul spre moştenire: 25 De aceea ḑi-le:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Voĭ mâncaţĭ *carne* cu sânge,
Şi ridicaţĭ ochiĭ voştri spre idoliĭ voştri, şi vĕrsaţĭ sânge:
Şi să moşteniţĭ pământul *acela*!
26 Vĕ încredeţĭ în sabia vóstră,
Faceţĭ urîcĭunĭ, şi pângăriţĭ fie-care pre femea aprópeluĭ sĕŭ;
Şi să moşteniţĭ pământul acela!
27 Vorbesce ast-fel cătră eĭ:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Viŭ sûnt! ceĭ *ce şed* în ruinĭ de sabie vor cădé;
Şi pre cel ce *şéde* în câmp, îl voiŭ da férelor spre mâncare;
Şi ceĭ ce *şed* în întăriturĭ şi în pesterĭ vor muri de cĭumă.
28 Căcĭ voiŭ *face* pământul *vostru* pustiŭ *şi* deşert,
Şi mândria putereĭ luĭ va înceta;
Şi munţiĭ luĭ Israel vor rĕmâné deşerţĭ, fără să fie cine să trécă prin *eĭ*.

29 Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când voiŭ face pămêntul *vostru* pustiŭ şi deşert,
Pentru tóte urâcĭunile, câte aŭ făcut.

Predică nouă de mustrare

30 Şi tu, fiul omuluĭ!
Écă fiiĭ poporuluĭ tĕŭ vorbesc de tine
Pe la zidurĭ şi din pragurile caselor,
Şi vorbesc unul către altul,
Şi fie-care către fratele sĕŭ, ḑicênd:
Veniţĭ, şi auḑiţĭ cuvîntul,
Ce a eşit de la Iehova;
31 Şi vin către tine, cum vine poporul,
Şi poporul meŭ *stă* înaintea ta,
Şi ascultă cuvintele tale, dară nu le fac;
Căcĭ eĭ fac *dintr'însele* o cântare plăcută gureĭ lor,
Dară inima lor umblă după câştig nedrept.
32 Şi écă, tu *escĭ* pentru dînşi ca o cântare plăcută
A unuĭ *om* cu voce frumósă,
Saŭ care cântă frumos de instrumente;
Căcĭ eĭ ascultă cuvintele tale, dară nu le fac.
33 Dară când va veni *şcirea*, (şi *écă*, se apropie,)
Atuncea vor cunósce, că a fost un profet în mijlocul lor.

Prorocire înpotriva păstorilor necredincioşĭ.

34 Fost-a către mine cuvîntul luĭ Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ, profeţesce împotriva păstorilor luĭ Israel, profeţesce, şi ḑi-le:
Aşa ḑice Iehova, Domnul, păstorilor:
Vaĭ de păstoriĭ luĭ Israel, ce se păstoresc pre sine înşi-şĭ!
Aŭ păstoriĭ nu trebue să păstoréscă turmele?
3 Voĭ mâncaţĭ grăsimea, şi vĕ îmbrăcaţĭ cu lâna,
Junghĭaţĭ *oile* cele îngrăşate, *dară* pe turmă n'o păstoriţĭ:
4 Pre cele slabe nu le întăriţĭ,
Şi pre cele bolnave nu le vindecaţĭ,
Pre cele *cu picĭórele* frânte nu le legaţĭ,
Pre cele fugărite nu le întórceţĭ,
Şi nicĭ nu căutaţĭ pre cele rătăcite;
Ci le stăpâniţĭ cu silă şi cu asprime.
5 Şi ele se împrăstĭă, căcĭ *n'aŭ* păstor;
Şi ajung de mâncare tuturor férelor câmpuluĭ, şi se împrăstiă.
6 Oile mele rătăcesc pe toţĭ munţiĭ şi pe tot délul înalt;
Da, pe tótă faţa pămêntuluĭ s'aŭ împrăstĭat oile mele,
Şi nu *este* cine să întrebe *de dînsele*, şi să *le* caute.
7 De aceea ascultaţĭ, păstorilor, cuvîntul luĭ Iehova;
8 Viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul:
Cu adevĕrat, fiind-că oile mele aŭ ajuns de pradă,
Şi turma mea a ajuns de mâncare tuturor férelor câmpuluĭ,
Fiind-că n'aŭ păstor, şi păstoriĭ meĭ nu caută oile mele;
Ci păstoriĭ *numaĭ* pre sine se păstoresc, dară oile mele nu le păstoresc;
9 De aceea ascultaţĭ, păstorilor, cuvîntul luĭ Iehova;
10 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, eŭ *sûnt* împotriva păstorilor!
Şi voiŭ cere oile mele din mânele lor,
Şi-ĭ voiŭ face să înceteze de a *maĭ* păstori oile *mele*;
Şi nu se vor maĭ păstori păstoriĭ pre sine înşi-şĭ;
Căcĭ eŭ voiŭ mântui din gura lor oile mele,
Şi nu le vor *maĭ* fi de mâncare.

Domnul însuşĭ vrea să pască oile sale şi să le povăţuéscă.

11 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, eŭ voiŭ cerceta de oile mele, şi le voiŭ căuta;
12 Ca păstorul, care, fiind în mijlocul turmeĭ sale,
Caută oile sale cele împrăstĭate;
Aşa voiŭ căuta oile mele,
Şi le voiŭ mântui din tóte locurile,
În cari s'aŭ împrăstĭat în ḑiŭa *plină* de norĭ şi întunecósă.
13 Le voiŭ scóte dintre popóre,
Le voiŭ aduna dintre ţărĭ,
Şi le voiŭ aduce în pămêntul lor;
Şi le voiŭ păstori pe munţiĭ luĭ Israel,
În văĭ şi în tóte locurile locuite ale pămêntuluĭ *lor*.
14 Le voiŭ păstori în păsĭune bună,
Şi stâna lor va fi pe munţiĭ înălţimeĭ luĭ Israel;
Acolo se vor repausa în staul bun,

Şi vor fi păstorite *în* păşunĭ grase
în munţiĭ luĭ Israel.
15 Eŭ voiŭ păstori oile mele, şi le voiŭ
face să se repauseze,
Ḑice Iehova, Domnul.
16 Voiŭ căuta cele rătăcite,
Voiŭ întórce pre cele fugărite,
Voiŭ lega pre cele *cu picĭórele*
frânte,
Şi voiŭ întări pre cele slabe;
Voiŭ nimici pre cele grase *şi* tarĭ;
Dară pre *cele-l-alte* le voiŭ păstori
cu dreptate.
17 Şi voĭ, turma mea, aşa ḑice Ieho-
va, Domnul:
Écă, eŭ voiŭ judeca între óĭe şi óĭe,
între berbecĭ şi ţapĭ.
18 *Aŭ* pentru voĭ puţin lucru *este*, că
păşĭunaţĭ păşunea cea bună,
Ér rĕmăşiţa păşuneĭ vóstre o căl-
caţĭ în picĭóre?
Şi că beţĭ apă curată,
Ér pre cea-l-altă o turburaţĭ cu pi-
cĭórele vóstre,
19 Aşa că oile mele păşunéză cele
călcate de picĭórele vóstre,
Şi béŭ cele turburate de picĭórele
vóstre!
20 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul,
de dînsele;
Écă, eŭ, eŭ voiŭ judeca între óĭa
cea grasă şi óĭa cea slabă.
21 Pentru-că împingeţĭ din cóste şi din
umerĭ,
Şi împingeţĭ cu córnele vóstre pre
tóte *oile* cele slabe,
Până ce le goniţĭ afară;
22 De aceea eŭ voiŭ mântui oile mele,
şi nu vor maĭ fi de pradă;
Şi voiŭ judeca între óĭe şi óĭe.

*Făgăduinţa unicului adevĕratuluĭ păs-
tor din casa luĭ David.*

23 Şi le voiŭ ridica păstor, care le va
pasce,
Pre servul meŭ David;
El le va pasce, şi le va fi păstor.
24 Eŭ, Iehova, le voiŭ fi Dumneḑeŭ,
Şi servul meŭ David va fi domn în
mijlocul lor;
Eŭ, Iehova, am vorbit.
25 Voiŭ încheĭa cu dînsele legămînt
de pace;
Şi voiŭ face să înceteze de pe pă-
mênt férele cele rele;
În siguranţă vor locui *chĭar* şi în
pustiŭ, şi vor dormi în pădurĭ.
26 Voiŭ face pre acestea şi împrejuri-
mile colineĭ mele bine-cuvîntare,
Şi voiŭ face să cadă plóĭa la timp;
Plóĭa bine-cuvîntăreĭ va fi.
27 Arborele câmpuluĭ îşĭ va da frup-
tul sĕŭ,
Şi pămêntul îşĭ va da venitul sĕŭ,
Şi vor fi sigurĭ în pămêntul lor;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când voiŭ sfărâma legăturile jugu-
luĭ lor,
Şi-ĭ voiŭ scăpa din mânele celor ce
s'aŭ servit de dînşi.
28 Nu vor maĭ fi de pradă popórelor,
Şi férele pămêntuluĭ nu-ĭ vor *maĭ*
mânca;
Ci vor locui în siguranţă, şi nu *va*
fi cine să-ĭ spăimânte.
29 Şi le voiŭ ridica o odraslă cu re-
nume,
Şi nu vor maĭ fi răpiţĭ de fóme în
ţară,
Şi nu vor maĭ purta ruşinea popó-
relor;
30 Şi vor cunósce, că eŭ Iehova, Dum-
neḑeul lor, *sûnt* cu dînşi,
Şi *că* eĭ, casa luĭ Israel, *sûnt* popo-
rul meŭ,
Ḑice Iehova, Domnul.
31 Şi voĭ, oile mele, oile păşuneĭ me-
le, voĭ ómenĭ *sûnteţĭ*,
Şi eŭ *sûnt* Dumneḑeul vostru, ḑice
Iehova, Domnul.

*Nimicirea Edomuluĭ, neamicul luĭ Is-
rael.*

35 Fost-a către mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ,
îndréptă-ţĭ faţa către muntele Seir, şi
profeţesce împotrivă-ĭ, 3 Şi-ĭ ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, munte al Seiruluĭ, eŭ *sûnt* îm-
potrivă-ţĭ,
Şi voiŭ întinde mâna mea asupră-ţĭ,
Şi te voiŭ face pustiŭ şi deşert.
4 Cetăţile tale în ruine le voiŭ pre-
face, şi veĭ fi pustiŭ,
Şi veĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova!
5 Pentru-că din vechiŭ aĭ purtat ură,
Şi aĭ dat săbieĭ pre fiiĭ luĭ Israel
în timpul nenorocireĭ luĭ,
Când fără-de-legea *luĭ a ajuns la*
culme:
6 De aceea viŭ sûnt, ḑice Iehova,
Domnul,
Te voiŭ preface într'*un lac de* sân-
ge, şi sângele te va urmări;
Fiind-că n'aĭ urît *vĕrsarea de* sânge,
de aceea sângele te va goni.
7 Şi voiŭ preface muntele Seir în pu-
stiŭ *şi* deşert;
Voiŭ stârpi dintrînsul *şi* pre cel ce
se duce şi pre cel ce se întórce.
8 Şi voiŭ umplé munţiĭ luĭ de ucişiĭ
luĭ;

Şi vor cădé ceĭ ucişĭ de sabie
În munţiĭ teĭ, în văile tale şi în tóte rîurile tale.
9 Te voiŭ preface într'un deşert etern, şi cetăţile tale nu se vor maĭ locui;
Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
10 Pentru-că aĭ ḑis:
Ale mele vor fi cele doĕ popóre şi cele doĕ ţărĭ,
Şi noĭ le vom moşteni,
De şi Iehova era acolo:
11 De aceea viŭ sûnt, ḑice Iehova, Domnul,
Mĕ voiŭ purta *cu tine* după mânia ta şi după gelosia ta,
Cu care te-aĭ purtat din ură cătră eĭ;
Şi mĕ voiŭ face lor cunoscut, când te voiŭ judeca;
12 Şi veĭ cunósce, că eŭ Iehova am auḑit tóte blestemele,
Ce le-aĭ spus asupra munţilor luĭ Israel,
Ḑicênd: „Ajuns-aŭ pustiĭ, datu-nis'aŭ spre mâncare."
13 Şi cu gurile vóstre v'aţĭ fălit asupră-mĭ,
Şi aţĭ îmmulţit cuvintele vóstre asupra mea; eŭ *le*-am auḑit.
14 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Când tot pămêntul se va bucura, *atuncea* pre tine te voiŭ preface în pustiŭ.
15 Cum te-aĭ bucurat de moştenirea caseĭ luĭ Israel,
Fiind-că ea se pustiise;
Aşa 'ţĭ voiŭ face ţie:
Veĭ ajunge pustiŭ, munte al Seiruluĭ, şi tot Edomul, da, tot;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Mântuirea Israeluluĭ.

36 Şi tu fiul omuluĭ, profeţesce munţilor luĭ Israel:
Munţĭ aĭ luĭ Israel, ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova!
2 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru-că neamicul a ḑis de voĭ:
Ha, ha! până şi înălţimile cele eterne aŭ ajuns moştenire noŭĕ;
3 De aceea profeţesce, şi ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Fiind-că, *da*, fiind-că v'aŭ prefăcut în deşert, şi v'aŭ înghiţit ceĭ din jurul vostru,
Ca să ajungeţĭ moştenirea celor-l-alte popóre,
Şi v'aţĭ făcut de batjocură limbeĭ,
Şi de ocară popórelor;
4 De aceea munţĭ aĭ luĭ Israel, ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova, Domnul;
Aşa ḑice Iehova, Domnul, munţilor şi délurilor,
Rîurilor şi văilor,
Ruinelor pustiite şi cetăţilor părăsite,
Cari aŭ ajuns de pradă şi de batjocură
Celor-l-alte popóre de prin prejur;
5 *Da*, de aceea aşa ḑice Iehova, Domnul;
Cu adeverat în focul gelosieĭ mele am vorbit
De cele-l-alte popóre şi de tot Edomul,
Cari şĭ-aŭ însuşit pămêntul meŭ
Cu tótă bucuria inimeĭ *lor*
Şi cu dispreţul sufletuluĭ, ca să-l dea prăḑeĭ;
6 De aceea profeţesce de pămêntul luĭ Israel,
Şi spune munţilor şi délurilor,
Rîurilor şi văilor:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Ecă, în gelosia mea şi în mânia mea am vorbit:
Pentru-că aţĭ purtat ocara popórelor,
7 De aceea aşa ḑice Iehova, Domnul:
Eŭ am ridicat mâna mea,
Jurându-mĕ, ca popórele din jurul vostru vor purta ruşinea lor.
8 Dară voĭ, munţĭ aĭ luĭ Israel, veţĭ da crengĭ,
Şi veţĭ purta frupte pentru poporul meŭ Israel;
Căcĭ vor veni curând.
9 Căcĭ écă, eŭ sûnt pentru voĭ, şi mĕ voiŭ întórce spre voĭ,
Şi veţĭ fi lucraţĭ şi semĕnaţĭ.
10 Şi voiŭ îmmulţi ómeniĭ în voĭ,
Pe tótă casa luĭ Israel, *da*, pe tótă;
Şi cetăţile se vor locui, şi ruinele se vor rezidi.
11 Voiŭ îmmulţi în voĭ ómeniĭ şi vitele,
Şi se vor îmmulţi, şi vor aduce frupt;
Vĕ voiŭ face să fiţĭ locuiţĭ ca maĭ 'nainte,
Şi *vĕ* voiŭ face bine maĭ mult decât la începutul vostru;
Şi veţĭ cunósce, ca eŭ sûnt Iehova.
12 Da, voiŭ face ca să umble în voĭ ómenĭ, *anume* poporul meŭ Israel;
Şi vĕ vor stăpâni, şi le veţĭ fi de moştenire,

Și de acum nu-ĭ vețĭ maĭ lipsi *de popor.*
13 Așa ḑice Iehova, Domnul:
Pentru-că v'aŭ ḑis:
Tu *escĭ un pămênt, care* mănâncĭ pre ómenĭ, și stârpescĭ popórele tale;
14 De aceea nu veĭ maĭ mânca ómenĭ,
Nicĭ veĭ maĭ stârpi popórele, ḑice Iehova, Domnul:
15 Și nu voiŭ maĭ face să se audă în tine defaima popórelor,
Și nu veĭ maĭ purta ocara popórelor,
Și nu veĭ maĭ face sterpe pe popórele tale, ḑice Iehova, Domnul.

Făgăduința uneĭ inimĭ nouĭ.

16 Și a fost cătră mine cuvîntul
luĭ Iehova, ḑicênd: 17 Fiul omuluĭ,
când casa luĭ Israel a locuit în pă-
mêntul lor eĭ aŭ pângărit-o prin ur-
mările lor și prin faptele lor;
Urmarea lor era înaintea mea ca necurățenia lunară a uneĭ femeĭ necurate;
18 De aceea am vĕrsat asupră-le mânia mea
Pentru sângele ce aŭ vĕrsat pe pămênt,
Și pentru idoliĭ lor, *cu carĭ* l-aŭ pângărit;
19 I-am risipit între popóre,
Și aŭ fost împrăștiațĭ prin țărĭ:
I-am judecat după urmările lor și după faptele lor.
20 Și ajungênd la popórele, în mijlocul cărora aŭ venit,
Aŭ pângărit numele meŭ cel sânt;
Căcĭ se ḑicea de dînșiĭ,
„Acestia *sûnt* poporul luĭ Iehova, carĭ aŭ eșit din pămêntul sĕŭ."
21 Dară m'am îndurat de numele meŭ cel sânt, pre care l-a pângărit casa luĭ Israel
Între popórele, în mijlocul cărora aŭ venit.
22 De aceea ḑi caseĭ luĭ Israel:
Așa ḑice Iehova, Domnul:
Nu pentru voĭ, casă a luĭ Israel, fac *acésta,*
Ci pentru numele meŭ cel sânt, pre care l-ațĭ pângărit
Între popórele, în mijlocul cărora ațĭ venit.
23 Căcĭ voiŭ sânți numele meŭ cel mare, care s'a pângărit între popóre,
Pre care l-ațĭ pângărit în mijlocul lor;
Și vor cunósce popórele, că eŭ *sûnt* Iehova,
Ḑice Iehova, Domnul,
Când mĕ voiŭ sânți între voĭ înaintea ochilor lor.
24 Căcĭ vĕ voiŭ lua dintre popóre,
Și vĕ voiŭ aduna din tóte țările,
Și vĕ voiŭ aduce în pămêntul vostru,
25 Și voiŭ stropi preste voĭ apa curată, și vețĭ fi curațĭ;
Vĕ voiŭ curăți de tóte necurățeniile vóstre
Și de toțĭ idoliĭ voștri;
26 Vi voiŭ da o inimă nouă.
Și voiŭ pune în voĭ un spirit noŭ;
Voiŭ depărta din corpul vostru inima cea de pétră,
Și vĕ voiŭ da inimă de carne:
27 Voiŭ pune în voĭ spiritul meŭ,
Și voiŭ face să umblațĭ în așeḑămintele mele,
Să păzițĭ judecățile mele, și să *le* facețĭ.
28 Și vețĭ locui în pămêntul, pre care l-am dat părinților voștri,
Și-mĭ vețĭ fi popor, și eŭ vĕ voiŭ fi Dumneḑeŭ.
29 Și vĕ voiŭ mântui de tóte necurățeniile vóstre;
Voiŭ chĭema grâul, și-l voiŭ înmulți,
Și nu voiŭ maĭ aduce asupră-vĕ fómete.
30 Și voiŭ înmulți fruptul arborilor și venitul câmpuluĭ,
Ca să nu maĭ purtațĭ între popóre ocara fómeteĭ.
31 Atuncea vĕ voiŭ aduce aminte de urmările vóstre cele rele
Și de faptele vóstre cele rele,
Și vețĭ fi desgustațĭ de voĭ înși-vĕ
Pentru fără-de-legile vóstre și pentru urăcĭunile vóstre.
32 Nu pentru voĭ voiŭ face *acésta,* ḑice Iehova, Domnul,
Sciut să vĕ fie;
Rușinați-vĕ și roșițĭ pentru urmările vóstre, casă a luĭ Israel!

Făgăduința uneĭ țărĭ binecuvintate.

33 Așa ḑice Iehova, Domnul:
În ḑiua, în care vĕ voiŭ curăți de tóte fără-de-legile vóstre,
Atuncea voiŭ face și cetățile să fie locuite,
Și ruinele să se rezidéscă.
34 Și pămêntul cel deșert se va lucra,
De unde era pustiŭ în ochiĭ a tot trecătorul.
35 Și vor ḑice:

Pămêntul acesta, care a fost pustiŭ, ajuns-a ca grădina Edenuluĭ,
Şi cetăţile cele ruinate, pustiite şi surpate,
S'aŭ întărit, *şi* s'aŭ locuit.
36 Şi popórele, cari vor rĕmâné în juru-vĕ, vor cunósce,
Că eŭ Iehova am zidit cele surpate *şi* am sădit cele pustiite;
Eŭ Iehova am vorbit, şi voiŭ face.
37 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Şi încă *va trebui* să fiŭ căutat de casa luĭ Israel, spre a le face *acésta*:
Îĭ voiŭ îmmulţi în ómenĭ, ca pre turma:
38 Ca turma cea sântă, ca turma Ierusalimuluĭ în sĕrbătorile luĭ,
Aşa cetăţile cele pustiite vor ajunge pline de turme de ómenĭ;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Învierea luĭ Israel.

37 Fost-a asupră-mĭ mâna luĭ Iehova, şi m'a scos Iehova în spirit,
şi m'a pus în mijlocul uneĭ văĭ, plină
de óse, 2 Şi m'a făcut să trec pe
lângă dînsele de jur împrejur; şi écă,
ele multe fórte *eraŭ* pe faţa văĭeĭ, şi
écă, *eraŭ* uscate fórte.
3 Şi ḑisu-mi-a: Fiul omuluĭ, aŭ pu-
té-vor învia ósele acestea? şi am rĕs-
puns: Iehova, Dómne, tu sciĭ.
4 Şi ḑisu-mi-a: Profeţesce óselor
acestora, şi le ḑi: Óse uscate, ascul-
taţĭ cuvîntul luĭ Iehova! 5 Aşa ḑi-
ce Iehova, Domnul, óselor acestora:
Écă, eŭ voiŭ face să intre în voĭ su-
flare, şi veţĭ învia; 6 Şi înşira-voiŭ
vinele pe voĭ, şi voiŭ face să créscă
carne pe voĭ, şi vĕ voiŭ acoperi cu
pele, şi voiŭ pune în voĭ suflare, şi
veţĭ învia; şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt*
Iehova.
7 Şi am profeţit, cum mi s'a ordo-
nat: şi când am profeţit, s'a făcut un
vuet, şi écă un foşnet, şi ósele s'aŭ
împreunat la loc, os la os. 8 Şi am
vĕḑut, şi écă, vine şi carne aŭ crescut
pe dînsele, şi pelea le-a acoperit de-
asupra; dară suflarea nu *era* într'în-
sele.
9 Şi ḑisu-mi-a: Profeţesce suflăreĭ,
profeţesce, fiul omuluĭ, şi ḑi suflăreĭ:
Aşa ḑice Iehova, Domnul: Suflare, vi-
no din cele patru vênturĭ, şi suflă asu-
pra acestor morţĭ, ca să învie.
10 Decĭ am profeţit cum mi s'a or-
donat, şi suflarea a intrat întrînşi; şi
aŭ înviat, şi aŭ stătut pe piciórele lor,
o óste mare fórte, fórte.
11 Şi ḑisu-mi-a: Fiul omuluĭ, aceste
óse sûnt tótă casa luĭ Israel; écă, eĭ
ḑic: Ósele nóstre s'aŭ uscat, şi speran-
ţa nóstră s'a nimicit; noĭ sûntem per-
duţĭ. 12 De aceea profeţesce, şi le ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, poporule al meŭ, eŭ voiŭ deschide mormintele vóstre,
Şi vĕ voiŭ scóte din mormintele vóstre,
Şi vĕ voiŭ aduce în pămêntul luĭ Israel.
13 Şi veţĭ cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova,
Când, poporule al meŭ, voiŭ deschide mormintele vóstre,
Şi vĕ voiŭ scóte din mormintele vóstre;
14 Când voiŭ pune suflarea mea în voĭ, ca să înviaţĭ,
Şi vĕ voiŭ aşeḑa în pămêntul vostru;
Atuncea veţĭ cunósce, că eŭ Iehova am vorbit şi am făcut,
Ḑice Iehova.

Restabilirea şi readunarea Israeluluĭ.

15 Şi a *maĭ* fost către mine cuvîn-
tul luĭ Iehova, ḑicênd: 16 Şi tu, fiul
omuluĭ, ĭé-ţĭ un toég, şi scrie pe dîn-
sul: „Pentru Iuda şi pentru fiiĭ luĭ Is-
rael, soţiĭ seĭ;“ apoĭ ĭé-ţĭ un alt toég,
şi scrie pe dînsul: „Pentru Iosef (to-
égul luĭ Efraim) şi *pentru* tótă casa
luĭ Israel, soţiĭ seĭ.“ 17 Şi împreu-
nézâ-le unul cu altul într'un toég, ca
să fie *numaĭ* unul în mâna ta.
18 Şi când fiiĭ poporuluĭ tĕŭ te vor
întreba, ḑicênd: Aŭ nu ne veĭ spune
ce *însémnă* acestea? 19 Rĕspunde-le:
Aşa ḑice Iehova, Domnul: Écă, eŭ voiŭ
lua toégul luĭ Iosef, ce *se află* în mâ-
na luĭ Efraim, şi a seminţiilor luĭ Is-
rael, soţiĭ seĭ, şi-l voiŭ pune preste
dînsul, *adecă*, preste toégul luĭ Iuda,
şi voiŭ face dintr'înşiĭ un toég, şi vor
fi unul în mâna mea. 20 Şi toegele,
pe cari tu aĭ scris, vor fi înaintea o-
chilor lor în mâna ta. 21 Şi le ḑi:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
Écă, eŭ voiŭ lua pre fiiĭ luĭ Israel
Dintre popórele, unde s'aŭ dus;
Îĭ voiŭ aduna din tóte părţile,
Şi-ĭ voiŭ aduce în pămêntul lor;
22 Şi voiŭ face din eĭ un singur popor în ţară, în munţiĭ luĭ Israel;
Şi un singur rege va domni preste dînşi toţĭ:
Nu vor maĭ fi doĕ popóre,
Nicĭ nu vor maĭ fi despărţiţĭ în doĕ regate;

23 Şi nu se vor maĭ spurca cu idoliĭ lor,
Nicĭ cu urăcĭunile lor,
Nicĭ cu tóte fără-de-legile lor;
Ci-ĭ voiŭ scóte din tóte locuinţele lor, în cari aŭ păcătuit,
Şi-ĭ voiŭ curăţi;
Eĭ 'mĭ vor fi popor, şi eŭ le voiŭ fi Dumneḑeŭ;
24 Şi David, servul meŭ, *va fi* rege preste dînşi;
Şi va fi pentru dînşi toţĭ un păstor;
Vor umbla în judecăţile mele,
Vor păzi aşeḑămintele mele, şi le vor face;
25 Şi vor locui în pămêntul, pre care l-am dat servuluĭ meŭ Iacob,
Unde aŭ locuit părinţiĭ voştri;
Vor locui întrînsul,
Eĭ, fiiĭ lor şi fiiĭ fiilor lor, în etern;
Şi David, servul meŭ, le *va fi* domn în etern.
26 Şi voiŭ încheĭa cu dînşi legămînt de pace,
Legămînt etern va fi cu eĭ;
Şi-ĭ voiŭ aşeḑa, şi-ĭ voiŭ îmmulţi;
Şi voiŭ pune sanctuarul meŭ în mijlocul lor în etern.
27 Şi locaşul meŭ va fi în mijlocul lor;
Şi eŭ le voiŭ fi Dumneḑeŭ, şi eĭ îmĭ vor fi popor.
28 Şi vor cunósce popórele, că eŭ Iehova *sûnt* cel ce sânţesc pre Israel,
Când sanctuarul meŭ va fi în mijlocul lor în etern.

Prorocire despre năvălirea luĭ Gog în ţara Israel şi despre sfărâmarea sa.

38 Fost-a cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova, ḑicênd: 2 Fiul omuluĭ,
îndréptă-ţĭ faţa cătră Gog, *din* pămên-
tul luĭ Magog, *şi* domn preste Roş,
Meşec şi Tubal; profeţesce împotri-
vă-ĭ; 3 Şi ḑi: Aşa ḑice Iehova, Dom-
nul:
Écă, eŭ *sûnt* împotriva ta, o Goge, Domnul Roşuluĭ, al Meşeculuĭ şi al Tubaluluĭ!
4 Te voiŭ ademeni,
Şi voiŭ pune cârlige în fălcile tale, şi te voiŭ scóte, pre tine
Şi pre tótă óstea ta, caĭ şi călăreţĭ,
Toţĭ frumos îmbrăcaţĭ,
Adunătură mare, *înărmată cu* scuturĭ şi *cu* paveze,
Carĭ toţĭ mănuesc sabia;
5 Cu dînşi pre Persia, Etiopia şi Libia,
Toţĭ *înărmaţĭ* cu scuturĭ şi *cu* coĭfurĭ:
6 Gomerul şi tóte cetele luĭ,
Pre casa Togarmeĭ din fundul méḑă-nopţeĭ, şi tóte cetele sale,
Şi pre *alte* multe popóre cu tine:
7 Fiĭ gata, şi pregătesce-te,
Tu şi tótă mulţimea adunată la tine,
Şi le fiĭ conducător!
8 După multe ḑile veĭ fi aşeḑat conducător;
În aniĭ ceĭ de pe urmă veĭ năvăli în pămêntul celor scăpaţĭ de sabie,
Şi adunaţĭ dintre multe popóre,
În munţiĭ luĭ Israel, cari aŭ fost deşerţĭ îndelung;
Dară cari *acum* sûnt scoşĭ dintre popóre,
Şi locuesc toţĭ în siguranţă.
9 Te veĭ sui şi veĭ năvăli, ca o furtună;
Veĭ sĕmĕna cu un nŭor *ce* acopere pămêntul,
Tu, tóte cetele tale, şi *alte* popóre multe cu tine.
10 Aşa ḑice Iehova, Domnul:
În ḑiŭa aceea *multe* lucrurĭ 'ţĭ vor veni în minte,
Şi planurĭ rele veĭ unelti;
11 Şi ḑeĭ ḑice: Sui-mĕ-voiŭ în pămêntul cetăţilor deschise;
Năvăli-voiŭ asupra celor linisciţĭ, *asupra* celor ce locuesc în siguranţă,
Asupra tuturor celor ce locuesc *în cetăţĭ* deschise, şi care n'aŭ nicĭ zăvóre nicĭ porţĭ;
12 Ca să ĭeĭ jafurĭ şi să facĭ prădăcĭunĭ,
Ca să puĭ mâna ta pe deşerturile *astă-ḑĭ* locuite,
Şi pe poporul *acum* adunat dintre popóre,
Câştigându-şĭ vite şi bunurĭ, locuind pe locurile înalte din ţară.
13 Şeba, Dedanul şi neguţătoriĭ Tarşişuluĭ,
Şi toţĭ leiĭ lor ceĭ tinerĭ îţĭ vor ḑice:
Aŭ dóră venit-aĭ să facĭ jafurĭ?
Adunat-aĭ mulţimea ta ca să jăfuescĭ?
Ca să răpescĭ argint şi aur,
Ca să ĭeĭ vite şi bunurĭ, ca să facĭ pradă mare?
14 De aceea fiul omuluĭ, profeţesce, şi ḑi luĭ Gog:
Aşa ḑice Iehova, Domnul:
În ḑiŭa aceea, când poporul meŭ Israel va locui în siguranţă,

Tu veĭ afla acésta,
15 Şi veĭ veni din locul tĕŭ din fundul médă-nópţeĭ,
Tu şi popóre multe cu tine, toţĭ călărind pe caĭ,
Adunătură mare şi óste puternică;
16 Te veĭ sui asupra poporuluĭ meŭ Israel, ca un nŭor,
Acoperind pămêntul:
În dilele cele din urmă se va întâmpla *acésta*;
Că te voiŭ aduce asupra pămêntuluĭ meŭ,
Ca să mĕ cunóscă popórele, când mĕ voiŭ sânţi prin tine,
O Goge, înaintea lor.
17 Aşa dice Iehova, Domnul:
Aŭ nu *escĭ* tu acela, de care am vorbit în dilele de maĭ 'nainte,
Prin serviĭ meĭ, profeţiĭ luĭ Israel,
Cari aŭ profeţit în dilele acelea anĭ *mulţĭ*,
Că te voiŭ aduce asupră-le?
18 Şi în diŭa aceea, în diŭa,
În care Gog va năvăli asupra pămêntuluĭ luĭ Israel, dice Iehova, Domnul,
Mânia mea se va sui în nările mele.
19 Căcĭ în gelosia mea, în mânia mea cea înfocată, am vorbit:
Cu adevĕrat în diŭa aceea va fi un cutremur mare în pămêntul luĭ Israel.
20 Pesciĭ măreĭ şi păserile ceruluĭ,
Şi férele câmpuluĭ, şi tóte târâtórile, ce se tărăsc pe pămênt,
Şi toţĭ ómeniĭ de pe faţa pămêntuluĭ,
Se vor cutremura înaintea mea;
Şi munţiĭ se vor prăbuşi,
Stâncele se vor surpa,
Şi tot zidul va cădé la pămênt.
21 Şi voiŭ chĭema asupră-ĭ sabie
În toţĭ munţiĭ meĭ, dice Iehova, Domnul;
Sabia a tot omul va fi *îndreptată* asupra frateluĭ sĕŭ.
22 Şi mĕ voiŭ judeca cu dînsul prin cĭumă şi sânge;
Şi voiŭ ploŭa asupră-ĭ, asupra cetelor sale,
Şi asupra popórelor celor multe ce *sûnt* cu dînsul,
O plóĭe înundătóre cu grindină de pétră, cu foc şi cu pucĭósă.
23 Aşa mĕ voiŭ mări, şi mĕ voiŭ sânţi,
Şi mĕ voiŭ face cunoscut de popóre multe;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.

Urmare despre prorocirea sfărâmăriĭ luĭ Gog.

39 Şi tu, fiul omuluĭ, profeţesce împotriva luĭ Gog, şi di:
Aşa dice Iehova, Domnul:
Écă, eŭ *sûnt* împotrivă-ţĭ, Goge,
Domn al Roşuluĭ, al Meşeculuĭ şi al Tubaluluĭ!
2 Te voiŭ ademeni, şi te voiŭ trage,
Te voiŭ sui din fundul médă-nópţeĭ,
Şi te voiŭ aduce în munţiĭ luĭ Israel;
3 Voiŭ lovi arcul tĕŭ din stânga ta,
Şi voiŭ face să cadă săgeţile tale din drépta ta.
4 Veĭ cădé în munţiĭ luĭ Israel,
Tu, tóte cetele tale, şi popórele carĭ *vor fi* cu tine;
Te voiŭ da păserilor răpitóre de tot felul
Şi férelor câmpuluĭ, spre mâncare;
5 Cădé-veĭ în câmp;
Căcĭ eŭ am vorbit, dice Iehova, Domnul.
6 Şi voiŭ trimete foc asupra Magoguluĭ,
Şi asupra celor ce locuesc în siguranţă lângă ţărmurĭ;
Şi vor cunósce, că eŭ *sûnt* Iehova.
7 Şi voiŭ face cunoscut numele meŭ cel sânt în mijlocul poporuluĭ meŭ Israel;
Şi nu-ĭ voiŭ maĭ *lăsa* să profaneze numele meŭ cel sânt;
Şi vor cunósce popórele, că eŭ *sûnt* Iehova, Sântul luĭ Israel.
8 Écă, *acésta* va fi, şi se va face, dice Iehova, Domnul;
Fi-va acésta în diŭa, de care am vorbit.
9 Şi ceĭ ce locuesc cetăţile luĭ Israel vor eşi,
Vor pune în foc şi vor arde armele,
Pavezele şi scuturile,
Arcurile şi săgeţile, dardele şi lăncile;
Şépte anĭ vor hrăni focul cu dînsele.
10 Nu vor lua lemne din câmp,
Şi nicĭ *le* vor tăĭa din pădurĭ;
Căcĭ vor hrăni focul cu armele *acestea*,
Şi vor preda pre ceĭ, ce ĭ-aŭ predat,
Şi vor despuĭa pre ceĭ ce ĭ-aŭ despuĭat,
Dice Iehova, Domnul.
11 Şi în diŭa aceea voiŭ da luĭ
Gog loc de îmmormîntare acolo în Is-

rael, *în* valea *prin care* se trece spre
rĕsăritul mărei, şi va împedeca pre
trecătorĭ; şi acolo vor îmmormînta pre
Gog şi pre tótă mulţimea luĭ, şi *o* vor
numi: Valea luĭ Amon-Gog (*mulţimea
luĭ Gog*). 12 Şi casa luĭ Israel şépte
lunĭ îĭ va îmmormînta, ca să cureţe
pămêntul. 13 Da, toţĭ locuitoriĭ ţăreĭ
îĭ vor îmmormînta; şi va fi pentru dîn-
şi renume în ḑiŭa, în care mĕ voiŭ
mări, ḑice Iehova, Domnul. 14 Şi
vor rândui ómenĭ, cari să nu facă altă
ce-va decât să cutriere ţara, şi cari,
împreună cu trecătoriĭ, să îmmormîn-
teze pre ceĭ rĕmaşĭ în ţară, ca să-o
cureţe: după sfârşitul celor şépte lunĭ
vor începe acestia să caute. 15 Şi
trecătoriĭ *ce* trec prin ţară, vĕḑênd un
os de om, vor pune un semn lângă
dînsul, până ce cioclíĭ îl vor îmmor-
mînta în Valea Amon-Goguluĭ. 16 Şi
chĭar numele cetăţeĭ *cele de aprópe va
fi* Amona (*mulţimea*). Aşa vor curăţi
ţara.

17 Şi tu, fiul omuluĭ, aşa ḑice Ie-
hova, Domnul: Ḑi pĕserilor de tot fe-
lul şi tuturor férelor câmpuluĭ:

Adunaţi-vĕ, şi veniţĭ,
Strângeţi-vĕ din tóte părţile la os-
pĕţul meŭ, pre care l-am pregă-
tit pentru voĭ,
La ospĕţul mare din munţiĭ luĭ Is-
rael,
Ca să mâncaţĭ carne, şi să beţĭ
sânge!
18 Mâncaţĭ carnea celor vitejĭ,
Şi beţĭ sângele domnilor pămêntu-
luĭ,
Carnea şi sângele berbecilor, a miei-
lor, a ţapilor şi a taurilor,
Cari toţĭ *sûnt* vite îngrăşate de ale
Basanuluĭ;
19 Şi mâncaţĭ grăsime, până ce vĕ veţĭ
sătura,
Şi beţĭ sânge, până ce vĕ veţĭ îm-
bĕta,
Din ospĕţul meŭ, pre care l-am pre-
gătit pentru voĭ.
20 Şi săturaţi-vĕ la masa mea de caĭ
şi călăreţĭ,
De vitejĭ şi de ómenĭ de resbel,
Ḑice Iehova, Domnul.
21 Şi voiŭ pune mărirea mea între po-
póre,
Şi tóte popórele vor vedé judecata,
pre care voiŭ face-o,
Şi mâna mea, pre care o voiŭ pune
preste ele.
22 Şi va cunósce casa luĭ Israel, că
eŭ *sûnt* Iehova, Dumneḑeul lor,
Din ḑiŭa aceea şi de atuncea înainte.
23 Şi popórele vor cunósce, că casa luĭ
Israel fost-a dusă prinsă pentru
fără-de-legea sa:
Pentru-că aŭ nelegĭuit, de aceea am
ascuns faţa mea de la dînşi,
Şi l-am dat în mâna neamicilor lor;
Şi aŭ căḑut cu toţiĭ de sabie.
24 *Că* eŭ le-am făcut după necurăţe-
niile lor şi după fără-de-legile
lor,
Ascunḑênd de la dînşi faţa mea.
25 De aceea aşa ḑice Iehova, Dom-
nul:
Acum voiŭ întórce pre ceĭ prinşi
aĭ luĭ Iacob,
Şi mĕ voiŭ îndura de tótă casa luĭ
Israel,
Şi voiŭ râvni pentru numele meŭ
cel sânt.
26 Şi vor purta ruşinea lor,
Şi tóte fără-de-legile, cu cari aŭ
nelegĭuit asupră-mĭ,
Când locuĭaŭ în siguranţă în pă-
mêntul lor, şi nu *era* cine să-ĭ
înspăĭmânte.
27 Când îĭ voiŭ întórce dintre popóre,
Şi-ĭ voiŭ aduna din ţările neamici-
lor lor,
Şi mĕ voiŭ sânţi printrînşi înaintea
ochilor multor popóre;
28 Atuncea vor cunósce că eŭ *sûnt* Ie-
hova, Dumneḑeul lor;
După ce 'ĭ voiŭ fi dus prinşĭ între
popóre,
Şi-ĭ voiŭ fi adunat în pămêntul lor.
Şi nu voiŭ maĭ lăsa acolo pre nicĭ
unul dintrînşi,
29 Şi nu voiŭ maĭ ascunde faţa mea
de dinaintea lor;
Căcĭ am revĕrsat spiritul meŭ asu-
pra caseĭ luĭ Israel,
Ḑice Iehova, Domnul.

*Visiune despre templul noŭ. Tindele sa-
le, porţile sale şi sălile sale.*

40 În anul al doĕ-ḑecĭ şi cincelea al
strămutăreĭ nóstre, la începutul
anuluĭ, la ḑece a luneĭ, în anul al pa-
tru-spre-ḑecelea după luarea cetăţeĭ,
tocmaĭ în acea ḑi mâna luĭ Iehova a
fost asupră-mĭ, şi dusu-m'a acolo. 2 A-
dusu-m'a în visiunea luĭ Dumneḑeŭ în
pămêntul luĭ Israel, şi m'a pus pe
munte înalt fórte, în care *era*, în par-
tea despre méḑă-ḑi, ca o clădire de
cetate.

3 Dusu-m'a acolo, şi écă, un om,
care la privire semĕna cu aramă, şi
avea în mâna luĭ o sfóră de in şi o
măsură de trestie; şi el stă în pórtă.
4 Şi ḑisu-mi-a omul *acela*:

Fiul omuluĭ, privesce cu ochiĭ,
Şi ascultă cu urechĭle,
Şi îndréptă-ţĭ inima spre tóte, câte
'ţĭ voiŭ arĕta;
Căcĭ ca să-ţĭ arĕt *acestea*, *fost-aĭ*
adus aicea:
Decĭ spune caseĭ luĭ Israel
Tot ce veĭ vedé.
5 Şi écă, un zid *era* pe din afară
caseĭ de jur împrejur, şi în mâna omu-
luĭ *era* o măsură de trestie de şése
coţĭ, *dară* cotul de o palmă maĭ lung
de cât cel comun; şi măsurând lărgi-
mea clădireĭ, *era de* o trestie, şi înăl-
ţimea eĭ *era éră-şĭ de* o trestie.
6 Apoĭ a venit la pórta ce caută
spre rĕsărit, s'a suit pe treptele eĭ, şi
a măsurat pragul porţeĭ; şi lăţimea *luĭ*
era de o trestie; şi pragul cel-l-alt, lă-
ţime *tot* o trestie *avea*. 7 Şi *fie-care*
cămară *era* lungă *de* o trestie, şi lată
de o trestie, şi *sala* între cămărĭ *era*
de cincĭ coţĭ; şi pragul porţeĭ de lân-
gă porticul porţeĭ din lă-întru *era de*
o trestie. 8 Apoĭ a măsurat porticul
porţeĭ din lă-întru, *şi era de* o trestie.
9 Şi a măsurat porticul porţeĭ, *şi era*
de opt coţĭ, şi stâlpiĭ eĭ *eraŭ de câte*
doĭ coţĭ, şi porticul porţeĭ *era* pe din
lă-întru. 10 Şi camerile porţeĭ despre
rĕsărit *eraŭ* treĭ dincóce şi treĭ dinco-
lo; şi tóte treĭ *eraŭ* de aceeaşĭ măsu-
ră; şi stâlpiĭ aveaŭ aceeaşĭ măsură şi
de o parte şi de alta. 11 Şi a mă-
surat lărgimea deschiḑĕtureĭ porţeĭ, *şi*
era de doĭ coţĭ, *şi* lungimea porţeĭ *era*
de treĭ-spre-ḑece coţĭ. 12 Şi *era* îna-
intea camerelor *de o parte* o deschiḑă-
tură *de* un cot, şi de cea-l-altă parte
o deschiḑĕtură *de* un cot; şi camerile
eraŭ fie-care de şése coţĭ de o parte, şi
de şése coţĭ de cea-l-altă parte. 13 A-
poĭ a măsurat pórta de la acoperişul
uneĭ camerĭ până la acoperişul celeĭ-
l-alte; şi lăţimea *eĭ era de* doĕ-ḑecĭ şi
cincĭ de coţĭ, *şi era* o uşă în faţa *alteĭ*
uşĭ. 14 Şi a făcut stâlpiĭ de şése-
ḑecĭ de coţĭ, şi în jurul stâlpilor *era*
curte cu porţĭ de jur împrejur. 15 Şi
de la faţa porţeĭ întrăreĭ până la faţa
porticuluĭ porţeĭ de din lă-întru *eraŭ*
cincĭ-ḑecĭ de coţĭ. 16 Şi *eraŭ* fere-
stre îngrădite la camere şi la stâlpiĭ
lor pe din lă-întrul porţeĭ de jur îm-
prejur; aşa *era* şi la brâĭele stâlpilor:
ferestre *eraŭ* şi pe din lă-întru de jur
împrejur; şi pe *fie-care* stâlp *eraŭ* pal-
mĭerĭ.
17 Atuncea m'a dus în curtea de
din afară, şi écă camerĭ şi caldărâm
aşternut în curte de jur împrejur; *şi*
eraŭ treĭ-ḑecĭ de camere la caldărâm.
18 Şi caldărâmul de pe laturile porţi-
lor de a lungul porţilor, *era* caldărâm
de jos. 19 Şi a măsurat lăţimea de
dinaintea porţeĭ de jos până în faţa
curţeĭ de din lă-întru, şi *avea* pe din
afară o sută de coţĭ spre rĕsărit şi
spre méḑă-nópte.
20 Şi a măsurat pórta curţeĭ de din
afară, ce caută spre méḑă-nópte, lun-
gimea eĭ şi lăţimea eĭ. 21 Şi came-
rile eĭ *eraŭ* treĭ dincóce şi treĭ dinco-
lo; şi stâlpiĭ eĭ *cum* şi brâĭele lor eraŭ
după măsura porţeĭ ântĕĭe; *adecă* lun-
gimea eĭ *era* de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ, şi
lăţimea *eĭ* de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ.
22 Şi ferestrele lor şi brâiele lor şi
palmĭeriĭ lor *eraŭ* după măsura porţeĭ
ce caută spre rĕsărit; şi se suĭaŭ la
dînsa pe şépte trepte; şi brâiele lor
eraŭ înaintea lor. 23 Şi pórta curţeĭ
de din lă-întru *era* în faţa porţeĭ des-
pre méḑă-nópte şi despre rĕsărit; şi a
măsurat de la o pórtă până la *altă*
pórtă, *şi eraŭ* o sută de coţĭ.
24 Şi m'a dus spre méḑă-ḑi, şi écă
o pórtă *ce caută* spre méḑă-ḑi, şi a mă-
surat stâlpiĭ eĭ şi brâiele eĭ, *şi eraŭ*
după aceléşĭ măsurĭ. 25 Şi *eraŭ* fe-
restre la dînsa şi la brâiele eĭ de jur
împrejur, cum *eraŭ* şi frestrele cele-l-
alte; şi *pórta era* lungă de cincĭ-ḑecĭ
de coţĭ, şi lată de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de
coţĭ. 26 Şi *eraŭ* şépte trepte spre
suire pe dînsele, şi brâiele eĭ *eraŭ* îna-
intea lor; şi eraŭ palmĭerĭ pe stâlpiĭ
eĭ, unul de o parte şi altul de *altă*
parte. 27 Şi *era* pórtă în curtea de
din lă-întru spre méḑă-ḑi; şi a măsu-
rat de la o pórtă la alta spre méḑă-
ḑi o sută de coţĭ.
28 Atuncea m'a dus în curtea de
din lă-întru prin pórta despre méḑă-
ḑi; şi a măsurat pórta despre méḑă-
ḑi după aceléşĭ măsurĭ, 29 Şi came-
rile eĭ şi stâlpiĭ eĭ şi brâiele eĭ *eraŭ*
după aceléşĭ măsurĭ; şi *eraŭ* ferestre
la dînsa şi la brâiele eĭ de jur împre-
jur, *carĭ eraŭ* lungĭ de cincĭ-ḑecĭ de
coţĭ, şi late de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de
coţĭ. 30 Şi brâiele de jur împrejur
eraŭ lungĭ de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ,
şi late de cincĭ coţĭ. 31 Şi brâiele eĭ
eraŭ spre curtea de din afară; şi pal-
mĭerĭ *eraŭ* pe stâlpiĭ eĭ; şi ca să *te*
suĭ *eraŭ* opt trepte.
32 Şi m'a dus la pórta de din lă-
întru, cea despre rĕsărit, şi a mĕsu-
rat-o după aceléşĭ măsurĭ; 33 Şi ca-
merile eĭ, stâlpiĭ eĭ şi brâiele eĭ *eraŭ*
după aceléşĭ măsurĭ; şi *eraŭ* la dînsa

ferestre şi la brâiele eĭ de jur împre-
jur, cari *eraŭ* lungĭ de cincĭ-ḑecĭ de
coţĭ, şi late de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de coţĭ.
34 Şi brâiele eĭ *eraŭ* spre curtea de
din afară, şi palmĭerĭ pe stâlpiĭ eĭ, de
o parte şi de cea-l-altă; şi ca să *te* suĭ
eraŭ opt trepte.

35 Şi m'a dus la pórta despre mé-
ḑă-nópte, şi a măsurat-*o* după aceléşĭ
măsurĭ; 36 Camerile eĭ, stâlpiĭ eĭ,
brâiele eĭ, şi ferestrele eĭ de jur îm-
prejur; *şi era* lungă de cincĭ-ḑecĭ de
coţĭ, şi lată de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de
coţĭ. 37 Şi stâlpiĭ eĭ *eraŭ* spre cur-
tea de din afară; şi pe stâlpiĭ eĭ *eraŭ*
palmĭerĭ de o parte şi de cea-l-altă; şi
ca să *te* suĭ *eraŭ* opt trepte.

38 Şi *eraŭ acolo* camerĭ, ale căror
intrărĭ *eraŭ* între stâlpiĭ porţilor, unde
spĕlaŭ olocaustele. 39 Şi în porticul
porţeĭ *eraŭ* doĕ mese de o parte, şi doĕ
mese de altă parte, pentru junghĭerea
pe dînsele a olocaustelor, a sacrificĭu-
luĭ pentru păcat şi a sacrificĭuluĭ pen-
tru vină. 40 Şi la laturea din afară,
cum te suĭ la intrarea porţeĭ despre
méḑă-nópte, *eraŭ* doĕ mese; şi la latu-
rea cea-l-altă, care *era* spre porticul
porţeĭ, *eraŭ alte* doĕ mese. 41 Patru
mese *eraŭ* de o parte, şi patru mese
de cea-l-altă parte la laturile porţeĭ;
opt mese *eraŭ*, désupra cărora se jun-
ghiă. 42 Şi patru mese pentru olo-
causte de pétră cĭoplită, lungĭ de un
cot şi jumătate, şi late de un cot şi
jumătate, şi înalte de un cot: Şi pe a-
cestea puneaŭ uneltele, cu carĭ jun-
ghĭaŭ olocaustele şi *cele-l-alte* sacrifi-
ciĭ. 43 Şi pe din lă-întru *eraŭ* per-
vazurĭ, late de o palmă, puse de jur
împrejur; şi pe mese *se punea* carnea
sacrificĭuluĭ.

44 Şi în partea de din afară a por-
ţeĭ de din lă-întru *eraŭ* camerele cân-
tăreţilor, în curtea de din lă-întru, ce
era pe laturile porţeĭ despre méḑă-
nópte; şi faţa lor *era* spre méḑă-ḑi; *şi*
una *era* la laturea porţeĭ despre rĕsă-
rit, *care* cautâ spre méḑă-nópte. 45 Şi
ḑisu-mi-a: Camera acésta ce cautâ spre
méḑă-ḑi, *este* pentru preoţiĭ ce păzesc
cele de păzit ale caseĭ; 46 Şi came-
ra, ce cautâ spre méḑă-nópte, *este* pen-
tru preoţiĭ, ce păzesc cele de păzit ale
altaruluĭ; acestia *sûnt* fiiĭ luĭ Zadok
între fiiĭ luĭ Levi, cari se apropie de
Iehova, ca să-l servéscă.

47 Atuncĭ a măsurat curtea, *şi era*
lungă de o sută de coţĭ, şi lată de o
sută de coţĭ; *era* pătrată; *a măsurat*
şi altarul cel de dinaintea caseĭ.

48 Atuncea m'a dus în porticul ca-
seĭ, şi a măsurat *fie-care* stâlp al por-
ticuluĭ, cincĭ coţĭ de o parte, şi cincĭ
coţĭ de cea-l-altă parte; şi lăţimea por-
ţeĭ *era de* treĭ coţĭ pe o parte şi *de*
treĭ coţĭ pe cea-l-altă parte. 49 Lun-
gimea porticuluĭ *era de* doĭ-spre-ḑece
coţĭ, şi lăţimea *luĭ de* un-spre-ḑece coţĭ;
şi se suĭaŭ pe dînsul pe trepte: şi *eraŭ*
pe lângă stâlpiĭ *acestia alţĭ* stâlpĭ, u-
nul de o parte, şi altul de cea-l-altă
parte.

Descrierea templuluĭ lăuntric.

41 Atuncea m'a dus în templu, şi a
măsurat stâlpiĭ, *şi era* lăţimea *lor*
de şése coţĭ pe o parte, şi de şése coţĭ
pe cea-l-altă parte, *ca şi* lăţimea cor-
tuluĭ. 2 Şi lăţimea întrăreĭ *era de*
ḑece coţĭ, şi canaturile întrăreĭ *eraŭ*
de cincĭ coţĭ de o parte, şi *de* cincĭ
coţĭ de cea-l-altă parte; şi a măsurat
lungimea *templuluĭ*, patru-ḑecĭ de coţĭ,
şi lăţimea luĭ de doĕ-ḑecĭ de coţĭ.

3 Atuncĭ a întrat *maĭ* în fund, şi
a măsurat uşioriĭ uşeĭ, doĭ coţĭ, şi uşa,
şése coţĭ, şi lăţimea uşeĭ, şépte coţĭ;
4 Şi *stând* înaintea templuluĭ, a măsu-
rat lungimea luĭ *de* doĕ-ḑecĭ de coţĭ,
şi lăţimea luĭ *tot de* doĕ-ḑecĭ de coţĭ;
şi ḑisu-mi-a: Acésta-*ĭ* Sânta Sânte-
lor.

5 Şi a măsurat zidul caseĭ, şése
coţĭ: şi lărgimea *fie-căreĭ* camerĭ des-
pre laturĭ din jurul caseĭ din tóte păr-
ţile, patru coţĭ. 6 Şi camerile de pe
laturĭ *eraŭ câte* treĭ, cameră preste ca-
meră, de treĭ-ḑecĭ de orĭ; şi ele eraŭ
aşeḑate în zidul ce *avea* casa de jur
împrejur pentru camerele de pe laturĭ,
pentru ca ele să se rézăme *pe dînsul*,
fără însă ca camerele să se razăme pe
zidul caseĭ. 7 Şi *de ce te suĭaĭ* în sus,
camerele de pe laturĭ tot maĭ largĭ
eraŭ; căcĭ lărgimea caseĭ în sus din
ce în ce crescea de jur împrejurul ca-
seĭ; de aceea casa tot maĭ largă *era*
în sus de la rândul de jos la cel dé-
supra prin mijloc; 8 Şi am vĕḑut
înălţimea caseĭ de jur împrejur; *şi* te-
meliele camerelor de pe laturĭ *eraŭ de*
o trestie întrégă, de şése coţĭ marĭ.

9 Lărgimea ziduluĭ camerelor de
pe laturile de din afară *era de* cincĭ
coţĭ; şi *locul* rĕmas deşert *era* locul
camerelor de pe laturile de din lă-în-
tru. 10 Şi *locul* dintre camerĭ *era* de
doĕ-ḑecĭ de coţĭ de jur împrejurul ca-
seĭ. 11 Şi uşile camerelor de pe la-
turĭ *privĭaŭ* către locul deşert, o uşă

spre méḑă-nópte, şi o uşă spre méḑă-
ḑi; şi lărgimea loculuĭ rĕmas deşert
era de cincĭ coţĭ de jur împrejur.
12 Ér clădirea din faţa loculuĭ des-
părţit spre apus *era* largă *de* şépte-
ḑecĭ de coţĭ; şi zidul clădireĭ era larg
de cincĭ coţĭ de jur împrejur, şi lung
de noŭĕ-ḑecĭ coţĭ. 13 Şi a măsurat
casa, o sută de coţĭ lungime; şi locul
despărţit şi clădirea cu zidurile sale
eraŭ lungĭ *de* o sută de coţĭ; 14 Şi
lăţimea feţeĭ caseĭ şi a loculuĭ despăr-
ţit spre rĕsărit *era* o sută de coţĭ.
15 Şi a măsurat lărgimea clădireĭ
din faţa loculuĭ despărţit de dinapoĭa
caseĭ şi a coridórelor luĭ de pe o par-
te şi de pe alta, o sută de coţĭ; şi *în-
trînsul era* templul din lă-întru şi por-
ticele curţeĭ. 16 *Şi a măsurat* stâlpiĭ
porţeĭ, şi ferestrele cele îngrădite şi
coridórele de prin prejur din *tóte* treĭ
rândurile lor din faţa uneĭ uşĭ, *carĭ*
tóte eraŭ de lemn de jur împrejur, şi
de la pămênt până la ferestre; şi fe-
restrele *eraŭ* acoperite; 17 Până dé-
supra uşeĭ şi până la casa de maĭ din
lă-întru şi din afară, şi tot zidul de
jur împrejur, pe din lă-întru şi pe din
afară *după aceléşĭ* măsurĭ.
18 Şi *era* lucrat în cherubimĭ şi în
palmĭerĭ, aşa că un palmĭer *era făcut*
între doĭ cherubimĭ; şi *fie-care* cheru-
bim avea doĕ feţe: 19 O faţă de om
spre palmĭerul dintr'o parte, şi o faţă
de leŭ spre palmĭerul din cea-l-altă
parte; *şi aşa era* făcută tótă casa de
jur împrejur. 20 De la pămênt până
désupra uşeĭ *eraŭ* săpaţĭ cherubimĭ şi
palmĭerĭ în zidul templuluĭ. 21 Uşĭo-
riĭ templuluĭ *eraŭ* patraţĭ *ca şi* faţa
sanctuaruluĭ; şi privirea *lor era ca şi*
privirea *celor de maĭ 'nainte*.
22 Altarul *era* de lemn, *de* treĭ coţĭ
înalt, şi lung *de* doĭ coţĭ; şi córnele
luĭ şi masa luĭ cum şi laturile luĭ eraŭ
de lemn; şi ḑisu-mi-a: Acésta-ĭ masa
de punere înainte a luĭ Iehova.
23 Şi templul cum şi sanctuarul
aveaŭ câte doĕ uşĭ. 24 Şi canaturile
aveaŭ *câte* doĕ păturĭ, carĭ se întor-
ceaŭ una preste cea-l-altă; doĕ *păturĭ*
la un canat şi doĕ păturĭ la cel-l-alt.
25 Şi *eraŭ* săpaţĭ pe dînsele, pe uşile
templuluĭ, cherubimĭ şi palmĭerĭ, cum
eraŭ săpaţĭ *şi* pe ziđurĭ; şi în faţa
porticuluĭ de din afară *eraŭ* grinḑĭ
marĭ. 26 Şi *eraŭ* ferestre îngrădite,
şi palmĭerĭ de o parte şi de cea-l-altă,
pe de laturile porticuluĭ, şi la cameri-
le pe de laturile caseĭ, şi la grinḑile
cele marĭ.

Descrierea tindeĭ preoţescĭ şi a părţiĭ de la rĕsărit.

42 Atuncea m'a dus în curtea de din
afară, *pe* drumul de către méḑă-
nópte; şi m'a dus în camerele din faţa
loculuĭ despărţit şi din faţa clădireĭ
despre méḑă-nópte, 2 Cu faţa de o
lungime de o sută de coţĭ, *şi* la în-
trarea despre méḑă-nópte; dară lăţi-
mea *era* de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ. 3 În
dreptul celor doĕ-ḑecĭ *de coţĭ* aĭ cur-
ţeĭ de din lă-întru, în dreptul caldă-
râmuluĭ curţeĭ de din afară *era* cori-
dóre lângă coridóre în treĭ *rândurĭ*.
4 Şi în faţa camerelor *era* o trecătóre
lungă de ḑece coţĭ în lă-întru, *cu* un
drum de un cot; şi uşile lor *eraŭ* spre
méḑă-nópte. 5 Şi camerile din rân-
dul de sus *eraŭ* maĭ strâmte de cât
camerile de jos şi cele din mijloc ale
clădireĭ, fiind-că coridórele ocupaŭ loc.
6 Căcĭ *camerile eraŭ* în treĭ *rândurĭ*,
şi n'aveaŭ stâlpĭ, ca stâlpiĭ curţilor;
de aceea eraŭ maĭ înguste ca rândul
de jos şi ca cel din mijloc.
7 Şi zidul de pe din afară din faţa
camerilor, *ce ducea* la curtea de din
afară în faţa camerilor, *era* lung *de*
cincĭ-ḑecĭ coţĭ. 8 Căcĭ lungimea ca-
merelor curţeĭ de din afară *era de* cin-
cĭ-ḑecĭ coţĭ; şi écă, în faţa templuluĭ
eraŭ o sută de coţĭ.
9 Şi de desupt întrarea la camere-
le acestea *era* despre rĕsărit, cum mer-
gĭ spre dînsele de la curtea de din a-
fară. 10 *Şi* camerele *eraŭ* de grosi-
mea zidului curţeĭ dinspre rĕsărit, din
faţa loculuĭ despărţit, şi din faţa clă-
direĭ. 11 Şi *ducea* un drum înaintea
lor, ca şi înaintea camerelor despre
méḑă-nópte, de aceeaşĭ largime *şi* de
aceeaşĭ lăţime; şi tóte eşirile lor şi
tóte întocmirile lor şi uşile lor tot ast-
fel *eraŭ*. 12 Şi *tot* aşa *eraŭ* uşile came-
relor despre méḑă-ḑi, *o* uşă la începu-
tul drumuluĭ, a drumuluĭ pe unde se
intră la drépta în faţa zidurilor despre
rĕsărit.
13 Şi ḑisu-mi-a: Camerele despre
méḑă-nópte, *şi* camerele despre méḑă-
ḑi, ce *sûnt* în faţa loculuĭ despărţit,
sûnt camere sânte, unde preoţiĭ, ce se
apropiă de Iehova, vor mânca cele pré
sânte: acolo vor pune cele pré sânte
şi darurile de pâne, sacrificiĭle pentru
pĕcat şi sacrificiĭle pentru vină; căcĭ
sânt *este* locul *acesta*. 14 Când preo-
ţiĭ vor întra acolo, nu vor eşi din *lo-
cul* sânt în curtea de din afară; eĭ vor
pune acolo vestmintele lor, în carĭ ser-

vesc; căcĭ sânte sûnt; şi se vor îmbrăca cu alte vestminte, şi vor întra în *curtea* pentru popor.
15 Şi sfârşind măsurele caseĭ pe din lă-întru, scosu-m'a spre pórta ce caută spre rĕsărit, şi a măsurat-o de jur împrejur.
16 A măsurat laturea despre rĕsărit cu măsura de trestie de jur împrejur, cincĭ sute de trestiĭ.
17 Şi a măsurat cu măsură de trestie de jur împrejur laturea despre méḑă-nópte cincĭ sute de trestiĭ.
18 Măsurat-a şi laturea despre méḑă-ḑi cu măsură de trestie, cincĭ sute de trestiĭ.
19 Atuncea s'a întors şi spre laturea despre apus, *şi* a măsurat cu măsură de trestie cincĭ sute de trestiĭ.
20 Şi a măsurat în *tóte* patru laturile zidurile acestea de jur împrejur, lungimea de cincĭ sute *de trestiĭ*, şi lărgimea, cincĭ sute, ca să facă despărţire între locul cel sânt şi cel nesânt.

Intrarea solemnă a luĭ Iehova în templu.

43 Atuncea m'a dus la pórta, la pórta ce caută spre rĕsărit:
2 Şi écă, mărirea Dumneḑeuluĭ luĭ Israel venĭa pe drumul despre rĕsărit, şi vocea sa *era* ca vuetul de ape multe; şi strălucĭa pămêntul de mărirea luĭ.
3 Şi visiunea ce am vĕḑut-o semĕna cu visiunea ce am vĕḑut-o, când am venit să sfarâm cetatea; şi acésta visiune semĕnaŭ cu visiunea ce am vĕḑut-o la rîul Chebar; şi am căḑut preste faţa mea.
4 Şi mărirea luĭ Iehova a intrat în casă pe drumul porţeĭ ce caută spre rĕsărit.
5 Şi m'a sculat spiritul, şi m'a dus în curtea din lă-întru; şi écă, casa era plină de mărirea luĭ Iehova.
6 Şi *l*-am auḑit vorbindu-mĭ din casă, şi un om sta lângă mine.
7 Şi *Iehova* ḑis-a cătră mine:

Fiul omuluĭ,
Acesta este locul tronuluĭ meŭ.
Şi locul talpelor picĭórelor mele,
Unde voiŭ locui în mijlocul fiilor luĭ Israel în etern;
Şi pre numele meŭ cel sânt nu-l va maĭ pângări casa luĭ Israel,
Nicĭ eĭ, nicĭ regiĭ lor cu desfrânările lor,
Nicĭ prin *idoliĭ* ceĭ morţĭ aĭ regilor de pe înălţimile lor,
8 Punênd pragurile acestora lângă pragurile mele,
Şi uşĭoriĭ lor lângă uşĭoriĭ meĭ,
Aşa că *nu era decât* un zid între mine şi eĭ;
Fiind-că aŭ pângărit numele meŭ cel sânt
Cu urâcĭunile, pre carĭ le-aŭ făcut;
De aceea şi eŭ ĭ-am mistuit în mânia mea.
9 *Dară* acum eĭ vor depărta de la mine desfrânările lor,
Şi pre *idoliĭ* ceĭ morţĭ aĭ regilor lor,
Şi eŭ voiŭ locui în mijlocul lor în etern.
10 Tu, fiul omuluĭ, arată templul *acesta* caseĭ luĭ Israel,
Ca să se ruşineze de fără-de-legile lor,
Şi să măsóre planul *clădireĭ acestĕĭa.*
11 Şi de se vor ruşina de tóte câte leaŭ făcut,
Arată-le forma caseĭ şi întocmirea eĭ,
Eşirile eĭ şi întrările eĭ,
Tóte formele eĭ şi tóte aşeḑămintele eĭ,
Tótă forma eĭ şi tóte legile eĭ;
Şi scrie-*o* înaintea lor,
Ca să păzéscă tótă forma eĭ
Şi tóte aşeḑămintele eĭ, şi să le facă.

12 Acésta *este* legea caseĭ: Tot cuprinsul *templuluĭ* acestuĭa, *care va fi* pe vârful munteluĭ, *va fi* cel pré sânt. Écă acésta *este* legea caseĭ.
13 Şi acestea *sûnt* măsurile altaruluĭ în coţĭ; cotul de un cot şi o palmă; ér gavanul *altaruluĭ va fi înalt* de un cot, şi larg de un cot; şi gardina de pe marginile luĭ de jur împrejur de o palmă; acesta-*ĭ* umĕrul altaruluĭ.
14 Şi de la gavanul dinspre pămênt până la pervasul cel maĭ de jos *vor fi* doĭ coţĭ, şi lăţimea, de un cot; şi de la pervasul cel maĭ mic până la pervasul cel maĭ mare, patru coţĭ, şi lăţimea, de un cot.
15 Şi altarul *va fi* patru coţĭ *de înalt*; ér de la altar în sus *vor fi* patru córne.
16 Şi altarul *va fi* de doĭ-spre-ḑece coţĭ de lung, *şi* de doĭ-spre-ḑece coţĭ de lat; pătrat *va fi* în tóte patru laturile luĭ.
17 Şi pervasul *va fi* de patru-spre-ḑece *coţĭ* în lung, şi de patru-spre-ḑece în lat din *tóte* patru laturile luĭ; şi cingătórea *luĭ* de jur împrejur de o jumătate de cot; şi gavanul luĭ de jur împrejur de un cot; şi treptele lor vor căuta spre rĕsărit.
18 Şi ḑisu-mi-a: Fiul omuluĭ, aşa ḑice Iehova, Domnul: Acestea *sûnt* aşeḑămintele pentru altar în ḑiŭa în care-l vor face, ca să aducă pe dînsul olocauste, şi să-l stropéscă cu sânge.

19 Şi veĭ da preoţilor, Leviţilor, ce
sûnt din seminţia luĭ Zadok, ceĭ ce se
apropiă de mine ca să mĕ servéscă,
ḑice Iehova, Domnul, un viţel, drept
sacrificiŭ pentru păcat. 20 Şi veĭ lua
din sângele luĭ, şi-*l* veĭ pune pe cele
patru córne ale luĭ, şi pe cele patru
unghĭurĭ ale pervasuluĭ, şi pe margine
de jur împrejur; aşa veĭ curăţi *alta-
rul*, şi veĭ face espiare pentru dînsul.
21 Şi veĭ lua viţelul sacrificĭuluĭ pen-
tru păcat, şi-l vor arde într'un loc
hotărît al caseĭ, afară de sanctuar.
22 Şi în ḑiŭa a doa veĭ aduce drept
sacrificiŭ pentru păcat un ţap din ca-
pre fără defect, şi vor curăţi altarul,
cum *l*-a curăţit cu viţelul. 23 Şi
sfârşind curăţirea, veĭ aduce un viţel
fără defect, şi un berbece din turmă
fără defect. 24 Le veĭ aduce înain-
tea luĭ Iehova; şi preoţiĭ vor arunca
sare pe dînsele, şi le vor aduce *drept*
olocauste luĭ Iehova. 25 Şépte ḑile
veĭ pregăti pe tótă ḑiŭa câte un ţap,
drept sacrificiŭ pentru păcat; şi vor
pregăti câte un viţel şi un berbece din
turmă fără defect. 26 Şépte ḑile vor
face espiare pentru altar, îl vor cură-
ţi, şi-l vor consacra. 27 Şi după ce
vor trece ḑilele acestea, de la ḑiŭa a
opta şi maĭ departe, preoţiĭ vor aduce
pe altar olocaustele vóstre şi sacrifi-
cĭele vóstre de bucurie, şi eŭ vĕ voiŭ
primi, ḑice Iehova, Domnul.

Despre preoţiĭ nouluĭ templu.

44 Atuncea m'a dus în drumul că-
tră pórta de din afară a sanctua-
ruluĭ, ce caută spre rĕsărit, şi ea *era*
închisă. 2 Şi ḑisu-mi-a Iehova: Pór-
ta acésta va sta închisă, şi nu se va
deschide, şi nimenea nu va întra prin-
tr'însa; căcĭ Iehova, Dumneḑeul luĭ
Israel a întrat printr'însa; de aceea
va sta închisă. 3 *Ea va fi* pentru
domnitor; domnitorul va şedé într'în-
sa, ca să mănânce pâne înaintea luĭ
Iehova; el va intra pe drumul porti-
culuĭ porţeĭ *acesteĭa*, şi tot pe acest
drum va eşi.
4 Atuncea m'a dus în drumul por-
ţeĭ de către méḑă-nópte în faţa caseĭ:
şi am vĕḑut, şi écă, mărirea luĭ Ieho-
va umplea casa luĭ Iehova: şi am că-
ḑut preste faţa mea. 5 Şi ḑisu-mi-a
Iehova: Fiul omuluĭ, ĭé sémă, şi uĭtă-
te cu ochiĭ, şi ascultă cu urechĭle tóte
câte îţĭ voiŭ vorbi de tóte aşeḑămin-
tele caseĭ luĭ Iehova şi de tóte legile
eĭ; şi ĭé sémă la intrarea caseĭ şi la
tóte eşirile sanctuaruluĭ. 6 Şi veĭ
ḑice celor neascultătorĭ, caseĭ luĭ Is-
rael: Aşa ḑice Iehova, Domnul: Casă
a luĭ Israel, ajungă-vĕ *atâtea* urâcĭunĭ:
7 Că aţĭ adus straini, necircumcişĭ la
inimă şi necircumcişĭ la corp, ca să
stea în sanctuarul meŭ, şi să-l pângă-
réscă pre el, casa mea, când îmĭ adu-
ceţĭ pânea mea, grăsimea şi sângele;
aşa aŭ călcat legămîntul meŭ prin tóte
urâcĭunile vóstre. 8 Şi n'aţĭ păzit
cele de păzit ale sântelor mele; ci ĭ-aţĭ
pus pre aceĭa în locul vostru ca să
păzéscă cele de păzit în sanctuarul
meŭ.
9 Aşa ḑice Iehova, Domnul: Nicĭ
un străin, necircumcis la inimă şi ne-
circumcis la corp, nu va întra în sanc-
tuarul meŭ, din toţĭ străiniĭ câţĭ *se vor
afla* între fiiĭ luĭ Israel; 10 Ci Le-
viţiĭ, cari s'aŭ depărtat de la mine,
când Israel rătăcĭa, rătăcind de la mi-
ne în urma idolilor lor, vor purta pe-
dépsa fără-de-legeĭ lor; 11 Şi vor fi
servĭ în sanctuarul meŭ, custoḑĭ la
porţile caseĭ, şi se vor servi în casă;
eĭ vor junghĭa pentru popor olocau-
stele şi *alte* sacrificiĭ, şi vor sta înain-
tea *poporuluĭ*, ca să-ĭ servéscă. 12 Că-
cĭ eĭ ĭĭ servĭaŭ înaintea idolilor luĭ,
şi eraŭ causa de cădere în păcat pen-
tru casa luĭ Israel; de aceea ridicatu-
mi-am mâna împotriva lor, ḑice Ieho-
va, Domnul, *jurându-mĕ*, că vor purta
pedépsa fără-de-legeĭ lor. 13 Nu se
vor apropĭa de mine, ca să-mĭ preo-
ţéscă, şi nu se vor apropia de nimic
din cele sânte ale mele, din cele pré
sânte; ci vor purta ruşinea lor şi *pe-
dépsa* pentru urâcĭunile, ce le-aŭ fă-
cut. 14 Şi-ĭ voiŭ pune să păzéscă
cele de păzit ale caseĭ pentru tot ser-
vicĭul eĭ, şi pentru tot ce se va face
în el.
15 Dară preoţiĭ, Leviţĭ, fiiĭ luĭ Za-
dok, ceĭ ce păzĭaŭ cele de păzit ale
sanctuaruluĭ meŭ, când fiiĭ luĭ Israel
se rătăcĭaŭ de la mine, acestia se vor
apropĭa de mine, ca să mĕ servéscă,
şi vor sta înaintea mea, ca să-mĭ adu-
că grăsimea şi sângele, ḑice Iehova,
Domnul; 16 Acestia vor întra în
sanctuarul meŭ, şi se vor apropĭa de
masa mea, ca să mĕ servéscă; şi vor
păzi cele de păzit ale mele. 17 Şi
când vor întra în porţile curţeĭ de din
lă-întru, se vor îmbrăca cu vestminte
de in; şi lână pe eĭ nu va fi, când
vor servi în porţile curţeĭ de din lă-
întru şi în templu. 18 Şi vor avé pe
capetele lor tiare de in, şi pe cópsele
lor pulpane de in; şi nu *se* vor încinge

cu lucrurĭ aducătóre de sudóre. 19 Şi
când vor eşi în curtea de din afară,
în curtea de din afară la popor, se
vor desbrăca de vestmintele lor, cu
cari aŭ servit, le vor pune în came-
rele sânte, şi se vor îmbrăca cu alte
vestminte· ca să nu sânţéscă poporul
cu vestmintele lor. 20 Şi nu-şĭ vor
rade capetele, şi nicĭ nu vor lăsa pĕ-
rul să créscă lung; *ci* numaĭ *cât* îşĭ
vor tunde capetele. 21 Şi nicĭ un
preot nu va bé vin, când va întra în
curtea de din lă-întru. 22 Şi nicĭ
nu-şĭ vor lua de femee văduvă, saŭ
femee despărţită; ci vor lua *de femee*
fecĭóră din sĕmînţa caseĭ luĭ Israel,
saŭ văduvă, rĕmasă văduvă unuĭ preot.
23 Şi vor învĕţa pre poporul meŭ *să
deosebéscă* între sânt şi nesânt, şi-ĭ vor
învĕţa *să deosebéscă* între curat şi ne-
curat, 24 Şi la cértă eĭ vor şedé să
judece; *şi*-ĭ vor judeca după judecăţele
mele; şi vor păzi legile mele şi aşedă-
mintele mele în tóte serbătorile mele;
şi vor sânţi sabatele mele. 25 Şi nu
vor întra la om mort, ca să se spurce;
afară numaĭ pentru părinte saŭ mumă,
pentru fiŭ saŭ fică, pentru frate saŭ
soră nemăritată; *numaĭ pentru acestia*
se vor spurca. 26 Şi după ce *cel
spurcat* se va curăţi, i se vor numĕra
şépte ḑile.
27 Şi în ḑiŭa ce va întra în sanc-
tuar, în curtea cea maĭ de din lă-în-
tru, ca să servéscă în sanctuar, va
aduce sacrificĭul sĕŭ pentru păcat ḑi-
ce Iehova, Domnul. 28 Şi *écă ce* le
va servi de moştenire: eŭ *sûnt* moşte-
nirea lor; decĭ nicĭ o stăpânire nu le
veţĭ da în Israel; eŭ *sûnt* stăpânirea
lor. 29 Vor mânca darul de pâne şi
sacrificĭul pentru păcat şi sacrificĭul
pentru vină; şi tóte cele consacrate
prin anatemă din Israel ale lor vor
fi. 30 Şi tóte prinósele tuturor frup-
telor ântĕĭ din tóte darurile ridicate,
din tóte darurile ridicate ale vóstre,
vor fi ale preoţilor; şi prinosul alua-
tuluĭ vostru îl veţĭ da preotuluĭ, ca să
aducă bine-cuvîntare în casele vóstre.
31 Preoţiĭ nu vór mânca din mortă-
cĭunĭ saŭ din sfaşĭate, nicĭ păserĭ nicĭ
vite.

*Pămênt deosebit pentru sanctuar, preo-
ţĭ, Leviţĭ şi domnitorĭ.*

45 Şi când veţĭ împărţi prin sorţ
pămêntul spre moştenire, veţĭ de-
spărţi o parte pentru Iehova, partea
sântă a pămêntuluĭ; lungimea *eĭ va fi*
lungime de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de
trestiĭ*, şi lăţimea *eĭ* de ḑece miĭ; acé-
stă *parte va fi* sântă în tot cuprinsul
sĕŭ de jur împrejur. 2 Din acésta
vor fi pentru sanctuar cincĭ sute *de
trestiĭ în lung* şi cincĭ sute *în lat*, un
pătrat: şi cincĭ-ḑecĭ de coţĭ împrejur
pentru împrejurimile luĭ. 3 Decĭ du-
pă acéstă măsură să măsorĭ o lungime
de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ, şi o lăţime
de ḑece miĭ: şi în acest *loc* va fi sanc-
tuarul *locul* cel pré sânt. 4 *Acéstă
parte* sântă din pămênt va fi pentru
preoţĭ, cari servesc în sanctuar, şi se
apropie, ca să servéscă pre Iehova; va
fi loc pentru case, şi loc sânt pentru
sanctuar.
5 Şi doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de tre-
stiĭ* în lung şi ḑece miĭ în lat vor fi
pentru Leviţĭ, serviĭ caseĭ, ca stăpâ-
nire a lor: doĕ-ḑecĭ de camere.
6 Şi veţĭ da *drept* stăpânire cetă-
ţeĭ cincĭ miĭ *de trestiĭ* în lat, şi doĕ-
ḑecĭ şi cincĭ de miĭ în lung, lângă
partea cea sântă: acésta va fi pentru
tótă casa luĭ Israel.
7 Şi *veţĭ da* părţĭ şi domnuluĭ lân-
gă cele doĕ părţĭ, lângă partea sântă
şi lângă stăpânirea cetăţeĭ, în faţa păr-
ţeĭ sânte şi în faţa stăpânireĭ cetăţeĭ,
de la apus spre apus şi de la rĕsărit
spre rĕsărit: şi lungul *lor va fi* în faţa
fie-căreĭ din părţĭ, de la marginea des-
pre apus până la marginea despre rĕ-
sărit. 8 *Acesta*-ĭ va fi stăpânirea din
pămêntul în Israel: şi domniĭ meĭ să
nu maĭ asupréscă pre poporul meŭ:
dară *rĕmăşiţa* pămêntuluĭ o vor da ca-
seĭ luĭ Israel după seminţiile lor.

*Măsura şi greutatea pentru jertfele de
ridicat ale domnitoruluĭ.*

9 Aşa ḑice Iehova, Domnul: Ajun-
gă-vĕ, domnĭ aĭ luĭ Israel, depărtaţĭ
silnicia şi răpirea, şi faceţĭ drept şi
dreptate: ridicaţĭ răpirile vóstre désu-
pra poporuluĭ meŭ, ḑice Iehova, Dom-
nul. 10 Să aveţĭ cumpănă dréptă, şi
efă dréptă, şi bat drept. 11 Efa şi
batul să fie de o măsură, încât batul
să cuprindă o ḑecime dintr'un omer,
şi efa o ḑecime dintrun omer; măsura
amândurora să fie după omer. 12 Şi
siclul de doĕ-ḑecĭ de ghere; şi mane-
chul să-l aveţĭ *în bucăţĭ* de doĕ-ḑecĭ
de sicli, de doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de sicli,
şi de cincĭ-spre-ḑece sicli.
13 Darul ridicat, ce-l veţĭ aduce,
să fie acesta: o şesime de efă dintr'un
omer de grâŭ; şi să daţĭ o şesime de
efă dintr'un omer de orz. 14 *Ér* cât
pentru cele hotărîte din oleiŭ, *după*

măsura batuluĭ de oleiŭ, o ḑecime de
bat pentru cor, ḑece baturĭ într'un o-
mer; căcĭ ḑece baturĭ *fac* un omer;
15 Şi din turmă o óie din doĕ sute,
din cele maĭ adăpate păsĭunĭ ale luĭ
Israel, drept dar de pâne, drept olo-
caust şi drept sacrificiĭ de bucurie,
spre a face espiare cu dînsele, ḑice
Iehova, Domnul. 16 Tot poporul ţă-
reĭ va da acest dar ridicat celuĭ *ce va*
fi domn în Israel.
17 Sarcina domnuluĭ va fi *să aducă*
olocaustele, darurile de pâne, şi liba-
ţiunile la sĕrbătorĭ, la lunĭ noĭ, la sa-
bate *şi* în tóte *cele-l-alte* sĕrbătorĭ ale
caseĭ luĭ Israel; el să pregătéscă sa-
crificĭul pentru păcat, darurile de pâ-
ne, olocaustele, şi sacrificĭle de bucu-
rie, ca să facă espiare pentru casa luĭ
Israel.

Legile jertfireĭ.

18 Aşa ḑice Iehova, Domnul: În
luna ântĕia, la ântĕia a luneĭ, veĭ lua
tu, *Domnule,* un viţel fără defect, şi
veĭ curăţi sanctuarul; 19 Şi preotul
va lua din sângele sacrificĭuluĭ pentru
păcat, şi-*l* va pune pe uşĭoriĭ caseĭ, şi
pe cele patru unghĭurĭ ale pervazuluĭ
altaruluĭ, şi pe uşĭoriĭ porţeĭ curţeĭ de
din lă-întru. 20 Aşa veĭ face în *ḑiŭa*
a şéptea a luneĭ pentru tot cel ce a
păcătuit din nesciinţă, şi pentru *tot*
omul fără pricepere; aşa veţĭ face es-
piare pentru casă.
21 În *luna* ântĕia, la a patru-spre-
ḑecea ḑi a luneĭ, va fi pasca vóstră,
sĕrbătóre de şépte ḑile; azimă să se
mânănce. 22 Şi în ḑiŭa aceea dom-
nul să pregătéscă pentru sine şi pen-
tru tot poporul ţăreĭ un viţel *drept*
sacrificiŭ pentru păcat. 23 Şi în cele
şépte ḑile ale sĕrbătóreĭ să pregătéscă
olocauste luĭ Iehova: şépte taurĭ şi
şépte berbecĭ fără defect, *câte unul* în
fie-care ḑi din cele şépte ḑile, şi în
fie-care ḑi câte un ţap *drept* sacrificiŭ
pentru păcat. 24 Şi să pregătéscă
drept dar de pâne o efă pentru taur,
o efă pentru berbece, şi un hin de o-
leiŭ de efă. 25 În *luna* a şéptea, în
ḑiŭa a cincĭ-spre-ḑecea a luneĭ, la sĕr-
bătóre să pregătéscă şépte ḑile acele-
aşĭ *lucrurĭ*, acelaşĭ sacrificiŭ pentru
păcat, acelaşĭ olocaust, acelaşĭ dar de
pâne şi acelaşĭ oleiŭ.

Jertfa domnitoruluĭ.

46 Aşa ḑice Iehova, Domnul: Pórta
curţeĭ de din lă-întru, ce caută
spre rĕsărit, închisă să stea în cele
şése ḑile de lucru; ér în ḑiŭa sabatu-
luĭ deschisă să stea, şi în ḑiŭa de lună
nouă deschisă să stea. 2 Şi domnul
să între prin drumul porticuluĭ porţeĭ
de din afară, şi să stea lângă uşĭoru
porţeĭ, şi preoţiĭ să pregătéscă olocau-
stul sĕŭ şi sacrificĭele sale de bucurie,
şi el să se închine pe pragul porţeĭ:
şi apoĭ să ésă: dară pórta să nu se
închidă până în séră. 3 Să se închi-
ne şi poporul ţăreĭ în intrarea porţeĭ
acesteĭa înaintea luĭ Iehova la sabate
şi la lunĭ noŭe.
4 Ér olocaustul, pre care domnul
îl va aduce luĭ Iehova în ḑiŭa saba-
tuluĭ, *să fie:* şése mieĭ fără defect şi
un berbece fără defect. 5 Şi darul
de pâne *să fie* o efă pentru berbece;
şi darul de pâne pentru mieĭ *să fie* cât
îĭ va da mâna; şi un hin de oleiŭ pen-
tru o efă. 6 Şi în ḑi de lună noŭă
să fie: un viţel fără defect, şése mieĭ
şi un berbece; *tóte* să fie fără defect.
7 Şi să pregătéscă darurĭ de pâne, o
efă pentru taur, şi o efă pentru ber-
bece; şi pentru mieĭ cât *'ĭ* va ajunge
mâna; şi un hin de oleiŭ pentru o efă.
8 Şi domnul intrând, să intre prin
drumul porticuluĭ porţeĭ, şi să ésă pe
acelaşĭ drum. 9 Şi când poporul ţă-
reĭ va intra înaintea luĭ Iehova la
sĕrbătorĭ, cel ce va intra pe drumul
porţeĭ de cătră méḑă-nópte, ca să se
închine, să ésă pe drumul porţeĭ de
cătră méḑă-ḑi; şi cel ce va intra pe
drumul porţeĭ de cătră méḑă-ḑi, să ésă
pe drumul porţeĭ de cătră méḑă-nóp-
te; să nu se întórcă *tot* pe drumul prin
care a intrat, ci să ésă drept înainte.
10 Şi domnul, când va intra poporul,
să intre în mijlocul lor; şi când vor
eşi eĭ, să ésă şi el.
11 Şi la serbărĭ şi la sĕrbătorĭ da-
rul de pâne să fie o efă pentru taur,
şi o efă pentru berbece; ér pentru
mieĭ cât îĭ va da mâna; şi un hin de
oleiŭ pentru o efă. 12 Dară când
domnul va aduce sacrificiŭ de bună-
voie, saŭ de bucurie de bună-voie,
luĭ Iehova, atuncea să-ĭ se deschidă
pórta ce caută spre rĕsărit, şi să a-
ducă olocaustul sĕŭ şi sacrificiĭle sale
de bucurie, cum face în ḑiŭa sa-
batuluĭ: şi apoĭ să ésă; şi după eşi-
rea luĭ să se închidă pórta.
13 *Dară* să pregătescĭ pe tótă ḑiŭa
drept olocaust luĭ Iehova un mieĭ de
un an fără defect; în tóte ḑilele dimi-
néţa să-l aducĭ. 14 Şi să aducĭ pen-
tru dînsul *drept* dar de pâne în tóte
ḑilele diminéţa o şesime dintr'o efă, şi

oleiŭ o treime dintr'un hin, ca să moĭ
făina; dar de pâne luĭ Iehova *este
acesta*, așeḑământ perpetu în etern.
15 Așa să aducă mielul, și darul de
pâne, și oleĭul, pe tóte ḑilele diminé-
ța, *drept* olocaust perpetu.

16 Așa ḑice Iehova, Domnul: Da-
că domnul va dărui unuĭa din fiiĭ seĭ
din moștenirea sa, *acesta dar* va rĕ-
mâné la fiiĭ seĭ; *căcĭ* eĭ *aŭ* drept de
stăpânire prin moștenire. 17 Dară
de va dărui dar din moștenirea sa cuĭ-
va dintre serviĭ seĭ, *darul* va rĕmâné
acestuĭa până în anul liberăreĭ; după
aceea éră-șĭ se va întórce la domn;
dară stăpânirea sa, *dăruită* fiilor seĭ,
lor le va rĕmâné. 18 Dară domnul
să nu ĭea din stăpânirea poporuluĭ, lip-
sindu-ĭ prin apĕsare de stăpânirea lor;
ci să dea moștenire fiilor seĭ din stă-
pânirea sa, ca să nu se alunge poporul
meŭ din stăpânirea sa.

19 După aceea m'a dus prin intra-
rea, ce *era* alăturea cu pórta, în ca-
merele sânte ale preoților, ce caută
spre méḑă-nópte: și écă, acolo un loc
în partea spre apus. 20 Și ḑisu-mi-a:
Acesta *este* locul, unde preoțiĭ vor fer-
be sacrificĭul pentru vină și sacrificĭul
pentru pĕcat, unde vor prăji darul de
pâne, ca nu scoțĕndu-*le* în curtea de
din afară, să sânțéscă pre popor.

21 Atuncea m'a scos în curtea de
din afară, și m'a făcut să înconjor ce-
le patru unghĭurĭ ale curțeĭ; și écă,
era o curte în fie-care unghiŭ al cur-
țeĭ. 22 În cele patru unghĭurĭ ale
curțeĭ *eraŭ* curțĭ unite, lungĭ de patru-
ḑecĭ *de coțĭ*, și largĭ de treĭ-ḑecĭ; cele
patru unghĭurĭ aceéșĭ măsură *aveaŭ*.
23 Și *era* câte un rând *de clădirĭ* în
jurul lor, în jurul celor patru *unghĭu-
rĭ*: și *eraŭ* clădite bucătăriĭ de desup-
tul rândurilor de jur împrejur. 24 Și
ḑisu-mi-a: Acestea *sûnt* camerile bucă-
tăriilor, unde serviĭ caseĭ vor ferbe sa-
crificiĭle poporuluĭ.

*Apă plină de binecuvîntare, ce curge în
șiróe din templu.*

47 Atuncea m'a dus éră-șĭ la ușa ca-
seĭ: și écă, apă eșĭa de supt pra-
gul caseĭ despre rĕsărit: căcĭ fața ca-
seĭ *era* spre rĕsărit; și apa curgea pe
de desupt, de la laturea dréptă a ca-
seĭ spre *partea de către* méḑă-ḑi a al-
taruluĭ. 2 Și m'a scos pe drumul
porțeĭ despre méḑă-nópte, și m'a dus
împrejur pe drumul de din afară până
la pórta de din afară pe drumul ce
caută spre rĕsărit; și écă, apa curgea
de la laturea dréptă.

3 Și omul, ce avea măsura în mâ-
nă, eșind spre rĕsărit, a măsurat o mie
de coțĭ, și m'a trecut preste apă; ape-
le *'mĭ veniaŭ* până la glesne. 4 Și a
mĕsurat încă o mie, și m'a trecut pre-
ste apă; apele *'mĭ veniaŭ* până la ge-
nunchĭ. Éră-șĭ a măsurat o mie, și m'a
trecut; apele *'mĭ veniaŭ* până la cópse.
5 Apoĭ a măsurat *încă* o mie; și *era*
un părâŭ, pre care nu puteam să-l
trec; căcĭ apa era adâncă, apă de în-
notat, părâŭ ce nu se putea trece.

6 Și ḑisu-mi-a: Vĕḑut-aĭ, fiul omu-
luĭ? Atuncea m'a adus, și m'a întors
la malul părâuluĭ. 7 Și când m'am
întors, écă, la malul părâuluĭ *eraŭ* ar-
borĭ mulțĭ fórte pe amândoĕ părțile.
8 Și ḑisu-mi-a: Apele acestea merg spre
ținutul de către rĕsărit, se pogóră în
șes, și se varsă în marea *mórtă*; și vĕr-
sându-se în marea, apele *eĭ* se vor vin-
deca. 9 Și tótă vĭețuitórea ce foĭe-
sce, orĭ pe unde va curge *acest* părâŭ,
va trăi; și va fi o mulțime mare de
pescĭ, curgĕnd pe acolo apele acestea;
apele măreĭ se vor vindeca; și vor trăi
tóte *vĭețuitórile* pe unde va curge pă-
râul. 10 Și pescariĭ vor sta pe dîn-
sa; de la En-ghedi până la En-Eglaim
vor fi locurĭ de întins mrejele, și o
mulțime mare fórte de pescĭ de tot
felul vor fi acolo, ca pesciĭ măreĭ ce-
leĭ marĭ. 11 Dară locurile mlăstinó-
se și bortóse ale eĭ nu se vor vindeca:
vor fi pentru sare. 12 Și lângă pă-
râŭ, pe malul sĕŭ de amândoĕ părțile,
vor cresce arborĭ de tot felul pentru
hrană; frunzele lor nu vor veșteji, și
fruptul lor nu va lipsi; în tótă luna
va cóce frupte din noŭ; căcĭ apele *ce-l
hrănesc* es de supt sanctuar; fruptul
lor va servi pentru hrană, și frunza lor
pentru vindecare.

Hotarele țăriĭ.

13 Așa ḑice Iehova, Domnul: Ace-
stea *vor fi* hotarele, între cari vețĭ îm-
părți pământul celor doĕ-spre-ḑece se-
mințiĭ ale luĭ Israel: Iosef *va avé doĕ*
părțĭ. 14 Dară vețĭ stăpâni, unul ca
și altul, *pămêntul acesta, pentru* care
ridicatu-mi-am mâna, *jurându-mĕ*, că-l
voiŭ da părinților voștri; pămêntul a-
cesta vĕ va cădé în moștenire prin
sorț. 15 Și acesta *va fi* hotarul pă-
mêntuluĭ în laturea despre méḑă-nóp-
te, de la marea cea mare, drumul *ho-
taruluĭ* la Hetlon, cum mergĭ la Zedad;
16 Hamatul, Berota, Sibraimul, ce *este*

între hotarul Damascului și hotarul
Hamatuluĭ; Hazar-Hatticonul, ce *este*
lângă hotarele Hauranuluĭ. 17 Deci
hotarul va fi: de la marea *până la* Ha-
zar-Enan, hotarul despre médă-nópte a
Damascului și a Zefanuluĭ, și hotarul
Hamatuluĭ; *acesta este* hotarul despre
médă-nópte. 18 Și laturea despre ră-
sărit o vețĭ măsura de la Hauran și
de la Damasc și de la Galaad, și de
la pămêntul luĭ Israel *din* dincolo de
Iordan, de la hotarul de către marea
de la rĕsărit; *acesta va fi* hotarul spre
rĕsărit. 19 Ér laturea despre médă-
ḑi, despre médă-ḑi de la Tamar până
la apele certeĭ Kadeșuluĭ, *până la* rîul,
ce se varsă în marea cea mare. *Acesta*
va fi hotarul despre médă-ḑi. 20 Și
laturea de către apus *va fi* marea cea
mare, de la hotarul *latureĭ de către*
médă-ḑi până în dreptul Hamatuluĭ.
Acesta *va fi* hotarul de către apus.

21 Așa vețĭ împărți pămêntul ace-
sta între voĭ, între semințiile luĭ Is-
rael. 22 Și va fi, *când* îl vețĭ împăr-
ți spre moștenire voŭĕ și străinilor ce
locuesc între voĭ, aceĭ *străinĭ* carĭ vor
nașce fiĭ, vĕ vor fi ca și pămêntenĭ în-
tre fiiĭ luĭ Israel; eĭ să aĭbă moștenire
cu voĭ între semințiile luĭ Israel. 23 În
seminția, în care străinul va locui, în
ea să-ĭ dațĭ moștenirea, ḑice Iehova,
Domnul.

Înpărțirea pămêntuluĭ.

48 Aceste *sûnt* numile semințiilor:
de la hotarul de către médă-nóp-
te în lungul drumuluĭ către Hetlon,
cum mergĭ către Hamat *până la* Ha-
zar-Enan, hotarul Damascului spre mé-
ḑă-nópte, lângă Hamat; căcĭ acestea
sûnt hotarele de la rĕsărit *până la* a-
pus; *partea* luĭ Dan. 2 Și alăturea
cu hotarele luĭ Dan, de la laturea de
către rĕsărit până la laturea de către
apus, *partea* luĭ Asser. 3 Și alăturea
cu hotarele luĭ Asser, de la laturea
de către rĕsărit până la laturea de
către apus, *partea* luĭ Neftali. 4 Și
alăturea cu hotarele luĭ Neftali, de la
laturea de către rĕsărit până la latu-
rea către apus *partea* luĭ Manase. 5 Și
alăturea cu hotarele luĭ Manase, de la
laturea de către rĕsărit până la latu-
rea de către apus, *partea* luĭ Efraim.
6 Și alăturea cu hotarele luĭ Efraim,
de la laturea de către rĕsărit până la
laturea de către apus, *partea* luĭ Ru-
ben. 7 Și alăturea cu hotarele luĭ
Ruben, de la laturea de către rĕsărit
până la laturea de către apus, *partea*
luĭ Iuda.

8 Și alăturea cu hotarele luĭ Iuda,
de la laturea de către apus până la
laturea de către rĕsărit, va fi partea
cea sântă, ce vețĭ despărți, lată de
doĕ-ḑecĭ și cincĭ de miĭ *de trestiĭ*, și
lungă ca orĭ-care din părțile *semințiĭ-*
lor, *adecă* de la laturea de către rĕsă-
rit până la laturea de către apus; și
sanctuarul va fi în mijlocul sĕŭ. 9 Par-
tea ce o vețĭ despărți luĭ Iehova *va fi*
de doĕ-ḑecĭ și cincĭ de miĭ *de trestiĭ*
în lung, și de ḑece miĭ în lat. 10 Și
acéstă parte sântă va fi pentru acestia:
pentru preoțĭ, spre médă-nópte doĕ-
ḑecĭ și cincĭ de miĭ *de trestiĭ în lung*,
spre apus ḑece miĭ în lat, spre rĕsărit
ḑece miĭ în lat, și spre médă-ḑi doĕ-
ḑecĭ și cincĭ de miĭ în lung; și sanc-
tuarul luĭ Iehova va fi în mijlocul sĕŭ.
11 *Acésta va fi* pentru preoțiĭ ceĭ con-
sacrațĭ din fiiĭ luĭ Zadok, ceĭ ce pă-
zesc cele de păzit ale méle, ceĭ ce nu
s'aŭ rătăcit în rătăcirea fiilor luĭ Is-
rael, precum s'aŭ rătăcit Levițiĭ. 12 Și
acéstă parte din partea cea sântă a
pămêntuluĭ va fi a lor, pré sântă, lân-
gă hotarele Leviților.

13 Și alăturea cu hotarele preoților
vor avé Levițiĭ doĕ-ḑecĭ și cincĭ de miĭ
de trestiĭ în lung, și ḑece miĭ în lat;
tótă lungimea *va fi* de doĕ-ḑecĭ și
cincĭ de miĭ, și lățimea de ḑece miĭ.
14 Nu vor vinde dintr'însa, nicĭ *o*
vor schimba, nicĭ vor înstrăina prinó-
sele pămêntuluĭ; căcĭ *este* sântă luĭ Ie-
hova.

15 Și cincĭ miĭ *de trestiĭ*, ce rĕmân
în lat înaintea celor doĕ-ḑecĭ și cincĭ
de miĭ *de trestiĭ*, vor fi un loc nesânt
pentru cetate, pentru locuință și pen-
tru împrejurimĭ; și cetatea va fi în
mijlocul acestuĭa. 16 Și acestea *vor*
fi măsurile lor: laturea de către médă-
nópte, patru miĭ și cincĭ sute; laturea
de către médă-ḑi, patru miĭ și cincĭ
sute; laturea de către rĕsărit, patru
miĭ și cincĭ sute; și laturea de către
apus, patru miĭ și cincĭ sute. 17 Și
împrejurimile cetățeĭ vor fi către mé-
ḑă-nópte, doĕ sute cincĭ-ḑecĭ; către
médă-ḑi, doĕ sute cincĭ-ḑecĭ; către rĕ-
sărit, doĕ sute cincĭ-ḑecĭ; și către a-
pus, doĕ sute cincĭ-ḑecĭ.

18 Și rĕmășița din lungimea *părțeĭ*
de lângă partea cea sântă: ḑece miĭ
de trestiĭ către rĕsărit, și ḑece miĭ că-
tră apus, ce vine lângă partea cea
sântă; venitul luĭ va servi spre pâne
lucrătorilor cetățeĭ. 19 Și ceĭ ce vor

avé vre-un post în cetate din tóte se-
minţiele luĭ Israel îl vor lucra.
20 Tótă partea sântă *va fi* de doĕ-
ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ în lung*,
cu doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *în lat*; par-
tea sântă, *ce o* veţĭ consacra cu stă-
pânirea cetăţeĭ *împreună*, va fi un pă-
trat. 21 Şi rĕmăşiţa *va fi* pentru
domn, de amândoĕ laturile părţeĭ sânte
şi a stăpânireĭ cetăţeĭ în faţa celor
doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ* ale
părţeĭ celeĭ sânte lângă hotarele de
către rĕsărit, şi la apus în faţa celor
doĕ-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ *de trestiĭ* lân-
gă hotarele de către apus în dreptul
părţilor *seminţiilor*, a domnuluĭ *va fi*
acésta. Aşa va fi partea cea sântă, şi
sanctuarul caseĭ *va fi* în mijlocul eĭ.
22 Şi stăpânirea Leviţilor, cum şi stă-
pânirea cetăţeĭ, *vor fi* în mijlocul păr-
ţilor stăpânireĭ domnuluĭ; între hota-
rele luĭ Iuda şi hotarele luĭ Beniamin
vor fi *părţile aceste* ale domnuluĭ.
23 Şi pentru cele-l-alte seminţiĭ, de
la laturea de către rĕsărit până la la-
turea de către apus *va fi partea* luĭ
Beniamin. 24 Şi alăturea cu hotare-
le luĭ Beniamin, de la laturea de că-
tră rĕsărit până la laturea de către
apus, *partea* luĭ Simeon. 25 Şi ală-
turea cu hotarele luĭ Simeon, de la
laturea de către rĕsărit până la latu-
rea de către apus, *partea* luĭ Isachar.
26 Şi alăturea cu hotarele luĭ Isachar,
de la laturea de către rĕsărit până la
laturea de către apus, *partea* luĭ Za-
bulon. 27 Şi alăturea cu hotarele luĭ
Zabulon, de la laturea de către rĕsă-
rit până la laturea de către apus, *par-
tea* luĭ Gad. 28 Şi alăturea cu hota-
rele luĭ Gad până la laturea de către
améḑă-ḑi hotarele vor fi de la Tamar
până la apele certeĭ Kadeşuluĭ, pâ-
nă la rîul *ce se varsă* în marea cea
mare.
29 Acesta *este* pămêntul, pre care-l
veţĭ împărţi seminţiilor luĭ Israel spre
moştenire, şi acestea *sûnt* părţile lor,
ḑice Iehova, Domnul.
30 Şi acésta *este* întinderea cetăţeĭ
despre méḑă-nópte, patru miĭ şi cincĭ
sute măsurĭ *de trestiĭ*. 31 Şi porţile
cetăţeĭ *vor fi* după numile seminţiilor
luĭ Israel: treĭ porţĭ spre méḑă-nópte:
o pórtă a luĭ Ruben, o pórtă a luĭ Iu-
da, *şi* o pórtă a luĭ Levi; 32 Şi la
laturea de către rĕsărit; patru miĭ şi
cincĭ sute *de trestiĭ*, şi treĭ porţĭ: o
pórtă a luĭ Iosef, o pórtă a luĭ Benia-
min şi o pórtă a luĭ Dan. 33 Şi la
laturea de către méḑă-ḑi, patru miĭ
cincĭ sute de măsurĭ, şi treĭ porţĭ: o
pórtă a luĭ Simeon, o pórtă a luĭ Isa-
char, şi o pórtă a luĭ Zabulon. 34 Şi
la laturea de către apus, patru miĭ şi
cincĭ sute *de măsurĭ*; şi porţile lor treĭ;
o pórtă a luĭ Gad, o pórtă a luĭ Asser,
şi o pórtă a luĭ Neftali. 35 *Şi* jur-
împrejurul *cetăţeĭ va fi* de opt-spre-ḑece
miĭ *de măsurĭ*.

Şi numele cetăţeĭ din ḑiŭa *aceea va fi*: IEHOVA ESTE ACOLO.

CARTEA LUĬ DANIEL.

Crescerea luĭ Daniel şi a treĭ din soţiĭ seĭ în captivitate la curtea Babilonuluĭ consciinciositatea şi înţelepciunea lor.

I În al treilea an al domnieĭ luĭ Ie-
hoiakim, regele luĭ Iuda, a venit
Nebucodonosor, regele Babilonuluĭ, la
Ierusalim, şi l-a împresurat. 2 Şi a
dat Domnul în mâna sa pre Iehoia-
iakim, regele luĭ Iuda şi parte din va-
sele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, pre cari el
le-a dus în pămêntul Sinar, în casa
ḑeuluĭ sĕŭ; şi a dus vasele în casa te-
sauruluĭ ḑeuluĭ sĕŭ.
3 Şi a ḑis regele către Aşpenaz,
capul eunuchilor seĭ, să aducă din fiiĭ
luĭ Israel şi din seminţia regeluĭ şi
dintre fruntaşĭ, 4 Tinerĭ, în cari *să*
nu *fie* defect, frumoşĭ la faţă, şi învĕ-
ţaţĭ în tótă înţelepcĭunea, şi cunoscă-
torĭ de sciinţĭ, şi plinĭ de pricepere,
şi cari *să fie* în stare de a sta în pa-
latul regeluĭ, şi să-ĭ înveţe pre eĭ car-
tea şi limba Chaldeilor. 5 Şi le-a
rânduit regele o parte ḑilnică din mân-
cările regeluĭ, şi din vinul ce însu-şĭ
bea; *ca* ast-fel hrânindu-ĭ treĭ anĭ, să
pótă sta la sfârşitul lor înaintea re-
geluĭ.
6 Şi între acestia eraŭ din fiiĭ luĭ
Iuda: Daniel, Anania, Mişael şi Aza-
ria; 7 Cărora capul eunuchilor le-a
pus numĭ; pre Daniel l-a numit, Belt-
sazzar; pre Anania, Şadrac; pre

Mişael, Meşac; şi pre Azaria, Abed-
Nego.
8 Dară Daniel şi-a pus în inimă,
să nu se spurce prin bucatele regeluĭ,
şi prin vinul ce bea el; de aceea a
rugat pre capul eunuchilor să nu-l si-
léscă să se spurce. 9 Şi a făcut Dum-
neḑeŭ, ca Daniel să afle har şi milă
înaintea capuluĭ eunuchilor. 10 Şi a
ḑis capul eunuchilor către Daniel: Eŭ
mě tem de domnul meŭ regele, care
a rânduit mâncarea vóstră şi běutura
vóstră, ca nu cum-va să vadă feţele
vóstre maĭ triste decât ale tinerilor de
vârsta vóstră, şi să faceţĭ vinovat ca-
pul meŭ înaintea regeluĭ.
11 Şi a ḑis Daniel către îngrijito-
rul, pre care capul eunuchilor îl rân-
duise preste Daniel, Anania, Mişael şi
Azaria: 12 Cércă, rogu-te, pre serviĭ
teĭ ḑece ḑile; şi să ni se dea legume
să mâncăm şi apă să bem; 13 Şi a-
poĭ să fie věḑute feţele nóstre de că-
tră tine, şi faţa tinerilor, cari mănân-
că din bucatele regeluĭ; şi cum ţi se
va păré, fă cu serviĭ teĭ. 14 Şi le-a
învoit lucrul acesta, şi-ĭ a cercat ḑece
ḑile. 15 Şi după sfârşitul celor ḑece
ḑile, feţele lor s'aŭ věḑut maĭ frumóse
şi maĭ grase la carne decât ale tutu-
ror tinerilor, cari mâncaŭ bucatele re-
geluĭ. 16 Deci luatu-*le*-a îngrijitorul
mâncarea lor, şi vinul ce trebuia să-l
bea, şi le-a dat legume.
17 Şi dat-a Dumneḑeŭ acestor pa-
tru tinerĭ pricepere şi înţelegere în tó-
tă cartea şi inţelepcĭunea; şi a avut
Daniel pricepere în tóte vederile şi vi-
surile.
18 *Şi* la sfârşitul ḑilelor, pre cari
le hotărîse pentru aducerea lor, capul
eunuchilor ĭ-a dus înaintea luĭ Nebu-
codonosor. 19 Şi a vorbit cu eĭ re-
gele; şi pr'intre toţĭ nu se afla nicĭ
unul asemenea luĭ Daniel, luĭ Anania,
luĭ Mişael şi luĭ Azaria; de aceea aŭ
stat eĭ înaintea regeluĭ. 20 Şi în tot
lucrul de înţelepcĭune *şi* de pricepere,
de cari îĭ întreba regele, îĭ află în-
ḑecit maĭ bunĭ decât pre toţĭ magiĭ
şi descântătoriĭ, ce *eraŭ* în tot rega-
tul sěŭ.
21 Şi a petrecut Daniel *acolo* până
la anul ântěiŭ al regeluĭ Cir.

*Daniel tâlcuiesce visul luĭ Nebucodono-
sor despre cele patru împărăţiĭ univer-
sale şi despre vecĭnica împărăţie a luĭ
Dumneḑeŭ şi pentru acésta e fórte mărit.*

2 În anul al doilea al domnieĭ luĭ
Nebucodonosor a visat Nebucodo-
nosor visurĭ, şi i s'a turburat spiritul,
şi somnul fugi de la dînsul. 2 Atun-
cĭ a ordonat regele să *i* se chĭeme ma-
giĭ, descântătoriĭ, fermecătoriĭ şi Chal-
deiĭ, ca să deslege regeluĭ visurile sa-
le. Decĭ eĭ aŭ venit, şi aŭ stat înain-
tea regeluĭ. Şi le-a ḑis regele: 3 Vi-
sat-am vis, şi spiritul meŭ este în ne-
odihnă de a cunósce visul.
4 Şi aŭ vorbit Chaldeiĭ către regele
sirienesce, *ḑicênd*: Rege, în etern să
trăescĭ! spune servilor teĭ visul, şi noĭ
vom arěta deslegarea *luĭ*.
5 Rěspuns-a regele, şi a ḑis Chal-
deilor: Scăpatu-mi-a *din minte* lucrul;
dară de nu-mĭ veţĭ face cunoscut vi-
sul şi deslegarea luĭ, veţĭ fi făcuţĭ bu-
căţĭ, şi casele vóstre vor ajunge băle-
gar; 6 Er de-mĭ veţĭ arěta visul şi
deslegarea luĭ, veţĭ lua de la mine da-
rurĭ, rěsplătirĭ şi onóre mare; decĭ arě-
taţi-mĭ visul şi deslegarea luĭ.
7 *Ér* eĭ rěspuns'aŭ de a doa óră,
şi aŭ ḑis: Să spună regele visul către
serviĭ seĭ, şi noĭ *îĭ* vom arěta deslega-
rea luĭ.
8 Rěspuns'a regele, şi a ḑis: Cu a-
devěrat věd, că voĭ căutaţĭ *numaĭ* a
câştiga timp, fiind-că vedeţĭ, că lucrul
mĭ-a scăpat. 9 Dară de nu-mĭ veţĭ
face cunoscut visul, o singură hotărîre
este asupră-vě; căcĭ v'aţĭ înţeles să
spuneţĭ înaintea mea cuvinte mincĭnó-
se şi înşelătóre, până ce se va schimba
timpul; spuneţi-mĭ decĭ visul, şi *atun-
cea* voiŭ cunósce, că puteţĭ a-mĭ arěta
şi deslegarea luĭ.
10 Rěspuns'aŭ Chaldeiĭ regeluĭ, şi
aŭ ḑis: Nu este nicĭ un om pe pămênt,
care să pótă arěta lucrul *acesta* rege-
luĭ; precum nu *este* nicĭ un rege, domn
saŭ guvernător, *care* să céră aşa lu-
crurĭ de la vre-un mag, saŭ descântă-
tor, saŭ Chaldeŭ. 11 Şi lucrul ce-l
cere regele *este* greŭ, şi nu este nime-
nea în stare a-l arěta regeluĭ, decât
ḑeiĭ, a căror locuinţă nu este între
muritorĭ.
12 Decĭ mâniatu-s'a regele, şi s'a
înfuriat fórte, şi a ordonat să se pér-
dă toţĭ înţelepţiĭ Babilonuluĭ. 13 Decĭ
a eşit o hotărîre, ca să se omóre în-
ţelepţiĭ; şi aŭ căutat şi pre Daniel şi
pre soţiĭ seĭ, ca să-ĭ omóre.
14 Atuncĭ a rěspuns Daniel cu min-
te şi cu înţelepcĭune către Arioc, ca-
pul gardeĭ domnescĭ, care eşise ca să o-
móre pre înţelepţiĭ Babilonuluĭ; 15 Rě-
spun'a şi a ḑis către Arioc, capul *gar-
deĭ* domnescĭ: Pentru ce acéstă ho-
tărîre grabită din partea regeluĭ? A-

tuncĭ Arioc a arĕtat luĭ Daniel lucrul.
16 Decĭ a întrat Daniel, şi a rugat
pre rege, ca să-ĭ lase timp, şi el va da
regeluĭ deslegarea *visuluĭ*.

17 Apoĭ s'a dus Daniel în casa sa,
şi a însciinţat de acest lucru pre Anania, Mişael şi Azaria, soţiĭ seĭ; 18 Ca
să céră îndurarea de la Dumneḑeul
ceruluĭ pentru taĭna acésta, ca să nu
fie perduţĭ Daniel şi soţiĭ seĭ dimpreună cu ceĭ-l-alţĭ înţelepţĭ aĭ Babilonuluĭ.

19 Atuncea descoperitu-s-a luĭ Daniel taĭna prin o vedere de nópte. Şi
a bine-cuvîntat Daniel pre Dumneḑeul
ceruluĭ. Daniel *decĭ* luând cuvîntul,
a ḑis:

20 Fie bine cuvîntat numele luĭ Dumneḑeŭ din etern şi în etern;
Căcĭ a luĭ este înţelepcĭunea şi puterea;
21 Şi el schimbă timpurile şi anotimpurile;
El dă jos pre regĭ, şi ridică pre regĭ.
Dă înţelepţilor înţelepcĭune,
Şi celor cu pricepere sciinţă:
22 El descopere cele adâncĭ şi ascunse;
Cunósce cele din întunerec,
Şi lumina cu dînsul locuesce.
23 Ţie, Dumneḑeule al părinţilor meĭ, îţĭ mulţumesc, şi te laud,
Pre tine, care mĭ-aĭ dat înţelepcĭune şi putere,
Şi mĭ-aĭ făcut cunoscut ce noĭ am cerut de la tine;
Căcĭ tu ne-aĭ făcut cunoscut lucrul regeluĭ.

24 Decĭ Daniel a intrat către Arioc,
pre care regele îl rânduise să pérdă
pre înţelepţiĭ Babilonuluĭ: întrat-a, şi
ḑisu-i-a: Să nu perḑĭ pre înţelepţiĭ Babilonuluĭ; du-mĕ înaintea regeluĭ, şi
eŭ voiŭ arĕta regeluĭ deslegarea. 25 Atuncĭ a dus Arioc cu grabă pre Daniel înaintea regeluĭ, şi a vorbit către
dînsul aşa: Am aflat un bărbat din
prinşiĭ luĭ Iuda, care va arĕta regeluĭ
deslegarea *visuluĭ*.

26 Şi regele a rĕspuns, şi a ḑis către Daniel, al căruĭ nume *era* Beltşazzar: Aŭ escĭ în stare să-mĭ arețĭ
visul, ce am vĕḑut, şi deslegarea luĭ.

27 *Şi* Daniel rĕspunḑênd regeluĭ, a
ḑis: Taĭna, de care întrébă regele, înţelepţiĭ, descântătoriĭ, magiĭ, şi ghicitoriĭ n'o pot să o arĕte regeluĭ;
28 Dară este un Dumneḑeŭ în cer,
care descopere taĭnele, şi face cunoscut regeluĭ Nebucodonosor, ce are să
fie în ḑilele cele din urmă. Visul tĕŭ
şi vederile capuluĭ tĕŭ pe patul tĕŭ
acestea sûnt: 29 Rege, suitu-s'a *în
mintea ta* pe patul tĕŭ gândirea *despre*
ceea ce are să fie după acestea; şi descoperitorul taĭnelor îţĭ face cunoscut
ce are să se întâmple. 30 Dară mie
taĭna acésta nu mĭ s'a descoperit prin
vre-o înţelepcĭune ce eŭ aş avé maĭ
mult de cât toţĭ vĭeţuitoriĭ, ci ca să
se arĕte regeluĭ deslegarea, şi ca să
cunoscĭ cugetările inimeĭ tale.

31 Tu, rege, privĭaĭ, şi écă, un chip
mare; mare fórte *era* acel chip, şi strălucirea luĭ măréţă; el sta înaintea
ta, şi forma luĭ *era* înspăĭmântătóre.
32 De aur curat, *era* capul aceluĭ
chip, peptul şi braţele luĭ de argint,
ér pântecele şi cópsele sale de aramă:
33 Fluerele luĭ de fer, picĭórele luĭ
parte de fer şi parte de lut. 34 Tu
'l privĭaĭ, până ce ruptu-s'a *de sine*, *ér*
nu de mână *de om*, o pétră, care a lovit chipul preste picĭórele sale cele de
fer şi de lut, şi le-a sfărâmat. 35 Atuncea ferul, lutul, arama, argintul şi
aurul s'aŭ sdrumicat la un loc, şi s'aŭ
făcut ca pléva din arie în timpul vereĭ; şi vêntul le-a spulberat, aşa că
nu s'a aflat urma lor; ér pétra, ce a
lovit chipul, se făcu munte mare, şi
umplu tot pămêntul. 36 Acesta *este*
visul; şi spune-vom regeluĭ deslegarea.

37 Tu, rege, *escĭ* regele regilor;
căcĭ Dumneḑeul ceruluĭ datu-ţi-a regat, putere, tărie şi mărire. 38 Şi
din tot locul, unde locuesc fiiĭ ómenilor, férele câmpuluĭ şi păserile ceruluĭ, datu-le-a în mâna ta, şi te-a aşeḑat domn preste tóte acestea. Tu *escĭ*
capul cel de aur. 39 Şi după tine se
va ridica un alt regat maĭ pe jos decât al tĕŭ, şi un alt, al treĭlea regat,
de aramă, care va domni preste tot
pămêntul. 40 Şi al patrulea regat va
fi tare ca ferul; ca ferul care sfărâmă
şi mărunţesce tóte; adecă ca ferul ce
sdrumică tóte, *aşa* va sfărâma el pre
tóte acestea, şi *le* va sdrumica. 41 Er
că aĭ vĕḑut picĭórele şi degetele parte
de lut de olar şi parte de fer, *acésta
însémnă*, că regatul va fi împărţit; dară va rĕmâné *ce-va* într'însul din puterea feruluĭ; cum aĭ vĕḑut ferul amestecat cu lut de olar. 42 Şi *cum*
degetele picĭórelor *eraŭ* parte de fer
şi parte de lut, *aşa şi* regatul va fi în
parte tare şi în parte fraged. 43 Şi
cum aĭ vĕḑut ferul amestecat cu lut
de olar, *aşa* se vor amesteca cu sĕmînţa ómenilor; dară nu se vor lipi

unul de altul, cum ferul nu se ames-
tecă cu lutul. 44 Şi în ḑilele regilor
acestora va ridica Dumneḑeul ceruluĭ
un regat, care în etern nu se va ni-
mici; şi domnia *de la acesta* nu va
trece la alt popor; el va sfărâma şi
va nimici tóte acele regate, dară el va
rĕmâné în etern. 45 Er că aĭ vĕḑut,
că din munte s'a rupt *o* pétră *de sine*,
fără mână *de om*, şi a sfărâmat ferul,
arama, lutul, argintul şi aurul;

Prin acésta Dumneḑeul cel mare
face cunoscut regeluĭ ceea ce are să
fie după acestea; şi adevĕr *este* visul,
şi sigură deslegarea luĭ.

46 Atuncea regele Nebucodonosor
a căḑut pe faţa sa, şi s'a închinat luĭ
Daniel, şi a ordonat, să i se aducă
sacrificiĭ şi tĕmăĭărĭ bine-mirositóre.
47 Şi regele luând cuvîntul, ḑis-a că-
tră Daniel: Cu adevĕrat, Dumneḑeul
vostru *este* Dumneḑeŭ al ḑeilor, şi Dom-
nul regilor, care descopere taĭnele;
fiind-că aĭ putut să descoperĭ taĭna a-
césta.

48 Atuncea regele a mărit pre Da-
niel, ĭ-a dat marĭ *şi* multe darurĭ, şi
l-a pus guvernător preste tótă provin-
cia Babilonuluĭ, şi capul preşedinţilor
celor preste toţĭ înţelepţiĭ Babilonu-
luĭ. 49 Şi a cerut Daniel de la rege,
şi a pus pre Şadrac, Meşac şi Abed-
Nego preste trebele provincieĭ Babi-
lonuluĭ; ér Daniel *şedea* în pórta re-
geluĭ.

Şadrac, Meşac şi Abed-Nego nevoind a se închina chipuluĭ de aur, sûnt aruncaţĭ în cuptorul de foc, unde sûnt păstraţĭ în viéţă într'un chip minunat.

3 Regele Nebucodonosor făcut-a un
chip de aur; înălţimea luĭ *era* de
şése-ḑecĭ de coţĭ, *şi* lăţimea luĭ de şése
coţĭ; l-a înălţat în câmpia Dura, în
provincia Babilonuluĭ.

2 Şi a trimes regele Nebucodonosor
să adune pre satrapĭ, diregĕtorĭ, gu-
vernatorĭ, judecătorĭ, tesaurarĭ, consi-
lierĭ, legĭuitorĭ, şi pre toţĭ maĭ mariĭ
provincielor, să viă la sânţirea chipu-
luĭ, pre care-l înălţase regele Nebuco-
donosor. 3 Decĭ satrapiĭ, diregătoriĭ,
guvernătoriĭ, judecătoriĭ, tesaurariĭ,
consilieriĭ, legĭuitoriĭ şi toţĭ maĭ mariĭ
provincielor s'aŭ adunat la sânţirea
chipuluĭ, pre care-l înălţase regele Ne-
bucodonosor; şi aŭ stat înaintea chi-
puluĭ, pre care-l înălţase Nebucodo-
nosor.

4 Şi crăinicul strigă cu tărie: Po-
pórelor, naţiunilor, şi limbelor! vi se
poruncesce: 5 Când veţĭ auḑi sune-
tul trâmbiţeĭ, al naĭuluĭ, al citareĭ, al
alăuteĭ şi al psaltereĭ, al simfonieĭ şi
a orĭ-ce fel de musică, să cădeţĭ, şi să
vĕ închinaţĭ chipuluĭ de aur, pre care
l-a înălţat regele Nebucodonosor; 6 Şi
cel ce nu va cădé, şi nu *i* se va în-
china, va fi în aceeaşĭ óră aruncat în
cuptorul ce arde cu foc. 7 De aceea,
cum auḑiră tóte popórele sunetul trâm-
biţeĭ, al naĭuluĭ, al citareĭ, al alauteĭ,
al psaltereĭ şi a tot felul de musică,
căḑênd tóte popórele, naţiunile şi lim-
bele, se închinară chipuluĭ de aur,
pre care-l înălţase regele Nebucodo-
nosor.

8 Între acestea apropiatu-s'aŭ óre-
carĭ Chaldeĭ, şi aŭ pârît pre Iudeĭ;
9 Spunênd şi ḑicênd regeluĭ Nebuco-
donosor: Rege, în etern să trăescĭ!
10 Tu, rege, dat-aĭ ordin, ca tot omul
ce va audi sunetul trâmbiţeĭ, al naĭu-
luĭ, al citareĭ, al alauteĭ, al psaltereĭ
şi al simfonieĭ, şi a tot felul de musi-
că, să cadă, şi să se închine chipuluĭ
de aur; 11 Şi *că* pre cel ce nu va
cădé şi *nu i* se va închina, să se arun-
ce în cuptorul ce arde cu foc. 12 Sûnt
câţĭ-va bărbaţĭ Iudeĭ, pre carĭ tu ĭ-aĭ
pus preste trebele provincieĭ Babilo-
nuluĭ: Şadrac, Meşac şi Abed-Nego;
acestĭ ómenĭ, rege, n'aŭ ţinut sémă de
tine; pre ḑeiĭ teĭ nu servesc, şi chipu-
luĭ de aur, pre care l-aĭ înălţat, nu se
închină.

13 Atuncea Nebucodonosor cu mâ-
nie şi urgie a ordonat să aducă pre
Şadrac, Meşac şi Abed-Nego. Şi aŭ
adus pre ómeniĭ acestia înaintea rege-
luĭ. 14 Şi Nebucodonosor luând cu-
vîntul a ḑis cătră dînşi: Aŭ dóră cu
adevĕrat, Şadrace, Meşace şi Abed-
Nego, pre ḑeiĭ meĭ nu servîţĭ, şi chi-
puluĭ de aur, pre care l-am înălţat,
nu vĕ închinaţĭ? 15 Acum *decĭ* de
sûnteţĭ gata, când veţĭ auḑi sunetul
trâmbiţeĭ, al naĭuluĭ, al citareĭ, al a-
lauteĭ, al psaltereĭ, al simfonieĭ şi a
tot felul de musică, a cădé, şi a vĕ
închina chipuluĭ, pre care l-am făcut,
bine; ér de nu vĕ veţĭ închina, veţĭ fi
aruncaţĭ în aceeaşĭ óră în cuptorul ce
arde cu foc; şi cine *este* ḑeul, care vĕ
va scăpa din mânele mele?

16 Şadrac, Meşac şi Abed-Nego rĕ-
spunḑênd, ḑis-aŭ regeluĭ: Nebucodo-
nosóre, noĭ nu *avem* nevoĭe să-ţĭ rĕ-
spundem asupra acestuĭ lucru. 17 De
este *aşa*, Dumneḑeul nostru, pre care
noĭ îl servim, póte să ne scape din
cuptorul ce arde cu foc; şi din mâna

ta, rege, *ne* va scăpa.
18 Şi chïar de nu, sciut să-ţĭ fie, rege, că pre ḑeiĭ teĭ nu-ĭ vom servi, şi chipul de aur, pre care l-aĭ ridicat, nu ne vom închina.
19 Atuncea Nebucodonosor s'a umplut de mânie, şi privirea feţeĭ luĭ s'a schimbat asupra luĭ Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, *şi* vorbind a ordonat să înferbinte cuptorul înşeptit maĭ mult decât se obicînuïa a se înferbînta.
20 Şi a ordonat celor maĭ puternicĭ aĭ ósteĭ sale, să lege pre Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, *şi* să-*ĭ* arunce în cuptorul ce ardea cu foc.
21 Atuncea bărbaţiĭ aceïa fură legaţĭ cu mantiele lor, pulpanele lor, legăturile lor de cap şi cu *cele-l-alte* vestminte ale lor, şi fură aruncaţĭ în cuptorul ce ardea cu foc.
22 Şi fiind-că ordinul regeluĭ fusese aspru, şi cuptorul se înferbintase fórte, para foculuĭ a omorît bărbaţiĭ aceïa, cari ridicaseră pre Şadrac, Meşac şi Abed-Nego.
23 Ér aceştĭ treĭ bărbaţĭ, Şadrac, Meşac şi Abed-Nego, aŭ căḑut legaţĭ în mijlocul cuptoruluĭ ce ardea cu foc.
24 Atuncea regele Nebucodonosor s'a minunat; şi sculându-se cu grabă, a vorbit, şi a ḑis către sfetniciĭ seĭ: Aŭ n'am aruncat în foc *numaĭ* treĭ bărbaţĭ legaţĭ? *ér* eĭ aŭ rĕspuns, şi aŭ ḑis regeluĭ: Adevĕrat rege!
25 *Şi* el rĕspunḑênd, a ḑis: Écă, eŭ vĕd patru bărbaţĭ deslegaţĭ, preumblându-se în mijlocul foculuĭ, şi nu aŭ nicĭ o vătămare; şi privirea celuĭ de al patrulea este ca a unuĭ fiŭ de Dumneḑeŭ.
26 Atuncea apropiându-se Nebucodonosor de gura cuptoruluĭ ce ardea cu foc, a vorbit, şi a ḑis: Şadrace, Meşace şi Abed-Nego, serviĭ Dumneḑeuluĭ celuĭ Pré-înalt, eşiţĭ şi veniţĭ.
Atuncea Şadrac, Meşac şi Abed-Nego aŭ eşit din mijlocul foculuĭ.
27 Şi adunându-se satrapiĭ, dirigătoriĭ, guvernătoriĭ, şi sfetniciĭ regeluĭ, aŭ vĕḑut pre bărbaţiĭ acestia, preste corpurile cărora focul n'avusese nicĭ o putere, şi nicĭ un pĕr din capul lor nu se pârlise, şi mantiele lor nu se schimbaseră, nicĭ miros de foc nu se prinsese de eĭ.
28 *Atuncĭ* a vorbit Nebucodonosor, şi a ḑis: Bine-cuvîntat *fie* Dumneḑeul luĭ Şadrac, al luĭ Meşac şi al luĭ Abed-Nego, care a trimes pre ângerul sĕŭ, şi a scăpat pre serviĭ seĭ, cari sperаŭ în el, şi n'aŭ ascultat de cuvîntul regeluĭ, şi şĭ-aŭ dat corpurile lor, spre a nu se servi nicĭ a se închina altuĭ ḑeŭ, fără numaĭ Dumneḑeuluĭ lor.
29 De aceea daŭ ordin, că orĭ-ce popor, naţiune şi limbă, care va vorbi de rĕŭ de Dumneḑeul luĭ Şadrac, al luĭ Meşac şi al luĭ Abed-Nego, să se facă bucăţĭ, şi casele lor să ajungă bălegar; căcĭ alt ḑeŭ nu este, care să pótă scăpa ast-fel.
30 Atuncea regele a înălţat pre Şadrac, Meşac şi Abed-Nego în provincia Babilonuluĭ.

Visul luĭ Nebucodonosor despre arborele cel mare, cu tălcuirea şi îndeplinirea sa.

4 Nebucodonosor, regele, tuturor popórelor, naţiunilor şi limbelor, câte locuesc în tot pămêntul: pacea să se înmulţéscă voŭĕ.
2 Plăcutu-mi-a a *vĕ* da în şcire semnele şi minunile ce mi le-a făcut Dumneḑeul cel Pré-înalt.
3 Cât *sûnt* de marĭ semnele luĭ! şi cât de puternice minunile luĭ! regatul luĭ *este* un regat etern, şi domnia luĭ din generaţiune în generaţiune.
4 Eŭ, Nebucodonosor, fiind liniscit în casa mea, şi înflorind în palatul meŭ,
5 Vĕḑut-am un vis, care m'a înfricoşat, şi gândurile, *ce mĭ-aŭ venit* în patul meŭ, şi visiunile capuluĭ meŭ, m'aŭ turburat.
6 De aceea dat-am ordin, să se aducă înaintea mea toţĭ înţelepţiĭ Babilonuluĭ, ca să-mĭ arete deslegarea visuluĭ.
7 Atuncĭ aŭ intrat magiĭ, descântătoriĭ, Chaldeiĭ şi fermecătoriĭ; şi le-am spus visul, dară nu mĭ-aŭ arĕtat deslegarea luĭ.
8 Dară în urmă a intrat înaintea mea Daniel, al căruĭ nume *este* Beltşazzar, după numele ḑeuluĭ meŭ, şi în care *se află* spiritul ḑeilor celor sânţĭ; şi pusam înaintea luĭ visul, *ḑicênd:*
9 Beltşazzar, maĭ marele magilor, fiind-că cunosc, că spiritul ḑeilor sânţĭ *este* în tine, şi nicĭ o taĭnă îţĭ este pré grea, spune-mĭ visiunile visuluĭ meŭ, ce am vĕḑut, şi deslegarea luĭ.
10 *Decĭ* visiunile capuluĭ meu pe patul meŭ aşa *eraŭ:* priviam, şi écă, un arbore în mijlocul pămêntuluĭ, şi înălţimea luĭ *era* mare.
11 Arborele a crescut, şi s'a întarit, şi înălţimea luĭ ajungea până la cer, şi se vedea până la marginile a tot pămêntul.
12 Frunzele sale *eraŭ* frumóse, şi fruptele sale marĭ, şi într'însul *era de unde* să mănânce toţĭ; férele câmpuluĭ se puneaŭ la umbră supt dînsul, şi în ramurile sale locuïaŭ păserile ceruluĭ, şi din ele se hrănïa tótă carnea.
13 Vĕḑutam în visiunile capuluĭ meŭ pe patul

meŭ, și écă, un veghĭetor și un sânt
se pogorĭa din cer; 14 Și a strigat
cu tărie, și ast-fel vorbi: Tăĭațĭ arbo-
rele, și smulgețĭ ramurile sale; scutu-
rațĭ frunzele luĭ, și risipițĭ fruptele
luĭ; să fugă férele de supt dînsul și
păsĕrile de pe ramurile luĭ; 15 Dară
tulpina cu rădăcinele eĭ să o lăsațĭ în
pămênt, *și să se lege* cu lanțurĭ de fer
și de aramă în érba cea verde a câm-
puluĭ; și să se adape din roŭa ceru-
luĭ, și partea luĭ *să fie* cu férele în
érba pămêntuluĭ; 16 *Ca* inima sa să
se schimbe din *inimă* de om, și să i se
dea inimă de féră; și șépte timpurĭ să
tréćă preste dînsul. 17 Acésta s'a
rânduit din ordinul *d̦eilor* veghietorĭ,
și hotărîrea *este* prin cuvîntul sânți-
lor; ca să cunóscă vĭețuitoriĭ, că cel
Pré-înalt domnesce asupra regatelor
ómenilor, și *că* el le dă aceluĭa, căruĭa
ĭĭ place, și pune preste dînsele pre cel
maĭ jos din ómenĭ. 18 Acest vis l-am
vĕd̦ut eŭ Nebucodonosor, regele; și tu,
Beltșazzare, spune deslegarea luĭ; căcĭ
toțĭ înțelepțiĭ regatuluĭ meŭ nu sûnt
în stare să-mĭ arete deslegarea; dară
tu *escĭ* în stare; căcĭ spiritul d̦eilor
sânțĭ *este* în tine.

19 Atuncea Daniel, al căruĭ nume
era Beltșazzar, s'a îngrozit cam o oră,
și gândurile sale l-aŭ turburat. Regele
luând cuvîntul, *ĭĭ* d̦ise: Beltșazzare, să
nu te turbure visul și deslegarea luĭ.
Beltșazzar a rĕspuns și a d̦is: Domnul
meŭ, visul *să fie* asupra celor ce te
urâsc, și deslegarea luĭ asupra neami-
cilor teĭ! 20 Arborele ce l-aĭ vĕd̦ut
crescênd și întărindu-se, a căruĭ înăl-
țime ajungea până la cer, și se vedea
peste tot pămêntul; 21 Ale căruĭ
frunze *eraŭ* frumóse, ale căruĭ frupte
eraŭ marĭ, și în care *era de unde* să
mănânce toțĭ, supt care locuĭaŭ férele
câmpuluĭ, și pe rămurile căruĭa locu-
ĭaŭ păserile ceruluĭ: 22 Tu, rege,
escĭ arborele acesta, care aĭ crescut și
te-aĭ întărit; căcĭ înălțimea ta s-a înăl-
țat, și a ajuns până la cer, și domnia ta
până la marginile pămêntuluĭ. 23 Er
că regele vĕd̦u un veghĭetor și un sânt
pogorîndu-se din cer, și d̦icênd: Tă-
ĭațĭ arborele, și-l dărâmațĭ, și *numaĭ*
tulpina cu rădăcinele sale să o lăsațĭ
în pămênt, dară *să se lege* cu lanțurĭ
de fer și de aramă în érba cea verde
a câmpuluĭ; să se adape din roŭa ce-
ruluĭ, și cu férele câmpuluĭ *se fie* par-
tea sa, până ce vor trece preste dîn-
sul șépte timpurĭ; 24 Acésta *este*
deslegarea, o rege, și acésta *este* ho-
tărîrea celuĭ Pré-înalt, de ceea ce se va
întâmpla domnuluĭ meŭ rege: 25 Te
vor alunga dintre ómenĭ, și cu férele
câmpuluĭ va fi locuința ta, și te vor
hrăni cu érbă ca boiĭ, și cu roŭa ce-
ruluĭ te vor adăpa; și șépte timpurĭ
vor trece preste tine, până ce veĭ cu-
nósce, că cel Pré-înalt domnesce preste
regatele ómenilor, și *că* el le dă ace-
luĭa căruĭa ĭĭ place. 26 Și că s'a or-
donat să se lase tulpina cu rădăcinele
arboreluĭ: regatul tĕŭ éră-șĭ țĭ se va
da, după ce veĭ cunósce, că cerurile
domnesc. 27 De aceea, rege, plécă-țĭ
sfatul meŭ, și înlăturéză păcatele tale
prin dreptate, și fără-de-legile tale prin
îndurare către ceĭ săracĭ; póte că a-
césta 'țĭ va prelungi prosperitatea.

Nebunia și smerenia regeluĭ.

28 Tóte acestea aŭ venit asupra
luĭ Nebucodonosor, regele. 29 La
sfârșitul a doĕ-spre-d̦ece lunĭ, *când* se
preumbla prin palatul domnesc al Ba-
bilonuluĭ, 30 Regele vorbĭa și d̦icea:
Aŭ nu este acesta Babilonul cel mare,
pre care eŭ l-am zidit, ca *să fie* scau-
nul regatuluĭ, prin puterea mea cea
mare, și spre onórea măririĭ mele?
31 Cuvîntul *era* încă în gura regeluĭ,
și căd̦u o voce din cer, *d̦icênd*: Țĭ se
dă în șcire, rege Nebucodonosor, *că*
regatul s'a depărtat de la tine; 32 Te
vor alunga dintre ómenĭ, și cu férele
câmpuluĭ *va fi* locuința ta; cu érbă ca
boiĭ te vor hrăni, și șépte timpurĭ vor
trece preste tine; până ce veĭ cunósce
că cel Pré-înalt domnesce preste rega-
tele ómenilor, și *că* el le dă aceluĭa,
căruĭa 'ĭ place.

33 Și chĭar în aceeașĭ óră s'a îm-
plinit cuvîntul asupra luĭ Nebucodo-
nosor: fu alungat dintre ómenĭ, mâncă
érbă ca boiĭ, și din roŭa ceruluĭ se
adăpă corpul sĕŭ, până ce periĭ ĭ-aŭ
crescut, ca *penele* de vultur, și unghĭe-
le luĭ, ca *ghĭarele* păsĕrilor.

34 Și la sfârșitul d̦ilelor eŭ Nebu-
codonosor am ridicat ochiĭ meĭ către
cer, și mintea mea s'a întors în mine;
am bine-cuvîntat pre cel Pré-înalt, am
lăudat și am mărit pre cel ce în etern
trăesce, a căruĭ domnie *este* o domnie
eternă, și al căruĭ regat *este* din ge-
nerațiune în generațiune; 35 Și toțĭ
locuitoriĭ pămêntuluĭ intru nimica se
socotesc; și după voința sa face *tóte*,
atât în oștirile ceruluĭ *cât* și cu locui-
toriĭ pămêntuluĭ; și nu *este* cine să
oprécă mâna sa, saŭ să-ĭ d̦ică: Ce
facĭ? 36 În acel timp mintea mea

s'a re'ntors în mine; și spre mărirea re-
gatuluĭ meŭ mi s'a dat éră-șĭ strălu-
cirea mea și măreția mea; sfetnicii
meĭ și ceĭ maĭ marĭ aĭ meĭ *din noŭ*
m'aŭ căutat, m'aŭ pus în regatul meŭ,
și mi s'a adaos o mărire și maĭ mare.
37 Și acum eŭ, Nebucodonosor, laud
și pré-înalț și măresc pre Regele ceru-
luĭ; ale căruĭ fapte tóte *sûnt* adevĕr,
și ale căruĭ căĭ *sûnt* cele adevĕrate; și
care pre ceĭ ce umblă în mândrie îĭ
umilesce.

*Ospĕțul luĭ Belșazzar; scrierea minuna-
tă pe perete, și tâlcuirea sa prin Da-
niel.*

5 Regele Belșazzar a făcut un ospĕț
mare maĭ marilor seĭ, o mie, și bea
vîn cu *aceștĭ* o mie. 2 Și în cheful
vinuluĭ a ordonat Belșazzar să se a-
ducă vasele cele de aur și de argint,
pre carĭ Nebucodonosor, părintele sĕŭ,
le adusese din templul din Ierusalim,
ca să bea cu dînsele regele și maĭ
mariĭ seĭ, femeele sale și concubinele
sale. 3 Decĭ s'aŭ adus vasele de aur,
carĭ se aduseseră din templul caseĭ
Dumnedeuluĭ din Ierusalim; și bĕură
cu dînsele regele și maĭ mariĭ seĭ, fe-
meele sale și concubinele sale. 4 Bĕu-
ră vin, și lăudară pre deiĭ *lor* de aur
și de argint, de aramă, de fer, de lemn
și de pétră.
5 În aceeașĭ oră aŭ eșit degete de
mână de om, și aŭ scris în fața poli-
candruluĭ pe tâncuéla ziduluĭ palatu-
luĭ regeluĭ; și regele vedea partea
aceea a mâneĭ care scriea. 6 Atun-
cea fața regeluĭ s'a schimbat, și gân-
durile *întru atâta* i s'aŭ turburat, în
cât închieturile cópselor sale se des-
făceaŭ și genunchile sale se lovĭaŭ
unul de altul. 7 *Și* a strigat regele
cu tăriă, ca să aducă pre magĭ, pre
Chaldeĭ și pre descântătorĭ. *Și* regele
luând cuvîntul, a dis către înțelepțiĭ
Babilonuluĭ: Cine va ceti scrisórea a-
césta, și-mĭ va arĕta deslegarea eĭ,
acela va fi îmbrăcat cu purpură, și
lanț de aur *se va pune* pe grumazul
sĕŭ, și ca al treilea va domni în regat.
8 Atuncĭ aŭ întrat toțĭ înțelepțiĭ re-
geluĭ; dară nu putură să cetéscă scri-
sórea, nicĭ să arete regeluĭ deslegarea
eĭ. 9 Și regele Belșazzar s'a turbu-
rat fórte, și fața i s'a schimbat, și maĭ
mariĭ seĭ aŭ încremenit.
10 Și la răcnitele regeluĭ și a maĭ
marilor seĭ a intrat regina în casa os-
pĕțuluĭ; și luând cuvîntul regina, a
dis: Rege, să trăescĭ în etern! să nu
se turbure gândurile tale, și fața ta
să nu se schimbe. 11 Este un om în
regatul tĕŭ, în care *este* spiritul deilor
sânțĭ; și în dilele părinteluĭ tĕŭ găsi-
tu-s'a în el lumină, pricepere și înțe-
lepcĭune, ca înțelepcĭunea deilor; *acela*
pre care regele Nebucodonosor, părin-
tele tĕŭ, regele, *dic*, părintele tĕŭ, l-a
pus maĭ mare preste magĭ, descântă-
torĭ, Chaldeĭ și fermecătorĭ. 12 Căcĭ
un spirit ales, cunoscință și pricepere
în tălcuirea visurilor, în spunerea ce-
lor ascunse și în deslegarea nodurilor,
este în acel Daniel, pre care regele
l-a numit Beltșazzar: acum *decĭ* să se
chĭeme Daniel, și-țĭ va arĕta desle-
garea.
13 Atuncea Daniel fu dus înaintea
regeluĭ. *Și* regele luând cuvîntul, a dis
către Daniel: Aŭ tu *escĭ* acel Daniel,
dintre fiiĭ celor adușĭ prinșĭ din Iuda,
pre carĭ ĭ-a adus din Iudea regele, pă-
rintele meŭ? 14 Audit-am de tine,
că spiritul deilor *este* în tine, și că s'a
găsit în tine lumină, pricepere și înțe-
lepcĭune alésă. 15 Și acum fost-aŭ
dușĭ înaintea mea înțelepțiĭ și descân-
tătoriĭ, ca să cetéscă scrisórea acésta,
și să-mĭ arete deslegarea eĭ; dară n'aŭ
putut să arete deslegarea lucruluĭ.
16 Și eŭ am audit de tine, că poțĭ să
tălcuescĭ și să deslegĭ nodurile; și a-
cum, de poțĭ să cetescĭ scrisórea, și
să-mĭ arețĭ deslegarea eĭ, cu purpură
veĭ fi imbrăcat, și lanț de aur *se va
pune* pe grumazul tĕŭ, și ca al treilea
veĭ domni în regat.
17 Atuncĭ a rĕspuns Daniel, și a
dis înaintea regeluĭ: Darurile tale rĕ-
mână-țĭ, și dă altuĭa rĕsplătirile tale;
dară eŭ voiŭ ceti regeluĭ scrisórea, și-ĭ
voiŭ arĕta deslegarea. 18 Tu, rege!
Dumnedeul cel Pré-înalt a dat luĭ Ne-
bucodonosor, părintele tĕŭ, regat, mă-
rime, mărire și onóre; 19 Și de mă-
rimea, ce ĭ-a dat, tóte popórele, națiu-
nile și limbele tremuraŭ și se înfrico-
șaŭ înaintea luĭ; pre cine voĭa, omorĭa;
și pre cine voĭa, lăsa să trăéscă; și
pre cine voĭa, înălța; și pre cine voĭa,
umilĭa. 20 Dară când inima luĭ s'a
înălțat, și spiritul sĕŭ s'a împetrit în
mândrie, fu aruncat din tronul sĕŭ de
rege, și mărirea sa se depărtă de la
dînsul. 21 Și fu alungat dintre fiiĭ
ómenilor, și inima luĭ se făcu ca a fé-
relor, și locuința luĭ *era* cu asiniĭ săl-
baticĭ; cu érbă se brănĭa, ca boiĭ, și
corpul sĕŭ se adăpă din roŭa ceruluĭ,
până ce a cunoscut, că Dumnedeul
cel Pré-înalt domnesce preste regatele

ómenilor, și pune preste dînsele pre
cine voïesce. 22 Ér tu, fiul sĕŭ, Bel-
șazzar, nu ți-aï umilit inima ta, de și
cunósceaï tóte acestea; 23 Dară te-
aï ridicat asupra Domnuluï ceruluï; și
vasele caseï sale s'aŭ adus înaintea ta,
și ațî bĕut vin cu dînsele, tu și maï
mariï teï, femeele tale și concubinele
tale, și aï lăudat pre ḑeiï ceï de ar-
gint și de aur, de aramă, de fer, de
lemn și de pétră, cari nicï nu vĕd,
nicï nu aud, nicï nu înțeleg; ér pre
Dumneḑeŭ, în mâna căruïa *este* sufla-
rea ta, și *în puterea* luï tóte căile tale,
nu l-aï mărit. 24 De aceea s'a tri-
mes de dînsul *acéstă* parte de mână,
și s'a scris scrisórea acésta.

25 Și acésta *este* scrisórea, care s'a
scris: Mene, (*numĕrat*,) Mene, Tekel
(*cumpĕnit*), Ufarsinï (*părțï*). 26 Acésta
este deslegarea lucruluï: Mene: a nu-
mĕrat Dumneḑeŭ regatul tĕŭ, și ï-a
pus sfârșit; 27 Tekel: escï cumpă-
nit în cumpănă, și aflat pré ușor;
28 Peres: s'a despărțit regatul tĕŭ, și
s'a dat Meḑilor și Perșilor.

29 Atuncea a ordonat Belșazzar, și
aŭ îmbrăcat pre Daniel cu purpură, și
aŭ pus lanț de aur pe grumazul sĕŭ,
și prochiematu-s'a, că el va domni al
treilea în regat.

30 În aceeașï nópte fu ucis Bel-
șazzar regele Chaldeilor.

31 Și Dariŭ, Medul, a luat rega-
tul, *fiind* ca de șése-ḑecï și doï de anï.

Conjurarea președinților și a maï marilor asupra luï Daniel, care este aruncat într'o pesteră de leï, și păstrat în vïéță într'un chip minunat.

6 Plăcut-a luï Dariŭ să pună preste
regat o sută doĕ-ḑecï de satrapï, ca
să fie preste tot regatul. 2 Și preste
eï treï guvernătorï (dintre cari unul
era Daniel), ca să se dea sémă acestor
satrapï, ca să nu se facă nicï o pagu-
bă regeluï. 3 Atuncea Daniel între-
cu pre guvernătorï și pre satrapï;
căcï într'însul *era* un spirit ales; și
regele cugetă să-l pună preste tot re-
gatul.

4 Atuncea guvernătoriï și satrapiï
căutară să afle ce-va asupra luï Da-
niel privitor la *lucrurile* regatuluï; da-
ră nu putură afla nimic, nicï un greș;
căcï era credincïos, și nu se afla în el
nicï vină, nicï greș. 5 Atuncï aŭ ḑis
ómeniï acestia: Nu vom afla nimic a-
supra acestuï Daniel, afară dóră de
nu vom afla *ce-va* asupră-ï fața cu le-
gea Dumneḑeuluï sĕŭ.

6 Atuncea guvernătoriï și satrapiï
acestia se adunară la rege, și vorbiră
așa către el: Rege Dariŭ, în etern să
trăescï! 7 Toțï guvernătoriï regatu-
luï, diregătoriï și satrapiï, sfetniciï
și maï mariï s'aŭ sfătuit să așeḑe o
lege domnéscă, și să dea o aspră o-
prire, că orï-cine va face rugăcïune
vre-unuï ḑeŭ saŭ unuï om până în treï-
ḑecï de ḑile, fără decât numaï ție,
rege, acela să se arunce în grópa lei-
lor. 8 Și acum, rege, pune oprire, și
iscălesce scrisórea *acésta*, ca să nu se
schimbe, după legea Meḑilor și a Per-
șilor, care nu se póte desființa. 9 De-
cï regele Dariŭ a iscălit scrisórea și
oprirea.

10 Și Daniel, cum a cunoscut că
s'a iscălit scrisórea, a întrat în casa
sa; și ferestrele cămăreï sale din par-
tea către Ierusalim deschise fiind, în-
genunchiă pe genunchïle sale de treï
orï pe ḑi, rugându-se și mulțumind
Dumneḑeuluï sĕŭ, cum făcea maï 'na-
inte.

11 Atuncï ómeniï aceïa se adunară,
aflară pre Daniel făcênd rugăcïune și
cererï Dumneḑeuluï sĕŭ. 12 Atuncea
se apropiară, și vorbiră înaintea rege-
luï de oprirea regeluï, *ḑicênd*: Aŭ n'aï
iscălit o oprire, ca tot omul, care ar
face *rugăcïune* vre-unuï ḑeŭ saŭ unuï
om până în treï-ḑecï de ḑile, fără de-
cât numaï ție, rege, să se arunce în
grópa leilor! Regele rĕspunḑênd, ḑise:
Adevĕrat *este* cuvîntul, după legea Me-
ḑilor și a Perșilor, care nu se póte
desființa. 13 Atuncï aŭ rĕspuns, și
aŭ ḑis regeluï: Daniel, cel din fiiï ce-
lor adușï prinșï din Iuda, n'a ținut
nicï o sémă de tine, rege, nicï de opri-
rea ce tu aï iscălit, ci-șï face rugăcïu-
nea sa de treï orï pe ḑi.

14 Atuncea regele, cum auḑi *aceste*
cuvinte, s'a supĕrat fórte pe sine însu-
șï, și-șï îndrepta gândul la Daniel, ca
să-l scape; și până la apusul sóreluï
stărui să-l scape. 15 Atuncï ómeniï
acestia se adunară la rege, și vorbiră
regeluï: Scii, rege, că legea Meḑilor și
a Perșilor *este*, că nicï o oprire saŭ
lege, ce o face regele, nu se póte de-
sființa? 16 Atuncea regele a ordo-
nat, și aŭ dus pre Daniel, și *l*-aŭ arun-
cat în grópa leilor. *Ér* regele a vorbit,
și a ḑis luï Daniel: Dumneḑeul tĕŭ,
pre care tu necurmat îl servescï, acela
te va scăpa. 17 Și s'a adus o pétră,
și s'a pus pe gura grópeï; și regele a
sigilat-o cu însu-șï sigilul sĕŭ și cu si-
gilul fruntașilor seï, ca să nu se schimbe

nimic în privința luĭ Daniel. 18 Atun-
cea regele s'a dus la palatul sĕŭ, și a
petrecut nóptea în ajun, și nu i s'a
adus nicĭ o concubină: și somnul sĕŭ
a fugit de la dînsul.
19 Ér regele s'a sculat în zoriĭ di-
mineței, și s'a dus în grabă la grópa
leilor. 20 Și când a sosit la grópă,
a strigat cu voce plângĕtóre pre Da-
niel; *și* regele luând cuvîntul, a ḑis
luĭ Daniel: Daniele, servul Dumneḑeu-
luĭ celuĭ viŭ! Dumneḑeul tĕŭ, pre ca-
re tu necurmat îl servescĭ, putut-a óre
să te scape de leĭ? 21 Atuncĭ a vor-
bit Daniel către rege: Rege, în etern
să trăescĭ! 22 Dumneḑeul meŭ a tri-
mes pre ângerul sĕŭ, și a astupat gu-
ra leilor încât nu m'aŭ vĕtămat; căcĭ
în mine s'a aflat înaintea luĭ nevino-
văție; și chĭar înaintea ta, o rege, n'am
făcut nicĭ un greș. 23 Atuncea re-
gele s'a bucurat fórte de el, și a or-
donat să scótă pre Daniel din grópă.
Decĭ Daniel fu scos din grópă, și nicĭ
o vĕtămare nu s'a aflat în el, pentru
că avea credință în Dumneḑeul sĕŭ.
24 Atuncea regele a ordonat, și aŭ
adus pre ómeniĭ aceĭa, cari pârîseră
pre Daniel, și *ĭ*-aŭ aruncat în grópa
leilor, pre dînșĭ, pre copiiĭ lor, și pre
femeele lor; și maĭ 'nainte de a ajun-
ge eĭ la fundul grópeĭ, leiĭ ĭ-aŭ apu-
cat, și le-aŭ mĕnunțit tóte óselo lor.
25 Atuncea a scris regele Dariŭ
către tóte popórele, națiunile și lim-
bele, ce locuĭaŭ preste tot pămêntul:
Pacea să se îmmulțéscă voŭĕ: 26 Se
dă ordin de la mine, ca în tótă întin-
derea regatuluĭ meŭ să tremure óme-
niĭ și să se témă de Dumneḑeul luĭ
Daniel; căcĭ el este Dumneḑeul cel
viŭ, și *numaĭ* el trăesce în etern; re-
gatul sĕŭ nu se va sfărâma, și domnia
luĭ *va fi până* la sfârșit. 27 El scapă
și mântue, și face semne și minunĭ în
cer și pe pămênt, el care a scăpat pre
Daniel din puterea leilor.
28 Așa a prosperat Daniel în dom-
nia luĭ Dariŭ și în domnia luĭ Cir,
Persul.

Visiune simbolică de cele patru fére și de judecata lor și de împărăția vecĭnică a fiuluĭ omuluĭ.

7 În anul ântĕiŭ al luĭ Belșazzar, re-
gele Babilonuluĭ, avut-a Daniel un
vis și visiunĭ ale capuluĭ sĕŭ pe patul
sĕŭ; și a scris visul, *și* a istorisit lu-
crurile cele maĭ însemnate.
2 Daniel a vorbit, și a ḑis: Privĭam
în visiunea mea de nópte, și écă, cele
patru vênturĭ ale ceruluĭ aŭ năvălit
asupra măreĭ celeĭ marĭ; 3 Și patru
fére marĭ, deosebite una de altă, s'aŭ
suit din mare. 4 Cea d'ântĕia *era* ca
un leŭ, și avea aripĭ de vultur; *o* pri-
vĭam, până ce i s'aŭ smuls aripele; și
sculându-se de la pămênt, a stat pe
picĭóre ca un om, și i s'a dat inimă
de om. 5 Și écă, *apoĭ* a doa féră,
asemenea unuĭ urs, care s'a sculat pe
o cóstă, și *avea* treĭ cóste în gura sa
între dințiĭ seĭ; și așa i se ḑicea: Scó-
lă-te, mănâncă cărnurĭ multe. 6 După
acésta privĭam, și écă alta, ca un par-
dos, avênd pe spatele sale patru aripĭ
de pasĕre; și féra avea și patru ca-
pete; și i se dădu domnia. 7 După
aceea privĭam în visiunile de nópte,
și écă, o a patra féră înspăimântătóre,
groznică și tare fórte; și avea dințĭ
marĭ de fer; mânca și sdrumica, și rĕ-
mășița o călca în picĭórele sale; și
acésta *era* deosebită de tóte férele cele
de d'naintea eĭ; și avea ḑece córne.
8 Privĭam córnele, și écă, un alt corn
mic a eșit dintr'însele, de d'naintea
căruĭa treĭ din córnele cele d'ântĕie
se smulseră; și écă, în cornul acesta
eraŭ ochĭ ca ochiĭ de om, și gură, ca-
re vorbĭa lucrurĭ sumețe.
9 Privĭam până ce s'aŭ așeḑat tro-
nurile, și a șeḑut cel vechĭ de ḑile, al
căruĭa vestmînt *era* alb ca omĕtul, și
periĭ capuluĭ sĕŭ ca lâna cea curată;
tronul sĕŭ *era ca* para focului, *și* ró-
tele sale *ca* focul cel arḑĕtor. 10 Flu-
viĭ de foc treceaŭ și se revĕrsaŭ pe
d'naintea luĭ; miĭ de miĭ îl serviaŭ,
și miriade de miriade stăteaŭ înaintea
luĭ; judecata s'a ținut, și cărțile s'aŭ
deschis. 11 Privĭam atuncea, pentru
vuetul cuvintelor sumețe, ce vorbĭa
cornul; privĭam până ce s'a ucis féra,
și corpul eĭ s'a perdut, și s'a dat fo-
culuĭ spre ardere. 12 Cât pentru ce-
le-l-alte fére, li s'a ridicat domnia; da-
ră viéța li s'a îndelungit până la un
timp și anume timp hotărît.
13 Vĕḑut-am în visiunile de nópte,
și écă *unul*, ca fiul de om, venĭa pe
noriĭ ceruluĭ, și a ajuns la cel vechiŭ
de ḑile, și l-a dus înaintea luĭ. 14 Și
i s'a dat domnia, mărirea și regatul,
ca să-l servéscă tóte popórele, națiu-
nile și limbele; domnia luĭ *va fi* dom-
nie eternă, care nu va trece, și regatul
luĭ nu se va sfărâma.
15 Eŭ Daniel întristatu-m'am în
sufletul meŭ în lă-întru corpuluĭ meŭ,
și visiunile capuluĭ meŭ m'aŭ turbu-
rat. 16 Apropĭatu-m'am de unul din

aceĭa, cari eraŭ de faţă, şi căutam de
la el deslegarea tuturor acestora. Şi
mĭ-a spus-*o*, şi mĭ-a făcut sciută des-
legarea lucrurilor: 17 Aceste fére
marĭ, cari sûnt patru, *sûnt* patru regĭ,
cari se vor ridica din pămênt. 18 Da-
ră sânţiĭ celuĭ Pré-înalt vor lua rega-
tul, şi vor stăpâni regatul în etern, da,
în etern şi perpetuŭ.

19 Atuncea voit-am să cunosc în-
semnarea féreĭ a patra, care era deo-
sebită de tóte cele-l-alte *şi* preste mĕ-
sură groznică, aĭ căreĭ dinţĭ *eraŭ de*
fer, şi unghĭele eĭ *de* aramă; mânca,
sdrumica, şi rĕmăşiţele le călca în pi-
cĭórele sale; 20 Şi despre cele ḑece
córne ce *eraŭ* în capul eĭ, şi *despre*
cel-l-alt, ce a eşit, şi d'naintea căruĭa
aŭ căḑut treĭ; *de* cornul acela, *ḑic*, ce
avea ochĭ, şi gură care vorbĭa lucrurĭ
sumeţe, a căruĭ privire *era* maĭ gróz-
nică decât a soţilor seĭ. 21 Privĭam,
şi cornul acela făcea resbel cu sânţiĭ,
şi-ĭ învingea; 22 Până ce a venit
cel vechiŭ de ḑile, şi s'a dat judecata
la sânţiĭ celuĭ Pré-înalt; şi timpul a
sosit, că sânţiĭ aŭ luat în stăpânire re-
gatul.

23 Şi a ḑis: Féra a patra va fi al
patrulea regat pe pămênt, care va fi
deosebit de tóte regatele, şi va sfâşĭa
tot pămêntul, îl va călca, şi-l va sdru-
mica. 24 Şi cele ḑece córne *sûnt* ḑe-
ce regĭ, cari se vor ridica din regatul
acesta, şi în urma lor altul se va ri-
dica; şi acesta se va deosebi din cele
d'ântĕiŭ, şi va supune treĭ regĭ. 25 Şi
va vorbi cuvinte asupra celuĭ Pré-
înalt, va urmări pre sânţiĭ celuĭ Pré-
înalt, şi va cugeta să schimbe timpu-
rile şi legile; şi *sânţiĭ* se vor da în
mâna luĭ până la un timp, la timpurĭ
şi jumătate de timp. 26 Dară jude-
cata se va ţiné, şi se va depărta dom-
nia luĭ, spre a se sfărâma şi nimici,
până la sfârşit. 27 Şi domnia, şi pu-
terea, şi măreţia regatelor de supt tot
cerul, se vor da poporuluĭ sânţilor celuĭ
Pré-înalt, *a* căruĭ domnie *va fi* domnie
eternă, şi tóte puterile *îl* vor servi, şi-l
vor asculta.

28 Până aicĭ *este* sfârşitul lucruluĭ. În-
cât despre mine, Daniel, gândurile mele
mult m'aŭ turburat, şi faţa mi s'a schim-
bat; dară păzit-am lucrul în inima mea.

Visiune despre împĕrăţia Meḑilor şi a Perşilor, a Grecilor şi despre regele crud înpotriva poporuluĭ luĭ Dumneḑeŭ.

8 În al treilea an al domnieĭ regeluĭ
Belsazzar o visiune mi s'a arĕtat,
mie, luĭ *Daniel*, după aceea care mi
s'a arĕtat maĭ 'nainte.

2 Am vĕḑut în visiune, şi când am
vĕḑut, eram în Şuşan, *cetatea* palatu-
luĭ, din provincia Elam; vĕḑut-am în
visiune, şi eram lângă rîul Ulaĭ. 3 Şi
ridicând ochiĭ meĭ, am vĕḑut, şi écă,
sta înaintea rîuluĭ un berbece cu *doĕ*
córne: şi córnele *eraŭ* înalte, dară u-
nul maĭ înalt decât cel-l-alt: şi cel maĭ
înalt crescuse maĭ pe urmă. 4 Vĕ-
ḑut-am berbecele împungênd *cu córne-*
le către apus şi méḑă-nópte şi méḑă-
ḑi; şi nicĭ o féră nu putea să-ĭ stea
înainte, şi nu *era cine* să scape din
mâna sa; ci făcea după voinţa sa, şi
s'a mărit.

5 Er cum luam sémă, écă, un ţap
venĭa de la apus preste faţa a tot pă-
mêntul, şi nu atingea pămêntul; şi ţa-
pul *avea* un corn însemnat între ochiĭ
seĭ. 6 Şi a venit până la berbecele
cel cu *doĕ* córne, pre care-l vĕḑusem
stând lângă rîŭ, şi s'a repeḑit asupra
luĭ în furia putereĭ sale. 7 Şi l-am
vĕḑut, *că* s'a apropĭat de berbece, s'a
încruntat asupră-ĭ, a lovit pre berbe-
ce, şi ĭ-a frânt amândoĕ córnele: şi nu
era putere în berbece, ca să stea îna-
intea luĭ; ci acesta îl aruncă la pă-
mênt, şi-l călcă *în picĭóre*; şi nu era
cine să scape pre berbece din mâna
luĭ. 8 Şi ţapul s'a mărit fórte; şi
cum s'a împuternicit, i s'a frânt cor-
nul cel mare; şi în locul luĭ aŭ cres-
cut *alte* patru însemnate către cele pa-
tru vênturĭ ale ceruluĭ. 9 Şi dintr'-
unul din ele a eşit un corn mic, ce
s'a mărit fórte către méḑă-ḑi, către
rĕsărit, şi către *pămêntul* cel măreţ.
10 Şi s'a mărit până la oştirea ceru-
luĭ; şi a aruncat la pămênt *o parte* din
oştire şi din stele, şi le-a călcat. 11 S'a
mărit chĭar până la maĭ marele oşti-
reĭ; şi s'a desfiinţat *sacrificĭul* cel per-
petu al sĕŭ, şi locul sanctuaruluĭ sĕŭ
s'a aruncat *la pămênt*. 12 Şi o óste
împreună cu *sacrificĭul* cel perpetu s'a
dat celuĭ nelegĭuit, care a aruncat la
pămênt adevĕrul; a încercat *multe*, şi
a isbutit.

13 Atuncĭ am auḑit un sânt vor-
bind, şi un alt sânt, *care* vorbĭa către
cel nenumit, ce vorbĭa: Până când *va*
ţiné visiunea *despre sacrificĭul* perpetu,
şi *despre* nelegĭuirea pustiitóre, şi da-
rea spre călcare a sanctuaruluĭ şi a
oştireĭ? 14 Şi a ḑis către mine: Pâ-
nă la doĕ miĭ şi treĭ sute ḑile-noptimĭ;
atuncea sanctuarul va birui.

15 Şi când eŭ Daniel vedeam vi-

siunea, și cercetam înțelesul, atuncĭ
écă, a stat înaintea mea un chip de
om; 16 Și am audit voce de om în
mijlocul *rîuluĭ* Ulaĭ, care striga și di-
cea: Gabriele, fă pre *omul* acesta să
înțelégă visiunea. 17 Și a venit a-
própe *de locul* unde stam; și când a
venit, m'am înfricoșat, și am cădut pe
fața mea; ér el dis-a către mine: Ié
aminte, fiul omuluĭ; căcĭ visiunea *este*
pentru timpul sfârșituluĭ. 18 Și pre-
când vorbía către mine, cădut-am a-
mețit cu fața mea la pămênt; dară a-
tinsu-m'a, și m'a făcut să staŭ *drept*.
19 Și a dis: Écă, eŭ te voiŭ face să
cunoscĭ ceea ce se va întâmpla în mâ-
nia cea maĭ din urmă; căcĭ *țintesce la*
timpul hotărît al sfârșituluĭ.

20 Berbecele ce l-aĭ vědut, care a-
vea *doě* córne, *sûnt* regiĭ Medieĭ și aĭ
Persieĭ. 21 Și țapul cel pěros *este* re-
gele Grecieĭ: și cornul cel mare dintre
ochiĭ seĭ *este* cel ântéiŭ rege. 22 Er
despre aceea, că s'a frânt, și aŭ cre-
scut patru în locul sěŭ, *arată că* pa-
tru regate se vor ridica din *acéstă* na-
țiune, dară nu după puterea luĭ. 23 Și
în timpurile cele din urmă ale dom-
nieĭ lor, când nelegĭuirile vor fi pline,
se va scula un rege cumplit la față și
priceput în uneltirĭ. 24 Și puterea
luĭ va fi tare, dară nu prin chĭar pu-
terea sa; și în chip minunat va strica,
va încerca *multe*, va isbuti, și va ni-
mici pre ceĭ puternicĭ și pre poporul
sânților. 25 Și prin măestriele sale
va face să isbutéscă înșelăcĭunea în
mâna sa; *se* va sumeți în inima sa, și
în pace va nimici pre mulțĭ; și se va
ridica chĭar asupra Maĭ-mareluĭ mari-
lor; dară se va frânge fără mână.
26 Și visiunea despre dile-noptimĭ, ce
ți s'a dis, *este* adevěrată; tu decĭ sigi-
léză visiunea; că *se va împlini* după
multe dile.

27 Și eŭ Daniel am leșinat, și am
fost bolnav *câte-va* dile; după aceea
m'am sculat, și făceam lucrurile rege-
luĭ; dară eram uĭmit de visiune, și nu
era cine să o pricépă.

*Rugămintea luĭ Daniel pentru re'ntór-
cerea poporuluĭ sěŭ, și descoperirĭ dum-
nedeescĭ, date luĭ drept rěspuns.*

9 În anul ântéiŭ al luĭ Dariŭ, fiul luĭ
Ahasver, din seminția Medilor, care
și domni preste regatul Chaldeilor:
2 În anul dântéiŭ al domnieĭ sale, eŭ
Daniel am înțeles din cărțĭ numěrul
anilor, pentru cari cuvîntul luĭ Iehova
a fost către Ieremia, profetul, că el
ar împlini șépte-decĭ de anĭ de pustii-
re a Ierusalimuluĭ. 3 Și am îndrep-
tat fața mea către Domnul, Dumnedeŭ,
ca să caut prin rugăcĭune și cererĭ,
prin ajunare, *prin îmbrăcare* în sac și
în cenușă; 4 M'am rugat luĭ Iehova,
Dumnedeul meŭ, m'am mărturisit, și
am dis:

O Dómne, Dumnedeul cel mare și
înfricoșat, cel ce păstréză legămîntul
și îndurarea către ceĭ ce-l ĭubesc și pă-
zesc ordinele sale: 5 Noĭ am pěcă-
tuit și am făcut fără-de-legĭ, am nele-
gĭuit, ne-am rěsculat, și ne-am depăr-
tat de la ordinele tale și de la jude-
cățile tale; 6 Și n'am ascultat de
serviĭ teĭ, profețiĭ, cari aŭ vorbit în
numele těŭ către regiĭ noștri, maĭ ma-
riĭ noștri și părințiĭ noștri, și către tot
poporul țăreĭ. 7 A ta, Dómne, *este*
dreptatea, ér noŭě rușinea fețeĭ, ca în
diŭa acésta bărbaților luĭ Iuda și lo-
cuitorilor Ierusalimuluĭ și a tot Israe-
lul, *celor* de aprópe și *celor* de depar-
te, în tóte țările unde ĭ-aĭ alungat
pentru abaterile lor, *cu* cari s'aŭ abă-
tut de la tine. 8 Dómne, noŭě ne
este rușinea fețeĭ, regilor noștri, maĭ
marilor noștri și părinților noștri, fiind-
că ție țĭ-am pěcătuit. 9 La Domnul,
Dumnedeul nostru, *sûnt* îndurările și
iertăcĭunile: căcĭ ne-am rěsculat asu-
pră-ĭ; 10 Și n'am ascultat de vocea
luĭ Iehova, Dumnedeul nostru, ca să
umblăm în legile luĭ, pre cari ni le-a
pus înainte prin serviĭ seĭ, profețiĭ.
11 Ci tot Israelul a călcat legea ta, și
s'a abătut, neascultând de vocea ta;
de aceea s'a věrsat asupra nóstră bles-
temul și jurămîntul cel scris în legea
luĭ Moisi, servul luĭ Dumnedeŭ: căcĭ
am păcătuit asupră-ĭ. 12 Și a împli-
nit cuvintele sale, pre cari le-a vor-
bit asupra nóstră și asupra judecăto-
rilor noștri, cari ne-aŭ judecat, adu-
când asupra nóstră nenorocire mare,
încât nu s'a întêmplat supt tot cerul
ce s'a întâmplat în Ierusalim. 13 Cum
este scris în legea luĭ Moisi, tótă ne-
norocirea acésta a venit asupra nóstră;
cu tóte acestea nu ne-am rugat luĭ Ie-
hova, Dumnedeul nostru, *nicĭ nu* ne-
am întors de la fără-de-legile nóstre,
și *nicĭ nu* am luat aminte la adevěrul
těŭ. 14 Decĭ Iehova a veghĭét asu-
pra nenoroċireĭ, și a adus-o preste noĭ;
căcĭ Iehova, Dumnedeul nostru, *este*
drept în tóte faptele sale, câte le face;
căcĭ noĭ n'am ascultat de vocea sa.
15 Și acum, Dómne, Dumnedeul nos-
tru, cel ce aĭ scos poporul těŭ din pă-

mêntul Egiptuluĭ cu mână tare, şi ţĭ-aĭ
făcut nume, ca în ḑiŭa acésta, pĕcă-
tuit-am *şi* am nelegĭuit. 16 Dómne,
după tóte dreptăţile tale să se întórcă,
rogu-te, mânia ta şi furia ta de la ce-
tatea ta, Ĭerusalimul, muntele tĕŭ cel
sânt; căcĭ pentru pĕcatele nóstre şi
pentru fără-de-legile părinţilor noştri
Ĭerusalimul şi poporul tĕŭ *aŭ ajuns*
de ocară tuturor celor dimprejurul no-
stru. 17 Şi acum, ascultă, Dumne-
ḑeul nostru, rugăcĭunea servuluĭ tĕŭ,
şi cererile sale, şi pentru *tine*, Dómne,
fă să lucéscă faţa ta asupra sanctua-
ruluĭ tĕŭ cel pustiit. 18 Plécă, Dum-
neḑeul meŭ, urechĭa ta, şi ascultă;
deschide ochiĭ teĭ, şi veḑĭ pustiirile
nóstre, şi cetatea care s'a numit după
numele tĕŭ; căcĭ noĭ nu aducem ru-
găcĭunile nóstre înaintea ta pentru
dreptăţile nóstre, ci pentru multele
tale îndurărĭ. 19 Dómne, ascultă;
Dómne, ĭértă; Dómne, auḑĭ, şi fă; nu
întărḑia, pentru tine, Dumneḑeul meŭ;
căcĭ după numele tĕŭ se numesce ce-
tatea ta şi poporul tĕŭ.

Descoperirea dumneḑeéscă despre sépte-ḑecĭ de săptămânĭ.

20 Şi pre-când încă vorbĭam, şi mĕ
rugam, şi mărturisĭam păcatul meŭ şi
păcatul poporuluĭ meŭ Israel, şi adu-
ceam cererea mea înaintea luĭ Ĭehova,
Dumneḑeul meŭ, pentru muntele cel
sânt al Dumneḑeuluĭ meŭ; 21 Da,
pre-când încă vorbĭam în rugăcĭune,
bărbatul Gabriel, pre care-l vĕḑusem
în visiune maĭ 'nainte, lucind în stră-
lucire, s'a atins de mine cam pe la
ora sacrificĭuluĭ de séră. 22 Şi *m*'a
învĕţat, a vorbit cu mine, şi a ḑis:
Daniele, eşit'am, ca să-ţĭ daŭ price-
pere. 23 La începutul rugăcĭunilor
tale a eşit cuvîntul, şi eŭ am venit să
ţi-l arĕt; (căcĭ tu *escĭ* ĭubit fórte); de
aceea înţelege cuvîntul, şi pricepe vi-
siunea. 24 Şépte-ḑecĭ de sĕptĕmânĭ
s'aŭ hotărît asupra poporuluĭ tĕŭ, şi
asupra cetăţeĭ tale celeĭ sânte; pentru
oprirea fără-de-legeĭ, pentru nimicirea
păcatelor, pentru ispăşirea nedreptăţeĭ
şi introducerea dreptăţeĭ celeĭ eterne;
pentru sigilarea visiuneĭ şi a profeţi-
reĭ şi ungerea Sânteĭ Sântelor. 25 Cu-
nósce ḑecĭ şi înţelege, *că* de la eşirea
cuvîntuluĭ pentru rezidirea Ĭerusali-
muluĭ până la cel Uns, domn, şépte
sĕptĕmânĭ *vor fi*; şi şése-ḑecĭ şi doĕ de
sĕptĕmânĭ *vor fi*; rezidi-se-vor şi zidu-
rile, şi chĭar în timpurĭ de strâmto-
rare. 26 Şi după şése-ḑecĭ şi doĕ de
sĕptĕmânĭ cel Uns va fi stârpit; şi nicĭ
un urmaş nu *va avé*; şi poporul dom-
nuluĭ care va veni, va nimici cetatea
şi sanctuarul; şi sfârşitul eĭ *va fi ca*
cu potopul; şi pustiirile sûnt hotărîte
până la sfârşitul resbeluluĭ. 27 Şi
va face legămînt tare cu mulţĭ într'o
sĕptĕmână; şi la mijlocul sĕptĕmâneĭ
va face să înceteze sacrificĭul şi darul
de pâne; şi pe aripa *templuluĭ va fi*
urăcĭunea pustiitóre; şi până ce nimi-
cirea hotărîtă se va revĕrsa asupra
celuĭ pustiitor.

Deseoperire nouă prin o arătare cerêscă.

10 În anul al treilea al luĭ Cir, re-
gele Persieĭ, un cuvînt fu desco-
perit luĭ Daniel, al căruĭ nume era
Beltşazzar; cuvîntul *fu* adevĕrat, şi
lupta *fu* mare; şi a priceput cuvîntul,
şi a înţeles visiunea. 2 În ḑilele ace-
lea eŭ Daniel am fost în jale treĭ sĕp-
tĕmânĭ de ḑile: 3 Pâne plăcută n'am
mâncat, şi carne şi vin n'aŭ întrat în
gura mea, nicĭ m'am uns de loc, până
la împlinirea celor treĭ sĕptĕmânĭ de
ḑile.
4 Şi în a doĕ-ḑecĭ şi patra ḑi a lu-
neĭ ânteĭa, când mĕ aflam la malul
fluvĭuluĭ celuĭ mare, anume Tigrul,
5 Ridicat-am ochiĭ meĭ, şi am vĕḑut,
şi écă, un om îmbrăcat *într'un vest-*
mînt de in, şi cópsele luĭ încinse cu
aur curat de Ufaz; 6 Corpul sĕŭ ca
crisolitul, faţa sa ca privirea fulgeru-
luĭ, ochiĭ seĭ ca făcliĭ de foc, braţele
sale şi picĭórele sale ca privirea ara-
meĭ lustruite, şi sunetul cuvintelor sale
ca vuetul uneĭ mulţimĭ.
7 Şi numaĭ eŭ singur Daniel am
vĕḑut visiunea; căcĭ bărbaţiĭ ce eraŭ
cu mine n'aŭ vĕḑut visiunea, ci frică
mare a căḑut preste dînşi, şi aŭ fugit,
ca să se ascundă. 8 Decĭ rĕmas-am
singur, şi am vĕḑut acéstă mare vi-
siune; şi n'a rĕmas putere în mine; şi
frumuseţea potereĭ mele se schimbă în
sluţenie, şi nu mĭ-a maĭ rĕmas puterĭ.
9 Căcĭ auḑisem vocea cuvintelor sale;
şi când auḑĭ vocea cuvintelor sale, că-
ḑuĭ ameţit pe faţa mea, atingêndu-se
faţa mea de pămênt. 10 Şi écă, o
mână s'a atins de mine, care m'a pus
pe genunchĭle mele şi *pe* palmele mâ-
nelor mele; 11 Şi a ḑis către mine:
Daniele, bărbat ĭubit fórte, ĭé aminte
la cuvintele, ce-ţĭ voiŭ vorbi, şi staĭ
drept; căcĭ sûnt trimes acum către
tine. Şi când a vorbit cu mine cuvîn-
tul acesta, am stat tremurând. 12 Şi
mĭ-a ḑis: Nu te teme, Daniele, căcĭ

din ḍiŭa ânteĭa, de când ţĭ-aĭ îndrep-
tat inima ta spre înţelegerea *acestor
lucrurĭ*, şi a te umili înaintea Dumne-
ḍeuluĭ tĕŭ, auḍitu-s'aŭ cuvintele tale,
şi eŭ am venit pentru cuvintele tale.
13 Dară patronul regatuluĭ Persieĭ mi
s'a împotrivit doĕ-ḍecĭ şi una de ḍile;
dară écă, Mihael, unul din ceĭ maĭ
marĭ *ângerĭ*, a venit să mĕ ajute; şi
eŭ am rĕmas acolo lângă regiĭ Per-
sieĭ; 14 Şi am venit să te fac să în-
ţelegĭ ceea ce se va întâmpla poporu-
luĭ tĕŭ în ḍilele de apoĭ: căcĭ visiu-
nea *este* încă pentru *multe* ḍile.
15 Şi pre-când vorbĭa aceste cu-
vinte către mine, pus-am faţa mea la
pămênt, şi am amuţit. 16 Şi écă,
unul în chipul fiilor omuluĭ s'a atins
de buzele mele: atuncea deschis-am
gura mea, şi am vorbit; şi am ḍis că-
tră cel ce sta înaintea mea: Domnul
meŭ, din causa visiuneĭ durerĭ venit-
aŭ asupră-mĭ, şi nu mĭ-aŭ maĭ rĕmas
puterĭ. 17 Şi cum póte servul dom-
nuluĭ meŭ să vorbéscă cu un ast-fel
de domn? Şi cât pentru mine, de acum
n'a maĭ rĕmas în mine nicĭ o putere;
ba nicĭ suflare n'a maĭ rĕmas în mine.
18 Şi éră-şĭ s'a atins de mine *cel*
asemenea omuluĭ, şi m'a împuternicit;
19 Şi a ḍis: Nu te teme, bărbat ĭubit
fórte; pace ţie; îmbărbătéză-te, da, îm-
bărbătéză-te! Şi pre-când vorbĭa cătră
mine, m'am întărit, şi am ḍis: Să vor-
béscă domnul meŭ, căcĭ m'aĭ întărit.
20 Şi a ḍis: Sciĭ óre de ce am ve-
nit la tine? şi acum mĕ voiŭ întórce
să mĕ bat cu patronul Persieĭ; şi când
voiŭ eşi, écă, patronul Grecieĭ va veni.
21 Dară 'ţĭ voiŭ da în şcire ce este
scris în Scriptura adevĕruluĭ, şi nu
este nimenea cine să mĕ ajute întru
acestea fără numaĭ Mihael, patronul
vostru.

Prorocire despre regiĭ Persieĭ, Alexandru Macedonénu despre regiĭ egiptenĭ şi sirienĭ şi maĭ cu sémă despre Antioch Epiphanul, prototipul luĭ Antecrist.

11 Şi în anul ântĕiŭ al luĭ Dariŭ,
Medul, stăteam, ca să-l întăresc,
şi să-l împuternicesc.
2 Şi acum îţĭ voiŭ spune adevĕrul:
écă, încă treĭ regĭ se vor ridica în
Persia; şi al patrulea va fi mult maĭ
avut decât toţĭ; şi după ce se va în-
tări prin averea sa, va ridica pre toţĭ
asupra regatuluĭ Grecieĭ.
3 Şi se va ridica un rege vitéz, şi
va domni cu putere mare, şi va face
după voĭa sa. 4 Şi cum se va întări,
regatul sĕŭ se va îmbucăţi, şi se va
împărţi în cele patru vênturĭ ale ce-
ruluĭ; dară nu pentru urmaşiĭ seĭ, nicĭ
după domnia ce el a domnit; căcĭ re-
gatul sĕŭ se va stârpi, şi *se va da* al-
tora afară de acestia.
5 Şi regele de la méḍă-ḍi se va în-
tări, şi *încă unul* din maĭ mariĭ seĭ;
şi acesta va învinge pre acela, şi va
domni: *şi* domnia sa *va fi* o domnie
mare. 6 Şi după câţĭ-va anĭ vor face
legămînt *între eĭ*; căcĭ fiĭca regeluĭ de
la méḍă-ḍi va veni către regele de la
méḍă-nópte, ca să facă învoire; dară
ea nu va păstra puterea braţuluĭ, şi
nicĭ el nicĭ puterea sa nu va sta; ci
va fi dată ea şi ceĭ ce aŭ adus-o, şi
cel născut din ea, şi cel ce o sprijinĭa,
în *acele* timpurĭ. 7 Dară se va ridi-
ca în locul aceluĭa un vlăstar din ră-
dăcinele eĭ, care venind cu putere, va
năvăli în întăririle regeluĭ de la mé-
ḍă-nópte, le va bate, şi va birui; 8 Şi
va duce în Egipt prinşĭ chĭar şi pre
ḍeiĭ lor cu chipurile cele vĕrsate ale
lor, cu vasele lor cele preţióse de ar-
gint şi de aur; atuncĭ el va lăsa *în
pace câţĭ-va* anĭ pre regele de la mé-
ḍă-nópte. 9 Er acesta va întra în
regatul regeluĭ de la méḍă-ḍi; dară se
va înturna în ţara sa.
10 Er fiiĭ aceluĭa se vor scula *la
resbel*, şi vor aduna mulţime de oştĭ
marĭ; şi *unul din eĭ* va veni, va po-
topi, şi se va revĕrsa: dară éră-şĭ va
veni, şi se va scula *la resbel* până la
întăririle luĭ. 11 Atuncea regele de
la méḍă-ḍi se va înfuria, va eşi, şi se
va bate cu el, cu regele de la méḍă-
nópte; acesta va ridica *la bătaie* o
mulţime mare; dară mulţimea va fi
dată în mâna acestuĭa *de la méḍă-ḍi*.
12 *Şi* după ce va lua mulţimea, inima
sa se va sumeţi; şi va stârpi ḍecĭ de
miĭ; dară nu se va împuternici *prin
acésta*; 13 Căcĭ regele de la méḍă-
nópte éră-şĭ se va întórce, şi va ridica
o mulţime maĭ mare decât cea d'ân-
tĕiŭ, şi va veni cu furie după câţĭ-va
anĭ cu óste mare şi cu avuţie mare.
14 Şi în acele timpurĭ se vor scula
mulţĭ asupra regeluĭ de la méḍă-ḍi; şi
din poporul tĕŭ se vor ridica ceĭ a-
prigĭ, ca să împlinéscă visiunea: dară
vor cădé. 15 Aşa regele de la méḍă-
nópte va veni, va ridica valurĭ, şi va
cuprinde cetăţĭ întărite; şi puterile ce-
luĭ de méḍă-ḍi nu se vor maĭ împo-
trivi, nicĭ mulţimea alcşilor seĭ, şi nu
va fi putere de împotrivire. 16 Dară

cel ce va veni asupră-ĭ va face după
voĭa sa, şi nu *va fi* cine să stea îna-
intea luĭ: şi va sta în pămêntul cel
măreţ, care *va fi* cu totul în mânele
sale. 17 Şi va îndrepta faţa sa, ca
să între cu puterea întreguluĭ sĕŭ re-
gat, şi va face cu dînsul învoire; şi-ĭ
va da fata *uneĭa* din femeele *sale*, ca
să strice ţara; dară ea nu va sta *în*
partea luĭ, nicĭ va fi pentru el. 18 A-
poĭ va întórce faţa sa cătră insule, şi
va cuprinde multe; dară o căpitenie
va face să înceteze ocara făcută luĭ;
şi afară *de acésta* îĭ va rĕsplăti ocara
luĭ. 19 Atuncea va întórce faţa sa
cătră întăririle ţăreĭ sale; dară se va
poticni, va cădé, şi nu se va maĭ afla.
20 Şi în locul sĕŭ se va ridica u-
nul, care va face să trécă un strân-
gĕtor de dar *prin* podóba regatuluĭ;
dară în puţine ḍile se va nimici, *dară*
nu în urgie, nicĭ în resbel. 21 Şi în
locul sĕŭ se va ridica un om de dis-
preţ, căruĭa nu s'a hotărît onórea de
rege; dară va veni *când totul va fi* în
pace, şi va cuprinde regatul prin mă-
gulirĭ. 22 Şi oştile cotropitóre se vor
cotropi de dinaintea sa, şi se vor frân-
ge; chĭar şi domnul în legămînt *cu*
dînsul. 23 Şi după legămîntul *făcut*
cu dînsul, el va întrebuinţa viclenie;
căcĭ se va sui, şi cu puţin popor va
învinge. 24 Va năvăli chĭar asupra
locurilor celor pacînice şi grase ale
provincieĭ; şi va face *ceea* ce n'aŭ fă-
cut părinţiĭ seĭ, nicĭ părinţiĭ părinţilor
seĭ: va împărţi între dînşi prăḍile şi
răpirile şi averile; *şi* va unelti unelti-
rile sale asupra întăririlor; şi *acésta*
pentru un timp. 25 Şi va scula ós-
tea sa şi curagĭul sĕŭ asupra regeluĭ
de la méḍă-ḍi cu putere mare; şi re-
gele de la méḍă-ḍi se va ridica la res-
bel cu óste mare şi tare fórte; dară
nu va puté să stea, căcĭ vor unelti
uneltirĭ asupră-ĭ. 26 Şi ceĭ ce mân-
caŭ mâncările luĭ îl vor strica: şi ós-
tea sa va fi cotropită; şi mulţĭ vor
cădé ucişĭ. 27 Er inimele acestor doĭ
regĭ *nu vor căuta decât* a-şĭ face rĕŭ
unul altuĭa, şi la aceeaşĭ masă *stând*
vor vorbi mincĭunĭ; dară acésta nu
va isbuti; căcĭ sfârşitul *va fi* pentru
un timp hotărît. 28 Atuncea se va
întórce în pămêntul sĕŭ cu mare avu-
ţie; şi inima sa *va fi îndreptată* împo-
triva sântuluĭ legămînt; şi-*şĭ* va îm-
plini *voĭa*, şi se va întórce éră-şĭ în
pămêntul sĕŭ. 29 La un timp hotă-
rît éră-şĭ va năvăli spre méḍă-ḍi; dară
acéstă din urmă *dată* nu va fi ca cea
d'ântĕia. 30 Căcĭ corăbiile Chitteilor
vor veni asupră-ĭ; şi se va înspăĭmân-
ta, şi întorcêndu-se, se va înfuria în
contra sântuluĭ legămînt; şi-şĭ va îm-
plini *voĭa*; şi întorcêndu-se, se va în-
ţelege cu ceĭ ce aŭ părăsit legămên-
tul cel sânt.
31 Şi oştĭ *trimese* de el vor sta, şi
vor profana sanctuarul, întărirea, şi
vor desfiinţa *sacrificĭul* cel perpetu, şi
vor ridica urâcĭunea pustiireĭ. 32 Şi
pre ceĭ ce nelegĭuesc asupra legămîn-
tuluĭ îĭ va strica cu măgulirĭ; dară
poporul, care cunósce pre Dumneḍeul
sĕŭ, va fi tare, şi va face *lucrurĭ marĭ*.
33 Şi înţelepţiĭ poporuluĭ vor învĕţa
pre mulţĭ; dară vor cădé de sabie şi
de flacără, de captivitate şi de răpire,
pentru un timp. 34 Şi când vor că-
dé, vor fi ajutaţĭ cu puţin ajutor; şi
mulţĭ se vor uni cu dînşi cu făţarni-
cie. 35 Şi dintre înţelepţĭ *câţĭ-va* vor
cădé, pentru ca să fie încercaţĭ şi cu-
răţiţĭ şi înălbiţĭ până la timpul sfâr-
şituluĭ; căcĭ acésta *va fi numaĭ* pentru
un timp hotărît.
36 Şi regele va face după voĭa sa,
şi se va înălţa şi sumeţi preste orĭ-ce
ḍeŭ, şi va vorbi lucrurĭ de necreḍut
împotriva Dumneḍeuluĭ ḍeilor, şi va
isbuti, până se va împlini urgia; căcĭ
cele hotărîte se vor face. 37 Şi nu
va ţiné sémă nicĭ de ḍeiĭ părinţilor
seĭ, nicĭ de dorinţa femeelor, nicĭ nu
va ţiné sémă de vre-un ḍeŭ óre-care;
ci se va sumeţi preste toţĭ. 38 Dară
va onora în pămêntul sĕŭ pre ḍeul
Mauzim (*întăririlor*), ḍeŭ, pre care pă-
rinţiĭ seĭ nu l-aŭ cunoscut; îl va ono-
ra cu aur şi argint, cu petre preţióse
şi cu lucrurĭ de preţ. 39 Şi va face
voĭa sa întăririlor celor tarĭ d'împreună
cu ḍeul cel străin; cine *'l* va recunó-
sce, *aceluĭa îĭ* va da multă onóre, îĭ
va face să domnéscă preste mulţĭ, şi
ţara *le* vă împărţi-o drept rĕsplată.
40 Ast-fel în timpul din urmă re-
gele de la méḍă-ḍi se va împunge cu
dînsul; şi regele de la méḍă-nópte va
năvăli asupră-ĭ ca un vârtej, cu care
şi cu călăreţĭ, şi cu corăbiĭ multe; va
năvăli şi asupra *altor* ţărĭ, *le* va po-
topi, şi se va revĕrsa; 41 Va năvăli
şi în pămêntul cel măreţ, şi multe *ţărĭ*
vor cădé; dară acestea vor scăpa din
mâna sa: Edomul, Moabul, şi fruntaşiĭ
filor luĭ Ammon. 42 Aşa 'şĭ va în-
tinde mâna preste ţărĭ; şi pămêntul
Egiptuluĭ nu va scăpa. 43 Va dom-
ni preste tesaurele de aur şi de argint
şi de tóte cele plăcute ale Egiptuluĭ:

şi Libieniĭ şi Etiopieniĭ vor urma pa-
şiĭ seĭ. 44 Dară scirĭ de la rĕsărit şi
de la méḑă-nópte turburându-l, va eşi
cu mânie mare, ca să nimicéscă şi să
pérdă pe mulţĭ. 45 Şi întinḑênd cor-
turile pavilionuluĭ sĕŭ între mărĭ că-
tră muntele cel măreţ *şi* sânt, va ajun-
ge la sfârşitul sĕŭ, şi nu *va fi* cine să-l
ajute.

Profeţia se pecetluesce.

12 Căcĭ în timpul acela se va scula
Mihael, patronul cel mare, care
stă pentru fiiĭ poporuluĭ tĕŭ; şi *de şi*
va fi timp de strâmtorare, cum nicĭ o
dată n'a fost, de când a stat popor
până în timpul acela, totu-şĭ în tim-
pul acela va scăpa poporul tĕŭ, tot
ce se va afla scris în carte. 2 Da,
mulţĭ din ceĭ ce dormĭaŭ, *ca* în ţărâna
pămêntuluĭ, se vor scula: uniĭ spre ne-
murire, ér alţiĭ spre ocară *şi* ruşine
eternă. 3 Şi înţelepţiĭ vor străluci ca
strălucirea bolţeĭ cerescĭ, şi ceĭ ce aŭ
întors pre mulţĭ la dreptate ca stelele
în etern şi perpetu.
4 Şi tu, Daniele, tăĭnuesce cuvin-
tele, şi sigiléză cartea, până în timpul
sfârşituluĭ: *atuncea* mulţĭ vor cutriera,
şi cunoscinţa se va îmmulţi.
5 Şi eŭ Daniel am privit, şi écă,
sta doĭ alţiĭ, unul dincóce pe malul
rîuluĭ, şi unul dincolo pe malul rîu-
luĭ. 6 Şi a ḑis *unul* cătră bărbatul
cel îmbrăcat cu *vestmînt* de in, care
era désupra apelor rîuluĭ: Când *va fi*
acest sfârşit al minunilor acestora?
7 Şi am auḑit pre bărbatul cel îm-
brăcat în in, care *era* désupra apelor
rîuluĭ, când şĭ-a înălţat drépta şi stân-
ga spre cer, şi a jurat pe cel viŭ în
etern, că *acésta va fi* la un timp, în
timpurĭ şi jumătate *de timp*; şi când
se va împlini sfărâmarea putereĭ po-
poruluĭ sânt, tóte acestea se vor îm-
plini.
8 Şi eŭ am auḑit, dară n'am înţe-
les; atuncea am ḑis: Domnul meŭ, ca-
re *este* sfârşitul acestora? 9 Şi ḑisu-
mi-a: Du-te, Daniele, căcĭ cuvintele
sûnt ascunse şi sigilate pâna la tim-
pul sfârşituluĭ. 10 Mulţĭ se vor cu-
răţi, se vor albi şi se vor lămuri; dară
nelegĭuiţiĭ vor nelegĭui, şi nimenea din
nelegĭuiţĭ nu va înţelege: ci înţelepţiĭ
vor înţelege. 11 Şi din timpul *în*
care sacrificĭul cel perpetu se va des-
fiinţa, şi urâcĭunea pustiireĭ se va ri-
dica, *va fi* o mie doĕ sute şi noŭĕ-ḑecĭ
de ḑile. 12 Fericit cel ce va aştepta
şi va ajunge la o mie treĭ sute treĭ-
ḑecĭ şi cincĭ de ḑile. 13 Dară tu,
du-te până la sfârşitul *tĕŭ*; şi te veĭ
repausa, şi veĭ remâné în sórta ta pâ-
nă la sfârşitul ḑilelor.

OSEA.

Idolatria şi pedépsa Israeluluĭ.

1 Cuvîntul luĭ Iehova ce a fost cătră
Osea, fiul luĭ Beeri, în ḑilele luĭ
Uzia, ale luĭ Iotam, ale luĭ Ahaz, *şi*
ale luĭ Hezekia, regĭ aĭ luĭ Iuda, şi
în ḑilele luĭ Ieroboam, fiul luĭ Ioaş,
regele luĭ Israel.
2 Începutul vorbireĭ luĭ Iehova prin
Osea. Iehova ḑise luĭ Osea: Mergĭ,
ĭé-ţĭ o femee desfrânată, şi *fă* în de-
sfrânarea *cu ea* fiĭ; căcĭ ţara a de-
sfrânat, *abătêndu-se* din urma luĭ Ie-
hova.
3 Decĭ a mers, şi a luat pre Go-
mera, fica luĭ Diblaim; şi ea zămisli,
şi-ĭ născu un fiiŭ. 4 Şi Iehova a ḑis
cătră dînsul: Chĭémă numele luĭ: E-
zreel; căcĭ încă puţin, şi voiŭ rĕsbuna
sângele Ezreeluluĭ asupra caseĭ luĭ
Iehu, şi voiŭ face să înceteze regatul
caseĭ luĭ Israel. 5 Şi în ḑiŭa aceea
voiŭ frânge arcul luĭ Israel în valea
Ezreeluluĭ.
6 Şi ea maĭ zămisli, şi născu o fiică.
Şi *Iehova* a ḑis cătră dînsul: Chĭémă
numele eĭ Lo-Ruhama (*cea fără îndu-*
rare): căcĭ nu voiŭ maĭ avé îndurare
de casa luĭ Israel, ci cu totul îĭ voiŭ
răpi. 7 Ér de casa luĭ Iuda mĕ voiŭ
îndura, şi-ĭ voiŭ mântui prin *mine în-*
su-mĭ, care sûnt Iehova, Dumneḑeul
lor; nu-ĭ voiŭ mântui prin arc, nicĭ
prin sabie, nicĭ prin resbel, nicĭ prin
caĭ, nicĭ prin călăreţĭ.
8 Şi după ce a înţercat pre Lo-
Ruhama, ea zămisli şi născu *alt* fiiŭ.
9 Şi a ḑis *Iehova*: Chĭémă numele luĭ:
Lo-Ammi, (*nu-ĭ poporul meŭ*); căcĭ voĭ
nu-mĭ *sûnteţĭ* popor, şi eŭ nu vĕ voiŭ

fi *Dumnedeŭ.* 10 Totu-șĭ numĕrul fii-
lor luĭ Israel va fi ca nisipul măreĭ,
care nu se póte măsura, nicĭ numĕra;
și în locul, unde li s'a dis: Nu sûnteţĭ
poporul meŭ, *acolo* li se va dice: Voĭ
sûnteţĭ fiiĭ Dumnedeuluĭ celuĭ viŭ.
11 Atuncea se vor aduna la un loc
fiiĭ luĭ Iuda și fiiĭ luĭ Israel, îșĭ vor
pune un cap, și se vor sui din ţară;
căcĭ mare *va fi* diŭa Ezreeluluĭ.

Legămîntul luĭ Dumnedeŭ cu poporul seŭ rupt și reînnoit.

2 Diceţĭ fraţilor voștri: Ammi (*poporul meŭ*), și surorilor vóstre: Ruhama (*cea îndurată*).
2 Certaţi-vĕ cu muma vóstră, certaţi-vĕ!
Căcĭ ea nu *este* femea mea,
Și eŭ nu *sûnt* bărbatul eĭ;
Ca să depărteze desfrânările eĭ de d'înaintea eĭ,
Și adulterile sale din ţîţele sale;
3 Ca să nu o desbrac *până la* golicĭune,
Și să *nu* o pun ca în diŭa nașcereĭ sale,
Și să *nu* o fac ca un deșert
Și să nu o pun ca un pământ sec,
Și să *n'o* fac să móră de sete.
4 Nu voiŭ avé îndurare nicĭ de fiiĭ eĭ,
Fiind-ca *sûnt* fiiĭ desfrânăreĭ.
5 Căcĭ muma lor a desfrânat,
Născătórea lor a făcut rușine;
Căcĭ a dis: Voiŭ merge după ĭubiţiĭ meĭ,
Carĭ-*mĭ* daŭ pânea mea și apa mea,
Lâna mea și inul meŭ, oleĭul meŭ și bĕuturile mele.
6 De aceea écă, eŭ voiŭ îngrădi calea eĭ cu spinĭ,
Și voiŭ zidi un zid,
Ca să nu-șĭ afle căile sale.
7 Și *de* va alerga după ĭubiţiĭ seĭ, nu-ĭ va ajunge;
Și de-ĭ va căuta, nu-ĭ va afla;
Atuncea va dice: Voiŭ merge, și mĕ voiŭ întórce către bărbatul meŭ cel dântĕiŭ;
Căcĭ maĭ bine mĭ-*era* atuncea decât acum.
8 Și ea nu cunoscu, că eŭ îĭ dădeam grâul, mustul și oleĭul,
Și *că*-ĭ îmmulţĭam argintul și aurul,
Pre care-l întrebuinţa pentru Baal.
9 De aceea și voiŭ lua înapoĭ grâul meŭ în timpul sĕŭ,
Și mustul meŭ în timpul sĕŭ;
Și voiŭ trage *de la dînsa* lâna mea și inul meŭ,
Pre carĭ i le dădusem, ca să-șĭ acopere golicĭunea eĭ.
10 Și acum voiŭ descoperi rușinea eĭ înaintea ĭubiţilor eĭ,
Și nimenea nu o va scăpa din mâna mea;
11 Și voiŭ face să înceteze tótă desfătarea eĭ,
Sĕrbătorile eĭ, lunele cele noŭĕ ale eĭ, și sabatele eĭ,
Și tóte sĕrbările eĭ.
12 Voiŭ nimici viĭele eĭ și smochiniĭ eĭ,
De carĭ a dis: Acésta-ĭ plata mea de meretrice,
Pre care mĭ-aŭ dat-o ĭubiţiĭ meĭ;
Le voiŭ preface într'o pădure,
Și férele câmpuluĭ le vor mânca.
13 Și voiŭ pedepsi asupra eĭ dilele Baalilor,
În carĭ le tămâĭa,
Și se împodobĭa cu cerceiĭ seĭ și cu salbele sale,
Și mergea după ĭubiţiĭ seĭ;
Er pre mine m'a uĭtat, dice Iehova.
14 De aceea écă, eŭ o voiŭ ademeni,
Și o voiŭ duce într'un deșert,
Și-ĭ voiŭ vorbi la inimă.
15 Și dintrînsul îĭ voiŭ face viĭe,
Și valea strâmtorăreĭ pentru pórta speranţeĭ:
Și va cânta acolo ca în dilele tinereţeĭ sale,
Și ca în diŭa suireĭ sale din pămêntul Egiptuluĭ.
16 Și în diŭa aceea, dice Iehova,
Mĕ veĭ chiema: Ìși, (*bărbatul meŭ*);
Și nu mĕ veĭ maĭ chĭema: Baali, (*domnul meŭ*).
17 Căcĭ voiŭ depărta numele Baalilor din gura eĭ,
Și nu-șĭ va maĭ aminti numele lor.
18 Și în diŭa aceea voiŭ încheĭa legămînt pentru dînșĭ
Cu férele câmpuluĭ,
Cu păsĕrile ceruluĭ,
Și *cu* târâtórile pământuluĭ;
Și arcul, și sabia, și resbelul le voiŭ stârpi din ţară,
Și voiŭ face ca eĭ să locuéscă în siguranţă.
19 Și mi te voiŭ logodi în etern;
Da, mi te voiŭ logodi în drept și dreptate,
În ĭubire și îndurărĭ:
20 Da, mi te voiŭ logodi în credinţă;
Și veĭ cunósce pre Iehova.
21 Și în diŭa aceea voiŭ rĕspunde, dice Iehova,
Voiŭ rĕspunde *cerereĭ* cerurilor,
Și acestea vor rĕspunde *cerereĭ* pămêntuluĭ

22 Şi pămêntul va rĕspunde cererei
grâuluĭ, a mustuluĭ şi a oleiu-
luĭ;
Şi acestea vor rĕspunde cererei Ez-
reeluluĭ.
23 Şi o voiŭ sĕmĕna pentru mine în
ţară,
Şi me voiŭ îndura de cea fără în-
durare;
Şi voiŭ dice cătră nepoporul meŭ:
Poporul meŭ escĭ,
Şi el va dice: Dumnedeul meŭ *escĭ*.

Păcatul luĭ Israel, şi îndreptarea şi ĭertarea luĭ de cătră Dumnedeŭ.

3 Dis-a Iehova cătră mine: Mergĭ
éră-şĭ, şi ĭubesce o femee, ĭubită de
bărbatul *sĕŭ*, dară adulteră; *ĭubesce-o*,
cum ĭubesce Iehova pre fiiĭ luĭ Israel,
dară cari caută la deĭ străinĭ, şi le
plac colaciĭ de stafide *aĭ idolilor*.
2 Decĭ mĭ-am năĭmit-o cu cincĭ-spre-
dece *sicli* de argint, cu un omer de
orz, şi cu jumătate omer de orz. 3 Şi
ĭ-am dis: Să locuescĭ cu mine dile
multe; să nu desfrânezĭ, şi să nu aĭ
cu altul; şi eŭ tot aşa *voiŭ fi* cu tine.
4 Căcĭ fiiĭ luĭ Israel vor rĕmâné
multe dile fără rege, şi fără domn, şi
fără sacrificiŭ, şi fără idolĭ, şi fără
efod şi *fără* terafimĭ. 5 După aceea
fiiĭ luĭ Israel se vor întórce, şi vor
căuta pre Iehova, Dumnedeul lor, şi
pre David, regele lor, şi vor alerga la
Iehova şi la bunĕtatea luĭ în dilele de
apoĭ.

Nesciinţa şi nelegĭuirea cumplită a poporuluĭ.

4 Ascultaţĭ cuvîntul luĭ Iehova, fiĭ
aĭ luĭ Israel!
Căcĭ Iehova are cértă cu locuitoriĭ
acestuĭ pămênt,
Căcĭ nu *este* adevĕr, nicĭ ĭubire,
nicĭ cunoscinţă de Dumnedeŭ în
acest pămênt.
2 Jurarea strâmbă, mincĭuna, şi uci-
derea,
Furtul şi adulterul s'aŭ rĕspândit,
Şi omorurile după omorurĭ într'una
se fac.
3 De aceea este în plângere ţara,
Şi tot locuitorul din ea lâncedesce,
Şi cu *dînşi* férele câmpuluĭ şi pă-
sĕrile ceruluĭ;
Da, chĭar pesciĭ măreĭ per.
4 Dară nimenea să nu certe, nicĭ să
mustre pre altul;
Căcĭ tot ce *este* de mustrat *în* po-
porul teŭ, *este şi în* preotul teŭ.
5 De aceea, *tu preotule,* alunecĭ diŭa,
Şi cu tine alunecă profetul nóptea;
Decĭ pre muma ta, *naţiunea întrégă*,
o voiŭ nimici.
6 Poporul meŭ se nimicesce din lipsa
de sciinţă;
Pentru că tu aĭ lepĕdat sciinţa,
Şi eŭ te voiŭ lepĕda pre tine de
a-mĭ maĭ preoţi;
Pentru că aĭ uĭtat legea Dumne-
deuluĭ tĕŭ,
Voiŭ uĭta şi eŭ pre fiiĭ teĭ.
7 Pe cât s'aŭ îmmulţit, pe atâta aŭ
păcătuit asupră-mĭ;
Decĭ onórea lor o voiŭ schimba în
ruşine.
8 Eĭ se hrănesc din păcatele poporu-
luĭ meŭ,
Şi doresc fără-de-legile lor.
9 De aceea fi-va de preot ca şi de
popor:
Îĭ voiŭ pedepsi pentru urmările lor,
Şi le voiŭ rĕsplăti *după* faptele
lor.
10 Căcĭ vor mânca, dară nu se vor
sătura;
Vor desfrâna, dară nu se vor îm-
mulţi;
Pentru că s'aŭ lăsat de a ţine sémă
de Iehova.
11 Desfrânarea şi vinul şi mustul *le-aŭ*
răpit inima.
12 Poporul meŭ întrébă lemnele sale,
Şi toégul luĭ, *ca* să-ĭ predică;
Căcĭ spiritul desfrânăreĭ *ĭ*-a rătăcit,
Şi el desfrânéză, *abătêndu-se* de la
Dumnedeul sĕŭ.
13 Sacrifică pe vârfurile munţilor,
Şi tămâiéză pe coline,
Supt stejarĭ, *supt* plopĭ şi *supt* te-
rebinţĭ,
Pentru că umbra lor *este* frumósă:
De aceea *şi* fiĭcele vóstre desfrâ-
néză,
Şi miresele vóstre săvârşesc adul-
terĭ.
14 Eŭ nu pedepsesc pre fiĭcele vóstre,
când desfrânéză,
Nicĭ pre miresele vóstre, când să-
vârşesc adulter;
Căcĭ eĭ însi-şĭ se trag la o parte
cu curvele,
Şi sacrifică cu sodomiţiĭ;
De aceea va cădé *acest* popor cel
fără de minte.

Iuda este îndemnată să nu cadă şi ea în păcate.

15 Dacă tu, Israele, desfrânezĭ,
Iuda să nu nelegĭuéscă!
Decĭ nu mergeţĭ la Ghilgal,
Nicĭ nu vĕ suiţĭ la Bet-Aven,

Nicĭ vĕ juraţĭ: „Viŭ *este* Iehova."
16 Căcĭ Israel s'a îndărătnicit, ca o juncă îndărătnică;
Şi apoĭ Iehova să-ĭ maĭ pască acum, ca pre un mĭel în loc larg!
17 Efraim s'a lipit de idolĭ;
Lăsaţi-l.
18 Bĕutura lor este desfrânată,
Cu totul s'aŭ dedat desfrânăreĭ,
Maĭ mariĭ lor ĭubesc ocara.
19 Vêntul îĭ va strânge în aripele sale,
Şi se vor ruşina de sacrificiĭle lor.

Amândouĕ regatele sûnt ameninţate.

5 Ascultaţĭ, preoţilor, acésta,
Şi luaţĭ aminte, casă a luĭ Israel!
Şi ĭé în urechie, casă a regeluĭ!
Căcĭ asupra vóstră *vine* judecata;
Pentru că eraţĭ un laţ la Mizpa,
Şi o cursă întinsă la Tabor.
2 Şi ca să ucidă, ascunsu-s'aŭ ceĭ abătuţĭ în înfundăturĭ;
Dară eŭ pre toţĭ îĭ voiŭ pedepsi.
3 Cunosc pre Efraim,
Şi Israel nu este ascuns de mine;
Şi acum, Efraime, tu desfrânezĭ,
Israel s'a pângărit.
4 Faptele lor nu-ĭ lasă să se întórcă la Dumneḑeul lor,
Căcĭ între eĭ *este* spiritul desfrânăreĭ;
Şi n'aŭ cunoscut pre Iehova.
5 Şi mândria luĭ Israel se plécă înaintea feţeĭ luĭ,
Decĭ Israel şi Efraim vor cădé în nelegĭuirea lor:
Ba chĭar şi Iuda va cădé cu dînşi.
6 Cu turmele lor şi cu ciredile lor vor merge să caute pre Iehova;
Dară nu-*l* vor afla;
S'a tras de la dînşi.
7 Necredincĭos purtatu-s'aŭ către Iehova:
Căcĭ aŭ născut copiĭ străinĭ!
Dară acum o lună *va fi de ajuns*, ca să-ĭ înghiţă pre eĭ şi moştenirile lor.
8 Suflaţĭ din trâmbiţă în Ghibea,
Din trâmbiţă în Rama!
Sunaţĭ tare *în* Bet-Aven;
„*Écă-ĭ* în dărătul tĕŭ, Beniamine!"
9 Efraim va fi în pustiire în ḑiŭa mustrăreĭ;
Între seminţiile luĭ Israel făcut-am cunoscute cele sigure.
10 Maĭ mariĭ luĭ Iuda sûnt tot atâţia strămutătorĭ de hotare;
Vĕrsa-voiŭ, ca apa, asupra lor urgia mea.
11 Efraim *este* asuprit *şi* sfărâmat prin judecată;
Căcĭ de voĭe a mers în calea urâcĭuneĭ.
12 De aceea *fost-am* luĭ Efraim ca molie,
Şi caseĭ luĭ Iuda ca putreḑicĭune.
13 A vĕḑut Efraim bóla sa,
Şi Iuda rana sa,
Atuncĭ a mers Efraim în Asiria,
Şi a trimes către regele cel rĕsboĭnic;
Dară acesta n'a putut să vĕ însănătoşeze,
Nicĭ să vĕ vindece de rana vóstră.
14 Căcĭ eŭ *sûnt* ca un leŭ luĭ Efraim,
Şi ca un puiŭ de leŭ caseĭ luĭ Iuda;
Eŭ, eŭ voiŭ sfăşĭa, şi mĕ voiŭ depărta,
Voiŭ răpi, şi nu *va fi* cine să scape.
15 Merge-voiŭ, *şi* mĕ voiŭ întórce la locul meŭ,
Până ce vor cunósce că sûnt vinovaţĭ, şi vor căuta faţa mea;
În strâmtorarea lor mĕ vor căuta.

Pedépsa luĭ Dumneḑeŭ duce la pocăinţă.

6 Veniţĭ, să ne întórcem către Iehova,
Căcĭ el a sfâşĭat, şi *tot* el ne va vindeca;
El a lovit, şi el ne va lega *rana*;
2 El într'*o ḑi*, doĕ, ne va vindeca;
A treĭa ḑi ne va scula,
Şi vom vĭeţui înaintea luĭ.
3 Atuncea vom cunósce, *şi* vom urma a cunósce pre Iehova;
Luminos ca aurora va rĕsări el,
Şi va veni la noĭ ca o plóĭe,
Ca o plóĭe tărḑie, *care* adapă pămêntul.
4 Ce să-ţĭ fac, Efraime!
Ce să-ţĭ fac, Iuda;
Căcĭ bunĕtatea ta *este* ca norul de diminéţă,
Şi ca roŭa de diminéţă, *care* trece.
5 De aceea îĭ biciuesc prin profeţĭ,
Şi îĭ ucid prin cuvintele gureĭ mele;
Şi judecăţile *vĕrsate* asupră-ţĭ eşiră, *ca* lumina.
6 Căcĭ îndurare voĭesc, şi nu sacrificiŭ;
Şi cunoscinţă de Dumneḑeŭ maĭ mult decât olocauste.
7 Dară eĭ călcat-aŭ legămîntul, ca orĭ-care *alt* om;
În el purtatu-s'aŭ necredincĭos către mine,
8 *În* Galaad, cetatea făcătorilor de rele,
Plină de urme de sânge.

9 Şi ca o cétă de hoţĭ *ce* pândesce
pre cine-va,
Aşa tagma preoţilor ucide pe dru-
mul la Şechem;
Făptuesc rele.
10 Vĕḑut-am lucrurĭ de grózĕ în casa
luĭ Israel:
Acolo *este* desfrânarea luĭ Efraim;
Israel s'a pângărit.
11 Şi pentru tine, Iuda, hotăritu-s'a
un seceriş.
Când voĭam să întorc prinşiĭ po-
poruluĭ meŭ,

Moravurile cele stricate ale curţeĭ şi ale poporuluĭ mustrate şi amenințate.

7 Când voĭam să vindec pre Israel,
Atuncea se descoperi fără-de-legea
luĭ Efraim,
Şi rĕutăţile Samarieĭ;
Căcĭ eĭ fac înşelăcĭunĭ;
În lă-întru furul întră,
Şi hoţiĭ se lăţesc pe afară,
2 Şi eĭ nu cugetă în inima lor,
Că eŭ ţin minte tótă nelegĭuirea
lor.
Acum faptele lor îĭ împresóră:
Ele sûnt înaintea feţeĭ mele.
3 Desfată pre rege cu rĕutatea lor,
Şi pre ceĭ marĭ cu mincĭunele lor;
4 Toţĭ *sûnt* adulterĭ,
Sûnt ca cuptorul cel aprins al pi-
taruluĭ;
Cel ce aţâţă *focul* se odihnesce *nu-
maĭ* de la frământarea aluatu-
luĭ
Până la dospirea *luĭ*.
5 Ḑiŭa regeluĭ nostru *a venit*!
Maĭ mariĭ aŭ slăbit de aprinderea
vinuluĭ,
Şi el însu-şĭ a întins mâna sa bat-
jocuritorilor.
6 Gătesc inima lor, ca pre un cuptor,
Stând la pândă:
Pitarul lor dórme tótă nóptea;
Ér diminéţa el arde ca un foc în-
flăcărat.
7 Toţĭ acestia sûnt aprinşĭ ca un cup-
tor,
Şi sfâşiă pre judecătoriĭ lor;
Toţĭ regiĭ lor au căḑut:
Nu *se află* între dînşi cine să strige
cătra mine.

Vestirea pedepselor meritate.

8 Efraim s'a amestecat cu popórele,
Efraim este *ca* o turtă neîntórsă.
9 Străiniĭ aŭ mâncat puterea luĭ, şi
el *nicĭ* n'a prins de scire;
Da, perĭ albĭ s'aŭ ivit ici-colea pe
el, şi el n'a prins de scire.
10 Şi mândria luĭ Israel se plécă îna-
intea feţeĭ sale;
Dară cu tóte acestea nu se întorc
cătră Iehova, Dumneḑeul lor,
Nicĭ nu-l caută.
11 Efraim este ca o porumbiţă próstă,
fără de minte,
Eĭ chĭémă Egiptul, merg în Asiria;
12 Când vor merge, voiŭ întinde asu-
pra lor laţul meŭ,
Îĭ voiŭ doborî, ca pre păsĕrile ce-
ruluĭ;
Îĭ voiŭ pedepsi, după cum datu-s'a
în şcire adunăreĭ lor.
13 Vaĭ de dînşi! căcĭ aŭ fugit de la
mine:
Perḑare lor! căcĭ aŭ nelegĭuit asu-
pră-mĭ:
Eŭ voĭam să-ĭ rĕscumpĕr,
Dară eĭ vorbiră mincĭunĭ asupra
mea.
14 Şi nu aŭ strigat către mine în ini-
ma lor,
Ci urlaŭ pe paturile lor:
Turbaŭ după grâŭ şi must,
Şi se depărtaŭ de la mine.
15 I-am deprins, *şi* am întărit braţele
lor,
Dară eĭ mĭ-aŭ socotit-o de rĕŭ.
16 Se întorc, *dară* nu către cel Pré-
înalt;
Ajuns-aŭ ca un arc amăgitor;
Maĭ mariĭ lor cad de sabiă pentru
turbarea limbeĭ lor:
Acésta *fi-va* lor spre batjocură în
pămêntul Egiptuluĭ.

Duşmanul năvălesce asupra poporuluĭ idolatru.

8 La gura-ţĭ trâmbiţa!
Neamicul vine, ca un vultur asupra
caseĭ luĭ Iehova,
Pentru-că aŭ călcat legămîntul meŭ,
Şi aŭ nelegĭuit asupra legeĭ mele.
2 Israel striga-va către mine:
„Dumneḑeul meŭ, te cunóscem."
3 Israel lepĕdatu-s'a de bine;
Decĭ să-l urmăréscă neamicul.
4 Eĭ şĭ-aŭ pus regĭ, dară nu prin
mine;
Aŭ aşeḑat maĭ marĭ, dară fără şci-
rea mea:
Din argintul lor şi din aurul lor
făcutu-şi-aŭ idolĭ,
Ca să fie stârpiţĭ.
5 Samario, viţelul tĕŭ *te*-a alungat,
Aprinsu-s'a asupră-lor mânia mea
Până când *nu* vor puté să se cu-
reţe!
6 Căcĭ *unul* din Israel,
Un maĭstru l-a făcut;

De aceea nicĭ nu *este* Dumneḍeŭ;
Decĭ viţelul Samarieĭ fărâmĭ se va face.
7 Căcĭ aŭ sĕmĕnat vênt,
Şi vor secera vârtej:
Holde nu vor fi;
Şi grânele nu vor da făină;
Şi de va da, străiniĭ o vor înghiţi.
8 Israel înghiţi-se-va;
Ajuns-aŭ acum între naţiunĭ
Ca un vas netrebnic.
9 Căcĭ s'aŭ suit la Asiria,
Eĭ cari *trebuĭaŭ să trăéscă ca* asinul sălbatic, singur;
Efraim împărţit-a darurĭ de ĭubire;
10 Şi de şi a împărţit între popóre, pre acestea tot le voiŭ aduna;
Şi în curând vor tremura pentru tributul *ce aŭ să dea* regeluĭ domnilor.
11 Căcĭ Efraim a îmmulţit altarele spre a păcătui,
Avut-a altare de păcătuire.
12 Scrisu-i-am măreţiele legeĭ mele,
Dară socotitu-s'aŭ ca lucru străin.
13 Junghiat-aŭ olocaustele mele, ca să mănânce carnea *lor*,
De aceea Iehova nu le-a primit;
Acum îşĭ va aminti de fără-de-legile lor, şi va pedepsi păcatele lor;
Eĭ se vor întórce în Egipt.
14 Căcĭ Israel a uĭtat pre Creatorul sĕŭ, şi zidesce palaturĭ;
Şi Iuda a îmmulţit cetăţile întărite;
Dară voiŭ trimete foc în cetăţile luĭ,
Care va mistui palaturile luĭ.

Păcatele cele grele ale luĭ Israel, şi urmările lor cele perḍătóre.

9 Nu te bucura, Israele, cu veselie, ca *cele-l-alte* popóre;
Căcĭ aĭ desfrânat, *abătêndu-te* de la Dumneḍeul tĕŭ;
Iubit-aĭ plata de curvă în tóte ariele de grâŭ.
2 Aria şi linul nu-ĭ va nutri;
Şi mustul le va lipsi:
3 Nu vor rĕmâné în pămêntul luĭ Iehova;
Ci Efraim se va întórce în Egipt;
Şi vor mânca necurate în Asiria.
4 Nu vor aduce *libaţiunĭ* de viu luĭ Iehova,
Nicĭ îĭ vor fi plăcute sacrificĭele lor;
Le *vor fi* ca pânea celor ce jelesc;
Toţĭ ceĭ ce vor mânca se vor pângări;
Căcĭ *sûnt* bucate pentru fómea lor;
Nu vor intra în casa luĭ Iehova.
5 Ce veţĭ face în ḍiŭa de sĕrbătorire?
Şi în ḍiŭa sĕrbăreĭ luĭ Iehova?
6 Căcĭ écă, fugit-aŭ de *multă* desfrânare;
Egiptul îĭ va aduna, şi Memfisul îĭ va îmmormînta;
Tesaurele lor de argint le va moşteni urzica;
Spiniĭ *vor cresce* în corturile lor.
7 Venit-aŭ ḍilele pedepsireĭ,
Venit-aŭ ḍilele rĕsplătireĭ;
Israel *o* va cunósce;
Profeţiĭ *sûnt* nebunĭ,
Ceĭ inspiraţĭ *sûnt* smintiţĭ,
Pentru mulţimea fără-de-legeĭ tale şi a ureĭ celeĭ marĭ.
8 Straja luĭ Efraim e cu Dumneḍeul meŭ,
Dar profetul, *e* laţ de păsĕrar pe tóte căile sale,
Şi duşman în casa Dumneḍeuluĭ sĕŭ.
9 Stricatu-s'aŭ fórte, ca în ḍilele Ghibeeĭ;
De aceea îşĭ va aminti fără-de-legea lor,
Va pedepsi păcatele lor.
10 Aflat-am pre Israel *plăcut* ca un strugure în pustiiŭ;
Vĕḍut-am pre părinţiĭ voştri, ca ântĕĭele frupte ale smochinuluĭ în primăvară;
Dară el a mers cătră Baal-Peor,
S'a consacrat ruşineĭ,
Şi a ajuns de urâcĭune, ca şi *lucrul* ĭubireĭ lor.
11 Efraim — ca o pasĕre va sbura mărirea luĭ —
Nicĭ naşcere, nicĭ îngrecare, nicĭ zămislire maĭ mult nu *va avé*.
12 *Căcĭ* chĭar şi de copiiĭ, *ce* li se vor ridica,
Îĭ voiŭ lipsi, *ca* nicĭ unul *să* nu *ajungă* bărbat;
Şi vaĭ de eĭ, când mĕ voiŭ trage de la dînşi!
13 Vĕḍut-am pre Efraim ca Tirul, sădit în loc plăcut;
Dară *acest* Efraim scóte-va pre copiiĭ seĭ înaintea ucigaşuluĭ.
14 Dă-le, Iehova!
Dară ce le veĭ da?
Dă-le mitră stérpă şi ţîţe secĭ.
15 Tótă rĕutatea lor *este* în Ghilgal:
Căcĭ acolo învăţatu-m'am a-ĭ urî;
Pentru rĕutatea faptelor lor îĭ voiŭ goni din casa mea;
Nu-ĭ voiŭ maĭ ĭubi;
Toţĭ maĭ mariĭ lor *sûnt* neascultătorĭ.

16 Efraim este bătut,
Rădăcina lor s'a uscat:
Frupt nu se va maĭ face;
Şi chĭar de'ar nasce,
Voiŭ omorî *fruptele* cele dorite ale mitreĭ lor.
17 Dumneḑeul meŭ îĭ va lepĕda,
Căcĭ nu l-aŭ ascultat;
Şi se vor rătăci între popóre.

Fără dreptate nu e mântuire.

10 Israel *este ca* o vie buécă,
Dat-a frupte;
Dară cu cât fruptele sale eraŭ maĭ multe, *cu atâta* a îmmulţit altarele sale;
Cu cât *era* maĭ bun pămêntul sĕŭ, *cu atâta* a făcut stâlpĭ maĭ frumoşĭ.
2 Inima lor este linguşitóre,
Decĭ se vor pedepsi;
El va rĕsturna altarele lor,
Va sfărâma stâlpiĭ lor.
3 Căcĭ acum ḑic:
Noĭ nu vom avé rege, fiind-că nu ne temem de Iehova;
Şi la ce póte folosi un rege?
4 Vorbĭaŭ vorbe,
Juraŭ mincĭunos, când încheĭaŭ legămîntul;
De aceea şi judecata va rĕsări ca cucuta în brazdele ţarineĭ,
5 Locuitoriĭ Samarieĭ vor tremura pentru viţelul din Bet-Aven;
Da, poporul va jeli pentru el;
Şi preoţiĭ luĭ vor tremura,
Ca nu mărirea luĭ să se strămute din el.
6 El va fi dus în Asiria,
Ca un dar regeluĭ rĕsboĭnic;
Ruşinea va cuprinde pre Efraim,
Şi Israel se va ruşina de sfatul sĕŭ.
7 Peri-va regele Samarieĭ,
Ca spuma de pe faţa apeĭ.
8 Şi înălţimile din Aven, păcatul luĭ Israel, se vor sfărâma,
Spinĭ şi cĭulinĭ vor rĕsări pe altarele lor:
Şi vor ḑice munţilor: „Acoperiţi-ne;“
Şi colinelor: „Cădeţĭ preste noĭ.“
9 Israele, păcătuit-aĭ maĭ mult decât în ḑilele din Ghibea;
Acolo ridicatu-s'aŭ asupra celor nelegĭuiţĭ;
Dară un resbel *ca* cel din Ghibea n'ar puté ajunge pre acestia.
10 După voĭa mea îĭ voiŭ mustra;
Şi popórele se vor aduna asupra lor,
Când îĭ voiŭ lega pentru cele doŭĕ urâcĭunĭ ale lor.
11 Efraim *este* juncă învĕţată,
Ce ĭubesce a triera;
Decĭ voiŭ pune jug pe grumazul eĭ cel frumos;
Voiŭ înjuga pre Efraim; Iuda va ara;
Iacob va grăpa brazdele sale.
12 Semĕnaţĭ *pentru* sine-vĕ pentru mântuire,
Seceraţĭ în îndurare,
Araţĭ pămêntul vostru cel înţelenit;
Căcĭ *este* timpul de a căuta pre Iehova,
Până ce va veni, şi va plóŭa mântuire preste voĭ.
13 *Dară* voĭ aţĭ arat nelegĭuire, aţĭ secerat rĕutate:
Aţĭ mâncat fruptul mincĭuneĭ;
Căcĭ te-aĭ încreḑut în calea ta,
În mulţimea vitejilor teĭ.
14 De aceea perḑare se va ridica între seminţiele tale,
Şi tóte întăririle tale se vor dărâma.
Cum Şalman a dărâmat Bet-Arbelul în ḑiŭa lupteĭ,
În care muma fu sdrobită désupra copiilor *eĭ*;
15 Aşa vĕ va face voŭĕ, Bet-Elul
Pentru nelegĭuirea vóstră cea fără de marginĭ;
Într'o diminéţă peri-va cu desăvârşire regele luĭ Israel.

Nerecunoscinţa luĭ Israel pentru îndurarea cea fără încetare a luĭ Dumneḑeŭ; ameninţărĭ şi făgăduinţĭ.

11 Pre-când Israel *era* prunc, eŭ l-am ĭubit,
Şi din Egipt am chĭemat pre fiĭul meŭ.
2 *Dară cu cât profeţiĭ* îĭ chĭemaŭ, cu atâta se depărtaŭ de la dînşi;
Sacrificaŭ Baalilor,
Şi tămâĭaŭ chipurilor cĭoplite.
3 Eŭ am dat luĭ Efraim un conducător, *care* îĭ lua în braţele sale:
Dară n'aŭ cunoscut, că eŭ voĭam să-ĭ îndrept.
4 Trasu-i-am cu funiĭ de ómenie
Şi cu legăturĭ de ĭubire;
Şi fostu-le-am ca ceĭ ce ridică jugul de pe grumaz;
Şi pus-am nutreţul înaintea lor.
5 În pămêntul Egiptuluĭ nu se va maĭ întórce;
Căcĭ Asirianul este regele luĭ:
Căcĭ n'a voit să se întórcă *către mine.*

6 Sabia cădé-va preste cetăţile luĭ,
Şi va strica zăvórcle luĭ, şi *le* va mistui,
Pentru sfaturile lor.
7 Poporul meŭ este pe povârnişul rĕsculăreĭ împotriva mea;
Şi de şi aŭ fost chĭemaţĭ către cel Pré-înalt,
Nimenea nu *l*-a înălţat.
8 Cum să te daŭ, Efraime?
Cum să te părăsesc, Israele?
Cum să te fac ca Adma?
Cum să te pun ca Zeboimul?
Inima mea s'a întors în mine,
Compătimirea mea s'a aprins.
9 Nu voiŭ îndeplini aprinderea mânieĭ mele,
Nu voiŭ maĭ strica Efraimul;
Căcĭ eŭ *Dumneḑeŭ sûnt*, şi nu om,
Cel sânt în mijlocul tĕŭ;
Şi nu voiŭ veni în mânie.
10 Vor urma luĭ Iehova,
Când va mugi ca leul;
Da, el va mugi;
Atuncea vor alerga fiiĭ de la apus:
11 Vor alerga din Egipt, ca pasĕrca,
Şi ca porumbiţa din pământul Asirieĭ;
Şi-ĭ voiŭ reaşeḑa în casele lor,
Ḑice Iehova.

Rĕstrăbunul Iacob un tip pentru poporul sĕŭ.

12 Efraim înconjuratu-m'a cu mincĭunĭ,
Şi casa luĭ Israel cu înşelăcĭunĭ,
Şi Iuda se rătăcesce încă de la Dumneḑeŭ,
De la cel Sânt şi Credincĭos.
2 Efraim pasce vênt,
Şi urméză după vêntul de la rĕsărit;
Pe tótă ḑiŭa îmmulţesce mincĭunele şi perḑarea,
Da, încheĭă legăturĭ cu Asirieniĭ,
Şi se trimete oleiŭ în Egipt.
3 Iehova are cértă şi cu Iuda,
Şi va pedepsi pre Iacob după căile luĭ,
După faptele luĭ îĭ va rĕsplăti.
4 *Încă* în mitra *mumeĭ fiind*, a apucat călcăĭul frateluĭ sĕŭ,
Şi în vârsta sa bărbătéscă s'a luptat cu Dumneḑeŭ;
5 Da, s'a luptat cu ângerul, şi l-a învins,
Ângerul plânsu-s'a şi s'a rugat de el;
În Bet-El l-a aflat, şi acolo a vorbit cu noĭ.
6 Da, Iehova *este* Dumneḑeul oştirilor;
Iehova *este* numele luĭ.
7 De aceea întórce-te către Dumneḑeul tĕŭ;
Păzesce îndurarea şi judecata,
Şi speră în Dumneḑeul tĕŭ pururea.
8 *Ca* un neguţător,
În a căruĭ mânĭ *sûnt* cântare de înşelăcĭune,
Şi care ĭubesce a înşela,
9 Efraim ḑice: Cu adevĕrat înavuţitu-m'am,
Câştigatu-mi-am avuţiĭ;
Dară în tóte câştigurile mele nu se va găsi în mine nicĭ o nedreptate, nicĭ un păcat.
10 Dară, eŭ Iehova, Dumneḑeul tĕŭ din pământul Egiptuluĭ,
Te voiŭ face éră-şĭ să locuescĭ în corturĭ,
Ca în ḑilele de sĕrbătorĭ.
11 Cuvîntat-am şi prin profeţĭ,
Şi am îmmulţit visĭunile,
Şi parabole *v*'am vorbit prin profeţĭ. —
12 *Dară* în Galaad se aflaŭ deşertăcĭunĭ şi idolĭ mincĭunoşĭ,
În Ghilgal sacrificaŭ taurĭ,
Şi altarele lor *eraŭ* ca bulgăriĭ pe brazdele ţarineĭ. —
13 Şi Iacob a fugit în pământul Sirieĭ,
Şi Israel a servit pentru o femee,
Şi pentru o femee a păzit *vite*.
14 Şi prin profet a suit Iehova pre Israel din Egipt,
Şi prin profet a fost păstrat *poporul* acesta.
15 *Dară* Efraim întărîtat-a *pre Dumneḑeŭ* amar fórte:
De aceea va vĕrsa sângele luĭ asupra luĭ,
Şi ocara luĭ o va întórce Domnul sĕŭ asupra luĭ.

Păcatul şi pedépsa luĭ Israel; chiemărĭ la căinţă, şi făgăduinţĭ.

13 Când Efraim vorbĭa, *era* spaĭmă;
era înalt fórte în Israel;
Dară de cum a păcătuit prin Baal, a murit.
2 Şi acum păcătuesc din ce în ce maĭ mult,
Şi şĭ-aŭ făcut loru-şĭ din argintul lor chipurĭ vĕrsate,
Idolĭ după măestria lor;
Tóte acestea *sûnt* lucrurĭ de maĭstru;
Ḑic eĭ de dînsele,
„Omeniĭ ce voĭesc să sacrifice, să sărute viţeiĭ."

3 De aceea vor fi ca un nŭor de diminéţă,
Şi ca roŭa de diminéţă, ce trece,
Ca pléva, *ce* se spulberă de pe arie,
Şi ca fumul în cămin.
4 Dară eŭ Iehova *sûnt* Dumneḑeul tĕŭ din pămêntul Egiptuluĭ;
Şi alt ḑeŭ afară de mine să nu cunoscĭ;
Căcĭ nu *este* alt mântuitor afară de mine.
5 Eŭ te-am cunoscut în pustiiŭ,
Într'un pămênt sec.
6 *Dară* păscênd s'aŭ săturat,
S'aŭ săturat, şi s'a înălţat inima lor,
De aceea m'aŭ uĭtat.
7 Drept care le voiŭ fi ca un leŭ,
Şi ca un leopard voiŭ pândi la drum;
8 Îĭ voiŭ întâmpina ca o ursóĭcă lipsită *de puĭ*,
Şi voiŭ sfâşia îmbrăcămintea inimeĭ lor,
Şi acolo îĭ voiŭ înghiţi ca un leŭ;
Férele câmpuluĭ îĭ vor sfâşia.
9 Perdutu-te-aĭ, Israele,
Dară în mine *este* ajutorul tĕŭ.
10 Unde este decĭ regele tĕŭ?
Să te mântuĭă acum în tóte cetăţile tale!
Şi *unde sûnt* judecătoriĭ teĭ, de carĭ aĭ ḑis:
Dă-mĭ rege şi maĭ marĭ?
11 Datu-ţi-am rege întru mânia mea,
Dară 'l voiŭ şi lua în urgia mea.
12 Fără-de-legea luĭ Efraim *este* strânsă,
Păcatul sĕŭ s'a păstrat:
13 Durerĭ de femeă în facere vor veni asupră-ĭ,
Este fiiŭ neînţelept;
Căcĭ nu se aţine la timp la spargerea naşcereĭ.
14 Din mâna infernuluĭ ĭ-aşĭ rĕscumpĕra;
De mórte ĭ-aşĭ mântui;
Dară haĭde, mórte, cu cĭuma ta!
Haĭde, infernule, cu mortăcĭunea ta!
Compătimirea fie ascunsă de ochiĭ meĭ!
15 *Căcĭ* de şi este roditor în câmp,
Vêntul de rĕsărit va veni;
Vêntul luĭ Iehova se va ridica din deşert,
Şi isvorul luĭ va usca,
Şi fântâna luĭ se va seca;
Acesta va răpi tesaurul tuturor vaselor *sale* cele preţióse.
16 Samaria se va nimici;
Căcĭ s'a rĕsculat asupra Dumneḑeuluĭ sĕŭ;
Vor cădé de sabie;
Prunciĭ lor ceĭ sugătorĭ sdrobi-se-vor,
Şi îngrecatele lor se vor spinteca

Convertirea Israeluluĭ şi înflorirea viitóre.

14 Israele, întórce-te către Iehova, Dumneḑeul tĕŭ;
Căcĭ aĭ căḑut prin fără-de-legea ta.
2 Luaţĭ cu voĭ cuvinte şi întorceţi-vĕ către Iehova:
Ḑiceţi-ĭ:
Ridică-ţĭ tótă fără-de-legea *nóstră*,
şi primesce-*ne* bine;
Aşa vom plătĭ viţeiĭ buzelor nóstre.
3 Asiria nu ne va mântui;
Nu vom călări pe caĭ;
Şi nu vom maĭ ḑice către lucrul mânelor nóstre: Sûnteţĭ ḑeiĭ noştri;
Căcĭ întru tine va afla îndurare cel orfan.
4 Voiŭ vindeca neascultarea lor,
Îĭ voi ĭubi cu bună-voie!
Căcĭ mânia mea s'a întors de la dînsul.
5 Voiŭ fi luĭ Israel ca roŭa:
Ca crinul el va înflori,
Şi va prinde rădăcinele sale, ca *arborele* Libanuluĭ:
6 Ramurile luĭ se vor întinde,
Mărirea luĭ va fi ca a olivuluĭ,
Şi mirosul luĭ ca al Libanuluĭ.
7 Se vor întórce ceĭ ce şedeaŭ supt umbra luĭ,
Vor înspica *ca* grâul, şi vor înflori ca viĭa,
Mirosul luĭ *va fi* ca al vinuluĭ din Liban.
8 Efraim *va ḑice*: Ce maĭ am a face cu idoliĭ?
Auḑitu-*l*-am, şi voiŭ privi spre dînsul:
Fi-i-voiŭ ca un brad verde:
Fruptul tĕŭ va purcede de la mine.
9 Cine *este* înţelept,
Ca să pricépă acestea?
Cu minte,
Ca să cunóscă acestea?
Căcĭ drepte *sûnt* căile luĭ Iehova,
Şi ceĭ dreptĭ pe ele umblă;
Ér ceĭ fără-de-lege cad pe ele.

IOEL.

Predicerĭ despre judecățĭ, ce aŭ să vină, și indemnărĭ la căință și rugăciune.

1 Cuvîntul luĭ Iehova ce a fost cătră
Ioel, fiĭul luĭ Petuel.
2 Ascultațĭ acésta, bătrânilor!
Și luațĭ în urechĭ, voĭ toțĭ locuitoriĭ țăreĭ!
Una ca acésta întâmplatu-s'a óre în ḑilele vóstre,
Orĭ în ḑilele părinților voștri?
3 Spunețĭ de acésta fiilor voștri,
Și fiiĭ voștri fiilor lor,
Și fiiĭ acestora *să spună* urmașilor lor.
4 Mâncat-a locusta
Cele ce aŭ rĕmas de la omidă;
Și forfăcarul mâncat-a
Cele rĕmase de la locustă;
Ér pre cele rĕmase de la forfăcar
Mâncatu-le-a mușița,
5 Desteptați-vĕ, bețivilor, și plângețĭ.
Și căinați-vĕ toțĭ bĕutoriĭ de vin,
Pentru must:
Căcĭ s'a răpit de la gura vóstră.
6 Căcĭ un popor s'a suit asupra pămêntuluĭ meŭ,
Puternic și fără numĕr:
Dințiĭ luĭ *sûnt ca* dințiĭ de leŭ,
Și măselele le are, *ca* leul bătrân.
7 Prefăcut-a viĭa mea într'un deșert,
Și a rodit smochinul meŭ:
L-a desgolit cu totul, și l-a lepĕdat:
Rĕmas-aŭ albe ramurile luĭ.
8 Căinéză-te, ca o logodnică, încinsă în sac
Pentru bărbatul tinerețeĭ sale!
9 Răpitu-s'a darul de pâne și libațiunea
Din casa luĭ Iehova;
Bocescu-se preoțiĭ, serviĭ luĭ Iehova.
10 Câmpul s'a pustiit,
Țarina bocesce;
Căcĭ grâul s'a pustit,
Mustul s'a stors,
Oleĭul lipsesce.
11 Rușinați-vĕ, plugarilor,
Căinați-vĕ, vierilor!
Pentru grâŭ și pentru orz:
Că secerișul câmpuluĭ a perit;
12 Viĭa s'a prăpădit, și smochinul a perit,
Rodiul, palmĭerul și mărul,
Toțĭ arboriĭ câmpuluĭ s'aŭ uscat:
De aceea a încetat veselia între fiiĭ ómenilor.

Tânguire și rugă.

13 Încingeți-vĕ, și plângețĭ, preoților,
Urlați-vĕ, servĭ aĭ altaruluĭ!
Venițĭ, petrecețĭ nóptea în sacĭ,
Servĭ aĭ Dumneḑeuluĭ meŭ!
Căcĭ darul de pâne și libațiunea aŭ contenit
Din casa Dumneḑeuluĭ vostru.
14 Rânduițĭ ajunare, prochĭemațĭ ḑi sântă,
Adunațĭ pre bătrânĭ *și* pre toțĭ locuitoriĭ țăreĭ
În casa luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru;
Și strigațĭ cătră Iehova.
15 Vaĭ de ḑiŭa *aceea*!
Căcĭ ḑiŭa luĭ Iehova *este* aprópe,
Și va veni ca o perḑare de la Atot-puternicul.
16 Aŭ nu s'aŭ răpit mâncările de dinaintea ochilor noștri,
Desfătarea și bucuria din casa Dumneḑeuluĭ nostru?
17 Semințele putreḑesc supt brazdele lor,
Grânarele s'aŭ deșertat, hambarele s'aŭ stricat;
Căcĭ grâul lipsesce.
18 Cum sbier animalele!
Rătăcescu-se cireḑile de boĭ;
Căcĭ nu aŭ pășĭune,
Da, turmele de oĭ aŭ perit.
19 Iehova! cătră tine voiŭ striga:
Căcĭ focul a mistuit pășunile pustiĭuluĭ,
Și flacăra a ars toțĭ arboriĭ câmpuluĭ.
20 Chĭar animalele câmpuluĭ doresc de tine;
Căcĭ aŭ secat curgerile apelor,
Și focul a mistuit pășĭunile pustiĭuluĭ.

Se descrie maĭ departe chinul lăcustelor.

2 Suflațĭ din trâmbiță în Sion,
Și dațĭ larmă în muntele cel sânt al meŭ;
Să se cutremure toțĭ locuitoriĭ țăreĭ;
Că vine ḑiŭa luĭ Iehova, căcĭ se apropie:

2 Di de întunerec şi de întunecime,
Di de nŭorĭ şi de negură désă,
Ca ḑiorele lăţite pe munţĭ;
Un popor numĕros şi puternic,
Asemenea căruĭa n'a fost de la început,
Şi nicĭ nu va maĭ fi după el,
Până în aniĭ multor generaţiunĭ.
3 Focul mistue înaintea luĭ,
Şi flacăra arde înapoĭa luĭ;
Pămêntul înaintea luĭ *este* ca grădina Edenuluĭ,
Şi înapoĭa luĭ *este ca* un pustiŭ deşert;
Nimic nu scapă de el.
4 Chipul lor *este* ca chipul cailor;
Şi ca călăreţiĭ, aşa alérgă.
5 Ca vuetul de care, sar pe vârfurile munţilor,
Ca sunetul flacăreĭ de foc, care mistue mirestea,
Ca un popor puternic înşirat de bătaie.
6 La vederea luĭ popórele tremură,
Tóte feţele pălesc.
7 Alérgă ca vitejiĭ;
Ca bărbaţiĭ de resbel se suiŭ pe zid,
Şi merg fie-care în calea sa:
Nu strică şirurile lor,
8 Şi unul pre altul nu se împing;
Fie-care merge în calea sa:
Prin săbiĭ se aruncă, *şi* nu rănesc;
9 Grăbesc în cetate:
Alérgă pe ziđurĭ, se suiŭ pe case:
Intră prin ferestre, ca furul.
10 Pămêntul se cutremură înaintea lor;
Cerurile tremură;
Sórele şi luna se întunecă,
Şi stelele îşĭ trag lumina lor.
11 Şi Iehova trimite vocea sa înaintea ósteĭ sale:
Căcĭ *acéstă* tabĕră a sa *este* mare fórte:
Puternic *este* împlinitorul cuvîntuluĭ sĕŭ;
Căcĭ ḑiŭa luĭ Iehova *este* mare şi înfricoşată fórte;
Şi cine o va puté suferi?

Îndemnare să se pocăéscă în viléq.

12 Şi acum, ḑice Iehova:
Intorceţi-vĕ către mine din tótă inima vóstră
În ajunare, în plângere şi în jale:
13 Rupeţi-vĕ inima, şi nu vestmintele,
Şi întorceţi-vĕ către Iehova, Dumneḑeul vostru;
Că milos şi îndurător *este* el,
Tărḑiŭ la mânie, plin de îndurare,
Şi se căesce de relele, *pre cari le* trimete.
14 Cine scie, *de nu* se va întorce, şi *nu* se va căi,
Şi *nu* va lăsa bine-cuvîntare pe urmă-ĭ,
Dar de pâne şi libaţiune luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru?
15 Suflaţĭ din trâmbiţă în Sion,
Ordonaţĭ ajunare,
Prochiémaţĭ ḑi sântă;
16 Adunaţĭ poporul, orânduiţi adunarea,
Strângeţĭ pre bătrânĭ;
Adunaţĭ pre copiĭ şi pre ceĭ ce sug ţîţe;
Să ésă mirele din camera sa,
Şi mirésa din aşternutul eĭ!
17 Plângă preoţiĭ, serviĭ luĭ Iehova,
Între portic şi altar,
Şi ḑică: Cruţă, Iehova, poporul tĕŭ,
Şi nu da ocăreĭ moştenirea ta,
Ca să-ĭ stăpânéscă popórele;
De ce să se ḑică între popóre:
Unde *este* Dumneḑeul lor?

Se făgăduiesce binecuvîntare nouă.

18 *Făcêndu-se acésta*, Iehova a fost gelos de pămêntul sĕŭ,
Şi se îndură de poporul sĕŭ.
19 Şi Iehova rĕspunse, şi ḑise poporuluĭ sĕŭ:
Écă, eŭ vĕ voiŭ trimete grâŭ, must şi oleiŭ,
Şi vĕ veţĭ sătura de ele,
Şi nu vĕ voiŭ maĭ face de ocară între popóre.
20 Voiŭ depărta de la voĭ *oştirea* de la méḑă-nópte,
Şi o voiŭ împinge în pamêntul cel sec şi deşert,
Cu faţa sa spre marea de către răsărit,
Ér cu dosul sĕŭ spre marea de la apus;
Şi putórea sa se va sui,
Şi se va ridica mirosul sĕŭ cel rĕŭ;
Căcĭ a făcut lucrurĭ marĭ!
21 Nu te teme, ţară! bucură-te, şi te desfĕtéză!
Căcĭ Iehova a făcut lucrurĭ marĭ.
22 Nu vĕ temeţĭ, vite ale câmpuluĭ;
Căcĭ păşiunile deşertuluĭ vor încolţi,
Căcĭ arborele va purta fruptul sĕŭ,
Smochinul şi viĭa vor da puterea lor.
23 Şi voĭ, fiiĭ Sionuluĭ, bucuraţi-vĕ,
Şi vĕ desfataţĭ întru Iehova, Dumneḑeul vostru;

Căcĭ vĕ va da plóie timpurie cu îmbelşugare,
Şi va face să cadă plóĭa,
Cea timpuric şi cea tărḑiă, *ca* maĭ 'nainte.
24 Şi ariele se vor umplé de grâŭ,
Şi téscurile vor rĕvĕrsa de must şi de oleiŭ.
25 Şi vĕ voiŭ rĕsplăti aniĭ, pre cari ĭ-aŭ mâncat locusta,
Forfăcarul, muşiţă şi omidă,
Óstea mea cea mare, care am trĭmes-o asupră-vĕ.
26 Şi veţĭ mânca îndestul, şi vĕ veţĭ sătura,
Şi veţĭ lăuda numele luĭ Iehova, Dumneḑeul vostru,
Care a făcut minunĭ cu voĭ;
Şi poporul meŭ nu se va ruşina în etern.
27 Şi veţĭ cunósce că eŭ *sûnt* în mijlocul luĭ Israel,
Şi *că* eŭ Iehova *sûnt* Dumneḑeul vostru, şi nu un altul;
Şi poporul meŭ nu se va ruşina în etern.

Vĕrsarea sfântuluĭ duh.

3 Şi după aceea
Voiŭ revĕrsa spiritul meŭ preste tótă carnea;
Şi vor profeţi fiiĭ voştri şi fiĭcele vóstre;
Bătrâniĭ voştri vor visa visurĭ,
Tineriĭ voştri vor vedé visiunĭ;
2 Şi chĭar şi preste servĭ şi serve
În ḑilele acelea voiŭ rêvĕrsa spiritul meŭ;
3 Şi voiŭ arĕta semne în cerurĭ şi pe pămênt,
Sânge şi foc şi stâlpĭ de fum;
4 Sórele se va schimba în întunerec,
Şi luna în sânge,
Maĭ 'nainte de a veni ḑiŭa luĭ Iehova cea mare şi înfricoşată.
5 Şi va fi,
Că orĭ-cine va chĭema numele luĭ Iehova va fi scăpat;
Căcĭ în muntele Sionuluĭ şi în Ierusalim va fi mântuire,
Dupră cum a ḑis Iehova,
Şi la rĕmăşiţa, pre care o va chĭema Iehova.

Pedepsele luĭ Dumneḑeŭ asupra duşmanilor.

4 [6] Căcĭ écă, în ḑilele acelea şi în timpul acela,
Când voiŭ întórce pre prinşiĭ luĭ Iuda şi aĭ Ierusalimuluĭ,
2 [7] Voiŭ aduna pre tóte popórele,
Şi le voiŭ pogorî în valea luĭ Iosafat;
Şi mĕ voiŭ judeca cu dînsele acolo
Pentru poporul meŭ şi moştenirea mea, Israel,
Pre care l-aŭ împrăstĭat între popóre,
Şi *pentru că* şĭ-aŭ împarţit *între ele* pămêntul meŭ;
3 [8] Şi aŭ aruncat sorţĭ pentru poporul meŭ,
Şi aŭ dat un băét pentru o curvă,
Şi aŭ vîndut fetele pentru vin,
Ca să bea.
4 [9] Şi voĭ, ce aveţĭ voĭ cu mine, tu Tirule, şi tu Sidonule?
Şi *voĭ*, tóte hotarele Filistenilor?
Aŭ dóră voiţĭ să vĕ rĕsbunaţĭ asupră-mĭ?
Şi de voiţĭ să vĕ rĕsbunaţĭ asupră-mĭ,
Atuncea fără întărḑiere, curând voiŭ întórce asupra capuluĭ vostru fapta vóstră.
5 [10] Căcĭ aţĭ luat argintul meŭ şi aurul meŭ,
Şi sculele mele cele maĭ frumóse le-aţĭ dus în templele vóstre.
6 [11] Ér pre fiiĭ luĭ Iuda şi pre fiiĭ Ierusalimuluĭ,
Î-aţĭ vîndut la fiiĭ Grecieĭ,
Trimeţêndu-ĭ departe de hotarele lor,
7 [12] Écă, eŭ îĭ voiŭ ridica din locul,
Unde ĭ-aţĭ vîndut,
Şi voiŭ întórce asupra capuluĭ vostru fapta vóstră:
8 [13] Voiŭ vinde pre fiiĭ voştri şi pre fiĭcele vóstre
În mânele fiilor luĭ Iuda;
Şi-ĭ vor vinde la Sabeenĭ, la un popor depărtat:
Căcĭ Iehova a ḑis-o.

Mântuirea şi starea fericită a poporuluĭ luĭ Dumneḑeŭ.

9 [14] Prochĭemaţĭ acésta între popóre!
Pregătiţĭ resbel, desteptaţĭ pre viteji!
Să se apropie şi să se ridice toţĭ bărbaţiĭ de resbel;
10 [15] Férele vóstre de plug bateţi-le în săbiĭ,
Şi cósele vóstre în lăncĭ;
Cel neputincĭos să ḑică: Şûnt vitéz!
11 [16] Grăbiţĭ, şi veniţĭ voĭ, tóte popórele de jur împrejur.
Şi vĕ adunaţĭ!

Acolo va repune Iehova putemicii
tei.
12 [17] Să se scóle popórele,
Şi să se suie în valea luĭ Iosafat;
Căcĭ acolo voiŭ şedé, ca să judec
tóte popórele.
13 [18] Puneţĭ la secere, căcĭ secerişul
este copt;
Veniţĭ, pogorîţi-vĕ, căcĭ linul este
plin, *şi* cădile se varsă;
Căcĭ rĕutatea lor *este* mare.
14 [19] Mulţimĭ, mulţimĭ
În valea hotărîreĭ!
Căcĭ aprópe *este* diŭa luĭ Iehova în
valea hotărîreĭ.
15 [20] Şórele şi luna se vor întu-
neca,
Şi stelele şi vor trage lumina
lor.
16 [21] Ér Iehova va mugi din Sion,
Şi va rĕsuna vocea sa din Ieru-
salim;
Şi cerurile şi pămêntul se vor cu-
tremura;
Dară Iehova *va fi* scăparea popo-
ruluĭ sĕŭ,
Şi adăpostul fiilor luĭ Israel.
17 [22] Aşa veţĭ cunósce, că eŭ Iehova
sûnt Dumnedeul vostru,
Cel ce locuesc în Sion, muntele cel
sânt al meŭ.
Atuncea Ierusalimul va fi sânt;
Şi străinĭ nu vor maĭ trece prin el.
18 [23] Şi în acea di
Munţiĭ vor picura must,
Şi colinele vor curge lapte;
Şi apele vor curge din tóte pâraĭ-
ele Iudeeĭ,
Şi un isvor va eşi din casa luĭ Ie-
hova,
Şi va adăpa valea Şittimuluĭ.
19 [24] Egiptul va fi un deşert,
Şi Edomul va ajunge un pustiiŭ
deşert,
Pentru silnicia *făcută* fiilor luĭ Iuda;
Căcĭ aŭ vĕrsat sânge nevinovat în
pămêntul lor.
20 [25] Ér *pămêntul luĭ* Iuda va fi lo-
cuit în etern,
Şi Ierusalimul din generaţiune în
generaţiune.
21 [26] Şi voiŭ curăţĭ sângele lor,
Care nu *l*-am curăţit *încă*;
Căcĭ Iehova şéde în Sion.

AMOS.

Judecăţile luĭ Dumnedeŭ asupra popórelor păgâne de jur împrejur.

I Cuvintele luĭ Amos, care era dintre
păstoriĭ din Tekoa, pre cari le-a
vĕdut despre Israel în dilele luĭ Uzia,
regele luĭ Iuda şi în dilele luĭ Iero-
boam, fiul luĭ Ioaş, regele luĭ Israel,
doĭ anĭ maĭ 'nainte de cutremur.
2 Şi a dis: Iehova va mugi din Sion,
Şi va rĕsuna vocea sa din Ieru-
salim:
Şi locaşurile păstorilor vor boci,
Şi vârful Carmeluluĭ se va usca.
3 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Da-
masculuĭ, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la el *pedépsa*
luĭ:
Fiind-că a trierat Galaadul cu tre-
erătóre de fer;
De aceea trimete-voiŭ foc în casa
luĭ Hazael,
Care va mistui palaturile luĭ Ben-
Adad.
5 Şi voiŭ frânge zăvórele Damascu-
luĭ,
Şi voiŭ stârpi locuitorul din valea
idoluluĭ,
Şi pre cel ce ţine sceptrul din casa
Edenuluĭ;
Şi poporul Şirieĭ va fi dus prins la
Kir,
Dice Iehova.
6 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Gazeĭ,
ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la ea *pedépsa* eĭ:
Fiind-că a adus prins pre *poporul
meŭ în* o captivitate deplină,
Dându-*l* Edomuluĭ:
7 De aceea trimete-voiŭ foc preste
zidul Gazeĭ,
Care va mistui palaturile eĭ.
8 Şi voiŭ stârpi pre locuitorul din
Aşdod,
Şi pre cel ce ţine sceptrul din Aş-
kelon,
Şi voiŭ întórce mâna mea asupra
Ekronuluĭ,

Şi rĕmăşiţa Filistenilor va peri,
Dice Iehova, Domnul.
9 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Tiruluĭ, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la el *pedépsa* luĭ;
Fiind-că a trădat Edomuluĭ *pre poporul meŭ în* o deplină captivitate;
Şi nu şĭ-a amintit de legămîntul frăţesc;
10 De aceea trimite-voiŭ foc preste zidul Tiruluĭ,
Care va mistui palaturile luĭ.
11 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Edomuluĭ, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la el *pedépsa* luĭ;
Fiind-că a urmărit pre fratele sĕŭ cu sabie,
Şi a lepĕdat tótă compătimirea,
Şi mânia luĭ *îl* sfâşia necontenit,
Şi urgia sa se ţinea pururea;
12 De aceea trimite-voiŭ foc în Teman,
Care va mistui palaturile Bozreĭ.
13 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale fiilor luĭ Ammon, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la eĭ *pedépsa* lor;
Fiind-că aŭ spintecat îngrecatele din Galaad,
Ca să-şĭ lăţéscă hotarul lor;
14 De aceea aprinde-voiŭ foc în zidul Rabbeĭ,
Care va mistui palaturile eĭ,
Cu alarmă în di de bataie,
Cu vârtej în di de furtună.
15 Şi regele lor va merge în captivitate,
El şi maĭ mariĭ luĭ împreună,
Dice Iehova.

Mustrarea luĭ Moab, luĭ Iuda şi a Israeluluĭ.

2 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale Moabuluĭ, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la el *pedépsa* luĭ;
Fiind-că a ars ósele regeluĭ Edomuluĭ până la var;
2 De aceea trimete-voiŭ foc în Moab,
Care va mistui palaturile Kiriotuluĭ;
Şi Moabul va muri cu vuet,
Cu alarmă în sunetul trâmbiţeĭ.
3 Şi voiŭ stârpi judecător dintr'însul,
Şi voiŭ ucide pre toţĭ maĭ mariĭ luĭ cu dînsul împreună,
Dice Iehova.
4 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale luĭ Iuda, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la el *pedepsa* luĭ:
Fiind-că a despreţuit legea luĭ Iehova,
Şi n'a păzit aşedămintele luĭ;
Şi *idoliĭ* lor mincĭunoşĭ ĭ-au înşelat,
După cari aŭ umblat părinţiĭ lor;
5 De aceea trimite-voiŭ foc în Iuda,
Care va mistui palaturile Ierusalimuluĭ.
6 Aşa dice Iehova:
Pentru treĭ fără-de-legĭ ale luĭ Israel, ba încă pentru patru,
Nu voiŭ întórce de la el *pedépsa* luĭ;
Fiind-că a vîndut pre cel drept pentru argint,
Şi pre cel lipsit pentru o părechie de încălţăminte;
7 Şi poftesce până şi ţărâna pămêntuluĭ de pe capul săracilor,
Şi strâmbătăţesce calea celor sărmanĭ;
Şi fiul şi părintele luĭ întră la *aceeaşĭ* fată,
Profanând numele cel sânt al meŭ;
8 Şi se culcă pe vestminte luate amanet,
Lângă orĭ-ce altar;
Şi beŭ vinul celor condamnaţĭ
În casa deilor lor.
9 Dară eŭ am stârpit pre Amoreŭ de dinaintea lor,
A căruĭ înălţime *era* ca înălţimea cedrilor,
Şi *care era* tare, ca stejariĭ;
Totu-şĭ am nimicit fruptul luĭ de désupra,
Şi rădăcinele luĭ de desupt.
10 Şi v'am scos din pămêntul Egiptuluĭ,
Şi v'am condus patru-decĭ de anĭ în pustiiŭ,
Ca să luaţĭ în stăpânire pămêntul Amoreilor.
11 Şi am ridicat din fiiĭ voştri profeţĭ,
Şi dintre tineriĭ voştri nazareĭ;
Aŭ nu *este* aşa, fiilor luĭ Israel?
Dice Iehova.
12 Er voĭ aţĭ adăpat pre nazareĭ cu vin;
Şi aţĭ ordonat profeţilor,
Dicênd: Nu profeţiţĭ.
13 Ecă, *şi* eŭ *vĕ* voiŭ apĕsa în locul vostru,

Cum apasă o căruță plină de snopi
pre pămênt;
14 Va lipsi celui iute scăparea,
Și cel tare nu se va folosi de puterea sa,
Și cel vitéz nu-și va puté mântui viéța.
15 Pre cel ce mânuesce arcul nu-l va ține *locul,*
Și cel iute la picior nu va puté scăpa,
Și călĕrețul nu-și va mântui viéța;
16 Și cel mai curaj între viteji
Va fugi gol în acea ḑi,
Ḑice Iehova.

Pedépsa vine asupra lui Israel de la Dumneḑeŭ, ca și cuvîntul profetului.

3 Ascultați cuvîntul acesta, pre care l-a ḑis Iehova asupra vóstră, fiilor lui Israel;
2 Asupra a tot némul, pre care l-am scos din pămêntul Egiptului, ḑicênd:
Numai pre voi v'am cunoscut din tóte némurile pămêntului;
De aceea vĕ voiŭ pedepsi pentru tóte fără-de-legile vóstre.
3 Pot óre să umble doi împreună,
De nu se înțeleg?
4 Aŭ dóră ar mugi leul în pădure,
De nu ar avé pradă?
Saŭ ar rĕsuna óre vocea puiului de leŭ în pestera sa,
De nu ar fi prins nimic?
5 *Saŭ* óre ar cădé pasĕrea în laț pe pămênt,
De nu i *s'ar fi întins* cursă?
Óre ridică-se lațul de pe pămênt,
Fără să se fi prins ce-va?
6 Aŭ dóră *pótĕ-se,* ca trambița să sune în cetate,
Fără ca poporul să nu se înspăimânte?
Saŭ să se întâmple vre-o nenorocire în cetate,
Și să nu *o* fi făcut Iehova?
7 Da, Iehova, Domnul, nimica nu face,
Fără să descopere taina sa servilor sei, profeților.
8 Leul mugesce, cine nu se va teme?
Iehova Domnul a ḑis; cine nu va profeți?
9 Prochiemați-*l* de pe palaturile din Așdod,
Și de pe palaturile din pămêntul Egiptului;
Și ḑiceți: Adunați-vĕ pe munții Samariei,
Și priviți turburările cele mari din mijlocul ei,
Și asupririle din lă-întrul ei.
10 Că nu se pricep să lucreze drept,
Ḑice Iehova,
Cei ce adună silnicia și răpirea în palaturile lor.
11 De aceea așa ḑice Iehova, Domnul:
Écă neamicul împrejurul pămêntului *tĕŭ!*
El va pleca puterea ta,
Și palaturile tale se vor prăda.
12 Așa dice Iehova:
Cum păstorul scapă din gura leului
Numai vr'o doă *bucăți de* picior saŭ un vârf de urechie,
Așa vor scăpa fiii lui Israel,
Cei ce șed în Samaria în colțul patului,
Și pe așternut de mătasă.
13 Ascultați, și mărturisiți asupra casei lui Iacob,
Ḑice Iehova, Domnul, Dumneḑeul oștirilor,
14 Că în ce ḑi voiŭ pedepsi fără-de-legile lui Israel asupra lui,
Voiŭ pedepsi și altarele din Bet-El:
Și córnele altarului se vor tăia,
Și vor cădé la pămênt;
15 Voiŭ lovi casa de érnă cu casa de vară,
Și casele cele de fildiș vor peri,
Da, casele cele mari se vor nimici,
Ḑice Iehova.

Mustrarea mai marilor și a poporului pentru asuprire, idololatrie și necăință.

4 Ascultați cuvîntul acesta, voi vaci din Basan,
Cele din muntele Samariei,
Cari apĕsați pre cei sărmani, și sfărâmați pre cei lipsiți,
Și cari ḑiceți către domnii lor:
„Dați-ne să bem"
2 Iehova, Domnul, a jurat pe sânțenia sa,
Că écă, vor veni ḑile asupra vóstră,
În cari cu cârligele vĕ vor prinde,
Și pre urmașii voștri cu undiți de pescari.
3 Și veți eși prin spărturele *zidurilor,*
Fie-care drept înaintea sa:
Și *vĕ* veți arunca de la întărire,
ḑice Iehova.
4 Duceți-vĕ la Bet-El, și faceți fără-de-legi;
Îmmulțiți nelegiuirile *vóstre* în Ghilgal,

Aduceţĭ sacrificĭele vóstre în tótă diminéţa,
Şi decimile vóstre la fie-care treĭ *anĭ de* ḑile;
5 Şi aduceţĭ sacrificĭul de mulţumire din *pâne* dospită,
Şi prochiemaţĭ darurile *vóstre* de bună-voie;
Prochiemaţi-*le*,
Că aşa vě place, fiilor luĭ Israel,
Ḑice Iehova, Domnul.
6 De aceea v'am dat curăţenia dinţilor în tóte cetăţile vóstre,
Şi lipsă de pâne în tóte locurile vóstre;
Dară nu v'aţĭ întors către mine, ḑice Iehova:
7 Şi am oprit şi plóĭa de la voĭ
Cu treĭ lunĭ înainte de seceriş;
Şi am ploŭat preste o cetate,
Şi preste alta n'am ploŭat;
Într'un ogor a ploŭat,
Şi ogorul, în care n'a ploŭat, s'a uscat:
8 Încât doě, treĭ cetăţĭ se duceaŭ la altă cetate, ca să bea apă,
Şi nu se săturaŭ;
Dară nu v'aţĭ întors către mine,
Ḑice Iehova.
9 Bătutu-v'am cu arsură în grâŭ şi *cu* gălbinare;
Mulţimea grădinelor vóstre, a viĭlor vóstre,
A smochinilor voştri şi a olivilor voştri,
Mâncatu-*le*-a omida;
Dară nu v'aţĭ întors către mine,
Ḑice Iehova.
10 Trimes'am asupra vóstră cĭumă, după felul din Egipt;
Pre tineriĭ voştri ucisu-i-am de sabie,
Şi luatu-v'am caiĭ voştri;
Şi am ridicat putórea taberelor vóstre până la nările vóstre:
Dară nu v'aţĭ întors către mine,
Ḑice Iehova.
11 Rĕsturnatu-v'am
Cum a rĕsturnat Dumneḑeŭ Sodoma şi Gomorra,
Şi aţĭ ajuns ca un tăcĭune scos din foc:
Dară nu v'aţĭ întors către mine,
Ḑice Iehova.
12 De aceea, aşa 'ţĭ voiŭ face, Israele,
Şi fiind-că 'ţĭ voiŭ face aşa,
Gătesce-te să întâmpinĭ pre Dumneḑeul tĕŭ, Israele.
13 Căcĭ écă, cel ce a făcut munţiĭ
Şi a creat vêntul,
Cel ce spune omuluĭ până şi gândurile luĭ,
Cel ce face ḑiorile *şi* întunerecul,
Şi umblă pe înălţimile pămêntuluĭ,
Iehova, Dumneḑeul oştirilor, *este* numele luĭ.

Plângerĭ asupra luĭ Israel; desteptărĭ şi îndemnărĭ la pocăinţă.

5 Ascultaţĭ cuvîntul acesta, ce eŭ înalţ asupra vóstră,
Acéstă plângere, casă a luĭ Israel!
2 Căḑut-a, *şi* nu se va maĭ scula,
Fecĭóra luĭ Israel:
Zace aruncată la pămênt,
Şi nu *este* cine să o scóle.
3 Căcĭ aşa ḑice Iehova, Domnul:
Cetatea, *din* care eşiaŭ o mie,
Va rĕmâné cu o sută:
Şi *din* care eşiaŭ o sută,
Va rĕmâné cu ḑece,
In casa luĭ Israel.
4 Căcĭ aşa ḑice Iehova către casa luĭ Israel:
Căutaţĭ-mĕ, şi veţĭ trăi.
5 Şi nu căutaţĭ Bet-Elul,
Şi nu întraţĭ în Ghilgal,
Şi nu treceţĭ la Beer-Şeba;
Căcĭ Ghilgalul va fi dus în captivitate,
Şi Bet-Elul se va nimici.
6 Căutaţĭ pre Iehova, şi veţĭ trăi;
Ca să nu isbucnéscă ca focul în casa luĭ Iosef,
Şi să-*o* mistuĭă, şi să nu *fie* nimenea în Bet-El, care să-*l* stingă.
7 Voĭ carĭ prefaceţĭ judecata în pelin,
Şi aruncaţĭ la pămênt dreptatea,
8 *Căutaţĭ pre cel* ce a făcut pleĭadele şi Orionul,
Pre cel ce preface umbra morţeĭ în diminéţă,
Şi întunecă ḑiŭa ca nóptea;
Pre cel ce chĭémă apele măreĭ,
Şi le varsă preste pămênt;
Iehova *este* numele luĭ!
9 Pre cel ce ridică sfărâmarea asupra celuĭ puternic,
Ca să între sfărâmarea în întăriturĭ.
10 Eĭ urăsc pre cel ce mustră în pórtă,
Şi se îngreţoşéză de cel ce vorbesce fără prihană;
11 De aceea, fiind-că călcaţĭ pre sărac,
Şi luaţĭ de la el darurĭ de grâŭ:
De aţĭ zidit case de pétră cĭoplită,
Totu-şĭ nu veţĭ locui în ele;
De aţĭ sădit viĭ plăcute,
Totu-şĭ nu veţĭ bé vinul lor.
12 Căcĭ cunosc fără-de-legile vóstre cele multe,

Și păcatele vóstre cele marĭ,
Ale vóstre, celor ce apĕsațĭ pre cel drept,
Și luațĭ mită,
Și strâmbațĭ *dreptul celor* săracĭ în pórtă.
13 De aceea cel cu minte tace în timpul acesta;
Căcĭ *este* timp rĕŭ.
14 Căutațĭ binele și nu rĕul, pentru ca să trăițĭ;
Și așa Iehova, Dumnedeul oștirilor, va fi cu voĭ,
Cum diceți.
15 Urâțĭ rĕul, și ĭubițĭ binele,
Și aședațĭ dreptatea în pórtă:
Póte, Iehova, Dumnedeul oștirilor, se va îndura
De rĕmășița luĭ Iosef.
16 De aceea Iehova, Dumnedeul oștirilor, Domnul, așa dice:
Plângere *va fi* în tóte părțile;
Și în tóte ulițele vor dice: „Vaĭ, vaĭ!"
Și vor striga pre plugar la plângere,
Și pre ceĭ cu meșteșugul bocireĭ la bocire.
17 Și în tóte viĭele o bocire *va fi*;
Căcĭ voiŭ trece prin mijlocul tĕŭ,
Dice Iehova.
18 Vaĭ celor ce doresc diŭa luĭ Iehova!
De ce folos vĕ *va fi* diŭa luĭ Iehova?
Va fi di de întunerec, și nu de lumină.
19 *Este* ca cum ar fugi omul de d'inaintea leuluĭ,
Și l-ar întâmpina un urs;
Saŭ ar întra în casă, și sprijinind mâna sa de perete.
Un șérpe l-ar mușca.
20 Aŭ nu *va fi* de întunerec diŭa luĭ Iehova, și nu de lumină?
Ba chĭar întunecime și fără lucire?

Slujba dumnedeéscă esterióră numaĭ, nu folosesce nimic.

21 Urăsc *și* mĕ lépĕd de sĕrbătorile vóstre,
Și nu-mĭ vor fi plăcute sĕrbările vóstre;
22 De-mĭ vețĭ aduce olocauste și darurile vóstre de pâne,
Nu *le* voiŭ primi,
Și nu voiŭ privi sacrificĭul vostru de bucurie din cele îngrășate.
23 Depărtéză de la mine vuetul cântărilor tale,
Și cântarea harpelor tale nu o voiŭ asculta.
24 Ci judecata să curgă ca apa,
Și dreptatea ca un părâŭ puternic.
25 Aŭ dóră mĭ-ațĭ adus sacrificiĭ și darurĭ de pâne,
Casă a luĭ Israel, patru-decĭ de anĭ în pustiiŭ?
26 Dară ațĭ purtat pre Sicut, Molocul vostru;
Și pre Chiun, idoliĭ voștri,
Și pre Cocab, deul vostru,
Pre care voĭ vĭ l-ațĭ făcut.
27 De aceea vĕ voiŭ duce prinșĭ dincolo de Damasc,
Dice Iehova, al căruĭ nume *este* Dumnedeul oștirilor.

Amenințare înpotriva luxuluĭ și semețicĭ fruntașilor din Iuda și Israel.

6 Vaĭ voĕ, celor fără grijă în Sion,
Și celor ce se încred în muntele Samarieĭ,
Locurĭ renumite între cele maĭ de căpitenie ale popórelor,
Cătră cari se îndréptă casa luĭ Israel!
2 Treceţĭ la Calne, și vedețĭ;
Și de acolo duceți-vĕ la Hamatul cel mare:
Și pogorîți-vĕ la Gatul Filistenilor;
Aŭ maĭ bune *sûnt acestea* decât regatele *vóstre?*
Orĭ cuprinsul lor *este* maĭ mare decât cuprinsul vostru?
3 Voĭ cari credețĭ departe diŭa nenorocireĭ,
Și facețĭ să se apropie întronarea silniciei;
4 *Voĭ,* ceĭ ce vĕ culcațĭ pe paturĭ de fildiș,
Și vĕ rĕsfățĭațĭ în așternutele vóstre,
Și mâncațĭ mieiĭ grași ai turmeĭ,
Și vițeiĭ din grajdul de îngrășare;
5 Cari unițĭ vocea *vóstră* cu a harpeĭ,
Și vĕ născocițĭ înstrumente de musică, ca David;
6 *Voĭ* ce bețĭ vinul în cupe,
Și vĕ ungețĭ cu mirurile cele maĭ alese;
Dară de rânele luĭ Iosef nu vĕ întristațĭ.
7 De aceea, acum fi-vețĭ dușĭ prinșĭ în fruntea celor ce vor fi dușĭ prinșĭ,
Și înceta-vor ospețele celor rĕsfățiațĭ.
8 Iehova, Domnul, juratu-s-a pe sine;
Iehova, Dumnedeul oștirilor, dice:

Luat-am în ură mândria luĭ Iacob,
și urĕsc palaturile luĭ;
Decĭ da voiŭ *în mâna neamiculuĭ*
cetatea și tot ce este într'însa.
9 Și va fi, chĭar de vor rĕmâné ḑece
ómenĭ în vre-o casă,
Eĭ vor muri.
10 Și *dacă* pre unul din eĭ îl va ridica
unchĭul sĕŭ, saŭ cel ce arde
morțiĭ,
Ca să-ĭ scótă ósele din casă,
Și va ḑice celuĭ ce *se va afla* în lă-
întrul caseĭ:
„Maĭ *este cine-va* cu tine?"
Și acesta va rĕspunde: Nu.
Atuncea va ḑice: „Tacĭ:
„Căcĭ nu *maĭ este timp* de a aminti
numele luĭ Iehova."
11 Căcĭ écă, Iehova ordonéză,
Și va lovi casele cele marĭ cu rui-
nare,
Și casele cele micĭ cu surpare.
12 Alérgă caĭ pe stâncă?
Ară *cine-va acolo* cu boĭ?
Voĭ însă prefacețĭ judecata în fiere,
Și fruptul dreptățeĭ în pelin;
13 Voĭ, *carĭ* vĕ desfĕtațĭ în lucrurĭ de
nimic,
Carĭ ḑicețĭ: Aŭ nu ne-am câștigat
córne *numaĭ* prin puterea nóstră.
14 Dară écă, eŭ voiŭ scula un popor
asupra ta, casă a luĭ Israel!
Ḑice Iehova, Dumneḑeul oștirilor;
Și vĕ vor apĕsa
De la întrarea Hamatuluĭ,
Până la părâul deșertuluĭ.

Visiunĭ simbolice, arĕtând apropierea judecăților dumneḑeescĭ pentru păcatele poporuluĭ.

7 Așa mĭ a arĕtat Iehova, Domnul:
și écă, a format locuste la începu-
tul eșireĭ otaveĭ; și écă, *era* otava du-
pă cosirea regeluĭ. 2 Și după ce ele
aŭ sfârșit de mâncat érba pământuluĭ,
atuncĭ am ḑis:
Iehova, Dómne, ĭértă, rogu-te;
Cum se va puté ține Iacob?
Căcĭ *este* mic.
3 Iehova s'a căit de acésta:
Nu va fi, ḑise Iehova.
4 Așa mĭ-a arĕtat Iehova, Domnul:
și écă, Iehova, Domnul, chĭămă la ju-
decată prin foc, și *focul* a mistuit adân-
cul cel mare, și a mistuit o parte *a*
pământuluĭ.
5 Atuncĭ am ḑis:
Iehova, Dómne, continesce, rogu-te:
Cum se va puté ține Iacob?
Căcĭ *este* mic.
6 Iehova s'a căit de acésta:
Nicĭ acésta nu va fi, ḑise Iehova,
Domnul.
7 Așa mĭ-a arĕtat: și écă, Domnul
sta pe un zid *făcut* la cumpĕnă, *și*
avea în mâna sa o cumpĕnă; 8 Și
ḑisu-mi-a Iehova: Ce veḑi tu, Amóse?
și am ḑis: Cumpĕnă. Atuncĭ a ḑis
Domnul:
Éca, eŭ voiŭ pune cumpĕnă în mij-
locul poporuluĭ meŭ Israel;
Și nu-ĭ voiŭ maĭ ĭerta.
9 Înălțimile luĭ Isaac se vor ruina,
Și sanctuarele luĭ Israel se vor dĕ-
râma,
Și mĕ voiŭ ridica cu sabia asupra
caseĭ luĭ Ieroboam.

Amos fiind învinovățit de către Amazia, iĭ vestesce acestuia pedepsa sa.

10 Atuncĭ Amazia, preotul din Bet-
El, a trimes către Ieroboam, regele luĭ
Israel, ḑicênd: Amos a conjurat asu-
pra ta în mijlocul caseĭ luĭ Israel;
țara nu póte suferi tóte cuvintele luĭ;
11 Căcĭ așa a ḑis Amos: Ieroboam de
sabie va muri, și Israel va fi dus prins
din pământul sĕŭ.
12 Atuncĭ a ḑis Amazia către A-
mos: Tu, vĕḑĕtorule, mergĭ, fugĭ în
pământul luĭ Iuda; acolo să mănâncĭ
pânea, și acolo să profețescĭ; 13 Ér
în Bet-El să nu maĭ profețescĭ; căcĭ
este sanctuarul regeluĭ, și *este* casa re-
geluĭ.
14 Și a rĕspuns Amos, și a ḑis că-
tră Amazia: Eŭ nu *eram* profet, nicĭ
fiiŭ de profet, ci eram păstor, și strân-
geam sicomore; 15 Și Iehova m'a
luat din urma turmeĭ, și a ḑis Iehova
către mine: Du-te, profețesce poporu-
luĭ meŭ Israel. 16 Și acum ascultă
cuvîntul luĭ Iehova; tu ḑicĭ: Nu pro-
fețĭ asupra luĭ Israel, și nu picura *cu-*
vîntul asupra caseĭ luĭ Isaac. 17 De-
cĭ așa ḑice Iehova:
Femea ta va fi curvă în cetate,
Și fiiĭ teĭ și fiĭcele tale de sabie vor
cădé,
Și pământul tĕŭ cu funia va fi îm-
părțit.
Și tu veĭ muri în pământ necu-
rat;
Și Israel va fi dus din pământul
sĕŭ.

Pedépsa va destepta în Israelul cămătăresc o fóme zădarnică după cuvîntul luĭ Dumneḑeŭ.

8 Așa mĭ-a arĕtat Iehova, Domnul: și
écă, un paner cu frupte de vară.
2 Și a ḑis: Ce veḑĭ tu, Amóse? și am

rĕspuns: Un paner cu frupte de vară.
Atuncĭ a ḑis Iehova cătră mine:
Venit-a sfârşitul asupra poporuluĭ
meŭ Israel,
Nu-ĭ voiŭ maĭ ĭerta.
3 Şi cântările palatuluĭ se vor pre-
face în bocete
În ḑiŭa aceea, ḑice Iehova, Dom-
nul:
Vor fi multe cadavre,
Ce se vor arunca în tăcere în tot
locul.
4 Ascultaţĭ acésta, voĭ, ceĭ ce înghi-
ţiţĭ pre ceĭ lipsiţĭ,
Şi stârpiţĭ pre ceĭ săracĭ aĭ ţăreĭ,
5 Ḑicênd: „De ar trece *maĭ curând*
acéstă lună noŭă,
„Ca să vindem grâul!
„Şi sabatul,
„Ca să deschidem *să vindem* buca-
tele!"
Micşurând efa, şi mărind siclul,
Şi strâmbătăţind balanţele cu înşe-
lăcĭune:
6 Ca să cumpĕrăm cu argint pre ceĭ
lipsiţĭ,
Şi pre ceĭ săracĭ pentru o perechie
de încălţăminte,
Şi să vindem codina de grâŭ.
7 Iehova juratu-s'a pe mândria luĭ
Iacob,
Ḑicênd: În etern nu voiŭ uĭta nicĭ
una din faptele lor.
8 Aŭ dóră pămêntul să nu se cutre-
mure de acésta?
Şi să nu plângă cel ce locuesce
pe el?
Să nu se verse totul ca un fluviŭ?
Şi să nu fie purtat şi înecat,
Ca *de* fluvĭul Egiptuluĭ?
9 În ḑiŭa aceea, ḑice Iehova, Dom-
nul,
Voiŭ face ca sórele să apună la
améḑi,
Şi voiŭ întuneca pămêntul în ḑiŭa
mare.
10 Voiŭ preface sĕrbătorile vóstre în
plângere,
Şi tóte cântările vóstre în bocire;
Voiŭ pune sac pe tótă cópsa,
Şi pleşuvie pe tot capul;
Voiŭ face ca *ţara* să plângă, cum
se plânge după un *fiŭ* unic,
Şi sfârşitul sĕŭ *va fi* ca o ḑi de
amărâcĭune.
11 Écă, vin ḑilele, ḑice Iehova, Dom-
nul,
Când voiŭ trimete fómete asupra
acesteĭ ţarĭ;
Nu fómete de pâne, nicĭ sete de apă,
Ci de auḑirea cuvintelor luĭ Iehova.
12 Şi vor merge de la mare până la
mare,
Şi se vor duce de la méḑă-nópte
până la rĕsărit,
Căutând cuvîntul luĭ Iehova,
Dară nu-*l* vor afla.
13 În ḑiŭa aceea fecĭórele cele fru-
móse şi tineriĭ se vor topi de
sete.
14 Ceĭ ce jură pe pĕcatul Samarieĭ,
Şi *cari* ḑic: Dane, viŭ *este* Dumne-
ḑeŭ,
Şi viŭ *este* drumul *tĕŭ*, Beer-Şeba!
Vor cădé, şi nu se vor maĭ scula.

Pedepse îngrozitóre asupra Israeluluĭ.

9 Vĕḑut-am pre Domnul stând pe al-
tar; şi a ḑis:
Lovesce pragul de sus al porţeĭ, ca
să se cutremure uşioriĭ:
Şi-ă dărâmă-i preste capul tuturor
acestora:
Ér rĕmăşiţa lor cu sabie o voiŭ
ucide;
Nimenea din eĭ scăpând, nu se va
mântui.
2 De vor sĕpa până în infern,
Şi de acolo mâna mea îĭ va lua:
Şi până în cer de se vor sui,
Şi de acolo îĭ voiŭ pogorî:
3 Şi până în vârful Carmeluluĭ de se
vor ascunde,
Chĭar şi acolo îĭ voiŭ căuta, şi-ĭ
voiŭ lua;
Şi în fundul măreĭ de se vor ascunde
de ochiĭ meĭ,
Acolo voiŭ ordona şérpeluĭ, şi-ĭ va
musca.
4 Şi de se vor duce prinşĭ de neami-
ciĭ lor,
Acolo voiŭ ordona săbieĭ, şi-ĭ va
omorî;
Şi voiŭ pune ochiĭ meĭ preste eĭ în
rĕŭ,
Nu spre bine,
5 Căcĭ Iehova, Domnul oştirilor, *este*
acela,
Ce atinge pămêntul, şi *acesta* se
topesce;
Şi plâng toţĭ ceĭ ce-l locuesc,
Şi se revarsă totul ca un fluviŭ,
Şi se înécă, ca *de* fluvĭul Egiptuluĭ.
6 *El este* cel ce zidesce cămările sale
cele de sus, în ceri,
Şi întemeéză bolta sa pe pămênt;
Cel ce chĭemă apele măreĭ,
Şi le varsă pe faţă pămêntuluĭ;
Iehova *este* numele luĭ.
7 Aŭ nu-mĭ sûnteţĭ ca fiiĭ Etiopie-
nilor,
Voĭ fiiĭ luĭ Israel, ḑice Iehova?

Aŭ n'am scos pre Israel din pămêntul Egiptuluĭ,
Şi pre Filisteni de la Caftor, şi pre Sirienĭ de la Kir?
8 Écă, ochiĭ luĭ Iehova, Domnul, *sûnt* asupra regatuluĭ păcătos,
Şi-l voiŭ nimici de pe faţa pămêntuluĭ;
Dară pre casa luĭ Iacob nu voiŭ nimici-o de tot,
Ḑice Iehova.
9 Căcĭ écă, eŭ voiŭ ordona,
Şi voiŭ vêntura casa luĭ Israel între tóte popórele,
Cum se vêntură *grâul* în cĭur,
Şi nu va cădé grăunte pe pămênt.
10 De sabie vor murĭ toţĭ păcătoşiĭ poporuluĭ meŭ,
Carĭ ḑic: Nu *ne* va atinge, nicĭ ne va ajunge rĕutatea.

Făgăduinţĭ de restatornicire şi de fericire.

11 În ḑiŭa aceea voiŭ ridica cortul cel căḑut al luĭ David,
Şi voiŭ drege spărturile luĭ;
Voiŭ ridica ruinele luĭ,
Şi-l voiŭ rezidi, ca în ḑilele din vechime;
12 Ca să mostenéscă acela rĕmăşiţa Edomuluĭ
Şi a tuturor popórelor, carĭ se vor numi dupre numele meŭ.
Ḑice Iehova, cel ce face acestea.
13 Écă vin ḑilele, ḑice Iehova,
Când plugarul va ajunge pre secerător;
Şi călcătorul de *pómă* pre semĕnătorul de grâne;
Când munţiĭ vor picura must,
Şi tóte colinele se vor revĕrsa *de must*.
14 Şi voiŭ întórce pe prinşiĭ poporuluĭ meŭ Israel,
Şi vor rezidi cetăţile cele ruinate, şi vor locui *în ele*;
Vor sădi viĭ, şi vor bé vinul lor;
Şi vor face grădinĭ, şi vor mânca fruptul lor.
15 Şi-ĭ voiŭ sădi pe pămêntul lor,
Şi nu vor maĭ fi smulşĭ de pe pămêntul, pre care l-am dat lor,
Ḑice Iehova, Dumneḑeul tĕŭ.

OBADIA.

Pĕcatele şi pedepsirea Edomuluĭ; şi restatornicirea şi fericirea viitóre a luĭ Israel.

I Visiunea luĭ Obadia.
Aşa ḑice Iehova, Domnul, despre Edom:
Auḑit-am şcire de la Iehova,
Şi sol trimesu-s'a între popóre:
Haĭdeţĭ, şi să ne sculăm cu resbel asupra luĭ!
2 Écă, te-am făcut mic între popóre;
Escĭ despreţuit fórte;
3 Sumeţia inimeĭ tale te-a amăgit,
Tu cel ce locuescĭ în spărturile stâncelor;
Fiind-că locuinţa ta *este* sus,
Tu ḑicĭ în inima ta: Cine mĕ va pleca la pămênt?
4 De *te* veĭ înălţa, ca şi vulturul,
Şi de veĭ pune cuĭbul tĕŭ între stele,
Şi de acolo te voiŭ pleca, ḑice Iehova.
5 De ar fi întrat la tine furĭ
Saŭ hoţĭ de nópte,
(Cât escĭ de pustiit!)
Óre n'ar fi furat *numaĭ* cele de ajuns pentru eĭ?
Saŭ de ar fi întrat la tine culegător de vie,
Óre eĭ n'ar fi lăsat *ce-va* strugurĭ?
6 Cât de cu amănuntul s'a cercetat Esaŭ!
Şi s'a descoperit comorile luĭ!
7 Până la hotare te-aŭ petrecut toţĭ ceĭ în legăturĭ cu tine;
Ceĭ ce eraŭ în pace cu tine, te-aŭ amăgit,
Şi te-aŭ întrecut:
Ceĭ ce mâncaŭ pânea ta întins-aŭ cursă supt tine;
Nu *este* într'însul înţelegere.
8 În ḑiŭa aceea, ḑice Iehova.
Aŭ nu voiŭ perde din Edom chĭar şi pre înţelepţiĭ,
Şi priceperea de pe muntele luĭ Esaŭ?
9 Şi vitejiĭ teĭ, Temane! se vor spăĭmênta,
Ca aşa să se stârpéscă prin junghiere *tot* omul din muntele luĭ Esaŭ.

10 Pentru silnicia *ta* cătră fratele tĕŭ Iacob
Te va acoperi ruşinea, şi veĭ fi stârpit pentru tot-dé-una.
11 În ḑiŭa, în care aĭ stătut faţă,
În ḑiŭa în care străiniĭ aŭ dus prinsă óstea sa,
Şi ceĭ de alt ném aŭ intrat în porţile luĭ;
Când aŭ apucat sorţ asupra Ierusalimuluĭ,
Fost-aĭ şi tu ca unul din eĭ.
12 Dară tu nu trebuĭaĭ să te veselescĭ în ḑiŭa necazuluĭ fratelui tĕŭ,
În ḑiŭa perdereĭ luĭ;
Nicĭ trebuĭaĭ să te bucurĭ asupra fiilor luĭ Iuda
În ḑiŭa peireĭ lor;
Nicĭ trebuĭaĭ să vorbescĭ mândru în ḑiŭa strâmtorăreĭ *lor.*
13 Nu trebuĭaĭ să intri în pórta poporuluĭ meŭ
În ḑiŭa dărăpênăreĭ lor;
Nicĭ nu trebuĭaĭ să te bucurĭ de nenorocirea lor
În ḑiŭa dărăpênăreĭ lor;
Nicĭ nu trebuĭaĭ să puĭ *mâna* şi tu pe averea lor
În ḑiŭa dărăpênăreĭ lor;
14 Nicĭ nu trebuĭaĭ să te aţiĭ la rĕspântiĭ,
Ca să stârpescĭ pre ceĭ din eĭ, carĭ scăpaŭ,
Nicĭ să trădaĭ pre rĕmaşiĭ lor
În ḑiŭa strâmtorăreĭ *lor.*
15 Căcĭ aprópe *este* ḑiŭa luĭ Iehova asupra tuturor popórelor;
Cum aĭ facut, *aşa* ţĭ se va face;
Faptele tale întórce-se-vor asupra capuluĭ tĕŭ.
16 Căcĭ precum aţĭ bĕut *cupa mânieĭ,*
Voĭ, ceĭ de pe muntele cel sânt al meŭ,
Aşa vor bé pururea tóte popórele;
Da, vor bé, şi vor sorbi *tot,*
Şi vor fi, ca cum nicĭ n'ar fi fost.
17 Dară pe muntele Sionuluĭ va fi scăpare,
Şi el va fi sânt;
Şi casa luĭ Iacob va stăpâni moştenirea lor.
18 Şi casa luĭ Iacob va fi focul,
Şi casa luĭ Iosef flacăra,
Er casa luĭ Esaŭ miristea;
Şi se vor aprinde între eĭ, şi-ĭ vor mistui,
Şi nu va rĕmâné *nicĭ* o rĕmăşiţă caseĭ luĭ Esaŭ:
Căcĭ Iehova a vorbit.
19 Şi *ceĭ de la* améḑă-ḑi vor stăpâni muntele luĭ Esaŭ,
Şi *ceĭ din* şes *pămêntul* Filistenilor;
Vor stăpâni câmpia luĭ Efraim şi câmpia Samarieĭ:
Şi Beniamin *va stăpâni* Galaadul;
20 Şi ceĭ prinşĭ din óstea fiilor luĭ Israel
Vor *stăpâni pămêntul* Cananeilor până la Zarepta;
Şi ceĭ prinşĭ aĭ Ierusalimuluĭ ce *sûnt* în Sefarad
Vor stăpâni cetăţile de la améḑă-ḑi.
21 Şi se vor sui mântuitorĭ în muntele Sionuluĭ
Ca să judece muntele luĭ Esaŭ;
Şi împărăţia va fi a luĭ Iehova.

IONA.

Iona, ordonat de a se duce la Niniva, se încércă a fugi la Tarşiş; este aruncat în mare, dară păstrat în viéţă într'un chip minunat.

I Fost-a cuvîntul luĭ Iehova cătră Iona, fiul luĭ Amittaĭ, ḑicênd: 2 Scólă-te, mergĭ la Niniva, cetatea cea mare, şi strigă asupra eĭ; căcĭ rĕutatea locuitorilor s'a suit înaintea mea. 3 Dară s'a sculat Iona, ca să fugă în Tarşiş de dinaintea luĭ Iehova, şi s'a pogorît în Iafo; şi aflând o corabie mergênd la Tarşiş, şĭ-a plătit chiria sa, şi a intrat în ea, ca să mérgă cu dînşi în Tarşiş de dinaintea luĭ Iehova.
4 Dară Iehova a ridicat un vênt puternic pe mare, şi se făcu furtună tare în mare, şi corabia ameninţa sfărâmare. 5 Şi s'aŭ înspăimêntat corăbieriĭ, şi aŭ strigat fie-care cătră ḑeul sĕŭ; şi aŭ aruncat uneltele de corabie în mare, ca s'*o* uşureze de ele; ér Iona se pogorîse în lă-întrul corăbieĭ, şi se culcase; şi dormĭa greŭ. 6 Decĭ s'a apropĭat de el cârmacĭul, şi ĭ-a ḑis: Ce dormĭ? scólă-te, rógă pre Dumneḑeul tĕŭ: póte, Dumneḑeŭ îşĭ va aminti de noĭ, şi nu vom peri.

7 Şi a ḑis unul către altul: Veniţĭ,
şi să aruncăm sorţĭ, ca să cunóscem
din vina cuĭ *a venit* asupră-ne acéstă
nenorocire. Decĭ aŭ aruncat sorţĭ, şi
a căḑut sórta pe Iona. 8 Atuncĭ aŭ
ḑis către el: Spune-ne, din vina cuĭ
a venit asupră-ne nenorocirea acésta?
Care *este* meseria ta? şi de unde viĭ?
Care *este* pămêntul tĕŭ? şi din ce po-
por escĭ? 9 Şi el le-a rĕspuns: Eŭ
sûnt Ebreŭ; şi mĕ tem de Iehova, Dum-
neḑeul ceruluĭ, care a făcut marea şi
uscatul.
10 Atuncea s'aŭ înfricoşat ómeniĭ
cu frică mare, şi ĭ-aŭ ḑis: Ce aĭ fă-
cut? Căcĭ cunosceaŭ ómeniĭ, că fugĭa
de d'naintea luĭ Iehova, fiind-că le-*o*
spusese. 11 Decĭ ĭ-aŭ ḑis: Ce să-ţĭ
facem, ca marea să ni se linistéscă?
Căcĭ marea tot maĭ mult se înfurĭa.
12 Şi a ḑis către dînşi: Ridicaţi-mĕ, şi
mĕ aruncaţĭ în mare, şi marea se va
linisci; căcĭ cunosc, că din vina mea
veni asupră-vĕ acéstă mare furtună.
13 Dară ómeniĭ vâslĭaŭ puternic,
ca să întórcă *corabia* la uscat; dară
nu puteaŭ: căcĭ marea tot maĭ mult
se înfurĭa asupra lor. 14 Drept care
aŭ strigat către Iehova, şi au ḑis:
Rugămu-te, Iehova, rugămu-te, să nu
perim pentru viéţa omuluĭ acestuĭa, şi
să nu puĭ asupra nóstră sânge nevi-
novat; căcĭ tu, Iehova, aĭ făcut cum
aĭ voit. 15 Atuncĭ aŭ ridicat pre
Iona, şi l-aŭ aruncat în mare; şi ma-
rea s'a alinat din furia sa. 16 Atuncĭ
ómeniĭ s'aŭ temut de Iehova cu teme-
re mare, şi aŭ adus sacrificiŭ luĭ Ie-
hova, şi aŭ făcut voturĭ.
17 Şi gătise Iehova un pesce mare,
care să înghită pre Iona; şi a fost Io-
na în pântecele pesceluĭ treĭ ḑile şi
treĭ nopţĭ.

Rugăciunea, mulţumirea şi scăparea luĭ Iona.

2 Şi s'a rugat Iona luĭ Iehova, Dum-
neḑeul sĕŭ, din pântecele pesceluĭ,
şi a ḑis:
2 Strigat-am în strâmtorarea mea că-
tră Iehova,
Şi el m'a auḑit;
Din pântecele infernuluĭ am strigat
Şi tu aĭ auḑit vocea mea.
3 Căcĭ m'aĭ aruncat în adâncurĭ,
În inima măreĭ,
Şi şivóele m'aŭ înconjurat:
Tóte undele tale şi valurile tale aŭ
trecut désupra mea.
4 Şi eŭ am ḑis: Lepĕdat sûnt de di-
naintea ochilor teĭ;
Totu-şĭ éră şĭ voiŭ privi la templul
cel sânt al tĕŭ.
5 Apele m'aŭ împresurat până la su-
flet;
Adâncul m'a împrejurat;
Papura s'a împletit împrejurul ca-
puluĭ meŭ;
6 Pogorîtu-m'am până la temeliele
munţilor;
Zăvórele pămêntuluĭ *se trăseseră*
după mine pentru tot-da-una.
Dară tu aĭ ridicat viéţa mea din
stricăcĭune,
Iehova, Dumneḑeul meŭ!
7 Pre-când lânceḑia sufletul meŭ în
mine,
Adusu-mi-am aminte de Iehova;
Şi rugăcĭunea mea a întrat către
tine,
La templul cel sânt al tĕŭ.
8 Ceĭ ce se daŭ la deşertăcĭunile min-
cĭunóse,
Îşĭ părăsesc mila lor.
9 Dară eŭ 'ţĭ voiŭ sacrifica cu voce
de laudă;
Voiŭ împlini câte am făgăduit;
Căcĭ mântuirea *este* de la Iehova.
10 Şi a ordonat Iehova pesceluĭ, şi
a vĕrsat pre Iona pe uscat.

Trimeterea a doa a luĭ Iona în Niniva; şi căinţa poporuluĭ.

3 Fost-a cuvîntul luĭ Iehova către
Iona a doa óră, ḑicênd: 2 Scólă-
te, mergĭ în Niniva, cetatea cea mare,
şi strigă asupră-ĭ strigarea, ce-ţĭ voiŭ
spune. 3 Decĭ s'a sculat Iona, şi a
mers la Niniva după cuvîntul luĭ Ie-
hova.
Ér Niniva era cetate mare fórte,
cale de treĭ ḑile. 4 Şi a început Iona
să între în cetate cale de o ḑi, a stri-
gat, şi a ḑis: Încă patru-ḑecĭ de ḑile,
şi Niniva se va rĕsturna.
5 Şi bărbaţiĭ din Niniva aŭ creḑut
luĭ Dumneḑeŭ, aŭ prochĭemat ajunare,
şi s'aŭ îmbrăcat în sacĭ, de la cel maĭ
mare al lor până la cel maĭ mic al
lor. 6 Căcĭ cuvîntul a fost ajuns că-
tră regele Niniveĭ, şi s'a sculat de pe
tronul sĕŭ, s'a desbrăcat de mantia sa,
s'a acoperit cu sac, şi a şeḑut pe ce-
nuşă. 7 Şi s'a prochiemat şi s'a fă-
cut sciut în Niniva prin decretul re-
geluĭ şi al maĭ marilor seĭ, ḑicênd: Ó-
meniĭ şi animalele, boiĭ şi óile, să nu
guste nimic, nicĭ să pască, nicĭ apă să
bea; 8 Ci şi omul şi animalul să se
acopere cu sacĭ, şi să strige tare că-
tră Dumneḑeŭ: şi să se întórcă fie-care
din calea sa cea rea, şi de la silnicia

ce *este* în mânele lor. 9 Cine scie *de*
nu se va întórce, şi *nu* se va căi Dum-
neḑeŭ, şi *nu* se va întórce de la aprin-
derea mânieĭ sale, ca să nu perim?
10 Şi a vĕḑut Dumneḑeŭ faptele
lor, că s'aŭ întors de la calea lor cea
rea: şi s'a căit Dumneḑeŭ de reul, ce
ḑisese că le va face; şi nu *l*-a făcut.

Nemulţumirea luĭ Iona şi mustrările luĭ Dumneḑeŭ.

4 Şi s'a întristat Iona cu întristare
mare, şi s'a aprins de mânie; 2 Şi
s'a rugat luĭ Iehova, şi a ḑis: O Ie-
hova, aŭ nu acésta *era* ḑicerea mea,
când încă eram în pămêntul meŭ? de
aceea am căutat să fug în Tarşiş;
căcĭ sciam, că tu *escĭ* Dumneḑeŭ milos
şi îndurător, tărḑiŭ la mânie, plin de
îndurare, şi te căescĭ de rĕŭ. 3 Şi
acum, Iehova, ïé, rogu-te, viéţa mea
de la mine; căcĭ 'mĭ *este* maĭ bine să
mor decât să trăesc.
4 Şi a ḑis Iehova: Óre se cade să
te mâniĭ?
5 Şi a eşit Iona din cetate, a şe-
ḑut spre rĕsăritul cetăţeĭ, şi acolo şĭ-a
făcut o colibă, şi şedea supt dînsa la
umbră, până să vadă ce are să se în-
tâmple în cetate. 6 Şi găti Iehova
Dumneḑeŭ un kikaĭon, şi *l*-a făcut să
créscă preste Iona, ca să fie de um-
brar capuluĭ sĕŭ, ca să-l scape de în-
tristarea sa. Şi s'a bucurat Iona cu
bucurie mare de kikaĭon.
7 Şi a gătit Dumneḑeŭ un verme,
cum s'a ivit ḑorile dimineţeĭ următóre,
care a lovit kikaĭonul, şi s'a uscat.
8 Şi îndată ce a rĕsărit sórele, a rân-
duit Dumneḑeŭ un vênt de rĕsărit ar-
ḑĕtor; şi lovĭa sórele capul luĭ Iona;
şi lânceḑi, şi poftĭa în sine să móră;
şi a ḑis: Maĭ bine 'mĭ *este* să mor de-
cât să trăesc.
9 Şi a ḑis Dumneḑeŭ cătră Iona:
Óre te superĭ fórte pentru kikaĭon?
Şi a ḑis: Fórte mĕ supĕr, până la
mórte.
10 Şi a ḑis Iehova: Te-aĭ îndurat
de kikaĭon, pentru care nu te-aĭ oste-
nit, nicĭ nu l-aĭ făcut să créscă, ce
într'o nópte a crescut şi într'o nópte
a perit: 11 Şi eŭ óre nu trebuĭa să
mĕ îndur de Niniva, cetatea cea mare,
în care sûnt maĭ mulţĭ decât o sută
doĕ-ḑecĭ miĭ de ómenĭ, cari nu *sciaŭ*
a deosebi drépta lor de stânga lor, a-
fară de vite multe?

MICA.

Pustiirea amânduror regatelor Iuda şi Israel din pricina idolatrieĭ.

1 Cuvîntul luĭ Iehova care a fost că-
tră Mica, Morastitul, în ḑilele luĭ
Iotam, ale luĭ Ahaz şi ale luĭ Heze-
kia, regĭ aĭ luĭ Iuda, pre care l-a vĕ-
ḑut despre Samaria şi Ierusalim.
2 Ascultaţĭ, popórelor tóte!
Auḑĭ, pămêntule, şi tóte de pe dîn-
sul!
Şi să fie Iehova, Domnul, martur
asupra vóstră,
Domnul din templul cel sânt al
sĕŭ.
3 Căcĭ écă, Iehova va eşi din locul sĕŭ,
Se va pogorî, şi va călca preste
înălţimile pămêntuluĭ:
4 Şi munţiĭ se vor topi supt dînsul,
Şi văile vor crĕpa;
Fi-vor ca céra înaintea foculuĭ,
Ca apele ce curg prin rîpĭ.
5 Pentru fără-de-legea luĭ Iacob *se*
vor face tóte acestea,
Şi pentru păcatele caseĭ luĭ Israel.
Ce *este* fără-de-legea luĭ Iacob?
Aŭ nu Samaria?
Şi ce *sûnt* înălţimile luĭ Iuda?
Aŭ nu Ierusalimul?
6 De aceea preface-voiŭ Samaria în
grămeḑĭ *de petre* pe câmp,
În sădire de viĭe:
Voiŭ rostogoli petrele eĭ în vale,
Şi voiŭ descoperi temeliele eĭ.
7 Tóte chipurile eĭ cele cĭoplite se
vor sfărâma,
Şi tóte plăţile eĭ de curvă cu foc
se vor arde,
Şi toţĭ idoliĭ eĭ ĭĭ voiŭ stârpi;
Căcĭ din plăţile de curvă ĭ-a adu-
nat,
Şi în plăţĭ de curvă se vor întórce.
8 Pentru acésta voiŭ plânge, şi voĭ
urla;
Voiŭ umbla desbrăcat şi gol;
Voiŭ face plângere ca *de* balaur,
Şi bocire ca *de* struţ.
9 Căcĭ rana sa *este* fără vindecare;

Căcĭ s'a întins până la Iuda;
Neamicul a ajuns până la pórta poporuluĭ meŭ, până la Ierusalim.
10 Nu spuneţĭ *acésta* în Gat,
Nu plângeţĭ;
La Bet-Afra rostogolesce-te în ţărână.
11 Trecĭ, locuitóre din Safir, cu ruşinea ta descoperită:
Locuitórea din Zanaan nu ese;
Bocirea Bet-Ezeluluĭ îl opresce de a sta lângă tine.
12 Căcĭ locuitórea din Marot este în chinurĭ pentru bunurile *sale*;
Fiind-că se pogorî nenorocirea de la Iehova în pórta Ierusalimuluĭ.
13 Locuitóre din Lachis, înhamă-ţĭ caiĭ ceĭ iuţĭ la car,
Tu, începutul păcatuluĭ fiiceĭ Sionuluĭ;
Căcĭ fără-de-legile luĭ Israel în tine s'aŭ aflat.
14 De aceea veĭ da hărtie de despărţenie Moreşet-Gatuluĭ,
Casele din Aczib (*înşelăcĭune*) înşelăcĭune *vor fi* pentru regiĭ luĭ Israel.
15 Îţĭ voiŭ aduce şi stăpân, locuitóre din Moreşa;
Până la Adullam va ajunge mărirea luĭ Israel.
16 Fă-te pleşuv, şi tunde-te pentru fiiĭ teĭ ceĭ gingaşĭ;
Lăţesce-ţĭ pleşuvirea ta, ca vulturul;
Căcĭ eĭ se duc prinşĭ de la tine.

Pĕcatele cari aŭ căşunat pustiirea Ierusalimuluĭ.

2 Vaĭ celor ce cugetă fără-de-lege,
Şi fac rele în paturile lor!
Diorile abia lucesc, şi o făptuesc,
De le este la în-de-mână.
2 De poftesc ţarine, şi-*le şi* răpesc;
Şi *de poftesc* case, *le* şi ĭéŭ;
Aşa asupresc pre om şi casa sa,
Pre stăpân şi stăpânirea luĭ.
3 De aceea aşa dice Iehova:
Ecă, gândesc asupra némuluĭ acestuĭa un rĕŭ,
Din care nu veţĭ scóte grumaziĭ voştri,
Şi nu veţĭ maĭ merge cu capul sus;
Căcĭ timpul acela *va fi* rĕŭ.
4 În diŭa aceea ridica-se-va asupra vóstră proverb,
Şi se va plânge cu plângere bocitóre,
Dicêndu-se: „Sûntem jăfuiţĭ;
„Dat-a în schimb moştenirea poporuluĭ meŭ;
„Cum mi s'a luat!
„Împărţesc ţarinelè nóstre între pâgânĭ."
5 De aceea pentru tine nu va fi cine să arunce funia pentru sorţul *tĕŭ*
În adunarea luĭ Iehova.
6 „Nu profeţiţĭ,"
Dic celor ce profeţesc;
Vor profeţi;
Că de nu vor profeţi aşa,
Nu se va depărta ruşinea.
7 *O tu cel ce* te chĭemĭ casă a luĭ Iacob!
Óre scurtatu-s'a spiritul luĭ Iehova?
Óre acestea *sûnt* faptele sale!
Óre cuvintele mele nu priesc celuĭ ce umblă drept?
8 Dară de mult rĕsculatu-s'a poporul meŭ ca un neamic *asupra mea*;
Aţĭ răpit şi vestmînt şi mantie,
Pre ceĭ ce se duc în siguranţă *ĭ-ĭ faceţĭ* fugarĭ din resbel.
9 Alungat-aţĭ femeele poporuluĭ meŭ din casele cele plăcute ale lor;
Aţĭ smuls de la copiiĭ lor mărirea mea pentru tot-dé-una.
10 Sculaţi-vĕ, şi plecaţĭ;
Căcĭ nu *este* loc de repaos *pentru voĭ* aicea;
Fiind-că s'a pângărit, se va stârpi,
Şi încă cu stârpire crudă.
11 De va alerga cine-va după vênt, şi va vorbi mincĭunĭ,
Dicĕnd: „'Ţĭ voiŭ profeţi de vin şi de bĕutură îmbĕtătóre,"
Cu adevĕrat acesta va fi profetul poporuluĭ acestuĭa.

Făgăduinţa unuĭ timp maĭ bun.

12 Aduna-te-voiŭ cu totul, Iacóbe,
Strînge-voiŭ rĕmăşiţa luĭ Israel;
Şi-ĭ voiŭ pune la un loc ca pre oile din Bozra,
Ca turmă în staulul lor;
Vor foi de ómenĭ.
13 Cel ce sfărâmă *pedecele* se va sui înaintea lor;
Vor sfărâma *tóte*, şi vor trece prin pórtă,
Şi vor eşi printr'însa;
Şi regele lor va trece înaintea lor,
Iehova în fruntea lor.

Crudimea şi sgârcenia maĭ marilor şi dirigătorilor, şi stricăcĭunea profeţilor celor mincinoşĭ.

3 Am maĭ dis: Ascultaţĭ acum, capĭ aĭ luĭ Iacob,

Şi maĭ marĭ aĭ caseĭ luĭ Israel!
Aŭ nu vi *se cade* să cunóscețĭ judecata?
2 Ceĭ ce urîțĭ binele, şi ĭubițĭ rĕul,
Ceĭ ce smulgețĭ pelea de pe *ómenĭ*,
Şi carnea lor de pe ósele lor;
3 Şi mâncațĭ chĭar carnea poporuluĭ meŭ,
Şi jupuițĭ pelea lor de pe eĭ,
Şi sfărâmațĭ ósele lor,
Şi le bucățițĭ ca pentru ólă,
Şi ca carnea în căldare.
4 Vor striga o dată către Iehova,
Dară nu-ĭ va asculta;
Ba chĭar va ascunde fața sa de la dînşi în timpul acela,
După cum aŭ făcut rĕŭ în *tóte* faptele lor.
5 Aşa dice Iehova
De profețiĭ ce rătăcesc poporul meŭ,
Carĭ, *de aŭ* de muşcat *cu* dințiĭ lor, strigă: Pace;
Ér, de nu aruncă *cine-va ce-va* în gura lor,
Gătesc resbel asupră-ĭ.
6 De aceea nóptea vĕ *va ţiné* loc de visiune,
Şi întunerecul loc de profeție.
Sórele va apune asupra profeților *acestora*,
Şi diŭa se va întuneca preste dînşi.
7 Atuncea se vor ruşina vĕdĕtoriĭ,
Şi vor roşi predicătoriĭ;
Şi toțĭ acestia îşĭ vor acoperi buzele lor;
Căcĭ nu *va fi* rĕspuns de la Dumnedeŭ.
8 Dară eŭ prin spiritul luĭ Iehova sûnt plin de putere,
De judecată şi de tărie,
Ca să spun luĭ Iacob fără-de-legea sa,
Şi luĭ Israel păcatul sĕŭ.

Se vestesce dărâmarea Ierusalimuluĭ.

9 Decĭ ascultațĭ acésta, capĭ aĭ caseĭ luĭ Iacob,
Şi maĭ marĭ aĭ caseĭ luĭ Israel!
Carĭ urîțĭ judecata şi rĕsucițĭ tótă dreptatea;
10 Carĭ zidițĭ Sionul în sânge,
Şi Ierusalimul în fără-de-lege;
11 Capiĭ seĭ judecă pentru darurĭ,
Preoțiĭ seĭ învață pentru plată,
Şi profețiĭ seĭ predic pentru argint;
Şi *tot* se rézămă în Iehova, dicênd:
„Aŭ nu *este* Iehova în mijlocul nostru?
„*Decĭ* nenorocirea nu va veni asupra nóstră.“
12 De accea Sionul pentru vina vóstră se va ara, *ca* un câmp,
Ierusalimul va ajunge grămedĭ *de petre*,
Şi muntele caseĭ, ca înălțimile pădureĭ.

Despre împĕrăția luĭ Mesia.

4 Dară fi-va în dilele din urmă,
Că muntele caseĭ luĭ Iehova
Se va întemeĭa pe vârful munților,
Şi se va înălța preste colinĭ;
Şi popórele vor curge la dînsul.
2 Şi multe națiunĭ se vor duce, şi vor dice:
Venițĭ, să ne suim pe muntele luĭ Iehova,
La casa Dumnedeuluĭ luĭ Iacob;
Şi ne va învĕța căile luĭ,
Şi vom umblă în cărările luĭ;
Căcĭ din Sion va eşi legea,
Şi cuvîntul luĭ Iehova din Ierusalim.
3 Şi el va judeca între multe popóre,
Şi va hotărî între națiunĭ puternice, *până şi între cele maĭ* depărtate;
Şi-şĭ vor făuri săbiele lor în fere de plug,
Şi lăncile lor în cosóre;
Popor asupra altuĭ popor nu-şĭ va *maĭ* ridica sabia,
Nicĭ nu se vor maĭ deda resbeluluĭ.
4 Ci va şedé fie-care supt viĭa sa şĭ supt smochinul sĕŭ;
Şi nu *va* fi cine să-ĭ spăĭmânte;
Căcĭ gura luĭ Iehova, *Dumnedeul* oştirilor a vorbit.
5 Căcĭ tóte popórele umblă fie-care în numele deuluĭ sĕŭ;
Ér noĭ vom umbla în numele luĭ Iehova, Dumnedeuluĭ nostru, în etern şi perpetu.

Reîntórcerea şi mântuirea Israeluluĭ după strâmtorărĭ marĭ.

6 În diŭa aceea, dice Iehova,
Voiŭ strânge pre acea ce schĭopătéză,
Şi voiŭ aduna pre cea alungată,
Pre acea pre care am întristat-o;
7 Şi voiŭ face pre cea schĭópă *să ajungă* o rĕmăşiță,
Şi pre cea alungată o națiune tare:
Şi Iehova va domni preste dînşi în muntele Sion
De acum şi până în etern.
8 Şi tu, turnule al turmeĭ,
Întărirea fiĭceĭ Sionuluĭ,

Va veni până la tine și domnia cea de maĭ 'nainte.
Da, regatul va veni la fiĭca Ierusalimuluĭ.
9 De ce strigĭ *atât* de tare acuma?
Nu *este* rege în tine?
Perit-a óre sfătuitorul tĕŭ,
De te cuprind durerĭ,
Ca de o femee în facere?
10 Fiĭ în durere, și te sbucĭumă, fiĭcă a Sionuluĭ,
Ca o femee în facere!
Căcĭ acum veĭ eși din cetate,
Veĭ locui în câmp,
Și veĭ merge până la Babilon;
Acolo veĭ fi mântuită;
Acolo te va rĕscumpĕra Iehova din mâna neamicilor teĭ.
11 Dară acum adunatu-s'aŭ asupra ta popóre multe,
Carĭ ḑic: S'a pângărit,
Și ochĭul nostru vede *împlinită dorința sa* asupra Sionuluĭ.
12 Dară eĭ nu cunosc cugetele luĭ Iehova,
Nicĭ nu înțeleg sfatul sĕŭ;
Că îĭ va aduna, ca pre snopĭ în arie.
13 Scólă-te, și treeră, fiĭcă a Sionuluĭ!
Căcĭ voiŭ face cornul tĕŭ *de* fer,
Și copitele tale le voiŭ face *de* aramă;
Și veĭ sfărâma popóre multe;
Și voiŭ consacra prăḑile lor luĭ Iehova,
Și averea lor Domnuluĭ a tot pămêntul.
14 Acum strânge-te în cete, *Sióne*, fiĭcă a cetelor!
Pus-a *neamicul* asupră-ne împresurarea;
Lovesc pre judecătoriĭ luĭ Israel cu vergĭ preste falcă.

Despre orașul de nașcere a luĭ Christos și despre împĕrăția haruluĭ.

5 Dară tu, Betlehem-Efrata,
De și mic escĭ între miile luĭ Iuda,
Totu-șĭ din tine va eși cel *ce va fi* domn în Israel,
Eșirile căruĭa *sûnt* din vechime, din ḑile vechĭ.
2 Pentru acésta îĭ va lăsa,
Până în timpul *în care* născătórea va nasce;
Atuncea rĕmășița fraților seĭ se va întórce cu fiiĭ luĭ Israel.
3 Și va sta, și va pasce cu puterea luĭ Iehova,
Cu măreția numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeul sĕŭ;
Și vor rĕmâné *sigurĭ*;
Căcĭ acum se va mări până la marginile pămêntuluĭ.
4 Și acesta va fi pacea.
După ce va veni Asiriénul în pămêntul nostru,
Și va călca în palaturile nóstre,
Atuncea vom ridica asupră-ĭ șépte păstorĭ
Și opt bărbațĭ unșĭ.
5 Acestia vor pustii pămêntul Asirieĭ cu sabie,
Și pămêntul luĭ Nimrod la întrările luĭ,
Și *ne* va mântui de Asirién,
Dacă va veni în pămêntul nostru,
Și dacă va călca hotarele nóstre.

Mărirea și convertirea Israeluluĭ.

6 Și rĕmășița luĭ Iacob va fi în mijlocul multor popóre,
Ca roŭa de la Iehova,
Ca plóĭa mĕruntă pe érbă,
Ce nu astéptă pre om,
Nicĭ întârḑiă pentru fiiĭ ómenilor.
7 Și rĕmășița luĭ Iacob va fi între popóre,
În mijlocul multor popóre,
Ca leul în mijlocul férelor sĕlbatice,
Și ca puĭul de leŭ în mijlocul turmelor de oĭ,
Care, când trece, calcă și sfâșĭă,
Și nu *este* cine să mântue.
8 Mâna ta se va înălța asupra apĕsătorilor teĭ,
Și toțĭ neamiciĭ teĭ se vor stârpi.
9 Și în ḑiŭa aceea, ḑice Iehova,
Voiŭ stârpi caiĭ teĭ din mijlocul tĕŭ,
Și voiŭ perde carele tale.
10 Și voiŭ stârpi cetățile *întărite ale* pămêntuluĭ tĕŭ,
Și voiŭ surpa tóte întăririle tale.
11 Voiŭ stârpi fermecătoriele din mâna ta,
Și nu veĭ avé preḑicătorĭ de timp.
12 Voiŭ stârpi chipurile tale cele cĭoplite,
Și stâlpiĭ teĭ din mijlocul tĕŭ;
Și nu te veĭ maĭ închina făptureĭ mânelor tale;
13 Voiŭ smulge Astarteele tale din mijlocul tĕŭ;
Și voiŭ surpa cetățile tale;
14 Și voiŭ face rĕsbunare cu mânie și cu urgie asupra popórelor,
Carĭ nu *m*'aŭ ascultat.

Nerecunoscința poporuluĭ.

6 Ascultațĭ acum ce ḑice Iehova!
Scólă-te, și te judecă înaintea munților,

Şi să audă colinele vocea ta.
2 Ascultaţĭ, munţilor, pricina luĭ Iehova,
Şi voĭ, temeliele cele tarĭ ale pămêntuluĭ!
Căcĭ Iehova are pricină cu poporul sĕŭ,
Şi voĭesce să se judece cu Israel.
3 Poporul meŭ, ce ţĭ-am făcut?
Şi cu ce te-am ostenit?
Rĕspunde-mĭ!
4 Căcĭ te-am scos din pămêntul Egiptuluĭ,
Şi te-am rĕscumpĕrat din casa şerbieĭ,
Şi am trimes înaintea ta pre Moisi, pre Aaron şi pre Miriam.
5 Poporul meŭ, amintesce-ţĭ ce a plănuit Balak, regele Moabuluĭ,
Şi ce ĭ-a rĕspuns Balaam, fiul luĭ Beor,
De la Şittim până la Ghilgal,
Ca să cunoscĭ îndurarea luĭ Iehova.
6 Cu ce voiŭ întâmpina pre Iehova,
Şi cu ce mĕ voiŭ pleca înaintea Pré-înaltuluĭ Dumneḑeŭ?
Óre îl voiŭ întâmpina cu olocauste,
Cu viţeĭ de un an?
7 *Dară* avé-va plăcere Iehova în miile de berbecĭ,
Saŭ în ḑecile de miĭ de rîurĭ de oleiŭ?
Saŭ îĭ voiŭ da pre ântĕiŭ născutul meŭ *pentru* fără-de-legea mea,
Fruptul corpuluĭ meŭ *pentru* păcatul sufletuluĭ meŭ?

Jertfele ce-ĭ plac luĭ Dumneḑeŭ.

8 El ţĭ-a arĕtat, omule, ce *este* bine;
Şi ce cere Iehova de la tine,
Decât numaĭ de a face dreptatea, a ĭubi îndurarea,
Şi a umbla umilit cu Dumneḑeul tĕŭ.
9 Vocea luĭ Iehova strigă cătră cetate,
Şi cel înţelept privesce numele tĕŭ;
Ascultaţĭ varga, şi pre cel ce a rânduit-o.

Secerişul uneĭ sĕmĕnăturĭ rele.

10 Aŭ dóră maĭ află-se tesaurele nelegĭuireĭ în casa nelegĭuituluĭ,
Şi efă slabă, urîtă?
11 Aŭ dóră socoti-voiŭ curat pre *cel* cu cumpene nedrepte,
Şi cu sacul cu petre înşelătóre?
12 Căcĭ avuţiĭ ţăreĭ sûnt plinĭ de nedreptate,
Şi locuitoriĭ eĭ aŭ vorbit mincĭunĭ,
Şi limba lor *este* înşelătóre în gura lor.
13 De aceea lovitu-te-am până la rană,
Pustiitu-*te*-am pentru păcatele tale.
14 Tu veĭ mânca, dară nu te veĭ sătura;
Şi fómea *va fi* în mijlocul tĕŭ,
Veĭ scóte *de d'inaintea neamiculuĭ*;
Dară nu veĭ scăpa *nimic*;
Şi ce veĭ scăpa voiŭ da săbieĭ.
15 Veĭ semĕna, dară nu veĭ secera;
Veĭ călca olive, dară nu te veĭ unge cu oleiŭ,
Şi strugurĭ, dară nu veĭ bé vin.
16 Căcĭ s'aŭ păzit aşeḑămintele luĭ Omri,
Şi tóte lucrurile caseĭ luĭ Ahab,
Şi aţĭ mers în sfaturile lor;
Ca eŭ să te daŭ pustiireĭ,
Şi pre locuitoriĭ *teĭ* batjocureĭ,
Şi să purtaţĭ ocara poporuluĭ meŭ.

Se află puţinĭ evlavioşĭ.

7 Vaĭ mie! căcĭ sûnt ca după adunatul fruptelor de vară,
Ca bobiţătură după cules;
Nu-s strugurĭ de mâncare,
Nicĭ smochine trufanda *după carĭ* doresce sufletul meŭ.
2 Cuvioşiĭ aŭ perit din ţară,
Şi neprihăniţĭ nu *sûnt* între ómenĭ;
Toţĭ pândesc sânge;
Unul altuĭa îşĭ întind cursă.
3 Amândoĕ mâĭnile sûnt îndreptate spre a săvârşi rĕul
Principele cere *dar*, şi judecătorul *judecă* pentru plată;
Şi cel mare *nu* vorbesce *decât* de pofta cea rea a sufletuluĭ sĕŭ:
Aşa înpletesc asta împreună.
4 Cel maĭ bun dintre dînşi *este ca* spinul,
Cel fără prihană *maĭ ghimpos* decât gardul de spinĭ;
Ḑiŭa vĕḑĕtorilor teĭ, pedépsa ta, a sosit;
Acum va fi tulburarea lor.
5 Nu vĕ încredeţĭ în amic,
În soţ credinţă să nu aveţĭ;
Păzesce uşile gureĭ tale de ceea ce dórme la sînul tĕŭ.
6 Căcĭ fiul ţine de nebun pre părintele *sĕŭ*,
Fiĭca se scólă asupra mumeĭ sale,
Nora asupra sócreĭ sale;
Neamiciĭ omuluĭ *sûnt chĭar* ómeniĭ caseĭ sale.

Făgăduinţa haruluĭ dumneḑeesc cu înbelşugare, după pedepsirea aspră.

7 Ér eŭ voiŭ căuta în sus cătră Iehova;

Voiŭ aştepta pre Dumnedeul mântuirei mele;
Dumnedeul meŭ mĕ va audi.
8 Nu te bucura de mine, neamica mea;
De şi am cădut, mĕ voiŭ scula,
De şi am şedut la întunerec, Iehova *va fi* lumina mea.
9 Voiŭ suferi mânia luĭ Iehova,
Căcĭ am pĕcătuit asupră-ĭ,
Până ce-mĭ va apĕra dreptatea, şi va face judecata pentru mine,
Şi mĕ va scóte la lumină;
Voiŭ vedé îndurarea luĭ.
10 Va vedé *acésta* neamica mea,
Şi ruşinea o va acoperi pre ea, care mĭ-a dis:
„Unde este Iehova, Dumnedeul tĕŭ?"
Ochiĭ meĭ vor vedé *împlinirea dorinţeĭ lor*;
Căcĭ, ea va fi călcată ca tina din uliţĭ.
11 *În* ce di zidurile tale se vor rezidi,
În acea di — (*de şi* departe sûnt cele hotărîte), —
12 *În* acea di vor veni până la tine de la Asiria,
Şi *de la* cetăţile Egiptuluĭ,
De la Egipt până la Eufrat,
De la mare până la mare, şi *de la* munte până la munte;
13 După ce ţara va ajunge în pustiire,
Din vina locuitorilor eĭ,
Pentru fruptul faptelor lor.
14 Pasce cu toégul tĕŭ poporul tĕŭ,
Turma moşteniret tale,
Care locuesce singuratică *în* pădure pe Carmel;
Ca să pască *în* Basan şi Galaad ca în dilele din vechime.
15 Ca în dilele eşireĭ tale din pământul Egiptuluĭ,
Îĭ voiŭ arĕta *lucrurĭ* minunate.
16 Popórele vor vedé *acésta*, şi se vor ruşina cu tótă puterea lor;
Pune-vor mâna pe gură,
Şi urechĭle lor vor asurdi.
17 Linge-vor ţărâna, ca şerpiĭ,
Ca târâtórile pământuluĭ se vor înspăimânta din închisorile lor;
Alerga-vor la Iehova, Dumnedeul nostru,
Şi se vor teme de tine.
18 Cine *este* Dumnedeŭ asemenea ţie,
Care să ĭerte fără-de-legea,
Şi să trécă cu vederea fără-de-legea rĕmăşiţeĭ moştenireĭ sale?
Nu ţine mânia sa de-apururea, căcĭ ĭĭ place îndurare.
19 El éră-şĭ se va îndura de noĭ,
Va învinge fără-de-legile nóstre:
Şi veĭ arunca tóte păcatele lor în adâncurile măreĭ:
20 Veĭ împlini luĭ Iacob adevĕrul,
Luĭ Abraam îndurarea,
Precum aĭ jurat părinţilor noştri din dilele din vechime.

NAUM.

Dreptatea şi îndurarea luĭ Dumnedeŭ arĕtată în nimicirea neamicilor seĭ şi în mântuirea poporuluĭ sĕŭ.

1 Profeţie asupra Niniveĭ. Cartea visiuneĭ luĭ Naum, Elkoşitul.
2 Gelos *este* Dumnedeŭ, şi rĕsbunător Iehova,
Rĕsbunător *este* Dumnedeŭ, şi stăpân al furieĭ,
Iehova îşĭ rĕsbună asupra împotrivitorilor seĭ,
Şi ţine *mânia* pentru neamiciĭ seĭ.
3 Iehova *este* tărdiŭ la mânia, dară mare în putere,
Şi *pre nelegĭuit* nu-*l* lasă nepedepsit.
Calea luĭ Iehova *este* în furtună şi vârtejurĭ,
Şi nŭoriĭ *sûnt* pulberea picĭórelor sale.
4 El ameninţă marea, şi o usucă,
Şi face să sece tóte fluvĭele;
Basanul şi Carmelul se veştejesc,
Şi flórea Libanuluĭ se veştejesce.
5 Munţiĭ se cutremură înainte-ĭ, şi colinele se topesc,
Pământul se urcă înaintea luĭ,
Lumea şi toţĭ locuitoriĭ seĭ.
6 Cine póte sta înaintea mânieĭ sale,
Şi cine să se ţină înaintea aprindereĭ mânieĭ sale?
Furia sa se revarsă ca focul,
Şi stâncile crapă înaintea luĭ.
7 Bun *este* Iehova, tărie în di de nevoĭe,
El cunósce pre ceĭ ce se încred în el.

8 Dară ca un potop ce trece el va nimici locul *Ninivei*,
Şi întunerecul va urmări pre neamicii seĭ.
9 Ce maĭ plănuiţĭ asupra luĭ Iehova?
El *o* va nimici cu totul;
Nenorocirea nu va veni de doě orĭ.
10 Pre-când vor fi împleticiţĭ *ca* spiniĭ,
Şi beţĭ de beţie,
Atuncea se vor mistui, ca o miriste cu totul uscată.
11 Din tine, *Sióne*, s'a depărtat *deja acela*,
Care a plănnit rele asupra luĭ Iehova,
Şi care a sfătuit nelegĭuirea.
12 Aşa ḑice Iehova:
Orĭ-cât de puterniciĭ şi numěroşĭ *vor fi*,
Totu-şĭ voi peri, şi vor trece.
Sióne, de te-am făcut să suferĭ,
Nu veĭ maĭ suferi.
13 Şi acum voiŭ sfărâma jugul sĕŭ de pe tine,
Şi voiŭ rupe legăturile tale;
14 Dară despre tine, *Asiriénule*, hotărît-a Iehova.
Că nu va maĭ fi moştenitor al numeluĭ tĕŭ;
Din casa ḑeilor teĭ,
Stârpi-voiŭ *tot* chipul cĭoplit şi *tot* chipul vĕrsat;
Îţĭ voiŭ găti mormîntul; căci *îmĭ* escĭ urît.
15 Écă pe munţĭ
Picĭórele celuĭ ce aduce ścire bună, prochĭemător al păceĭ!
Serbéză, Iuda, sĕrbătorile tale, împlinesce voturile tale;
Căcĭ prin tine stricătorul nu va maĭ trece;
El cu totul este stârpit.

Prorocire despre dărâmarea oraşuluĭ Ninive.

2 Suitu-s'a asupră-ţĭ, *Ninivo*, cel ce sfărâmă:
Păzesce-ţĭ întăririle, ĭé sémă la drum,
Încinge-ţĭ cópsele, adună-*ţĭ* tóte puterile;
2 Căcĭ Iehova va reaşeḑa mărirea luĭ Iacob,
Ca şi mărirea luĭ Israel;
Căcĭ pustiitu-i-a pustiitorul,
Şi a stricat viţele lor.
3 Scutul vitejilor seĭ este roşu,
În purpură *sûnt îmbrăcaţĭ* bărbaţiĭ de resbel,
De focul oţeluluĭ *fulgeră* carele
În ḑiŭa gătireĭ sale,
Şi lâncile se mişcă,
4 Carele duruesc în uliţĭ,
Şi se lovesc în pieţĭ:
Privirea lor este ca a făclielor;
Alérgă ca fulgerele.
5 El chĭémă pre vitejiĭ seĭ,
Dară eĭ se poticnesc în calea lor,
Eĭ se grăbesc spre zid;
Şi acoperişul de apĕrare se gătesce.
6 Porţile fluvielor sûnt deschise,
Şi palatul se risipesce.
7 Pre Uzzab o duc prinsă,
O scot;
Şi servele eĭ oftéză cu voce de porumbĭ,
Şi se bat în pepturile lor.
8 Din timpurile vechĭ Niniva *era* ca un lac de apă;
Dară *acum locuitoriĭ eĭ* fug:
„Staţĭ, staţĭ;“ dară nimenea nu se întórce.
9 Prădaţĭ argint, prădaţĭ aur,
Tesaurele sûnt fără fund,
O mulţime de tot felul de lucrurĭ preţióse.
10 Ea *este* deşértă, şi pustiită, stórsă cu totul;
Şi inima se topesce, genunchiĭle tremur;
Durerea *este* în cópsele tuturor,
Şi tóte feţele lor pălesc,
11 Unde *este* culcuşul leilor,
Şi păşĭunea puilor de leĭ?
Încotro mergea leul, leóĭca,
Puĭul de leŭ, *şi* nu *era* cine să-ĭ înspăimânte?
12 Leul răpĭa în de ajuns pentru puiĭ seĭ,
Şi zugruma pentru leóĭcele sale,
Şi umplea cu pradă vizuinele sale,
Şi cu prada culcuşurile sale.
13 Écă, eŭ *vin* asupră-ţĭ, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
Voiŭ aprinde carele tale, şi se *vor preface* în fum;
Şi pre puiĭ teĭ de leŭ sabia îĭ va mistui;
Prada ta o voiŭ stârpi de pe pămênt,
Şi nu se va maĭ auḑi vocea solilor teĭ.

Fără-de-legile Niniveĭ, şi pedépsa cea sigură a eĭ.

3 Vaĭ de cetatea sângĭurilor!
Cea plină de mincĭunĭ *şi* silnicie;
Răpirea nu încetéză *în ea*.
2 Pocnitul bicelor, vuetul rótelor tunătóre,

A cailor tropăitorĭ şi a carelor hurduitóre;
3 Călĕreţĭ făcênd să trepede *caiĭ lor*,
Săbiĭ lucitóre, şi lăncile fulgerătóre,
O mulţime de ucişĭ,
Grămeḑĭ de cadavre,
Morţĭ fără numĕr,
Ceĭ viĭ împedicându-se de morţiĭ lor,
4 Din vina mulţimeĭ desfrânărilor *acesteĭ* curve,
Ale acesteĭ pline de nurĭ şi iscusite,
Care a vîndut popórele prin desfrânările eĭ,
Şi némurile prin farmecele eĭ.
5 Écă, eŭ *vin* asupră-ţĭ, ḑice Iehova, Dumneḑeul oştirilor!
Voiŭ descoperi pólele tale preste faţa ta,
Şi voiŭ arĕta popórelor goliciunea ta,
Şi regatelor ruşinea ta.
6 Voiŭ arunca cu tină asupra ta,
Te voiŭ pângări,
Şi te voiŭ face de privelisce.
7 Orĭ-cine te va vedé va fugi de tine,
Şi va ḑice: „Nimicitu-s'a Niniva!
Cine o va boci?
„Unde să-ţĭ caut mângăietorĭ."
8 Aŭ escĭ maĭ bună decât No-Amonul,
Care era pus între fluviĭ,
Înconjurat de apă,
Al căruĭ val *era* un fluviŭ,
Şi zidurile căruĭa *se ridicaŭ* din fluviŭ?
9 Etiopia cea tare şi Egiptul cel fără numer,
Putul şi Libiĭ te ajutaŭ.
10 Totu-şĭ şi eĭ *aŭ fost* duşĭ
În mişelie *şi* în captivitate;
Şi fiiĭ seĭ fură sdrumicaţĭ
În *tóte* rĕspântiele uliţelor;
Sorţĭ s'aŭ aruncat peste fruntaşiĭ seĭ,
Şi toţĭ ceĭ marĭ aĭ seĭ fură puşĭ în lanţurĭ.
11 Tu te veĭ îmbĕta;
Veĭ dispăré,
Şi scăpare veĭ căuta de dinaintea neamiculuĭ.
12 Tóte întăririle tale *fi-vor ca* smochiniĭ cu fruptele cele ântĕĭ;
Când îĭ scutură, *smochinele* cad în gura aceluĭa, ce caută să le mănânce.
13 Écă, popórele tale în mijlocul tĕŭ *sûnt* ca femeele;
Porţile pămêntuluĭ tĕŭ deschide-se-vor înaintea neamicilor teĭ;
Şi focul va mistui zăvórele tale.
14 Scóte-ţĭ apă pentru împresurare,
Întăresce întăririle tale,
Calcă pămênt, şi frământă lut,
Gătesce cuptorul de cărămidă!
15 Acolo focul te va mistui,
Sabia te va stârpi;
Te va mistui ca forfăcarul;
Îmmulţesce-te, ca forfăcarul,
Îmmulţesce-te, ca locustele.
16 Neguţătoriĭ teĭ *fost-aŭ* maĭ mulţĭ decât stelele ceruluĭ;
Forfăcarul îşĭ întinde *aripele* şi fuge.
17 Coronaţiĭ teĭ *eraŭ* ca locustele,
Şi maĭ mariĭ teĭ ca o cétă de omidă.
Cari în rĕcórea ḑileĭ se tăbĕrăsc;
De rĕsare sórele, fug,
Şi locul unde *a fost* nu se maĭ cunósce.
18 Păstoriĭ teĭ dorm, rege al Asirieĭ,
Puterniciĭ teĭ se repauséză;
Poporul tĕŭ *este* împrăstĭat pe munţĭ.
Şi nu *este* cine să-*l* strîngă.
19 Nu *este* nicĭ o vindecare pentru rana ta,
Lovitura ta e fără léc;
Toţĭ câţĭ vor auḑi de tine vor bate în palme;
Căcĭ preste cine n'a trecut pururea rĕutatea ta?

HABAKUK.

Păcatul Iudeĭ.

I Profeţia pre care a vĕḑut-o profetul Habakuk.
2 Până când, Iehova, voiŭ striga, şi tu nu veĭ auḑi?
De silnicie tângui-mĕ-voiŭ, şi tu nu *mĕ* veĭ mântui?
3 De ce mĕ facĭ se vĕd nefericirea şi-*mĭ* areţĭ truda?
De ce *staŭ* înaintea mea pustiirea şi silnicia?
De ce *este* cértă, şi se ridică gâlcévă?
4 De aceea legea a slăbit,
Şi dreptatea nu ese biruitóre:

Căcĭ cel nelegĭuit împleticesce pre
cel drept:
De aceea dreptatea ese strâmbă.

Pedépsa prin Chaldeĭ.

5 Căutaţĭ între popóre, şi vedeţĭ!
Minunaţi-vĕ, uĭmiţi-vĕ!
Căcĭ în ḑilele vóstre voiŭ săvârşi
un lucru,
Pre care nu *l*-aţĭ crede, de s'ar
spune.
6 Căcĭ écă, eŭ voiŭ scula pre Chal-
deĭ, un popor crud şi ĭute,
Care umblă în latul pămêntuluĭ,
Ca să ĭea în stăpânire locuinţĭ, *ce*
nu *sûnt* ale luĭ.
7 El *este* înspăĭmântător şi gróznic;
Dintr'însul ese dreptul luĭ şi mări-
rea luĭ.
8 Caiĭ luĭ sûnt maĭ ĭuţĭ decât leopar-
ḑiĭ,
Şi maĭ repeḑĭ decât lupiĭ de séră,
Şi călăreţiĭ seĭ se lăţesc,
Şi călăreţiĭ seĭ vin de departe;
Eĭ sbóră ca vulturul, *când* se re-
pede asupra mâncăreĭ.
9 Eĭ cu toţiĭ vin la răpire,
Feţele lor caută tot înainte,
Şi ca nisipul adună pre prinşĭ.
10 Pre regĭ în sémă nu-ĭ bagă;
Maĭ mariĭ le *sûnt* de batjocură;
Şi rîd de orĭ-ce întărire;
Căcĭ grămădesc pămênt, şi o supun.
11 Şi apoĭ spiritul *sĕŭ* se sumeţesce,
El nelegĭuesce, şi se face vinovat,
Însuşindu-şĭ puterea drept Dumne-
ḑeŭ al sĕŭ.

Rugăciunea şi tânguirea profetuluĭ.

12 Aŭ nu *escĭ* tu, Iehova, din început
Dumneḑeul meŭ, sântul meŭ?
Noĭ nu vom muri,
Tu, Iehova, hotărîtu-l-aĭ la jude-
cată,
Şi tu, stânca *mea*, hotărîtu-l-aĭ la
mustrare.
13 Ochiĭ teĭ *sûnt* pré curaţĭ, ca să va-
dă rĕul,
Şi la rĕutate tu nu poţĭ căuta;
Cum aĭ puté tu să veḑĭ pre ceĭ ne-
credincĭoşĭ,
Şi să tacĭ, când cel nelegĭuit în-
ghite
Pre cel maĭ drept decât dînsul?
14 Aŭ dóră voi-veĭ să facĭ pre ómenĭ
ca pesciĭ măreĭ,
Ca târâtorul, *ce* nu *are* nicĭ un
domn preste dînsul?
15 Pre toţĭ îĭ scóte cu undiţa,
Îĭ trage cu mréja sa,
Şi-ĭ adună în năvodul sĕŭ;
De aceea se bucură, şi se'nvese-
lesce.
16 De aceea sacrifică mrejeĭ sale,
Şi tămâĭézâ năvoduluĭ sĕŭ;
Căcĭ prin ele partea sa *este* îngră-
şată,
Şi bucatele îĭ *sûnt* grase.
17 Dară óre mréja se va deşerta?
Şi va zugruma popórele fără cru-
ţare?

Mângăere pentru credincios.

2 Pusu-m'am la straja mea,
Stam pe turn,
Şi căutam, să vĕd ce mi se va ḑice,
Şi ce să rĕspund eŭ la *acel* îndemn
al meŭ.
2 Şi Iehova îmĭ rĕspunse, şi ḑise·
Scrie visiunea lămurit pe table,
Aşa că *orĭ-cine*, *chĭar* fugind, să o
pótă ceti.
3 Căcĭ visiunea *este* pentru un timp
hotărît;
Ea se apropie de sevârşire, şi nu
înşélă;
Şi chĭar de va întârḑĭa, astéptă-o;
Căcĭ de sigur va veni, nu va lipsi.
4 Écă, inima sa se măresce, ea nu
este dréptă într'însul;
Dară cel drept prin credinţa sa va
trăi.

Prorocire despre peirea îngâmfaţilor.
Păcatele Chaldeilor.

5 Şi dacă hoţul *cel îmbĕtat* de vin,
Bărbatul cel mândru, ce nu se pó-
te ţiné liniscit,
Ce-şĭ întinde lăcomia sa ca infer-
nul,
Şi *este* nesăţios ca şi mórtea;
Dacă îşĭ adună tóte popórele la
dînsul,
Şi strânge tóte naţiunile la sine;
6 Aŭ nu vor ridica toţĭ acestia un
proverb asupra luĭ,
Şi *vor spune* cuvînt batjocuritor a-
supră-ĭ,
Şi vor ḑice:
Vaĭ celuĭ ce a adunat *ce* nu *era* a
luĭ,
Până când va îngrămădi asupră-şĭ
vina?
7 Aŭ nu se vor ridica de o dată chi-
nuitoriĭ teĭ,
Şi se vor destepta strâmtorătoriĭ
teĭ,
Ca să le ajungĭ de pradă?
8 Fiind-că tu aĭ prădat popóre multe,
De aceea şi pre tine te va prăda
tótă rĕmăşiţa popórelor,

Pentru sângele ómenilor și *pentru* silnicia ta
Asupra țăreĭ, *asupra* cetățeĭ *acesteĭa* și *asupra* tuturor celor ce locuesc în ea.
9 Vaĭ celuĭ, ce a câștigat câștig rĕŭ pentru casa sa,
Ca să-șĭ pună sus cuĭbul sĕŭ,
Ca să scape de mâna rĕuluĭ!
10 Prin stârpire de popóre multe aĭ croit rușinea caseĭ tale,
Și aĭ păcătuit *asupra* sufletuluĭ tĕŭ!
11 Căcĭ din perete strigă pétră;
Și cĭotul din grindă ĭĭ rĕspunde.
12 Vaĭ celuĭ ce *șĭ*-a zidit cetatea cu sânge,
Și *care* șĭ-a întemeĭat orașul cu nedreptate!
13 Écă, *aŭ* nu *vine* de la Iehova, *Dumnedeul* oștirilor,
Că s'aŭ ostenit popórele pentru foc,
Și națiunile pentru nimic aŭ obosit.
14 Căcĭ plin va fi pămêntul de cunóscerea măririĭ luĭ Iehova,
Precum apele acoper *fundul* măreĭ.
15 Vaĭ celuĭ ce a dat de bĕut amiculuĭ sĕŭ,
Șĭ ĭ-a turnat bĕutură spumegândă, și l-a amețit,
Spre a-ĭ vedé golicĭunea!
16 Satură-te de rușine în loc de mărire,
Bé și tu, și-țĭ arată golicĭunea ta!
Va ajunge și la tine cupa drepteĭ luĭ Iehova,
Și scuĭparea ocăreĭ asupra măririĭ tale.
17 Căcĭ silnicia *ta* asupra Libanuluĭ te va acoperi,
Și stârpirea férelor *luĭ*, pre cari tu *le* spăimêntaĭ,
Pentru sângele ómenilor și pentru apĕsarea *ta*
Asupra țăreĭ, *asupra cetățeĭ acesteĭa*, și *asupra* tuturor celor ce locuesc în ea.
18 Ce folosesce chipul cĭoplit, că l-a cĭoplit făcătorul luĭ,
Chipul vĕrsat, *ce* învață mincĭunĭ,
Pentru ca cel ce l-a făcut să se încrédă în chipul sĕŭ,
Și să facă idolĭ mulțĭ?
19 Vaĭ celuĭ ce dice către lemn: „Destéptă-te!"
Către pétra cea mută: „Scólă-te:"
Aŭ dóră ele *îl* vor învĕța?
Écă el *este* suflat cu aur și argint,
Și într'însul nu *este* nicĭ o suflare de vĭéță.
20 Dară Iehova *este* în templul sĕŭ cel sânt;
Tacă tot pămêntul înaintea luĭ!

Psalmul luĭ Habakuk de rugăcĭune și laudă cu încrederea de veselie.

3 Ruga luĭ Habakuk, profetul, pe Șighionot.
2 Iehova, audit-am chĭemarea ta, *și* m'am temut;
Iehova, înnoesce lucrul tĕŭ în mijlocul anilor!
În mijlocul anilor fă-*l* cunoscut!
În mânia *ta* amintesce-țĭ de îndurare!
3 Dumnedeŭ vine de pe Teman,
Și Sântul de pe muntele Paran, Sela:
Măreția luĭ acopere cerurile,
Și plin este pămêntul de lauda sa.
4 Strălucirea *luĭ* este ca a sóreluĭ,
Rade *es* din mâna sa:
Și *acolo este* cortulutereĭ luĭ.
5 Cĭuma pășesce înaintea fețeĭ sale,
Și pe urmele luĭ umblă mórtea.
6 El se opresce, și face pămêntul să se clatine,
El caută împrejur, șĭ face ca popórele să se cutremure;
Munțiĭ eternĭ se risipesc,
Și colinele străvechĭ s'afundă:
El *umblă* în căile eterne.
7 Eŭ vĕd corturile Cușanuluĭ cuprinse de grózá,
Și colibele pămêntuluĭ Madianuluĭ se sguduiŭ.
8 Aŭ asupra pâraĭelor s'a mâniat Iehova?
Aprinsu-s'a mânia ta asupra fluvielor,
Aprinderea ta asupra măreĭ,
De călăresci pe caiĭ teĭ,
În care de biruință?
9 Desvĕlitu-s'a arcul tĕŭ;
Ca șépte vergĭ pedepsitóre *făcutu-s'a* ordinul *tĕŭ*, Sela:
Cu pâraĭele despicĭ pămêntul:
10 Munțiĭ te vĕd, *și* se sguduiŭ:
Vĕrsarea de apă cură:
Adâncul face să rĕsune vocea sa,
Și ridică în sus mâncle sale.
11 Sórele *și* luna se opresc în locașul lor,
Trasu-s'aŭ la lumina săgeților tale,
Și la clipirea lăncilor tale strălucitóre.
12 Cu furie pășescĭ preste pămênt,
Cu mânie calcĭ preste popóre.
13 Eșit-aĭ pentru mântuirea poporuluĭ tĕŭ,

Pentru mântuirea unsuluĭ tĕŭ;
Sfărâmat-aĭ acoperişul din casa nelegĭuituluĭ,
Şi aĭ desvelit temelia *sa* până la grumaz, Sela;
14 Străpuns-aĭ capul căpitenieĭ lor cu înse-şĭ săgeţile sale,
Când se repeḑiră, ca să mĕ risipéscă,
Şi tresaltară, ca şi cum ar voi să înghită pre un sĕrman în locul ascundereĭ *sale*;
15 Mers-aĭ cu caiĭ teĭ pe mare,
Pe ape puternice în turbare.
16 Auḑit-am, şi cele din lă-întrul meŭ s'aŭ cutremurat,
Buzele mele tremuraŭ *la auḑul* voceĭ;
Fĭerul străbătu în ósele mele, şi în locul meŭ mĕ cutremuraiŭ.
Fire-aşĭ în repaus până în ḑiŭa strâmtorăreĭ,
Până se va sui cel ce va apĕsa pre popor!
17 Căcĭ smochinul nu *maĭ* înfloresce,
Şi frupt nu maĭ *este* pe viţă,
Lipsesce fruptul olivuluĭ,
Şi ogorul nu *maĭ* dă bucate;
Oile lipsesc din târlă;
Şi nicĭ un boŭ nu *maĭ este* în grajdurĭ.
18 Dară eŭ mĕ bucur în Iehova,
Tresalt în Dumneḑeul mântuireĭ mele.
19 Tăria mea *este* Iehova, Domnul,
El face piciórele mele ca ale cerbuluĭ,
Şi mĕ face să merg pe înălţimile mele.
Maestruluĭ de cântare pe neghinot.

ZEFANIA.

Ḑiua mânieĭ.

1 Cuvîntul luĭ Iehova, care a fost către Zefania, fiul luĭ Cuşi, fiul luĭ Ghedalia, fiul luĭ Amaria, fiul luĭ Hizkia, în ḑilele luĭ Iosia, fiul luĭ Amon, regele luĭ Iuda:
2 Voiŭ face să péră totul de pe pământul *acesta*,
Ḑice Iehova:
3 Voiŭ face să péră ómenĭ şi vite,
Voiŭ face să péră păsĕrile ceruluĭ şi pesciĭ măreĭ,
Şi petrele de poticnire o dată cu ceĭ nelegĭuiţĭ;
Da, voiŭ stârpi de pe faţa pămêntuluĭ *acestuĭa* pre ómenĭ, ḑice Iehova.
4 Întinde-voiŭ mâna mea chĭar şi asupra luĭ Iuda,
Şi asupra tuturor locuitorilor Ierusalimuluĭ;
Şi voiŭ stârpi din locul acesta rĕmăşiţa luĭ Baal,
Numile preoţilor idololatri ca şi ale preoţilor *adevĕraţĭ*,
5 Şi pre ceĭ ce se închină oştireĭ ceruluĭ de pe acoperişurile *lor*,
Şi ce se închină, jurându-se pe Iehova,
Şi jurându-se pe Malcam;
6 Pre ceĭ ce s'aŭ abătut de la Iehova,
Şi *carĭ* nu caută pre Iehova, şi nu întrébă de dînsul.
7 Tăcere înaintea luĭ Iehova, Domnul!
Căcĭ aprópe *este* ḑiŭa luĭ Iehova;
Căcĭ Iehova a gătit sacrificiŭ,
A sânţit pre ceĭ chiemaţĭ aĭ seĭ.
8 Şi în ḑiŭa sacrificĭuluĭ luĭ Iehova
Voiŭ pedepsi pre maĭ marĭ şi pre fiiĭ regeluĭ,
Şi pre toţĭ câţĭ se îmbracă în vestminte străine;
9 Şi voiŭ pedepsi în acea ḑi pre toţĭ câţĭ sar pragul,
Şi carĭ umplu casa domnuluĭ lor cu silnicie şi înşelăcĭune.
10 Şi în ḑiŭa aceea, ḑice Iehova,
Va rĕsuna o strigare de tânguire de la pórta pescilor,
Şi urlete din despărţirea Mişne,
Şi o plângere mare dinspre coline.
11 Locuitorĭ din Makteş, căinaţi-vĕ!
Căcĭ tot poporul Canaanuluĭ va fi stârpit,
Stârpi-se-vor toţĭ, câţĭ sûnt încărcaţĭ cu argint.
12 Şi tot în acel timp,
Voiŭ căuta în Ierusalim cu felinarul,
Şi voiŭ pedepsi pre óimeniĭ ce şed în drojdiele lor,
Şi carĭ ḑic în inima lor:
„Iehova nu face nicĭ bine, nicĭ nu face rĕŭ."

13 De aceea averea lor va ajunge de pradă,
Şi casele lor de pustiire;
Vor zidi case, dară nu *le* vor locui;
Şi vor sădi viĭ, dară vinul lor nu-l vor bé.
14 Aprópe *este* ḑiŭa cea mare a luĭ Iehova;
Aprópe *este* ea, şi fórte se grăbesce;
O strigare *va rĕsuna în* ḑiŭa luĭ Iehova;
Cu amar va striga atuncea vitézul.
15 Ḑiŭa aceea *este* ḑi de furie,
Ḑi de strâmtorare şi de nevoĭe,
Ḑi de dĕrăpênare şi de pustiire,
Ḑi de întunerec şi de întunecime,
Ḑi de nŭor şi de negură désă;
16 Ḑi de trâmbiţă şi de alarmă,
Pentru cetăţile cele întărite şi pentru turnurile cele înalte.
17 Strâmtora-voiŭ pre ómenĭ;
Şi ca orbiĭ vor umbla;
Căcĭ aŭ păcătuit asupra luĭ Iehova;
Decĭ sângele lor se va vĕrsa ca pulberea,
Şi corpurile lor ca tina.
18 Nicĭ argintul lor şi nicĭ aurul lor nu-ĭ va puté mântui
În ḑiŭa furieĭ luĭ Iehova;
De flacăra gelosieĭ sale va fi mistuit tot pămêntul *acesta*;
Căcĭ tuturor celor ce locuesc *acest* pămênt le va găti un sfârşit grabnic.

Îndemnare spre pocăinţă. Pedepse asupra popórelor.

2 Veniţi-vĕ în fire;
Da, veniţi-vĕ în fire, poporule neruşinat!
2 Înainte de a se naşce hotărîrea, —
Ca pléva trece timpul, —
Înainte de a veni preste voĭ aprinderea mânieĭ luĭ Iehova,
Înainte de a veni preste voĭ ḑiŭa mânieĭ luĭ Iehova.
3 Căutaţĭ pre Iehova, toţĭ săraciĭ pămêntuluĭ,
Voĭ câţĭ împliniţĭ legea sa!
Căutaţĭ dreptatea, căutaţĭ umilinţa!
Póte, veţĭ rĕmâné ascunşĭ în ḑiŭa mânieĭ luĭ Iehova.
4 Căcĭ Gaza va fi părăsită,
Şi Aşkelonul pustiŭ,
Aşdodul isgoni-lu-vor în amédă-ḑi,
Şi Ekronul va fi desrădăcinat.
5 Vaĭ *voŭĕ*, ceĭ ce locuiţĭ malul măreĭ,
Tu popor al Cretilor!
Cuvîntul luĭ Iehova preste voĭ,
Tu Canaanule, pămêntule al Filistenilor!
Perde-te-voiŭ până ce nicĭ un locuitor nu va *maĭ* fi.
6 Şi malul măreĭ va ajunge loc de păşĭune,
Cisterne pentru păstorĭ,
Şi târle de oĭ.
7 Şi locul *acesta* va fi al rĕmăşiţeĭ caseĭ luĭ Iuda,
Carí-l vor pasce,
Şi séra vor repausa în casele Aşkelonuluĭ!
Căcĭ Iehova, Dumneḑeul lor, îşĭ va aminti de dînşi,
Şi va întórce pre prinşiĭ lor.
8 Auḑit-am ocara Moabuluĭ,
Şi batjocurile fiilor luĭ Ammon,
Cu carí aŭ defăĭmat pre poporul meŭ,
Şi s'aŭ întins preste hotarele lor.
9 De aceea viŭ sûnt, ḑice Iehova,
Dumneḑeul oştirilor şi al luĭ Israel:
Moabul va ajunge ca Sodoma,
Şi fiiĭ luĭ Ammon ca Gomorra,
Loc acoperit cu urzicĭ, grópă de sare,
Şi pustiŭ etern;
Rĕmăşiţa poporuluĭ meŭ îĭ va prăda,
Şi ceĭ rĕmaşĭ aĭ poporuluĭ meŭ îĭ vor stăpâni.
10 Acésta li se va face pentru sumeţirea lor,
Pentru că defaĭmaŭ şi *se* mărĭaŭ
Asupra poporuluĭ luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
11 Înfricoşat *va fi* Iehova asupră-le:
Căcĭ pre toţĭ ḑeiĭ pămêntuluĭ *acestuĭa* îĭ va face să péră;
Dară luĭ i se va închina
Fie-care din locul sĕŭ:
Tóte ţărmurile popórelor.
12 Şi voĭ, Etiopienilor,
Veţĭ cădé de sabia mea.
13 Şi el va tinde mâna sa cătră méḑănópte,
Şi va perde pre Asirienĭ,
Şi va preface Niniva într'o pustietate,
Sécă ca un deşert.
14 Şi vor repausa în mijlocul eĭ turme
De animale de tot felul;
Chĭar şi pelicanul şi aricĭul vor locui pe capetele *stâlpilor* seĭ:
În ferestre va rĕsuna urletul lor,
Pre pragurĭ *vor fi* ruinĭ;
Căcĭ tablele de cedru vor fi desgolite.
15 Aŭ acésta *este* cetatea cea voĭósă,
care se ţinea sigură,

Care 'şĭ ḑicea în inima eĭ: „Eŭ *sûnt*,
şi afară de mine niciĭ una!"
Cum s'a prefăcut în pustiiŭ,
În culcuş férelor!
Orĭ-cine trece pe lângă ea, flueră,
Şi scutură mânele.

Mustrarea pĕcatelor Iudeilor.

3 Vaĭ cetăţeĭ acesteĭa îndărătnice şi pĕtate,
Celeĭ apĕsătóre!
2 N'a ascultat vocea,
N'a primit învĕţătura,
Nu s'a încreḑut în Iehova;
De Dumneḑeul eĭ nu s'a apropiat.
3 Maĭ mariĭ eĭ în mijlocul eĭ *sûnt* leĭ ce mugesc,
Judecătoriĭ eĭ *sûnt* lupĭ de séră,
Cari nu lasă nicĭ un cĭolan pe diminéţă;
4 Sumeţĭ *şi* necredincĭoşĭ *sûnt* profeţiĭ eĭ,
Preoţiĭ eĭ profanéză sanctuarul,
Silnicesc legea.
5 *Dară* Iehova cel drept *este* în mijlocul eĭ,
Nu va face nicĭ o nedreptate:
Pe tótă diminéţa scóte la lumină dreptatea sa;
Ea nicĭ o-dată nu lipsesce;
Dară cel nedrept nu scie de ruşine.
6 Stârpit-am naţiunĭ,
Sfărâmatu-s'aŭ turnurile lor:
Pustiit-am uliţele lor, de nu *este* nicĭ un trecător *prin ele*;
Nimicitu-s'aŭ cetăţile lor, de nu a rĕmas nicĭ un om,
Nicĭ un locuitor.
7 Ḑis-am: Teme-te decĭ de mine,
Primesce învĕţătura,
Ca să nu fie stârpită locuinţa eĭ,
Ca nimic *să nu se întâmple*
Din cele ce am hotărît asupră-ĭ;
Dară s'aŭ sculat de diminéţă, ca să facă tóte relele.
8 De aceea asteptaţi-mĕ, ḑice Iehova,
Până în ḑiŭa, în care mĕ voiŭ scula la pradă;
Căcĭ hotărîrea mea *este* de a aduna popórele,
De a strânge regatele,
Ca să vĕrs asupră-le furia mea,
Tótă aprinderea mânieĭ mele;
Căcĭ de focul gelosieĭ mele tot pămêntul *acesta* va fi mistuit.

Făgăduinţă mângăetóre pentru timpul mesianic.

9 Şi atuncĭ voiŭ preface *buzele* popórelor în buze curate,
Ca ele tóte să chĭeme numele luĭ Iehova,
Şi să-ĭ servéscă într'un gând.
10 De ceea parte a fluvĭelor Etiopieĭ
Îmĭ vor aduce pre închinătoriĭ meĭ,
Pre fiĭca împrăstĭaţilor meĭ,
Ca dar.
11 În ḑiŭa aceea nu te veĭ *maĭ* ruşina
De tóte faptele tale,
Cu cari aĭ nelegĭuit împotriva mea;
Căcĭ atuncea depărta-voiŭ din mijlocul tĕŭ pre mândriĭ teĭ batjocoritorĭ;
Şi nu te veĭ maĭ sumeţi pe sântul meŭ munte.
12 Şi voiŭ lăsa în mijlocul tĕŭ un popor sărac şi lipsit,
Care se va încrede în numele luĭ Iehova.
13 Rĕmăşiţa luĭ Israel nu va maĭ face nedreptăţĭ,
Şi nicĭ va *maĭ* spune mincĭunĭ,
Şi în gura lor nu se va *maĭ* afla limbă înşelătóre;
Căcĭ eĭ vor pasce, şi se vor culca; şi nu *va fi* cine să-ĭ înspăĭmânte.
14 Cântă, fiĭcă a Sionuluĭ!
Strigă de bucurie, Israele!
Bucură-te, şi tresaltă din tótă inima,
Fiĭcă a Ierusalimuluĭ!
15 Depărtat-a Iehova judecăţile tale,
Dat-a afară pre neamicul tĕŭ;
Regele luĭ Israel, Iehova, *este* în mijlocul tĕŭ,
Nu veĭ maĭ vedé nicĭ un rĕŭ!
16 În ḑiŭa aceea ḑice-se-va Ierusalimuluĭ: „Nu te teme;"
Şi Sionuluĭ: „Să nu-ţĭ slăbéscă mânele!"
17 Iehova, Dumneḑeul tĕŭ cel din mijlocul tĕŭ *este* vitéz,
Şi te va apĕra;
Bucura-se-va cu bucurie preste tine,
Tăcé-va în ĭubirea sa,
Şi se va veseli cu bucurie preste tine.
18 Strânge-voiŭ dintr-aĭ teĭ pre ceĭ ce jelesc,
Departe *fiind* de locul întruniriĭ,
Lua-voiŭ povara ce *este* asupră-ţĭ, ocara.
19 Écă, perde-voiŭ în timpul acela pre toţĭ, cari te apésă,
Şi voiŭ mântui pre cea ológă,
Voiŭ aduna pre cea respinsă,
Şi-ĭ voiŭ face de laudă şi de mărire
În tóte ţările, unde aŭ fost de ruşine.

20 Şi tot în acel timp vĕ voiŭ aduce,
În timpul când vĕ voiŭ strânge;
Căcĭ vĕ voiŭ face de renume şi de laudă
Între tóte popórele pămêntuluĭ,
Când voiŭ aduce pre prinşiĭ voştri înapoĭ înaintea ochilor voştri,
Ḑice Iehova.

HAGGAĬ.

Mustrarea poporuluĭ pentru lenevirea sa în zidirea templuluĭ; cu îndemnărĭ la harnicie.

1 În anul al doilea al regeluĭ Dariŭ,
în luna a şésea, la ântĕia ḑi a lu-
neĭ, a fost cuvîntul luĭ Iehova prin
Haggaĭ, profetul, cătră Zerubabel, fiul
luĭ Şealtiel, guvernătorul luĭ Iuda, şi
cătră Iosua, fiul luĭ Iosadac, archie-
reul, ḑicênd:
2 Aşa vorbesce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, ḑicênd:
Poporul acesta ḑice: Timpul *încă* nu a sosit,
Timpul pentru rezidirea caseĭ luĭ Iehova.
3 Atuncĭ a fost cuvîntul luĭ Iehova prin Haggaĭ, profetul, ḑicênd:
4 *Dară* pentru voĭ este timp, să locuiţĭ în case îmbrăcate cu sĕpăturĭ,
Când casa acésta *este* pustiiă?
5 Şi acum aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Luaţĭ aminte la urmările vóstre!
6 Aţĭ sĕmĕnat multe, dară aţĭ adunat puţine;
Mâncaţĭ, dară nu până la saţiŭ;
Beţĭ, dară nu până la beţie;
Vĕ îmbrăcaţĭ, dară nu până la încălḑire;
Şi cine câştigă simbrie, *o* câştigă pentru o pungă spartă.
7 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Luaţĭ aminte la urmările vóstre!
8 Suiţi-vĕ pe munte, şi aduceţĭ lemne,
Şi zidiţĭ casa *mea*;
Şi acésta o voiŭ bine-primi,
Şi mĕ voiŭ mări, ḑice Iehova.
9 Căutat-aţĭ la multe, şi écă în puţine *s'aŭ prefăcut*;
Adus-aţĭ a casă, *dară* eŭ le suflam.
Pentru ce? ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Pentru-că casa mea *este* pustiită,
Şi fie-care din voĭ alérgă *numaĭ* pentru casa sa
10 De aceea cerul vĕ opresce roŭa,
Şi pamêntul opresce venitul sĕŭ;
11 Am chiemat seceta
Preste pământ şi preste munţĭ,
Preste grâŭ, preste must
Şi preste oleiŭ, şi preste *tot* ce duce pămêntul,
Preste ómenĭ şi preste vite,
Şi preste tot lucrul cu mânele.
12 Atuncea Zerubabel, fiul luĭ Şeal-
tiel, şi Iosua, fiul luĭ Iosadac, archie-
reul, şi tótă rĕmăşiţa poporuluĭ, ascul-
taŭ de vocea luĭ Iehova, Dumneḑeul
lor, şi de cuvintele luĭ Haggaĭ, profe-
tul, după cum l-a trimes Iehova, Dum-
neḑeul lor; şi poporul se temea de Ie-
hova.
13 Atuncea Haggaĭ, solul luĭ Ieho-
va, vorbĭa în solia luĭ Iehova cătră
popor, ḑicênd: Eŭ *sûnt* cu voĭ, ḑice
Iehova.
14 Şi Iehova destepta spiritul luĭ
Zerubabel, fiul luĭ Şealtiel, guvernăto-
rul luĭ Iuda; şi spiritul luĭ Iosua, fiul
luĭ Iosadac, archiereul; şi spiritul ce-
luĭ-l-alt popor, ca să mérgă, şi să lu-
creze la casa luĭ Iehova, Dumneḑeul
lor, 15 În ḑiŭa a doĕ-ḑecĭ şi patru
a luneĭ a şésea, în al doilea an al re-
geluĭ Dariŭ.

Prorocire despre mărirea viitóre a templuluĭ şi despre timpul mesianic.

2 În *ḑiŭa* a doĕ-ḑecĭ şi una a luneĭ
a şéptea a fost cuvîntul luĭ Iehova
prin Haggaĭ, profetul, ḑicênd: 2 Vor-
besce acum luĭ Zerubabel, fiul luĭ Şe-
altiel, guvernătorul luĭ Iuda; şi luĭ
Iosua, fiul luĭ Iosadac, archiereul; şi
celuĭ-l-alt popor; şi ḑi:
3 Cine *a maĭ* rĕmas între voĭ,
Din ceĭ ce aŭ vĕḑut casa acésta în mărirea sa cea d'ântĕiŭ?
Şi cum o vedeţĭ acum?
Aŭ nu *este* acésta ca o nimică în ochiĭ voştri?
4 Dară fiĭ tare, Zerubabele! ḑice Iehova!

Şi fiĭ tare, Iosua, fiule a luĭ Iosadac, archiereul;
Şi fiĭ tare, întregule popor al ţăreĭ,
Ḑice Iehova; şi lucraţĭ!
Căcĭ eŭ *sûnt* cu voĭ, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
5 *După* cuvîntul *legămîntuluĭ* ce am încheĭat cu voĭ,
Când aţĭ eşit din Egipt;
Şi spiritul meŭ *tot* stă în mijlocul vostru;
Nu vĕ temeţĭ.
6 Căcĭ aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Încă o-dată, *şi* în puţin timp,
Voiŭ clăti cerul şi pămêntul,
Marea şi uscatul;
7 Şi voiŭ clăti pre tóte popórele,
Şi cele alese ale tuturor popórelor se vor duce;
Şi voiŭ umplé casa acésta cu mărire,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
8 Al meŭ *este* argintul, şi al meŭ aurul,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
9 Maĭ mare va fi mărirea caseĭ acesteĭa din urmă decât a aceleĭ dântêiŭ,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
Şi pune-voiŭ pacea în acest loc,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
10 În *ḑiŭa* a doĕ-ḑecĭ şi patru a
luneĭ a noa, în anul al doilea al luĭ
Dariŭ, a fost cuvîntul luĭ Iehova prin
Haggaĭ, profetul, ḑicênd: 11 Aşa ḑi-
ce Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: Întré-
bă acum pre preoţĭ *de* lege, ḑicênd:
12 De pórtă cine-va în póla vestmîn-
tuluĭ sĕŭ carne sânţită, şĭ se va atin-
ge cu póla sa de pâne saŭ legume,
saŭ vin, saŭ oleiŭ, saŭ orĭ-ce fel de
bucate; *atuncea* sânţi-se-va? 13 Şi
preoţiĭ rĕspunseră, şi ḑiseră: Nu. Şi
Haggaĭ ḑise: Dacă *un om* necurat pen-
tru un mort se va atinge de vre-una
din acestea, fi-va necurat? Şi preoţiĭ
rĕspunseră, şi ḑiseră: Va fi necurat.
14 Şi Haggaĭ rĕspunse, şi ḑise:
Aşa *este* acest popor, şi aşa naţiunea acésta, înaintea mea, ḑice Iehova;
Şi aşa *este* tot lucrul mânelor lor;
Ceea ce eĭ aduc *drept dar este* necurat!
15 Şi acum luaţĭ aminte
Din ḑiŭa acésta şi maĭ 'nainte:
Înainte de a se pune pétră pe pétră la templul luĭ Iehova;
16 Înainte de a se face acésta,
Venind la o grămadă de grâŭ de doĕ-ḑecĭ *de core*,
Numaĭ ḑece s'aŭ găsit;
Venind la un tésc, ca să scótă cincĭ-ḑecĭ de *baturĭ* din cadă,
Numaĭ doĕ-ḑecĭ s'aŭ găsit.
17 Lovitu-v'am cu arsură în grâŭ, şi cu pălitură, şi cu grindina,
În tot lucrul mânelor vóstre;
Şi cu tóte acestea nu *v'aţĭ îndreptat* către mine,
Ḑice Iehova.
18 Luaţĭ aminte, din ḑiŭa acésta şi maĭ departe;
De la doĕ ḑecĭ şi patru *a luneĭ* a noŭa,
Din ḑiŭa *acésta,* când s'aŭ pus temeliele templuluĭ luĭ Iehova.
Luaţĭ aminte!
19 Aŭ maĭ fost-a sĕmînţă în arie?
Da, fruptele nu le-a dat nicĭ viĭa, nicĭ smochinul,
Nicĭ rodia, nicĭ olivul;
Dară din ḑiŭa acésta voiŭ da bine-cuvîntarea *mea.*
20 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova a
doa óră către Haggaĭ în *ḑiŭa* a doĕ-
ḑecĭ şi patru a luneĭ, ḑicênd: 21 Vor-
besce luĭ Zerubabel, guvernătorul luĭ
Iuda, ḑicênd:
Clăti-voiŭ cerul şi pămêntul,
22 Şi voiŭ rĕsturna tronurile regatelor,
Voiŭ sfărâma puterea împĕrăţielor popórelor;
Voiŭ rĕsturna carele şi călăreţiĭ lor,
Şi se vor prăbuşi caiĭ şi călăreţiĭ lor,
Fie-care de sabia frateluĭ seŭ.
23 În ḑiŭa aceea, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Te voiŭ lua, Zerubabele, servul meŭ, fiul luĭ Şcaltiel,
Ḑice Iehova,
Şi te voiŭ face ca un inel de sigilare;
Căcĭ eŭ pre tine te-am ales,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.

ZACHARIA.

Chiemare la căință drept introducere.

I În luna a opta, în anul al doilea al
luĭ Dariŭ, a fost cuvîntul luĭ Iehova către profetul Zacharia, fiul luĭ Berechia, fiul luĭ Iddo, dicênd:
2 Mâniatu-s'a Iehova pre părinţiĭ voştri cu mânie mare;
3 De aceea veĭ dice către eĭ:
Aşa dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Întórceţi-vě la mine, dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor,
Şi mě voiŭ întórce şi eŭ la voĭ, dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
4 Nu fiţĭ ca părinţiĭ voştri,
Pre cari ĭ-aŭ strigat profeţiĭ de maĭ 'nainte dicênd:
Aşa dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Întorceţi-vě de la căile vóstre cele rele,
Şi *de la* faptele vóstre cele viclene;
Dară n'aŭ audit,
Nicĭ n'aŭ ascultat de mine, dice Iehova.
5 Părinţiĭ voştri, unde sûnt?
Şi profeţiĭ, aŭ în etern trăesc eĭ?
6 Dară óre cuvintele mele şi hotărîrile mele,
Pre cari le-am rânduit servilor meĭ, profeţilor,
N'aŭ apucat óre pre părinţiĭ voştri?
Şi atuncea s'aŭ întors, şi aŭ dis:
După cum Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, a gândit să ne facă,
După căile nóstre şi după faptele nóstre,
Aşa ne-a şi făcut.

Antěia visiune a luĭ Zacharia, ângerul stând în dumbrava de mirţĭ, şi ceĭ patru caĭ.

7 În diŭa a doě-decĭ şi patra a
luneĭ a un-spre-decea, care *este* luna Sebat, în anul al doilea al luĭ Dariŭ, a fost cuvîntul luĭ Iehova către profetul Zacharia, fiul luĭ Berechia, fiul luĭ Iddo, dicênd:
8 Vědut-am nóptea, şi écă, un bărbat călărĭa pe un cal roş, şi stătu între mirţiĭ, ce *eraŭ* într'un loc adânc; şi în dosul luĭ *eraŭ* caĭ roşĭ, murgĭ şi
albĭ. 9 Şi am dis: Ce *sûnt* acestia,
dómne? Şi ângerul, care vorbĭa cu mine, îmĭ dise: Îţĭ voiŭ arěta ce *sûnt*
acestia. 10 Şi bărbatul, care stătea
între mirţĭ, luă cuvîntul, şi dise: Acestia *sûnt aceĭa*, pre cari ĭ-a trimes Iehova, ca să cutriere pămêntul. 11 Şi
eĭ aŭ rěspuns ângeruluĭ luĭ Iehova, care sta între mirţĭ, şi aŭ dis: Cutrierat-am pămêntul, şi écă, tot pămêntul este în pace şi liniste.
12 Atuncea rěspunse ângerul luĭ Iehova, şi dise: Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, până când nu te veĭ îndura de Ierusalim şi de cetăţile luĭ Iuda, pre cari te-aĭ mânĭat acum şépte-decĭ de
anĭ? 13 Şi Iehova rěspunse ângerului, care vorbĭa cu mine, *cu* cuvinte
bune *şi* cuvinte mângăiătóre. 14 A-
tuncea dise ângerul, care vorbĭa cu mine, către mine: Chĭémă, şi di:
Aşa dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Râvnesc cu râvnă mare pentru Ierusalim
Şi pentru Sion;
15 Şi mânĭatu-m'am cu mânia mare pre *aceste* popóre linistite:
Căcĭ eŭ m'am mânĭat puţin,
Dară eĭ aŭ ajutat rěul.
16 De aceea aşa dice Iehova:
Mě voiŭ întórce cu îndurarea către Ierusalim;
Casa mea se va rezidi într'însul, dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor;
Şi funia *de měsorişte* se va întinde preste Ierusalim.
17 Şi éră-şĭ strigă, şi di:
Aşa dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor:
Cetăţile mele éră-şĭ se vor revěrsa întru bunětăţĭ;
Şi Iehova éră-şĭ va mângăia Sionul,
Şi éră-şĭ va alege Ierusalimul.

Visiunea a doa: cele patru córne şi ceĭ patru făurarĭ. Predicere despre scăparea Iudeilor.

18 Atuncea ridicat-am ochiĭ meĭ,
şi am vědut, şi écă, patru córne. 19 Şi
am dis către ângerul, care vorbĭa cu mine: Ce *sûnt* acestea? Şi mĭ-a rěs-

puns: Acestea *sûnt* córnele, cari aŭ risipit pre Iuda, pre Israel și pre Ierusalim.
20 Și mĭ-a arĕtat Iehova patru făurarĭ? 21 Și eŭ am ḑis: Ce vin acestia să facă? și el a rĕspuns, ḑicênd: Acelea *sûnt* córnele, cari aŭ risipit pre Iuda, încât nimenea nu a putut ridica capul sĕŭ; și acestia aŭ venit să înspăimânte pre acelea, *și* să dea jos córnele *acelor* popóre, cari aŭ ridicat cornul împotriva pămêntuluĭ luĭ Iuda, ca să-l risipéscă.

Visiunea a treĭa: ângerul cu funia de măsoriste.

2 Éră-șĭ am ridicat ochiĭ meĭ, și am vĕḑut, și écă un bărbat, și în mâna luĭ o funie de măsoriste.
2 Atuncea am ḑis: Unde mergĭ? Și el a ḑis cătră mine: Să mĕsor Ierusalimul, ca să vĕd, câtă *este* lăţimea sa și câtă *este* lungimea sa.
3 Și écă, ângerul, care vorbĭa cu mine, eși, și un alt ânger îĭ eși înainte, și-ĭ ḑise:
4 Alérgă, *și* vorbesce tînĕruluĭ aceluĭa, ḑicênd:
„Locui-se-va Ierusalimul fără ziduri
„Pentru mulţimea ómenilor și a vitelor dintr'însul.
5 „Și eŭ, ḑice Iehova,
„Voiŭ fi zid de foc în jurul sĕŭ,
„Și de mărire în mijlocul luĭ.“

Timp vesel al reîntórcereĭ din Babilon.

6 O, o! fugiţĭ din pămêntul de la méḑă-nópte, ḑice Iehova;
Căcĭ eŭ v'am risipit
În cele patru vênturĭ ale ceruluĭ, ḑice Iehova.
7 O Sionule, mântui-te,
Tu cel ce locuescĭ *cu* fiĭca Babilonuluĭ!
8 Căcĭ așa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor:
După mărire m'a trimes la popórele, cari v'aŭ prădat;
Căcĭ cine se atinge de voĭ, de lumina ochilor seĭ se atinge.
9 Căcĭ écă, voiŭ scutura mâna mea preste dînșĭ,
Și vor ajunge de pradă servilor lor;
Și voĭ veţĭ cunósce, că Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor, m'a trimes.

Chemarea naţiunilor.

10 Cântă, și bucură-te, fiĭcă a Sionuluĭ,
Căcĭ écă, vin,
Și voiŭ locui în mijlocul tĕŭ, ḑice Iehova.
11 În timpul acela multe popóre se vor lipi de Iehova,
Și-mĭ vor fi popor;
Și eŭ voiŭ locui în mijlocul tĕŭ:
Și tu veĭ cunósce, că Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor, m'a trimes la tine.
12 Și va lua Iehova în stăpânire pre Iuda *ca* moștenirea sa
În pămêntul cel sânt,
Și-șĭ va alege éră-șĭ Ierusalimul.
13 Tótă carnea tacă înaintea luĭ Iehova,
Căcĭ el s'a *și* sculat din locașul sĕŭ cel sânt.

Visiunea a patra: Archiereul Iosua stând înaintea ângeruluĭ, și Satana la drépta sa.

3 Și el mĭ-a arĕtat pre Iosua, archiereul, care sta înaintea ângeruluĭ luĭ Iehova, și Satana sta la drépta sa, ca să-l pârască.
2 Și ḑise Iehova cătră Satana:
„Certe-te Iehova, Satano!
„Da, certe-te Iehova, care șĭ-a ales Ierusalimul;
„Aŭ el nu *este* un tăcĭune scăpat din foc?“
3 Și Iosua era îmbrăcat cu vestminte scârnave, și sta înaintea ângeruluĭ.
4 Și acesta luă cuvîntul, și vorbi cătră ceĭ ce stăteaŭ înaintea sa, ḑicênd: Depărtaţĭ de pe dînsul *aceste* vestminte scârnave! și ḑise cătră *Iosua*: Écă, fac să se ducă de pe tine nedreptatea ta, și te îmbrac cu vestminte sĕrbătorescĭ.
5 Și a adaos: Puneţĭ mitră curată pe capul sĕŭ; și-ĭ puseră mitră curată pe cap, și-l îmbrăcară în vestminte; și ângerul luĭ Iehova era de faţă.

Făgăduinţa despre Zemac (vlăstar, Mesia).

6 Și ângerul luĭ Iehova mărturisi pre Iosua, ḑicênd:
7 Așa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oștirilor:
De veĭ umbla pe căile mele,
Și de veĭ păzi cele de păzit ale mele;
Atuncea tu veĭ judeca casa mea,
Și veĭ păzi curţile mele;
Și-ţĭ voiŭ da conducător dintr'acestia ce staŭ *aicea*.
8 Decĭ ascultă, Iosua, archiereul,
Tu și soţiĭ teĭ cari șed înaintea ta!
Căcĭ eĭ *sûnt* ómenĭ de semne;

Căcĭ écă, aduc pre servul meŭ, O-
drasla!
9 Căcĭ écă, pétra, pre care am pus-o
înaintea luĭ Iosua,
Pe *acéstă* sigură pétră *sûnt îndrep-
tațĭ* şépte ochĭ;
Écă, eŭ *singur* am sĕpat sĕpătu-
ra eĭ,
Dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor;
Şi într'o singură di voiŭ depărta
fără-de-legea acestcĭ țărĭ.
10 În diŭa aceea, dice Iehova, *Dum-
nedeul* oştirilor,
Vețĭ chiema fie-care pre amicul sĕŭ
Supt butucul de viĭe, şi supt smo-
chin.

Visiunea a cincea: policandrul cel de aur şi provisiunea sa cu oleiŭ; asigurare de isbutire dată luĭ Zerubabel.

4 Şi s'a întors ângerul, care vorbĭa
cu mine, şi m'a desteptat, ca pre
omul ce se deştéptă din somnul sĕŭ.
2 Şi a dis către mine: Ce vedĭ tu? Şi
am dis: Eŭ vĕd, şi écă, un policandru
cu totul *de* aur, şi d'asupra luĭ o cupă
de oleiŭ, şi pe ea şépte candele, şi şép-
te țevĭ la cele şépte candele, ce *sûnt*
la vârful *policandruluĭ*; 3 Şi doĭ o-
livĭ lângă el, unul la drépta cupeĭ, şi
altul la stânga eĭ.
4 Şi am luat cuvîntul, şi am între-
bat ângerul care vorbĭa cu mine, di-
cênd: Domnul meŭ, ce *sûnt* acestea?
5 Şi ângerul, care vorbĭa cu mine, rĕ-
spunse, şi-mĭ dise: Nu sciĭ tu, ce *sûnt*
acestea? 6 Şi am dis, Nu, domnul
meŭ! Atuncĭ a rĕspuns, şi mĭ-a vorbit,
dicênd: Acesta *este* cuvîntul luĭ Iehova
către Zerubabel, dicênd:
„Nu prin putere, şi nu prin tărie,
„Ci prin spiritul meŭ, dice Iehova,
Dumnedeul oştirilor, *se va face
acésta*:
7 „Cine *escĭ* tu, munte mare?
„Înaintea luĭ Zerubabel într'un şes
te veĭ preface;
„Căcĭ el va scóte până şi pétra cea
maĭ înaltă,
„*Cu tóte* strigările: Îndurare, îndu-
rare pentru ea."
8 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră mine, dicênd: 9 Mânele luĭ Ze-
rubabel aŭ întemeĭat casa acésta, şi
mânele luĭ o vor sfârşi; şi tu veĭ cu-
nósce, ca Iehova, *Dumnedeul* oştirilor,
m'a trimes la voĭ. 10 Căcĭ cine va
despreţui diŭa *acestor* micĭ *începuturĭ*?
bucura-se-vor, când vor vedé cumpăna
în mâna luĭ Zerubabel, acestĭ şépte
ochĭ aĭ luĭ Iehova, carı cutrieră tot
pământul.
11 Şi am rĕspuns, şi am dis către
dînsul: Ce *sûnt* ceĭ doĭ olivĭ din drép-
ta şi din stânga policandruluĭ? 12 Şi
éră-şĭ am întrebat a doa óră, şi am
dis către dînsul: Ce *sûnt* cele doĕ ra-
murĭ de olivĭ, cari *staŭ* lângă cele doĕ
țevĭ de aur, prin cari curge *oleĭul* din
el? 13 Şi el mĭ-a rĕspuns, dicênd:
Nu sciĭ tu, ce *sûnt* acestea? şi am dis:
Nu, domnul meŭ. 14 Atuncea a dis:
Acestea *sûnt* ceĭ doĭ unşĭ, cari staŭ
înaintea Domnuluĭ a tot pământul.

Visiunea a şésea şi a şéptea: tuĭul ce sbóră.

5 Şi éră-şĭ am ridicat ochiĭ meĭ, şi
am vĕdut; şi écă, un tuiŭ ce sbura.
2 Şi a dis către mine: Ce vedĭ tu? Şi
am rĕspuns: Vĕd sburând un tuiŭ;
doĕ-decĭ de coțĭ lungimea luĭ, şi dece
coțĭ lățimea luĭ.
3 Şi a dis către mine: Acesta *este*
blestemul, care ese preste *tótă* țara;
Căcĭ tot cel ce fură pedepsi-se-va, cum
stă scris pe fața acésta; şi tot cel ce
jură mincĭunos, pedepsi-se-va, cum *stă
scris* pe fața aceea. 4 Îl voiŭ scóte,
dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor, şi va
veni în casa furuluĭ, şi în casa celuĭ
ce jură mincĭunos în numele meŭ; şi
va rĕmâné în casa sa, şi o va mistui
cu lemnele eĭ şi cu petrele eĭ.

Femea din efă.

5 Şi ângerul, care vorbĭa cu mine,
eşi, şi-mĭ dise: Ridică-țĭ acum ochiĭ, şi
vedĭ ce *este* acésta ce ese? 6 Şi am
dis: Ce *este* acésta? Şi el a dis: Ce
ese, *este* o efă. Şi a dis: Acésta *este*
asemĕnarea celor din tótă țara. 7 Şi
écă, un talent de plumb se ridica, şi
o femee şedea în efă. 8 Şi el disc:
Acésta *este* nedreptatea: şi o aruncă
în efă; şi aruncă bucata cea de plumb
preste gura *efeĭ*.
9 Atuncea am ridicat ochiĭ meĭ, şi
am vĕdut: şi écă, eşiaŭ doĕ femeĭ; şi
vênt *era* supt aripele lor; şi acestea
aveaŭ aripĭ ca aripele cocostârculuĭ;
şi aŭ ridicat efă între pământ şi cer.
10 Şi am dis către ângerul, care vor-
bĭa cu mine: Unde duc acestia efa?
11 Şi el dise către mine: Ca să-ĭ zi-
déscă casă în pământul Şinaruluĭ, ca
acolo să fie aşedată şi pusă pe teme-
liele sale.

Visiunea a opta; cele patru care.

6 Şi éră-şĭ am ridicat ochiĭ meĭ, şi
am vĕdut, şi écă, patru care eşiaŭ

dintre doĭ munţĭ, şi munţiĭ *eraŭ* munţĭ
de aramă. 2 La carul ântêiŭ *eraŭ*
caĭ roşĭ, la al doilea car caĭ negri;
3 La al treilea car caĭ albĭ, şi la al
patrulea car caĭ pagĭ şi ţapenĭ. 4 A-
tuncea luând cuvîntul, am ḑis către
ângerul, care vorbia cu mine: Ce *sûnt*
acestia, domnul meŭ?

5 Şi ângerul rĕspunse şi ḑise către
mine: Acestia *sûnt* cele patru vênturĭ
ale ceruluĭ, cari es, după ce aŭ stătut
înaintea Domnuluĭ a tot pămêntul.
6 La cari *sûnt* caiĭ ceĭ negri, *aceĭa*
merg spre pămêntul de la méḑă-nópte,
şi ceĭ albĭ es după eĭ; ér ceĭ pagĭ merg
spre pămêntul de la méḑă-ḑi. 7 Du-
pă accea eşiră *şi* ceĭ surĭ, şi căutară
să mérgă şi să cutriere pămêntul· şi
el ḑise: Mergeţĭ, cutrieraţĭ pămêntul;
decĭ eĭ aŭ cutrierat pămêntul.

8 Şi a strigat la mine, şi a vorbit
către mine, ḑicênd: Ecă, ceĭ ce merg
spre pămêntul de la méḑă-nópte, aŭ
făcut să se potoléscă mânia mea în
pămêntul de la méḑă-nópte.

Cununĭ simbolice să se facă şi să se pună pe capul archiereuluĭ; profeţia despre Mesia şi biserica cea viitóre.

9 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră mine, ḑicênd: 10 Ié *de la ceĭ din*
captivitate, de la Heldaĭ, de la Tobia şi
de la Iedaia, cari aŭ venit din Babi-
lon; vino în aceeaşĭ ḑi, şi întră în
casa luĭ Iosua, fiul luĭ Zefania; 11 Da,
ïé *de la dînşi* argint şi aur; şi fă cu-
nunĭ, şi pune-*le* pe capul luĭ Iosua,
fiul luĭ Iosadac, archiereul. 12 Şi
vorbesce-ĭ, ḑicênd: Aşa ḑice Iehova,
Dumneḑeul oştirilor, ḑicênd:

„Ecă bărbatul, al căruĭ nume *este*
Odrasla!
„Căcĭ el va odrăsli de supt dînsul,
„Şi va zidi templul luĭ Iehova;
13 „Da, el va zidi templul luĭ Iehova,
„Şi va purta mărirea;
„Va şedé şi va domni pe tronul
sĕŭ,
„Şi va fi preot pe tronul sĕŭ;
„Şi între eĭ amândoĭ va fi sfat de
pace."

14 Şi cununele vor sta la Helem,
la Tobia, la Iedaia, şi la Hen, fiul luĭ
Zefania, spre amintire în templul luĭ
Iehova. 15 Căcĭ vor veni ceĭ *ce sûnt*
departe, şi vor zidi templul luĭ Ieho-
va; şi veţĭ cunósce, că Iehova, *Dum-
neḑeul* oştirilor, m'a trimes la voĭ. Şi
acésta se va întâmpla, de veţĭ ascul-
ta de vocea. luĭ Iehova, Dumneḑeul
vostru.

Luĭ Dumneḑeŭ nu-ĭ place posturile de din afară, ci faptele de îndurare.

7 Şi în anul al patrulea al luĭ Dariŭ,
regele, a fost cuvîntul luĭ Iehova
către Zacharia în a patra *ḑi* a luneĭ
a noŭa, a luĭ Chisleŭ. 2 Şi *ceĭ din*
Babilon aŭ trimes la casa luĭ Dumne-
ḑeŭ pre Şarezer, şi pre Regem-Melec
şi pre óm enïĭ lor, să se róge luĭ Ie-
hova; 3 *Şi* să vorbéscă cu preoţiĭ,
cari *eraŭ* în casa luĭ Iehova, *Dumne-
ḑeul* oştirilor, şi cu profeţiĭ; *şi* să-ĭ
întrebe: *Trebue óre* să plângem în luna
a cincea, *şi* să ne înfrânăm, după cum
am urmat a face de atâţia anĭ?

4 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova,
Dumneḑeul oştirilor, către mine, ḑi-
cênd: 5 Vorbesce către tot poporul
ţăreĭ şi către preoţĭ, ḑicênd: De aţĭ
postit şi aţĭ plâns în *luna* a cincea şi
a şéptea, acestĭ şépte-ḑecĭ de anĭ, pen-
tru mine óre aţĭ postit? 6 Şi de aţĭ
mâncat şi aţĭ bĕut, nu *sûnteţĭ* voĭ ceĭ
ce mâncaŭ şi beaŭ? 7 Aŭ nu ace-
stea *sûnt* cuvintele, pre cari Iehova
le-a prochïemat prin profeţiĭ de maĭ
'nainte, pre-când Ierusalimul era încă
locuit şi în pace, şi cetăţile din jurul
sĕŭ; şi *tótă partea* de către améḑă-ḑi,
şi *tótă* câmpia eraŭ locuite?

8 Şi a fost cuvîntul luĭ Iehova că-
tră Zacharia, ḑicênd:

9 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştiri-
lor, ḑicênd:
Judecaţĭ judecată adevĕrată,
Şi arĕtaţĭ îndurare şi compătimire
unul altuïa;
10 Şi pe văduvă şi pe orfan,
Pre străin şi pe sărac nu asupriţĭ!
Şi în inimele vóstre unul altuïa re-
le nu plănuiţĭ.
11 Dară eĭ n'aŭ voit să asculte.
Şi dosul şi l-aŭ întors,
Şi urechïle le-aŭ astupat, ca să nu
audă.
12 Şi inima şĭ-aŭ făcut-o *ca* diaman-
tul,
Ca să nu asculte legea,
Nicĭ cuvintele, pre cari le-a trimes
lor Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Prin spiritul sĕŭ, prin profeţiĭ de
maĭ 'nainte:
Şi aşa se făcu mânie mare de la
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
13 Şi a fost, *că* precum, când el striga,
Şi eĭ nu ascultaŭ,
Aşa eŭ nu ĭ-am ascultat,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Când aŭ strigat eĭ;
14 Ci ĭ-am spulberat între tóte popó-

rele, pre cari eĭ nu le cunosceaŭ;
Şi pămêntul *lor* a rĕmas în urma lor pustiiŭ,
Aşa că nimenea nu *maĭ* trecea, nicĭ se întorcea *din el*;
Şi *aşa* făcutu-s'a pustiŭ pămêntul cel dorit.

Făgăduinţa de fericire viitóre pentru poporul luĭ Dumneḑeŭ, cea ce va aţâţa şi pe naţiunĭ de a căuta pe adevĕratul Dumneḑeŭ.

8 Fost-a éră-şĭ cuvîntul luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, ḑicênd:
2 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Râvnesc cu râvnă mare pentru Sion,
Da, cu mânie mare râvnesc pentru el.
3 Aşa ḑice Iehova:
Mĕ voiŭ întórce în Sion, şi voiŭ locui în Ierusalim;
Şi Ierusalimul se va chĭema; Cetatea Adevĕruluĭ,
Şi, Muntele luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, Muntele cel Sânt.
4 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Bărbaţĭ bătrânĭ, şi femeĭ bătrâne vor şedé éră-şĭ în uliţele Ierusalimuluĭ,
Fie-care cu toégul sĕŭ în mâna sa pentru mulţimea ḑilelor;
5 Şi pline vor fi uliţele cetăţeĭ de băeţĭ şi de fete, jucându-se în uliţele eĭ.
6 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
De este acésta de mirare în ochiĭ rĕmăşiţeĭ poporuluĭ acestuĭa din ḑilele acestea,
Óre fi-va de mirare şi în ochiĭ meĭ?
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
7 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Écă, voiŭ mântui poporul meŭ din pămêntul de la rĕsărit,
Şi din pămêntul de la apus;
8 Şi-ĭ voiŭ aduce, şi vor locui în Ierusalim;
Şi eĭ îmĭ vor fi popor, şi eŭ le voiŭ fi Dumneḑeŭ,
În adevĕr şi dreptate.
9 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Mânele vóstre fie tarĭ,
Voĭ cari auḑiţĭ în ḑilele acestea
Aceste cuvinte din gura profeţilor,
Cari *aŭ vorbit* în ḑiŭa,
Când s'a pus temeliă caseĭ luĭ Iehova,
Când *s'a început* a se zidi templul.
10 Căcĭ înaintea acelor ḑile
Nu era rĕsplată nicĭ pentru ómenĭ, şi *nu era* rĕsplată nicĭ pentru vite.
Şi nicĭ cel ce eşĭa, nicĭ cel ce intra, nu *avea* pace de neamic;
Ci am rânduit pre toţĭ ómeniĭ unĭĭa asupra altora.
11 Dară acum eŭ nu maĭ *sûnt* ca în ḑilele de maĭ 'nainte
Cătră rĕmăşiţa poporuluĭ acestuĭa,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
12 Că semînţa va prospera;
Butucul de viĭe îşĭ va da fruptul sĕŭ;
Şi pămêntul îşĭ va da venitul sĕŭ;
Şi cerul îşĭ va da roŭa sa;
Şi tóte acestea le voiŭ da în stăpânirea poporuluĭ acestuĭa.
13 Şi precum voĭ, casă a luĭ Iuda şi casă a luĭ Israel,
Aţĭ fost de blestem între popóre;
Aşa vĕ voiŭ mântui,
Şi veţĭ fi bine-cuvîntare!
Nu vĕ temeţĭ, mânele vóstre fie tarĭ!
14 Căcĭ aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Precum am căutat a vĕ face rĕŭ,
Pre-când părinţiĭ voştri mĕ mânĭaŭ,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi nu m'am căit;
15 Tot aşa am căutat în ḑilele acestea
A face bine Ierusalimuluĭ şi caseĭ luĭ Iuda;
Nu vĕ temeţĭ!
16 Acestea *sûnt* lucrurile ce voĭ trebue să le faceţĭ:
Vorbiţĭ adevĕr unul altuĭa;
Faceţĭ judecata adevĕruluĭ şi a păceĭ în porţile vóstre;
17 Şi nu plănuiţĭ rele în inimele vóstre unul altuĭa,
Şi nu ĭubiţĭ jurămîntul mincĭnos;
Căcĭ tóte acestea *sûnt* cele ce urăsc, ḑice Iehova.
18 Şi a fost cătră mine cuvîntul luĭ
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, ḑicênd:
19 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: Postul *luneĭ* a patra, şi postul *luneĭ* a cincea, şi postul *luneĭ* a şéptea, şi postul *luneĭ* a ḑecea, vor fi caseĭ luĭ Iuda *spre* bucurie şi *spre* veselie, şi *de* serbărĭ voĭóse; decĭ ĭubiţĭ adevĕrul şi pacea.
20 Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor: Vor veni încă şi popóre şi locuitorĭ aĭ multor cetăţĭ;
21 Şi locui-

torii unei *cetăți* vor merge la altă *ce-
tate*, *și* vor dice: Să mergem să ne
rugăm lui Iehova, și să căutăm pre
Iehova, *Dumnedeul* oștirilor: și eŭ voiŭ
merge. 22 Da, popóre multe și na-
țiuni puternice vor veni să caute în
Ierusalim pre Iehova, *Dumnedeul* oști-
rilor, și să se róge lui Iehova.
23 Așa dice Iehova, *Dumnedeul* o-
știrilor: În dilele acelea vor apuca
dece bărbați din tóte limbele popóre-
lor, da, vor apuca colțul *vestmîntului*
unui Iudeŭ, dicênd: Să mergem îm-
preună cu voi; caci noi am audit, *că*
cu voi *este* Dumnedeŭ.

Predicerĭ despre națiunile vecine păgâne.

9 Profeție. Cuvîntul lui Iehova asu-
pra pământului Hadracului,
Care se va aședa preste Damasc;
Căci Iehova *are* ochi *asupra* omu-
lui
Și *asupra* tuturor semințielor lui
Israel;
2 Și *asupra* Hematului, *care* se hotâ-
resce cu dînsul,
Asupra Tirului și a Sidonului, de
și este atât de înțelept.
3 Cu tóte că Tirul și-a zidit întăriri,
Și și-a adunat argint ca pulberea,
Și aur ca noroiul ulițelor:
4 Ecă, Domnul va face să se iea de
la dînsul puterea sa,
Și o va prebuși *în mare*;
Și el însu-și va fi mistuit de foc.
5 Așkelonul va vedé *acésta*, și se va
teme;
Și Gaza *o* va vedé, și se va cutre-
mura fórte;
Ca și Ekronul; căci speranța sa a
rĕmas de rușine;
Peri-va regele din Gaza,
Și Așkelonul va fi nelocuit;
6 Și în Așdod vor locui străinii;
Și voiŭ nimici mândria Filisteni-
lor.
7 Și voiŭ depărta sângele lui din gu-
ra lui,
Și urâciunile lui dintre dinții sei;
Și *așa* el va rĕmâné pentru Dum-
nedeul nostru;
Va fi ca un ținut al lui Iuda,
Și Ekronul ca Iebuseŭ.
8 Și voiŭ tăbĕrâ în jurul casei mele
împotriva óstei,
Împotriva celor ce se duc,
Și împotriva celor ce se întorc;
Și nu va mai trece asupritorul pre-
ste dînși;
Căci acum privesc *la tine* cu ochii
mei.

*Făgăduința unui rege pacinic și puter-
nic, Mesia.*

9 Bucură-te fórte, fiică a Sionului,
Tresaltă, fiică a Ierusalimului,
Ecă, Regele tĕŭ vine la tine;
Drept *este* el și mântuitor,
Blând și călare pe asin,
Pe un mânz, fiŭ de asină.
10 Și voiŭ stârpi din Efraim carele,
Și caii din Ierusalim;
Și arcul resbelului va fi stârpit;
Și va vorbi popórelor pace;
Și domnia lui *va fi* de la o mare
până la *altă* mare,
Și de la Eufrat până la marginile
pământului.
11 Cât pentru tine, *Sióne*, pentru sân-
gele legămîntului *încheiat* cu
tine
Voiŭ da drumul încătușaților tei
din grópa, în care nu *este* apă.
12 Întorceți-vĕ în întărire, voi încătu-
șați cu speranță!
Da, astă-di o spun, îndoite îți voiŭ
rĕsplăti.
13 Căci pre Iuda îl voiŭ întrebuința,
ca arc al meŭ,
Și pre Efraim, ca săgétă *a mea*;
Și voiŭ destepta pre fiii tei, Sióne,
Asupra fiilor tei, Grecio;
Și te voiŭ face ca sabie de vitéz.
14 Și arĕta-se-va Iehova dasupra lor;
Și vor eși săgețile sale, ca fulge-
rile;
Și Iehova Domnul va sufla din
trâmbiță,
Și va umbla în vârtejurile de mé-
dă-di.
15 Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, îi va
apĕra;
Și vor înghiți, și vor învinge cu
petrele de prăștie;
Vor bé, *și* vor vui ca de vin,
Și vor fi plini, ca cupele de sacri-
ficiŭ,
Ca colțurile altarului.
16 Și Iehova, Dumnedeul lor, va mân-
tui în acea di
Pre poporul sĕŭ, ca pre o turmă;
Căci *ei sûnt* petrele diademei,
Ridicate în pământul sĕŭ.
17 O cât de mare *va fi* norocirea sa,
cât de mare frumusețea sa!
Grâul va veseli pre tineri, și mus-
tul pre fecióre.

*Poporul e liberat din puterea asuprito-
rilor, e adunat și binecuvîntat din noŭ.*

10 Cereți de la Iehova plóie în tim-
pul ploiei târdie,

De la Iehova, urḑitorul fulgerilor;
Şi el vĕ va da plóíe îmbelşugată
Pentru tótă verdéţa câmpuluĭ.
2 Căcĭ terafimiĭ vorbesc nimicurĭ,
Şi preḑicătoriĭ vĕd minciunĭ,
Şi spun visurĭ deşerte; *şi* mângăíe cu deşertăcíune;
De aceea se rătăcesc, ca oile,
Şi sufer nevoĭ, căcĭ nu *aŭ* păstor.
3 Mânia mea aprinsu-s'a asupra păstorilor,
Şi am pedepsit pre ţapĭ;
Căcĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, şĭ-aduce ăminte de casa luĭ Iuda, turma sa,
Şi o va face ca calul sĕŭ cel frumos de resbel.
4 Dintr'însul va eşi *pétra* unghíulară,
Dintr'însul ţăruşiĭ,
Dintr'însul arcurile de luptă,
Dintr'însul toţĭ conducătoriĭ.
5 Şi vor fi ca vitejiĭ, ce calcă în luptă preste *neamic*,
Ca pe noroíul uliţelor;
Şi se vor lupta;
Căcĭ Iehova *este* cu dînşi,
Şi vor ruşina pre călărcţiĭ pe caiĭ lor.
6 Voiŭ întări casa luĭ Iuda,
Şi voiŭ mântui casa luĭ Iosef,
Îĭ voiŭ aduce înapoĭ, *şi*-ĭ voiŭ face să locuéscă *în repaus*;
Căcĭ mi-ĭ milă de dînşi;
Şi vor fi ca şi cum nu ĭ-aş fi lepĕdat;
Căcĭ eŭ *sûnt* Iehova, Dumneḑeul lor, şi-ĭ voiŭ auḑi.
7 Efraim va fi ca un vitéz;
Şi inima lor se va bucura, ca de vin;
Fiiĭ lor vor vedé *acésta*, şi se vor bucúra;
Inima lor va tresalta în Iehova.
8 Le voiŭ fluera, şi-ĭ voiŭ aduna;
Căcĭ eŭ îĭ voiŭ rĕscumpĕra;
Şi se vor îmmulţi, ca şi maĭ 'nainte.
9 Îĭ voiŭ semĕna între popóre,
Şi-şĭ vor aminti de mine în ţărĭ depărtate,
Vor trăi cu fiiĭ lor, şi se vor întórce.
10 Îĭ voiŭ duce éră-şĭ din pămêntul Egiptuluĭ,
Şi-ĭ voiŭ aduna din Asiria,
Şi-ĭ voiŭ duce în pămêntul Galaaduluĭ şi în Liban;
Şi nu se vor maĭ găsi *locurĭ* pentru dînşi.
11 Şi *Israel* va trece prin strâmtorile măreĭ,
Şi va lovi valurile eĭ,
Şi tóte adâncurile Niluluĭ se vor usca;
Fala Asirieĭ se va umili;
Şi sceptrul Egiptuluĭ se va lua *de la el*.
12 Şi-ĭ voiŭ face tarĭ prin Iehova,
Şi în numele luĭ vor umbla,
Ḑice Iehova.

Tânguire despre păstoriĭ necredincioşĭ aĭ poporuluĭ. Beţele harul şi unirea. Treĭḑecĭ de arginţĭ pentru bunul păstor.

11 Libanule, deschide porţile tale,
Ca focul să mistuíe cedriĭ teĭ.
2 Vaĭtă-te, ciparosule! căcĭ cedru a căḑut,
Ceĭ măreţĭ sûnt despuíaţĭ;
Văĭtaţi-vĕ, stejarĭ aĭ Basanuluĭ!
Căcĭ s'a dat jos pădurea cea nestrăbătută.
3 Rĕsună vaetul păstorilor;
Căcĭ *li* s'a răpit măreţia lor;
Rĕsună mugetul puilor de leĭ;
Căcĭ Iordanuluĭ ĭ s'a răpit mândria sa.
4 Aşa ḑice Iehova, Dumneḑeul meŭ:
Pasce oile de junghiere:
5 Pre carĭ cumpĕrătoriĭ lor le junghie,
Fără să se crédă vinovaţĭ;
Şi vînḑĕtoriĭ cărora ḑic:
„Bine-cuvîntat *fie* Iehova, că m'am înavuţit,"
Şi a căror păstorĭ nu le cruţă.
6 Căcĭ nu voiŭ maĭ cruţa pre locuitoriĭ pămêntuluĭ *acestuía*, ḑice Iehova;
Ci écă, da-voiŭ pre ómenĭ, unul
În mâna altuía, şi în mâna regeluĭ sĕŭ;
Şi eĭ vor sdrumica ţara,
Şi eŭ nu voiŭ mântui-*o* din mâna lor.
7 Şi am păscut oile de junghiere;
În adevĕr o turmă mişélă!
Şi mĭ-am luat doĕ toege; pre unul
l-am numit, Frumuseţe, şi pre cel-l-alt,
Legăturĭ; şi păsceam turma. 8 Şi
numaĭ într'o lună am stârpit treĭ pă-
storĭ; căcĭ inima mea nu-ĭ răbda, şi
sufletul lor se desgusta de mine. 9 Şi
am ḑis:
„Pre voĭ nu vĕ voiŭ pasce!
„Ce móre, să móră;
„Ce pere, să péră;
„Şi cele ce vor rĕmâné, să-şĭ mănânce carnea una alteía."
10 Şi luatu-mi-am toégul Frumuseţe.
şi l-am frânt, ca să rup legămîntul ce
am încheíat cu tóte seminţiele. 11 Şi
s'a şi rupt din aceeaşĭ ḑi; şi aşa cu-
noscură, — în adevĕr o turmă mişélă, —

ceĭ ce luaŭ sémă la mine, că acesta *a
fost* cuvîntul luĭ Iehova. 12 Şi am
ḑis cătră dînşi: De este plăcut în ochiĭ
voştri, daţi-*mĭ* plată; ér de nu, lăsa-
ţi-*o*. Şi-mĭ cumpĕniră plata, treĭ-ḑecĭ
de arginţĭ. 13 Şi a ḑis Iehova cătră
mine: Aruncă-l olaruluĭ, acest preţ
frumos, cu care am fost preţuit de
dînşi! Şi am luat ceĭ treĭ-ḑecĭ de ar-
ginţĭ, şi ĭ-am aruncat în casa luĭ Ie-
hova pentru olar.
14 Atuncea frântu-mi-am toégul al
doilea, Legăturĭ; ca să rup înfrăţirea
între Iuda şi între Israel.
15 Şi a ḑis Iehova cătră mine: Ié-
ţĭ încă şi uneltele de păstor nebun;
16 Căcĭ écă, eŭ voiŭ ridica un păstor
în ţară,
Care nu va socoti pre ceĭ peritorĭ,
Nicĭ pre tînĕr nu va căuta;
Pre ceĭ rĕniţĭ nu va tămădui,
Şi de ceĭ ce vor rĕmâné nu se va
îngriji;
Dară va mânca carnea celor îngră-
şate,
Şi le va rupe copitele lor.
17 Vaĭ de păstorul prost, care pără-
sesce turma!
Sabia *va fi* preste braţul sĕŭ şi pre-
ste ochĭul sĕŭ cel drept;
Braţul sĕŭ va seca, şi ochĭul sĕŭ
cel drept va orbi.

*Ocrotirea puternică a luĭ Dumneḑeŭ a-
supra Ierusalimuluĭ.*

12 Profeţie. Cuvîntul luĭ Iehova asu-
pra luĭ Israel.
Iehova ḑice, cel ce a întins cerul,
Şi a întemeĭat pămêntul;
Cel ce a făcut spiritul omuluĭ din
lă-întrul sĕŭ:
2 Écă, Ierusalimul îl voiŭ face cupă
de sbucĭumare
Pentru tóte popórele de jur împrejur;
Şi chĭar şi pentru Iuda va fi,
La împresurarea Ierusalimuluĭ.
3 Şi în aceeaşĭ ḑi voiŭ face Ierusa-
limul
Pétră împovorătóre pentru tóte po-
pórele;
Toţĭ câţĭ se vor încărca cu ea se
vor vĕtăma;
Totu-şĭ tóte popórele pămêntuluĭ
se vor aduna asupră-ĭ.
4 În acea ḑi, ḑice Iehova,
Voiŭ lovi fie-ce cal cu turbare,
Şi pre călăreţul sĕŭ cu nebunie;
Şi voiŭ deschide ochiĭ meĭ preste
casa luĭ Iuda:
Dară voiŭ lovi cu orbire toţĭ caiĭ
popórelor.
5 Şi vor vorbi întru inima lor capiĭ
luĭ Iuda:
Locuitoriĭ Ierusalimuluĭ *sûnt* pen-
tru mine un sprijin
„Prin Iehova, Dumneḑeul oştirilor
şi al lor."
6 În aceea-şĭ ḑi voiŭ face pre capiĭ
luĭ Iuda
Ca vatră de foc supt lemn,
Şi ca o făclie de foc supt snopĭ;
Şi eĭ vor mistui pre tóte popórele
La drépta şi la stânga de jur îm-
prejur;
Şi Ierusalimul va fi locuit pe locul
sĕŭ,
În Ierusalim.
7 Şi va mântui Iehova corturile luĭ
Iuda, *aşeḑându-le* în *starea lor*
de maĭ 'nainte,
Ca să nu se ridice mărirea caseĭ
luĭ David,
Şi mărirea locuitorilor Ierusalimuluĭ
Preste Iuda.
8 În aceea-şĭ ḑi Iehova va apĕra pre
locuitoriĭ Ierusalimuluĭ;
Şi cel slab din eĭ va fi în acea ḑi
asemenea luĭ David,
Şi casa luĭ David *va fi* ca Dumne-
ḑeŭ,
Ca ângerul luĭ Iehova înaintea lor.

*Făgăduinţa duhuluĭ. Jalea poporuluĭ
pentru acela pe care l-aŭ străpuns.*

9 Şi în acea ḑi
Voiŭ căuta să stârpesc tóte popo-
rele,
Câte vor veni asupra Ierusalimuluĭ;
10 Dară preste casa luĭ David,
Şi preste locuitoriĭ Ierusalimuluĭ,
Voiŭ revĕrsa spiritul haruluĭ şi al
rugeĭ;
Şi vor căuta spre mine, pre care
l-aŭ străpuns,
Şi vor plânge după el,
După cum plânge cine-va după fiul
unic *al sĕŭ*;
Şi vor boci cu amar pentru dînsul,
După cum se bocesce cine-va cu
amar după ântĕiŭ-născutul *sĕŭ*.
11 În acea ḑi va fi plângere mare în
Ierusalim,
Ca şi plângerea din Adadrimmon
în valea Meghiddouluĭ.
12 Şi va plânge ţara, fie-care ném în
deosebĭ:
Némul caseĭ luĭ David în deosebĭ,
şi femeele lor în deosebĭ;
Némul caseĭ luĭ Natan în deosebĭ
şi femeele lor în deosebĭ;
13 Némul caseĭ luĭ Levi în deosebĭ, şi
femeele lor în deosebĭ:

Némul luĭ Simeon în deosebĭ, şi femeele lor în deosebĭ;
14 Şi tóte cele-l-alte némurĭ,
Fie-care ném în deosebĭ, şi femeele lor în deosebĭ.

Belşugul haruluĭ legămîntuluĭ noŭ.

13 În acea ḑi se va descbide un isvor
Pentru casa luĭ David şi pentru locuitoriĭ Ierusalimuluĭ,
Pentru păcat şi pentru necurăţenie.
2 Şi în acea ḑi, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Voiŭ stârpi din ţară numile idolilor,
Aşa că nu se va maĭ aminti *de eĭ*;
Şi voiŭ scóte din ţară
Pre profeţiĭ ceĭ *mincĭunoşĭ* şi spiritul necurat.
3 Şi de va maĭ profeţi cine-va,
Părintele sĕŭ şi mumă-sa, cari l-aŭ născut,
Îĭ vor ḑice: „Să nu maĭ trăescĭ;
„Căcĭ aĭ vorbit mincĭunĭ în numele luĭ Iehova."
Şi-l vor străpunge părintele sĕŭ şi mumă-sa, eĭ, carĭ l-aŭ născut,
Când va profeţi,
4 Şi în acea ḑi
Se vor ruşina profeţiĭ,
Fie-care de visiunea luĭ, când va profeţi;
Şi nu se vor maĭ îmbrăca în mantie de pĕr, ca să înşele;
5 Ci *fie-care* va ḑice: Nu *sûnt* profet;
ci sûnt lucrător de pământ;
Căcĭ un om m'a cumpĕrat din tinereţea mea.
6 Atuncĭ i se va ḑice:
Ce rănĭ *sûnt* acestea de pe mânele tale?
Şi el va rĕspunde:
Acestea sûnt acelea cu cari am fost rănit *în* casa amicilor meĭ.

Suferinţele păstoruluĭ luĭ Iehova: pedépsa neamicilor seĭ şi mărirea Sionuluĭ.

7 Sabie, scólă-te asupra păstoruluĭ meŭ,
Şi asupra bărbatuluĭ, *care este* soţul meŭ,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
Lovesce păstorul, şi oile se vor împrăstĭa;
Şi mâna mea o voiŭ întórce cătră ceĭ micĭ.
8 Şi se va întâmpla,
Că din tótă ţara, ḑice Iehova,
Doĕ părţĭ din ea se vor stârpi, vor muri,
Şi a treĭa *parte* va rĕmâné într'însa.
9 Şi *acéstă* a treĭa parte o voiŭ duce prin foc,
Şi o voiŭ lămuri, cum se lămuresce argintul,
Şi o voiŭ cerca, cum se cércă aurul;
Ea va chĭema numele meŭ, şi eŭ o voiŭ asculta;
Eŭ voiŭ ḑice: Eĭ *sûnt* poporul meŭ;
Şi eĭ vor ḑice: Iehova *este* Dumneḑeul meŭ.

Strâmtorare Ierusalimuluĭ.

14 Écă, vine ḑiŭa luĭ Iehova,
Şi împărţită va fi prada ta în tine.
2 Căcĭ voiŭ aduna la luptă asupra Ierusalimuluĭ pre tóte popórele;
Şi cetatea se va lua,
Casele se vor jefui, şi femeele vor fi siluite,
Şi jumătate din cetate va merge în captivitate;
Dară rĕmăşiţa poporuluĭ din cetate nu va fi stârpită
3 Atuncea va eşi Iehova,
Şi va lupta cu popórele acelea,
Precum s'a luptat în ḑi de bătaĭe.
4 Şi vor sta picĭórele sale în acea ḑi
Pe Muntele Olivilor, ce *este* înaintea Ierusalimuluĭ spre rĕsărit;
Şi Muntele Olivilor se va despica de la jumătatea sa,
Spre rĕsărit şi spre apus,
Şi se va face o vale mare fórte;
O parte a munteluĭ se va strămuta spre méḑă-nópte,
Şi *cea-l-altă* jumătate a sa spre méḑă-ḑi;
5 Şi voĭ veţĭ fugi *prin* valea dintre munţiĭ meĭ;
Căcĭ valea *dintr'aceştĭ* munţĭ se va întinde până la Azal;
Da, veţĭ fugi, cum aţĭ fugit de cutremur
În ḑilele luĭ Uzia, regele luĭ Iuda;
Şi veĭ veni tu, Iehova, Dumneḑeul meŭ,
Şi toţĭ sânţiĭ cu tine.
6 Şi în acea ḑi,
Luminătoriĭ ceĭ strălucitorĭ se vor ascunde;
7 Şi ea va fi ḑi deosebită,
Cunoscută *numaĭ* luĭ Iehova;
Ea nu va fi şi ḑi şi nópte;
Căcĭ şi la timp de séră va fi lumină.

Mântuirea dumneḑeéscă.

8 Şi în acea ḑi
Va curge apă vie din Ierusalim,

O jumătate din ea spre marea rĕsăritului,
Şi *cea-l-altă* jumătate din ea spre marea apusului;
Va curge şi vara şi érna.
9 Şi Iehova va fi Rege preste tot pămêntul;
În acea ḍi *numaĭ* un Iehova va fi, şi numaĭ numele luĭ.
10 Tótă ţara în câmp se va preface,
De la Gheba până la Rimmon spre méḍă-ḍi de la Ierusalim;
Şi se va ridica, şi va fi locuit pe locul sĕŭ,
De la pórta luĭ Beniamin până la locul porţeĭ ântĕĭ, până la pórta unghĭurilor,
Şi *de la* turnul Hananeel până la téscurile regeluĭ.
11 Vor locui acolo,
Şi nu va maĭ fi blestem;
Ci în siguranţă va fi locuit Ierusalimul.

Pedepsirea duşmanilor.

12 Dară acésta va fi plaga,
Cu care Iehova va lovi pre tóte popórele,
Cari se vor lupta asupra Ierusalimuluĭ:
Carnea lor va peri, stând eĭ încă pe picĭórele lor;
Ochiĭ lor vor peri din găurile lor;
Şi limba lor va peri în gura lor.
13 Şi în acea ḍi
Se va trimete turburare mare de la Iehova între dînşi;
Şi unul va apuca mâna altuĭa,
Şi mâna luĭ se va ridica asupra mâneĭ celuĭ-l-alt.
14 Şi *chĭar* Iuda se va lupta asupra Ierusalimuluĭ;
Şi aduna-se-vor tesaurele tuturor popórelor de prin prejur,
Aur şi argint şi vestminte în mare mulţime.
15 Şi tot acea *plagă* va fi plaga pentru cal,
Catârĭ, cămile şi asinĭ,
Şi pentru tóte vitele, câte vor fi în tabĕra lor,
Ca şi plaga aceea.

Mărirea şi împrăştierea împărăţieĭ luĭ Dumneḍeŭ.

16 Şi toţĭ câţĭ vor rĕmâné din tóte popórele,
Cari aŭ venit asupra Ierusalimuluĭ,
Se vor sui din an în an,
Ca să se închine regeluĭ, luĭ Iehova, *Dumneḍeul* oştirilor,
Şi să serbeze serbarea corturilor.
17 Şi cine nu se va sui la Ierusalim din némurile pămêntuluĭ,
Ca să se închine regeluĭ, luĭ Iehova, *Dumneḍeul* oştirilor,
Asupra acelora nu va fi plóĭe.
18 Şi dacă némul Egiptuluĭ nu se va sui, şi nu va veni,
Preste care *plóĭa* nu *cade*; atuncĭ *asupră-ĭ* acea plagă va fi,
Cu care Iehova va lovi popórele,
Ce nu se vor sui să serbeze serbarea corturilor.
19 Aşa va fi pedépsa Egiptuluĭ,
Şi pedépsa tuturor popórelor,
Cari nu se vor sui, să serbeze serbarea corturilor.

Tóte vor fi sfinte luĭ Dumneḍeŭ.

20 În acea ḍi vor fi *tóte lucrurile* până şi zurgalăiĭ cailor:
„Sânte luĭ Iehova!“
Şi *chĭar* ólele în casa luĭ Iehova
Vor fi ca şi cupele înaintea altaruluĭ.
21 Şi tóte ólele în Ierusalim şi în Iuda
Vor fi sânte luĭ Iehova, *Dumneḍeul* oştirilor.
Şi toţĭ sacrificătoriĭ vor veni,
Vor lua din ele, şi vor ferbe în ele.
Şi nu va maĭ fi în ḍiŭa aceea nicĭ un Cananeŭ
În casa luĭ Iehova, *Dumneḍeul* oştirilor.

MALACHI.

Nerecunoscinţa luĭ Israel pentru îndurările cele maĭ alese ale luĭ Dumneḍeŭ; mustrarea preoţilor.

1 Profeţie, Cuvîntul luĭ Iehova către Israel prin Malachi:
2 Iubitu-v'am, ḍice Iehova;
Şi voĭ ḍiceţĭ: În ce ne-aĭ ĭubit?
Aŭ nu *era* Esaŭ fratele luĭ Iacob!
ḍice Iehova;
Totu-şĭ am ĭubit pre Iacob,
3 Şi pre Esaŭ l-am urît.

Munţiĭ seĭ ĭ-am făcut pustiĭ,
Şi moştenirea sa *dat-am* şacalilor pustiuluĭ.
4 Când va ḑice Edomul: „Sûntem nimiciţĭ;
„Dară vom rezidi ruinele;"
Aşa ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor:
Zidéscă eĭ; dară eŭ voiŭ surpa;
Şi eĭ se vor numi: Cuprinsul nelegĭuireĭ;
Şi: Poporul, preste care Iehova în etern s'a mâniat.
5 Ochiĭ voştri vor vedé *acésta*, şi veţĭ ḑice:
Măritu-s'a Iehova preste hotarele luĭ Israel!
6 Fiul onórā pre părintele *sĕŭ*,
Şi servul pre domnul sĕŭ;
Dară, de sûnt părinte, unde *este* onórea mea?
Şi, de *sûnt* domn, unde *este* frica de mine?
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, cătră voĭ, preoţilor, carĭ despreţuiţĭ numele meŭ.
Şi *maĭ* ḑiceţĭ: În ce am despreţuit numele tĕŭ?
7 Aduceţĭ bucate spurcate pe altarul meŭ;
Şi *încă maĭ* ḑiceţĭ: Prin ce te-am spurcat?
Prin aceea, că aţĭ ḑis: *Fie* despreţuită masa luĭ Iehova!
8 Şi dacă aduceţĭ órbe spre sacrificare, aŭ acésta nu *este* reŭ?
Şi dacă aduceţĭ ológe şi bolnave, aŭ acésta nu *este* reŭ?
Adu-le guvernătoruluĭ tĕŭ;
Óre va avé plăcere de tine?
Saŭ îţĭ va ţiné acésta în sémă?
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
9 Şi acum, rogu-mĕ, rugaţĭ pre Dumneḑeŭ, ca să se îndure de noĭ;
S'aŭ făcut acestea de voĭ,
Şi eŭ să nu ţin sémă de voĭ! ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
10 O de *ar fi* cine-va între voĭ, care să închidă uşa *caseĭ mele*,
Ca să nu maĭ aprindeţĭ *focul* în zadar pe altarul meŭ!
Nu am plăcere de voĭ, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi nicĭ voiŭ primi darurĭ din mâna vóstră.
11 Căcĭ de la rĕsăritul sóreluĭ şi până la apusul sĕŭ
Mare *este* numele meŭ între popóre,
Şi în tóte locurile se aduce tămâie numeluĭ meŭ,
Şi darurĭ curate;
Căcĭ mare *este* numele meŭ între popóre, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
12 Dară voĭ l-aţĭ profanat, ḑicênd:
Fie spurcată masa luĭ Iehova,
Şi fruptul sĕŭ *fie* o mâncare despreţuită!
13 Şi *maĭ* ḑiceţĭ: „Écă, ce maĭ de ostenélă!
Aşa îl despreţuiţĭ, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor;
Şi aduceţĭ furate, ológe şi bolnave;
Écă, *ce* darurĭ aduceţĭ!
Şi cŭ să le primesc din mânele vóstre, ḑice Iehova!
14 Blestemat *fie* cel ce înşélă, cel ce are *vite de parte* bărbătéscă în turma sa,
Şi *de* a făcut vot, sacrifică Domnuluĭ pre cele betege!
Căcĭ eŭ *sûnt* Rege mare, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi numele meŭ *este* înfricoşat între popóre.

Predică de mustrare înpotriva preoţilor.

2 Şi acum cătră voĭ, preoţilor, se îndréptă îndemnul acesta;
2 De nu veţĭ asculta, şi de nu veţĭ lua la inimă,
De a da onóre numeluĭ meŭ, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Voiŭ trimete blestem preste voĭ, şi blestema-voiŭ bine-cuvîntarea vóstră;
Da, cu adevĕrat o voiŭ blestema,
Fiind-că nu luaţĭ îndemnul *meŭ* la inimă.
3 Écă voiŭ afurisi seminţa vóstră,
Şi vĕ voiŭ presăra noroiŭ în faţă,
Ca noroĭul sacrificĭelor vóstre la sĕrbătorĭ;
Acesta va fi onórea vóstră!
4 Şi veţĭ cunósce, că eŭ v'am trimes acest îndemn,
Ca să rĕmână legămîntul meŭ *încheĭat* cu Levi,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
5 Legămîntul meŭ de vĭéţă şi de pace era cu dînsul;
Şi i-l dădusem,
Pentru temerea, cu care se temea de mine,
Şi *pentru plecarea, cu care* se pleca înaintea numeluĭ meŭ.
6 Legea adevĕruluĭ era în gura luĭ,
Şi fără-de-lege nu se afla pe buzele luĭ;
În pace şi neprihănire a umblat cu mine,

Şi pre mulţĭ ĭ-a întors de la fără-
dc-lege.
7 Căcĭ buzele preotuluĭ trebue să pă-
zéscă cunoscinţă,
Şi din gura luĭ să se caute învĕţă-
tura;
Căcĭ el *este* trimesul luĭ Iehova,
Dumnedeul oştirilor.
8 Dară voĭ v'aţĭ abătut din cale,
Şi pre mulţĭ aţĭ făcut să se împe-
dice în lege;
Aţĭ stricat legămîntul *încheĭat cu*
Levi,
Dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor.
9 De aceea vĕ voiŭ face *să fiţĭ* des-
preţuiţĭ
Şi înjosiţĭ, înaintea poporuluĭ tot;
După cum nu aţĭ păzit căile mele,
Ci în lege căutaţĭ la faţă.

Încuscririle cu idololatri şi despărţeniele cele împotriva legeĭ se mustră.

10 Aŭ nu toţiĭ un părinte avem?
Aŭ nu ne-a făcut acela-ş Dumne-
deŭ?
De ce dară sûntem necredincĭoşĭ
unul altuĭa,
Profănând legămîntul părinţilor no-
ştri?
11 Iuda este necredincĭos;
În Israel şi în Ierusalim se fac u-
râcĭunĭ;
Căcĭ Iuda profană sanctuarul luĭ
Iehova,
Pre care-l ĭubesce,
Şi ĭea în căsătorie pre fiĭca unuĭ
deŭ străin.
12 Iehova va stârpi bărbatul, care fa-
ce acestea,
Pre cel ce chĭémă şi pre cel ce-ĭ
rĕspunde,
Din cortul luĭ Iacob,
Şi pre cel ce aduce darurĭ luĭ Ie-
hova, *Dumnedeul* oştirilor.
13 Şi al doilea maĭ faceţĭ acésta:
Voĭ faceţĭ ca altarul luĭ Iehova să
fie acoperit cu lăcrimĭ,
Cu plângerĭ şi oftărĭ,
Aşa că *Iehova* nu maĭ caută la dar,
Şi nu-*l* maĭ primesce cu plăcere din
mânele vóstre.
14 Şi *tot* voĭ diceţĭ: De ce?
Pentru-că Iehova este martur între
tine şi *între* femea tinereţeĭ tale,
Cătră care escĭ necredincĭos,
De şi *este* soţia ta, şi femea *cu care*
aĭ încheĭat legămînt.
15 Nicĭ unul nu ar face *acésta*,
De ar maĭ fi rĕmas în el macar un
pic de duh;
Căcĭ *ce voĭesce* unul ca acesta?
El cere o seminţă dumnedeéscă;
Pentru aceea păziţĭ spiritul vostru,
Ca să nu fiţĭ necredincĭoşĭ femeeĭ
tinereţeĭ vóstre!
16 Căcĭ eŭ urasc despărţenie, dice Ie-
hova, Dumnedeul luĭ Israel,
Şi *pre cel ce* acopere silnicia cu
vestmîntul sĕŭ,
Dice Iehova, *Dumnedeul* oştirilor;
Decĭ păziţĭ spiritul vostru,
Şi nu fiţĭ necredincĭoşĭ!
17 Voĭ osteniţĭ pre Iehova cu vorbele
vóstre;
Şi maĭ diceţĭ: Cu ce l-am ostenit?
În aceea, că diceţĭ: Fie-care ce face
reŭ
Este plăcut în ochiĭ luĭ Iehova,
Şi *că* el de dînşiĭ are plăcere;
Saŭ: „Unde *este* Dumnedeul jude-
căţeĭ?"

Despre antimergătorul luĭ Mesia şi despre venirea Domnuluĭ.

3 Écă, eŭ trimet pre solul meŭ,
Ca să gătéscă calea înaintea mea;
Şi de odată va întra în templul sĕŭ
Domnul, pre care-l căutaţĭ,
Solul legămîntuluĭ, pre care-l doriţĭ;
Écă vine! dice Iehova, *Dumnedeul*
oştirilor.
2 Dară cine va puté suferi diŭa ve-
nireĭ luĭ,
Şi cine va puté sta, când se va a-
rĕta?
Căcĭ el *este* ca focul topitoruluĭ, şi
ca leşia albitoruluĭ;
3 Cum şéde acela, *şi* topesce şi lămu-
resce argintul,
Aşa va lămuri el pre fiiĭ luĭ Levi,
Şi ca aurul şi argintul îĭ va curăţi,
Aşa că vor aduce luĭ Iehova da-
rurĭ îndreptate.
4 Şi éră-şĭ va fi plăcut luĭ Iehova,
Darul luĭ Iuda şi al Ierusalimuluĭ,
Ca în dilele din vechiŭ,
Ca în aniĭ de maĭ 'nainte.
5 Mĕ voiŭ apropia de voĭ la judecată,
Şi voiŭ fi martor ĭute pentru fer-
mecătorĭ,
Pentru adulterĭ, şi pentru aceĭ ce
jură mincĭnos,
Şi pentru ceĭ ce opresc plata năi-
miţilor,
A văduvelor şi a orfanilor,
Şi cari sucesc *dreptul* străinuluĭ;
Dară nu se tem de mine, dice Ie-
hova, *Dumnedeul* oştirilor.
6 Căcĭ eŭ Iehova nu mĕ schimb,
De aceea voĭ, fiĭ aĭ luĭ Iacob, nu
aţĭ fost perduţĭ.
7 Din dilele părinţilor voştri

V'aţĭ abătut de la aşeḑămintele mele, şi nu le-aţĭ păzit.
Întorceţi-vĕ către mine, şi eŭ mĕ voiŭ întórce cătră voĭ,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
Dară ḑiceţĭ: În ce să ne întórcem?
8 Aŭ înşela-va omul pre Dumneḑeŭ?
De *căutaţĭ* să mĕ înşelaţĭ.
Dară ḑiceţĭ: În ce te înşelăm?
În ḑecimĭ şi darurĭ.
9 Sûnteţĭ blestemaţĭ cu blestem;
Căcĭ *căutaţĭ* să mĕ înşelaţĭ, un popor întreg!
10 Aduceţĭ tótă ḑecimea în casa tesauruluĭ,
Ca să fie bucate în casa mea,
Şi cercaţi-mĕ cu acésta, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Dacă nu vĕ voiŭ deschide ferestrele ceruluĭ
Şi *de nu* voiŭ vĕrsa preste voĭ bine-cuvîntarea preste îndestul;
11 Şi *de nu* voiŭ înfrâna pre cel mâncător pentru voĭ,
Ca să nu vĕ strice fruptul pămêntuluĭ vostru,
Ca să nu maĭ fie neroditóre viţa vóstră în câmp,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
12 Şi vĕ vor ferici tóte popórele;
Căcĭ voĭ veţĭ fi pămênt dorit, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
13 Cuvintele vóstre s'aŭ înasprit asu-pră-mĭ, ḑice Iehova;
Şi tot ḑiceţĭ: Ce am vorbit asupra ta?
14 Ḑiceţĭ: „Deşert *este* a servi pre Dumneḑeŭ,
„Şi ce câştig *este*, că păzim cele de păzit ale luĭ,
„Şi să umblăm cu umilinţă înaintea luĭ Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor?"
15 Şi acum fericim pre ceĭ mândri,
Şi făcătoriĭ de rele se înavuţesc,
Şi, *de şi* blestemă pre Dumneḑeŭ, scapă,
16 *Totu-şi*, când ceĭ ce se tem de Iehova vorbesc unul altuĭa,
Iehova ascultă, şi-ĭ aude,
Şi se scrie carte de amintire înaintea luĭ
Pentru ceĭ ce se tem de Iehova,
Şi gândesc la numele luĭ.
17 Şi vor fi acestia, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Tesaurul meŭ în ḑiŭa, pre care o pregătesc;
Şi-ĭ voiŭ cruţa,
Precum cruţă bărbatul pre fiul sĕŭ, cari-ĭ servesce.
18 Şi vĕ veţĭ întórce, şi veţĭ vedé, *ce deosebire este* între cel drept şi cel nelegĭuit,
Între cel ce servesce luĭ Dumneḑeŭ, şi cel ce nu-ĭ servesce.

4 Căcĭ écă, vine ḑiŭa, care va arde ca un cuptor,
Şi toţĭ ceĭ mândri şi toţĭ făcătoriĭ de rele vor fi *ca* mirescea;
Ḑiŭa ce vine îĭ va aprinde,
Ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Şi nu le va lăsa nicĭ rădăcină nicĭ ramură.
2 Dară pentru voĭ, cari vĕ temeţĭ de numele meŭ,
Va rĕsări sórele dreptăţeĭ, şi vindecarea *va fi* supt aripele sale
Şi veţĭ eşi, şi vĕ veţĭ îngrăşa ca viţeiĭ ceĭ îngrăşaţĭ;
3 Şi veţĭ călca pre ceĭ nelegĭuiţĭ;
Căcĭ eĭ vor fi *ca* cenuşă supt picĭórele vóstre în ḑiŭa,
Pre care o pregătesc, ḑice Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor.
4 Aduceţi-vĕ aminte de legea luĭ Moisi, servul meŭ,
Pre care am dat-o în Horeb pentru tot Israelul,
De aşeḑăminte şi judecăţĭ.
5 Écă, eŭ vĕ trimet pre profetul Ilie,
Înainte de ce va veni ḑiŭa luĭ Iehova cea mare şi înfricoşată;
6 Şi el va întórce inimele părinţilor către fiĭ,
Şi inimele fiilor către părinţĭ,
Ca să nu vin să lovesc pămêntul cu blestem.